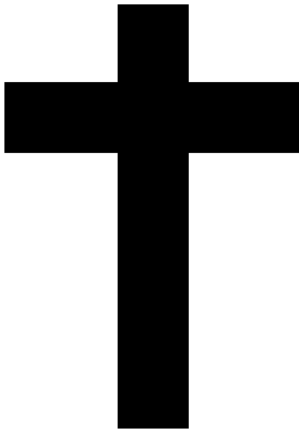

Biblia Traducerea
Fidela

The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Biblia Traducerea Fidela **The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela** **translation**

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 25 Aug 2024 from source files dated 30 Apr 2024
eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9

Contents

Geneză	1
Exod	68
Leviticul	124
Numererele	165
Deuteronomul	222
Joshua	269
Judecătorii	301
Ruth	333
1 Samuel	338
2 Samuel	380
1 Regii	416
2 Regii	458
1 Cronici	497
2 Cronici	534
Ezra	578
Neemia	592
Esther	611
Iov	621
Psalmi	657
Proverbe	748
Eclesiastul	780
Cântarea lui Solomon	791
Isaia	796
Ieremia	859
Lamentații	932
Ezechiel	938
Daniel	1003
Osea	1023
Joel	1033
Amos	1037
Obadiah	1045
Iona	1047
Mica	1050
Nahum	1056
Habacuc	1059
Sofonia	1062
Hagai	1065
Zaharia	1067
Maleahi	1078
Matei	1082
Marcu	1125
Luca	1152
Ioan	1198

Faptele	1232
Romani	1276
1 Corinteni	1294
2 Corinteni	1312
Galateni	1324
Efeseni	1330
Filipeni	1337
Coloseni	1342
1 Tesoloniceni	1346
2 Tesaloniceni	1350
1 Timotei	1353
2 Timotei	1358
Titus	1362
Filimon	1365
Evrei	1366
Iacov	1380
1 Petru	1385
2 Petru	1390
1 Ioan	1393
2 Ioan	1398
3 Ioan	1399
Iuda	1400
Apocolipsa	1402

Geneză

¹ La început Dumnezeu a creat cerul și pământul.

² Și pământul era fără formă și gol; și întuneric era peste suprafața adâncului. Și Duhul lui Dumnezeu se mișca peste suprafața apelor.

³ Și Dumnezeu a spus: Să fie lumină! Și a fost lumină.

⁴ Și Dumnezeu a văzut lumina, că era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

⁵ Și Dumnezeu a numit lumina zi și întunericul l-a numit noapte. Și a fost o seară și o dimineață: ziua întâi.

⁶ Și Dumnezeu a spus: Să fie o întindere în mijlocul apelor și aceasta să despartă apele de apă.

⁷ Și Dumnezeu a făcut întinderea și a despărțit apele care erau dedesubtul întinderii de apele care erau deasupra întinderii și așa a fost.

⁸ Și Dumnezeu a numit întinderea cer. Și a fost o seară și o dimineață: ziua a doua.

⁹ Și Dumnezeu a spus: Apele de sub cer să se adune la un loc și să se arate uscatul. Și așa a fost.

¹⁰ Și Dumnezeu a numit uscatul pământ, și adunarea apelor a numit-o mări; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹¹ Și Dumnezeu a spus: Să dea pământul iarbă, verdeața care aduce sămânță și pomi roditori care aduc rod după felul lor, a căror sămânță este în ei, pe pământ. Și așa a fost.

¹² Și pământul a dat iarbă și verdeață care aduce sămânță după felul ei și pomi care aduc rod, a căror sămânță era în ei, după felul lor; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹³ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a treia.

¹⁴ Și Dumnezeu a spus: Să fie luminători în întinderea cerului pentru a despărți ziua de noapte; și ei să fie pentru semne și pentru anotimpuri și pentru zile și ani;

¹⁵ Și ei să fie ca luminători în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ. Și așa a fost.

¹⁶ Și Dumnezeu a făcut doi luminători mari: luminătorul mai mare pentru a stăpâni ziua și luminătorul mai mic pentru a stăpâni noaptea; el a făcut de asemenea stelele.

¹⁷ Și Dumnezeu i-a pus în întinderea cerului pentru a da lumină peste pământ,

¹⁸ și pentru a stăpâni peste zi și peste noapte și să despartă lumina de întuneric; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹⁹ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a patra.

²⁰ Și Dumnezeu a spus: Apele să dea abundant ființa mișcătoare care are viață și păsări să zboare deasupra pământului pe fața întinderii cerului.

²¹ Și Dumnezeu a creat balene mari și fiecare viețuitoare care se mișcă, pe care apele le-au dat abundant, după felul lor, și fiecare pasăre înaripată, după felul ei; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

²² Și Dumnezeu le-a binecuvântat, spunând: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți apele în mări, și pasărea să se înmulțească pe pământ.

²³ Și a fost o seară și o dimineață: ziua a cincea.

24 Și Dumnezeu a spus: Să dea pământul ființa vie după felul ei, vite și târâtoare și fiare ale pământului, după felul lor. Și așa a fost.

25 Și Dumnezeu a făcut fiara pământului, după felul ei, și vite, după felul lor, și fiecare târâtoare pe pământ, după felul ei; și Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

26 Și Dumnezeu a spus: Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră; și ei să domnească peste peștii mării și peste păsările cerului și peste vite și peste tot pământul și peste fiecare târâtoare ce se târâște pe pământ.

27 Astfel Dumnezeu a creat om după propriul său chip, după chipul lui Dumnezeu l-a creat, parte bărbătească și parte femeiască i-a creat.

28 Și Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a spus: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul și supuneți-l și domniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste fiecare viețuitoare ce se mișcă pe pământ.

29 Și Dumnezeu a spus: Iată, v-am dat fiecare verdeață care aduce sămânță, care este peste fața întregului pământ, și fiecare pom, în care este rodul unui pom care aduce sămânță, aceasta vă va fi pentru mâncare.

30 Și fiecărei fiare a pământului și fiecărei păsări a cerului și fiecărei târâtoare pe pământ, în care este viață, le-am dat fiecare plantă verde pentru mâncare; și așa a fost.

31 Și Dumnezeu a văzut fiecare lucru pe care l-a făcut și, iată, totul era foarte bun. Și a fost o seară și o dimineață: ziua a șasea.

2

1 Astfel au fost terminate cerurile și pământul și toată oștirea lor.

2 Și în ziua a șaptea Dumnezeu și-a terminat lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea s-a odihnit de toată lucrarea lui pe care o făcuse.

3 Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa, pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o.

4 Acestea sunt generațiile cerurilor și ale pământului când au fost create, în ziua în care DOMNUL Dumnezeu a făcut pământul și cerurile,

5 și fiecare verdeață a câmpului, înainte ca aceasta să fi fost în pământ, și fiecare verdeață a câmpului înainte de a fi încolțit, pentru că DOMNUL Dumnezeu nu făcuse să plouă peste pământ și nu era om să are pământul.

6 Ci un abur se ridica din pământ și uda toată suprafața pământului.

7 Și DOMNUL Dumnezeu l-a format pe om din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflarea vieții și omul a devenit un suflet viu.

8 Și DOMNUL Dumnezeu a sădit o grădină înspre est, în Eden, și acolo a pus pe omul pe care l-a format.

9 Și din pământ DOMNUL Dumnezeu a făcut să încolțească fiecare pom care este plăcut la vedere și bun pentru mâncare și pomul vieții, de asemenea, în mijlocul grădinii și pomul cunoașterii binelui și răului.

10 Și un râu ieșea din Eden ca să ude grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru capete.

11 Numele întâiului este Pison: acesta este cel ce înconjoară întreaga țară Havila, unde este aur.

12 Și aurul acelei țări este bun: acolo este bedelium și piatra de onix.

13 Și numele celui de al doilea râu este Ghihon: acesta este cel ce înconjoară întreaga țară a Etiopiei.

14 Și numele celui de al treilea râu este Hidechel: acesta este cel ce merge spre estul Asiriei. Și al patrulea râu este Eufratul.

15 Și DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om și l-a pus în grădina Edenului, să o lucreze și să o păzească.

16 Și DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din orice pom din grădină poți mânca în voie,

17 Dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.

18 Și DOMNUL Dumnezeu a spus: Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el.

19 Și din pământ DOMNUL Dumnezeu a format fiecare fiară a câmpului și fiecare pasăre a cerului și le-a adus la Adam să vadă cum le va numi; și oricum a numit Adam fiecare ființa vie, acela a fost numele ei.

20 Și Adam a dat nume tuturor vitelor și tuturor păsărilor cerului și fiecărei fiare a câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit pentru el.

21 Și DOMNUL Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste Adam; și Adam a dormit; și a luat una din coastele lui și a închis carnea la loc;

22 Și din coasta pe care DOMNUL Dumnezeu a luat-o de la om, a făcut o femeie și a adus-o la om.

23 Și Adam a spus: Aceasta este acum os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va chema femeie, pentru că a fost luată din bărbat.

24 De aceea va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa și cei doi vor fi un singur trup.

25 Și ei erau amândoi goi, omul și soția sa, și nu se rușinau.

3

1 Acum șarpele era mai viclean decât orice fiară a câmpului pe care DOMNUL Dumnezeu a făcut-o. Și a spus femeii: Oare a spus Dumnezeu: Să nu mâncați din fiecare pom al grădinii?

2 Și femeia a spus șarpelui: Putem să mâncăm din rodul pomilor grădinii,

3 Dar despre rodul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: Să nu mâncați din el, nici să nu îl atingeți, ca nu cumva să muriți.

4 Și șarpele a spus femeii: Nu veți muri nicidecum;

5 Fiindcă Dumnezeu știe că în ziua în care voi mâncați din acesta, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca dumnezei, cunoscând binele și răul.

6 Și când femeia a văzut că pomul era bun pentru mâncare și că era plăcut ochilor și un pom de dorit să facă pe cineva înțelept, ea a luat din rodul lui și a mâncat și a dat de asemenea soțului ei care era cu ea și a mâncat și el.

7 Și li s-au deschis ochii la amândoi și au știut că erau goi; și au cusut frunze de smochin laolaltă și și-au făcut șorțuri.

8 Și au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând în grădină în răcoarea zilei; și Adam și soția lui s-au ascuns de prezența DOMNULUI Dumnezeu, printre pomii grădinii.

9 Și DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam și i-a spus: Unde ești?

10 Iar el a spus: Am auzit vocea ta în grădină și m-am temut, pentru că eram gol; și m-am ascuns.

11 Iar el a spus: Cine ți-a spus că erai gol? Ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci?

¹² Și omul a spus: Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și eu am mâncat.

¹³ Și DOMNUL Dumnezeu a spus femeii: Ce este aceasta ce ai făcut? Și femeia a spus: Șarpele m-a înșelat și eu am mâncat.

¹⁴ Și DOMNUL Dumnezeu a spus șarpelui: Pentru că ai făcut aceasta, ești blestemat mai mult decât toate vitele și mai mult decât fiecare fiară a câmpului; pe pântecele tău vei merge și țărână vei mânca toate zilele vieții tale.

¹⁵ Și voi pune dușmănie între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; el îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.

¹⁶ Femeii i-a spus: Mult îți voi înmulți tristețea și însărcinarea ta, cu tristețe vei naște copii și dorința ta va fi spre soțul tău și el va stăpâni peste tine.

¹⁷ Și lui Adam i-a spus: Pentru că ai dat ascultare vocii soției tale și ai mâncat din pomul despre care ți-am poruncit, zicând: Să nu mănânci din el, blestemat este pământul din cauza ta; în tristețe vei mânca din el toate zilele vieții tale;

¹⁸ Spini și ciolini îți va aduce și vei mânca verdeața câmpului;

¹⁹ În sudoarea feței tale vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat: căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.

²⁰ Și Adam i-a dat soției sale numele Eva, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii.

²¹ Lui Adam și soției lui, de asemenea, DOMNUL Dumnezeu le-a făcut haine de piei și i-a îmbrăcat.

²² Și DOMNUL Dumnezeu a spus: Iată, omul a devenit ca unul dintre noi, să cunoască binele și răul. Și acum, ca nu cumva să își întindă mâna și să ia de asemenea din pomul vieții și să mănânce și să trăiască pentru totdeauna,

²³ De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, ca să are pământul din care fusese luat.

²⁴ Astfel l-a alungat afară pe om și a așezat la est de grădina Edenului niște heruvimi și o sabie arzând care se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieții.

4

¹ Și Adam a cunoscut-o pe Eva, soția lui, și ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain și a spus: Am primit un bărbat de la DOMNUL.

² Și ea a mai născut pe fratele lui, Abel. Și Abel era păzitor de oi, dar Cain era lucrător al pământului.

³ Și s-a întâmplat că, după un timp, Cain a adus un dar DOMNULUI, din rodul pământului.

⁴ Și Abel, de asemenea, a adus din întâii născuți ai turmei sale și din grăsimea lor. Și DOMNUL s-a uitat cu plăcere la Abel și la darul său.

⁵ Dar la Cain și la darul său nu s-a uitat cu plăcere. Și Cain s-a înfuriat tare și i s-a posomorât fața.

⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: De ce te-ai înfuriat? Și de ce ți s-a posomorât fața?

⁷ Dacă faci bine, nu vei fi acceptat? Iar dacă nu faci bine, păcatul pândește la ușă. Și dorința lui se ține de tine, dar tu să stăpânești peste el.

⁸ Iar Cain a vorbit cu Abel, fratele său, și a fost așa: când erau ei pe câmp, Cain s-a ridicat împotriva lui Abel, fratele său, și l-a ucis.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Cain: Unde este Abel, fratele tău? Iar el a spus: Nu știu; sunt eu păzitorul fratelui meu?

10 Iar el a spus: Ce ai făcut? Vocea sângelui fratelui tău strigă din pământ către mine.

11 Și acum ești blestemat de pe pământul care și-a deschis gura să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

12 Când lucrezi pământul, acesta nu îți va mai da de aici înainte puterea lui; un fugar și un rătăcitor vei fi pe pământ.

13 Și Cain a spus DOMNULUI: Pedeapsa mea este mai mare decât o pot purta.

14 Iată, tu m-ai alungat astăzi de pe fața pământului și de la fața ta voi fi ascuns și voi fi un fugar și un rătăcitor pe pământ și se va întâmpla că oricine mă găsește mă va ucide.

15 Și DOMNUL i-a spus: De aceea, oricine ucide pe Cain, răz bunare va fi asupra lui de șapte ori. Și DOMNUL a pus un semn pe Cain, ca nu cumva cineva, găsindu-l, să îlucidă.

16 Și Cain a ieșit din prezența DOMNULUI și a locuit în țara Nod, la est de Eden.

17 Și Cain a cunoscut-o pe soția sa și ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh; și a zidit o cetate și a pus numele cetății după numele fiului său, Enoh.

18 Și lui Enoh i s-a născut Irad; și Irad a născut pe Mehuiael; și Mehuiael a născut pe Metușael; și Metușael a născut pe Lameh.

19 Și Lameh și-a luat două soții: numele uneia era Ada și numele celeilalte, Țila.

20 Și Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi și au vite.

21 Și numele fratelui său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce mănuiesc harpa și instrumentul de suflat.

22 Și Țila, de asemenea, a născut pe Tubal-Cain, instructor al fiecărui meșteșugar în aramă și fier; și sora lui Tubal-Cain a fost Naama.

23 Și Lameh a spus soțiilor lui, Ada și Țila: Auziți vocea mea, voi soțiile lui Lameh, dați ascultare la vorbirea mea: pentru că am ucis un om pentru rănirea mea și un tânăr pentru vânâtaia mea.

24 Dacă va fi răz bunat Cain de șapte ori, cu adevărat, Lameh de șaptezeci și șapte de ori.

25 Și Adam a cunoscut-o din nou pe soția lui și ea a născut un fiu și i-a pus numele Set: Pentru că Dumnezeu, a spus ea, mi-a rânduit o altă sâmbânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain.

26 Și lui Set, de asemenea, i s-a născut un fiu și i-a pus numele Enos: atunci au început oamenii să cheme numele DOMNULUI.

5

1 Aceasta este cartea generațiilor lui Adam. În ziua în care Dumnezeu a creat om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

2 Parte bărbătească și parte femeiască i-a creat și i-a binecuvântat și le-a pus numele lor, Adam, în ziua în care au fost creați.

3 Și Adam a trăit o sută treizeci de ani și a născut un fiu în propria lui asemănare, după chipul lui, și i-a pus numele Set;

4 Și zilele lui Adam, după ce a născut pe Set, au fost de opt sute de ani; și a născut fiu și fiice;

5 Și toate zilele pe care Adam le-a trăit au fost nouă sute treizeci de ani; și a murit.

- ⁶ Și Set a trăit o sută cinci ani și a născut pe Enos;
⁷ Și Set a trăit, după ce a născut pe Enos, opt sute șapte ani; și a născut fii și fiice;
- ⁸ Și toate zilele lui Set au fost nouă sute doisprezece ani; și a murit.
⁹ Și Enos a trăit nouăzeci de ani și a născut pe Cainan;
¹⁰ Și Enos a trăit, după ce a născut pe Cainan, opt sute cincisprezece ani; și a născut fii și fiice;
- ¹¹ Și toate zilele lui Enos au fost nouă sute cinci ani; și a murit.
¹² Și Cainan a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Mahalaleel;
¹³ Și Cainan a trăit, după ce a născut pe Mahalaleel, opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice;
- ¹⁴ Și toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; și a murit.
¹⁵ Și Mahalaleel a trăit șaizeci și cinci de ani și a născut pe Iared;
¹⁶ Și Mahalaleel a trăit, după ce a născut pe Iared, opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice;
- ¹⁷ Și toate zilele lui Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci și cinci de ani; și a murit.
¹⁸ Și Iared a trăit o sută șaizeci și doi de ani și a născut pe Enoh;
¹⁹ Și Iared a trăit după ce a născut pe Enoh, opt sute de ani; și a născut fii și fiice;
- ²⁰ Și toate zilele lui Iared au fost nouă sute șaizeci și doi de ani; și a murit.
²¹ Și Enoh a trăit șaizeci și cinci de ani și a născut pe Metusala;
²² Și Enoh a umblat cu Dumnezeu, după ce a născut pe Metusala, trei sute de ani; și a născut fii și fiice;
- ²³ Și toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaizeci și cinci de ani;
²⁴ Și Enoh a umblat cu Dumnezeu: și nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat.
- ²⁵ Și Metusala a trăit o sută optzeci și șapte de ani și a născut pe Lameh;
²⁶ Și Metusala a trăit, după ce a născut pe Lameh, șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice;
- ²⁷ Și toate zilele lui Metusala au fost nouă sute șaizeci și nouă de ani; și a murit.
²⁸ Și Lameh a trăit o sută optzeci și doi de ani și a născut un fiu;
²⁹ Și i-a pus numele Noe, spunând: Acesta ne va mângâia pentru lucrarea noastră și osteneala mâinilor noastre, din cauza pământului pe care Dumnezeu l-a blestemat.
- ³⁰ Și Lameh a trăit, după ce a născut pe Noe, cinci sute nouăzeci și cinci de ani; și a născut fii și fiice;
- ³¹ Și toate zilele lui Lameh au fost șapte sute șaptezeci și șapte de ani; și a murit.
³² Și Noe a fost în vârstă de cinci sute de ani; și Noe a născut pe Sem, Ham și Iafet.

6

¹ Și s-a întâmplat, pe când oamenii au început a se înmulți pe fața pământului și li s-au născut fiice,

² Că fiii lui Dumnezeu au văzut că ficele oamenilor erau frumoase și și-au luat soții din toate pe care le-au ales.

³ Și DOMNUL a spus: Duhul meu nu se va lupta întotdeauna cu omul, căci el este de asemenea și carne; totuși zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani.

⁴ Erau uriași pe pământ în acele zile și, de asemenea, după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor și ele le-au născut copii, aceștia au fost războinicii, care au fost în vechime oameni de renume.

⁵ Și Dumnezeu a văzut că stricăciunea omului era mare pe pământ și că fiecare imaginație a gândurilor inimii sale era numai facere de rău continuă.

⁶ Și aceasta l-a făcut pe DOMNUL să se pocăiască pentru că a făcut pe om pe pământ și l-a mâhnit în inima lui.

⁷ Și DOMNUL a spus: Voi nimici de pe fața pământului pe omul pe care l-am creat, deopotrivă om și animal și târâtoarea și păsările cerului, fiindcă aceasta mă face să mă pocăiesc că i-am făcut.

⁸ Dar Noe a găsit har în ochii DOMNULUI.

⁹ Acestea sunt generațiile lui Noe: Noe a fost un bărbat drept și desăvârșit în generațiile lui și Noe a umblat cu Dumnezeu.

¹⁰ Și Noe a născut trei fii: Sem, Ham și Iafet.

¹¹ Și pământul era corupt înaintea lui Dumnezeu și pământul era umplut de violență.

¹² Și Dumnezeu a privit peste pământ și, iată, acesta era corupt, pentru că toată făptura și-a corupt calea pe pământ.

¹³ Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Sfârșitul a toată făptura a ajuns înaintea mea, fiindcă pământul este plin de violență din cauza lor; și, iată, îi voi nimici împreună cu pământul.

¹⁴ Fă-ți o arcă din lemn de gofer, să faci camere în arcă și să o smolești pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

¹⁵ Și acesta este modelul după care să o faci: Lungimea arcei să fie de trei sute de coți, lățimea acesteia cincizeci de coți și înălțimea acesteia treizeci de coți.

¹⁶ Să faci arcei o fereastră, deasupra, să o termini la un cot de la acoperiș, și ușa arcei să o așezi în latura arcei; să faci arca cu trei nivele: cel de jos, al doilea și al treilea.

¹⁷ Și iată, eu, chiar eu, voi aduce un potop de ape peste pământ, pentru a nimici toată făptura de sub cer, în care este suflarea vieții și fiecare lucru care este pe pământ va muri.

¹⁸ Dar cu tine îmi voi întemeia legământul meu; și să intri în arcă, tu și fiii tăi și soția ta și soțiile fiilor tăi cu tine.

¹⁹ Și din fiecare viețuitoare de orice făptură, două din fiecare soi, să aduci în arcă, pentru a le ține în viață cu tine; să fie parte bărbătească și parte femeiască.

²⁰ Din păsări, după felul lor, și din vite, după felul lor, și din fiecare târâtoare a pământului, după felul ei, două din fiecare soi vor veni la tine, pentru a le ține în viață.

²¹ Și ia la tine din toată mâncarea care se mănâncă și strânge-o la tine și va fi mâncare pentru tine și pentru ele.

²² Astfel a făcut Noe, conform cu tot ceea ce Dumnezeu i-a poruncit, astfel a făcut el.

7

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Noe: Intră tu și toată casa ta în arcă, fiindcă te-am văzut drept înaintea mea în această generație.

² Din fiecare fiară curată să iei la tine câte șapte perechi, partea bărbătească și partea sa femeiască, și din fiarele care nu sunt curate, câte două, partea bărbătească și partea sa femeiască.

³ Din păsările cerului de asemenea câte șapte perechi, partea bărbătească și partea femeiască, pentru a ține sămânță în viață peste fața întregului pământ.

⁴ Căci încă șapte zile și voi face să plouă peste pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți și orice lucru viu pe care l-am făcut, îl voi distruge de pe fața pământului.

⁵ Și Noe a făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit.

⁶ Și Noe era în vârstă de șase sute de ani când potopul apelor era peste pământ.

⁷ Și Noe a intrat și fiii lui și soția lui și soțiile fiilor lui cu el în arcă, din cauza apelor potopului.

⁸ Din fiare curate și din fiare care nu sunt curate și din păsări și din fiecare lucru care se târâște pe pământ,

⁹ Au intrat două câte două la Noe în arcă, partea bărbătească și partea femeiască, așa cum Dumnezeu a poruncit lui Noe.

¹⁰ Și s-a întâmplat, după șapte zile, că apele potopului au venit peste pământ.

¹¹ În anul șase sute al vieții lui Noe, în luna a doua, în a șaptesprezecea zi a lunii, în acea zi au fost toate fântânile marelui adânc despicate și ferestrele cerului s-au deschis.

¹² Și ploaia a fost peste pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

¹³ În chiar aceeași zi a intrat Noe și Sem și Ham și Iafet, fiii lui Noe și soția lui Noe și cele trei soții ale fiilor săi cu ei în arcă;

¹⁴ Ei și fiecare fiară după felul ei și toate vitele după felul lor și fiecare târătoare ce se târâște pe pământ după felul ei și fiecare pasăre după felul ei, fiecare păsărică din fiecare specie.

¹⁵ Și au intrat la Noe în arcă două câte două din orice făptură în care este suflarea vieții.

¹⁶ Și cele ce au intrat, au intrat partea bărbătească și partea femeiască din orice făptură, așa cum Dumnezeu i-a poruncit lui; și DOMNUL l-a închis înăuntru.

¹⁷ Și potopul a fost patruzeci de zile peste pământ și apele au crescut și au purtat sus arca și aceasta a fost înălțată deasupra pământului.

¹⁸ Și apele se înălțau și s-au înmulțit foarte mult asupra pământului, și arca mergea pe fața apelor.

¹⁹ Și apele s-au înălțat peste măsură asupra pământului și toți munții înalți, care erau sub întregul cer, au fost acoperiți.

²⁰ Apele s-au înălțat cu cincisprezece coți deasupra lor și munții au fost acoperiți.

²¹ Și a murit orice făptură care mișca pe pământ, deopotrivă pasăre și vită și fiară și fiecare târătoare care se târâște pe pământ și fiecare om;

²² Toate în a căror nări era suflarea vieții, toate câte erau pe uscat, au murit.

²³ Și orice lucru viu care a fost pe fața pământului a fost nimicit, deopotrivă om și vită și târătoarele și pasărea cerului; și acestea au fost nimicite de pe pământ; și numai Noe a rămas în viață și cei ce erau cu el în arcă.

²⁴ Și apele s-au înălțat asupra pământului o sută cincizeci de zile.

8

¹ Și Dumnezeu și-a adus aminte de Noe și de fiecare viețuitoare și de toate vitele care erau cu el în arcă; și Dumnezeu a făcut să treacă un vânt peste pământ și apele s-au retras;

² De asemenea fântânile adâncului și ferestrele cerului au fost închise și ploaia din cer a fost oprită;

³ Și apele se retrăgeau de pe pământ continuu și după ce s-au sfârșit o sută cincizeci de zile, apele s-au împușinat.

⁴ Și arca s-a așezat în a șaptea lună, în a șaptesprezecea zi a lunii, pe munții Ararat.

⁵ Și apele au scăzut continuu până în luna a zecea: în luna a zecea, în prima zi a lunii, s-au văzut vârfulurile munților.

⁶ Și s-a întâmplat, după ce s-au sfârșit patruzeci de zile, că Noe a deschis fereastra arcei pe care o făcuse,

⁷ Și a trimis înainte un corb, care a ieșit și a mers încolo și înapoi, până când au secat apele de pe pământ.

⁸ De asemenea a trimis de la el un porumbel, să vadă dacă apele s-au retras de pe fața pământului;

⁹ Dar porumbelul nu a găsit odihnă pentru talpa piciorului său și s-a întors la el în arcă, pentru că apele erau pe fața întregului pământ; atunci a întins mâna și l-a luat și l-a dus la el în arcă.

¹⁰ Și a mai stat alte șapte zile și din nou a trimis porumbelul afară din arcă;

¹¹ Și porumbelul a venit la el seara și, iată, în ciocul lui era o frunză de măslin proaspăt ruptă, așa că Noe a cunoscut că apele s-au retras de pe pământ.

¹² Și a mai stat alte șapte zile și a trimis porumbelul, care nu s-a mai întors la el.

¹³ Și s-a întâmplat în anul șase sute și unu, în prima lună, în prima zi a lunii, apele au secat de pe pământ; și Noe a ridicat acoperișul arcei și a privit și, iată, fața pământului era uscată.

¹⁴ Și în a doua lună, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pământul a fost uscat.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, spunând:

¹⁶ Ieși din arcă, tu și soția ta și fiii tăi și soțiile fiilor tăi cu tine.

¹⁷ Scoate împreună cu tine fiecare viețuitoare care este cu tine, a toată făptura, deopotrivă pasăre și vită și fiecare târâtoare care se târâște pe pământ, ca acestea să nască abundent pe pământ și să fie roditoare și să se înmulțească pe pământ.

¹⁸ Și Noe a ieșit și fiii lui și soția lui și soțiile fiilor lui cu el;

¹⁹ Fiecare fiară, fiecare târâtoare și fiecare pasăre și orice se târâște pe pământ, după felurile lor, au ieșit afară din arcă.

²⁰ Și Noe a zidit un altar DOMNULUI și a luat din fiecare fiară curată și din fiecare pasăre curată și a adus ofrande arse pe altar.

²¹ Și DOMNUL a mirosit o aromă dulce și DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru că imaginația inimii omului este facere de rău din tinerețea lui, nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare viețuitoare, așa cum am făcut.

²² Cât timp pământul rămâne, semănatul și seceratul și frig și arșiță și vară și iarnă și zi și noapte nu vor înceta.

9

¹ Și Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii lui și le-a spus: Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul.

² Și teama de voi și groaza de voi va fi peste fiecare fiară a pământului și peste fiecare pasăre a cerului, peste tot ce se mișcă pe pământ și peste toți peștii mării; în mâna voastră sunt ele predate.

³ Tot ce se mișcă și trăiește va fi mâncare pentru voi; precum planta verde, v-am dat toate lucrurile.

⁴ Dar carne cu viața ei, ceea ce este sângele ei, să nu mâncați.

⁵ Și cu adevărat sângele vostru, al vieților voastre, îl voi cere, din mâna fiecărei fiare îl voi cere și din mâna omului, din mâna fiecărui frate al omului voi cere viața omului.

⁶ Oricine varsă sângele omului, prin om să fie vărsat sângele lui, pentru că după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe om.

⁷ Și voi fiți roditori și înmulțiți-vă, nașteți abundent pe pământ și înmulțiți-vă pe acesta.

⁸ Și Dumnezeu i-a vorbit lui Noe și fiilor lui cu el, spunând:

⁹ Și eu, iată, întemeiez legământul meu cu voi și cu sămânța voastră după voi;

¹⁰ Și cu fiecare creatură vie care este cu voi, dintre păsări, dintre vite și dintre fiecare fiară a pământului cu voi, de la tot ceea ce iese afară din arcă, până la fiecare fiară a pământului.

¹¹ Și voi întemeia legământul meu cu voi și nici nu va mai fi toată făptura stârpită vreodată prin apele unui potop, nici nu va mai fi vreodată un potop să distrugă pământul.

¹² Și Dumnezeu a spus: Acesta este semnul legământului pe care îl fac între mine și voi și fiecare creatură vie care este cu voi, pentru generații pentru totdeauna:

¹³ Eu așez curcubeul meu în nor și acesta va fi ca semn al unui legământ între mine și pământ.

¹⁴ Și se va întâmpla, când aduc un nor peste pământ, că se va vedea curcubeul în nor:

¹⁵ Și îmi voi aminti de legământul meu, care este între mine și voi și fiecare creatură vie a toată făptura; și apele nu vor mai deveni un potop ca să nimicească toată făptura.

¹⁶ Și curcubeul va fi în nor și îl voi privi, ca să îmi amintesc de legământul veșnic dintre Dumnezeu și fiecare creatură vie, a toată făptura, care este pe pământ.

¹⁷ Și Dumnezeu i-a spus lui Noe: Acesta este semnul legământului, pe care l-am întemeiat între mine și toată făptura care este pe pământ.

¹⁸ Și fiii lui Noe, care au ieșit din arcă, au fost Sem și Ham și Iafet; și Ham este tatăl lui Canaan.

¹⁹ Aceștia sunt cei trei fii ai lui Noe și din ei a fost acoperit întregul pământ.

²⁰ Și Noe a început a fi agricultor și a sădit o vie;

²¹ Și a băut din vin și s-a îmbătat și s-a dezgolit înăuntrul cortului său.

²² Și Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său și a spus celor doi frați ai săi de afară.

²³ Și Sem și Iafet au luat o haină și au pus-o peste amândoi umerii lor și au mers cu spatele și au acoperit goliciunea tatălui lor și fețele lor erau întoarse și nu au văzut goliciunea tatălui lor.

²⁴ Și Noe s-a trezit din beția vinului său și a cunoscut ceea ce fiul său mai tânăr i-a făcut.

²⁵ Și a spus: Blestemat fie Canaan, un servitor al servitorilor va fi el fraților săi.

²⁶ Și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Sem; și Canaan va fi servitorul lui.

²⁷ Dumnezeu va lărgi pe Iafet și va locui în corturile lui Sem și Canaan va fi servitorul lui.

²⁸ Și Noe a trăit după potop trei sute cincizeci de ani.

²⁹ Și toate zilele lui Noe au fost nouă sute cincizeci de ani; și a murit.

10

¹ Acum acestea sunt generațiile fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet; și li s-au născut fii după potop.

² Fiii lui Iafet: Gomer și Magog și Madai și Iavan și Tubal și Meșec și Tiras.

³ Și fiii lui Gomer: Așchenaz și Rifat și Togarma.

⁴ Și fiii lui Iavan: Elișa și Tarsis, Chitim și Dodanim.

⁵ Prin aceștia au fost împărțite insulele neamurilor în pământurile lor, fiecare după limba lui, după familiile lor, în națiunile lor.

⁶ Și fiii lui Ham: Cuș și Mițraim și Put și Canaan.

⁷ Și fiii lui Cuș: Seba și Havila și Sabta și Raema și Sabteca; și fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

⁸ Și Cuș a născut pe Nimrod, el a început să fie unul puternic pe pământ.

⁹ El era un vânător puternic înaintea DOMNULUI, de aceea s-a spus: Precum Nimrod, puternicul vânător înaintea DOMNULUI.

¹⁰ Și începutul împărăției sale a fost Babel și Erec și Acad și Calne, în țara Șinar.

¹¹ Din acea țară a ieșit Așur și a zidit Ninive și cetatea Rehobot și Calah,

¹² Și Resen, între Ninive și Calah; aceasta este o mare cetate.

¹³ Și Mițraim a născut pe ludimi și pe anamimi și pe lehabimi și pe naftuhimi,

¹⁴ Și pe patrusimi și pe casluhimi, (din care au venit filistenii) și pe caftorimi.

¹⁵ Și Canaan a născut pe Sidon, întâiul său născut, și pe Het,

¹⁶ Și pe iebusiți și pe amoriți și pe ghirgasiți,

¹⁷ Și pe hiviți și pe archiți și pe siniți,

¹⁸ Și pe arvadiți și pe țemariți și pe hamatiți și după aceea familiile canaanților au fost împărțiate peste tot.

¹⁹ Și granița canaanților era de la Sidon, precum vii la Gherar, spre Gaza, cum mergi spre Sodoma și Gomora și Adma și Zeboim, până la Leșa.

²⁰ Aceștia sunt fiii lui Ham, după familiile lor, după limbile lor, în țările lor și în națiunile lor.

²¹ Lui Sem, de asemenea, tatăl tuturor copiilor lui Eber, fratele lui Iafet, care este mai vârstnic, și lui i s-au născut copii.

²² Copiii lui Sem: Elam și Așur și Arpaçșad și Lud și Aram.

²³ Și copiii lui Aram: Uț și Hul și Gheter și Maș.

²⁴ Și Arpaçșad a născut pe Șelah și Șelah a născut pe Eber.

²⁵ Și lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia a fost Peleg, pentru că în zilele lui a fost pământul împărțit, și numele fratelui său a fost Ioctan.

²⁶ Și Ioctan a născut pe Almodad și pe Șelef și pe Hațarmavet și pe Ierah,

²⁷ Și pe Hadoram și pe Uzal și pe Dicla,

²⁸ Și pe Obal și pe Abimael și pe Șeba,

²⁹ Și pe Ofir și pe Havila și pe Iobab, toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.

³⁰ Și locuința lor era de la Meșa, așa cum mergi spre Sefar, un munte spre est.

³¹ Aceștia sunt fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, în țările lor, după națiunile lor.

³² Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după generațiile lor; în națiunile lor și prin aceștia au fost națiunile împărțite pe pământ după potop.

11

¹ Și întreg pământul era cu o singură limbă și cu o singură vorbire.

² Și s-a întâmplat, cum au călătorit de la est, că au găsit o câmpie în țara Șinar și au locuit acolo.

³ Și au spus unul altuia: Haidem să facem cărămizi și să le ardem bine. Și au avut cărămidă ca piatră și smoală au avut ca mortar.

⁴ Și au spus: Haidem să ne zidim o cetate și un turn, al cărui vârf să ajungă până la cer; și să ne facem un nume, ca nu cumva să fim împrăștiați pretutindeni pe fața întregului pământ.

⁵ Și DOMNUL a coborât să vadă cetatea și turnul, pe care copiii oamenilor le-au zidit.

⁶ Și DOMNUL a spus: Iată, poporul este unul și ei toți au o singură limbă și au început să facă aceasta, și acum nimic nu îi va opri din ceea ce au de gând să facă.

⁷ Haidem să coborâm, și acolo să le încurcăm limba, ca ei să nu mai înțeleagă vorbirea unuia către celălalt.

⁸ Astfel DOMNUL i-a împrăștiat pretutindeni de acolo, peste fața întregului pământ; și au încetat a zidi cetatea.

⁹ De aceea i s-a pus numele Babel, pentru că acolo DOMNUL a încurcat limba întregului pământ; și de acolo DOMNUL i-a împrăștiat peste fața întregului pământ.

¹⁰ Acestea sunt generațiile lui Sem: Sem era în vârstă de o sută de ani și a născut pe Arpacșad, la doi ani după potop;

¹¹ Și Sem a trăit, după ce a născut pe Arpacșad, cinci sute de ani; și a născut fii și fiice.

¹² Și Arpacșad a trăit treizeci și cinci de ani și a născut pe Șelah;

¹³ Și Arpacșad a trăit, după ce a născut pe Șelah, patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁴ Și Șelah a trăit treizeci de ani și a născut pe Eber;

¹⁵ Și Șelah a trăit, după ce a născut pe Eber, patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.

¹⁶ Și Eber a trăit treizeci și patru de ani și a născut pe Peleg;

¹⁷ Și Eber a trăit, după ce a născut pe Peleg, patru sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.

¹⁸ Și Peleg a trăit treizeci de ani și a născut pe Reu;

¹⁹ Și Peleg a trăit, după ce a născut pe Reu, două sute nouă ani; și a născut fii și fiice.

²⁰ Și Reu a trăit treizeci și doi de ani și a născut pe Serug;

²¹ Și Reu a trăit, după ce a născut pe Serug, două sute șapte ani; și a născut fii și fiice.

²² Și Serug a trăit treizeci de ani și a născut pe Nahor;

²³ Și Serug a trăit, după ce a născut pe Nahor; două sute de ani și a născut fii și fiice.

²⁴ Și Nahor a trăit douăzeci și nouă de ani și a născut pe Terah;

²⁵ Și Nahor a trăit, după ce a născut pe Terah, o sută nouăsprezece ani; și a născut fii și fiice.

²⁶ Și Terah a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Avram, Nahor și Haran.

²⁷ Și acestea sunt generațiile lui Terah: Terah a născut pe Avram, pe Nahor, și pe Haran și Haran a născut pe Lot.

²⁸ Și Haran a murit înaintea tatălui său, Terah, în țara nașterii sale, în Urul caldeilor.

²⁹ Și Avram și Nahor și-au luat soții: numele soției lui Avram era Sarai și numele soției lui Nahor, Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcâi și tatăl Iscâi.

³⁰ Dar Sarai era stearpă, ea nu avea copil.

³¹ Și Terah a luat pe Avram, fiul său, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe Sarai, nora lui, soția fiului său, Avram, și a ieșit împreună cu ei din Urul caldeilor, ca să meargă în țara lui Canaan; și au venit la Haran și au locuit acolo.

³² Și zilele lui Terah au fost două sute cincini ani; și Terah a murit în Haran.

12

¹ Și DOMNUL îi spusese lui Avram: Ieși din țara ta și din rudenția ta și din casa tatălui tău, spre o țară pe care ți-o voi arăta;

² Și voi face din tine o mare națiune și te voi binecuvânta și voi face numele tău mare și vei fi o binecuvântare;

³ Și voi binecuvânta pe cei ce te binecuvântează și voi blestema pe cel ce te blestemă și în tine toate familiile pământului vor fi binecuvântate.

⁴ Astfel Avram a ieșit, cum îi spusese DOMNUL, și Lot a mers cu el; și Avram era în vârstă de șaptezeci și cincini de ani când a plecat din Haran.

⁵ Și Avram a luat pe Sarai, soția lui, și pe Lot, fiul fratelui său și toată averea pe care au adunat-o și sufletele pe care le-au obținut în Haran și au ieșit să meargă în țara lui Canaan și au venit în țara lui Canaan.

⁶ Și Avram a trecut prin țară până la locul din Sihem, la câmpia lui More. Și canaanitul era atunci în țară.

⁷ Și DOMNUL i s-a arătat lui Avram și a spus: Seminței tale voi da această țară; și acolo a zidit un altar DOMNULUI, care i s-a arătat.

⁸ Și el s-a mutat de acolo la un munte, la est de Betel, și și-a întins cortul, având Betel la vest și Hai la est; și acolo a zidit un altar DOMNULUI și a chemat numele DOMNULUI.

⁹ Și Avram a călătorit, mergând tot spre sud.

¹⁰ Și a fost o foamete în țară și Avram a coborât în Egipt să locuiască temporar acolo, pentru că foametea era apăsătoare în țară.

¹¹ Și s-a întâmplat, când s-a apropiat să intre în Egipt, că el i-a spus Sarei, soția lui: Acum iată, știu că ești o femeie frumoasă la vedere,

¹² De aceea se va întâmpla, când egiptenii te vor vedea, că vor spune: Aceasta este soția lui; și mă vor ucide, dar pe tine te vor păstra în viață.

¹³ Spune, te rog, că ești sora mea, ca să îmi fie bine din cauza ta și sufletul meu să trăiască din cauza ta.

¹⁴ Și s-a întâmplat, pe când Avram a ajuns în Egipt, că egiptenii au văzut că femeia era foarte frumoasă.

15 Prinții lui Faraon de asemenea au văzut-o și au lăudat-o înaintea lui Faraon; și femeia a fost luată în casa lui Faraon.

16 Și l-a tratat bine pe Avram din cauza ei și avea oi și boi și catâri și servitori și servitoare și măgărițe și cămile.

17 Și DOMNUL a lovit cu plăgi pe Faraon și casa lui, cu plăgi mari din cauza lui Sarai, soția lui Avram.

18 Și Faraon a chemat pe Avram și a spus: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? De ce nu mi-ai spus că era soția ta?

19 De ce ai spus: Ea este sora mea; astfel că aproape am luat-o de soție? De aceea acum, iat-o pe soția ta, ia-o și pleacă.

20 Și Faraon a poruncit oamenilor săi referitor la el și l-au trimis de la ei, pe el și pe soția lui și tot ce avea.

13

1 Și Avram a urcat din Egipt, el și soția lui și tot ce avea, și Lot împreună cu el, în sudul Canaanului.

2 Și Avram era foarte bogat în vite, în argint și în aur.

3 Și a mers în călătoriile lui din sud chiar până la Betel, până la locul unde fusese cortul său la început, între Betel și Hai;

4 Până la locul altarului, pe care l-a făcut acolo la început; și acolo Avram a chemat numele DOMNULUI.

5 Și de asemenea Lot, care a mers cu Avram, avea turme și cirezi și corturi.

6 Și țara nu era în stare să îi țină ca să poată locui împreună, pentru că averea lor era mare, astfel că nu puteau locui împreună.

7 Și a fost o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot; și canaanitul și perizitul locuiau pe atunci în țară.

8 Și Avram i-a spus lui Lot: Să nu fie ceartă, te rog, între mine și tine și între păzitorii mei și păzitorii tăi, pentru că suntem frați.

9 Nu este întreaga țară înaintea ta? Desparte-te, te rog, de mine; dacă o vei lua la stânga, atunci eu voi merge la dreapta, sau dacă mergi la dreapta, atunci eu voi merge la stânga.

10 Și Lot și-a ridicat ochii și a privit toată câmpia Iordanului, că aceasta era bine udată peste tot, înainte ca DOMNUL să fi distrus Sodoma și Gomora, era ca grădina DOMNULUI, asemenea țării Egiptului, cum vii la Țoar.

11 Atunci Lot a ales pentru el toată câmpia Iordanului; și Lot a călătorit spre est; și ei s-au despărțit unul de celălalt.

12 Avram a locuit în țara lui Canaan și Lot a locuit în cetățile din câmpie și și-a întins cortul spre Sodoma.

13 Dar oamenii din Sodoma erau peste măsură de stricați și păcătoși înaintea DOMNULUI.

14 Și DOMNUL i-a spus lui Avram, după ce s-a despărțit Lot de el: Ridică-ți acum ochii și privește din locul în care ești spre nord și spre sud și spre est și spre vest,

15 Pentru că tot pământul pe care îl vezi, ție și-l voi da și seminței tale pentru totdeauna.

16 Și voi face sămânța ta ca țărâna pământului, astfel încât, dacă un om poate număra țărâna pământului, atunci va fi și sămânța ta numărată.

17 Ridică-te, umblă prin țară în lungimea acesteia și în lățimea ei, pentru că ție și-o voi da.

¹⁸ Atunci Avram și-a mutat cortul și a venit și a locuit în câmpia lui Mamre, care este în Hebron; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

14

¹ Și s-a întâmplat în zilele lui Amrafel, împărat al Șinarului, Arioc, împărat al Elasarului, Chedorlaomer, împărat al Elamului și Tidal, împărat al națiunilor,

² Că aceștia au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, și cu Birșa, împăratul Gomorei, Șinab, împărat al Admei, și Șemeber, împăratul Țeboimului, și cu împăratul din Bela, care este Țoar.

³ Toți aceștia s-au adunat în valea Sidim, care este marea sărată.

⁴ Doisprezece ani au servit lui Chedorlaomer, și în al treisprezecelea an s-au răzvrătit.

⁵ Și în al paisprezecelea an a venit Chedorlaomer și împărații care erau cu el și au lovit pe refaimi în Așterot Carnaim, și pe zuzimi în Ham, și pe emimi în Șave Chiriataim,

⁶ Și pe horiți în muntele lor Seir, spre Elparan, care este lângă pustie.

⁷ Și ei s-au întors și au venit la Enmișpat, care este Cades, și au lovit toată țara amaleciților și de asemenea pe amoriți, care locuiesc în Hațeșon-Tamar.

⁸ Și au ieșit împăratul Sodomei și împăratul Gomorei și împăratul Admei și împăratul Țeboimului și împăratul din Bela (care este Țoar) și au intrat în luptă cu ei în valea Sidim;

⁹ Cu Chedorlaomer, împăratul Elamului, și cu Tidal împăratul națiunilor, și Amrafel, împăratul Șinarului, și Arioc, împăratul Elasarului; patru împărați cu cinci.

¹⁰ Și valea Sidim era plină cu gropi de smoală; și împărații Sodomei și Gomorei au fugit și au căzut acolo; și cei ce au rămas au fugit la munte.

¹¹ Și au luat toate bunurile Sodomei și Gomorei și toate merindele lor și au plecat.

¹² Și au luat pe Lot, fiul fratelui lui Avram, care locuia în Sodoma, și bunurile lui și au plecat.

¹³ Și a venit unul care scăpase și a spus lui Avram, evreul, căci locuia în câmpia lui Mamre amoritul, fratele lui Eșcol și fratele lui Aner; și aceștia erau aliați cu Avram.

¹⁴ Și când a auzit Avram că fratele său a fost luat captiv, a înarmat pe servitorii lui instruiți, născuți în casa lui, trei sute și optsprezece, și i-a urmărit până la Dan.

¹⁵ Și s-a împărțit împotriva lor, el și servitorii lui, noaptea, și i-a lovit și i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului.

¹⁶ Și a adus înapoi toate bunurile și de asemenea a adus înapoi pe fratele său, Lot, și bunurile lui și pe femei de asemenea și pe oameni.

¹⁷ Și împăratul Sodomei a ieșit să îl întâmpine după întoarcerea lui de la măcelul lui Chedorlaomer și a împăraților care erau cu el, la valea Șave, care este valea împăratului.

¹⁸ Și Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin; și el era preotul Dumnezeului cel preaînalt.

¹⁹ Și l-a binecuvântat și a spus: Binecuvântat fie Avram de Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului și al pământului;

²⁰ Și binecuvântat fie Dumnezeul cel preaînalt care a dat pe dușmanii tăi în mâna ta. Și Avram i-a dat zeciuiele din toate.

¹ Și împăratul Sodomei i-a spus lui Avram: Dă-mi oamenii și ia bunurile pentru tine.

² Și Avram a spus împăratului Sodomei: Mi-am înălțat mâna spre DOMNUL, Dumnezeu cel preaînalt, stăpânul cerului și pământului,

³ Că nu voi lua de la o ață chiar până la o curea de sandală și că nu voi lua nimic din ceea ce este al tău, ca nu cumva să spui: Eu l-am făcut pe Avram bogat;

⁴ În afară de ceea ce tinerii au mâncat și partea oamenilor care au fost cu mine, Aner, Eșcol și Mamre, lasă-i să își ia partea lor.

15

¹ După aceste lucruri, cuvântul DOMNULUI a venit la Avram într-o viziune, spunând: Nu te teme Avrame, eu sunt scutul tău și răsplata ta peste măsură de mare.

² Și Avram a spus: Doamne DUMNEZEULE, ce îmi vei da, văzând că mă duc fără copii, iar administratorul casei mele este acest Eliezer din Damasc?

³ Și Avram a spus: Iată, nu mi-ai dat nicio sămânță și, iată, unul născut în casa mea este moștenitorul meu.

⁴ Și, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând: Nu acesta va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din propriile tale adâncuri va fi moștenitorul tău.

⁵ Și l-a dus afară și a spus: Privește acum spre cer și numără stelele, dacă ești în stare să le numeri; și i-a spus: Astfel va fi sămânța ta.

⁶ Iar el a crezut în DOMNUL, iar DOMNUL i-a socotit aceasta pentru dreptate.

⁷ Și i-a spus: Eu sunt DOMNUL care te-a scos din cetatea Ur a caldeilor, ca să îți dau această țară să o moștenești.

⁸ Iar el a spus: Doamne DUMNEZEULE, din ce voi ști că o voi moșteni?

⁹ Iar el i-a spus: Ia-mi o vițea de trei ani și o capră de trei ani și un berbec de trei ani și o turturea și un pui de porumbel.

¹⁰ Și a luat la el toate acestea și le-a despicat în două și a așezat fiecare bucată una în fața alteia, dar păsările nu le-a despicat.

¹¹ Și când păsările de pradă au coborât peste stârvuri, Avram le-a alungat.

¹² Și când soarele apunea, un somn adânc a căzut peste Avram și, iată, o groază a unui mare întuneric a căzut peste el.

¹³ Iar DOMNUL i-a spus lui Avram: Să știi cu adevărat că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu este a lor și vor servi pe aceia, iar ei îi vor chinui patru sute de ani;

¹⁴ Și de asemenea pe acea națiune, căreia ei îi vor servi, o voi judeca; și după aceea vor ieși din ea cu mare avere.

¹⁵ Iar tu vei merge la părinții tăi în pace și vei fi îngropat la o bătrânețe frumoasă.

¹⁶ Dar în a patra generație vor veni din nou aici, pentru că nelegiuirea amoriților nu este încă deplină.

¹⁷ Și s-a întâmplat, după ce soarele a apus și era întuneric, că iată, un cuptor fumegând și o lampă arzând au trecut printre acele bucăți.

¹⁸ În aceeași zi DOMNUL a făcut un legământ cu Avram, spunând: Seminței tale i-am dat această țară, de la râul Egiptului până la marea râu, râul Eufrat:

¹⁹ Cheniții și cheniziții și cadmoniții,

²⁰ Și hitiții și periziții și refaimii,

²¹ Și amoriții și canaanii și ghirgașii și iebusiții.

16

¹ Acum Sarai, soția lui Avram, nu îi naștea copii; și ea avea o roabă, o egipteancă, al cărei nume era Hagar.

² Și Sarai i-a spus lui Avram: Iată acum, DOMNUL m-a oprit de la a naște; te rog, intră la servitoarea mea, poate că voi obține copii prin ea. Și Avram a dat ascultare vocii lui Sarai.

³ Și Sarai, soția lui Avram, a luat pe Hagar, servitoarea ei, egipteanca, după ce Avram a locuit zece ani în țara lui Canaan, și a dat-o soțului ei, Avram, să fie soția lui.

⁴ Și a intrat la Hagar și ea a rămas însărcinată; și când a văzut că a rămas însărcinată, stăpâna ei a fost disprețuită în ochii ei.

⁵ Și Sarai i-a spus lui Avram: Răul făcut mie fie asupra ta; eu am dat pe servitoarea mea la sânul tău, și când a văzut ea că a rămas însărcinată, am fost disprețuită în ochii ei; DOMNUL să judece între mine și tine.

⁶ Dar Avram i-a spus lui Sarai: Iată, servitoarea ta este în mâna ta, fă-i cum îți place. Și când Sarai s-a purtat aspru cu ea, ea a fugit de la fața ei.

⁷ Și îngerul DOMNULUI a găsit-o lângă o fântână de apă în pustie, lângă fântâna pe calea spre Șur.

⁸ Și a spus: Hagar, servitoarea lui Sarai, de unde vii? Și unde mergi? Iar ea a spus: Fug de la fața stăpânei mele Sarai.

⁹ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Întoarce-te la stăpâna ta și supune-te sub mâinile ei.

¹⁰ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Voi înmulți sămânța ta peste măsură, încât nu va putea fi numărată din cauza mulțimii ei.

¹¹ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu și îi vei pune numele Ismael, pentru că DOMNUL a auzit necazul tău.

¹² Și el va fi un om sălbatic, mâna lui va fi împotriva fiecărui om și mâna fiecărui om împotriva lui și va locui în fața tuturor fraților săi.

¹³ Și ea a chemat numele DOMNULUI care i-a vorbit: Tu, Dumnezeu, mă vezi, pentru că ea a spus: Nu am privit de asemenea aici spatele celui care mă vede?

¹⁴ De aceea fântâna a fost numită Beerlahairoi; iată, este între Cades și Bered.

¹⁵ Și Hagar a născut lui Avram un fiu și Avram a pus fiului său, pe care Hagar l-a născut, numele Ismael.

¹⁶ Și Avram era în vârstă de optzeci și șase de ani când Hagar a născut pe Ismael lui Avram.

17

¹ Și când Avram era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani, DOMNUL s-a arătat lui Avram și i-a spus: Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic, umblă înaintea mea și fii desăvârșit.

² Și voi face legământul meu între mine și tine și te voi înmulți peste măsură.

³ Și Avram a căzut cu fața sa la pământ și Dumnezeu a vorbit cu el, spunând:

⁴ Cât despre mine, iată, legământul meu este cu tine și tu vei fi tată al multor națiuni.

⁵ Și nu va mai fi chemat numele tău Avram, ci numele tău va fi Avraam, pentru că te-am făcut tată al multor națiuni.

⁶ Și te voi face peste măsură de roditor și voi face națiuni din tine și împărați vor ieși din tine.

⁷ Și voi întemeia legământul meu între mine și tine și sămânța ta după tine în generațiile lor, ca legământ fără de sfârșit, pentru a-ți fi Dumnezeu ție și seminței tale după tine.

⁸ Și îți voi da ție și seminței tale după tine țara în care ești străin, toată țara lui Canaan, ca stăpânire fără de sfârșit; și voi fi Dumnezeul lor.

⁹ Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Tu, așadar, vei ține legământul meu, tu și sămânța ta după tine, în generațiile lor.

¹⁰ Acesta este legământul meu, pe care voi îl veți ține, între mine și tine și sămânța ta după tine: Fiecare copil de parte bărbătească dintre voi va fi circumcis.

¹¹ Și veți circumcide pielea prepuțului vostru și aceasta va fi un semn al legământului dintre mine și voi.

¹² Și cel ce este în vârstă de opt zile va fi circumcis între voi, fiecare copil de parte bărbătească în generațiile voastre, cel născut în casă, sau cumpărat cu bani de la vreun străin, care nu este din sămânța ta.

¹³ Cel născut în casa ta și cel cumpărat cu banii tăi trebuie să fie circumcis, și legământul meu va fi în carnea voastră ca legământ fără de sfârșit.

¹⁴ Și copilul de parte bărbătească necircumcis, a cărui piele a prepuțului său nu este circumcisă, acel suflet va fi stârpit din poporul său; el a rupt legământul meu.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Cât despre Sarai, soția ta, nu vei mai chema numele ei Sarai, ci Sara va fi numele ei.

¹⁶ Și o voi binecuvânta și de asemenea îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta și ea va fi o mamă de națiuni, împărați de popoare vor ieși din ea.

¹⁷ Atunci Avraam a căzut cu fața sa la pământ și a râs și a spus în inima lui: Îi va fi născut un copil celui ce este în vârstă de o sută de ani? Și va naște Sara, care are nouăzeci de ani?

¹⁸ Și Avraam i-a spus lui Dumnezeu: O, de ar putea trăi Ismael înaintea ta!

¹⁹ Și Dumnezeu a spus: Sara, soția ta, într-adevăr, îți va naște un fiu și îi vei pune numele Isaac; și voi întemeia legământul meu cu el, ca legământ fără de sfârșit, și cu sămânța lui după el.

²⁰ Și cât despre Ismael, te-am auzit: Iată, l-am binecuvântat și îl voi face roditor și îl voi înmulți peste măsură, doisprezece prinți va naște și îl voi face o mare națiune.

²¹ Dar legământul meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care Sara ți-l va naște la timpul convenit, în anul viitor.

²² Și a terminat de vorbit cu el, iar Dumnezeu s-a înălțat de la Avraam.

²³ Și Avraam a luat pe Ismael, fiul său, și pe toți cei născuți în casa lui și pe toți cei cumpărați cu banii lui, fiecare parte bărbătească între oamenii casei lui Avraam, și a circumcis pielea prepuțului lor chiar în aceeași zi, așa cum Dumnezeu îi spusese.

²⁴ Și Avraam era în vârstă de nouăzeci și nouă de ani când a fost circumcis în pielea prepuțului său.

²⁵ Și Ismael, fiul său, avea treisprezece ani când a fost circumcis în pielea prepuțului său.

²⁶ Chiar în aceeași zi a fost Avraam circumcis și Ismael, fiul său.

²⁷ Și toți oamenii din casa lui, născuți în casă și cumpărați cu bani de la străin, au fost circumciși împreună cu el.

18

¹ Și DOMNUL i s-a arătat în câmpiile lui Mamre și Avraam ședea în ușa cortului, în arșița zilei.

² Și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, trei bărbați stăteau în picioare lângă el; și când i-a văzut, a alergat de la ușa cortului să îi întâmpine și s-a aplecat la pământ,

³ Și a spus: Domnul meu, dacă am găsit acum favoare înaintea ochilor tăi, te rog, nu trece de la servitorul tău;

⁴ Lăsați să se aducă puțină apă, vă rog, și spălați-vă picioarele și odihniți-vă sub pom;

⁵ Și voi aduce o bucată de pâine și mângâiați-vă inimile; după aceea veți trece mai departe, fiindcă de aceea ați venit voi la servitorul vostru. Iar ei au spus: Așa să faci, precum ai spus.

⁶ Și Avraam s-a grăbit în cort la Sara și a spus: Pregătește repede trei măsuri din floarea făinii, frământ-o și fă turte pe vatră.

⁷ Și Avraam a alergat la cireadă și a adus un vițel fraged și bun și l-a dat unui tânăr, iar acesta s-a grăbit să îl pregătească.

⁸ Și a luat unt și lapte și vițelul pe care l-a pregătit și l-a pus înaintea lor și a stat în picioare lângă ei sub pom și au mâncat.

⁹ Iar ei i-au spus: Unde este Sara, soția ta? Iar el a spus: Iată, în cort.

¹⁰ Iar el a spus: Eu cu adevărat mă voi întoarce la tine, conform timpului vieții; și, iată, Sara, soția ta, va avea un fiu. Și Sara a auzit aceasta în ușa cortului, care era în spatele lui.

¹¹ Acum Avraam și Sara erau bătrâni și mult înaintați în vârstă și a încetat a mai fi cu Sara, conform rânduielii femeilor.

¹² De aceea Sara a răs în ea însăși, spunând: După ce am îmbătrânit să mai am eu plăcere, domnul meu fiind și el bătrân?

¹³ Și DOMNUL i-a spus lui Avraam: Pentru ce a răs Sara, spunând: Cu adevărat să nasc eu, care sunt bătrână?

¹⁴ Este vreun lucru prea greu pentru DOMNUL? La timpul rânduit mă voi întoarce la tine, conform timpului vieții; și Sara va avea un fiu.

¹⁵ Atunci Sara a negat, spunând: Nu am răs: pentru că îi era teamă. Dar el a spus: Ba da, ai răs.

¹⁶ Și oamenii s-au ridicat de acolo și au privit spre Sodoma: Și Avraam a mers cu ei să îi conducă pe cale.

¹⁷ Și DOMNUL a spus: Voi ascunde eu de Avraam ceea ce fac,

¹⁸ Văzând că Avraam cu adevărat va deveni o națiune mare și puternică și toate națiunile pământului vor fi binecuvântate în el?

¹⁹ Pentru că îl cunosc că va porunci copiilor săi și casei lui după el și ei vor ține calea DOMNULUI, pentru a face dreptate și judecată, ca DOMNUL să aducă peste Avraam ceea ce a vorbit despre el.

²⁰ Și DOMNUL a spus: Pentru că strigătul Sodomei și Gomorei este mare și pentru că păcatul lor este foarte apăsător,

²¹ Voi coborî acum și voi vedea dacă au făcut în întregime conform cu strigătul ei, ce a venit până la mine; și dacă nu, voi ști.

²² Și bărbații și-au întors fețele de acolo și au mers spre Sodoma, dar Avraam mai stătea încă în picioare înaintea DOMNULUI.

²³ Și Avraam s-a apropiat și a spus: Vei nimici de asemenea pe cel drept cu cel stricat?

²⁴ De ar fi cumva cincizeci de drepti înăuntrul cetății: vei nimici de asemenea și nu vei cruța locul pentru cei cincizeci de drepti care sunt în el?

²⁵ Departe de tine fie să faci astfel, să ucizi pe cel drept cu cel stricat și cel drept să fie ca cel stricat, departe de tine fie aceasta. Nu va face dreptate Judecătorul întregului pământ?

²⁶ Iar DOMNUL a spus: Dacă găsesc în Sodoma cincizeci de drepti înăuntrul cetății, atunci voi cruța tot acel loc din cauza lor.

²⁷ Și Avraam a răspuns și a zis: Iată acum, citez să vorbesc Domnului, eu, care sunt doar țărână și cenușă;

²⁸ De ar lipsi cumva cinci din cei cincizeci de drepti: vei distruge toată cetatea pentru lipsa a cinci? Iar el a spus: Dacă găsesc acolo patruzeci și cinci, nu o voi distruge.

²⁹ Și i-a vorbit din nou și a spus: De ar fi cumva patruzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face aceasta din cauza celor patruzeci.

³⁰ Iar el i-a spus: Să nu se mânie Domnul și voi vorbi: De ar fi cumva treizeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu voi face aceasta, dacă găsesc treizeci acolo.

³¹ Iar el a spus: Iată acum, eu citez să vorbesc Domnului: De ar fi cumva douăzeci găsiți acolo. Iar el a spus: Nu o voi distruge din cauza a douăzeci.

³² Iar el a spus: Să nu se mânie Domnul și voi mai vorbi doar de această dată: De ar fi cumva doar zece găsiți acolo. Iar el a spus: Nu o voi distruge din cauza a zece.

³³ Și DOMNUL a plecat imediat după ce a încetat să vorbească îndeaproape cu Avraam și Avraam s-a întors la locul său.

19

¹ Și pe seară, doi îngeri au venit la Sodoma; și Lot ședea în poarta Sodomei; și Lot, văzându-i, s-a ridicat să îi întâmpine și s-a aplecat cu fața sa la pământ;

² Și a spus: Iată acum, domnii mei, abateți-vă, vă rog, în casa servitorului vostru și rămâneți toată noaptea și spălați-vă picioarele și vă veți trezi de vreme să mergeți pe căile voastre. Iar ei au spus: Nu, ci vom sta în stradă toată noaptea.

³ Dar el a insistat pe lângă ei foarte mult și s-au abătut la el și au intrat în casa lui și a făcut pentru ei un ospăț și a copt azimă și au mâncat.

⁴ Dar înainte să se culce, bărbații cetății, bărbații din Sodoma, au încercuit casa, deopotrivă bătrâni și tineri, tot poporul din fiecare parte a cetății;

⁵ Și au chemat pe Lot și i-au spus: Unde sunt bărbații care au venit la tine în această noapte? Scoate-i afară la noi să îi cunoaștem.

⁶ Și Lot a ieșit la ușă la ei și a închis ușa după el.

⁷ Și a spus: Vă rog, fraților, nu faceți o astfel de stricăciune.

⁸ Iată acum, am două fete care nu au cunoscut bărbat; lăsați-mă, vă rog, să le scot la voi și faceți-le precum este bine în ochii voștri, numai acestor bărbați nu le faceți nimic, căci pentru aceasta au venit sub umbra acoperișului meu.

⁹ Dar ei au spus: Dă-te înapoi. Și au spus din nou: Acesta a venit să locuiască temporar și voiește să fie judecător, acum ne vom purta mai rău cu tine decât cu ei. Și împingeau cu putere asupra bărbatului, adică Lot, și s-au apropiat să spargă ușa.

10 Dar bărbații și-au întins mâna și l-au tras pe Lot în casă la ei și au închis ușa.

11 Și au lovit pe bărbații care erau la ușa casei cu orbire, deopotrivă pe mici și mari, astfel că se osteneau să găsească ușa.

12 Și bărbații i-au spus lui Lot: Mai ai pe cineva aici? Ginere și fiii tăi și fiicele tale și pe oricine ai în cetate, scoate-i din acest loc,

13 Pentru că vom distruge acest loc, deoarece strigătul lor a crescut mult înaintea feței DOMNULUI și DOMNUL ne-a trimis să îl distrugem.

14 Și Lot a ieșit și a vorbit ginerilor săi, care erau căsătoriți cu fiicele lui, și a spus: Ridicați-vă, ieșiți din acest loc, pentru că DOMNUL va distruge această cetate. Dar el părea înaintea ginerilor săi ca unul care batjocorea.

15 Și când s-a făcut dimineața, atunci îngerii au grăbit pe Lot, spunând: Ridică-te, ia pe soția ta și pe cele două fiice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii mistuit în nelegiuirea cetății.

16 Și în timp ce el întârzia, bărbații au apucat mâna lui și mâna soției lui și mâna celor două fiice ale lui, DOMNUL fiind milostiv cu el, și l-au scos și l-au așezat în afara cetății.

17 Și s-a întâmplat, după ce i-au scos afară, că a spus: Scapă-ți viața; nu privi înapoi ta, nici nu sta în câmpie deschisă, scapă la munte ca nu cumva să fii mistuit.

18 Și Lot le-a spus: Nu! Te rog, Domnul meu;

19 Iată acum, servitorul tău a găsit har înaintea ochilor tăi și ai preamărit mila ta, pe care mi-ai arătat-o salvându-mi viața; și nu pot să scap la munte, ca nu cumva ceva rău să mă prindă și să mor;

20 Iată acum, această cetate este aproape, să scap la ea și aceasta este una mică: Te rog, lasă-mă să scap într-acolo, (nu este aceasta una mică?) și sufletul meu va trăi.

21 Iar el i-a spus: Vezi, te-am acceptat și în acest lucru, că nu voi dărâma această cetate, pentru care ai vorbit.

22 Grăbește-te, scapă într-acolo, pentru că nu pot face nimic până ce vei fi ajuns acolo. De aceea s-a pus numele cetății, Ţoar.

23 Soarele se ridica deasupra pământului când Lot a intrat în Ţoar.

24 Atunci DOMNUL a plouat peste Sodoma și peste Gomora pucioasă și foc de la DOMNUL din cer;

25 Și a dărâmat acele cetăți și toată câmpia și pe toți locuitorii cetăților și ceea ce creștea pe pământ.

26 Dar soția lui a privit înapoi din spatele lui și a devenit un stâlp de sare.

27 Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a mers spre locul unde a stat în picioare înaintea DOMNULUI;

28 Și a privit spre Sodoma și Gomora și spre tot ținutul câmpiei; și a privit și, iată, fumul ținutului se ridica precum fumul unui cuptor.

29 Și s-a întâmplat, când Dumnezeu a distrus cetățile câmpiei, că Dumnezeu și-a amintit de Avraam și a trimis pe Lot afară din mijlocul dărâmării, când el a dărâmat cetățile în care Lot a locuit.

30 Și Lot s-a urcat din Ţoar și a locuit în munte și cele două fiice ale lui cu el, pentru că s-a temut să locuiască în Ţoar și a locuit într-o peșteră, el și cele două fiice ale lui.

31 Și cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Tatăl nostru este bătrân și nu este un bărbat pe pământ să intre la noi, după obiceiul întregului pământ;

32 Vino, să facem pe tatăl nostru să bea vin și ne vom culca cu el, ca să păstrăm o sămânță a tatălui nostru.

³³ Și ele au făcut pe tatăl lor să bea vin în acea noapte și cea întâi născută a intrat și s-a culcat cu tatăl ei; și el nu și-a dat seama când s-a culcat ea, nici când s-a ridicat.

³⁴ Și s-a întâmplat a doua zi, că cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Iată, m-am culcat noaptea trecută cu tatăl meu; hai să îl facem să bea vin și în această noapte și intră și culcă-te cu el, ca să păstrăm o sămânță a tatălui nostru.

³⁵ Și ele au făcut pe tatăl lor să bea vin și în acea noapte; și cea tânără s-a ridicat și s-a culcat cu el; și el nu și-a dat seama când ea s-a culcat, nici când s-a ridicat.

³⁶ Astfel au fost amândouă ficele lui Lot însărcinate prin tatăl lor.

³⁷ Și cea întâi născută a născut un fiu și i-a pus numele Moab; el este tatăl moabiților până în această zi.

³⁸ Și cea mai tânără de asemenea a născut un fiu și i-a pus numele Ben-ami; el este tatăl copiilor lui Amon până în această zi.

20

¹ Și Avraam a călătorit de acolo spre ținutul de sud și s-a așezat între Cades și Șur și a locuit temporar în Gherar.

² Și Avraam a spus despre Sara, soția lui: Ea este sora mea; și Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis și a luat pe Sara.

³ Dar Dumnezeu a venit la Abimelec într-un vis, noaptea, și i-a spus: Iată, ești un om mort, din cauza femeii pe care ai luat-o, pentru că ea este soția unui bărbat.

⁴ Dar Abimelec nu se apropiase de ea și a spus: Doamne, vei ucide de asemenea o națiune dreaptă?

⁵ Nu mi-a spus el: Ea este sora mea? Și ea, chiar ea însăși a spus: El este fratele meu; în integritatea inimii mele și în nevinovăția mâinilor mele am făcut aceasta.

⁶ Și Dumnezeu i-a spus într-un vis: Da, știu că ai făcut aceasta în integritatea inimii tale, pentru că de asemenea te-am oprit de la păcătuire împotriva mea; de aceea nu te-am lăsat să o atingi.

⁷ De aceea acum dă înapoi bărbatului pe soția lui; căci este profet și se va ruga pentru tine și vei trăi; dar dacă nu o dai înapoi, să știi că vei muri negreșit, tu și toți ai tăi.

⁸ Astfel Abimelec s-a sculat devreme dimineața și a chemat pe toți servitorii săi și a spus toate aceste lucruri în urechile lor și oamenii s-au temut foarte tare.

⁹ Apoi Abimelec l-a chemat pe Avraam și i-a spus: Ce ne-ai făcut? Și cu ce te-am ofensat că ai adus asupra mea și a împărăției mele un mare păcat? Tu mi-ai făcut lucruri care nu trebuiau făcute.

¹⁰ Și Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce ai văzut, de ai făcut acest lucru?

¹¹ Și Avraam a spus: Pentru că am gândit: Cu adevărat teama de Dumnezeu nu este în acest loc; și mă vor ucide din cauza soției mele.

¹² Și totuși într-adevăr ea este sora mea; ea este fiica tatălui meu, dar nu este fiica mamei mele; și ea a devenit soția mea.

¹³ Și s-a întâmplat, pe când Dumnezeu m-a făcut să rătăcesc din casa tatălui meu, că i-am spus: Aceasta să fie bunăvoința ta pe care să mi-o arăți; în fiecare loc unde vom ajunge, spune despre mine: El este fratele meu.

14 Și Abimelec a luat oi și boi și servitori și servitoare și i-a dat lui Avraam; și i-a dat înapoi pe Sara, soția sa.

15 Și Abimelec a spus: Iată, țara mea este înaintea ta, locuiește unde îți place.

16 Și Sarei i-a spus: Iată, am dat fratelui tău o mie de arginți; iată, el îți este o acoperitoare a ochilor, pentru toți cei ce sunt cu tine și cu toți ceilalți; astfel a fost ea muștrată.

17 Astfel Avraam s-a rugat lui Dumnezeu, și Dumnezeu a vindecat pe Abimelec și pe soția lui și pe servitoarele lui; și ele au născut copii.

18 Pentru că DOMNUL a închis de tot toate pântecele femeilor din casa lui Abimelec, din cauza Sarei, soția lui Avraam.

21

1 Și DOMNUL a vizitat-o pe Sara așa cum a spus; și DOMNUL a făcut Sarei așa cum el a vorbit.

2 Căci Sara a rămas însărcinată și a născut un fiu lui Avraam la bătrânețile lui, la timpul convenit despre care Dumnezeu îi vorbise.

3 Și Avraam i-a pus fiului său, care i-a fost născut, pe care Sara i l-a născut, numele Isaac.

4 Și Avraam a circumcis pe fiul său Isaac când pruncul avea opt zile, așa cum Dumnezeu i-a poruncit.

5 Și Avraam era în vârstă de o sută de ani când i s-a născut fiul său Isaac.

6 Și Sara a spus: Dumnezeu m-a făcut să râd, așa că toți cei ce vor auzi vor râde împreună cu mine.

7 Și ea a spus: Cine ar fi spus lui Avraam, că Sara ar alăpta copii? Pentru că i-am născut un fiu la bătrânețile sale.

8 Și copilul a crescut și a fost înțărcat și Avraam a făcut un mare ospăț în ziua în care Isaac a fost înțărcat.

9 Și Sara a văzut pe fiul lui Hagar, egipteanca, pe care aceasta îl născuse lui Avraam, batjocorind.

10 De aceea i-a spus lui Avraam: Alungă pe această roabă și pe fiul ei, pentru că fiul acestei roabe nu va fi moștenitor împreună cu fiul meu, cu Isaac.

11 Și lucrul a fost foarte dureros înaintea ochilor lui Avraam, din cauza fiului său.

12 Și Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Să nu fie acest lucru dureros înaintea ochilor tăi din cauza băiatului și din cauza roabei tale; în tot ce Sara ți-a spus, dă ascultare vocii ei, pentru că în Isaac se va chema sămânța ta.

13 Și de asemenea din fiul roabei voi face o națiune, pentru că el este sămânța ta.

14 Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a luat pâine și un burduf de apă și copilul și l-a dat lui Hagar, punându-l pe umărul ei; și a trimis-o și ea a plecat și a rătăcit în pustia Beer-Șeba.

15 Și apa s-a terminat din burduf și ea a lepădat copilul sub unul dintre tufișuri.

16 Și a mers și s-a așezat jos înaintea lui la depărtare de el, cam cât ar trage un arcaș, pentru că spunea: Să nu văd moartea copilului. Și s-a așezat înaintea lui și și-a înălțat vocea și a plâns.

17 Și Dumnezeu a auzit vocea băiatului; și îngerul lui Dumnezeu a chemat pe Hagar din cer și i-a spus: Ce îți este, Hagar? Nu te teme, pentru că Dumnezeu a auzit vocea băiatului acolo unde este el.

¹⁸ Scoală-te, ridică băiatul și ține-l în mână, pentru că îl voi face o mare națiune.

¹⁹ Și Dumnezeu i-a deschis ochii și ea a văzut o fântână de apă; și s-a dus și a umplut burduful cu apă și a dat băiatului să bea.

²⁰ Și Dumnezeu a fost cu băiatul; și a crescut și a locuit în pustie și a devenit arcaș.

²¹ Și a locuit în pustia Paran și mama lui i-a luat o soție din țara Egiptului.

²² Și s-a întâmplat în acel timp, că Abimelec și Picol, căpetenia oștirii sale, i-au vorbit lui Avraam, spunând: Dumnezeu este cu tine în tot ceea ce faci;

²³ De aceea acum jură-mi aici pe Dumnezeu că nu mă vei înșela nici pe mine, nici pe fiul meu, nici pe fiul fiului meu, ci conform bunătății pe care ți-am făcut-o, îmi vei face și tu mie și țării în care ai locuit temporar.

²⁴ Și Avraam a spus: Jur.

²⁵ Și Avraam a muștrat pe Abimelec din cauza unei fântâni de apă, pe care servitorii lui Abimelec au luat-o cu violență.

²⁶ Și Abimelec a spus: Nu am știut cine a făcut acest lucru, nici tu nu mi-ai spus, nici nu am auzit de aceasta, decât astăzi.

²⁷ Și Avraam a luat oi și boi și le-a dat lui Abimelec; și amândoi au făcut un legământ.

²⁸ Și Avraam a pus șapte mielușele din turmă la o parte.

²⁹ Și Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce înseamnă aceste șapte mielușele pe care le-ai pus la o parte?

³⁰ Iar el a spus: Aceste șapte mielușele le vei lua din mâna mea, ca ele să fie o mărturie pentru mine, că am săpat această fântână.

³¹ Pentru aceasta el a numit acel loc Beer-Șeba, pentru că acolo au jurat amândoi.

³² Astfel au făcut un legământ la Beer-Șeba, apoi Abimelec s-a ridicat și Picol, căpetenia oștirii sale, și s-au întors în țara filistenilor.

³³ Și Avraam a sădit un crâng în Beer-Șeba și a chemat acolo numele DOMNULUI, Dumnezeul cel veșnic.

³⁴ Și Avraam a locuit temporar în țara filistenilor multe zile.

22

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că Dumnezeu l-a încercat pe Avraam și i-a spus: Avraam; iar el a spus: Iată-mă.

² Iar el a spus: Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău fiu, Isaac, pe care îl iubești, și du-te în ținutul Moria; și adu-l acolo ca o ofrandă arsă pe unul din munții pe care ți-l voi spune.

³ Și Avraam s-a sculat devreme dimineața și a înșeuat măgarul său și a luat doi dintre tinerii săi cu el și pe Isaac, fiul său, și a despicat lemnele pentru ofranda arsă și s-a ridicat și a mers la locul despre care Dumnezeu îi spusese.

⁴ Apoi în a treia zi Avraam și-a ridicat ochii și a văzut locul de departe.

⁵ Și Avraam a spus tinerilor săi: Stați aici cu măgarul; și eu și băiatul vom merge acolo și ne vom închina și ne vom întoarce la voi.

⁶ Și Avraam a luat lemnele ofrandei arse și l-a pus pe Isaac, fiul său; și a luat focul în mâna sa și un cuțit; și au mers amândoi împreună.

⁷ Și Isaac i-a vorbit tatălui său, Avraam, și a zis: Tată; iar el a spus: Iată-mă, fiul meu. Iar el a spus: Iată, focul și lemnele, dar unde este mielul pentru ofranda arsă?

⁸ Și Avraam a spus: Fiul meu, Dumnezeu însuși se va îngriji de mielul pentru ofranda arsă; astfel au mers amândoi împreună.

⁹ Și au ajuns la locul despre care Dumnezeu îi spusese; și Avraam a zidit un altar acolo și a pus lemnele în ordine și a legat pe Isaac, fiul său, și l-a pus pe altar deasupra lemnelor.

¹⁰ Și Avraam și-a întins mâna și a luat cuțitul să înjunghie pe fiul său.

¹¹ Și îngerul DOMNULUI a strigat către el din cer și a spus: Avraame, Avraame; iar el a spus: Iată-mă.

¹² Și a spus: Nu pune mâna pe băiat, nici nu îi face nimic, pentru că acum știu că te temi de Dumnezeu, văzând că nu ai cruțat pe fiul tău, singurul tău fiu, pentru mine.

¹³ Și Avraam și-a ridicat ochii și a privit și, iată, în spatele lui un berbec prins cu coarnele într-un desiș; și Avraam a mers și a luat berbecul și l-a adus ca o ofrandă arsă în locul fiului său.

¹⁴ Și Avraam a pus numele aceluia loc, Iehova-Iire, așa cum este spus până în ziua de azi: În muntele DOMNULUI îngrijirea se va vedea.

¹⁵ Și îngerul DOMNULUI a strigat din cer către Avraam a doua oară,

¹⁶ Și a spus: Pe mine însumi am jurat, spune DOMNUL, pentru că ai făcut acest lucru și nu ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu;

¹⁷ De aceea binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta dușmanilor săi.

¹⁸ Și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate, pentru că ai ascultat de vocea mea.

¹⁹ Așa că Avraam s-a întors la tinerii săi și s-au sculat și au mers împreună la Beer-Șeba; și Avraam a locuit la Beer-Șeba.

²⁰ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Avraam, zicând: Iată, Milca a născut și ea copii fratelui tău, Nahor;

²¹ Uț, primul său născut, și Buz, fratele său, și Chemuel, tatăl lui Aram,

²² Și Chesed și Hazo și Pildaș și Iidlaf și Betuel.

²³ Și Betuel a născut pe Rebeca; pe aceștia opt Milca i-a născut lui Nahor, frațele lui Avraam.

²⁴ Și concubina sa, al cărei nume era Reuma, a născut de asemenea pe Tebah și pe Gaham și pe Tahaș și pe Maaca.

23

Moartea Sarei

¹ Și Sara era în vârstă de o sută douăzeci și șapte de ani, aceștia au fost anii vieții lui Sara.

² Și Sara a murit în Chiriatarba, adică Hebron, în țara lui Canaan; și Avraam a venit să jalească pe Sara și să o plângă.

³ Și Avraam a stat în picioare înaintea morții sale și a vorbit fiilor lui Het, spunând:

⁴ Eu sunt străin și locuitor temporar cu voi, dați-mi în stăpânire un loc de îngropare între voi, ca să înmormântez moarta mea dinaintea feței mele.

⁵ Și copiii lui Het au răspuns lui Avraam, spunându-i:

⁶ Ascultă-ne, domnul meu: tu ești un prinț puternic printre noi; îngroapă-ți moarta în cel mai ales dintre mormintele noastre; niciunul din noi nu va opri de la tine mormântul său, să îți îngroapi moarta.

⁷ Și Avraam s-a ridicat și s-a aplecat până la pământ înaintea poporului țării, înaintea copiilor lui Het.

⁸ Și a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Dacă aceasta este dorința voastră, să înmormântez moarta mea dinaintea feței mele, ascultați-mă și rugați pentru mine pe Efron, fiul lui Țohar,

⁹ Ca să îmi dea peștera din Macpela, pe care o are, care este la capătul câmpului său; pentru atâția bani cât merită aceasta, să mi-o dea în stăpânire ca loc de îngropare printre voi.

¹⁰ Și Efron locuia printre copiii lui Het; și Efron hititul a răspuns lui Avraam în auzul copiilor lui Het, al tuturor celor ce intrau la poarta cetății sale, spunând:

¹¹ Nu, domnul meu, ascultă-mă, câmpul ți-l dau și peștera care este în el, pe aceasta ți-o dau; înaintea ochilor fiilor poporului meu ți-o dau, înmormântează-ți moarta.

¹² Și Avraam s-a aplecat până la pământ înaintea poporului țării.

¹³ Și i-a vorbit lui Efron în auzul poporului țării, spunând: Dar dacă mi-l vei da, te rog ascultă-mă, îți voi da bani pentru câmp; ia-i de la mine și îmi voi înmormânta moarta acolo.

¹⁴ Și Efron a răspuns lui Avraam, spunându-i:

¹⁵ Domnul meu, dă-mi ascultare, pământul merită patru sute de șekeli de argint; ce este aceasta între mine și tine? Înmormântează-ți așadar moarta.

¹⁶ Și Avraam a dat ascultare lui Efron; și Avraam i-a cântărit lui Efron argintul, pe care l-a spus în auzul fiilor lui Het, patru sute de șekeli de argint, în moneda comerciantului.

¹⁷ Și câmpul lui Efron, care era în Macpela, care era în față cu Mamre, câmpul și peștera care era în el și toți copacii care erau în câmp, care erau pe toate marginile de jur împrejur, au fost făcute sigure,

¹⁸ Lui Avraam ca stăpânire înaintea ochilor copiilor lui Het, înaintea tuturor celor ce intrau pe poarta cetății sale.

¹⁹ Și după aceasta, Avraam a îngropat pe Sara, soția lui, în peștera din câmpia din Macpela, în față cu Mamre, acesta este Hebron, în țara lui Canaan.

²⁰ Și câmpul și peștera care este în el, au fost făcute sigure lui Avraam ca stăpânire a unui loc de îngropare, de fiii lui Het.

24

¹ Și Avraam era bătrân și mult înaintat în vârstă și DOMNUL a binecuvântat pe Avraam în toate lucrurile.

² Și Avraam a spus celui mai bătrân servitor al casei sale, care conducea peste tot ceea ce el avea: Pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea,

³ Și te voi face să juri pe DOMNUL, Dumnezeuul cerului și Dumnezeuul pământului, că nu vei lua fiului meu o soție dintre ficele canaaniților, printre care locuiesc eu;

⁴ Ci te vei duce în țara mea și la rudele mele și vei lua o soție fiului meu, Isaac.

⁵ Și servitorul i-a spus: Poate că femeia nu va voi să mă urmeze în această țară; ar trebui să duc pe fiul tău înapoi în țara de unde ai venit?

⁶ Și Avraam i-a spus: Ia seama, să nu duci pe fiul meu înapoi acolo.

⁷ DOMNUL Dumnezeuul cerului, care m-a luat din casa tatălui meu și din țara rudelor mele și care mi-a vorbit și care mi-a jurat, spunând: Seminței tale voi

da această țară; el va trimite pe îngerul său înaintea ta și vei lua de acolo o soție fiului meu.

⁸ Și dacă femeia nu va voi să te urmeze, atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, numai nu duce pe fiul meu înapoi acolo.

⁹ Și servitorul și-a pus mâna sub coapsa lui Avraam, stăpânul său, și i-a jurat referitor la acel lucru.

¹⁰ Și servitorul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său și a plecat, pentru că toate bunurile stăpânului său erau în mâna sa; și el s-a ridicat și a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

¹¹ Și a pus cămilele sale să îngenuncheze în afara cetății, lângă o fântână de apă, la timpul înserării, la timpul când femeile ies să scoată apă.

¹² Și a spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, te rog, dă-mi reușită în această zi și arată bunătate stăpânului meu, Avraam.

¹³ Iată, stau aici lângă fântâna de apă; și ficele bărbaților cetății ies să scoată apă,

¹⁴ Și să se întâmple că tânăra căreia îi voi spune: Pleacă-ți ulciorul, te rog, ca să beau; iar ea va spune: Bea și voi da și cămilelor tale să bea; aceea să fie cea pe care ai rânduit-o pentru servitorul tău Isaac; și din aceasta voi cunoaște că ai arătat bunătate stăpânului meu.

¹⁵ Și s-a întâmplat, înainte de a termina el de vorbit, că, iată, Rebeca, cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, fratele lui Avraam, a ieșit cu ulciorul pe umărul ei.

¹⁶ Și tânăra era foarte plăcută la vedere, o fecioară, și niciun bărbat nu o cunoscuse; și ea a coborât la fântână și și-a umplut ulciorul și a urcat.

¹⁷ Și servitorul a alergat să o întâlnească și a spus: Lasă-mă, te rog, să beau puțină apă din ulciorul tău.

¹⁸ Iar ea a spus: Bea, domnul meu; și ea s-a grăbit și și-a lăsat jos ulciorul peste mâna ei și i-a dat să bea.

¹⁹ Și după ce a terminat să îi dea de băut, a spus: Voi scoate apă și pentru cămilele tale, până o să termine de băut.

²⁰ Și s-a grăbit și și-a golit ulciorul în adăpătoare și a alergat din nou la fântână să scoată apă și a scos pentru toate cămilele lui.

²¹ Și bărbatul, mirându-se de ea, tăcea, voind să cunoască dacă DOMNUL făcuse călătoria lui prosperă sau nu.

²² Și s-a întâmplat, pe când cămilele terminaseră de băut, că bărbatul a luat un cercel de aur de o jumătate de șekel în greutate și două brățări pentru mâinile ei, în greutate de zece șekeli de aur;

²³ Și a spus: A cui fiică ești tu? Spune-mi, te rog, este loc în casa tatălui tău pentru noi să găzduim?

²⁴ Iar ea i-a spus: Eu sunt fiica lui Betuel, fiul Milcăi, pe care ea l-a născut lui Nahor.

²⁵ Și i-a mai spus: Avem deopotrivă paie și nutreț îndeajuns și loc să găzduiți.

²⁶ Și bărbatul și-a plecat capul și s-a închinat DOMNULUI.

²⁷ Și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care nu a lăsat pe stăpânul meu lipsit de mila sa și de adevărul său; eu, fiind pe cale, DOMNUL m-a condus la casa fraților stăpânului meu.

²⁸ Și fata a alergat și a spus aceste lucruri tuturor celor din casa mamei ei.

²⁹ Și Rebeca avea un frate și numele lui era Laban; și Laban a alergat afară la bărbat, la fântână.

30 Și s-a întâmplat, când a văzut cercelul și brățările pe mâinile surorii sale și când a auzit cuvintele Rebecăi, sora sa, spunând: Astfel mi-a vorbit acel bărbat; că el a venit la acel bărbat; și, iată, el stătea în picioare lângă cămile, la fântână.

31 Și a spus: Intră, tu, binecuvântatul DOMNULUI; pentru ce stai afară? Căci am pregătit casa și loc pentru cămile.

32 Și bărbatul a intrat în casă și a deșeuat cămilele sale și a dat paie și nutreț pentru cămile și a luat apă să își spele picioarele și picioarele bărbaților care erau cu el.

33 Și s-a pus mâncare înaintea lui ca să mănânce; dar a spus: Nu voi mânca, până ce nu voi fi spus vorba mea. Iar Laban a spus: Vorbește.

34 Iar el a spus: Eu sunt servitorul lui Avraam.

35 Și DOMNUL a binecuvântat pe stăpânul meu foarte mult; și a devenit mare și i-a dat turme și cirezi și argint și aur și servitori și servitoare și cămile și măgari.

36 Și Sara, soția stăpânului meu, a născut un fiu stăpânului meu când era bătrână; și el i-a dat tot ce avea.

37 Și stăpânul meu m-a făcut să jur, spunând: Nu lua fiului meu o soție dintre fiecele canaanitilor, în a căror țară locuiesc eu;

38 Ci te vei duce la casa tatălui meu și la rudele mele și vei lua fiului meu o soție.

39 Și am spus stăpânului meu: Poate că femeia nu mă va urma.

40 Iar el mi-a spus: DOMNUL, înaintea căruia umblu, va trimite îngerul său cu tine și va face să prospere calea ta; și vei lua pentru fiul meu o soție dintre rudele mele și din casa tatălui meu;

41 Atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, când ajungi la rudele mele; și dacă ei nu îți vor da, vei fi eliberat de jurământul meu.

42 Și am venit în această zi la fântână și am spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă voiești acum să prospere calea mea pe care merg,

43 Iată, stau lângă fântâna de apă; și se va întâmpla, că atunci când fecioara iese afară să scoată apă și îi spun: Dă-mi, te rog, puțină apă din ulciorul tău să beau;

44 Iar ea îmi spune: Bea, deopotrivă tu și voi scoate și pentru cămilele tale, că aceasta să fie femeia pe care DOMNUL a rânduit-o pentru fiul stăpânului meu.

45 Și înainte să termin de vorbit în inima mea, iată, Rebeca a ieșit afară cu ulciorul ei pe umăr; și a coborât la fântână și a scos apă, iar eu i-am spus: Lasă-mă să beau, te rog.

46 Iar ea s-a grăbit și și-a coborât ulciorul de pe umăr și a spus: Bea și voi da și cămilelor tale să bea. Așadar am băut și a dat și cămilelor să bea.

47 Și am întreat-o și am spus: A cui fiică ești tu? Și ea a spus: Fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut; și i-am pus cercelul în nas și brățări pe mâinile ei.

48 Și am plecat capul meu și m-am închinat DOMNULUI și am binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care m-a condus pe calea dreaptă, să iau pe fiica fratelui stăpânului meu pentru fiul său.

49 Și acum dacă voiți să lucrați cu bunătate și adevăr cu stăpânul meu, spuneți-mi; și dacă nu, spuneți-mi; ca să mă întorc la dreapta sau la stânga.

⁵⁰ Atunci Laban și Betuel au răspuns și au zis: Acest lucru iese de la DOMNUL, nu îți putem vorbi rău sau bine.

⁵¹ Iată, Rebeca este în fața ta, ia-o și mergi și ea să fie soția fiului stăpânului tău, așa cum DOMNUL a vorbit.

⁵² Și s-a întâmplat că, pe când servitorul lui Avraam a auzit cuvintele lor, s-a închinat DOMNULUI, prosternându-se la pământ.

⁵³ Și servitorul a adus bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine și le-a dat Rebecăi; el a dat lucruri prețioase de asemenea fratelui ei și mamei ei.

⁵⁴ Și au mâncat și au băut, el și bărbații care erau cu el și au rămas toată noaptea; și s-au sculat dimineața și a spus: Trimite-mă la stăpânul meu.

⁵⁵ Și fratele ei și mama ei au spus: Lasă fata să rămână cu noi câteva zile, măcar zece; după aceea ea va merge.

⁵⁶ Și le-a spus: Nu mă împiedicați, văzând că DOMNUL a făcut să prospere calea mea; trimiteți-mă ca să merg la stăpânul meu.

⁵⁷ Iar ei au spus: Vom chema fata și vom afla din gura ei.

⁵⁸ Și au chemat pe Rebeca și i-au spus: Voiești să mergi cu acest bărbat? Și ea a spus: Voi merge.

⁵⁹ Și au trimis pe Rebeca, sora lor, și pe dădaca ei și pe servitorul lui Avraam și pe bărbații lui.

⁶⁰ Și au binecuvântat-o pe Rebeca și i-au spus: Tu ești sora noastră, fii mama a mii de milioane și sămânța ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc.

⁶¹ Și Rebeca s-a ridicat și tinerele ei și au călărit pe cămile și au urmat pe bărbat; și servitorul a luat-o pe Rebeca și a mers pe calea lui.

⁶² Și Isaac a venit de pe calea de la fântâna Lahairoi, pentru că locuia în sudul ținutului.

⁶³ Și Isaac a ieșit să mediteze în câmp, pe înserat; și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, cămilele veneau.

⁶⁴ Și Rebeca și-a ridicat ochii și când a văzut pe Isaac a sărit jos de pe cămilă.

⁶⁵ Pentru că ea spusese servitorului: Ce bărbat este acesta care umblă în câmp să ne întâmpine? Și servitorul a spus: Este stăpânul meu; de aceea ea a luat un văl și s-a acoperit.

⁶⁶ Și servitorul a istorisit lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.

⁶⁷ Și Isaac a adus-o în cortul mamei sale, Sara, și a luat-o pe Rebeca și ea a devenit soția lui; și a iubit-o și Isaac a fost mângâiat după moartea mamei sale.

25

¹ Și Avraam și-a mai luat o soție și numele ei era Chetura.

² Și ea i-a născut pe Zimran și pe Iocșan și pe Medan și pe Madian și pe Ișbac și pe Șuah.

³ Și Iocșan a născut pe Șeba și pe Dedan. Și fiii lui Dedan au fost: Așurim și Letușim și Leumim.

⁴ Și fiii lui Madian: Efa și Efer și Hanoc și Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost copiii Cheturei.

⁵ Și Avraam a dat lui Isaac tot ce a avut.

⁶ Dar fiilor concubinelor, pe care Avraam le-a avut în timp ce încă trăia, Avraam le-a dat daruri și i-a trimis departe de Isaac, fiul său, spre est, în ținutul din est.

⁷ Și acestea sunt zilele anilor vieții lui Avraam pe care le-a trăit, o sută șaptezeci și cinci de ani.

⁸ Atunci Avraam și-a dat duhul și a murit la o bătrânețe frumoasă, un om bătrân și plin de ani; și a fost adunat la poporul său.

⁹ Și fiii săi, Isaac și Ismael, l-au îngropat în peștera Macpela, în câmpul lui Efron, fiul lui Țohar hititul, care este în față cu Mamre;

¹⁰ Câmpul pe care Avraam l-a cumpărat de la fiii lui Het: acolo a fost Avraam îngropat și Sara, soția lui.

¹¹ Și s-a întâmplat, după moartea lui Avraam, că Dumnezeu a binecuvântat pe fiul său, Isaac; și Isaac a locuit lângă fântâna Lahairoi.

¹² Acum acestea sunt generațiile lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care Hagar egipteanca, roaba lui Sara, l-a născut lui Avraam;

¹³ Și acestea sunt numele filor lui Ismael, după numele lor, conform cu generațiile lor: întâiul născut al lui Ismael, Nebaiot, și Chedar și Adbeel și Mibsam,

¹⁴ Și Mișma și Duma și Masa,

¹⁵ Hadar și Tema, Ietur, Nafiș și Chedma;

¹⁶ Aceștia sunt fiii lui Ismael și acestea sunt numele lor, după satele lor și după cetățuile lor; doisprezece prinți conform cu națiunile lor.

¹⁷ Și aceștia sunt anii vieții lui Ismael, o sută treizeci și șapte de ani; și el și-a dat duhul și a murit; și a fost luat la poporul său.

¹⁸ Și au locuit de la Havila până la Șur, care este în față cu Egiptul, cum mergi spre Asiria; și a murit înaintea feței tuturor fraților săi.

¹⁹ Și acestea sunt generațiile lui Isaac, fiul lui Avraam: Avraam a născut pe Isaac;

²⁰ Și Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat pe Rebeca de soție, fiica lui Betuel sirianul din Padanaram, sora lui Laban sirianul.

²¹ Și Isaac l-a implorat pe DOMNUL pentru soția lui, pentru că era stearpă; și DOMNUL s-a lăsat înduplecat de el; și Rebeca, soția lui, a rămas însărcinată.

²² Și copiii se luptau înăuntrul ei; și ea a spus: Dacă este așa, de ce sunt eu astfel? Și ea s-a dus să întrebe pe DOMNUL.

²³ Și DOMNUL i-a spus: Două națiuni sunt în pântecul tău și două feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; și un popor va fi mai tare decât celălalt popor; și cel mai în vârstă va servi pe cel mai tânăr.

²⁴ Și când i s-au împlinit zilele să nască, iată, erau gemeni în pântecul ei.

²⁵ Și primul a ieșit roșu, peste tot ca un veșmânt păros; și i-au pus numele, Esau.

²⁶ Și după aceea a ieșit fratele său și mâna lui ținea călcâiul lui Esau; și i-au pus numele Iacob; și Isaac era în vârstă de șizeci de ani când ea i-a născut.

²⁷ Și băieții au crescut și Esau era un vânător iscusit, un bărbat al câmpului; iar Iacob era un bărbat simplu, locuind în corturi.

²⁸ Și Isaac iubea pe Esau, deoarece mâncă din vânatul lui; dar Rebeca iubea pe Iacob.

²⁹ Și Iacob a fiert o supă și Esau a venit de la câmp și era leșinat;

³⁰ Și Esau a spus lui Iacob: Hrănește-mă, te rog, cu supa aceea roșie; căci sunt leșinat; de aceea i-a pus numele Edom.

³¹ Și Iacob a spus: Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi născut.

³² Și Esau a spus: Iată, eu sunt pe moarte și la ce îmi folosește acest drept de întâi născut?

³³ Și Iacob a spus: Jură-mi astăzi; și el i-a jurat și i-a vândut dreptul său de întâi născut lui Iacob.

³⁴ Atunci Iacob i-a dat lui Esau pâine și supă de linte; și a mâncat și a băut și s-a ridicat și a plecat; astfel Esau a disprețuit dreptul său de întâi născut.

26

¹ Și a fost o foamete în țară, în afară de prima foamete care a fost în zilele lui Avraam. Și Isaac a mers la Abimelec, împăratul filistenilor, la Gherar.

² Și DOMNUL i s-a arătat și a spus: Nu coborî în Egipt; locuiește în țara despre care îți voi spune;

³ Locuiește temporar în această țară și voi fi cu tine și te voi binecuvânta, pentru că ție și seminței tale, voi da toate aceste țări și voi împlini jurământul pe care l-am jurat lui Avraam, tatăl tău.

⁴ Și voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului și voi da seminței tale toate aceste țări; și în sămânța ta toate națiunile pământului vor fi binecuvântate.

⁵ Pentru că Avraam a ascultat de vocea mea și a păzit însărcinarea mea, poruncile mele, statutele mele și legile mele.

⁶ Și Isaac a locuit în Gherar;

⁷ Și oamenii locului l-au întrebat despre soția lui; iar el a spus: Ea este sora mea; căci se teme să spună: Este soția mea; ca nu cumva, spunea el, oamenii locului să mă ucidă pentru Rebeca, pentru că ea era plăcută la vedere.

⁸ Și s-a întâmplat, în timp ce el era acolo de mult timp, că Abimelec, împăratul filistenilor, a privit afară pe fereastră și a văzut și, iată, Isaac se juca cu Rebeca, soția sa.

⁹ Și Abimelec a chemat pe Isaac și a spus: Iată, cu adevărat ea este soția ta; și cum de ai spus: Ea este sora mea? Și Isaac i-a spus: Pentru că mi-am zis: Nu cumva să mor din cauza ei.

¹⁰ Și Abimelec a spus: Ce este aceasta ce ne-ai făcut? Unul dintre oameni ar fi putut cu ușurință să se culce cu soția ta și ai fi adus vinovăție asupra noastră.

¹¹ Și Abimelec a poruncit întregului popor, spunând: Cel ce se atinge de acest bărbat sau de soția lui cu adevărat va fi dat la moarte.

¹² Apoi Isaac a semănat în acel ținut și a primit în același an însutit și DOMNUL l-a binecuvântat.

¹³ Și acest bărbat a ajuns mare și a mers înainte și a crescut până ce a devenit foarte mare.

¹⁴ Fiindcă aveau în posesiune turme și în posesiune cirezi și servitorii în număr mare și filistenii îl invidiau.

¹⁵ Și toate fântânile pe care servitorii tatălui său le-au săpat în zilele lui Avraam, tatăl său, filistenii le-au astupat și le-au umplut cu pământ.

¹⁶ Și Abimelec i-a spus lui Isaac: Pleacă de la noi, pentru că ești mult mai puternic decât noi.

¹⁷ Și Isaac a plecat de acolo și a ridicat cortul său în valea Gherar și a locuit acolo.

¹⁸ Și Isaac a săpat din nou fântânile de apă, pe care ei le săpaseră în zilele lui Avraam, tatăl său, pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam; și le-a pus numele după numele pe care tatăl său le-a pus.

¹⁹ Și servitorii lui Isaac au săpat în vale și au găsit acolo o fântână de apă țâșnitoare.

²⁰ Și păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, spunând: Apa este a noastră; și a pus fântânii numele Esec, pentru că s-au certat cu el.

²¹ Și au săpat o altă fântână și s-au certat și pentru aceasta și a pus acesteia numele Sitna.

²² Și s-a mutat de acolo și a săpat o altă fântână; și pentru aceea nu s-au certat și aceștia i-a pus numele Rehobot; și a spus: Căci de acum DOMNUL a făcut loc pentru noi și vom fi roditori în țară.

²³ Și a urcat de acolo la Beer-Șeba.

²⁴ Și DOMNUL i s-a arătat în aceeași noapte și a spus: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, tatăl tău, nu te teme, pentru că eu sunt cu tine și te voi binecuvânta și voi înmulți sămânța ta din cauza servitorului meu, Avraam.

²⁵ Și a zidit un altar acolo și a chemat numele DOMNULUI și a ridicat cortul său acolo; și acolo servitorii lui Isaac au săpat o fântână.

²⁶ Atunci Abimelec a mers la el, din Gherar, și Ahuzat, unul din prietenii săi, și Picol, căpetenia armatei sale.

²⁷ Și Isaac le-a spus: Pentru ce ați venit la mine, văzând că mă urâți și m-ați trimis de la voi?

²⁸ Iar ei au spus: Noi am văzut cu adevărat că DOMNUL a fost cu tine; și noi ne-am spus: Să fie acum un jurământ între noi, între noi și tine, și să facem un legământ cu tine;

²⁹ Că nu ne vei face niciun rău, așa cum nici noi nu ne-am atins de tine și precum noi nu ți-am făcut nimic decât bine și te-am trimis în pace, tu ești acum binecuvântatul DOMNULUI.

³⁰ Iar el le-a făcut un ospăț și au mâncat și au băut.

³¹ Și s-au sculat devreme dimineața și au jurat unul altuia; și Isaac i-a trimis și au plecat de la el în pace.

³² Și s-a întâmpnat, în aceeași zi, că servitorii lui Isaac au venit și i-au povestit referitor la fântâna pe care o săpaseră și i-a spus: Am găsit apă.

³³ Și pe aceasta a numit-o Șeba, de aceea numele cetății este Beer-Șeba până în ziua de astăzi.

³⁴ Și Esau era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de soție pe Iudit, fiica lui Beer hititul, și pe Basmat, fiica lui Elon hititul,

³⁵ Care au fost o mahnire în duh pentru Isaac și pentru Rebeca.

27

¹ Și s-a întâmpnat, pe când Isaac era bătrân și ochii săi erau atât de slabi încât nu mai putea să vadă, că a chemat pe Esau, fiul său cel mai în vârstă, și i-a spus: Fiul meu; iar el i-a spus: Iată-mă.

² Și a spus: Iată acum, sunt bătrân, nu știu ziua morții mele;

³ De aceea acum, ia, te rog, armele tale, tolba ta și arcul tău și du-te afară în câmp și ia-mi ceva vânat;

⁴ Și fă-mi mâncare gustoasă, așa cum îmi place, și adu-o la mine ca să mănânc; ca sufletul meu să te binecuvânteze înainte să mor.

⁵ Și Rebeca a auzit când Isaac a vorbit lui Esau, fiul său. Și Esau a mers la câmp să vâneze vânat și să îl aducă.

⁶ Și Rebeca i-a vorbit lui Iacob, fiul ei, spunând: Iată, am auzit pe tatăl tău vorbindu-i lui Esau, fratele tău, spunând:

⁷ Adu-mi vânat și fă-mi mâncare gustoasă ca să mănânc și să te binecuvânteze înaintea DOMNULUI înaintea morții mele.

⁸ Acum, așadar, fiul meu, ascultă de vocea mea, conform cu ceea ce îți poruncesc.

⁹ Du-te acum la turmă și ia și adu-mi de acolo doi iezi buni de la capre; și îi voi face mâncare gustoasă pentru tatăl tău, așa cum îi place;

10 Și o vei duce la tatăl tău, ca să mănânce și să te binecuvânteze înaintea morții sale.

11 Și Iacob a spus Rebecăi, mama lui: Iată, Esau fratele meu este un bărbat păros, iar eu sunt un bărbat alunecos;

12 Tatăl meu poate mă va pipăi și am să îi par ca un înșelător; și voi aduce un blestem asupra mea și nu o binecuvântare.

13 Și mama lui i-a spus: Asupra mea fie blestemul tău, fiul meu; ascultă doar de vocea mea și du-te, adu-mi iezii.

14 Și s-a dus și i-a luat și i-a adus la mama lui; și mama lui a făcut mâncare gustoasă, așa cum îi plăcea tatălui său.

15 Și Rebeca a luat haine bune care erau cu ea în casă, de la fiul ei mai în vârstă, Esau, și le-a pus peste Iacob, fiul ei mai tânăr;

16 Și ea a pus pieile iezilor de capre peste mâinile lui și peste partea alunecoasă a gâtului său;

17 Și a dat mâncarea gustoasă și pâinea, pe care le-a pregătit, în mâna fiului ei, Iacob.

18 Și el a venit la tatăl său și a spus: Tată; iar el a spus: Iată-mă, cine ești tu, fiul meu?

19 Și Iacob i-a spus tatălui său: Eu sunt Esau, întâiul tău născut; am făcut după cum m-ai rugat; ridică-te, te rog, șezi și mănâncă din vânatul meu, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.

20 Și Isaac a spus fiului său: Cum se face că ai găsit vânat așa repede, fiul meu? Iar el a spus: Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău l-a adus la mine.

21 Și Isaac i-a spus lui Iacob: Vino aproape, te rog, să te pipăi, fiul meu, dacă ești sau nu adevăratul meu fiu Esau.

22 Și Iacob s-a apropiat de Isaac, tatăl său; iar el l-a pipăit și a spus: Vocea este vocea lui Iacob, dar mâinile sunt mâinile lui Esau.

23 Și nu l-a recunoscut, din cauză că mâinile lui erau păroase, ca mâinile fratelui său Esau, așa că l-a binecuvântat.

24 Și a spus: Ești tu adevăratul meu fiu Esau? Iar el a spus: Eu sunt.

25 Iar el a spus: Adu-o aproape de mine și voi mânca din vânatul fiului meu, ca sufletul meu să te binecuvânteze. Și a adus-o aproape de el și a mâncat; și i-a adus vin și a băut.

26 Și tatăl său Isaac i-a spus: Vino aproape acum și sărută-mă, fiul meu.

27 Și a venit aproape și l-a sărutat; și a mirosit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat și a spus: Vezi, mirosul fiului meu este ca mirosul unui câmp pe care DOMNUL l-a binecuvântat;

28 De aceea Dumnezeu să îți dea din roua cerului și din grăsimea pământului și abundență de grâne și vin;

29 Să te servească poporul și națiuni să ți se prosterneze, fiu domn peste frații tăi și fiii mamei tale să ți se prosterneze; blestemat fie cel ce te blestemă și binecuvântat fie cel ce te binecuvântează.

30 Și s-a întâmplat, îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat pe Iacob și Iacob tocmai ce ieșise dinaintea lui Isaac, tatăl său, că Esau, fratele său, a venit de la vânătoarea sa.

31 Și el de asemenea a făcut mâncare gustoasă și a adus-o tatălui său și a spus tatălui său: Să se ridice tatăl meu și să mănânce din vânatul fiului său, ca sufletul tău să mă binecuvânteze.

32 Și Isaac tatăl său i-a spus: Cine ești tu? Iar el a spus: Eu sunt fiul tău, întâiul tău născut Esau.

³³ Și Isaac s-a cutremurat peste măsură de mult și a spus: Cine? Unde este cel ce a luat vânat și l-a adus la mine și am mâncat din tot înainte de a veni tu și l-am binecuvântat? Da și va fi binecuvântat.

³⁴ Și când Esau a auzit cuvintele tatălui său, a strigat cu un strigăt mare și grozav de amar și a spus tatălui său: Binecuvântează-mă și pe mine tată.

³⁵ Iar el a spus: Fratele tău a venit cu viclenie și ți-a luat binecuvântarea.

³⁶ Iar el a spus: Nu pe drept este numit el Iacob? Pentru că m-a înlocuit în aceste două dăți, a luat dreptul meu de întâi născut; și acum, iată, a luat și binecuvântarea mea. Și a spus: Nu ai păstrat o binecuvântare pentru mine?

³⁷ Și Isaac a răspuns și i-a zis lui Esau: Iată, l-am făcut domnul tău și pe toți frații lui i-am dat ca servitori; și cu grâne și vin l-am susținut și ce să îți fac acum, fiul meu?

³⁸ Și Esau a spus tatălui său: Ai doar o singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă și pe mine tată. Și Esau și-a înălțat vocea și a plâns.

³⁹ Și Isaac, tatăl lui, a răspuns și i-a zis: Iată, locuința ta va fi grăsimea pământului și din roua cerului de sus.

⁴⁰ Și prin sabia ta vei trăi și vei servi fratelui tău; și se va întâmpla când vei avea stăpânirea, că vei desface jugul lui de pe gâtul tău.

⁴¹ Și Esau a urât pe Iacob din cauza binecuvântării cu care tatăl său l-a binecuvântat; și Esau a spus în inima sa: Zilele de jelire pentru tatăl meu sunt aproape; atunci voi ucide pe fratele meu Iacob.

⁴² Și aceste cuvinte ale lui Esau, fiul ei mai în vârstă, au fost spuse Rebecăi; și ea a trimis și a chemat pe Iacob, fiul ei mai tânăr, și i-a spus: Iată, fratele tău, Esau, se mângâie referitor la tine, hotărât să teucidă.

⁴³ De aceea acum, fiul meu, ascultă de vocea mea; și ridică-te, fugi la Laban, fratele meu, la Haran.

⁴⁴ Și rămâi cu el câteva zile, până ce furia fratelui tău se întoarce;

⁴⁵ Până ce mânia fratelui tău se întoarce de la tine și uită ce i-ai făcut; atunci voi trimite și te voi aduce de acolo; și de ce să fiu lipsită de voi doi într-o singură zi?

⁴⁶ Și Rebeca i-a spus lui Isaac: M-am săturat de viața mea din cauza fiicelor lui Het; dacă Iacob ia o soție dintre fiicele lui Het, ca acestea dintre fiicele țării, la ce bun îmi va fi viața?

28

¹ Și Isaac a chemat pe Iacob și l-a binecuvântat și i-a poruncit și i-a spus: Nu lua o soție dintre fiicele lui Canaan.

² Ridică-te, mergi la Padanaram, la casa lui Betuel, tatăl mamei tale, și ia-ți o soție de acolo, dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

³ Și Dumnezeu Atotputernic să te binecuvânteze și să te facă roditor și să te înmulțească să fii o mulțime de popoare;

⁴ Și să îți dea binecuvântarea lui Avraam, ție și seminței tale cu tine, ca să moștenești țara în care ești străin, pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam.

⁵ Și Isaac l-a trimis pe Iacob; iar el s-a dus la Padanaram, la Laban, fiul lui Betuel sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacob și Esau.

⁶ Când Esau a văzut că Isaac a binecuvântat pe Iacob și l-a trimis la Padanaram să își ia o soție de acolo și, binecuvântându-l, i-a dat poruncă, spunând: Nu lua o soție dintre fiicele lui Canaan;

⁷ Și că Iacob a ascultat de tatăl său și mama sa și a mers la Padanaram;

⁸ Și Esau, văzând că fiicele lui Canaan nu îi plăceau lui Isaac, tatăl său,

⁹ Esau a mers la Ismael și a luat, pe lângă soțiile pe care le avea, pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam, sora lui Nebaiot, să fie soția sa.

¹⁰ Și Iacob a ieșit din Beer-Șeba și a mers spre Haran.

¹¹ Și s-a așezat într-un anumit loc și a rămas acolo toată noaptea, deoarece soarele apusese; și a luat dintre pietrele din acel loc și le-a pus drept perne ale sale și s-a culcat în locul acela să doarmă.

¹² Și a visat și, iată, o scară pusă pe pământ și vârful ei ajungea la cer și, iată, îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând pe ea.

¹³ Și, iată, DOMNUL a stat în picioare deasupra acesteia și a spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lui Avraam, tatăl tău, și Dumnezeuul lui Isaac; pământul pe care ești culcat, ție ți-l voi da și seminței tale;

¹⁴ Și sămânța ta va fi ca țărâna pământului și te vei răspândi departe spre vest și spre est și spre nord și spre sud și în tine și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.

¹⁵ Și, iată, eu sunt cu tine și te voi păzi în toate locurile în care mergi și te voi aduce înapoi în această țară; fiindcă nu te voi părăsi, până ce nu voi fi făcut lucrul despr care ți-am vorbit.

¹⁶ Și Iacob s-a trezit din somnul său și a spus: Cu adevărat DOMNUL este în acest loc, iar eu nu am știut.

¹⁷ Și s-a temut și a spus: Cât de înspăimântător este acest loc! Aceasta nu este altceva decât casa lui Dumnezeu și aceasta este poarta cerului.

¹⁸ Și Iacob s-a ridicat devreme dimineața și a luat piatra pe care o pusese drept perne ale sale și a pus-o ca stâlp și a turnat untdelemn pe vârful acesteia.

¹⁹ Și a pus aceluși loc numele Betel, dar numele acelei cetăți era Luz mai înainte.

²⁰ Și Iacob a făcut o promisiune, spunând: Dacă Dumnezeu va fi cu mine și mă va ține pe această cale pe care merg și îmi va da pâine să mănânc și haine să îmbrac,

²¹ Așa ca eu să mă întorc înapoi la casa tatălui meu în pace, atunci DOMNUL va fi Dumnezeuul meu;

²² Și această piatră, pe care am pus-o ca stâlp, va fi casa lui Dumnezeu; și din tot ce îmi vei da, îți voi da negreșit zeciuială.

29

¹ Apoi Iacob a mers în călătoria sa și a mers în țara poporului din est.

² Și a privit și, iată, o fântână în câmp și, iată, acolo erau trei turme de oi culcate lângă ea; căci din acea fântână adăpau turmele; și o piatră mare era peste gura fântânii.

³ Și acolo erau toate turmele adunate și au rostogolit piatra de la gura fântânii și au adăpat oile și au pus piatra din nou peste gura fântânii la locul ei.

⁴ Și Iacob le-a spus: Frații mei, de unde sunteți voi? Iar ei au spus: Noi suntem din Haran.

⁵ Iar el le-a spus: Îl cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor? Iar ei au spus: Îl cunoaștem.

⁶ Iar el le-a spus: Este el bine? Iar ei au spus: Este bine și, iată, Rahela, fiica lui, vine cu oile.

⁷ Iar el a spus: Iată, ziua este încă mare, nici nu este timpul ca vitele să fie adunate; adăpați oile și mergeți și le pașteți.

⁸ Iar ei au spus: Nu putem, până când toate turmele sunt adunate și când ei rostogolesc piatra de la gura fântânii, atunci adăpăm oile.

⁹ Și în timp ce el încă vorbea cu ei, Rahela a venit cu oile tatălui ei, pentru că ea le păzea.

¹⁰ Și s-a întâmplat, când Iacob a văzut-o pe Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei sale, și oile lui Laban, fratele mamei sale, că Iacob s-a apropiat și a rostogolit piatra de la gura fântânii și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.

¹¹ Și Iacob a sărutat pe Rahela și el și-a ridicat vocea și a plâns.

¹² Și Iacob a povestit Rahelei că el era fratele tatălui ei și că el era fiul Rebecăi; și ea a alergat și a povestit tatălui ei.

¹³ Și s-a întâmplat, când Laban a auzit veștile despre Iacob, fiul surorii lui, că el a alergat să îl întâlnească și l-a îmbrățișat și l-a sărutat și l-a adus în casa lui. Și el a povestit lui Laban toate aceste lucruri.

¹⁴ Și Laban i-a spus: Tu ești cu adevărat osul meu și carnea mea. Și a rămas cu el o lună de zile.

¹⁵ Și Laban i-a spus lui Iacob: Pentru că tu ești fratele meu ar trebui de aceea să îmi servești degeaba? Spune-mi, ce va fi plata ta.

¹⁶ Și Laban avea două fiice; numele celei mai în vârstă era Leea și numele celei mai tinere era Rahela.

¹⁷ Leea era slabă de ochi; dar Rahela era frumoasă la statură și plăcută la vedere.

¹⁸ Și Iacob a iubit-o pe Rahela; și a spus: Te voi servi șapte ani pentru Rahela, fiica ta mai tânără.

¹⁹ Și Laban a spus: Este mai bine să ți-o dau ție decât să o dau altui bărbat; rămâi la mine.

²⁰ Și Iacob a servit șapte ani pentru Rahela; și aceștia i-au părut doar câteva zile, din cauza dragostei pe care o avea pentru ea.

²¹ Și Iacob i-a spus lui Laban: Dă-mi soția mea, pentru că zilele mi s-au împlinit, ca să intru la ea.

²² Și Laban a strâns împreună toți bărbații locului și a făcut un ospăț.

²³ Și s-a întâmplat, în timpul serii, că el a luat pe Leea fiica sa, și i-a adus-o; iar el a intrat la ea.

²⁴ Și Laban a dat fiicei sale, Leea, pe Zilpa, roaba lui, ca servitoare.

²⁵ Și s-a întâmplat, că dimineața, iată, era Leea; și i-a spus lui Laban: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? Nu ți-am servit pentru Rahela? Și de ce m-ai înșelat?

²⁶ Și Laban a spus: Nu trebuie să fie făcut astfel în țara noastră, a da pe cea mai tânără înaintea celei întâi născute.

²⁷ Împlinește săptămâna ei și ți-o vom da și pe aceasta pentru serviciul pe care mi-l vei face încă alți șapte ani.

²⁸ Și Iacob a făcut astfel și a împlinit săptămâna ei; iar el i-a dat și pe Rahela, fiica sa, de soție.

²⁹ Și Laban a dat Rahelei, fiica sa, pe Bilha, roaba lui, să fie roaba ei.

³⁰ Iar el a intrat și la Rahela și a iubit pe Rahela și mai mult decât pe Leea și i-a servit încă alți șapte ani.

³¹ Și când DOMNUL a văzut că Leea era urâtă de el, a deschis pântecele ei; dar Rahela era stearpă.

³² Și Leea a rămas însărcinată și a născut un fiu și i-a pus numele Ruben, căci ea a spus: Cu adevărat DOMNUL a privit la necazul meu; de aceea acum soțul meu mă va iubi.

³³ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu și a spus: Pentru că DOMNUL a auzit că eu eram urâtă de soțul meu, mi-a dat de aceea și acest fiu; și i-a pus numele Simeon.

³⁴ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu și a spus: Acum, de această dată, soțul meu va fi lipit de mine, pentru că i-am născut lui trei fii; de aceea numele lui a fost chemat Levi.

³⁵ Și a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu; și a spus: Acum voi lăuda pe DOMNUL; de aceea i-a pus numele Iuda; și a încetat să nască.

30

¹ Și când Rahela a văzut că ea nu îi naște lui Iacob copii, Rahela a invidiat pe sora ei; și i-a spus lui Iacob: Dă-mi copii sau altfel mor.

² Și mânia lui Iacob s-a aprins împotriva Rahelei și a spus: Sunt eu în locul lui Dumnezeu care a oprit de la tine rodul pântecelui?

³ Iar ea a spus: Iată, pe servitoarea mea, Bilha, intră la ea; și va naște pe genunchii mei, ca eu de asemenea să am copii prin ea.

⁴ Și i-a dat-o pe Bilha, roaba ei, de soție; și Iacob a intrat la ea.

⁵ Și Bilha a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacob un fiu.

⁶ Și Rahela a spus: Dumnezeu m-a judecat și a auzit de asemenea vocea mea și mi-a dat un fiu; de aceea i-a pus numele Dan.

⁷ Și Bilha, servitoarea Rahelei, a rămas însărcinată din nou și i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.

⁸ Și Rahela a spus: Cu mari lupte am luptat cu sora mea și am învins; și i-a pus numele Neftali.

⁹ Când Leea a văzut că ea a încetat să nască, a luat pe Zilpa, servitoarea ei, și i-a dat-o lui Iacob de soție.

¹⁰ Și Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un fiu.

¹¹ Și Leea a spus: O trupă înarmată vine; și i-a pus numele Gad.

¹² Și Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui Iacob un al doilea fiu.

¹³ Și Leea a spus: Fericită sunt, căci fiicele mă vor numi binecuvântată; și i-a pus numele Așer.

¹⁴ Și Ruben a mers în zilele secerișului grâului și a găsit mandragore în câmp și le-a adus la mama lui, Leea. Atunci Rahela i-a spus Leei: Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău.

¹⁵ Iar Leea i-a spus: Este puțin lucru că ai luat pe soțul meu? Și voiești să ieși și mandragorele fiului meu? Și Rahela a spus: De aceea el să se culce cu tine la noapte pentru mandragorele fiului tău.

¹⁶ Și Iacob a venit de la câmp pe înserat și Leea a ieșit să îl întâlnească și a spus: Trebuie să intri la mine; căci cu adevărat te-am angajat cu mandragorele fiului meu. Și el s-a culcat cu ea în acea noapte.

¹⁷ Și Dumnezeu a dat ascultare Leei și ea a rămas însărcinată și i-a născut lui Iacob al cincilea fiu.

¹⁸ Și Leea a spus: Dumnezeu mi-a dat plata mea, pentru că am dat pe servitoarea mea soțului meu; și i-a pus numele Isahar.

¹⁹ Și Leea a rămas însărcinată din nou și i-a născut lui Iacob al șaselea fiu.

²⁰ Și Leea a spus: Dumnezeu m-a înzestrat cu o zestre bună; acum soțul meu va locui cu mine, deoarece i-am născut șase fii; și i-a pus numele Zabulon.

²¹ Și mai apoi ea a născut o fiică și i-a pus numele Dina.

²² Și Dumnezeu și-a amintit de Rahela și Dumnezeu i-a dat ascultare și i-a deschis pântecul.

²³ Și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu și a spus: Dumnezeu mi-a luat ocară;

²⁴ Și i-a pus numele Iosif și a spus: DOMNUL îmi va adăuga un alt fiu.

²⁵ Și s-a întâmplat, când Rahela a născut pe Iosif, că Iacob i-a spus lui Laban: Trimite-mă, ca să merg la locul meu și în țara mea.

²⁶ Dă-mi soțiile mele și copiii mei, pentru care ți-am servit și lasă-mă să plec, pentru că știi serviciul meu pe care ți l-am făcut.

²⁷ Și Laban i-a spus: Te rog, dacă am găsit favoare în ochii tăi, rămâi, căci am învățat prin experiență că DOMNUL m-a binecuvântat din cauza ta.

²⁸ Iar el a spus: Rânduiește-mi plățile tale și ți le voi da.

²⁹ Iar el i-a spus: Știi cum ți-am servit și că turma ta era cu mine.

³⁰ Căci era puțin ce ai avut înainte ca eu să vin și acum a sporit într-o mulțime; și DOMNUL te-a binecuvântat de la venirea mea și acum, când voi îngriji și de casa mea?

³¹ Iar el a spus: Ce să îți dau? Și Iacob a spus: Nu îmi da nimic, dacă vei face acest lucru pentru mine, voi paște și voi ține din nou turma ta;

³² Voi trece prin toată turma ta astăzi, mutând de acolo toate cele peștrițe și pătate și toate cele cenușii dintre oi și pe cele peștrițe și pătate dintre capre și din aceasta va fi plata mea.

³³ Așa va răspunde dreptatea mea pentru mine în timpul ce vine, când vine timpul pentru plata mea înaintea feței tale; fiecare vită care nu este peștriță sau pătată dintre capre și cenușie dintre oi, aceea va fi socotită de mine ca furată.

³⁴ Și Laban a spus: Iată, așa voi să fie conform cuvântului tău.

³⁵ Și a scos în acea zi țapii care erau vârgați și pătați și toate caprele care erau peștrițe și pătate și pe fiecare ce avea ceva alb pe ea și tot ce era cenușiu între oi și le-a dat în mâna fiilor săi.

³⁶ Și a pus trei zile de călătorie între el și Iacob; și Iacob a păscut restul turmelor lui Laban.

³⁷ Și Iacob a luat toiege verzi de plop și de alun și de castan dulce; și a descojit dungii albe pe ele și a făcut să apară albul care era în toiege.

³⁸ Și a pus toiegele pe care le descojise înaintea turmelor în jgheaburi, în adăpătoarele cu apă, când turmele veneau să bea, ca ele, când veneau să bea, să zămislească.

³⁹ Și turmele zămisleau înaintea toiegelor și nașteau miei vârgați, peștriți și pătați.

⁴⁰ Și Iacob a separat mieii și întorcea fețele turmelor spre cele vârgate și toate cele cenușii în turma lui Laban; și a pus propriile sale turme deoparte și nu le-a pus cu turmele lui Laban.

⁴¹ Și s-a întâmplat, de câte ori oile mai puternice zămisleau, că Iacob așeza toiegele înaintea ochilor oilor în jgheaburile de apă, ca ele să zămislească printre toiege.

⁴² Dar când oile erau slabe, nu le punea înăuntru, așa că cele mai slabe erau ale lui Laban și cele mai puternice ale lui Iacob.

⁴³ Și acest bărbat a sporit peste măsură și avea multe oi și servitoare și servitori și cămile și măgari.

31

¹ Și a auzit cuvintele fiilor lui Laban, spunând: Iacob a luat tot ce era al tatălui nostru; și din ceea ce era al tatălui nostru el a dobândit toată această glorie.

² Și Iacob a privit înfățișarea lui Laban și, iată, aceasta nu mai era față de el ca înainte.

³ Și DOMNUL i-a spus lui Iacob: Întoarce-te în țara părinților tăi și la rudele tale; și eu voi fi cu tine.

⁴ Și Iacob a trimis și a chemat pe Rahela și Leea la câmp, la turma sa,

⁵ Și le-a spus: Văd înfățișarea tatălui vostru, că aceasta nu mai este față de mine ca înainte; dar Dumnezeuul părinților mei a fost cu mine.

⁶ Și voi știți că eu, cu toată puterea mea, am servit pe tatăl vostru.

⁷ Și tatăl vostru m-a înșelat și a schimbat plățile mele de zece ori; dar Dumnezeu nu i-a permis să mă vatăme.

⁸ Dacă el a spus astfel: Cele peștițe vor fi plățile tale; atunci toate vitele au născut peștițe; și dacă el a spus astfel: Cele vârgate vor fi plata ta; atunci toate vitele au născut vârgate.

⁹ Astfel Dumnezeu a luat vitele tatălui vostru și mi le-a dat mie.

¹⁰ Și s-a întâmplat în acel timp, când vitele zămisleau, că mi-am ridicat ochii și am văzut într-un vis și, iată, berbecii care săreau pe oi erau vârgați, peștiți și bălțați.

¹¹ Și îngerul lui Dumnezeu mi-a vorbit într-un vis, spunând: Iacob; iar eu am spus: Iată-mă.

¹² Și a spus: Ridică-ți acum ochii și vezi, toți berbecii care sar pe vite sunt vârgați, peștiți și bălțați, pentru că am văzut tot ceea ce Laban îți face.

¹³ Eu sunt Dumnezeuul din Betel, unde ai uns stâlpul și unde mi-ai făcut o promisiune; acum ridică-te, ieși din această țară și întoarce-te în țara rudelor tale.

¹⁴ Și Rahela și Leea au răspuns și i-au zis: Este totuși vreo parte sau moștenire pentru noi în casa tatălui nostru?

¹⁵ Nu suntem socotite de el ca străine? Căci ne-a vândut și ne-a mâncat în întregime și banii.

¹⁶ Pentru că toată bogăția pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl nostru este a noastră și a copiilor noștri, acum așadar, fă orice ți-a spus Dumnezeu.

¹⁷ Atunci Iacob s-a ridicat și a așezat pe fiii săi și pe soțiile sale pe cămile;

¹⁸ Și a dus toate vitele sale și toate bunurile sale pe care le dobândise, vitele agoniselii sale, pe care le dobândise în Padanaram, pentru a merge la Isaac, tatăl său, în țara lui Canaan.

¹⁹ Și Laban s-a dus să-și tundă oile și Rahela furase idolii care erau ai tatălui ei.

²⁰ Și Iacob s-a furișat pe neștiute de la Laban sirianul, în aceea că nu i-a spus că a fugit.

²¹ Așa că a fugit cu tot ce a avut; și s-a ridicat și a trecut dincolo de râu și el și-a îndreptat fața spre muntele Galaad.

²² Și în a treia zi i s-a spus lui Laban că Iacob fugise.

²³ Și a luat pe frații săi cu el și l-a urmărit șapte zile de călătorie; și l-au ajuns în muntele Galaad.

²⁴ Și Dumnezeu a venit la Laban sirianul într-un vis, noaptea, și i-a spus: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.

²⁵ Atunci Laban a ajuns pe Iacob. Și Iacob și-a ridicat cortul în munte și Laban, cu frații săi, și l-au ridicat în muntele Galaad.

²⁶ Și Laban i-a spus lui Iacob: Ce ai făcut, că te-ai furișat pe neștiute de la mine și ai dus pe ficele mele ca pe captivi luați cu sabia?

²⁷ Pentru ce ai fugit în secret și te-ai furișat de la mine; și nu mi-ai spus, ca să te fi trimis cu bucurie și cu cântece, cu tamburină și cu harpă?

²⁸ Și nu m-ai lăsat să sărut pe fiii mei și pe fiicele mele? Acum ai lucrat prosteste făcând astfel.

²⁹ Este în puterea mâinii mele să îți fac rău, dar Dumnezeuul tatălui tău mi-a vorbit azi-noapte, spunând: Ia seamă să nu vorbești lui Iacob nici bine nici rău.

³⁰ Și acum, deși ai dori să fii plecat, pentru că tânjești aprins după casa tatălui tău, totuși pentru ce ai furat dumnezeii mei?

³¹ Și Iacob a răspuns și a spus lui Laban: Pentru că m-am temut, căci spuneam: S-ar putea să iei cu forța pe fiicele tale de la mine.

³² La oricine găsești dumnezeii tăi, nu îl lăsa să trăiască, înaintea fraților noștri să recunoști ce este al tău la mine și ia aceasta la tine. Pentru că Iacob nu știa că Rahela i-a furat.

³³ Și Laban a intrat în cortul lui Iacob și în cortul Leei și în corturile celor două servitoare, dar nu i-a găsit. Atunci a ieșit din cortul Leei și a intrat în cortul Rahelei.

³⁴ Acum Rahela luase idoli și îi pusese în șeaua cămillei și stătea peste ei. Și Laban a căutat în tot cortul, dar nu i-a găsit.

³⁵ Și ea a spus tatălui ei: Să nu fie cu supărare domnului meu că nu pot să mă ridic înaintea ta; căci rânduiala femeilor este asupra mea. Iar el a căutat, dar nu a găsit idoli.

³⁶ Și Iacob s-a înfuriat și s-a certat cu Laban; și Iacob a răspuns și i-a zis lui Laban: Care îmi este fărâdeleaga? Care îmi este păcatul, că așa aprins m-ai urmărit?

³⁷ Cu toate că ai căutat în toate lucrurile mele, ce ai găsit din toate lucrurile casei tale? Pune-le aici înaintea fraților mei și a fraților tăi, ca ei să judece între noi doi.

³⁸ Acești douăzeci de ani am fost cu tine; oile tale și caprele tale nu au lepădat puii lor și berbecii turmei tale nu i-am mâncat.

³⁹ Ce a fost sfâșiat de fiare nu am adus la tine; eu am purtat pierderea aceea; din mâna mea ai cerut-o, fie că a fost furată ziua sau furată noaptea.

⁴⁰ Astfel am fost; în timpul zilei seceta mă mistuia și bruma în timpul nopții; și somnul mi s-a depărtat de la ochii mei.

⁴¹ Astfel am fost eu douăzeci de ani în casa ta; și-am servit paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale și șase ani pentru vitele tale; și ai schimbat plățile mele de zece ori.

⁴² Dacă Dumnezeuul tatălui meu, Dumnezeuul lui Avraam și teama lui Isaac, nu ar fi fost cu mine, cu adevărat m-ai fi trimis acum gol. Dumnezeu a văzut necazul meu și munca mâinilor mele și te-a muștrat aseară.

⁴³ Și Laban a răspuns și i-a zis lui Iacob: Aceste fiice sunt fiicele mele și acești copii sunt copiii mei și aceste vite sunt vitele mele și tot ceea ce vezi este al meu și ce pot face în această zi acestor fiice ale mele, sau copiilor lor pe care i-au născut?

⁴⁴ De aceea vino acum, să facem un legământ, eu și tu; și să fie acesta pentru o mărturie între mine și tine.

⁴⁵ Și Iacob a luat o piatră și a așezat-o drept stâlp.

⁴⁶ Și Iacob le-a spus fraților săi: Adunați pietre; și au luat pietre și au făcut o movilă și au mâncat acolo pe movilă.

⁴⁷ Și Laban a numit-o Iegarsahaduta, dar Iacob a numit-o Galed.

⁴⁸ Și Laban a spus: Această movilă este o mărturie între mine și tine în această zi. De aceea a fost pus numele acesteia, Galed;

⁴⁹ Și Mițpa, căci el a spus: DOMNUL să vegheze între mine și tine, în timp ce suntem absenți unul față de celalalt.

⁵⁰ Dacă vei chinui pe fiicele mele, sau dacă vei lua alte soții pe lângă fiicele mele, niciun bărbat nu este cu noi; vezi, Dumnezeu este martor între mine și tine.

⁵¹ Și Laban i-a spus lui Iacob: Iată, această movilă și, iată, acest stâlp, pe care l-am aruncat între mine și tine;

⁵² Această movilă fie mărturie și acest stâlp fie mărturie, că nu voi trece peste această movilă la tine și că nu vei trece peste această movilă și peste acest stâlp la mine, pentru a face rău.

⁵³ Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Nahor, Dumnezeuul Tatălui lor, să judece între noi. Și Iacob a jurat pe teama tatălui său Isaac.

⁵⁴ Atunci Iacob a oferit sacrificii pe munte și a chemat pe frații săi să mănânce pâine și au mâncat pâine și au rămas toată noaptea pe munte.

⁵⁵ Și devreme dimineața Laban s-a ridicat și a sărutat pe fiii săi și pe fiicele sale și i-a binecuvântat; și Laban a plecat și s-a întors la locul său.

32

¹ Și Iacob a plecat pe calea sa și l-au întâlnit îngerii lui Dumnezeu.

² Și când Iacob i-a văzut, a spus: Aceasta este oștirea lui Dumnezeu; și a pus numele acelui loc, Mahanaim.

³ Și Iacob a trimis mesageri înaintea lui la Esau, fratele său, până în țara lui Seir, ținutul lui Edom.

⁴ Și le-a poruncit, spunând: Astfel să vorbiți domnului meu Esau: Servitorul tău, Iacob, spune astfel: Eu am locuit temporar cu Laban și am rămas acolo până acum;

⁵ Și am boi și măgari, turme și servitori și servitoare; și am trimis pentru a spune domnului meu, ca să găsesc har înaintea ochilor tăi.

⁶ Și mesagerii s-au întors la Iacob, spunând: Am mers la fratele tău, Esau; și de asemenea el vine să te întâlnească și patru sute de bărbați cu el.

⁷ Atunci Iacob a fost grozav de înspăimântat și tulburat și a împărțit oamenii care erau cu el și turmele și cirezile și cămilele, în două cete;

⁸ Și a spus: Dacă Esau vine la una din cete și o lovește, atunci cealaltă ceată care rămâne va scăpa.

⁹ Și Iacob a spus: Dumnezeuul tatălui meu Avraam și Dumnezeuul tatălui meu Isaac, DOMNUL care mi-a spus: Întoarce-te în țara ta și la rudele tale și mă voi purta bine cu tine;

¹⁰ Eu nu sunt demn nici de cea mai mică din toate îndurărilor și de tot adevărul pe care l-ai arătat servitorului tău; căci cu toiagul meu am trecut acest Iordan; și acum eu am devenit două cete.

¹¹ Scapă-mă, te rog, din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau, pentru că mă tem de el, ca nu cumva să vină și să mă lovească pe mine și pe mamă cu copiii.

¹² Și ai spus: Cu adevărat îți voi face bine și voi face sămânța ta precum nisipul mării, care nu poate fi numărat din cauza mulțimii lui.

¹³ Și a rămas acolo în acea noapte; și a luat din ceea ce îi cădea la mână un dar pentru fratele său, Esau;

14 Două sute de capre și douăzeci de țapi, două sute de oi și douăzeci de berbeci,

15 Treizeci de cămile de lapte cu mânjii lor, patruzeci de vițeale și zece tauri, douăzeci de măgărițe și zece măgăruși.

16 Și le-a dat în mâna servitorilor săi, fiecare turmă în parte; și a spus servitorilor săi: Treceți înaintea mea și lăsați o distanță între turmă și turmă.

17 Și a poruncit celui din frunte, spunând: Când Esau, fratele meu, te întâlnește și te întreabă, spunând: Al cui ești tu? Și încotro mergi? Și ale cui sunt acestea care merg înaintea ta?

18 Atunci spune: Acestea sunt ale servitorului tău Iacob; acesta este un dar trimis domnului meu, Esau; și, iată, el de asemenea este în spatele nostru.

19 Și așa a poruncit celui de al doilea și celui de al treilea și tuturor celor ce urmau turmelor, spunând: În acest fel vorbiți-i lui Esau, când îl găsiți.

20 Și spuneți mai departe: Iată, servitorul tău, Iacob, este în spatele nostru. Căci a spus: Îl voi liniști cu darul care merge înaintea mea și după aceea îi voi vedea fața; poate că îl va accepta de la mine.

21 Astfel darul a mers, trecând înaintea lui; și el însuși a rămas în acea noapte cu ceata.

22 Și s-a ridicat în acea noapte și a luat pe cele două soții ale lui și pe cele două servitoare ale lui și pe cei unsprezece fii ai săi și a trecut peste vadul pâ râului Iaboc.

23 Și i-a luat și i-a trimis peste pâ râu și a trimis dincolo tot ce avea.

24 Și Iacob a fost lăsat singur; și acolo s-a luptat un bărbat cu el până la răsăritul zilei.

25 Iar când a văzut că nu îl învinge, a atins adâncitura coapsei lui; și adâncitura coapsei lui Iacob a fost scrântită din încheietură, pe când se lupta cu el.

26 Și a spus: Lasă-mă să plec, pentru că ziua răsare. Iar el a spus: Nu te voi lăsa să pleci, decât dacă mă binecuvântezi.

27 Iar el i-a spus: Care este numele tău? Și a spus: Iacob.

28 Iar el a spus: Numele tău nu se va mai numi Iacob, ci Israel: căci ca un prinț ai putere cu Dumnezeu și cu oamenii și ai învins.

29 Și Iacob l-a întrebat și a spus: Spune-mi, te rog, numele tău. Iar el a spus: Pentru ce este aceasta că tu cercetezi după numele meu? Și l-a binecuvântat acolo.

30 Și Iacob a chemat numele locului, Peniel, pentru că: Am văzut pe Dumnezeu față în față și viața mea este păstrată.

31 Și în timp ce trecea de Peniel, soarele a răsărit peste Iacob, iar el șchiopăta din coapsa lui.

32 De aceea copiii lui Israel nu mănâncă din tendonul care s-a scurtat, care este peste adâncitura coapsei, până în această zi, pentru că el a atins adâncitura coapsei lui Iacob în tendonul care s-a scurtat.

33

1 Și Iacob și-a ridicat ochii și a privit și, iată, Esau venea și cu el veneau patru sute de bărbați. Și a împărțit copiii Leei și Rahelei și celor două roabe.

2 Și a pus roabele și copiii lor în frunte și pe Leea și copiii ei după și pe Rahela și Iosif ultimii.

3 Și a trecut înaintea lor și s-a aplecat până la pământ de șapte ori, până când a ajuns aproape de fratele său.

⁴ Și Esau a alergat să îl întâlnească și l-a îmbrățișat și a căzut la gâtul lui și l-a sărutat și au plâns.

⁵ Și el și-a ridicat ochii și a văzut femeile și copiii și a spus: Cine sunt aceștia împreună cu tine? Iar el a spus: Copiii pe care Dumnezeu i-a dat cu har servitorului tău.

⁶ Atunci roabele s-au apropiat, ele și copiii lor, și s-au prosternat;

⁷ Și Leea de asemenea cu copiii ei s-a apropiat și s-au prosternat; și după aceea s-a apropiat Iosif și Rahela și s-au prosternat.

⁸ Iar el a spus: Ce dorești să spui tu cu toată această mulțime pe care am întâlnit-o? Iar el a spus: Acestea sunt pentru a găsi har înaintea ochilor domnului meu.

⁹ Și Esau a spus: Eu am destul, fratele meu; ține ceea ce ai pentru tine.

¹⁰ Și Iacob a spus: Nu, te rog, dacă am găsit acum har înaintea ochilor tăi, atunci primește darul meu din mâna mea, căci de aceea am văzut fața ta, ca și cum aș fi văzut fața lui Dumnezeu și ai fost mulțumit de mine.

¹¹ Ia, te rog, binecuvântarea mea care îți este adusă, pentru că Dumnezeu m-a tratat cu har și pentru că am destul. Și l-a constrâns, iar el l-a luat.

¹² Și a spus: Să continuăm călătoria noastră și să mergem; și voi merge înaintea ta.

¹³ Iar el i-a spus: Domnul meu știe că pruncii sunt plăpânzi și turmele și cirezile cu pui sunt cu mine; și dacă oamenii le vor forța să meargă repede, toată turma va muri într-o zi.

¹⁴ Domnul meu să treacă, te rog, înaintea servitorului său și voi conduce cu blândețe, după cum vitele care merg înaintea mea și copiii sunt în stare să îndure, până ce ajung la domnul meu în Seir.

¹⁵ Și Esau a spus: Să las acum cu tine pe unii dintre oamenii care sunt cu mine. Iar el a spus: Ce nevoie este de aceasta? Lasă-mă să găsesc har înaintea ochilor domnului meu.

¹⁶ Astfel Esau s-a întors în acea zi pe calea sa în Seir.

¹⁷ Și Iacob a călătorit până la Sucot și și-a zidit o casă și a făcut colibe pentru vitele sale, de aceea numele locului este chemat Sucot.

¹⁸ Și Iacob a venit la Salem, o cetate din Sihem, care este în țara lui Canaan, când a venit de la Padanaram; și a întins cortul său în fața cetății.

¹⁹ Și a cumpărat o parcelă dintr-un câmp, unde și-a întins cortul, la îndemâna copiilor lui Hamor, tatăl lui Sihem, pentru o sută de monede.

²⁰ Și a înălțat acolo un altar și l-a numit Elelohe-Israel.

34

¹ Și Dina, fiica Leei, pe care i-a născut-o lui Iacob, a ieșit să vadă fiicele țării.

² Și când Sihem, fiul lui Hamor, hivitul, prinț al ținutului, a văzut-o, a luat-o și s-a culcat cu ea și a pângărit-o.

³ Și sufletul lui s-a lipit de Dina, fiica lui Iacob, și a iubit fata și a vorbit frumos fetei.

⁴ Și Sihem i-a vorbit tatălui său, Hamor, spunând: Ia-mi această fată de soție.

⁵ Și Iacob a auzit că el a pângărit pe Dina, fiica sa; acum fiii lui erau cu vitele lui în câmp; și Iacob a tăcut până ce au venit.

⁶ Și Hamor, tatăl lui Sihem, a ieșit la Iacob să vorbească îndeaproape cu el.

⁷ Și fiii lui Iacob au venit din câmp după ce au auzit aceasta și bărbații erau îndurerăți și s-au infuriat, deoarece el lucrase prostește în Israel, culcându-se cu fiica lui Iacob, lucru care nu trebuia făcut.

⁸ Și Hamor a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Sufletul fiului meu Sihem tânjește după fiica voastră. Vă rog dați-o lui de soție.

⁹ Și încuscriți-vă cu noi și dați-ne fiicele voastre și luați pe fiicele noastre pentru voi.

¹⁰ Și veți locui cu noi și țara va fi înaintea voastră; locuiți și faceți comerț în ea și dobândiți-vă stăpâniri în ea.

¹¹ Și Sihem a spus tatălui ei și fraților ei: Să găsec har în ochii voștri și ce îmi veți spune vă voi da.

¹² Cereți de la mine zestre mare și dar și voi da conform cu ceea ce îmi veți spune, dar dați-mi fata de soție.

¹³ Și fiii lui Iacob au răspuns lui Sihem și Hamor, tatăl lui, în mod înșelător și au spus, deoarece el o pângărise pe Dina sora lor,

¹⁴ Și le-au spus: Nu putem face acest lucru, să dăm pe sora noastră unui necircumcis; căci aceasta ar fi ocară pentru noi;

¹⁵ Dar în aceasta vă vom da acordul: dacă voi veți fi precum suntem noi, ca fiecare parte bărbătească dintre voi să fie circumcisă;

¹⁶ Atunci vi le vom da pe fiicele noastre și le vom lua pe fiicele voastre pentru noi și vom locui cu voi și vom deveni un singur popor.

¹⁷ Dar dacă nu ne veți da ascultare, pentru a fi circumciși, atunci o vom lua pe fiica noastră și vom pleca.

¹⁸ Și cuvintele lor au plăcut lui Hamor și lui Sihem, fiul lui Hamor.

¹⁹ Și tânărul nu a întârziat să facă aceasta, deoarece a avut desfătare în fiica lui Iacob și el era demn de mai multă cinste decât toată casa tatălui său.

²⁰ Și Hamor și Sihem, fiul lui, au venit la poarta cetății lor și au vorbit îndeaproape cu oamenii cetății lor, spunând:

²¹ Acești oameni sunt pașnici cu noi; de aceea lăsați-i să locuiască în țară și să facă comerț în ea, pentru că țara, iată, este destul de mare și pentru ei; să luăm pe fiicele lor de soții pentru noi și să le dăm pe fiicele noastre.

²² Doar prin aceasta ne vor da acordul bărbății pentru a locui cu noi, pentru a fi un singur popor, dacă fiecare parte bărbătească între noi ar fi circumcisă, precum sunt ei circumciși.

²³ Nu vor fi turmele lor și averea lor și fiecare vită a lor, ale noastre? Doar să le dăm acordul și vor locui cu noi.

²⁴ Și lui Hamor și lui Sihem, fiul lui, au dat ascultare toți cei care ieșeau pe poarta cetății sale; și fiecare parte bărbătească a fost circumcisă, toți cei care au ieșit pe poarta cetății sale.

²⁵ Și s-a întâmplat în a treia zi, când erau în dureri, că doi dintre fiii lui Iacob, Simeon și Levi, frații Dinei, și-a luat fiecare bărbat sabia și au venit peste cetate în mod cutezător și au ucis toată partea bărbătească.

²⁶ Și au ucis pe Hamor și pe Sihem, fiul lui, cu tăișul sabiei și au luat pe Dina din casa lui Sihem și au ieșit.

²⁷ Fiii lui Iacob au venit peste cei uciși și au prădat cetatea, din cauză că au pângărit pe sora lor.

²⁸ Ei le-au luat oile și boii lor și măgarii lor și ceea ce era în cetate și ceea ce era în câmp.

²⁹ Și toată averea lor și pe toți micuții lor și pe soțiile lor i-au luat captivi și au prădat de asemenea tot ce era în casă.

³⁰ Și Iacob le-a spus lui Simeon și lui Levi: Voi m-ați tulburat să mă faceți să put printre locuitorii țării, printre canaaniti și periziți; și eu, fiind mic la

număr, se vor aduna împreună împotriva mea și mă vor ucide; și voi fi nimicit, eu și casa mea.

³¹ Iar ei au spus: Trebuia să se poarte el cu sora noastră precum cu o curvă?

35

¹ Și Dumnezeu i-a spus lui Iacob: Ridică-te, urcă la Betel și locuiește acolo și fă acolo un altar lui Dumnezeu, care ți s-a arătat când fugeai din fața lui Esau, fratele tău.

² Atunci Iacob a spus casei lui și tuturor celor care erau cu el: Puneți deoparte dumnezeii străini care sunt printre voi și curățiți-vă și schimbați-vă hainele;

³ Și să ne ridicăm și să urcăm la Betel; și voi face acolo un altar lui Dumnezeu, care mi-a răspuns în ziua strâmtorării mele și a fost cu mine în calea pe care am mers.

⁴ Și i-au dat lui Iacob toți dumnezeii străini care erau în mâna lor și toți cerceii care erau în urechile lor; și Iacob le-a ascuns sub stejarul care era lângă Sihem.

⁵ Și au călătorit și teroarea lui Dumnezeu era asupra cetăților care erau împrejurul lor și nu i-au urmărit pe fiii lui Iacob.

⁶ Astfel Iacob a venit la Luz, adică Betel, care este în țara lui Canaan, el și toți oamenii care erau cu el.

⁷ Și a zidit acolo un altar și a pus numele acelui loc El-betel, deoarece acolo Dumnezeu i s-a arătat când fugea din fața fratelui său.

⁸ Dar Debora, dacă Rebecăi, a murit și a fost îngropată la poalele Betelului, sub un stejar; și acestuia i s-a pus numele Alon-Bacut.

⁹ Și Dumnezeu i s-a arătat lui Iacob din nou, când a ieșit din Padanaram, și l-a binecuvântat.

¹⁰ Și Dumnezeu i-a spus: Numele tău este Iacob, numele tău nu va mai fi chemat Iacob, ci Israel va fi numele tău; și i-a pus numele Israel.

¹¹ Și Dumnezeu i-a spus: Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic, fiu roditor și înmulțește-te; o națiune și o mulțime de națiuni vor fi din tine și împărați vor ieși din coapsele tale;

¹² Și pământul pe care l-am dat lui Avraam și Isaac, ție ți-l voi da și seminței tale după tine îi voi da pământul.

¹³ Și Dumnezeu s-a înălțat de la el în locul în care a vorbit cu el.

¹⁴ Și Iacob a pus un stâlp în locul în care a vorbit cu el, un stâlp de piatră, și a turnat un dar de băutură pe acesta și a turnat untdelemn pe acesta.

¹⁵ Și Iacob a pus numele locului unde Dumnezeu a vorbit cu el, Betel.

¹⁶ Și au plecat de la Betel; și mai era doar puțin drum până să ajungă la Efrata; și Rahela a intrat în durerile nașterii și avea travaliu greu.

¹⁷ Și s-a întâmplat, când era în travaliu greu, că moașa i-a spus: Nu te teme; vei avea și acest fiu.

¹⁸ Și s-a întâmplat, pe când sufletul ei se îndepărta, (pentru că a murit) că i-a pus numele Benoni; dar tatăl lui i-a pus numele, Beniamin.

¹⁹ Și Rahela a murit și a fost îngropată pe calea spre Efrata, adică Betleem.

²⁰ Și Iacob a așezat un stâlp peste mormântul ei, care este stâlpul mormântului Rahelei până în această zi.

²¹ Și Israel a plecat și și-a întins cortul dincolo de turnul din Edar.

²² Și s-a întâmplat, pe când Israel locuia în acea țară, că Ruben a mers și s-a culcat cu Bilha, concubina tatălui său; și Israel a auzit aceasta. Acum fiii lui Iacob erau doisprezece;

²³ Fiii Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacob și Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Zabulon;

²⁴ Fiii Rahelei: Iosif și Beniamin;

²⁵ Și fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan și Neftali;

²⁶ Și fiii Zilpei, roaba Leei: Gad și Așer; aceștia sunt fiii lui Iacob, care i s-au născut în Padanaram.

²⁷ Și Iacob a venit la Isaac, tatăl său, la Mamre, în cetatea Arba, adică Hebron, unde Avraam și Isaac au locuit temporar.

²⁸ Și zilele lui Isaac erau o sută optzeci de ani.

²⁹ Și Isaac și-a dat duhul și a murit și a fost adunat la poporul său, fiind bătrân și plin de zile; și fiii săi, Esau și Iacob, l-au îngropat.

36

¹ Acum acestea sunt generațiile lui Esau, care este Edom.

² Esau și-a luat soțiile lui dintre fiicele lui Canaan: Ada, fiica lui Elon hititul, și Oholibama, fiica Anei, fiica lui Țibeon hivitul.

³ Și Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot.

⁴ Și Ada i-a născut lui Esau pe Elifaz; și Basmat a născut pe Reuel;

⁵ Și Oholibama a născut pe Ieuș și Iaalam și Core; aceștia sunt fiii lui Esau, care i s-au născut în țara lui Canaan.

⁶ Și Esau și-a luat soțiile și fiii lui și fiicele lui și toate persoanele din casa lui și vitele lui și toate animalele lui și toată averea lui pe care a dobândit-o în țara lui Canaan; și a plecat într-un alt ținut din fața fratelui său, Iacob.

⁷ Fiindcă bogățiile lor erau prea mari ca ei să poată locui împreună; și țara în care ei erau străini nu putea să îi țină din cauza vitelor lor.

⁸ Astfel a locuit Esau în muntele Seir; Esau este Edom.

⁹ Și acestea sunt generațiile lui Esau, tatăl Edomiților, în muntele Seir;

¹⁰ Și acestea sunt numele fiilor lui Esau: Elifaz, fiul Adei, soția lui Esau; Reuel, fiul lui Basmat, soția lui Esau.

¹¹ Și fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Țefo și Gatam și Chenaz.

¹² Și Timna era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; și i-a născut lui Elifaz pe Amalec; aceștia au fost fiii Adei, soția lui Esau.

¹³ Și aceștia sunt fiii lui Reuel: Nahat și Zerah, Șama și Miza; aceștia au fost fiii lui Basmat, soția lui Esau.

¹⁴ Și aceștia au fost fiii Oholibamei, fiica Anei, fiica lui Țibeon, soția lui Esau; și i-a născut lui Esau, pe Ieuș și Iaalam și Core.

¹⁵ Aceștia au fost conducătorii fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut fiu al lui Esau, conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul Țefo, conducătorul Chenaz,

¹⁶ Conducătorul Core, conducătorul Gatam și conducătorul Amalec; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Elifaz în țara lui Edom; aceștia au fost fiii Adei.

¹⁷ Și aceștia sunt fiii lui Reuel, fiul lui Esau; conducătorul Nahat, conducătorul Zerah, conducătorul Șama, conducătorul Miza; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Reuel în țara lui Edom; aceștia sunt fiii lui Basmat, soția lui Esau.

¹⁸ Și aceștia sunt fiii Oholibamei, soția lui Esau, conducătorul Ieuș, conducătorul Iaalam, conducătorul Core; aceștia au fost conducătorii care au ieșit din Oholibama, fiica Anei, soția lui Esau.

¹⁹ Aceștia sunt fiii lui Esau, care este Edom, și aceștia sunt conducătorii lor.

²⁰ Aceștia sunt fiii lui Seir horitul, care au locuit țara: Lotan și Șobal și Țibeon și Ana,

²¹ Și Dișon și Ețer și Dișan; aceștia sunt conducătorii horiților, copiii lui Seir în țara lui Edom.

²² Și copiii lui Lotan au fost Hori și Hemam; și sora lui Lotan a fost Timna.

²³ Și copiii lui Șobal au fost aceștia: Alvan și Manahat și Ebal, Șefo și Onam.

²⁴ Și aceștia sunt copiii lui Țibeon: deopotrivă Aia și Ana; acesta a fost acel Ana care a găsit catârii în pustie, pe când hrănea măgarii lui Țibeon, tatăl său.

²⁵ Și copiii lui Ana au fost aceștia: Dișon și Oholibama, fiica Anei.

²⁶ Și aceștia sunt copiii lui Dișon: Hemdan și Eșban și Itran și Cheran.

²⁷ Copiii lui Ețer sunt aceștia: Bilhan și Zaaavan și Acan.

²⁸ Copiii lui Dișan sunt aceștia: Uz și Aran.

²⁹ Aceștia sunt conducătorii care au ieșit din horiți: conducătorul Lotan, conducătorul Șobal, conducătorul Țibeon, conducătorul Ana,

³⁰ Conducătorul Dișon, conducătorul Ețer, conducătorul Dișan; aceștia sunt conducătorii care au ieșit din Hori, printre conducătorii lor în țara lui Seir.

³¹ Și aceștia sunt împărații care au domnit în țara lui Edom, înainte să domnească vreun împărat peste copiii lui Israel.

³² Și Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; și numele cetății lui a fost Dinhaba.

³³ Și Bela a murit; și Iobab, fiul lui Zerah al lui Boțra, a domnit în locul lui.

³⁴ Și Iobab a murit; și Hușam, din țara lui Temani, a domnit în locul lui.

³⁵ Și Hușam a murit; și Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul lui; și numele cetății lui a fost Avit.

³⁶ Și Hadad a murit; și Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.

³⁷ Și Samla a murit; și Saul, din Rehobot, de lângă râu, a domnit în locul lui.

³⁸ Și Saul a murit; și Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui.

³⁹ Și Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a murit; și Hadar a domnit în locul lui și numele cetății lui a fost Pau; și numele soției lui a fost Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.

⁴⁰ Și acestea sunt numele conducătorilor care au ieșit din Esau, conform cu familiile lor, după locurile lor, pe numele lor: conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Iete,

⁴¹ Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,

⁴² Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar,

⁴³ Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram; aceștia sunt conducătorii lui Edom, conform cu locuințele lor în țara stăpânirii lor; el este Esau, tatăl edomiților.

37

¹ Și Iacob a locuit în țara în care tatăl său a fost străin, în țara lui Canaan.

² Acestea sunt generațiile lui Iacob. Iosif, fiind în vârstă de șaptesprezece ani, păștea turma cu frații săi; și băiatul era cu fiii Bilhei și cu fiii Zilpei, soțiile tatălui său; și Iosif a adus tatălui său vorbirea lor rea.

³ Acum Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți copiii lui, deoarece el era fiul bătrâneții sale; și i-a făcut o haină pestriță.

4 Și când frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe toți frații săi, l-au urât și nu puteau să îi vorbească pașnic.

5 Și Iosif a visat un vis și l-a spus fraților săi și ei l-au urât încă și mai mult.

6 Și le-a spus: Ascultați, vă rog, acest vis pe care l-am visat:

7 Și, iată, noi legam snopi în câmp și, iată, snopul meu s-a ridicat și a stat chiar drept în picioare; și, iată, snopii voștri au stat de jur împrejur și se prosternau snopului meu.

8 Și frații lui i-au spus: Vei domni într-adevăr peste noi? Sau vei avea într-adevăr stăpânire peste noi? Și l-au urât încă și mai mult pentru visele lui și pentru cuvintele lui.

9 Și a visat încă un vis și l-a spus fraților săi și a zis: Iată, am visat încă un vis; și, iată, soarele și luna și unsprezece stele mi s-au prosternat.

10 Și l-a spus tatălui său și fraților săi și tatăl său l-a muștrat și i-a zis: Ce este acest vis pe care l-ai visat? Vom veni eu și mama ta și frații tăi, într-adevăr, să ne prosternăm ție până la pământ?

11 Și frații lui l-au invidiat, dar tatăl său a dat atenție acestei spuse.

12 Și frații lui au mers să pască turma tatălui lor în Sihem.

13 Și Israel i-a spus lui Iosif: Nu pasc frații tăi turma în Sihem? Vino și te voi trimite la ei. Iar el i-a spus: Iată-mă.

14 Iar el i-a spus: Du-te, te rog, să vezi dacă este bine cu frații tăi și bine cu turmele; și adu-mi cuvânt înapoi. Astfel l-a trimis din valea Hebronului și a venit la Sihem.

15 Și un anumit bărbat l-a găsit și, iată, el rătăcea în câmp; și bărbatul l-a întrebat, spunând: Ce cauți?

16 Iar el a spus: Caut pe frații mei; spune-mi te rog, unde își pasc ei turmele.

17 Și bărbatul a spus: Au plecat deja de aici; fiindcă i-am auzit spunând: Să mergem la Dotan. Și Iosif a mers după frații săi și i-a găsit la Dotan.

18 Și când l-au văzut de departe, chiar înainte ca el să se apropie de ei, au uneltit împotriva lui să îlucidă.

19 Și au spus unul altuia: Iată, vine acest visător.

20 Și acum, așadar, veniți să îlucidem și să îl aruncăm în vreo groapă și vom spune: Ceva fiară rea l-a mâncat; și vom vedea ce vor deveni visele lui.

21 Și Ruben a auzit aceasta și l-a scăpat din mâinile lor; și a spus: Să nu îlucidem.

22 Și Ruben le-a spus: Nu vărsați sânge, ci aruncați-l în această groapă care este în pustie și nu puneți mâna pe el; ca să îl scape din mâinile lor, să îl predea tatălui său din nou.

23 Și s-a întâmplat, când Iosif a ajuns la frații săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de haina lui, haina pestriță care era pe el;

24 Și l-au luat și l-au aruncat într-o groapă; și groapa era goală, nu era apă în ea.

25 Și au șezut să mănânce pâine și și-au ridicat ochii și au privit și, iată, o ceată de ismaeliți a venit din Galaad cu cămilele lor, purtând mirodenii și balsam și smirnă, mergând să le coboare în Egipt.

26 Și Iuda a spus fraților săi: Ce folos este dacă ucidem pe fratele nostru și ascundem sângele lui?

27 Veniți și să îl vindem ismaeliților și să nu lăsăm mâna noastră să fie asupra lui, pentru că el este fratele nostru și carnea noastră. Și frații lui au fost mulțumiți.

²⁸ Atunci au trecut pe acolo negustori madianiți; și au tras și au scos pe Iosif din groapă și au vândut pe Iosif ismaeliților pentru douăzeci de arginți; iar ei au dus pe Iosif în Egipt.

²⁹ Și Ruben s-a întors la groapă; și, iată, Iosif nu era în groapă; și el și-a rupt hainele.

³⁰ Și s-a întors la frații săi și a spus: Copilul nu mai este; iar eu, încotro voi merge?

³¹ Și au luat haina lui Iosif și au înjunghiat un ied dintre capre și au înmuiat haina în sânge;

³² Și au trimis haina pestriță și au adus-o la tatăl lor; și au spus: Noi am găsit aceasta, cercetează acum dacă este haina fiului tău sau nu.

³³ Și a cercetat-o și a spus: Aceasta este haina fiului meu; o fiară rea l-a mâncat; Iosif este fără îndoială rupt în bucăți.

³⁴ Și Iacob și-a rupt hainele și a pus pânză de sac peste coapsele lui și a jelit pentru fiul său multe zile.

³⁵ Și toți fiii lui și toate ficele lui s-au ridicat să îl mângâie; dar el a refuzat să fie mângâiat; și a spus: Jelind voi coborî în mormânt la fiul meu. Astfel a plâns tatăl său pentru el.

³⁶ Și madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un ofițer al lui Faraon și căpetenia gărzii.

38

¹ Și s-a întâmplat în acel timp, că Iuda a coborât de la frații săi și s-a abătut pe la un anumit adulamit, al cărui nume era Hira.

² Și Iuda a văzut acolo o fiică a unui anumit canaanit, al cărui nume era Șua; și a luat-o și a intrat la ea.

³ Și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu; și el i-a pus numele Er.

⁴ Și ea a rămas însărcinată din nou și a născut un fiu; și ea i-a pus numele Onan.

⁵ Și ea a rămas însărcinată încă odată și a născut un fiu; și i-a pus numele Șela; și el era la Chezib când ea l-a născut.

⁶ Și Iuda a luat o soție pentru Er, întâiul lui născut, al cărei nume era Tamar.

⁷ Și Er, întâiul născut al lui Iuda, era stricat înaintea ochilor Domnului; și Domnul l-a ucis.

⁸ Și Iuda i-a spus lui Onan: Intră la soția fratelui tău și căsătorește-te cu ea și ridică sămânța fratelui tău.

⁹ Și Onan a știut că sămânța nu va fi a lui; și s-a întâmplat, când intra la soția fratelui său, că vărsa sămânța pe pământ ca nu cumva să dea sămânță fratelui său.

¹⁰ Și lucrul pe care l-a făcut nu a plăcut Domnului. De aceea l-a ucis și pe el.

¹¹ Atunci Iuda a spus lui Tamar, nora lui: Rămâi văduvă la casa tatălui tău, până Șela, fiul meu, va crește; fiindcă zicea: Nu cumva să moară și el ca frații săi. Și Tamar a mers și a locuit în casa tatălui ei.

¹² Și după un timp, fiica lui Șua, soția lui Iuda a murit; și Iuda a fost mângâiat și a urcat la Timnat la tuzătorii lui de oi, el, și prietenul său, Hira adulamitul.

¹³ Și i s-a spus lui Tamar, zicând: Iată, socrul tău urcă la Timnat să își tundă oile.

¹⁴ Și ea și-a dat jos hainele de văduvă de pe ea și s-a acoperit cu un văl și s-a înfășurat și a stat jos într-un loc deschis, care este pe lângă calea spre Timnat, pentru că ea a văzut că Șela crescuse, iar ea nu i-a fost dată de soție.

15 Când Iuda a văzut-o, a crezut că ea era o curvă, pentru că își acoperise fața.

16 Și el s-a abătut la ea de pe cale și a spus: Lasă-mă, te rog, să intru la tine; (pentru că nu a știut că ea era nora lui.) Iar ea a spus: Ce îmi vei da, ca să intri la mine?

17 Iar el a spus: Îți voi trimite un ied din turmă. Iar ea a spus: Îmi vei da o garanție, până îl trimiți?

18 Iar el a spus: Ce garanție să îți dau? Iar ea a spus: Sigiliul tău și brățelele tale și toiagul tău din mâna ta. Și el i le-a dat și a intrat la ea și ea a rămas însărcinată de la el.

19 Și ea s-a ridicat și a plecat și a pus deoparte vâlul de pe ea și a îmbrăcat hainele văduviei ei.

20 Și Iuda a trimis iedul prin mâna prietenului său, adulamitul, ca să primească garanția lui din mâna femeii; dar nu a găsit-o.

21 Atunci el a întrebat bărbații aceluia loc, spunând: Unde este curva, care era la vedere pe marginea drumului? Iar ei au spus: Nu a fost nicio curvă în acest loc.

22 Și el s-a întors la Iuda și a spus: Nu o pot găsi; și de asemenea oamenii locului au spus că nu era nicio curvă în acel loc.

23 Și Iuda a spus: Să o țină, ca nu cumva să fim rușinați; iată, eu am trimis acest ied și nu ai găsit-o.

24 Și s-a întâmplat cam după trei luni, că i s-a spus lui Iuda, zicând: Tamar, nora ta, a făcut pe curva; și de asemenea, iată, ea este însărcinată prin curvie. Și Iuda a spus: Aduceți-o aici și să fie arsă.

25 Când ea a fost adusă, ea a trimis la socrul ei, spunând: Prin bărbatul, ale căruia sunt acestea, sunt însărcinată; și a spus: Cercetează, te rog, ale cui sunt acestea: sigiliul și brățelele și toiagul.

26 Și Iuda le-a recunoscut și a spus: Ea a fost mai dreaptă decât mine; deoarece nu i l-am dat pe Șela, fiul meu. Și el nu a mai cunoscut-o vreodată.

27 Și s-a întâmplat în timpul travaliului ei, că, iată, gemeni erau în pântecele ei.

28 Și s-a întâmplat, când era în travaliu, că unul și-a scos mâna; și moașa a luat și i-a legat de mână o ață stacojie, spunând: Acesta a ieșit afară primul.

29 Și s-a întâmplat, în timp ce și-a tras înapoi mâna, că, iată, fratele lui a ieșit afară; și ea a spus: Cum ai ieșit afară? Această spărtură să fie asupra ta; de aceea i-au pus numele Pereț.

30 Și după aceasta a ieșit afară fratele lui, care avea ața stacojie la mâna lui; și i-au pus numele Zerah.

39

1 Și Iosif a fost coborât în Egipt; și Potifar, un ofițer al lui Faraon, căpetenia gărzii, un egiptean, l-a cumpărat din mâinile ismaeliților, care îl coborâseră acolo.

2 Și DOMNUL era cu Iosif și el era un bărbat prosper; și era în casa stăpânului său, egipteanul.

3 Și stăpânul său a văzut că DOMNUL era cu el și că DOMNUL făcea să prospere în mâna lui tot ceea ce făcea.

4 Și Iosif a găsit har înaintea ochilor lui și l-a servit; iar el l-a făcut supraveghetor peste casa lui și tot ce avea a pus în mâna lui.

⁵ Și s-a întâmplat, din momentul în care l-a făcut supraveghetor în casa lui și peste tot ce avea, că DOMNUL a binecuvântat casa egipteanului din cauza lui Iosif; și binecuvântarea DOMNULUI era peste tot ce avea în casă și în câmp.

⁶ Și a lăsat tot ce avea în mâna lui Iosif; și nu știa ce avea, în afară de pâinea pe care o mânca. Iar Iosif era frumos la statură și plăcut la vedere.

⁷ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri că soția stăpânului său și-a aruncat ochii pe Iosif; și ea a spus: Culcă-te cu mine.

⁸ Dar el a refuzat și a spus soției stăpânului său: Iată, pe stăpânul meu nu îl interesează ce este cu mine în casă și a încredințat în mâna mea tot ce are;

⁹ Nu este nimeni mai mare în această casă decât mine; nici nu mi-a oprit nimic decât pe tine, deoarece tu ești soția lui; cum atunci să pot eu face această mare răutate și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?

¹⁰ Și s-a întâmplat, cum vorbea cu Iosif zi de zi, că el nu i-a dat ascultare să se culce lângă ea, sau să fie cu ea.

¹¹ Și s-a întâmplat, cam în acest timp, că Iosif a intrat în casă să își facă lucrul; și niciunul dintre bărbații casei nu era acolo în casă.

¹² Iar ea l-a prins de haină, spunând: Culcă-te cu mine; iar el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit și a ieșit afară.

¹³ Și s-a întâmplat, când a văzut ea că el și-a lăsat haina în mâna ei și a fugit afară,

¹⁴ Că a chemat bărbații din casa ei și le-a vorbit, spunând: Vedeti, el a adus un evreu la noi ca să ne batjocorească; el a intrat la mine să se culce cu mine și eu am strigat cu voce tare.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când el a auzit că am ridicat vocea și am strigat, că și-a lăsat haina cu mine și a fugit și a ieșit afară.

¹⁶ Și a așezat haina lui lângă ea, până când domnul lui a venit acasă.

¹⁷ Și a vorbit cu el conform acestor cuvinte, spunând: Servitorul evreu, pe care l-ai adus la noi, a intrat la mine să mă batjocorească.

¹⁸ Și s-a întâmplat, pe când mi-am ridicat vocea și am strigat, că și-a lăsat haina cu mine și a fugit afară.

¹⁹ Și s-a întâmplat, când stăpânul lui a auzit cuvintele soției sale, pe care ea i le-a vorbit, spunând: Astfel mi-a făcut servitorul tău; că furia lui s-a aprins.

²⁰ Și stăpânul lui Iosif l-a luat și l-a pus în închisoare, un loc unde prizonierii împăratului erau legați; iar el era acolo în închisoare.

²¹ Dar DOMNUL era cu Iosif și i-a arătat milă și i-a dat favoare înaintea ochilor administratorului închisorii.

²² Și administratorul închisorii a încredințat în mâna lui Iosif pe toți prizonierii care erau în închisoare; și tot ce făceau ei acolo, el era cel ce le făcea.

²³ Administratorul închisorii nu se uita la nimic din ce era sub mâna lui, pentru că DOMNUL era cu el și ceea ce el făcea, DOMNUL făcea să prospere.

40

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că paharnicul împăratului Egiptului și brutarul său au ofensat pe domnul lor, împăratul Egiptului.

² Și Faraon s-a înfuriat împotriva a doi dintre ofițerii săi, împotriva mai marelui paharnicilor și împotriva mai marelui brutarilor.

³ Și i-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, în închisoare, în locul unde Iosif era legat.

⁴ Și căpetenia gărzii a însărcinat pe Iosif cu ei și el i-a servit; și au rămas un timp sub pază.

⁵ Și au visat câte un vis amândoi, fiecare visul lui într-o noapte, fiecare conform interpretării visului său, paharnicul și brutarul împăratului Egiptului, care erau legați în închisoare.

⁶ Și Iosif a intrat la ei dimineața și i-a privit și, iată, ei erau triști.

⁷ Și a întrebat pe ofițerii lui Faraon care erau cu el sub paza casei domnului său, spunând: Pentru ce arătați așa întristați astăzi?

⁸ Iar ei i-au spus: Noi am visat un vis și nu este un interpret al acestuia. Și Iosif le-a spus: Nu lui Dumnezeu aparțin interpretările? Spuneți-mi visele, vă rog.

⁹ Și mai marele paharnicilor a povestit visul său lui Iosif și i-a spus: În visul meu, iată, o viță era înaintea mea;

¹⁰ Și în viță erau trei ramuri și era ca și cum aceasta înmugurea și florile ei creșteau repede; și ciorchinii acesteia au adus repede struguri coți;

¹¹ Și paharul lui Faraon era în mâna mea; și am luat strugurii și i-am stors în paharul lui Faraon și am dat paharul în mâna lui Faraon.

¹² Și Iosif i-a spus: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei ramuri sunt trei zile,

¹³ Totuși până în trei zile Faraon va înălța capul tău și te va restaura la locul tău; și vei da paharul lui Faraon în mâna sa, după rânduiala dinainte, când ai fost paharnicul lui.

¹⁴ Dar gândește-te la mine când îți va fi bine și arată-mi bunătate, te rog, și amintește-i lui Faraon despre mine și scoate-mă afară din această casă;

¹⁵ Căci într-adevăr am fost furat în ascuns din țara evreilor; și nici aici nu am făcut nimic ca ei să mă pună în groapă.

¹⁶ Când mai marele brutarilor a văzut că interpretarea era bună, i-a spus lui Iosif: Eu de asemenea am fost în visul meu și, iată, aveam trei coșuri albe pe capul meu;

¹⁷ Și în coșul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte pentru Faraon; și păsările le mâncau din coșul de pe capul meu.

¹⁸ Și Iosif a răspuns și a zis: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei coșuri sunt trei zile;

¹⁹ Totuși până în trei zile Faraon va ridica al tău cap de la tine și te va atârna pe un lemn; și îți vor mânca păsările carnea de pe tine.

²⁰ Și s-a întâmplat, în a treia zi, care era ziua de naștere a lui Faraon, că el a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi: și a înălțat capul mai marelui paharnicilor și al mai marelui brutarilor între servitorii săi.

²¹ Și a restaurat pe mai marele paharnicilor în conducerea paharnicilor din nou; și paharnicul a dat paharul în mâna lui Faraon;

²² Dar l-a atârnat pe mai marele brutarilor, așa cum le interpretase Iosif.

²³ Totuși mai marele paharnicilor nu și-a adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

41

¹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a doi ani întregi, că Faraon a visat: și, iată, el stătea în picioare lângă râu.

² Și, iată, au urcat din râu șapte vaci plăcute la vedere și grase; și ele pășteau într-o pajiște.

³ Și, iată, alte șapte vaci au urcat după ele din râu, urâte la vedere și slabe; și au stat lângă celelalte vaci pe malul râului.

⁴ Și vacile urâte la vedere și slabe au mâncat vacile plăcute la vedere și grase. Așa că Faraon s-a trezit.

⁵ Și a adormit și a visat a doua oară: și, iată, șapte spice de grâu s-au ridicat pe un pai, grase și bune.

⁶ Și, iată, șapte spice subțiri și prăjite de vântul de est au răsărit după ele.

⁷ Și cele șapte spice subțiri au mâncat cele șapte spice grase și pline. Și Faraon s-a trezit și, iată, a fost un vis.

⁸ Și s-a întâmpat dimineața că duhul său era tulburat; și a trimis și a chemat pe toți magicienii Egiptului și pe toți înțelepții acestuia; și Faraon le-a spus visul său; dar nu era niciunul care să le poată interpreta lui Faraon.

⁹ Atunci a vorbit mai marele paharnicilor lui Faraon, spunând: Îmi amintesc greșelile mele în această zi;

¹⁰ Faraon s-a înfuriat pe servitorii săi și m-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, pe mine și pe mai marele brutarilor.

¹¹ Și noi am visat un vis într-o noapte, eu și el; noi am visat, fiecare conform interpretării visului său.

¹² Și era acolo cu noi un tânăr, un evreu, servitor al căpeteniei gărzii; și noi i-am povestit și el ne-a interpretat visele; fiecăruia conform visului său el ne-a interpretat.

¹³ Și s-a întâmpat, că așa cum ne-a interpretat, așa a fost; pe mine el m-a restaurat în serviciul meu și pe el l-a atârnat.

¹⁴ Atunci Faraon a trimis și a chemat pe Iosif și ei l-au adus repede din groapă; și el s-a bărbierit și și-a schimbat hainele și a intrat la Faraon.

¹⁵ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Am visat un vis și nu este niciunul care să îl poată interpreta; și am auzit vorbindu-se despre tine, că poți înțelege un vis pentru a-l interpreta.

¹⁶ Și Iosif i-a răspuns lui Faraon, spunând: Aceasta nu este în mine; Dumnezeu va da lui Faraon un răspuns al păcii.

¹⁷ Și Faraon i-a spus lui Iosif: În visul meu, iată, stăteam în picioare pe malul râului;

¹⁸ Și, iată, au urcat din râu șapte vaci grase și plăcute la vedere; și ele pășteau pe o pajiște;

¹⁹ Și, iată, alte șapte vaci au urcat după ele, jigărite și foarte urâte la vedere și slabe, așa de rele nu am văzut niciodată în toată țara Egiptului;

²⁰ Și vacile slabe și urâte la vedere au mâncat primele șapte vaci grase;

²¹ Și după ce le-au mâncat, nu se putea cunoaște că ele le-au mâncat pe acelea; ci ele erau încă urâte la vedere, precum la început. Așa că m-am trezit.

²² Și am văzut în visul meu și, iată, șapte spice s-au ridicat pe un pai, pline și bune;

²³ Și, iată, șapte spice, uscate, subțiri și prăjite de vântul de est, au răsărit după ele;

²⁴ Și spicele subțiri au mâncat cele șapte spice bune; și eu am spus aceasta magicienilor; dar nu a fost niciunul să îmi poată explica aceasta.

²⁵ Și Iosif i-a spus lui Faraon: Visul lui Faraon este unul singur: Dumnezeu i-a arătat lui Faraon ce este el gata să facă.

²⁶ Cele șapte vaci bune sunt șapte ani; și cele șapte spice bune sunt șapte ani; visul este unul singur.

²⁷ Și cele șapte vaci slabe și urâte la vedere care au urcat după ele sunt șapte ani; și cele șapte spice goale prăjite de vântul de est vor fi șapte ani de foamete.

28 Acesta este lucrul pe care l-am vorbit lui Faraon: Ceea ce Dumnezeu este gata să facă îi arată lui Faraon.

29 Iată, vin șapte ani de mare abundență prin toată țara Egiptului;

30 Și se vor ridica după ei șapte ani de foamete; și toată abundența va fi uitată în țara Egiptului; și foamea va mistui țara;

31 Și abundența nu va fi cunoscută în țară din cauza acelei foamei care urmează; căci aceasta va fi foarte apăsătoare.

32 Și de aceea visul a fost repetat lui Faraon de două ori; aceasta este din cauză că lucrul este stabilit de Dumnezeu și Dumnezeu îl va face să se întâmple curând.

33 Acum de aceea Faraon să caute un bărbat chibzuit și înțelept și să îl pună peste țara Egiptului.

34 Să facă Faraon aceasta și să rânduiască supraveghetori peste țară și să ia a cincea parte din țara Egiptului în cei șapte ani de abundență.

35 Și ei să adune toată hrana acelor ani buni ce vin și să depoziteze grâne sub mâna lui Faraon și ei să țină hrana în cetăți.

36 Și acea hrană va fi ca rezervă țării pentru cei șapte ani de foamete, care va fi în țara Egiptului; ca țara să nu piară prin foamete.

37 Și lucrul a fost bun în ochii lui Faraon și în ochii tuturor servitorilor săi.

38 Și Faraon a spus servitorilor săi: Putem noi găsi un astfel de om cum este acesta, un bărbat în care este Duhul lui Dumnezeu?

39 Și Faraon i-a spus lui Iosif: Întrucât Dumnezeu ți-a arătat toată aceasta, nu există niciunul așa de chibzuit și înțelept precum ești tu;

40 Tu vei fi peste casa mea și conform cuvântului tău va fi guvernat tot poporul meu; numai pe tron voi fi mai mare ca tine.

41 Și Faraon i-a spus lui Iosif: Vezi, te-am pus peste toată țara Egiptului.

42 Și Faraon și-a scos inelul de pe mâna sa și l-a pus pe mâna lui Iosif și l-a înveșmântat în veștimente de în subțire și a pus un lanț de aur în jurul gâtului său.

43 Și l-a făcut să meargă în al doilea car pe care îl avea; și strigau înaintea lui: Aplecați genunchiul! Și l-a făcut conducător peste toată țara Egiptului.

44 Și Faraon i-a spus lui Iosif: Eu sunt Faraon și fără tine niciun om nu își va ridica mâna sau piciorul în toată țara Egiptului.

45 Și Faraon i-a pus lui Iosif numele Țafnat-Paneah; și i-a dat de soție pe Asenat, fiica lui Potifera, preot din On. Și Iosif a ieșit prin toată țara Egiptului.

46 Și Iosif era în vârstă de treizeci de ani când a stat în picioare înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului. Și Iosif a ieșit dinaintea lui Faraon și a mers prin toată țara Egiptului.

47 Și în cei șapte ani abundenți pământul a adus cu mâini pline.

48 Și el a adunat toată hrana celor șapte ani, care era în țara Egiptului, și a depozitat hrana în cetăți; hrana din câmp, care era în jurul fiecărei cetăți, a depozitat-o în aceeași cetate.

49 Și Iosif a adunat grâne ca nisipul mării, foarte multe, până ce s-a oprit din numărare, pentru că erau fără număr.

50 Și lui Iosif i s-au născut, înainte de a veni anii foamei, doi fii pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.

51 Și Iosif l-a numit pe întâiul născut, Manase: Pentru că Dumnezeu, a spus el, m-a făcut să uit toată osteneala mea și toată casa tatălui meu.

⁵² Și celui de al doilea, i-a pus numele, Efraim: Pentru că Dumnezeu m-a făcut să fiu roditor în țara necazului meu.

⁵³ Și cei șapte ani ai abundenței, care au fost în țara Egiptului, s-au terminat.

⁵⁴ Și cei șapte ani ai sărăciei au început a veni, conform cu ceea ce Iosif spusese; și sărăcia era în toate țările; dar în toată țara Egiptului era pâine.

⁵⁵ Și când toată țara Egiptului a fost înfometată, poporul a strigat la Faraon pentru pâine; și Faraon a spus tuturor egiptenilor: Mergeți la Iosif; ce vă spune el, faceți.

⁵⁶ Și foametea era peste toată fața pământului. Și Iosif a deschis toate depozitele și a vândut egiptenilor; și foametea se înaptea în țara Egiptului.

⁵⁷ Și toate țările au venit în Egipt, la Iosif, pentru a cumpăra grâne, pentru că foametea era așa de aspră în toate țările.

42

¹ Și când Iacob a văzut că erau grâne în Egipt, Iacob a spus fiilor săi: De ce vă uitați unul la altul?

² Și a spus: Iată, eu am auzit că sunt grâne în Egipt; coborâți acolo și cumpărați pentru noi de acolo; ca să trăim și să nu murim.

³ Și cei zece frați ai lui Iosif au coborât pentru a cumpăra grâne în Egipt.

⁴ Dar pe Beniamin, fratele lui Iosif, Iacob nu l-a trimis cu frații săi; căci spunea el: Nu cumva să i se întâmple vreo nenorocire.

⁵ Și fiii lui Israel au venit să cumpere grâne printre aceia ce veneau, pentru că era foamete în țara lui Canaan.

⁶ Și Iosif era guvernatorul peste țară și el era cel ce vindea la toți oamenii din țară; și frații lui Iosif au venit și s-au prosternat înaintea lui cu fețele lor la pământ.

⁷ Și Iosif a văzut pe frații săi și i-a recunoscut, dar s-a prefăcut străin față de ei și le-a vorbit aspru; și le-a spus: De unde veniți voi? Iar ei au spus: Din țara lui Canaan, pentru a cumpăra mâncare.

⁸ Și Iosif a recunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au recunoscut.

⁹ Și Iosif și-a amintit visele pe care le-a visat despre ei și le-a spus: Voi sunteți spioni; pentru a vedea goliciunea țării ați venit voi.

¹⁰ Iar ei i-au spus: Nu, domnul meu, ci doar pentru a cumpăra hrană au venit servitorii tăi.

¹¹ Noi suntem toți fii ai unui singur bărbat; noi suntem bărbați drepti, servitorii tăi nu sunt spioni.

¹² Și el le-a spus: Nu, ci pentru a vedea goliciunea țării ați venit voi.

¹³ Iar ei au spus: Servitorii tăi sunt doisprezece frați, fii ai unui singur bărbat în țara lui Canaan; și, iată, cel mai tânăr este astăzi cu tatăl nostru, iar unul nu este.

¹⁴ Și Iosif le-a spus: Aceasta este ceea ce v-am vorbit, zicând, Sunteți spioni;

¹⁵ Prin aceasta veți fi încercați: Pe viața lui Faraon, nu veți pleca de aici, decât dacă cel mai tânăr frate al vostru vine aici.

¹⁶ Trimiteți pe unul dintre voi și el să aducă pe fratele vostru și voi veți fi ținuți în închisoare, ca ale voastre cuvinte să fie încercate dacă este adevăr în voi, sau altfel pe viața lui Faraon, cu adevărat voi sunteți spioni.

¹⁷ Și i-a pus împreună sub pază trei zile.

¹⁸ Și Iosif le-a spus în a treia zi: Faceți aceasta și trăiți; fiindcă eu mă tem de Dumnezeu;

¹⁹ Dacă voi sunteți drepti, lăsați pe unul dintre frații voștri să fie legat în casa închisorii voastre; mergeți, cărați grâne pentru foamea caselor voastre;

²⁰ Dar aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; astfel cuvintele voastre vor fi verificate și nu veți muri. Și au făcut astfel.

²¹ Iar ei au spus unul altuia: Noi suntem într-adevăr vinovați referitor la fratele nostru, în aceea că noi am văzut chinul sufletului său, când ne-a implorat și am refuzat să îl ascultăm; pentru aceasta a venit această strâmtorare peste noi.

²² Și Ruben le-a răspuns, zicând: Nu v-am spus eu, zicând: Nu păcătuiți împotriva copilului; dar ați refuzat să ascultați? Și acum, iată, și sângele lui ne este cerut.

²³ Și nu au știut că Iosif îi înțelegea, pentru că le vorbea printr-un traducător.

²⁴ Și s-a întors cu spatele la ei și a plâns; și s-a întors la ei din nou și a vorbit îndeaproape cu ei și a luat pe Simeon de la ei și l-a legat înaintea ochilor lor.

²⁵ Atunci Iosif a poruncit să le umple sacii cu grâne și să pună înapoi banii fiecărui bărbat în sacul lui și să le dea provizii pentru drum: și astfel le-a făcut.

²⁶ Și au încărcat grâne pe măgarii lor și au plecat de acolo.

²⁷ Și pe când unul dintre ei și-a deschis sacul ca să dea măgarului său nutreț la han, a văzut banii săi, pentru că, iată, aceștia erau la gura sacului său.

²⁸ Și a spus fraților săi: Banii mei îmi sunt înapoiați; și, iată, sunt chiar în sacul meu; și i-a lăsat inima și s-au înspăimântat și și-au spus unul altuia: Ce este aceasta ce Dumnezeu ne-a făcut?

²⁹ Și au venit la Iacob, tatăl lor, până în țara lui Canaan și i-au spus tot ceea ce li s-a întâmplat, spunând:

³⁰ Bărbatul, care este domnul țării, ne-a vorbit aspru și ne-a luat de spioni ai țării.

³¹ Și noi i-am spus: Noi suntem drepti, nu suntem spioni,

³² Noi suntem doisprezece frați, fii ai tatălui nostru; unul nu este și cel mai tânăr este în această zi cu tatăl nostru în țara lui Canaan.

³³ Și bărbatul, domnul țării, ne-a spus: Prin aceasta voi ști că voi sunteți drepti: lăsați pe unul dintre frații voștri aici cu mine și luați hrana pentru foamea caselor voastre și plecați,

³⁴ Și aduceți pe cel mai tânăr frate al vostru la mine; atunci voi ști că voi nu sunteți spioni, ci sunteți cinstiți; astfel vă voi elibera pe fratele vostru, iar voi veți face comerț în țară.

³⁵ Și s-a întâmplat, pe când își goleau sacii că, iată, legătura de bani a fiecărui bărbat era în sacul lui; și când ei și tatăl lor au văzut legăturile de bani, au fost înspăimântați.

³⁶ Și Iacob, tatăl lor, le-a spus: Voi m-ați văduvit de copii; Iosif nu este și Simeon nu este și voi veți duce departe pe Benjamin; toate aceste lucruri sunt împotriva mea.

³⁷ Și Ruben i-a vorbit tatălui său, spunând: Ucide pe cei doi fii ai mei dacă nu îl aduc înapoi la tine; predă-l în mâna mea și îl voi aduce din nou la tine.

³⁸ Iar el a spus: Fiul meu nu va coborî cu voi, pentru că fratele lui este mort și a rămas singur; dacă i se întâmplă nenorocire pe calea pe care mergeți, atunci veți coborî perii mei cărunți cu întristare în mormânt.

² Și s-a întâmplat, după ce au terminat de mâncat grânele pe care le-au adus din Egipt, că tatăl lor le-a spus: Mergeți din nou, cumpărați-ne puțină hrană.

³ Și Iuda i-a vorbit, spunând: Bărbatul ne-a avertizat hotărât, spunând: Nu îmi veți vedea fața decât dacă fratele vostru va fi cu voi.

⁴ Dacă voiești să-l trimiți pe fratele nostru cu noi, vom coborî și vom cumpăra pentru tine hrană;

⁵ Dar dacă nu voiești să îl trimiți, nu vom coborî, pentru că acel bărbat ne-a spus: Nu veți vedea fața mea, decât dacă fratele vostru va fi cu voi.

⁶ Și Israel a spus: Pentru ce ați lucrat așa de rău cu mine, încât să spuneți acelui bărbat că mai aveți un frate?

⁷ Iar ei au spus: Acel bărbat ne-a întrebat cu de-amănuntul despre starea noastră și despre rudenția noastră, spunând: Este tatăl vostru încă în viață? Mai aveți vreun alt frate? Și noi i-am spus conform cu tonul acestor cuvinte, puteam noi să știm cu adevărat că el va spune: Coborâți pe fratele vostru aici?

⁸ Și Iuda i-a spus lui Israel, tatăl său: Trimite băiatul cu mine și ne vom ridica și vom merge; ca să trăim și să nu murim deopotrivă noi și tu și micuții noștri.

⁹ Eu voi fi garanție pentru el; din mâna mea îl vei cere; dacă nu ți-l aduc și nu îl pun înaintea ta, atunci să suport eu vina pentru totdeauna;

¹⁰ Căci dacă nu am fi întârziat, cu adevărat acum am fi întorși și de această a doua oară.

¹¹ Și tatăl lor, Israel, le-a spus: Dacă așa trebuie să fie acum, faceți aceasta; luați din cele mai bune roade din țară în vasele voastre și duceți-i înapoi un dar acelui bărbat, puțin balsam și puțină miere, mirodenii și smirnă, nuci și migdale;

¹² Și luați dublul banilor în mâna voastră; și banii care au fost aduși înapoi la gura sacilor voștri, duceți-i înapoi în mâna voastră; poate aceasta a fost o neatenție.

¹³ Luați de asemenea pe fratele vostru și ridicați-vă, mergeți din nou la acel bărbat;

¹⁴ Și Dumnezeu cel Atotputernic să vă dea milă înaintea acelui bărbat, ca el să trimită pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin. Dacă este să fiu văduvit de copiii mei, eu sunt văduvit.

¹⁵ Și bărbații au luat acel dar și au luat dublul banilor în mâna lor și pe Benjamin; și s-au ridicat și au coborât în Egipt și au stat înaintea lui Iosif.

¹⁶ Și când Iosif a văzut pe Benjamin cu ei, a spus administratorului casei sale: Adu acești bărbați în casă și înjunghie animale și pregătește, pentru că acești bărbați vor mânca cu mine la amiază.

¹⁷ Și bărbatul a făcut cum Iosif a cerut; și bărbatul a adus bărbații în casa lui Iosif.

¹⁸ Și bărbații s-au temut, deoarece au fost aduși în casa lui Iosif; și au spus: Din cauza banilor care au fost întorși înapoi în sacii noștri de prima dată suntem aduși înăuntru; ca el să caute motiv împotriva noastră și să cadă asupra noastră și să ne ia ca robi și măgarii noștri.

¹⁹ Și s-au apropiat de administratorul casei lui Iosif și au vorbit îndeaproape cu el la ușa casei,

²⁰ Și au spus: Vai, domnule, noi, într-adevăr, am coborât de prima dată pentru a cumpăra hrană.

²¹ Și s-a întâmplat când am venit la han, că am deschis sacii noștri și, iată, banii fiecărui bărbat erau la gura sacului său, banii noștri în greutate deplină; și noi am adus acești bani înapoi în mâna noastră.

22 Și alți bani am adus aici în mâna noastră pentru a cumpăra hrană; nu putem spune cine a pus banii noștri în sacii noștri.

23 Iar el a spus: Pace vouă, nu vă temeți; Dumnezeuul vostru și Dumnezeuul tatălui vostru v-a dat comoară în sacii voștri; eu am avut banii voștri. Și l-a adus pe Simeon la ei.

24 Și bărbatul a adus bărbății în casa lui Iosif și le-a dat apă și ei și-au spălat picioarele; iar el a dat măgarilor lor nutreț.

25 Și au pregătit darul înainte să vină Iosif la amiază, pentru că au auzit că vor mânca pâine acolo.

26 Și după ce Iosif a venit acasă, i-au adus darul, care era în mâna lor, în casă și i s-au prosternat până la pământ.

27 Iar el i-a întrebat despre bunăstarea lor și a spus: Este bine tatăl vostru, bătrânul despre care voi ați vorbit? Mai trăiește?

28 Iar ei au răspuns: Servitorul tău, tatăl nostru, este sănătos, încă trăiește. Și ei și-au aplecat capetele și s-au prosternat.

29 Iar el și-a ridicat ochii și a văzut pe fratele său Beniamin, fiul mamei sale, și a spus: Este acesta fratele vostru mai tânăr, despre care mi-ați vorbit? Și a spus: Dumnezeu să aibă har față de tine, fiule.

30 Și Iosif s-a grăbit, pentru că adâncurile lui fremătau pentru fratele său; și a căutat un loc unde să plângă; și a intrat în camera sa și a plâns acolo.

31 Și el și-a spălat fața și a ieșit și s-a stăpânit și a spus: Puneți pâine.

32 Și au pus pentru el deoparte și pentru ei deoparte și pentru egiptenii care mâncau cu el deoparte, pentru că egiptenii nu pot mânca pâine cu evreii, pentru că aceasta este o urâciune pentru egipteni.

33 Și au șezut înaintea lui, întâiul născut conform cu dreptul său de întâi născut și cel mai tânăr conform tinereții sale; și bărbății se minunau unul către altul.

34 Și a luat și le-a trimis daruri de mâncare din cele dinaintea lui; iar darul de mâncare al lui Beniamin era de cinci ori mai mult decât al oricărui dintre ei. Și au băut și s-au bucurat împreună cu el.

44

1 Și a poruncit administratorului casei sale, spunând: Uplete sacii bărbăților cu hrană, atât cât pot căra; și pune banii fiecărui bărbat la gura sacului său.

2 Și pune paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr și banii lui pentru grâne. Iar el a făcut conform cuvântului pe care Iosif l-a spus.

3 Imediat ce s-a luminat de dimineață, bărbății au fost trimiși, ei și măgarii lor.

4 Și după ce au ieșit din cetate și nu erau încă departe, Iosif a spus administratorului său: Ridică-te, urmărește bărbății aceia; și după ce îi ajungi, spune-le: Pentru ce ați răsplătit rău pentru bine?

5 Nu este acesta, paharul din care domnul meu bea, și prin care într-adevăr el ghicește? Ați făcut rău făcând astfel.

6 Și i-a ajuns și le-a vorbit aceste cuvinte.

7 Iar ei i-au spus: Pentru ce spune domnul meu aceste cuvinte? Nicidecum nu vor face servitorii tăi conform acestui lucru.

8 Iată, banii pe care noi i-am găsit la gura sacilor noștri, i-am adus din nou la tine din țara lui Canaan; cum atunci am fura noi argint sau aur din casa domnului tău?

9 La oricare din servitorii tăi ar fi găsită, deopotrivă el să moară, iar noi de asemenea vom fi robii domnului meu.

10 Iar el a spus: Acum de asemenea aceasta să fie conform cuvintelor voastre, cel la care paharul este găsit va fi robul meu, iar voi veți fi fără vină.

11 Atunci ei îndată și-au coborât la pământ fiecare sacul său și fiecare și-a deschis sacul.

12 Și a căutat începând de la cel mai în vârstă și a terminat la cel mai tânăr, și paharul s-a găsit în sacul lui Beniamin.

13 Atunci ei și-au rupt hainele și fiecare bărbat și-a încărcat măgarul și s-au întors în cetate.

14 Și Iuda și frații săi au venit la casa lui Iosif, căci el era încă acolo; și au căzut înaintea lui la pământ.

15 Și Iosif le-a spus: Ce faptă este aceasta pe care ați făcut-o? Sau nu știți că un astfel de om ca mine poate cu adevărat ghici?

16 Și Iuda a spus: Ce să spunem domnului meu? Ce să vorbim? Sau cum să ne dezvinovățim? Dumnezeu a descoperit nelegiuirea servitorilor tăi; iată, noi suntem servitorii domnului meu, deopotrivă noi și de asemenea cel cu care paharul a fost găsit.

17 Iar el a spus: Nicidecum nu voi face astfel; ci bărbatul în a cărui mână a fost găsit paharul, acela va fi servitorul meu; și cât despre voi, urcați-vă în pace la tatăl vostru.

18 Atunci Iuda s-a apropiat de el și a spus: Vai domnul meu, lasă pe servitorul tău, te rog, să vorbească un cuvânt în urechile domnului meu și nu lăsa mânia ta să se aprindă împotriva servitorului tău, căci tu ești întocmai ca Faraon.

19 Domnul meu a întrebat pe servitorii săi, spunând: Aveți voi un tată, sau un frate?

20 Și noi am spus domnului meu: Avem un tată, un om bătrân, și un copil al bătrâneții lui, unul mic; și fratele lui este mort și numai el a rămas de la mama sa; și tatăl său îl iubește.

21 Și tu ai spus servitorilor tăi: Aduceți-l jos la mine, ca să îmi pun ochii mei peste el.

22 Și noi am spus domnului meu: Tânărul nu poate părăsi pe tatăl său, căci dacă el va părăsi pe tatăl său, tatăl său va muri.

23 Și tu ai spus servitorilor tăi: Dacă fratele vostru cel mai tânăr nu coboară cu voi, nu îmi veți mai vedea fața.

24 Și s-a împlinit când noi am urcat la servitorul tău, tatăl meu, că i-am spus cuvintele domnului meu.

25 Și tatăl nostru a spus: Mergeți din nou și cumpărați-ne puțină hrană.

26 Iar noi am spus: Nu putem coborî decât dacă fratele nostru cel mai tânăr este cu noi, atunci vom coborî; căci nu putem vedea fața bărbatului, decât dacă fratele nostru cel mai tânăr este cu noi.

27 Și servitorul tău, tatăl meu, ne-a spus: Știți că soția mea mi-a născut doi fii;

28 Și unul a plecat de la mine și am spus: Cu adevărat este sfâșiat în bucăți; și nu l-am văzut de atunci.

29 Și dacă îl luați și pe acesta de la mine și i se împlină nenorocire veți coborî perii mei cărunți cu întristare în mormânt.

30 Acum de aceea când eu ajung la servitorul tău, tatăl meu, și tânărul nu este cu noi, văzând că viața lui este legată de viața tânărului,

31 Se va întâmpla, când el vede că tânărul nu este cu noi, că va muri; și servitorii tăi vor coborî perii cărunți ai servitorului tău, tatăl nostru, cu

întristare în mormânt.

³² Căci servitorul tău a devenit garanție pentru tânăr pentru tatăl meu, spunând: Dacă nu îl aduc la tine, atunci voi suporta vina față de tatăl meu pentru totdeauna.

³³ Acum de aceea, te rog, lasă pe servitorul tău să rămână în locul tânărului ca rob domnului meu; și lasă tânărul să urce cu frații săi.

³⁴ Căci cum voi urca la tatăl meu și băiatul să nu fie cu mine? Ca nu cumva să văd răul ce va veni peste tatăl meu!

45

¹ Atunci Iosif nu s-a putut stăpâni înaintea tuturor celor ce stăteau lângă el și a strigat: Scoateți afară pe fiecare bărbat de la mine. Și nu a stat niciun bărbat cu el în timp ce Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi.

² Și a plâns, ridicând vocea; și egiptenii și casa lui Faraon au auzit.

³ Și Iosif a spus fraților săi: Eu sunt Iosif, mai trăiește tatăl meu? Și frații lui nu au putut să îi răspundă pentru că au fost tulburați de prezența lui.

⁴ Și Iosif a spus fraților săi: Aproiați-vă de mine, vă rog. Și s-au apropiat. Iar el a spus: Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-ați vândut în Egipt.

⁵ Acum pentru aceasta nu fiți îndurerăți, nici mânioși pe voi înșivă, că m-ați vândut aici; căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a păstra viața.

⁶ Pentru că în acești doi ani a fost foamea în țară; și mai sunt cinci ani, în care nu va fi nici arat nici secerat.

⁷ Și Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru a vă păstra o posteritate pe pământ și pentru a vă salva viețile printr-o mare eliberare.

⁸ Așa că acum nu voi sunteți cei ce m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; și m-a făcut un tată lui Faraon și domn a toată casa lui și un stăpân peste toată țara Egiptului.

⁹ Grăbiți-vă și urcați la tatăl meu și spuneți-i: Astfel spune fiul tău, Iosif: Dumnezeu m-a făcut domn a tot Egiptul; coboară la mine, nu întârzia;

¹⁰ Și vei locui în ținutul Gosen și vei fi aproape de mine, tu și copiii tăi și copiii copiilor tăi și turmele tale și cirezile tale și tot ce ai;

¹¹ Și acolo te voi hrăni, pentru că sunt încă cinci ani de foamete; ca nu cumva tu și casa ta și tot ce ai, să ajungă la sărăcie.

¹² Și, iată, ochii voștri și ochii lui Benjamin, fratele meu, văd că aceasta este gura mea care vă vorbește.

¹³ Și să spuneți tatălui meu despre toată gloria mea în Egipt și despre tot ce ați văzut; și grăbiți-vă și coborâți pe tatăl meu aici.

¹⁴ Și a căzut pe gâtul fratelui său Benjamin și a plâns; și Benjamin a plâns pe gâtul său.

¹⁵ Mai mult, a sărutat pe toți frații săi și a plâns asupra lor; și după aceea frații săi au vorbit cu el.

¹⁶ Și vestea despre aceasta s-a auzit în casa lui Faraon, spunând: Frații lui Iosif au venit; și aceasta i-a plăcut mult lui Faraon și servitorilor săi.

¹⁷ Și Faraon i-a spus lui Iosif: Spune fraților tăi: Aceasta să faceți voi: încărcăți-vă vitele și mergeți, duceți-vă în țara lui Canaan;

¹⁸ Și luați pe tatăl vostru și casele voastre și veniți la mine; și vă voi da bunăstarea țării Egiptului și veți mânca grăsimile țării.

¹⁹ Acum ție îți este poruncit, aceasta să faceți: luați care din țara Egiptului pentru micuții voștri și pentru soțiile voastre și aduceți pe tatăl vostru și veniți.

²⁰ De asemenea nu luați aminte la lucrurile voastre; căci bunătatea a toată țara Egiptului este a voastră.

²¹ Și copiii lui Israel au făcut astfel; și Iosif le-a dat care, conform poruncii lui Faraon, și le-a dat provizii pentru drum.

²² Tuturor el le-a dat, fiecărui bărbat, schimburi de haine; dar lui Beniamin i-a dat trei sute de arginți și cinci schimburi de haine.

²³ Și tatălui său i-a trimis în felul acesta: zece măgari încărcăți cu lucrurile bune ale Egiptului și zece măgărițe încărcate cu grâne și pâine și mâncare pentru tatăl său pentru drum.

²⁴ Așa că el a trimis pe frații săi, iar ei au plecat; și le-a spus: Vedeți să nu vă certați pe drum.

²⁵ Și au urcat din Egipt și au venit în țara lui Canaan la Iacob, tatăl lor,

²⁶ Și i-au istorisit, spunând: Iosif este încă în viață și este guvernator peste toată țara Egiptului. Și inima lui Iacob s-a oprit, pentru că nu i-a crezut.

²⁷ Iar ei i-au spus toate cuvintele lui Iosif, pe care le spusese către ei; și când a văzut carele pe care Iosif le-a trimis să îl ducă, duhul lui Iacob, tatăl lor, a reînviat;

²⁸ Și Israel a spus: Este de ajuns; Iosif, fiul meu, este încă în viață; voi merge și îl voi vedea înainte să mor.

46

¹ Și Israel a plecat în călătoria sa cu tot ce avea și a venit la Beer-Șeba și a oferit sacrificii Dumnezeului tatălui său Isaac.

² Și Dumnezeu i-a vorbit lui Israel în viziunile nopții și a spus: Iacob, Iacob. Iar el a spus: Iată-mă.

³ Și a spus: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt, fiindcă acolo voi face din tine o mare națiune;

⁴ Voi coborî cu tine în Egipt; și de asemenea cu adevărat te voi urca înapoi, și Iosif își va pune mâna peste ochii tăi.

⁵ Și Iacob s-a ridicat din Beer-Șeba; și fiii lui Israel l-au dus pe Iacob, tatăl lor, și pe micuții lor și pe soțiile lor în carele pe care Faraon le-a trimis să îl ducă.

⁶ Și au luat vitele lor și bunurile lor, pe care le dobândiseră în țara lui Canaan, și au venit în Egipt, deopotrivă Iacob și toată sămânța lui cu el;

⁷ Fiii săi și fiii fiilor săi cu el, fiicele sale și fiicele fiilor săi și toată sămânța sa el a adus-o cu el în Egipt.

⁸ Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt, Iacob și fiii săi: Ruben, întâiul născut al lui Iacob.

⁹ Și fiii lui Ruben: Hanoc și Falu și Hețron și Carmi.

¹⁰ Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Tohar și Șaul, fiul unei femei canaanite.

¹¹ Și fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.

¹² Și fiii lui Iuda: Er și Onan și Șela și Pereț și Zerah; dar Er și Onan au murit în țara lui Canaan. Și fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul.

¹³ Și fiii lui Isahar: Tola și Pua și Iov și Șimron.

¹⁴ Și fiii lui Zabulon: Sered și Elon și Iahleel.

¹⁵ Aceștia sunt fiii Leei, cu fiica sa Dina, pe care ea i-a născut lui Iacob în Padanaram; toate sufletele fiilor săi și a fiicelor sale au fost treizeci și trei.

¹⁶ Și fiii lui Gad: Tifon și Hagi, Șuni și Ețbon, Eri și Arodi și Areli.

¹⁷ Și fiii lui Așer: Imna și Ișva și Ișvi și Beria și Serah, sora lor; și fiii lui Beria: Heber și Malchiel.

¹⁸ Aceștia sunt fiii Zilpei, pe care Laban a dat-o Leei, fiica sa, și pe aceștia i-a născut ea lui Iacob, șaisprezece suflete.

¹⁹ Fiii Rahelei, soția lui Iacob: Iosif și Beniamin.

²⁰ Și lui Iosif în țara Egiptului i s-au născut Manase și Efraim, pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut lui.

²¹ Și fiii lui Beniamin au fost Bela și Becher și Așbel, Ghera și Naaman, Ehi și Roș, Mupim și Hupim și Ard.

²² Aceștia sunt fiii Rahelei, care au fost născuți lui Iacob; toate sufletele au fost paisprezece.

²³ Și fiii lui Dan: Hușim.

²⁴ Și fiii lui Neftali: Iahzeel și Guni și Iețer și Șilem.

²⁵ Aceștia sunt fiii Bilhei, pe care Laban a dat-o Rahelei, fiica sa, și ea i-a născut pe aceștia lui Iacob; toate sufletele au fost șapte.

²⁶ Toate sufletele care au venit cu Iacob în Egipt, care au ieșit din coapsele lui, pe lângă soțiile fiilor lui Iacob, toate sufletele au fost șazece și șase.

²⁷ Și fiii lui Iosif, care i s-au născut în Egipt, au fost două suflete; toate sufletele din casa lui Iacob, care au venit în Egipt, au fost șaptezeci.

²⁸ Și a trimis pe Iuda înaintea lui la Iosif, să îndrepte fața sa spre Gosen; și au venit în ținutul Gosen.

²⁹ Și Iosif și-a pregătit carul și s-a urcat să întâmpine pe Israel, tatăl său, la Gosen; și i s-a înfățișat; și a căzut pe gâtul lui și a plâns pe gâtul lui mult timp.

³⁰ Și Israel i-a spus lui Iosif: Acum pot muri pentru că am văzut fața ta și încă trăiești.

³¹ Și Iosif a spus fraților săi și casei tatălui său: Voi urca și îmi voi anunța pe Faraon și îi voi spune: Frații mei și casa tatălui meu, care au fost în țara lui Canaan, au venit la mine;

³² Și bărbații sunt păstori, pentru că meseria lor era să pască vitele; și au adus turmele lor și cirezile lor și tot ceea ce au.

³³ Și se va întâmpla, când Faraon vă va chema și va spune: Care este ocupația voastră?

³⁴ Că voi să spuneți: Meseria servitorilor tăi a fost la vite din tinerețea noastră chiar până acum, deopotrivă noi și părinții noștri; ca să locuiți în ținutul Gosen; căci fiecare păstor este o urâciune înaintea Egiptenilor.

47

¹ Atunci Iosif a venit și i-a povestit lui Faraon și a spus: Tatăl meu și frații mei și turmele lor și cirezile lor și tot ce au ei, au ieșit din țara lui Canaan; și, iată, ei sunt în ținutul Gosen.

² Și a luat pe câțiva dintre frații săi, cinci bărbați, și i-a prezentat înaintea lui Faraon.

³ Și Faraon a spus fraților lui: Care este ocupația voastră? Iar ei i-au spus lui Faraon: Servitorii tăi sunt păstori, deopotrivă noi și părinții noștri.

⁴ Ei i-au mai spus lui Faraon: Noi am venit pentru a locui temporar în țară; fiindcă servitorii tăi nu au pășune pentru turmele lor, pentru că foamea este aspră în țara lui Canaan; acum de aceea, te rugăm, lasă pe servitorii tăi să locuiască în ținutul Gosen.

⁵ Și Faraon i-a vorbit lui Iosif, spunând: Tatăl tău și frații tăi au venit la tine;

⁶ Țara Egiptului este înaintea ta; în cea mai bună parte a țării așază pe tatăl tău și pe frații tăi să locuiască; în ținutul Gosen să locuiască; și dacă tu cunoști pe unii bărbați capabili printre ei, atunci pune-i conducători peste vitele mele.

⁷ Și Iosif a adus pe Iacob, tatăl său, și l-a pus înaintea lui Faraon; și Iacob a binecuvântat pe Faraon.

⁸ Și Faraon i-a spus lui Iacob: Câte sunt zilele anilor vieții tale?

⁹ Și Iacob i-a spus lui Faraon: Zilele anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani; puține și rele au fost zilele anilor vieții mele și nu au ajuns la zilele anilor vieții părinților mei în zilele călătoriei lor.

¹⁰ Și Iacob a binecuvântat pe Faraon și a ieșit dinaintea lui Faraon.

¹¹ Și Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat o stăpânire în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul Ramses, așa cum Faraon poruncise.

¹² Și Iosif a hrănit pe tatăl său și pe frații săi și toată casa tatălui său, cu pâine, conform cu familiile lor.

¹³ Și nu era pâine în toată țara, pentru că foametea era foarte aspră, așa că toată țara Egiptului și toată țara lui Canaan leșina din cauza foametei.

¹⁴ Și Iosif a adunat toți banii care s-au găsit în țara Egiptului și în țara lui Canaan, pentru grânele pe care le-au cumpărat; și Iosif a adus banii în casa lui Faraon.

¹⁵ Și când s-au terminat banii din țara Egiptului și din țara lui Canaan, toți egiptenii au venit la Iosif și au spus: Dă-ne pâine, pentru ce să murim în fața ta? Pentru că banii s-au terminat.

¹⁶ Și Iosif a spus: Dați vitele voastre; și vă voi da pentru vitele voastre, dacă banii s-au terminat.

¹⁷ Și au adus vitele lor la Iosif; și Iosif le-a dat pâine în schimb pentru cai și pentru turme și pentru vitele cirezilor și pentru măgari; și i-a hrănit pe ei cu pâine pentru toate vitele lor în acel an.

¹⁸ Când acel an s-a terminat, ei au venit la el în al doilea an și i-au spus: Noi nu vom ascunde aceasta față de domnul nostru, cum că banii noștri s-au terminat; domnul nostru are de asemenea cirezile noastre de vite; nu este nimic rămas înaintea domnului nostru decât trupurile noastre și pământurile noastre;

¹⁹ Pentru ce să murim înaintea ochilor tăi, deopotrivă noi și țara noastră? Cumpără-ne pe noi și pământul nostru pentru pâine și noi și pământul nostru vom fi servitori lui Faraon; și dă-ne sămânță, ca noi să trăim și să nu murim, ca țara să nu fie pustiită.

²⁰ Și Iosif a cumpărat toată țara Egiptului pentru Faraon; fiindcă egiptenii au vândut, fiecare bărbat câmpul său, pentru că îi cuprinsese foametea; așa că țara a devenit a lui Faraon.

²¹ Și cât despre popor, i-a mutat în cetăți de la un capăt al granițelor Egiptului chiar până la celălalt capăt al lui.

²² Numai pământul preoților nu l-a cumpărat; fiindcă preoții aveau o porție atribuită lor de Faraon și mâncau porția lor pe care Faraon le-a dat-o; din această cauză nu și-au vândut pământurile.

²³ Atunci Iosif a spus poporului: Iată, v-am cumpărat astăzi pe voi și pământul vostru pentru Faraon; iată, aici este sămânță pentru voi și veți semăna pământul.

²⁴ Și se va întâmpla la timpul roadelor, că voi veți da a cincea parte lui Faraon și patru părți vor fi ale voastre, pentru sămânța câmpului și pentru mâncarea voastră și pentru cei ai caselor voastre și pentru mâncare pentru micuții voștri.

²⁵ Iar ei au spus: Tu ai salvat viețile noastre; să găsim har înaintea ochilor domnului meu și vom fi servitorii lui Faraon.

²⁶ Și Iosif a făcut aceasta o lege peste țara Egiptului până în această zi, că Faraon va avea a cincea parte; cu excepția numai a pământului preoților, care nu a devenit al lui Faraon.

²⁷ Și Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen; și aveau stăpâniri acolo și au crescut și s-au înmulțit peste măsură.

²⁸ Și Iacob a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani, așa că toate zilele vieții lui Iacob au fost o sută patruzeci și șapte de ani.

²⁹ Și s-au apropiat zilele lui Israel ca să moară; și a chemat pe fiul său, Iosif, și i-a spus: Dacă eu acum am găsit har înaintea ochilor tăi, pune-ți, te rog, mâna sub coapsa mea și lucrează cu bunăvoință și credincioșie față de mine; nu mă îngropa, te rog, în Egipt,

³⁰ Ci mă voi culca cu părinții mei și tu mă vei duce din Egipt și mă vei îngropa în locul lor de îngropare. Iar el a spus: Voi face precum ai spus.

³¹ Iar el a spus: Jură-mi. Și el i-a jurat. Și Israel s-a aplecat pe capul patului.

48

¹ Și s-a întâmpat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Iosif: Iată, tatăl tău este bolnav; iar el a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.

² Și i s-a spus lui Iacob, zicând: Iată, fiul tău, Iosif, vine la tine; și Israel s-a întărit și a șezut pe pat.

³ Și Iacob i-a spus lui Iosif: Dumnezeu cel Atotputernic mi s-a arătat la Luz, în țara lui Canaan, și m-a binecuvântat.

⁴ Și mi-a spus: Iată, te voi face roditor și te voi înmulți și voi face din tine o mulțime de popoare; și voi da această țară seminței tale după tine ca stăpânire veșnică.

⁵ Și acum cei doi fii ai tăi, Efraim și Manase, care ți s-au născut în țara Egiptului înainte să vin la tine în Egipt, sunt ai mei; ca Ruben și Simeon, vor fi ai mei.

⁶ Și urmașii tăi, pe care îi naști după ei, vor fi ai tăi și vor fi chemați după numele fraților lor în moștenirea lor.

⁷ Și cât despre mine, când eu am venit din Padan, Rahela a murit lângă mine în țara lui Canaan, pe cale, pe când nu era decât o bucată de drum până să ajungem la Efrata; și eu am îngropat-o acolo, pe calea Efratei, care este Betlem.

⁸ Și Israel a privit pe fiii lui Iosif și a spus: Cine sunt aceștia?

⁹ Și Iosif a spus tatălui său: Ei sunt fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat în acest loc. Iar el a spus: Adu-i la mine, te rog și îi voi binecuvânta.

¹⁰ Acum ochii lui Israel erau slabi din cauza vârstei, așa că nu putea vedea. Și i-a adus aproape de el; și i-a sărutat și i-a îmbrățișat.

¹¹ Și Israel i-a spus lui Iosif: Nu mă gândisem să văd fața ta; și, iată, Dumnezeu mi-a arătat de asemenea sămânța ta.

¹² Și Iosif i-a scos dintre genunchii săi și s-a prosternat el însuși cu fața lui la pământ.

¹³ Și Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim în mâna sa dreaptă, spre mâna stângă a lui Israel, și pe Manase în mâna sa stângă, spre mâna dreaptă a lui Israel, și i-a apropiat de el.

¹⁴ Și Israel a întins mâna sa dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era mai tânăr, și mâna sa stângă peste capul lui Manase, punând mâinile sale în mod voit astfel; fiindcă Manase era întâiul născut.

¹⁵ Și a binecuvântat pe Iosif și a spus: Dumnezeu, înaintea căruia părinții mei, Avraam și Isaac, au umblat, Dumnezeu care m-a hrănit cât a fost viața mea de lungă până în această zi,

¹⁶ Îngerul care m-a răscumpărat din tot răul, să binecuvânteze băieții; și numele meu să fie chemat peste ei și numele părinților mei, Avraam și Isaac; și ei să devină o mulțime în mijlocul pământului.

¹⁷ Și când Iosif a văzut că tatăl său a pus mâna sa dreaptă peste capul lui Efraim, aceasta nu i-a plăcut; și a apucat mâna tatălui său, să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

¹⁸ Și Iosif a spus tatălui său: Nu așa tată, fiindcă acesta este întâiul născut; pune-ți mâna dreaptă pe capul lui.

¹⁹ Dar tatăl său a refuzat și a spus: Știu aceasta fiul meu, o știu, el de asemenea va deveni un popor și el de asemenea va fi mare; dar cu adevărat, fratele lui mai tânăr va fi mai mare decât el și sămânța lui va deveni o mulțime de națiuni.

²⁰ Și i-a binecuvântat în acea zi, spunând: În tine Israel va binecuvânta, zicând: Dumnezeu să te facă pe tine ca pe Efraim și ca pe Manase; și a așezat pe Efraim înaintea lui Manase.

²¹ Și Israel i-a spus lui Iosif: Iată, eu mor; dar Dumnezeu va fi cu tine și te va aduce din nou în țara părinților tăi.

²² Mai mult, ți-am dat o porție mai mult decât fraților tăi, pe care i-am scos din mâna amoritului cu sabia mea și cu arcu meu.

49

¹ Și Iacob a chemat pe fiii săi și a spus: Adunați-vă împreună, ca să vă spun ce vi se va întâmpla în zilele de pe urmă.

² Adunați-vă și ascultați, voi copii ai lui Iacob; și dați ascultare lui Israel, tatăl vostru.

³ Ruben, tu ești întâiul meu născut, tăria mea și începutul puterii mele, măreția demnității și măreția puterii:

⁴ Instabil ca apa, tu nu vei avea întâietatea, pentru că te-ai urcat în patul tatălui tău; atunci l-ai pângărit; el s-a urcat în culcușul meu.

⁵ Simeon și Levi sunt frați; instrumente ale cruzimii sunt în locuințele lor.

⁶ Sufletul meu, nu intra în taina lor; onoarea mea, nu te uni cu adunarea lor; pentru că în mânia lor au ucis un bărbat și în propria lor voie au surpat un zid.

⁷ Blestemată fie mânia lor, pentru că a fost înverșunată, și furia lor, pentru că a fost crudă. Eu îi voi împărți în Iacob și îi voi împrăștia în Israel.

⁸ Iuda, tu ești cel pe care frații tăi îl vor lăuda; mâna ta va fi în gâtul dușmanilor tăi; copiii tatălui tău se vor prosterna înaintea ta.

⁹ Iuda este un pui de leu, de la pradă, fiul meu, te-ai ridicat; el s-a aplecat, el s-a culcat ca un leu și ca un leu bătrân; cine îl va scula?

¹⁰ Sceptrul nu se va depărta de la Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Șilo vine; și la el va fi adunarea poporului.

¹¹ Legând măgărușul său la viță și mânzul măgăriței la vița nobilă; el și-a spălat hainele în vin și veșmintele sale în sângele strugurilor.

¹² Ochii lui vor fi roșii de vin și dinții lui albi de lapte.

¹³ Zabulon va locui la limanul mării; și el va fi liman corăbiilor; și granița lui va fi până la Sidon.

¹⁴ Isahar este un măgar puternic, culcându-se jos între două sarcini;

¹⁵ Și a văzut că odihna era bună și țara că era plăcută; și și-a aplecat umărul să poarte povara și a devenit servitor care dă tribut.

¹⁶ Dan va judeca poporul său, ca unul dintre triburile lui Israel.

¹⁷ Dan va fi un șarpe pe cale, o viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului, astfel că al său călăreț va cădea pe spate.

¹⁸ Eu am așteptat salvarea ta, DOAMNE.

¹⁹ Pe Gad, o trupă înarmată îl va învinge; dar el va învinge până la urmă.

²⁰ De la Așer pâinea îi va fi grasă și va da delicatese împărătești.

²¹ Neftali este o cerboaică dezlegată; el dă cuvinte bune.

²² Iosif este o ramură roditoare, o ramură roditoare lângă o fântână; a cărui mlădițe se întind peste zid;

²³ Arcașii l-au mâhnit amarnic și au tras spre el și l-au urât;

²⁴ Dar arcul său a rămas tare și brațele mâinilor lui s-au întărit prin mâinile puternicului Dumnezeu al lui Iacob; (de acolo este păstorul, piatra lui Israel):

²⁵ Chiar prin Dumnezeu tatălui tău, care te va ajuta; și prin Atotputernicul, care te va binecuvânta cu binecuvântări ale cerului de sus, binecuvântări ale adâncului care se întinde jos, binecuvântări ale sânilor și ale pântecelui;

²⁶ Binecuvântările tatălui tău au întrecut binecuvântările strămoșilor mei până la cea mai îndepărtată margine a dealurilor veșnice; ele vor fi pe capul lui Iosif și pe coroana de pe capul lui, el care a fost separat de frații săi.

²⁷ Beniamin va sfâșia ca un lup; dimineața el va mânca prada și noaptea va împărți prada.

²⁸ Toți aceștia sunt cele douăsprezece triburi ale lui Israel; și aceasta este ceea ce tatăl lor le-a spus și i-a binecuvântat; pe fiecare bărbat conform cu binecuvântarea lui i-a binecuvântat.

²⁹ Și le-a poruncit și le-a spus: Eu sunt gata a fi adunat la poporul meu; îngropați-mă cu părinții mei în peștera care este în câmpul lui Efron hititul,

³⁰ În peștera care este în câmpul din Macpela, care este în față cu Mamre, în țara lui Canaan, pe care Avraam a cumpărat-o împreună cu câmpul lui Efron hititul ca stăpânire a unui loc de îngropare.

³¹ Acolo au înmormântat pe Avraam și pe Sara, soția lui; acolo au îngropat pe Isaac și Rebeca, soția lui; și acolo am îngropat-o eu pe Leea.

³² Cumpărarea câmpului și a peșterii care este în el a fost de la copiii lui Het.

³³ Și după ce Iacob a terminat de poruncit fiilor săi, el și-a strâns picioarele în pat și și-a dat duhul și a fost adunat la poporul lui.

50

¹ Și Iosif a căzut pe fața tatălui său și a plâns peste el și l-a sărutat.

² Și Iosif a poruncit servitorilor săi medici să îmbălsămeze pe tatăl său; și medicii l-au îmbălsămat pe Israel.

³ Și patruzeci de zile au fost împlinite pentru el; căci așa sunt împlinite zilele celor ce sunt îmbălsămați; și egiptenii au jelit pentru el șaptezeci de zile.

⁴ Și când zilele jelierii lui au trecut, Iosif a vorbit casei lui Faraon, spunând: Dacă acum eu am găsit har în ochii voștri, vorbiți, vă rog, în urechile lui Faraon, zicând:

⁵ Tatăl meu m-a făcut să jur, spunând: Iată, eu mor; în mormântul meu pe care l-am săpat pentru mine în țara lui Canaan, acolo să mă îngropi. De aceea acum, lasă-mă să urc, te rog și să îngrop pe tatăl meu și voi veni înapoi.

⁶ Și Faraon a spus: Urcă-te și îngroapă pe tatăl tău, așa cum te-a făcut să juri.

⁷ Și Iosif a urcat să îngroape pe tatăl său; și cu el au urcat toți servitorii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii țării Egiptului,

⁸ Și toată casa lui Iosif și frații săi și casa tatălui său; doar micuții lor și turmele lor și cirezile lor; le-au lăsat în ținutul Gosen.

⁹ Și au urcat împreună cu el deopotrivă care și călăreți; și aceasta a fost o mare oștire.

¹⁰ Și au venit la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan; și acolo au jeliu cu o foarte mare și aprinsă plângere; și a făcut o jelire pentru tatăl său șapte zile.

¹¹ Și când locuitorii țării, canaanitiții, au văzut jelirea din aria lui Atad, au spus: Aceasta este o jelire apăsătoare pentru egipteni; pentru aceasta numele ei a fost pus Abelmitraim, care este dincolo de Iordan.

¹² Și fiii lui i-au făcut așa cum le-a poruncit;

¹³ Căci fiii lui l-au purtat în țara lui Canaan și l-au îngropat în peștera din câmpul din Macpela, pe care Avraam a cumpărat-o de la Efron hititul, împreună cu câmpul, care este în față cu Mamre, ca stăpânire a locului de îngropare.

¹⁴ Și Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, el și frații săi și toți cei care au urcat cu el ca să îngroape pe tatăl său.

¹⁵ Și după ce frații lui Iosif au văzut că tatăl lor era mort, au spus: Iosif poate ne va urî și cu adevărat va cere înapoi de la noi tot răul pe care i l-am făcut.

¹⁶ Și au trimis un mesager la Iosif, spunând: Tatăl tău a poruncit înainte ca el să moară, spunând:

¹⁷ Așa să îi spuneți lui Iosif: Iartă, te rog, acum, fărădelegea fraților tăi și păcatul lor; căci ei ți-au făcut rău; și acum, iartă, te rugăm, fărădelegea servitorilor Dumnezeului tatălui tău. Și Iosif a plâns când i-au vorbit.

¹⁸ Și frații lui de asemenea au mers și au căzut jos înaintea feței sale și au spus: Iată, noi suntem servitorii tăi.

¹⁹ Și Iosif le-a spus: Nu vă temeți, sunt eu în locul lui Dumnezeu?

²⁰ Cât despre voi, ați gândit facere de rău împotriva mea; dar Dumnezeu a plănuit-o pentru bine, ca să facă să se întâmple, așa cum este în această zi, pentru a salva mult popor viu.

²¹ De aceea acum, nu vă temeți; vă voi hrăni pe voi și pe micuții voștri. Și i-a mângâiat și le-a vorbit binevoitor.

²² Și Iosif a locuit în Egipt, el și casa tatălui său; și Iosif a trăit o sută zece ani.

²³ Și Iosif a văzut copiii lui Efraim din a treia generație; de asemenea copiii lui Machir, fiul lui Manase, au fost crescuți pe genunchii lui Iosif.

²⁴ Și Iosif a spus fraților săi: Eu mor; și Dumnezeu cu adevărat vă va vizita și vă va scoate din această țară, în țara pe care a jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob.

²⁵ Și Iosif a pus pe copiii lui Israel să îi jure, spunând: Dumnezeu vă va vizita negreșit și veți ridica oasele mele de aici.

²⁶ Și Iosif a murit, fiind în vârstă de o sută zece ani; și l-au îmbălsămat; și a fost pus într-un sicriu în Egipt.

Exod

¹ Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt; fiecare bărbat și casa lui au venit cu Iacob.

² Ruben, Simeon, Levi și Iuda,

³ Isahar, Zabulon și Beniamin,

⁴ Dan și Neftali, Gad și Așer.

⁵ Și toate sufletele care au ieșit din coapsele lui Iacob au fost șaptezeci de suflete; căci Iosif era deja în Egipt.

⁶ Și Iosif a murit și toți frații lui și toată generația aceea.

⁷ Și copiii lui Israel au fost roditori și au crescut și s-au înmulțit și au devenit peste măsură de tari; și țara s-a umplut cu ei.

⁸ Și s-a ridicat un nou împărat peste Egipt, care nu a cunoscut pe Iosif.

⁹ Și a spus poporului său: Iată, poporul copiilor lui Israel este mai numeros și mai puternic decât noi;

¹⁰ Haideți să ne purtăm înțelept cu ei, ca nu cumva să se înmulțească și să se întâmple ca, atunci când s-ar întâmpla vreun război, să se alătore și ei dușmanilor noștri și să lupte împotriva noastră și astfel să iasă din țară.

¹¹ De aceea au pus peste ei asupritori, ca să îi chinuiască cu poverile lor. Și au construit pentru Faraon cetăți de provizii: Pitom și Raamses.

¹² Dar cu cât îi chinuiau mai mult, cu atât se înmulțeau și creșteau mai mult. Și s-au mâhnit din cauza copiilor lui Israel.

¹³ Și egiptenii au constrâns cu asprime pe copiii lui Israel să îi servească;

¹⁴ Și au amărât viețile lor cu o robie aspră: în lucrări de mortar și în cărămizi și în tot felul de munci în câmp; toată munca lor, în care ei i-au făcut să muncească, era cu asprime.

¹⁵ Și împăratul Egiptului a vorbit moașelor evreice, dintre care numele uneia era Șifra și numele celeilalte era Pua;

¹⁶ Și a spus: Când faceți serviciul de moașă femeilor evreice și le vedeți pe scaunele de naștere, dacă este un fiu, să îl ucideți; dar dacă este o fiică, să trăiască.

¹⁷ Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și nu au făcut cum le-a poruncit împăratul Egiptului, ci au lăsat băieții în viață.

¹⁸ Și împăratul Egiptului a chemat moașele și le-a spus: De ce ați făcut acest lucru și ați lăsat băieții în viață?

¹⁹ Și moașele i-au spus lui Faraon: Pentru că femeile evreice nu sunt ca femeile egiptence, pentru că ele sunt viguroase și au născut înainte de a veni moașele la ele.

²⁰ De aceea Dumnezeu s-a purtat bine cu moașele; și poporul s-a înmulțit și a devenit foarte tare.

²¹ Și s-a întâmplat, din cauză că moașele s-au temut de Dumnezeu, că el le-a făcut case.

²² Și Faraon a poruncit la tot poporul său, spunând: Fiecare fiu care se naște să îl aruncați în râu, dar pe fiecare fiică să o lăsați în viață.

2

¹ Și un bărbat din casa lui Levi a mers și a luat de soție o fiică a lui Levi.

² Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu; și când ea l-a văzut că era frumos, l-a ascuns trei luni.

³ Și când nu l-a mai putut ascunde, a luat pentru el o arcă din papură și a uns-o cu bitum și cu smoală și a pus copilul în ea; și a pus arca între trestii de lângă malul râului.

⁴ Și sora lui a stat departe, pentru a vedea ce i se va face.

⁵ Și fiica lui Faraon a coborât să se spele la râu; și servitoarele ei umblau pe malul râului; și când a văzut arca printre trestii și-a trimis servitoarea să o aducă.

⁶ Și când a deschis-o, a văzut copilul; și, iată, pruncul plângea. Iar ea a avut milă de el și a spus: Acesta este unul dintre copiii evreilor.

⁷ Atunci sora lui a spus fiicei Faraonului: Să merg și să îți chem o doică dintre femeile evreice, ca să alăpteze copilul pentru tine?

⁸ Și fiica lui Faraon i-a spus: Du-te. Și fata a mers și a chemat pe mama copilului.

⁹ Și fiica lui Faraon i-a spus: Ia acest copil și alăptează-l pentru mine și îți voi da plățile tale. Și femeia a luat copilul și l-a alăptat.

¹⁰ Și copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon și el a devenit fiul ei. Iar ea i-a pus numele Moise; și a spus: Pentru că l-am scos din apă.

¹¹ Și s-a întâmplat, în acele zile, când Moise era mare, că a ieșit la frații săi și a privit la poverile lor; și a văzut un egiptean lovind un evreu, pe unul dintre frații săi.

¹² Și s-a uitat încoace și încolo și când a văzut că nu era niciun bărbat, a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

¹³ Și când a ieșit a doua zi, iată, doi bărbați dintre evrei se luptau între ei; și a spus celui ce a greșit: Pentru ce lovești pe aproapele tău?

¹⁴ Iar el a spus: Cine te-a făcut prinț și judecător peste noi? Vrei să mă ucizi așa cum l-ai ucis pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus: Cu adevărat acest lucru este cunoscut.

¹⁵ Și când Faraon a auzit acest lucru, a căutat să-lucidă pe Moise. Dar Moise a fugit de la fața lui Faraon și a locuit în țara lui Madian; și a șezut jos lângă o fântână.

¹⁶ Și preotul din Madian avea șapte fiice; și ele au venit și au scos apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor.

¹⁷ Și păstorii au venit și le-au alungat; dar Moise s-a ridicat și le-a ajutat și le-a adăpat turma.

¹⁸ Și când ele au venit la Reuel, tatăl lor, el a spus: Cum de ați venit așa devreme astăzi?

¹⁹ Iar ele au spus: Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și de asemenea a scos apă îndeajuns pentru noi și a adăpat turma.

²⁰ Iar el a spus fiicelor sale: Și el, unde este? Pentru ce l-ați lăsat acolo pe bărbatul acela? Chemați-l, ca să mănânce pâine.

²¹ Și Moise s-a mulțumit să locuiască la omul acela; iar el i-a dat lui Moise pe Sefora, fiica sa.

²² Și ea i-a născut un fiu, iar el i-a pus numele Gherșom, pentru că a spus: Sunt străin într-o țară străină.

²³ Și s-a întâmplat, în decursul timpului, că împăratul Egiptului a murit; și copiii lui Israel oftau din cauza robiei și au strigat și strigătul lor a urcat sus la Dumnezeu din cauza robiei.

²⁴ Și Dumnezeu a auzit gemătul lor și Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob.

²⁵ Și Dumnezeu a privit peste copiii lui Israel și Dumnezeu a luat cunoștință de starea lor.

3

¹ Și Moise a păzit turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian; și a condus turma spre partea din spate a deșertului și a venit la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.

² Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat într-o flacără de foc ieșind din mijlocul unui rug; și el a privit și, iată, rugul ardea cu foc și rugul nu se mistuia.

³ Și Moise a spus: Acum mă voi abate ca să văd această priveriște măreață, pentru ce rugul nu se arde.

⁴ Și când DOMNUL a văzut că s-a abătut pentru a vedea, Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a spus: Moise, Moise. Iar el a spus: Iată-mă.

⁵ Iar el a spus: Nu te apropia aici; scoate-ți sandalele din picioarele tale, pentru că locul pe care tu stai în picioare este pământ sfânt.

⁶ Mai mult, el a spus: Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob. Și Moise și-a ascuns fața, pentru că s-a temut să se uite la Dumnezeu.

⁷ Și DOMNUL a spus: Cu adevărat am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit strigătul lor din cauza asupritorilor; căci știu întristările lor;

⁸ Și am coborât să îi eliberez din mâna egiptenilor și să îi scot din acea țară într-o țară bună și largă, într-o țară în care curge lapte și miere; în locul canaanitilor și al hitiților și al amoritilor și al periziților și al hiviților și al iebusiților.

⁹ Și acum, iată, strigătul copiilor lui Israel a ajuns la mine; și eu de asemenea am văzut oprimarea cu care egiptenii îi oprimă.

¹⁰ Și acum vino și te voi trimite la Faraon, ca să scoți afară din Egipt pe poporul meu, copiii lui Israel.

¹¹ Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Cine sunt eu, ca să merg la Faraon și ca să aduc pe copiii lui Israel afară din Egipt?

¹² Iar el a spus: Cu adevărat voi fi cu tine; și acesta îți va fi un semn, că te-am trimis: După ce vei fi adus poporul afară din Egipt, veți servi lui Dumnezeu pe acest munte.

¹³ Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Iată, când voi veni la copiii lui Israel și le voi spune: Dumnezeuul părinților voștri m-a trimis la voi; și îmi vor spune: Care este numele lui? Ce le voi spune?

¹⁴ Și Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT. Și a spus: Astfel să spui copiilor lui Israel: EU SUNT m-a trimis la voi.

¹⁵ Și Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob, m-a trimis la voi; acesta este numele meu pentru totdeauna și aceasta este amintirea mea pentru toate generațiile.

¹⁶ Du-te și adună bătrânii lui Israel și spune-le: DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri, Dumnezeuul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob, mi s-a arătat, spunând: Cu adevărat eu v-am vizitat și am văzut ce vi se face în Egipt.

¹⁷ Și am spus: Vă voi scoate din necazul Egiptului în țara canaanitilor și a hitiților și a amoritilor și a periziților și a hiviților și a iebusiților, într-o țară în care curge lapte și miere.

¹⁸ Și vor da ascultare vocii tale; și mergi, tu și bătrânii lui Israel, la împăratul Egiptului și îi veți spune: DOMNUL Dumnezeuul evreilor s-a întâlnit cu noi; și acum lasă-ne să mergem, te implorăm, într-o călătorie de trei zile în pustie, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeului nostru.

19 Și sunt sigur că împăratul Egiptului nu vă va lăsa să mergeți, nu, nici chiar cu mână tare.

20 Și îmi voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile mele pe care le voi face în mijlocul acestuia; și după aceea vă va lăsa să mergeți.

21 Și voi da acestui popor favoare înaintea ochilor egiptenilor; și se va întâmpla, când plecați, că nu veți pleca cu mâinile goale,

22 Ci fiecare femeie va împrumuta de la vecina ei și de la cea care locuiește temporar în casa ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine; și voi le veți pune pe fiii voștri și pe ficele voastre; și veți prăda pe egipteni.

4

1 Și Moise a răspuns și a zis: Dar, iată, ei nu mă vor crede, nici nu vor da ascultare vocii mele; căci vor spune: DOMNUL nu ți s-a arătat.

2 Și DOMNUL i-a spus: Ce este acesta în mâna ta? Iar el a spus: Un toiag.

3 Iar el a spus: Aruncă-l pe pământ. Și el l-a aruncat la pământ și acesta a devenit un șarpe; și Moise a fugit dinaintea acestuia.

4 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna și ia-l de coadă. Iar el și-a întins mâna și l-a prins, iar acesta a devenit toiag în mâna sa;

5 Ca ei să creadă că DOMNUL Dumnezeuul părinților lor, Dumnezeuul lui Avraam, Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob, ți s-a arătat.

6 Și DOMNUL i-a mai spus: Pune-ți acum mâna în sân. Iar el și-a pus mâna în sân; și când și-a scos-o, iată, mâna lui era leproasă ca zăpada.

7 Iar el a spus: Pune-ți din nou mâna în sân. Și el din nou și-a pus mâna în sân; și a scos-o afară din sân și, iată, aceasta s-a refăcut din nou ca cealaltă carne a sa.

8 Și se va întâmpla, dacă ei nu te vor crede, nici nu vor da ascultare vocii primului semn, că vor crede vocea următorului semn.

9 Și se va întâmpla, dacă ei nu vor crede nici aceste două semne, nici nu vor da ascultare vocii tale, că vei lua din apa râului și o vei turna peste uscat; și apa pe care tu o iei din râu va deveni sânge pe uscat.

10 Și Moise i-a spus DOMNULUI: O, Domnul meu, eu nu sunt elocvent, nici mai înainte nu am fost, nici de când i-ai vorbit servitorului tău, ci eu sunt greu la vorbă și încet la limbă.

11 Și DOMNUL i-a spus: Cine a făcut gura omului? Sau cine face pe cel mut, sau pe cel surd, sau pe cel văzător, sau pe cel orb? Oare nu eu, DOMNUL?

12 Și acum mergi și voi fi cu gura ta și te voi învăța ce să spui.

13 Iar el a spus: O, DOMNUL meu, trimite mesajul te rog, prin mâna aceleuia pe care îl vei trimite.

14 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Moise și a spus: Nu este Aaron levitul fratele tău? Știu că el poate vorbi bine. Și de asemenea, iată, vine să te întâlnească; și când te va vedea, se va bucura în inima sa.

15 Și îi vei vorbi și vei pune cuvinte în gura lui; și voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți face.

16 Și el va fi purtătorul tău de cuvânt către popor; și el va fi, el îți va fi în loc de gură și tu îi vei fi în loc de Dumnezeu.

17 Și ia în mâna ta acest toiag, cu care vei face semne.

18 Și Moise a mers și s-a întors la Ietro, socrul său, și i-a spus: Te rog, lasă-mă să merg și să mă întorc la frații mei care sunt în Egipt și să văd dacă ei sunt încă în viață. Și Ietro i-a spus lui Moise: Du-te în pace.

¹⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise în Madian: Du-te, întoarce-te în Egipt, pentru că toți bărbații care ți-au căutat viața sunt morți.

²⁰ Și Moise a luat pe soția sa și fiii săi și i-a așezat pe măgar și s-a întors în țara Egiptului; și Moise a luat toiagul lui Dumnezeu în mâna sa.

²¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Când mergi să te întorci în Egipt, vezi ca tu să faci înaintea lui Faraon toate acele minuni pe care le-am pus în mâna ta; dar voi împietri inima lui, ca el să nu lase poporul să plece.

²² Și îi vei spune lui Faraon: Astfel spune DOMNUL: Israel este fiul meu, întâiul meu născut;

²³ Și îți spun: Lasă pe fiul meu să plece ca să îmi servească; și dacă refuzi să îl lași să plece, iată, voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut.

²⁴ Și s-a întâmplat pe cale, la han, că DOMNUL l-a întâlnit și a căutat să îlucidă.

²⁵ Atunci Sefora a luat o piatră ascuțită și a retezat prepuțul fiului ei și a aruncat-o la picioarele lui și a spus: Cu adevărat tu îmi ești un soț sângeros.

²⁶ Așa că el l-a lăsat să meargă, atunci ea a spus: Un soț sângeros ești, din cauza circumciziei.

²⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Du-te în pustie să întâlnești pe Moise. Și a mers și l-a întâlnit în muntele lui Dumnezeu și l-a sărutat.

²⁸ Și Moise i-a povestit lui Aaron toate cuvintele DOMNULUI, cel care l-a trimis, și toate semnele pe care el i le-a poruncit.

²⁹ Și Moise și Aaron au mers și au adunat pe toți bătrânii copiilor lui Israel;

³⁰ Și Aaron a spus toate cuvintele pe care Domnul le-a spus lui Moise și a făcut semnele înaintea ochilor poporului.

³¹ Și poporul a crezut; și când au auzit că DOMNUL a vizitat pe copiii lui Israel și că el a privit la necazul lor, atunci și-au aplecat capetele și s-au închinat.

5

¹ Și după aceea Moise și Aaron au intrat și au spus lui Faraon: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi țină o sărbătoare în pustie.

² Și Faraon a spus: Cine este DOMNUL, ca să ascult de vocea lui pentru a lăsa pe Israel să plece? Nu-l cunosc pe DOMNUL, nici nu voi lăsa pe Israel să plece.

³ Iar ei au spus: Dumnezeul evreilor s-a întâlnit cu noi; lasă-ne să mergem, te rugăm, într-o călătorie de trei zile în deșert și să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca nu cumva el să cadă asupra noastră cu ciumă sau cu sabie.

⁴ Și împăratul Egiptului le-a spus: Moise și Aaron, de ce eliberați poporul de la muncile lui? Mergeți la poverile voastre.

⁵ Și Faraon a spus: Iată, poporul țării, acum ei sunt mulți și îi faceți să se odihnească de poverile lor.

⁶ Și Faraon a poruncit în aceeași zi asupritorilor poporului și ofițerilor lor, spunând:

⁷ Să nu mai dați poporului paie pentru a face cărămidă, ca până acum, să meargă ei să își adune paie.

⁸ Și numărul de cărămizi, pe care l-au făcut până acum, să le impuneti; nu scădeți nimic din el, pentru că sunt leneși; de aceea strigă, spunând: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm Dumnezeului nostru.

⁹ Îngreunați munca acestor oameni, ca ei să ostenească în ea; și să nu dea atenție la cuvinte deșarte.

¹⁰ Și asupritorii poporului au ieșit și ofițerii lor și au vorbit poporului, spunând: Astfel spune Faraon: Nu vă voi da paie.

¹¹ Mergeți, procurați-vă paie de unde le puteți găsi; totuși nimic din munca voastră nu va fi micșorat.

¹² Așa că poporul a fost împrăștiat prin toată țara Egiptului să adune miriște în loc de paie.

¹³ Și asupritorii îi grăbeau, spunând: Împliniți muncile voastre, sarcinile voastre zilnice, ca și când erau paie.

¹⁴ Și ofițerii copiilor lui Israel, pe care asupritorii Faraonului i-au pus peste ei, au fost bătuți și întrebați: Pentru ce nu ați împlinit sarcina voastră în facerea de cărămizi deopotrivă ieri și azi, ca până acum?

¹⁵ Atunci ofițerii copiilor lui Israel au venit și au strigat la Faraon, spunând: Pentru ce te porți astfel cu servitorii tăi?

¹⁶ Nu este dat niciun pai servitorilor tăi și ne spun: Faceți cărămizi! Și, iată, servitorii tăi sunt bătuți; dar vina este în propriul tău popor.

¹⁷ Dar el a spus: Voi sunteți leneși, sunteți leneși; de aceea spuneți: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm DOMNULUI.

¹⁸ Duceți-vă acum și lucrați; căci nu vi se va da niciun pai, totuși veți da același număr de cărămizi.

¹⁹ Și ofițerii copiilor lui Israel au văzut că erau într-o situație rea, după ce s-a spus: Nu veți micșora nimic din sarcina voastră zilnică de cărămizi.

²⁰ Și l-au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care stăteau în picioare pe cale, pe când veneau de la Faraon,

²¹ Și le-au spus: DOMNUL să privească spre voi și să judece; fiindcă ați făcut mirosul nostru să fie detestat în ochii lui Faraon și în ochii servitorilor săi, să pună o sabie în mâna lor pentru a ne ucide.

²² Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Doamne, pentru ce te-ai purtat atât de rău cu acest popor? De ce oare m-ai trimis?

²³ Căci de când am venit la Faraon să vorbesc în numele tău, el a făcut rău acestui popor; și nu ai eliberat nicidecum pe poporul tău.

6

¹ Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Acum vei vedea ce îi voi face lui Faraon: căci cu o mână puternică îi va lăsa să plece și cu o mână puternică îi va alunga afară din țara lui.

² Și Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a spus: Eu sunt DOMNUL;

³ Și m-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, prin numele de Dumnezeu Totputernic, dar prin numele meu IEHOVA nu le-am fost cunoscut.

⁴ Și de asemenea am întemeiat legământul meu cu ei, pentru a le da țara lui Canaan, țara călătoriei lor, în care au fost străini.

⁵ Și de asemenea am auzit geamătul copiilor lui Israel, pe care egiptenii îi țin în robie; și mi-am adus aminte legământul meu.

⁶ De aceea spune copiilor lui Israel: Eu sunt DOMNUL și vă voi scoate de sub poverile egiptenilor și vă voi scăpa din sclavia lor și vă voi răscumpăra cu braț întins și cu mari judecăți,

⁷ Și vă voi lua la mine ca popor și vă voi fi Dumnezeu; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeu vostru, care vă scoate de sub poverile egiptenilor.

⁸ Și vă voi duce în țara pe care am jurat să o dau lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; și v-o voi da ca moștenire: Eu sunt DOMNUL.

⁹ Și Moise a vorbit astfel copiilor lui Israel, dar ei nu au dat ascultare lui Moise din cauza chinului duhului și din cauza robiei crude.

¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹¹ Intră, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, ca el să lase pe copiii lui Israel să plece din țara sa.

¹² Și Moise a vorbit înaintea DOMNULUI, spunând: Iată, copiii lui Israel nu mi-au dat ascultare; cum mă va asculta Faraon pe mine, care sunt al buzelor necircumcise?

¹³ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron și le-a dat o poruncă pentru copiii lui Israel și pentru Faraon, împăratul Egiptului, pentru a duce pe copiii lui Israel afară din țara Egiptului.

¹⁴ Aceștia sunt capii caselor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel: Hanoc și Palu Hețron și Carmi; acestea sunt familiile lui Ruben.

¹⁵ Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Țohar și Șaul, fiul unei femei canaanite; acestea sunt familiile lui Simeon.

¹⁶ Și acestea sunt numele fiilor lui Levi, conform cu generațiile lor: Gherșon și Chehat și Merari; și anii vieții lui Levi au fost o sută treizeci și șapte de ani.

¹⁷ Fiii lui Gherșon: Libni și Șimi, conform cu familiile lor.

¹⁸ Și fiii lui Chehat: Amram și Ițehar și Hebron și Uziel; și anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci și trei de ani.

¹⁹ Și fiii lui Merari: Mahli și Muși; acestea sunt familiile lui Levi conform cu generațiile lor.

²⁰ Și Amram a luat la el pe Iochebed, sora tatălui său, de soție; și ea i-a născut pe Aaron și pe Moise; și anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci și șapte de ani.

²¹ Și fiii lui Ițehar: Core și Nefeg și Zicri.

²² Și fiii lui Uziel: Mișael și Elițafan și Zitri.

²³ Și Aaron a luat la el pe Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nașon, de soție; și ea i-a născut pe Nadab și pe Abihu pe Eleazar și pe Itamar.

²⁴ Și fiii lui Core: Asir și Elcana și Abiasaf; acestea sunt familiile coreiților.

²⁵ Și Eleazar, fiul lui Aaron, a luat la el pe una din fiicele lui Putiel de soție; și ea i-a născut pe Fineas; aceștia sunt capii părinților leviților conform cu familiile lor.

²⁶ Aceștia sunt acel Aaron și acel Moise, căroră DOMNUL le-a spus: Scoateți pe copiii lui Israel din țara Egiptului, conform cu oștirile lor.

²⁷ Aceștia sunt cei care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, să scoată pe copiii lui Israel din Egipt; aceștia sunt acel Moise și acel Aaron.

²⁸ Și s-a întâmplat, în ziua când DOMNUL i-a vorbit lui Moise în țara Egiptului,

²⁹ Că DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: Eu sunt DOMNUL; spune-i lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ceea ce îți spun.

³⁰ Și Moise a spus înaintea DOMNULUI: Iată, eu sunt al buzelor necircumcise și cum îmi va da ascultare Faraon?

7

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Vezi, te-am făcut un dumnezeu pentru Faraon; și Aaron, fratele tău, va fi profetul tău.

² Vei vorbi tot ceea ce îți poruncesc; și Aaron, fratele tău, îi va vorbi lui Faraon, ca el să trimită afară pe copiii lui Israel din țara lui.

³ Și voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele mele și minunile mele în țara Egiptului.

⁴ Dar Faraon nu vă va da ascultare, ca să pun mâna mea asupra Egiptului și să scot oștirile mele și poporul meu, copiii lui Israel, afară din țara Egiptului prin mari judecăți.

⁵ Și egiptenii vor cunoaște că eu sunt DOMNUL, când întind mâna mea asupra Egiptului și aduc afară copiii lui Israel de printre ei.

⁶ Și Moise și Aaron au făcut precum le-a poruncit DOMNUL, astfel au făcut.

⁷ Și Moise era în vârstă de optzeci de ani și Aaron în vârstă de optzeci și trei de ani când i-au vorbit lui Faraon.

⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

⁹ Când Faraon vă va vorbi, spunând: Arătați un miracol pentru voi, atunci să îi spui lui Aaron: Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon și acesta va deveni un șarpe.

¹⁰ Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și au făcut astfel precum DOMNUL poruncise; și Aaron și-a aruncat jos toiagul înaintea lui Faraon și înaintea servitorilor săi și acesta a devenit un șarpe.

¹¹ Atunci Faraon de asemenea a chemat înțelepții și vrăjitorii; acum magicienii Egiptului, ei de asemenea au făcut în același fel cu farmecele lor.

¹² Căci fiecare și-a aruncat jos toiagul și acestea au devenit șerpi; dar toiagul lui Aaron a înghițit toiagele lor.

¹³ Și el a împietrit inima lui Faraon, astfel că el nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

¹⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Inima lui Faraon este împietrită, el refuză să lase poporul să plece.

¹⁵ Du-te la Faraon mâine dimineață; iată, el iese la apă; și vei sta în picioare la malul râului, întâmpinându-l; și ia în mâna ta toiagul care a fost prefăcut în șarpe.

¹⁶ Și spune-i: DOMNUL Dumnezeuul evreilor m-a trimis la tine, zicând: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească în pustie; și, iată, până acum ai refuzat să ascuți.

¹⁷ Astfel vorbește DOMNUL: În aceasta vei cunoaște că eu sunt DOMNUL: iată, voi lovi cu toiagul care este în mâna mea apele care sunt în râu și ele vor fi prefăcute în sânge.

¹⁸ Și peștii care sunt în râu vor muri și râul se va împuți; și egiptenii se vor dezgusta să bea apa din râu.

¹⁹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune lui Aaron: Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste apele Egiptului, asupra pâraielor lor, asupra râurilor lor și asupra iazurilor lor și asupra tuturor bălților lor de apă, ca ele să devină sânge; și ca să fie sânge prin toată țara Egiptului, deopotrivă în vase de lemn și în vase de piatră.

²⁰ Și Moise și Aaron au făcut astfel, precum DOMNUL le-a poruncit; și el a ridicat toiagul și a lovit apele care erau în râu, înaintea ochilor lui Faraon și înaintea ochilor servitorilor săi; și toate apele care erau în râu au fost prefăcute în sânge.

²¹ Și peștii care erau în râu au murit; și râul s-a împuțit și egiptenii nu au putut bea din apa din râu; și a fost sânge prin toată țara Egiptului.

²² Și magicienii Egiptului au făcut în același fel cu farmecele lor; și inima lui Faraon a fost împietrită, nici nu le-a dat el ascultare; precum DOMNUL

spusese.

²³ Și Faraon s-a întors și a mers în casa lui, dar nici la aceasta nu și-a pus inima.

²⁴ Și toți egiptenii au săpat de jur împrejurul râului pentru apă ca să bea, pentru că nu puteau bea din apa din râu.

²⁵ Și s-au împlinit șapte zile, după ce DOMNUL lovise râul.

8

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Du-te la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

² Și dacă tu refuzi să îi lași să plece, iată, voi lovi tot cuprinsul tău cu broaște;

³ Și râul va aduce broaște din abundență, care vor urca și vor veni în casa ta și în camera ta de dormit și pe patul tău și în casa servitorilor tăi și pe poporul tău și în cuptoarele tale și în covețile tale.

⁴ Și broaștele vor urca deopotrivă pe tine și pe poporul tău și pe toți servitorii tăi.

⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți mâna cu toiagul tău asupra pâraielor, asupra râurilor și asupra iazurilor și fă să urce broaște asupra țării Egiptului.

⁶ Și Aaron și-a întins mâna asupra apelor Egiptului; și broaștele au urcat și au acoperit țara Egiptului.

⁷ Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor și au adus broaște asupra țării Egiptului.

⁸ Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Rugați pe DOMNUL ca el să depărteze broaștele de la mine și de la poporul meu; și voi lăsa poporul să plece, ca să sacrifice DOMNULUI.

⁹ Iar Moise i-a spus lui Faraon: Făleşte-te înaintea mea! Când să mă rog pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru poporul tău, să distrugă broaștele de la tine și casele tale, ca ele să rămână numai în râu?

¹⁰ Iar el a spus: Măine. Iar el a spus: Fie aceasta conform cuvântului tău, ca tu să cunoști că nu este nimeni asemenea DOMNULUI Dumnezeu nostru.

¹¹ Și broaștele se vor depărta de la tine și de la casele tale și de la servitorii tăi și de la poporul tău; ele vor rămâne numai în râu.

¹² Și Moise și Aaron au ieșit de la Faraon; și Moise a strigat către DOMNUL din cauza broaștelor pe care le adusese împotriva lui Faraon.

¹³ Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și au murit broaștele din case, din sate și din câmpuri.

¹⁴ Și ei le-au adunat în grămezi: și țara s-a împutit.

¹⁵ Dar când Faraon a văzut că a avut un răgaz și-a împietrit inima și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

¹⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți toiagul și lovește țărâna pământului, ca aceasta să devină păduchi prin toată țara Egiptului.

¹⁷ Și au făcut astfel. Și Aaron și-a întins mâna cu toiagul său și a lovit țărâna pământului și aceasta a devenit păduchi pe om și pe vită; toată țărâna țării a devenit păduchi prin toată țara Egiptului.

¹⁸ Și magicienii au făcut în același fel cu farmecele lor ca să aducă păduchi, dar nu au putut, așa că au fost păduchi pe om și pe vită.

19 Atunci magicienii i-au spus lui Faraon: Acesta este degetul lui Dumnezeu; și inima lui Faraon s-a împietrit și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.

20 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon; iată, el iese la apă; și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

21 Altfel, dacă tu nu vei lăsa poporul meu să plece, iată, voi trimite roiuri de muște pe tine și pe servitorii tăi și pe poporul tău și în casele tale, și casele egiptenilor vor fi pline de roiuri de muște și de asemenea pământul pe care ei sunt.

22 Și voi separa în acea zi ținutul Gosen, în care poporul meu locuiește, astfel că nu vor fi roiuri de muște acolo; pentru ca să cunoști că eu sunt DOMNUL în mijlocul pământului.

23 Și voi face o deosebire între poporul meu și poporul tău: mâine va fi acest semn.

24 Și DOMNUL a făcut astfel; și a venit un apăsător roi de muște în casa lui Faraon și în casele servitorilor săi și în toată țara Egiptului: țara a fost stricată din cauza roiului de muște.

25 Și Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Mergeți, sacrificați Dumnezeului vostru în țară.

26 Și Moise a spus: Nu se cuvine să facem astfel; căci DOMNULUI Dumnezeu nostru îi vom sacrifica urâciunea egiptenilor; iată, vom sacrifica urâciunea egiptenilor înaintea ochilor lor și nu vor arunca cu pietre în noi?

27 Vom merge trei zile de călătorie în pustie și vom sacrifica DOMNULUI Dumnezeu nostru, așa cum el ne-a poruncit.

28 Și Faraon a spus: Vă voi lăsa să plecați, ca să sacrificați DOMNULUI Dumnezeu vostru, în pustie; numai să nu mergeți foarte departe. Rugați-vă pentru mine.

29 Și Moise a spus: Iată, eu ies de la tine și voi ruga pe DOMNUL ca roiurile de muște să se depărteze de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul său, mâine; dar Faraon să nu se mai poarte înșelător, nelăsând poporul să plece să sacrifice DOMNULUI.

30 Și Moise a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.

31 Și DOMNUL a făcut conform cuvântului lui Moise; și el a îndepărtat roiurile de muște de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul lui; nu a rămas niciuna.

32 Și Faraon și-a împietrit inima și de această dată și a refuzat să lase poporul să plece.

9

1 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeu evreilor: Lasă poporul meu să plece ca să îmi servească.

2 Căci dacă refuzi să îi lași să plece și îi vei ține pe loc,

3 Iată, mâna DOMNULUI este asupra vitelor tale din câmp, asupra cailor, asupra măgarilor, asupra cămilelor, asupra boilor și asupra oilor tale: va fi o ciumă foarte apăsătoare.

4 Și DOMNUL va face deosebire între vitele lui Israel și vitele Egiptului, și nu va muri nimic din tot ce este al copiilor lui Israel.

5 Și DOMNUL a rânduit un timp cuvenit, spunând: Mâine DOMNUL va face acest lucru în țară.

6 Și DOMNUL a făcut acel lucru a doua zi și toate vitele Egiptului au murit, dar din vitele copiilor lui Israel nu a murit niciuna.

7 Și Faraon a trimis și, iată, nu a murit niciuna dintre vitele israeliților. Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat poporul să plece.

8 Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Luați-vă mâinile pline cu cenușă din cuptor și Moise să o arunce spre cer înaintea ochilor lui Faraon.

9 Și va deveni țărăniță în toată țara Egiptului și va fi ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită, prin toată țara Egiptului.

10 Și au luat cenușă din cuptor și au stat în picioare înaintea lui Faraon; și Moise a aruncat cenușa în sus spre cer; și aceasta a devenit un ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită.

11 Și magicienii nu au putut sta în picioare înaintea lui Moise din cauza ulcerelor, pentru că ulcerul era peste magicieni și peste toți egiptenii.

12 Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese lui Moise.

13 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon și spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeuul evreilor: Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

14 Căci de această dată voi trimite toate plăgile mele asupra inimii tale și asupra servitorilor tăi și asupra poporului tău, ca să cunoști că nu este nimeni asemenea mie pe tot pământul.

15 Căci acum îmi voi întinde mâna, ca să te lovesc pe tine și poporul tău cu ciumă; și vei fi stârpit de pe pământ.

16 Și tocmai pentru această cauză te-am ridicat, ca să îmi arăt în tine puterea, și ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

17 Te mai înalți tu însuși împotriva poporului meu, ca să refuzi să îi lași să plece?

18 Iată, mâine, pe timpul acesta, voi face să plouă o grindină foarte apăsătoare, așa cum nu a fost în Egipt de la întemeierea lui chiar până acum.

19 De aceea trimite acum și adună vitele tale și tot ceea ce ai în câmp; căci fiecare om și animal care va fi găsit în câmp și nu va fi adus acasă, grindina va cădea peste ei și vor muri.

20 Cel ce s-a temut de cuvântul DOMNULUI printre servitorii lui Faraon a pus pe servitorii săi și vitele sale să fugă în case;

21 Și cel ce nu a luat în considerare cuvântul DOMNULUI a lăsat pe servitorii săi și vitele sale în câmp.

22 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie grindină în toată țara Egiptului, peste om și peste animal și peste fiecare iarbă din câmp, prin toată țara Egiptului.

23 Și Moise și-a întins toiagul spre cer și DOMNUL a trimis tunet și grindină și focul a alergat de-a lungul pământului; și DOMNUL a plouat grindină peste țara Egiptului.

24 Astfel a fost grindină și foc amestecat cu grindină, foarte apăsătoare, cum nu a mai fost asemenea în toată țara Egiptului de când a devenit o națiune.

25 Și grindina a lovit în toată țara Egiptului tot ce era în câmp, deopotrivă om și animal; și grindina a lovit fiecare iarbă din câmp și a frânt fiecare copac din câmp.

26 Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui Israel, nu a fost grindină.

²⁷ Și Faraon a trimis și a chemat pe Moise și Aaron și le-a spus: Eu am păcătuit de această dată; DOMNUL este drept și eu și poporul meu suntem stricați.

²⁸ Rugați pe DOMNUL (pentru că este destul) ca să nu mai fie tunete puternice și grindină; și vă voi lăsa să plecați și nu veți mai sta.

²⁹ Și Moise i-a spus: Imediat ce voi fi ieșit din cetate, îmi voi întinde mâinile spre DOMNUL; și tunetul va înceta, nici nu va mai fi grindină; ca să știi că pământul este al DOMNULUI.

³⁰ Dar cât despre tine și servitorii tăi, știu că nu vă veți teme de DOMNUL Dumnezeu.

³¹ Și inul și orzul au fost lovite, pentru că orzul era în spic și inul era înflorit.

³² Dar grâul și alacul nu s-au stricat, fiindcă nu erau coapte.

³³ Și Moise a ieșit din cetate de la Faraon și și-a întins mâinile spre DOMNUL; și tunetele și grindina au încetat și ploaia nu a mai fost turnată pe pământ.

³⁴ Și când Faraon a văzut că ploaia și grindina și tunetele au încetat, a păcătuit și mai mult și și-a împietrit inima, el și servitorii săi.

³⁵ Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat pe copiii lui Israel să plece; precum DOMNUL vorbise prin Moise.

10

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon, pentru că i-am împietrit inima și inima servitorilor săi, ca să pot arăta aceste semne ale mele înaintea lui;

² Și ca să spui în urechile fiului tău și a fiului fiului tău, ce lucruri am lucrat în Egipt și semnele mele pe care le-am făcut printre ei, ca ei să știe că eu sunt DOMNUL.

³ Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și i-au spus: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeu evreilor: Până când vei refuza să te umilești înaintea mea? Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească.

⁴ Altfel, dacă refuzi să lași poporul meu să plece, iată, mâine voi aduce lăcustele în cuprinsul tău;

⁵ Și ele vor acoperi fața pământului, ca nimeni să nu poată vedea pământul; și ele vor mânca rămășița a ceea ce a scăpat, care ți-a rămas de la grindină, și vor mânca fiecare copac care crește pentru tine din câmp;

⁶ Și ele vor umple casele tale și casele tuturor servitorilor tăi și casele tuturor egiptenilor; ceea ce nici părinții tăi, nici părinții părinților tăi nu au văzut, din ziua de când au fost pe pământ până în această zi. Și s-a întors și a ieșit de la Faraon.

⁷ Și servitorii lui Faraon i-au spus: Până când acest om va fi o cursă pentru noi? Lasă bărbatul să plece, ca să servească pe DOMNUL Dumnezeuul lor; încă nu știi că Egiptul este distrus?

⁸ Și Moise și Aaron au fost aduși din nou la Faraon; iar el le-a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI Dumnezeuul vostru; dar cine sunt cei ce vor merge?

⁹ Și Moise a spus: Vom merge cu tinerii noștri și cu bătrânii noștri, cu fiii noștri și cu ficele noastre, cu turmele noastre și cu cirezile noastre vom merge, pentru că trebuie să ținem o sărbătoare DOMNULUI.

¹⁰ Iar el le-a spus: DOMNUL să fie astfel ca voi, precum o să vă las să plecați și micuții voștri; vedeți că răul este înaintea voastră.

¹¹ Nu așa: duceți-vă acum, cei ce sunteți bărbați, și serviți DOMNULUI; căci aceasta ați dorit. Și au fost alungați din prezența lui Faraon.

12 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste țara Egiptului pentru lăcuste, pentru ca ele să urce peste țara Egiptului și să mănânce fiecare iarbă a pământului, tot ce grindina a lăsat.

13 Și Moise și-a întins toiagul asupra țării Egiptului și DOMNUL a adus un vânt de est peste țară toată ziua aceea și toată noaptea; și când a fost dimineață, vântul de est a adus lăcustele.

14 Și lăcustele au urcat peste toată țara Egiptului și s-au așezat foarte apăsătoare în tot cuprinsul Egiptului; înaintea lor nu au fost astfel de lăcuste ca ele, nici după ele nu vor fi asemenea.

15 Căci ele au acoperit fața întregului pământ, așa că țara s-a întunecat; și au mâncat fiecare iarbă a pământului și tot rodul pomilor pe care grindina i-a lăsat; și nu a rămas niciun lucru verde în copaci, sau în ierburile câmpului, prin toată țara Egiptului.

16 Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron în grabă și a spus: Eu am păcătuît împotriva DOMNULUI Dumnezeu vostru și împotriva voastră.

17 De aceea acum iartă, te rog, păcatul meu numai de această dată și rugați pe DOMNUL Dumnezeu vostru să îndepărteze de la mine numai această moarte.

18 Și a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL.

19 Și DOMNUL a întors un vânt foarte puternic din vest, care a îndepărtat lăcustele și le-a aruncat în Marea Roșie; nu a rămas nicio lăcustă în tot cuprinsul Egiptului.

20 Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, așa că a refuzat să lase copiii lui Israel să plece.

21 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie întuneric peste țara Egiptului, un întuneric care să poată fi pipăit.

22 Și Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric gros în toată țara Egiptului trei zile.

23 Nu s-au văzut unul pe altul, nici nu s-a ridicat vreunul din locul lui pentru trei zile; dar toți copiii lui Israel au avut lumină în locuințele lor.

24 Și Faraon a chemat pe Moise și a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI; numai turmele voastre și cirezile voastre să rămână aici; micuții voștri să meargă de asemenea cu voi.

25 Și Moise a spus: Tu trebuie să ne dai de asemenea sacrificii și ofrande arse, ca să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeu nostru.

26 Vitele noastre de asemenea vor merge cu noi, nicio copită nu va rămâne, pentru că dintre ele trebuie să luăm pentru a servi DOMNULUI Dumnezeu nostru; și nu știm cu ce trebuie să servim pe DOMNUL, până ce nu mergem acolo.

27 Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, iar el a refuzat să îi lase să plece.

28 Și Faraon i-a spus: Du-te de la mine, ia seama la tine însuși; să nu mai vezi fața mea, pentru că în ziua când vei vedea fața mea vei muri.

29 Iar Moise a spus: Tu ai vorbit bine, nu voi mai vedea fața ta.

11

1 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Totuși voi aduce încă o plagă peste Faraon și peste Egipt; după aceea vă va lăsa să plecați de aici; când vă va lăsa să plecați, cu adevărat vă va arunca afară de aici de tot.

² Vorbește acum în urechile poporului și fiecare bărbat să împrumute de la vecinul lui și fiecare femeie de la vecina ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur.

³ Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor. Mai mult, bărbatul Moise a fost foarte mare în țara Egiptului, înaintea ochilor servitorilor lui Faraon și înaintea ochilor poporului.

⁴ Și Moise a spus: Astfel vorbește DOMNUL: Spre miezul nopții voi ieși în mijlocul Egiptului.

⁵ Și toți întâii născuți în țara Egiptului vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon care șade pe tronul lui, chiar până la întâiul născut al servitoarei care este în spatele morii; și toți întâii născuți ai animalelor.

⁶ Și va fi un mare strigăt prin toată țara Egiptului, așa cum nu a fost niciunul asemenea lui, nici nu va mai fi unul asemenea lui.

⁷ Dar împotriva vreunui dintre copiii lui Israel niciun câine nu își va mișca limba, împotriva omului sau animalului, ca să știți că DOMNUL face deosebire între egipteni și Israel.

⁸ Și toți acești servitori ai tăi vor coborî la mine și mi se vor prosterna, spunând: Ieși afară și tot poporul care te urmează, și după aceasta voi ieși. Și el a ieșit de la Faraon într-o mare mânie.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Faraon nu vă va da ascultare, ca minunile mele să fie înmulțite în țara Egiptului.

¹⁰ Și Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni înaintea lui Faraon; și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, ca el să refuze să lase copiii lui Israel să plece din țara sa.

12

¹ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului, spunând:

² Această lună va fi pentru voi începutul lunilor; aceasta va fi prima lună a anului pentru voi.

³ Vorbiți întregii adunări a lui Israel, spunând: În ziua a zecea a acestei luni își vor lua un miel, fiecare bărbat, conform cu casa părinților lor, un miel pentru o casă;

⁴ Și dacă este casa prea mică pentru acest miel, să îl ia și vecinul său de lângă casa lui conform cu numărul sufletelor; fiecare conform cu mâncarea lui să vă faceți socoteala pentru miel.

⁵ Mielul vostru să fie fără cusur, o parte bărbătească de un an; să îl luați dintre oi sau dintre capre;

⁶ Și să îl păstrați până în a paisprezecea zi a lunii acesteia; și întreagă mulțimea adunării lui Israel să îl înjunghie seara.

⁷ Și să ia din acest sânge și să lovească sângele pe cei doi ușori și pe pragul de sus al ușii caselor, în care îl vor mânca.

⁸ Și să mănânce carnea în acea noapte, friptă cu foc și azime; și cu ierburi amare să îl mănânce.

⁹ Nu îl mâncați crud, nici fiert de loc în apă, ci fript cu foc; capul lui cu picioarele lui și cu măruntaiele lui.

¹⁰ Și să nu lăsați nimic să rămână din el până dimineața; și ceea ce rămâne din el până dimineața să îl ardeți cu foc.

¹¹ Și astfel să îl mâncați; cu coapsele voastre încinse, sandalele voastre în picioarele voastre și toiagul vostru în mâna voastră; și să îl mâncați în grabă; acesta este paștele DOMNULUI.

¹² Pentru că voi trece prin țara Egiptului în această noapte și voi lovi pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, deopotrivă om și animal; și împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului voi face judecată: Eu sunt DOMNUL.

¹³ Și sângele vă va fi semn pe casele unde voi sunteți; și când eu văd sângele, voi trece peste voi; și când lovesc țara Egiptului, plaga nu va fi peste voi, ca să vă nimicească.

¹⁴ Și această zi să vă fie pentru amintire; și să o țineți ca sărbătoare DOMNULUI prin toate generațiile voastre; să o țineți ca sărbătoare printr-o rânduială pentru totdeauna.

¹⁵ Șapte zile să mâncați azime; chiar din prima zi să scoateți dospeala afară din casele voastre, pentru că oricine mănâncă pâine dospită din prima zi până în a șaptea zi, acel suflet va fi stârpit din Israel.

¹⁶ Și în prima zi să fie o adunare solemnă sfântă și în a șaptea zi să fie adunare solemnă sfântă pentru voi; niciun fel de lucrare să nu fie făcută în ele, în afară de ceea ce fiecare om trebuie să mănânce, numai aceasta să fie făcută de voi.

¹⁷ Și să țineți sărbătoarea azimelor; căci în chiar această zi eu am scos oștirile voastre din țara Egiptului; de aceea să țineți această zi în generațiile voastre printr-o rânduială pentru totdeauna.

¹⁸ În prima lună, în a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până în a douăzeci și una zi a lunii, seara.

¹⁹ Șapte zile să nu se găsească dospeală în casele voastre, pentru că oricine mănâncă ceea ce este dospit, chiar acel suflet va fi stârpit din adunarea lui Israel, fie el dintre străini, fie născut în țară.

²⁰ Să nu mâncați nimic dospit; în toate locuințele voastre să mâncați azime.

²¹ Atunci Moise a trimis după toți bătrânii lui Israel și le-a spus: Alegeți și luați-vă un miel conform familiilor voastre și înjunghiați paștele.

²² Și să luați un mănunchi de isop și înmuiați-l în sângele care este în strachină și laviți pragul de sus și cei doi ușori cu sângele care este în strachină; și niciunul din voi să nu iasă la intrarea casei sale până dimineata.

²³ Pentru că DOMNUL va trece să lovească egiptenii; și când vede sângele pe pragul de sus și pe cei doi ușori, DOMNUL va trece peste ușă și nu va permite nimitorului să intre în casele voastre să lovească.

²⁴ Și să țineți acest lucru ca rânduială pentru tine și pentru fiii tăi pentru totdeauna.

²⁵ Și se va întâmpla, când veți fi venit în țara pe care DOMNUL v-o va da, conform cu ce a promis, că veți ține acest serviciu.

²⁶ Și se va întâmpla, când copiii voștri vă vor spune: Ce înseamnă acest serviciu pentru voi?

²⁷ Că voi să spuneți: Acesta este sacrificiul paștelui DOMNULUI, care a trecut peste casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit egiptenii și a eliberat casele noastre. Și poporul a plecat capul și s-a închinat.

²⁸ Și copiii lui Israel au plecat și au făcut așa cum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, astfel au făcut ei.

²⁹ Și s-a întâmplat, că la miezul nopții, DOMNUL a lovit tot întâiul născut în țara Egiptului, de la întâiul născut al Faraonului, care ședea pe tronul lui, până la întâiul născut al celui captiv care era în închisoare, și tot întâiul născut al vitelor.

³⁰ Și Faraon s-a sculat noaptea, el și toți servitorii săi și toți egiptenii; și a fost un mare strigăt în Egipt, pentru că nu a fost casă unde să nu fie un mort.

³¹ Și el a trimis după Moise și Aaron noaptea și a spus: Ridicați-vă și ieșiți din poporul meu, deopotrivă voi și copiii lui Israel; și mergeți, serviți pe DOMNUL, așa cum ați spus.

³² De asemenea luați turmele voastre și cirezile voastre, așa cum ați spus; și plecați; și de asemenea binecuvântați-mă.

³³ Și egiptenii erau stăruitori asupra poporului, ca să îi trimită afară din țară în grabă; căci spuneau: Noi toți vom muri.

³⁴ Și oamenii au luat aluatul lor înainte ca acesta să fie dospit, covețile lor fiind legate în hainele lor pe umerii lor.

³⁵ Și copiii lui Israel au făcut conform cuvântului lui Moise; și au luat de la egipteni bijuterii de argint și bijuterii de aur și haine;

³⁶ Și DOMNUL a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor, așa că le-au împrumutat astfel de lucruri precum au cerut. Și au prădat pe egipteni.

³⁷ Și copiii lui Israel au călătorit de la Ramses la Sucot, în jur de șase sute de mii, pe jos, care erau bărbați, în afară de copii.

³⁸ Și o mulțime amestecată s-a urcat de asemenea împreună cu ei; și turme și cirezi, chiar foarte multe vite.

³⁹ Și au copt turte nedospite din aluatul pe care l-au scos din Egipt, căci acesta nu era dospit, pentru că au fost aruncați afară din Egipt și nu puteau întârzia, nici nu și-au pregătit merinde.

⁴⁰ Și locuirea temporară a copiilor lui Israel, care au locuit în Egipt, a fost de patru sute și treizeci de ani.

⁴¹ Și s-a întâmplat la sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, în chiar aceeași zi s-a întâmplat, că toate oștirile DOMNULUI au ieșit din țara Egiptului.

⁴² Aceasta este o noapte de ținut pentru DOMNUL pentru scoaterea lor din țara Egiptului; aceasta este acea noapte a DOMNULUI pentru a fi ținută de toți copiii lui Israel în generațiile lor.

⁴³ Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Aceasta este rânduiala paștelui: Niciun străin nu va mânca din ea;

⁴⁴ Dar servitorul fiecăruia care este cumpărat cu bani, după ce l-ai circumcis, atunci va mânca din ea.

⁴⁵ Un locuitor temporar și un servitor angajat nu vor mânca din ea.

⁴⁶ Într-o singură casă va fi ea mâncată; să nu aduci nimic din acea carne afară din casă; nici să nu îi zdrobiți vreun os.

⁴⁷ Toată adunarea lui Israel să o țină.

⁴⁸ Și când un străin va locui temporar cu tine și vei ține paștele DOMNULUI, toți cei ai lui de parte bărbătească să fie circumciși și apoi lasă-l să se apropie și să o țină; și va fi ca unul ce este născut în țară: pentru că niciunul necircumcis nu va mânca din ea.

⁴⁹ O singură lege va fi pentru cel născut în țară și pentru străinul ce locuiește temporar printre voi.

⁵⁰ Astfel au făcut toți copiii lui Israel; precum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, așa au făcut.

⁵¹ Și s-a întâmplat, în chiar aceeași zi, că DOMNUL a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului conform armatelor lor.

13

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

² Sfințiți-mi pe fiecare întâi născut, pe oricine deschide pântecele printre copiii lui Israel, deopotrivă al omului și al vitei: acesta este al meu.

³ Și Moise a spus poporului: Amintiți-vă această zi, în care ați ieșit din Egipt, din casa robiei, pentru că prin tăria mâinii DOMNUL v-a scos din acest loc: nu se va mânca pâine dospită.

⁴ Astăzi ați ieșit în luna Abib.

⁵ Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaaniților și a hitiților și a amoritilor și a hiviților și a iebusitilor, pe care el a jurat părinților tăi să ți-o dea, o țară în care curge lapte și miere, că în această lună vei ține acest serviciu.

⁶ Șapte zile să mănânci azime și în a șaptea zi să fie o sărbătoare pentru DOMNUL.

⁷ Azime să fie mâncate șapte zile; și să nu fie văzută pâine dospită la tine, nici nu va fi văzută dospeală cu tine în toate hotarele tale.

⁸ Și să arăți fiului tău în acea zi, spunând: Aceasta se face din cauza a ceea ce DOMNUL mi-a făcut când eu am ieșit afară din Egipt.

⁹ Și aceasta să îți fie ca semn pe mâna ta și pentru o amintire între ochii tăi, ca legea DOMNULUI să fie în gura ta, căci cu mână puternică DOMNUL te-a scos din Egipt.

¹⁰ De aceea ține această rânduială la timpul ei din an în an.

¹¹ Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara canaaniților, precum a jurat părinților tăi și ți-o va da,

¹² Că vei pune deoparte pentru DOMNUL tot ceea ce deschide pânțele și fiecare întâi născut care vine de la un animal pe care îl ai; cei de parte bărbătească vor fi ai DOMNULUI.

¹³ Și pe fiecare întâi născut al unui măgar să îl răscumperi cu un miel; și dacă refuzi să îl răscumperi, atunci să îi rupi gâtul; să îl răscumperi și pe fiecare întâi născut al omului dintre copiii tăi.

¹⁴ Și va fi, când fiul tău te va întreba în timpul care vine, spunând: Ce este aceasta? Că îi vei zice: DOMNUL ne-a scos cu mână tare din Egipt, din casa robiei:

¹⁵ Și s-a întâmplat, când Faraon se încăpățâna să ne lase să plecăm, că DOMNUL a ucis pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, deopotrivă întâii-născuți ai oamenilor și întâii-născuți ai animalelor; de aceea eu sacrific DOMNULUI tot ceea ce deschide pânțele, fiind de parte bărbătească; dar pe toți întâii-născuți ai copiilor mei îi răscumpăr.

¹⁶ Și va fi ca semn pe mâna ta și ca fruntarii între ochii tăi; căci prin puterea mâinii DOMNUL ne-a scos din Egipt.

¹⁷ Și s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea țării filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască văzând război și să se întorcă în Egipt;

¹⁸ Ci Dumnezeu a condus poporul pe calea pustiei Mării Roșii; și copiii lui Israel au urcat înarmați din Egipt.

¹⁹ Și Moise a luat oasele lui Iosif cu el, pentru că acesta luase jurământ copiilor lui Israel, spunând: Dumnezeu cu adevărat vă va vizita; și veți urca cu voi oasele mele de aici.

²⁰ Și au început călătoria lor de la Sucot și au așezat tabără în Etam, în marginea pustiei.

²¹ Și DOMNUL a mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, pentru a le conduce calea; și noaptea într-un stâlp de foc, pentru a le dea lumină; pentru a merge zi și noapte;

²² El nu a depărtat stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

14

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

² Vorbește copiilor lui Israel, să se întorcă și să își așeze tabăra înaintea de Pi-Hahiroț, între Migdol și mare, înaintea de Baal-Țefon; înaintea acestuia vă veți așeza tabăra, lângă mare.

³ Pentru că Faraon va spune despre copiii lui Israel: Ei s-au încurcat în țară, pustia i-a cuprins.

⁴ Și voi împietri inima lui Faraon, astfel că îi va urmări; și voi fi onorat prin Faraon și prin toată oștirea lui; ca Egiptenii să știe că eu sunt DOMNUL. Și au făcut așa.

⁵ Și i s-a spus împăratului Egiptului că poporul a fugit; și inima lui Faraon și a servitorilor săi s-a întors împotriva poporului și au spus: De ce am făcut aceasta, lăsând pe Israel să plece de la servirea noastră?

⁶ Și el și-a pregătit carul și a luat poporul său cu el;

⁷ Și a luat șase sute de care alese și toate carele Egiptului și căpetenii peste fiecare din ele.

⁸ Și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și a urmărit pe copiii lui Israel; și copiii lui Israel au ieșit cu mână înaltă.

⁹ Dar Egiptenii i-au urmărit, toți caii și carele lui Faraon și călăreții lui și oștirea lui și i-a ajuns, așezând tabăra lângă mare, în apropiere de Pi-Hahiroț, înaintea de Baal-Țefon.

¹⁰ Și când Faraon s-a apropiat, copiii lui Israel și-au ridicat ochii și, iată, egiptenii mășăluiau după ei; și au fost grozav de înspăimântați; și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.

¹¹ Și i-au spus lui Moise: Pentru că nu sunt morminte în Egipt ne-ai luat tu pentru a muri în pustie? Pentru ce te-ai purtat astfel cu noi, pentru a ne scoate din Egipt?

¹² Nu este acesta cuvântul pe care ți l-am spus în Egipt, zicând: Lasă-ne în pace, să servim egiptenilor? Pentru că ar fi fost mai bine să servim egiptenilor, decât să murim în pustie.

¹³ Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, stați liniștiți și veți vedea salvarea DOMNULUI, pe care el v-o va arăta astăzi; căci egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, nu îi veți mai vedea niciodată, pentru totdeauna.

¹⁴ DOMNUL va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți.

¹⁵ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pentru ce strigi către mine? Vorbește copiilor lui Israel să meargă înainte;

¹⁶ Dar ridică-ți toiagul și întinde-ți mâna peste mare și despice-o; și copiii lui Israel vor merge pe uscat prin mijlocul mării.

¹⁷ Și eu, iată, eu voi împietri inimile egiptenilor și îi vor urmări; și îmi voi aduce onoare prin Faraon și prin toată oștirea sa, prin carele sale și prin călăreții săi.

¹⁸ Și egiptenii vor ști că eu sunt DOMNUL, când mi-am adus onoare prin Faraon, prin carele sale și prin călăreții săi.

¹⁹ Și îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, s-a mutat și s-a dus în spatele lor; și stâlpul de nor s-a mutat de dinaintea feței lor și a stat în spatele lor;

20 Și a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel; și a fost un nor și întuneric pentru ei, dar dădea lumină noaptea pentru aceștia; așa că nu s-au apropiat unii de alții toată noaptea.

21 Și Moise și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL a făcut ca marea să meargă înapoi printr-un puternic vânt din est toată noaptea aceea și a făcut marea pământ uscat și apele au fost despicate.

22 Și copiii lui Israel au mers în mijlocul mării pe pământ uscat; și apele le erau un zid pe partea dreaptă a lor și pe partea stângă a lor.

23 Și egiptenii i-au urmărit și au intrat după ei în mijlocul mării, toți caii lui Faraon, carele sale și călăreții săi.

24 Și s-a întâmplat, că în garda dimineții, DOMNUL a privit spre oștirea egiptenilor prin stâlpul de foc și de nor și a tulburat oștirea egiptenilor.

25 Și a scos roțile de la carele lor, ca ei să le conducă cu greutate; așa că egiptenii au spus: Să fugim de la fața lui Israel, pentru că DOMNUL luptă pentru ei împotriva egiptenilor.

26 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste mare, ca apele să vină înapoi peste egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor.

27 Și Moise și-a întins mâna peste mare și marea s-a întors la puterea ei când a apărut dimineața; și egiptenii au fugit de dinaintea acesteia; și DOMNUL a doborât pe egipteni în mijlocul mării.

28 Și apele s-au întors și au acoperit carele și călăreții, chiar toată oștirea lui Faraon care a intrat în mare după ei; nu a rămas nici măcar unul dintre ei.

29 Dar copiii lui Israel au umblat pe pământ uscat în mijlocul mării; și apele le erau un zid de partea lor dreaptă și de partea lor stângă.

30 Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi din mâna egiptenilor; și Israel a văzut egiptenii morți pe țărmul mării.

31 Și Israel a văzut acea măreață lucrare pe care DOMNUL a făcut-o asupra egiptenilor; și poporul s-a temut de DOMNUL și l-a crezut pe DOMNUL și pe servitorul său Moise.

15

1 Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat această cântare DOMNULUI și au spus, zicând: Voi cânta DOMNULUI, pentru că a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.

2 DOMNUL este tăria și cântarea mea și el a devenit salvarea mea; el este Dumnezeuul meu și îi voi pregăti o locuință; Dumnezeuul tatălui meu și îl voi înălța.

3 DOMNUL este un bărbat de război; DOMNUL este numele său.

4 Carele lui Faraon și oștirea lui le-a aruncat în mare; aleșii lui căpetenii de asemenea sunt înecați în Marea Roșie.

5 Adâncurile i-au acoperit; s-au scufundat în adâncuri ca o piatră.

6 Dreapta ta, DOAMNE, a devenit glorioasă în putere; dreapta ta, DOAMNE, a zdrobit în bucăți dușmanul.

7 Și în măreția maiestății tale ai doborât pe cei ce s-au ridicat împotriva ta; ai trimis înainte furia ta, care i-a mistuit ca pe miriște.

8 Și cu pufnirea suflării nărilor tale apele s-au adunat, potopurile au stat drept ca o movilă și adâncurile s-au încheat în inima mării.

9 Dușmanul a spus: Voi urmări, voi ajunge, voi împărți prada; îmi voi sătura pofta cu ei; îmi voi trage sabia, mâna mea îi va nimici.

¹⁰ Tu ai suflat cu suflarea ta, marea i-a acoperit; s-au scufundat ca plumb în apele puternice.

¹¹ Cine este asemenea ție, DOAMNE, printre dumnezei? Cine este asemenea ție, glorios în sfințenie, înspăimântător în laude, făcând minuni?

¹² Tu ai întins mâna ta dreaptă, pământul i-a înghițit.

¹³ În mila ta ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat; i-ai călăuzit în puterea ta la sfânta ta locuință.

¹⁴ Poporul va auzi și se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii Palestinei.

¹⁵ Atunci conducătorii Edomului vor fi uimiți; bărbații tari ai Moabului, tremurând îi vor apuca; toți locuitorii din Canaan se vor topi.

¹⁶ Spaimă și groază va cădea asupra lor; prin măreția brațului tău vor fi muți ca o piatră, până când trece poporul tău, DOAMNE, până când trece poporul, pe care tu l-ai cumpărat.

¹⁷ Tu îi vei aduce înăuntru și îi vei sădi în muntele moștenirii tale, în locul, DOAMNE, pe care l-ai făcut pentru tine pentru a locui în el, în Sanctuar, DOAMNE, pe care mâinile tale l-au întemeiat.

¹⁸ DOMNUL va domni pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁹ Căci calul lui Faraon a intrat cu carele lui și cu călăreții lui în mare și DOMNUL a adus înapoi apele mării peste ei; dar copiii lui Israel au mers pe pământ uscat în mijlocul mării.

²⁰ Și Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat o tamburină în mâna ei; și toate femeile au ieșit după ea cu tamburine și cu dansuri.

²¹ Și Miriam le-a răspuns: Cântați DOMNULUI, pentru că el a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.

²² Astfel Moise a adus pe Israel de la Marea Roșie și au ieșit în pustia Șur; și au mers trei zile în pustie și nu au găsit apă.

²³ Și când au ajuns la Mara, nu puteau bea din apele din Mara, fiindcă erau amare; de aceea i s-a pus numele Mara.

²⁴ Și poporul a cântit împotriva lui Moise, spunând: Ce vom bea?

²⁵ Și el a strigat către DOMNUL; și DOMNUL i-a arătat un pom, pe care, când l-a aruncat în ape, apele s-au făcut dulci; acolo le-a făcut un statut și o rânduală și acolo i-a încercat,

²⁶ Și a spus: Dacă vei da ascultare cu toată atenția la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău și vei face ceea ce este drept înaintea ochilor lui și vei deschide urechea la poruncile lui și vei ține toate statutele lui, nu voi pune peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am adus peste egipteni; căci eu sunt DOMNUL care te vindecă.

²⁷ Și au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece fântâni de apă și șaptezeci de palmieri; și au așezat tabăra acolo lângă ape.

16

¹ Și au pornit de la Elim și toată adunarea copiilor lui Israel a ajuns în pustia lui Sin, care este între Elim și Sinai, în a cincisprezecea zi a celei de a doua luni după ieșirea lor din țara Egiptului.

² Și toată adunarea copiilor lui Israel a cântit împotriva lui Moise și Aaron în pustie;

³ Și copiii lui Israel le-au spus: Mai bine am fi murit prin mâna DOMNULUI în țara Egiptului, când stăteam lângă oalele cu carne și când mâncam pâine

pe săturate, pentru că ne-ați scos în această pustie să ucideți această toată adunare cu foamete.

⁴ Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, voi face să plouă pâine din cer pentru voi; și poporul va ieși și va aduna o anumită cantitate în fiecare zi, ca să îi încerc, dacă vor umbla în legea mea, sau nu.

⁵ Și se va întâmpla, că în a șasea zi vor pregăti ceea ce aduc înăuntru; și aceasta va fi de două ori mai mult decât adună zilnic.

⁶ Și Moise și Aaron le-au spus tuturor copiilor lui Israel: Seara, veți cunoaște că DOMNUL v-a scos din țara Egiptului;

⁷ Și dimineața, veți vedea gloria DOMNULUI; pentru aceea că el aude cântirile voastre împotriva DOMNULUI; și ce suntem noi ca să cântiți împotriva noastră?

⁸ Și Moise a spus: Când DOMNUL va da carne să mâncați seara și dimineața pâine pe săturate, va fi semn că DOMNUL aude cântirile voastre pe care le cântiți împotriva lui; și ce suntem noi? Cântirile voastre nu sunt împotriva noastră, ci împotriva DOMNULUI.

⁹ Și Moise i-a zis lui Aaron: Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: Aproiați-vă înaintea DOMNULUI; fiindcă el a auzit cântirile voastre.

¹⁰ Și s-a întâmplat, pe când Aaron vorbea întregii adunări a copiilor lui Israel, că au privit spre pustie și, iată, gloria DOMNULUI a apărut în nor.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând:

¹² Am auzit cântirile copiilor lui Israel. Vorbește-le, zicând: Veți mânca seara carne și dimineața veți fi săturați cu pâine; și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

¹³ Și s-a întâmplat, că seara prepelițele au venit și au acoperit tabăra; și dimineața roua era întinsă de jur împrejurul oștirii.

¹⁴ Și după ce roua care era întinsă s-a ridicat, iată, pe fața pustiei era ceva mărunț rotund, mic, precum bruma pe pământ.

¹⁵ Și când copiii lui Israel au văzut-o, au spus unul altuia: Aceasta este mană, pentru că nu știau ce era. Și Moise le-a spus: Aceasta este pâinea pe care DOMNUL v-a dat-o să mâncați.

¹⁶ Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit: Adunați din ea, fiecare conform cu mâncarea lui, un omer pentru fiecare om, conform cu numărul persoanelor voastre; luați fiecare pentru cei care sunt în corturile lui.

¹⁷ Și copiii lui Israel au făcut așa și au adunat, unii mai mult, unii mai puțin.

¹⁸ Și când au măsurat-o cu un omer, cel ce adunase mult nu avea nimic peste și cel ce a adunat puțin nu avea lipsă; au adunat fiecare conform cu mâncarea lui.

¹⁹ Și Moise a spus: Să nu lase nimeni din aceasta până dimineața.

²⁰ Totuși nu au dat ascultare lui Moise; ci unii dintre ei au lăsat din aceasta până dimineața și a făcut viermi și s-a împuțit; și Moise s-a înfuriat pe ei.

²¹ Și au adunat-o în fiecare dimineață, fiecare conform cu mâncarea lui; și când soarele se înfierbânta, atunci se topea.

²² Și s-a întâmplat, că în a șasea zi au adunat de două ori mai multă pâine, doi omeri pentru un om; și toți conducătorii adunării au venit și i-au spus lui Moise.

²³ Iar el le-a spus: Aceasta este ceea ce DOMNUL a spus: Mâine este odihna sfântului sabat către DOMNUL; coaceți ceea ce aveți să coaceți astăzi și fierbeți ce aveți să fierbeți; și ce rămâne peste, puneți deoparte pentru voi ca să se păstreze până dimineața.

²⁴ Și au pus-o deoparte până dimineața, precum Moise a poruncit; și nu s-a împuțit, nici nu a fost vreun vierme în ea.

²⁵ Și Moise a spus: Mâncați-o astăzi; căci astăzi este un sabbat către DOMNUL; astăzi nu o veți găsi în câmp.

²⁶ Șase zile o veți aduna; dar în ziua a șaptea, care este sabbatul, nu va fi nimic în ea.

²⁷ Și s-a întâmplat, că au ieșit unii dintre oameni în ziua a șaptea să adune și nu au găsit nimic.

²⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când veți refuza să țineți poruncile mele și legile mele?

²⁹ Vedeți, pentru că DOMNUL v-a dat sabbatul, de aceea vă dă în ziua a șasea pâinea pentru două zile; stați fiecare om la locul lui, să nu iasă nimeni din locul lui în ziua a șaptea.

³⁰ Așa că poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.

³¹ Și casa lui Israel a pus numele acesteia, Mana; și era asemănătoare seminței de coriandru, albă; și gustul era asemănător turtei făcute cu miere.

³² Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL îl poruncește: Umpleți un omer cu aceasta pentru a fi păstrată pentru generațiile voastre; ca ei să vadă pâinea cu care v-am hrănit în pustie, când v-am scos din țara Egiptului.

³³ Și Moise i-a spus lui Aaron: Ia un vas și pune un omer plin cu mană în el și așază-l înaintea DOMNULUI, pentru a fi păstrat pentru generațiile voastre.

³⁴ Așa cum DOMNUL a poruncit lui Moise, așa Aaron l-a așezat înaintea Mărturiei, pentru a fi păstrat.

³⁵ Și copiii lui Israel au mâncat mana patruzeci de ani, până ce au ajuns într-o țară locuită; au mâncat mană, până ce au ajuns la granițele țării lui Canaan.

³⁶ Și un omer este a zecea parte dintr-o efă.

17

¹ Și toată adunarea copiilor lui Israel a călătorit de la pustia lui Sin, după călătoriile lor, conform poruncii DOMNULUI, și au așezat tabăra în Refidim; și nu a fost apă pentru popor să bea.

² De aceea poporul s-a certat cu Moise și a spus: Dă-ne apă să bem. Și Moise le-a zis: De ce vă certați cu mine? Pentru ce îl ispițiți pe DOMNUL?

³ Și poporul era însetat de apă acolo; și poporul a cârtit împotriva lui Moise și a spus: Pentru ce ne-ai scos afară din Egipt, ca să ne ucizi pe noi și copiii noștri și vitele noastre, prin sete?

⁴ Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Ce să fac acestui popor? Ei sunt aproape gata să mă ucidă cu pietre.

⁵ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te.

⁶ Iată, voi sta înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei lovi stânca și din ea va ieși apă, ca poporul să bea. Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.

⁷ Și el a pus numele aceluia loc, Masa și Meriba, din cauza certii copiilor lui Israel și din cauză că au ispitit pe DOMNUL, spunând: Este DOMNUL printre noi, sau nu?

⁸ Atunci Amalec a venit și a luptat cu Israel în Refidim.

⁹ Și Moise i-a spus lui Iosua: Alege bărbați pentru noi și ieși, luptă cu Amalec; mâine voi sta în vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mâna mea.

¹⁰ Așa că Iosua a făcut precum Moise i-a spus și a luptat cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au urcat până în vârful dealului.

¹¹ Și s-a întâmplat, când Moise își ridica mâna, învingea Israel; și când el își lăsa jos mâna, învingea Amalec.

¹² Dar mâinile lui Moise erau grele; și au luat o piatră și au pus-o sub el, iar el a șezut pe ea; și Aaron și Hur i-au ținut ridicate mâinile, unul pe o parte și celălalt pe cealaltă parte; și mâinile lui au fost neclintite până la apusul soarelui.

¹³ Și Iosua l-a învins pe Amalec și poporul lui cu tăișul sabiei.

¹⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie aceasta ca amintire într-o carte și repetă în urechile lui Iosua, pentru că voi șterge cu desăvârșire amintirea lui Amalec de sub ceruri.

¹⁵ Și Moise a zidit un altar și i-a pus numele acestuia Iehova-Nisi;

¹⁶ Și a spus: Pentru că DOMNUL a jurat că DOMNUL va avea război cu Amalec din generație în generație.

18

¹ Când Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit despre tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Moise și pentru Israel, poporul său, și că DOMNUL a scos pe Israel din Egipt,

² Atunci Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, soția lui Moise, după ce el a trimis-o înapoi,

³ Și pe cei doi fi ai ei, dintre care numele unuia era Gherșom, pentru că a spus el: Am fost străin într-o țară străină;

⁴ Și numele celuilalt era Eliezer, pentru că Dumnezeul tatălui meu, a spus el, a fost ajutorul meu și m-a eliberat de sabia Faraonului.

⁵ Și Ietro, socrul lui Moise, a venit cu fiii lui și cu soția lui la Moise în pustie, unde își așezase tabăra la muntele lui Dumnezeu;

⁶ Și i-a spus lui Moise: Eu, Ietro, socrul tău, am venit la tine și soția ta și cei doi fi ai ei cu ea.

⁷ Și Moise a ieșit să întâlnească pe socrul său și s-a prosternat și l-a sărutat; și s-au întrebat unul pe celălalt despre bunăstarea lor; și au intrat în cort.

⁸ Și Moise a istorisit socrului său tot ceea ce DOMNUL a făcut lui Faraon și egiptenilor de dragul lui Israel și toată durerea care a venit peste ei pe cale și cum DOMNUL i-a eliberat.

⁹ Și Ietro s-a bucurat pentru toată bunătatea pe care DOMNUL o făcuse lui Israel, pe care el l-a eliberat din mâna egiptenilor.

¹⁰ Și Ietro a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care te-a eliberat din mâna egiptenilor și din mâna lui Faraon, care a eliberat poporul de sub mâna egiptenilor.

¹¹ Acum știu că DOMNUL este mai mare decât toți dumnezeii, pentru că în lucrul în care s-au purtat cu mândrie, el a fost deasupra lor.

¹² Și Ietro, socrul lui Moise, a luat o ofrandă arsă și sacrificii pentru Dumnezeu, și Aaron a venit și toți bătrânii lui Israel, pentru a mânca pâine cu socrul lui Moise înaintea lui Dumnezeu.

¹³ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat în picioare lângă Moise de dimineața până seara.

¹⁴ Și când socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el poporului, a spus: Ce este acest lucru pe care tu îl faci poporului? De ce șezi tu singur și tot poporul stă în picioare lângă tine de dimineața până seara?

¹⁵ Și Moise i-a spus socrului său: Deoarece oamenii vin la mine să întrebe pe Dumnezeu;

¹⁶ Când au ceva de judecat, ei vin la mine; și judec între unul și celălalt și le fac cunoscute statutele lui Dumnezeu și legile lui.

¹⁷ Și socrul lui Moise i-a spus: Lucrul pe care îl faci nu este bun.

¹⁸ Cu adevărat te vei epuiza, deopotrivă tu și acest popor care este cu tine, pentru că acest lucru este prea greu pentru tine; nu ești în stare să îl împlinești singur.

¹⁹ Dă ascultare acum vocii mele, îți voi da sfat și Dumnezeu va fi cu tine: Fii pentru popor înaintea lui Dumnezeu, ca să aduci cauzele lor lui Dumnezeu;

²⁰ Și învață-i rânduieli și legi și arată-le calea în care trebuie să umble și lucrarea pe care trebuie să o facă.

²¹ Mai mult, caută din tot poporul bărbați capabili, care se tem de Dumnezeu, bărbați ai adevărului, urând lăcomia; și pune-i peste ei, pentru a fi conducători a mii și conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci;

²² Și ei să judece poporul în tot timpul; și să fie, că fiecare lucru mare îl vor aduce la tine, dar fiecare lucru mic îl vor judeca ei; așa va fi mai ușor pentru tine și vor purta povara împreună cu tine.

²³ Dacă vei face acest lucru și Dumnezeu îți poruncește astfel, atunci vei fi în stare să înduri și tot acest popor va merge de asemenea la locul lui în pace.

²⁴ Atunci Moise a dat ascultare vocii socrului său și a făcut tot ce a spus el.

²⁵ Și Moise a ales bărbați capabili din tot Israelul și i-a făcut căpetenii peste popor; conducători a mii, conducători a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci.

²⁶ Și au judecat poporul în tot timpul, lucrurile grele le aduceau la Moise, dar fiecare lucru mic îl judecau ei înșiși.

²⁷ Și Moise a lăsat pe socrul său să plece; și el a plecat pe calea lui în țara sa.

19

¹ În a treia lună după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în aceeași zi au ajuns în pustia Sinai.

² Și au plecat din Refidim și au ajuns la deșertul Sinai și au așezat tabăra în pustie; și acolo Israel a așezat tabăra înaintea muntelui.

³ Și Moise a urcat la Dumnezeu și DOMNUL l-a chemat de pe munte, spunând: Vorbește astfel casei lui Iacob și spune copiilor lui Israel:

⁴ Ați văzut ce am făcut egiptenilor și cum v-am purtat pe aripi de acvilă și v-am adus la mine.

⁵ Și acum, dacă veți asculta într-adevăr de vocea mea și veți ține legământul meu, atunci voi îmi veți fi un tezaur deosebit, peste toate popoarele, pentru că tot pământul este al meu.

⁶ Și îmi veți fi o împărăție de preoți și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.

⁷ Și Moise a venit și a trimis după bătrânii poporului și a pus înaintea fețelor lor toate aceste cuvinte pe care DOMNUL i le-a poruncit.

⁸ Și tot poporul a răspuns împreună și a spus: Vom face tot ceea ce a spus DOMNUL. Și Moise a dus înapoi cuvintele poporului la DOMNUL.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, vin la tine într-un nor gros, ca poporul să audă când vorbesc cu tine și să te creadă pentru totdeauna. Și Moise a spus DOMNULUI cuvintele poporului.

¹⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te la popor și sfințește-i astăzi și mâine și să își spele hainele,

¹¹ Și să fie gata pentru a treia zi, pentru că în a treia zi DOMNUL va coborî înaintea ochilor întregului popor pe muntele Sinai.

¹² Și pune îngrădiri poporului de jur împrejur, spunând: Luați seama la voi înșivă, să nu urcați pe acest munte, sau să atingeți marginile acestuia, oricine atinge muntele va fi cu adevărat dat la moarte;

¹³ Nicio mână să nu îl atingă, căci va fi cu adevărat ucis cu pietre, sau străpuns; fie vită, fie om, nu va trăi; când trâmbița va suna lung, să se urce până la munte.

¹⁴ Și Moise a coborât de pe munte la popor și a sfințit poporul; iar ei și-au spălat hainele.

¹⁵ Și a spus poporului: Fiți pregătiți pentru a treia zi, nu vă apropiați de soțiile voastre.

¹⁶ Și s-a întâmplat, în a treia zi, dimineața, că au fost tunete și fulgere și un nor gros pe munte și sunetul trâmbiței foarte tare, așa că tot poporul care era în tabără a tremurat.

¹⁷ Și Moise a scos poporul din tabără pentru a se întâlni cu Dumnezeu; și au stat în picioare la poalele muntelui.

¹⁸ Și muntele Sinai fumega în întregime, din cauză că DOMNUL a coborât pe el în foc; și fumul lui se ridica asemenea fumului unui cuptor și întregul munte se cutremura grozav.

¹⁹ Și când sunetul trâmbiței a sunat lung și a crescut tot mai tare și mai tare, Moise a vorbit și Dumnezeu i-a răspuns printr-o voce.

²⁰ Și DOMNUL a coborât pe muntele Sinai, pe vârful muntelui; și DOMNUL l-a chemat pe Moise sus pe vârful muntelui; și Moise a urcat.

²¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Coboară, poruncește poporului, ca nu cumva să răzbată la DOMNUL pentru a-l privi lung și mulți dintre ei să piară.

²² Și preoții de asemenea, care se apropie de DOMNUL, să se sfințească, pentru ca nu cumva DOMNUL să izbucnească asupra lor.

²³ Și Moise i-a spus DOMNULUI: Poporul nu poate urca la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit, spunând: Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l.

²⁴ Și DOMNUL i-a spus: Du-te, coboară-te și vei urca, tu și Aaron cu tine; dar nu lăsa preoții și poporul să răzbată pentru a urca la DOMNUL, ca nu cumva el să izbucnească asupra lor.

²⁵ Așa că Moise a coborât la popor și le-a vorbit.

20

¹ Și Dumnezeu a vorbit toate aceste cuvinte, spunând:

² Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, afară din casa robiei.

³ Să nu ai alți dumnezei în afară de mine.

⁴ Să nu îți faci niciun chip cioplit, sau vreo asemănare a oricărui lucru care este în cer deasupra, sau care este în pământ dedesubt, sau care este în apa de sub pământ;

⁵ Să nu te prosterni lor, nici să nu le servești, fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra generație a celor ce mă urăsc;

⁶ Și arătând milă la mii dintre cei ce mă iubesc și țin poruncile mele.

⁷ Să nu iei în deșert numele DOMNULUI Dumnezeuul tău, fiindcă DOMNUL nu îl va ține nevinovat pe cel ce ia în deșert numele lui.

⁸ Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfințești.

⁹ Lucrează șase zile și fă toată munca ta,

¹⁰ Dar a șaptea zi este sabatul DOMNULUI Dumnezeuul tău: în ea să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici vita ta, nici străinul tău care este înăuntrul porților tale;

¹¹ Căci în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ele și s-a odihnit în a șaptea zi, pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului și a sfințit-o.

¹² Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, ca zilele tale să fie lungi în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹³ Să nu ucizi.

¹⁴ Să nu comiți adulter.

¹⁵ Să nu furi.

¹⁶ Să nu aduci mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

¹⁷ Să nu poftesti casa aproapelui tău, să nu poftesti soția aproapelui tău, nici servitorul lui, nici servitoarea lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici orice lucru care este al aproapelui tău.

¹⁸ Și tot poporul a văzut tunetele și fulgerele și sunetul trâmbiței și muntele fumegând; și când poporul a văzut acestea, s-au îndepărtat și au stat departe.

¹⁹ Și i-au spus lui Moise: Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să murim.

²⁰ Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a venit pentru a vă încerca și ca temerea lui să fie înaintea fețelor voastre, ca să nu păcătuiți.

²¹ Și poporul a stat departe, iar Moise s-a apropiat de întunericul gros unde era Dumnezeu.

²² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel: Ați văzut că am vorbit cu voi din cer.

²³ Nu faceți dumnezei de argint alături de mine, nici să nu vă faceți dumnezei de aur.

²⁴ Fă-mi un altar de pământ și sacrifică pe acesta ofrandele tale arse și ofrandele tale de pace, oile tale și boii tăi; în toate locurile unde voi pune amintirea numelui meu voi veni la tine și te voi binecuvânta.

²⁵ Și dacă îmi vei face un altar de piatră, să nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici unealta ta asupra acesteia, l-ai profanat.

²⁶ Nici nu urca pe trepte la altarul meu, ca să nu fie descoperită goliciunea ta pe acesta.

21

¹ Și acestea sunt judecățile pe care le vei pune înaintea lor.

² Dacă tu cumperi un servitor evreu, el va servi șase ani, și în anul al șaptelea va ieși liber pe gratis.

³ Dacă a intrat singur, va ieși singur; dacă a fost căsătorit, atunci soția lui va ieși cu el.

⁴ Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice, soția și copiii ei vor fi ai stăpânului ei, iar el va ieși singur.

⁵ Și dacă servitorul va spune pe față: Iubesc pe stăpânul meu, pe soția mea și pe copiii mei; nu voi ieși liber;

⁶ Atunci stăpânul lui îl va duce la judecători; de asemenea îl va duce la ușă sau la ușorul ușii; și stăpânul lui să îi găurească urechea cu o sulă; și îi va servi pentru totdeauna.

⁷ Și dacă un bărbat își vinde fiica să fie servitoare, ea nu va ieși așa cum ies servitorii.

⁸ Dacă ea nu place stăpânului ei, care a logodit-o cu el, atunci el o va lăsa să fie răscumpărată; dar nu va avea nicio putere să o vândă unei națiuni străine, fiindcă s-a purtat înșelător cu ea.

⁹ Iar dacă el a logodit-o cu fiul său, el se va purta cu ea după obiceiul fiicelor.

¹⁰ Iar dacă îi ia o altă soție, mâncarea ei, haina ei și dreptul ei de soție, el nu le va micșora.

¹¹ Și dacă nu îi face acestea trei, atunci ea va ieși liberă, fără bani.

¹² Cel ce lovește un om și acesta moare, să fie cu siguranță dat la moarte.

¹³ Și dacă un bărbat nu stă la pândă, ci Dumnezeu îl dă pe acela în mâna lui, atunci îți voi rânduia un loc în care el să fugă.

¹⁴ Dar dacă un om vine cu intenție asupra aproapelui său ca să îlucidă cu vicleșug, ia-l de la altarul meu, ca el să moară.

¹⁵ Și cel ce lovește pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.

¹⁶ Și cel ce fură un om și îl vinde, sau dacă va fi găsit în mâna lui, să fie cu siguranță dat la moarte.

¹⁷ Și cel ce blestemă pe tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte.

¹⁸ Și dacă oamenii se ceartă și unul lovește pe altul cu o piatră, sau cu pumnul și el nu moare, dar cade la pat,

¹⁹ Dacă el se ridică din nou și umblă pe afară sprijinit în toiagul său, atunci cel ce l-a lovit va fi achitat; numai că el va plăti pentru timpul lui pierdut și îi va face să fie complet vindecat.

²⁰ Și dacă un bărbat lovește pe servitorul său, sau pe servitoarea sa, cu un toiag și acesta moare sub mâna lui, să fie cu siguranță pedepsit.

²¹ Cu toate acestea, dacă el continuă să trăiască o zi sau două, să nu fie pedepsit, pentru că el este banul lui.

²² Dacă oamenii se ceartă și rănesc o femeie însărcinată, așa încât rodul ei iese din ea și totuși nu urmează vătămare, el să fie pedepsit cu siguranță, conform cu ceea ce soțul femeii va așeza peste el; și va plăti așa cum judecătorii hotărăsc.

²³ Și dacă urmează vreo vătămare, atunci vei da viață pentru viață,

²⁴ Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,

²⁵ Arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.

²⁶ Și dacă un om lovește ochiul servitorului său, sau ochiul servitoarei sale, astfel încât acesta piere, îl va lăsa să plece liber pentru ochiul lui.

²⁷ Și dacă îi zboară dintele servitorului său, sau dintele servitoarei sale, îl va lăsa să plece liber pentru dintele său.

²⁸ Dacă un bou împunge un bărbat sau o femeie, astfel încât ei mor, atunci boul să fie cu siguranță ucis cu pietre iar carnea sa să nu fie mâncată; dar proprietarul boului să fie achitat.

²⁹ Dar dacă boul era cunoscut mai demult că împunge cu coarnele lui și i-a fost făcut cunoscut proprietarului, iar acesta nu l-a ținut înăuntru și boul a

ucis un bărbat sau o femeie, boul să fie ucis cu pietre și proprietarul lui de asemenea să fie dat la moarte.

³⁰ Și dacă i se va impune o sumă de bani, atunci el va da pentru răscumpărarea vieții sale orice îi este impus.

³¹ Fie că boul a împuns un fiu, sau a împuns o fiică, îi va fi făcut conform cu această judecată.

³² Dacă boul va împinge un servitor sau o servitoare, proprietarul va da stăpânului lor treizeci de șekeli de argint și boul să fie ucis cu pietre.

³³ Și dacă un om va deschide o groapă, sau dacă un om va săpa o groapă și nu o acoperă și un bou sau un măgar cade în ea,

³⁴ Proprietarul gropii îl va plăti și va da bani proprietarului acelora; și vita moartă va fi a lui.

³⁵ Și dacă boul unui bărbat vatămă boul altuia, astfel încât moare, atunci vor vinde boul viu și vor împărți banii de la el; și boul mort de asemenea ei îl vor împărți.

³⁶ Și dacă este cunoscut că acel bou obișnuia să împingă mai demult iar proprietarul lui nu l-a ținut înăuntru, el cu siguranță va plăti bou pentru bou; și boul mort va fi al lui.

22

¹ Dacă un bărbat va fura un bou, sau o oaie și îl va ucide, sau îl va vinde; va restitui cinci boi pentru un bou și patru oi pentru o oaie.

² Dacă un hoț este găsit spărgând și este lovit așa că el moare, să nu se verse sânge pentru el.

³ Dacă soarele a răsărit deja peste el, să se verse sânge pentru el, pentru că el trebuia să facă restituire deplină; dacă nu are nimic, să fie vândut pentru furtul lui.

⁴ Dacă furtul se găsește încă viu în mâna lui, fie că este bou, sau măgar, sau oaie, să dea înapoi dublu.

⁵ Dacă un bărbat va face ca un câmp sau o vie să fie păscută și va pune în ea animalul lui și îl va paște în câmpul altui om, să facă restituire din ce este cel mai bun în propriul său câmp și din ce este cel mai bun din propria sa vie.

⁶ Dacă izbucnește foc și cuprinde spinii, așa încât clăile de grâne, sau grânele în picioare, sau câmpul ar fi mistuite cu foc, cel ce a aprins focul cu siguranță să facă restituire.

⁷ Dacă un om va da vecinului său bani sau lucruri să le țină și ele sunt furate din casa bărbatului, dacă hoțul este găsit, să plătească dublu.

⁸ Dacă hoțul nu este găsit, atunci stăpânul casei să fie adus la judecători, pentru a se vedea dacă nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său.

⁹ Pentru că orice fel de fărădelege, fie ea pentru bou, pentru măgar, pentru oaie, pentru haină, sau pentru orice lucru pierdut, pe care altul afirmă că este al său, cauza ambelor părți va fi adusă înaintea judecătorilor; și pe cine vor condamna judecătorii, el să plătească dublu vecinului său.

¹⁰ Dacă un bărbat dă vecinului său un măgar, sau un bou, sau o oaie, sau orice alt animal pentru a-l ține, și acesta moare, sau este vătămat, sau dus, fără ca cineva să vadă,

¹¹ Atunci un jurământ al DOMNULUI să fie între cei doi, că nu a pus mâna sa pe bunurile vecinului său; iar proprietarul acestuia să accepte și el să nu plătească.

¹² Și dacă este furat de la el, să facă restituire proprietarului acestuia.

13 Dacă este sfâșiat în bucăți, atunci să îl aducă pentru mărturie și el să nu plătească ceea ce a fost sfâșiat.

14 Și dacă un bărbat împrumută ceva de la vecinul lui și acel ceva este vătămat, sau moare, proprietarul acestuia nefiind cu el, cu siguranță să plătească.

15 Dar dacă proprietarul acestuia este cu el, el să nu plătească; dacă este un lucru angajat, acesta a venit pentru plata lui.

16 Și dacă un bărbat ademenește o fecioară care nu este logodită și se culcă cu ea, cu siguranță el să o înzestreze pentru a fi soția lui.

17 Dacă tatăl ei refuză absolut să i-o dea, el să plătească bani corespunzător zestrei fecioarelor.

18 Să nu lași o vrăjitoare să trăiască.

19 Oricine se culcă cu un animal să fie cu siguranță dat la moarte.

20 Cel ce sacrifică oricărui alt dumnezeu, decât numai DOMNULUI, să fie nimicit complet.

21 Nu trata rău pe străin, nici nu îl oprima, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului.

22 Să nu chinuiți vreo văduvă sau vreun copil fără tată.

23 Dacă îi chinuiți în orice fel și strigă cumva către mine, eu, cu adevărat voi auzi strigătul lor;

24 Și furia mea se va încinge și vă voi ucide cu sabia; și soțiile voastre vor fi văduve și copiii voștri vor fi fără tată.

25 Dacă împrumuți bani oricărui sărac de lângă tine, din poporul meu, să nu îi pentru el ca un cămătar, nici nu pune peste el camătă.

26 Dacă iei cumva haina vecinului tău pentru garanție, returnează-i-o înainte de apusul soarelui,

27 Pentru că doar aceasta îi este acoperitoare, îi este haină pentru pielea lui: în ce va dormi el? Și se va întâmpla când strigă către mine, că îl voi auzi, pentru că eu sunt cu har.

28 Să nu ocărești dumnezeii, nici să nu blestemi pe conducătorul poporului tău.

29 Nu întârzia să oferi din primele tale roade culese și din musturile tale, întâiul născut dintre fiii tăi dă-mi-l mie.

30 Tot așa să faci cu boii tăi și cu oile tale: șapte zile să fie cu mama lui; în ziua a opta dă-mi-l mie.

31 Și fiți oameni sfinți pentru mine; nu mâncați vreo carne sfâșiată, de fiare în câmp; aruncați-o la câini.

23

1 Să nu ridici vorbire falsă; nu da mâna ta cu cel stricat pentru a fi martor nedrept.

2 Să nu urmezi o mulțime pentru a face rău; nici nu vorbi într-o cauză abătându-te după mulți ca să strâmbi judecata,

3 Nici nu favoriza un om sărac în cauza lui.

4 Dacă întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcind, adu-l negreșit înapoi la el.

5 Dacă vezi măgarul celui ce te urăște zăcând sub sarcina lui și te-ai feri să îl ajuti, ajută negreșit împreună cu el.

6 Să nu strâmbi judecata săracului tău în cauza lui.

⁷ Ține-te departe de orice lucru fals; și pe cel nevinovat și pe cel drept nu îl ucide, pentru că nu voi declara drept pe cel stricat.

⁸ Și nu lua niciun dar, pentru că darul orbește pe cel înțelept și pervertește cuvintele celui drept.

⁹ De asemenea să nu oprimi pe străin, căci voi știți inima unui străin, întrucât și voi ați fost străini în țara Egiptului.

¹⁰ Și șase ani să îți semeni pământul și să îi aduni roadele;

¹¹ Dar al șaptelea an lasă-l să se odihnească și să stea nelucrat; ca săracii poporului tău să mănânce; și ce lasă ei, animalele câmpului să mănânce. În același fel să faci cu via ta și cu livada ta de măslini.

¹² Fă lucrarea ta șase zile și în a șaptea zi odihnește-te, ca boul tău și măgarul tău să se poată odihni, și fiul roabei tale și străinul să fie înviorați.

¹³ Și în toate lucrurile pe care vi le-am spus fiți chibzuiți; și nu amintiți numele altor dumnezei, nici să nu fie auzite acestea din gura voastră.

¹⁴ De trei ori pe an ține-mi o sărbătoare.

¹⁵ Ține sărbătoarea azimelor (să mănânci azimă șapte zile, așa cum ți-am poruncit, în timpul rânduit al lunii Abib; căci în această lună ai ieșit din Egipt; și nimeni să nu se arate înaintea mea cu mâna goală);

¹⁶ Și sărbătoarea secerișului, primele roade ale ostanelilor tale, pe care le-ai semănat în câmp; și sărbătoarea culesului, care este la sfârșitul anului, după ce ai adunat ostanelile tale din câmp.

¹⁷ De trei ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte înaintea DOMNULUI DUMNEZEU.

¹⁸ Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu pâine dospită; nici grăsimea sacrificiului meu să nu rămână până dimineața.

¹⁹ Primul dintre primele roade ale pământului tău, să-l aduci în casa DOMNULUI Dumnezeuul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.

²⁰ Iată, trimit un Înger înaintea ta, pentru a te ține pe cale și pentru a te aduce în locul pe care l-am pregătit.

²¹ Ia seama la el și ascultă de vocea lui; nu îl provoacă, fiindcă el nu va ierta fărădelegile voastre, pentru că numele meu este în el.

²² Dar dacă într-adevăr vei asculta de vocea lui și vei face tot ceea ce eu voi spune, atunci voi fi dușman dușmanilor tăi și potrivnic potrivnicilor tăi.

²³ Pentru că Îngerul meu va merge înaintea ta și te va duce în țara amoriților și hitiților și periziților și canaanților, hiviților și iebusiților, și îi voi stârpi.

²⁴ Să nu te prosterni înaintea dumnezeilor lor, nici să nu le servești, nici să nu faci conform lucrării lor, ci dă-râmă-i complet și sparge idolii lor în întregime.

²⁵ Și veți servi DOMNULUI Dumnezeuul vostru și el va binecuvânta pâinea ta și apa ta; și voi înlătura boala din mijlocul tău.

²⁶ Nimic nu își va lepăda pruncii, nici nu vor fi sterpe în țara ta; numărul zilelor tale îl voi împlini.

²⁷ Voi trimite frica mea înaintea ta și voi nimici toate popoarele la care vei ajunge și voi face pe toți dușmanii tăi să își întoarcă spatele spre tine.

²⁸ Și voi trimite viespi înaintea ta, care vor alunga pe hivit, pe canaanit și pe hitit, de dinaintea ta.

²⁹ Nu îi voi alunga de dinaintea ta într-un an, ca nu cumva țara să devină pustie și fiarele câmpului să se înmulțească împotriva ta.

³⁰ Puțin câte puțin îi voi alunga de dinaintea ta, până când te vei fi înmulțit și vei moșteni pământul.

³¹ Și voi așeza granițele tale de la Marea Roșie până la marea filistenilor și de la deșert până la râu, căci voi preda pe locuitorii aceluia pământ în mâna voastră, ca să îi alungi de dinaintea ta.

³² Nu fă legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.

³³ Nu vor locui în țara ta, ca nu cumva să te facă să păcătuiești împotriva mea; căci dacă servești dumnezeii lor, cu adevărat aceasta va fi o cursă pentru tine.

24

¹ Și i-a spus lui Moise: Urcă la DOMNUL, tu și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel; și închinați-vă de departe.

² Și Moise singur să se apropie de DOMNUL; dar ei să nu se apropie; nici poporul să nu se urce cu el.

³ Și Moise a venit și a spus poporului toate cuvintele DOMNULUI și toate judecățile; și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis: Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus.

⁴ Și Moise a scris toate cuvintele DOMNULUI și s-a sculat devreme dimineața și a zidit un altar sub deal, și douăsprezece stâlpi, conform celor douăsprezece triburi ale lui Israel.

⁵ Și el a trimis bărbați tineri dintre copiii lui Israel, care au oferit ofrande arse și au sacrificat DOMNULUI ofrande de pace cu boi.

⁶ Și Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase; și jumătate din sânge l-a stropit pe altar.

⁷ Și a luat cartea legământului și a citit în auzul poporului, iar ei au spus: Vom face tot ceea ce DOMNUL a spus și vom asculta de el.

⁸ Și Moise a luat sângele și l-a stropit peste popor și a spus: Iată, sângele legământului, pe care DOMNUL l-a făcut cu voi, referitor la aceste cuvinte.

⁹ Atunci Moise și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel au urcat,

¹⁰ Și au văzut pe Dumnezeuul lui Israel; și era sub picioarele lui ca o lucrare pavadă din safir, precum este trupul cerului în claritatea sa.

¹¹ Și peste nobilii copiilor lui Israel el nu și-a pus mâna; ei de asemenea au văzut pe Dumnezeu și au mâncat și au băut.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă la mine, pe munte, și fii acolo și îți voi da table de piatră și o lege și porunci pe care le-am scris; ca să îi înveți.

¹³ Și Moise s-a ridicat și servitorul său Iosua; și Moise a urcat pe muntele lui Dumnezeu.

¹⁴ Și a spus bătrânilor: Rămâneți aici pentru noi, până ce ne întoarcem la voi; și, iată, Aaron și Hur sunt cu voi; dacă vreun bărbat va avea anumite chestiuni de făcut, să vină la ei.

¹⁵ Și Moise a urcat pe munte și un nor a acoperit muntele.

¹⁶ Și gloria DOMNULUI a locuit peste muntele Sinai și norul l-a acoperit șase zile; și în a șaptea zi, el l-a chemat pe Moise din mijlocul norului.

¹⁷ Și vederea gloriei DOMNULUI era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel.

¹⁸ Și Moise a intrat în mijlocul norului și s-a urcat pe munte; și Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

25

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel, ca să îmi aducă un dar: de la fiecare bărbat care îl dă cu voia inimii sale, să luați darul pentru mine.

³ Și acesta este darul pe care să îl luați de la ei: aur și argint și aramă,

⁴ Și material albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire și păr de capre,

⁵ Și piei de berbeci vopsite în roșu și piei de bursuci și lemn de salcâm,

⁶ Untdelemn pentru lumină, mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâie dulce.

⁷ Pietre de onix și pietre pentru a fi așezate în efod și în pieptar.

⁸ Și ei să îmi facă un sanctuar, ca să locuiesc printre ei.

⁹ Conform cu tot ceea ce îți arăt, după modelul tabernacolului și după modelul tuturor uneltelor din el, chiar așa să îl faceți.

¹⁰ Și ei să facă un chivot din lemn de salcâm; doi coți și jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate să fie lărgimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui.

¹¹ Și îmbracă-l cu aur pur; pe dinăuntru și pe dinafară să-l plachezi și fă peste el o coroană de aur de jur împrejurul lui.

¹² Și toarnă patru inele de aur pentru el și pune-le în cele patru colțuri ale lui; și două inele vor fi într-una din părțile lui și două inele vor fi în cealaltă parte a lui.

¹³ Și fă drugii din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.

¹⁴ Și pune drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să fie purtat cu ei chivotul.

¹⁵ Drugii vor fi în inelele chivotului; ei nu vor fi scoși din el.

¹⁶ Și pune în chivot mărturia pe care eu ți-o voi da.

¹⁷ Și să faci un șezământ al milei din aur pur; doi coți și jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate lărgimea lui.

¹⁸ Și să faci doi heruvimi din aur; fă-i din lucrare bătută, la cele două capete ale șezământului milei.

¹⁹ Și să faci un heruvim la un capăt și alt heruvim la celălalt capăt; chiar la capetele șezământului milei să faci heruvimii pe cele două capete ale lui.

²⁰ Și heruvimii să își întindă aripile deasupra, acoperind șezământul milei cu aripile lor și fețele lor să privească una la cealaltă; spre șezământul milei să fie îndreptate fețele lor.

²¹ Și să pui șezământul milei deasupra, peste chivot; și în chivot să pui mărturia pe care eu ți-o voi da.

²² Și acolo mă voi întâlni cu tine și voi vorbi îndeaproape cu tine de deasupra șezământului milei, dintre cei doi heruvimi care sunt peste chivotul mărturiei, despre toate lucrurile pe care ți le voi da în poruncă pentru copiii lui Israel.

²³ Fă de asemenea o masă din lemn de salcâm; doi coți să fie lungimea ei și un cot să fie lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei.

²⁴ Și să o îmbraci cu aur pur și să faci o coroană de aur de jur împrejurul ei.

²⁵ Și să faci acesteia o margine de o palmă de jur împrejur și să faci o coroană de aur marginii acesteia jur împrejurul ei.

²⁶ Și să faci pentru ea patru inele de aur și pune inelele în cele patru colțuri care sunt la cele patru picioare ale ei.

²⁷ Inelele să fie puse lângă marginea ei, ca locuri pentru drugii care poartă masa.

²⁸ Și să faci drugii din lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur, ca masa să fie purtată cu ei.

²⁹ Și să faci vasele acestuia și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere; fă-le din aur pur.

³⁰ Și pune pe masă pâinile punerii înaintea mea întotdeauna.

³¹ Și fă un sfeșnic din aur pur; din lucrare bătută să fie făcut sfeșnicul; stâlpul lui și brațele lui, bolurile lui, butonii lui și florile lui, să fie din aceeași lucrare bătută.

³² Și șase brațe vor ieși din laturile acestuia; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte;

³³ Trei boluri făcute asemenea migdalelor, cu un nod și o floare pe un braț; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe celălalt braț, cu un nod și o floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe care ies din sfeșnic.

³⁴ Și pe sfeșnic să fie patru boluri făcute asemenea migdalelor, cu nodurile lor și florile lor.

³⁵ Și să fie un nod sub două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia, conform celor șase brațe care ies din sfeșnic.

³⁶ Nodurile lor și brațele lor să fie din el; toate acestea să fie o singură lucrare bătută din aur pur.

³⁷ Și să faci cele șapte lămpi ale lui; și să aprindă lămpile lui, ca ele să lumineze înaintea lui.

³⁸ Și mucărilor lui și cenușarele lui să fie din aur pur.

³⁹ Dintr-un talant de aur pur să îl faci, cu toate aceste vase.

⁴⁰ Și vezi să le faci după modelul lor, care ți-a fost arătat pe munte.

26

¹ Mai mult, să faci tabernacolul cu zece covoare din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu: să le faci cu heruvimi de lucrătură iscusită.

² Lungimea primului covor să fie de douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor de patru coți; și fiecare dintre covoare să fie de o singură măsură.

³ Cele cinci covoare să fie prinse unul cu altul; și celelalte cinci covoare să fie prinse unul cu altul.

⁴ Și să faci cheutori din albastru pe marginea primului covor, pe marginea îmbinării cu celălalt; și să faci la fel de la marginea din capăt a unui alt covor, în îmbinarea cu următorul.

⁵ Cincizeci de cheutori să faci în primul covor și cincizeci de cheutori să faci în marginea covorului următor cu care este în îmbinare, astfel încât cheutorile să se apuce una pe alta.

⁶ Și să faci cincizeci de copci de aur și să prinzi covoarele împreună cu copcile: și să fie un singur tabernacol.

⁷ Și să faci covoare din păr de capre ca să fie un acoperământ peste tabernacol: să faci unsprezece covoare.

⁸ Lungimea primului covor să fie de treizeci de coți și lățimea primului covor să fie de patru coți; și cele unsprezece covoare să fie toate de o singură măsură.

⁹ Și să prinzi între ele cinci covoare; și șase covoare între ele și îndoiaie al șaselea covor pe partea dinainte a tabernacolului.

10 Și să faci cincizeci de cheutori pe marginea primului covor care este cel mai îndepărtat în îmbinare și cincizeci de cheutori pe marginea covorului care se îmbină cu următorul.

11 Și să faci cincizeci de copci de aramă și pune copcile în cheutori și prinde cortul împreună, ca să fie unul.

12 Și rămășița care rămâne din covoarele cortului, jumătatea de covor care rămâne, să atârne peste partea din spate a tabernacolului.

13 Și un cot pe o parte și un cot pe partea cealaltă pe lungimea covoarelor cortului, să atârne peste părțile laterale ale tabernacolului, de o parte și de cealaltă, ca să îl acopere.

14 Și să faci un acoperământ pentru tabernacol din piei de berbec vopsite roșu și un acoperământ deasupra lui din piei de bursuc.

15 Și să faci scânduri pentru tabernacol din lemn de salcâm puse în picioare.

16 Zece coți să fie lungimea unei scânduri și un cot și jumătate să fie lățimea unei scânduri.

17 Două cepuri să fie într-o scândură, așezate în ordine unul în dreptul altuia: astfel să faci la toate scândurile tabernacolului.

18 Și să faci scândurile tabernacolului: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud.

19 Și fă patruzeci de socluri de argint sub cele douăzeci de scânduri; două socluri sub o singură scândură pentru cele două mânere ale ei și două socluri sub o altă scândură pentru cele două mânere ale ei.

20 Și pentru partea următoare a tabernacolului, pe partea de nord, să fie douăzeci de scânduri;

21 Și cele patruzeci de socluri ale lor de argint: două socluri sub o singură scândură și două socluri sub o altă scândură.

22 Și pentru părțile de vest ale tabernacolului să faci șase scânduri.

23 Și să faci două scânduri pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.

24 Și să fie prinse împreună dedesubt și ele să fie prinse împreună deasupra capătului acestuia într-un singur inel: astfel să fie pentru ambele; ele să fie pentru cele două colțuri.

25 Și să fie opt scânduri și soclurile lor de argint, șaisprezece socluri: două socluri sub o singură scândură și două socluri sub o altă scândură.

26 Și să faci drugi de lemn de salcâm; cinci pentru scândurile dintr-o parte a tabernacolului,

27 Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile părții tabernacolului, pentru cele două părți dinspre vest.

28 Și drugul din mijloc în mijlocul scândurilor va ajunge de la un capăt la celălalt.

29 Și să îmbraci scândurile cu aur și să faci inelele lor de aur pentru locurile pentru drugi; și să plachezi drugii cu aur.

30 Și să ridici tabernacolul conform modelului său care ți-a fost arătat pe munte.

31 Și să faci o perdea din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit de lucrătură iscusită, cu heruvimi să fie aceasta făcută.

32 Și să o atârni pe patru coloane de lemn de salcâm placate cu aur; cârligele lor să fie din aur, pe patru socluri de argint.

33 Și să atârni perdeaua sub copci, ca să aduci acolo înăuntrul perdelei chivotul mărturiei; și perdeaua vă va separa locul sfânt de cel preasfânt.

34 Și să pui șezământul milei peste chivotul mărturie în locul preasfânt.

35 Și să așezi masa în afara perdelei și sfeșnicul în fața mesei pe partea tabernacolului care este spre sud; și să pui masa pe partea de nord.

36 Și să faci o perdea pentru ușa cortului, albastră și purpurie și stacojie și din în subțire răsucit, lucrată cu broderie.

37 Și să faci pentru perdea cinci stâlpi de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur și cârligele lor să fie de aur; și să torni cinci socluri de aramă pentru ei.

27

1 Și să faci un altar din lemn de salcâm, lung de cinci coți și lat de cinci coți; altarul să fie pătrat, și înălțimea lui să fie de trei coți.

2 Și să faci coarnele acestuia pe cele patru colțuri ale lui: coarnele lui să fie din aceeași bucată; și să-l îmbraci cu aramă.

3 Și să îi faci căldările ca să îi scoată cenușa și lopețile lui și oalele lui și cârligele lui pentru carne și tigăile lui: să îi faci toate vasele de aramă.

4 Și să îi faci acestuia un grătar de aramă în formă de rețea; și pe rețeaua lui fă-i patru inele de aramă în cele patru colțuri ale lui.

5 Și să-l pui sub marginea de sus a altarului pe de dedesubt, ca grătarul să fie chiar la mijlocul altarului.

6 Și să faci drugii pentru altar, drugii de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aramă.

7 Și drugii să fie puși în inele și drugii să fie pe cele două părți ale altarului, pentru a-l purta.

8 Fă-l din scânduri, gol pe dinăuntru; așa cum ți-a fost arătat pe munte, așa să îl faci.

9 Și să faci curtea tabernacolului: pentru partea de sud spre sud, vor fi perdele pentru curte de în subțire răsucit cu lungime de o sută de coți pentru o parte;

10 Și cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de socluri ale lor să fie din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor să fie de argint.

11 Și la fel de-a lungul părții de nord să fie perdele cu lungime de o sută de coți și cei douăzeci de stâlpi ale acestuia și cele douăzeci de socluri ale lor, de aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor de argint.

12 Și pentru lățimea curții pe partea de vest să fie perdele de cincizeci de coți, zece stâlpi ai lor și zece socluri ale lor.

13 Și lățimea curții pe partea de est să fie de cincizeci de coți.

14 Perdelele de pe una din părțile porții să fie de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.

15 Și pe cealaltă parte să fie perdele de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor.

16 Și pentru poarta curții să fie o perdea de douăzeci de coți, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit, lucrat cu broderie; și stâlpii lor să fie patru și soclurile lor, patru.

17 Toți stâlpii de jur împrejurul curții să fie înfășurați cu argint; cârligele lor să fie de argint și soclurile lor de aramă.

18 Lungimea curții să fie de o sută de coți și lățimea de cincizeci peste tot și înălțimea de cinci coți, de în subțire răsucit și soclurile lor de aramă.

19 Toate vasele tabernacolului în tot serviciul lui și toți țărushii acestuia și toți țărushii curții, să fie de aramă.

²⁰ Și poruncește copiilor lui Israel să îți aducă untdelemn pur de măslină bătut, pentru lumină, pentru a face ca lampa să ardă continuu.

²¹ În tabernacolul întâlnirii în afara perdelei, care este înaintea mărturiei, Aaron și fiii lui vor rândui aceasta de seara până dimineața înaintea DOMNULUI; acesta să fie un statut pentru totdeauna, pentru toate generațiile lor, pentru copiii lui Israel.

28

¹ Și ia la tine pe Aaron, fratele tău, și fiii lui cu el, dintre copiii lui Israel, ca el să îți servească în serviciul de preot, chiar Aaron, Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron.

² Și fă veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, pentru glorie și pentru frumusețe.

³ Și vorbește tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă, pe care i-am umplut cu duhul înțelepciunii, ca ei să facă veșminte lui Aaron pentru a-l consacra, ca el să îți servească în serviciul de preot.

⁴ Și acestea sunt veșmintele pe care le vor face: un pieptar și un efod și o robă și o tunică brodată, o mitră și un brâu; și vor face veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, și fiii lui, ca el să îți servească în serviciul de preot.

⁵ Și ei să ia aur și albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire.

⁶ Și să facă efodul de aur, de albastru și de purpuriu, de stacojiu și de în subțire răsucit, o lucrătură iscusită.

⁷ Acesta va avea cele două umerarii ale lui împreunate la cele două margini ale lui; și astfel să fie legat.

⁸ Și brăul efodului făcut cu iscusință, care este peste el, să fie din aceeași bucată, conform lucrării acestuia chiar de aur, de albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

⁹ Și să iei două pietre de onix și să gravezi pe ele numele copiilor lui Israel:

¹⁰ Șase din numele lor pe o piatră și celelalte șase nume rămase pe cealaltă piatră, conform nașterii lor.

¹¹ Cu lucrarea unui gravor în piatră, asemenea gravurilor unui sigiliu să gravezi cele două pietre cu numele copiilor lui Israel: să le faci montate în broșe de aur.

¹² Și să pui cele două pietre pe umerii efodului ca pietre ale amintirii copiilor lui Israel; și Aaron să poarte numele lor înaintea DOMNULUI pe cele două umerare ale sale drept amintire.

¹³ Și să faci broșe de aur;

¹⁴ Și două lanțuri de aur pur la capete; fă-le din lucrătură împletită și fixează lanțurile împletite, în broșe.

¹⁵ Și să faci pieptarul judecății cu lucrătură iscusită; fă-l asemenea lucrării efodului; de aur, de albastru, de purpuriu și de stacojiu și de în subțire răsucit, așa să îl faci.

¹⁶ Pătrat să fie, fiind dublu; o palmă să fie lungimea lui și o palmă să fie lățimea lui.

¹⁷ Și așază în el monturi ale pietrelor, patru rânduri de pietre: primul rând să fie un sardiu, un topaz și rubinul, acesta să fie primul rând.

¹⁸ Și al doilea rând să fie un smarald, un safir și un diamant.

¹⁹ Și al treilea rând un hiacint, o agată și un ametist.

20 Și al patrulea rând un beril și un onix și un jasp; ele vor fi montate în broșe de aur în monturile lor.

21 Și pietrele vor fi cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor, asemenea gravurilor unui sigiliu; fiecare cu numele lui să fie ele, conform celor douăsprezece triburi.

22 Și să faci pe pieptar lanțuri la capete, din lucrătură împletită de aur pur.

23 Și să faci pe pieptar două inele de aur și să pui cele două inele pe cele două colțuri ale pieptarului.

24 Și să pui cele două lanțuri răsucite de aur în cele două inele care sunt la colțurile pieptarului.

25 Și celelalte două capete ale celor două lanțuri împletite fixează-le în cele două broșe și prinde-le în cele două umerarii ale efodului în fața acestuia.

26 Și să faci două inele de aur și să le pui pe cele două colțuri ale pieptarului la marginea lui, care este în partea efodului de dinăuntru.

27 Și să faci alte două inele de aur și să le pui pe cele două părți laterale ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a lui, lângă cealaltă îmbinare a lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului.

28 Și să lege pieptarul prin inelele lui la inelele efodului cu un șnur din albastru, ca acesta să fie deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie dezlegat de efod.

29 Și Aaron va purta numele copiilor lui Israel în pieptarul judecății peste inima sa, când intră în locul sfânt, ca o amintire continuă înaintea DOMNULUI.

30 Și să pui în pieptarul judecății Urimul și Tumimul; și ele să fie peste inima lui Aaron, când el intră înaintea DOMNULUI; și Aaron să poarte judecata copiilor lui Israel peste inima lui continuu înaintea DOMNULUI.

31 Și să faci roba efodului toată din albastru.

32 Și să fie o gaură în vârful acesteia, în mijlocul ei: să aibă o margine din lucrătură împletită de jur împrejurul găurii, precum gaura unei tunici de zale, ca să nu se sfâșie.

33 Și să faci pe tiv, rodii de albastru și de purpuriu și de stacojiu, de jur împrejurul tivului ei; și clopoței de aur între ele de jur împrejur:

34 Un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel de aur și o rodie, pe tivul robei de jur împrejur.

35 Și să fie peste Aaron pentru a servi; și sunetul lui să fie auzit când el intră în locul sfânt înaintea DOMNULUI și când iese afară, ca să nu moară.

36 Și să faci o placă de aur pur și să gravezi pe ea, asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI.

37 Și să-l pui pe un șnur albastru, ca să fie peste mitră; aceasta să fie peste partea dinainte a mitrei.

38 Și aceasta să fie pe fruntea lui Aaron, ca Aaron să poarte nelegiuirea lucrurilor sfinte, pe care copiii lui Israel le vor sfinți în toate darurile lor sfinte; și aceasta să fie continuu pe fruntea lui, ca ei să fie primiți înaintea DOMNULUI.

39 Și să brodezi tunica de in subțire și să faci mitra de in subțire și să faci brăul din lucrătură brodată.

40 Și pentru fiii lui Aaron să faci tunici și să faci pentru ei brâie și bonete să faci pentru ei, pentru glorie și pentru frumusețe.

41 Și pune-le pe Aaron, fratele tău, și fiii săi împreună cu el; și unge-i și consacră-i și sfințește-i, ca ei să îmi servească în serviciul de preot.

⁴² Și să le faci izmene de in să le acopere goliciumea; de la șale peste coapse să ajungă acestea;

⁴³ Și ele vor fi pe Aaron și pe fiii lui, în timp ce vor veni la tabernacolul întâlnirii, sau în timp ce se vor apropia de altar pentru a servi în locul sfânt; ca ei să nu poarte nelegiuire și să moară: acesta să fie un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui după el.

29

¹ Și acesta este lucrul pe care să îl faci pentru a-i sfinți, ca să îmi servească în serviciul de preot: ia un taur tânăr și doi berbeci fără cusur,

² Și azimă și turte nedospite frământate cu untdelemn și lipii nedospite unse cu untdelemn; să le faci din floarea făinii de grâu.

³ Și să le pui într-un singur coș și să le aduci în coș, cu taurul și cei doi berbeci.

⁴ Și să îi aduci pe Aaron și fiii lui la ușa tabernacolului întâlnirii și să îi speli cu apă.

⁵ Și să iei veșmintele și să pui tunica peste Aaron și roba efodului și efodul și pieptarul și încinge-l cu brâul făcut cu iscusință, al efodului;

⁶ Și pune mitra pe capul lui și pune sfânta coroană peste mitră.

⁷ Ia apoi untdelemnul pentru ungere și toarnă-l pe capul lui și unge-l.

⁸ Și apropie-i pe fiii lui și pune tunici peste ei.

⁹ Și încinge-i cu brâie, pe Aaron și fiii săi, și pune-le bonete; și serviciul de preot va fi al lor ca un statut continuu; și astfel consacră pe Aaron și pe fiii săi.

¹⁰ Și fă să fie adus un taur înaintea tabernacolului întâlnirii: și Aaron și fiii săi să-și pună mâinile pe capul taurului.

¹¹ Și să înjunghii taurul înaintea DOMNULUI, lângă ușa tabernacolului întâlnirii.

¹² Și să iei din sângele taurului și să-l pui pe coarnele altarului cu degetul tău și să torni tot sângele lângă piciorul altarului.

¹³ Și să iei toată grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei și să le arzi pe altar.

¹⁴ Dar carnea taurului și pielea lui și balega lui, arde-le cu foc în afara taberei: aceasta este o ofrandă pentru păcat.

¹⁵ Să iei de asemenea un berbec: și Aaron și fiii săi își vor pune mâinile pe capul berbecului.

¹⁶ Și să înjunghii berbecul și să iei sângele lui și să-l stropești de jur împrejur pe altar.

¹⁷ Și să tai berbecul în bucăți și să speli măruntaiele lui și picioarele lui și să le pui la bucățile lui și la capul lui.

¹⁸ Și să arzi întregul berbec pe altar: aceasta este o ofrandă arsă DOMNULUI; aceasta este o aromă dulce, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

¹⁹ Și să iei celălalt berbec: și Aaron și fiii săi să își pună mâinile pe capul berbecului.

²⁰ Apoi înjunghie berbecul și ia din sângele lui și pune-l pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii drepte a fiilor săi și pe degetul mare a mâinii lor drepte și pe degetul mare al piciorului lor drept și stropește sângele pe altar de jur împrejur.

²¹ Și să iei din sângele care este pe altar și din untdelemnul pentru ungere și să-l stropești peste Aaron și peste veșmintele lui și peste fiii săi și peste

veșmintele fiilor săi cu el; și el să fie sfințit și veșmintele sale și fiii săi și veșmintele fiilor săi cu el.

²² De asemenea să iei de la berbec grăsimea și dosul și grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei și spata dreaptă, pentru că acesta este un berbec al consacrării,

²³ Și o pâine întreagă și o turtă de pâine uleiată, și o lipie din coșul azimelor care este înaintea DOMNULUI;

²⁴ Și să le pui toate în mâinile lui Aaron și în mâinile fiilor săi; și să le legeni ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.

²⁵ Și să primești din mâinile lor și să le arzi pe altar ca ofrandă arsă, pentru o aromă dulce înaintea DOMNULUI: aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

²⁶ Și să iei pieptul berbecului consacrării lui Aaron și să-l legeni ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI: și va fi partea ta.

²⁷ Și să sfințești pieptul ofrandei legănată și spata ofrandei ridicate a berbecului consacrării, care este legănată și care este ridicată, a aceleia care este pentru Aaron și a aceleia care este pentru fiii săi;

²⁸ Și aceasta va fi a lui Aaron și a fiilor săi printr-un statut etern de la copiii lui Israel, pentru că aceasta este ofrandă ridicată; și va fi ofrandă ridicată de la copiii lui Israel a sacrificiului ofrandelor lor de pace și ofranda lor ridicată DOMNULUI.

²⁹ Și sfințele veșminte ale lui Aaron vor fi ale fiilor săi după el, pentru a fi unși în ele și pentru a fi consacrați în ele.

³⁰ Și fiul care va fi preot în locul lui le va îmbrăca șapte zile, când va veni la tabernacolul întâlnirii pentru a servi în locul sfânt.

³¹ Și să iei berbecul consacrării și să fierbi carnea lui în locul sfânt.

³² Și vor mânca, Aaron și fiii săi, carnea berbecului și pâinea care este în coș, lângă ușa tabernacolului întâlnirii.

³³ Și vor mânca acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea, pentru a-i consacra și pentru a-i sfinți; dar un străin nu va mânca din ele, pentru că ele sunt sfinte.

³⁴ Și dacă ceva din carnea consacrărilor, sau din pâine, rămâne până dimineața, atunci să arzi rămășița cu foc: aceasta să nu fie mâncată, pentru că este sfântă.

³⁵ Și să faci astfel lui Aaron și fiilor săi, conform cu toate pe care ți le-am poruncit: consacră-i șapte zile.

³⁶ Și să oferi în fiecare zi un taur ca ofrandă pentru păcat pentru ispășire; și să cureți altarul, după ce ai făcut o ispășire pentru acesta și unge-l pentru a-l sfinți.

³⁷ Șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și acesta va fi un altar preasfânt: orice atinge altarul va fi sfânt.

³⁸ Și aceasta este ce vei oferi pe altar: doi miei de un an, zi de zi, continuu.

³⁹ Primul miel să-l oferi dimineața; și celălalt miel să-l oferi seara;

⁴⁰ Și cu primul miel, o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn bătut; și a patra parte dintr-un hin de vin ca un dar de băutură.

⁴¹ Și celălalt miel să-l aduci seara și să faci cu acesta conform darului de mâncare de dimineață și conform darului de băutură al lui, pentru aromă dulce, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

⁴² Aceasta să fie ofrandă arsă neîncetat prin toate generațiile voastre, la ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI, unde te voi întâlni, ca să îți vorbesc.

⁴³ Și acolo voi întâlni copiii lui Israel și tabernacolul va fi sfințit prin gloria mea.

⁴⁴ Și voi sfinți tabernacolul întâlnirii și altarul; voi sfinți de asemenea și pe Aaron și pe fiii săi, să îmi servească în serviciul de preot.

⁴⁵ Și voi locui printre copiii lui Israel și voi fi Dumnezeuul lor.

⁴⁶ Și vor cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor, care i-a scos din țara Egiptului, ca să locuiesc printre ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor.

30

¹ Și fă un altar ca să arzi tămâie pe el: să-l faci din lemn de salcâm.

² Un cot să fie lungimea lui și un cot lățimea lui; să fie pătrat; și doi coti înălțimea lui; coarnele lui să fie la fel;

³ Și să-l îmbraci cu aur pur, partea de sus a acestuia și părțile lui de jur împrejur și coarnele lui; și să îi faci o coroană de aur de jur împrejur.

⁴ Și să îi faci două inele de aur sub coroana acestuia, la cele două colțuri ale lui, fă-le pe cele două părți ale lui; și ele vor fi locuri pentru drugii, pentru a-l purta cu totul.

⁵ Și fă drugii din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur.

⁶ Și să-l pui înaintea perdelei care este lângă chivotul mărturiei, înaintea șezământului milei care este deasupra mărturiei, unde mă voi întâlni cu tine.

⁷ Și Aaron să ardă tămâie dulce pe el în fiecare dimineață; când pregătește lămpile, va arde tămâie pe el.

⁸ Și când Aaron va aprinde lămpile seara, să ardă tămâie pe el, o tămâie continuă înaintea DOMNULUI prin generațiile voastre.

⁹ Nu aduceți tămâie străină pe el, nici sacrificiu ars, nici dar de mâncare; nici nu turnați dar de băutură pe el.

¹⁰ Și Aaron să facă o ispășire pe coarnele lui o dată într-un an, cu sângele ofrandei pentru păcate, a ispășirilor; o dată pe an să facă ispășire pe el prin generațiile voastre: este preasfânt DOMNULUI.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹² Când faci numărătoarea copiilor lui Israel după numărul lor, atunci fiecare om să dea pentru sufletul lui o răscumpărare DOMNULUI, când îi numeri; ca să nu fie nicio plagă printre ei, când îi numeri.

¹³ Aceasta să dea, fiecare om care trece între cei ce sunt numărați, o jumătate de șekel conform șekelului sanctuarului (un șekel este douăzeci de gerai) o jumătate de șekel va fi ofrandă DOMNULUI.

¹⁴ Fiecare om, care trece între cei ce sunt numărați, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, să dea ofrandă DOMNULUI.

¹⁵ Cel bogat să nu dea mai mult și cel sărac să nu dea mai puțin decât o jumătate de șekel, când ei vor da ofrandă DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru sufletele voastre.

¹⁶ Și să iei banii de ispășire, ai copiilor lui Israel, și să îi rânduiești pentru serviciul tabernacolului întâlnirii, ca aceștia să fie o amintire copiilor lui Israel înaintea DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru sufletele voastre.

¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁸ De asemenea fă un lighean de aramă și piciorul lui de asemenea de aramă, pentru a spăla: și pune-l între tabernacolul întâlnirii și altar și pune apă în el.

¹⁹ Pentru ca acolo Aaron și fiii lui să își spele mâinile și picioarele lor.

²⁰ Când vor intra în tabernacolul întâlnirii, să se spele cu apă, ca să nu moară; sau când se apropie de altar pentru a servi și a arde ofrandă făcută prin foc DOMNULUI;

²¹ Astfel să își spele mâinile și picioarele lor, ca să nu moară; și le va fi un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui prin generațiile lor.

²² Mai mult, DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²³ Ia-ți de asemenea dintre cele mai alese mirodenii, smirnă pură, cinci sute de șekeli, și scortişoară dulce, jumătate, chiar două sute cincizeci de șekeli, și trestie dulce, două sute și cincizeci de șekeli,

²⁴ Și casia, cinci sute de șekeli, conform șekelului sanctuarului și untdelemn de măslina, un hin;

²⁵ Și fă-l un untdelemn al sfintei ungeri, un unguent amestecat conform artei parfumierilor: acesta va fi un untdelemn sfânt al ungerii.

²⁶ Și unge tabernacolul întâlnirii cu el și chivotul mărturiei,

²⁷ Și masa și toate vasele ei și sfeșnicul și vasele lui și altarul tămâiei,

²⁸ Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui.

²⁹ Și sfințește-le, ca ele să fie preasfinte: orice le atinge va fi sfânt.

³⁰ Și unge pe Aaron și pe fiii săi și consacră-i, ca ei să îmi servească în serviciul de preot.

³¹ Și vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acesta îmi va fi un untdelemn al sfintei ungeri prin generațiile voastre.

³² Pe carnea omului să nu fie turnat, nici să nu faceți un altul asemenea lui, după compoziția lui: acesta este sfânt și vă va fi sfânt.

³³ Oricine prepară vreunul asemenea lui, sau oricine pune din el peste un străin, să fie stârpit din poporul său.

³⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți mirodenii dulci, stacte și onicha și galbanum; aceste mirodenii dulci cu tămâie pură: din fiecare să fie aceeași cantitate;

³⁵ Și fă-le un parfum, un unguent conform artei parfumierilor, sărat, pur și sfânt;

³⁶ Și pisează o parte din el foarte mărunț și pune din acesta înaintea mărturiei în tabernacolul întâlnirii, unde mă voi întâlni cu tine: îți va fi preasfânt.

³⁷ Și cât despre parfumul pe care îl vei face, nu vă faceți din acesta conform compoziției lui: el îți va fi sfânt pentru DOMNUL.

³⁸ Oricine va face unul asemenea aceluia, să miroase la fel, să fie stârpit din poporul său.

31

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vezi, am chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;

³ Și l-am umplut cu duhul lui Dumnezeu, în înțelepciune și în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug,

⁴ Pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,

⁵ Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea lemnăriei, pentru a lucra în orice fel de meșteșug.

⁶ Și eu, iată, eu l-am dat împreună cu el pe Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan; și în inimile tuturor celor ce sunt înțelepți în inimă am pus înțelepciune, ca ei să poată face tot ce ți-am poruncit;

⁷ Tabernacolul întâlnirii și chivotul mărturiei și șezământul milei care este pe ea și tot mobilierul tabernacolului,

⁸ Și masa și vasele ei și sfeșnicul pur cu toate vasele lui și altarul tămâiei,

⁹ Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui,

¹⁰ Și hainele serviciului și veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot,

¹¹ Și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce pentru locul sfânt: să facă conform cu tot ceea ce ți-am poruncit.

¹² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹³ Vorbește de asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabbatele mele, căci acesta este un semn între mine și voi prin generațiile voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește.

¹⁴ Țineți sabbatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește să fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face vreo lucrare în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său.

¹⁵ Șase zile să se facă muncă; dar în a șaptea este sabbatul odihnei, sfânt pentru DOMNUL; oricine face vreo muncă în ziua de sabbat, negreșit să fie dat la moarte.

¹⁶ De aceea copiii lui Israel să țină sabbatul, ca să țină sabbatul prin generațiile lor, ca legământ continuu.

¹⁷ Acesta este un semn între mine și copiii lui Israel pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL a făcut cerul și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat.

¹⁸ Și i-a dat lui Moise, când el a sfârșit de vorbit îndeaproape cu el pe muntele Sinai, două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.

32

¹ Și când poporul a văzut că Moise întârzia să coboare de pe munte, oamenii s-au strâns la Aaron și i-au spus: Ridică-te, fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci, cât despre acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

² Și Aaron le-a spus: Desfaceți cerceii de aur, care sunt în urechile soțiilor voastre ale fiilor voștri și ale fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.

³ Și tot poporul a desfăcut cerceii de aur care erau în urechile lor și i-au adus la Aaron.

⁴ Iar el i-a primit din mâna lor; și după ce le-a făcut un vițel turnat, i-a dat formă cu o daltă și au spus: Israele, aceștia sunt dumnezeii tăi, care te-au scos din țara Egiptului.

⁵ Și când Aaron l-a văzut, a construit un altar înaintea lui; și Aaron a făcut o proclamație și a spus: Măine este o sărbătoare pentru DOMNUL.

⁶ Și s-au sculat devreme a doua zi și au oferit ofrande arse și au adus ofrande de pace; și poporul s-a așezat să mănânce și să bea și s-a ridicat să joace.

7 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te, coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-au corupt;

8 S-au abătut repede de pe calea pe care le-am poruncit-o; ei și-au făcut un vițel turnat și i s-au închinat și i-au sacrificat și au spus: Aceștia sunt dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului.

9 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Am văzut acest popor și, iată, acesta este un popor îndărătnic;

10 De aceea, acum lasă-mă, ca furia mea să se încingă împotriva lor și să îi mistui; și voi face din tine o națiune mare.

11 Și Moise a implorat pe DOMNUL Dumnezeuul său și a spus: DOAMNE, de ce se încinge furia ta împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu o mână tare?

12 Pentru ce să vorbească egiptenii și să spună: Pentru nenorocire i-a scos afară, ca să îiucidă în munți și să îi mistuie de pe fața pământului? Întoarce-te de la furia ta înverșunată și pocăiește-te de acest rău împotriva poporului tău.

13 Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, servitorii tăi, cărora le-ai jurat prin tine însuși și le-ai spus: Voi înmulți sămânța ca stelele cerului și toată această țară despre care am vorbit o voi da seminței voastre și o vor moșteni pentru totdeauna.

14 Și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care s-a gândit să îl facă poporului său.

15 Și Moise s-a întors și a coborât de pe munte și cele două table ale mărturiei erau în mâna sa: tablele erau scrise pe amândouă părțile; pe o parte și pe cealaltă parte erau ele scrise.

16 Și tablele erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul lui Dumnezeu, gravat pe table.

17 Și când a auzit Iosua zgomotul poporului pe când strigau, i-a spus lui Moise: Este zgomot de război în tabără.

18 Dar el a spus: Nu este vocea celor ce strigă din cauza victoriei, nici nu este vocea celor ce strigă din cauză că sunt învinși, ci aud zgomotul celor ce cântă.

19 Și s-a întâmplat, imediat ce s-a apropiat el de tabără, că a văzut vițelul și dansul; și mânia lui Moise s-a încins și a aruncat tablele din mâinile sale și le-a spart sub munte.

20 Și a luat vițelul pe care l-au făcut și l-a ars în foc și l-a măcinat până la pulbere și a împrăștiat pulberea pe apă și a făcut pe copiii lui Israel să bea din ea.

21 Și Moise i-a spus lui Aaron: Ce ți-a făcut poporul acesta, încât ai adus un așa mare păcat peste ei?

22 Și Aaron a spus: Să nu se încingă mânia domnului meu; cunoști poporul, că ei sunt puși pe ticăloșie.

23 Fiindcă mi-a spus: Fă-ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cât despre acest Moise, bărbatul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

24 Iar eu le-am spus: Oricine are ceva aur, să îl desfacă. Așa că mi l-au dat; atunci l-am aruncat în foc și a ieșit acest vițel.

25 Și după ce Moise a văzut că oamenii erau goi (pentru că Aaron i-a făcut goi spre rușinea lor printre dușmanii lor),

26 Atunci Moise a stat în picioare în poarta taberei și a spus: Cine este de partea DOMNULUI? Acela să vină la mine. Și toți fiii lui Levi s-au adunat la el.

²⁷ Iar el le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu al lui Israel: Să-și pună fiecare bărbat sabia la coapsă și să intre și să iasă de la poartă la poartă prin tabără, și fiecare bărbat săucidă pe fratele său și fiecare bărbat pe însoțitorul său și fiecare bărbat pe vecinul său.

²⁸ Și copiii lui Levi au făcut conform cuvântului lui Moise: și au căzut din popor în acea zi în jur de trei mii de bărbați.

²⁹ Pentru că Moise a spus: Astăzi, consacrați-vă pe voi înșivă DOMNULUI, fiecare bărbat peste fiul său și peste fratele său, ca astăzi să vă dăruiaască o binecuvântare.

³⁰ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise a spus poporului: Ați păcătuit un mare păcat; și acum voi urca la DOMNUL; poate voi face ispășire pentru păcatul vostru.

³¹ Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Oh, acest popor a păcătuit un mare păcat și și-au făcut dumnezei de aur.

³² Totuși acum dacă voiești, iartă păcatul lor; și dacă nu, șterge-mă, te rog eu, din cartea ta pe care ai scris-o.

³³ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Oricine a păcătuit împotriva mea, pe el îl voi șterge din cartea mea.

³⁴ De aceea acum du-te, condu poporul la locul despre care ți-am vorbit: iată, Îngerul meu va merge înaintea ta; totuși în ziua cercetării, voi pedepsi păcatul lor peste ei.

³⁵ Și DOMNUL a lovit poporul cu plăgi, pentru că au făcut vițelul pe care Aaron l-a făcut.

33

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pleacă și urcă de aici, tu și poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului, la țara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, spunând: Seminței tale o voi da,

² și voi trimite un înger înaintea ta; și voi alunga pe canaanit, pe amorit, pe hitit și pe perizit, pe hivit și pe iebusit:

³ La o țară în care curge lapte și miere, căci nu mă voi urca în mijlocul tău ca nu cumva eu să te mistui pe cale, pentru că tu ești un popor îndărătnic.

⁴ Și după ce poporul a auzit aceste vești rele, au jelit; și nimeni nu a pus pe el podoabele sale.

⁵ Pentru că DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune copiilor lui Israel: Voi sunteți un popor îndărătnic: dintr-odată mă voi urca în mijlocul tău și te voi mistui; de aceea acum scoate podoabele tale de pe tine, ca să știi ce să îți fac.

⁶ Și copiii lui Israel și-au scos podoabele lor la muntele Horeb.

⁷ Și Moise a luat tabernacolul și l-a ridicat în afara taberei, departe de tabără și l-a chemat Tabernacolul întâlnirii. Și s-a întâmplat că oricine căuta pe DOMNUL ieșea afară la tabernacolul întâlnirii, care era în afara taberei.

⁸ Și s-a întâmplat, după ce Moise a ieșit afară la tabernacol, că tot poporul s-a sculat și fiecare bărbat a stat în picioare la ușa cortului său și s-au uitat după Moise, până ce a intrat în tabernacol.

⁹ Și s-a întâmplat că, pe când Moise a intrat în tabernacol, coloana de nor a coborât și a stat la ușa tabernacolului și DOMNUL a vorbit cu Moise.

¹⁰ Și tot poporul a văzut coloana de nor stând la ușa tabernacolului; și tot poporul s-a ridicat și s-a închinat, fiecare bărbat în ușa cortului său.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise față în față, așa cum un bărbat vorbește prietenului său. Și el s-a întors din nou în tabără; dar servitorul său, Iosua, fiul lui Nun, un tânăr, nu s-a depărtat de tabernacol.

¹² Și Moise a spus DOMNULUI: Vezi, îmi spui: Adu acest popor; și nu mă lași să știu pe cine vei trimite cu mine. Totuși ai spus: Te cunosc pe nume și de asemenea ai găsit har înaintea ochilor mei.

¹³ Și acum, te rog, dacă am găsit har înaintea ochilor tăi, arată-mi acum calea ta, ca să te cunosc, ca să găsec har înaintea ochilor tăi; și ai în vedere că această națiune este poporul tău.

¹⁴ Și a spus: Prezența mea va merge cu tine și îți voi da odihnă.

¹⁵ Iar el i-a spus: Dacă prezența ta nu merge cu mine, nu ne urca de aici.

¹⁶ Căci în ce va fi cunoscut aici că eu și poporul tău am găsit har înaintea ochilor tăi? Nu este în aceea că mergi cu noi? Astfel vom fi separați, eu și poporul tău, dintre toate popoarele care sunt pe fața pământului.

¹⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Voi face și lucrul acesta pe care l-ai vorbit, pentru că ai găsit har înaintea ochilor mei și te cunosc pe nume.

¹⁸ Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria ta.

¹⁹ Iar el a spus: Voi face ca toată bunătatea mea să treacă pe dinaintea ta și voi vesti numele DOMNULUI înaintea ta; și voi avea har față de cine voi avea har și voi arăta milă cui voi arăta milă.

²⁰ Și a mai spus: Nu poți vedea fața mea, căci niciun om nu mă va vedea și după aceea să trăiască.

²¹ Și DOMNUL a spus: Iată, este un loc lângă mine și stai în picioare pe stâncă;

²² Și se va întâmpla, în timp ce gloria mea trece pe lângă tine, că te voi pune într-o crăpătură a stâncii și te voi acoperi cu mâna mea în timp ce trec pe lângă tine;

²³ Și îmi voi retrage mâna și vei vedea părțile mele din spate, dar fața mea nu se va vedea.

34

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Taie-ți două table de piatră asemenea primelor și voi scrie pe aceste table cuvintele care au fost pe primele table, pe care le-ai spart.

² Și fii gata mâine dimineață și urcă-te dimineață pe muntele Sinai și prezintă-te acolo mie pe vârful muntelui.

³ Și niciun bărbat să nu urce cu tine, să nu fie văzut niciun bărbat pe tot muntele; să nu pască nici turmele nici cirezile înaintea aceluși munte.

⁴ Iar el a tăiat două table de piatră asemenea primelor; și Moise s-a sculat dis-de-dimineață și a urcat pe muntele Sinai, așa cum DOMNUL îi poruncise și a luat în mâna sa cele două table din piatră.

⁵ Și DOMNUL a coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele DOMNULUI.

⁶ Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și a vestit: DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu, milostiv și cu har, îndelung răbdător și abundent în bunătate și adevăr,

⁷ Păstrând milă pentru mii, iertând nelegiuire și fărădelege și păcat și în niciun fel nu va cruța pe vinovat; pedepsind nelegiuirea părinților peste copii și peste copiii copiilor, până la a treia și a patra generație.

⁸ Și Moise s-a grăbit și și-a plecat capul spre pământ și s-a închinat.

⁹ Și a spus: Dacă acum am găsit har înaintea ochilor tăi, Doamne, lasă te rog, ca Domnul meu, să meargă printre noi, pentru că acesta este un popor îndărătnic; și iartă nelegiuirea noastră și păcatul nostru și ia-ne ca moștenirea ta.

¹⁰ Iar el a spus: Iată, fac un legământ: înaintea întregului tău popor voi face minuni, așa cum nu s-au mai făcut pe tot pământul, nici în vreo națiune; și tot poporul printre care tu te afli vor vedea lucrarea DOMNULUI; căci este un lucru înfricoșător pe care îl voi face cu tine.

¹¹ Ține ceea ce îți poruncesc în această zi; iată, alung dinaintea ta pe amorit și pe canaanit și pe hitit și pe perizit și pe hivit și pe iebusit.

¹² Ia seama la tine însuși, ca nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării în care mergi, ca nu cumva să fie o cursă în mijlocul tău;

¹³ Ci să distrugeți altarele lor, să spargeți idolii lor și să le tăiați dumbrăvile,

¹⁴ Pentru că nu te vei închina niciunui alt dumnezeu, pentru că DOMNUL, a cărui nume este Gelos, este un Dumnezeu gelos;

¹⁵ Nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării și ei să curvească după dumnezeii lor și să aducă sacrificiu dumnezeilor lor și vreunul să te cheme și să mănânci din sacrificiul lui;

¹⁶ Și să iei dintre fiicele lor pentru fiii tăi și fiicele lor să curvească după dumnezeii lor și să facă pe fiii tăi să curvească după dumnezeii lor.

¹⁷ Să nu îți faci dumnezei turnați.

¹⁸ Ține sărbătoarea azimelor. Mănâncă șapte zile azimă cum ți-am poruncit, în timpul lunii Abib, pentru că în luna Abib ai ieșit din Egipt.

¹⁹ Tot ce deschide pânțele este al meu; și fiecare întâi născut între vitele tale, fie bou sau oaie.

²⁰ Dar să răscumperi pe întâiul născut al măgăriței cu un miel; și dacă nu îl răscumperi, atunci să îi frângi gâtul. Să răscumperi pe tot întâiul născut dintre fiii tăi. Și niciunul să nu se arate înaintea mea cu mâna goală.

²¹ Să lucrezi șase zile, dar să te odihnești în a șaptea zi; să te odihnești în timpul aratului și al secerișului.

²² Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor roade ale secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului.

²³ De trei ori într-un an toți copiii tăi de parte bărbătească să se arate înaintea Domnului DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel.

²⁴ Pentru că voi arunca afară națiunile dinaintea ta și voi lărgi hotarele tale; niciun om nu va dori țara ta, când te vei urca să te arăți înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, de trei ori într-un an.

²⁵ Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu dospeală; nici să nu fie lăsat sacrificiul sărbătorii pastelui până dimineața.

²⁶ Să aduci primul dintre primele roade ale pământului tău la casa DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale.

²⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie-ți aceste cuvinte; căci după tonul acestor cuvinte am făcut un legământ cu tine și cu Israel.

²⁸ Iar el a fost acolo cu DOMNUL patruzeci de zile și patruzeci de nopți; nici nu a mâncat pâine, nici nu a băut apă. Și el a scris pe table cuvintele legământului, cele zece cuvinte.

²⁹ Și s-a întâmplat, când a coborât Moise de pe Muntele Sinai, și cele două table ale mărturiei erau în mâna lui Moise când a coborât de pe munte, că Moise nu știa că pielea feței sale strălucea cât timp a vorbit cu el.

³⁰ Și când Aaron și toți copiii lui Israel au văzut pe Moise, iată, pielea feței sale strălucea; și s-au temut să se apropie de el.

³¹ Și Moise i-a chemat; și Aaron și toți conducătorii adunării s-au întors la el; și Moise a vorbit cu ei.

³² Și după aceea toți copiii lui Israel s-au apropiat, și le-a dat în poruncă tot ceea ce DOMNUL vorbise cu el în muntele Sinai.

³³ Și când Moise a încetat să vorbească cu ei și a pus un vâl pe față.

³⁴ Dar când Moise a intrat înaintea DOMNULUI ca să vorbească cu el, el a scos vâlul, până când a ieșit. Și a ieșit și le-a spus copiilor lui Israel ceea ce i-a fost poruncit.

³⁵ Și copiii lui Israel au văzut fața lui Moise, că pielea feței lui Moise strălucea; și Moise a pus vâlul peste fața sa din nou, până când a intrat să vorbească cu el.

35

¹ Și Moise a adunat toată adunarea copiilor lui Israel și le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a poruncit, să le faceți.

² Șase zile se va face lucrarea, dar ziua a șaptea vă va fi o zi sfântă, un sabat de odihnă DOMNULUI: oricine va face vreo lucrare în ea va fi dat la moarte.

³ Să nu aprindeți foc în locuințele voastre în ziua de sabat.

⁴ Și Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe care Domnul l-a poruncit, spunând:

⁵ Luați dintre voi ofrandă DOMNULUI; oricine are inimă voitoare să aducă o ofrandă DOMNULUI: aur și argint și aramă,

⁶ Și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire și păr de capre,

⁷ Și piei de berbeci vopsite roșu și piei de bursuc și lemn de salcâm,

⁸ Și untdelemn pentru lampă și mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce,

⁹ Și pietre de onix și pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar.

¹⁰ Și fiecare om înțelept în inimă dintre voi să vină și să facă tot ceea ce DOMNUL a poruncit:

¹¹ Tabernacolul, cortul lui și acoperământul lui, copcile lui și scândurile lui, drugii lui, coloanele lui și soclurile lui,

¹² Chivotul și drugii lui, cu șezământul milei și perdeaua acoperământului,

¹³ Masa și drugii ei și toate vasele ei și pâinile punerii înaintea,

¹⁴ Sfeșnicul de asemenea pentru lumină și vasele lui și lămpile lui, cu untdelemnul pentru lumină.

¹⁵ Și altarul tămâiei și drugii lui și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușă la intrarea în tabernacol,

¹⁶ Altarul ofrandei arse, cu grătarul de aramă, drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,

¹⁷ Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile lor și perdeaua pentru ușă curții,

¹⁸ Țărușii tabernacolului și țărușii curții și frânghiile lor,

¹⁹ Hainele serviciului, pentru a face serviciul în locul sfânt, veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.

²⁰ Și toată adunarea copiilor lui Israel a plecat din prezența lui Moise.

²¹ Și a venit fiecare om a cărui inimă l-a stârnit și fiecare om al cărui duh l-a făcut voitor și au adus ofranda DOMNULUI pentru lucrarea tabernacolului întâlnirii și pentru tot serviciul lui și pentru veșmintele sfinte.

²² Și au venit, deopotrivă bărbați și femei, atâția câți au fost cu inimă voitoare, și au adus brățări și cercei și inele și table, toate bijuterii din aur; și fiecare om care a oferit, a oferit o ofrandă de aur DOMNULUI.

²³ Și toți la care s-a găsit albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire și păr de capre și piei roșii de berbeci și piei de bursuci, le-au adus.

²⁴ Și fiecare om care a oferit o ofrandă din argint și aramă a adus ofranda DOMNULUI; și toți la care s-a găsit lemn de salcâm pentru orice lucrare a serviciului, l-au adus.

²⁵ Și toate femeile care au fost înțelepte în inimă au tors cu mâinile lor și au adus ceea ce au tors, deopotrivă din albastru și din purpuriu și din stacojiu și din în subțire.

²⁶ Și toate femeile ale căror inimi le-au stârnit la înțelepciune au tors păr de capre.

²⁷ Și conducătorii au adus pietre de onix și pietre să fie montate pentru efod și pentru pieptar;

²⁸ Și mirodenii și untdelemn pentru lumină și pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia dulce.

²⁹ Copiii lui Israel au adus din bunăvoință o ofrandă DOMNULUI, fiecare bărbat și femeie, a cărui inimă i-a făcut voitori să aducă pentru toate felurile de lucrări, pe care DOMNUL le poruncise a fi făcute prin mâna lui Moise.

³⁰ Și Moise le-a spus copiilor lui Israel: Vedeți, DOMNUL a chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda;

³¹ Și l-a umplut cu duhul lui Dumnezeu în înțelepciune, în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug;

³² Și pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,

³³ Și în tăierea pietrelor; pentru a fi montate și în sculptarea lemnului, pentru a face orice fel de lucrare iscusită.

³⁴ Și lui și lui Aholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan, le-a pus în inimă să îi învețe pe alții.

³⁵ I-a umplut cu înțelepciune a inimii, pentru a lucra tot felul de lucrări, ale gravorului și ale meșteșugarului iscusit și ale lucrătorului în broderie, în albastru și în purpuriu, în stacojiu și în în subțire și ale țesătorului, chiar al celor ce fac orice fel de lucrare și al celor ce concep o lucrare iscusită.

36

¹ Atunci Bețaleel și Aholiab și fiecare bărbat înțelept în inimă, în care DOMNUL a pus înțelepciune și înțelegere ca să cunoască cum să lucreze orice fel de lucrare pentru serviciul sanctuarului, au lucrat conform cu tot ceea ce DOMNUL poruncise.

² Și Moise a chemat pe Bețaleel și pe Aholiab și pe fiecare bărbat înțelept în inimă, în a cărui inimă DOMNUL pusese înțelepciune, pe fiecare a cărui inimă îl stârnise să vină la lucrare, ca să o facă;

³ Și au primit de la Moise toată ofranda, pe care copiii lui Israel au adus-o pentru lucrarea serviciului sanctuarului, pentru a-l face în întregime. Și încă îi mai aduceau ofrande de bunăvoie în fiecare dimineață.

⁴ Și toți bărbații înțelepți, care lucrau toată lucrarea sanctuarului, au venit fiecare bărbat de la lucrarea lui pe care o făceau;

⁵ Și i-au vorbit lui Moise, spunând: Poporul aduce mult mai mult decât este nevoie pentru serviciul lucrării, pe care DOMNUL a poruncit a o face.

⁶ Și Moise a dat poruncă și au făcut ca aceasta să fie proclamată prin toată tabăra, spunând: Nici bărbat, nici femeie să nu mai facă nicio lucrare pentru ofrandă pentru sanctuar. Astfel poporul a fost oprit să aducă.

⁷ Căci materialul lor era suficient pentru toată lucrarea, să o facă și chiar prea mult.

⁸ Și fiecare om înțelept în inimă printre cei ce lucrau lucrarea tabernacolu-lui a făcut zece covoare din în subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu cu heruvimi, într-o lucrare iscusită i-a făcut.

⁹ Lungimea unui covor era douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor patru coți; covoarele erau toate de aceeași măsură.

¹⁰ Și el a prins cele cinci covoare, unul de celălalt; și celelalte cinci covoare le-a prins unul de celălalt.

¹¹ Și a făcut cheutori albastre la marginea unui covor, pe marginea împreunării; și tot așa a făcut pe marginea din capăt a celui alt covor, în îmbinarea a doua.

¹² Cincizeci de cheutori a făcut pe un covor și cincizeci de cheutori a făcut pe marginea covorului care era în îmbinarea a doua: cheutorile au ținut un covor de celălalt.

¹³ Și a făcut cincizeci de copci din aur și a prins covoarele unul de celălalt cu copcile; astfel a devenit un singur tabernacol.

¹⁴ Și a făcut covoare din păr de capre pentru acoperiș deasupra tabernacolului; a făcut unsprezece covoare.

¹⁵ Lungimea unui covor era de treizeci de coți și patru coți era lățimea unui covor; cele unsprezece covoare erau de o singură mărime.

¹⁶ Și a îmbinat cinci covoare între ele și șase covoare între ele.

¹⁷ Și a făcut cincizeci de cheutori pe marginea din capăt a covorului în îmbinare și cincizeci de cheutori a făcut pe marginea covorului care se îmbină cu al doilea.

¹⁸ Și a făcut cincizeci de copci din aramă pentru a îmbina acoperișul împreună, ca să fie unul singur.

¹⁹ Și pentru acoperiș, a făcut un acoperământ din piei de berbeci vopsite roșu și un acoperământ din piei de bursuci deasupra.

²⁰ Și a făcut, pentru tabernacol, scânduri din lemn de salcâm, stând în picioare.

²¹ Lungimea unei scânduri era de zece coți și lățimea unei scânduri de un cot și jumătate.

²² O scândură avea două cepuri, la distanță egală unul de celălalt; astfel a făcut pentru toate scândurile tabernacolului.

²³ Și a făcut scânduri pentru tabernacol: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud;

²⁴ Și patruzeci de socluri de argint a făcut sub cele douăzeci de scânduri: două socluri sub o scândură pentru cele două cepuri ale ei și două socluri sub altă scândură pentru cele două cepuri ale ei.

²⁵ Și pentru cealaltă parte a tabernacolului, care este spre colțul de nord, a făcut douăzeci de scânduri,

²⁶ Și cele patruzeci de socluri ale lor din argint: două socluri sub o scândură și două socluri sub altă scândură.

²⁷ Și pentru părțile tabernacolului care sunt spre vest a făcut șase scânduri.

²⁸ Și două scânduri a făcut pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți.

²⁹ Și au fost îmbinate între ele, dedesubt, și au fost îmbinate împreună la capul acesteia, într-un singur inel; astfel a făcut celor două scânduri în ambele colțuri.

³⁰ Și au fost opt scânduri; și soclurile lor au fost șaisprezece socluri de argint, sub fiecare scândură, două socluri.

³¹ Și a făcut drugii de lemn de salcâm, cinci pentru scândurile uneia din părțile tabernacolului.

³² Și cinci drugii pentru scândurile celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugii pentru scândurile tabernacolului pentru părțile spre vest.

³³ Și a făcut drugul din mijloc să treacă prin scânduri de la un capăt la celălalt.

³⁴ Și a placat scândurile cu aur și le-a făcut inelele din aur pentru a fi locuri pentru drugii și a placat drugii cu aur.

³⁵ Și a făcut o perdea albastră și purpurie și stacojie și în subțire răsucit; cu heruvimi a făcut-o într-o lucrare iscusită.

³⁶ Și i-a făcut patru piloni din lemn de salcâm și i-a placat cu aur; cârligele lor erau din aur; și a turnat pentru ei patru socluri din argint.

³⁷ Și a făcut pentru ușa tabernacolului o perdea albastră și purpurie și stacojie și din în subțire răsucit, din lucrare brodată,

³⁸ Și cei cinci stâlpi ale acestuia cu cârligele lor; și a placat capitелurile lor și vergelele lor cu aur; dar cele cinci socluri ale lor erau de aramă.

37

¹ Și Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui și un cot și jumătate înălțimea lui;

² Și i-a îmbrăcat cu aur pur pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut o coroană de aur de jur împrejur.

³ Și i-a turnat patru inele de aur, cele patru colțuri ale lui: două inele pe una din părțile lui și două inele pe cealaltă parte a lui.

⁴ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur.

⁵ Și el a pus drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să poarte chivotul.

⁶ Și a făcut șezământul milei din aur pur; doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui.

⁷ Și a făcut doi heruvimi din aur, i-a făcut din aur bătut dintr-o singură bucată, la cele două capete ale șezământului milei.

⁸ Un heruvim la un capăt de o parte și un alt heruvim la un capăt pe partea cealaltă; ieșind din șezământul milei a făcut heruvimii pe cele două capete ale lui.

⁹ Și heruvimii își întindeau aripile lor în sus și acopereau cu aripile lor șezământul milei, cu fețele lor privind unul la altul; chiar spre șezământul milei erau fețele heruvimilor.

¹⁰ Și a făcut masa din lemn de salcâm; doi coți era lungimea ei și un cot lățimea ei și un cot și jumătate înălțimea ei;

¹¹ Și a îmbrăcat-o cu aur pur și i-a făcut de jur împrejur o coroană de aur.

¹² De asemenea i-a făcut o margine cât un lat de palmă de jur împrejur; și a făcut o coroană de aur pentru marginea ei de jur împrejur.

¹³ Și a turnat pentru ea patru inele de aur și a pus inelele în cele patru colțuri care erau la cele patru picioare ale ei.

¹⁴ Inelele erau în fața marginii în locurile pentru drugii pentru a purta masa.

¹⁵ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur, pentru a purta masa.

¹⁶ Și a făcut vasele care erau pe masă, farfuriile ei și lingurile ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere, din aur pur.

¹⁷ Și a făcut sfeșnicul din aur pur; a făcut sfeșnicul dintr-o lucrare din aur bătut; stâlpul lui și brațul lui, bolurile lui, nodurile lui și florile lui erau din aceeași lucrare bătută.

¹⁸ Și șase brațe ieșeau din laturile lui: trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte a lui;

¹⁹ Trei cupe făcute asemenea migdalelor pe un braț, un nod și o floare; și trei boluri făcute asemenea migdalelor pe alt braț, un nod și o floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe ieșind din sfeșnic.

²⁰ Și pe sfeșnic erau patru boluri făcute ca migdale, nodurile lui și florile lui;

²¹ Și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui, conform celor șase brațe ieșind din acesta.

²² Nodurile lor și brațele lor erau la fel; toate acestea erau o singură lucrare bătută din aur pur.

²³ Și a făcut cele șapte lămpi ale lui și mucările lui și cenușarele lui, din aur pur.

²⁴ Dintr-un talant de aur pur l-a făcut cu toate vasele lui.

²⁵ Și a făcut altarul pentru tămâie din lemn de salcâm; lungimea lui era un cot și lățimea lui un cot; era pătrat; și doi coți era înălțimea lui; coarnele lui erau din aceeași bucată.

²⁶ Și l-a îmbrăcat cu aur pur, deopotrivă vârful lui și laturile lui de jur împrejur și coarnele lui; de asemenea i-a făcut o coroană din aur de jur împrejur.

²⁷ Și a făcut două inele din aur pentru acesta sub coroana lui, lângă cele două colțuri ale lui, pe cele două părți ale lui, să fie locuri pentru drugii pentru a-l purta cu totul.

²⁸ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aur.

²⁹ Și a făcut untdelemnul sfânt pentru ungere și tămâia pură din mirodenii dulci, conform artei parfumerilor.

38

¹ Și el a făcut altarul ofrandei arse din lemn de salcâm: cinci coți era lungimea lui și cinci coți lățimea lui; era pătrat; și trei coți înălțimea lui.

² Și a făcut coarnele lui pe cele patru colțuri ale acestuia; coarnele lui erau din aceeași bucată și l-a placat cu aramă.

³ Și a făcut toate vasele altarului, căldările și lopețile și oalele și cârligele pentru carne și tăvile pentru cărbuni, toate vasele lui le-a făcut din aramă.

⁴ Și a făcut pentru altar un grătar din aramă în formă de rețea sub marginea de sus a lui în jos, până la mijlocul acestuia.

⁵ Și a turnat patru inele pentru cele patru capete ale grătarului din aramă, ca să fie locuri pentru drugii.

⁶ Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu aramă.

⁷ Și a pus drugii în inele pe laturile altarului, pentru a-l purta cu totul; a făcut altarul gol pe dinăuntru cu scânduri.

⁸ Și a făcut ligheanul din aramă și piciorul lui din aramă, din oglinzile femeilor care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii.

⁹ Și a făcut curtea: pe partea de sud spre sud, perdelele curții erau din in subțire răsucit, de o sută de coți;

¹⁰ Stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor de aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor erau din argint.

¹¹ Și pentru partea de nord perdelele erau de o sută de coți, stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor din aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint.

¹² Și pentru partea de vest erau perdele de cincizeci de coți, stâlpii lor zece și soclurile lor zece; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint.

¹³ Și pentru partea de est spre est, cincizeci de coți.

¹⁴ Perdelele uneia din părțile porții erau de cincisprezece coți; stâlpii lor, trei, și soclurile lor, trei.

¹⁵ Și pentru cealaltă parte a porții curții, de o parte și de alta, erau perdele de cincisprezece coți; stâlpii lor, trei și soclurile lor, trei.

¹⁶ Toate perdelele curții de jur împrejur erau din însubțire răsucit.

¹⁷ Și soclurile pentru stâlpi erau din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint; și placarea capitelurilor lor era din argint; și toți stâlpii curții erau înfășurați cu argint.

¹⁸ Și perdeaua pentru poarta curții era lucrare brodată, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit; și douăzeci de coți era lungimea și înălțimea ca și lățimea era de cinci coți, corespunzând perdelelor curții.

¹⁹ Și stâlpii lor erau patru și soclurile lor din aramă, patru; cârligele lor din argint și placarea capitelurilor lor și vergelele lor, din argint.

²⁰ Și țărășii tabernacolului și ai curții de jur împrejur erau din aramă.

²¹ Aceasta este socoteala tabernacolului, a tabernacolului mărturiei, așa cum a fost socotită, conform poruncii lui Moise, pentru serviciul leviților, prin mâna lui Itamar, fiul lui Aaron preotul.

²² Și Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda, a făcut tot ceea ce DOMNUL a poruncit lui Moise.

²³ Și cu el a fost Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan, un gravor, un meșteșugar iscusit și un lucrător cu broderie în albastru și în purpuriu și în stacojiu și în subțire.

²⁴ Tot aurul care a fost folosit pentru lucrare în toată lucrarea locului sfânt, chiar aurul ofrandei, a fost de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute și treizeci de șekeli, după șekelul sanctuarului.

²⁵ Și argintul de la cei ce au fost numărați din adunare a fost de o sută de talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli, după șekelul sanctuarului;

²⁶ O beka pentru fiecare bărbat, adică o jumătate de șekel, după șekelul sanctuarului, pentru fiecare bărbat care a mers să fie numărat, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de bărbați.

²⁷ Și din cei o sută de talanți de argint au fost turnate soclurile sanctuarului și soclurile perdelei; o sută de socluri din o sută de talanți, un talant pentru un soclu.

²⁸ Și din o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli el a făcut cârlige pentru stâlpi și a placat capitelurile lor și le-a înfășurat.

²⁹ Și arama ofrandei era de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șekeli.

³⁰ Și cu aceasta a făcut soclurile ușii tabernacolului întâlnirii și altarul de aramă și grătarul de aramă pentru acesta și toate vasele altarului,

³¹ Și soclurile curții de jur împrejur și soclurile porții curții și toți țărășii tabernacolului și toți țărășii curții de jur împrejur.

39

¹ Și din albastru și purpuriu și stacojiu, au făcut haine pentru serviciu, pentru a face serviciul în locul sfânt și au făcut sfintele veșminte pentru Aaron, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

² Iar el a făcut efodul din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

³ Și au bătut aurul în plăci subțiri și l-au tăiat în sârme subțiri, pentru a-l lucra în albastru și în purpuriu și în stacojiu și în în subțire răsucit, cu lucrare iscusită.

⁴ Ei au făcut umerarii pentru acesta, ca să îl îmbine; prin cele două margini a fost acesta îmbinat.

⁵ Și brâul făcut cu iscusință al efodului său, care era peste acesta, era din aceeași bucată, conform lucrării acestuia, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit; așa cum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁶ Și au lucrat pietre de onix montate în broșe din aur, gravate precum sigiliile sunt gravate, cu numele copiilor lui Israel.

⁷ Și le-a pus pe umerii efodului, ca să fie pietre pentru amintire copiilor lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁸ Și a făcut pieptarul din lucrare iscusită, asemenea lucrării efodului, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și în subțire răsucit.

⁹ Era pătrat; au făcut pieptarul dublu: o palmă era lungimea lui și o palmă lățimea lui, dublu.

¹⁰ Și au montat în acesta patru rânduri de pietre; primul rând a fost un sardiu, un topaz și un rubin, acesta a fost primul rând.

¹¹ Și al doilea rând, un smarald, un safir și un diamant.

¹² Și al treilea rând, un hiacint, o agată și un ametist.

¹³ Și al patrulea rând, un beril, un onix și un jasp, ele au fost montate în broșe de aur în monturile lor.

¹⁴ Și pietrele erau conform cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor, asemenea gravurii unui sigiliu, fiecare cu numele lui, conform celor douăsprezece triburi.

¹⁵ Și au făcut peste pieptar lanțuri la margini, din lucrare împletită din aur pur.

¹⁶ Și au făcut două broșe din aur și două inele din aur; și au pus cele două inele în cele două capete ale pieptarului.

¹⁷ Și au pus cele două lanțuri împletite din aur în cele două inele la capetele pieptarului.

¹⁸ Și cele două capete ale celor două lanțuri împletite ei le-au fixat în cele două broșe și le-au pus pe umerarii efodului, înaintea acestuia.

¹⁹ Și au făcut două inele din aur și le-au pus la cele două capete ale pieptarului, pe marginea acestuia, care era pe partea efodului înăuntru.

²⁰ Și au făcut alte două inele din aur și le-au pus în cele două părți ale efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a acestuia, înaintea celeilalte îmbinări a lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului.

²¹ Și au legat pieptarul prin inelele sale la inelele efodului cu un șnur albastru, ca să fie deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie desprins de efod, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

²² Și el a făcut roba efodului din lucrare țesută, toată albastră.

²³ Și avea o gaură în mijlocul robei, ca gaura unei tunici de zale, cu o bordură de jur împrejurul găurii, ca să nu se sfâșie.

²⁴ Și au făcut pe marginile robei rodii albastre și din purpuriu și stacojiu și în răsucit.

²⁵ Și au făcut clopoței din aur pur și au pus clopoțeii între rodii pe marginea robei, de jur împrejur între rodii;

²⁶ Un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie, de jur împrejurul tivului robei pentru a servi, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

²⁷ Și au făcut tunici din in subțire din lucrare țesută pentru Aaron și pentru fiii lui,

²⁸ Și o mitră din in subțire și bonete frumoase din in subțire și pantaloni din in subțire răsucit,

²⁹ Și un brâu din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu, din lucrare brodată, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

³⁰ Și au făcut placa sfintei coroane din aur pur și au scris pe ea o inscripție, asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI.

³¹ Și au prins de aceasta un șnur albastru, ca să o fixeze sus peste mitră, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

³² Astfel a fost terminată toată lucrarea tabernacolului cortului întâlnirii; și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut ei.

³³ Și au adus tabernacolul la Moise, cortul și toată mobila lui, copcile lui, scândurile lui, drugii lui și stâlpii lui și soclurile lui,

³⁴ Și acoperământul din piei roșii de berbeci și acoperământul din piei de bursuci și perdeaua acoperământului,

³⁵ Chivotul mărturiei și drugii lui și șezământul milei,

³⁶ Masa și toate vasele ei și pâinile punerii înaintea,

³⁷ Sfeșnicul pur, cu lămpile lui, cu lămpile pentru a fi puse în ordine și toate vasele lui și untdelemnul pentru lumină,

³⁸ Și altarul din aur și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru ușa tabernacolului,

³⁹ Și altarul din aramă și grătarul lui din aramă și drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,

⁴⁰ Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile ei și perdeaua pentru poarta curții, frânghiile ei și țărșii ei și toate vasele serviciului tabernacolului, pentru cortul întâlnirii,

⁴¹ Hainele serviciului pentru a face serviciu în locul sfânt și sfințele veșminte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul de preot.

⁴² Conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată lucrarea.

⁴³ Și Moise a privit la toată lucrarea și, iată, ei au făcut-o precum DOMNUL a poruncit, chiar așa au făcut-o; și Moise i-a binecuvântat.

40

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² În prima zi a primei luni ridică tabernacolul cortului întâlnirii.

³ Și pune înăuntru chivotul mărturiei și acoperă chivotul cu perdeaua.

⁴ Și adu înăuntru masa și așază în ordine lucrurile care trebuie să fie așezate în ordine pe ea; și adu înăuntru sfeșnicul și aprinde-i lămpile.

⁵ Și așază altarul din aur pentru tămâie înaintea chivotului mărturiei și pune perdeaua ușii tabernacolului.

⁶ Și așază altarul ofrandei arse înaintea ușii tabernacolului cortului întâlnirii.

- 7 Și așază ligheanul între cortul întâlnirii și altar și pune apă în el.
- 8 Și pune curtea de jur împrejur și atârnă perdeaua la poarta curții.
- 9 Și ia untdelemnul pentru ungere și unge tabernacolul și tot ce este în el și sfințește-l și toate vasele lui; și va fi sfânt.
- 10 Și unge altarul ofrandei arse și toate vasele lui și sfințește altarul; și va fi un altar preasfânt.
- 11 Și unge ligheanul și piciorul său și sfințește-l.
- 12 Și adu pe Aaron și pe fiii săi la ușa tabernacolului întâlnirii și spală-i cu apă.
- 13 Și pune sfințele veșminte peste Aaron și unge-l și sfințește-l, ca el să îmi servească în serviciul de preot.
- 14 Și adu pe fiii săi și îmbracă-i cu haine;
- 15 Și unge-i, precum ai uns pe tatăl lor, ca ei să îmi servească în serviciul de preot, pentru că ungerea lor va fi cu adevărat o preoție veșnică prin toate generațiile.
- 16 Astfel a făcut Moise, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit, așa a făcut el.
- 17 Și s-a întâmplat, în prima lună, în al doilea an, în prima zi a lunii, că tabernacolul a fost înălțat.
- 18 Și Moise a ridicat tabernacolul și a fixat soclurile acestuia și a așezat scândurile lui și i-a pus drugii și i-a înălțat stâlpii.
- 19 Și a întins cortul peste tabernacol și a pus acoperământul cortului deasupra acestuia, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 20 Și a luat și a pus mărturia în chivot și a pus drugii la chivot și a pus șezământul milei deasupra, peste chivot.
- 21 Și a adus chivotul în tabernacol și a pus perdeaua acoperământului și a acoperit chivotul mărturiei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.
- 22 Și a pus masa în cortul întâlnirii, pe partea tabernacolului spre nord, dincoace de perdea.
- 23 Și a pus pâinea prezentării în ordine pe aceasta înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 24 Și a pus sfeșnicul în cortul întâlnirii, lângă masă, pe partea tabernacolului spre sud.
- 25 Și a aprins lămpile înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 26 Și a pus altarul din aur în cortul întâlnirii înaintea perdelei;
- 27 Și a ars tămâie dulce pe acesta, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 28 Și a pus perdeaua la ușa tabernacolului.
- 29 Și a pus altarul ofrandei arse la ușa tabernacolului cortului întâlnirii și a oferit pe acesta ofranda arsă și darul de mâncare, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 30 Și a așezat ligheanul între cortul întâlnirii și altar și a pus apă acolo pentru spălare.
- 31 Și Moise și Aaron și fiii săi și-au spălat mâinile și picioarele acolo;
- 32 Când au intrat în cortul întâlnirii și când s-au apropiat de altar, s-au spălat, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
- 33 Și a înălțat curtea de jur împrejurul tabernacolului și altarului și a atârnat perdeaua porții curții. Astfel Moise a terminat lucrarea.
- 34 Atunci un nor a acoperit cortul întâlnirii și gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.

³⁵ Și Moise nu a fost în stare să intre în cortul întâlnirii, deoarece norul a rămas peste el și gloria DOMNULUI a umplut tabernacolul.

³⁶ Și după ce norul s-a ridicat de pe tabernacol, copiii lui Israel au mers înainte în toate călătoriile lor;

³⁷ Dar dacă norul nu s-a ridicat, nu au călătorit până în ziua în care acesta s-a ridicat.

³⁸ Căci norul DOMNULUI era peste tabernacol în timpul zilei și foc era peste el în timpul nopții, înaintea ochilor întregii case a lui Israel, prin toate călătoriile lor.

Leviticul

¹ Și DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din tabernacolul întâlnirii, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă cineva dintre voi aduce un dar DOMNULUI, să aduceți darul vostru dintre vite, din cireadă și din turmă.

³ Dacă darul lui este un sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească, fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI.

⁴ Și să își pună mâna pe capul ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el.

⁵ Și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să aducă sângele și să stropească sângele de jur împrejur pe altarul care este lângă ușa tabernacolului întâlnirii.

⁶ Și să jupoaie ofranda arsă și să o taie în bucățile ei.

⁷ Și fiii preotului Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele în ordine pe foc;

⁸ Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar;

⁹ Dar măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să ardă totul pe altar, pentru a fi un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹⁰ Și dacă darul lui este din turme, adică dintre oi, sau dintre capre, pentru un sacrificiu ars, să aducă o parte bărbătească, fără cusur.

¹¹ Și să îl înjunghie pe partea altarului dinspre nord înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele lui pe altar de jur împrejur.

¹² Și să îl taie în bucățile lui cu capul lui și grăsimea lui; și preotul să le pună în ordine pe lemne, în focul de pe altar;

¹³ Dar să spele măruntaiele și picioarele cu apă și preotul să le aducă pe toate și să le ardă pe altar; este un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹⁴ Și dacă sacrificiul ars pentru darul său DOMNULUI este dintre păsări, atunci să aducă darul său dintre turturele, sau dintre porumbei tineri.

¹⁵ Și preotul să îl aducă la altar și să îi smulgă capul și să îl ardă pe altar; și sângele lui să fie stors la marginea altarului;

¹⁶ Și să îi smulgă gușa cu penele ei și să o arunce lângă altar în partea de est, lângă locul cenușii;

¹⁷ Și să despice pasărea cu aripile ei, dar să nu o împartă în două; și preotul să o ardă pe altar, peste lemnele care sunt în foc; este un sacrificiu ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

2

¹ Și când va aduce cineva un dar de mâncare DOMNULUI, darul lui să fie din floarea făinii; și să toarne untdelemn pe el și să pună tămâie pe el;

² Și să îl aducă fiilor lui Aaron, preoții, și să ia din el, din făină, o mână a sa plină și din untdelemnul lui, cu toată tămâia lui; și preotul să ardă amintirea lui pe altar, să fie ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI;

³ Și rămășița din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al darurilor DOMNULUI, făcute prin foc.

⁴ Și dacă aduci ca dar, un dar de mâncare copt în cuptor, să fie din turte nedospite din floarea făinii amestecată cu untdelemn, sau biscuiți nedospiti unși cu untdelemn.

⁵ Și dacă darul tău este un dar de mâncare copt într-o tavă, să fie din floarea făinii nedospită, amestecată cu untdelemn.

⁶ Să îl împarți în bucăți și să torni untdelemn peste el, este un dar de mâncare.

⁷ Și dacă darul tău este un dar de mâncare copt în tigaie, să fie făcut din floarea făinii amestecată cu untdelemn.

⁸ Și să aduci DOMNULUI darul de mâncare ce este făcut din aceste lucruri; și când acesta este prezentat preotului, el să îl aducă la altar.

⁹ Și preotul să ia din darul de mâncare o amintire din acesta și să îl ardă pe altar, este ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹⁰ Și ce rămâne din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al ofrandelor DOMNULUI făcute prin foc.

¹¹ Niciun dar de mâncare, pe care îl aduceți DOMNULUI, să nu fie făcut cu dospeală, pentru aceasta să nu ardeți nimic dospit, nici ceva cu miere, în niciuna din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc.

¹² Cât despre ofranda primelor roade, să le aduceți DOMNULUI, dar să nu fie arse pe altar pentru o aromă dulce.

¹³ Și fiecare dar al darului tău de mâncare să îl sărezi cu sare; și să nu permiți sării legământului Dumnezeuului tău să lipsească din darul tău de mâncare; cu toate darurile tale să oferi sare.

¹⁴ Și dacă aduci DOMNULUI un dar de mâncare din primele tale roade, să oferi spice verzi de grâne uscate în foc pentru darul de mâncare din primele roade, sau grăunțe din spice pisate și coapte.

¹⁵ Și să pui untdelemn pe el și să pui tămâie pe el, este un dar de mâncare.

¹⁶ Și preotul să ardă amintirea acesteia, parte din grăunțele pisate ale acestuia, și parte din untdelemnul acestuia, cu toată tămâia lui; este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

3

¹ Și dacă darul său este un sacrificiu al ofrandei de pace, dacă îl aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să îl aducă, fără cusur, înaintea DOMNULUI.

² Și să își pună mâna sa pe capul darului său și să îl înjunghie la ușa tabernacolului întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron să stropească sângele pe altar de jur împrejur.

³ Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie,

⁴ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.

⁵ Și fiii lui Aaron să le ardă pe altar pe sacrificiul ars, pe lemnele de pe foc; este ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

⁶ Și dacă darul lui, ca un sacrificiu al ofrandei de pace pentru DOMNUL, este din turmă, parte bărbătească sau parte femeiască, să îl aducă, fără cusur.

⁷ Dacă aduce un miel, ca ofrandă a sa, atunci să îl aducă înaintea DOMNULUI.

8 Și să își pună mâna pe capul darului său și să îl înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele lui pe altar, de jur împrejur.

9 Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin foc pentru DOMNUL; grăsimea acestuia și întreaga noadă, să o scoată de pe osul spinării; și grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie,

10 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.

11 Și preotul să le ardă pe altar, aceasta este mâncarea din ofranda făcută prin foc DOMNULUI.

12 Și dacă darul său este o capră, atunci să o aducă înaintea DOMNULUI.

13 Și să își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească sângele ei pe altar, de jur împrejur.

14 Și să aducă darul său din aceasta, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie,

15 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată.

16 Și preotul să le ardă pe altar; aceasta este mâncarea din ofranda făcută prin foc, de o aromă dulce, toată grăsimea este a DOMNULUI.

17 Acesta să fie un statut continuu pentru generațiile voastre, prin toate locuințele voastre: Să nu mâncați nici grăsime nici sânge.

4

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

2 Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă un suflet va păcătui din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și va lucra împotriva oricăreia dintre ele;

3 Dacă preotul, care este uns păcătuiește conform cu păcatul poporului, atunci el să aducă DOMNULUI pentru păcatul său, pe care l-a păcătuțit, un taur tânăr, fără cusur, DOMNULUI, ca ofrandă pentru păcat.

4 Și să aducă taurul la ușa tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI; și să își pună mâna pe capul taurului și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI.

5 Și preotul, care este uns, să ia din sângele taurului și să îl aducă la tabernacolul întâlnirii;

6 Și preotul să își înmoaie degetul în sânge și să stropească din sângele taurului de șapte ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei sanctuarului.

7 Și preotul să pună din sânge, înaintea DOMNULUI, pe coarnez altarului de tămâie dulce, care este în tabernacolul întâlnirii; și să toarne tot sângele taurului al ofrandei arse la baza altarului, care este la ușa tabernacolului întâlnirii.

8 Și să scoată din el toată grăsimea taurului pentru ofranda pentru păcat; grăsimea care acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie.

9 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată,

10 Precum a fost scoasă din taurul sacrificiului ofrandei de pace; și preotul să le ardă pe altarul ofrandei arse.

11 Și pielea taurului și toată carnea lui, cu capul lui și cu picioarele lui și măruntaiele lui și balega lui,

12 Chiar întregul taur să-l ducă în afara taberei la un loc curat, unde este turnată cenușa, și să îl ardă cu foc, pe lemne; să fie ars acolo unde este turnată cenușa.

13 Și dacă întreaga adunare a lui Israel păcătuiește din ignoranță și lucrul este ascuns de ochii adunării și ei au făcut ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și sunt vinovați,

14 Când păcatul, pe care l-au păcătuțit este cunoscut, adunarea să aducă un taur tânăr pentru păcat și să îl aducă înaintea tabernacolului înțâlnirii.

15 Și bătrânii adunării să își pună mâinile pe capul taurului înaintea DOMNULUI și taurul să fie înjunghiat înaintea DOMNULUI.

16 Și preotul, care este uns, să aducă din sângele taurului la tabernacolul înțâlnirii;

17 Și preotul să își înmoaie degetul în sânge și să îl stropească de șapte ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei.

18 Și să pună câțva din sânge pe coarnele altarului, care este înaintea DOMNULUI, care este în tabernacolul înțâlnirii, și să toarne tot sângele la baza altarului pentru ofrandele arse, care este la ușa tabernacolului înțâlnirii.

19 Și să îi scoată toată grăsimea și să o ardă pe altar.

20 Și să facă cu taurul precum a făcut cu taurul pentru ofrandă pentru păcat, astfel să facă el cu acesta și preotul să facă ispășire pentru ei, și acesta să le fie iertat.

21 Și el să care taurul în afara taberei și să îl ardă precum l-a ars pe primul taur, aceasta este ofrandă pentru păcat, pentru adunare.

22 Când un conducător a păcătuțit și a făcut ceva din ignoranță împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI Dumnezeuul său, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat,

23 Sau dacă păcatul său, în care a păcătuțit, ajunge la cunoașterea sa, el să-și aducă darul, un ied dintre capre, o parte bărbătească, fără cusur;

24 Și să își pună mâna pe capul țapului și să îl înjunghie în locul unde ei înjunghie ofranda arsă, înaintea DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat.

25 Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat, cu degetul său, și să îl pună pe coarnele altarului ofrandei arse și să toarne sângele lui la baza altarului pentru ofranda arsă.

26 Și să îi ardă toată grăsimea pe altar, precum grăsimea sacrificiului ofrandelor de pace; și preotul să facă ispășire pentru el, referitor la păcatul lui, și acesta îi va fi iertat.

27 Și dacă oricine dintre oamenii de rând păcătuiește din ignoranță, făcând ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat,

28 Sau dacă păcatul său, pe care l-a păcătuțit ajunge la cunoașterea sa, atunci să își aducă darul: un ied dintre capre, parte femeiască fără cusur, pentru păcatul său pe care l-a păcătuțit.

29 Și să își pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat și să înjunghie ofranda pentru păcat în locul unde se face ofranda arsă.

30 Și preotul să ia din sângele ei cu degetul său și să îl pună pe coarnele altarului al ofrandei arse și să toarne tot sângele ei la baza altarului.

31 Și să scoată toată grăsimea acesteia, precum este scoasă grăsimea de la sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să o ardă pe altar pentru o aromă

dulce DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru el și acesta să îi fie iertat.

³² Și dacă el aduce un miel ca ofrandă pentru păcat, el să aducă o parte femeiască fără cusur.

³³ Și să își pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat și să o înjunghie ca ofrandă pentru păcat în locul unde ei înjunghie ofranda arsă.

³⁴ Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat cu degetul său și să îl pună pe coarnele altarului pentru ofranda arsă și să toarne tot sângele ei la baza altarului;

³⁵ Și să scoată toată grăsimea ei, precum este scoasă grăsimea mielului de la sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să le ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru păcatul lui pe care l-a făcut și acesta îi va fi iertat.

5

¹ Și dacă un suflet păcătuiește și aude vocea jurământului și este martor, fie că a văzut, fie că a cunoscut aceasta, dacă el nu rostește aceasta, atunci el să poarte nelegiuirea sa.

² Sau dacă un suflet atinge vreun lucru necurat, fie trupul mort al unei fiare necurate, fie trupul mort al unei vite necurate, fie trupul mort al vreunei târâtoare necurate și dacă aceasta este ascunsă de el, el de asemenea să fie necurat și vinovat.

³ Sau dacă atinge necurăția unui om, oricare ar fi această necurăție prin care este pângărit și aceasta este ascunsă de el; când el va ști, să fie vinovat.

⁴ Sau dacă un suflet jură, rostind cu buzele să facă rău, sau să facă bine, orice rostește un om, cu jurământ și aceasta este ascunsă de el; când va ști, să fie vinovat într-una din acestea.

⁵ Și așa să fie, când va fi vinovat într-unul din aceste lucruri, el să mărturisească în ce a păcătuit;

⁶ Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, pentru păcatul său pe care l-a păcătuit, o parte femeiască din turmă, un miel sau un ied dintre capre, ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui.

⁷ Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă DOMNULUI pentru fărădelegea sa ce a făcut-o, două turturele sau doi porumbei tineri; unul ca ofrandă pentru păcat și celălalt ca ofrandă arsă.

⁸ Și să le aducă preotului, care să aducă ceea ce este ca ofrandă pentru păcat mai întâi și să îi smulgă capul de pe gâtul ei, dar să nu o rupă în două bucăți;

⁹ Și să stropească din sângele ofrandei pentru păcat pe latura altarului; și restul sângelui să îl stoarcă la baza altarului, aceasta este ofrandă pentru păcat.

¹⁰ Și să îl aducă pe al doilea ca ofrandă arsă, conform obiceiului; și preotul să facă ispășire pentru el, pentru păcatul lui pe care l-a păcătuit, și îi va fi iertat.

¹¹ Dar dacă el nu este în stare să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri, atunci cel ce a păcătuit să aducă pentru darul său, a zecea parte dintr-o efă de floarea făinii, ca ofrandă pentru păcat; să nu pună untdelemn peste ele, nici să nu pună tămâie în ea, pentru că este ofrandă pentru păcat.

¹² Apoi să o aducă la preot și preotul să ia o mână plină din ea, o amintire a ei și o să ardă pe altar, conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat.

¹³ Și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui pe care l-a păcătuit într-una din acestea și îi va fi iertat; și ce rămâne să fie a preotului, ca dar de mâncare.

¹⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁵ Dacă un suflet face o fărâdelege și păcătuiește din ignoranță, în lucrurile sfinte ale DOMNULUI, atunci el să aducă DOMNULUI pentru fărâdelegea sa, un berbec fără cusur din turme, cu prețuirea ta în șekeli de argint, după șekelul sanctuarului, ca ofrandă pentru fărâdelege;

¹⁶ Și pentru vătămarea pe care a adus-o în lucrul sfânt, să plătească înapoi și să adauge a cincea parte la ea și să o dea preotului; și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru fărâdelege și fărâdelegea îi va fi iertată.

¹⁷ Și dacă un suflet păcătuiește și face oricare din aceste lucruri care sunt interzise, prin poruncile DOMNULUI, a fi făcute; chiar dacă nu a știut, totuși este vinovat și va purta nelegiuirea sa.

¹⁸ Și să aducă preotului un berbec, fără cusur, din turmă cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărâdelege; și preotul să facă ispășire pentru el referitor la ignoranța lui, în care a greșit și despre care nu a știut și păcatul îi va fi iertat.

¹⁹ Aceasta este ofrandă pentru fărâdelege, a încălcat negreșit împotriva DOMNULUI.

6

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Dacă un suflet păcătuiește și face o fărâdelege împotriva DOMNULUI și minte pe aproapele său în ceea ce i-a fost încredințat să păstreze, sau în părtașie, sau într-un lucru luat prin violență, sau și-a înșelat aproapele;

³ Sau a găsit ceea ce era pierdut și minte referitor la aceasta și jură în mod fals, în oricare din toate acestea, pe care omul le face, păcătuind în acestea,

⁴ Atunci astfel să fie, deoarece a păcătuit și este vinovat, să restaureze ceea ce a luat în mod violent, sau lucrul pe care l-a dobândit în mod înșelător, sau ceea ce i-a fost predat să păstreze, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit,

⁵ Sau tot despre ceea ce a jurat în mod fals, să restaureze întru totul și să adauge a cincea parte în plus la acesta, și să îl dea celui ce îi aparține în ziua ofrandei sale pentru fărâdelege.

⁶ Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărâdelege, un berbec fără cusur din turmă, cu prețuirea ta, ca ofrandă pentru fărâdelege, adusă preotului;

⁷ Și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI și să fie iertat pentru orice lucru, tot ceea ce el a făcut în fărâdelege.

⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁹ Poruncește lui Aaron și fiilor săi, zicând: Aceasta este legea ofrandei arse: Este ofranda arsă, din cauza arderii ei pe altar toată noaptea, până dimineța, și focul altarului să ardă continuu pe el.

¹⁰ Și preotul să se îmbrace cu hainele sale de in și izmenele sale de in să le pună peste carnea sa, și să ridice cenușa pe care focul a mistuit-o cu ofranda arsă pe altar, și să o pună lângă altar.

¹¹ Și să își scoată hainele și să se îmbrace cu alte haine, și să care cenușa în afara taberei la un loc curat.

¹² Și focul de pe altar să ardă pe el; și nu se stingă; și preotul să ardă lemne pe el în fiecare dimineță și să pună în ordine, peste acestea, ofranda arsă; și să ardă pe el grăsimea ofrandelor de pace.

¹³ Focul să ardă continuu pe altar; să nu se stingă niciodată.

¹⁴ Și aceasta este legea darului de mâncare: fiii lui Aaron să îl aducă înaintea DOMNULUI, înaintea altarului.

¹⁵ Și să își ia din el o mână plină de făină, din darul de mâncare și din untdelemnul ei, și toată tămâia care este deasupra darului de mâncare și să ardă pe altar, ca aromă dulce, amintirea lui, adusă DOMNULUI.

¹⁶ Și rămășița lui, Aaron și fiii săi să o mănânce, cu azime să fie aceasta mâncată în locul sfânt; în curtea tabernacolului întâlnirii să o mănânce.

¹⁷ Să nu fie copt cu dospeală. Eu l-am dat lor ca parte a lor din ofrandele mele făcute prin foc; este preasfânt, precum este ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege.

¹⁸ Toți cei de parte bărbătească, dintre copiii lui Aaron, să mănânce din acesta. Este un statut pentru totdeauna în generațiile voastre, referitor la ofrandele DOMNULUI făcute prin foc; fiecare bărbat ce le atinge să fie sfânt.

¹⁹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²⁰ Acesta este darul lui Aaron și al fiilor săi, pe care să îl aducă DOMNULUI în ziua în care este uns; a zecea parte dintr-o efa de floarea făinii ca un continuu dar de mâncare, jumătate din ea dimineața și jumătate din ea, noaptea.

²¹ Într-o tavă să fie făcut cu untdelemn, și când este copt să îl aduci înăuntru, și bucățile coapte din darul de mâncare să le oferi ca aromă dulce DOMNULUI.

²² Și preotul, dintre fiii lui, care este uns în locul lui, să îl aducă, acesta este un statut pentru totdeauna adus DOMNULUI, să fie ars în întregime.

²³ Pentru ca fiecare dar de mâncare, pentru preot, să fie ars în întregime, acesta să nu fie mâncat.

²⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

²⁵ Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Aceasta este legea ofrandei pentru păcat: În locul unde ofranda arsă este înjunghiată, să fie și ofranda pentru păcat înjunghiată, înaintea DOMNULUI, ea este preasfântă.

²⁶ Preotul, care o aduce pentru păcat să o mănânce, în locul sfânt să fie mâncată, în curtea tabernacolului întâlnirii.

²⁷ Orice va atinge carnea acesteia să fie sfânt; și când este stropit din sângele ei peste orice haină, tu să speli ce a fost stropit în locul sfânt.

²⁸ Dar vasul de lut în care aceasta este fiartă să fie spart; și dacă este fiartă într-o oală de aramă, aceasta să fie deopotrivă frecată și clătită în apă.

²⁹ Toți cei de parte bărbătească dintre preoți să o mănânce, aceasta este preasfântă.

³⁰ Și nicio ofrandă pentru păcat, din care este adus sânge în tabernacolul întâlnirii pentru a face împăcare cu el în locul sfânt, să nu fie mâncată, să fie arsă în foc.

7

¹ În același fel aceasta este legea ofrandei pentru fărădelege, este preasfântă.

² În locul unde ei înjunghie ofranda arsă, acolo să înjunghie ofranda pentru fărădelege, și sângele ei să îl stropească peste altar de jur împrejur.

³ Și să aducă din aceasta toată grăsimea ei; noada și grăsimea care acoperă măruntaiele,

⁴ Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată;

⁵ Și preotul să ardă acestea pe altar ca ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru fărădelege.

⁶ Fiecare bărbat dintre preoți să mănânce din aceasta; ea să fie mâncată în locul sfânt, este preasfântă.

⁷ Precum este ofranda pentru păcat, astfel este ofranda pentru fărădelege, este o singură lege pentru ele, preotul, care face ispășire cu ea, o va avea.

⁸ Și preotul care aduce ofranda arsă a oricărui bărbat, preotul să ia pentru el pielea ofrandei arse, pe care el a adus-o.

⁹ Și darul de mâncare, copt în cuptor, și tot ce este gătit în tigăie și în tavă, să fie al preotului care o aduce.

¹⁰ Și fiecare dar de mâncare, amestecat cu untdelemn și uscat, îl vor avea toți fiii lui Aaron, al unuia ca și al celui alt.

¹¹ Și aceasta este legea sacrificiului ofrandelor de pace, pe care să îl aducă DOMNULUI.

¹² Dacă aduce ca mulțumire, să aducă cu sacrificiul de mulțumire, turte nedospite, amestecate cu untdelemn, și biscuiți nedospiti, unși cu untdelemn, și turte amestecate cu untdelemn, din floarea făinii, prăjite.

¹³ Pe lângă turte, să ofere ca daruri ale sale, pâine dospită cu sacrificiul de mulțumire al ofrandelor sale de pace.

¹⁴ Și din acestea să aducă unul din darul întreg ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL, și să fie a preotului care stropește sângele ofrandelor de pace.

¹⁵ Și carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace pentru mulțumiri să fie mâncată în aceeași zi în care este adusă; să nu lase nimic din ea până dimineață.

¹⁶ Dar dacă sacrificiul ofrandei sale este un lucru promis, sau ofrandă de bunăvoie, aceasta să fie mâncată în aceeași zi în care este adus sacrificiul lui; și a doua zi, de asemenea să fie mâncată rămășița acesteia;

¹⁷ Dar rămășița din carnea sacrificiului care rămâne în a treia zi să fie arsă cu foc.

¹⁸ Și dacă ceva din carnea sacrificiului ofrandelor sale de pace este mâncată în a treia zi, aceasta să nu fie acceptată, nici imputată celui ce a adus-o, să fie o urâciune și sufletul ce o mănâncă va purta nelegiuirea sa.

¹⁹ Și carnea ce atinge orice lucru necurat să nu fie mâncată, să fie arsă cu foc; și cât despre carne, tot cel ce este curat să mănânce din ea.

²⁰ Dar sufletul care mănâncă din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, având necurăția lui asupra lui, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său.

²¹ Mai mult, sufletul ce va atinge orice lucru necurat, ca necurăția unui om sau orice vită necurată sau orice lucru urâcios și necurat, și va mânca din carnea sacrificiului ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său.

²² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²³ Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Să nu mâncați niciun fel de grăsime, nici de bou, nici de oaie, nici de capră.

²⁴ Și grăsimea vitei care moare de la sine și grăsimea celei care este sfâșiată, de fiare, poate fi folosită în orice altă lucrare, dar voi în niciun caz să nu mâncați din ea.

²⁵ Pentru că oricine mănâncă grăsimea vitei, din care oamenii aduc ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, chiar acel suflet care o mănâncă să fie stârpit din poporul său.

²⁶ Mai mult, să nu mâncați niciun fel de sânge, fie de pasăre fie de vită, în niciuna din locuințele voastre.

²⁷ Oricare ar fi sufletul care mănâncă orice fel de sânge, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul său.

²⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²⁹ Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Cel ce aduce DOMNULUI sacrificiul ofrandelor sale de pace, să aducă darul său DOMNULUI din sacrificiul ofrandelor sale de pace.

³⁰ Propriile sale mâini să aducă acele ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, să aducă grăsimea cu pieptul; pieptul să fie legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.

³¹ Și preotul să ardă grăsimea pe altar, dar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor săi.

³² Și spata dreaptă să o dați preotului ca ofrandă ridicată din sacrificiile ofrandelor voastre de pace.

³³ Acela dintre fiii lui Aaron, care aduce sângele ofrandelor de pace și grăsimea, să ia spata dreaptă ca partea sa.

³⁴ Pentru că pieptul legănat și spata săltată eu am luat-o de la copiii lui Israel de la sacrificiile ofrandelor de pace și le-am dat lui Aaron preotul și fiilor săi, printr-un statut continuu între copiii lui Israel.

³⁵ Aceasta este porția din ungeria lui Aaron și din ungeria fiilor săi, din acele ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, în ziua în care el i-a prezentat pentru a servi DOMNULUI, în serviciul de preot;

³⁶ Pe care DOMNUL a poruncit să le fie date de copiii lui Israel, în ziua în care i-a uns, printr-un statut veșnic, prin toate generațiile lor.

³⁷ Aceasta este legea ofrandei arse, a darului de mâncare și a ofrandei pentru păcat și a ofrandei pentru fărădelege și a consacrărilor și a sacrificiului ofrandelor de pace;

³⁸ Pe care DOMNUL a poruncit-o lui Moise în muntele Sinai, în ziua în care el a poruncit copiilor lui Israel să aducă darurile lor DOMNULUI, în pustiul Sinai.

8

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Ia pe Aaron și pe fiii săi cu el și veșmintele și untdelemnul ungerii și un taur pentru ofranda pentru păcat și doi berbeci și un coș cu azime;

³ Și adună toată adunarea la ușa tabernacolului întâlnirii.

⁴ Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit; și adunarea s-a strâns la ușa tabernacolului întâlnirii.

⁵ Și Moise a spus adunării: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit să fie făcut.

⁶ Și Moise a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă.

⁷ Și a pus tunica pe el și l-a încins cu brâul și l-a îmbrăcat cu mantia și a pus efodul pe el și l-a încins cu brâul efodului, lucrat iscusit, și l-a strâns cu acesta.

⁸ Și a pus pieptarul pe el, de asemenea a pus în pieptar pe Urim și Tumim.

⁹ Și a pus mitra pe capul lui; de asemenea peste mitră, chiar peste partea ei dinainte, a pus placa din aur, sfânta coroană; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

¹⁰ Și Moise a luat untdelemnul ungerii și a uns tabernacolul și tot ce era în el și le-a sfințit.

11 Și a stropit cu acesta de șapte ori peste altar și a uns altarul și toate vasele lui, deopotrivă ligheanul și piedestalul lui, pentru a le sfinți.

12 Și a turnat pe capul lui Aaron din untdelemnul ungerii și l-a uns, pentru a-l sfinți.

13 Și Moise a adus pe fiii lui Aaron și a pus tunici pe ei și i-a încins cu brăie și a pus bonete pe ei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

14 Și a adus taurul pentru ofranda pentru păcat; și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul taurului pentru ofranda pentru păcat.

15 Și l-a înjunghiat; și Moise a luat sângele și l-a pus pe coarnele altarului, de jur împrejur, cu degetul său, și a purificat altarul și a turnat sângele la baza altarului și l-a sfințit, pentru a face împăcare pe el.

16 Și a luat toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și Moise le-a ars pe altar.

17 Dar taurul și pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars cu foc în afara taberei; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

18 Și a adus berbecul pentru ofranda arsă, și Aaron și fiii săi, și-au pus mâinile pe capul berbecului.

19 Iar el l-a înjunghiat; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur.

20 Și a tăiat berbecul în bucăți; și Moise a ars capul și bucățile și grăsimea.

21 Și a spălat măruntaiele și picioarele în apă; și Moise a ars întregul berbec pe altar, acesta a fost un sacrificiu ars ca aromă dulce și ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

22 Și a adus celălalt berbec, berbecul consacrării, și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului.

23 Iar el l-a înjunghiat; și Moise a luat din sângele acestuia și a pus pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept.

24 Și a adus pe fiii lui Aaron și Moise a pus din sânge pe vârful urechii lor drepte și pe degetul mare al mâinii lor drepte și pe degetul mare al piciorului lor drept; și Moise a stropit sângele peste altar, de jur împrejur.

25 Și a luat grăsimea și noada și toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei doi rinichi și grăsimea lor și spata dreaptă;

26 Și din coșul cu azime, care era înaintea DOMNULUI, a luat o turtă nedospită și o turtă unsă cu untdelemn și un biscuit, și le-a pus pe grăsime și pe spata dreaptă;

27 Și el a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe mâinile fiilor săi și le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI.

28 Și Moise le-a luat de pe mâinile lor și le-a ars pe altar peste ofranda arsă, ele au fost consacrări ca aromă dulce, aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

29 Și Moise a luat pieptul și l-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, căci din berbecul consacrării pieptul era partea lui Moise, precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

30 Și Moise a luat din untdelemnul ungerii și din sângele care era pe altar, și l-a stropit pe Aaron și pe veșmintele lui și pe fiii săi și pe veșmintele fiilor săi, împreună cu el; și a sfințit pe Aaron și veșmintele lui, și pe fiii săi și veșmintele lor, împreună cu el.

31 Și Moise le-a spus lui Aaron și fiilor săi: Fierbeți carnea la ușa tabernacolului întâlnirii; și acolo mâncați-o cu pâinea ce este în coșul consacrării, precum am poruncit eu, spunând: Aaron și fiii să o mănânce.

³² Și ceea ce rămâne din carne și din pâine să o ardeți cu foc.

³³ Și să nu ieșiți pe ușa tabernacolului întâlnirii în cele șapte zile, până ce zilele consacrării voastre ajung la sfârșit, pentru că în șapte zile el vă va consacra.

³⁴ Precum a făcut el astăzi, astfel a poruncit DOMNUL să facem, pentru a face ispășire pentru voi.

³⁵ De aceea să locuiți la ușa tabernacolului întâlnirii zi și noapte, șapte zile, și să păziți însărcinarea DOMNULUI, ca să nu muriți, pentru că așa îmi este poruncit.

³⁶ Astfel Aaron și fiii săi au împlinit toate lucrurile pe care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise.

9

¹ Și s-a întâmplat în a opta zi, că Moise a chemat pe Aaron și pe fiii săi și pe bătrânii Israelului;

² Și i-a spus lui Aaron: Ia-ți un vițel tânăr ca ofrandă pentru păcat și un berbec pentru ofrandă arsă, fără cusur și adu-i înaintea DOMNULUI.

³ Și copiiiilor lui Israel să le vorbești, spunând: Luați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; și un vițel și un miel, amândoi de un an, fără cusur, pentru ofrandă arsă;

⁴ De asemenea un taur și un berbec pentru ofrande de pace pentru a sacrifica înaintea DOMNULUI; și un dar de mâncare amestecat cu untdelemn, pentru că astăzi DOMNUL vi se va arăta.

⁵ Și ei au adus ceea ce Moise a poruncit, înaintea tabernacolului întâlnirii; și toată adunarea s-a apropiat și a stat în picioare înaintea DOMNULUI.

⁶ Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit ca voi să îl faceți; și gloria DOMNULUI vi se va arăta.

⁷ Și Moise i-a spus lui Aaron: Du-te la altar și adu ofranda ta pentru păcat și ofranda ta arsă, și fă ispășire pentru tine însuși și pentru popor, și adu ofranda poporului și fă ispășire pentru ei, precum DOMNUL a poruncit.

⁸ De aceea Aaron a mers la altar și a înjunghiat vițelul ofrandei pentru păcat, care era pentru el.

⁹ Și fiii lui Aaron au adus sângele la el, iar el a înmuiat degetul său în sânge și l-a pus pe coarnele altarului și a turnat sângele la baza altarului;

¹⁰ Dar grăsimea și rinichii și lobul de pe ficatul ofrandei pentru păcat, le-a ars pe altar; precum DOMNUL a poruncit lui Moise.

¹¹ Și carnea și pielea le-a ars cu foc în afara taberei.

¹² Și a înjunghiat ofranda arsă, și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit de jur împrejur peste altar.

¹³ Și i-au prezentat ofranda arsă, cu bucățile ei și capul; și le-a ars pe altar.

¹⁴ Și a spălat măruntaiele și picioarele și le-a ars peste ofranda arsă pe altar.

¹⁵ Și a adus darul poporului și a luat țapul, care era ofranda pentru păcat pentru popor și l-a înjunghiat și l-a oferit pentru păcat, precum pe cel dintâi.

¹⁶ Și a adus ofranda arsă și a oferit-o conform rânduielii.

¹⁷ Și a adus darul de mâncare și a luat o mână plină din el și l-a ars pe altar, lângă sacrificiul ars de dimineață.

¹⁸ A înjunghiat de asemenea taurul și berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace, care era pentru popor; și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-a stropit peste altar de jur împrejur,

¹⁹ Și grăsimea taurului și a berbecului, noada și ce acoperă măruntaiele și rinichii și lobul de pe ficat;

²⁰ Și ei au pus grăsimea peste piepturile sacrificiului, iar el a ars grăsimea pe altar.

²¹ Și piepturile și spata dreaptă Aaron le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; precum a poruncit Moise.

²² Și Aaron și-a ridicat mâna spre popor și l-a binecuvântat și a coborât de la aducerea ofrandei pentru păcat și de la ofranda arsă și de la ofrandele de pace.

²³ Și Moise și Aaron au intrat în tabernacolul întâlnirii, și au ieșit și au binecuvântat poporul; și gloria DOMNULUI s-a arătat întregului popor.

²⁴ Și a ieșit un foc de dinaintea DOMNULUI și a mistuit de pe altar, ofranda arsă și grăsimea, tot poporul când a văzut aceasta a strigat și a căzut cu fețele la pământ.

10

¹ Și Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, au luat fiecare tămâietoarea lui și au pus foc în ele și au pus tămâie deasupra și au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, ceea ce el nu le poruncise.

² Și a ieșit foc de la DOMNUL și i-a mistuit, iar ei au murit înaintea DOMNULUI.

³ Atunci Moise i-a spus lui Aaron: Aceasta este ceea ce DOMNUL a vorbit, spunând: Eu voi fi sfințit în cei ce se apropie de mine și înaintea întregului popor eu voi fi glorificat. Și Aaron a tăcut.

⁴ Și Moise a chemat pe Mișael și Elițafan, fiii lui Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a spus: Aproiați-vă, duceți pe frații voștri de dinaintea sanctuarului, afară din tabără.

⁵ Astfel s-au apropiat și i-au dus în tunicile lor, afară din tabără; precum spusese Moise.

⁶ Și Moise i-a zis lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi: Nu vă descoperiți capetele, nici nu vă sfâșiați hainele, ca nu cumva să muriți și ca nu cumva să vină furie peste tot poporul; ci lăsați pe frații voștri, întreaga casă a lui Israel, să plângă arderea pe care DOMNUL a aprins-o.

⁷ Și să nu ieșiți de la ușa tabernacolului întâlnirii ca nu cumva să muriți, pentru că untdelemnul ungerii DOMNULUI este peste voi. Și ei au făcut conform cuvântului lui Moise.

⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron, zicând:

⁹ Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu, nici fiii tăi cu tine, când intrați în tabernacolul întâlnirii, ca să nu muriți, acesta să fie un statut pentru totdeauna, prin toate generațiile voastre;

¹⁰ Și ca să puteți deosebi între ce este sfânt și ce nu este sfânt și între ce este curat și ce nu este curat.

¹¹ Și să îi învățați pe copiii lui Israel toate statutele pe care DOMNUL le-a spus prin mâna lui Moise.

¹² Și Moise i-a vorbit lui Aaron și lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi care rămăseseră: Luați darul de mâncare care rămâne din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc și mâncați-l fără dospeală lângă altar, pentru că acesta este preasfânt.

¹³ Și mâncați-l în locul sfânt, deoarece este dreptul tău și dreptul fiilor tăi, din sacrificiile făcute prin foc DOMNULUI, pentru că așa mi s-a poruncit.

14 Și pieptul legănat și spata săltată să le mâncați într-un loc curat; tu și fiii tăi și ficele tale cu tine, pentru că acestea sunt dreptul tău și dreptul fiilor tăi, care sunt date din sacrificiile ofrandelor de pace ale copiilor lui Israel.

15 Spata săltată și pieptul legănat să le aducă împreună cu ofrandele făcute prin foc din grăsimi, ca să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; și aceasta să fie a ta și a fiilor tăi cu tine, printr-un statut veșnic; precum DOMNUL a poruncit.

16 Și Moise a căutat cu atenție șaful ofrandei pentru păcat și, iată, acesta era ars, și s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron, care rămăseseră în viață, spunând:

17 Pentru ce nu ați mâncat ofranda pentru păcat în locul sfânt, văzând că aceasta este preasfântă și că Dumnezeu v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea adunării, pentru a face ispășire pentru ei înaintea DOMNULUI?

18 Iată, sângele lui nu a fost adus înăuntrul locului sfânt; voi într-adevăr trebuia să o fi mâncat în locul sfânt, precum am poruncit.

19 Și Aaron i-a vorbit lui Moise: Iată, astăzi ei și-au oferit ofranda pentru păcat și ofranda lor arsă înaintea DOMNULUI; și astfel de lucruri mi s-au întâmplat; și dacă aș fi mâncat ofranda de păcat astăzi, ar fi fost acceptată aceasta înaintea ochilor DOMNULUI?

20 Și când Moise a auzit aceasta, a fost mulțumit.

11

1 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunându-le:

2 Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acestea sunt animalele pe care să le mâncați dintre toate animalele de pe pământ.

3 Orice desparte copita și este cu copită bifurcată și rumegă hrana, printre animale, pe acelea să le mâncați.

4 Totuși pe acestea să nu le mâncați dintre cele ce rumegă, sau dintre cele cu unghie despicate; cămila, pentru că rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurată.

5 Și iepurele de stâncă, deoarece rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurat.

6 Și iepurele de câmp, pentru că el rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurat.

7 Și porcul, deși are unghia despicate și este cu copită bifurcată, totuși el nu rumegă hrana; vă este necurat.

8 Din carnea lor să nu mâncați și trupul lor mort să nu îl atingeți; vă sunt necurate.

9 Pe acestea să le mâncați din tot ce este în ape; orice are aripioare și solzi în ape, în mări și în râuri, pe acelea să le mâncați.

10 Și tot ce nu are aripioare și solzi în mări și în râuri, din tot ce mișcă în ape și din orice viețuitoare ce este în ape, acelea să vă fie o urâciune;

11 Da, să vă fie o urâciune; să nu mâncați din carnea lor și trupurile lor moarte să vă fie o urâciune.

12 Orice nu are aripioare nici solzi în ape, să vă fie o urâciune.

13 Și acestea sunt cele care să vă fie o urâciune printre păsări; să nu fie mâncate, sunt o urâciune; acvila și vulturul bărbos și vulturul pescar,

14 Și vulturul și uliul după felul său;

15 Fiecare corb după felul său;

16 Și bufnița și șoimul de noapte și cucul și șoimul după felul său,

17 Și cucuveaua și cormoranul și bufnița mare,

18 Și lebăda și pelicanul și vulturul egiptean,

19 Și barza, stârcul după felul său și nagățul și liliacul.

20 Toate zburătoarele care se târăsc, umblând pe toate patru picioarele, să vă fie o urâciune.

21 Totuși pe acestea să le mâncați din fiecare lucru zburător care se târăște mergând pe toate patru picioarele, care au fluierul picioarelor deasupra labelor lor, ca să sară cu totul de pe pământ.

22 Chiar pe acestea dintre ele să le mâncați: lăcusta după felul ei și lăcusta pleșuvă după felul ei și scarabeul după felul său și cosașul după felul său.

23 Dar orice alt lucru zburător care se târăște, care are patru picioare, să vă fie o urâciune.

24 Și din cauza acestora voi veți fi necurați, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara.

25 Și oricine trebuie să poarte orice din trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara.

26 Trupurile moarte ale fiecărui animal care desparte unghia și nu este cu copită bifurcată, nici nu rumegă mâncarea, vă sunt necurate, fiecare om ce le atinge să fie necurat.

27 Și orice merge pe labele sale, printre toate felurile de viețuitoare care merg pe toate patru picioarele, acelea vă sunt necurate, oricine atinge trupul lor mort să fie necurat până seara.

28 Și cel ce poartă trupul lor mort să își spele hainele și să fie necurat până seara, vă sunt necurate.

29 Acestea de asemenea vă vor fi necurate printre târătoarele ce se târăsc pe pământ; nevăstuica și șoarecele și țestoasa după felul ei,

30 Și dihorul și cameleonul și șopârla și melcul și cârțița.

31 Acestea vă sunt necurate printre toate cele ce se târăsc, oricine le atinge, după ce vor fi murit, să fie necurat până seara.

32 Și orice lucru ce cade pe ele, după ce vor fi murit, să fie necurat; fie acesta orice vas de lemn, sau haină, sau piele, sau sac, orice vas în care se face ceva, să fie pus în apă și să fie necurat până seara; astfel să fie el curățat.

33 Și fiecare vas de pământ, în care cade ceva din ele, orice este în ele să fie necurat; și să îl spargeți.

34 Din toată mâncarea care este de mâncat, peste care vine o asemenea apă să fie necurată; și toată băutura care este de băut în orice astfel de vas să fie necurată.

35 Și orice lucru peste care cade orice parte din trupul lor mort să fie necurat; fie cuptor sau vatră pentru oale, să fie dărâmate, pentru că sunt necurate și să vă fie necurate.

36 Totuși o fântână sau groapă, în care este abundență de apă, să fie curată, dar ce atinge trupul lor mort să fie necurat.

37 Și dacă ceva din trupul lor mort cade pe orice sămânță de semănat care este pentru a fi semănată, aceasta să fie curată.

38 Dar dacă ceva apă este pusă peste sămânță și vreo parte din trupul lor mort cade acolo, să vă fie necurată.

39 Și dacă vreun animal, din care voi puteți mânca, moare, cel ce atinge trupul lui mort să fie necurat până seara.

⁴⁰ Și cel ce mănâncă din trupul mort al acestuia să își spele hainele și să fie necurat până seara; de asemenea cel ce cară trupul mort al lui să-și spele hainele și să fie necurat până seara.

⁴¹ Și fiecare târâtoare ce se târâște pe pământ să fie o urâciune; să nu fie mâncată.

⁴² Orice merge pe pânțe și orice merge pe toate patru picioarele, sau orice are mai multe picioare printre toate târâtoarele ce se târâsc pe pământ, pe acelea să nu le măncați, pentru că sunt urâciune.

⁴³ Să nu vă faceți sufletele urâcioase cu vreo târâtoare ce se târâște pe pământ, nici să nu vă faceți necurați cu ele, ca să nu fiți pângăriți prin ele.

⁴⁴ Pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, de aceea sfințiți-vă și veți fi sfinți; căci eu sunt sfânt, să nu vă pângăriți cu niciun fel de târâtoare ce se târâște pe pământ.

⁴⁵ Pentru că eu sunt DOMNUL care vă aduce din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeuul vostru; de aceea fiți sfinți, căci eu sunt sfânt.

⁴⁶ Aceasta este legea despre animale și despre păsări și despre fiecare viețuitoare care se mișcă în ape și despre fiecare târâtoare care se târâște pe pământ,

⁴⁷ Pentru a face o diferență între necurat și curat și între animalul care poate fi mâncat și animalul care nu poate fi mâncat.

12

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Dacă o femeie rămâne însărcinată și naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte zile; conform cu zilele separării, pentru infirmitatea ei, să fie necurată.

³ Și în ziua a opta prepuțul lui să fie circumcis.

⁴ Și să continue în sângele curățirii ei treizeci și trei de zile; să nu atingă niciun lucru sfânt, nici să nu intre în sanctuar, până când zilele purificării ei vor fi împlinite.

⁵ Dar dacă ea naște un copil de parte femeiască, atunci să fie necurată două săptămâni, ca în separarea ei, și să continue în sângele curățirii ei șasezeci și șase de zile.

⁶ Și când zilele curățirii ei sunt împlinite, pentru un fiu, sau pentru o fiică, să aducă un miel de un an, ca ofrandă arsă și un porumbel tânăr sau o turturea, ca ofrandă pentru păcat, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot;

⁷ Acesta să le aducă înaintea DOMNULUI și să facă ispășire pentru ea; iar ea să fie curățată de scurgerea sângerării ei. Aceasta este legea pentru cea care a născut parte bărbătească sau parte femeiască.

⁸ Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri; unul pentru ofranda arsă și celălalt ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire pentru ea, iar ea să fie curată.

13

¹ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și Aaron, spunând:

² Când un bărbat va avea pe pielea sa o umflătură, o crustă sau o pată albă și aceasta este în pielea cârnii lui asemănătoare rânii de lepră, atunci el să fie adus la preotul Aaron, sau la unul dintre fiii săi, preoții;

³ Și preotul să se uite la rana din pielea cărnii; și când părul în rană este schimbat în alb și rana la vedere este mai adâncită decât pielea cărnii lui, aceasta este o rană de lepră; și preotul să îl privească și să îl declare necurat.

⁴ Dacă pata strălucitoare este albă în pielea cărnii lui și la vedere nu este mai adâncă decât pielea și părul ei nu este schimbat în alb, atunci preotul să îl închidă pe cel cu rana, șapte zile;

⁵ Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și, iată, dacă rana înaintea ochilor săi este neschimbată și rana nu se întinde pe piele, atunci preotul să îl mai închidă șapte zile;

⁶ Și preotul să se uite la el din nou în a șaptea zi; și, iată, dacă rana s-a întunecat puțin și rana nu s-a întins pe piele, preotul să îl declare curat, este doar o crustă; iar el să își spele hainele și să fie curat.

⁷ Dar dacă crusta se întinde mult în piele, după ce a fost văzut de preot, pentru curățirea lui, să fie văzut de preot din nou;

⁸ Și dacă preotul vede că, iată, crusta se întinde în piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este lepră.

⁹ Când rana de lepră este într-un bărbat, el să fie adus la preot;

¹⁰ Și preotul să se uite la el; și, iată, dacă umflătura este albă în piele și a schimbat părul în alb și este carne proaspăt vie în umflătură,

¹¹ Aceasta este o lepră veche în pielea cărnii lui, și preotul să îl declare necurat și să nu îl închidă, pentru că este necurat.

¹² Și dacă lepra se întinde mult pe piele și lepra acoperă toată pielea celui ce are rana, de la cap până în talpa piciorului său, oriunde privește preotul;

¹³ Atunci preotul să cerceteze; și, iată, dacă lepra i-a acoperit toată carnea, să îl declare curat pe cel ce are rana; totul s-a schimbat în alb, el este curat.

¹⁴ Dar când apare pe el carne vie să fie necurat.

¹⁵ Și preotul să se uite la carnea vie și să îl declare a fi necurat, căci carnea vie este necurată; aceasta este lepră.

¹⁶ Sau dacă se schimbă din nou carnea vie și este schimbată în alb, să vină la preot.

¹⁷ Și preotul să se uite la el; și, iată, dacă rana este schimbată în alb, atunci preotul să declare curat pe cel ce are rana, el este curat;

¹⁸ Și carnea, în care era o ulcerăție în pielea ei, dacă s-a vindecat,

¹⁹ Și dacă în locul ulcerăției este o umflătură albă, sau o pată strălucitoare sau albă și cumva roșiatică, și aceasta să fie arătată preotului;

²⁰ Și dacă, după ce preotul o vede, iată, este la vedere mai adâncă decât pielea, și părul ei este schimbat în alb, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană de lepră izbucnită din ulcerăție.

²¹ Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu sunt peri albi în ea și dacă nu este mai adâncă decât pielea, dar este cumva întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile;

²² Și dacă aceasta se întinde mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană.

²³ Dar dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se întinde, aceasta este o ulcerăție inflamată; și preotul să îl declare curat.

²⁴ Dar dacă este vreo carne, în pielea căreia este o inflamație arzătoare și carnea vie arzătoare are o pată strălucitoare albă, cumva roșiatică sau albă,

²⁵ Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, dacă părul în pata strălucitoare este schimbat în alb și la vedere este mai adâncită decât pielea, aceasta este lepră

izbucnită din inflamație, pentru aceasta preotul să îl declare necurat, aceasta este rana leprei.

²⁶ Dar dacă preotul se uită la ea și, iată, nu este niciun păr alb în pata strălucitoare și aceasta nu este mai adâncită decât pielea din jur, dar este cumva mai întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile;

²⁷ Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și dacă aceasta s-a întins mult pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este rana leprei.

²⁸ Și dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se întinde pe piele, dar este cumva mai întunecată, aceasta este o umflătură de inflamație; și preotul să îl declare curat, pentru că este o inflamație aprinsă.

²⁹ Dacă un bărbat sau o femeie are o rană pe cap sau pe barbă;

³⁰ Atunci preotul să se uite la rană; și, iată, dacă este la vedere mai adâncită decât pielea și este în ea păr galben subțire, atunci preotul să îl declare necurat, este o eczemă, chiar lepră pe cap sau pe barbă.

³¹ Și dacă preotul se uită la rana eczemei de la suprafața pielii și, iată, la vedere nu este mai adâncă decât pielea și nu este păr negru în ea, atunci preotul să îl închidă pe cel ce are rana eczemei la suprafața pielii, șapte zile;

³² Și în ziua a șaptea preotul să se uite la rană; și, iată, dacă eczema de la suprafața pielii nu se întinde și în ea nu este păr galben și eczema nu este la vedere mai adâncă decât pielea;

³³ El să fie ras, dar să nu radă eczema; și preotul să îl mai închidă, pe cel ce are eczema, șapte zile;

³⁴ Și în ziua a șaptea preotul să se uite la eczemă; și, iată, dacă, eczema nu s-a întins pe piele, nici nu este la vedere mai adâncă decât pielea, atunci preotul să îl declare curat, și să își spele hainele și să fie curat.

³⁵ Dar dacă eczema se întinde mult pe piele după curățirea sa;

³⁶ Atunci preotul să se uite la el; și, iată, dacă eczema s-a întins pe piele, preotul să nu caute păr galben; el este necurat.

³⁷ Dar dacă eczema este înaintea ochilor săi neschimbată și acolo este păr negru crescut în ea, eczema este vindecată, el este curat, și preotul să îl declare curat.

³⁸ Dacă de asemenea un bărbat sau o femeie au pe pielea cârnii lor pete strălucitoare, adică pete albe strălucitoare;

³⁹ Atunci preotul să se uite la ele; și, iată, dacă petele strălucitoare în pielea cârnii lor sunt de un alb mai întunecat, acestea sunt pete pistruiate care cresc în piele; el este curat.

⁴⁰ Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe capul lui, este chel; el este curat.

⁴¹ Și bărbatul al cărui păr a căzut de pe partea capului dinspre fața sa, este cu frunte cheală, el este curat.

⁴² Și dacă este pe capul chel, sau pe fruntea cheală, o rană roșiatică, aceasta este o lepră ce a izbucnit pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală.

⁴³ Atunci preotul să se uite la ea; și, iată, dacă umflătura rănii este alb roșiatică pe capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală, precum lepra apare pe pielea cârnii,

⁴⁴ Este un bărbat lepros, este necurat, preotul să îl declare cu desăvârșire necurat, rana lui este pe capul lui.

⁴⁵ Și cât despre lepră, cel în care este rana ei, hainele lui să fie rupte și capul descoperit și să pună un acoperământ peste buza de sus și să strige: Necurat, necurat.

46 În toate zilele, cât timp este rana în cel lepros, să fie pângărit; el este necurat; să locuiască singur; în afara taberei să fie locuința lui.

47 De asemenea haina în care se află rana leprei, fie ea haină de lână, sau haină de in,

48 Fie în urzeală sau băteală, a inului sau a lânii; fie ea în piele sau în orice lucru făcut din piele;

49 Și dacă rana este verzuie sau roșiatică în haină, sau în pielea hainei, fie în urzeală, sau în băteală, sau în orice lucru din piele, aceasta este o rana de lepră și să fie arătată preotului.

50 Și preotul să se uite la rană și să închidă lucrul care are rana șapte zile;

51 Și să se uite la rană în ziua a șaptea, dacă rana s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în pielea hainei, sau în orice lucru care este făcut din piele, atunci rana este lepră care roade; acel lucru este necurat.

52 De aceea să ardă haina aceea, fie urzeală, fie băteală, în lână sau in, sau orice lucru din piele în care este rana, pentru că este lepră care roade; să fie ars în foc.

53 Și dacă preotul se uită și, iată, rana nu s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru din piele,

54 Atunci preotul să poruncească să se spele lucrul în care este rana și să mai fie închis încă șapte zile;

55 Și preotul să se uite la rană, după ce este spălată; și, iată, dacă rana nu și-a schimbat culoarea și rana nu s-a întins, este necurată; să o arzi în foc; este roasă dinăuntru, fie pe față, fie pe dos.

56 Și dacă preotul se uită la ea și, iată, rana este cumva mai întunecată după spălare, atunci să o rupă din haină sau din piele sau din urzeală sau din băteală;

57 Și dacă aceasta încă apare în haină, fie în urzeală, fie în băteală sau în orice lucru de piele, aceasta este o rană care se întinde, lucrul care are rana să îl arzi cu foc.

58 Și haina, fie urzeală, fie băteală, fie orice lucru din piele, pe care îl vei spăla, dacă rana s-a depărtat de la acele lucruri, atunci să le speți a doua oară și vor fi curate.

59 Aceasta este legea rănii de lepră într-o haină de lână sau de in, fie în urzeala, fie în băteala ei, sau în orice lucru de piele, pentru a-l declara curat, sau a-l declara necurat.

14

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

2 Aceasta să fie legea leprosului în ziua curățirii lui, să fie adus la preot;

3 Și preotul să iasă afară din tabără; și preotul să se uite la rană și, iată, dacă rana de lepră este vindecată pe lepros;

4 Atunci preotul va porunci să se ia, pentru cel pregătit pentru a fi curățit, două păsări vii și curate și lemn de cedru și stacojiu și isop;

5 Și preotul să poruncească să fie înjunghiată, una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare;

6 Cât despre pasărea vie, să o ia împreună cu lemnul de cedru și stacojiul și isopul și să le înmoaie împreună cu pasărea vie în sângele pasării ucise peste apa curgătoare;

7 Și să stropească, pe cel ce este pregătit pentru a fi curățit de lepră, de șapte ori și să îl declare curat și să lase pasărea vie liberă în câmp deschis.

⁸ Și cel ce este pregătit pentru a fi curățit să își spele hainele și să își radă tot părul și să se spele în apă, ca să fie curat; și după aceea să intre în tabără și să rămână afară din cortul lui șapte zile.

⁹ Dar așa să fie în ziua a șaptea, el să își radă tot părul de pe cap și barba și sprâncenele, chiar tot părul să și-l radă; și să își spele hainele, de asemenea să își spele carnea în apă și va fi curat.

¹⁰ Și în ziua a opta să ia doi miei fără cusur și o mioară de un an, fără cusur, și trei zecimi dintr-o măsură de floarea făinii pentru un dar de mâncare, amestecată cu untdelemn și un log de untdelemn.

¹¹ Și preotul care îl curăță să prezinte bărbatul ce este pentru curățire și acele lucruri, înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii;

¹² Și preotul să ia un miel și să îl ofere ca ofrandă pentru fărădelege și logul de untdelemn și să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI;

¹³ Și să înjunghie mielul în locul în care va înjunghia ofranda pentru păcat și ofranda arsă, în locul sfânt, căci precum ofranda pentru păcat este a preotului, astfel este și ofranda pentru fărădelege, aceasta este preasfântă;

¹⁴ Și preotul să ia câțva sânge din ofranda pentru fărădelege și preotul să îl pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept;

¹⁵ Și preotul să ia câțva din logul de untdelemn și să îl toarne în palma mâinii sale stângi;

¹⁶ Și preotul să își înmoaie degetul drept în untdelemnul care este în palma mâinii stângi și să stropească din untdelemn cu degetul său de șapte ori înaintea DOMNULUI;

¹⁷ Și din restul untdelemnului care este în mâna sa, preotul să pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și peste degetul mare de la piciorul lui drept, peste sângele ofrandei pentru fărădelege;

¹⁸ Și rămășița din untdelemnul care este în mâna preotului să o toarne pe capul celui pregătit pentru a fi curățit, și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI.

¹⁹ Și preotul să aducă ofranda pentru păcat și să facă ispășire pentru cel pregătit pentru a fi curățit de necurăția sa; și după aceea să înjunghie ofranda arsă;

²⁰ Și preotul să aducă ofranda arsă și darul de mâncare pe altar, și preotul să facă ispășire pentru el și el să fie curat.

²¹ Iar dacă este sărac și nu poate aduce atât de mult, atunci să ia un miel ca ofrandă pentru fărădelege ca să fie legănată, pentru a se face ispășire pentru el, și o zecime dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare, și un log de untdelemn;

²² Și două turturele sau doi pui de porumbel, precum este în stare să aducă; și una să fie ofrandă pentru păcat iar cealaltă ofrandă arsă.

²³ Și să le aducă în ziua a opta pentru curățirea sa, la ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI.

²⁴ Și preotul să ia mielul ofrandei pentru fărădelege și logul de untdelemn și preotul să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI;

²⁵ Și să înjunghie mielul ofrandei pentru fărădelege, și preotul să ia câțva din sângele ofrandei pentru fărădelege și să îl pună pe vârful urechii drepte a celui

pregătit pentru a fi curățit, și pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept;

²⁶ Și preotul să toarne din untdelemn în palma mâinii sale stângi;

²⁷ Și preotul să stropească cu degetul său drept câțva din untdelemnul care este în mâna lui stângă, de șapte ori înaintea DOMNULUI;

²⁸ Și preotul să pună din untdelemnul care este în mâna sa pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna sa dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept, peste locul sângelui ofrandei pentru fărădelege;

²⁹ Și restul untdelemnului care este în mâna preotului să îl pună peste capul celui pregătit pentru a fi curățit, pentru a se face ispășire pentru el înaintea DOMNULUI.

³⁰ Și să aducă pe una dintre turturele, sau unul dintre porumbeii tineri, precum este în stare să aducă;

³¹ Precum este el în stare să le aducă, pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă, cu darul de mâncare, și preotul să facă ispășire pentru cel pregătit, pentru a fi curățit înaintea DOMNULUI.

³² Aceasta este legea celui în care este rana de lepră, a cărui mână nu este în stare să aducă cele ținând de curățirea lui.

³³ Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

³⁴ După ce veți fi intrat în țara Canaanului, pe care eu v-o dau ca stăpânire, și pun rana de lepră într-o casă din țara stăpânirii voastre;

³⁵ Și proprietarul casei să vină și să spună preotului, spunând: Mi se pare că este ceva ca o rană în casă,

³⁶ Atunci preotul să poruncească să fie golită casa înainte ca preotul să meargă să se uite la rană, ca să nu se facă necurate toate câte sunt în casă, și după aceea preotul să intre să se uite la casă;

³⁷ Și să se uite la rană și, iată, dacă rana este în pereții casei, cu adâncituri mici, verzui sau roșiatice, care la vedere sunt mai adânci decât peretele,

³⁸ Atunci preotul să iasă din casă la ușa casei și să închidă casa șapte zile;

³⁹ Și preotul să vină din nou în ziua a șaptea și să se uite; și, iată, dacă rana se întinde în pereții casei,

⁴⁰ Atunci să poruncească preotul ca ei să scoată pietrele în care este rana și să le arunce într-un loc necurat în afara orașului;

⁴¹ Și să facă să fie răzuită casa pe dinăuntru de jur împrejur, iar ei să toarne țărâna pe care au răzuit-o în afara orașului, într-un loc necurat;

⁴² Și să ia alte pietre și să le pună în locul acelor pietre; iar el să ia alt mortar și să tencuiască astfel casa.

⁴³ Și dacă rana se întoarce înapoi și izbucnește în casă, după ce a scos pietrele și după ce a răzuit casa și după ce aceasta este tencuită,

⁴⁴ Atunci preotul să vină și să se uite și iată, dacă rana s-a întins în casă, este lepră care roade în casă, aceasta este necurată.

⁴⁵ Și el să dărâme casa, pietrele ei și lemnăria acesteia și tot mortarul casei; și să le care afară din oraș, într-un loc necurat.

⁴⁶ Mai mult, cel ce intră în casă în timpul cât aceasta este închisă, să fie necurat până seara.

⁴⁷ Și cel ce se culcă în casă să își spele hainele; și cel ce mănâncă în casă să își spele hainele.

48 Și dacă preotul intră și se uită și, iată, rana nu s-a întins în casă, după ce casa a fost tencuită, atunci preotul să declare casa curată, deoarece rana este vindecată.

49 Și să ia, pentru a curăța casa, două păsări împreună cu lemn de cedru și stacojiu și isop;

50 Și să ucidă pe una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare;

51 Și să ia lemnul de cedru și isopul și stacojiul și pasărea vie și să le înmoaie în sângele păsării ucise și în apa curgătoare și să stropească de șapte ori casa;

52 Și casa să o curețe cu sângele păsării și cu apa curgătoare și cu pasărea vie și cu lemnul de cedru și cu isopul și cu stacojiul;

53 Dar să lase pasărea să plece în afara cetății, în câmp deschis și să facă ispășire pentru casă, și aceasta să fie curată.

54 Aceasta este legea pentru toate felurile de rană de lepră și a eczemei,

55 Și pentru lepra hainei și a casei,

56 Și pentru o umflătură și pentru o crustă și pentru o pată strălucitoare,

57 Pentru a învăța pe alții când este necurat și când este curat, aceasta este legea leprei.

15

1 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, zicând:

2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când vreun bărbat are o scurgere din carnea lui, din cauza scurgerii lui, este necurat.

3 Și aceasta să fie necurătenia lui, în scurgerea lui, fie carnea lui curge cu scurgerea lui, fie carnea lui este închisă de la scurgerea lui, aceasta este necurăția lui.

4 Fiecare pat, pe care se culcă cel ce are scurgerea, este necurat, și fiecare lucru, pe care șade el, să fie necurat.

5 Și oricine atinge patul lui să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

6 Și cel ce șade pe orice lucru pe care a șezut cel ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

7 Și cel ce atinge carnea celui ce are scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

8 Și dacă cel ce are scurgerea scuipă peste cel ce este curat, atunci acela să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

9 Și orice șea, pe care călărește cel ce are scurgerea, să fie necurată.

10 Și oricine atinge orice lucru care a fost sub el, să fie necurat până seara, și cel ce va căra oricare din acele lucruri să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara.

11 Și pe oricine atinge cel ce are scurgerea și nu și-a clătit mâinile sale în apă, să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara.

12 Și vasele de lut, pe care le-a atins cel ce are scurgerea, să fie sparte; și fiecare vas de lemn să fie clătit în apă.

13 Și când cel ce are o scurgere este curățat de scurgerea sa, atunci el să își numere șapte zile pentru curățirea sa și să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă curgătoare și să fie curat.

14 Și în ziua a opta să ia pentru el două turturele, sau doi porumbei tineri și să vină înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să le dea preotului;

15 Și preotul să le aducă, una ca ofrandă pentru păcat și cealaltă ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea lui.

16 Și dacă sămânța de împreunare a vreunui bărbat iese din el, atunci să își spele toată carnea în apă și să fie necurat până seara.

17 Și fiecare haină și fiecare piele, pe care este sămânța de împreunare, să fie spălată cu apă și să fie necurată până seara.

18 De asemenea femeia cu care bărbatul se va culca cu sămânța împreunării, amândoi să se îmbăieze în apă și să fie necurați până seara.

19 Și dacă vreo femeie are o scurgere și scurgerea în carnea ei este sânge, să fie separată șapte zile, și oricine o atinge să fie necurat până seara.

20 Și fiecare lucru pe care ea se culcă în separarea ei să fie necurat; orice lucru pe care ea șade, de asemenea să fie necurat.

21 Și oricine îi atinge patul să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

22 Și oricine atinge orice lucru pe care ea a șezut să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

23 Și dacă este ceva pe patul ei, sau vreun lucru pe care ea șade, când el îl atinge, să fie necurat până seara.

24 Și dacă un bărbat se culcă cu ea și necurăția ei este peste el, să fie necurat șapte zile; și tot patul pe care el se culcă să fie necurat.

25 Și dacă o femeie are o scurgere din sângele ei multe zile, mai mult timp decât zilele separării ei; toate zilele scurgerii necurăției ei să fie la fel ca zilele separării ei, ea să fie necurată.

26 Orice pat pe care se culcă în toate zilele scurgerii ei, să îi fie ca patul zilelor separării ei, și pe orice lucru se așază să fie necurat, ca necurăția separării ei.

27 Și oricine atinge acele lucruri să fie necurat și să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara.

28 Dar dacă ea este curățată de scurgerea ei, atunci să își numere șapte zile și după aceea să fie curată.

29 Și în ziua a opta să ia pentru ea două turturele, sau doi porumbei tineri și să îi aducă la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii.

30 Și preotul să o aducă pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea DOMNULUI, pentru scurgerea necurăției ei.

31 Astfel să separați pe copiii lui Israel de necurățiile lor; ca să nu moară în necurățiile lor, când ei spurcă tabernacolul meu care este între ei.

32 Aceasta este legea celui ce are o scurgere și a aceluia căruia îi iese sămânța din el și este întinat de acestea;

33 Și a celei bolnave cu necurăția ei și a celui ce are o scurgere, a bărbatului sau a femeii și a celui ce se culcă cu cea care este necurată.

16

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai lui Aaron, când au oferit înaintea DOMNULUI și au murit.

2 Și DOMNUL i-a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron, fratele tău, să nu vină tot timpul în locul sfânt dinăuntrul perdelei, care este înaintea șezământului milei

de deasupra chivotului, ca să nu moară, pentru că eu voi apărea în norul de peste șezământul milei.

³ Astfel să vină Aaron în locul sfânt, cu un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat, și cu un berbec ca ofrandă arsă.

⁴ Să îmbrace tunica sfântă de in și să aibă izmenele de in peste carnea sa și să fie încins cu un brâu de in și cu mitra de in să fie împodobit, acestea sunt sfintele vestimente; de aceea să își spele carnea în apă și astfel să le îmbrace.

⁵ Și să ia din adunarea copiilor lui Israel doi iezi dintre capre, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec ca ofrandă arsă.

⁶ Și Aaron să aducă taurul său al ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui.

⁷ Și să ia cei doi țapi și să îi prezinte înaintea DOMNULUI la ușa tabernacului în întâlnirii.

⁸ Și Aaron să arunce sortii peste cei doi țapi, un sort pentru DOMNUL și celălalt sort pentru țapul ispășitor.

⁹ Și Aaron să aducă țapul peste care a căzut sortul DOMNULUI și să îl ofere ca ofrandă pentru păcat.

¹⁰ Dar țapul peste care a căzut sortul să fie țap ispășitor, să fie prezentat viu înaintea DOMNULUI, să facă ispășire cu el și pentru a-l lăsa să plece în pustie, ca țap ispășitor.

¹¹ Și Aaron să aducă taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și să înjunghie taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el;

¹² Și să ia o tămâietoare plină cu cărbuni, arzând din focul de la altarul dinaintea DOMNULUI, și mâinile sale pline de tămâie dulce, zdrobită mărunt, și să le aducă înăuntru perdelei;

¹³ Și să pună tămâia peste focul dinaintea DOMNULUI, ca norul tămâiei să acopere șezământul milei, care este deasupra mărturiei, ca el să nu moară;

¹⁴ Și să ia din sângele taurului și să îl stropească cu degetul său peste șezământul milei înspre est; și să stropească cu degetul său de șapte ori, din sânge, înaintea șezământului milei.

¹⁵ Apoi să înjunghie țapul ofrandei pentru păcat, care este pentru popor, și să aducă sângele lui înăuntru perdelei și să facă cu acel sânge la fel cum a făcut cu sângele taurului, și să îl stropească peste șezământul milei și înaintea șezământului milei;

¹⁶ Și să facă ispășire pentru locul sfânt, din cauza necurățiilor copiilor lui Israel și din cauza fărădelegilor lor în toate păcatele lor, și astfel să facă pentru tabernacolul întâlnirii, care rămâne printre ei în mijlocul necurățiilor lor.

¹⁷ Și să nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el, pentru a face ispășire în locul sfânt, până când iese și până când nu a făcut ispășire pentru el și pentru casa sa și pentru toată adunarea lui Israel.

¹⁸ Și să iasă la altarul, care este înaintea DOMNULUI, și să facă ispășire pentru el; și să ia din sângele taurului și din sângele țapului și să îl pună pe carnele altarului de jur împrejur.

¹⁹ Și să stropească din sânge peste acesta cu degetul său, de șapte ori, și să îl curețe și să îl sfințească de necurățiile copiilor lui Israel.

²⁰ Și după ce a terminat cu împăcarea locului sfânt și a tabernacolului întâlnirii și a altarului, să aducă țapul viu;

21 Și Aaron să își pună amândouă mâinile pe capul țapului viu și să mărturisească peste el toate nelegiuirile copiilor lui Israel, și toate fărădelegile lor în toate păcatele lor; punându-le pe capul țapului și să îl trimită să plece departe în pustie, prin mâna unui bărbat pregătit;

22 Și țapul să poarte pe el toate nelegiuirile lor într-un pământ nelocuit, și să lase țapul să plece în pustie.

23 Și Aaron să intre în tabernacolul întâlnirii și să dezbrace veșmintele de in, pe care le-a îmbrăcat, când a intrat în locul sfânt, și să le lase acolo;

24 Și să își spele carnea cu apă în locul sfânt și să își îmbrace veșmintele și să iasă înainte și să aducă ofranda sa arsă și ofranda arsă a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor.

25 Și grăsimea ofrandei pentru păcat o să ardă pe altar.

26 Și cel ce a lăsat țapul să plece, țapul ispășitor, să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără.

27 Și taurul ca ofrandă pentru păcat și țapul ca ofrandă pentru păcat, al căror sânge a fost adus înăuntru pentru a se face ispășire în locul sfânt, de unul să fie duși afară din tabără, iar ei să ardă în foc pielea lor și carnea lor și balega lor.

28 Și cel ce le arde să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără.

29 Și acesta să vă fie un statut pentru totdeauna, în luna a șaptea, în ziua a zecea a lunii, să vă chinuiți sufletele și să nu faceți deloc nicio lucrare, nici cel din țara voastră, nici străinul care locuiește temporar printre voi;

30 Pentru că în ziua aceea preotul va face ispășire pentru voi, pentru a vă curăța ca să fiți curați de toate păcatele voastre înaintea DOMNULUI.

31 Aceasta să vă fie un sabat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, printr-un statut pentru totdeauna.

32 Și preotul, pe care el îl va unge și pe care îl va consacra pentru a servi în serviciul de preot în locul tatălui său, să facă ispășirea și să îmbrace veșmintele de in, veșmintele sfinte;

33 Și să facă ispășire pentru sanctuarul sfânt și să facă ispășire pentru tabernacolul întâlnirii și pentru altar, și să facă ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării.

34 Și acesta să vă fie un statut veșnic, pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel pentru toate păcatele lor, o singură dată pe an. Iar el a făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

17

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

2 Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit spunând:

3 Orice bărbat din casa lui Israel, care înjunghie un bou sau miel sau capră, în tabără, sau îl înjunghie în afara taberei,

4 Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a aduce un dar DOMNULUI înaintea tabernacolului DOMNULUI, sânge să i se impute aceluia bărbat; el a vărsat sânge; și acel bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său;

5 Pentru ca acești copii ai lui Israel să își aducă sacrificiile, pe care le aduce în câmp deschis, da, ca ei să le aducă DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot și să le ofere ca ofrande de pace DOMNULUI.

⁶ Și preotul să stropască sângele peste altarul DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii și să ardă grăsimea pentru o aromă dulce DOMNULUI.

⁷ Iar ei să nu mai aducă sacrificiile lor dracilor, după care au curvit. Acesta să le fie un statut pentru totdeauna prin toate generațiile lor.

⁸ Și să le spui: Orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care aduce ofrandă arsă sau un sacrificiu,

⁹ Și nu îl aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a-l oferi DOMNULUI, chiar acel bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său.

¹⁰ Și orice bărbat din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care mănâncă orice fel de sânge; chiar eu îmi voi întoarce fața împotriva celui suflet care mănâncă sânge și îl voi stârpi din mijlocul poporului său.

¹¹ Pentru că viața cărnii este în sânge; și vi l-am dat pe altar pentru a se face ispășire pentru sufletele voastre, pentru că sângele este cel ce face ispășire pentru suflet.

¹² De aceea am spus copiilor lui Israel: Niciun suflet dintre voi să nu mănânce sânge, nici vreun străin care locuiește temporar printre voi să nu mănânce sânge.

¹³ Și orice bărbat dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care vânează și prinde orice fiară sau pasăre care poate fi mâncată, chiar el să îi scurgă sângele și să îl acopere cu țărână.

¹⁴ Pentru că el este viața întregii cărnii; sângele acesteia este pentru viața ei; de aceea am spus copiilor lui Israel: Să nu mâncați sânge de la niciun fel de carne, pentru că viața întregii cărnii este sângele ei, oricine îl mănâncă să fie stârpit!

¹⁵ Și fiecare suflet care mănâncă ceea ce a murit de la sine, sau care a fost sfășiat de fiare, fie unul din țara voastră, sau un străin, deopotrivă să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara, apoi să fie curat.

¹⁶ Dar dacă nu le spală, nici nu își îmbăiază carnea, atunci să își poarte propria neleguire.

18

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

³ Să nu faceți după lucrările din țara Egiptului, în care ați locuit; și după lucrările din țara Canaanului, în care eu v-am adus, să nu faceți, nici să nu umblați în rânduilele lor.

⁴ Să împliniți judecățile mele și să țineți rânduilele mele, ca să umblați în ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

⁵ De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele, pe care un om, dacă le împlinește, va trăi în ele: Eu sunt DOMNUL.

⁶ Niciunul dintre voi să nu vă apropiați de niciuna dintre rudele sale, ca să le descoperiți goliciunea: Eu sunt DOMNUL.

⁷ Goliciunea tatălui tău sau goliciunea mamei tale, să nu o descoperi, ea este mama ta; să nu îi descoperi goliciunea.

⁸ Goliciunea soției tatălui tău să nu o descoperi, este goliciunea tatălui tău.

⁹ Goliciunea surorii tale, fiica tatălui tău, sau fiica mamei tale, fie născută acasă, sau născută departe, goliciunea lor să nu o descoperi.

¹⁰ Goliciunea fiicei fiului tău, sau a fiicei fiicei tale, goliciunea lor să nu o descoperi, căci goliciunea lor este propria ta goliciune.

¹¹ Goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută din tatăl tău, ea este sora ta, să nu îi descoperi goliciunea.

¹² Să nu descoperi goliciunea surorii tatălui tău, ea este ruda apropiată, a tatălui tău.

¹³ Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci ea este ruda apropiată, a mamei tale.

¹⁴ Să nu descoperi goliciunea fratelui tatălui tău, să nu te apropii de soția lui, ea este mătușa ta.

¹⁵ Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, ea este soția fiului tău; să nu descoperi goliciunea ei.

¹⁶ Să nu descoperi goliciunea soției fratelui tău, este goliciunea fratelui tău.

¹⁷ Să nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei; nici să nu iei pe fiica fiului ei, sau pe fiica fiicei ei, ca să îi descoperi goliciunea, pentru că ele sunt rudele ei apropiate, aceasta este stricăciune.

¹⁸ Nici să nu iei de soție o soră a ei, ca să o chinuiești, pentru a-i descoperi goliciunea, pe lângă a celeilalte, în timpul vieții ei.

¹⁹ De asemenea să nu te apropii de o femeie să îi descoperi goliciunea, cât timp ea este pusă deoparte pentru necurăția ei.

²⁰ Mai mult să nu te culci carnal cu soția aproapelui tău, ca să te pângărești cu ea.

²¹ Și, să nu lași pe niciunul din sămânța ta să treacă prin foc, pentru Moloh, nici să nu pângărești numele Dumnezeuului Tău: Eu sunt DOMNUL.

²² Să nu te culci cu un bărbat, precum te culci cu o femeie, este urâciune.

²³ Nici să nu te culci carnal cu vreun animal ca să te pângărești cu el, nici vreo femeie să nu stea înaintea unui animal ca să se culce cu el, este încurcătură.

²⁴ Să nu vă pângăriți în vreunul dintre aceste lucruri, pentru că în toate acestea sunt pângărite națiunile, pe care le arunc din fața voastră.

²⁵ Și țara este pângărită, de aceea pedepsesc nelegiuirea ei peste ea și țara însăși vomită pe locuitorii ei.

²⁶ De aceea să țineți statutele mele și judecățile mele și să nu faceți niciuna dintre aceste urâciuni, nimeni din națiunea voastră, niciunul dintre străinii care locuiesc temporar printre voi;

²⁷ (Pentru că toate aceste urâciuni le-au făcut oamenii din țară, care au fost înaintea voastră și țara este pângărită;)

²⁸ Ca țara să nu vă vomite și pe voi afară, când o pângăriți, precum a vomitat afară națiunile care au fost înaintea voastră.

²⁹ Pentru că oricine va face oricare dintre aceste urâciuni, chiar sufletele care le fac vor fi stârpite din mijlocul poporului lor.

³⁰ De aceea să țineți rânduielile, ca să nu faceți niciunul dintre aceste obiceiuri scârboase, care au fost făcute înainte de voi și ca să nu vă pângăriți voi înșivă în ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

19

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

² Vorbește întregii adunări a copiilor lui Israel și spune-le: Să fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL Dumnezeuul vostru sunt sfânt.

³ Fiecare om să se teamă de mama sa și de tatăl său și să țineți sabatele mele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

4 Nu vă întoarceți la idoli, nici să nu vă faceți dumnezei turnați: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

5 Și dacă aduceți un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, să îl aduceți din propria voastră voie bună.

6 Să fie mâncat în aceeași zi în care îl aduceți și a doua zi; și dacă ar rămâne până în a treia zi, să fie ars în foc.

7 Și dacă se mănâncă din el în a treia zi, este urâciune; să nu fie acceptat.

8 De aceea oricine care îl mănâncă va purta nelegiuirea sa, deoarece a spurcat lucrul sfințit al DOMNULUI; și acel suflet să fie stârpit din mijlocul popoului său.

9 Și când secerăți secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul tău.

10 Și să nu îți cureți via de boabele căzute, nici să nu strângi fiecare ciorchine din via ta; să le lași pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

11 Să nu furați, nici să nu vă purtați cu falsitate, nici să nu vă mințiți unul pe celălalt.

12 Și să nu jurați fals pe numele meu; nici să nu pângărești numele Dumnezeului tău: Eu sunt DOMNUL.

13 Să nu escrochezi pe aproapele tău, nici să nu îl jefuiești; plățile celui angajat cu ziua să nu rămână la tine toată noaptea până dimineața.

14 Să nu blestemi pe cel surd, nici să nu pui o piatră de poticnire înaintea celui orb, ci să te temi de Dumnezeul tău: Eu sunt DOMNUL.

15 Să nu faceți nedreptate în judecată; să nu pârținești pe sărac, nici să nu onorezi persoana celui puternic, ci în dreptate să judeci pe aproapele tău.

16 Să nu mergi încolo și încoace ca un bărfitor în mijlocul popoului tău, nici să nu stai împotriva sângelui aproapelui tău: Eu sunt DOMNUL.

17 Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri în vreun fel pe aproapele tău și să nu permiți păcat asupra lui.

18 Să nu te răzbuni, nici să nu porți vreo pică împotriva copiilor din poporul tău, ci să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși: Eu sunt DOMNUL.

19 Să țineți statutele mele. Să nu lași vitele tale să se împerecheze cu un soi amestecat; să nu semeni câmpul tău cu sămânță amestecată; nici să nu îmbraci vreodată o haină amestecată făcută din fire de in și lână.

20 Și oricine se culcă în mod carnal cu o femeie, ce este roabă, legată prin logodnă unui soț și nu este răscumpărată, nici având libertatea dată ei, ea să fie biciuită, ei să nu fie dați morții, deoarece nu era liberă.

21 Iar el să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, la ușa tabernacolului întâlnirii, un berbec ca ofrandă pentru fărădelege.

22 Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbec ofrandei pentru fărădelege înaintea DOMNULUI, pentru păcatul lui pe care l-a făcut; și păcatul făcut să îi fie iertat.

23 Și când veți intra în țară și veți fi sădit tot felul de pomi pentru hrană, să socotiți rodul lor ca necircumcis; trei ani să vă fie ca necircumcis, din acesta să nu se mănânce.

24 Dar în al patrulea an tot rodul lor să fie sfânt pentru a lăuda pe DOMNUL cu el.

25 Și în al cincilea an să mâncați din rodul lor, ca să vi se adauge venitul lor: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

26 Să nu mâncați nimic cu sânge; nici să nu folosiți descântarea, nici să nu preziceți timpurile.

²⁷ Să nu vă rotunjiți colțurile capetelor, nici să nu distrugi colțurile bărbii tale.

²⁸ Să nu faceți niciun fel de tăieturi în carnea voastră pentru morți, nici nu întipăriți niciun fel de semne pe voi: Eu sunt DOMNUL.

²⁹ Nu prostitua pe fiica ta, să o faci să fie o curvă; ca nu cumva țara să cadă în curvie și pământul să devină plin de stricăciune.

³⁰ Să țineți sabbatele mele și să respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL.

³¹ Să nu mergeți la cei ce au demoni, nici la cei ce caută după vrăjitori, ca să vă pângăriți cu ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

³² Să te ridici în picioare în fața capului cărunt și să onorezi fața omului bătrân și să te temi de Dumnezeuul tău: Eu sunt DOMNUL.

³³ Și dacă un străin locuiește temporar cu tine în țara voastră, să nu îl chinuți.

³⁴ Ci străinul care locuiește cu voi să vă fie ca unul născut printre voi și să îl iubești ca pe tine însuși, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

³⁵ Să nu faceți nicio nedreptate în judecată, în linia de măsură, în măsurarea greutateii, sau în măsurarea lichidelor.

³⁶ Să aveți balanțe drepte, greutatei drepte, o eă dreaptă și un hin drept: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am scos din țara Egiptului.

³⁷ De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL.

20

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

² Mai spune o dată copiilor lui Israel: Oricine dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, dă pe cineva din sămânța sa lui Moloh, acela negreșit să fie dat morții, poporul să îlucidă cu pietre.

³ Și îmi voi întoarce fața împotriva celui om și îl voi stârpi din mijlocul poporului său, pentru că el a dat din sămânța sa lui Moloh, ca să spurce sanctuarul meu și să pângărească numele meu sfânt.

⁴ Și dacă oamenii pământului fac cumva și își ascund ochii de la acel om, când el dă din sămânța sa lui Moloh și nu îlucid;

⁵ Atunci îmi voi întoarce fața împotriva celui om și împotriva familiei sale și îl voi stârpi din mijlocul poporului lor; pe el și pe toți cei ce merg curvind după el, ca să curvească cu Moloh.

⁶ Și sufletul care se întoarce după cei ce au demoni și după vrăjitori, ca să curvească după ei, eu îmi voi întoarce fața împotriva celui suflet și îl voi stârpi din mijlocul poporului său.

⁷ Sfințiți-vă de aceea și fiți sfinți, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

⁸ Și să țineți statutele mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește.

⁹ Pentru că fiecare om ce blestemă pe tatăl său sau pe mama sa, negreșit să fie dat morții; cel ce a blestemat pe tatăl său sau pe mama sa, sângele său să fie asupra sa.

¹⁰ Și bărbatul care comite adulter cu soția unui alt bărbat, chiar cel ce comite adulter cu soția aproapelui său, bărbatul și femeia adulteră să fie negreșit uciși.

11 Și bărbatul care se culcă cu soția tatălui său, a descoperit goliciunea tatălui său, amândoi negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra lor.

12 Și dacă un bărbat se culcă cu nora sa, amândoi să fie uciși negreșit, au lucrat încurcătură; sângele lor să fie asupra lor.

13 De asemenea dacă un bărbat se culcă cu un bărbat, precum se culcă cu o femeie, amândoi au făcut o urâciune, negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra lor.

14 Și dacă un bărbat ia o soție și pe mama ei, aceasta este stricăciune, să fie arși cu foc, deopotrivă el și ele; ca să nu fie stricăciune între voi.

15 Și dacă un bărbat se culcă cu o fiară, negreșit să fie ucis; și să ucideți fiara.

16 Și dacă o femeie se apropie de vreo fiară și se culcă cu ea, să ucizi și femeia și fiara, negreșit să fie ucise; sângele lor să fie asupra lor.

17 Și dacă un bărbat ia pe sora sa, pe fiica tatălui său, sau pe fiica mamei sale și vede goliciunea ei și ea vede goliciunea lui, acesta este un lucru stricat; și să fie stârpiți înaintea ochilor poporului lor; cel ce a descoperit goliciunea surorii sale va purta propria nelegiuire.

18 Și dacă un bărbat se culcă cu o femeie, având necurăția ei, și va descoperi goliciunea ei, el i-a dezgolit fântâna; iar ea și-a descoperit fântâna sângerării; și amândoi să fie stârpiți din mijlocul poporului lor.

19 Și să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, sau a surorii tatălui tău, pentru că el dezgolește pe ruda sa apropiată, ei să poarte nelegiuirea lor.

20 Și dacă un bărbat se va culca cu soția unchiului său, el a descoperit goliciunea unchiului său, să poarte păcatul lor; să moară fără copii.

21 Și dacă un bărbat ia pe soția fratelui său, acesta este un lucru necurat, cel ce a descoperit goliciunea fratelui său, să fie fără copii.

22 De aceea să țineți toate statutele mele și toate judecățile mele și să le împliniți, ca țara, în care eu vă aduc să locuiți în ea, să nu vă vomite afară.

23 Și să nu umblați în obiceiurile națiunii, pe care o arunc afară dinaintea voastră, pentru că ei au făcut toate aceste lucruri și de aceea sunt dezgustat de ei.

24 Dar eu v-am spus: Veți moșteni țara lor și am să v-o dau vouă ca să o stăpâniți, o țară care curge cu lapte și miere: Eu sunt DOMNUL Dumnezeu vostru, care v-am separat de alte popoare.

25 De aceea să deosebiți între vitele curate și necurate și între păsări necurate și curate; și să nu vă faceți sufletele scârboase prin vite, sau păsări, sau orice fel de târâtoare care se târâște pe pământ, pe care le-am separat de voi, ca fiind necurate.

26 Și să îmi fiți sfinți, pentru că eu DOMNUL sunt sfânt și v-am separat de alte popoare, ca să fiți ai mei.

27 De asemenea un bărbat sau o femeie care are demon, sau care este vrăjitor, negreșit să fie dat morții, să îi ucidă cu pietre, sângele lor să fie asupra lor.

21

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Vorbește preoților, fiii lui Aaron și spune-le: Nimeni să nu se pângărească pentru un mort, în poporul său,

2 Dar pentru ruda sa, apropiată, adică pentru mama sa și pentru tatăl său și pentru fiul său și pentru fiica sa și pentru fratele său,

3 Și pentru sora sa fecioară, care îi este apropiată, care nu a avut bărbat, pentru ea poate să se pângărească.

⁴ Dar un conducător în poporul său, un om de seamă, să nu se pângărească, să nu se pângărească pe sine însuși.

⁵ Să nu își radă o porțiune pe cap, nici să nu își radă colțurile bărbilor, nici să nu își facă tăieturi în carnea lor.

⁶ Să fie sfinți Dumnezeului lor și să nu pângărească numele Dumnezeului lor, pentru că ei aduc ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, pâinea Dumnezeului lor, de aceea să fie sfinți.

⁷ Să nu își ia o curvă, sau profană, ca soție; nici să nu își ia o femeie divorțată de soțul ei, pentru că el este sfânt Dumnezeului său.

⁸ De aceea să îl sfințești; căci el aduce pâinea Dumnezeului tău; el să îți fie sfânt, pentru că eu, DOMNUL, care vă sfințește, sunt sfânt.

⁹ Și fiica oricărui preot, dacă se va pângări, curvind, pângărește pe tatăl ei, să fie arsă cu foc.

¹⁰ Și marelui preot printre frații săi, peste al cărui cap a fost turnat untdelemnul ungerii și care este consacrat să se îmbrace cu veșmintele, să nu își descopere capul, nici să nu își sfâșie hainele;

¹¹ Nici să nu intre la trupul vreunui mort, nici să nu se pângărească pentru tatăl său, sau pentru mama sa.

¹² Nici să nu iasă din sanctuar, nici să nu spurce sanctuarul Dumnezeului său; căci coroana ungerii untdelemnului lui Dumnezeu este asupra lui: Eu sunt DOMNUL.

¹³ Și el să își ia o soție în fecioria ei.

¹⁴ O văduvă, sau o femeie divorțată sau profană sau o curvă, pe acestea să nu le ia, ci să ia de soție o fecioară din poporul său.

¹⁵ Nici să nu își pângărească sămânța în poporul său, pentru că eu DOMNUL îl sfințesc.

¹⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și i-a spus:

¹⁷ Spune-i lui Aaron, zicând: Orice bărbat din sămânța ta, în generațiile lor, având vreun cusur, să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său.

¹⁸ Căci niciun bărbat în care este vreun cusur să nu se apropie, un bărbat orb sau un șchiop sau cel cu un nas turtit sau având orice lucru în plus;

¹⁹ Sau un bărbat cu piciorul rupt sau cu mâna ruptă,

²⁰ Sau cocoșat sau pitic sau cel ce are cusur la ochi sau are cruste scârpinate sau răios sau are testiculele sale frânte;

²¹ Din sămânța preotului Aaron, niciun bărbat, care are un cusur, să nu se apropie să aducă ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, el are un cusur; să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său.

²² Să mănânce pâinea Dumnezeului său, deopotrivă din cea preasfântă și din cea sfântă.

²³ Doar să nu intre la perdea, nici să nu se apropie de altar, din cauză că are un cusur; ca să nu spurce sanctuarele mele, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc.

²⁴ Și Moise i-a spus lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel.

22

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

² Spune-i lui Aaron și fiilor săi, să se separe de lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, să nu pângărească numele meu sfânt în acele lucruri pe care ei mi le sfințesc: Eu sunt DOMNUL.

³ Să le spui: Oricine din toată sămânța voastră printre generațiile voastre, merge la lucrurile sfinte, pe care copiii lui Israel le sfințesc DOMNULUI, avându-și necurăția asupra sa, acel suflet să fie stârpit din prezența mea: Eu sunt DOMNUL.

⁴ Din sămânța lui Aaron, orice bărbat care este lepros, sau are o scurgere, acela să nu mănânce din lucrurile sfinte, până este curat. Și oricine atinge orice lucru necurat prin moarte, sau pe un bărbat căruia îi iese sămânța de împreunare;

⁵ Sau oricine atinge orice târâtoare, prin care el este făcut necurat, sau un om de la care poate lua necurăție, orice fel de necurăție ar avea;

⁶ Sufletul care a atins așa ceva să fie necurat până seara și să nu mănânce din lucrurile sfinte, decât dacă își spală carnea cu apă.

⁷ Și când soarele a apus, să fie curat și după aceea să mănânce din lucrurile sfinte; deoarece aceasta este mâncarea sa.

⁸ Ceea ce moare de la sine, sau este sfâșiat de fiare, să nu mănânce pentru a nu se pângări în aceasta: Eu sunt DOMNUL.

⁹ De aceea ei să țină rânduiala mea, ca nu cumva să poarte păcat pentru aceasta și de aceea să moară, dacă o pângărește: Eu DOMNUL îi sfințesc.

¹⁰ Niciun străin să nu mănânce din lucrul sfânt, un călător oaspete al preotului, sau un servitor angajat, să nu mănânce lucrul sfânt.

¹¹ Dar dacă preotul cumpără vreun suflet cu banii săi, el să mănânce din aceasta și cel ce este născut în casa lui, să mănânce din mâncarea lui.

¹² De asemenea dacă fiica preotului este măritată după un străin, ea nu poate mânca dintr-o ofrandă a lucrurilor sfinte.

¹³ Dar dacă fiica preotului este văduvă sau divorțată și nu are copil și este întoarsă la casa tatălui ei, ca în tinerețea ei, să mănânce din mâncarea tatălui ei, dar niciun străin să nu mănânce din ea.

¹⁴ Și dacă un bărbat mănâncă din lucrul sfânt în neștiință, atunci, el să adauge la acesta a cincea parte din el și să îl dea preotului cu lucrul sfânt.

¹⁵ Iar ei să nu spurce lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe care le aduc DOMNULUI;

¹⁶ Sau să le permită să poarte nelegiuirea fărădelegii, mâncând lucrurile lor sfinte, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc.

¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

¹⁸ Vorbește lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care dorește să își aducă darul pentru toate promisiunile sale și toate ofrandele sale de bunăvoie, pe care să le aducă DOMNULUI ca ofrandă arsă;

¹⁹ Să aduceți de bunăvoie o parte bărbătească, fără cusur, dintre boi, dintre oi sau dintre capre.

²⁰ Dar orice are cusur, să nu îl aduceți, pentru că nu vă va fi bine primit.

²¹ Și oricine aduce un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, ca să își împlinească promisiunea, sau ofrandă de bunăvoie dintre boi sau oi, aceasta să fie fără cusur pentru a fi bine primită, niciun cusur să nu fie în el.

²² Să nu aduceți DOMNULUI nimic dintre acestea: orb sau zdrobit sau ciung sau având o rană care curge sau cruste scârpinate sau răios, nici să nu faceți, din ele pe altar, ofrandă prin foc pentru DOMNUL.

²³ Fie un taur sau un miel care are ceva în plus sau o lipsă în părțile lui, să îl aduci ca ofrandă de bunăvoie, dar ca promisiune nu va fi bine primit.

24 Să nu aduceți DOMNULUI ceea ce este lovit sau zdrobit sau frânt sau tăiat; nici să nu faceți din ele ofrandă în țara voastră.

25 Nici să nu aduceți pâinea Dumnezeului vostru în niciuna din acestea din mâna unui străin; deoarece în ele este putreziciunea lor și cusururi sunt în ele, nu vă vor fi bine primite.

26 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

27 Când un taur sau o oaie sau o capră se nasc, să fie șapte zile sub mamă; și din ziua a opta și de aici încolo va fi bine primit ca ofrandă făcută DOMNULUI prin foc.

28 Și dacă este vacă sau oaie, să nu o înjunghiați pe ea și puiul ei în aceeași zi.

29 Și când doriți să aduceți un sacrificiu de mulțumire DOMNULUI, să îl aduceți de bunăvoie.

30 În aceeași zi să fie mâncat; să nu lăsați nimic din el până dimineața: Eu sunt DOMNUL.

31 De aceea să păziți poruncile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL.

32 Să nu pângăriți numele meu sfânt, ci eu să fiu sfințit printre copiii lui Israel: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește,

33 Cel care v-a scos afară din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru: Eu sunt DOMNUL.

23

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Referitor la sărbătorile DOMNULUI, pe care le veți proclama adunări sfinte, acestea sunt sărbătorile mele.

3 În șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea este sabatul odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare în ea, acesta este sabatul DOMNULUI în toate locuințele voastre.

4 Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, adunări sfinte, pe care să le proclamați la timpurile lor.

5 În ziua a paisprezecea, din luna întâi pe înserat, este paștele DOMNULUI.

6 Și în ziua a cincisprezecea a aceleși luni este sărbătoarea azimelor DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați azime.

7 În ziua întâi să aveți o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

8 Dar să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc, șapte zile; în ziua a șaptea este o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

9 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

10 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți intra în țara pe care v-o dau și veți seceră secerișul ei, să aduceți la preot un snop din primele roade ale secerișului vostru;

11 Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să vă fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după sabat.

12 Și să aduceți, în ziua când veți legăna acest snop, un miel fără cusur de un an ca ofrandă arsă DOMNULUI.

13 Și darul ei de mâncare să fie două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ofrandă făcută DOMNULUI prin foc, pentru o aromă dulce; și darul lor de băutură să fie din vin, a patra parte dintr-un hin.

14 Și să nu mâncați nici pâine nici grâne prăjite nici spice verzi, până în aceeași zi în care ați adus un dar Dumnezeului vostru, acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre în toate locuințele voastre.

15 Și să vă numărați din ziua următoare sabatului, din ziua în care ați adus mănunchiul ofrandei legănate; șapte sabbate întregi;

16 Chiar până în ziua următoare celui de al șaptelea sabbat să numărați cincizeci de zile; și să aduceți un nou dar de mâncare DOMNULUI.

17 Să scoateți din locuințele voastre două pâini legănate, făcute din două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii; să fie coapte cu dospeală; acestea sunt primele roade consacrate DOMNULUI.

18 Și să aduceți împreună cu pâinile, șapte miei fără cusur, de un an, și un taur tânăr și doi berbeci, ei sunt ofrandă arsă DOMNULUI, împreună cu darul lor de mâncare și cu darul lor de băutură, o ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

19 Atunci să sacrificați un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat și doi miei de un an ca un sacrificiu al ofrandelor de pace.

20 Și preotul să îi legene împreună cu pâinea primelor roade ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, cu cei doi miei, să fie sfinți DOMNULUI, pentru preot.

21 Și să proclamați în aceeași zi, să vă fie o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, acesta să vă fie un statut pentru totdeauna în toate locuințele voastre prin generațiile voastre.

22 Și când culegeți secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile câmpului tău când seceri, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul tău, să le lași pentru cel sărac și pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

23 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

24 Vorbește copiilor lui Israel, spunând: În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți un sabbat, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare solemnă, sfântă.

25 Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, ci să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc.

26 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

27 De asemenea în ziua a zecea a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

28 Și să nu faceți nicio lucrare în ziua aceea, pentru că este o zi a ispășirii, pentru a se face ispășire pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru.

29 Pentru că orice suflet care nu se va chinui în ziua aceea, să fie stârpit din mijlocul poporului său.

30 Și orice suflet care face vreo lucrare în aceeași zi, pe acel suflet eu îl voi nimici din mijlocul poporului său.

31 Să nu faceți niciun fel de lucrare; un statut pentru totdeauna să fie prin generațiile voastre în toate locuințele voastre.

32 Acesta să fie pentru voi un sabbat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, în ziua a noua a lunii, la apus, de la apus la apus, să vă sărbătoriți sabbatul.

33 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

34 Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Ziua a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, să fie sărbătoarea corturilor pentru DOMNUL, timp de șapte zile.

35 În prima zi să fie o adunare solemnă sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

³⁶ Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, aceasta este o adunare solemnă: Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

³⁷ Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, pe care să le proclamați pentru a fi adunări sfinte, ca să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI, ofrandă arsă și un dar de mâncare, un sacrificiu și daruri de băutură, fiecare lucru în ziua lui,

³⁸ Pe lângă sabbatele DOMNULUI și pe lângă darurile voastre și pe lângă toate promisiunile voastre și pe lângă toate darurile voastre de bunăvoie, pe care le aduceți DOMNULUI.

³⁹ De asemenea tot în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, după ce ați adunat rodul pământului, să țineți o sărbătoare consacrată DOMNULUI, șapte zile, în prima zi să fie un sabat și în ziua a opta să fie un sabat.

⁴⁰ Și să luați în prima zi din crengile pomilor buni, ramuri de palmier și din crengile copacilor stufoși și sălcii de la izvor; și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, șapte zile.

⁴¹ Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL, șapte zile pe an. Acesta să fie un statut veșnic în generațiile voastre, să o sărbătoriți în luna a șaptea.

⁴² Să locuiți în corturi șapte zile; toți cei ce sunt născuți israeliți, să locuiască în corturi;

⁴³ Ca generațiile voastre să știe că eu am făcut pe copiii lui Israel să locuiască în corturi, când i-am scos afară din țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

⁴⁴ Și Moise a spus copiilor lui Israel sărbătorile DOMNULUI.

24

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă untdelemn pur de măslina bătute, pentru lumină, pentru a face ca lămpile să ardă continuu.

³ În afara perdelei mărturiei, în tabernacolul întâlnirii, Aaron să le pună în ordine de seara până dimineața înaintea DOMNULUI, continuu; acesta să fie un statut veșnic în toate generațiile voastre.

⁴ Să pună în ordine lămpile pe sfeșnicul cel pur, continuu înaintea DOMNULUI.

⁵ Și să iei floarea făinii și să coci douăsprezece turte din ea, două zecimi să fie într-o turtă.

⁶ Și să le pui pe două rânduri, șase pe un rând, pe masa pură înaintea DOMNULUI.

⁷ Și să pui tămâie pură pe fiecare rând, ca aceasta să fie pe pâine ca o amintire, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

⁸ În fiecare sabat să o pună în ordine înaintea DOMNULUI, continuu, fiind luată de la copiii lui Israel printr-un legământ veșnic.

⁹ Și aceasta să fie a lui Aaron și a fiilor săi; și ei să o mănânce în locul sfânt, pentru că aceasta este preasfântă pentru el dintre ofrandele făcute prin foc DOMNULUI, printr-un statut veșnic.

¹⁰ Și fiul unei femei israelite, al cărui tată era egiptean, a ieșit dintre copiii lui Israel; și acest fiu al femeii israelite și un bărbat al lui Israel s-au luptat în tabără;

11 Și fiul femeii israelite a blasfemiât numele DOMNULUI și a blestemat. Iar ei l-au adus la Moise (și numele mamei sale era Șelomit, fiica lui Dibri, din tribul lui Dan);

12 Și l-au pus sub pază, ca mintea DOMNULUI să le fie arătată.

13 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

14 Scoate pe cel ce a blestemat în afara taberei; și toți cei ce l-au auzit să își pună mâinile pe capul lui și toată adunarea să îlucidă cu pietre.

15 Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Oricine blestemă pe Dumnezeuul său să își poarte păcatul.

16 Și cel ce a blasfemiât numele DOMNULUI, acela cu siguranță să fie dat morții și toată adunarea să îlucidă negreșit cu pietre; cel străin în același fel ca cel născut în țară, când el blasfemiază numele DOMNULUI, să fie dat morții.

17 Și cel ce ucide vreun om să fie cu siguranță dat morții.

18 Și cel ce ucide un animal va plăti; animal pentru animal.

19 Și dacă un bărbat provoacă o vătămare aproapei lui; precum a făcut, astfel să îi fie făcut;

20 Spărtură pentru spărtură, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, precum a provocat o vătămare într-un om, astfel să îi fie făcut.

21 Și cel ce ucide o vită, va plăti vita; și cel ce ucide un om, să fie dat morții.

22 Să aveți un singur fel de lege, pentru străin în același fel ca pentru unul din țara voastră, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

23 Și Moise a vorbit copiilor lui Israel, ca ei să scoată pe cel ce a blestemat în afara taberei și să îlucidă cu pietre. Și copiii lui Israel au făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

25

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând:

2 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara pe care v-o dau, țara să țină un sabat DOMNULUI.

3 Șase ani să semeni câmpul tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul lor;

4 Dar în al șaptelea an să fie un sabat al odihnei pământului, un sabat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău, nici să nu tai via ta.

5 Ceea ce crește de la sine din secerișul tău să nu seceri, nici să nu strângi ciorchinii din via ta netăiată, pentru că este un an al odihnei pământului.

6 Și sabbatul pământului să fie mâncare pentru voi; pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru servitoarele tale și pentru angajații tăi și pentru străinul tău care locuiește temporar cu tine,

7 Și pentru vitele tale și pentru animalele tale care sunt pe pământul tău, tot rodul lui să fie mâncare.

8 Și să îți numeri șapte sabbate ale anilor, de șapte ori șapte ani; și durata celor șapte sabbate ale anilor să îți fie ție de patruzeci și nouă de ani.

9 Atunci să faci să sune tare trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să faceți să sune trâmbița prin toată țara voastră.

10 Și să sfințiți fiecare al cincizecilea an și să vestiți libertate prin toată țara tuturor locuitorilor ei, acesta să vă fie un jubileu; și să întoarceți înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și să întoarceți înapoi pe fiecare om la familia lui.

11 Un jubileu să vă fie al cincizecilea an, nici să nu semănați, nici să nu secerăți ceea ce crește de la sine, nici să nu strângi ciorchinii viei tale netăiate.

12 Pentru că este jubileu; acesta să fie sfânt pentru voi, să mâncați rodul lui care iese din câmp.

13 În anul acestui jubileu să întoarceți înapoi, pe fiecare bărbat, la posesiunea lui.

14 Și dacă vinzi orice aproapele tău, sau cumperi ceva din mâna aproapele tău, să nu vă oprimați unul pe altul,

15 Conform cu numărul anilor de după jubileu să cumperi de la aproapele tău și conform cu numărul anilor roadelor, el să îți vândă ție;

16 Conform cu numărul anilor să crești prețul lor și conform împuținării anilor să micșorezi prețul lor, căci conform cu numărul anilor roadelor, el o să îți vândă.

17 De aceea să nu vă oprimați unul pe altul; ci să te temi de Dumnezeuul tău, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

18 Pentru aceea să împliniți statutele mele și să păziți judecățile mele și să le împliniți; și veți locui în țară în siguranță.

19 Și țara să aducă rodul ei și să mâncați spre săturarea voastră și să locuiți în siguranță în ea.

20 Și dacă veți spune: Ce vom mânca în al șaptelea an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom aduna în rodul nostru;

21 Atunci voi porunci binecuvântarea mea peste voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani.

22 Și veți semăna în al optulea an și veți mânca tot din rodul vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui vor intra la voi veți mânca din cele vechi.

23 Pământul să nu fie vândut pentru totdeauna, căci pământul este al meu, pentru că voi sunteți străini și locuitori temporari cu mine.

24 Și în toată țara stăpânirii voastre să dați o răscumpărare pentru pământ.

25 Dacă fratele tău sărăcește și a vândut ceva din moștenirile sale și dacă vine cineva dintre rudele sale să o răscumpere, atunci să răscumpere ceea ce fratele lui a vândut.

26 Și dacă bărbatul nu are pe nimeni ca să răscumpere și el însuși este în stare să o răscumpere;

27 Atunci să socotească anii de la vânzarea ei și să plătească înapoi ce este în plus bărbatului căruia i-a vândut-o; ca să se întoarcă înapoi la stăpânirea sa.

28 Dar dacă nu este în stare să îi plătească înapoi, atunci ceea ce este vândut să rămână în mâna celui ce a cumpărat, până în anul jubileului; și la jubileu să iasă și să se întoarcă în stăpânirea sa.

29 Și dacă un bărbat vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, atunci el poate să o răscumpere în decursul unui an întreg după ce aceasta este vândută; în decursul unui an întreg poate să o răscumpere.

30 Și dacă nu o răscumpără pe durata unui an întreg, atunci casa care este în cetatea înconjurată cu ziduri să fie întemeiată, pentru todeauna celui ce a cumpărat-o prin toate generațiile sale, aceasta să nu iasă la jubileu.

31 Dar casele din satele care nu au ziduri, de jur împrejur, să fie socotite precum câmpurile ținutului, ele pot fi răscumpărate și vor ieși la jubileu.

32 Totuși cetățile leviților și casele din cetățile stăpânirilor lor, leviții le pot răscumpăra oricând.

33 Și dacă un bărbat cumpără de la un levit, atunci casa care a fost vândută și cetatea stăpânirii sale, să iasă la jubileu, căci casele din cetățile leviților sunt stăpânirea lor printre copiii lui Israel.

34 Dar câmpul de la împrejurimile cetăților lor să nu fie vândut, pentru că este stăpânirea lor veșnică.

³⁵ Și dacă fratele tău sărăcește și decade lângă tine; atunci să îl ajuți, da, chiar dacă este un străin, sau un locuitor temporar; ca el să trăiască cu tine.

³⁶ Nu lua camătă de la el, sau dobândă, ci să te temi de Dumnezeuul tău; ca fratele tău să trăiască cu tine.

³⁷ Să nu îi dai banii cu camătă, nici să nu îi împrumuți merinde cu dobândă.

³⁸ Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, pentru a vă da țara Canaanului și pentru a fi Dumnezeuul vostru.

³⁹ Și dacă fratele tău care locuiește lângă tine sărăcește și ți s-a vândut, să nu îl obligi să îți facă muncă de rob;

⁴⁰ Ci ca un angajat și ca un locuitor temporar, să fie cu tine și să îți servească până în anul jubileului.

⁴¹ Și să plece de la tine, deopotrivă el și copiii lui cu el și să se întoarcă la propria familie și la stăpânirile părinților săi să se întoarcă.

⁴² Pentru că ei sunt servitorii mei, pe care i-am scos afară din țara Egiptului, nu vor fi vânduți ca robi.

⁴³ Să nu domnești peste el cu asprime; ci să te temi de Dumnezeuul tău.

⁴⁴ Deopotrivă robii tăi și roabele tale, pe care le vei avea, să fie dintre păgâanii care sunt în jurul tău; dintre ei să îți cumperi robi și roabe.

⁴⁵ Mai mult dintre copiii străinilor care locuiesc temporar printre voi, dintre ei să cumperi și dintre familiile lor care sunt cu voi, pe care ei i-au născut în țara voastră, și ei să fie stăpânirea voastră.

⁴⁶ Și să îi luați ca moștenire pentru copiii voștri, ca să îi moștenească drept stăpânire; să fie robii voștri pentru totdeauna; dar peste frații voștri, copiii lui Israel, să nu domniți unul peste altul cu asprime.

⁴⁷ Și dacă un locuitor temporar sau un străin se îmbogățește lângă tine și dacă fratele tău care locuiește lângă el sărăcește și se vinde străinului sau celui ce locuiește temporar lângă tine, sau la urmașii familiei străinului,

⁴⁸ După ce este vândut el poate fi răscumpărat din nou; unul dintre frați poate să îl răscumpere;

⁴⁹ Fie unchiul său, fie fiul unchiului său, poate să îl răscumpere, sau oricine îi este rudă apropiată, din familie poate să îl răscumpere; sau dacă este în stare, se poate răscumpăra el însuși.

⁵⁰ Și să socotească cu cel ce l-a cumpărat, din anul în care acela i-a fost vândut până în anul jubileului; și prețul vânzării sale să fie conform cu numărul anilor, să îi fie conform cu zilele unui servitor angajat.

⁵¹ Dacă sunt încă mulți ani rămași, conform cu aceia, să dea înapoi prețul răscumpărării sale din banii pentru care a fost cumpărat.

⁵² Și dacă rămân doar câțiva ani până la anul jubileului, atunci să socotească împreună cu el și conform cu anii săi să îi dea înapoi prețul răscumpărării sale.

⁵³ Și să fie cu el precum cu un servitor angajat anual; și celălalt să nu domnească peste el cu asprime, în fața ta.

⁵⁴ Și dacă nu este răscumpărat în acești ani, atunci să iasă în anul jubileului, deopotrivă el și copiii lui cu el.

⁵⁵ Pentru că mie îmi sunt servitori copiii lui Israel; ei sunt servitorii mei pe care i-am scos din țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

26

¹ Să nu vă faceți nici idoli nici chip cioplit, nici să nu ridicați un chip stând în picioare, nici să nu ridicați vreun chip de piatră în pământul vostru, ca să

vă prosternați lui, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

² Să țineți sabbatele mele și să respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL.

³ Dacă umblați în statutele mele și țineți poruncile mele și le împliniți,

⁴ Atunci vă voi da ploaie la timpul cuvenit și pământul își va aduce venitul lui și pomii câmpului își vor aduce rodul lor.

⁵ Și treieratul vostru se va întinde până la culesul viilor și culesul viilor se va întinde până la timpul semănăturii; și vă veți mânca pâinea pe săturate și veți locui în țara voastră în siguranță.

⁶ Și vă voi da pace în țară și vă veți culca și nimeni nu vă va înfrica; și voi scoate fiarele rele afară din țară și sabia nu va trece prin țara voastră.

⁷ Și veți alunga pe dușmanii voștri, iar ei vor cădea în fața voastră prin sabie.

⁸ Și cinci dintre voi vor alunga o sută și o sută dintre voi vor pune pe fugă zece mii; și dușmanii voștri vor cădea înaintea voastră prin sabie.

⁹ Pentru că voi lua cunoștință de voi și vă voi face roditori și vă voi înmulți și voi întemeia legământul meu cu voi.

¹⁰ Și veți mânca din cele vechi și veți scoate pe cele vechi din cauza celor noi.

¹¹ Și voi așeza tabernacolul meu printre voi; și sufletul meu nu se va dezgusta de voi.

¹² Și voi umbla între voi și voi fi Dumnezeuul vostru și voi veți fi poporul meu.

¹³ Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-am scos afară din țara Egiptului, ca să nu fiți robii lor; și am frânt legăturile jugului vostru și v-am făcut să mergeți drept.

¹⁴ Dar dacă nu îmi veți da ascultare și nu veți împlini toate aceste porunci;

¹⁵ Și dacă veți disprețui statutele mele, sau dacă sufletul vostru va detesta judecățile mele, astfel încât nu veți împlini toate poruncile mele, ci veți rupe legământul meu,

¹⁶ Eu de asemenea vă voi face aceasta, voi rândui peste voi teroare, tuberculoză și febra arzătoare, care va mistui ochii și va cauza întristare inimii, iar voi veți semăna sămânța voastră în zadar, pentru că dușmanii voștri o vor mânca.

¹⁷ Și îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți fi uciși înaintea dușmanilor voștri, cei ce vă urăsc vor domni peste voi; și veți fugi când nimeni nu vă urmărește.

¹⁸ Și dacă totuși din cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veți da ascultare, atunci vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.

¹⁹ Și voi frânge mândria puterii voastre; și voi face, ca fierul, cerul vostru; și ca arama, pământul vostru;

²⁰ Și țaria voastră va fi cheltuită în zadar, pentru că pământul vostru nu își va aduce venitul, nici pomii pământului nu își vor aduce roadele.

²¹ Și dacă umblați împotriva mea și nu îmi veți da ascultare; voi aduce înșeptit plăgi peste voi, conform păcatelor voastre.

²² De asemenea voi trimite fiare sălbătice printre voi, care vă vor jefui de copiii voștri și vor distruge vitele voastre și vă vor împușina la număr; și căile vieții voastre vor fi pustiite.

²³ Și dacă nu vă veți lăsa corecți de mine prin acestea, ci veți umbla împotriva mea,

²⁴ Atunci eu de asemenea voi umbla împotriva voastră și vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.

25 Și voi aduce sabie asupra voastră, care va pedepsi cearta voastră cu legământul meu; și când vă veți aduna înăuntrul cetăților voastre, voi trimite ciurma printre voi; și veți fi dați în mâna dușmanului.

26 Și după ce voi fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace pâinea voastră într-un singur cuptor și vă vor da înapoi pâinea voastră cântărită; și veți mânca dar nu vă veți sătura.

27 Și dacă din cauza a toată aceasta nu îmi veți da ascultare, ci veți umbla împotriva mea,

28 Atunci și eu voi umbla împotriva voastră în furie; și eu, chiar eu, vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre.

29 Și carnea fiilor voștri o veți mânca și carnea fiicelor voastre o veți mânca.

30 Și voi distruge înălțimile voastre și voi stârpi idolii voștri și voi arunca trupurile voastre moarte peste trupurile moarte ale idolilor voștri și sufletul meu vă va detesta.

31 Și voi risipi cetățile voastre și voi aduce sanctuarele voastre la pustiire și nu voi mirosi aromele voastre dulci.

32 Și voi aduce țara la pustiire; și dușmanii voștri, care locuiesc în ea, vor fi înmărmuriți la aceasta.

33 Și vă voi împrăștia printre păgâni și voi scoate sabie după voi; și țara voastră va fi pustiită și cetățile voastre risipite.

34 Atunci țara se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită și voi veți fi în țara dușmanilor voștri; atunci țara se va odihni și se va bucura de sabatele ei.

35 Atâta timp cât zace pustiită ea se va odihni; deoarece nu s-a odihnit în sabatele voastre, când ați locuit în ea.

36 Și peste cei ce au rămas în viață voi trimite o slăbiciune în inimile lor în țările dușmanilor voștri; și sunetul unei frunze scuturate îi va urmări; și vor fugi precum fuga de sabie; și vor cădea când nimeni nu îi urmărește.

37 Și vor cădea unul peste altul, de parcă ar fi înaintea unei săbii, când nimeni nu îi urmărește; și nu veți avea putere să stați în picioare înaintea dușmanilor voștri.

38 Și veți pieri printre păgâni și țara dușmanilor voștri vă va mânca.

39 Și cei rămași dintre voi vor lăncezi în nelegiuirea lor în țările dușmanilor voștri; și de asemenea în neleguirile părinților lor vor lăncezi împreună cu ei.

40 Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor și nelegiuirea părinților lor; cu fărădelegea lor cu care au încălcat legea împotriva mea și de asemenea că au umblat împotriva mea;

41 Și că eu de asemenea am umblat împotriva lor și i-am adus în țara dușmanilor lor; dacă atunci inimile lor necircumcise se vor umili și vor accepta atunci pedeapsa neleguirii lor,

42 Atunci îmi voi aminti legământul meu cu Iacob și de asemenea legământul meu cu Isaac și de asemenea legământul meu cu Avraam mi-l voi aminti; și îmi voi aminti de țară.

43 De asemenea țara va fi părăsită de ei și se va bucura de sabatele ei, atâta timp cât va zăcea pustiită fără ei; și vor accepta pedeapsa neleguirii lor, pentru că, da, pentru că au disprețuit judecățile mele și pentru că sufletul lor a detestat statutele mele.

44 Și totuși pentru toate acestea, când vor fi în țara dușmanilor lor, nu îi voi lepăda, nici nu îi voi detesta, ca să îi nimicesc cu desăvârșire și să rup legământul meu cu ei, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeu lor.

⁴⁵ Dar de dragul lor îmi voi aminti legământul strămoșilor lor, pe care i-am scos din țara Egiptului înaintea ochilor păgânilor, ca să fiu Dumnezeu lor: Eu sunt DOMNUL.

⁴⁶ Acestea sunt statutele și judecățile și legile, pe care DOMNUL le-a făcut între el și copiii lui Israel pe muntele Sinai prin mâna lui Moise.

27

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând:

² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când un om va face o promisiune însemnată, sufletele acelea să fie pentru DOMNUL, după prețuirea ta.

³ Și prețuirea ta să fie pentru partea bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani până la vârsta de șaizeci de ani, după șekelul sanctuarului prețuirea ta să fie de cincizeci de șekeli de argint.

⁴ Și dacă este parte femeiască, atunci prețuirea ta să fie de treizeci de șekeli.

⁵ Și dacă este în vârstă de cinci ani până la vârsta de douăzeci de ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie douăzeci de șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli.

⁶ Și dacă este de la vârsta de o lună până la vârsta de cinci ani, atunci prețuirea ta pentru partea bărbătească să fie de cinci șekeli de argint și pentru partea femeiască prețuirea ta să fie de trei șekeli de argint.

⁷ Și dacă este de la vârsta de șaizeci de ani și peste, dacă este parte bărbătească, atunci prețuirea ta să fie de cincisprezece șekeli și pentru partea femeiască, zece șekeli.

⁸ Dar dacă este mai sărac decât prețuirea ta, atunci să se prezinte el însuși înaintea preotului și preotul să îl prețuiască; preotul să îl prețuiască conform cu mijloacele celui ce promite.

⁹ Și dacă este un animal, din care oamenii aduc un dar DOMNULUI, tot ce omul dă DOMNULUI din acest dar să fie sfânt.

¹⁰ Să nu îl schimbe, nici să nu îl înlocuiască, unul bun pentru unul rău, sau unul rău pentru unul bun; și dacă totuși el schimbă animal pentru animal, atunci acesta și cel înlocuit să fie sfinți.

¹¹ Și dacă este un animal necurat, din care ei nu aduc sacrificiu DOMNULUI, atunci să prezinte animalul înaintea preotului;

¹² Și preotul să îl prețuiască, dacă este bun sau rău, conform cu prețuirea preotului, așa va fi.

¹³ Iar dacă el dorește să îl răscumpere, atunci să adauge a cincea parte din el la prețuirea ta.

¹⁴ Și când un bărbat își va sfinți casa pentru a fi sfântă DOMNULUI, atunci preotul să o prețuiască, dacă este bună sau rea; precum preotul o va prețui, așa să fie.

¹⁵ Și dacă cel ce a sfințit-o dorește să își răscumpere casa, atunci să adauge la ea a cincea parte din banii prețuirii tale și să fie a lui.

¹⁶ Și dacă un bărbat va sfinți DOMNULUI o parte din câmpul stăpânirii sale, atunci prețuirea ta să fie conform cu sămânța câmpului, un homer de sămânță de orz să fie prețuit la cincizeci de șekeli de argint.

¹⁷ Dacă el sfințește câmpul său din anul jubileului, să fie după prețuirea ta.

¹⁸ Dar dacă își sfințește câmpul după jubileu, atunci preotul să îi socotească banii conform cu anii care rămân, până la anul jubileului și să fie scăzut din prețuirea ta.

¹⁹ Și dacă cel ce sfințește câmpul dorește, în vreun fel, să îl răscumpere, atunci să îi adauge a cincea parte din banii prețuirii tale și să îi rămână lui.

²⁰ Și dacă nu dorește să răscumpere câmpul, sau dacă a vândut câmpul unui alt om, să nu mai fie răscumpărat.

²¹ Dar câmpul, când iese la jubileu, să fie sfânt DOMNULUI, ca un câmp dedicat; stăpânirea acestuia să fie a preotului.

²² Și dacă un om sfințește DOMNULUI un câmp pe care l-a cumpărat, care nu este dintre câmpurile stăpânirii sale,

²³ Atunci preotul să îi socotească valoarea prețuirii tale, până la anul jubileului, iar el să dea prețuirea ta în acea zi ca lucru sfânt DOMNULUI.

²⁴ În anul jubileului câmpul se va întoarce la cel de la care a fost cumpărat, la cel căruia i-a aparținut stăpânirea pământului.

²⁵ Și toate prețuirile tale să fie conforme cu șekelul sanctuarului, douăzeci de ghere să fie șekelul.

²⁶ Doar pe întâiul născut al animalelor, care să fie întâiul născut al DOMNULUI, niciun om să nu îl sfințească; dacă este bou, sau oaie, este al DOMNULUI.

²⁷ Și dacă este dintr-un animal necurat, atunci să îl răscumpere conform cu prețuirea ta și să îi adauge a cincea parte din ea; și dacă nu este răscumpărată, atunci să se vândă conform cu prețuirea ta.

²⁸ Cu toate acestea niciun lucru dedicat, pe care un om îl va dedica DOMNULUI din tot ce are, fie dintre oameni, fie dintre animale, fie din câmpul stăpânirii sale, să nu fie vândut sau răscumpărat, fiecare lucru dedicat este preasfânt DOMNULUI.

²⁹ Nimic dedicat, care va fi dedicat dintre oameni, să nu fie răscumpărat; ci negreșit să fie dat morții.

³⁰ Și toată zeciuiala pământului, fie din sămânța pământului, fie din rodul pomilor, este a DOMNULUI, ea este sfântă DOMNULUI.

³¹ Și dacă un om va dori să răscumpere ceva din zeciuiele sale, să adauge la ele a cincea parte din ele.

³² Și referitor la zeciuiala din cireadă, sau din turmă, din tot ce trece pe sub toiag, a zecea parte să fie sfântă DOMNULUI.

³³ Să nu se uite dacă este bună sau rea, nici să nu o schimbe una cu alta; și dacă va schimba ceva, atunci deopotrivă aceasta și cea pentru schimb să fie sfântă; să nu se răscumpere.

³⁴ Acestea sunt poruncile, pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise pentru copiii lui Israel pe muntele Sinai.

Numerele

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiu Sinai, în tabernacolul întâlnirii, în prima zi a lunii a doua, în al doilea an după ce au ieșit din țara Egiptului, spunând:

² Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casa părinților lor, după numărul numelor lor, fiecare parte bărbătească după capii lor;

³ De la douăzeci de ani în sus, toți cei care sunt în stare să iasă la război în Israel; tu și Aaron să îi numeri după oștirile lor.

⁴ Și cu tine să fie un bărbat din fiecare trib; fiecare cap al casei părinților lui.

⁵ Și acestea sunt numele bărbaților care vor sta în picioare cu tine, din tribul lui Ruben, Elițur, fiul lui Ședeur.

⁶ Din Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai.

⁷ Din Iuda: Nahșon, fiul lui Aminadab.

⁸ Din Isahar: Nataneel, fiul lui Țuar.

⁹ Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon.

¹⁰ Din copiii lui Iosif, din Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din Manase: Gamaliel, fiul lui Pedațtur.

¹¹ Din Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni.

¹² Din Dan: Ahiezer, fiul lui Amișadai.

¹³ Din Așer: Paguiel, fiul lui Ocran.

¹⁴ Din Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel.

¹⁵ Din Neftali: Ahira, fiul lui Enan.

¹⁶ Aceștia erau cei renumiți ai adunării, prinți ai triburilor părinților lor, căpeteniile miilor în Israel.

¹⁷ Și Moise și Aaron au luat pe acești bărbați numiți după numele lor;

¹⁸ Și au adunat toată adunarea în prima zi a lunii a doua și au declarat nașterile lor după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după capii lor.

¹⁹ Precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel i-a numărat în pustiu Sinai.

²⁰ Și copiii lui Ruben, fiul cel mai mare al lui Israel, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

²¹ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Ruben, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute.

²² Dintre copiii lui Simeon, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, cei numărați dintre ei, conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

²³ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Simeon, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.

²⁴ Dintre copiii lui Gad, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

²⁵ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Gad, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

²⁶ Dintre copiii lui Iuda, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

²⁷ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Iuda, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.

²⁸ Dintre copiii lui Isahar, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

²⁹ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.

³⁰ Dintre copiii lui Zabulon, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

³¹ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Zabulon, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.

³² Dintre copiii lui Iosif, adică, din copiii lui Efraim, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

³³ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Efraim, au fost patruzeci de mii cinci sute.

³⁴ Dintre copiii lui Manase, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

³⁵ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Manase, au fost treizeci și două de mii două sute.

³⁶ Dintre copiii lui Beniamin, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

³⁷ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Beniamin, au fost treizeci și cinci de mii patru sute.

³⁸ Dintre copiii lui Dan, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

³⁹ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Dan, au fost șaiszeci și două de mii șapte sute.

⁴⁰ Dintre copiii lui Așer, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

⁴¹ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Așer, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.

⁴² Dintre copiii lui Neftali, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la război;

⁴³ Cei numărați dintre ei, din tribul lui Neftali, au fost cincizeci și trei de mii patru sute.

⁴⁴ Aceștia sunt cei numărați, pe care Moise și Aaron i-au numărat și prinții lui Israel, fiind doisprezece bărbați; fiecare era pentru casa părinților lui.

⁴⁵ Astfel au fost toți cei numărați dintre copiii lui Israel, după casa părinților lor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți cei care erau în stare să iasă la război în Israel;

⁴⁶ Da, toți cei numărați au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci.

⁴⁷ Dar leviții după tribul părinților lor nu au fost numărați printre ei.

⁴⁸ Fiindcă DOMNUL vorbise lui Moise, spunând:

⁴⁹ Numai tribul lui Levi să nu îl numeri, nici să nu faci numărătoarea lor printre copiii lui Israel,

⁵⁰ Ci să numești pe leviți peste tabernacolul mărturie și peste toate vasele lui și peste toate lucrurile care aparțin de el; ei vor purta tabernacolul și toate vasele lui; și vor servi în el și își vor așeza tabăra de jur împrejurul tabernacolului.

⁵¹ Și când tabernacolul pleacă, leviții să îl desfacă; și când tabernacolul trebuie așezat, leviții să îl așeze; și străinul care se apropie să fie dat morții.

⁵² Și copiii lui Israel să își așeze corturile, fiecare om după tabăra lui și fiecare om după steagul lui, prin toate oștirile lor.

⁵³ Dar leviții să își așeze corturile de jur împrejurul tabernacolului mărturie, ca să nu fie furie peste adunarea copiilor lui Israel; și leviții vor păstra însărcinarea tabernacolului mărturie.

⁵⁴ Și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut ei.

2

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

² Fiecare bărbat dintre copiii lui Israel să își așeze cortul lângă propriul steag cu însemnul casei părinților lor, departe, în jurul tabernacolului întâlnirii să își așeze corturile.

³ Și pe partea de est spre răsăritul soarelui să își așeze corturile cei ai steagului taberei lui Iuda după toate oștirile lor și Nahșon, fiul lui Aminadab, să fie căpetenia copiilor lui Iuda.

⁴ Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute.

⁵ Și cei care își așază corturile lângă el să fie tribul lui Isahar și Nataniel, fiul lui Ţuar, să fie căpetenia copiilor lui Isahar.

⁶ Și oștirea lui și cei care au fost numărați dintre ei, au fost cincizeci și patru de mii patru sute.

⁷ Apoi tribul lui Zabulon și Eliab, fiul lui Helon, să fie căpetenia copiilor lui Zabulon.

⁸ Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute.

⁹ Toți cei numărați în toate oștirile lor în tabăra lui Iuda au fost o sută optzeci și șase de mii patru sute. Aceștia să plece întâi.

¹⁰ Pe partea de sud să fie steagul taberei lui Ruben conform cu oștirile lor și căpetenia copiilor lui Ruben să fie Elițur, fiul lui Ședeur.

¹¹ Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute.

¹² Și cei ce își așază corturile lângă el să fie tribul lui Simeon și căpetenia copiilor lui Simeon să fie Șelumiel, fiul lui Ţurișadai.

¹³ Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute.

¹⁴ Apoi tribul lui Gad și căpetenia fiilor lui Gad să fie Eliasaf, fiul lui Reuel.

¹⁵ Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute cincizeci.

16 Toți cei numărați în toate oștirile lor, în tabăra lui Ruben, au fost o sută cincizeci și una de mii patru sute cincizeci. Și ei să plece în al doilea rând.

17 Apoi tabernacolul întâlnirii să plece cu tabăra leviților în mijlocul taberei, după cum ei își așază tabăra, astfel să plece, fiecare bărbat la locul lui după steagurile lor.

18 Pe partea de vest să fie steagul taberei lui Efraim conform cu oștirile lor și căpetenia fiilor lui Efraim să fie Elișama, fiul lui Amihud.

19 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci de mii cinci sute.

20 Și lângă el să fie tribul lui Manase și căpetenia copiilor lui Manase să fie Gamaliel, fiul lui Pedahțur.

21 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost treizeci și două de mii două sute.

22 Apoi tribul lui Benjamin și căpetenia fiilor lui Benjamin să fie Abidan, fiul lui Ghideoni.

23 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost treizeci și cinci de mii patru sute.

24 Toți cei numărați în toate oștirile lor din tabăra lui Efraim au fost o sută opt mii o sută. Și ei să plece în al treilea rând.

25 Steagul taberei lui Dan să fie pe partea de nord după oștirile lor și căpetenia copiilor lui Dan să fie Ahiezer, fiul lui Amișadai.

26 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost șazeci și două de mii șapte sute.

27 Și cei care își așază tabăra lângă el să fie tribul lui Așer și căpetenia copiilor lui Așer să fie Paghriel, fiul lui Ocran.

28 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci și una de mii cinci sute.

29 Apoi tribul lui Neftali și căpetenia copiilor lui Neftali să fie Ahira, fiul lui Enan.

30 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost cincizeci și trei de mii patru sute.

31 Toți cei numărați în tabăra lui Dan au fost o sută cincizeci și șapte de mii șase sute. Ei să plece în partea din spate cu steagurile lor.

32 Aceștia sunt cei numărați dintre copiii lui Israel după casa părinților lor, toți cei care au fost numărați din tabere cu toate oștirile lor au fost șase sute trei mii cinci sute cincizeci.

33 Dar leviții nu au fost numărați printre copiii lui Israel; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

34 Și copiii lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel și-au așezat corturile lângă steagurile lor și astfel au plecat înainte, fiecare după familiile lor, conform cu casa părinților lor.

3

1 Acestea sunt de asemenea generațiile lui Aaron și Moise în ziua în care DOMNUL a vorbit cu Moise pe muntele Sinai.

2 Și acestea sunt numele fiilor lui Aaron, Nadab întâiul născut și Abihu, Eleazar și Itamar.

3 Acestea sunt numele fiilor lui Aaron, preoții care au fost unși, pe care el i-a consacrat să servească în serviciul de preot.

4 Și Nadab și Abihu au murit înaintea DOMNULUI, când au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, în pustiul Sinai și nu au avut copii și Eleazar și Itamar au servit în serviciul de preot înaintea ochilor tatălui lor Aaron.

⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁶ Apropie tribul lui Levi și prezintă-i înaintea lui Aaron preotul, ca ei să îi servească.

⁷ Și ei să păzească însărcinarea lui și însărcinarea întregii adunări înaintea tabernacolului întâlnirii, pentru a face serviciul tabernacolului.

⁸ Și ei să păzească toate uneltele tabernacolului întâlnirii și însărcinarea copiilor lui Israel, pentru a face serviciul tabernacolului.

⁹ Și să dai pe leviți lui Aaron și fiilor săi, ei îi sunt dați în întregime dintre copiii lui Israel.

¹⁰ Și să rânduiești pe Aaron și pe fiii săi, iar ei să servească în serviciul lor preotesc și străinul care se apropie să fie dat morții.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹² Și eu, iată, am luat pe leviți dintre copiii lui Israel în locul tuturor întâilor născuți care deschid pântecele printre copiii lui Israel; de aceea leviții să fie ai mei;

¹³ Deoarece toți întâii născuți sunt ai mei, pentru că în ziua în care am lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului mi-am sfințit pe toți întâii născuți în Israel, deopotrivă om și animal; ai mei vor fi: Eu sunt DOMNUL.

¹⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiiul Sinai, spunând:

¹⁵ Numără copiii lui Levi după casa părinților lor, după familiile lor, să îi numeri fiecare parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus.

¹⁶ Și Moise i-a numărat conform cu cuvântul DOMNULUI, precum i s-a poruncit.

¹⁷ Și aceștia au fost fiii lui Levi după numele lor, Gherșon și Chehat și Merari.

¹⁸ Și acestea sunt numele fiilor lui Gherșon după familiile lor, Libni și Șimei.

¹⁹ Și fiii lui Chehat după familiile lor: Amram și Ițehar, Hebron și Uziel.

²⁰ Și fiii lui Merari după familiile lor, Mahli și Muși. Acestea sunt familiile leviților conform cu casa părinților lor.

²¹ Din Gherșon a fost familia libniților și familia șimiților, acestea sunt familiile gherșoniților.

²² Cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor de parte bărbătească, de la vârsta de o lună în sus, cei numărați dintre ei au fost șapte mii cinci sute.

²³ Familiile gherșoniților să își așeze corturile în spatele tabernacolului spre vest.

²⁴ Și mai marele casei tatălui gherșoniților să fie Eliasaf, fiul lui Lael.

²⁵ Și însărcinarea fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii să fie tabernacolul și cortul, acoperământul lui și perdeaua pentru ușa tabernacolului întâlnirii,

²⁶ Și perdelele curții și covorul pentru ușa curții, care este lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur și frânghiile acestuia pentru tot serviciul lui.

²⁷ Și din Chehat a fost familia amramiților și familia ițehariților și familia hebronților și familia uzieliților, acestea sunt familiile chehatiților.

²⁸ În numărul tuturor celor de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, au fost opt mii șase sute, având însărcinarea sanctuarului.

²⁹ Familiile fiilor lui Chehat să își așeze corturile în partea de sud a tabernacolului.

³⁰ Și mai marele casei tatălui familiilor chehatiților să fie Elițafan, fiul lui Uziel.

³¹ Și însărcinarea lor să fie chivotul și masa și sfeșnicul și altarele și vasele sanctuarului cu care ei servesc și perdeaua și tot serviciul lor.

³² Și Eleazar, fiul preotului Aaron, să fie mai marele peste mai marele leviților și să aibă supravegherea celor ce păstrează însărcinarea sanctuarului.

³³ Din Merari a fost familia mahliților și familia mușiților, acestea sunt familiile lui Merari.

³⁴ Și cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, au fost șase mii două sute.

³⁵ Și mai marele casei tatălui familiilor lui Merari a fost Ţuriel, fiul lui Abihail, aceștia să își așeze corturile în partea de nord a tabernacolului.

³⁶ Și sub custodia și însărcinarea fiilor lui Merari să fie scândurile tabernacolului și drugii lui și stâlpii lui și soclurile lor și toate vasele lui și tot ce servește acolo,

³⁷ Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile lor și țărșii lor și frânghiile lor.

³⁸ Dar cei ce își așază tabăra înaintea tabernacolului spre est, înaintea tabernacolului întâlnirii spre est, să fie Moise și Aaron și fiii săi, având însărcinarea sanctuarului ca sarcină a copiilor lui Israel; și străinul care se apropie să fie dat morții.

³⁹ Toți cei numărați dintre leviți, pe care Moise și Aaron i-au numărat la porunca DOMNULUI, prin toate familiile lor, toți cei de parte bărbătească în vârstă de la o lună în sus, au fost douăzeci și două de mii.

⁴⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Numără pe toți întâii născuți din cei de parte bărbătească dintre copiii lui Israel de la vârsta de o lună în sus și ia numărul numelor lor.

⁴¹ Și să iei pe leviți pentru mine (eu sunt DOMNUL) în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel; și vitele leviților în locul întâilor pui născuți ai vitelor copiilor lui Israel.

⁴² Și Moise a numărat precum DOMNUL i-a poruncit, pe toți întâii născuți dintre copiii lui Israel.

⁴³ Și toți întâii născuți de parte bărbătească după numărul numelor, de la vârsta de o lună în sus, dintre cei care au fost numărați dintre ei, erau douăzeci și două de mii două sute șaptezeci și trei.

⁴⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁴⁵ Ia pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel și vitele leviților în locul vitelor acelora; și leviții să fie ai mei: Eu sunt DOMNUL.

⁴⁶ Și pentru cei care trebuie răscumparați, cei două sute șaptezeci și trei dintre întâii născuți ai copiilor lui Israel, care sunt mai mulți decât leviții,

⁴⁷ Să iei cinci șekeli de fiecare cap; după șekelul sanctuarului să îi iei (șekelul are douăzeci de ghere),

⁴⁸ Și să dai banii, cu care trebuie răscumărat numărul celor în plus, lui Aaron și fiilor săi.

⁴⁹ Și Moise a luat banii de răscumărare de la cei care depășeau numărul celor răscumărați de leviți,

⁵⁰ De la întâii născuți ai copiilor lui Israel a luat banii; o mie trei sute șazeci și cinci de șekeli, după șekelul sanctuarului.

⁵¹ Și Moise a dat banii de la cei ce fuseseră răscumărați, lui Aaron și fiilor săi, conform cuvântului DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

4

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

² Fă numărătoarea fiilor lui Chehat dintre fiii lui Levi, după familiile lor, după casa părinților lor;

³ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toți cei ce intră în oștire, să facă lucrarea în tabernacolul întâlnirii.

⁴ Acesta să fie serviciul fiilor lui Chehat în tabernacolul întâlnirii, referitor la lucrurile preasfinte,

⁵ Și când tabăra pleacă, Aaron și fiii săi să vină și să ia jos perdeaua acoperământului și să acopere chivotul mărturiei cu ea;

⁶ Și să pună acolo acoperământul din piei de bursuci și să întindă deasupra lui o pânză în întregime de albastru și să îi pună drugii.

⁷ Și peste masa pâinii punerii înainte să întindă o pânză din albastru și să pună pe ea farfuriile și lingurile și bolurile și capacele ei cu care să le acopere și pâinea cea neîncetată să fie pe ea;

⁸ Și să întindă peste ele o pânză de stacojiu și să o acopere cu un acoperământ din piei de bursuci și să îi pună drugii.

⁹ Și să ia o pânză de albastru și să acopere sfeșnicul luminii și lămpile lui și mucările lui și cenușarele lui și toate vasele lui de untdelemn, cu care ei îi servesc;

¹⁰ Și să îl pună pe acesta și toate vasele lui într-un acoperământ din piei de bursuci și să îl pună pe un drug.

¹¹ Și peste altarul de aur să întindă o pânză de albastru și să o acopere cu un acoperământ din piei de bursuci și să îi pună drugii;

¹² Și să ia toate uneltele serviciului, cu care ei servesc în sanctuar și să le pună într-o pânză de albastru și să le acopere cu un acoperământ din piei de bursuci și să le pună pe un drug;

¹³ Și să ia cenușa de pe altar și să întindă o pânză purpurie peste el;

¹⁴ Și să pună pe el toate vasele lui, cu care ei servesc în jurul lui, cenușarele, cârligele de carne, lopețile și oalele, toate vasele altarului; și să întindă peste acestea un acoperământ din piei de bursuci și să îi pună drugii.

¹⁵ Și după ce Aaron și fiii săi vor fi terminat cu acoperământul sanctuarului și a tuturor vaselor sanctuarului, pe când tabăra este gata să plece înainte; după aceea, fiii lui Chehat să vină să care acestea, dar ei să nu atingă niciun lucru sfânt, ca nu cumva să moară. Aceste lucruri sunt sarcina fiilor lui Chehat în tabernacolul întâlnirii.

¹⁶ Și serviciului lui Eleazar, fiul preotului Aaron, îi aparține untdelemnul pentru lumină și tămâia dulce și darul de mâncare zilnic și untdelemnul ungerii și supravegherea întregului tabernacol și a tot ce este în el, în sanctuar și în vasele lui.

¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

¹⁸ Nu stârpiți tribul familiilor chehatiților dintre leviți;

¹⁹ Ci astfel să le faceți, ca ei să trăiască și să nu moară, când se apropie de lucrurile preasfinte, Aaron și fiii săi să intre și să rânduiască pe fiecare în serviciul lui și la sarcina lui.

²⁰ Dar ei să nu intre să se uite când lucrurile preasfinte sunt acoperite, ca nu cumva să moară.

²¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²² Fă de asemenea numărătoarea fiilor lui Gherșon, prin toate casele părinților lor, după familiile lor;

²³ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să îi numeri; pe toți cei ce intră ca să împlinescă serviciul, ca să facă lucrarea în

tabernacolul întâlnirii.

²⁴ Acesta este serviciul familiilor gherșoniților, pentru a servi și pentru sarcini,

²⁵ Și ei să care covoarele tabernacolului și tabernacolul întâlnirii, acoperământul său și acoperământul pieilor de bursuci care este deasupra acestuia și perdeaua pentru ușa tabernacolului întâlnirii,

²⁶ Și perdelele curții și perdeaua pentru ușa porții curții, care este lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur și frânghiile lor și toate uneltele serviciului lor și tot ce este făcut pentru ei, astfel să servească ei.

²⁷ La rânduirea lui Aaron și a fiilor săi să fie tot serviciul fiilor gherșoniților, în toate sarcinile lor și în tot serviciul lor și să numiți în grija lor toate însărcinările lor.

²⁸ Acesta este serviciul familiilor fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii și însărcinarea lor să fie sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.

²⁹ Cât despre fiii lui Merari, să îi numeri după familiile lor, după casa părinților lor.

³⁰ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să îi numeri, pe fiecare bărbat care intră în serviciu, ca să facă lucrarea tabernacolului întâlnirii.

³¹ Și aceasta este datoria sarcinii lor, conform cu tot serviciul lor în tabernacolul întâlnirii, scândurile tabernacolului și drugii lor și stâlpii lor și soclurile lor.

³² Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile lor și țărushii lor și frânghiile lor, cu toate uneltele lor și cu tot serviciul lor și după nume să numărați uneltele datoriei sarcinii lor.

³³ Acesta este serviciul familiilor fiilor lui Merari, conform cu tot serviciul lor, în tabernacolul întâlnirii, sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.

³⁴ Și Moise și Aaron și mai marele adunării au numărat pe fiii chehatiților după familiile lor și după casa părinților lor,

³⁵ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii;

³⁶ Și cei numărați dintre ei după familiile lor erau două mii șapte sute cincizeci.

³⁷ Aceștia au fost cei numărați din familiile chehatiților, toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI prin mâna lui Moise.

³⁸ Și cei numărați dintre fiii lui Gherșon, după toate familiile lor și după casa părinților lor,

³⁹ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii,

⁴⁰ Cei numărați dintre ei, după toate familiile lor, după casa părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci.

⁴¹ Aceștia sunt cei numărați din familiile fiilor lui Gherșon, dintre toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI.

⁴² Și cei numărați din familiile fiilor lui Merari, după toate familiile lor, după casa părinților lor,

⁴³ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii,

⁴⁴ Cei numărați dintre ei după familiile lor, erau trei mii două sute.

⁴⁵ Aceștia sunt cei numărați din familiile fiilor lui Merari, pe care Moise și Aaron i-au numărat conform cuvântului DOMNULUI prin mâna lui Moise.

⁴⁶ Toți cei numărați dintre leviți, pe care Moise și Aaron și mai marele lui Israel i-au numărat, după familiile lor și după casa părinților lor,

⁴⁷ De la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care a venit să facă serviciul lucrării și serviciul sarcinii sale în tabernacolul întâlnirii,

⁴⁸ Și cei numărați dintre ei au fost opt mii cinci sute optzeci.

⁴⁹ Conform cu porunca DOMNULUI au fost numărați prin mâna lui Moise, fiecare om conform serviciului său și conform sarcinii sale; astfel au fost numărați de el, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

5

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise spunând:

² Poruncește copiilor lui Israel, să scoată din tabără pe fiecare lepros și pe fiecare om care are o scurgere și pe oricine este pângărit cu mort,

³ Deopotrivă parte bărbătească și parte femeiască să îi scoateți afară, în afara taberei să îi scoateți pe aceștia; ca să nu pângărească taberele lor, în mijlocul cărora locuiesc eu.

⁴ Și copiii lui Israel au făcut astfel și i-au scos afară, în afara taberei, precum DOMNUL i-a vorbit lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.

⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁶ Vorbește copiilor lui Israel: Când un bărbat sau o femeie va face orice păcat pe care oamenii îl fac, lucrând o fărădelege împotriva DOMNULUI și acea persoană este vinovată,

⁷ Atunci să își mărturisească păcatul pe care l-a făcut și să plătească pentru fărădelegea sa cu suma întreagă a acesteia și să adauge a cincea parte din ea și să o dea celui împotriva căruia a încălcat.

⁸ Dar dacă bărbatul nu are nicio rudă căruia să îi plătească fărădelegea, să fie plătită DOMNULUI fărădelegea, adică preotului; pe lângă berbecul ispășirii, prin care se va face ispășire pentru el.

⁹ Și fiecare ofrandă din toate lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe care ei le aduc preotului, să fie ale lui.

¹⁰ Și lucrurile sfințite ale fiecărui om să fie ale lui, orice dă vreun bărbat preotului să fie al lui.

¹¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă soția unui bărbat se abate și face fărădelege împotriva lui,

¹³ Și dacă un bărbat se culcă cu ea carnal și acest lucru este ascuns de ochii soțului ei și este ținut ascuns și ea este pângărită și nu este niciun martor împotriva ei, nici nu a fost prinsă;

¹⁴ Și duhul geloziei vine asupra lui și este gelos pe soția sa și ea este pângărită; sau dacă duhul geloziei vine asupra lui și el este gelos pe soția sa iar ea nu este pângărită,

¹⁵ Atunci bărbatul să aducă pe soția sa la preot și să aducă darul ei pentru ea, a zecea parte dintr-o efa de făină de orz; să nu pună untdelemn peste el, nici tămâie să nu pună peste el, pentru că este o ofrandă de gelozie, o ofrandă de amintire, aducând nelegiuirea în amintire.

¹⁶ Și preotul să o apropie și să o pună înaintea DOMNULUI;

¹⁷ Și preotul să ia apă sfântă într-un vas de pământ; și din pulberea care este pe podeaua tabernacolului preotul să ia și să o pună în apă;

¹⁸ Și preotul să pună femeia înaintea DOMNULUI și să descopere capul femeii și să pună ofranda de amintire în mâinile ei, care este ofranda de gelozie și preotul să aibă în mâna sa apa amară care provoacă blestemul,

¹⁹ Și preotul să îi poruncească printr-un jurământ și să spună femeii: Dacă niciun bărbat nu s-a culcat cu tine și dacă nu te-ai abătut spre necurăție cu un altul în locul soțului tău, să fii liberă de această apă amară care provoacă blestemul;

²⁰ Dar dacă te-ai abătut la un altul în locul soțului tău și dacă te-ai pângărit și vreun bărbat s-a culcat cu tine în afară de soțul tău;

²¹ Atunci preotul să poruncească femeii cu un jurământ de blestem și preotul să spună femeii: DOMNUL să te facă un blestem și un jurământ în mijlocul poporului tău, când DOMNUL va face coapsa ta să putrezească și pântecele tău să se umfle.

²² Și această apă care provoacă blestemul să intre în măruntaiele tale, ca să umfle pântecele tău și coapsa ta să putrezească și femeia să spună: Amin, Amin.

²³ Și preotul să scrie aceste blesteme într-o carte și să le ștergă cu apa amară.

²⁴ Și să facă pe femeie să bea apa amară care provoacă blestemul și apa care provoacă blestemul să intre în ea și va deveni amară.

²⁵ Apoi preotul să ia ofranda de gelozie din mâna femeii și să legene ofranda înaintea DOMNULUI și să o ofere pe altar;

²⁶ Și preotul să ia o mână plină din ofrandă, din amintirea acesteia și să o ardă pe altar și după aceea să facă pe femeie să bea apa.

²⁷ Și după ce a făcut-o să bea apa, atunci se va întâmpla că, dacă s-a pângărit și a făcut fărădelege împotriva soțului ei, apa care provoacă blestemul să intre în ea și va deveni amară și pântecele ei se va umfla și coapsa ei va putrezi și femeia va fi un blestem în mijlocul poporului ei.

²⁸ Dar dacă femeia nu s-a pângărit, ci este curată, atunci ea să fie liberă și să conceapă sămânță.

²⁹ Aceasta este legea geloziiilor, când o soție se abate la altul în locul soțului ei și se pângărește;

³⁰ Sau când duhul de gelozie vine asupra lui și este gelos pe soția sa și o pune pe femeie înaintea DOMNULUI și preotul să îi facă după toată această lege.

³¹ Atunci bărbatul să fie nevinovat de nelegiuire și această femeie să poarte nelegiuirea ei.

6

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când, fie un bărbat, fie o femeie, se vor separa ca să facă o promisiune de nazireu, să se separe DOMNULUI,

³ El să se separe de vin și băutură tare și să nu bea deloc oțet din vin, sau oțet din băutură tare, nici să nu bea vreo licoare din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți sau uscați.

⁴ În toate zilele separării sale să nu mănânce nimic din ceea ce este făcut din vița de vie, de la sămburi până la pieliță.

⁵ În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în care el s-a separat pentru DOMNUL, va fi sfânt și să lase şuvițele părului capului său să crească.

⁶ În toate zilele cât este el separat pentru DOMNUL, să nu vină la niciun trup mort.

⁷ El să nu se facă necurat nici pentru tatăl său, nici pentru mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa, când ei mor, deoarece consacrarea Dumnezeului său este asupra capului său.

⁸ În toate zilele separării sale el este sfânt pentru DOMNUL.

⁹ Și dacă vreun om moare dintr-odată lângă el, iar el și-a pângărit capul consacrării sale, atunci să își radă capul în ziua curățirii sale; în ziua a șaptea să și-l radă.

¹⁰ Și în ziua a opta să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri, la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii;

¹¹ Și preotul să ofere pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă și să facă ispășire pentru el, pentru că a păcătuit prin mort și capul să și-l sfințească în aceeași zi.

¹² Și să consacre DOMNULUI zilele separării sale și să aducă un miel de un an ca ofrandă pentru fărădelege, dar zilele care au fost mai înainte vor fi pierdute, deoarece separarea lui a fost pângărită.

¹³ Și aceasta este legea nazireului, când zilele separării sale vor fi împlinite, să fie adus la ușa tabernacolului întâlnirii,

¹⁴ Și să aducă darul său DOMNULUI, un miel de un an, fără cusur, ca ofrandă arsă și o mielușea de un an, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat, și un berbec, fără cusur, ca ofrande de pace.

¹⁵ Și un coș de azime, turte din floarea făinii, amestecate cu untdelemn, și lipii din azime, unse cu untdelemn, și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură.

¹⁶ Și preotul să le aducă înaintea DOMNULUI și să aducă ofranda lui pentru păcat și ofranda lui arsă.

¹⁷ Și să aducă DOMNULUI berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace, cu coșul de azime; preotul să aducă de asemenea și darul lui de mâncare și darul lui de băutură.

¹⁸ Și nazireul să își radă capul separării sale la ușa tabernacolului întâlnirii și să ia părul de pe capul separării sale și să îl pună în focul care este sub sacrificiul ofrandelor de pace.

¹⁹ Și preotul să ia spata fiartă a berbecului și o turtă nedospită din coș și o lipie nedospită și să le pună pe mâinile nazireului, după ce părul separării sale a fost ras.

²⁰ Și preotul să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, acesta este sfânt pentru preot, cu pieptul legănat și cu spata săltată și după aceea nazireul poate bea vin.

²¹ Aceasta este legea nazireului, care a jurat, și a darului său către DOMNUL, pentru separarea sa, în afară de ceea ce îi va da mâna, conform cu jurământul, pe care l-a jurat, astfel trebuie să facă după legea separării sale.

²² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²³ Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Astfel să binecuvântați pe copiii lui Israel, spunându-le:

²⁴ DOMNUL să te binecuvânteze și să te țină;

25 Să facă DOMNUL să strălucească fața sa peste tine și să aibă har fața de tine;

26 Să înalțe DOMNUL înfățișarea sa peste tine și să îți dea pacea.

27 Și ei să pună numele meu peste copiii lui Israel, iar eu îi voi binecuvânta.

7

1 Și s-a întâmplat în ziua în care Moise a ridicat în întregime tabernacolul și l-a uns și l-a sfințit pe el și toate uneltele lui, deopotrivă altarul și toate vasele acestuia și le-a uns și le-a sfințit;

2 Că prinții lui Israel, căpeteniile caselor părinților lor, care erau prinții triburilor și erau peste cei care au fost numărați, au oferit,

3 Și au adus darul lor înaintea DOMNULUI, șase care acoperite și doisprezece boi; un car pentru doi dintre prinți și pentru fiecare dintre ei un bou și i-au adus înaintea tabernacolului.

4 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

5 Ia-le de la ei, ca să poată fi făcut serviciul tabernacolului în tâlnirii; și să le dai leviților, fiecărui bărbat conform serviciului său.

6 Și Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților.

7 Două care și patru boi le-a dat fiilor lui Gherșon, conform serviciului lor;

8 Și patru care și opt boi le-a dat fiilor lui Merari, conform serviciului lor, sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul.

9 Dar fiilor lui Chehat nu le-a dat nimic, deoarece serviciul sanctuarului ce le aparținea era ca ei să care pe umerii lor.

10 Și prinții au adus ofrande pentru dedicarea altarului în ziua în care a fost uns, prinții au adus darul lor înaintea altarului.

11 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Să aducă darul lor, fiecare prinț în ziua lui, pentru dedicarea altarului.

12 Și cel ce a adus darul său în prima zi a fost Nașon, fiul lui Aminadab, din tribul lui Iuda.

13 Și darul său a fost un platou de argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă erau pline de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

14 O lingură din aur, de zece șekeli, plină cu tămâie;

15 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă arsă;

16 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

17 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Nașon, fiul lui Aminadab.

18 În a doua zi a oferit Nataneel, fiul lui Țuar, prințul lui Isahar.

19 A adus ca dar al său, un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

20 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

21 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

22 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

23 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Nataneel, fiul lui Țuar.

24 În ziua a treia a oferit Eliab, fiul lui Helon, prințul copiilor lui Zabulon.

25 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

26 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

27 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an, ca ofrandă arsă;

28 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

29 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon.

30 În ziua a patra a oferit Elițur, fiul lui Ședeur, prințul copiilor lui Ruben.

31 Darul său a fost un platou din argint în greutatea de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

32 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

33 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

34 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

35 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Elițur, fiul lui Ședeur.

36 În ziua a cincea a oferit Șelumiel, fiul lui Țurișadai, prințul copiilor lui Simeon.

37 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

38 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

39 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

40 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

41 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Șelumiel, fiul lui Țurișadai.

42 În ziua a șasea a oferit Eliasaf, fiul lui Deuel, prințul copiilor lui Gad.

43 Darul său a fost un platou din argint în greutatea de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

44 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

45 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

46 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

47 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel.

48 În ziua a șaptea a oferit Elișama, fiul lui Amihud, prințul copiilor lui Efraim.

49 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

50 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

51 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

52 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

53 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud.

54 În ziua a opta a oferit Gamaliel, fiul lui Pedahtur, prințul copiilor lui Manase.

55 Darul său a fost un platou din argint, în greutatea de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

56 O lingură din aur de zece șekeli, plină de tămâie;

57 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

58 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

59 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Gamaliel, fiul lui Pedahtur.

60 În ziua a noua a oferit Abidan, fiul lui Ghideon, prințul copiilor lui Beniamin.

61 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

62 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

63 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

64 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

65 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Abidan, fiul lui Ghideon.

66 În ziua a zecea a oferit Ahiezer, fiul lui Amișadai, prințul copiilor lui Dan.

67 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

68 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

69 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

70 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

71 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Ahiezer, fiul lui Amișadai.

72 În ziua a unsprezecea a oferit Paghiel, fiul lui Ocran, prințul copiilor lui Așer.

73 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

74 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

75 Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

76 Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

77 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Paghiel, fiul lui Ocran.

78 În ziua a douăsprezecea a oferit Ahira, fiul lui Enan, prințul copiilor lui Neftali.

79 Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului;

lui; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;

⁸⁰ O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie;

⁸¹ Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă;

⁸² Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;

⁸³ Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Ahira, fiul lui Enan.

⁸⁴ Aceasta a fost dedicarea altarului, în ziua când a fost uns, de prinții lui Israel, douăsprezece platouri de argint, douăsprezece boluri de argint, douăsprezece linguri de aur;

⁸⁵ Fiecare platură din argint cântărind o sută treizeci de șekeli, fiecare bol șaptezeci, toate vasele din argint cântăreau două mii patru sute de șekeli, după șekelul sanctuarului;

⁸⁶ Lingurile din aur erau douăsprezece, pline cu tămâie, cântărind zece șekeli o bucată, după șekelul sanctuarului; tot aurul lingurilor era o sută douăzeci de șekeli.

⁸⁷ Toate vitele pentru ofranda arsă erau, doisprezece tauri, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un an, împreună cu darul lor de mâncare; și doisprezece iezi dintre capre pentru ofranda pentru păcat.

⁸⁸ Și toate vitele pentru sacrificiul ofrandelor de pace erau, douăzeci și patru de tauri, șazeci de berbeci, șazeci de țapi, șazeci de miei de un an. Aceasta a fost dedicarea altarului, după ce a fost uns.

⁸⁹ Și când a intrat Moise în tabernacolul întâlnirii, ca să îi vorbească, a auzit vocea unuia vorbind de pe șezământul milei care era pe chivotul mărturiei dintre cei doi heruvimi și vorbea cu el.

8

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește lui Aaron și spune-i: Când aprinzi lămpile, cele șapte lămpi să dea lumină în fața sfeșnicului.

³ Și Aaron a făcut astfel; a aprins lămpile în fața sfeșnicului, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁴ Și această lucrare a sfeșnicului era din aur bătut, până la stâlpul lui, până la florile lui, era lucrare bătută, conform modelului pe care DOMNUL îl arătase lui Moise, astfel a făcut el sfeșnicul.

⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁶ Ia pe leviți dintre copiii lui Israel și curăță-i.

⁷ Și astfel să le faci ca să îi cureți: Stropește apa curățirii peste ei, iar ei să își bărbierească toată carnea lor și să își spele hainele și astfel să se curețe.

⁸ Apoi să ia un taur tânăr cu darul lui de mâncare, floarea făinii amestecată cu untdelemn și un alt taur tânăr să îl iei tu ca ofrandă pentru păcat.

⁹ Și să aduci pe leviți înaintea tabernacolului întâlnirii și să aduni întreaga adunare a copiilor lui Israel la un loc;

¹⁰ Și să aduci pe leviți înaintea DOMNULUI și copiii lui Israel să își pună mâinile peste leviți;

¹¹ Și Aaron să ofere pe leviți înaintea DOMNULUI ca o ofrandă a copiilor lui Israel, ca ei să facă serviciul DOMNULUI.

¹² Și leviți să își pună mâinile pe capetele taurilor și tu să aduci pe unul ca ofrandă pentru păcat și pe altul ca ofrandă arsă, DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru leviți.

13 Și să îi pui să stea pe leviți înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi și să îi aduci ca o ofrandă DOMNULUI.

14 Astfel să îi separi pe leviți dintre copiii lui Israel și leviții vor fi ai mei.

15 Și după aceea leviții să intre să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și tu să îi cureți și să îi aduci ca ofrandă.

16 Pentru că ei sunt în întregime dați mie dintre copiii lui Israel; în locul celor ce deschid fiecare pântece, a întâilor născuți ai tuturor copiilor lui Israel, i-am luat la mine.

17 Pentru că toți întâii născuți ai copiilor lui Israel sunt ai mei, deopotrivă om și animal, din ziua în care am lovit pe fiecare întâi născut în țara Egiptului, i-am sfințit pentru mine.

18 Și am luat pe leviți în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel.

19 Și din mijlocul copiilor lui Israel am dat pe leviți în dar lui Aaron și fiilor săi, pentru a face serviciul copiilor lui Israel în tabernacolul întâlnirii și pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel, ca să nu fie nicio plagă printre copiii lui Israel, când copiii lui Israel se apropie de sanctuar.

20 Și Moise și Aaron și toată adunarea copiilor lui Israel, a făcut leviților conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut copiii lui Israel.

21 Și leviții au fost purificați și și-au spălat hainele; și Aaron i-a adus ca ofrandă înaintea DOMNULUI; și Aaron a făcut ispășire pentru ei ca să îi curețe.

22 Și după aceea leviții au intrat să facă serviciul în tabernacolul întâlnirii înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi, precum DOMNUL îi poruncise lui Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut.

23 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

24 Aceasta este ceea ce aparține leviților, de la vârsta de douăzeci și cinci de ani în sus, ei să intre pentru a servi în serviciul tabernacolului întâlnirii,

25 Și de la vârsta de cincizeci de ani să înceteze să servească în serviciul acesta și să nu mai servească;

26 Ci să servească cu frații lor în tabernacolul întâlnirii, pentru a păzi însărcinarea și să nu facă niciun serviciu. Astfel să le faci leviților referitor la porunca lor.

9

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în prima lună a celui de al doilea an, după ce au ieșit din țara Egiptului, spunând:

2 Copiii lui Israel să țină de asemenea paștele la timpul rânduit lui.

3 În ziua a paisprezecea a acestei luni, pe înserat, să îl țineți la timpul rânduit lui, conform cu toate riturile acestuia și conform cu toate ceremoniile lui, să îl țineți.

4 Și Moise a vorbit copiilor lui Israel să țină paștele.

5 Și au ținut paștele în ziua a paisprezecea a primei luni, pe înserat, în pustiul Sinai, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut copiii lui Israel.

6 Și au fost anumiți bărbați, care erau pângăriți din cauza trupului mort al unui om, astfel că nu au putut ține paștele în ziua aceea și au venit înaintea lui Moise și înaintea lui Aaron în acea zi;

⁷ Și acei oameni i-au spus: Noi suntem pângăriți din cauza trupului mort al unui om; pentru aceasta suntem ținuți să nu aducem un dar DOMNULUI la timpul rânduit lui printre copiii lui Israel?

⁸ Și Moise le-a spus: Stați liniștiți iar eu o să ascult ce va porunci Domnul referitor la voi.

⁹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și a zis:

¹⁰ Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Dacă vreun bărbat dintre voi sau din posteritatea voastră va fi necurat din cauza unui trup mort, sau este în călătorie departe, totuși el să țină paștele DOMNULUI.

¹¹ În ziua a paisprezecea a celei de a doua luni pe înserat ei să îl țină și să îl mănânce cu azime și ierburi amare.

¹² Și să nu lase nimic din el până dimineața, nici să nu îi frângă vreun os, să îl țină conform cu toate rânduielile paștelui.

¹³ Dar omul care este curat și nu este într-o călătorie și se ferește să țină paștele, acel suflet să fie stârpit din mijlocul poporului său, pentru că nu a adus darul DOMNULUI la timpul rânduit lui, acel om să poarte păcatul său.

¹⁴ Și dacă un străin va locui temporar printre voi și voințe să țină paștele DOMNULUI; conform rânduielii paștelui și conform obiceiului acestuia, astfel să facă, să aveți o singură rânduială, deopotrivă pentru străin și pentru cel născut în țară.

¹⁵ Și în ziua în care tabernacolul a fost ridicat, norul a acoperit tabernacolul, adică, cortul mărturiei, și pe înserat era peste tabernacol ceva ca înfățișarea unui foc, până dimineața.

¹⁶ Astfel a fost întotdeauna, norul îl acoperea ziua și înfățișarea de foc pe timpul nopții.

¹⁷ Și când norul era ridicat de pe tabernacol, abia apoi copiii lui Israel călătoreau; și în locul unde norul se așeza, acolo copiii lui Israel își așezau corturile lor.

¹⁸ La porunca DOMNULUI copiii lui Israel călătoreau și la porunca lui Dumnezeu așezau corturile, atâta timp cât norul se așeza peste tabernacol, ei se odihneau în corturile lor.

¹⁹ Și când norul întârzia peste tabernacol multe zile, atunci copiii lui Israel păzeau însărcinarea DOMNULUI și nu călătoreau.

²⁰ Și astfel a fost când norul era puține zile peste tabernacol; conform poruncii DOMNULUI locuiau în corturile lor și conform poruncii DOMNULUI călătoreau.

²¹ Și astfel a fost când norul se așeza de seara până dimineața și când norul era ridicat dimineața, atunci călătoreau, fie că era pe ziuă, fie pe noapte, când norul era ridicat, ei călătoreau.

²² Sau fie că erau două zile sau o lună sau un an, când norul întârzia peste tabernacol, rămânând acolo, copiii lui Israel locuiau în corturile lor și nu călătoreau, dar când acesta era ridicat, călătoreau.

²³ La porunca DOMNULUI se odihneau în corturile lor și la porunca DOMNULUI călătoreau; păzeau însărcinarea DOMNULUI, la porunca DOMNULUI prin mâna lui Moise.

10

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Fă-ți două trâmbițe din argint; dintr-o singură bucată să le faci, ca să le folosești pentru chemarea adunării și pentru călătoria taberelor.

³ Și când vor trâmbița cu ele, toată adunarea să se adune la tine la ușa tabernacolului întâlnirii.

⁴ Și dacă vor trâmbița doar cu una, atunci prinții, căpeteniile miilor lui Israel, să se adune la tine.

⁵ Când trâmbițați o alarmă, atunci taberele care se află pe partea de est să meargă înainte.

⁶ Când trâmbițați o alarmă a doua oară, atunci taberele care se află pe partea de sud să pornească, ei să sune o alarmă pentru călătoriile lor.

⁷ Dar când adunarea trebuie adunată, să trâmbițați, dar să nu sunați o alarmă.

⁸ Și fiii lui Aaron, preoții, să trâmbițeze cu trâmbițele; și ei să vă fie o rânduală pentru totdeauna prin toate generațiile voastre.

⁹ Și dacă mergeți la război în țara voastră împotriva dușmanului care vă oprimă, atunci să sunați o alarmă cu trâmbițele; și veți fi amintiți înaintea DOMNULUI Dumnezeuului vostru și veți fi salvați din mâna dușmanilor voștri.

¹⁰ De asemenea în ziua veseliei voastre și în zilele voastre solemne și la începuturile lunilor voastre, să trâmbițați cu trâmbițele peste ofrandele voastre arse și peste sacrificiile ofrandelor voastre de pace; ca să vă fie ca o amintire înaintea Dumnezeuului vostru: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

¹¹ Și s-a întâmplat în a douăzecea zi a celei de a doua luni, în al doilea an, că norul a fost ridicat de pe tabernacolul mărturiei.

¹² Și copiii lui Israel au pornit în călătoriile lor ieșind din pustiul Sinai; și norul a rămas în pustiul Paran.

¹³ Și primii au pornit conform poruncii DOMNULUI dată prin mâna lui Moise.

¹⁴ În primul rând a plecat steagul taberei copiilor lui Iuda, conform oștirilor lor, și peste oștirea lui era Nahșon, fiul lui Aminadab.

¹⁵ Și peste oștirea tribului copiilor lui Isahar era Nataneel, fiul lui Ţuar.

¹⁶ Și peste oștirea tribului copiilor lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon.

¹⁷ Și tabernacolul a fost desfăcut; și fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au pornit, purtând tabernacolul.

¹⁸ Și steagul taberei lui Ruben a pornit conform oștirilor lor și peste oștirea lui era Elișur, fiul lui Ședeur.

¹⁹ Și peste oștirea tribului copiilor lui Simeon era Șelumiel, fiul lui Ţurișadai.

²⁰ Și peste oștirea tribului copiilor lui Gad era Eliasaf, fiul lui Deuel.

²¹ Și chehații au pornit purtând sanctuarul, iar ceilalți așezaseră cortul până la venirea lor.

²² Și steagul taberei copiilor lui Efraim a pornit conform oștirilor lor; și peste oștirea lui era Elișama, fiul lui Amihud.

²³ Și peste oștirea tribului copiilor lui Manase era Gamaliel, fiul lui Peđațur.

²⁴ Și peste oștirea tribului copiilor lui Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideon.

²⁵ Și steagul taberei copiilor lui Dan a pornit în ariergarda tuturor taberelor prin toate oștirile lor; și peste oștirea lui era Ahiezer, fiul lui Amișadai.

²⁶ Și peste oștirea tribului copiilor lui Așer era Paghiel, fiul lui Ocran.

²⁷ Și peste oștirea tribului copiilor lui Neftali era Ahira, fiul lui Enan.

²⁸ Astfel au fost călătoriile copiilor lui Israel conform cu oștirile lor, când porneau.

²⁹ Și Moise i-a spus lui Hobab, fiul lui Raguel madianitul, socrul lui Moise: Noi călătorim la locul despre care DOMNUL a spus: Vi-l voi da; vino cu noi și îți vom face bine, pentru că DOMNUL a vorbit bine referitor la Israel.

³⁰ Iar el i-a spus: Nu voi merge; ci voi pleca spre țara mea și la rudele mele.

³¹ Dar el a spus: Nu ne părăsi, te rog; căci tu cunoști cum trebuie să ne așezăm tabăra în pustiu și tu vei fi ochi pentru noi.

³² Și va fi, dacă mergi cu noi, da, va fi, că orice bunătate ne va face DOMNUL, la fel îți vom face și ție.

³³ Și au pornit de la muntele DOMNULUI, o călătorie de trei zile, și chivotul legământului DOMNULUI a mers înaintea lor în călătoria de trei zile, pentru a căuta un loc de odihnă pentru ei.

³⁴ Și norul DOMNULUI a fost peste ei ziua, când au plecat din tabără.

³⁵ Și se întâmpla, când chivotul pornea, că Moise spunea: Ridică-te, DOAMNE, și să fie dușmanii tăi împrăștiați; și cei ce te urăsc să fugă dinaintea ta.

³⁶ Și când chivotul se oprea, spunea: Întoarce-te, DOAMNE, la mulțimea miilor lui Israel.

11

¹ Și când poporul s-a plâns, aceasta nu a plăcut DOMNULUI, și DOMNUL a auzit și mânia lui s-a aprins; și focul DOMNULUI a ars printre ei și a mistuit pe cei din cele mai îndepărtate părți ale taberei.

² Și poporul a strigat spre Moise, și când Moise s-a rugat DOMNULUI, focul a fost stins.

³ Și a pus acelui loc numele Tabeera, deoarece focul DOMNULUI a ars printre ei.

⁴ Și mulțimea amestecată, ce era printre ei, a căzut în lăcomie; și copiii lui Israel de asemenea au plâns din nou și au spus: Cine ne va da carne să mâncăm?

⁵ Ne amintim de peștii, pe care i-am mâncat în Egipt pe gratis; de castraveți și de pepeni și de praji și de ceapă și de usturoi,

⁶ Dar acum sufletul nostru este uscat, nu este nimic înaintea ochilor noștri, în afară de această mană.

⁷ Și mana era asemenea seminței de coriandru și culoarea ei asemenea culorii de bedelium.

⁸ Și poporul a mers încoace și încolo și au strâns-o și au măcinat-o în mori, sau au bătut-o într-o piuă și au copt-o în tăvi și au făcut turte din ea și gustul ei era ca gustul untdelemnului proaspăt.

⁹ Și când roua a căzut peste tabără în timpul nopții, mana a căzut peste ea.

¹⁰ Atunci Moise a auzit poporul plângând prin toate familiile lor, fiecare bărbat în ușa cortului său, și mânia DOMNULUI s-a aprins foarte tare; Moise de asemenea a fost nemulțumit.

¹¹ Și Moise a spus DOMNULUI: Pentru ce ai chinuit pe servitorul tău? Și pentru ce nu am găsit favoare înaintea ochilor tăi, de așezi povara acestui întreg popor asupra mea?

¹² Am conceput eu pe tot poporul acesta? I-am născut eu, ca să îmi spui: Poartă-i la sânul tău, precum un tată grijuliu poartă sugarul, până la țara pe care ai jurat-o părinților lor?

¹³ De unde să am eu carne să dau la tot acest popor? Căci ei plâng către mine, spunând: Dă-ne carne să mâncăm.

14 Nu sunt în stare să port tot acest popor singur, căci este prea greu pentru mine.

15 Și dacă te porți astfel cu mine, ucide-mă, te rog, ucide-mă, dacă am găsit favoare înaintea ochilor tăi; și nu mă lăsa să văd nenorocirea mea.

16 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adună-mi șaptezeci de bărbați dintre bătrânii lui Israel, pe care îi cunoști că sunt bătrânii poporului și ofițeri peste ei; și adu-i la tabernacolul întâlnirii, ca să stea în picioare acolo cu tine.

17 Și eu voi coborî și voi vorbi cu tine acolo; și voi lua din duhul care este peste tine și îl voi pune peste ei; și ei vor purta povara poporului cu tine, ca să nu o mai porți de unul singur.

18 Și spune poporului: Sfințiți-vă pentru mâine și carne veți mânca, pentru că ați plâns în urechile DOMNULUI, spunând: Cine ne va da carne să mâncăm? Fiindcă era bine de noi în Egipt, de aceea DOMNUL vă va da carne și o veți mânca.

19 Nu veți mânca o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile;

20 Ci chiar o lună întreagă, până vă va ieși afară pe nări și vă va fi dezgustătoare; deoarece ați disprețuit pe DOMNUL care este între voi și ați plâns înaintea lui, spunând: De ce am ieșit afară din Egipt?

21 Și Moise a spus: Poporul, printre care eu sunt, sunt șase sute de mii de pedestri; și tu ai spus: Eu le voi da carne, ca ei să mănânce o lună întreagă.

22 Să fie turmele și cirezile ucise pentru ei, ca să îi îndestuleze? Sau vor fi toți peștii mării adunați pentru ei, pentru a-i îndestula?

23 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: S-a scurtat mâna DOMNULUI? Vei vedea acum dacă ți se va întâmpla sau nu cuvântul meu.

24 Și Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele DOMNULUI și a adunat pe cei șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus să stea de jur împrejurul tabernacolului.

25 Și DOMNUL a coborât într-un nor și i-a vorbit și a luat din duhul care era peste el și l-a dat celor șaptezeci de bătrâni și s-a întâmplat, când duhul s-a așezat peste ei, că au profetisit și nu au încetat.

26 Dar acolo au rămas doi dintre bărbați în tabără, numele unuia era Eldad și numele celuilalt Medad, și duhul s-a așezat peste ei; și ei au fost dintre cei ce erau scriși, dar nu au ieșit la tabernacol și au profetisit în tabără.

27 Și a alergat un tânăr și i-a spus lui Moise zicând: Eldad și Medad profetesc în tabără.

28 Și Iosua, fiul lui Nun, servitorul lui Moise, unul dintre tinerii săi, a răspuns și a zis: Moise, domnul meu, oprește-i.

29 Și el i-a spus: Ești invidios pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul DOMNULUI să fie profetiți și ca DOMNUL să pună duhul său peste ei!

30 Și Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.

31 Și a ieșit un vânt de la DOMNUL și a adus prepelețe de la mare și le-a lăsat să cadă lângă tabără, cât ar fi o zi de călătorie pe partea aceasta și cât ar fi o zi de călătorie pe partea cealaltă, de jur împrejurul taberei, și cât ar fi doi coți în înălțime peste fața pământului.

32 Și poporul a stat în picioare toată ziua aceea și toată noaptea și toată ziua următoare și au adunat prepelețele, cel ce a adunat mai puțin a adunat zece omeri; și le-au întins de jur împrejurul taberei.

33 Și în timp ce carnea era încă între dinții lor, înainte să fie mestecată, mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva poporului și DOMNUL a lovit poporul cu o

plagă foarte mare.

³⁴ Și a pus aceluia loc numele Chibrot-Hataava, deoarece acolo au îngropat poporul care a lăcomit.

³⁵ Și poporul a călătorit de la Chibrot-Hataava la Hațerot; și au rămas la Hațerot.

12

¹ Și Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din cauza femeii etiopiene cu care el se căsătorise, pentru că el se căsătorise cu o femeie etiopiană.

² Și au spus: A vorbit DOMNUL numai prin Moise? Nu a vorbit el și prin noi? Și DOMNUL a auzit aceasta.

³ (Acum bărbatul Moise era foarte blând, mai mult decât toți oamenii care erau pe fața pământului.)

⁴ Și DOMNUL i-a vorbit pe neașteptate lui Moise și lui Aaron și lui Miriam: Ieșiți voi trei la tabernacolul întâlnirii. Și cei trei au ieșit.

⁵ Și DOMNUL a coborât într-un stâlp de nor și a stat în ușa tabernacolului și a chemat pe Aaron și pe Miriam și amândoi au ieșit înaintea.

⁶ Și a spus: Ascultați acum cuvintele mele: Dacă este un profet între voi, eu DOMNUL mă voi face cunoscut lui într-o viziune și îi voi vorbi într-un vis.

⁷ Servitorul meu Moise nu este astfel, el fiind credincios în toată casa mea.

⁸ Cu el voi vorbi gură către gură, chiar pe față și nu în vorbe adânci; și asemănarea DOMNULUI o va privi, pentru ce atunci nu v-ați temut să vorbiți împotriva servitorului meu Moise?

⁹ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lor; și a plecat.

¹⁰ Și norul s-a depărtat de pe tabernacol; și, iată, Miriam era leproasă, albă ca zăpada; și Aaron a privit la Miriam și, iată, era leproasă.

¹¹ Și Aaron i-a spus lui Moise: Vai, domnul meu, te implor, nu așeza peste noi acest păcat în care am lucrat prostește și în care am păcătuit.

¹² Să nu fie ea ca un mort, din care carnea este pe jumătate mistuită când iese din pântecele mamei ei.

¹³ Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Vindec-o acum, Dumnezeule, te implor.

¹⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Dacă tatăl ei doar ar fi scuipat-o în față, nu ar fi fost ea rușinată șapte zile? să fie închisă în afara taberei șapte zile și după aceea să fie primită din nou.

¹⁵ Și Miriam a fost închisă în afara taberei șapte zile și poporul nu a călătorit până ce Miriam nu a fost adusă din nou.

¹⁶ Și după aceea poporul a plecat din Hațerot și a așezat corturile în pustiul Paran.

13

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Trimite bărbați, ca ei să cerceteze țara lui Canaan, pe care o dau copiilor lui Israel; din fiecare trib al părinților lor să trimiteți un bărbat, fiecare să fie un conducător printre ei.

³ Și Moise prin porunca DOMNULUI i-a trimis din pustiul Paran; toți acei bărbați erau căpeteniile copiilor lui Israel.

⁴ Și acestea erau numele lor, din tribul lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur.

⁵ Din tribul lui Simeon: Șafat, fiul lui Hori.

⁶ Din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune.

7 Din tribul lui Isahar: Igal, fiul lui Iosif.

8 Din tribul lui Efraim: Oșea, fiul lui Nun.

9 Din tribul lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu.

10 Din tribul lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi.

11 Din tribul lui Iosif, adică, din tribul lui Manase: Gadi, fiul lui Susi.

12 Din tribul lui Dan: Amiel, fiul lui Ghemali.

13 Din tribul lui Așer: Setur, fiul lui Mihail.

14 Din tribul lui Neftali: Nabi, fiul lui Vofsi.

15 Din tribul lui Gad: Gheuel, fiul lui Machi.

16 Acestea sunt numele bărbaților pe care Moise i-a trimis să cerceteze țara.

Și Moise a pus numele lui Oșea, fiul lui Nun, Iosua.

17 Și Moise i-a trimis să cerceteze țara lui Canaan și le-a spus: Ridicați-vă pe această cale spre sud și urcați-vă la munte;

18 Și vedeți țara, cum este; și poporul care locuiește în ea, dacă sunt puternici sau slabi, puțini sau mulți;

19 Și cum este țara în care locuiesc, dacă este bună sau rea; și ce fel de cetăți sunt cele în care locuiesc, sau locuiesc în corturi, sau în cetăți întărite.

20 Și cum este țara, dacă este grasă sau uscată, dacă este lemn în ea, sau nu. Și încurajați-vă și aduceți din rodul țării. Acum timpul era timpul primului rod al strugurilor.

21 Astfel că s-au urcat și au cercetat țara de la pustiul Țin până la Rehob, cum vin oamenii la Hamat.

22 Și au urcat pe la sud și au venit la Hebron; unde erau Ahiman, Șeșai și Talmi, copiii lui Anac. (Acum Hebronul a fost zidit cu șapte ani înaintea Țoanului în Egipt.)

23 Și au venit la pârâul lui Eșcol și au retezat de acolo o creangă cu un singur ciorchine de struguri și l-au purtat între doi pe un toiag; și au adus din rodii și din smochine.

24 Locul a fost numit pârâul Eșcol, din cauza ciorchinelui de struguri pe care copiii lui Israel l-au retezat de acolo.

25 Și s-au întors de la cercetarea țării după patruzeci de zile.

26 Și au mers și au venit la Moise și la Aaron și la toată adunarea copiilor lui Israel, în pustiul Paran, la Cades; și le-au adus înapoi răspuns, lor și la toată adunarea, și le-au arătat rodul țării.

27 Și i-au povestit și au spus: Am intrat în țara unde ne-ai trimis și cu adevărat în aceasta curge lapte și miere; și acesta este rodul ei.

28 Totuși poporul care locuiește în țară este puternic și cetățile sunt foarte mari și înconjurată cu ziduri; și mai mult, am văzut pe copiii lui Anac acolo.

29 Amaleciții locuiesc în țara de sud și hitiții și iebusiții și amoriții locuiesc în munți; și canaaniții locuiesc lângă mare și pe lângă Iordan.

30 Și Caleb a liniștit poporul înaintea lui Moise și a spus: Să ne ridicăm deodată și să o stăpânim, pentru că suntem în stare să o învingem.

31 Dar bărbații care au urcat cu el au spus: Noi nu suntem în stare să ne ridicăm împotriva acestui popor, pentru că ei sunt mai tari ca noi.

32 Și au adus un raport rău copiilor lui Israel despre țara pe care o cercetaseră, spunând: Țara prin care am trecut să o cercetăm, este o țară care mănâncă pe locuitorii ei; și tot poporul pe care l-am văzut în ea sunt oameni de o statură mare.

33 Și acolo am văzut pe uriași, fiii lui Anac, care se trag din uriași; și eram în ochii noștri asemenea cosașelor și astfel eram și înaintea ochilor lor.

14

¹ Și toată adunarea și-a înălțat vocea și a strigat; și poporul a plâns în noaptea aceea.

² Și toți copiii lui Israel au cântit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și întreaga adunare le-a spus: Să fi dat Dumnezeu să fi murit în țara Egiptului! Sau, mai bine să fi murit în pustiu!

³ Și pentru ce ne-a adus DOMNUL în această țară? Să cădem prin sabie, ca soțiile noastre și copiii noștri să fie o pradă? Nu ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt?

⁴ Și au spus unul altuia: Să ne facem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.

⁵ Atunci Moise și Aaron au căzut cu fețele la pământ înaintea întregii adunări a copiilor lui Israel.

⁶ Și Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre cei ce au cercetat țara și-au rupt hainele,

⁷ Și au vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Țara prin care noi am trecut să o cercetăm este o țară foarte bună.

⁸ Dacă DOMNUL va găsi plăcere în noi, atunci ne va aduce în această țară și ne-o va da; o țară în care curge lapte și miere.

⁹ Numai să nu vă răzvrățiți împotriva DOMNULUI, nici să nu vă temeți de poporul țării; căci ei sunt pâine pentru noi, apărarea lor s-a depărtat de la ei și DOMNUL este cu noi; să nu vă temeți de ei.

¹⁰ Dar toată adunarea a cerut să îi ucidă cu pietre. Și gloria DOMNULUI a apărut în tabernacolul întâlnirii înaintea tuturor copiilor lui Israel.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când voiește acest popor să mă provoace? Și cât timp va trece până când vor crede în mine, cu toate semnele pe care le-am arătat printre ei?

¹² Îi voi lovi cu ciumă și îi voi dezmoșteni și voi face din tine o națiune mai mare și mai tare decât ei.

¹³ Și Moise a spus DOMNULUI: Atunci egiptenii vor auzi aceasta, (pentru că dintre ei ai scos acest popor în țaria ta;)

¹⁴ Și o vor spune locuitorilor acestei țări, pentru că ei au auzit că tu, DOMNUL, ești în mijlocul acestui popor, că tu DOMNUL ești văzut față în față și că norul tău stă deasupra lor și că mergi înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc.

¹⁵ Acum dacă o să ucizi tot poporul acesta ca pe un singur om, atunci națiunile care au auzit de faima ta vor vorbi, spunând:

¹⁶ Pentru că DOMNUL nu a fost în stare să ducă acest popor în țara pe care le-a jurat-o, de aceea i-a ucis în pustiu.

¹⁷ Și acum, te implor, să fie puterea Domnului meu mare, conform cu ceea ce ai vorbit, spunând:

¹⁸ DOMNUL este îndelung răbdător și bogat în milă, iertând nelegiuirea și fărădelegea și în niciun fel dezvinovățind pe vinovat, pedepsind nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra generație.

¹⁹ Iartă, te implor, nelegiuirea acestui popor conform măreției milei tale și precum ai iertat acest popor, din Egipt până acum.

²⁰ Și DOMNUL a spus: Am iertat conform cuvântului tău;

²¹ Dar pe cât este de adevărat că eu trăiesc, tot pământul va fi umplut cu gloria DOMNULUI.

22 Pentru că toți acei bărbați care au văzut gloria mea și miracolele mele, pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu și m-au ispitit de zece ori și nu au dat ascultare vocii mele;

23 Cu siguranță nu vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor, niciunul dintre cei ce m-au provocat nu o va vedea,

24 Ci servitorul meu Caleb, deoarece a avut un alt duh cu el și m-a urmat pe deplin, pe el îl voi duce în țara în care a mers; și sămânța lui o va stăpâni.

25 (Acum amaleciții și canaanii locuiau în vale.) Mâine întoarceți-vă și plecați în pustiu pe calea Mării Roșii.

26 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

27 Cât să mai suport această adunare rea, care cârtește împotriva mea? Am auzit cântirile copiilor lui Israel, pe care le cârtesc împotriva mea.

28 Să le spui: Pe cât este de adevărat că eu trăiesc, spune DOMNUL, precum ați vorbit în urechile mele, astfel vă voi face;

29 Trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu; și toți cei numărați dintre voi, conform numărului vostru în întregime, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, care ați cântit împotriva mea,

30 Fără îndoială, voi nu veți intra în țara despre care am jurat că vă voi face să locuiți în ea, cu excepția lui Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

31 Dar micuții voștri, despre care ați spus că vor fi o pradă, pe ei îi voi duce înăuntru și vor cunoaște țara pe care ați disprețuit-o.

32 Dar cât despre voi, trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu.

33 Și copiii voștri vor rătăci în pustiu patruzeci de ani și vor purta curviile voastre, până ce trupurile voastre moarte vor fi risipite în pustiu.

34 După numărul zilelor în care ați cercetat țara, adică patruzeci de zile, fiecare zi pentru un an, veți purta nelegiuirile voastre, adică patruzeci de ani și veți cunoaște cum îmi rup promisiunea.

35 Eu DOMNUL am spus: Cu siguranță astfel voi face la toată această adunare rea, care s-a adunat împotriva mea; în acest pustiu vor fi mistuiți și acolo vor muri.

36 Și bărbații, pe care Moise i-a trimis să cerceteze țara, care s-au întors și au făcut întreaga adunare să cârtească împotriva lui, aducând defăimare asupra țării,

37 Chiar acei bărbați care au adus raportul rău despre țară, au murit printr-o plagă înaintea DOMNULUI.

38 Dar Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre oamenii care au mers să cerceteze țara, au trăit.

39 Și Moise a spus aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel; și tot poporul a jelit mult.

40 Și s-au sculat devreme dimineața și s-au urcat în vârful muntelui, spunând: Iată-ne și vom urca la locul pe care DOMNUL l-a promis, căci am păcătuit.

41 Și Moise a spus: Pentru ce încălcați acum porunca DOMNULUI? Aceasta nu va prospera.

42 Nu vă urcați, pentru că DOMNUL nu este printre voi; ca să nu fiți bătuți înaintea dușmanilor voștri.

43 Fiindcă amaleciții și canaanii sunt acolo înaintea voastră și veți cădea prin sabia, deoarece v-ați întors de la DOMNUL, de aceea DOMNUL nu va fi cu voi.

⁴⁴ Dar ei au îndrăznit să urce pe vârful dealului, totuși chivotul legământului DOMNULUI și Moise, nu s-au depărtat de tabără.

⁴⁵ Atunci amaleciții au coborât și canaaniții care au locuit pe acel deal și i-au bătut și i-au învins, până la Horma.

15

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi ajuns în țara locuințelor voastre, pe care v-o dau,

³ Și veți face o ofrandă prin foc DOMNULUI, o ofrandă arsă, sau un sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau într-o ofrandă de bunăvoință, sau în sărbătorile voastre solemne, ca să faceți o aromă dulce DOMNULUI, din cireadă, sau din turmă,

⁴ Atunci cel ce aduce darul său DOMNULUI, să aducă dar de mâncare, a zecea parte dintr-o măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn.

⁵ Și a patra parte dintr-un hin de vin ca un dar de băătură să îl pregătești cu ofranda arsă sau sacrificiul, pentru un singur miel.

⁶ Sau pentru un berbec, să îl pregătești ca dar de mâncare cu două zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu a treia parte dintr-un hin de untdelemn.

⁷ Și ca dar de băătură să aduci a treia parte dintr-un hin de vin, de o aromă dulce DOMNULUI.

⁸ Și când pregătești un taur, ca ofrandă arsă, sau ca sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau ca ofrande de pace DOMNULUI,

⁹ Să se aducă, cu un taur, un dar de mâncare din trei zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu o jumătate de hin de untdelemn.

¹⁰ Și să aduci ca dar de băătură o jumătate de hin de vin, ca ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹¹ Astfel să se facă pentru un singur taur sau pentru un singur berbec sau pentru un miel sau un ied.

¹² Conform cu numărul celor pe care le veți pregăti, astfel să faceți fiecăreia dintre ele, după numărul lor.

¹³ Toți cei născuți în țară să facă aceste lucruri după acest obicei, în aducerea unei ofrande făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹⁴ Și dacă un străin locuiește temporar cu voi sau oricine este printre voi, în generațiile voastre, și aduce ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI, precum faceți voi, să facă și el.

¹⁵ O singură rânduială să fie deopotrivă pentru voi, cei din adunare, și la fel pentru străinul ce locuiește temporar cu voi, o rânduială pentru totdeauna în generațiile voastre; cum sunteți voi, astfel să fie și străinul înaintea DOMNULUI.

¹⁶ O singură lege și un singur obicei să fie pentru voi și pentru străinul care locuiește temporar cu voi.

¹⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁸ Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara în care vă duc,

¹⁹ Atunci să fie astfel: când mâncați din pâinea țării, să aduceți ofrandă ridicată pentru DOMNUL.

²⁰ Să aduceți o turtă din primul vostru aluat ca ofrandă ridicată, precum faceți ofranda ridicată din aria de vânturat, astfel să o săltați.

21 Din primul vostru aluat să dați DOMNULUI o ofrandă ridicată în generațiile voastre.

22 Și dacă ați greșit și nu ați împlinit toate aceste porunci, pe care DOMNUL le-a vorbit lui Moise,

23 Tot ce DOMNUL v-a poruncit prin mâna lui Moise, din ziua când DOMNUL i-a poruncit lui Moise și de atunci înainte prin toate generațiile voastre,

24 Atunci să fie: dacă este făcut prin ignoranță fără cunoașterea adunării, toată adunarea să aducă un taur tânăr ca ofrandă arsă, de o aromă dulce DOMNULUI, împreună cu darul lui de mâncare și darul lui de băutură, conform obiceiului, și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat.

25 Și preotul să facă ispășire pentru toată adunarea copiilor lui Israel și acesta le va fi iertat, fiindcă aceasta este ignoranță; iar ei să aducă darul lor, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI, și ofranda lor pentru păcat înaintea DOMNULUI, pentru ignoranța lor;

26 Și va fi iertat întregii adunări a copiilor lui Israel și străinului ce locuiește temporar printre ei; văzând că tot poporul era în ignoranță.

27 Și dacă vreun suflet păcătuiește prin ignoranță, atunci să aducă o capră de un an ca ofrandă pentru păcat.

28 Și preotul să facă ispășire pentru sufletul care păcătuiește prin ignoranță, când păcătuiește prin foc ignoranță înaintea DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru el, și îi va fi iertat.

29 Să aveți o singură lege pentru cel ce păcătuiește prin ignoranță, deopotrivă pentru cel născut printre copiii lui Israel și pentru străinul ce locuiește temporar printre ei.

30 Dar sufletul care o face îngâmfat, fie născut în țară, fie străin, acela îl ocărăște pe DOMNUL; și sufletul acela să fie stârpit din mijlocul poporului său.

31 Deoarece a disprețuit cuvântul DOMNULUI și a încălcat porunca lui, acel suflet să fie stârpit cu desăvârșire; nelegiuirea sa să fie asupra sa.

32 Și în timp ce copiii lui Israel erau în pustiu, au găsit un bărbat ce aduna lemne în ziua de sabbat.

33 Și cei ce l-au găsit adunând lemne l-au adus la Moise și Aaron și la toată adunarea.

34 Și l-au pus sub pază, deoarece nu a fost declarat ce îi va fi făcut.

35 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Acel bărbat negreșit să fie dat morții, toată adunarea să îl ucidă cu pietre, în afara taberei.

36 Și toată adunarea l-a scos în afara taberei și l-au ucis cu pietre și a murit; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

37 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

38 Vorbește copiilor lui Israel și poruncește-le să își facă ciucuri pe marginile hainelor lor, prin toate generațiile lor, și să pună peste ciucurii marginilor o panglică de albastru.

39 Și aceasta să vă fie drept bordură, ca să o priviți și să vă aduceți aminte toate poruncile DOMNULUI și să le împliniți; și să nu căutați după inima voastră și după ochii voștri, după care obișnuiați să mergeți curvind.

40 Ca să vă amintiți și să împliniți toate poruncile mele și să fiți sfinți Dumnezeului vostru.

41 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului, să fiu Dumnezeul vostru: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

16

1 Și Core, fiul lui Itehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi și Datan și Abiram, fiii lui Eliab și On, fiul lui Pelet, fiii lui Ruben, au luat câțiva bărbați,

2 Și s-au ridicat înaintea lui Moise, cu unii dintre copiii lui Israel, două sute cincizeci de prinți ai adunării, faimoși în adunare, bărbați de renume;

3 Și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și le-au spus: Luați prea mult asupra voastră, văzând că toată adunarea este sfântă, fiecare om, și DOMNUL este în mijlocul lor, pentru ce atunci vă înălțați deasupra adunării DOMNULUI?

4 Și când Moise a auzit aceasta, a căzut cu fața sa la pământ,

5 Și i-a vorbit lui Core și întregii lui cete, spunând: Chiar mâine DOMNUL va arăta cine sunt ai lui și cine este sfânt; și îl va face să se apropie de el, chiar pe cel pe care l-a ales îl va face să se apropie de el.

6 Să faceți aceasta: luați cenușare, Core și toată ceata lui;

7 Și puneți foc în ele și puneți tămâie în ele înaintea DOMNULUI mâine și va fi, că bărbatul pe care DOMNUL îl alege, acela va fi sfânt, luați prea mult asupra voastră, voi fii ai lui Levi.

8 Și Moise i-a spus lui Core: Ascultați, vă rog, fii ai lui Levi,

9 Vi se pare doar un lucru mic, că Dumnezeu lui Israel v-a separat din adunarea lui Israel, ca să vă apropie de el pentru a face serviciul tabernacolului DOMNULUI și să stați în picioare înaintea adunării ca să îi serviți?

10 Și te-a apropiat pe tine de el și pe toți frații tăi, fiii lui Levi, cu tine și căutați și preoția?

11 Pentru ce motiv tu și toată ceata ta v-ați adunat împotriva DOMNULUI; și ce este Aaron ca să cârțiți împotriva lui?

12 Și Moise a trimis să cheme pe Datan și pe Abiram, fiii lui Eliab, care au spus: Nu vom urca;

13 Este un lucru mic că tu ne-ai scos dintr-o țară în care curge lapte și miere, să ne ucizi în pustiu, doar ca să te faci prinț peste noi?

14 Mai mult, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere, nici nu ne-ai dat moștenire câmpuri și vii, voiești să scoți ochii acestor oameni? Refuzăm să urcăm.

15 Și Moise s-a înfuriat tare și a spus DOMNULUI: Nu lua cunoștință de ofranda lor, nu am luat niciun singur măgar de la ei, nici nu am vătămat pe nimeni dintre ei.

16 Și Moise i-a spus lui Core: Tu și toată ceata ta să fiți înaintea DOMNULUI, tu și ei și Aaron, mâine;

17 Și să ia fiecare cenușarul său și să pună tămâie în ele și aduceți-le înaintea DOMNULUI, fiecare cenușarul lui, două sute cincizeci de cenușare; și tu și Aaron, fiecare cu cenușarul lui.

18 Și ei au luat fiecare cenușarul său și au pus foc în ele și au pus tămâie peste ele și au stat în picioare în ușa tabernacolului întâlnirii, cu Moise și Aaron.

19 Și Core a adunat toată adunarea împotriva lor la ușa tabernacolului întâlnirii și gloria DOMNULUI a apărut întregii adunări.

20 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

21 Separați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi mistui într-o clipită.

22 Și ei au căzut cu fețele lor la pământ și au spus: Dumnezeu, Dumnezeu duhurilor a toată făptura, va păcătui un singur om și te vei înfuria pe toată adunarea?

²³ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²⁴ Vorbește adunării, zicând: Ridicați-vă din jurul cortului lui Core, Datan și Abiram.

²⁵ Și Moise s-a ridicat și a mers la Datan și Abiram; și bătrânii lui Israel l-au urmat.

²⁶ Și a vorbit adunării, spunând: Plecați, vă rog, de lângă corturile acestor bărbați stricați și nu atingeți nimic din ale lor, ca nu cumva să fiți mistuiți în toate păcatele lor.

²⁷ Astfel că ei s-au ridicat de lângă cortul lui Core, Datan și Abiram, de fiecare parte; și Datan și Abiram au ieșit și au stat în ușa corturilor lor și soțiile lor și fiii lor și copilașii lor.

²⁸ Și Moise a spus: Prin aceasta veți cunoaște că DOMNUL m-a trimis să fac toate aceste lucrări, pentru că nu le-am făcut din mintea mea.

²⁹ Dacă acești oameni mor de moartea obișnuită a tuturor oamenilor, sau dacă vor fi cercetați după cercetarea tuturor oamenilor, atunci nu DOMNUL m-a trimis.

³⁰ Dar dacă DOMNUL face un lucru nou și pământul își deschide gura și îi înghite, cu tot ceea ce le aparține și coboară de vii în groapă, atunci veți înțelege că acești bărbați au provocat pe DOMNUL.

³¹ Și s-a întâmplat, pe când a terminat de vorbit toate aceste cuvinte, că pământul care era sub ei s-a despicat în două,

³² Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit și casele lor și pe toți oamenii care au aparținut de Core și toate bunurile lor.

³³ Ei și tot ce le-a aparținut, au coborât de vii în groapă și pământul s-a închis peste ei; și ei au pierit din mijlocul adunării.

³⁴ Și tot Israelul care a fost de jur împrejurul lor a fugit la țipătul lor, căci au spus: Nu cumva pământul să ne înghită și pe noi.

³⁵ Și a ieșit un foc de la DOMNUL și a mistuit pe cei două sute cincizeci de bărbați care au oferit tămâie.

³⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

³⁷ Vorbește-i lui Eleazar, fiul preotului Aaron, să ridice cenușarele din foc și să imprăștie tu focul din ele, pentru că ele sunt sfințite.

³⁸ Cenușarele acestor păcătoși păcătuind împotriva propriilor suflete, să le facă tăvi late ca acoperământ al altarului, fiindcă le-au oferit înaintea DOMNULUI, de aceea sunt sfințite; și ele vor fi un semn tuturor copiilor lui Israel.

³⁹ Și preotul Eleazar, a luat cenușarele de aramă, cu care au oferit cei ce au fost arși; și au fost făcute tăvi late ca acoperământ al altarului;

⁴⁰ Pentru a fi o amintire copiilor lui Israel, ca niciun străin, care nu este din sămânța lui Aaron, să nu se apropie să ofere tămâie înaintea DOMNULUI; ca să nu fie asemenea lui Core și cetei sale, precum DOMNUL i-a spus prin mâna lui Moise.

⁴¹ Dar a doua zi toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și Aaron, spunând: Ați ucis poporul DOMNULUI.

⁴² Și s-a întâmplat, când adunarea s-a strâns împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, că au privit la tabernacolul întâlnirii; și, iată, norul l-a acoperit și gloria DOMNULUI a apărut.

⁴³ Și Moise și Aaron au venit înaintea tabernacolului întâlnirii.

⁴⁴ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁴⁵ Ridicați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi mistui într-o clipită. Iar ei au căzut cu fețele lor la pământ.

⁴⁶ Și Moise i-a spus lui Aaron: Ia un cenușar și pune foc din altar în el și pune tămâie deasupra și mergi repede la adunare și fă ispășire pentru ei, fiindcă a ieșit furie de la DOMNUL; a început plaga.

⁴⁷ Și Aaron a luat precum Moise i-a poruncit și a alergat în mijlocul adunării; și, iată, plaga începuse prin popor; și el a pus tămâie și a făcut ispășire pentru popor.

⁴⁸ Și a stat între cei morți și cei vii; și plaga a fost oprită.

⁴⁹ Acum cei ce au murit prin plagă au fost paisprezece mii șapte sute, pe lângă cei ce au murit din cauza lucrului făcut de Core.

⁵⁰ Și Aaron s-a întors la Moise la ușa tabernacolului întâlnirii și plaga a fost oprită.

17

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Vorbește copiilor lui Israel și ia de la fiecare dintre ei un toiag conform casei părinților lor, dintre toți prinții lor conform casei părinților lor douăsprezece toiage; scrie numele fiecărui bărbat pe toiagul său.

³ Și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, pentru ca un singur toiag să fie pentru capul casei părinților lor.

⁴ Și să le pui în tabernacolul întâlnirii înaintea mărturie, unde mă voi întâlni cu voi.

⁵ Și se va întâmpla, că toiagul bărbatului, pe care îl voi alege, va înflori; și voi face să înceteze dinaintea mea cântirile copiilor lui Israel, prin care ei cârtesc împotriva voastră.

⁶ Și Moise a vorbit copiilor lui Israel și fiecare dintre prinții lor i-a dat câte un toiag, pentru fiecare prinț un singur toiag, conform cu casele părinților lor, douăsprezece toiage și toiagul lui Aaron era printre toiagele lor.

⁷ Și Moise a pus toiagele înaintea DOMNULUI în tabernacolul mărturie.

⁸ Și s-a întâmplat, că a doua zi Moise a intrat în tabernacolul mărturie; și, iată, toiagul lui Aaron pentru casa lui Levi a fost înmugurit și a scos muguri și a înflorit flori și a dat migdale.

⁹ Și Moise a scos afară, dinaintea DOMNULUI, toate toiagele, la toți copiii lui Israel, iar ei au privit și și-a luat fiecare toiagul său.

¹⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adu toiagul lui Aaron din nou înaintea mărturie, să fie ținut ca dovadă împotriva răzvrătiților; și să pui capăt cântirilor lor față de mine, ca să nu moară.

¹¹ Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, astfel a făcut.

¹² Și copiii lui Israel i-au spus lui Moise, zicând: Iată, murim, pierim, pierim cu toții.

¹³ Oricine se apropie de tabernacolul DOMNULUI va muri; vom muri cu toții?

18

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Tu și fiii tăi și casa tatălui tău cu tine veți purta nelegiuirea sanctuarului; și tu și fiii tăi cu tine veți purta nelegiuirea preoției voastre.

² Și pe frații tăi de asemenea din tribul lui Levi, tribul tatălui tău, să îi aduci cu tine, ca să se alăture ție și să îți servească, dar tu și fiii tăi cu tine să serviți înaintea tabernacolului mărturie.

³ Iar ei să păzească însârcinarea ta și însârcinarea întregului tabernacol, numai să nu se apropie de vasele sanctuarului și de altar, ca nici ei și nici voi de asemenea, să nu muriți.

⁴ Și să se alăture ție și să păzească însârcinarea tabernacolului întâlnirii, pentru tot serviciul tabernacolului, dar un străin să nu se apropie de voi.

⁵ Și să păziți însârcinarea sanctuarului și însârcinarea altarului, ca să nu mai fie furie peste copiii lui Israel.

⁶ Și eu, iată, am luat pe frații voștri leviți dintre copiii lui Israel, ție îți sunt dați ca un dar pentru DOMNUL, pentru a face serviciul tabernacolului întâlnirii.

⁷ De aceea tu și fiii tăi cu tine să țineți serviciul vostru preoțesc pentru fiecare lucru al altarului și înăuntrul perdelei; și să serviți, v-am dat serviciul vostru preoțesc ca un serviciu al darului; și străinul care se apropie să fie dat morții.

⁸ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Iată, eu de asemenea ți-am dat însârcinarea ofrandelor mele săltate a tuturor lucrurilor sfinite ale copiilor lui Israel; ți le-am dat ție și fiilor tăi din cauza ungerii, printr-o rânduială pentru totdeauna.

⁹ Aceasta să fie a ta din lucrurile preasfinte, puse deoparte de la foc, fiecare dar al lor, fiecare dar de mâncare al lor și fiecare ofrandă a lor pentru păcat și fiecare ofrandă a lor pentru fărădelege, pe care să mi le aducă din nou, să fie preasfinte pentru tine și pentru fiii tăi.

¹⁰ În locul preasfânt să o mănânci; fiecare parte bărbătească să o mănânce, aceasta să îți fie sfântă.

¹¹ Și aceasta este a ta, ofranda ridicată din darul lor, cu toate ofrandele legănate ale copiilor lui Israel, ți le-am dat ție și fiilor și ficelilor tale cu tine, printr-un statut pentru totdeauna, oricine este curat în casa ta să mănânce din ele.

¹² Toată grăsimea untdelemnului și toată grăsimea vinului și a grâului, primele roade ale lor pe care le vor oferi DOMNULUI, pe ele ți le-am dat.

¹³ Și cele dintâi roade coapte în țară, pe care ei le vor aduce DOMNULUI, să fie ale tale; oricine este curat în casa ta să mănânce din ele.

¹⁴ Orice lucru dedicat în Israel să fie al tău.

¹⁵ Orice deschide pântecul a toată făptura, pe care ei îl aduc DOMNULUI, fie el de la oameni sau vite, să fie al tău, cu toate acestea întâiul născut al omului să îl răscumperi negreșit și întâiul născut al vitelor necurate să îl răscumperi.

¹⁶ Și cei ce trebuie răscumpeți de la vârsta de o lună să îi răscumperi conform estimării tale, cu banii a cinci șekeli, după șekelul sanctuarului, care este de douăzeci de ghere.

¹⁷ Dar întâiul născut al unei vaci, sau întâiul născut al unei oi, sau întâiul născut al unei capre, să nu îl răscumperi; ei sunt sfinți, să stropești sângele lor pe altar și să arzi grăsimea lor ca o ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

¹⁸ Și carnea lor să fie a ta, precum sunt ale tale pieptul legănat și spata dreaptă.

¹⁹ Toate ofrandele săltate din lucrurile sfinte, pe care copiii lui Israel le oferă DOMNULUI, ți le-am dat ție și fiilor tăi și ficelilor tale cu tine, printr-un

statut pentru totdeauna, acesta este, pentru totdeauna, un legământ al sării înaintea DOMNULUI, ție și seminței tale cu tine.

²⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Să nu ai nicio moștenire în țara lor, nici să nu ai vreo parte în mijlocul lor, eu sunt partea ta și moștenirea ta printre copiii lui Israel.

²¹ Și, iată, am dat copiilor lui Levi toate zeciuielile ca o moștenire, pentru serviciul lor pe care îl servesc, serviciul tabernacolului întâlnirii.

²² Nici nu trebuie de aici înainte să se apropie copiii lui Israel de tabernacolul întâlnirii, ca nu cumva să poarte vreun păcat și să moară.

²³ Ci leviții să facă serviciul tabernacolului întâlnirii și să poarte nelegiuirea lor, acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile voastre, ca în mijlocul copiilor lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire.

²⁴ Dar zeciuielile copiilor lui Israel, pe care ei le aduc ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL, le-am dat leviților ca moștenire, de aceea le-am spus: Printre copiii lui Israel ei să nu aibă nicio moștenire.

²⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

²⁶ Astfel vorbește leviților și spune-le: Când luați de la copiii lui Israel zeciuielile pe care vi le-am dat de la ei ca moștenire a voastră, atunci să oferiți DOMNULUI o ofrandă ridicată din acestea, adică a zecea parte din zeciuială.

²⁷ Și această ofrandă ridicată a voastră vă va fi socotită, ca grânele din aria de vânturat și ca plinătatea teascului de vin.

²⁸ Astfel să aduceți de asemenea o ofrandă ridicată pentru DOMNUL din toate zeciuielile voastre, pe care le primiți de la copiii lui Israel; și să dați preotului Aaron din ofranda ridicată pentru DOMNUL.

²⁹ Din toate darurile voastre să oferiți fiecare ofrandă ridicată pentru DOMNUL, din grăsimea acestora, adică din partea lor sfântă.

³⁰ De aceea să le spui: Când ați ridicat grăsimea lor, atunci aceasta va fi socotită leviților ca venit al ariei de vânturat și ca venit al teascului de vin.

³¹ Și să o mâncați în fiecare loc, voi și cei ai caselor voastre, pentru că aceasta este răsplata voastră pentru serviciul vostru în tabernacolul întâlnirii.

³² Și nu veți purta niciun păcat din cauza aceasta, când ați ridicat grăsimea din acestea, nici nu veți pângări lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, ca nu cumva să muriți.

19

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând:

² Aceasta este rânduiala legii pe care DOMNUL a poruncit-o, spunând: Vorbește copiilor lui Israel, ca ei să își aducă o vițea roșie fără pată, în care nu este cusur și peste care nu s-a pus niciodată jug;

³ Și să o dați preotului Eleazar, ca să o scoată în afara taberei și cineva să o înjunghie înaintea feței sale,

⁴ Și preotul Eleazar să ia din sângele ei cu degetul său și să stropească din sângele ei drept înaintea tabernacolului întâlnirii de șapte ori;

⁵ Și cineva să ardă vițeaua înaintea ochilor săi; și pielea ei și carnea ei și sângele ei, cu balega ei, să le ardă;

⁶ Și preotul să ia lemn de cedru și isop și stacojiu și să le arunce în mijlocul arderii vițelei.

⁷ Apoi preotul să își spele hainele și el să își îmbăieze carnea în apă și după aceea să intre în tabără și preotul va fi necurat până seara.

⁸ Și cel ce o arde să își spele hainele în apă și să își îmbăieze carnea în apă și va fi necurat până seara.

⁹ Și un bărbat care este curat să adune cenușa viței și să o pună în afara taberei într-un loc curat și să fie ținută pentru adunarea copiilor lui Israel ca apă de separare, aceasta este o curățire pentru păcat.

¹⁰ Și cel ce adună cenușa viței să își spele hainele și să fie necurat până seara și aceasta să fie copiilor lui Israel și străinului care locuiește temporar printre ei, un statut pentru totdeauna.

¹¹ Cel ce atinge trupul mort al vreunui om, să fie necurat șapte zile.

¹² Să se purifice cu această apă în ziua a treia și în ziua a șaptea va fi curat, dar dacă nu se purifică în ziua a treia, atunci în ziua a șaptea nu va fi curat.

¹³ Oricine atinge trupul mort al vreunui om mort și nu se purifică, spurcă tabernacolul DOMNULUI; și acel suflet să fie stârpit din Israel, deoarece apa separării nu a fost stropită peste el, el va fi necurat; necurăția lui este încă peste el.

¹⁴ Aceasta este legea: când un om moare într-un cort, tot ce intră în cort și tot ce este în cort va fi necurat șapte zile.

¹⁵ Și orice vas deschis, care nu are acoperământ legat peste el, este necurat.

¹⁶ Și oricine atinge pe cineva ucis cu o sabie în câmpurile deschise sau un trup mort sau un os al unui om sau un mormânt, va fi necurat șapte zile.

¹⁷ Și pentru o persoană necurată, ei să ia din cenușa viței arse a curățirii pentru păcat, și să se adauge apă curgătoare la aceasta într-un vas.

¹⁸ Și o persoană curată să ia isop și să îl înmoaie în apă și să o stropească peste cort și peste toate vasele și peste persoanele care erau acolo, și peste cel ce atinge un os sau pe cineva ucis sau pe cineva mort sau un mormânt.

¹⁹ Și persoana curată să stropească peste cel necurat în ziua a treia și în ziua a șaptea; și în ziua a șaptea să se purifice și să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și seara va fi curat.

²⁰ Dar bărbatul care va fi necurat și nu se va purifica, acel suflet să fie stârpit din mijlocul adunării, deoarece a spurcat sanctuarul DOMNULUI, apa separării nu a fost stropită peste el, el este necurat.

²¹ Și acesta să le fie un statut continuu, cel ce stropește apa separării să își spele hainele; și cel ce atinge apa separării să fie necurat până seara.

²² Și orice atinge persoana necurată va fi necurat; și sufletul care atinge acel lucru să fie necurat până seara.

20

¹ Atunci au ajuns copiii lui Israel, adică întreaga adunare, în deșertul Țin, în prima lună, și poporul a locuit în Cades; și acolo a murit Miriam și acolo a fost îngropată.

² Și acolo nu era apă pentru adunare și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron.

³ Și poporul s-a certat cu Moise și a vorbit, spunând: De am fi murit când frații noștri au murit înaintea DOMNULUI!

⁴ Și de ce ați adus adunarea DOMNULUI în acest pustiu, ca noi și vitele noastre să murim aici?

⁵ Și de ce ne-ați scos din Egipt pentru a ne aduce în acest loc rău? Nu este loc pentru sămânță sau pentru smochine sau pentru viță sau pentru rodii; nici nu este deloc apă pentru băut.

⁶ Și Moise și Aaron au plecat din prezența adunării la ușa tabernacolului întâlnirii și au căzut cu fețele lor la pământ; și gloria DOMNULUI li s-a arătat.

⁷ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁸ Ia toiagul și strânge adunarea la un loc, tu și Aaron fratele tău și vorbiți stâncii înaintea ochilor lor; și ea va da apa ei, iar tu să le aduci apă din stâncă, astfel să dai adunării și vitelor lor să bea.

⁹ Și Moise a luat toiagul de dinaintea DOMNULUI, precum i-a poruncit.

¹⁰ Și Moise și Aaron au strâns adunarea la un loc înaintea stâncii și el le-a spus: Ascultați acum, răzvrătiților; trebuie să vă aducem apă din această stâncă?

¹¹ Și Moise și-a ridicat mâna și cu toiagul său a lovit stânca de două ori și apa a ieșit afară din abundență, și adunarea a băut și vitele lor la fel.

¹² Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron: Deoarece nu m-ați crezut, pentru a mă sfinți în ochii copiilor lui Israel, de aceea nu veți duce această adunare în țara pe care le-am dat-o.

¹³ Acestea sunt apele Meriba, pentru că copiii lui Israel s-au certat cu DOMNUL și el a fost sfințit în ei.

¹⁴ Și Moise a trimis mesageri de la Cades la împăratul din Edom: Astfel spune fratele tău Israel: Tu cunoști toată durerea căzută peste noi;

¹⁵ Cum părinții noștri au coborât în Egipt și am locuit în Egipt o lungă perioadă de timp; și egiptenii ne-au chinuit pe noi și pe părinții noștri;

¹⁶ Și când am strigat către DOMNUL, el a ascultat vocea noastră și a trimis un înger și ne-a scos afară din Egipt; și, iată, noi suntem în Cades, o cetate la marginea graniței tale;

¹⁷ Lasă-ne să trecem, te rog, prin țara ta, nu vom trece nici prin câmpuri, nici prin vii, nici nu vom bea din apa fântânilor, vom merge pe drumul mare al împăratului, nu ne vom abate nici la dreapta nici la stânga, până ce vom fi trecut de granițele tale.

¹⁸ Și Edom i-a spus: Să nu treci pe la mine ca nu cumva să ies împotriva ta cu sabia.

¹⁹ Și copiii lui Israel i-au spus: Vom merge pe drumul mare și dacă eu și vitele mele beau din apa ta, atunci voi plăti pentru ea; voi trece doar prin țară, cu piciorul, fără să fac niciun alt lucru.

²⁰ Și el a spus: Să nu treci. Și Edom a ieșit împotriva lui cu mult popor și cu mână tare.

²¹ Astfel Edom a refuzat să lase pe Israel să treacă prin granița sa, pentru aceasta Israel s-a abătut de la el.

²² Și copiii lui Israel și întreaga adunare, au călătorit de la Cades și au ajuns la muntele Hor.

²³ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și Aaron, în muntele Hor, la granița țării lui Edom, spunând:

²⁴ Aaron va fi adunat la poporul său, pentru că nu va intra în țara pe care eu am dat-o copiilor lui Israel, pentru că v-ați răzvrătit împotriva cuvântului meu la apele Meriba.

²⁵ Ia pe Aaron și pe Eleazar, fiul său, și urcă-i la muntele Hor;

²⁶ Și dezbracă pe Aaron de veștmintele sale și îmbracă-l cu ele pe Eleazar fiul său; și Aaron va fi adunat la poporul său și va muri acolo.

²⁷ Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, și ei au urcat pe muntele Hor înaintea ochilor întregii adunări.

²⁸ Și Moise a dezbrăcat pe Aaron de veștmintele sale și l-a îmbrăcat pe Eleazar, fiul său, cu ele; și Aaron a murit acolo în vârful muntelui, iar Moise și Eleazar au coborât de pe munte.

²⁹ Și când toată adunarea a văzut că Aaron a murit, toată casa lui Israel a jelit pentru Aaron, treizeci de zile.

21

¹ Și când împăratul Arad canaanitul, care locuia în sud, a auzit spunându-se că Israel vine pe calea spionilor, atunci a luptat împotriva lui Israel și a luat pe unii din ei prizonieri.

² Și Israel a făcut un jurământ DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit pe acest popor în mâna mea, atunci voi distruge cu totul cetățile lor.

³ Și DOMNUL a dat ascultare vocii lui Israel și i-a dat pe canaanii în mâna lor; și i-au distrus cu totul pe ei și cetățile lor; și a pus aceluia loc numele, Horma.

⁴ Și au călătorit de la muntele Hor pe calea Mării Roșii, să ocolească țara lui Edom, și sufletul poporului a fost mult descurajat din cauza drumului.

⁵ Și poporul a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, spunând: Pentru aceasta ne-ați făcut să ne urcăm din Egipt, ca să murim în pustiu? Căci nu este nici pâine, nici urmă de apă; și sufletul nostru detestă această pâine ușoară.

⁶ Și DOMNUL a trimis șerpi înfocați în mijlocul poporului și au mușcat poporul și mult popor din Israel a murit.

⁷ De aceea poporul a venit la Moise și a spus: Am păcătuit, fiindcă am vorbit împotriva DOMNULUI și împotriva ta; roagă-te DOMNULUI, ca să îndepărteze șerpii de la noi. Și Moise s-a rugat pentru popor.

⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Fă-ți un șarpe înfocat și pune-l pe o prăjină și se va întâmpla, că fiecare om mușcat, când îl privește, va trăi.

⁹ Și Moise a făcut un șarpe din aramă și l-a pus pe o prăjină și s-a întâmplat, că dacă un șarpe a mușcat pe cineva, când acesta a privit șarpele de aramă, a trăit.

¹⁰ Și copiii lui Israel au mers înainte și au așezat corturile în Obot.

¹¹ Și au călătorit de la Obot și au așezat corturile la Iie-Abarim, în pustiul care este înaintea lui Moab, spre răsăritul soarelui.

¹² De acolo s-au mutat și au așezat corturile în valea Zered.

¹³ De acolo s-au mutat și au așezat corturile de partea cealaltă a Arnonului, care este în pustiul care iese din ținuturile amoriților, pentru că Arnon este granița lui Moab, între Moab și amoriți.

¹⁴ Pentru aceasta s-a spus în cartea războaielor DOMNULUI: Ce a făcut în Marea Roșie și în pâraiele Arnonului,

¹⁵ Și la scurgerile pâraielor care coboară în jos la locuința lui Ar și se întinde peste granița lui Moab.

¹⁶ Și de acolo au mers la Beer, care este fântâna despre care DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Adună poporul la un loc și le voi da apă.

¹⁷ Atunci Israel a cântat această cântare: Înaltă-te fântână; cântați-i voi,

¹⁸ Prinții au săpat fântâna, nobilii poporului au săpat-o, sub conducerea legiuitorului, cu toiegele lor. Și din pustie au mers la Matana;

¹⁹ Și de la Matana la Nahaliel; și de la Nahaliel la Bamot.

²⁰ Și de la Bamot în valea care este în ținutul lui Moab, la vârful Pisga, care privește spre Ieșimon.

²¹ Și Israel a trimis mesageri la Sihon împăratul amoriților, spunând:

²² Lasă-mă să trec prin țara ta, nu ne vom abate în câmpuri sau în vii; nu vom bea apa din fântâni, ci vom merge înainte pe drumul mare al împăratului, până ce vom fi trecut de granițele tale.

²³ Și Sihon nu a permis lui Israel să treacă peste granița sa, ci Sihon a adunat tot poporul său și a ieșit împotriva lui Israel în pustiu și a venit la Iahaț și a luptat împotriva lui Israel.

²⁴ Și Israel l-a lovit cu tăișul sabiei și a stăpânit țara lui de la Arnon până la Iaboc, chiar până la copiii lui Amon, fiindcă granița copiilor lui Amon era puternică.

²⁵ Și Israel a luat toate aceste cetăți și Israel a locuit în toate cetățile amoriților, în Hesbon și în toate satele lor.

²⁶ Fiindcă Hesbon era cetatea lui Sihon, împăratul amoriților, care luptase împotriva împăratului de dinainte al lui Moab, și îi luase toată țara din mână, până la Arnon.

²⁷ Pentru aceasta cei ce vorbesc în proverbe spun: Veniți la Hesbon, să se zidească și să se pregătească cetatea lui Sihon;

²⁸ Fiindcă un foc a ieșit din Hesbon, o flacără din cetatea lui Sihon, aceasta a mistuit Arul Moabului și pe căpeteniile înălțimilor din Arnon.

²⁹ Vai ție, Moab, ești adus la nimic, popor al lui Chemoș! El a dat pe fiii săi și pe fiicele sale, care au scăpat, în captivitate la Sihon, împăratul amoriților.

³⁰ Am tras asupra lor; Hesbon a pierit chiar până la Dibon și i-am pustiiat chiar până la Nofah, care ajunge până la Mediba.

³¹ Astfel Israel a locuit în țara amoriților.

³² Și Moise a trimis să spioneze Iaezerul și ei au luat satele lor și au alungat pe amoriții care erau acolo.

³³ Și s-au întors și au urcat pe calea din Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit împotriva lor, el și tot poporul său, la bătaia de la Edrei.

³⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Nu te teme de el, căci l-am dat în mâna ta, pe el și pe tot poporul lui și țara lui; și să îi faci cum i-ai făcut lui Sihon, împăratul amoriților, care a locuit la Hesbon.

³⁵ Astfel că l-au lovit pe el și pe fiii săi și pe tot poporul său, până ce nu a mai fost lăsat niciunul în viață și ei i-au stăpânit țara.

22

¹ Și copiii lui Israel au plecat și au așezat corturile în câmpiile lui Moab de partea aceasta a Iordanului lângă Ierihon.

² Și Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea ce Israel făcuse amoriților.

³ Și Moab a fost foarte înfricoșat de popor, pentru că erau mulți, și Moab s-a tulburat din cauza copiilor lui Israel.

⁴ Și Moab le-a spus bătrânilor lui Madian: Acum, această mulțime va linge pe toți cei ce sunt de jur împrejurul nostru, precum boul linge iarba câmpului. Și Balac, fiul lui Țipor, era împăratul moabiților în acel timp.

⁵ De aceea a trimis mesageri la Balaam, fiul lui Beor, la Petor, care este lângă râul din țara copiilor poporului său, pentru a-l chema, spunând: Iată, a ieșit un popor din Egipt; iată, ei acoperă fața pământului și s-au așezat înaintea mea;

⁶ Vino, te rog, blestemă-mi pe acest popor, (căci ei sunt prea puternici pentru mine, poate că voi învinge;) ca să îi batem și ca să îi alungăm din țară;

căci știi că pe cine binecuvântezi tu, este binecuvântat, și pe cine blestemi tu, este blestemat.

⁷ Și bătrânii lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat cu răsplățile pentru ghicire în mâna lor; și au venit la Balaam și i-au spus cuvintele lui Balac.

⁸ Și el le-a spus: Rămâneți aici în această noapte și vă voi aduce vorbă din nou, precum DOMNUL îmi va vorbi și prinții lui Moab au rămas cu Balaam.

⁹ Și Dumnezeu a venit la Balaam și a spus: Cine sunt acești oameni găzduiți la tine?

¹⁰ Și Balaam i-a spus lui Dumnezeu: Balac, fiul lui Țipor, împăratul lui Moab, a trimis la mine, spunând:

¹¹ Iată, a ieșit din Egipt un popor care acoperă fața pământului, vino acum, blestemă-i pentru mine; poate că voi fi în stare să îi înving și să îi alung.

¹² Și Dumnezeu i-a spus lui Balaam: Să nu mergi cu ei; să nu blestemi poporul, pentru că ei sunt binecuvântați.

¹³ Și Balaam s-a sculat dimineața și a spus prinților lui Balac: Întoarceți-vă în țara voastră, pentru că DOMNUL refuză să îmi dea voie să merg cu voi.

¹⁴ Și prinții lui Moab s-au ridicat și au mers la Balac și au spus: Balaam refuză să vină cu noi.

¹⁵ Și Balac a trimis din nou prinți, mai mulți și demni de mai multă cinste decât ceilalți.

¹⁶ Și ei au venit la Balaam și i-au spus: Astfel spune Balac, fiul lui Țipor: Te rog, nu lăsa nimic să te împiedice de a veni la mine;

¹⁷ Pentru că foarte mult te voi onora și voi face orice îmi spui, vino de aceea, te rog, blestemă-mi acest popor.

¹⁸ Și Balaam a răspuns și a spus servitorilor lui Balac: Dacă Balac mi-ar da casa lui plină de argint și aur, eu nu pot trece peste cuvântul DOMNULUI Dumnezeuul meu, pentru a face mai puțin sau mai mult.

¹⁹ De aceea acum, vă rog, rămâneți și voi aici în această noapte, ca să știu ce îmi va spune mai mult DOMNUL.

²⁰ Și Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a spus: Dacă bărbații vin să te cheme, scoală-te și du-te cu ei; dar totuși cuvântul pe care ți-l voi spune: Acela să îl faci.

²¹ Și Balaam s-a sculat dimineața și și-a înșeuat măgărița și a mers cu prinții lui Moab.

²² Și mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că el s-a dus și îngerul DOMNULUI a stat în picioare pe cale ca potrivit împotriva lui. Acum el călărea pe măgărița sa și cei doi servitori ai lui erau cu el.

²³ Și măgărița a văzut îngerul DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia lui trasă în mâna sa și măgărița s-a abătut afară de pe cale și a intrat în câmp; și Balaam a lovit măgărița să o întoarcă pe cale.

²⁴ Dar îngerul DOMNULUI a stat pe o cărare a viilor, un zid fiind de această parte și un zid de cealaltă parte.

²⁵ Și când măgărița a văzut îngerul DOMNULUI, s-a trântit de zid și a turtit piciorul lui Balaam de zid și el a lovit-o din nou.

²⁶ Și îngerul DOMNULUI a mers mai departe și a stat în picioare într-un loc strâmt, unde nu era drum să întorci nici la dreapta nici la stânga.

²⁷ Și când măgărița a văzut pe îngerul DOMNULUI, a căzut sub Balaam și mânia lui Balaam s-a aprins și el a lovit măgărița cu un toiag.

²⁸ Și DOMNUL a deschis gura măgăriței și ea a spus lui Balaam: Ce ți-am făcut, că m-ai lovit de aceste trei ori?

²⁹ Și Balaam a spus măgăriței: Pentru că m-ai batjocorit, de ar fi fost o sabie în mâna mea te-aș fi ucis chiar acum.

³⁰ Iar măgărița i-a spus lui Balaam: Nu sunt eu măgărița ta, pe care ai călărit de când am fost a ta până în această zi? Obişnuiam vreodată să îți fac astfel? Iar el a spus: Nu.

³¹ Atunci DOMNUL a deschis ochii lui Balaam și el a văzut pe îngerul DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia lui trasă în mâna lui și și-a plecat capul și s-a aruncat cu fața sa la pământ.

³² Și îngerul DOMNULUI i-a spus: Pentru ce ți-ai lovit măgărița de aceste trei ori? Iată, am ieșit să stau împotriva ta, deoarece calea ta este perversă înaintea mea,

³³ Și măgărița m-a văzut și s-a abătut de la mine de aceste trei ori, dacă nu s-ar fi abătut de la mine, cu siguranță te-aș fi ucis și pe ea aș fi lăsat-o vie.

³⁴ Și Balaam a spus îngerului DOMNULUI: Am păcătuit, pentru că nu am știut că stai în cale împotriva mea; acum de aceea dacă aceasta te nemulțumește, mă voi întoarce înapoi.

³⁵ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Balaam: Du-te cu acești bărbați, dar numai cuvântul pe care ți-l voi spune, acela să îl vorbești. Astfel Balaam a mers cu prinții lui Balac.

³⁶ Și când Balac a auzit că a venit Balaam, a ieșit să îl întâlnească la o cetate a lui Moab, care este pe granița Arnonului, care este în ținutul cel mai îndepărtat.

³⁷ Și Balac i-a spus lui Balaam: Nu am trimis la tine cu stăruință ca să te cheme? Pentru ce nu ai venit la mine? Nu sunt eu în stare să te onorez?

³⁸ Și Balaam i-a spus lui Balac: Iată, am venit la tine, am eu vreo putere în vreun fel să spun ceva? cuvântul pe care Dumnezeu îl pune în gura mea, aceea voi vorbi.

³⁹ Și Balaam a mers cu Balac și au venit la Chiriat-Huțot.

⁴⁰ Și Balac a oferit boi și oi și a trimis la Balaam și la prinții care erau cu el.

⁴¹ Și s-a întâmplat, a doua zi, că Balac a luat pe Balaam și l-a urcat la înălțimile lui Baal, ca de acolo să vadă până și cea mai îndepărtată margine a poporului.

23

¹ Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte boi și șapte berbeci.

² Și Balac a făcut cum spusese Balaam; și Balac și Balaam au oferit pe fiecare altar un taur și un berbec.

³ Și Balaam i-a spus lui Balac: Stai în picioare lângă ofranda ta arsă și eu voi merge, poate cumva DOMNUL va veni să mă întâlnească și orice îmi va arăta îți voi spune. Și el a mers la un loc înalt.

⁴ Și Dumnezeu a întâlnit pe Balaam, iar el i-a spus: Am pregătit șapte altare și am oferit pe fiecare altar un taur și un berbec.

⁵ Și DOMNUL a pus cuvânt în gura lui Balaam și a spus: Întoarce-te la Balac și astfel să vorbești.

⁶ Și s-a întors la el și, iată, el stătea în picioare lângă ofranda lui arsă, el și toți prinții lui Moab.

⁷ Și și-a rostit parabola și a spus: Balac împăratul lui Moab m-a adus din Aram, din munții din est, spunând: Vino, blestemă-mi pe Iacob și vino, sfidează pe Israel.

8 Cum să blestem, pe cel pe care Dumnezeu nu l-a blestemat? Sau cum să sfidez, pe cel pe care DOMNUL nu l-a sfidat?

9 Pentru că din vârful stâncilor îl văd și de pe dealuri îl privesc, iată, poporul va locui singur și nu va fi socotit printre națiuni.

10 Cine poate număra pulberea lui Iacob și numărul celei de a patra părți a lui Israel? Lasă-mă să mor moartea celor drepti și sfârșitul meu să fie ca al lui!

11 Și Balac i-a spus lui Balaam: Ce mi-ai făcut? Te-am luat ca să blestemi pe dușmanii mei și, iată, tu i-ai binecuvântat cu totul.

12 Și el a răspuns și a zis: Nu trebuie să iau seama să vorbesc ceea ce DOMNUL a pus în gura mea?

13 Și Balac i-a spus: Vino cu mine, te rog, la un alt loc, de unde să îi vezi, vei vedea până la cea mai îndepărtată margine a lor; dar nu îi vei vedea pe toți; și blestemă-i pentru mine de acolo.

14 Și l-a dus în câmpul lui Țofim, pe vârful Pisga; și a zidit șapte altare și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.

15 Și i-a spus lui Balac: Stai aici în picioare lângă ofranda ta arsă, în timp ce eu mă voi întâlni cu DOMNUL mai încolo.

16 Și DOMNUL a întâlnit pe Balaam și a pus un cuvânt în gura lui și a spus: Du-te din nou la Balac și spune astfel.

17 Și când a venit la el, iată, el stătea lângă ofranda sa arsă și prinții lui Moab stăteau cu el. Și Balac i-a spus: Ce a vorbit DOMNUL?

18 Iar el și-a rostit parabola și a spus: Ridică-te Balac și ascultă; dă-mi ascultare, tu, fiul lui Țipor,

19 Dumnezeu nu este om ca să mintă; nici fiu al omului ca să se pocăiască; a spus el și nu va face, sau a vorbit și nu va împlini?

20 Iată, eu am primit poruncă să binecuvântez și el a binecuvântat; iar eu nu pot întoarce aceasta.

21 El nu a zărit nelegiuirea în Iacob, nici nu a văzut stricăciune în Israel; DOMNUL Dumnezeu său este cu el și strigătul unui împărat este printre ei.

22 Dumnezeu i-a scos din Egipt; el are putere precum un unicorn.

23 Cu adevărat nu este niciun farmec împotriva lui Iacob, nici nu este nicio ghicire împotriva lui Israel; referitor la acest timp se va spune despre Iacob și despre Israel: Ce a lucrat Dumnezeu!

24 Iată, poporul se va ridica asemenea unui leu mare și se va înălța ca un leu tânăr; nu se va întinde până nu va mânca din pradă și nu va bea sângele celor uciși.

25 Și Balac i-a spus lui Balaam: Nici nu îi blestema dar nici nu îi binecuvânta.

26 Dar Balaam a răspuns și i-a zis lui Balac: Nu ți-am vorbit, spunând: Tot ceea ce DOMNUL vorbește, aceea trebuie să fac?

27 Și Balac i-a spus lui Balaam: Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate cumva îi va plăcea lui Dumnezeu să mi-i blestemi de acolo.

28 Și Balac a adus pe Balaam pe vârful Peor, care privește spre Ieșimon.

29 Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte tauri și șapte berbeci.

30 Și Balac a făcut cum spusese Balaam și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.

24

1 Și când Balaam a văzut că îi era plăcut DOMNULUI a binecuvânta pe Israel,

nu a mai ieșit, ca în alte dăți, ca să caute farmece, ci și-a îndreptat fața spre pustiu.

² Și Balaam și-a ridicat ochii și a văzut pe Israel locuind în corturile lor după semințiile lor; și duhul lui Dumnezeu a venit peste el.

³ Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis; și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a spus:

⁴ El a zis: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu, care a văzut viziunea celui Atotputernic, în timp ce cădea în transă, dar având ochii deschiși;

⁵ Ce frumoase sunt corturile tale, Iacobe și locașurile tale, Israele!

⁶ Ca văile se întind, ca grădini la malul râului, ca pomii de aloe pe care DOMNUL i-a sădit și ca cedri lângă ape.

⁷ El va turna apa din gălețile sale și sămânța sa va fi în multe ape și împăratul său se va înălța mai sus ca Agag și împărăția lui va fi înălțată.

⁸ Dumnezeu l-a scos din Egipt; el are putere precum a unui unicorn; va mânca națiunile, ai săi dușmani, și le va frânge oasele și îi va străpunge cu săgețile lui.

⁹ Se ghemuiește, se culcă asemenea unui leu și asemenea unei leoaice mari, cine îl va stârni? Binecuvântat este cel ce te binecuvăntează și blestemat este cel ce te blestemă.

¹⁰ Și mânia lui Balac s-a aprins împotriva lui Balaam și și-a lovit palmele; și Balac i-a spus lui Balaam: Te-am chemat să blestemi pe dușmanii mei și, iată, i-ai binecuvântat cu totul de aceste trei dăți.

¹¹ De aceea fugi la locul tău, m-am gândit să te onorez foarte mult; dar, iată, DOMNUL te-a oprit de la onoare.

¹² Și Balaam i-a spus lui Balac: Nu am vorbit eu mesagerilor tăi pe care i-ai trimis, zicând:

¹³ Și dacă Balac mi-ar da casa lui plină de argint și aur, nu pot trece peste porunca DOMNULUI să fac din propria mea minte, fie bine fie rău; să nu vorbesc ceea ce spune DOMNUL?

¹⁴ Și acum, iată, merg la poporul meu, vino și te voi anunța ce are să facă acest popor poporului tău în zilele de pe urmă.

¹⁵ Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a zis:

¹⁶ El a spus: El care a auzit cuvintele lui Dumnezeu și a știut cunoașterea celui Preaînalt, care a văzut viziunea celui Atotputernic, în timp ce cădea în transă, dar având ochii săi deschiși;

¹⁷ Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set.

¹⁸ Și Edom va fi o stăpânire, Seir de asemenea va fi o stăpânire pentru dușmanii săi; și Israel va lucra vitejește.

¹⁹ Din Iacob va veni cel ce va avea stăpânire și va nimici pe cel ce rămâne în cetate.

²⁰ Și când a privit la Amalec și-a rostit parabola și a spus: Amalec a fost cel dintâi între națiuni; dar sfârșitul său de pe urmă va fi pieirea veșnică.

²¹ Și a privit la chenii și și-a rostit parabola și a spus: Tare este locuința ta și cuibul tău îl pui într-o stâncă.

²² Totuși chenii vor fi pustiiți, până ce Așur te va duce captiv.

²³ Și și-a rostit parabola și a spus: Vai, cine va trăi când Dumnezeu face aceasta!

²⁴ Și corăbii vor veni de pe țărmul Chitimului și vor chinui pe Așur și vor chinui pe Eber și va pieri și el pentru totdeauna.

²⁵ Și Balaam s-a ridicat și a plecat și s-a întors la locul său; și Balac de asemenea a plecat pe drumul său.

25

¹ Și Israel a locuit în Sitim și poporul a început să curvească cu ficele lui Moab.

² Și ei au chemat poporul la sacrificiile dumnezeilor lor; și poporul a mâncat și s-a prosternat dumnezeilor lor.

³ Și Israel s-a alăturat de Baal-Peor și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel.

⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia pe toate căpeteniile poporului și spânzură-le înaintea DOMNULUI în fața soarelui, ca mânia înverșunată a DOMNULUI să se abată de la Israel.

⁵ Și Moise a spus judecătorilor lui Israel: Fiecare săucidă pe oamenii săi care s-au alipit de Baal-Peor.

⁶ Și, iată, unul dintre copiii lui Israel a venit și a adus, la frații săi, o femeie madianită, înaintea ochilor lui Moise și înaintea ochilor întregii adunări a copiilor lui Israel, care plângeau înaintea ușii tabernacolului întâlnirii.

⁷ Și când Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a văzut, s-a ridicat din mijlocul adunării și a luat o lance în mâna sa;

⁸ Și a mers după bărbatul lui Israel în cort și i-a străpuns pe amândoi, pe bărbatul din Israel și pe femeie prin pântecul ei. Astfel plaga a fost oprită de la copiii lui Israel.

⁹ Și cei ce au murit în plagă au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹¹ Fineas, fiul lui Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut furia mea de la copiii lui Israel, în timp ce era zelos pentru mine, printre ei, astfel că nu am mistuit pe copiii lui Israel în gelozia mea.

¹² Pentru aceasta spune: Iată, îi dau legământul meu de pace,

¹³ Și să îl aibă el și sămânța lui după el, chiar legământul unei preoții veșnice, pentru că a fost zelos pentru Dumnezeuul său și a făcut ispășire pentru copiii lui Israel.

¹⁴ Și numele israelitului care a fost ucis, adică cel ucis împreună cu femeia madianită, era Zimri, fiul lui Salu, un prinț al unei case părintești printre simeoniți.

¹⁵ Și numele femeii madianite care a fost ucisă era Cozbi, fiica lui Țur; el era cap peste un popor și a unei case părintești în Madian.

¹⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁷ Vătămă-i pe madianiți și lovește-i;

¹⁸ Pentru că ei te-au vătămat cu uneltirile lor, cu care te-au înșelat în lucrarea lui Peor și în lucrarea lui Cozbi, fiica unui prinț din Madian, sora lor, care a fost ucisă în ziua plăgii, venite din cauza lui Peor.

26

¹ Și s-a întâmplat după plagă, că DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron, spunând:

² Faceți numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, prin toată casa părinților lor, toți cei ce sunt în stare să meargă la război în Israel.

³ Și Moise și preotul Eleazar au vorbit cu ei în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon, spunând:

⁴ Faceți numărătoarea poporului, de la vârsta de douăzeci de ani în sus; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise și copiilor lui Israel care au ieșit din țara Egiptului.

⁵ Ruben, fiul cel mai în vârstă al lui Israel: copiii lui Ruben; Hanoc, din care iese familia hanochiților; din Palu, familia paluților;

⁶ Din Hețron, familia hețroniților; din Carmi, familia carmiților.

⁷ Acestea sunt familiile rubeniților și cei numărați dintre ei erau patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci.

⁸ Și fiii lui Palu: Eliab.

⁹ Și fiii lui Eliab: Nemuel și Datan și Abiram. Acesta este acel Datan și Abiram, faimoși în adunare, care au luptat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron în ceata lui Core, când s-au luptat împotriva DOMNULUI;

¹⁰ Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Core, când cea ceată a murit, în timp ce focul mistuia două sute cincizeci de bărbați; și ei au devenit un semn.

¹¹ Cu toate acestea copiii lui Core nu au murit.

¹² Fiii lui Simeon după familiile lor: din Nemuel, familia nemueliților; din Iamin, familia iaminiților; din Iachin, familia iachiniților;

¹³ Din Zerah, familia zerahiților; din Saul, familia sauliților.

¹⁴ Acestea sunt familiile simeoniților, douăzeci și două de mii două sute.

¹⁵ Fiii lui Gad după familiile lor: din Țefon, familia țefoniților; din Haghi, familia haghiților; din Șuni, familia șuniților;

¹⁶ Din Ozni, familia ozniților; din Eri, familia eriților;

¹⁷ Din Arod, familia arodiților; din Areli, familia areliților.

¹⁸ Acestea sunt familiile copiilor lui Gad conform cu cei numărați dintre ei, patruzeci de mii cinci sute.

¹⁹ Fiii lui Iuda: Er și Onan; și Er și Onan au murit în țara lui Canaan.

²⁰ Și fiii lui Iuda după familiile lor au fost: din Șela, familia șelaniților; din Peret, familia peretiților; din Zerah, familia zerahiților.

²¹ Și fiii lui Peret au fost: din Hețron, familia hețroniților; din Hamul, familia hamuliților.

²² Acestea sunt familiile lui Iuda conform cu cei numărați dintre ei, șaptezeci și șase de mii cinci sute.

²³ Din fiii lui Isahar după familiile lor: din Tola, familia tolaiților; din Pua, familia puaniților;

²⁴ Din Iașub, familia iașubiților; din Șimron, familia șimroniților.

²⁵ Acestea sunt familiile lui Isahar conform cu cei numărați dintre ei, șazeci și patru de mii trei sute.

²⁶ Din fiii lui Zabulon după familiile lor: din Sered, familia serediților; din Elon, familia eloniților; din Iahleel, familia iahleeliților.

²⁷ Acestea sunt familiile Zabuloniților conform cu cei numărați dintre ei, șazeci de mii cinci sute.

²⁸ Fiii lui Iosif după familiile lor: Manase și Efraim.

²⁹ Din fiii lui Manase: din Machir, familia machiriților; și Machir a născut pe Galaad; din Galaad a ieșit familia galaadiților.

³⁰ Aceștia sunt fiii lui Galaad: din Iezer, familia iezeriților; din Helec, familia heleciților;

³¹ Și din Asriel, familia asrieliților; și din Sihem, familia sihemiților;

32 Și din Șemida, familia șemidaiților; și din Hefer, familia heferiților.

33 Și Telofhad, fiul lui Hefer, nu a avut fii, ci fiice și numele fiicelor lui Telofhad erau Mala și Noa, Hogla, Milca și Tirța.

34 Acestea sunt familiile lui Manase și cei numărați dintre ei, cincizeci și două de mii șapte sute.

35 Aceștia sunt fiii lui Efraim după familiile lor: din Șutelah, familia șutelhiților; din Becher, familia becheriților; din Tahan, familia tahașiților.

36 Și aceștia sunt fiii lui Șutelah: din Eran, familia eraniților.

37 Acestea sunt familiile fiilor lui Efraim conform cu cei numărați dintre ei, treizeci și două de mii cinci sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor.

38 Fiii lui Benjamin, după familiile lor: din Bela, familia belaiților; din Așbel, familia așbeliților; din Ahiram, familia ahirașiților;

39 Din Șufam, familia șufamiților; din Hufam, familia hufamiților.

40 Și fiii lui Bela au fost Ard și Naaman, din Ard, familia ardiților; și din Naaman, familia naamașiților.

41 Aceștia sunt fiii lui Benjamin, după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și cinci de mii șase sute.

42 Aceștia sunt fiii lui Dan după familiile lor: din Șuham, familia șuhamiților. Acestea sunt familiile lui Dan, după familiile lor.

43 Toate familiile șuhamiților, conform cu cei numărați dintre ei, erau șazeci și patru de mii patru sute.

44 Din copiii lui Așer după familiile lor: din Imna, familia imnaiților; din Iesui, familia iesuiților; din Beria, familia beriașiților.

45 Din fiii lui Beria: din Heber, familia heberiților; din Malchiel, familia malchielșiților.

46 Și numele fiicei lui Așer era Serah.

47 Acestea sunt familiile fiilor lui Așer conform cu cei numărați dintre ei; care erau cincizeci și trei de mii patru sute.

48 Din fiii lui Neftali după familiile lor: din Iașteel, familia iașteeliților; din Guni, familia guniților;

49 Din Iețer, familia iețeriților; din Șilem, familia șilemiților.

50 Acestea sunt familiile din Neftali, după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și cinci de mii patru sute.

51 Aceștia au fost cei numărați dintre copiii lui Israel, șase sute una mii șapte sute treizeci.

52 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

53 Acestora le va fi împărțită țara drept moștenire, conform numărului numelor.

54 Celor mai mulți să le dai mai multă moștenire și celor mai puțini să le dai mai puțină moștenire; fiecăruia să îi fie dată moștenirea sa conform cu cei numărați din el.

55 Cu toate acestea țara să fie împărțită prin sorți, conform numelor triburilor părinților lor să moștenească.

56 Conform sorțului să fie împărțită stăpânirea lor între mulți și puțini.

57 Și aceștia sunt cei numărați dintre leviți după familiile lor: din Gherșon, familia gherșoniților; din Chehat, familia chehașiților; din Merari, familia merariților.

58 Acestea sunt familiile leviților: familia libniților, familia hebronșiților, familia mahliților, familia mușiților, familia coreiților. Și Chehat a născut pe Amram.

⁵⁹ Și numele soției lui Amram a fost Iochebed, fiica lui Levi, pe care mama ei i-a născut-o lui Levi în Egipt; și i-a născut lui Amram pe Aaron și Moise și pe Miriam sora lor.

⁶⁰ Și lui Aaron i-a fost născut Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.

⁶¹ Și Nadab și Abihu au murit, când au oferit foc străin înaintea DOMNULUI.

⁶² Și cei numărați dintre ei erau douăzeci și trei de mii, toți de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, și nu au fost numărați printre copiii lui Israel, pentru că lor nu le-a fost dată nicio moștenire în mijlocul copiilor lui Israel.

⁶³ Aceștia sunt cei numărați de Moise și preotul Eleazar, care au numărat pe copiii lui Israel în câmpiile lui Moab lângă Iordan, aproape de Ierihon.

⁶⁴ Dar printre aceștia nu a fost niciun bărbat dintre cei pe care Moise și preotul Aaron i-au numărat, când au numărat copiii lui Israel în pustiu Sinai.

⁶⁵ Pentru că DOMNUL spusese despre ei: Negreșit vor muri în pustiu. Și nu a rămas niciunul dintre ei, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

27

¹ Atunci au venit ficele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mala, Noa și Hogla și Milca și Tirța.

² Și ele au stat în picioare înaintea lui Moise și înaintea preotului Eleazar și înaintea prinților și a toată adunarea, la ușa tabernacolului întâlnirii, spunând:

³ Tatăl nostru a murit în pustiu și el nu a fost în ceata celor ce s-au adunat împotriva DOMNULUI în ceata lui Core; ci a murit în propriul său păcat și nu a avut fiu.

⁴ De ce să fie desființat numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, doar pentru că nu are niciun fiu? Dă-ne nouă dar o stăpânire între frații tatălui nostru.

⁵ Și Moise a adus cauza lor înaintea DOMNULUI.

⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

⁷ Fiicele lui Țelofhad vorbesc drept, cu adevărat să le dai o stăpânire a moștenirii în mijlocul fraților tatălui lor; și să faci ca moștenirea tatălui lor să treacă asupra lor.

⁸ Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Dacă un bărbat moare și nu are fiu, atunci să faceți ca moștenirea lui să treacă la fiica sa.

⁹ Și dacă nu are fiică, atunci să dați moștenirea lui fraților săi.

¹⁰ Și dacă nu are frați, atunci să dați moștenirea lui fraților tatălui său.

¹¹ Și dacă tatăl său nu are frați, atunci să dați moștenirea lui rudei sale cea mai apropiată, din familia sa și el să o stăpânească; și acesta va fi un statut al judecării pentru copiii lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă-te pe acest munte, Abarim, și privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel.

¹³ Și după ce o vei privi, vei fi adunat și tu la poporul tău, precum Aaron fratele tău a fost adunat.

¹⁴ Pentru că v-ați răzvrătit împotriva poruncii mele în pustiu Țin, în cearta adunării, în loc să mă sfințiți la apa dinaintea ochilor lor, acestea sunt apele Meriba, la Cades, în pustiu Țin.

¹⁵ Și Moise a vorbit DOMNULUI, spunând:

¹⁶ Să pună DOMNUL, Dumnezeul duhurilor a toată făptura, un bărbat peste adunare,

17 Bărbat care să iasă înaintea lor și care să intre înaintea lor și care să îi conducă afară și care să îi ducă înăuntru; ca adunarea DOMNULUI să nu fie ca niște oi fără păstor.

18 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, un bărbat în care este duhul și așază-ți mâna peste el;

19 Și să îl pui înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări; și să îi dai poruncă înaintea ochilor lor.

20 Și să pui din onoarea ta peste el, ca toată adunarea copiilor lui Israel să asculte de DOMNUL.

21 Și el să stea în picioare înaintea preotului Eleazar, care va cere sfat pentru el după judecata lui Urim înaintea DOMNULUI; la cuvântul său ei vor ieși și la cuvântul său ei vor intra, el și toți copiii lui Israel împreună cu el, chiar toată adunarea.

22 Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit și a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii adunări.

23 Și și-a așezat mâinile peste el și i-a dat poruncă, precum a poruncit DOMNUL prin mâna lui Moise.

28

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

2 Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Darul meu și pâinea mea pentru sacrificiile mele făcute prin foc, ca aromă dulce pentru mine, să luați aminte la ele ca să mi le aduceți la timpul convenit.

3 Și să le spui: Aceasta este ofranda făcută prin foc pe care să o aduceți DOMNULUI; doi miei de un an, fără pată, zi de zi, ca ofrandă arsă neîncetată.

4 Un miel să îl aduci dimineața și pe celălalt să îl aduci seara;

5 Și o zecime dintr-o efă de făină ca dar de mâncare, amestecată cu o pătrime dintr-un hin de untdelemn bătut.

6 Aceasta este ofrandă arsă, neîncetată, care a fost rânduită în muntele Sinai, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.

7 Și darul lor de băătură să fie o pătrime dintr-un hin pentru un miel, în locul sfânt să faci să fie turnat DOMNULUI vinul tare, ca dar de băătură.

8 Și celălalt miel să îl aduci pe inserat, la fel ca darul de mâncare de dimineață și ca un dar de băătură al lui, să îl aduci, un sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

9 Și în ziua de sabat, doi miei de un an, fără pată, și două zecimi dintr-o măsură de făină ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, și darul lor de băătură;

10 Aceasta este ofranda arsă a fiecărui sabat, pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băătură.

11 Și la începuturile lunilor voastre să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI; doi tauri tineri și un berbec, șapte miei de un an, fără pată.

12 Și trei zecimi dintr-o măsură de făină ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, pentru un taur; și două zecimi dintr-o măsură de făină, ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, pentru un berbec;

13 Și câte o zecime dintr-o măsură de făină amestecată cu untdelemn ca dar de mâncare pentru un miel; ca ofrandă arsă de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.

14 Și darurile lor de băătură să fie o jumătate de hin de vin la un taur și o treime dintr-un hin pentru un berbec și o pătrime dintr-un hin pentru un miel, aceasta este ofranda arsă a fiecărei luni prin toate lunile anului.

15 Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat adus DOMNULUI să fie oferit pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură.

16 Și paștele DOMNULUI este în ziua a paisprezecea a lunii întâi.

17 Și în ziua a cincisprezecea a acestei luni este sărbătoarea, șapte zile să se mănânce azimă.

18 În ziua întâi să fie o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

19 Ci să aduceți ofrandă făcută prin foc ca ofrandă arsă DOMNULUI; doi tauri tineri și un berbec și șapte miei de un an, să vă fie fără cusur;

20 Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată cu untdelemn; trei zecimi dintr-o măsură să aduceți pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec;

21 Câte o zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel, din cei șapte miei;

22 Și un țap ca ofrandă pentru păcat, ca să se facă ispășire pentru voi.

23 Să aduceți acestea pe lângă ofranda arsă de dimineață, care este drept ofrandă arsă, neîncetată.

24 Astfel să oferiți zilnic, în toate cele șapte zile, hrana sacrificiului făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI, să fie oferită pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul său de băutură.

25 Și în ziua a șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți vreo lucrare de servire în ea.

26 De asemenea în ziua primelor roade, când aduceți un dar nou de mâncare DOMNULUI, după ce se încheie săptămânile voastre, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea.

27 Ci să aduceți ofranda arsă de o aromă dulce DOMNULUI: doi tauri tineri, un berbec, șapte miei de un an;

28 Și darul lor de mâncare din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur, două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,

29 Câte o zecime dintr-o măsură pentru un miel, din cei șapte miei;

30 Și un ied dintre capre, pentru a face ispășire pentru voi.

31 Să îi aduceți pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui de mâncare, (să vă fie fără cusur) și darurile lor de băutură.

29

1 Și în luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, aceasta vă este ziua sunării trâmbițelor.

2 Și să aduceți ofrandă arsă de o aromă dulce DOMNULUI: un taur tânăr, un berbec și șapte miei de un an, fără cusur.

3 Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,

4 Și o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei;

5 Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat, pentru a se face ispășire pentru voi;

6 Pe lângă ofranda arsă a lunii și darul ei de mâncare; și ofranda zilnică arsă și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură, conform cu rânduiala lor, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI.

7 Și în ziua a zecea a lunii a șaptea să aveți o adunare solemnă, sfântă; și să vă chinuiți sufletele; să nu faceți nicio lucrare în ea,

⁸ Ci să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI de o aromă dulce: un taur tânăr, un berbec și șapte miei de un an; să vă fie fără cusur.

⁹ Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,

¹⁰ Și câte o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru fiecare dintre cei șapte miei;

¹¹ Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda pentru păcat a ispășirii și ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură.

¹² Și în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire și să țineți o sărbătoare DOMNULUI, timp de șapte zile;

¹³ Și să aduceți ofrandă arsă, un sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI; treisprezece tauri tineri, doi berbeci și paisprezece miei de un an; să fie fără cusur;

¹⁴ Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru fiecare taur dintre cei treisprezece tauri, două zecimi dintr-o măsură pentru fiecare berbec dintre cei doi berbeci,

¹⁵ Și câte o zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel din cei paisprezece miei;

¹⁶ Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

¹⁷ Și în ziua a doua să aduceți doisprezece tauri tineri, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără pată;

¹⁸ Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

¹⁹ Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură.

²⁰ Și în ziua a treia: unsprezece tauri, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără cusur;

²¹ Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

²² Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

²³ Și în a patra zi zece tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an, fără cusur;

²⁴ Darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

²⁵ Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

²⁶ Și în ziua a cincea: nouă tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an, fără pată;

²⁷ Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

²⁸ Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

²⁹ Și în ziua a șasea: opt tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an, fără cusur;

³⁰ Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

³¹ Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui de mâncare și darul lui de băutură.

³² Și în ziua a șaptea: șapte tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an, fără cusur;

³³ Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduiei;

³⁴ Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

³⁵ În ziua a opta să aveți o adunare, solemnă, să nu faceți nicio lucrare de servire în ea;

³⁶ Ci să aduceți ofrandă arsă, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI: un taur, un berbec, șapte miei de un an, fără cusur;

³⁷ Darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduiei;

³⁸ Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.

³⁹ Aceste lucruri să le faceți DOMNULUI în sărbătorile voastre rânduite, pe lângă promisiunile voastre și ofrandele de bună voie, pentru ofrandele voastre arse și pentru darurile voastre de mâncare și pentru darurile voastre de băutură și pentru ofrandele voastre de pace.

⁴⁰ Și Moise a spus copiilor lui Israel conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

30

¹ Și Moise a vorbit căpeteniilor triburilor referitor la copiii lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit.

² Dacă un bărbat face o promisiune DOMNULUI, sau face un jurământ ca să își lege sufletul cu o legătură; să nu rupă cuvântul său, să facă conform cu tot ceea ce iese din gura lui.

³ Dacă de asemenea o femeie face o promisiune DOMNULUI și se leagă cu o legătură, fiind în casa tatălui ei, în tinerețea ei,

⁴ Și tatăl ei aude promisiunea ei și legătura ei cu care și-a legat sufletul și dacă tatăl ei păstrează tăcerea față de ea, atunci toate promisiunile ei vor sta în picioare și fiecare legătură cu care și-a legat sufletul va sta în picioare.

⁵ Dar dacă tatăl ei îi interzice în ziua în care aude, niciuna din promisiunile ei, sau din legăturile cu care și-a legat sufletul, nu va sta în picioare; și DOMNUL o va ierta, căci tatăl ei i-a interzis.

⁶ Și dacă ea are soț, când a promis, sau a rostit ceva cu buzele ei, rostirea cu care și-a legat sufletul;

⁷ Și soțul ei a auzit aceasta și a păstrat tăcerea față de ea în ziua când a auzit, atunci promisiunile ei vor sta în picioare și legăturile ei, cu care și-a legat sufletul, vor sta în picioare.

⁸ Dar dacă soțul ei i-a interzis în ziua în care a auzit, atunci el să facă fără niciun efect promisiunea ei pe care ea a jurat-o și ceea ce a rostit ea în grabă cu buzele ei, și DOMNUL o va ierta.

⁹ Dar fiecare promisiune a unei văduve și a celei ce este divorțată, cu care ele și-au legat sufletele, va sta în picioare împotriva ei.

¹⁰ Și dacă ea a promis în casa soțului ei, sau și-a legat sufletul cu un legământ,

¹¹ Și soțul l-a auzit și păstrează tăcerea față de ea și nu i-a interzis, atunci toate promisiunile ei vor sta în picioare și fiecare legătură cu care și-a legat sufletul va sta în picioare.

¹² Dar dacă soțul ei le-a desființat complet în ziua în care le-a auzit, atunci orice iese de pe buzele ei referitor la promisiunile ei, sau referitor la legătura sufletului ei, nu va sta în picioare, soțul ei le-a făcut fără efect; și DOMNUL o va ierta.

¹³ Fiecare promisiune și fiecare legătură prin legământ pentru a chinui sufletul, soțul ei le poate întemeia, sau soțul ei le poate zădărnici.

¹⁴ Dar dacă soțul ei deja a păstrat tăcerea față de ea, de la o zi la alta, atunci el întemeiază toate promisiunile ei, sau toate legăturile ei, care sunt asupra ei; el le confirmă, deoarece a păstrat tăcerea față de ea în ziua în care le-a auzit.

¹⁵ Dar dacă el, în orice fel, le zădărnicește după ce le-a auzit, atunci el să poarte nelegiuirea ei.

¹⁶ Acestea sunt statutele pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise, între un bărbat și soția sa, între tată și fiica sa, fiind în tinerețea ei în casa tatălui ei.

31

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Răzbună pe copiii lui Israel asupra madianiților; și după aceasta vei fi adunat la poporul tău.

³ Și Moise a vorbit poporului, spunând: Înarmați-vă câțiva dintre voi pentru război și ei să meargă împotriva madianiților și să răzbune pe DOMNUL asupra lui Madian.

⁴ Din fiecare trib, prin toate semințiile lui Israel, să trimiteți o mie la război.

⁵ Astfel au fost aleși dintre miile lui Israel, o mie din fiecare trib, douăsprezece mii înarmați pentru război.

⁶ Și Moise i-a trimis la război, o mie dintre fiecare trib, pe ei și pe Fineas, fiul preotului Eleazar, la război, cu uneltele sfinte și trâmbițele de sunat în mâna sa.

⁷ Și s-au războit împotriva madianiților, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise; și au ucis toată partea bărbătească.

⁸ Și au ucis pe împărații lui Madian, pe lângă restul celor uciși, adică pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, cinci împărați ai lui Madian, de asemenea l-au ucis cu sabia pe Balaam, fiul lui Beor.

⁹ Și copiii lui Israel au luat captive pe toate femeile lui Madian și pe micuții lor; și au luat ca jaf toate vitele lor și toate turmele lor și toate bunurile lor.

¹⁰ Și au ars cu foc toate cetățile lor în care ei au locuit și toate cetățuile lor frumoase.

¹¹ Și au luat tot jaful și toată prada, deopotrivă din oameni și din animale.

¹² Și au adus captivii și prada și jaful la Moise și la preotul Eleazar și la adunarea copiilor lui Israel, la tabăra din câmpiile lui Moab, care sunt lângă Iordan aproape de Ierihon.

¹³ Și Moise și preotul Eleazar și toți prinții adunării, au ieșit să îi întâmpine în afara taberei.

¹⁴ Și Moise s-a infuriat pe ofițerii oștirii, pe căpeteniile miilor și pe căpeteniile sutelor, care au venit de la bătălie.

¹⁵ Și Moise le-a spus: Ați lăsat toate femeile în viață?

¹⁶ Iată, acestea au făcut pe copiii lui Israel, prin sfatul lui Balaam, să facă fărădelege împotriva DOMNULUI în lucrarea lui Peor; și a fost o plagă în mijlocul adunării DOMNULUI.

17 De aceea, ucide acum pe fiecare dintre micuții lor de parte bărbătească și ucide fiecare femeie care a cunoscut bărbat, culcându-se cu el.

18 Dar toți copiii de parte femeiască, ce nu au cunoscut bărbat, culcându-se cu el, lăsați-i în viață pentru voi.

19 Și oricine a ucis vreo persoană și oricine a atins pe cineva ucis să locuiască șapte zile în afara taberei; purificați-vă deopotrivă voi și captivii voștri în ziua a treia și în ziua a șaptea.

20 Și purificați toate hainele voastre și tot ce este făcut din piei și tot lucrul din păr de capre și toate lucrurile făcute din lemn.

21 Și preotul Eleazar le-a spus bărbaților de război care au mers la bătălie: Aceasta este rânduiala legii pe care DOMNUL i-a poruncit-o lui Moise;

22 Doar aurul și argintul, arama, fierul, cositorul și plumbul,

23 Fiecare lucru care suportă focul, să îl treceți prin foc și va fi curat, cu toate acestea va fi purificat cu apa separării; și tot ce nu suportă focul să îl treceți prin apă.

24 Și să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi curați și după aceea să intrați în tabără.

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

26 Fă numărătoarea prăzii care a fost luată, deopotrivă dintre oameni și dintre animale, tu și preotul Eleazar, împreună cu mai marii părinți ai adunării,

27 Și împarte prada în două părți: între cei ce au dus războiul, care au ieșit la bătălie și între toată adunarea;

28 Și ridică o taxă DOMNULUI de la oamenii de război care au ieșit la luptă, un suflet din cinci sute, deopotrivă dintre oameni și dintre boi și dintre măgari și dintre oi;

29 Ia acesta din jumătatea lor și să îl dai preotului Eleazar, ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL.

30 Și din jumătatea care este a copiilor lui Israel, să iei o porție de cincizeci, dintre oameni, dintre boi, dintre măgari și din turme, din toate felurile de vite și să le dai leviților, care au păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI.

31 Și Moise și preotul Eleazar au făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

32 Și jaful, adică restul prăzii pe care oamenii de război o apucaseră, era șase sute șaptezeci și cinci de mii de oi,

33 Și șaptezeci și două de mii de boi,

34 Și șazeci și unu de mii de măgari,

35 Și treizeci și două de mii de persoane cu totul, femei care nu cunoscuseră bărbat, culcându-se cu el.

36 Și jumătatea, care era porția celor ce au ieșit să se războiască, era în număr de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi;

37 Și taxa DOMNULUI din oi a fost șase sute șaptezeci și cinci;

38 Și boii au fost treizeci și șase de mii; din care taxa DOMNULUI a fost șaptezeci și doi;

39 Și măgarii au fost treizeci de mii cinci sute; din care taxa DOMNULUI a fost șazeci și unu.

40 Și numărul persoanelor a fost șaisprezece mii; din care taxa DOMNULUI a fost treizeci și două de persoane.

41 Și Moise a dat taxa DOMNULUI, care era ofranda ridicată pentru DOMNUL, preotului Eleazar, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁴² Și din jumătatea care era a copiilor lui Israel, pe care Moise a despărțit-o de la bărbații care s-au războit,

⁴³ (Acum jumătatea ce aparținea adunării era de trei sute treizeci și șapte de mii cinci sute de oi,

⁴⁴ Și treizeci și șase de mii de boi,

⁴⁵ Și treizeci de mii cinci sute de măgari,

⁴⁶ Și șaisprezece mii de persoane;)

⁴⁷ Chiar din jumătatea care era a copiilor lui Israel, Moise a luat o porție de cincizeci, deopotrivă dintre oameni și dintre animale și le-a dat leviților, care au păstrat însărcinarea tabernacolului DOMNULUI; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

⁴⁸ Și ofițerii care erau peste miile oștirii, căpeteniile miilor și căpeteniile sutelor, s-au apropiat de Moise,

⁴⁹ Și i-au spus lui Moise: Servitorii tăi au făcut numărătoarea bărbaților de război care sunt sub porunca noastră și nu lipsește niciun bărbat dintre noi.

⁵⁰ De aceea am adus un dar pentru DOMNUL, din ce a dobândit fiecare bărbat, din bijuterii de aur, lanțuri, brățări, inele, cercei și tăblițe, pentru a face ispășire pentru sufletele noastre înaintea DOMNULUI.

⁵¹ Și Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la ei, toate bijuteriile lucrate.

⁵² Și tot aurul ofrandei pe care l-au oferit DOMNULUI, de la căpeteniile miilor și de la căpeteniile sutelor, a fost de șaisprezece mii șapte sute cincizeci de șekeli.

⁵³ (Pentru că bărbații de război prădaseră, fiecare bărbat pentru el însuși.)

⁵⁴ Și Moise și preotul Eleazar au luat aurul de la căpeteniile miilor și ai sutelor și l-au adus în tabernacolul întâlnirii, drept amintire pentru copiii lui Israel înaintea DOMNULUI.

32

¹ Acum, copiii lui Ruben și copiii lui Gad aveau o foarte mare mulțime de vite; și au văzut țara Iaezer și țara Galaad și, iată, locul era un loc pentru vite,

² Copiii lui Gad și copiii lui Ruben au venit și i-au spus lui Moise și preotului Eleazar și prinților adunării, spunând:

³ Atarot și Dibon și Iaezer și Nimra și Hesbon și Eleale și Sebam și Nebo și Beon,

⁴ Țara pe care DOMNUL a lovit-o înaintea adunării lui Israel, este un pământ pentru vite și servitorii tăi au vite,

⁵ Pentru aceasta, au spus ei, dacă am găsit har înaintea ochilor tăi, fie ca această țară să se dea servitorilor tăi în stăpânire, nu ne trece peste Iordan.

⁶ Și Moise a spus copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben: Vor merge frații voștri să se războiască, iar voi veți șede aici?

⁷ Și pentru ce descurajați inima copiilor lui Israel de la a intra în țara pe care DOMNUL le-a dat-o?

⁸ Astfel au făcut părinții voștri, când i-am trimis de la Cades-Barnea să vadă țara.

⁹ Căci, când s-au urcat la valea Eșcol și au văzut țara, au descurajat inima copiilor lui Israel, cum că nu ar trebui să intre în țara pe care DOMNUL le-a dat-o.

¹⁰ Și mânia DOMNULUI s-a aprins în acel timp și el a jurat, spunând:

¹¹ Negreșit niciunul dintre oamenii care s-au urcat din Egipt, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, nu va vedea țara pe care eu am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; deoarece nu m-au urmat pe deplin,

12 În afară de Caleb, fiul lui Iefune chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, pentru că ei au urmat pe deplin pe DOMNUL.

13 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a făcut să rătăcească în pustiu patruzeci de ani, până ce toată generația care făcuse rău înaintea ochilor DOMNULUI a fost mistuită.

14 Și, iată, voi v-ați ridicat în locul părinților voștri, urmași înmulțiți ai oamenilor păcătoși, ca să sporiiți acum mânia înverșunată a DOMNULUI spre Israel.

15 Căci dacă vă abateți de la a-l urma pe el, el îi va lăsa din nou în pustiu; și veți nimici tot acest popor.

16 Și ei s-au apropiat de el și au spus: Vom zidi țarcuri pentru oi aici pentru vitele noastre și cetăți pentru micuții noștri,

17 Dar noi înșine vom merge gata înarmați înaintea copiilor lui Israel, până îi vom fi dus la locul lor; și micuții noștri vor locui în cetățile fortificate din cauza locuitorilor țării.

18 Nu ne vom întoarce la casele noastre până ce copiii lui Israel nu vor fi moștenit fiecare bărbat moștenirea lui.

19 Pentru că nu vom moșteni împreună cu ei dincolo de Iordan, sau mai departe; deoarece moștenirea noastră ne-a căzut de această parte a Iordanului spre est.

20 Și Moise le-a spus: Dacă veți face acest lucru, dacă veți merge înarmați înaintea DOMNULUI la război,

21 Și veți trece toți înarmați peste Iordan înaintea DOMNULUI, până ce el va fi scos afară pe dușmanii săi de dinaintea lui,

22 Și țara va fi supusă înaintea DOMNULUI; și după aceea vă veți întoarce și veți fi fără vină înaintea DOMNULUI și înaintea lui Israel; și această țară va fi stăpânirea voastră înaintea DOMNULUI.

23 Dar dacă nu veți face astfel, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI și fiți siguri că păcatul vostru vă va găsi.

24 Zidiți-vă cetăți pentru micuții voștri și țarcuri pentru oile voastre și faceți ceea ce a ieșit din gura voastră.

25 Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben i-au spus lui Moise, zicând: Servitorii tăi vor face precum domnul meu poruncește.

26 Micuții noștri, soțiile noastre, turmele noastre și toate vitele noastre vor fi acolo în cetățile lui Galaad;

27 Dar servitorii tăi vor trece, fiecare bărbat înarmat de război, înaintea DOMNULUI la bătaie, precum domnul meu spune.

28 Astfel, referitor la ei, Moise i-a poruncit preotului Eleazar și lui Iosua, fiul lui Nun, și mai marilor părinți ai triburilor copiilor lui Israel,

29 Și Moise le-a spus: Dacă copiii lui Gad și copiii lui Ruben vor trece împreună cu voi peste Iordan, fiecare bărbat înarmat de bătaie, înaintea DOMNULUI, și țara va fi supusă înaintea voastră, atunci să le dați țara lui Galaad în stăpânire.

30 Dar dacă nu vor trece cu voi înarmați, atunci să aibă stăpâniri printre voi în țara lui Canaan.

31 Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben au răspuns, zicând: Precum DOMNUL a vorbit servitorilor tăi, astfel vom face.

32 Vom trece înarmați înaintea DOMNULUI în țara lui Canaan, pentru ca stăpânirea moștenirii noastre de această parte a Iordanului să fie a noastră.

33 Și Moise le-a dat lor, adică copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben și la jumătate din tribul lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul amoritilor, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara, cu cetățile ei în ținuturile ei, cetățile țării de jur împrejur.

34 Și copiii lui Gad au zidit Dibonul și Atarotul și Aroerul,

35 Și Atrotul, Șofanul și Iaezerul și Iogbeha,

36 Și Betnimra și Betharanul, cetăți fortificate; și țarcuri pentru oi.

37 Și copiii lui Ruben au zidit Hesbonul și Eleale și Chiriathaimul,

38 Și Nebo și Baal-Meonul, (numele lor fiind schimbate) și Șibma; și au dat alte nume cetăților pe care le-au zidit.

39 Și copiii lui Machir, fiul lui Manase, a mers la Galaad și l-au luat și au alungat pe amoritii care erau în el.

40 Și Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui Manase; și el a locuit în el.

41 Și Iair, fiul lui Manase, a ieșit și a luat orașele mici de acolo și le-a numit Havot-Iair.

42 Și Nobah a mers și a luat Chenatul și satele lui și l-a numit Nobah, după numele său.

33

1 Acestea sunt călătoriile copiilor lui Israel, care au ieșit din țara Egiptului cu oștirile lor sub mâna lui Moise și Aaron.

2 Și Moise a scris plecările lor conform cu călătoriile lor prin porunca DOMNULUI, și acestea sunt călătoriile lor conform cu plecările lor.

3 Și ei au plecat de la Ramses în luna întâi, în ziua a cincisprezecea a lunii întâi; a doua zi după paște, copiii lui Israel au ieșit cu o mână înaltă înaintea ochilor tuturor egiptenilor.

4 Pentru că egiptenii au înmormântat pe întâii lor născuți, pe care DOMNUL i-a lovit între ei; DOMNUL a făcut de asemenea judecăți asupra dumnezeilor lor.

5 Și copiii lui Israel au plecat de la Ramses și au așezat corturile în Sucot.

6 Și au plecat de la Sucot și au așezat corturile în Etam, care este la marginea pustiului.

7 Și au plecat de la Etam și s-au întors la Piha-Hirot, care este înaintea de Baal-Tejon; și au așezat corturile înaintea de Migdol.

8 Și au plecat dinaintea Piha-Hirotului și au trecut prin mijlocul mării în pustiu și au mers o călătorie de trei zile în pustiul Etam și au așezat corturile în Mara.

9 Și au plecat de la Mara și au venit la Elim; și în Elim erau douăsprezece fântâni de apă și șaptezeci de palmieri; și acolo au așezat corturile.

10 Și au plecat de la Elim și au așezat corturile lângă Marea Roșie.

11 Și au plecat de la Marea Roșie și au așezat corturile în pustiul Sin.

12 Și au plecat în călătoria lor, ieșind din pustiul Sin, și au așezat corturile în Dofca.

13 Și au plecat de la Dofca și au așezat corturile în Aluș.

14 Și au plecat de la Aluș și au așezat corturile la Refidim, unde nu era apă ca poporul să bea.

15 Și au plecat de la Refidim și au așezat corturile în pustiul Sinai.

16 Și au plecat din pustiul Sinai și au așezat corturile la Chibrot-Hataava.

17 Și au plecat de la Chibrot-Hataava și au așezat corturile la Hațerot.

18 Și au plecat de la Hațerot și au așezat corturile în Ritma.

- 19 Și au plecat de la Ritma și au așezat corturile la Rimon-Pereț.
20 Și au plecat de la Rimon-Pereț și au așezat corturile în Libna.
21 Și au plecat de la Libna și au așezat corturile la Risa.
22 Și au plecat de la Risa și au așezat corturile la Chehelata.
23 Și au plecat de la Chehelata și au așezat corturile în muntele Șafer.
24 Și au plecat de la muntele Șafer și au așezat corturile în Harada.
25 Și au plecat de la Harada și au așezat corturile în Machelot.
26 Și au plecat de la Machelot și au așezat corturile la Tahat.
27 Și au plecat de la Tahat și au așezat corturile la Tarah.
28 Și au plecat de la Tarah și au așezat corturile în Mitca.
29 Și au plecat de la Mitca și au așezat corturile în Hașmona.
30 Și au plecat de la Hașmona și au așezat corturile la Moserot.
31 Și au plecat de la Moserot și au așezat corturile în Bene-Iaacan.
32 Și au plecat de la Bene-Iaacan și au așezat corturile la Hor-Hag-Hidgad.
33 Și au mers de la Hor-Hag-Hidgad și au așezat corturile în Iotbata.
34 Și au plecat de la Iotbata și au așezat corturile la Abrona.
35 Și au plecat de la Abrona și au așezat corturile la Ețion-Gheber.
36 Și au plecat de la Ețion-Gheber și au așezat corturile în pustiul Țin, care este Cades.
37 Și au plecat de la Cades și au așezat corturile în muntele Hor, la marginea țării lui Edom.
38 Și preotul Aaron a urcat în muntele Hor la porunca DOMNULUI și a murit acolo, în anul patruzeci, după ce copiii lui Israel ieșiseră din țara Egiptului, în ziua întâi a lunii a cincea.
39 Și Aaron era în vârstă de o sută douăzeci și trei de ani când a murit în muntele Hor.
40 Și împăratul Arad canaanitul, care a locuit în sudul țării lui Canaan, a auzit de venirea copiilor lui Israel.
41 Și ei au plecat de la muntele Hor și au așezat corturile în Țalmona.
42 Și au plecat de la Țalmona și au așezat corturile în Punon.
43 Și au plecat de la Punon și au așezat corturile în Obot.
44 Și au plecat de la Obot și au așezat corturile în Ieabarim, la granița lui Moab.
45 Și au plecat de la Iim și au așezat corturile în Dibon-Gad.
46 Și au plecat de la Dibon-Gad și au așezat corturile în Almon-Diblataim.
47 Și au plecat de la Almon-Diblataim și au așezat corturile în munții Abarim, în fața lui Nebo.
48 Și au plecat de la munții Abarim și au așezat corturile în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon.
49 Și au așezat corturile lângă Iordan, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Sitim în câmpiile lui Moab.
50 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon, zicând:
51 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi trecut peste Iordan în țara lui Canaan,
52 Să alungați pe toți locuitorii țării de dinaintea voastră și să distrugeți toate picturile lor și să distrugeți toate chipurile lor turnate și dărâmați în întregime toate înălțimile lor;

⁵³ Și să alungați pe locuitorii țării și să locuiți în ea, pentru că v-am dat țara pentru a o stăpâni.

⁵⁴ Și să împărțiți țara prin sorti ca o moștenire între familiile voastre; și celor mai mulți să dați mai multă moștenire și celor mai puțini să dați mai puțină moștenire; moștenirea fiecărui bărbat să fie în locul unde cade sortul lui; să moșteniți conform cu triburile părinților voștri.

⁵⁵ Dar dacă nu veți alunga pe locuitorii țării de dinaintea voastră, aceia pe care îi veți lăsa dintre ei vă vor fi țepușe în ochi și ghimpi în coaste și vă vor oprima în țara în care veți locui.

⁵⁶ Mai mult, se va întâmpla, că vă voi face precum m-am gândit să le fac lor.

34

¹ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

² Poruncește copiilor lui Israel și spune-le: Când intrați în țara lui Canaan; (aceasta este țara care vă va cădea drept moștenire, țara lui Canaan cu granițele ei;)

³ Atunci partea voastră de sud va fi de la pustiul Țin de-a lungul ținutului lui Edom și granița de sud va fi marginea cea mai depărtată a Mării Sărate spre est;

⁴ Și granița voastră se va întoarce de la sud la înălțimea Acrabim și va trece la Țin; și ieșirea lui va fi de la sud la Cades-Barnea și va merge la Hațar-Adar și va trece până la Ațmon;

⁵ Și granița să facă o rotire de la Ațmon până la râul Egiptului și ieșirile ei vor fi la mare.

⁶ Iar cât despre granița de vest, veți avea marea cea mare drept graniță; aceasta va fi granița voastră de vest.

⁷ Și aceasta va fi granița voastră de nord: de la marea cea mare vă veți însemna muntele Hor;

⁸ De la muntele Hor veți însemna granița voastră până la intrarea la Hamat; și ieșirile graniței vor fi la Țedad;

⁹ Și granița va merge la Zifron și ieșirile ei vor fi la Hațar-Enan, aceasta va fi granița voastră de nord.

¹⁰ Și veți însemna granița voastră de est de la Hațar-Enan până la Șefam;

¹¹ Și ținutul va merge în jos de la Șefam la Ribla, pe partea de est a Ainului; și granița va coborî și va ajunge până la țărmlul mării Chineret spre est;

¹² Și granița va coborî la Iordan și ieșirile ei vor fi la Marea Sărată, aceasta va fi țara voastră cu granițele ei de jur împrejurul ei.

¹³ Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel, spunând: Aceasta este țara pe care o veți moșteni prin sort, despre care DOMNUL a poruncit să fie dată celor nouă seminții și la o jumătate de trib;

¹⁴ Pentru că tribul copiilor lui Ruben conform cu casa părinților lor și tribul copiilor lui Gad conform cu casa părinților lor, au primit moștenirea lor; și jumătate din tribul lui Manase au primit moștenirea lor;

¹⁵ Cele două triburi și jumătatea de trib au primit moștenirea lor de această parte a Iordanului, lângă Ierihon spre est, spre răsăritul soarelui.

¹⁶ Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

¹⁷ Acestea sunt numele bărbaților care vă vor împărți țara: preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun.

¹⁸ Și să luați câte un prinț din fiecare trib, să împartă țara prin moștenire.

19 Și numele bărbaților sunt acestea: din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune.

20 Și din tribul copiilor lui Simeon: Semuel, fiul lui Amihud.

21 Din tribul lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon.

22 Și prințul tribului copiilor lui Dan: Buchi, fiul lui Iogli.

23 Prințul copiilor lui Iosif, pentru tribul copiilor lui Manase: Haniel, fiul lui Efod.

24 Și prințul tribului copiilor lui Efraim: Chemuel, fiul lui Șiftan.

25 Și prințul tribului copiilor lui Zabulon: Elițafan, fiul lui Parnac.

26 Și prințul tribului copiilor lui Isahar: Paltiel, fiul lui Azan.

27 Și prințul tribului copiilor lui Așer: Ahihud, fiul lui Șelomi.

28 Și prințul tribului copiilor lui Neftali: Pedahel, fiul lui Amihud.

29 Aceștia sunt cei cărora DOMNUL le-a poruncit să împartă moștenirea copiilor lui Israel în țara lui Canaan.

35

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon, spunând:

2 Poruncește copiilor lui Israel, ca ei să dea leviților din moștenirea stăpânirii lor, cetăți pentru a locui în ele; și să dați de asemenea leviților împrejurimile cetăților lor, de jur împrejurul lor.

3 Și vor avea cetățile pentru a locui în ele; și împrejurimile vor fi pentru vitele lor și pentru bunurile lor și pentru toate animalele lor.

4 Și împrejurimile cetăților, pe care să le dați leviților, se vor întinde de la zidul cetății în afară, o mie de coți de jur împrejur.

5 Și să măsurăți din afara cetății pe latura de est, două mii de coți, și pe latura de sud, două mii de coți, și pe latura de vest, două mii de coți, și pe latura de nord, două mii de coți; și cetatea să fie în mijloc; acestea să le fie împrejurimile cetăților.

6 Și printre cetățile pe care să le dați leviților să fie șase cetăți de scăpare, pe care să le rânduiți pentru ucigașul de oameni, ca să poată fugi acolo; și lor să le adăugați patruzeci și două de cetăți.

7 Astfel, toate cetățile pe care să le dați leviților să fie patruzeci și opt de cetăți; pe ele să le dați împreună cu împrejurimile lor.

8 Și cetățile pe care să le dați să fie din stăpânirea copiilor lui Israel; de la cei ce au multe să dați multe; dar de la cei ce au puține să dați puține; fiecare să dea dintre cetățile sale leviților, conform moștenirii sale pe care o moștenește.

9 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:

10 Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi trecut peste Iordan în țara lui Canaan;

11 Atunci să vă rânduiți cetăți care să fie cetăți de scăpare pentru voi; ca ucigașul să poată fugi acolo, cel ce ucide vreo persoană, fără intenție.

12 Și acestea să vă fie cetăți pentru scăpare din fața răzbunătorului; ca ucigașul să nu moară, până ce nu stă înaintea adunării, în judecată.

13 Și din aceste cetăți, pe care le veți da, să fie șase cetăți de scăpare.

14 Să dați trei cetăți de această parte a Iordanului și trei cetăți să dați în țara lui Canaan, care să fie cetăți de scăpare.

15 Aceste șase cetăți să fie de scăpare, deopotrivă pentru copiii lui Israel și pentru străinul și pentru cel ce locuiește temporar printre voi; ca fiecare om, care ucide fără intenție vreo persoană, să poată fugi acolo.

16 Și dacă el îl lovește cu o unealtă de fier, încât acela moare, el este un ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții.

17 Și dacă îl lovește aruncând o piatră, de care poate muri și moare, el este ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții.

18 Sau dacă îl lovește cu o armă de mână din lemn, de care poate muri și moare, el este ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții.

19 Însuși răzbunătorul sângelui săucidă pe ucigaș; când îl întâlnește, să îlucidă.

20 Iar dacă din ură îl împinge, sau aruncă ceva în el, stând la pândă, ca el să moară;

21 Sau în dușmănie îl lovește cu mâna sa, încât acela moare; cel ce l-a lovit să fie negreșit dat morții, pentru că este un ucigaș; răzbunătorul sângelui săucidă pe ucigaș, când îl întâlnește.

22 Dar dacă îl împinge pe neașteptate fără dușmănie, sau a aruncat ceva lucru asupra lui, fără a sta la pândă,

23 Sau cu vreo piatră de care un om poate muri, dar nevăzându-l și aruncându-o asupra lui, încât acela moare și nu era dușmanul lui, nici nu a căutat vătămarea lui,

24 Atunci adunarea să judece între ucigaș și răzbunătorul sângelui conform acestor judecăți;

25 Și adunarea să elibereze pe ucigaș din mâna răzbunătorului sângelui și adunarea să îl întoarcă la cetatea lui de scăpare, unde fugise; și el să locuiască în ea până la moartea marelui preot, care a fost uns cu untdelemnul sfânt.

26 Dar dacă ucigașul va ieși vreodată în afara granițelor cetății sale de scăpare, unde fugise;

27 Și răzbunătorul sângelui îl găsește în afara granițelor cetății sale de scăpare și răzbunătorul sângelui ucide pe ucigaș, el nu va fi vinovat de sânge;

28 Deoarece trebuia să rămână în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; dar după moartea marelui preot, ucigașul se va întoarce în pământul stăpânirii sale.

29 Astfel aceste lucruri vă vor fi drept statut de judecată prin generațiile voastre, în toate locuințele voastre.

30 Oricine ucide vreo persoană, ucigașul să fie dat morții după gura martorilor; dar un singur martor nu va mărturisii împotriva vreunei persoane pentru a face ca acela să moară.

31 Mai mult, să nu luați preț de răscumpărare pentru viața ucigașului, cel vinovat de moarte; ci el negreșit să fie dat morții.

32 Și să nu luați preț de răscumpărare pentru cel fugit la cetatea lui de scăpare, ca el să poată veni din nou să locuiască în țară, până la moartea preotului.

33 Astfel să nu murdăriți țara în care sunteți, pentru că sângele pângărește țara; și țara nu poate fi curățată de sângele care este vărsat în ea, decât prin sângele celui ce l-a vărsat.

34 Nu pângăriți de aceea țara pe care o veți locui, în care eu locuiesc, pentru că eu DOMNUL locuiesc în mijlocul copiilor lui Israel.

36

1 Și mai marii părinților familiilor copiilor lui Galaad, fiul lui Machir, fiul

lui Manase, din familiile fiilor lui Iosif, s-au apropiat și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea prinților, mai marii părinți ai copiilor lui Israel;

² Și ei au spus: DOMNUL i-a poruncit domnului meu să dea țara ca moștenire prin sorț copiilor lui Israel; și domnului meu i-a fost poruncit de DOMNUL să dea moștenirea lui Țelofhad, fratele nostru, fiicelor sale.

³ Și dacă ele se vor mărita cu oricare dintre fiii altor triburi ale copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea părinților noștri și va fi adăugată la moștenirea tribului în care ele sunt primite; astfel că va fi luată din sorțul moștenirii noastre.

⁴ Și când va fi jubileul copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi adăugată la moștenirea tribului în care sunt ele primite; astfel moștenirea lor va fi luată din moștenirea tribului părinților noștri.

⁵ Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel conform cuvântului DOMNULUI, spunând: Tribul fiilor lui Iosif a vorbit bine.

⁶ Acesta este lucrul pe care DOMNUL îl poruncește referitor la fiicele lui Țelofhad, spunând: Să se căsătorească cu cine gândesc că este cel mai bine; doar că se vor căsători numai în familiile tribului părinților lor.

⁷ Astfel moștenirea copiilor lui Israel nu se va muta de la un trib la alt trib; căci fiecare dintre copiii lui Israel se va ține lipit de moștenirea tribului părinților săi.

⁸ Și fiecare fată, care are moștenire în oricare trib al copiilor lui Israel, să fie soție unuia din familia tribului tatălui ei, astfel încât copiii lui Israel să se bucure fiecare de moștenirea părinților săi.

⁹ Nici să nu se mute moștenirea de la un trib la alt trib; ci fiecare din triburile copiilor lui Israel să se țină lipit de propria lui moștenire.

¹⁰ Chiar precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut fiicele lui Țelofhad;

¹¹ Căci Mahla, Tirța și Hogla și Milca și Noa, fiicele lui Țelofhad, s-au măritat cu fiii fraților părinților lor;

¹² Și au fost măritate în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif; și moștenirea lor a rămas în tribul familiei părinților lor.

¹³ Acestea sunt poruncile și judecățile, pe care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise, copiilor lui Israel în câmpiile lui Moab, lângă Iordan, aproape de Ierihon.

Deuteronomul

¹ Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Moise, întregului Israel, de partea aceasta a Iordanului în pustiu, în câmpia din dreptul Mării Roșii, între Paran și Tofel și Laban și Hațerot și Di-Zahab.

² (Sunt unsprezece zile de călătorie de la Horeb pe calea Muntelui Seir până la Cades-Barnea).

³ Și s-a întâmplat în al patruzecilea an, în a unsprezecea lună, în prima zi a lunii, că Moise a vorbit copiilor lui Israel, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a dat ca poruncă pentru ei;

⁴ După ce ucisese pe Sihon, împăratul amoriților, care locuia în Hesbon; și pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aștarot, în Edrei,

⁵ De partea aceasta a Iordanului, în țara Moabului, Moise a început să vestească această lege, spunând:

⁶ DOMNUL Dumnezeuul nostru ne-a vorbit la Horeb, spunând: Ați locuit destul de mult pe muntele acesta;

⁷ Întoarceți-vă și călătoriți și mergeți la muntele amoriților și la toate locurile apropiate de el, în câmpie, la dealuri și la vale și în sud și pe țărmul mării, în țara canaaniților și la Liban până la râul cel mare, râul Eufrat.

⁸ Iată, v-am pus țara înaintea, intrați și stăpâniți țara pe care DOMNUL a jurat-o părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacob, că le-o va da lor și seminței lor, după ei.

⁹ Și v-am vorbit în timpul acela, spunând: Nu vă pot purta singur,

¹⁰ DOMNUL Dumnezeuul vostru v-a înmulțit și, iată, astăzi sunteți o mulțime ca stelele cerului.

¹¹ (DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri să vă facă de o mie de ori mai mulți decât sunteți și să vă binecuvânteze, precum v-a promis!)

¹² Cum să pot purta eu singur necazul vostru și povara voastră și cearta voastră?

¹³ Luați-vă bărbați înțelepți și înțelegători și cunoscuți printre triburile voastre și îi voi face conducători peste voi.

¹⁴ Și mi-ați răspuns și ați zis: Lucrul pe care l-ai spus să îl facem este bun.

¹⁵ Astfel că am luat pe mai marii triburilor voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am făcut capi peste voi, căpetenii peste mii și căpetenii peste sute și căpetenii peste cincizeci și căpetenii peste zeci și administratori printre triburile voastre,

¹⁶ Și am poruncit judecătorilor voștri în timpul acela, spunând: Ascultați cauzele dintre frații voștri și judecați cu dreptate între fiecare om și fratele său și străinul care este cu el.

¹⁷ Să nu fiți părtinitori în judecată, ci să ascultați atât pe cel mic cât și pe cel mare; să nu vă temeți de fața omului, pentru că judecata este a lui Dumnezeu și cauza care este prea grea pentru voi să o aduceți la mine și o voi asculta.

¹⁸ Și v-am poruncit în timpul acela toate lucrurile pe care trebuie să le împliniți.

¹⁹ Și când am plecat de la Horeb, am mers prin tot pustiuul acela mare și înfricoșător, pe care l-ați văzut pe calea spre muntele amoriților, precum ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul nostru; și am venit la Cades-Barnea.

²⁰ Și v-am spus: Ați ajuns la muntele amoriților, pe care ni-l dă DOMNUL Dumnezeuul nostru.

21 Iată, DOMNUL Dumnezeuul tău a pus țara înaintea ta, urcă-te și stăpânește-o, precum ți-a spus DOMNUL Dumnezeuul părinților tăi; nu te teme nici nu te descuraja.

22 Și v-ați apropiat toți de mine și ați spus: Să trimitem oameni înaintea noastră, să cerceteze țara pentru noi și să ne aducă știre din nou despre calea pe care să ne urcăm și despre cetățile la care vom ajunge.

23 Și spusa aceasta mi-a plăcut mult; și am luat doisprezece bărbați dintre voi, un bărbat din fiecare trib,

24 Și s-au întors și s-au urcat la munte și au venit până la Valea Eșcol și au cercetat-o.

25 Și au luat în mâinile lor din rodul țării și ni l-au adus jos; și ne-au adus știre din nou și au spus: Este o țară bună pe care ne-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul nostru.

26 Totuși nu ați voit să vă urcați, ci v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeuul vostru.

27 Și ați cântit în corturile voastre și ați spus: Pentru că DOMNUL ne urăște, ne-a scos din țara Egiptului, ca să ne dea în mâna amoritilor, să ne nimicească.

28 Unde să ne urcăm? Frații noștri ne-au descurajat inima, spunând: Poporul este mai mare și mai înalt decât noi; cetățile sunt mari și cu ziduri până la cer; și mai mult, am văzut acolo pe copiii anachimilor.

29 Atunci v-am spus: Nu vă îngroziți, nici nu vă temeți de ei.

30 DOMNUL Dumnezeuul vostru care merge înaintea voastră, el se va lupta pentru voi, conform cu tot ce a făcut pentru voi în Egipt, înaintea ochilor voștri;

31 Și în pustiu, unde ai văzut cum DOMNUL Dumnezeuul tău te-a purtat, precum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care ați umblat, până ați ajuns în acest loc.

32 Totuși în acest lucru nu ați crezut pe DOMNUL Dumnezeuul vostru,

33 Care a mers pe cale înaintea voastră, să cerceteze pentru voi un loc unde să vă înălțați corturile, noaptea în foc, să vă arate calea pe care să mergeți și ziua într-un nor.

34 Și DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre și s-a înfuriat și a jurat, spunând:

35 Negreșit niciunul dintre acești oameni din această generație rea nu va vedea țara aceea bună, pe care am jurat să o dau părinților voștri,

36 În afară de Caleb, fiul lui Iefune, el o va vedea; și îi voi da pământul pe care a călcat, lui și fiilor lui, deoarece a urmat pe deplin pe DOMNUL.

37 Și DOMNUL s-a mâniat și pe mine, din cauza voastră, spunând: De asemenea nici tu nu vei intra acolo.

38 Ci Iosua, fiul lui Nun, care stă în picioare înaintea ta, el va intra acolo; încurajează-l, pentru că el va face pe Israel să o moștenească.

39 Mai mult, micuții voștri, despre care ați spus că vor fi o pradă și copiii voștri, care în acea zi nu au cunoscut între bine și rău, ei vor intra acolo și lor le-o voi da și o vor stăpâni.

40 Dar cât despre voi, întoarceți-vă și călătoriți în pustiu pe calea Mării Roșii.

41 Și ați răspuns și mi-ați zis: Am păcătuit împotriva DOMNULUI; ne vom urca și vom lupta, conform cu tot ceea ce ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul nostru. Și când v-ați încins fiecare cu armele sale de război, ați fost gata să vă urcați pe deal.

42 Și DOMNUL mi-a zis: Spune-le: Să nu vă urcați nici să nu luptați, ca să nu fiți loviți înaintea dușmanilor voștri, fiindcă eu nu sunt printre voi.

⁴³ Astfel v-am vorbit, dar ați refuzat să ascultați și v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI și v-ați urcat înfumurați pe deal.

⁴⁴ Și amoriții, care au locuit pe acel munte, au ieșit împotriva voastră și v-au urmărit, precum fac albinele, și v-au nimicit în Seir, până la Horma.

⁴⁵ Și v-ați întors și ați plâns înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu a dat ascultare vocii voastre, nici nu și-a plecat urechea spre voi.

⁴⁶ Astfel că ați locuit în Cades multe zile, conform cu zilele cât ați stat acolo.

2

¹ Apoi ne-am întors și am călătorit în pustiu, pe calea Mării Roșii, precum mi-a vorbit DOMNUL și am înconjurat muntele Seir multe zile.

² Și DOMNUL mi-a vorbit, spunând:

³ Destul ați înconjurat acest munte; întoarceți-vă spre nord.

⁴ Și poruncește poporului, spunând: Să treceți prin ținutul fraților voștri, copiii lui Esau, care locuiesc în Seir; și ei se vor teme de voi, de aceea aveți grijă de voi;

⁵ Nu vă amesticați cu ei; deoarece nu vă voi da din țara lor; nu, nici cât lățimea piciorului, deoarece muntele Seir l-am dat în stăpânire lui Esau.

⁶ Să cumpărați de la ei hrană cu bani, ca să mâncați; și de asemenea să cumpărați de la ei apă cu bani, ca să beți.

⁷ Fiindcă DOMNUL Dumnezeuul tău te-a binecuvântat în toate lucrările mâinii tale, el cunoaște mersul tău prin acest mare pustiu; în acești patruzeci de ani DOMNUL Dumnezeuul tău a fost cu tine, nu ți-a lipsit nimic.

⁸ Și când am trecut pe alături de frații noștri, copiii lui Esau, care locuiau în Seir, prin calea câmpiei, de la Elat și de la Ețion-Gheber, ne-am întors și am trecut pe calea pustiului Moabului.

⁹ Și DOMNUL mi-a spus: Nu chinuiți pe moabiți; nici nu vă luptați cu ei în bătălie, pentru că nu îți voi da din țara lor ca stăpânire, căci am dat Arul copiilor lui Lot ca stăpânire.

¹⁰ Emimii locuiau acolo în trecut, un popor mare și numeros și înalt, ca anachimii;

¹¹ Care au fost socotiți și ei uriași, ca anachimii, dar moabiții îi numesc emimi.

¹² Horiții de asemenea locuiau înainte în Seir; dar copiii lui Esau i-au alungat, când i-au nimicit dinaintea lor și au locuit în locul lor, precum a făcut Israel în țara stăpânirii lui, pe care DOMNUL le-a dat-o.

¹³ Acum ridicați-vă și treceți pârâul Zered. Și am trecut pârâul Zered.

¹⁴ Și timpul în care am venit de la Cades-Barnea până am trecut pârâul Zered, a fost de treizeci și opt de ani, până a pierit toată generația bărbaților de război din mijlocul oștirii, precum DOMNUL le jurase.

¹⁵ Fiindcă într-adevăr mâna DOMNULUI a fost împotriva lor, ca să îi nimicească din mijlocul oștirii, până când au fost mistuiți.

¹⁶ Astfel s-a întâmplat, când toți bărbații de război au fost mistuiți și au murit din popor;

¹⁷ Că DOMNUL mi-a vorbit, spunând:

¹⁸ Să treci astăzi prin Ar, ținutul Moabului,

¹⁹ Și când te apropii de copiii lui Amon, să nu îi chinui nici să nu te amesteci cu ei, pentru că nu îți voi da din țara copiilor lui Amon în stăpânire; deoarece am dat-o copiilor lui Lot ca stăpânire.

²⁰ (Aceasta de asemenea era socotită o țară de uriași; uriașii locuiau în ea în vechime; și amoniții îi numesc zamzumimi;

²¹ Un popor mare și numeros și înalt, ca anachimii; dar DOMNUL i-a nimicit dinaintea lor și ei i-au alungat și au locuit în locul lor;

²² Precum a făcut copiilor lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a nimicit pe horiți dinaintea lor; și i-au alungat și au locuit în locul lor până în ziua aceasta;

²³ Și pe aviții care locuiau în Hațerim, până la Gaza, i-au nimicit caftoriții, care au ieșit din Caftor, și au locuit în locul lor.)

²⁴ Ridicați-vă, călătoriți și treceți râul Arnon, iată, am dat în mâna ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului și țara lui; începe să o iei în stăpânire și luptă-te cu el în bătălie.

²⁵ Astăzi voi începe să pun groaza de tine și teama de tine peste toate națiunile de sub tot cerul, care vor auzi mărturie despre tine și se vor cutremura și se vor chinui din cauza ta.

²⁶ Și am trimis mesageri din pustiul Chedemot la Sihon, împăratul Hesbonului, cu cuvinte de pace, spunând:

²⁷ Lasă-mă să trec prin țara ta, voi merge numai pe drumul mare; nu mă voi abate nici la dreapta nici la stânga.

²⁸ Să îmi vinzi hrană pe bani, ca să mănânc; și să îmi dai apă pe bani, ca să beau; voi trece numai cu picioarele mele;

²⁹ (Precum mi-au făcut copiii lui Esau care locuiesc în Seir și moabiții care locuiesc în Ar), până voi trece Iordanul în țara pe care ne-o dă DOMNUL Dumnezeuul nostru.

³⁰ Dar Sihon, împăratul Hesbonului, nu a voit să ne lase să trecem pe la el; fiindcă DOMNUL Dumnezeuul tău i-a împietrit duhul și i-a înăsprit inima, ca să îl dea în mâna ta, ca în ziua aceasta.

³¹ Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am început să dau pe Sihon și țara lui înaintea ta; începe să iei în stăpânire, ca să moștenești țara lui.

³² Atunci Sihon a ieșit împotriva noastră, el și tot poporul său, să lupte la Iahaț.

³³ Și DOMNUL Dumnezeuul nostru l-a predat înaintea noastră; și l-am lovit, pe el și pe copiii săi și pe tot poporul său.

³⁴ Și în timpul acela am luat toate cetățile lui, am nimicit în întregime pe bărbați și pe femei și pe micuți, din fiecare cetate; nu am lăsat pe nimeni să rămână;

³⁵ Numai vitele le-am luat ca pradă pentru noi și prada cetăților pe care le-am cucerit.

³⁶ De la Aroer, care este pe malul râului Arnon, și de la cetatea care este lângă râu, până la Galaad, nu a fost nicio cetate prea tare pentru noi; DOMNUL Dumnezeuul nostru ni le-a dat pe toate.

³⁷ Numai de țara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, nici de vreun loc al râului Iaboc, nici de cetățile din munți, nici de tot ce ne-a spus DOMNUL Dumnezeuul nostru.

3

¹ Atunci ne-am întors și ne-am urcat pe calea spre Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit împotriva noastră, el și tot poporul său, la bătălie la Edrei.

² Și DOMNUL mi-a spus: Nu te teme de el, pentru că îl voi da în mâna ta, pe el și pe tot poporul lui și țara lui; și să îi faci precum i-ai făcut lui Sihon, împăratul amoriților, care locuia la Hesbon.

³ Astfel că DOMNUL Dumnezeu nostru a dat în mâinile noastre și pe Og, împăratul Basanului, și pe tot poporul lui, și l-am lovit, până nu i-a rămas niciunul.

⁴ Și în acel timp i-am luat toate cetățile, nu a fost cetate pe care nu am luat-o de la ei, șazeci de cetăți, toată regiunea Argobului, împărăția lui Og, în Basan.

⁵ Toate aceste cetăți erau întărite cu ziduri înalte, porți și zăvoare, în afară de cetățile neîmprejmuite, foarte multe.

⁶ Și le-am nimicit în întregime, precum am făcut lui Sihon, împăratul Hesbonului, nimicind în întregime pe bărbați, pe femei și pe copii, din fiecare cetate.

⁷ Dar toate vitele și prada cetăților, le-am luat ca pradă pentru noi.

⁸ Și în acel timp am luat țara, care era dincoace de Iordan, din mâna celor doi împărați ai amoriților, de la râul Arnon până la muntele Hermon;

⁹ (Hermonul, Sidonienii îl numesc Sirion, iar amoriții îl numesc Senir);

¹⁰ Toate cetățile din câmpie și tot Galaadul și tot Basanul, până la Salca și Edrei, cetăți ale împărăției lui Og în Basan.

¹¹ Fiindcă numai Og, împăratul Basanului, a rămas din rămășița uriașilor; iată, patul său era un pat de fier; nu este el în Raba copiilor lui Amon? Nouă coți era lungimea lui și patru coți lățimea lui, după cotul unui om.

¹² Și această țară, pe care am stăpânit-o în acel timp, de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și jumătatea muntelui Galaad și cetățile lui, le-am dat rubeniților și gadiților.

¹³ Și restul Galaadului și tot Basanul, fiind împărăția lui Og, le-am dat jumătății tribului lui Manase; toată regiunea Argobului, cu tot Basanul, care era numită țara uriașilor.

¹⁴ Iair, fiul lui Manase, a luat tot ținutul Argobului până la granițele lui Gheșuri și lui Maacati; și i-a numit după numele său: Basan Havot-Iair, până în ziua aceasta.

¹⁵ Și am dat Galaadul lui Machir.

¹⁶ Și rubeniților și gadiților le-am dat de la Galaad până la râul Arnon, jumătatea văii și granița până la râul Iaboc, care este granița copiilor lui Amon;

¹⁷ Câmpia de asemenea și Iordanul și ținutul lui, de la Chineret până la marea câmpiei, adică marea sărată, sub Asdot-Pisga spre est.

¹⁸ Și v-am poruncit în timpul acela, spunând: DOMNUL Dumnezeu vostru v-a dat țara aceasta ca să o stăpâniți; să treceți înarmați înaintea fraților voștri, copiii lui Israel, toți care sunt potriviți pentru război.

¹⁹ Dar soțiile voastre și micuții voștri și vitele voastre, (fiindcă știți că aveți multe vite), să rămână în cetățile voastre pe care vi le-am dat;

²⁰ Până când DOMNUL va fi dat odihnă fraților voștri, ca și vouă, și până când vor stăpâni și ei țara pe care le-a dat-o DOMNUL Dumnezeu vostru dincolo de Iordan; și apoi să vă întoarceți fiecare la stăpânirea lui pe care v-am dat-o.

²¹ Și am poruncit lui Iosua în timpul acela, spunând: Ochii tăi au văzut tot ce DOMNUL Dumnezeu vostru a făcut acestor doi împărați, astfel va face DOMNUL tuturor împărățiilor prin care treci.

²² Să nu vă temeți de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeu vostru va lupta pentru voi.

²³ Și am implorat pe DOMNUL în acel timp, spunând:

²⁴ Doamne Dumnezeule, tu ai început să arăți servitorului tău măreția ta și mâna ta cea tare, pentru că ce Dumnezeu este în cer sau pe pământ care să poată face conform cu lucrările tale și conform puterii tale?

²⁵ Lasă-mă, te rog, să trec și să văd țara cea bună care este dincolo de Iordan, acel munte frumos și Libanul.

²⁶ Dar DOMNUL era furios pe mine din cauza voastră și nu m-a ascultat; și DOMNUL mi-a spus: Îți ajunge atât; nu mai vorbi cu mine despre acest lucru.

²⁷ Urcă-te pe vârful Pisga și ridică-ți ochii spre vest și spre nord și spre sud și spre est și privește-o cu ochii tăi, fiindcă nu vei trece acest Iordan.

²⁸ Ci poruncește lui Iosua și încurajează-l și întărește-l; fiindcă el va trece înaintea acestui popor și îi va face să moștenească țara pe care o vei vedea.

²⁹ Astfel noi am locuit în valea din dreptul Bet-Peorului.

4

¹ Și acum dă ascultare, Israele, la statutele și la judecățile care vă învăț, ca să le faceți, ca să trăiți și să intrați și să stăpâniți țara pe care v-o dă DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri.

² Să nu adăugați la cuvântul pe care vi-l poruncesc eu, nici să nu scădeți din el, ca să păziți poruncile DOMNULUI Dumnezeuul vostru pe care vi le poruncesc.

³ Ochii voștri au văzut ce a făcut DOMNUL din cauza lui Baal-Peor; DOMNUL Dumnezeuul tău a nimicit dintre voi pe toți bărbații care l-au urmat pe Baal-Peor.

⁴ Dar voi, care v-ați lipit de DOMNUL Dumnezeuul vostru, sunteți astăzi fiecare în viață.

⁵ Iată, v-am învățat statute și judecăți, precum mi-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul meu, ca astfel să faceți în țara în care intrați să o stăpâniți.

⁶ Țineți-le de aceea și faceți-le, pentru că aceasta este înțelepciunea voastră și înțelegerea voastră înaintea ochilor națiunilor care vor auzi toate aceste statute și vor spune: Cu adevărat această națiune mare este un popor înțelept și priceput.

⁷ Fiindcă ce națiune este atât de mare și să aibă pe Dumnezeu atât de aproape de ei, precum este DOMNUL Dumnezeuul nostru în orice îl chemăm?

⁸ Și ce națiune este atât de mare, încât să aibă statute și judecăți atât de drepte ca toată legea aceasta, pe care o pun în această zi înaintea voastră?

⁹ Numai ia seama la tine însuși și păzește-ți sufletul cu atenție, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ochii tăi le-au văzut, și să se depărteze de inima ta în toate zilele vieții tale, ci să le predai fiilor tăi și fiilor fiilor tăi;

¹⁰ Mai ales în ziua când ai stat în picioare înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău în Horeb, când DOMNUL mi-a spus: Adună-mi poporul și îi voi face să audă cuvintele mele, ca să învețe să se teamă de mine în toate zilele cât vor trăi pe pământ și să îi învețe pe copiii lor.

¹¹ Și v-ați apropiat și ați stat în picioare la poalele muntelui; și muntele ardea cu foc până în inima cerului, cu întuneric, nori și întuneric adânc.

¹² Și DOMNUL v-a vorbit din mijlocul focului; ați auzit vocea cuvintelor, dar nu ați văzut nicio înfățișare, ați auzit numai o voce.

¹³ Și el v-a spus legământul său, pe care v-a poruncit să îl împliniți, adică cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră.

¹⁴ Și DOMNUL mi-a poruncit în acel timp să vă învăț statute și judecăți, să le împliniți în țara în care treceți să o stăpâniți.

¹⁵ De aceea luați bine seama la voi, pentru că nu ați văzut niciun fel de înfățișare în ziua în care v-a vorbit DOMNUL în Horeb, din mijlocul focului,

16 Ca nu cumva să vă stricați și să vă faceți chip cioplit, înfățișarea vreunui chip, asemănarea unei părți bărbătești sau femeiești,

17 Asemănare a oricărui animal de pe pământ, asemănare a oricărei păsări înaripate care zboară în văzduh,

18 Asemănare a oricărei târătoare care se târăște pe pământ, asemănare a oricărui pește care este în apele de sub pământ,

19 Și ca nu cumva să îți ridici ochii spre cer și când vezi soarele și luna și stelele, adică toată oștirea cerului, să fii împins să te închini la ele și să le servești, celor pe care DOMNUL Dumnezeuul tău le-a împărțit tuturor națiunilor de sub tot cerul.

20 Dar DOMNUL v-a luat și v-a scos din cuptorul de fier, din Egipt, să îi fiți un popor al moștenirii, precum sunteți în această zi.

21 Mai mult, DOMNUL s-a mâniat pe mine din cauza voastră și a jurat că eu nu voi trece Iordanul și nu voi intra în acea țară bună, pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți-o dă ca moștenire,

22 Ci eu trebuie să mor în țara aceasta, nu trebuie să trec peste Iordan, dar voi să treceți dincolo și să stăpâniți această țară bună.

23 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să uitați legământul DOMNULUI Dumnezeuul vostru, pe care l-a făcut cu voi, și să vă faceți un chip cioplit, sau asemănarea vreunui lucru, ceea ce DOMNUL Dumnezeuul tău ți-a interzis.

24 Fiindcă DOMNUL Dumnezeuul tău este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.

25 După ce vei naște copii și copii ai copiilor și după ce veți fi rămas mult în țară și vă veți strica și vă veți face un chip cioplit, sau o asemănare a ceva, și veți face rău înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău, pentru a-l provoca la mânie;

26 Iau astăzi cerul și pământul ca martori împotriva voastră, că veți pieri curând în întregime din țara în care treceți Iordanul, ca să o stăpâniți; nu vă veți lungi zilele în ea, ci veți fi nimiciți în întregime.

27 Și DOMNUL vă va împrăstia printre națiuni și veți rămâne puțini la număr printre păgânii, la care DOMNUL vă va conduce.

28 Și acolo veți servi unor dumnezei, lucrarea mâinilor oamenilor, lemn și piatră, care nici nu văd, nici nu aud, nici nu mănâncă, nici nu miros.

29 Dar dacă de acolo vei căuta pe DOMNUL Dumnezeuul tău, îl vei găsi, dacă îl vei căuta cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.

30 Când vei fi în necaz și toate aceste lucruri vor fi venit asupra ta, în zilele de pe urmă, dacă te întorci la DOMNUL Dumnezeuul tău și vei face ce poruncește vocea lui;

31 (Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău este un Dumnezeu milostiv), el nu te va părăsi, nici nu te va nimici, nici nu va uita legământul părinților tăi pe care li l-a jurat.

32 Pentru că, întreabă acum despre zilele care au trecut, care au fost înainte de tine, din ziua în care l-a creat Dumnezeu pe om pe pământ și întreabă de la o margine a cerului până la cealaltă, dacă a mai fost ceva ca acest lucru mare, sau dacă s-a mai auzit altceva asemenea lui?

33 A mai auzit vreun popor vocea lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, precum ai auzit tu, și să trăiască?

34 Sau a încercat Dumnezeu să meargă și să își ia o națiune din mijlocul altei națiuni, prin ispitiri, prin semne și prin minuni și prin război și printr-o mână tare și printr-un braț întins și prin mari înfricoșări, conform cu tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeuul vostru pentru voi în Egipt înaintea ochilor tăi?

³⁵ Ție ți s-a arătat, ca să cunoști că DOMNUL, el este Dumnezeu, nu este altul în afară de el.

³⁶ Din cer te-a făcut să auzi vocea lui, ca să te instruiască și pe pământ ți-a arătat focul său cel mare; și ai auzit cuvintele lui din mijlocul focului.

³⁷ Și pentru că a iubit pe părinții tăi, de aceea a ales sămânța lor după ei și te-a scos din Egipt înainte vederii lui cu puterea lui cea mare;

³⁸ Ca să alunge dinaintea ta națiuni mai mari și mai puternice decât tine, ca să te aducă înăuntru, să îți dea țara lor ca moștenire, precum este în ziua aceasta.

³⁹ Să știi dar astăzi și ia aminte în inima ta, că DOMNUL, el este Dumnezeu în cer deasupra și peste pământul de jos, nu este altul.

⁴⁰ Să ți de aceea statutele lui și poruncile lui, pe care ți le poruncesc astăzi, ca să îți fie bine, ție și copiilor tăi după tine, și să îți lungеști zilele tale pe pământul, pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți-l dă ție pentru totdeauna.

⁴¹ Atunci Moise a despărțit trei cetăți de partea aceasta a Iordanului, spre răsăritul soarelui,

⁴² Ca cigașul, care l-a ucis fără intenție pe aproapele său și nu l-a urât mai înainte, să fugă acolo; și fugind într-una din aceste cetăți, să trăiască,

⁴³ Adică, Bețer în pustiu, în ținutul podișului, pentru rubeniți; și Ramotul în Galaad, pentru gadiți; și Golan în Basan, pentru manasiți.

⁴⁴ Și aceasta este legea pe care a pus-o Moise înaintea copiilor lui Israel,

⁴⁵ Acestea sunt mărturiile și statutele și judecățile, pe care Moise le-a vorbit copiilor lui Israel, după ce au ieșit din Egipt,

⁴⁶ De această parte a Iordanului, în valea din dreptul Bet-Peorului, în țara lui Sihon, împăratul amoriților, care locuia la Hesbon, pe care Moise și copiii lui Israel l-au bătut, după ce au ieșit din Egipt,

⁴⁷ Și au stăpânit țara lui și țara lui Og, împăratul Basanului, doi împărați ai amoriților, care erau dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui;

⁴⁸ De la Aroer, care este pe malul râului Arnon, până la Muntele Sion, care este Hermon,

⁴⁹ Și toată câmpia de dincoace de Iordan spre est, chiar până la marea câmpiei, sub izvoarele lui Pisga.

5

¹ Și Moise a chemat tot Israelul și le-a spus: Ascultă, Israele, statutele și judecățile pe care le vorbesc astăzi în urechile voastre, ca să le învățați și să le țineți și să le împliniți.

² DOMNUL Dumnezeuul nostru a făcut cu noi un legământ în Horeb.

³ Nu cu părinții noștri a făcut DOMNUL acest legământ, ci cu noi, adică cu noi, toți aceștia care suntem în viață astăzi.

⁴ DOMNUL a vorbit cu voi față în față pe munte, din mijlocul focului,

⁵ (Eu stăteam în timpul acela între DOMNUL și voi, ca să vă arăt cuvântul DOMNULUI, pentru că vă temeți din cauza focului și nu v-ați urcat pe munte), spunând:

⁶ Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.

⁷ Să nu ai alți dumnezei în afară de mine.

⁸ Să nu îți faci chip cioplit sau vreo asemănare a ceea ce este sus în cer, sau a ceea ce este jos pe pământ sau a ceea ce este în apele de sub pământ,

⁹ Să nu te prosterni înaintea lor, nici să nu le servești, pentru că eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinților peste copii până la a treia și a patra generație a celor care mă urăsc,

¹⁰ Și arătând milă la mii dintre cei care mă iubesc și păzesc poruncile mele.

¹¹ Să nu iei în deșert numele DOMNULUI Dumnezeuul tău, pentru că DOMNUL nu îl va considera nevinovat pe cel care ia în deșert numele lui.

¹² Ține ziua sabatului ca să o sfințești, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹³ Lucrează șase zile și fă toată munca ta;

¹⁴ Dar ziua a șaptea este sabatul pentru DOMNUL Dumnezeuul tău; să nu faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreuna dintre vitele tale, nici străinul tău care este înăuntrul porților tale, ca să se odihnească și servitorul tău și servitoarea ta, la fel ca tine.

¹⁵ Și amintește-ți că ai fost servitor în țara Egiptului și că DOMNUL Dumnezeuul tău te-a scos de acolo cu mână tare și cu braț întins; de aceea ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău să ții ziua sabatului.

¹⁶ Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să ți se lungească zilele și ca să îți meargă bine, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹⁷ Să nu uciți.

¹⁸ Nici să nu comiți adulter.

¹⁹ Nici să nu furi.

²⁰ Nici să nu depui mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

²¹ Nici să nu dorești soția aproapelui tău, nici să nu poftești casa aproapelui tău, câmpul său, sau servitorul lui sau servitoarea lui, boul lui sau măgarul lui, sau ceva din ce este al aproapelui tău.

²² Aceste cuvinte le-a vorbit DOMNUL către toată adunarea voastră, pe munte, din mijlocul focului, din nor și din întuneric gros, cu voce tare, și nu a mai adăugat nimic. Și le-a scris pe două table de piatră și mi le-a dat mie.

²³ Și s-a întâmpat, când ați auzit vocea din mijlocul întunericului, (fiindcă muntele ardea cu foc), că v-ați apropiat de mine, adică toți capii triburilor voastre și bătrânii voștri;

²⁴ Și ați spus: Iată, DOMNUL Dumnezeuul nostru ne-a arătat gloria sa și măreția sa și i-am auzit vocea din mijlocul focului; am văzut astăzi că Dumnezeu vorbește cu omul și omul trăiește.

²⁵ Și acum pentru ce să murim? Pentru că acest foc mare ne va mistui, dacă vom mai auzi vocea DOMNULUI Dumnezeuul nostru vom muri.

²⁶ Fiindcă cine este acela, ca noi, din toată făptura, care a auzit vocea Dumnezeului cel viu vorbind din mijlocul focului, și a trăit?

²⁷ Apropie-te tu și auzi tot ce va spune DOMNUL Dumnezeuul nostru și vorbește-ne tu, tot ce îți va vorbi DOMNUL Dumnezeuul nostru; și vom auzi și vom face.

²⁸ Și DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre, când mi-ați vorbit, și DOMNUL mi-a spus: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor, pe care le-a spus către tine, bine au spus tot ce au spus.

²⁹ O, de ar fi în ei o astfel de inimă, ca să se teamă de mine și să păzească întotdeauna toate poruncile mele, ca să le fie bine, lor și copiilor lor, pentru totdeauna!

³⁰ Du-te, spune-le: Întoarceți-vă la corturile voastre.

³¹ Dar cât despre tine, stai aici lângă mine și îți voi spune toate poruncile și statutele și judecățile care să îți înveți să le împlinescă în țara pe care le-o dau să o stăpânească.

³² Să luați seama să faceți de aceea precum v-a poruncit DOMNUL Dumnezeu vostru, să nu vă abateți la dreapta sau la stânga.

³³ Să umblați în toate căile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeu vostru, ca să trăiți și să vă fie bine și să vă lungiți zilele în țara pe care o veți stăpâni.

6

¹ Acum acestea sunt poruncile, statutele și judecățile, pe care a poruncit DOMNUL Dumnezeu vostru să vă învăț să le împliniți în țara în care mergeți să o stăpâniți;

² Ca să te temi de DOMNUL Dumnezeu tău, să ții toate statutele lui și poruncile lui, pe care ți le poruncesc, tu și fiul tău și fiul fiului tău, în toate zilele vieții tale; și ca să ți se lungească zilele.

³ Ascultă de aceea, Israele, și ia seama să le împlinești; ca să îți fie bine și ca să creșteți foarte mult, precum ți-a spus DOMNUL Dumnezeuul părinților tăi, în țara în care curge lapte și miere.

⁴ Ascultă, Israele, DOMNUL Dumnezeuul nostru este un singur DOMN;

⁵ Și să iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.

⁶ Și aceste cuvinte, pe care ți le poruncesc astăzi, să fie în inima ta;

⁷ Și să le întipărești în copiii tăi și să vorbești despre ele când șezi în casa ta și când mergi pe cale și când te culci și când te scoli.

⁸ Și să le legi ca semn pe mâna ta și să îți fie ca fruntarii între ochii tăi.

⁹ Și să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.

¹⁰ Și se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeuul tău te va fi adus în țara pe care a jurat-o părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, că îți va da cetăți mari și frumoase, pe care nu tu le-ai zidit,

¹¹ Și case pline de toate bunătățile, pe care nu tu le-ai umplut, și fântâni săpate, pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini, pe care nu tu i-ai sădit; după ce vei mânca și te vei sătura,

¹² Ia seama ca nu cumva să uiți pe DOMNUL, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

¹³ Să te temi de DOMNUL Dumnezeuul tău și să îi servești și să juri pe numele lui.

¹⁴ Să nu umblați după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care sunt împrejurul vostru;

¹⁵ (Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău este un Dumnezeu gelos printre voi) ca nu cumva să se aprindă mânia DOMNULUI Dumnezeuul tău împotriva ta și să te nimicească de pe fața pământului.

¹⁶ Să nu ispitiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru, precum l-ați ispinit la Masa.

¹⁷ Să păziți cu atenție poruncile DOMNULUI Dumnezeuul vostru și mărturiile lui și statutele lui, pe care ți le-a poruncit.

¹⁸ Și să faci ce este drept și bine înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îți fie bine și să intri și să stăpânești țara cea bună, pe care DOMNUL a jurat-o părinților tăi,

¹⁹ Alungând pe toți dușmanii tăi dinaintea ta, precum a vorbit DOMNUL.

²⁰ Și când te va întreba fiul tău în viitor, spunând: Ce înseamnă mărturiile și statutele și judecățile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul nostru?

²¹ Atunci să spui fiului tău: Eram robi ai lui Faraon în Egipt; și DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână puternică,

²² Și înaintea ochilor noștri DOMNUL a arătat semne și minuni mari și grozave asupra Egiptului, asupra lui Faraon și asupra întregii lui case,

²³ Și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă aici, să ne dea țara pe care a jurat-o părinților noștri.

²⁴ Și DOMNUL ne-a poruncit să împlinim toate aceste statute, să ne temem de DOMNUL Dumnezeuul nostru, spre binele nostru totdeauna, ca să ne păstreze în viață, ca în ziua aceasta.

²⁵ Și aceasta va fi dreptatea noastră, dacă vom lua seama să împlinim toate aceste porunci înaintea DOMNULUI Dumnezeuul nostru, precum ne-a poruncit.

7

¹ Când te va aduce DOMNUL Dumnezeuul tău în țara în care intri să o stăpânești și va fi dat afară dinaintea ta multe națiuni: pe hetitiți și pe ghirgasiți și pe amoriți și pe canaanitiți și pe fereziți și pe heviți și pe iebusiți, șapte națiuni mai mari și mai tari decât tine;

² Și când le va preda DOMNUL Dumnezeuul tău înaintea ta, să le lovești și să le nimicești în întregime, să nu faci legământ cu ele, nici să nu ai milă de ele,

³ Nici să nu te încuscrești cu ele; să nu dai pe fiica ta fiului său, nici să nu iei pe fiica lui pentru fiul tău.

⁴ Pentru că ele ar întoarce pe fiul tău de la a mă urma, ca să servească altor dumnezei, astfel mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și te-ar nimici deodată.

⁵ Ci astfel să vă purtați cu ei: să le distrugeți altarele și să le sfărâmați idoli și să le tăiați dumbrăvile și să le ardeți cu foc chipurile cioplite.

⁶ Pentru că tu ești un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeuul tău; DOMNUL Dumnezeuul tău te-a ales să îi fii un popor special, peste toate popoarele care sunt pe fața pământului.

⁷ DOMNUL nu și-a pus dragostea peste voi, nici nu v-a ales, pentru că erați mai mulți la număr decât orice alt popor, pentru că voi ați fost cel mai mic dintre toate popoarele,

⁸ Ci pentru că DOMNUL v-a iubit și pentru că el voiește să țină jurământul pe care l-a jurat părinților voștri, de aceea v-a scos DOMNUL cu mână tare și v-a răscumpărat din casa robilor, din mâna lui Faraon, împăratul Egiptului.

⁹ Să știi de aceea că DOMNUL Dumnezeuul tău, el este Dumnezeu, Dumnezeuul cel credincios, care ține legământul și mila până la o mie de generații față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui;

¹⁰ Și răsplătește în față celor care îl urăsc, spre a-i nimici; el nu dă nicio amânare celui care îl urăște, el îi va răsplăti în față.

¹¹ Să ții de aceea poruncile și statutele și judecățile, pe care ți le poruncesc astăzi, pentru a le împlini.

¹² De aceea se va întâmpla, dacă dați ascultare acestor judecăți și le țineți și le împliniți, că DOMNUL Dumnezeuul tău va ține față de tine legământul și mila pe care le-a jurat părinților tăi,

¹³ Și te va iubi și te va binecuvânta și te va înmulți, de asemenea, va binecuvânta rodul pântecelui tău și rodul țării tale, grânele tale și vinul tău și

untdelemnul tău, fătul vacii tale și turmele oilor tale, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da.

¹⁴ Vei fi binecuvântat mult peste toate popoarele, nu va fi printre voi parte bărbătească și parte femeiască stearpă, nici printre vitele tale.

¹⁵ Și DOMNUL va îndepărta de la tine orice boală și nu va pune peste tine niciuna dintre bolile rele ale Egiptului, pe care le cunoști, ci le va pune peste toți cei care te urăsc.

¹⁶ Și să nimicești toate popoarele pe care ți le va da DOMNUL Dumnezeuul tău; ochiul tău să nu aibă milă de ele, nici să nu servești dumnezeilor lor, pentru că aceasta va fi o cursă pentru tine.

¹⁷ Dacă vei spune în inima ta: Aceste națiuni sunt mai mari decât mine, cum le voi putea alunga?

¹⁸ Să nu te temi de ele, ci să îți aduci bine aminte ce a făcut DOMNUL Dumnezeuul tău lui Faraon și întregului Egipt;

¹⁹ De ispitirile cele mari pe care ochii tăi le-au văzut și de miracolele și minunile și mâna cea tare și brațul cel întins, cu care te-a scos DOMNUL Dumnezeuul tău; astfel va face DOMNUL Dumnezeuul tău tuturor popoarelor de care te temi.

²⁰ Mai mult, DOMNUL Dumnezeuul tău va trimite și viespea împotriva lor, până vor pieri cei care au rămas și cei care se ascund dinaintea ta vor fi nimiciți.

²¹ Nu te înspăimânta de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău este printre voi un Dumnezeu mare și înfricoșător.

²² Și DOMNUL Dumnezeuul tău va înlătura aceste națiuni dinaintea ta, încetul cu încetul; nu vei putea să le nimicești deodată, ca nu cumva să se înmulțească fiarele câmpului peste tine.

²³ Dar DOMNUL Dumnezeuul tău le va da înaintea ta și le va nimici cu nimicire mare până vor fi nimicite.

²⁴ Și va da pe împărații lor în mâna ta și tu să nimicești numele lor de sub cer, nimeni nu va putea sta înaintea ta până îi vei fi nimicit.

²⁵ Să ardeți în foc chipurile cioplite ale dumnezeilor lor; să nu dorești aurul și argintul care este pe ele, nici să nu îl iei la tine, ca nu cumva să fi prins în cursă prin ele, pentru că aceasta este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

²⁶ Nici să nu aduci o urâciune în casa ta, ca nu cumva să fii și tu blestemat ca ea, ci să o urâști cu totul și să o detești cu totul, pentru că este un lucru blestemat.

8

¹ Luați seama să împliniți toate poruncile pe care ți le poruncesc astăzi, ca să trăiți și să vă înmulțiți și să intrați și să stăpâniți țara pe care a jurat-o DOMNUL părinților voștri.

² Și să îți amintești de tot drumul pe care te-a condus DOMNUL Dumnezeuul tău în acești patruzeci de ani în pustiu, ca să te umilească și să te încerce, ca să cunoască ce este în inima ta, dacă vei păzi poruncile lui sau nu.

³ Și te-a umilit și a suferit să flămânzești, și te-a hrănit cu mana pe care nu ai cunoscut-o și nici părinții tăi nu au cunoscut-o, ca să te facă să cunoști că omul nu trăiește numai cu pâine, ci omul trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura DOMNULUI.

⁴ Îmbrăcăminte s-a învechit pe tine, nici piciorul tău nu s-a umflat, în acești patruzeci de ani.

⁵ Să iei aminte de asemenea în inima ta, că, precum un om disciplinează pe fiul său, astfel DOMNUL Dumnezeuul tău te disciplinează pe tine.

⁶ De aceea să păzești poruncile DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să umbli în căile lui și să te temi de el.

⁷ Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău te duce într-o țară bună, o țară cu pâraie de apă, cu izvoare și cu ape adânci care țâșnesc din văi și dealuri;

⁸ O țară cu grâu și orz și vii și smochini și rodii; o țară cu măslini și miere;

⁹ O țară în care vei mânca pâine fără sărăcie, nu vei duce lipsă de nimic în ea; o țară ale cărei pietre sunt fier și din ale cărei dealuri vei săpa aramă.

¹⁰ După ce vei mânca și te vei sătura, să binecuvântezi pe DOMNUL Dumnezeuul tău pentru țara bună pe care ți-a dat-o.

¹¹ Ia seama să nu uiți pe DOMNUL Dumnezeuul tău, nepăzind poruncile lui și judecățile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi,

¹² Ca nu cumva după ce vei mânca și te vei sătura și ți-ai construit case frumoase și locuiești în ele,

¹³ Și după ce ți se vor înmulți cirezile și turmele și argintul tău și aurul tău vor fi înmulți și tot ce ai va fi înmulțit,

¹⁴ Atunci să ți se înalțe inima și să uiți pe DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei,

¹⁵ Care te-a condus prin pustiul cel mare și înfricoșător, în care erau șerpi înfocați și scorpioni și secetă, unde nu era apă; care ți-a scos apă din stânca de cremene;

¹⁶ Care te-a hrănit în pustiu cu mana, pe care nu au cunoscut-o părinții tăi, ca să te umilească și să te încerce, ca să îți facă bine la sfârșitul tău;

¹⁷ Și să spui în inima ta: Puterea mea și tăria mâinii mele mi-au dobândit această bogăție,

¹⁸ Ci să îți amintești de DOMNUL Dumnezeuul tău, pentru că el este acela care îți dă putere să dobândești bogăție, ca să întemeieze legământul său, pe care l-a jurat părinților tăi, ca în ziua aceasta.

¹⁹ Și se va întâmpla, dacă îl uiți numai puțin pe DOMNUL Dumnezeuul tău și umbli după alți dumnezei și le servești și te închini lor, mărturisesc astăzi împotriva voastră, că negreșit veți pieri.

²⁰ Precum națiunile pe care le-a nimicit DOMNUL dinaintea voastră, astfel veți pieri și voi, deoarece ați refuzat să ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeuul vostru.

9

¹ Ascultă, Israele: Astăzi treci Iordanul, ca să intri să stăpânești națiuni mai mari și mai tari decât tine, cetăți mari și întărite până la cer,

² Un popor mare și înalt, copiii anachimilor, pe care îi cunoști și despre care ai auzit spunându-se: Cine poate sta înaintea fiilor lui Anac?

³ Întelege de aceea astăzi, că DOMNUL Dumnezeuul tău este cel care trece înaintea ta; ca un foc mistuitor îi va nimici el și îi va supune înaintea ta; astfel îi vei alunga și îi vei nimici repede, precum ți-a spus DOMNUL.

⁴ Să nu vorbești în inima ta, după ce DOMNUL Dumnezeuul tău îi va fi alungat dinaintea ta, spunând: Pentru dreptatea mea m-a adus DOMNUL să stăpânesc această țară, căci pentru stricăciunea acestor națiuni le alungă DOMNUL dinaintea ta.

⁵ Nu pentru dreptatea ta sau pentru integritatea inimii tale intri tu să stăpânești țara lor, ci pentru stricăciunea acestor națiuni le alungă DOMNUL

Dumnezeul tău dinaintea ta și pentru a împlini cuvântul, pe care l-a jurat DOMNUL către părinții tăi: Avraam, Isaac și Iacob.

⁶ Să înțelegi de aceea, că nu pentru dreptatea ta îți dă DOMNUL Dumnezeuul tău această țară bună ca să o stăpânești, pentru că tu ești un popor îndărătnic.

⁷ Amintește-ți și nu uita cum l-ai provocat la furie pe DOMNUL Dumnezeuul tău în pustiu, din ziua în care ai ieșit din țara Egiptului, până ați venit la locul acesta, ați fost răzvrățiți împotriva DOMNULUI.

⁸ De asemenea la Horeb ați provocat la furie pe DOMNUL, astfel încât DOMNUL s-a mâniat pe voi ca să vă nimicească.

⁹ Când m-am urcat pe munte să primesc tablele de piatră, tablele legământului pe care l-a făcut DOMNUL cu voi, atunci am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți, nu am mâncat pâine nici nu am băut apă;

¹⁰ Și DOMNUL mi-a dat două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu; și pe ele era scris conform cu toate cuvintele, pe care vi le-a vorbit DOMNUL pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării.

¹¹ Și s-a întâmplat la sfârșitul celor patruzeci de zile și patruzeci de nopți, că DOMNUL mi-a dat cele două table de piatră, adică tablele legământului.

¹² Și DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, coboară-te repede de aici, pentru că poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s-a stricat; repede s-au abătut de la calea, pe care le-am poruncit-o, și-au făcut un chip turnat.

¹³ Mai mult, DOMNUL mi-a vorbit, spunând: Am văzut poporul acesta și, iată, este un popor îndărătnic,

¹⁴ Lasă-mă să îi nimicesc și să le șterg numele de sub cer și voi face din tine o națiune mai puternică și mai mare decât ei.

¹⁵ Astfel m-am întors și am coborât de pe munte și muntele ardea cu foc; și cele două table ale legământului erau în amândouă mâinile mele.

¹⁶ Și am privit și, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeuul vostru, v-ați făcut un vițel turnat; repede v-ați abătut de la calea pe care v-a poruncit-o DOMNUL.

¹⁷ Și am luat cele două table și le-am aruncat din amândouă mâinile mele și le-am spart înaintea ochilor voștri.

¹⁸ Și m-am prosternat înaintea DOMNULUI, ca întâia dată, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, nici nu am mâncat pâine, nici nu am băut apă, din cauza tuturor păcatelor voastre pe care le-ați păcătuit, făcând ce este stricat înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provocați la mânie.

¹⁹ Pentru că m-am temut de mânia și de nemulțumirea încinsă cu care s-a înfuriat DOMNUL împotriva voastră să vă nimicească. Dar DOMNUL mi-a dat ascultare și în timpul acela.

²⁰ Și DOMNUL s-a mâniat pe Aaron, ca să îl nimicească, dar m-am rugat și pentru Aaron în același timp.

²¹ Și am luat păcatul vostru, vițelul pe care l-ați făcut, și l-am ars în foc și l-am zdrobit foarte mărunț, până a fost mărunț ca praful; și i-am aruncat praful în pâreau care cobora din munte.

²² Și la Tabera și la Masa și la Chibrot-Hataava, ați provocat la furie pe DOMNUL.

²³ De asemenea când v-a trimis DOMNUL de la Cades-Barnea, spunând: Urcați-vă și stăpâniți țara pe care v-am dat-o, atunci v-ați răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeuul vostru și nu l-ați crezut și nu ați dat ascultare vocii lui.

²⁴ Ați fost răzvrățiți împotriva DOMNULUI din ziua în care v-am cunoscut.

²⁵ Astfel m-am prosternat înaintea DOMNULUI patruzeci de zile și patruzeci de nopți, cum m-am prosternat prima dată, pentru că DOMNUL a spus că voiește să vă nimicească.

²⁶ M-am rugat de aceea DOMNULUI și am spus: Doamne Dumnezeule, nu nimici poporul tău și moștenirea ta, pe care ai răscumpărat-o prin măreția ta, pe care l-ai scos din Egipt cu mână tare.

²⁷ Amintește-ți de servitorii tăi, Avraam, Isaac și Iacob; nu privi la încăpățânarea acestui popor, nici la stricăciunea lui, nici la păcatul lui;

²⁸ Ca nu cumva țara din care ne-ai scos să spună: Pentru că DOMNUL nu a fost în stare să îi ducă în țara pe care le-a promis-o și pentru că i-a urât, i-a scos ca să îiucidă în pustiu.

²⁹ Totuși ei sunt poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o prin puterea ta cea mare și prin brațul tău cel întins.

10

¹ În timpul acela DOMNUL mi-a spus: Cioplește-ți două table de piatră ca cele dintâi și urcă-te la mine pe munte și fă-ți un chivot de lemn.

² Și eu voi scrie pe table cuvintele care erau pe primele table pe care le-ai spart, iar tu să le pui în chivot.

³ Și am făcut un chivot din lemn de salcâm și am cioplit două table de piatră ca cele dintâi și am urcat pe munte, având cele două table în mâna mea.

⁴ Și a scris pe table, conform cu prima scriere, cele zece porunci, pe care le-a vorbit DOMNUL către voi pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării, și DOMNUL mi le-a dat.

⁵ Și m-am întors și am coborât de pe munte și am pus tablele în chivotul pe care l-am făcut; și ele sunt acolo, precum mi-a poruncit DOMNUL.

⁶ Și copiii lui Israel au început călătoria de la Beerotul copiilor lui Iaacan la Mosera; acolo a murit Aaron și acolo a fost îngropat; și Eleazar, fiul său, a servit în locul său în serviciul preotului.

⁷ De aici au început călătoria la Gudgoda; și de la Gudgoda la Iotbat, o țară cu râuri de apă.

⁸ În timpul acela DOMNUL a separat tribul lui Levi, să poarte chivotul legământului DOMNULUI, să stea înaintea DOMNULUI ca să îi servească și să binecuvânteze în numele lui, până în această zi.

⁹ De aceea Levi nu are nici parte nici moștenire cu frații săi; DOMNUL este moștenirea lui, conform cu ce i-a promis DOMNUL Dumnezeul tău.

¹⁰ Și am stat pe munte, ca și prima dată, patruzeci de zile și patruzeci de nopți; și DOMNUL mi-a dat ascultare și atunci, și DOMNUL nu a voit să te nimicească.

¹¹ Și DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, începe-ți călătoria înaintea poporului, ca să între și să stăpânească țara, pe care am jurat-o părinților lor că le-o voi da.

¹² Și acum, Israele, ce cere DOMNUL Dumnezeul tău de la tine, decât să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în toate căile lui și să îl iubești și să servești DOMNULUI Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău,

¹³ Să păzești poruncile DOMNULUI și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi, pentru binele tău?

¹⁴ Iată, cerul și cerul cerurilor sunt ale DOMNULUI Dumnezeul tău, pământul de asemenea, cu tot ce este pe el!

¹⁵ Totuși DOMNUL a avut desfătare în părinții tăi ca să îi iubească și a ales sămânța lor după ei, adică pe voi, mai mult decât toate popoarele, ca în această zi.

¹⁶ Circumcideți de aceea prepuțul inimii voastre și nu mai fiți îndărătnici.

¹⁷ Pentru că DOMNUL Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și DOMNUL domnilor, un Dumnezeu mare, puternic și înfricoșător, care nu împartinește după înfățișare, nici nu ia răsplată,

¹⁸ El face judecată celui fără tată și văduvei și iubește pe străin, dându-i hrană și îmbrăcăminte.

¹⁹ Iubiți de aceea pe străin, pentru că ați fost străini în țara Egiptului.

²⁰ Să te temi de DOMNUL Dumnezeuul tău, lui să îi servești și de el să te alipești și să juri pe numele lui.

²¹ El este lauda ta și el este Dumnezeuul tău, care a făcut pentru tine aceste lucruri mari și înfricoșătoare pe care ți le-au văzut ochii.

²² Părinții tăi au coborât în Egipt cu șaptezeci de persoane; și acum DOMNUL Dumnezeuul tău te-a făcut o mulțime ca stelele cerului.

11

¹ De aceea să iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău și să păzești întotdeauna însărcinarea lui și statutele lui și judecățile lui și poruncile lui.

² Și să cunoașteți astăzi, pentru că nu vorbesc cu copiii voștri care nu au cunoscut și care nu au văzut pedeapsa DOMNULUI Dumnezeuul vostru, mărirea sa, mâna sa cea tare și brațul său cel întins,

³ Și miracolele sale și faptele sale, pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului lui Faraon, împăratul Egiptului, și întregii lui țări;

⁴ Și ce a făcut el armatei Egiptului, cailor lor și carelor lor; cum a făcut ca apa Mării Roșii să îi potopească, pe când vă urmăreau, și cum DOMNUL i-a nimicuit până în această zi;

⁵ Și ce v-a făcut în pustiu, până când ați ajuns în locul acesta;

⁶ Și ce a făcut lui Datan și lui Abiram, copiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul și-a deschis gura și i-a înghițit cu familiile lor și cu corturile lor și cu toate averile lor, în mijlocul întregului Israel,

⁷ Dar ochii voștri au văzut toate faptele cele mari ale DOMNULUI, pe care el le-a făcut.

⁸ De aceea să păziți toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi, ca să fiți tari și să intrați și să stăpâniți țara în care mergeți să o stăpâniți;

⁹ Și ca să vă lungiți zilele în țara, pe care DOMNUL a jurat părinților voștri să o dea, lor și seminței lor, țară în care curge lapte și miere.

¹⁰ Pentru că țara în care intri să o stăpânești, nu este ca țara Egiptului, din care ați ieșit, unde îți semănai sămânța și o udai cu piciorul tău, ca pe o grădină de zarzavaturi,

¹¹ Ci țara în care mergeți să o stăpâniți, este o țară cu dealuri și văi și care bea apă din ploaia cerului,

¹² O țară de care îngrijește DOMNUL Dumnezeuul tău, ochii DOMNULUI Dumnezeuul tău sunt întotdeauna asupra ei, de la începutul anului până la sfârșitul anului.

¹³ Și se va întâmpla, dacă veți da ascultare cu atenție la poruncile mele, pe care vi le poruncesc astăzi, să îl iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru,

14 Că eu voi da țării voastre ploaie la timpul ei, ploaia timpurie și ploaia târzie; ca să îți strângi grânele tale și vinul tău și untdelemnul tău.

15 Și voi trimite iarbă pe câmpul tău pentru vitele tale și vei mânca și te vei sătura.

16 Luați seama la voi înșivă ca inima voastră să nu se înșele și să vă abateți și să serviți altor dumnezei și să vă închinați lor;

17 Și atunci să se aprindă furia DOMNULUI împotriva voastră și să închidă cerul, ca să nu fie ploaie și ca pământul să nu își dea rodul lui și să pieriți repede din țara cea bună pe care v-o dă DOMNUL.

18 De aceea să puneți aceste cuvinte ale mele în inima voastră și în sufletul vostru și să le legați ca semn pe mâna voastră și să vă fie ca fruntarii între ochi.

19 Și să le învățați pe copiii voștri, vorbind despre ele când șezi în casa ta și când mergi pe drum și când te culci și când te scoli.

20 Și să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale,

21 Ca zilele voastre și zilele copiilor voștri să fie înmulțite cât zilele cerului deasupra pământului în țara, pe care a jurat-o DOMNUL către părinții voștri, că le-o va da.

22 Pentru că, dacă veți păzi cu atenție toate aceste porunci pe care vi le poruncesc, să le împliniți, să iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru, să umblați în toate căile lui și să vă alipiți de el,

23 Atunci DOMNUL va alunga toate aceste națiuni dinaintea voastră și veți stăpâni națiuni mai mari și mai puternice decât voi.

24 Fiecare loc unde va călca talpa piciorului vostru va fi al vostru, ținutul vostru va fi de la pustiu și Liban, de la râu, râul Eufrat, până la marea cea mai îndepărtată.

25 Nimeni nu va fi în stare să stea înaintea voastră, DOMNUL Dumnezeuul vostru va pune teama de voi și groaza de voi peste toată țara pe care o veți călca, precum v-a spus el.

26 Iată, vă pun înainte astăzi și binecuvântare și blestem;

27 Binecuvântare, dacă veți asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeuul vostru, pe care vi le poruncesc astăzi;

28 Și blestem, dacă nu veți asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeuul vostru, ci vă veți abate de la calea pe care v-o poruncesc astăzi, pentru a merge după alți dumnezei, pe care nu i-ați cunoscut.

29 Și se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeuul tău te va fi dus în țara în care intri ca să o stăpânești, că vei pune binecuvântarea pe muntele Garizim și blestemul pe muntele Ébal.

30 Nu sunt ei dincolo de Iordan, lângă calea unde soarele apune, în țara canaaniților, care locuiesc în câmpie în dreptul Ghilgalului, lângă câmpiile lui More?

31 Pentru că veți trece Iordanul ca să intrați și să stăpâniți țara pe care v-o dă DOMNUL Dumnezeuul vostru; și o veți stăpâni și veți locui în ea.

32 Și să luați seama să împliniți toate statutele și judecățile pe care vi le pun astăzi înainte.

12

1 Acestea sunt statutele și judecățile de care să luați seama să le împliniți în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul părinților tăi, ca să o stăpânești, în toate zilele cât veți trăi pe pământ.

2 Să nimiciciți cu desăvârșire toate locurile unde națiunile pe care le veți stăpâni au servit dumnezeilor lor, pe munții cei înalți și pe dealuri și sub orice pom verde,

3 Și să le dărâmați altarele și să le sfărâmați stâlpii și să le ardeți cu foc dumbrăvile și să rezezați chipurile cioplite ale dumnezeilor lor și să le nimiciciți numele din acel loc.

4 Voi să nu faceți astfel DOMNULUI Dumnezeuul vostru!

5 Ci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul vostru dintre toate triburile voastre, ca să își pună numele acolo, adică la locuința lui, să căutați; și acolo să veniți,

6 Și acolo să aduceți ofrandele voastre arse și sacrificiile voastre și zeciuielele voastre și ofrandele legănate ale mâinii voastre și promisiunile voastre și ofrandele voastre de bunăvoie și întâii născuți din cirezile voastre și din turmele voastre.

7 Și acolo să mâncați înaintea DOMNULUI Dumnezeuul vostru și să vă bucurați de tot ce vă atinge mâna, voi și casele voastre, în care te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeuul tău.

8 Să nu faceți precum facem noi aici, astăzi, fiecare tot ce este drept înaintea ochilor săi.

9 Pentru că nu ați ajuns încă la odihna și la moștenirea pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

10 Dar după ce veți trece Iordanul și veți locui în țara pe care DOMNUL Dumnezeuul vostru v-o dă să o moșteniți și după ce vă va da odihnă din partea tuturor dușmanilor voștri de jur-împrejur, astfel încât să locuiți în siguranță,

11 Atunci va fi un loc pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul vostru, ca să facă să locuiască numele său acolo; acolo să aduceți tot ce vă poruncesc; ofrandele voastre arse și sacrificiile voastre, zeciuielele voastre și ofranda ridicată a mâinii voastre și toate promisiunile voastre alese pe care le promiteți DOMNULUI,

12 Și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, voi și fiii voștri și ficele voastre și robii voștri și roabele voastre și levitul care este înăuntrul porților voastre, pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu voi.

13 Ia seama la tine însuși să nu aduci ofrandele tale arse în orice loc pe care îl vezi,

14 Ci în locul pe care îl va alege DOMNUL într-unul din triburile tale, acolo să aduci ofrandele tale arse și acolo să faci tot ce îți poruncesc eu.

15 Totuși, poți să înjunghii și să mănânci carne în toate porțile tale, după tot ce pofteste sufletul tău, conform cu binecuvântarea DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ți-a dat-o, cel necurat și cel curat pot să mănânce din ea, ca din câprioară și din cerb.

16 Numai să nu mâncați sângele; să îl vărsați pe pământ ca apa.

17 Nu poți să mănânci înăuntrul porților tale zeciuiala grâului tău, sau a vinului tău, sau a untdelemnului tău, sau întâii născuți din cirezile tale sau din turma ta, nici vreuna din promisiunile pe care le promiți, nici ofrandele tale de bunăvoie, nici ofranda ridicată a mâinii tale,

18 Ci trebuie să le mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta și levitul care este înăuntrul porților tale; și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău de toate lucrurile pe care îți vei fi pus mâinile.

19 Ia seama la tine însuși să nu îl păărăsești pe levit cât timp trăiești pe pământ.

²⁰ Când DOMNUL Dumnezeuul tău îți va lărgi hotarul, precum ți-a promis, și vei spune: Carne doresc să mănânc, fiindcă sufletul tău tânjește să mănânce carne, poți să mănânci carne, după tot ce pofteste sufletul tău.

²¹ Dacă locul pe care l-a ales DOMNUL Dumnezeuul tău ca să își pună numele acolo, este prea departe de tine, atunci să înjunghii din cireada ta și din turma ta, pe care ți le-a dat DOMNUL, precum ți-am poruncit, și să mănânci în porțile tale după tot ce pofteste sufletul tău.

²² Precum se mănâncă și căprioara și cerbul, astfel să mănânci din ele, cel necurat și cel curat să mănânce deopotrivă din ele.

²³ Numai asigură-te că nu mănânci sângele, pentru că sângele este viața; și să nu mănânci viața cu carnea.

²⁴ Să nu îl mănânci; să îl verși pe pământ ca apa.

²⁵ Să nu îl mănânci, ca să îți fie bine ție și copiilor tăi după tine, când vei face ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI.

²⁶ Ci să iei cele sfinte ale tale pe care le ai și promisiunile tale și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL,

²⁷ Și să oferi ofrandele tale arse, carnea și sângele, pe altarul DOMNULUI Dumnezeuul tău; și sângele sacrificiilor tale să fie vărsat pe altarul DOMNULUI Dumnezeuul tău, iar carnea să o mănânci.

²⁸ Ia aminte și ascultă toate aceste cuvinte pe care ți le poruncesc, ca să îți fie bine, ție și copiilor tăi după tine pentru totdeauna, când vei face ce este bine și drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul tău.

²⁹ Când DOMNUL Dumnezeuul tău va stârpi dinaintea ta națiunile la care mergi să le stăpânești și să le alungi și să locuiești în țara lor,

³⁰ Ia seama la tine însuși să nu fii prins în cursă urmându-le lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta; și să nu întrebi de dumnezeii lor, spunând: Cum au servit națiunile acestea dumnezeilor lor? Tot astfel voi face și eu.

³¹ Tu să nu faci astfel DOMNULUI Dumnezeuul tău, pentru că tot ce este urâciune înaintea DOMNULUI, ce urăște el, ei au făcut dumnezeilor lor; căci chiar pe fiii lor și pe fiicele lor i-au ars în foc pentru dumnezeii lor.

³² Luați seama să faceți orice lucru vă poruncesc, să nu adăugați la el, nici să nu scădeți din el.

13

¹ Dacă se ridică printre voi un profet sau un visător de vise și îți dă un semn sau o minune,

² Și se întâmplă semnul sau minunea despre care ți-a vorbit, spunând: Să mergem după alți dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut și să le servim,

³ Să nu dai ascultare la cuvintele acelui profet sau acelui visător de vise, pentru că DOMNUL Dumnezeuul vostru vă încearcă, pentru a ști dacă îl iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru.

⁴ Voi să umblați după DOMNUL Dumnezeuul vostru și să vă temeți de el și să păziți poruncile lui și să ascultați de vocea lui și să îi serviți și să vă alipiți de el.

⁵ Și acel profet, sau acel visător de vise să fie ucis, deoarece a vorbit ca să vă întoarcă de la DOMNUL Dumnezeuul vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v-a răscumpărat din casa robiei, ca să te depărteze de pe calea pe care ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău să umbli pe ea. Astfel să îndepărtezi răul din mijlocul tău.

⁶ Dacă fratele tău, fiul mamei tale sau fiul tău sau fiica ta sau soția sânelui tău sau prietenul tău, care îți este ca sufletul tău, te ademenește în secret, spunând: Să mergem și să servim altor dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi;

⁷ Adică, dintre dumnezeii poporului care este împrejurul vostru, aproape de tine sau departe de tine, de la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a pământului;

⁸ Să nu te învoiești cu el și să nu îi dai ascultare, nici ochiul tău să nu îl compătămească, nici să nu îl cruți, nici să nu îl ascunzi,

⁹ Ci să îl ucizi; mâna ta să fie cea dintâi asupra lui ca să îl ucizi și pe urmă mâna întregului popor.

¹⁰ Și să îl ucizi cu pietre, ca să moară, pentru că a căutat să te îndepărteze de la DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.

¹¹ Și tot Israelul să audă și să se teamă și să nu mai facă astfel de stricăciune, ca aceasta, printre voi.

¹² Dacă într-una din cetățile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să locuiești acolo, vei auzi spunându-se:

¹³ Anumiți oameni, copiii lui Belial, au ieșit din mijlocul vostru și au atras pe locuitorii cetății lor, spunând: Să mergem și să servim altor dumnezei, pe care nu i-ați cunoscut;

¹⁴ Atunci să întrebi și să faci cercetare și să întrebi cu deamănuntul; și, iată, dacă este adevărat și lucrul este sigur, că această urâciune s-a făcut printre voi,

¹⁵ Să lovești pe locuitorii acelei cetăți cu ascuțișul sabiei, distrugând-o în întregime și tot ce este în ea și vitele ei, cu ascuțișul sabiei.

¹⁶ Și să aduni toată prada ei în mijlocul străzii ei și să arzi cu foc cetatea și toată prada ei în întregime, pentru DOMNUL Dumnezeuul tău și ea să fie o movilă pentru totdeauna, să nu se mai construiască din nou.

¹⁷ Și nimic din lucrul blestemat să nu se lipească de mâna ta, ca DOMNUL să se întoarcă din înverșunarea furiei sale și să îți arate milă și să aibă compasiune de tine și să te înmulțească, precum a jurat părinților tăi;

¹⁸ Când vei da ascultare la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să păzești toate poruncile lui pe care ți le poruncesc astăzi, ca să faci ce este drept în ochii DOMNULUI Dumnezeuul tău.

14

¹ Voi sunteți copiii DOMNULUI Dumnezeuul vostru, să nu vă faceți tăieturi, nici să nu faceți chelie între ochi pentru un mort.

² Pentru că tu ești un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeuul tău și pe tine te-a ales să îi fi un popor deosebit, mai mult decât toate națiunile care sunt pe fața pământului.

³ Să nu mănânci niciun lucru urâcios.

⁴ Acestea sunt animalele pe care să le mănânci: boul, oaia și capra,

⁵ Cerbul și căprioara și antilopa și capra sălbatică și capra de munte și boul sălbatic și gazela.

⁶ Și fiecare animal care are copita despicată și piciorul complet despărțit în două copite și care rumegă, pe acestea să le mănânci.

⁷ Totuși pe acestea să nu le mănânci din cele care rumegă și din cele care au copita despicată: cămila și iepurele de câmp și iepurele de stâncă, pentru că rumegă, dar nu au copita despicată, ele vă sunt necurate.

⁸ Și porcul vă este necurat, pentru că are copita despicată, dar nu rumegă; să nu mâncați din carnea lor; nici să nu vă atingeți de trupul lor mort.

⁹ Pe acestea să le mâncați dintre toate câte sunt în ape: să mâncați tot ce are aripioare și solzi,

¹⁰ Și orice nu are aripioare și solzi să nu mâncați; vă sunt necurate.

¹¹ Din toate păsările curate să mâncați.

¹² Dar acestea sunt cele din care să nu mâncați: acvila și vulturul bărbos și vulturul pescar;

¹³ Și șoimul și uliul și vulturul după felul său;

¹⁴ Și orice corb după felul său;

¹⁵ Și bufnița și șoimul de noapte și cucul și șoimul după felul său;

¹⁶ Și cucuveaua și bufnița mare și lebăda;

¹⁷ Și pelicanul și vulturul egiptean și cormoranul;

¹⁸ Și barza și stârcul după felul său și nagâțul și liliacul.

¹⁹ Și orice târâtoare care zboară vă este necurată; să nu se mănânce.

²⁰ Dar din toate păsările curate puteți să mâncați.

²¹ Să nu mâncați din nimic ce moare de la sine; să îl dai străinului care este înăuntrul porților tale, ca să îl mănânce sau să îl vinzi unui străin, pentru că tu ești un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeuul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei sale.

²² Să dai cu adevărat zeciuială din tot venitul seminței tale, pe care câmpul tău îl dă an de an.

²³ Și să mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău, în locul pe care îl va alege el să își pună numele acolo, zeciuiala din grânele tale, din vinul tău și din undelemnul tău și întâii născuți din cirezile tale și din turmele tale, ca să înveți să te temi de DOMNUL Dumnezeuul tău în toate zilele.

²⁴ Și dacă este prea lung drumul pentru tine, astfel încât nu le poți duce, sau dacă locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău, să își pună numele acolo, va fi prea departe de tine, când te va binecuvânta DOMNUL Dumnezeuul tău,

²⁵ Atunci să le schimbi în bani și banii să îi legi în mâna ta și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău.

²⁶ Și să dai acei bani pentru tot ce îți pofteste sufletul, pentru boi, sau pentru oi, pentru vin sau pentru băutură tare sau pentru orice îți dorește sufletul; și să mănânci acolo înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău și să te bucuri, tu și casa ta,

²⁷ Și să nu îl păreșești pe levitul care este înăuntrul porților tale, pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu tine.

²⁸ La sfârșitul a trei ani să scoți toată zeciuiala veniturii tău din anul acela și să o pui înăuntrul porților tale.

²⁹ Și să vină levitul, (pentru că el nu are nici parte nici moștenire cu tine) și străinul și cel fără tată și văduva, care sunt înăuntrul porților tale, și să mănânce și să se sature, ca DOMNUL Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinii tale pe care o faci.

15

¹ La sfârșitul fiecărui șapte ani să faci o scutire.

² Și astfel să fie scutirea: Fiecare creditor, care împrumută ceva aproapelui său, să îl scutească; să nu îl stoarcă de la aproapele lui sau de la fratele lui, pentru că aceasta este numită scutirea DOMNULUI.

³ De la locuitorul temporar poți să îl storci, dar mâna ta să scutească ceea ce este al tău la fratele tău;

⁴ Numai când nu va fi la tine niciun sărac, pentru că DOMNUL te va binecuvânta mult în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca moștenire, ca să o stăpânești,

⁵ Numai dacă vei da ascultare cu atenție la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să iei seama să împlinești toate aceste porunci pe care ți le poruncesc astăzi.

⁶ Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău te va binecuvânta, precum ți-a promis și vei da cu împrumut multor națiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut; și tu vei stăpâni peste multe națiuni, dar ele nu vor stăpâni peste tine.

⁷ Dacă este printre voi un sărac, unul dintre frații tăi înăuntrul oricăreia dintre porțile tale din țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, să nu îți împietrești inima nici să nu îți închizi mâna spre fratele tău sărac,

⁸ Ci să îți deschizi larg mâna spre el și să îl împrumuți, într-adevăr, suficient pentru nevoia lui, în care duce lipsă.

⁹ Ia seama să nu fie un gând în inima ta stricată, spunând: Se apropie anul al șaptelea, anul scutirii; și ochiul tău să fie rău împotriva fratelui tău sărac și să nu îi dai nimic, iar el să strige împotriva ta către DOMNUL și să îți fie păcat.

¹⁰ Să îi dai, într-adevăr, și inima ta să nu fie mahnită când îi dai, căci pentru lucrul acesta te va binecuvânta DOMNUL Dumnezeuul tău în toate lucrările tale și peste tot ce îți vei pune mâna.

¹¹ Pentru că săracii nu vor lipsi niciodată din țara ta, de aceea îți poruncesc, spunând: Să îți deschizi mâna larg față de fratele tău, față de săracul tău și față de nevoiașul tău din țara ta.

¹² Și dacă fratele tău, un evreu sau o evreică, ți se vinde ție și îți servește șase ani, atunci în anul al șaptelea să îl lași să plece liber de la tine.

¹³ Și, când îl lași să plece liber de la tine, să nu îl lași să plece cu mâna goală,

¹⁴ Să îl aprovizionezi cu dărnicie din turma ta și din aria ta și din teascul tău, din tot ce te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeuul tău, să îi dai.

¹⁵ Și să îți amintești că ai fost rob în țara Egiptului și că DOMNUL Dumnezeuul tău te-a răscumpărat; de aceea îți poruncesc acest lucru astăzi.

¹⁶ Și să fie astfel, dacă el îți spune: Nu voi ieși de la tine, fiindcă te iubește pe tine și casa ta, pentru că îi este bine cu tine;

¹⁷ Atunci să iei o sulă și să o împungi prin urechea lui la ușă și să îți fie servitor pentru totdeauna. Și la fel să faci și servitoarei tale.

¹⁸ Să nu îți pară greu, când îl lași să plece liber de la tine, pentru că, servindu-ți șase ani, ți-a fost dublul muncii unui servitor plătit; și DOMNUL Dumnezeuul tău te va binecuvânta în tot ce faci.

¹⁹ Să sfințești pentru DOMNUL Dumnezeuul tău pe toți întâii-născuți de parte bărbătească din cireada ta și din turma ta, să nu faci nicio lucrare cu întâiul-născut al taurului tău, nici să nu tunzi pe întâiul-născut al oii tale.

²⁰ Să îl mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău an după an, tu și casa ta, în locul pe care îl va alege DOMNUL.

²¹ Iar dacă este vreun cusur în el, dacă este șchiop sau orb sau are orice cusur rău, să nu îl sacrifici DOMNULUI Dumnezeuul tău.

²² Să îl mănânci înăuntrul porților tale, cel necurat și cel curat deopotrivă, ca și din câprioară și din cerb.

²³ Numai să nu mănânci sângele lui; să îl verși pe pământ, ca apa.

16

¹ Ține luna Abib și ține paștele DOMNULUI Dumnezeuul tău, pentru că în luna Abib te-a scos DOMNUL Dumnezeuul tău din Egipt, noaptea.

² Să sacrifici de aceea paștele DOMNULUI Dumnezeuul tău, din cireadă și din turmă, în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să îți pună numele său acolo.

³ Să nu mănânci pâine dospită cu acesta; șapte zile să îl mănânci cu azime, pâinea chinuirii, pentru că ai ieșit în grabă din țara Egiptului, ca să îți amintești de ziua când ai ieșit din țara Egiptului în toate zilele vieții tale.

⁴ Și șapte zile să nu se vadă pâine dospită la tine, în toate hotarele tale; nici din carnea pe care o sacrifici seara, în cea dintâi zi, să nu îți rămână toată noaptea până dimineața.

⁵ Nu poți sacrifica paștele în oricare din porțile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeuul tău,

⁶ Ci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău să îți pună numele său în el, acolo să sacrifici paștele, seara, la apusul soarelui, pe timpul când ai ieșit din Egipt.

⁷ Și să frigi și să mănânci în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău și dimineața să te întorci și să te duci la corturile tale.

⁸ Șase zile să mănânci azime, iar în ziua a șaptea să fie o adunare solemnă pentru DOMNUL Dumnezeuul tău; să nu faci nicio lucrare în ea.

⁹ Să îți numeri șapte săptămâni; să începi să numeri cele șapte săptămâni de când începi să pui secera în grâne.

¹⁰ Și să ții sărbătoarea săptămânilor pentru DOMNUL Dumnezeuul tău, cu o taxă a unei ofrande de bunăvoie din mâna ta, pe care să o dai DOMNULUI precum te va fi binecuvântat DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹¹ Și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta, și levitul care este înăuntrul porților tale și străinul și cel fără tată și văduva, care sunt printre voi; în locul pe care l-a ales DOMNUL Dumnezeuul tău să îți pună numele său acolo.

¹² Și să îți amintești că ai fost rob în Egipt și să ții și să împlinești aceste statute.

¹³ Să ții sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce vei fi adunat grânele tale și vinul tău,

¹⁴ Și să te bucuri la sărbătoarea ta, tu și fiul tău și fiica ta și servitorul tău și servitoarea ta și levitul și străinul și cel fără tată și văduva, care sunt înăuntrul porților tale.

¹⁵ Șapte zile să ții o sărbătoare solemnă pentru DOMNUL Dumnezeuul tău în locul pe care îl va alege DOMNUL, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău te va binecuvânta în tot venitul tău și în toate lucrările mâinilor tale, ca să te bucuri într-adevăr.

¹⁶ De trei ori pe an, toată partea ta bărbătească să se înfățișeze înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău în locul pe care îl va alege; la sărbătoarea azimelor și la sărbătoarea săptămânilor și la sărbătoarea corturilor și să nu se înfățișeze înaintea DOMNULUI cu mâna goală;

¹⁷ Fiecare om să dea precum este în stare, conform binecuvântării pe care ți-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹⁸ Să îți pui judecători și administratori în toate porțile tale, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeuul tău în triburile tale, și ei să judece poporul cu judecată dreaptă.

¹⁹ Să nu strâmbi judecata, să nu pârținești după înfățișare, nu lua niciun dar, pentru că darul orbește ochii înțelepților și pervertește cuvintele celor drepți.

²⁰ Să urmărești ceea ce este în întregime drept, ca să trăiești și să stăpânești țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

²¹ Să nu îți sadești vreun crâng de pomi lângă altarul DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ți-l vei face.

²² Nici să nu îți ridici vreun chip de piatră, pe care îl urăște DOMNUL Dumnezeuul tău.

17

¹ Să nu sacrifici DOMNULUI Dumnezeuul tău vreun taur sau vreo oaie, în care să fie vreun cusur, sau vreun lucru rău, pentru că este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

² Dacă se găsește printre voi, în vreuna din porțile tale, pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți le dă, un bărbat sau o femeie care a lucrat stricăciuni înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul tău, încalcând legământul lui,

³ Și care a mers și a servit altor dumnezei și li s-a închinat, fie soarelui sau lunii sau vreunui din oștirea cerului, ceea ce nu am poruncit;

⁴ Și ți se va spune și vei fi auzit, să cercetezi cu atenție; și, iată, dacă este adevărat și dacă lucrul este sigur, că s-a făcut această urâciune în Israel,

⁵ Atunci să scoți afară la porțile tale pe acel bărbat sau pe acea femeie care a făcut acest lucru stricat, adică pe acel bărbat sau pe acea femeie, și să îi ucizi cu pietre până când mor.

⁶ Din gura a doi martori, sau a trei martori, să fie ucis cel care va fi demn de moarte, dar să nu fie ucis din gura unui singur martor.

⁷ Mâinile martorilor să fie primele asupra lui ca să îlucidă și după aceea mâinile întregului popor. Astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.

⁸ Și dacă se va ridica un lucru prea greu de judecat pentru tine, între sânge și sânge, între ceartă și ceartă și între lovitură și lovitură, fiind cazuri de neînțelegere înăuntrul porților tale, atunci să te ridici și să te urci la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău.

⁹ Și să vii la preoți, la leviți și la judecătorul care va fi în acele zile și să întrebi; și ei îți vor arăta hotărârea de judecată,

¹⁰ Și să faci conform hotărârii, pe care ți-o vor arăta cei din locul pe care îl va alege DOMNUL; și să iei seama să faci toate cele ce te vor instrui ei,

¹¹ Să faci conform hotărârii legii care te vor învăța ei și conform judecății pe care ți-o vor spune ei; să nu te abați nici la dreapta, nici la stânga de la hotărârea pe care ți-o vor spune ei.

¹² Și bărbatul care se va purta cu îngâmfare și nu va da ascultare preotului care stă să servească acolo înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău, sau judecătorului, chiar bărbatul acela să moară; și să îndepărtezi răul din Israel.

¹³ Și tot poporul să audă și să se teamă și să nu se mai poarte cu mândrie.

¹⁴ După ce vei fi intrat în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău și o vei stăpâni și vei locui în ea și vei spune: Voi pune un împărat peste mine, asemenea tuturor națiunilor care sunt împrejurul meu;

¹⁵ Să pui împărat peste tine pe acela pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău, să pui împărat peste tine pe unul dintre frații tăi; nu poți să pui peste tine pe un străin, care nu este fratele tău.

¹⁶ Numai să nu aibă mulți cai și să nu facă pe popor să se întoarcă în Egipt, pentru a-și înmulți caii, văzând că DOMNUL v-a spus: Să nu vă mai întoarceți pe acea cale.

¹⁷ Nici să nu aibă multe soții, ca să nu i se abată inima; nici să nu își înmulțească mult argint și aur.

¹⁸ Și va fi astfel: când șade pe tronul împărăției sale, să își scrie o copie a acestei legi într-o carte, după cea care este înaintea preoților, a leviților.

¹⁹ Și ea să fie cu el și să citească din ea în toate zilele vieții sale, ca să învețe să se teamă de DOMNUL Dumnezeuul său, ca să păzească toate cuvintele legii acesteia și statutele acestea, ca să le facă,

²⁰ Ca să nu i se înalțe inima deasupra fraților săi și să nu se abată de la poruncă nici la dreapta, nici la stânga, pentru ca să își prelungească zilele în împărăția sa, el și copiii lui, în mijlocul lui Israel.

18

¹ Preoții, leviții și tot tribul lui Levi nu vor avea nici parte, nici moștenire în Israel, ei să mănânce ofrandele prin foc ale DOMNULUI care sunt și moștenirea lui.

² De aceea nu vor avea moștenire între frații lor, DOMNUL este moștenirea lor, precum le-a spus.

³ Și acesta să fie dreptul preoților de la popor, de la cei care oferă un sacrificiu, fie bou fie oaie; să dea preotului spata și amândouă fălcile și pânțele.

⁴ Primele roade de asemenea din grânele tale, din vinul tău și din untdelemnul tău și primele din tunsul oilor tale, să le dai lui.

⁵ Pentru că pe el l-a ales DOMNUL Dumnezeuul tău dintre toate triburile tale să stea în picioare să servească în numele DOMNULUI, el și fiii săi pentru totdeauna.

⁶ Și dacă vine un levit din oricare din porțile tale din tot Israelul, unde a locuit temporar și vine cu toată dorința minții lui în locul pe care îl va alege DOMNUL,

⁷ Atunci să servească în numele DOMNULUI Dumnezeuul său, precum fac toți frații săi leviți, care stau în picioare acolo înaintea DOMNULUI.

⁸ Ei să aibă porții de mâncat deopotrivă, pe lângă ceea ce vine din vânzarea averii sale părintești.

⁹ După ce vei fi intrat în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile acelor națiuni.

¹⁰ Să nu se găsească printre voi cineva care să facă pe fiul său sau pe fiica sa, să treacă prin foc, sau care folosește ghicire, sau prezicător al viitorului sau fermecător sau vrăjitoare,

¹¹ Sau descântător, sau unul care consultă demonii, sau vrăjitor, sau unul care cheamă morții.

¹² Pentru că toți cei care fac aceste lucruri sunt o urâciune înaintea DOMNULUI și pentru aceste urâciuni îi alungă DOMNUL Dumnezeuul tău dinaintea ta.

¹³ Tu să fii desăvârșit cu DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹⁴ Pentru că aceste națiuni, pe care le vei stăpâni, au dat ascultare la prezicători ai viitorului și la ghicitori, dar cât despre tine, DOMNUL Dumnezeuul tău nu ți-a permis să faci astfel.

¹⁵ DOMNUL Dumnezeuul tău îți va ridica un Profet din mijlocul tău, dintre frații tăi, asemenea mie, lui să îi dați ascultare;

¹⁶ Conform cu tot ce ai dorit de la DOMNUL Dumnezeuul tău în Horeb, în ziua adunării, spunând: Să nu mai aud vocea DOMNULUI Dumnezeuul meu, nici să nu mai văd focul acesta mare, ca să nu mor.

¹⁷ Și DOMNUL mi-a spus: Bine au vorbit ce au vorbit.

¹⁸ Le voi ridica un Profet dintre frații lor, asemenea ție și voi pune cuvintele mele în gura lui; și el le va vorbi tot ce îi voi porunci.

¹⁹ Și se va întâmpla, că oricui nu va da ascultare cuvintelor mele, pe care le va spune el în numele meu, îi voi cere socoteală.

²⁰ Dar profetul care s-ar îngâmfă să vorbească în numele meu un cuvânt, pe care nu l-am poruncit să îl vorbească sau care va vorbi în numele altor dumnezei, acel profet să moară.

²¹ Și dacă spui în inima ta: Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu l-a spus DOMNUL?

²² Când un profet vorbește în numele DOMNULUI și lucrul nu se împlineste, nici nu se întâmplă, acela este cuvântul pe care nu l-a vorbit DOMNUL; ci profetul l-a vorbit cu îngâmfare, să nu te temi de el.

19

¹ După ce DOMNUL Dumnezeuul tău va stârpi națiunile, a căror țară ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, și le vei alunga și vei locui în cetățile lor și în casele lor;

² Să îți separi trei cetăți în mijlocul țării tale, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să o stăpânești.

³ Să îți pregătești o cale și să împarți în trei părți hotarele țării tale, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca să o moștenești, ca orice ucigaș să fugă acolo.

⁴ Și acesta este cazul ucigașului, care va fugi acolo, ca să trăiască. Cine ucide fără intenție pe aproapele său, pe care nu l-a urât în trecut;

⁵ Ca atunci când un om merge cu vecinul său în pădure să taie lemne și mâna sa dă o lovitură cu securea să taie lemnul și fierul iese din coadă și cade pe vecinul său încât el moare; el să fugă într-una din acele cetăți și să trăiască;

⁶ Ca nu cumva răzbunătorul sângelui să urmărească pe ucigaș, pe când inima lui este aprinsă și să îl ajungă, deoarece calea este lungă și să îlucidă; deși nu era demn de moarte, pentru că nu l-a urât în trecut.

⁷ De aceea îți poruncesc, spunând: Să îți separi trei cetăți.

⁸ Și dacă DOMNUL Dumnezeuul tău îți lărgește hotarul, precum a jurat părinților tăi și îți dă toată țara, pe care a promis că o va da părinților tăi,

⁹ Dacă vei păzi ca să faci toate aceste porunci, pe care ți le poruncesc astăzi, să iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău și să umbli pe căile lui în toate zilele, atunci să îți mai adaugi încă trei cetăți, pe lângă acestea trei,

¹⁰ Ca să nu fie vărsat sânge nevinovat în țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău de moștenire, și astfel sânge să fie peste tine.

¹¹ Dar dacă vreun om urăște pe aproapele său și îl pândește și se ridică împotriva lui și îl lovește de moarte încât el moare, și fuge într-una din aceste cetăți,

¹² Atunci bătrânii cetății sale să trimită și să îl aducă de acolo și să îl predea în mâna răzbunătorului sângelui, ca să moară.

¹³ Ochiul tău să nu aibă milă de el, iar tu să îndepărtezi sângele nevinovat din Israel, ca să îți fie bine.

14 Să nu muți pietrele de hotar ale aproapelui tău, pe care le-au pus cei din vechime în moștenirea ta, pe care o vei moșteni în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să o stăpânești.

15 Un singur martor să nu se ridice împotriva unui om pentru vreo nelegiuire, sau pentru vreun păcat, în orice păcat prin care păcătuiește; prin gura a doi martori sau prin gura a trei martori, să fie întemeiat un lucru.

16 Dacă se ridică un martor fals împotriva cuiva să mărturisească împotriva lui vreun lucru nedrept,

17 Atunci cei doi bărbați, între care este cearta, să stea în picioare înaintea DOMNULUI, înaintea preoților și a judecătorilor care vor fi în acele zile.

18 Și judecătorii să cerceteze cu de-amănuntul; și, iată, dacă martorul este martor fals și a mărturisit fals împotriva fratelui său,

19 Atunci să îi faceți precum s-a gândit el să facă fratelui său, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul tău.

20 Și cei care rămân, să audă și să se teamă și să nu mai facă un asemenea rău printre voi.

21 Și ochiul tău să nu aibă milă, ci viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

20

1 Când ieși la bătălie împotriva dușmanilor tăi și vezi cai și care și un popor mai mare la număr decât tine, să nu te temi de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, este cu tine.

2 Și va fi astfel, când vă veți fi apropiat de bătălie, preotul să se apropie și să vorbească poporului.

3 Și să le spună: Ascultă, Israele! Astăzi vă apropiați de bătălia împotriva dușmanilor voștri, să nu vă slăbească inimile; nu vă temeți și nu tremurați, nici nu vă înspăimântați din cauza lor.

4 Pentru că DOMNUL Dumnezeuul vostru este cel care merge cu voi, ca să lupte pentru voi împotriva dușmanilor voștri să vă salveze.

5 Și administratorii să vorbească poporului, spunând: Cine este bărbatul care și-a zidit o casă nouă și nu a dedicat-o? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să o dedice altul.

6 Și cine este bărbatul care a sădit o vie și nu a mâncat din ea? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să mănânce altul din ea.

7 Și cine este bărbatul care s-a logodit cu o femeie și nu a luat-o? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în bătălie și să o ia altul.

8 Și administratorii să mai vorbească poporului și să spună: Cine este bărbatul care este fricos și are inima slabă? Să plece și să se întoarcă acasă, ca nu cumva să slăbească și inima fraților săi, ca inima lui.

9 Și va fi astfel, după ce administratorii vor termina de vorbit poporului, că vor pune căpetenii ai armatelor să conducă poporul.

10 Când te apropii de o cetate ca să lupti împotriva ei, să îi oferi pace.

11 Și va fi astfel, dacă îți va da răspuns de pace și îți va deschide, atunci să fie astfel, tot poporul care se află în ea să îți fie tributar și să îți servească.

12 Și dacă nu va face pace cu tine, ci se va război împotriva ta, atunci să o asediezi.

13 Și după ce DOMNUL Dumnezeuul tău o va fi dat în mâinile tale, să lovești fiecare parte bărbătească din ea prin ascuțișul sabiei,

¹⁴ Dar pe femei și pe micuți și pe vite și tot ce este în cetate, toată prada ei, să le iei pentru tine; și să mănânci prada dușmanilor tăi, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹⁵ Astfel să faci tuturor cetăților, care sunt foarte departe de tine, care nu sunt dintre cetățile acestor națiuni.

¹⁶ Dar din cetățile acestor popoare, pe care ți le dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca moștenire, să nu lași viu nimic ce respiră,

¹⁷ Ci să îi nimicești în întregime: pe hitiți și pe amoriți și pe canaanitiți și pe periziți, pe hiviți și pe iebusiți, precum ți-a poruncit DOMNUL Dumnezeuul tău.

¹⁸ Ca să nu vă învețe să faceți după toate urâciunile lor, pe care le-au făcut dumnezeilor lor; și să păcătuți împotriva DOMNULUI Dumnezeuul vostru.

¹⁹ Când vei asedia o cetate mult timp, făcând război împotriva ei ca să o iei, să nu îi distrugi pomii dând cu securea în ei, pentru că poți să mănânci din ei și să nu îi rezezi (pentru că pomul câmpului este viața omului) pentru a-i folosi în asediu,

²⁰ Numai pomii, pe care îi cunoști că nu sunt pomi pentru hrană, să îi distrugi și să îi rezezi; și să ridici întărituri împotriva cetății care face război cu tine, până când este cucerită.

21

¹ Dacă în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău să o stăpânești, se va găsi un om ucis, zăcând în câmp, și nu se știe cine l-a ucis,

² Atunci bătrânii tăi și judecătorii tăi să iasă și să măsoare până la cetățile care sunt împrejurul celui ucis,

³ Și va fi astfel, din cetatea care este lângă cel ucis, bătrânii cetății aceleia să ia o vițea, cu care nu s-a lucrat și care nu a tras la jug;

⁴ Și bătrânii cetății aceleia să coboare vițeaua într-o vale nelucrată, în care nici nu s-a recoltat nici nu s-a semănat, și să frângă gâtul vițelei acolo în vale,

⁵ Și preoții, fiii lui Levi, să se apropie, pentru că pe ei i-a ales DOMNUL Dumnezeuul tău să îi servească și să binecuvânteze în numele DOMNULUI; și prin cuvântul lor să fie încercată orice ceartă și orice lovitură,

⁶ Și toți bătrânii cetății aceleia, care este lângă cel ucis, să își spele mâinile deasupra vițelei decapitate în vale,

⁷ Și să răspundă și să zică: Mâinile noastre nu au vărsat acest sânge, nici ochii noștri nu au văzut.

⁸ Fii milostiv, Doamne, față de poporul tău Israel, pe care l-ai răscumpărat, și nu pune sânge nevinovat în contul poporului tău Israel. Și sângele li se va ierta.

⁹ Astfel să îndepărtezi sângele nevinovat din mijlocul tău, când vei face ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI.

¹⁰ Când vei ieși la război împotriva dușmanilor tăi și DOMNUL Dumnezeuul tău îi va da în mâinile tale și îi vei lua captivi,

¹¹ Și între cei captivi vei vedea o femeie frumoasă și vei avea dorință spre ea și vei voi să ți-o iei de soție,

¹² Atunci să o aduci la tine în casa ta și să își radă capul și să își taie unghiile;

¹³ Și să își lepede hainele captivității ei de pe ea și să rămână în casa ta și să plângă pe tatăl ei și pe mama ei o lună întregă, și după aceea să intri la ea și să fii soțul ei și ea să fie soția ta.

14 Și va fi astfel, dacă nu găsești plăcere în ea, să îi dai drumul să meargă încotro voiește; dar să nu o vinzi deloc pe bani; să nu faci comerț cu ea, pentru că ai înjosit-o.

15 Dacă un bărbat are două soții, una iubită și alta neiubită, și i-au născut copii, atât cea iubită cât și cea neiubită, și dacă fiul întâi-născut este al celei ce nu era iubită,

16 Atunci va fi astfel: în ziua când va da moștenire fiilor săi ceea ce are, nu va putea face întâi-născut pe fiul celei iubite înaintea fiului celei ce nu era iubită, care este cel întâi-născut;

17 Ci să recunoască de întâi-născut pe fiul celei ce nu era iubită, dându-i o parte dublă din tot ce are, pentru că el este începutul puterii sale; dreptul de întâi-născut este al lui.

18 Dacă un om are un fiu încăpățânat și răzvrătit, care nu va asculta de vocea tatălui său, sau vocea mamei sale, și când ei îl ceartă, nu le dă ascultare,

19 Atunci tatăl său și mama sa să îl apuce și să îl scoată la bătrânii cetății sale și la poarta locului său.

20 Și să spună bătrânilor cetății sale: Acest fiu al nostru este încăpățânat și răzvrătit, nu ascultă de vocea noastră; este un lacom și un bețiv.

21 Și toți oamenii cetății sale să îl ucidă cu pietre, ca să moară, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru și tot Israelul să audă și să se teamă.

22 Și dacă un om a făcut un păcat demn de moarte, și este ucis, și îl spânzuri de lemn,

23 Trupul lui să nu rămână toată noaptea pe lemn, ci să îl înmormântezi chiar în acea zi; (pentru că cel spânzurat este blestemat de Dumnezeu) ca să nu fie pângărită țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca moștenire.

22

1 Să nu vezi boul fratelui tău sau oaia lui rătăcind și să te ascunzi de ele, să le întorci negreșit la fratele tău.

2 Și dacă fratele tău nu este aproape de tine, sau dacă nu îl cunoști, atunci să le aduci la casa ta și să fie la tine până le caută fratele tău și să i le înapoiezi.

3 Astfel să faci și cu măgarul său și la fel să faci și cu haina sa și la fel să faci cu orice lucru pierdut al fratelui tău, pe care l-ai pierdut el și tu l-ai găsit; nu poți să te ascunzi.

4 Să nu vezi măgarul fratelui tău sau boul lui, căzuți pe cale, și să te ascunzi de ei, să îl ajuți negreșit să îi ridice.

5 Femeia să nu se îmbrace cu ce aparține unui bărbat, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haină femeiască, pentru că toți cei care fac astfel sunt o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

6 Dacă se întâmplă să fie înaintea ta pe drum, în vreun pom sau pe pământ, un cuib de pasăre cu pui sau cu ouă și mama șade peste pui sau peste ouă, să nu iei mama cu puii,

7 Să dai drumul mamei și să îți iei puii, ca să îți fie bine și să îți prelungești zilele.

8 Când zidești o casă nouă, să faci un parapet pentru acoperișul tău, ca să nu aduci sânge peste casa ta, dacă vreun om cade de pe ea.

9 Să nu îți semeni via cu semințe diferite, ca nu cumva rodul seminței tale, pe care ai semănat-o, și rodul viei tale să fie pângărit.

10 Să nu ari cu un bou și cu un măgar împreună.

11 Să nu porți o haină din materiale diferite, precum din lână și în împreună.

¹² Să îți faci ciucuri la cele patru colțuri ale îmbrăcămintei tale, cu care te acoperi.

¹³ Dacă un om își ia o soție și intră la ea și o urăște,

¹⁴ Și dacă ocazii să se vorbească împotriva ei și îi scoate un nume rău și spune: Am luat pe femeia aceasta și când am intrat la ea, nu am găsit-o fecioară,

¹⁵ Atunci tatăl fetei și mama ei, să ia semnele fecioriei fetei și să le aducă la bătrânii cetății la poartă,

¹⁶ Și tatăl fetei să spună bătrânilor: Am dat pe fiica mea de soție acestui bărbat și el o urăște;

¹⁷ Și, iată, el dă ocazii de vorbire împotriva ei, spunând: Nu am găsit pe fiica ta fecioară; și totuși acestea sunt semnele fecioriei fiicei mele. Și ei să întindă pânza înaintea bătrânilor cetății.

¹⁸ Și bătrânii cetății aceleia să ia pe bărbatul acela și să îl certe;

¹⁹ Și să îl amendeze cu o sută de șekeli de argint și să îi dea tatălui fetei, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel și ea să îi fie soție; nu o va putea lăsa în toate zilele lui.

²⁰ Dar dacă acest lucru este adevărat și semnele de feciorie nu se găsesc pentru tânăra femeie,

²¹ Atunci să scoată pe tânăra femeie la ușa casei tatălui ei și bărbatului cetății ei să o ucidă cu pietre, ca să moară, pentru că a lucrat prosteste în Israel, să curvească în casa tatălui ei; astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.

²² Dacă este găsit un bărbat culcându-se cu o femeie măritată cu un soț, atunci ei să moară amândoi, deopotrivă bărbatul care s-a culcat cu femeia și femeia; astfel să îndepărtezi răul din Israel.

²³ Dacă o fată fecioară este logodită cu un bărbat și un bărbat o găsește în cetate și se culcă cu ea;

²⁴ Atunci să îi scoateți pe amândoi afară la poarta cetății aceleia și să îi uciideți cu pietre, ca să moară, pe fată, pentru că nu a strigat, fiind în cetate, și pe bărbat, pentru că a înjosit pe soția aproapelui său, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru.

²⁵ Dar dacă un bărbat găsește în câmp pe o fată logodită și bărbatul o forțează și se culcă cu ea, atunci numai bărbatul acela care s-a culcat cu ea să moară,

²⁶ Dar fetei să nu îi faci nimic, asupra fetei nu este păcat demn de moarte, căci este precum se ridică un om împotriva aproapelui său și îl ucide, astfel este acest lucru,

²⁷ Pentru că a găsit-o în câmp și fata logodită a strigat și nu a fost nimeni să o salveze.

²⁸ Dacă un bărbat găsește o fată fecioară, care nu este logodită, și o apucă și se culcă cu ea și sunt găsiți,

²⁹ Atunci bărbatul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de șekeli de argint și ea să îi fie soție, pentru că a înjosit-o, nu o poate lăsa în toate zilele sale.

³⁰ Un bărbat să nu ia pe soția tatălui său, nici să nu ridice învelitoarea patului tatălui său.

23

¹ Cel care este rănit la testicule, sau își are mădularul retezat, să nu intre în adunarea DOMNULUI.

² Un bastard să nu intre în adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generație a lui să nu intre în adunarea DOMNULUI.

³ Un amonit sau moabit să nu intre în adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generație a lor să nu intre în adunarea DOMNULUI, pentru totdeauna;

⁴ Deoarece nu v-au întâmpinat cu pâine și cu apă pe drum, când ați ieșit din Egipt; și pentru că au angajat împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor, din Mesopotamia, ca să te blesteme.

⁵ Totuși DOMNUL Dumnezeuul tău a refuzat să dea ascultare lui Balaam, și DOMNUL Dumnezeuul tău a schimbat blestemul în binecuvântare, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău te-a iubit.

⁶ Să nu cauți pacea lor nici binele lor în toate zilele tale, pentru totdeauna.

⁷ Să nu detești pe edomit, pentru că el este fratele tău; să nu detești pe egiptean, pentru că ai fost străin în țara lui.

⁸ Copiii care le vor fi născuți în a treia generație să intre în adunarea DOMNULUI.

⁹ Când oastea iese împotriva dușmanilor tăi, atunci să te păzești de orice lucru stricat.

¹⁰ Dacă este printre voi vreun om, necurat din ceva ce i se întâmplă noaptea, atunci să iasă din tabără, să nu intre în tabără,

¹¹ Și va fi astfel, când vine seara, să se spele cu apă și la apusul soarelui să intre în tabără.

¹² Să ai de asemenea un loc afară din tabără, unde să ieși afară,

¹³ Și să ai o lopată între armele tale; și se va întâmpla astfel, când te vei ușura afară, să sapi cu ea și să te întorci și să acoperi ce a ieșit din tine,

¹⁴ Pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău umblă în mijlocul taberei tale, ca să te elibereze și să îți dea pe dușmanii tăi înaintea ta; de aceea tabăra ta să fie sfântă, ca el să nu vadă la tine vreun lucru necurat și să se întoarcă de la tine.

¹⁵ Să nu dai înapoi stăpânului său pe servitorul care a scăpat la tine de la stăpânul său;

¹⁶ Să locuiești cu tine, printre voi, în locul pe care îl va alege într-una din porțile tale, unde îi va plăcea cel mai mult, să nu îl oprimi.

¹⁷ Să nu fie nicio curvă dintre ficele lui Israel, nici vreun sodomit dintre fiii lui Israel.

¹⁸ Să nu aduci plata curvei, sau prețul unui câine, în casa DOMNULUI Dumnezeuul tău pentru vreo promisiune, pentru că amândouă acestea sunt o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

¹⁹ Să nu împrumuți cu camătă pe fratele tău; camătă pentru bani, camătă pentru alimente, camătă pentru orice lucru care se împrumută cu camătă.

²⁰ Pe un străin poți să îl împrumuți cu camătă; dar pe fratele tău să nu îl împrumuți cu camătă, pentru ca DOMNUL Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în orice îți vei pune mâna în țara în care intri, să o stăpânești.

²¹ Când vei face o promisiune DOMNULUI Dumnezeuul tău, să nu întârzii să o împlinești, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău îți va cere socoteală; și va fi păcat în tine.

²² Dar dacă te vei feri să promiți, nu va fi păcat în tine.

²³ Ceea ce a ieșit de pe buzele tale să îți și să împlinești, adică o ofrandă de bunăvoie, precum ai promis DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ai promis-o cu gura ta.

²⁴ Când intri în via aproapelui tău poți să mănânci struguri să te sature după plăcerea ta; dar să nu pui în vasul tău.

²⁵ Când intri în holda aproapelui tău poți să smulgi spicele cu mâna ta, dar să nu pui secera în holda aproapelui tău.

24

¹ Când un bărbat și-a luat o soție și s-a căsătorit cu ea și se întâmplă că ea nu găsește favoare înaintea ochilor lui, pentru că el a găsit în ea ceva necurăție, să îi scrie o carte de divorț și să i-o dea în mână și să o trimită afară din casa lui.

² Și după ce ea a plecat din casa lui, poate să se ducă și să fie soția altui bărbat.

³ Și dacă soțul de pe urmă o urăște și îi scrie o carte de divorț și i-o dă în mână și o trimite afară din casa lui, sau dacă moare soțul de pe urmă, care și-a luat-o de soție,

⁴ Soțul ei cel dintâi, care a trimis-o, nu va mai putea să o ia ca să îi fie din nou soție, după ce ea s-a pângărit, pentru că aceasta este o urâciune înaintea DOMNULUI; și să nu faci să păcătuiască țara, pe care DOMNUL Dumnezeuul tău ți-o dă ca moștenire.

⁵ Când un bărbat a luat de curând o soție, să nu meargă la război, nici să nu i se poruncească vreo sarcină, ci să fie liber acasă un an și să își înveselească soția pe care și-a luat-o.

⁶ Niciun om să nu ia garanție piatra de moară inferioară sau superioară, pentru că el ar lua garanție viața.

⁷ Dacă un om este găsit furând pe vreunul dintre frații săi dintre copiii lui Israel și face comerț cu el, sau îl vinde, atunci hoțul acela să moară; și să îndepărtezi răul din mijlocul tău.

⁸ Ia aminte la rana leprei, să iei seama și să faci tot ce te învață preoții, leviții, precum le-am poruncit, astfel să ții și să faciți.

⁹ Amintește-ți ce a făcut DOMNUL Dumnezeuul tău lui Miriam pe cale, după ce ați ieșit din Egipt.

¹⁰ Când împrumuți ceva fratelui tău, să nu intri în casa lui să îi iei garanția.

¹¹ Să stai afară și omul căruia i-ai împrumutat să îți aducă garanția afară.

¹² Și dacă omul este sărac, să nu te culci cu garanția lui.

¹³ În orice caz să îi înapoiezi garanția la apusul soarelui, ca să doarmă în haina lui și să te binecuvânteze și aceasta îți va fi dreptate înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

¹⁴ Să nu oprimi un servitor angajat, sărac și nevoiaș, dintre frații tăi sau dintre străinii tăi, care sunt în țara ta, înăuntrul porților tale.

¹⁵ La ziua lui să îi dai plata și să nu apună soarele peste ea, pentru că este sărac și își pune inima lui în aceasta, ca nu cumva să strige împotriva ta către DOMNUL și să îți fie păcat.

¹⁶ Părinții să nu fie uciși pentru copii, nici copiii să nu fie uciși pentru părinți, fiecare om să fie dat morții pentru propriul său păcat.

¹⁷ Să nu pervertești judecata străinului, nici a celui fără tată; nici să nu iei o haină a văduvei ca garanție,

¹⁸ Ci să îți amintești că ai fost rob în Egipt și DOMNUL Dumnezeuul tău te-a răscumpărat de acolo; de aceea îți poruncesc să faci acest lucru.

¹⁹ Când îți seceri recolta în câmpul tău și vei fi uitat un snop în câmp, să nu te întorci să îl iei, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă, pentru ca DOMNUL Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în toată lucrarea mâinilor tale.

²⁰ Când îți bați măslinul, să nu treci peste ramuri din nou, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă.

²¹ Când aduni strugurii viei tale, să nu culegi ce rămâne în urma ta, să fie pentru străin, pentru cel fără tată și pentru văduvă.

22 Și să îți amintești că ai fost rob în țara Egiptului, de aceea îți poruncesc să faci acest lucru.

25

1 Dacă este o neînțelegere între oameni și ei vin la judecată, ca judecătorii să îi judece, atunci să declare drept pe cel drept și să condamne pe cel stricat.

2 Și se va întâmpla, dacă omul stricat este demn să fie bătut, judecătorul să îl facă să se întindă și să fie bătut, în fața lui, cu un număr de lovituri conform greșelii lui.

3 Patruzeci de lovituri poate să îi dea și să nu le întrecă, pentru ca nu cumva, dacă le întrece și îl bat peste acestea cu multe lovituri, fratele tău ți-ar părea nemernic.

4 Să nu legi gura bouului când treieră grâne.

5 Când frații locuiesc împreună și unul dintre ei moare și nu are copil, soția mortului să nu se căsătorească în afară, cu un străin; fratele soțului ei să intre la ea și să și-o ia de soție și să împlinească față de ea datoria de frate al soțului.

6 Și se va întâmpla că, întâiul-născut pe care îl naște ea să poarte numele fratelui său mort, ca să nu i se ștergă numele din Israel.

7 Și dacă omului nu îi place să ia pe soția fratelui său, atunci soția fratelui său să se urce la poartă, la bătrâni și să spună: Fratele soțului meu refuză să ridice nume fratelui său în Israel, refuză să împlinească datoria de frate al soțului meu.

8 Atunci bătrânii cetății sale să îl cheme și să îi vorbească și dacă el stăruie și spune: Nu îmi place să o iau,

9 Atunci soția fratelui său să vină la el în prezența bătrânilor și să îi scoată încălțăminte din picior și să îl scuie în față și să răspundă și să spună: Astfel să se facă bărbatului care nu va înălța casa fratelui său.

10 Și în Israel îi va fi pus numele: Casa celui descălțat.

11 Dacă doi bărbați se ceartă unul cu altul și soția unuia se apropie ca să elibereze pe soțul ei din mâna celui care îl lovește și își întinde mâna și îl apucă de părțile ascunse,

12 Atunci să îi tai mâna, ochiul tău să nu o cruțe.

13 Să nu ai la tine în sacul tău greutateți diferite, una mare și una mică.

14 Să nu ai în casa ta măsuri diferite, una mare și una mică.

15 Ci să ai o greutate întregă și dreaptă; să ai o măsură întregă și dreaptă, ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

16 Pentru că toți cei ce fac astfel de lucruri și toți cei ce fac nedreptate, sunt o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

17 Amintește-ți de ce ți-a făcut Amalec pe cale, când ați ieșit din Egipt;

18 Cum te-a întâmpinat pe cale și ți-a lovit spatele, pe toți cei slabi din spatele tău, când tu erai obosit și trudit și el nu s-a temut de Dumnezeu.

19 De aceea se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeuul tău îți va fi dat odihnă din partea tuturor dușmanilor tăi de jur împrejur, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca moștenire să o stăpânești, că tu să ștergi amintirea lui Amalec de sub cer, să nu uiți.

26

1 Și va fi astfel, când vei intra în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău ca moștenire, și o vei stăpâni și vei locui în ea,

² Să iei din primele roade ale pământului, pe care le vei aduce din țara ta, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău, și să le pui într-un coș și să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeuul tău să îți pună numele acolo.

³ Și să mergi la preotul care va fi în zilele acelea și să îi spui: Mărturisesc astăzi DOMNULUI Dumnezeuul tău, că am intrat în țara, pe care DOMNUL a jurat părinților noștri, că ne-o va da.

⁴ Și preotul să ia coșul din mâna ta și să îl pună jos înaintea altarului DOMNULUI Dumnezeuul tău.

⁵ Și să vorbești și să spui înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău: Tatăl meu era un sirian gata să piară și a coborât în Egipt, cu puțini oameni, și acolo a locuit temporar și acolo a devenit o națiune mare, puternică și numeroasă,

⁶ Și egiptenii s-au purtat rău cu noi și ne-au chinuit și au pus robie grea peste noi,

⁷ Și când noi am strigat către DOMNUL Dumnezeuul părinților noștri, DOMNUL a auzit vocea noastră și a văzut necazul nostru și osteneala noastră și oprimarea noastră,

⁸ Și DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână tare și cu braț întins și cu groază mare și cu semne și cu minuni,

⁹ Și ne-a adus în locul acesta și ne-a dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere.

¹⁰ Și acum, iată, am adus primele roade ale țării, pe care tu, DOAMNE, mi-ai dat-o. Și să le pui înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău și să te închini înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

¹¹ Și să te bucuri în fiecare lucru bun, pe care ți-l-a dat DOMNUL Dumnezeuul tău, ție și casei tale, tu și levitul și străinul care este printre voi.

¹² Când vei termina de strâns toate zeciuielile din venitul tău în anul al treilea, anul zeciuielii, și le vei da levitului, străinului, celui fără tată și văduvei, ca ei să mănânce înăuntrul porților tale și să fie săturați,

¹³ Atunci să spui înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău: Am scos din casă lucrurile sfinte și le-am dat și levitului și străinului, celui fără tată și văduvei, conform cu toate poruncile tale, pe care mi le-ai poruncit; nu am încălcat nici nu am uitat vreuna din poruncile tale.

¹⁴ Nu am mâncat din ele în jalea mea, nici nu am îndepărtat din ele pentru vreo folosire necurată, nici nu am dat din ele pentru morți, ci am dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul meu și am făcut conform cu tot ce mi-ai poruncit.

¹⁵ Privește jos din locuința ta cea sfântă, din cer, și binecuvântează pe poporul tău Israel și țara pe care ne-ai dat-o, precum ai jurat părinților noștri, o țară în care curge lapte și miere.

¹⁶ Astăzi DOMNUL Dumnezeuul tău ți-a poruncit să împlinești aceste statute și judecăți și să le ții de aceea și să le împlinești cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.

¹⁷ Tu ai declarat astăzi pe DOMNUL ca Dumnezeu al tău, și că vei umbla în căile lui și vei ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și că vei da ascultare vocii lui,

¹⁸ Și DOMNUL te-a declarat astăzi a fi poporul lui deosebit, precum ți-a promis; și tu să ții toate poruncile lui;

¹⁹ Și că te va înălța, mai presus de toate națiunile pe care le-a făcut el, în laudă și în renume și în onoare; și că tu vei fi un popor sfânt DOMNULUI Dumnezeuul tău, precum a vorbit el.

27

¹ Și Moise cu bătrânii lui Israel au poruncit poporului, spunând: Păziți toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi.

² Și va fi astfel: în ziua când veți trece peste Iordan, în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeu tău, să îți ridici pietre mari și să le văruiești cu var,

³ Și să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi, după ce vei trece ca să intri în țara, pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeu tău, o țară în care curge lapte și miere, precum ți-a promis DOMNUL Dumnezeuul părinților tăi.

⁴ De aceea va fi astfel, după ce veți trece Iordanul, să ridicați aceste pietre pe muntele Ebal, precum vă poruncesc astăzi și să le văruiti cu var.

⁵ Și să zidești acolo un altar DOMNULUI Dumnezeu tău, un altar din pietre, să nu ridici fier asupra lor.

⁶ Să zidești altarul DOMNULUI Dumnezeu tău din pietre întregi și să aduci pe el ofrande arse pentru DOMNUL Dumnezeu tău,

⁷ Și să aduci ofrande de pace și să mănânci acolo și să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeu tău.

⁸ Și să scrii pe pietre foarte lămurit toate cuvintele legii acesteia.

⁹ Și Moise și preoții, leviții, au vorbit întregului Israel, spunând: Ia seama și dă ascultare, Israele, astăzi ai devenit poporul DOMNULUI Dumnezeu tău.

¹⁰ De aceea să ascuți de vocea DOMNULUI Dumnezeu tău și să împlinești poruncile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi.

¹¹ Și Moise a poruncit poporului în ziua aceea, spunând:

¹² Aceștia să stea în picioare să binecuvânteze poporul pe muntele Garizim, după ce veți fi trecut Iordanul: Simeon și Levi și Iuda și Isahar și Iosif și Beniamin;

¹³ Și aceștia să stea în picioare pe Muntele Ebal ca să blesteme: Ruben, Gad și Așer și Zabulon, Dan și Neftali.

¹⁴ Și leviții să vorbească și să spună tuturor bărbaților lui Israel cu voce tare:

¹⁵ Blestemat fie omul care își face orice chip cioplit sau turnat, o urâciune înaintea DOMNULUI, lucrare a mâinilor meșterului, și îl pune într-un loc tainic. Și tot poporul să răspundă și să zică: Amin.

¹⁶ Blestemat fie cel ce disprețuiește pe tatăl său sau pe mama sa. Și tot poporul să spună: Amin.

¹⁷ Blestemat fie cel ce mută piatra de hotar a aproapelui său. Și tot poporul să spună: Amin.

¹⁸ Blestemat fie cel ce face pe orb să rătăcească de pe cale. Și tot poporul să spună: Amin.

¹⁹ Blestemat fie cel ce pervertește judecata străinului, a celui fără tată și a văduvei. Și tot poporul să spună: Amin.

²⁰ Blestemat fie cel ce se culcă cu soția tatălui său, pentru că ridică învelitoarea patului tatălui său. Și tot poporul să spună: Amin.

²¹ Blestemat fie cel ce se culcă cu orice fel de animal. Și tot poporul să spună: Amin.

²² Blestemat fie cel ce se culcă cu sora sa, fiica tatălui său, sau fiica mamei sale. Și tot poporul să spună: Amin.

²³ Blestemat fie cel ce se culcă cu soacra sa. Și tot poporul să spună: Amin.

²⁴ Blestemat fie cel ce lovește pe aproapele său în ascuns. Și tot poporul să spună: Amin.

²⁵ Blestemat fie cel ce ia răsplătă pentru a ucide o persoană nevinovată. Și tot poporul să spună: Amin.

²⁶ Blestemat fie cel ce nu întărește toate cuvintele legii acesteia ca să le împlinescă. Și tot poporul să spună: Amin.

28

¹ Și se va întâmpla, dacă vei da ascultare cu atenție vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, luând seama să împlinești toate poruncile lui, pe care ți le poruncesc astăzi, că DOMNUL Dumnezeuul tău te va înălța mai presus de toate națiunile pământului,

² Și toate aceste binecuvântări vor veni peste tine și te vor ajunge, dacă vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău.

³ Binecuvântat vei fi în cetate și binecuvântat vei fi în câmp.

⁴ Binecuvântat va fi rodul trupului tău și rodul pământului tău și rodul vitelor tale, fătul vacilor tale și turmele oilor tale.

⁵ Binecuvântat va fi coșul tău și covata ta.

⁶ Binecuvântat vei fi când intri și binecuvântat vei fi când ieși.

⁷ DOMNUL va face pe dușmanii tăi, care se ridică împotriva ta, să fie bătuiți înaintea feței tale; ei vor ieși împotriva ta pe o cale și vor fugi dinaintea ta pe șapte căi.

⁸ DOMNUL va porunci binecuvântare asupra ta în depozitele tale și pe tot ce îți vei pune mâna; și te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeuul tău.

⁹ DOMNUL te va întemeia ca popor sfânt pentru el, precum ți-a jurat, dacă vei păzi poruncile DOMNULUI Dumnezeuul tău și vei umbla în căile lui.

¹⁰ Și toate popoarele pământului vor vedea că ești numit după numele DOMNULUI și se vor teme de tine.

¹¹ Și DOMNUL te va face abundent în bunătați, în rodul trupului tău și în rodul vitelor tale și în rodul pământului tău, în țara pe care DOMNUL a jurat părinților tăi să ți-o dea.

¹² DOMNUL îți va deschide tezaurul său bun, cerul să dea ploaie țării tale la timpul ei și să binecuvânteze toată lucrarea mâinii tale, și vei da cu împrumut multor națiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut.

¹³ Și DOMNUL te va face capul și nu coada, și vei fi numai deasupra și nu vei fi dedesubt, dacă dai ascultare poruncilor DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ți le poruncesc astăzi să iei seama și să le împlinești,

¹⁴ Și să nu te abați nici la dreapta nici la stânga, de la niciunul dintre cuvintele pe care ți le poruncesc astăzi, ca să mergi după alți dumnezei să le servești.

¹⁵ Dar se va întâmpla, dacă nu vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să iei seama și să împlinești toate poruncile lui și statutele lui, pe care ți le poruncesc astăzi, că toate blestemele acestea vor veni peste tine și te vor ajunge.

¹⁶ Blestemat vei fi în cetate și blestemat în câmp.

¹⁷ Blestemat va fi coșul tău și blestemată covata ta.

¹⁸ Blestemat va fi rodul trupului tău și rodul țării tale, fătul vacilor tale și turmele oilor tale.

¹⁹ Blestemat vei fi când intri și blestemat când ieși.

²⁰ DOMNUL va trimite peste tine blestem, chinuire și mustrare, peste orice îți vei pune mâna să faci, până când vei fi nimicit și până când vei pieri repede, din cauza stricăciunii faptelor tale, prin care m-ai părăsit.

21 DOMNUL va face ciurma să se lipească de tine, până când te va nimici din țara în care intri să o stăpânești.

22 DOMNUL te va lovi cu mistuire și cu febră și cu inflamare și cu arsură puternică și cu sabie și cu tăciune în grâu și cu mană; și ele te vor urmări până vei pieri.

23 Și cerul tău care este deasupra capului tău va fi aramă, și pământul care este sub tine, fier.

24 DOMNUL va face ploaia peste țara ta, pulbere și praf, ele vor coborî din cer asupra ta, până când vei fi nimicit.

25 DOMNUL va face să fii bătut înaintea dușmanilor tăi, vei ieși împotriva lor pe o cale și vei fugi dinaintea lor pe șapte căi și vei fi alungat în toate împărățiile pământului.

26 Și trupul tău mort va fi hrană pentru toate păsările cerului și fiarele pământului și nimeni nu le va speria.

27 DOMNUL te va lovi cu ulcerele Egiptului și cu tumori și cu crustă și cu pecingine, de care nu te poți vindeca.

28 DOMNUL te va lovi cu nebunie și cu orbire și cu înmărmurire a inimii,

29 Și vei bâjbâi în miezul zilei, precum bâjbâie orbul în întuneric, și nu vei prospera în căile tale și vei fi mereu oprimat și prădat în toate zilele, și nimeni nu te va salva.

30 Te vei logodi cu o femeie și un alt bărbat se va culca cu ea, vei zidi o casă și nu vei locui în ea, vei sădi o vie și nu vei aduna strugurii din ea.

31 Boul tău va fi înjunghiat înaintea ochilor tăi și nu vei mânca din el, măgarul tău va fi luat dinaintea feței tale cu violență și nu îți va fi înapoiat; oile tale vor fi date dușmanilor tăi și nu vei avea pe nimeni ca să le salveze.

32 Fiii tăi și fiicele tale vor fi dați altui popor și ochii tăi vor privi și se vor topi de dor după ei toată ziua și nu va fi nicio putere în mâna ta.

33 O națiune, pe care nu o cunoști, va mânca rodul țării tale și toate muncile tale; și vei fi doar oprimat și zdrobit întotdeauna;

34 Astfel că vei înnebuni la priveliștea pe care ochii tăi o vor vedea.

35 DOMNUL te va lovi la genunchi și la picioare, de la talpa piciorului tău până în creștetul capului tău, cu un ulcer rău care nu poate fi vindecat.

36 DOMNUL te va duce pe tine și pe împăratul tău, pe care îl vei pune peste tine, la o națiune pe care nu ai cunoscut-o nici tu nici părinții tăi și acolo vei servi altor dumnezei, lemn și piatră.

37 Și vei deveni o înmărmurire, un proverb și o zicătoare, între toate națiunile unde te va conduce DOMNUL.

38 Vei duce multă sămânță la câmp și vei strânge puțin, pentru că o va mistui lăcusta.

39 Vei sădi vii și le vei lucra, dar nu vei bea nici din vin, nici nu vei strânge strugurii, pentru că viermii îi vor mânca.

40 Vei avea măslini în toate ținuturile tale, dar nu te vei unge cu untdelemn, pentru că măslinul tău își va lepăda rodul său.

41 Vei naște fii și fiice, dar nu te vei bucura de ei, pentru că vor merge în captivitate.

42 Lăcusta va mistui toți copacii tăi și rodul țării tale.

43 Străinul care este la tine se va înălța peste tine foarte sus; și tu vei coborî foarte jos.

44 El îți va împrumuta și tu nu îi vei împrumuta, el va fi capul, iar tu vei fi coada.

⁴⁵ Mai mult, toate aceste blesteme vor veni peste tine și te vor urmări și te vor ajunge, până vei fi nimicित, pentru că nu ai dat ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să păzești poruncile lui și statutele lui, pe care ți le-a poruncit.

⁴⁶ Și ele vor fi peste tine și peste sămânța ta pentru totdeauna, ca un semn și ca o minune.

⁴⁷ Pentru că nu ai servit DOMNULUI Dumnezeuul tău cu bucurie și cu veselie a inimii, pentru abundența în toate;

⁴⁸ De aceea vei servi pe dușmanii tăi, pe care îi va trimite DOMNUL împotriva ta, în foame și în sete și în goliciune și în lipsă de toate, și el va pune un jug de fier pe grumazul tău, până te va nimici.

⁴⁹ DOMNUL va aduce împotriva ta o națiune de departe, de la marginea pământului, precum zboară acvila; o națiune a cărei limbă nu o vei înțelege;

⁵⁰ O națiune aspră la înfățișare, care nu se uită la fața bătrânilor, nici nu arată favoare tânărului,

⁵¹ Și va mânca rodul vitelor tale și rodul țării tale, până vei fi nimicित, care nu îți va lăsa nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici fătul vacilor tale, nici turmele oilor tale, până te va nimici.

⁵² Și te va asedia în toate porțile tale în toată țara ta, până se vor prăbuși zidurile tale înalte și întărite, în care te-ai încrezut; și te va asedia în toate porțile tale în toată țara ta, pe care ți-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul tău.

⁵³ Și, în asediul și în strâmtorarea cu care te vor chinui dușmanii tăi, vei mânca rodul propriului tău trup, carnea fiilor tăi și a fiicelor tale pe care ți-i va da DOMNUL Dumnezeuul tău,

⁵⁴ Astfel încât ochiul bărbatului plâpând și foarte delicat printre voi, va fi rău față de fratele său și față de soția sânelui său și față de rămășița copiilor săi, pe care îi va lăsa,

⁵⁵ Astfel încât nu va da niciunuia dintre ei din carnea copiilor săi, pe care o va mânca el, pentru că nu i-a rămas nimic în asediul și în strâmtorarea cu care te vor chinui dușmanii tăi, în toate porțile tale.

⁵⁶ Femeia plâpândă și delicată dintre voi, care nu ar fi cutezat să pună talpa piciorului ei pe pământ, din cauza delicatetei și sensibilitate, ochiul ei va fi rău față de soțul sânelui ei și față de fiul ei și față de fiica ei,

⁵⁷ Și față de fătul ei, care iese dintre picioarele ei, și față de copiii ei, pe care îi va naște, pentru că în lipsă de toate îi va mânca în ascuns, în asediul și în strâmtorarea cu care te va chinui dușmanul tău în porțile tale.

⁵⁸ Dacă nu vei lua seama să împlinești toate cuvintele acestei legi, care sunt scrise în această carte, ca să te temi de numele acesta glorios și înspăimântător, DOMNUL DUMNEZEUL TĂU,

⁵⁹ Atunci DOMNUL va face îngrozitoare plăgile tale și plăgile seminței tale, plăgi mari și îndelungate, cu boli rele și îndelungate.

⁶⁰ Mai mult, el va aduce asupra ta toate bolile Egiptului, de care te-ai temut; și ele se vor lipi de tine.

⁶¹ De asemenea, fiecare boală și fiecare plagă, care nu este scrisă în cartea acestei legi, pe ele DOMNUL le va aduce asupra ta, până vei fi nimicित.

⁶² Și veți fi lăsați puțini la număr, deși erați mulți ca stelele cerului, pentru că ai refuzat să ascuți de vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău.

⁶³ Și se va întâmpla, precum DOMNUL s-a bucurat de voi să vă facă bine și să vă înmulțească, tot astfel DOMNUL se va bucura de voi să vă nimicească și

să vă facă de nimic; și veți fi smulși din țara în care intri ca să o stăpânești.

⁶⁴ Și DOMNUL te va împrăștia printre toate popoarele, de la o margine a pământului până la cealaltă; și acolo vei servi altor dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut, nici tu, nici părinții tăi, lemn și piatră.

⁶⁵ Și printre aceste națiuni nu vei avea liniște, nici talpa piciorului tău nu va avea odihnă, ci DOMNUL îți va da acolo o inimă cutremurată și ochi care se topesc și tristețe a minții,

⁶⁶ Și viața ta va atârna în îndoială înaintea ta, și te vei teme noaptea și ziua și nu vei avea siguranță pentru viața ta,

⁶⁷ Dimineața vei spune: De ar fi seară! Și seara vei spune: De ar voi Dumnezeu să fie dimineață! De teama inimii tale, de care te vei teme, și de priveriștea, pe care ochii tăi o vor vedea.

⁶⁸ Și DOMNUL te va întoarce în Egipt cu corăbii, pe calea despre care ți-am vorbit: Să nu o mai vezi; și acolo veți fi vânduți dușmanilor voștri ca robi și roabe și nimeni nu vă va cumpăra.

29

¹ Acestea sunt cuvintele legământului, pe care DOMNUL a poruncit lui Moise, ca să îl facă cu copiii lui Israel în țara Moabului, în afară de legământul pe care l-a făcut cu ei în Horeb.

² Și Moise a chemat pe tot Israelul și le-a spus: Ați văzut tot ce a făcut DOMNUL înaintea ochilor voștri în țara Egiptului, lui Faraon și tuturor servitorilor lui și întregii lui țări;

³ Marile ispite pe care ochii tăi le-au văzut, semnele și acele mari miracole,

⁴ Totuși DOMNUL nu v-a dat o inimă să pătrundeți și ochi să vedeți și urechi să auziți, până în această zi.

⁵ Și v-am condus patruzeci de ani prin pustiu, hainele voastre nu s-au învechit pe voi și sandaua ta nu s-a învechit pe piciorul tău.

⁶ Nu ați mâncat pâine, nici nu ați băut vin sau băutură tare, ca să cunoașteți că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru.

⁷ Și când ați ajuns la acest loc, Sihon, împăratul Hesbonului, și Og, împăratul Basanului, au ieșit împotriva noastră la bătălie și noi i-am lovit,

⁸ Și le-am luat țara și am dat-o ca moștenire rubeniților și gadiților și la jumătate din tribul lui Manase.

⁹ Păziți de aceea cuvintele acestui legământ și împliniți-le, ca să prosperați în tot ce faceți.

¹⁰ Voi stați în picioare astăzi cu toții înaintea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, căpeteniile triburilor voastre, bătrânii voștri și administratorii voștri, toți bărbații lui Israel,

¹¹ Micii voștri, soțiile voastre și străinul tău care este în mijlocul taberei tale, de la tăietorul lemnului tău până la aducătorul apei tale,

¹² Ca să intri în legământ cu DOMNUL Dumnezeuul tău și în jurământul său, pe care DOMNUL Dumnezeuul tău îl face cu tine astăzi,

¹³ Ca să te întemeieze astăzi ca popor al său și să îți fie Dumnezeu, precum ți-a spus și precum a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob.

¹⁴ Și nu numai cu voi fac acest legământ și acest jurământ;

¹⁵ Ci cu acela care stă în picioare aici astăzi cu noi înaintea DOMNULUI Dumnezeuul nostru și de asemenea cu cel care nu este astăzi aici, cu noi,

¹⁶ (Pentru că știți cum am locuit noi în țara Egiptului; și cum am trecut prin mijlocul națiunilor printre care ați trecut;

17 Și ai văzut urâciunile lor și idoliilor lor, lemn și piatră, argint și aur, care erau printre ei),

18 Ca nu cumva să fie între voi vreun bărbat, sau femeie sau familie sau trib, a cărui inimă să se întoarcă astăzi de la DOMNUL Dumnezeuul nostru, ca să meargă și să servească dumnezeilor acestor națiuni, ca nu cumva să fie între voi o rădăcină care aduce fiere și pelin;

19 Și să se întâmple, când aude cuvintele acestui blestem, să se binecuvânteze singur în inima sa, spunând: Voi avea pace, deși umblu în imaginația inimii mele, ca să adaug beția la sete;

20 DOMNUL nu îl va scuti, ci furia DOMNULUI și gelozia lui vor fumege împotriva aceluia bărbat și vor veni peste el toate blestemele care sunt scrise în cartea aceasta și DOMNUL îi va șterge numele de sub cer.

21 Și DOMNUL îl va separa ca rău dintre toate triburile lui Israel, conform cu toate blestemele legământului care sunt scrise în cartea aceasta a legii,

22 Astfel încât generația care va veni din copiii voștri, care se va ridica după voi și străinul care va veni dintr-o țară îndepărtată, vor spune când vor vedea plăgile țării acesteia și bolile pe care DOMNUL le-a pus pe ea;

23 Și că toată țara ei este pucioasă și sare, arzând, că nu este semănată, nici nu rodește, nici nu crește vreo iarbă în ea, ca dărâmare Sodomei și Gomorei, Admei și Țeboimului, pe care le-a dărâmat DOMNUL în furia sa și în mânia sa,

24 Chiar toate națiunile vor spune: Pentru ce a făcut astfel DOMNUL acestei țări? Ce înseamnă dogoarea acestei mari furii?

25 Atunci ei vor spune: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI Dumnezeul părinților lor, pe care l-a făcut cu ei când i-a scos din țara Egiptului,

26 Fiindcă au mers și au servit altor dumnezei și li s-au închinat, dumnezei pe care ei nu i-au cunoscut și el nu li i-a dat,

27 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva acestei țări, ca să aducă asupra ei toate blestemele care sunt scrise în această carte,

28 Și DOMNUL i-a dezrădăcinat din țara lor în furie și în mânie și cu mare indignare și i-a aruncat într-o altă țară, ca în ziua aceasta.

29 Lucrurile tainice aparțin DOMNULUI Dumnezeuul nostru, dar cele revelate ne aparțin nouă și copiilor noștri pentru totdeauna, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi.

30

1 Și se va întâmpla, după ce vor veni peste tine toate lucrurile acestea, binecuvântarea și blestemul, pe care le-am pus înaintea ta și ți le vei aminti printre toate națiunile la care te va împrăștia DOMNUL Dumnezeuul tău,

2 Și te vei întoarce la DOMNUL Dumnezeuul tău și vei asculta de vocea lui conform cu tot ce îți poruncesc eu astăzi, cu toată inima ta și cu tot sufletul tău, tu și copiii tăi,

3 Atunci DOMNUL Dumnezeuul tău va întoarce pe captivii tăi și va avea milă de tine și te va întoarce și te va aduna din nou dintre toate națiunile, printre care te va fi împrăștiat DOMNUL Dumnezeuul tău.

4 Dacă vreunul din ai tăi este împrăștiat până la cele mai îndepărtate margini ale cerului, DOMNUL Dumnezeuul tău te va aduna de acolo și te va lua de acolo,

5 Și DOMNUL Dumnezeuul tău te va aduce în țara pe care au stăpânit-o părinții tăi și tu o vei stăpâni și îți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi.

⁶ Și DOMNUL Dumnezeuul tău îți va circumcide inima și inima seminței tale, ca să iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău, ca să trăiești.

⁷ Și DOMNUL Dumnezeuul tău va pune toate aceste blesteme asupra dușmanilor tăi și asupra celor ce te urăsc, care te-au persecutat.

⁸ Și te vei întoarce și vei asculta de vocea DOMNULUI și vei împlini toate poruncile lui, pe care ți le poruncesc astăzi.

⁹ Și DOMNUL Dumnezeuul tău te va face abundent în fiecare lucrare a mâinii tale, în rodul pântecelui tău și în rodul vitelor tale și în rodul pământului tău, spre bine, pentru că DOMNUL se va bucura din nou de tine spre bine, precum s-a bucurat de părinții tăi,

¹⁰ Dacă vei da ascultare la vocea DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să păzești poruncile lui și statutele lui, care sunt scrise în cartea aceasta a legii, dacă te vei întoarce la DOMNUL Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.

¹¹ Pentru că această poruncă pe care ți-o poruncesc astăzi, nu este nici ascunsă nici departe de tine.

¹² Nu este în cer, ca să spui: Cine se va urca pentru noi în cer și să ne-o aducă, pentru ca să o auzim și să o împlinim?

¹³ Nici nu este dincolo de mare, ca să spui: Cine va trece pentru noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca să o auzim și să o împlinim?

¹⁴ Ci cuvântul este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca să îl împlinești.

¹⁵ Vezi, am pus astăzi înaintea ta viața și binele și moartea și răul;

¹⁶ În aceea că îți poruncesc astăzi să îl iubești pe DOMNUL Dumnezeuul tău, să umbli în căile lui și să păzești poruncile lui și statutele lui și judecățile lui, ca să trăiești și să te înmulțești, și ca DOMNUL Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în țara în care mergi să o stăpânești.

¹⁷ Dar dacă ți se abate inima și nu vei asculta, ci vei fi atras și te vei închina altor dumnezei și le vei servi,

¹⁸ Vă mărturisesc astăzi, că veți pieri negreșit și nu vă veți lungi zilele pe pământul pentru care treci Iordanul, ca să intri să îl stăpânești.

¹⁹ Chem cerul și pământul să mărturisească astăzi împotriva voastră, v-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul; alege dar viața, ca să trăiți deopotrivă tu și sămânța ta,

²⁰ Ca să poți iubi pe DOMNUL Dumnezeuul tău și să ascuți de vocea lui și să te poți alipi de el, pentru că el este viața ta și lungimea zilelor tale, ca să locuiești în țara pe care DOMNUL a jurat-o părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, că le-o dă.

31

¹ Și Moise a mers și a vorbit aceste cuvinte către tot Israelul.

² Și le-a spus: Eu astăzi sunt în vârstă de o sută douăzeci de ani; nu mai pot ieși și intra, de asemenea DOMNUL mi-a spus: Tu nu vei trece Iordanul acesta.

³ DOMNUL Dumnezeuul tău, el va trece înaintea ta și va nimici națiunile acestea dinaintea ta și le vei stăpâni, și Iosua, el va trece înaintea ta, precum a spus DOMNUL.

⁴ Și DOMNUL le va face precum a făcut lui Sihon și lui Og, împărații amoriților și țării lor, pe care i-a nimicit.

5 Și DOMNUL îi va da înaintea voastră, să le faceți conform cu toate poruncile pe care vi le-am poruncit.

6 Fiți tari și curajoși, nu vă temeți, nici nu vă îngroziți înaintea lor, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău, el este cel care merge cu tine; el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi.

7 Și Moise l-a chemat pe Iosua și i-a spus înaintea ochilor întregului Israel: Fii tare și curajos, pentru că tu trebuie să intri cu poporul acesta în țara pe care DOMNUL a jurat-o părinților lor că le-o dă; și tu îi vei face să o moștenească.

8 Și DOMNUL, el este cel care merge înaintea ta; el va fi cu tine, el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, nu te teme, nici nu te descuraja.

9 Și Moise a scris legea aceasta și a dat-o preoților, fiii lui Levi, care purtau chivotul legământului DOMNULUI, și tuturor bătrânilor lui Israel.

10 Și Moise le-a poruncit, spunând: La sfârșitul fiecăror șapte ani, în solemnitatea anului iertării, la sărbătoarea corturilor,

11 Când va veni tot Israelul să se arate înaintea DOMNULUI Dumnezeuul tău în locul pe care îl va alege, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.

12 Adună poporul împreună, pe bărbați și pe femei și pe copii și pe străinul tău care este înăuntrul porților tale, ca să audă și să învețe și să se teamă de DOMNUL Dumnezeuul vostru și să ia seama să împlinească toate cuvintele acestei legi,

13 Și copiii lor, care nu au cunoscut nimic, să audă și să învețe să se teamă de DOMNUL Dumnezeuul vostru, în toate zilele cât trăiți în țara în care treceți Jordanul, ca să o stăpâniți.

14 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, ți se apropie zilele ca să mori; cheamă pe Iosua și înfățișai-vă, ca să îi dau poruncă. Și Moise și Iosua au mers și s-au înfățișat la tabernacolul întâlnirii.

15 Și DOMNUL s-a arătat în tabernacol, într-un stâlp de nor, și stâlpul de nor stătea deasupra intrării tabernacolului.

16 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, tu vei adormi cu părinții tăi și poporul acesta se va ridica și va curvi cu dumnezeii străinilor țării în care intră să fie cu ei și mă va părăsi și va rupe legământul meu pe care l-am făcut cu ei.

17 Atunci furia mea se va aprinde împotriva lor în ziua aceea și îi voi părăsi și îmi voi ascunde fața de ei și ei vor fi mâncați și li se vor întâmpla multe rele și tulburări, astfel încât vor spune în ziua aceea: Nu au venit aceste rele peste noi pentru că Dumnezeuul nostru nu este în mijlocul nostru?

18 Și îmi voi ascunde într-adevăr fața în ziua aceea, pentru toate relele pe care le-au lucrat, pentru că s-au întors spre alți dumnezei.

19 Și acum scrieți această cântare pentru voi, învăța-i pe copiii lui Israel să o cânte, pune-o în gurile lor, ca această cântare să îmi servească de mărturie împotriva copiilor lui Israel.

20 Pentru că îi voi duce în țara pe care am jurat-o părinților lor, în care curge lapte și miere și vor mânca și se vor sătura și se vor îngrășa; atunci se vor întoarce spre alți dumnezei și le vor servi și mă vor provoca și vor rupe legământul meu.

21 Și va fi, când li se vor întâmpla multe rele și tulburări, că această cântare va mărturisi împotriva lor ca o mărturie, pentru că nu va fi uitată din gura seminței lor, pentru că eu cunosc imaginația după care merg, chiar acum, înainte să îi fi adus în țara pe care eu le-am jurat-o.

²² Și Moise a scris această cântare în aceeași zi și a învățat pe copiii lui Israel să o cânte.

²³ Și i-a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, spunând: Fii tare și curajos, pentru că tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care le-am jurat-o, iar eu voi fi cu tine.

²⁴ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Moise de scris cuvintele legii acesteia într-o carte, până la sfârșitul lor,

²⁵ Că Moise a poruncit leviților care purtau chivotul legământului DOMNULUI, spunând:

²⁶ Luați cartea de lege și puneți-o alături de chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeu vostru, ca să fie acolo ca mărturie împotriva ta.

²⁷ Pentru că eu cunosc răzvrătirea ta și gâtul tău înțepenit, iată, încă fiind eu viu cu voi, astăzi, v-ați răzvrătit împotriva DOMNULUI și cu cât mai mult după moartea mea?

²⁸ Adunați la mine pe toți bătrânii triburilor voastre și pe administratorii voștri, ca să vorbesc în urechile lor cuvintele acestea și să chem cerul și pământul ca mărturie împotriva lor.

²⁹ Pentru că știu că după moartea mea vă veți corupe de tot și vă veți abate de la calea pe care v-am poruncit-o; și vi se va întâmpla răul în zilele de pe urmă, pentru că veți face ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provocați la furie prin lucrarea mâinilor voastre.

³⁰ Și Moise a vorbit în urechile întregii adunări a lui Israel cuvintele cântării acesteia, până la sfârșitul lor.

32

¹ Deschideți urechea voi, cerurilor, și voi vorbi; și ascultă, pământule, cuvintele gurii mele.

² Doctrina mea să picure ca ploaia, vorbirea mea să cadă ca roua, ca ploaia mărunță peste verdeața proaspătă și ca ploile peste iarbă,

³ Pentru că voi vesti numele DOMNULUI, dați măreție Dumnezeului nostru.

⁴ El este Stânca, lucrarea sa este desăvârșită, pentru că toate căile lui sunt judecată, el este un Dumnezeu al adevărului și fără nelegiuire, el este just și drept.

⁵ Ei s-au corupt, pata lor nu este cea a copiilor lui, sunt o generație perversă și strâmbă.

⁶ Astfel răsplățiți voi DOMNULUI, popor prost și neînțelept? Nu este el Tatăl tău care te-a cumpărat? Nu te-a făcut el și te-a întemeiat?

⁷ Amintește-ți de zilele din vechime, ia aminte la anii multor generații, întreabă pe tatăl tău și îți va arăta, pe bătrânii tăi și îți vor spune.

⁸ Când cel Preaînalt a împărțit națiunilor moștenirea lor, când a separat pe fiii lui Adam, a așezat granițele poporului conform cu numărul copiilor lui Israel;

⁹ Pentru că partea DOMNULUI este poporul său; Iacob este sorțul moștenirii sale.

¹⁰ El l-a găsit într-un pământ, într-un deșert; într-o risipire, pustiu al urletelor; l-a condus, l-a instruit, l-a păzit ca pe lumina ochiului său.

¹¹ Precum își scutură acvila cuibul, plutește peste puii săi, își întinde aripile, îi ia, îi poartă pe aripile ei tari,

¹² Astfel l-a condus DOMNUL, singur, și nu a fost niciun dumnezeu străin cu el.

13 L-a făcut să călărească pe înălțimile pământului, ca să mănânce rodul câmpului; și l-a făcut să sugă miere din stâncă și untdelemn din stâncă de cremene;

14 Unt de la vaci și lapte de la oi, cu grăsimea mieilor și berbeci de rasă din Basan și țapi cu grăsimea răunchilor grâului; și ai băut sângele pur al strugurelui.

15 Dar Ieșurun s-a îngrășat și a azvârlit din picior, te-ai îngrășat, te-ai îngroșat, te-ai acoperit cu grăsime; atunci l-a părăsit pe Dumnezeu care l-a făcut și a disprețuit Stâncă salvării lui.

16 L-au provocat la gelozie cu dumnezei străini, l-au provocat la mânie cu urâciuni.

17 Au sacrificat dracilor și nu lui Dumnezeu, unor dumnezei pe care nu i-au cunoscut, unora noi, de curând veniți, de care părinții voștri nu s-au temut.

18 De Stâncă, cea care te-a născut, tu ai uitat și nu ți-ai adus aminte de Dumnezeu, care te-a format.

19 Și când DOMNUL a văzut, i-a detestat din cauza provocării fiilor săi și a fiicelor sale.

20 Și a spus: Îmi voi ascunde fața de ei, voi vedea care va fi sfârșitul lor, pentru că ei sunt o generație foarte perversă, copiii în care nu este credință.

21 M-au întărâtat la gelozie prin ceea ce nu este Dumnezeu; m-au provocat la mânie cu deșertăciunile lor, și eu îi voi întărâta la gelozie prin cei ce nu sunt un popor; îi voi provoca la mânie printr-o națiune proastă.

22 Pentru că în mânia mea s-a aprins un foc și va arde până la cel mai adânc iad și va mistui pământul cu venitul lui și va aprinde temeliiile munților.

23 Voi îngrămădi ticăloșii asupra lor, îmi voi consuma săgețile peste ei.

24 Vor fi arși de foame și mistuiți de arșiță pârjolitoare și de distrugere amară, de asemenea voi trimite dinții fiarelor asupra lor, cu otrava șerpilor din țărână.

25 Sabia în afară și teroare înăuntru, amândouă vor nimici pe tânăr și pe fecioară, pe sugar și pe omul cu perii cărunți.

26 Am spus: Îi voi risipi în colțuri, voi face ca amintirea lor să înceteze dintre oameni,

27 Dacă nu m-aș teme de furia dușmanului, ca nu cumva potrivnicii lor să se comporte ciudat și ca nu cumva să spună: Mâna noastră este înălțată și nu DOMNUL a făcut toate acestea.

28 Pentru că ei sunt o națiune lipsită de sfat și nici nu este înțelegere în ei.

29 O, de ar fi înțelepți și de ar înțelege aceasta și ar lua aminte la sfârșitul lor de pe urmă!

30 Cum ar urmări unul o mie și doi ar pune pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi vândut Stâncă lor și nu i-ar fi închis DOMNUL?

31 Pentru că stâncă lor nu este ca Stâncă noastră, chiar dușmanii noștri sunt judecători.

32 Pentru că vița lor este din vița Sodomei și din câmpiile Gomorei, strugurii lor sunt struguri de fiere, ciorchinii lor sunt amari,

33 Vinul lor este otrava dragonilor și veninul crud al viperelor.

34 Nu este lucrul acesta păstrat la mine și sigilat printre tezaurele mele?

35 Mie îmi aparține răzbuțarea și recompensa; la timpul convenit le va aluneca piciorul, pentru că ziua nenorocirii lor este aproape și lucrurile care vor veni peste ei se vor grăbi.

³⁶ Pentru că DOMNUL va judeca pe poporul său și se va pocăi pentru servitorii săi, când va vedea că puterea lor s-a dus și nu va fi nimeni închis, sau lăsat.

³⁷ Și va spune: Unde sunt dumnezeii lor, stâncă în care s-au încrezut,

³⁸ Ei care au mâncat grăsimea sacrificiilor lor și au băut vinul darurilor lor de băutură? Să se ridice și să vă ajute și să fie protecția voastră.

³⁹ Vedeți acum că eu, eu sunt el și nu este alt dumnezeu împreună cu mine; euucid și eu dau viață; eu rănesc și eu vindec, și nu este cineva care să vă scape din mâna mea.

⁴⁰ Pentru că îmi ridic mâna spre cer și spun: Eu trăiesc pentru totdeauna.

⁴¹ Dacă îmi ascut sabia strălucitoare și mâna mea apucă judecata, voi întoarce răzbunare dușmanilor mei și voi răsplăti celor care mă urăsc.

⁴² Îmi voi îmbăta săgețile de sânge și sabia mea va înghiți carne; și le voi îmbăta de sângele celor uciși și al captivilor; de la începutul răzbunărilor peste dușman.

⁴³ Bucurați-vă națiunilor, cu poporul său, pentru că el va răzbuna sângele servitorilor săi și va întoarce răzbunare potrivnicilor săi și va fi milos cu țara sa și cu poporul său.

⁴⁴ Și Moise a venit și a rostit toate cuvintele cântării acesteia în auzul poporului, el și Hoșea, fiul lui Nun.

⁴⁵ Și Moise a terminat de vorbit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,

⁴⁶ Și le-a spus: Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care le mărturisesc printre voi astăzi, ca să le porunțiți copiilor voștri să ia seama să le îplinească, toate cuvintele acestei legi.

⁴⁷ Pentru că nu este un lucru deșert pentru voi, pentru că este viața voastră, și prin acest lucru vă veți prelungi zilele în țara în care treceți Iordanul, ca să o stăpâniți.

⁴⁸ Și DOMNUL a vorbit lui Moise în aceeași zi, spunând:

⁴⁹ Urcă-te pe muntele acesta, Abarim, pe muntele Nebo, care este în țara Moabului, care este în dreptul Ierihonului; și privește țara Canaanului, pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel,

⁵⁰ Și mori pe muntele pe care te vei urca și adună-te la poporul tău; precum a murit Aaron, fratele tău, pe muntele Hor, și a fost adunat la poporul său,

⁵¹ Pentru că ați încălcat legea împotriva mea în mijlocul copiilor lui Israel, la apele Meriba-Cades, în pustiul Țin, pentru că nu m-ați sfințit în mijlocul copiilor lui Israel.

⁵² Totuși tu vei vedea țara înaintea ta dar nu vei intra acolo, în țara pe care o dau copiilor lui Israel.

33

¹ Și aceasta este binecuvântarea, cu care a binecuvântat Moise, omul lui Dumnezeu, pe copiii lui Israel înaintea morții sale.

² Și a spus: DOMNUL a venit din Sinai și le-a răsărit din Seir; el a strălucit din muntele Paran și a venit cu zecile de mii de sfinți, de la dreapta lui ieșea o lege de foc pentru ei.

³ Da, el a iubit poporul; toți sfinții săi sunt în mâna ta, și ei au șezut la picioarele tale; fiecare va primi din cuvintele tale.

⁴ Moise ne-a poruncit o lege, moștenirea adunării lui Iacob.

⁵ Și el era împărat în Ieșurun, când s-au adunat capii poporului și triburile lui Israel.

⁶ Trăiască Ruben și să nu moară și bărbații săi să nu fie puțini.

⁷ Și aceasta este binecuvântarea despre Iuda și el a spus: Ascultă Doamne vocea lui Iuda și adu-l la poporul său, mâinile sale să îi fie suficiente și să îi fi un ajutor împotriva dușmanilor.

⁸ Și despre Levi a spus: Tumim al tău și Urim al tău să fie cu cel sfânt al tău, pe care l-ai încercat la Masa, cu care te-ai certat la apele din Meriba;

⁹ El care a spus tatălui său și mamei sale: Nu l-am văzut, nici nu a recunoscut pe frații săi, nici nu și-a cunoscut proprii copii, pentru că au păzit cuvântul tău și au ținut legământul tău.

¹⁰ Ei vor învăța pe Iacob judecățile tale și pe Israel legea ta, vor pune tămâie înaintea ta și ofrandă arsă în întregime pe altarul tău.

¹¹ Binecuvântează, DOAMNE, averea lui și primește lucrarea mâinilor lui, zdrobește coapsele celor care se ridică împotriva lui și ale celor care îl urăsc, ca să nu se ridice din nou.

¹² Despre Beniamin a spus: Iubitul DOMNULUI va locui în siguranță lângă el; DOMNUL îl va acoperi toată ziua, iar el va locui între umerii săi.

¹³ Și despre Iosif a spus: Binecuvântată fie de DOMNUL țara lui, cu lucrurile prețioase ale cerului, cu rouă și cu adâncul care se odihnește jos,

¹⁴ Și cu roadele prețioase aduse de soare și cu lucrurile prețioase date de lună,

¹⁵ Și cu lucrurile de seamă ale munților străvechi și cu lucrurile prețioase ale dealurilor veșnice,

¹⁶ Și cu lucrurile prețioase ale pământului și ale plinătății lui și cu bunăvoința celui care locuia în rug, să vină binecuvântarea peste capul lui Iosif și peste creștetul capului celui separat de frații săi.

¹⁷ Gloria lui este ca întâiul născut al taurului său și coarnele lui sunt coarnele unicornilor, cu ele va împunge laolaltă popoarele până la marginile pământului, și ei sunt zecile de mii ale lui Efraim și ei sunt miile lui Manase.

¹⁸ Și despre Zabulon a spus: Bucură-te, Zabulon, în ieșirea ta; și tu, Isahar, în corturile tale.

¹⁹ Ei vor chema popoarele la munte; acolo vor aduce ofrande ale dreptății, pentru că vor suge din abundența mărilor și din tezaurele ascunse în nisip.

²⁰ Și despre Gad a spus: Binecuvântat fie cel care lărgeste pe Gad, el locuiește ca un leu și sfâșie brațul cu coroana capului.

²¹ El și-a luat cea mai bună parte, pentru că acolo, într-o parte a legiuitorului, a fost Gad așezat; și a venit cu capii poporului, a făcut dreptatea DOMNULUI și judecățile lui cu Israel.

²² Și despre Dan a spus: Dan este un pui de leu, el va sări din Basan.

²³ Și despre Neftali a spus: Neftali, sătul de favoare și plin de binecuvântarea DOMNULUI, să stăpânești vestul și sudul.

²⁴ Și despre Așer a spus: Binecuvântat fie Așer cu copiii; să fie bine primit fraților săi și să își înmoaie piciorul în untdelemn.

²⁵ Sandalele tale vor fi fier și aramă, și tăria ta ca zilele tale.

²⁶ Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Ieșurun, care călărește pe cer în ajutorul tău și în cer în marea ta.

²⁷ Dumnezeuul cel etern este scăparea ta și dedesubt sunt brațele cele veșnice, și el va alunga pe dușman dinaintea ta; și va spune: Nimicește-i.

²⁸ Atunci Israel va locui singur în siguranță, fântâna lui Iacob va fi într-o țară de grâne și de vin, de asemenea, cerurile sale vor picura rouă.

²⁹ Fericit ești tu, Israele, cine este ca tine, O tu popor salvat de DOMNUL, scutul ajutorului tău și cine este sabia măreției tale! Și dușmanii tăi vor fi găsiți mincinoși înaintea ta; și vei călca peste înălțimile lor.

34

¹ Și Moise s-a urcat din câmpiile Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, care este în dreptul Ierihonului. Și DOMNUL i-a arătat toată țara lui Galaad până la Dan,

² Și tot Neftali și țara lui Efraim și Manase și toată țara lui Iuda, până la marea cea mai îndepărtată,

³ Și sudul și câmpia văii Ierihonului, cetatea palmierilor, până la Țoar.

⁴ Și DOMNUL i-a spus: Aceasta este țara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, spunând: O voi da seminței tale, te-am făcut să o vezi cu ochii tăi, dar tu nu vei trece în ea.

⁵ Și Moise, servitorul DOMNULUI, a murit acolo în țara Moabului, conform cuvântului DOMNULUI.

⁶ Și el l-a înmormântat într-o vale în țara Moabului, față în față cu Bet-Peor și nimeni nu știe mormântul lui până în ziua aceasta.

⁷ Și Moise era în vârstă de o sută douăzeci de ani când a murit, ochiul său nu se întunecase, nici vigoarea lui nu îl părăsise.

⁸ Și copiii lui Israel l-au plâns pe Moise treizeci de zile în câmpiile Moabului; și zilele plânsului și jelierii pentru Moise s-au sfârșit.

⁹ Și Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, pentru că Moise își pusese mâinile peste el, și copiii lui Israel i-au dat ascultare și au făcut precum poruncise DOMNUL lui Moise.

¹⁰ Și nu s-a mai ridicat profet în Israel ca Moise, pe care să îl fi cunoscut DOMNUL față către față,

¹¹ În toate semnele și minunile pe care DOMNUL l-a trimis să le facă în țara Egiptului lui Faraon și tuturor servitorilor lui și întregii lui țări,

¹² Și cu toată acea mână puternică și în toate lucrurile mari și în toată groaza mare pe care Moise le-a arătat înaintea ochilor întregului Israel.

Joshua

¹ Și s-a întâmplat, după moartea lui Moise, servitorul DOMNULUI, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, fiul lui Nun, servitorul lui Moise, spunând:

² Moise, servitorul meu, a murit; de aceea ridică-te acum și treci Iordanul acesta, tu și tot acest popor, până în țara pe care le-o dau copiilor lui Israel.

³ Orice loc, pe care îl va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat; așa cum i-am spus lui Moise.

⁴ De la pustie și Libanul acesta până la râul cel mare, râul Eufrat, tot pământul hitiților și până la marea cea mare spre apusul soarelui, va fi ținutul vostru.

⁵ Niciun om nu va fi în stare să stea în picioare înaintea ta toate zilele vieții tale; precum am fost cu Moise, astfel voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

⁶ Fii tare și curajos; fiindcă acestui popor tu îi vei împărți ca moștenire țara, pe care am jurat-o părinților lor că le-o voi da.

⁷ Numai fii tare și foarte curajos, ca să iei seama să faci conform cu toată legea pe care ți-a poruncit-o servitorul meu, Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să prosperi oriunde vei merge.

⁸ Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, ci cugetă asupra ei zi și noapte, ca să iei seama să faci conform cu tot ce este scris în ea; fiindcă atunci vei face calea ta prosperă și atunci vei avea mult succes.

⁹ Nu ți-am poruncit eu? Fii tare și curajos; nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul tău este cu tine oriunde mergi.

¹⁰ Atunci Iosua le-a poruncit ofițerilor poporului, spunând:

¹¹ Treceți prin ostire și porunciți poporului, spunând: Pregătiți-vă merinde, fiindcă în trei zile veți trece Iordanul acesta, ca să intrați să stăpâniți țara, pe care DOMNUL Dumnezeuul vostru v-o dă ca să o stăpâniți.

¹² Și Iosua le-a vorbit rubeniților și gadiților și jumătății tribului lui Manase, spunând:

¹³ Amintiți-vă de cuvântul pe care vi l-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, spunând: DOMNUL Dumnezeuul vostru v-a dat odihnă și v-a dat această țară.

¹⁴ Soțiile voastre, micuții voștri și vitele voastre, să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise de această parte a Iordanului; dar voi să treceți înarmați înaintea fraților voștri, toți bărbații puternici de valoare și să îi ajutați,

¹⁵ Până când DOMNUL va da odihnă fraților voștri, precum v-a dat și vouă și ei de asemenea vor fi luat în stăpânire țara pe care le-o dă DOMNUL Dumnezeuul vostru; atunci vă veți întoarce în țara stăpânirii voastre și vă veți bucura de ea, de partea aceasta a Iordanului spre răsăritul soarelui, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI.

¹⁶ Și i-au răspuns lui Iosua, spunând: Vom face tot ce ne poruncești și vom merge oriunde ne trimiți.

¹⁷ Precum am dat ascultare lui Moise în toate, astfel îți vom da ascultare ție; numai DOMNUL Dumnezeuul tău să fie cu tine, precum a fost cu Moise.

¹⁸ Oricine se va răzvrăti împotriva poruncii tale și nu va da ascultare cuvintelor tale în tot ce îi poruncești, să fie dat morții; numai fii tare și curajos!

2

¹ Și Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați să spioneze pe ascuns, spunând: Mergeți să vedeți țara, mai ales Ierihonul. Și au mers și au intrat în casa unei curve, numită Rahab, și au găzduit acolo.

² Și i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând: Iată, niște bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această noapte, să cerceteze țara.

³ Și împăratul Ierihonului a trimis la Rahab, spunând: Scoate pe bărbații care au venit la tine, care au intrat în casa ta, fiindcă au venit să cerceteze toată țara.

⁴ Și femeia a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns și a spus astfel: Au venit niște bărbați la mine, dar nu știam de unde erau.

⁵ Și s-a întâmplat, pe când se închidea poarta, când era întuneric, că bărbații au ieșit; încotro au luat-o nu știu. Urmăriți-i repede, fiindcă îi veți ajunge.

⁶ Dar ea îi dusese sus pe acoperișul casei și îi ascunsese cu mănunchiurile de in, pe care le așezase în rânduială pe acoperiș.

⁷ Și bărbații i-au urmărit pe calea Iordanului până la vaduri; și imediat ce au ieșit urmăritorii, au închis poarta.

⁸ Și, înainte ca ei să se fi culcat, ea s-a urcat la ei pe acoperiș;

⁹ Și le-a spus bărbaților: Știu că DOMNUL v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste noi și că toți locuitorii țării se topecs din cauza voastră.

¹⁰ Căci noi am auzit cum DOMNUL a secat apa Mării Roșii pentru voi, când ați ieșit din Egipt și ce ați făcut celor doi împărați ai amoritilor, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon și lui Og, pe care i-ați nimicit de tot.

¹¹ Și imediat ce am auzit aceste lucruri ni s-au topit inimile și nu a mai rămas curaj în vreun om, din cauza voastră; fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru, el este Dumnezeuul sus în cer și jos pe pământ.

¹² De aceea acum, vă rog, jurăți-mi pe DOMNUL că, deoarece am arătat bunătațe față de voi și voi să arătați bunătațe față de casa tatălui meu și să îmi dați un semn adevărat,

¹³ Și că veți lăsa viu pe tatăl meu și pe mama mea și pe frații mei și pe surorile mele și tot ceea ce au și că ne veți salva viețile de la moarte.

¹⁴ Și bărbații i-au răspuns: Viața noastră pentru a voastră, dacă nu faceți cunoscut acest lucru al nostru. Și va fi astfel: când DOMNUL ne va fi dat țara, ne vom purta cu bunătațe și cu adevăr față de tine.

¹⁵ Apoi i-a coborât cu o funie pe fereastră, deoarece casa ei era pe zidul cetății și ea locuia pe zid.

¹⁶ Și le-a spus: Mergeți la munte, ca nu cumva să vă întâlnească urmăritorii; și ascundeți-vă acolo trei zile, până când urmăritorii se întorc; și după aceea mergeți pe drumul vostru.

¹⁷ Și bărbații i-au spus: Astfel vom fi dezlegați de acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să îl jurăm:

¹⁸ Iată, când intrăm în țară, să legi frânghia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât; și să aduci acasă la tine pe tatăl tău și pe mama ta și pe frații tăi și toată casa tatălui tău.

¹⁹ Și va fi, că oricine va ieși pe ușile casei tale în stradă, sângele său va fi asupra capului său și noi vom fi nevinovați; și oricine va fi cu tine în casă, sângele său va fi asupra capului nostru, dacă cineva pune mâna pe el.

²⁰ Dacă faci cunoscut acest lucru al nostru, atunci vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să îl jurăm.

²¹ Și ea a spus: Să fie conform cuvintelor voastre. Și ea i-a trimis iar ei au plecat. Și ea a legat frânghia stacojie la fereastră.

²² Iar ei au mers și au ajuns la munte și au rămas acolo trei zile, până când s-au întors urmăritorii; și urmăritorii i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit.

²³ Și cei doi bărbați s-au întors și au coborât din munte și au trecut și au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au spus tot ce li s-a întâmplat.

²⁴ Și i-a spus lui Iosua: Cu adevărat DOMNUL a dat în mâinile noastre toată țara, fiindcă toți locuitorii țării se topecs din cauza noastră.

3

¹ Și Iosua s-a sculat dis-de-diminează; și au plecat din Sitim și au venit la Iordan, el și toți copiii lui Israel și au găzduit acolo înainte de a trece.

² Și s-a întâmplat, după trei zile, că ofițerii au trecut prin oștire,

³ Și au poruncit poporului, spunând: Când vedeți chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeu vostru și pe preoții leviți purtându-l, atunci să plecați din locul vostru și să mergeți după el,

⁴ Totuși să fie o depărtare între voi și el, cam de două mii de coți după măsură; să nu vă apropiați de el, ca să cunoașteți calea pe care trebuie să mergeți, pentru că nu ați mai trecut pe această cale până acum.

⁵ Și Iosua a spus poporului: Sfințiți-vă, fiindcă mâine DOMNUL va face minuni printre voi.

⁶ Și Iosua le-a vorbit preoților, spunând: Ridicați chivotul legământului și treceți înaintea poporului. Și au ridicat chivotul legământului și au mers înaintea poporului.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi voi începe să te înalț în văzul întregului Israel, ca să știe că, precum am fost cu Moise, tot astfel voi fi cu tine.

⁸ Și să poruncești preoților care poartă chivotul legământului, spunând: Când veți ajunge la marginea apei Iordanului, să stați nemișcați în Iordan.

⁹ Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Apropiați-vă și auziți cuvintele DOMNULUI Dumnezeu vostru.

¹⁰ Și Iosua a spus: Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeu cel viu este printre voi și că va alunga negreșit dinaintea voastră pe canaanii și pe hitiți și pe hiviți și pe periziți și pe ghirgasii și pe amoriți și pe iebusiți.

¹¹ Iată, chivotul legământului Domnului întregului pământ trece înaintea voastră în Iordan.

¹² De aceea acum, luați-vă doisprezece bărbați din triburile lui Israel, un bărbat din fiecare trib.

¹³ Și se va întâmpla, imediat ce tălpile picioarelor preoților care poartă chivotul DOMNULUI, Domnul întregului pământ, se vor odihni în apele Iordanului, că apele Iordanului se vor despărți de apele care coboară de sus și vor sta grămadă.

¹⁴ Și s-a întâmplat, când poporul a plecat din corturile sale, ca să treacă Iordanul și preoții au purtat chivotul legământului înaintea poporului;

¹⁵ Și în timp ce aceia care au purtat chivotul au ajuns la Iordan și picioarele preoților care au purtat chivotul s-au muiat în marginea apei (fiindcă Iordanul se revarsă peste toate malurile sale în toate zilele recoltei),

¹⁶ Că apele care veneau de sus au stat și s-au ridicat într-o grămadă foarte departe de cetatea Adam, care este lângă Taretan; și cele care coborau spre marea câmpiei, chiar marea sărată, s-au oprit și s-au despărțit; și poporul a trecut în dreptul Ierihonului.

¹⁷ Și preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au stat ferm pe pământ uscat în mijlocul Iordanului și toți israeliții au trecut pe pământ uscat, până când toți oamenii au terminat de trecut Iordanul.

4

¹ Și s-a întâmplat, după ce toți oamenii au terminat de trecut Iordanul, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând:

² Luați-vă din popor doisprezece bărbați, un bărbat din fiecare trib,

³ Și porunciți-le, spunând: Să luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde picioarele preoților au stat neclintite, douăsprezece pietre și să le purtați cu voi și să le puneți în locul de găzduire, unde veți găzdui în noaptea aceasta.

⁴ Atunci Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați, pe care îi pregătise dintre copiii lui Israel, un bărbat din fiecare trib.

⁵ Și Iosua le-a spus: Treceți înaintea chivotului DOMNULUI Dumnezeuul vostru, în mijlocul Iordanului, și ridicați fiecare dintre voi câte o piatră pe umăr, conform numărului triburilor copiilor lui Israel,

⁶ Ca aceasta să fie un semn între voi, când va veni timpul și copiii voștri vor întreba pe părinții lor, spunând: Ce înseamnă aceste pietre pentru voi?

⁷ Atunci să le răspundeți: Apele Iordanului au fost despărțite înaintea chivotului legământului DOMNULUI; când a trecut peste Iordan, apele Iordanului au fost despărțite și pietrele acestea vor fi ca amintire copiilor lui Israel, pentru totdeauna.

⁸ Și copiii lui Israel au făcut astfel precum le-a poruncit Iosua și au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum i-a vorbit DOMNUL lui Iosua, conform numărului triburilor copiilor lui Israel; și le-au purtat cu ei la locul unde au găzduit și le-au așezat acolo.

⁹ Și Iosua a ridicat douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde stăteau picioarele preoților care au purtat chivotul legământului; și sunt acolo până în această zi.

¹⁰ Fiindcă preoții care au purtat chivotul au stat în mijlocul Iordanului până s-a terminat tot ce i-a poruncit DOMNUL lui Iosua să spună poporului, conform cu tot ce i-a poruncit Moise lui Iosua; și poporul s-a grăbit și a trecut.

¹¹ Și s-a întâmplat că, după ce tot poporul a terminat de trecut, chivotul DOMNULUI și preoții au trecut în prezența poporului.

¹² Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, precum le-a vorbit Moise.

¹³ Aproape patruzeci de mii pregătiți pentru război au trecut înaintea DOMNULUI la luptă, spre câmpiile Ierihonului.

¹⁴ În ziua aceea DOMNUL a mărit pe Iosua în ochii întregului Israel; și s-au temut de el, cum s-au temut de Moise în toate zilele vieții sale.

¹⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând:

¹⁶ Poruncește preoților care poartă chivotul mărturiei să iasă afară din Iordan.

¹⁷ De aceea Iosua a poruncit preoților, spunând: Ieșiți afară din Iordan.

¹⁸ Și s-a întâmplat, când preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au ieșit afară din mijlocul Iordanului și tălpile picioarelor preoților au ajuns afară pe uscat, că apele Iordanului s-au întors la locul lor și s-au revărsat peste toate malurile sale, ca înainte.

¹⁹ Și poporul a ieșit afară din Iordan în a zecea zi a lunii întâi; și au așezat tabăra în Ghilgal, la granița de est a Ierihonului.

²⁰ Și acele douăsprezece pietre, pe care Iosua le-a ridicat la Ghilgal, le-au luat din Iordan.

²¹ Și le-a vorbit copiilor lui Israel, spunând: Când copiii voștri vor întreba pe părinții lor în timpul care va veni, zicând: Ce înseamnă pietrele acestea?

²² Atunci să faceți cunoscut copiilor voștri, spunând: Israel a trecut Iordanul acesta pe uscat.

²³ Fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru a secat apele Iordanului dinaintea voastră, până ați trecut, așa cum a făcut DOMNUL Dumnezeuul vostru Mării Roșii, pe care a secat-o dinaintea noastră, până am trecut,

²⁴ Pentru ca toate popoarele pământului să cunoască mâna DOMNULUI, că este tare; ca să vă temeți de DOMNUL Dumnezeuul vostru pentru totdeauna.

5

¹ Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații amoritilor, care erau pe partea de vest a Iordanului și toți împărații canaanitilor, care erau lângă mare, că DOMNUL a secat apele Iordanului dinaintea copiilor lui Israel, până am trecut, că li s-a topit inima și nu mai era suflare în ei, din cauza copiilor lui Israel.

² În timpul acela, DOMNUL i-a spus lui Iosua: Fă-ți cuțite ascuțite și circumcidă din nou pe copiii lui Israel a doua oară.

³ Și Iosua și-a făcut cuțite ascuțite și a circumcis pe copiii lui Israel pe dealul prepuțurilor.

⁴ Și acesta este motivul pentru care Iosua i-a circumcis: Tot poporul care a ieșit din Egipt, cei de parte bărbătească, adică toți bărbații de război, au murit în pustiu, pe drum, după ce au ieșit din Egipt.

⁵ Iar tot poporul care ieșise era circumcis, dar tot poporul care se născuse în pustiu, pe drum, pe când au ieșit din Egipt, nu fuseseră circumciși.

⁶ Deoarece copiii lui Israel au umblat patruzeci de ani prin pustie, până au fost nimiciți toți oamenii care erau bărbați de război ieșiți din Egipt, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI, cărora DOMNUL le-a jurat că nu le va arăta țara pe care DOMNUL a jurat părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere.

⁷ Și copiii lor, pe care i-a ridicat în locul lor, pe aceia i-a circumcis Iosua, fiindcă erau necircumciși, pentru că nu i-au circumcis pe drum.

⁸ Și s-a întâmplat, când au terminat de circumcis tot poporul, că au rămas la locurile lor în tabără, până s-au vindecat.

⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi am îndepărtat ocara Egiptului de pe voi. De aceea numele locului este chemat Ghilgal până în această zi.

¹⁰ Și copiii lui Israel au așezat tabăra în Ghilgal și au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii, către seară, în câmpiile Ierihonului.

¹¹ Și au mâncat din grâul vechi al țării a doua zi după paște, azimă și grâu prăjit, în aceeași zi.

¹² Și mana a încetat a doua zi după ce au mâncat din grâul vechi al țării; și copiii lui Israel nu au mai avut mană, ci au mâncat din rodul țării lui Canaan în acel an.

¹³ Și s-a întâmplat, când Iosua era lângă Ierihon, că și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia scoasă, în mână. Și Iosua a mers la el și i-a spus: Ești pentru noi sau pentru potrivnicii noștri?

¹⁴ Iar el a spus: Nu, ci am venit acum ca și căpetenie a oștirii DOMNULUI. Și Iosua a căzut cu fața la pământ și s-a închinat și i-a spus: Ce spune domnul meu servitorului său?

¹⁵ Și căpetenia oștirii DOMNULUI i-a spus lui Iosua: Scoate-ți sandaua din picior, fiindcă locul pe care stai este sfânt. Și Iosua a făcut astfel.

6

¹ Și Ierihonul era cu totul închis din cauza copiilor lui Israel; nimeni nu ieșea și nimeni nu intra.

² Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Vezi, am dat în mâna ta Ierihonul și pe împăratul său și pe cei viteji la luptă.

³ Și să înconjuerați cetatea, toți bărbații de război, și să mergeți în jurul cetății o dată. Astfel să faci șase zile.

⁴ Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe din coarne de berbec; și în ziua a șaptea să înconjuerați cetatea de șapte ori și preoții să sufle din trâmbițe.

⁵ Și se va întâmpla, când vor sufla lung cu coarnele de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, că tot poporul va striga cu un strigăt mare; și zidul cetății se va prăbuși pe loc și poporul va urca fiecare drept înaintea lui.

⁶ Și Iosua, fiul lui Nun, a chemat preoții și le-a spus: Ridicați chivotul legământului și lăsați șapte preoți să poarte șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI.

⁷ Și a spus poporului: Treceți și înconjuerați cetatea și lăsați pe cel înarmat să treacă înaintea chivotului DOMNULUI.

⁸ Și s-a întâmplat, când Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți, purtând cele șapte trâmbițe din coarne de berbec, au trecut înaintea DOMNULUI și au suflat din trâmbițe; și chivotul legământului DOMNULUI îi urma.

⁹ Și bărbații înarmați mergeau înaintea preoților care suflau din trâmbițe și ariergarda oștirii venea după chivot, preoții mergând și suflând din trâmbițe.

¹⁰ Și Iosua a poruncit poporului, spunând: Să nu strigați, nici să nu vi se audă vocea și niciun cuvânt să nu vă iasă din gură, până în ziua în care vă voi spune să strigați; atunci să strigați.

¹¹ Astfel chivotul DOMNULUI a înconjurat cetatea, mergând împrejurul ei o dată; și au intrat în tabără și s-au adăpostit în tabără.

¹² Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și preoții au luat chivotul DOMNULUI.

¹³ Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI, mergeau și suflau din trâmbițe și bărbații înarmați au mers înaintea lor; dar ariergarda a venit după chivotul DOMNULUI, preoții mergând și suflând din trâmbițe.

¹⁴ Și a doua zi au înconjurat cetatea o dată și s-au întors în tabără: astfel au făcut șase zile.

¹⁵ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că s-au sculat devreme, în zori de zi și au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori; doar în acea zi au înconjurat cetatea de șapte ori.

¹⁶ Și s-a întâmplat, la a șaptea oară, când preoții au suflat din trâmbițe, că Iosua a spus poporului: Strigați, fiindcă DOMNUL v-a dat cetatea!

¹⁷ Și cetatea va fi blestemată de la DOMNUL, ea și toți câți sunt înăuntru; doar curva Rahab va trăi, ea și toți care sunt cu ea în casă, pentru că a ascuns pe mesagerii pe care noi i-am trimis.

18 Și voi, în orice fel, păziți-vă de lucrul blestemat, ca nu cumva să vă faceți blestemați, când luați din lucrul blestemat și faceți tabăra lui Israel un blestem și o tulburăți.

19 Dar tot argintul și aurul și vasele de aramă și fier, sunt consacrate DOMNULUI; vor intra în trezoreria DOMNULUI.

20 Astfel poporul a strigat când preoții au suflat din trâmbițe; și s-a întâmpilat, când poporul a auzit sunetul trâmbiței și poporul a strigat cu un mare strigăt, că zidul s-a prăbușit pe loc, astfel încât poporul a intrat în cetate, fiecare om drept înaintea lui și au luat cetatea.

21 Și au nimicit în întregime tot ce era în cetate, deopotrivă bărbat și femeie, tânăr și bătrân și bou și oaie și măgar, cu ascuțitul sabiei.

22 Dar Iosua le spusese celor doi bărbați care spionaseră țara: Intrați în casa curvei și scoateți afară de acolo femeia și tot ce are, precum i-ați jurat.

23 Și tinerii care erau spioni au intrat și au scos afară pe Rahab și pe tatăl ei și pe mama ei și pe frații ei și tot ce avea ea; și au scos toate rudele ei și i-au lăsat în afara taberei lui Israel.

24 Și au ars cetatea cu foc și tot ce era în ea; doar argintul, aurul și vasele de aramă și de fier, le-au pus în trezoreria casei DOMNULUI.

25 Și Iosua a lăsat în viață pe curva Rahab și casa tatălui ei și tot ce avea ea; și ea a locuit în Israel până în această zi, deoarece a ascuns pe mesagerii pe care Iosua i-a trimis să spioneze Ierihonul.

26 Și Iosua i-a conjurat în acel timp, spunând: Blestemat fie înaintea DOMNULUI, omul care se ridică și construiește această cetate Ierihon; el va pune temelia acesteia pe întâiul lui născut și pe cel mai tânăr fiu al său va ridica porțile ei.

27 Astfel DOMNUL a fost cu Iosua; și faima lui s-a răspândit în toată țara.

7

1 Și copiii lui Israel au făcut fărâdelege în lucrul blestemat, căci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din ce era blestemat, și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva copiilor lui Israel.

2 Și Iosua a trimis oameni din Ierihon la Ai, care este lângă Bet-Aven, în partea de est a Betelului și le-a vorbit, spunând: Urcați-vă și cercetați țara. Și oamenii s-au urcat și au cercetat cetatea Ai.

3 Și s-au întors la Iosua și i-au spus: Să nu se urce tot poporul; cam două sau trei mii de oameni să se urce și să bată cetatea Ai; să nu faci ca tot poporul să ostenească acolo, fiindcă acei oameni sunt puțini.

4 Și s-au urcat din popor acolo aproape trei mii de bărbați, dar au fugit dinaintea bărbaților din Ai,

5 Și bărbații din Ai au ucis dintre ei cam treizeci și șase de bărbați; și i-au urmărit dinaintea porții până la Șebarim și i-au bătut la coborâre; de aceea inima poporului s-a topit și s-a făcut ca apa.

6 Și Iosua și-a sfâșiat hainele și a căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI până seara, el și bătrânii lui Israel și și-au presărat țărână pe capete.

7 Și Iosua a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE, pentru ce, oare, ai adus poporul acesta peste Iordan, ca să ne dai în mâna amoriților, pentru a ne nimici? De ne-am fi mulțumit și am fi rămas dincolo de Iordan!

8 O, Doamne, ce voi spune când Israel va întoarce spatele înaintea dușmanilor săi?

⁹ Deoarece canaanii și toți locuitorii țării vor auzi și ne vor înconjura și ne vor stârpi numele de pe pământ; și ce vei face marelui tău nume?

¹⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Ridică-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta?

¹¹ Israel a păcătuit; și au încălcat de asemenea legământul meu, pe care li-l poruncisem; și chiar au luat din ce era blestemat și au și furat și s-au fățarnicit și au pus între lucrurile lor.

¹² De aceea copiii lui Israel nu au putut să stea înaintea dușmanilor lor, ci au întors spatele înaintea dușmanilor lor, căci copiii lui Israel au fost blestemați; nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici pe cel blestemat din mijlocul vostru.

¹³ Ridică-te, sfințește poporul și spune: Sfințiți-vă pentru mâine, fiindcă astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Este un lucru blestemat în mijlocul tău, Israele; nu vei putea să stai înaintea dușmanilor tăi, până nu veți scoate ce este blestemat din mijlocul vostru.

¹⁴ De aceea să vă apropiați mâine dimineață după triburile voastre: și va fi așa că tribul pe care îl va arăta DOMNUL, să vină după familie; și familia pe care o va arăta DOMNUL, să vină după case; și casa pe care o va arăta DOMNUL, să vină bărbat cu bărbat.

¹⁵ Și va fi că cel ce este arătat cu lucrul blestemat să fie ars în foc, el și tot ce are, pentru că a încălcat legământul DOMNULUI și pentru că a lucrat prosteste în Israel.

¹⁶ Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și a adus pe Israel după triburile sale; și a fost ales tribul lui Iuda.

¹⁷ Și a adus familiile lui Iuda și a ales familia zerahiților; și a adus familia zerahiților, bărbat cu bărbat, și a fost ales Zabdi.

¹⁸ Și a adus casa lui, bărbat cu bărbat, și a fost ales Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda.

¹⁹ Și Iosua i-a spus lui Acan: Fiul meu, dă glorie DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel te rog și mărturisește înaintea lui și spune-mi acum ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic.

²⁰ Și Acan a răspuns lui Iosua și a zis: Într-adevăr, am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel și așa am făcut:

²¹ Când am văzut în pradă o manta frumoasă de Babilon și două sute de șekeli de argint și un lingou de aur, în greutate de cincizeci de șekeli, le-am pofțit și le-am luat; și, iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu și argintul este dedesubt.

²² Și Iosua a trimis mesageri și ei au alergat la cort; și, iată, era ascunsă în cortul lui și argintul dedesubt.

²³ Și le-au luat din mijlocul cortului și le-au adus la Iosua și la toți copiii lui Israel și le-au pus jos, înaintea DOMNULUI.

²⁴ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, și argintul și mantaua și lingoul de aur și pe fiii săi și pe fiicele sale și boii săi și măgarii săi și oile sale și cortul său și toate ale sale și le-au adus în Valea Acor.

²⁵ Și Iosua a spus: De ce ne-ai tulburat? DOMNUL te va tulbura în această zi. Și tot Israelul l-a ucis cu pietre și i-au ars în foc după ce i-au ucis cu pietre.

²⁶ Și au ridicat deasupra lui o grămadă mare de pietre, care este până în această zi. Astfel DOMNUL s-a întors din înverșunarea mâniei sale. De aceea s-a pus numele locului aceluia Valea Acor, până în această zi.

8

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu te descuraja; ia cu tine tot poporul de război și ridică-te și urcă-te la Ai; vezi, am dat în mâna ta pe împăratul din Ai și pe poporul său și cetatea sa și țara sa;

² Și vei face cetății Ai și împăratului său așa cum ai făcut Ierihonului și împăratului său; numai prada ei și vitele ei să le luați ca pradă pentru voi; pune o pândă împotriva cetății, în spatele ei.

³ Și Iosua s-a ridicat împreună cu tot poporul de război, ca să se urce la Ai; și Iosua a ales treizeci de mii de bărbați puternici de valoare și i-a trimis noaptea.

⁴ Și le-a poruncit, spunând: Iată, voi veți pândi împotriva cetății, în spatele cetății; nu vă depărtați prea mult de cetate și fiți gata toți.

⁵ Și eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate; și se va întâmpla, când vor ieși împotriva noastră, ca la început, vom fugi dinaintea lor;

⁶ (Fiindcă ei vor ieși după noi) până îi vom atrage de la cetate; fiindcă vor spune: Ei fug dinaintea noastră, ca la început. De aceea vom fugi dinaintea lor.

⁷ Atunci vă veți ridica de la pândă și veți lua cetatea, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru o va da în mâna voastră.

⁸ Și va fi, după ce veți lua cetatea, că o veți arde cu foc; să faceți după porunca DOMNULUI. Vedeți, v-am poruncit.

⁹ Și Iosua i-a trimis; și ei s-au dus să stea la pândă și s-au așezat între Betel și Ai, la vest de Ai; dar Iosua a rămas în noaptea aceea în mijlocul poporului.

¹⁰ Și Iosua s-a sculat dis-de-diminează și a numărat poporul și s-a urcat, el și bătrânii lui Israel, înaintea poporului, spre Ai.

¹¹ Și tot poporul de război care era cu el s-a urcat și s-a apropiat și au venit înaintea cetății și au așezat tabăra la nord de Ai; și valea era între ei și Ai.

¹² Și a luat cam cinci mii de oameni și i-a pus la pândă între Betel și Ai, în partea de vest a cetății.

¹³ Și după ce au așezat poporul, toată oștirea care era la nord de cetate și pe cei care pândeau în partea de vest a cetății, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.

¹⁴ Și s-a întâmplat, când a văzut împăratul cetății Ai acest lucru, că oamenii din Ai s-au grăbit și s-au sculat devreme; și bărbații cetății au ieșit împotriva lui Israel la luptă, împăratul și tot poporul său, la un timp rânduit, înaintea câmpiei; dar el nu știa că erau în spatele cetății cei ce stăteau la pândă împotriva lui.

¹⁵ Și Iosua și tot Israelul s-au prefăcut că sunt bătuți înaintea lor și au fugit pe calea pustiului.

¹⁶ Și tot poporul care era în Ai a fost chemat să îi urmărească; și au urmărit pe Iosua și au fost atrași departe de cetate.

¹⁷ Și nu a rămas niciun om în Ai sau în Betel care să nu fi ieșit după Israel; și au lăsat cetatea deschisă și au urmărit pe Israel.

¹⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Întinde sulița care este în mâna ta spre Ai; fiindcă o voi da în mâna ta. Și Iosua a întins spre cetate sulița care era în mâna lui.

¹⁹ Și cei care stăteau la pândă s-au ridicat repede din locul lor și îndată ce și-a întins el mâna au alergat și au intrat în cetate și au luat-o și s-au grăbit și au pus foc cetății.

²⁰ Și când bărbații din Ai s-au întors și au văzut, iată, fumul cetății se urca până la cer, și nu au avut putere să fugă pe o cale sau pe alta; și poporul care fugea spre pustiu s-a întors asupra urmăritorilor.

²¹ Și când Iosua și tot Israelul au văzut că aceia de la pândă au luat cetatea și că fumul cetății se urca, s-au întors și au ucis pe oamenii din Ai.

²² Și ceilalți au ieșit din cetate împotriva lor, astfel că ei erau în mijlocul lui Israel, unii dincoace și alții dincolo; și i-au bătut până nu au lăsat pe niciunul să rămână sau să scape.

²³ Și au prins viu pe împăratul din Ai și l-au adus la Iosua.

²⁴ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmp, în pustiu unde i-au urmărit și după ce toți au căzut prin ascuțișul sabiei până au fost nimiciți, că toți israeliții s-au întors la Ai și l-au lovit cu ascuțișul sabiei.

²⁵ Și așa a fost, că toți cei ce au căzut în acea zi, deopotrivă bărbați și femei, au fost douăsprezece mii, toți oamenii din Ai.

²⁶ Și Iosua nu și-a tras înapoi mâna pe care o întinse cu sulița, până când a nimicit în întregime pe toți locuitorii din Ai.

²⁷ Israel a luat ca pradă pentru el numai vitele și prada acelei cetăți, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl poruncise lui Iosua.

²⁸ Și Iosua a ars cetatea Ai și a făcut-o pentru totdeauna un morman, o dărâmtură până în această zi.

²⁹ Și a spânzurat de un lemn pe împăratul din Ai, până la apusul soarelui; și la apusul soarelui, Iosua a poruncit să fie coborât trupul lui mort de pe lemn și să fie aruncat la intrarea porții cetății și deasupra lui să fie ridicată o grămadă mare de pietre, care este până în această zi.

³⁰ Atunci Iosua a zidit un altar DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel pe muntele Ebal,

³¹ După cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, copiilor lui Israel, așa cum este scris în cartea legii lui Moise: un altar de pietre întregi, asupra cărora nimeni nu ridicase fierul; și au adus deasupra lui ofrande arse DOMNULUI și au sacrificat ofrande de pace.

³² Și a scris acolo, pe pietre, o copie a legii lui Moise, pe care el o scrisese în prezența copiilor lui Israel.

³³ Și tot Israelul și bătrânii săi și ofițerii și judecătorii săi au stat de o parte și de alta a chivotului, înaintea preoților, leviților, care purtau chivotul legământului DOMNULUI, atât străinul cât și cel care s-a născut între ei; jumătate din ei în dreptul muntelui Garizim și jumătate în dreptul muntelui Ebal, așa cum mai înainte poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, ca să binecuvânteze pe poporul lui Israel.

³⁴ Și, după aceea, a citit toate cuvintele legii, binecuvântările și blestemele, conform cu toate cele scrise în cartea legii.

³⁵ Nu a fost un cuvânt din tot ce poruncise Moise, pe care să nu îl fi citit Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel și a femeilor și a copilașilor și a străinilor care umblau printe ei.

9

¹ Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații de dincoace de Iordan, din dealuri și de la văi și de pe toate țărmurile Mării celei Mari, în dreptul Libanului, că heteții și amoriții și canaaniții și fereziții și heviții și iebusiții,

² S-au adunat cu un gând, ca să se lupte cu Iosua și cu Israel.

³ Și când locuitorii Gabaonului au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai,

⁴ Au lucrat cu vicleșug și s-au dus și s-au prefăcut ca și când ar fi fost ambasadori și au luat saci vechi pe măgarii lor și burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite,

⁵ Și sandale vechi și cârpite în picioarele lor și haine vechi pe ei; și toată pâinea merindelor lor era uscată și mucegăită.

⁶ Și s-au dus la Iosua în tabără, la Ghilgal, și i-au spus lui și băraților lui Israel: Noi am venit dintr-o țară îndepărtată; de aceea acum, faceți alianță cu noi.

⁷ Și bărații lui Israel au spus heviților: Poate că voi locuiți între noi, cum să facem alianță cu voi?

⁸ Iar ei i-au spus lui Iosua: Suntem servitorii tăi. Și Iosua le-a spus: Cine sunteți și de unde veniți?

⁹ Iar ei i-au spus: Servitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată, datorită numelui DOMNULUI Dumnezeuul tău; fiindcă am auzit despre faima lui și despre tot ce a făcut în Egipt,

¹⁰ Și despre tot ce a făcut celor doi împărați ai amoriților, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era în Aștarot.

¹¹ De aceea bătrânii noștri și toți locuitorii țării noastre ne-au vorbit, spunând: Luați cu voi merinde pentru drum și mergeți în întâmpinarea lor și spuneți-le: Suntem servitorii voștri și acum, faceți alianță cu noi.

¹² Această pâine a noastră, a merindelor, am luat-o caldă din casele noastre în ziua când am ieșit, ca să venim la voi; dar acum, iată, este uscată și mucegăită.

¹³ Și aceste burdufuri de vin, pe care le-am umplut, au fost noi și, iată, s-au rupt; și aceste haine ale noastre și sandalele noastre s-au învechit din cauza lungimii foarte mare a drumului.

¹⁴ Și bărații lui Israel au luat din merindele lor și nu au căutat sfatul gurii DOMNULUI.

¹⁵ Și Iosua a făcut pace cu ei și a făcut alianță cu ei, ca să îi lase să trăiască; și prinții adunării le-au jurat.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, la trei zile după ce au făcut alianță cu ei, au auzit că ei erau vecinii lor și că locuiau între ei.

¹⁷ Și copiii lui Israel au plecat și a treia zi au intrat în cetățile lor. Și cetățile lor erau Gabaon și Chefira și Beerot și Chiriat-Iearim.

¹⁸ Și copiii lui Israel nu i-au bătut, deoarece prinții adunării le juraseră pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel. Și toată adunarea a cântit împotriva prinților.

¹⁹ Și toți prinții au spus către toată adunarea: Le-am jurat pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel; de aceea acum, nu ne putem atinge de ei.

²⁰ Aceasta le vom face; îi vom lăsa să trăiască, pentru ca nu cumva furie să vină asupra noastră din cauza jurământului cu care le-am jurat.

²¹ Și prinții le-au spus: Lasă-i să trăiască; dar să fie tăietori de lemne și cărători de apă pentru toată adunarea, așa cum le promiseseși prinții.

²² Și Iosua i-a chemat și le-a vorbit, spunând: Pentru ce ne-ați înșelat, zicând: Suntem foarte departe de voi, când de fapt locuiți în mijlocul nostru?

²³ De aceea acum, sunteți blestemați și nu veți înceta să fiți robi și tăietori de lemne și cărători de apă pentru casa Dumnezeuului meu.

²⁴ Și ei au răspuns lui Iosua și au zis: Pentru că s-a spus negreșit servitorilor tăi cum DOMNUL Dumnezeuul tău a poruncit lui Moise, servitorul său, să vă dea toată țara și să nimicească pe toți locuitorii țării dinaintea voastră; de aceea ne-am temut foarte mult pentru viețile noastre, din cauza voastră, și am făcut acest lucru.

²⁵ Și acum, iată, suntem în mâna ta; fă cum este bine și drept în ochii tăi să ne faci.

²⁶ Și astfel le-a făcut și i-a eliberat din mâna copiilor lui Israel încât nu i-au ucis.

²⁷ Și în acea zi Iosua i-a făcut tăietori de lemne și cărători de apă pentru adunare și pentru altarul DOMNULUI, până în această zi, în locul pe care l-ar alege el.

10

¹ Și s-a întâmplat, când a auzit Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, cum Iosua luase cetatea Ai și o nimicise în întregime; cum făcuse cetății Ai și împăratului ei, așa cum făcuse Ierihonului și împăratului său; și că locuitorii din Gabaon făcuseră pace cu Israel și erau între ei,

² Că s-au temut foarte mult, pentru că Gabaon era o cetate mare, ca una din cetățile împărătești și era mai mare decât Ai și toți bărbații lui erau puternici.

³ De aceea Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a trimis la Hoham, împăratul Hebronului, și la Piream, împăratul Iarmutului, și la Iafia, împăratul Lachisului, și la Debir, împăratul Eglonului, spunând:

⁴ Urcăți-vă la mine și ajutați-mă să batem Gabaon, fiindcă a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel.

⁵ De aceea, cei cinci împărați ai amoriților: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului și împăratul Eglonului s-au adunat și s-au urcat, ei și toate oștirile lor și au așezat tabăra înaintea Gabaonului și au făcut război împotriva lui.

⁶ Și bărbații din Gabaon au trimis la Iosua în tabără la Ghilgal, spunând: Nu îți trage mâna de la servitorii tăi; urcă-te repede la noi și salvează-ne și ajută-ne; fiindcă toți împărații amoriților care locuiesc în munți s-au adunat împotriva noastră.

⁷ Astfel Iosua s-a urcat din Ghilgal, el și tot poporul de război împreună cu el și toți cei viteji în luptă.

⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă i-am dat în mâinile tale; niciun om dintre ei nu va sta înaintea ta.

⁹ De aceea Iosua a venit dintr-o dată asupra lor și s-a urcat din Ghilgal toată noaptea.

¹⁰ Și DOMNUL i-a învins înaintea copiilor lui Israel, și Israel i-a măcelărit cu mare măcel la Gabaon; și i-a urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda.

¹¹ Și s-a întâmplat, când fugeau ei dinaintea lui Israel și erau la coborâșul Bet-Horonului, că DOMNUL a aruncat din ceruri pietre mari asupra lor până la Azec și au murit; mai mulți erau cei ce au murit de grindină decât cei pe care i-au ucis copiii lui Israel cu sabia.

¹² Și Iosua a vorbit DOMNULUI în ziua când DOMNUL i-a dat pe amoriți înaintea copiilor lui Israel și a spus în fața lui Israel: Oprește-te soare asupra Gabaonului; și tu, lună, în Valea Aialonului!

13 Și soarele s-a oprit și luna a stat până ce poporul s-a răzbunat asupra dușmanilor săi. Nu este scris acest lucru în cartea lui Iășar? Astfel soarele a stat în mijlocul cerurilor și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă.

14 Și nu a fost zi ca aceasta nici înainte, nici după aceea, când DOMNUL să fi ascultat vocea unui om, fiindcă DOMNUL lupta pentru Israel.

15 Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-au întors în tabără la Ghilgal.

16 Și acei cinci împărați au fugit și s-au ascuns în peșteră la Macheda.

17 Și i s-a spus lui Iosua, zicând: Cei cinci împărați au fost găsiți ascunși în peșteră la Macheda.

18 Și Iosua a spus: Rostogoliți pietre mari la gura peșterii și puneți oameni lângă ea, ca să îi păzească.

19 Și nu vă opriți, urmăriți pe dușmanii voștri și bateți-i pe cei mai de la urmă dintre ei; nu îi lăsați să intre în cetățile lor, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru i-a dat în mâna voastră.

20 Și s-a întâmplat că, după ce Iosua și copiii lui Israel i-au terminat de măcelărit cu foarte mare măcel, până i-au nimicit, cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetățile întărite.

21 Și tot poporul s-a întors în pace în tabără la Iosua, la Macheda; nimeni nu și-a mișcat limba împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel.

22 Atunci Iosua a spus: Deschideți gura peșterii și aduceți la mine pe cei cinci împărați din peșteră.

23 Și au făcut așa și au adus la el, din peșteră, pe cei cinci împărați: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și pe împăratul Eglonului.

24 Și s-a întâmplat, după ce au adus pe acei împărați la Iosua, că Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel și a spus căpeteniilor bărbaților de război care merseseră cu el: Apropiați-vă, puneți-vă picioarele pe grumajii acestor împărați. Și s-au apropiat și și-au pus picioarele pe grumajii lor.

25 Și Iosua le-a spus: Nu vă temeți, nici nu vă descurajați; fiți tari și curajoși, fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora luptați.

26 Și, după aceasta, Iosua i-a lovit și i-a ucis și i-a spânzurat pe cinci lemne; și au stat spânzurați pe lemne până seara.

27 Și s-a întâmplat, la timpul apusului soarelui, că Iosua a poruncit și i-au coborât de pe lemne și i-au aruncat în peștera în care se ascuseseră și au pus pietre mari la gura peșterii, care sunt până în ziua aceasta.

28 Și în ziua aceea Iosua a luat Macheda și a lovit-o cu ascuțișul sabiei și a nimicit în întregime pe împăratul ei și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să rămână niciunul și a făcut împăratului din Macheda cum făcuse împăratului Ierihonului.

29 Atunci Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Macheda la Libna și s-au luptat împotriva Libnei.

30 Și DOMNUL a dat-o și pe ea și pe împăratul ei în mâna lui Israel; și Israel a lovit-o cu ascuțișul sabiei pe ea și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să rămână niciunul din ea și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului.

31 Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Libna la Lachis și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui.

32 Și DOMNUL a dat Lachisul în mâna lui Israel, care l-a luat a doua zi și l-a lovit cu ascuțișul sabiei pe el și pe toate sufletele care erau în el, conform cu

toate cele ce făcuse Libnei.

³³ Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a urcat să ajute Lachisul. Și Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul său, până nu a lăsat să îi rămână niciunul.

³⁴ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Lachis la Eglon; și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui.

³⁵ Și l-au luat în acea zi și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și în acea zi a nimicit în întregime toate sufletele care erau în el, conform cu toate cele ce făcuseră Lachisului.

³⁶ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a urcat de la Eglon la Hebron și s-au luptat împotriva lui,

³⁷ Și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și pe împăratul lui și toate cetățile lui și toate sufletele care erau în el. Nu a lăsat să rămână niciunul, după toate cele ce făcuseră Eglonului, și l-a nimicit în întregime, pe el și toate sufletele care erau în el.

³⁸ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors la Debir și s-au luptat împotriva lui;

³⁹ Și l-a luat și pe împăratul lui și toate cetățile lui; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au nimicit în întregime toate sufletele care erau în el; nu au lăsat să rămână niciunul; așa cum făcuse Hebronului, tot așa făcuse Libnei și împăratului ei, tocmai cum a făcut și Debirului și împăratului său.

⁴⁰ Astfel Iosua a bătut toată țara, ținutul deluros și partea de sud și a văii și ținutul izvoarelor și pe toți împărații lor; nu a lăsat să rămână niciunul, ci a nimicit în întregime tot ce sufla, așa cum poruncise DOMNUL Dumnezeu lui Israel.

⁴¹ Și Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza și toată țara Gosen până la Gabaon.

⁴² Și Iosua a luat dintr-o singură dată pe toți acești împărați și țara lor, pentru că DOMNUL Dumnezeu lui Israel lupta pentru Israel.

⁴³ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors în tabără la Ghilgal.

11

¹ Și s-a întâmplat, când a auzit Iabin, împăratul Hațorului, că a trimis la Ioba, împăratul Madonului, și la împăratul Șimronului și la împăratul Așafului,

² Și la împărații care erau în partea de nord a munților și în câmpiile din sudul Chineretului și în valea și granițele lui Dor în partea de vest,

³ La canaaniti din est și din vest și la amoriti și la hetiti și la fereziti și la iebusiti în munți și la heviti sub poalele Hermonului, în țara Mițpa.

⁴ Și au ieșit, ei și toate oștirile lor cu ei, popor mult, mulțime ca nisipul care este pe țărmul mării și cai și care foarte multe.

⁵ Și când toți acești împărați s-au întâlnit, au venit și au așezat tabăra împreună lângă apele Merom, ca să se lupte împotriva lui Israel.

⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă mâine, pe timpul acesta, îi voi da pe toți, uciși, înaintea lui Israel; să tai tendoanele picioarelor cailor lor și să arzi în foc carele lor.

⁷ Astfel Iosua și tot poporul de război împreună cu el a venit dintr-o dată asupra lor, lângă apele Merom și au căzut asupra lor.

⁸ Și DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel care i-a bătut și i-a urmărit până la Sidonul cel mare și până la Misrefot-Maim și până la Valea Mițpa, spre est, și i-a bătut până nu au lăsat să le rămână niciunul.

⁹ Și Iosua le-a făcut cum i-a cerut DOMNUL; a tăiat tendoanele picioarelor cailor lor și a ars în foc carele lor.

¹⁰ Și în timpul acela Iosua s-a întors și a luat Hațorul și a lovit cu sabia pe împăratul lui, fiindcă Hațorul, mai înainte, era capitala tuturor acestor împărății.

¹¹ Și au lovit cu ascuțișul sabiei toate sufletele care erau în el, nimicindu-le în întregime; nu a rămas niciunul să sufle; și a ars cu foc Hațorul.

¹² Și toate cetățile acestor împărați și pe toți împărații lor, Iosua i-a luat și i-a lovit cu ascuțișul sabiei, nimicindu-i în întregime, așa cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI.

¹³ Dar Israel nu a ars niciuna dintre cetățile care stăteau liniștite în țaria lor, afară numai de Hațor, pe care Iosua a ars-o.

¹⁴ Și copiii lui Israel au luat pentru ei toată prada acestor cetăți și vitele; dar au lovit cu ascuțișul sabiei pe fiecare om, până i-au nimicit; nu au lăsat niciunul să sufle.

¹⁵ Așa cum poruncise DOMNUL servitorului său Moise, tot așa a poruncit Moise lui Iosua; și astfel a făcut Iosua; nu a lăsat nimic nefăcut din tot ce îi poruncise DOMNUL lui Moise.

¹⁶ Astfel Iosua a luat toată țara aceea, dealurile și toată partea de sud și toată țara Gosenului și valea și câmpia și muntele lui Israel și valea aceluia,

¹⁷ De la muntele Halac, care se înalță spre Seir, până la Baal-Gad, în valea Libanului, sub poala muntelui Hermon; și a luat pe toți împărații lor și i-a bătut și i-a ucis.

¹⁸ Iosua a făcut mult timp război cu toți acești împărați.

¹⁹ Nu a fost cetate care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, în afară de heviții care locuiau în Gabaon; pe toate celelalte le-au luat prin război.

²⁰ Fiindcă era de la DOMNUL să își împietrească inimile, ca să iasă împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească în întregime și să nu găsească nicio favoare, ci să îi nimicească, după cum îi poruncise DOMNUL lui Moise.

²¹ Și în timpul acela Iosua a venit și a stârpit pe anachimii din toți munții, din Hebron, din Debir, din Anab și din toți munții lui Iuda și din toți munții lui Israel; Iosua i-a nimicit în întregime cu cetățile lor.

²² Nu a rămas niciunul dintre anachimi în țara copiilor lui Israel; au rămas numai în Gaza, la Gat și la Asdod.

²³ Și Iosua a luat toată țara, conform cu toate câte îi spusese DOMNUL lui Moise; și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, după împărțirile lor pe triburi. Și țara s-a odihnit de război.

12

¹ Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut copiii lui Israel și a căror țară au luat-o în stăpânire dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la râul Arnonului până la muntele Hermon și toată câmpia spre est:

² Pe Sihon, împăratul amoritilor, care locuia în Hesbon și domnea de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și de la mijlocul râului și peste jumătate din Galaad, până la râul Iaboc, care este granița copiilor lui Amon;

³ Și de la câmpie până la Marea Chineret, spre est și până la marea câmpiei, adică Marea Sărată, spre est, pe drumul spre Bet-Ieșimot și de la sud, sub poalele lui Asdod-Pisga;

⁴ Și ținutul lui Og, împăratul Basanului, din rămășița uriașilor, care locuia la Aștarot și la Edrei,

⁵ Și domnea în muntele Hermon și în Salca și peste tot Basanul, până la granița gheșuriților și a maacatiților și peste jumătate din Galaad, granița lui Sihon, împăratul Hesbonului.

⁶ Pe aceștia i-a bătut Moise, servitorul DOMNULUI și copiii lui Israel; și Moise, servitorul DOMNULUI, a dat-o în stăpânire rubeniților, gadiților și la jumătate din tribul lui Manase.

⁷ Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad în valea Libanului până la muntele Halac, care se înalță spre Seir, pe care Iosua a dat-o în stăpânire triburilor lui Israel, după împărțirile lor;

⁸ În munți și în văi și în câmpii și în ținutul izvoarelor și în pustiu și la sud: pe heteiți, pe amoriți și pe canaaniiți, pe fereziiți, pe heviți și pe iebusiți:

⁹ Împăratul Ierihonului, unul; împăratul cetății Ai, care este lângă Betel, unul;

¹⁰ Împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul;

¹¹ Împăratul Iarmutului, unul; împăratul Lachisului, unul;

¹² Împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul;

¹³ Împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul;

¹⁴ Împăratul Hormei, unul; împăratul Aradului, unul;

¹⁵ Împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul;

¹⁶ Împăratul Machedei, unul; împăratul Betelului, unul;

¹⁷ Împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul;

¹⁸ Împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, unul;

¹⁹ Împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului, unul;

²⁰ Împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Ațsafului, unul;

²¹ Împăratul Taanacului, unul; împăratul Meghidoului, unul;

²² Împăratul Chedeșului, unul; împăratul Iocneamului, în Carmel, unul;

²³ Împăratul Dorului, în ținutul lui Dor, unul; împăratul națiunilor din Ghilgal, unul;

²⁴ Împăratul Tirței, unul. Toți împărații erau treizeci și unu.

13

¹ Și Iosua era bătrân și înaintat în zile și DOMNUL i-a spus: Tu ești bătrân și înaintat în zile și mai rămâne foarte mult pământ de luat în stăpânire.

² Acesta este pământul care mai rămâne: toate ținuturile filistenilor și tot ținutul gheșuriților,

³ De la Șihor, care este înaintea Egiptului, până la ținutul Ecronului spre nord, socotit al canaaniiților: cincii conducători ai filistenilor; gaziții și asdodiții și ascaloniții, gatiții și ecroniții, de asemenea și aviții;

⁴ De la sud, toată țara canaaniiților și Meara, care este lângă sidonieni, până la Afec, până la ținutul amoriților;

⁵ Și țara ghibliților și tot Libanul, spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad sub poala muntelui Hermon până la intrarea în Hamat;

⁶ Toți locuitorii ținutului muntos de la Liban până la Misrefot-Maim și toți sidonienii; pe aceștia eu îi voi alunga dinaintea copiilor lui Israel; numai împarte-o israeliților prin sorț ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit.

⁷ De aceea acum, împarte țara aceasta ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui Manase.

⁸ Cu aceasta, rubeniții și gadiții și-au luat moștenirea lor, pe care le-a dat-o Moise, dincolo de Iordan, spre est, după cum le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI;

⁹ De la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia Medeba până la Dibon;

¹⁰ Și toate cetățile lui Sihon, împăratul amoriților, care domnea în Hesbon, până la ținutul copiilor lui Amon;

¹¹ Și Galaadul și ținutul gheșuriților și al maacatiților și tot muntele Hermon și tot Basanul până la Salca,

¹² Toată împărăția lui Og, în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, care a supraviețuit din rămășița uriașilor; căci pe aceștia Moise i-a bătut și i-a alungat.

¹³ Cu toate acestea copiii lui Israel nu i-au alungat pe gheșuriți, nici pe maacatiți; ci gheșuriții și maacatiții locuiesc în mijlocul lui Israel până în ziua aceasta.

¹⁴ Numai tribului lui Levi nu i-a dat moștenire; sacrificiile prin foc ale DOMNULUI Dumnezeuului lui Israel, acestea sunt moștenirea lor, după cum le spusese El.

¹⁵ Și Moise a dat o moștenire tribului copiilor lui Ruben, după familiile lor.

¹⁶ Și ținutul lor a fost de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia de lângă Medeba;

¹⁷ Hesbon și toate cetățile sale, care sunt la câmpie; Dibon și Bamot-Baale și Bet-Baal-Meon,

¹⁸ Și Iahaț și Chedemot și Mefaat,

¹⁹ Și Chiriataim și Sibma și Țeret-Șaharul, în muntele văii,

²⁰ Și Bet-Peor și Asdod-Pisga și Bet-Ieșimot,

²¹ Și toate cetățile câmpiei și toată împărăția lui Sihon, împăratul amoriților, care domnea la Hesbon, pe care l-a bătut Moise, pe el și pe prinții Madianului; pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, care erau conducători ai lui Sihon, locuitori în țară.

²² Pe Balaam, fiul lui Beor, ghicitorul, l-au ucis copiii lui Israel, și el a fost printre cei uciși cu sabia de către ei.

²³ Și granița copiilor lui Ruben a fost Iordanul și malul lui. Aceasta era moștenirea copiilor lui Ruben, după familiile lor, cetățile și satele lor.

²⁴ Și Moise a dat o moștenire tribului lui Gad, copiilor lui Gad, după familiile lor.

²⁵ Și ținutul lor a fost Iaezer și toate cetățile Galaadului și jumătate din țara copiilor lui Amon până la Aroer, care este în dreptul Rabei;

²⁶ Și de la Hesbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până la ținutul Debirului;

²⁷ Și în vale, Bet-Haram și Bet-Nimra și Sucot și Țafon, rămășița împărăției lui Sihon, împăratul Hesbonului, Iordanul și malul lui până la capătul mării Chinereta, dincolo de Iordan, spre est.

²⁸ Aceasta este moștenirea copiilor lui Gad, după familiile lor, cetățile și satele lor.

²⁹ Și Moise a dat o moștenire jumătății tribului lui Manase; și aceasta era moștenirea jumătății tribului copiilor lui Manase, după familiile lor,

³⁰ Ținutul lor a fost de la Mahanaim, tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate satele lui Iair, care sunt în Basan, șaizeci de cetăți.

³¹ Și jumătate din Galaad și Aștarot și Edrei, cetățile împărăției lui Og în Basan, aparțineau copiilor lui Machir, fiul lui Manase, ale jumătății copiilor lui Machir, după familiile lor.

³² Acestea sunt cele pe care le-a împărțit Moise ca moștenire în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan lângă Ierihon, spre est.

³³ Dar Moise nu a dat moștenire tribului lui Levi; DOMNUL Dumnezeu lui Israel, El este moștenirea lor, așa cum le spusese El.

14

¹ Și acestea sunt țările pe care le-au moștenit copiii lui Israel în țara Canaanului, pe care le-au împărțit lor, ca moștenire, preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și capii părinților triburilor copiilor lui Israel.

² Moștenirea lor a fost prin sort, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise, la nouă triburi și la o jumătate de trib.

³ Fiindcă Moise dăduse moștenirea celor două triburi și jumătății de trib dincolo de Iordan, dar leviților nu le dăduse moștenire între ei.

⁴ Căci copiii lui Iosif erau două triburi: Manase și Efraim; de aceea nu au dat parte leviților în țară, în afară de cetăți de locuit și împrejurimile lor pentru turmele lor și pentru averea lor.

⁵ Așa cum poruncise DOMNUL lui Moise, așa au făcut copiii lui Israel și au împărțit țara.

⁶ Atunci copiii lui Iuda au venit la Iosua în Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, i-a spus: Tu știi lucrul pe care l-a spus DOMNUL lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre mine și despre tine, în Cades-Barnea.

⁷ Eu eram de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, servitorul DOMNULUI, din Cades-Barnea să spionez țara; și i-am adus știre așa cum era în inima mea.

⁸ Totuși, frații mei care se urcaseră cu mine, au făcut să se topească inima poporului, dar eu l-am urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeu meu.

⁹ Și Moise a jurat în ziua aceea, spunând: Negreșit, pământul pe care ți-a călcat piciorul va fi moștenirea ta și a copiilor tăi pentru totdeauna, pentru că l-ai urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeu meu.

¹⁰ Și acum, iată, DOMNUL m-a păstrat viu, așa cum a spus, acești patruzeci și cinci de ani, de când a spus DOMNUL cuvântul acesta către Moise, când umbla Israel prin pustiu; și acum, iată, astăzi sunt de optzeci și cinci de ani.

¹¹ Sunt încă tot așa de tare astăzi ca și în ziua în care m-a trimis Moise; cum era tăria mea atunci, așa este tăria mea acum, pentru război, de asemenea pentru a ieși și pentru a intra.

¹² Și acum, dă-mi muntele acesta, despre care a vorbit DOMNUL în ziua aceea; fiindcă ai auzit în ziua aceea cum anachimii erau acolo și că cetățile erau mari și întărite. Dacă este așa, că DOMNUL este cu mine, atunci îi voi alunga, așa cum a spus DOMNUL.

¹³ Și Iosua l-a binecuvântat și a dat Hebronul ca moștenire lui Caleb, fiul lui Iefune.

¹⁴ De aceea, Hebronul a ajuns moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, până în ziua aceasta, pentru că a urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel.

¹⁵ Și numele Hebronului era mai înainte Chiriath-Arba; Arba era un om mare printre anachimi. Și țara s-a odihnit de război.

15

¹ Acesta a fost sortul tribului copiilor lui Iuda după familiile lor, până la granița cu Edom, pustiul Țin, spre sud, era cel mai îndepărtat ținut dinspre sud.

² Și granița lor dinspre sud era de la țărmul Mării Sărate, de la golful care se întoarce spre sud;

³ Și ieșea dinspre sud la Maal-Acrabim și trecea până la Țin și se urca pe la sud spre Cades-Barnea și trecea la Hebron și urca spre Adar și face o rotire până la Carca.

⁴ Și trecea spre Ațmon și ieșea la râul Egiptului; și ieșirile aceluia ținut erau la mare. Acesta să fie ținutul vostru spre sud.

⁵ Și marginea de est era Marea Sărată până la capătul Iordanului. Și marginea dinspre partea de nord era de la golful mării care este la capătul Iordanului;

⁶ Și granița urca spre Bet-Hogla și trecea spre nord de Bet-Araba; și granița se urca până la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;

⁷ Și granița urca spre Debir, de la valea lui Acor, și se întorcea spre nord spre Ghilgal, care este în dreptul urcării Adumim, care este la sud de râu; și granița trecea spre apele din En-Şemeş și ieșirile erau la En-Roguel;

⁸ Și granița urca pe valea fiului lui Hinom către latura de sud a Iebusului, care este Ierusalimul; și granița se urca până la vârful muntelui care este în fața văii lui Hinom spre vest, care este la capătul văii uriașilor, spre nord.

⁹ Și granița a fost trasă de la vârful muntelui până la fântâna Neftoah și ieșea spre cetățile muntelui Efron; și granița a fost trasă prin Baala, care este Chiriatiarim;

¹⁰ Și granița înconjură de la Baala spre vest până la muntele Seir și trecea spre latura muntelui Iearim, care este Chesalon, spre partea de nord și cobora la Bet-Şemeş și trecea pe la Timna.

¹¹ Și granița ieșea la latura Ecronului spre nord; și granița a fost trasă spre Sicron și trecea de muntele Baala și ieșea spre Iabneel; și ieșirile ținutului erau la mare.

¹² Și granița de vest era Marea cea Mare și țărmul ei. Acesta este ținutul copiilor lui Iuda, de jur-împrejur după familiile lor.

¹³ Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-a dat o parte între copiii lui Iuda, conform poruncii DOMNULUI către Iosua, adică cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron.

¹⁴ Și Caleb a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: pe Şeşai și pe Ahiman și pe Talmi, copiii lui Anac.

¹⁵ Și de acolo s-a urcat la locuitorii Debirului; iar numele Debirului mai înainte era Chiriati-Sefer.

¹⁶ Și Caleb a spus: Celui care va bate Chiriati-Seferul și îl va lua în voi da de soție pe Acsa, fiica mea.

¹⁷ Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, l-a luat; iar el i-a dat de soție pe fiica sa, Acsa.

¹⁸ Și s-a întâmplat, când a venit ea la el, că l-a provocat să ceară de la tatăl ei un câmp; și ea s-a dat jos de pe măgar; și Caleb i-a spus: Ce vorești?

¹⁹ Iar ea a răspuns: Dă-mi o binecuvântare, fiindcă mi-ai dat un pământ din sud, dă-mi și izvoare de apă. Și i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.

²⁰ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Iuda, după familiile lor.

²¹ Și cetățile din partea cea mai depărtată a copiilor lui Iuda, către ținutul Edomului, dinspre sud, au fost Cabţeel și Eder și Iagur;

²² Și Kinah și Dimona și Adada,

²³ Și Chedeş și Haţor și Itnan,

²⁴ Și Zif și Telem și Bealot,

- 25 Și Hațor, Hadata și Cheriot și Hețron, care este Hațor,
 26 Amam și Șema și Molada,
 27 Și Hațar-Gada și Heșmon și Bet-Palet,
 28 Și Hațar-Șual și Beer-Șeba și Biziotia,
 29 Baala și Iim și Ațem;
 30 Și Eltolad și Chesil și Horma,
 31 Și Tıclag și Madmana și Sansana,
 32 Și Lebaot și Șilhim și Ain și Rimon; toate cetățile sunt douăzeci și nouă, cu satele lor.
 33 Și în vale erau Eștaol și Torea și Așna,
 34 Și Zanoah și En-Ganim, Tapuah și Enam,
 35 Și Iarmut și Adulam, Soco și Azeca,
 36 Și Șaaraim și Aditaim și Ghedera și Ghederotaim; paisprezece cetăți cu satele lor.
 37 Tenan și Hadașa și Migdal-Gad,
 38 Și Dilean și Mițpa și Iocteel,
 39 Lachis și Boțcat și Eglon,
 40 Și Cabon și Lahmam și Chitliș,
 41 Și Ghederot și Bet-Dagon și Naama și Macheda; șaisprezece cetăți cu satele lor.
 42 Libna și Eter și Așan,
 43 Și Iiftah și Așna și Nețib,
 44 Și Cheila și Aczib și Mareșa; nouă cetăți cu satele lor.
 45 Ecron cu orașele sale și satele sale.
 46 De la Ecron până la mare, toate vecinătățile Asdodului cu satele lor;
 47 Asdod cu orașele sale și satele sale; Gaza cu orașele sale și satele sale, până la râul Egiptului și marea cea mare și malul ei.
 48 Și în munți: Șamir și Iatir și Soco,
 49 Și Dana și Chiriatic-Sana, care este Debir,
 50 Și Anab și Eștemo și Anim,
 51 Și Gosen și Holon și Ghilo; unsprezece cetăți cu satele lor;
 52 Arab și Duma și Eșean,
 53 Și Ianum și Bet-Tapuah și Afeca,
 54 Și Humta și Chiriatic-Arba, care este Hebron și Tior; nouă cetăți cu satele lor.
 55 Maon, Carmel și Zif și Iuta,
 56 Și Izreel și Iocdeam și Zanoah,
 57 Cain, Ghıbea și Timna; zece cetăți și satele lor.
 58 Halhul, Bet-Tur și Ghedor,
 59 Și Maarat și Bet-Anot și Eltecon; șase cetăți cu satele lor;
 60 Chiriatic-Baal, care este Chiriatic-Iearim și Raba; două cetăți cu satele lor.
 61 În pustiu: Bet-Araba, Midin și Secaca,
 62 Și Nibșan și cetatea sării și En-Ghedi; șase cetăți cu satele lor.
 63 Cât despre iebusiții care locuiau în Ierusalim, copiii lui Iuda, nu au putut să îi alunge; și iebusiții locuiesc cu copiii lui Iuda în Ierusalim până în această zi.

16

¹ Și sorțul copiilor lui Iosif a ieșit de la Iordanul de lângă Ierihon până la apele Ierihonului către est, până la pustiul care urcă de la Ierihon spre muntele Betel;

² Și ieșea de la Betel spre Luz și trecea până la granița arhiților spre Atarot,

³ Și cobora spre vest până la ținutul iafletitilor, până la ținutul Bet-Oronului de jos și până la Ghezer; și ieșirile lui erau la mare.

⁴ Astfel copiii lui Iosif, Manase și Efraim, și-au luat moștenirea.

⁵ Și granița copiilor lui Efraim, după familiile lor, era așa: granița moștenirii lor spre est era Atarot-Adar până la Bet-Horonul de sus;

⁶ Și ținutul ieșea spre vest la Micmetat în partea de nord; și granița se întorcea înspre est până la Taanat-Șilo și trecea înspre est până la Ianoah.

⁷ Și cobora de la Ianoah la Atarot și la Naarata și atingea Ierihonul și ieșea la Iordan.

⁸ De la Tapuah, granița mergea spre vest, până la râul Cana; și ieșirile lui erau la mare. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Efraim, după familiile lor,

⁹ Și cetățile care au fost puse deoparte pentru copiii lui Efraim au fost în mijlocul moștenirii copiilor lui Manase, toate cetățile și satele lor.

¹⁰ Iar ei nu i-au alungat pe canaanitii care locuiau în Ghezer, ci canaanitii au locuit în mijlocul lui Efraim până în ziua aceasta și servesc, dând tribut.

17

¹ A fost de asemenea un sorț și pentru tribul lui Manase, căci el era întâiul-născut al lui Iosif; pentru Machir, întâiul-născut al lui Manase, tatăl lui Galaad, pentru că el a fost bărbat de război, de aceea a avut Galaadul și Basanul.

² A fost de asemenea un sorț și pentru ceilalți copii ai lui Manase, după familiile lor: pentru copiii lui Abiezer și pentru copiii lui Helec și pentru copiii lui Azriel și pentru copiii lui Sihem și pentru copiii lui Hefer și pentru copiii lui Șemida; aceștia sunt copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor.

³ Și Teloahad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu avea fii, ci fiice; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mahla și Noa, Hogla, Milca și Tirța.

⁴ Și ele au venit aproape, în fața preotului Eleazar, și în fața lui Iosua, fiul lui Nun, și în fața prinților, spunând: DOMNUL a poruncit lui Moise să ni se dea o moștenire între frații noștri. De aceea, conform poruncii DOMNULUI, Eleazar le-a dat o moștenire între frații tatălui lor.

⁵ Și au căzut lui Manase zece părți, în afară de țara Galaadului și de Basan, care sunt dincolo de Iordan.

⁶ Pentru că fiicele lui Manase au avut o moștenire între copiii lui; și ceilalți fii ai lui Manase au avut țara Galaadului.

⁷ Și ținutul lui Manase era de la Așer până la Micmetat, care este înaintea Sihemului; și granița mergea spre dreapta până la locuitorii din En-Tapuah.

⁸ Iar Manase a avut țara Tapuahului, iar Tapuah, pe granița lui Manase, era al copiilor lui Efraim.

⁹ Și ținutul cobora până la râul Cana, spre partea de sud a râului; aceste cetăți erau ale lui Efraim, între cetățile lui Manase; de asemenea ținutul lui Manase era spre partea de nord a râului și ieșirile lui erau la mare.

¹⁰ Spre sud era al lui Efraim și spre nord, al lui Manase; și marea este marginea lui; și se întâlnea la Așer spre nord și la Isahar spre est.

¹¹ Și Manase avea în Isahar și în Așer, Bet-Șeanul cu orașele lui și Ibleamul cu orașele lui și pe locuitorii din Dor cu orașele lui și pe locuitorii din En-Dor cu satele lui și pe locuitorii din Taanac cu satele lui și pe locuitorii din Meghido cu satele lui, adică trei țări.

¹² Totuși copiii lui Manase nu au putut alunga locuitorii cetăților acestora; iar canaanii au dorit să rămână în țara aceea.

¹³ Și s-a întâmplat, când s-au întărit copiii lui Israel, că i-au făcut pe canaanii să dea tribut, dar nu i-au alungat în întregime.

¹⁴ Și copiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, spunând: De ce mi-ai dat ca moștenire doar un singur sort și o singură parte, văzând că eu sunt popor mare așa cum m-a binecuvântat DOMNUL până acum?

¹⁵ Și Iosua le-a răspuns: Dacă ești popor mare, urcă-te la pădure și taie-o pentru tine, acolo, în țara fereziților și a uriașilor, dacă muntele Efraim este prea strâmt pentru tine.

¹⁶ Și copiii lui Iosif au spus: Dealul nu este de ajuns pentru noi; și toți canaanii care locuiesc în țara văii și cei care sunt în Bet-Șean și în satele sale și de asemenea cei care sunt în valea Izreel au care de fier.

¹⁷ Și Iosua a vorbit casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase, spunând: Tu ești popor mare și ai putere mare; nu vei avea doar un singur sort,

¹⁸ Ci muntele va fi al tău și fiindcă este pădure, taie-o și ieșirile sale vor fi ale tale, fiindcă vei alunga pe canaanii, deși au care de fier și deși sunt puternici.

18

¹ Și toată adunarea copiilor lui Israel s-a adunat la Șilo și au așezat acolo tabernacolul întâlnirii. Și țara era supusă înaintea lor.

² Și au rămas între copiii lui Israel șapte triburi care nu își primiseră încă moștenirea.

³ Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri?

⁴ Dați dintre voi trei oameni de fiecare trib și îi voi trimite și să se ridice și să meargă prin țară și să o descrie conform moștenirii lor și să vină la mine.

⁵ Și să o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în ținutul său spre sud, iar casa lui Iosif să rămână în ținutul său spre nord.

⁶ Să faceți așadar o descriere a țării în șapte părți și să o aduceți aici, la mine, ca să arunc aici sort pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeuul nostru.

⁷ Dar leviții nu au parte între voi, fiindcă preoția DOMNULUI este moștenirea lor. Și Gad, Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit dincolo de Iordan, la est, moștenirea pe care le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI.

⁸ Și bărbații s-au ridicat și au plecat; și Iosua a poruncit celor care s-au dus să descrie țara, spunând: Mergeți și umblați prin țară și faceți o descriere a ei și întoarceți-vă la mine, ca să arunc sort pentru voi, înaintea DOMNULUI, aici la Șilo.

⁹ Și bărbații s-au dus și au trecut prin țară și au descris-o într-o carte, în șapte părți, după cetăți; și au venit din nou la Iosua în tabără, la Șilo.

¹⁰ Și Iosua a aruncat sort pentru ei la Șilo, înaintea DOMNULUI; și Iosua a împărțit acolo țara copiilor lui Israel, conform împărțirilor lor.

¹¹ Și a ieșit sortul tribului copiilor lui Benjamin, după familiile lor, și ținutul sortului lor a ieșit între copiii lui Iuda și copiii lui Iosif.

¹² Și granița lor dinspre partea de nord era de la Iordan; și granița urca spre latura Ierihonului spre nord și se urca prin munți spre vest; și ieșirile lui erau la pustiul Bet-Aven.

¹³ Și granița trecea de acolo spre Luz către latura de sud a Luzului, care este Betel; și granița cobora spre Atarot-Adar, de lângă dealul care este în partea de sud a Bet-Horonului de jos.

¹⁴ Și granița a fost trasă de acolo și înconjura către colțul mării, spre sud de la dealul care este înaintea Bet-Horonului către sud; și ieșirile lui erau la Chiriati-Baal, care este Chiriati-Iearim, o cetate a copiilor lui Iuda; aceasta era partea dinspre vest.

¹⁵ Și partea de sud era de la capătul Chiriati-Iearimului; și ținutul ieșea spre vest și ieșea spre izvorul apelor Neftoah.

¹⁶ Și granița cobora la capătul muntelui care este înaintea văii fiului lui Hinom, care este în valea uriașilor spre nord și cobora până la valea lui Hinom, în latura de sud a iebusiților și cobora la En-Roguel;

¹⁷ Și a fost trasă de la nord și ieșea la En-Șemeș și ieșea spre Ghelilot, care este în fața arcușului Adumim și cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben,

¹⁸ Și trecea spre latura din dreptul Arabei spre nord și cobora până la Araba.

¹⁹ Și granița trecea spre latura Bet-Hoglei spre nord; și ieșirile ținutului erau la golful de nord al Mării Sărate, la capătul de sud al Iordanului; acesta era ținutul de sud.

²⁰ Și Iordanul era granița lui în partea de est. Aceasta era moștenirea copiilor lui Benjamin, cu ținuturile ei de jur-împrejur, după familiile lor.

²¹ Și cetățile tribului copiilor lui Benjamin, după familiile lor, erau: Ierihon și Bet-Hogla și valea Chefiț,

²² Și Bet-Araba și Temaraim și Betel,

²³ Și Avim și Para și Ofra,

²⁴ Și Chefar-Amonai și Ofni și Gaba; douăsprezece cetăți cu satele lor.

²⁵ Gabaon și Rama și Beerot,

²⁶ Și Mițpa și Chefira și Moța,

²⁷ Și Rechem și Iirpeel și Tareala,

²⁸ Și Tela și Elef și Iebus, care este Ierusalim, Ghibeat și Chiriati; paisprezece cetăți cu satele lor. Aceasta este moștenirea copiilor lui Benjamin, după familiile lor.

19

¹ Și al doilea sort a ieșit pentru Simeon, pentru tribul copiilor lui Simeon, după familiile lor. Și moștenirea lor a fost în mijlocul moștenirii copiilor lui Iuda.

² Și ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba sau Șeba și Molada,

³ Și Hațar-Șual și Bala și Ațem,

⁴ Și Eltolad și Betul și Horma,

⁵ Și Tıclag și Bet-Marcabot și Hațar-Susa,

⁶ Și Bet-Lebaot și Șaruhen; treisprezece cetăți cu orașele lor;

⁷ Ain, Rimon și Eter și Așan; patru cetăți cu orașele lor;

⁸ Și toate satele care erau în jurul acestor cetăți, până la Baalat-Ber, care este Ramatul de sud. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Simeon, după familiile lor.

⁹ Moștenirea copiilor lui Simeon a fost luată din partea copiilor lui Iuda, fiindcă partea copiilor lui Iuda era prea mare pentru ei; de aceea copiii lui Simeon au avut moștenire în mijlocul moștenirii lor.

¹⁰ Și al treilea sorț a ieșit pentru copiii lui Zabulon, după familiile lor și ținutul moștenirii lor a fost până la Sarid.

¹¹ Și granița lor se urca spre mare și Mareala și atingea Dabeșetul și atingea râul care este în dreptul Iocneamului.

¹² Și se întorcea de la Sarid spre est, spre răsăritul soarelui, până la granița lui Chislot-Tabor și ieșea la Dabarat și se urca la Iafia.

¹³ Și de acolo trecea spre est la Ghita-Hefer, la Ita-Cațin și ieșea la Rimon la Neea.

¹⁴ Și granița se întorcea spre nord la Hanaton și ieșirile lui sunt în valea Iiftah-Elului;

¹⁵ Și Catat și Nahalal și Șimron și Iideala și Betleem; douăsprezece cetăți cu satele lor.

¹⁶ Aceasta este moștenirea copiilor lui Zabulon, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.

¹⁷ Și sorțul al patrulea a ieșit pentru Isahar, pentru copiii lui Isahar, după familiile lor.

¹⁸ Și granița lor a fost până la Izreel și Chesulot și Sunem,

¹⁹ Și Hafaraim și Șion și Anaharat,

²⁰ Și Rabit și Chișion și Abeț,

²¹ Și Remet și En-Ganim și En-Hada și Bet-Pațet.

²² Și ținutul atingea Taborul și Șahațima și Bet-Șemeș; și ieșirile ținutului lor erau la Iordan; șaisprezece cetăți cu satele lor.

²³ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Isahar, după familiile lor, cetățile cu orașele lor.

²⁴ Și sorțul al cincilea a ieșit pentru tribul copiilor lui Așer, după familiile lor.

²⁵ Și ținutul lor era Helcat și Hali și Beten și Acșaf,

²⁶ Și Alamelec și Ameid și Mișeal; și atingea Carmelul, spre vest și Șihor-Libnat,

²⁷ Și se întorcea spre răsăritul soarelui la Bet-Dagon și atingea Zabulonul și valea Iiftah-El spre nord de Bet-Emec și Neiel și ieșea la Cabul, în stânga,

²⁸ Și Ebron și Rehob și Hamon și Cana, până la Sidonul cel mare;

²⁹ Și ținutul se întorcea la Rama și până la cetatea întărită a Tirului; și ținutul se întorcea la Hosa și ieșirile lui erau la mare, de la mal până la Aczi;

³⁰ Și Uma și Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți cu satele lor.

³¹ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Așer, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.

³² Sorțul al șaselea a ieșit pentru copiii lui Neftali, pentru copiii lui Neftali după familiile lor.

³³ Și ținutul lor era de la Helef, de la Alon până la Țaananim; și Adami-Necheb și Iabneel, până la Lacum; și ieșirile lui erau la Iordan.

³⁴ Și ținutul se întorcea de la vest la Aznot-Tabor și de acolo ieșea la Hucoc și se atingea de Zabulon spre sud; și se atingea de Așer spre vest și de Iuda pe Iordan, spre răsăritul soarelui.

³⁵ Și cetățile fortificate sunt: Țidim, Țer și Hamat, Racat și Chineret,

³⁶ Și Adama și Rama și Hațor,

³⁷ Și Chedeș și Edrei și En-Hațor,

³⁸ Și Iiereon și Migdal-El și Horem și Bet-Anat și Bet-Şemeş; nouăsprezece cetăți cu satele lor.

³⁹ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile și satele lor.

⁴⁰ Sorțul al șaptelea a ieșit pentru tribul copiilor lui Dan, după familiile lor.

⁴¹ Și ținutul moștenirii lor era Țoreea și Eștaol și Ir-Şemeş,

⁴² Și Şaalabin și Aialon și Iitla,

⁴³ Și Elon și Timnata și Ecron,

⁴⁴ Și Elteche și Ghibeton și Baalat,

⁴⁵ Și Iehud și Bene-Berac și Gat-Rimon,

⁴⁶ Și Me-Iarcon și Racon, cu granița în dreptul lui Iafu.

⁴⁷ Și ținutul copiilor lui Dan se întindea prea puțin pentru ei; de aceea copiii lui Dan s-au urcat și s-au luptat împotriva Leșemului și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și l-au luat în stăpânire și au locuit în el și l-au numit Leșem-Dan, după numele lui Dan, tatăl lor.

⁴⁸ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Dan, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor.

⁴⁹ Și după ce au terminat de împărțit ca moștenire țara, după ținuturile ei, copiii lui Israel au dat o moștenire în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui Nun;

⁵⁰ Conform poruncii DOMNULUI i-au dat cetatea pe care a cerut-o, Timnat-Serah, în muntele Efraim; și el a zidit cetatea și a locuit în ea.

⁵¹ Acestea sunt moștenirile pe care preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile părinților triburilor copiilor lui Israel le-au împărțit prin sorț ca moștenire în Şilo, înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii. Și au terminat împărțirea țării.

20

¹ Și DOMNUL a vorbit lui Iosua, spunând:

² Vorbește fiilor lui Israel, spunând: Rânduivi-vă cetățile de scăpare despre care v-am vorbit prin mâna lui Moise,

³ Ca să fugă acolo ucigașul, care a ucis fără intenție și fără premeditare pe un om; și ele vă vor fi pentru a scăpa de răzbunătorul sângelui.

⁴ Și când cel care fuge la una din cetățile acestea va sta la intrarea porții cetății și va spune cauza lui în auzul bătrânilor acelei cetăți, să-l primească la ei în cetate și să îi dea un loc ca să locuiască între ei.

⁵ Și dacă răzbunătorul sângelui îl urmărește, ei să nu-l dea pe ucigaș în mâna lui, pentru că el l-a ucis pe aproapele său fără premeditare și nu l-a urât mai înainte.

⁶ Și să locuiască în cetatea aceasta până va sta înaintea adunării pentru judecată, până la moartea marelui preot care va fi în zilele acelea; atunci ucigașul să se întoarcă și să vină în cetatea sa și în casa sa, în cetatea de unde a fugit.

⁷ Și au rânduit Chedeșul, în Galileea, în muntele lui Neftali, și Sihemul, în muntele lui Efraim, și Chiriati-Arba, adică Hebronul, în muntele lui Iuda.

⁸ Și dincolo de Iordan, lângă Ierihon, spre est, au rânduit Bețerul, în pustiu, în câmpie, din tribul lui Ruben; și Ramot, în Galaad, din tribul lui Gad; și Golan, în Basan, din tribul lui Manase.

⁹ Acestea au fost cetățile rânduite pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește temporar printre ei, ca oricine ucide fără intenție pe

un om să fugă acolo și să nu moară de mâna răzbnătorului sângeului, până va sta înaintea adunării.

21

¹ Și copiii părinților leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, și de Iosua, fiul lui Nun, și de copiii părinților triburilor fiilor lui Israel.

² Și le-au vorbit în Șilo, în țara Canaanului, spunând: DOMNUL a poruncit prin mâna lui Moise să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre.

³ Și copiii lui Israel au dat leviților din moștenirea lor, după porunca DOMNULUI, aceste cetăți și împrejurimile lor.

⁴ Și sortul a ieșit pentru familiile chehatiților; și fiilor preotului Aaron, dintre leviți, le-au căzut prin sort treisprezece cetăți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și din tribul lui Beniamin.

⁵ Și ceilalți copii ai lui Chehat au avut prin sort zece cetăți din familiile tribului lui Efraim și din tribul lui Dan și din jumătatea tribului lui Manase.

⁶ Și copiii lui Gherșon au avut prin sort treisprezece cetăți din familiile tribului lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și din jumătatea tribului lui Manase, în Bașan.

⁷ Copiii lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăți din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon.

⁸ Și copiii lui Israel au dat prin sort leviților cetățile acestea cu împrejurimile lor, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise.

⁹ Și au dat din tribul copiilor lui Iuda și din tribul fiilor lui Simeon cetățile acestea care au fost menționate pe nume,

¹⁰ Și care au fost ale copiilor lui Aaron, din familiile chehatiților, dintre copiii lui Levi (fiindcă al lor a fost primul sorti).

¹¹ Și le-au dat cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron, în ținutul muntos al lui Iuda, cu împrejurimile ei.

¹² Iar câmpiile cetății și satele ei le-au dat lui Caleb, fiul lui Iefune, ca stăpânire a sa.

¹³ Astfel au dat copiilor preotului Aaron cetatea de scăpare pentru ucigaș, Hebron, cu împrejurimile sale, și Libna cu împrejurimile sale,

¹⁴ Și Iatir cu împrejurimile sale și Eștemoa cu împrejurimile sale,

¹⁵ Și Holon cu împrejurimile sale și Debir cu împrejurimile sale,

¹⁶ Și Ain cu împrejurimile sale și Iuta cu împrejurimile sale și Bet-Șemeș cu împrejurimile sale; nouă cetăți din aceste două triburi.

¹⁷ Și din tribul lui Beniamin: Gabaon cu împrejurimile sale și Gheba cu împrejurimile sale,

¹⁸ Și Anatot cu împrejurimile sale și Almon cu împrejurimile sale; patru cetăți.

¹⁹ Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoții, erau treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.

²⁰ Și familiilor fiilor lui Chehat, leviții rămași dintre copiii lui Chehat, li s-au dat cetățile din sortul lor din tribul lui Efraim.

²¹ Și le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș, Sihem, cu împrejurimile sale, în muntele lui Efraim și Ghezer cu împrejurimile sale,

²² Și Chibțaim cu împrejurimile sale și Bet-Horon cu împrejurimile sale; patru cetăți.

²³ Și din tribul lui Dan: Elteche cu împrejurimile sale și Ghibeton cu împrejurimile sale,

²⁴ Și Aialon cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; patru cetăți.

²⁵ Și din jumătatea tribului lui Manase: Taanac cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; două cetăți.

²⁶ Toate cetățile erau zece, cu împrejurimile lor, pentru familiile fiilor lui Chehat care au rămas.

²⁷ Și copiilor lui Gherșon, din familiile leviților, din cealaltă jumătate a tribului lui Manase le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș, Golan, în Basan, cu împrejurimile sale și Beeștra cu împrejurimile sale; două cetăți.

²⁸ Și din tribul lui Isahar: Chișion cu împrejurimile sale, Dabarat cu împrejurimile sale,

²⁹ Iarmut cu împrejurimile sale, En-Ganim cu împrejurimile sale; patru cetăți.

³⁰ Și din tribul lui Așer: Mișeal cu împrejurimile sale, Abdon cu împrejurimile sale,

³¹ Helcat cu împrejurimile sale și Rehob cu împrejurimile sale; patru cetăți.

³² Și din tribul lui Neftali, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile sale și Hamot-Dor cu împrejurimile sale și Cartan cu împrejurimile sale; trei cetăți.

³³ Toate cetățile gherșoniților, după familiile lor, erau treisprezece cetăți cu împrejurimile lor.

³⁴ Și familiilor fiilor lui Merari, celor rămași dintre leviți, le-au dat din tribul lui Zabulon: Iocneam cu împrejurimile sale, Carta cu împrejurimile sale,

³⁵ Dimna cu împrejurimile sale, Nahalal cu împrejurimile sale; patru cetăți.

³⁶ Și, din tribul lui Ruben: Bețer cu împrejurimile sale și Iațta cu împrejurimile sale,

³⁷ Chedemot cu împrejurimile sale și Mefaat cu împrejurimile sale: patru cetăți.

³⁸ Și din tribul lui Gad, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Ramot, în Galaad, cu împrejurimile sale și Mahanaïm cu împrejurimile sale,

³⁹ Hesbon cu împrejurimile sale și Iaezer cu împrejurimile sale: în total patru cetăți.

⁴⁰ Toate cetățile copiilor lui Merari care au rămas din familiile leviților, după familiile lor și sortul lor, erau douăsprezece cetăți.

⁴¹ Toate cetățile leviților în mijlocul stăpânirii fiilor lui Israel au fost paztruzeci și opt de cetăți cu împrejurimile lor.

⁴² Fiecare dintre aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur-împrejur; așa erau toate cetățile acestea.

⁴³ Și DOMNUL i-a dat lui Israel toată țara pe care jurase s-o dea părinților lor; și ei au stăpânit-o și au locuit în ea.

⁴⁴ Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur-împrejur, potrivit cu tot ce le jurase părinților lor; și, dintre toți dușmanii lor, nu a stat în picioare niciun om înaintea lor; DOMNUL i-a dat pe toți dușmanii lor în mâna lor.

⁴⁵ Nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le spusese DOMNUL, casei lui Israel; toate s-au împlinit.

22

¹ Atunci Iosua a chemat pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea tribului lui Manase,

² Și le-a spus: Voi ați ținut la tot ce v-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, și ați ascultat de vocea mea în tot ce v-am poruncit.

³ Nu ați părăsit pe frații voștri în aceste multe zile, până în această zi; și ați ținut sarcina poruncii DOMNULUI Dumnezeuul vostru.

⁴ Și acum, DOMNUL Dumnezeuul vostru a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis; de aceea acum, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre, în țara pe care o aveți în stăpânire, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI, dincolo de Iordan.

⁵ Numai luați bine aminte să împliniți porunca și legea pe care vi le-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru și să umblați în toate căile lui și să țineți poruncile lui și să vă alipiți de el și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru.

⁶ Și Iosua i-a binecuvântat și le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor.

⁷ Și jumătății din tribul lui Manase, Moise îi dăduse moștenire în Basan; dar celeilalte jumătăți, Iosua îi dăduse moștenire între frații lor, dincoace de Iordan, spre vest. Și Iosua, când le-a dat drumul la corturile lor, i-a și binecuvântat,

⁸ Și le-a vorbit, spunând: Întoarceți-vă la corturile voastre cu multe averi și cu turme foarte multe și cu argint și cu aur și cu aramă și cu fier și cu haine foarte multe; împărțiți cu frații voștri prada dușmanilor voștri.

⁹ Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase s-au întors și au plecat de la copiii lui Israel din Șilo, care este în țara Canaanului, pentru a merge în țara Galaadului, în țara pe care o aveau în stăpânire, pe care au stăpânit-o după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise.

¹⁰ Și când au venit în ținuturile Iordanului, care sunt în țara Canaanului, copiii lui Ruben, copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au zidit acolo, lângă Iordan, un altar, un altar mare la vedere.

¹¹ Și copiii lui Israel au auzit spunându-se: Iată, copiii lui Ruben, copiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase au zidit un altar în fața țării Canaanului, în ținuturile Iordanului, la trecătoarea fililor lui Israel.

¹² Și când au auzit copiii lui Israel, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Șilo, ca să meargă împotriva lor la război.

¹³ Și copiii lui Israel au trimis la copiii lui Ruben și la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase în țara Galaadului pe Fineas, fiul preotului Eleazar,

¹⁴ Și zece prinți împreună cu el, câte un prinț din fiecare casă părintească, din toate triburile lui Israel; și fiecare dintre ei era cap al unei case părintești, între miile lui Israel.

¹⁵ Și au venit la copiii lui Ruben, la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaadului și le-au vorbit, spunând:

¹⁶ Astfel spune toată adunarea DOMNULUI: Ce fărădelege ați făcut împotriva Dumnezeuului lui Israel, ca să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL, zidindu-vă un altar, ca să vă răzvrățiți astăzi împotriva DOMNULUI?

¹⁷ Este prea puțin pentru noi nelegiuirea lui Peor, de care nu suntem curățiți nici până în ziua aceasta, deși a fost o plagă în adunarea DOMNULUI,

¹⁸ Încât trebuie să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL? Și se va întâmpla, văzând că vă răzvrățiți astăzi împotriva DOMNULUI, că mâine el se va înfuria pe toată adunarea lui Israel.

¹⁹ Însă, dacă țara care este în stăpânirea voastră este necurată, treceți în țara care este în stăpânirea DOMNULUI, unde locuiește cortul DOMNULUI și luați-vă pământ în stăpânire între noi; dar nu vă răzvrățiți împotriva DOMNULUI

și nu vă răzvrățiți împotriva noastră, zidindu-vă un altar în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeu nostru.

²⁰ Nu a făcut fărădelege Acan, fiul lui Zerah, în lucrul blestemat și furia a căzut peste toată adunarea lui Israel? Iar acel om nu a pierit singur în nelegiuirea lui.

²¹ Atunci copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au răspuns și au zis capilor miilor lui Israel:

²² DOMNUL Dumnezeu dumnezeilor; DOMNUL Dumnezeu dumnezeilor, el știe, și Israel însuși să știe; dacă din răzvrătire sau din fărădelege față de DOMNUL (nu ne salva în această zi!),

²³ Ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la a-l urma pe DOMNUL și să aducem pe el ofrande arse și dar de mâncare, sau să aducem pe el ofrande de pace, însuși DOMNUL să ne ceară socoteală.

²⁴ Și dacă nu am făcut-o mai degrabă de teama acestui lucru, spunând: Poate va veni timpul când copiii voștri vor vorbi copiilor noștri, spunând: Ce aveți voi a face cu DOMNUL Dumnezeu lui Israel?

²⁵ Fiindcă DOMNUL a pus Iordanul ca graniță între noi și voi; voi, copiii ai lui Ruben și fii ai lui Gad, nu aveți parte în DOMNUL. Și astfel copiii voștri vor face pe copiii noștri să înceteze a se teme de DOMNUL.

²⁶ De aceea noi am zis: Să ne pregătim acum să ne zidim un altar, nu pentru ofrandă arsă, nici pentru sacrificiu,

²⁷ Ci ca mărturie între noi și voi și între generațiile noastre după noi, ca să facem serviciul DOMNULUI înaintea lui cu ofrandele arse ale noastre și cu sacrificiile noastre și cu darurile noastre de pace, ca să nu spună copiii voștri copiilor noștri în timpul care va veni: Voi nu aveți parte în DOMNUL.

²⁸ De aceea noi am spus: Se va întâmpla când ei vor spune astfel către noi și către generațiile noastre în timpul care va veni, că vom spune din nou: Iată, modelul altarului DOMNULUI, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru ofrande arse, nici pentru sacrificii, ci ca mărturie între noi și voi!

²⁹ Nicidecum nu ne vom răzvrăti împotriva DOMNULUI și nu ne vom abate astăzi de la a-l urma pe DOMNUL pentru a zidi un altar pentru ofrande arse, pentru daruri de mâncare și pentru sacrificii, în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeu nostru, care este înaintea tabernacolului său.

³⁰ Și când preotul Fineas și prinții adunării și capii miilor lui Israel, care erau cu el, au auzit cuvintele pe care le-au spus copiii lui Ruben și copiii lui Gad și copiii lui Manase, le-a plăcut.

³¹ Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a spus fiilor lui Ruben și fiilor lui Gad și fiilor lui Manase: Astăzi pricepem că DOMNUL este în mijlocul nostru, pentru că nu ați făcut această fărădelege împotriva DOMNULUI; acum ați scăpat pe copiii lui Israel din mâna DOMNULUI.

³² Și Fineas, fiul preotului Eleazar, și prinții s-au întors de la copiii lui Ruben și de la copiii lui Gad, din țara Galaadului, în țara Canaan, la copiii lui Israel și le-au adus veste.

³³ Și lucrul le-a plăcut fiilor lui Israel și copiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au mai voit să se urce la război împotriva lor, să distrugă țara în care locuiau copiii lui Ruben și copiii lui Gad.

³⁴ Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad au numit altarul Ed, fiindcă el va fi martor între noi, că DOMNUL este Dumnezeu.

23

¹ Și s-a întâmplat, la multe zile după ce DOMNUL a dat odihnă lui Israel, din partea tuturor dușmanilor săi de jur-împrejur, că Iosua era bătrân și înaintat în zile.

² Și Iosua a chemat pe tot Israelul, pe bătrânii lor și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor și le-a spus: Eu am îmbătrânit și sunt înaintat în zile.

³ Și ați văzut tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeuul vostru tuturor națiunilor acestora pentru voi, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru este cel care a luptat pentru voi.

⁴ Iată, v-am împărțit prin sorț aceste națiuni rămase, ca să fie moștenire pentru triburile voastre, de la Iordan, împreună cu toate națiunile pe care le-am stârpit și până la Marea cea Mare, spre vest.

⁵ Și DOMNUL Dumnezeuul vostru, el însuși le va scoate dinaintea voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi veți stăpâni țara lor, cum v-a promis DOMNUL Dumnezeuul vostru.

⁶ De aceea fiți foarte curajoși să țineți și să faceți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, să nu vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga,

⁷ Ca să nu intrați printre aceste națiuni care au rămas între voi, nici să nu amintiți numele dumnezeilor lor, nici să nu jurați pe ei, nici să nu le serviți și nici să nu vă prosternați înaintea lor;

⁸ Ci să vă alipiți de DOMNUL Dumnezeuul vostru, așa cum ați făcut până în această zi.

⁹ Fiindcă DOMNUL a alungat dinaintea voastră națiuni mari și puternice; dar cât despre voi, nimeni nu a putut să vă stea înaintea, până în această zi.

¹⁰ Un singur om dintre voi va urmări o mie, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru este cel care luptă pentru voi, așa cum v-a promis.

¹¹ De aceea luați seama bine la sufletele voastre, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru.

¹² Altfel, dacă veți da înapoi în vreun fel și vă veți alipi de rămășița acestor națiuni, de cele care rămân printre voi, și vă veți căsători cu ele și veți intra la ele și ele la voi,

¹³ Să știți fără nicio îndoială că DOMNUL Dumnezeuul vostru nu va mai alunga aceste națiuni dinaintea voastră și vă vor fi lațuri și curse și bice în coastele voastre și spini în ochii voștri, până veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul vostru.

¹⁴ Și, iată, astăzi mă duc pe calea întregului pământ și știți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le-a spus DOMNUL Dumnezeuul vostru despre voi. Toate vi s-au întâmplat, un singur cuvânt din ele nu a căzut.

¹⁵ De aceea se va întâmpla că, așa cum toate lucrurile bune, pe care vi le-a spus DOMNUL Dumnezeuul vostru, au venit peste voi, tot așa DOMNUL va face să vină asupra voastră toate lucrurile rele, până vă va nimici de pe acest pământ bun, pe care vi l-a dat DOMNUL Dumnezeuul vostru.

¹⁶ Când veți încălca legământul DOMNULUI Dumnezeuul vostru, pe care vi l-a poruncit, și veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți pleca înaintea lor, atunci mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și veți pieri repede din această țară bună, pe care v-a dat-o el.

24

¹ Și Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și a chemat pe bătrânii

lui Israel și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor, iar ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu.

² Și Iosua a spus întregului popor: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, au locuit în vechime dincolo de râu și au servit altor dumnezei.

³ Și am luat pe tatăl vostru Avraam de dincolo de râu și l-am condus prin toată țara Canaanului și i-am înmulțit sămânța și i-am dat pe Isaac.

⁴ Și lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau; și lui Esau i-am dat muntele Seir, pentru a-l stăpâni; dar Iacov și fiii săi au coborât în Egipt.

⁵ Și am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu plăgile pe care le-am făcut în mijlocul lor; și după aceea v-am scos de acolo.

⁶ Și am scos pe părinții voștri din Egipt și ați venit la mare; și egiptenii au urmărit pe părinții voștri cu care și călăreți, până la Marea Roșie.

⁷ Și când au strigat către DOMNUL, el a pus întuneric între voi și egiptenii și a adus marea asupra lor și i-a acoperit; și ochii voștri au văzut ce am făcut în Egipt; și ați locuit în pustiu multe zile.

⁸ Și v-am adus în țara amoriților, care locuiesc dincolo de Iordan, și ei s-au luptat cu voi și i-am dat în mâna voastră ca să le stăpâniți țara și i-am nimicit dinaintea voastră.

⁹ Atunci Balac, fiul lui Tipor, împăratul Moabului, s-a ridicat și s-a luptat împotriva lui Israel și a trimis și a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, să vă blesteme.

¹⁰ Dar am refuzat să dau ascultare lui Balaam; de aceea el totuși v-a binecuvântat; așa v-am scăpat din mâna lui.

¹¹ Și ați trecut Iordanul și ați venit la Ierihon. Și bărbații Ierihonului, amoriții și ferezitii și canaanitii și hetitii și ghirgasitii și heviții și iebusitii au luptat împotriva voastră; și eu i-am dat în mâna voastră.

¹² Și am trimis viespea înaintea voastră și i-a alungat dinaintea voastră, chiar pe cei doi împărați ai amoriților, nu cu sabia ta, nici cu arcul tău.

¹³ Și v-am dat o țară pentru care nu voi v-ați ostenit și cetăți pe care nu voi le-ați zidit și totuși locuiți în ele; voi mâncați din vii și din măslini, pe care nu i-ați sădit.

¹⁴ De aceea acum, temeți-vă de DOMNUL și serviți-i cu sinceritate și în adevăr, și îndepărtați dumnezeii cărora le-au servit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și serviți DOMNULUI.

¹⁵ Și dacă vi se pare rău să serviți DOMNULUI, alegeți astăzi cui voiți să serviți: sau dumnezeilor cărora le-au servit părinții voștri care erau dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Dar cât despre mine, eu și casa mea vom servi DOMNULUI.

¹⁶ Și poporul a răspuns, zicând: Nicidecum nu vom părăsi pe DOMNUL pentru a servi altor dumnezei.

¹⁷ Fiindcă DOMNUL Dumnezeuul nostru este cel care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei, și cel care a făcut acele semne mari înaintea ochilor noștri și ne-a păstrat pe tot drumul pe care am mers și în mijlocul tuturor popoarelor prin care am trecut.

¹⁸ Și DOMNUL a alungat toate popoarele dinaintea noastră, chiar pe amoriții care au locuit în țară. De aceea și noi vom servi DOMNULUI, fiindcă el este Dumnezeuul nostru.

¹⁹ Și Iosua a spus poporului: Nu veți putea servi DOMNULUI, fiindcă el este un Dumnezeu sfânt; este un Dumnezeu gelos; nu va ierta fărădelegile voastre

nici păcatele voastre.

²⁰ Dacă veți părăsi pe DOMNUL și veți servi unor dumnezei străini, atunci el se va întoarce și vă va face rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine.

²¹ Și poporul i-a spus lui Iosua: Nu, ci vom servi DOMNULUI.

²² Și Iosua a spus poporului: Sunteți martori împotriva voastră înșivă că v-ați ales pe DOMNUL ca să îi serviți. Și ei au zis: Suntem martori.

²³ Și Iosua a spus: De aceea acum, îndepărtați dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și plecați-vă inima spre DOMNUL Dumnezeuul lui Israel.

²⁴ Și poporul i-a spus lui Iosua: Vom servi DOMNULUI Dumnezeuul nostru și vom asculta de vocea sa.

²⁵ Astfel în ziua aceea Iosua a făcut legământ cu poporul și i-a dat un statut și o rânduială în Sihem.

²⁶ Și Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu și a luat o piatră mare și a pus-o acolo sub stejarul de lângă sanctuarul DOMNULUI.

²⁷ Și Iosua a spus către tot poporul: Iată, această piatră ne va fi martoră, fiindcă a auzit toate cuvintele DOMNULUI, pe care ni le-a spus; și vă va fi martoră, ca nu cumva să negați pe Dumnezeul vostru.

²⁸ Și Iosua a dat drumul poporului, fiecăruia la moștenirea sa.

²⁹ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit, având o sută zece ani.

³⁰ Și l-au înmormântat în ținutul moștenirii sale, în Timnat-Serah, care este în muntele lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaș.

³¹ Și Israel a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor ale căror zile s-au lungit după Iosua și care cunoscuseră toate lucrările DOMNULUI, pe care le făcuse pentru Israel.

³² Și au înmormântat la Sihem oasele lui Iosif, pe care copiii lui Israel le-au adus din Egipt, în partea câmpului pe care-l cumpăraseră Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de arginți, care a ajuns moștenirea copiilor lui Iosif.

³³ Și Eleazar, fiul lui Aaron, a murit; și l-au înmormântat pe un deal care aparține lui Fineas, fiul său, care i se dăduse în muntele lui Efraim.

Judecătorii

¹ Și după moartea lui Iosua s-a întâmplat astfel, copiii lui Israel au întreat pe DOMNUL, spunând: Cine să se urce întâi pentru noi împotriva canaaniților, ca să lupte împotriva lor?

² Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce; iată, am dat țara în mâna lui.

³ Și Iuda i-a spus lui Simeon, fratele său: Urcă-te cu mine în partea care mi-a căzut la sorț, ca să luptăm împotriva canaaniților și voi merge și eu cu tine în partea care ți-a căzut la sorț. Astfel Simeon a mers cu el.

⁴ Și Iuda s-a urcat, și DOMNUL a dat pe canaaniți și pe periziți în mâna lor; și au ucis dintre ei în Bezec zece mii de oameni.

⁵ Și au găsit pe Adoni-Bezec în Bezec și au luptat împotriva lui și au ucis pe canaaniți și pe periziți.

⁶ Dar Adoni-Bezec a fugit, iar ei l-au urmărit și l-au prins și i-au tăiat degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor.

⁷ Și Adoni-Bezec a spus: Șaptezeci de împărați, cu degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor lor tăiate, adunau de sub masa mea, cum am făcut, astfel mi-a răsplătit Dumnezeu. Și l-au adus la Ierusalim și el a murit acolo.

⁸ Acum, copiii lui Iuda au luptat împotriva Ierusalimului și l-au luat; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc.

⁹ Și după aceea copiii lui Iuda au coborât să lupte împotriva canaaniților, care locuiau la munte și la sud și în vale.

¹⁰ Și Iuda a mers împotriva canaaniților, care locuiau în Hebron, (și numele Hebronului a fost mai înainte Chiriati-Arba) și i-au ucis pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmai.

¹¹ Și de acolo a mers împotriva locuitorilor Debirului, și numele Debirului a fost mai înainte Chiriati-Sefer;

¹² Și Caleb a spus: Celui care va lovi Chiriati-Seferul și îl va lua, îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea.

¹³ Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai tânăr al lui Caleb, l-a luat; și i-a dat de soție pe Acsa, fiica sa.

¹⁴ Și s-a întâmplat, când ea a venit la el, că l-a mișcat să ceară un câmp de la tatăl ei; și ea s-a dat jos de pe măgar, și Caleb i-a spus: Ce vrei?

¹⁵ Iar ea i-a spus: Dă-mi o binecuvântare, pentru că mi-ai dat un pământ din sud; dă-mi și izvoare de apă. Și Caleb i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.

¹⁶ Și copiii chenitului, socrul lui Moise, s-au urcat din cetatea palmierilor cu copiii lui Iuda în pustiul lui Iuda, care se afla la sud de Arad, și au mers și au locuit cu poporul.

¹⁷ Și Iuda a mers cu fratele său, Simeon, și au ucis pe canaaniții care locuiau în Tefat și l-au distrus cu desăvârșire. Și cetății i-au pus numele Horma.

¹⁸ De asemenea Iuda a luat Gaza, cu ținutul său, și Ascalonul, cu ținutul său, și Ecronul, cu ținutul său.

¹⁹ Și DOMNUL a fost cu Iuda; și el a alungat pe locuitorii muntelui, dar nu i-a putut alunga pe locuitorii văii, pentru că aveau care de fier.

²⁰ Și Hebronul l-au dat lui Caleb, precum spusese Moise, iar el i-a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.

21 Și copiii lui Benjamin nu i-au alungat pe iebusiții, care locuiau în Ierusalim, ci iebusiții locuiesc cu copiii lui Benjamin în Ierusalim până în ziua aceasta.

22 Și casa lui Iosif, și ei s-au urcat împotriva Betelului, și DOMNUL a fost cu ei.

23 Și casa lui Iosif a trimis să cerceteze Betelul. (Și numele cetății a fost mai înainte Luz).

24 Și spionii au văzut un om ieșind din cetate și i-au spus: Arată-ne, te rugăm, intrarea în cetate și îți vom arăta milă.

25 Și după ce le-a arătat intrarea în cetate, au lovit cetatea cu ascuțișul sabiei; dar au lăsat pe omul acela și toată familia lui să plece.

26 Și omul acela a mers în țara hitiților și a zidit o cetate și i-a pus numele Luz, care este numele ei până în ziua aceasta.

27 Nici Manase nu a alungat pe locuitorii din Bet-Sean și orașele ei, nici din Taanac și orașele ei, nici pe locuitorii din Dor și orașele ei, nici pe locuitorii din Ibleam și orașele ei, nici pe locuitorii din Meghid și orașele ei, ci canaaniții au voit să locuiască în țara aceea.

28 Și s-a întâmplat, când Israel a fost puternic, că i-a supus pe canaaniți la tribut; și nu i-a alungat cu desăvârșire.

29 Nici Efraim nu i-a alungat pe canaaniții care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit printre ei în Ghezer.

30 Nici Zabulon nu a alungat pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol, ci canaaniții au locuit printre ei și au devenit tributari.

31 Nici Așer nu a alungat pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici din Ahlab, nici din Aczib, nici din Helba, nici din Afic și nici din Rehob;

32 Iar așeriții au locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării, pentru că nu i-au alungat.

33 Nici Neftali nu a alungat pe locuitorii din Bet-Șemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci a locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării; totuși locuitorii Bet-Șemeșului și ai Bet-Anatului le-au devenit tributari.

34 Și amoriții au împins pe copiii lui Dan la munte, pentru că nu le-au permis să coboare în vale;

35 Dar amoriții au voit să locuiască pe muntele Heres în Aialon și în Șaalbim, totuși mâna casei lui Iosif a învins, astfel ei au devenit tributari.

36 Și ținutul amoriților a fost de la urcușul Acrabim, de la stâncă și în sus.

2

1 Și un înger al DOMNULUI s-a urcat de la Ghilgal la Bochim și a spus: Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat-o părinților voștri; și am spus: Niciodată nu voi rupe legământul meu cu voi.

2 Și voi să nu faceți alianță cu locuitorii țării acesteia, ci să le dărâmați altarele; dar nu ați ascultat de vocea mea. Pentru ce ați făcut aceasta?

3 De aceea am și spus: Nu îi voi alunga dinaintea voastră, ci vă vor fi ca spini în coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.

4 Și s-a întâmplat, când a vorbit îngerul DOMNULUI aceste cuvinte tuturor copiilor lui Israel, că poporul și-a ridicat vocea și a plâns.

5 Și au numit locul acela Bochim; și au sacrificat acolo DOMNULUI.

6 Și după ce Iosua a dat drumul poporului, copiii lui Israel au mers, fiecare la moștenirea sa, ca să stăpânească țara.

⁷ Și poporul a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor care au trăit mai mult decât Iosua, care văzuseră toate lucrările mari, pe care le făcuse DOMNUL pentru Israel.

⁸ Și Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit fiind în vârstă de o sută zece ani.

⁹ Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, în partea de nord a dealului Gaaș.

¹⁰ Și toată generația aceea de asemenea a fost adăugată la părinții săi; și s-a ridicat după ei o altă generație care nu cunoștea pe DOMNUL, nici lucrările pe care le făcuse el pentru Israel.

¹¹ Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au servit Baalilor;

¹² Și au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și au urmat alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care erau împrejurul lor și s-au plecat înaintea lor și au provocat pe DOMNUL la mânie.

¹³ Și au părăsit pe DOMNUL și au servit lui Baal și Astarteei.

¹⁴ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile prădătorilor, care i-au prădat; și i-a vândut în mâinile dușmanilor lor de jur împrejur, încât nu au mai putut sta înaintea dușmanilor lor.

¹⁵ Oriunde au ieșit, mâna DOMNULUI era împotriva lor, spre rău, precum spusese DOMNUL și precum le jurase DOMNUL; și erau foarte strâmtorați.

¹⁶ Totuși DOMNUL a ridicat judecători, care i-au scăpat din mâna prădătorilor lor.

¹⁷ Și totuși au refuzat să dea ascultare judecătorilor lor, ci au curvit după alți dumnezei și s-au plecat înaintea lor; s-au abătut repede de la calea pe care umblaseră părinții lor, care au ascultat de poruncile DOMNULUI, dar ei nu au făcut astfel.

¹⁸ Și când le-a ridicat DOMNUL judecători, atunci DOMNUL a fost cu judecătorul și îi elibera din mâna dușmanilor lor în toate zilele judecătorului, pentru că DOMNUL se pocăia la suspinele lor, din cauza celor care îi oprimbau și îi chinuiau.

¹⁹ Și s-a întâmpat, când murea judecătorul, că ei se întorceau și se stricau mai mult decât părinții lor, urmând alți dumnezei pentru a-i servi și pentru a se prosterna înaintea lor; nu încetau de la faptele lor, nici de la calea lor cea încăpățanată.

²⁰ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el a spus: Pentru că acest popor a încălcat legământul meu, pe care l-am poruncit părinților lor, și nu a dat ascultare vocii mele;

²¹ De asemenea nici eu nu voi mai alunga dinaintea lor pe niciuna dintre națiunile, pe care le-a lăsat Iosua când a murit,

²² Ca prin ele să încerc pe Israel, dacă vor ține sau nu calea DOMNULUI, ca să umble pe ea, cum au ținut-o părinții lor.

²³ De aceea DOMNUL a lăsat națiunile acelea, fără să le alunge în grabă, nici nu le-a dat în mâna lui Iosua.

3

¹ Și acestea sunt națiunile pe care le-a lăsat DOMNUL, ca prin ele să încerce pe Israel, pe toți cei care nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului;

² Numai pentru ca generațiile copiilor lui Israel să cunoască, pentru a-i învăța războiul, cel puțin cei care nu știuseră nimic de el,

³ Adică, cei cinci domni ai filistenilor și toți canaanii și sidonienii și hiviții care au locuit pe muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea în Hamat.

⁴ Și ele erau pentru a încerca pe Israel prin ele, ca să cunoască dacă vor da ascultare poruncilor DOMNULUI, pe care el le-a poruncit părinților lor prin mâna lui Moise.

⁵ Și copiii lui Israel au locuit printre canaanii, hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți:

⁶ Și au luat pe fiicele lor de soții și au dat pe fiicele lor fiilor lor și au servit dumnezeilor lor.

⁷ Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor și au servit Baalilor și dumbrăvilor.

⁸ De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a vândut în mâna lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și copiii lui Israel au servit lui Cușan-Rișeataim opt ani.

⁹ Și când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL a ridicat copiilor lui Israel un eliberator, care i-a eliberat, pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai mic al lui Caleb.

¹⁰ Și Duhul DOMNULUI a fost peste el și el a judecat pe Israel și a ieșit la război; și DOMNUL a dat în mâna lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și mâna lui a învins împotriva lui Cușan-Rișeataim.

¹¹ Și țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

¹² Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentru că ei făcuseră ce este rău în ochii DOMNULUI.

¹³ Și el a adunat la sine pe copiii lui Amon și ai lui Amalec și a mers și a lovit pe Israel și au stăpânit cetatea palmierilor.

¹⁴ Astfel copiii lui Israel au servit lui Eglon, împăratul Moabului, optsprezece ani.

¹⁵ Dar când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL le-a ridicat un eliberator, pe Ehud, fiul lui Ghera, un beniamit, un bărbat stângaci; și prin el, copiii lui Israel au trimis un dar lui Eglon, împăratul Moabului.

¹⁶ Dar Ehud și-a făcut un pumnal cu două tășuri, lung de un cot; și l-a încins sub haina sa la coapsa lui dreaptă.

¹⁷ Și el a adus darul la Eglon, împăratul Moabului; și Eglon era un om foarte gras.

¹⁸ Și când a terminat de oferit darul, el a dat drumul oamenilor care purtaseră darul.

¹⁹ Dar el singur s-a întors de la carierele care erau lângă Ghilgal și a spus: Am o vorbă tainică pentru tine, împărate, care a spus: Tăcere. Și toți care stăteau în picioare lângă el au ieșit de la el.

²⁰ Și Ehud a venit la el și el ședea într-un salon de vară, pe care îl avea numai pentru el. Și Ehud a spus: Am un mesaj de la Dumnezeu pentru tine. Și el s-a ridicat de pe scaun.

²¹ Și Ehud și-a întins mâna stângă și a luat pumnalul de la coapsa dreaptă și l-a înfipt în pântecul lui;

²² Și mânerul de asemenea a intrat după lamă; și grăsimea s-a închis peste lamă, astfel încât nu a putut trage pumnalul din pântecul lui, și mizeria a ieșit din el.

²³ Atunci Ehud a ieșit prin portic și a închis după el ușile salonului de vară și le-a încuiat.

²⁴ După ce a ieșit, au venit servitorii lui; și când au văzut că, iată, ușile salonului de vară erau încuiate, au spus: Cu siguranță își acoperă picioarele în salonul său de vară.

²⁵ Și au așteptat până când s-au rușinat; și, iată, el nu deschidea ușile salonului; de aceea au luat o cheie și le-au deschis; și, iată, domnul lor era căzut jos mort pe pământ.

²⁶ Și Ehud a scăpat pe când întărziu ei și a trecut de cariere și a scăpat la Seira.

²⁷ Și s-a întâmplat, când a venit, că a sunat din trâmbiță în muntele lui Efraim și copiii lui Israel au coborât cu el din munte, și el a coborât înaintea lor.

²⁸ Și le-a spus: Urmați-mă, pentru că DOMNUL a dat în mâna voastră pe dușmanii voștri, pe moabiți. Și au coborât după el și au luat vadurile Iordanului, spre Moab, și nu au permis nimănui să treacă.

²⁹ Și în timpul acela au ucis din Moab cam zece mii de oameni, toți voinici și toți bărbați de valoare, și nu a scăpat niciunul.

³⁰ Astfel, în ziua aceea, Moab a fost înfrânt sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de ani.

³¹ Și după el a fost Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis, dintre filistenii, șase sute de oameni cu o țepușă pentru boi, și el de asemenea a eliberat pe Israel.

4

¹ Și copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI, după ce a murit Ehud.

² Și DOMNUL i-a vândut în mâna lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea în Hațor; căpetenia oștirii sale era Sisera, care locuia în Haroșetul neamurilor.

³ Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, pentru că el avea nouă sute de care de fier și a oprimat tare pe copiii lui Israel douăzeci de ani.

⁴ Și Debora, o profetesă, soția lui Lapidot, judeca pe Israel în acel timp.

⁵ Și ea locuia sub palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se urcau la ea pentru judecată.

⁶ Și ea a trimis și a chemat pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: Nu a poruncit DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Du-te și îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați dintre copiii lui Neftali și dintre copiii lui Zabulon?

⁷ Și voi atrage la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia armatei lui Iabin, cu carele lui și mulțimea lui; și îl voi da în mâna ta.

⁸ Și Barac i-a spus: Dacă vei merge cu mine, voi merge, dar dacă nu vei merge cu mine, nu voi merge.

⁹ Iar ea a spus: Da, voi merge cu tine, totuși călătoria pe care o faci nu va fi spre onoarea ta, pentru că DOMNUL va vinde pe Sisera în mâna unei femei. Și Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Chedeș.

¹⁰ Și Barac a chemat pe Zabulon și pe Neftali la Chedeș; și s-a urcat cu zece mii de bărbați la picioarele lui; și Debora s-a urcat cu el.

¹¹ Și Heber chenitul, care era dintre copiii lui Hobab, socrul lui Moise, se despărțise de cheniți și își înălțase cortul în câmpia Țaanaim, care este lângă Chedeș.

¹² Și ei i-au arătat lui Sisera că Barac, fiul lui Abinoam, s-a urcat la muntele Tabor.

¹³ Și Sisera și-a adunat toate carele lui, nouă sute de care de fier și pe tot poporul care era cu el, de la Haroșetul neamurilor până la râul Chișon.

¹⁴ Și Debora i-a spus lui Barac: Ridică-te, pentru că aceasta este ziua în care DOMNUL a dat pe Sisera în mâna ta; nu a ieșit DOMNUL înaintea ta? Și Barac a coborât de pe muntele Tabor cu zece mii de oameni după el.

¹⁵ Și DOMNUL l-a învins pe Sisera și toate carele lui și toată oștirea lui cu ascuțișul sabiei, dinaintea lui Barac; astfel încât Sisera s-a dat jos din car și a fugit pe jos.

¹⁶ Dar Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșetul neamurilor; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei; și nu a rămas niciunul.

¹⁷ Totuși Sisera a fugit pe jos la cortul lui Iael, soția lui Heber chenitul, pentru că între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber chenitul, era pace.

¹⁸ Și Iael a ieșit să îl întâmpine pe Sisera și i-a spus: Intră, domnul meu, intră la mine; nu te teme. Și după ce el a intrat la ea în cort, ea l-a acoperit cu o mantie.

¹⁹ Și el i-a spus: Dă-mi, te rog, să beau puțină apă căci sunt însetat. Și ea a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea și l-a acoperit.

²⁰ Din nou el i-a spus: Stai în picioare la ușa cortului și va fi astfel: când cineva vine și te va întreba și va spune: Este vreun bărbat aici? Tu să spui: Nu.

²¹ Atunci Iael, soția lui Heber, a luat un țaruș al cortului și a luat un ciocan în mână și a venit încet la el și i-a bătut țarușul în tâmple și l-a înțepenit în pământ, căci dormea adânc și era obosit. Astfel a murit.

²² Și, iată, pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să îl întâmpine și i-a spus: Vino și îți voi arăta pe bărbatul pe care îl cauți. Și când a intrat în cortul ei, iată, Sisera zăcea mort și țarușul era în tâmplele lui.

²³ Astfel Dumnezeu a supus în ziua aceea pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.

²⁴ Și mâna copiilor lui Israel a prosperat și a învins pe Iabin, împăratul Canaanului, până când au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5

¹ Și Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat în ziua aceea, spunând:

² Lăudați pe DOMNUL pentru răzbunarea lui Israel, când poporul s-a oferit de bunăvoie.

³ Ascultați, împăraților! Deschideți urechea, prinților! Eu, chiar eu, voi cânta DOMNULUI; voi cânta DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

⁴ DOAMNE, când ai ieșit tu din Seir, când ai mășăluit din câmpia Edomului, pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii de asemenea au picurat apă.

⁵ Munții s-au topit dinaintea DOMNULUI, și Sinaiul, dinaintea DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

⁶ În zilele lui Șamgar, fiul lui Anat, în zilele lui Iael, drumurile mari erau neumblate și călătorii umblau pe căi ocolitoare.

⁷ Locuitorii satelor au încetat, au încetat în Israel, până m-am ridicat eu, Debora, până m-am ridicat eu, o mamă în Israel.

⁸ Ei și-au ales dumnezei noi; atunci războiul era la porți. Era văzut vreun scut sau vreo sulită printre patruzeci de mii în Israel?

⁹ Inima mea este spre guvernatorii lui Israel, care s-au oferit de bunăvoie din popor. Bindecuvântați pe DOMNUL.

¹⁰ Vorbiți, voi, care călăriți pe măgari albi, care ședeți în judecată și umblați pe cale.

11 Cei eliberați de zgomotul arcașilor în mijlocul adăpătoarelor, acolo vor repeta ei faptele drepte ale DOMNULUI, faptele drepte către locuitorii satelor sale în Israel, atunci poporul DOMNULUI va coborî la porți.

12 Trezește-te, trezește-te, Debora, trezește-te, rostește o cântare; ridică-te, Barac, și du pe captivii tăi în captivitate, tu, fiu al lui Abinoam.

13 Atunci e-l-a făcut pe cel ce a rămas să domnească peste nobilii din popor; DOMNUL m-a făcut să domnesc peste cei puternici.

14 Din Efraim sunt cei a căror rădăcină este împotriva lui Amalec; după tine, Benjamin, între popoarele tale; din Machir au coborât guvernatori și din Zabulon cei care mânuiesc pana scriitorului.

15 Și prinții lui Isahar erau cu Debora; da, Isahar și de asemenea Barac, el a fost trimis pe jos în vale. Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut multe gânduri ale inimii.

16 De ce ai rămas între staulele de oi, ca să auzi behăitele turmelor? Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut multe cercetări ale inimii.

17 Galaadul a rămas dincolo de Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așezat pe țărmlul mării și a rămas în spărturile sale.

18 Zabulon și Neftali au fost un popor care și-a primejduit viața până la moarte pe înălțimile câmpului.

19 Împărații au venit și au luptat, atunci împărații Canaanului au luptat în Taanac lângă apele din Meghido; ei nu au luat pradă de bani.

20 Ei s-au luptat din ceruri, stelele în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera.

21 Râul Chișon i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai călcat puterea în picioare, suflete al meu.

22 Atunci au fost copitele cailor frânte de galopul, de galopul puternicilor lor.

23 Blestemați Merozul, spune îngerul DOMNULUI, blestemați amar pe locuitorii lui, pentru că ei nu au venit în ajutorul DOMNULUI, în ajutorul DOMNULUI împotriva celor puternici.

24 Binecuvântată să fie mai presus de femei Iael, soția lui Heber chenitul, binecuvântată mai presus de femeile din cort.

25 El a cerut apă și ea i-a dat lapte; i-a adus unt în vas domnesc.

26 Ea și-a pus mâna pe țărș și mâna ei dreaptă pe ciocanul lucrătorilor; și a lovit cu ciocanul pe Sisera, i-a tăiat capul când a împuns și i-a străpuns tâmplele.

27 El s-a plecat la picioarele ei, a căzut, s-a întins jos, s-a plecat la picioarele ei, a căzut, unde s-a plecat, acolo a căzut mort.

28 Mama lui Sisera a privit pe fereastră și a strigat printre zăbrele: De ce i-a atâta timp carului său să vină? De ce întârzie roțile carelor sale?

29 Doamnele ei înțelepte i-au răspuns, da, și ea își răspunde singură:

30 Nu se grăbesc ei? Nu au împărțit pradă, fiecărui bărbat o fată sau două fete; lui Sisera o pradă de culori diferite, o pradă de broderii de multe culori, broderii de multe culori pe ambele părți, potrivite pentru gâtul celor ce iau pradă?

31 Astfel să piară toți dușmanii tăi, DOAMNE, dar cei care îl iubesc să fie ca soarele când răsare în puterea sa. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani.

6

1 Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI, și DOMNUL i-a dat în mâna lui Madian, șapte ani.

² Și mâna lui Madian a învins pe Israel; și din cauza madianiților copiii lui Israel și-au făcut vizuinile care sunt în munți și peșteri și întărituri.

³ Și era astfel, când semăna Israel, madianiții și amaleciții și copiii estului se urcau; da, ei se urcau împotriva lor;

⁴ Și își așezau tabăra împotriva lor și distrugeau venitul pământului cum vîi la Gaza și nu lăsau merinde pentru Israel, nici oaie, nici bou, nici măgar.

⁵ Pentru că se urcau cu vitele lor și corturile lor și veneau o mulțime ca și cosașele; căci deopotrivă ei și cămilele lor erau fără număr și intrau în țară să o distrugă.

⁶ Și Israel era foarte sărăcit din cauza madianiților; și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL.

⁷ Și s-a întâmplat, când copiii lui Israel au strigat către DOMNUL din cauza madianiților,

⁸ Că DOMNUL a trimis un profet la copiii lui Israel, care le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Eu v-am adus din Egipt și v-am scos din casa robiei;

⁹ Și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă oprimbau și i-am alungat dinaintea voastră și v-am dat țara lor;

¹⁰ Și v-am spus: Eu sunt DOMNUL Dumnezeu vostru; nu vă temeți de dumnezeii amoriiților, în a căror țară locuiți; dar nu ați ascultat de vocea mea.

¹¹ Și a venit un înger al DOMNULUI și a șezut sub un stejar care era în Ofra, care era al lui Ioas abiezeritul. Și fiul său Ghedeon bătea grâu în teasc, ca să îl ascundă de madianiți.

¹² Și îngerul DOMNULUI i s-a arătat și i-a spus: DOMNUL este cu tine, războinic viteaz!

¹³ Și Ghedeon i-a spus: O, Domnul meu, dacă este DOMNUL cu noi, de ce au venit toate acestea asupra noastră? Și unde sunt toate miracolele sale pe care ni le-au povestit părinții noștri, spunând: Nu ne-a scos DOMNUL din Egipt? Dar acum DOMNUL ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților.

¹⁴ Și DOMNUL a privit spre el și a spus: Du-te cu această putere a ta și vei salva pe Israel din mâna madianiților; nu te-am trimis eu?

¹⁵ Iar el i-a spus: O, Domnul meu, prin ce voi salva eu pe Israel? Iată, familia mea este săracă în Manase și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu.

¹⁶ Și DOMNUL i-a spus: Negreșit eu voi fi cu tine și tu vei lovi pe madianiți ca pe un singur om.

¹⁷ Iar el i-a spus: Acum, dacă am găsit har în ochii tăi, atunci arată-mi un semn că tu vorbești cu mine.

¹⁸ Te rog, nu te depărta de aici, până voi veni la tine și îmi voi aduce darul și îl voi pune înaintea ta. Iar el a spus: Voi rămâne până te vei întoarce.

¹⁹ Și Ghedeon a intrat și a pregătit un ied și azime, dintr-o efă de făină, carnea a pus-o într-un coș și zeama a pus-o într-o oală și i le-a adus afară sub stejar și i le-a prezentat.

²⁰ Și îngerul lui Dumnezeu i-a spus: Ia carnea și azimele și pune-le pe această stâncă și varsă zeama. Și el a făcut astfel.

²¹ Atunci îngerul DOMNULUI a întins vârful toiagului care era în mâna lui și a atins carnea și azimele; și s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea și azimele. Atunci îngerul DOMNULUI s-a depărtat dinaintea ochilor lui.

²² Și după ce Ghedeon a văzut că a fost un înger al DOMNULUI, Ghedeon a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE! Pentru că am văzut un înger al DOMNULUI față în față.

²³ Și DOMNUL i-a spus: Pace ție, nu te teme, nu vei muri.

²⁴ Atunci Ghedeon a zidit acolo un altar DOMNULUI și l-a numit Iehova-Șalom; până în ziua aceasta el este încă în Ofra abiezriților.

²⁵ Și s-a întâmplat, în aceeași noapte, că DOMNUL i-a spus: Ia taurul tânăr al tatălui tău, al doilea taur de șapte ani și dărmă altarul lui Baal, pe care îl are tatăl tău, și retează dumbrava care este lângă el;

²⁶ Și zidește un altar DOMNULUI Dumnezeuul tău pe vârful acestei stânci, în felul rânduit și ia al doilea taur și oferă un sacrificiu ars cu lemnele dumbrăvii, pe care o vei reteza.

²⁷ Atunci Ghedeon a luat zece bărbați dintre servitorii săi și a făcut precum îi spusese DOMNUL; și așa a fost, fiindcă s-a temut de casa tatălui său și de bărbații cetății, că a făcut acest lucru noaptea, nu ziua.

²⁸ Și când s-au trezit bărbații cetății dis-de-dimineată, iată, altarul lui Baal era dărâmat și dumbrava, care era lângă el, era retezată, și taurul al doilea era oferit pe altarul care era zidit.

²⁹ Și ei au spus unul către altul: Cine a făcut acest lucru? Și după ce au cercetat și au întrebat, au spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut acest lucru.

³⁰ Atunci bărbații cetății i-au spus lui Ioas: Scoate afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat altarul lui Baal și pentru că a retezat dumbrava care era lângă el.

³¹ Și Ioas a spus tuturor celor care stăteau împotriva lui: Veți pleda pentru Baal? Voiți să îl salvați? Cel care va pleda pentru el să fie dat la moarte cât timp este încă dimineată, dacă este Dumnezeu, să pledeze pentru el însuși, pentru că i-a dărâmat altarul.

³² De aceea l-au numit în ziua aceea Ierub-Baal, spunând: Să pledeze Baal împotriva lui, pentru că i-a dărâmat altarul.

³³ Atunci toți madianiții și amaleciții și copiii estului s-au adunat și au trecut și și-au ridicat corturile în valea lui Izreel.

³⁴ Dar Duhul DOMNULUI a venit peste Ghedeon și el a sunat din trâmbiță; și Abiezer s-a adunat după el.

³⁵ Și a trimis mesageri prin tot Manase, care de asemenea au fost chemați după el, și a trimis mesageri la Așer și la Zabulon și la Neftali, și ei s-au urcat să îi întâlnească.

³⁶ Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Dacă voiești să salvezi pe Israel prin mâna mea, precum ai spus,

³⁷ Iată, voi pune un val de lână în arie și dacă va fi rouă numai pe val și tot pământul de lângă va fi uscat, atunci voi cunoaște că vei salva pe Israel prin mâna mea, precum ai spus.

³⁸ Și a fost astfel, că s-a sculat a doua zi dis-de-dimineată și a strâns valul și a stors roua din val, un vas plin cu apă.

³⁹ Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Să nu se aprindă mânia ta împotriva mea și voi vorbi numai de data aceasta, te rog, să mai încerc numai de data aceasta cu valul; să fie uscat peste val și peste tot pământul să fie rouă.

⁴⁰ Și Dumnezeu a făcut astfel în noaptea aceea, că a fost uscat numai valul și pe tot pământul a fost rouă.

7

¹ Atunci Ierub-Baal, adică Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s-au sculat de dimineată și și-au ridicat corturile lângă izvorul Harod, astfel încât oștirea

madianiților era pe partea de nord a lor, lângă dealul More, în vale.

² Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul care este cu tine este prea mult ca să dau pe madianiți în mâna lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva mea, spunând: Mâna mea m-a salvat.

³ Acum de aceea du-te, vestește în urechile poporului, spunând: Oricine este fricos și înspăimântat, să se întoarcă și să plece de la muntele Galaad. Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas zece mii.

⁴ Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul este încă prea mult, coboară-i la apă și ți-i voi încerca acolo; și va fi astfel: acela despre care îți voi spune: Acesta să meargă cu tine, acela va merge cu tine; și despre oricine îți voi spune: Acesta să nu meargă cu tine, acela nu va merge.

⁵ Astfel el a coborât poporul la apă și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Pe oricine va lipăi cu limba sa din apă, cum lipăie un câine, pe acela pune-l deoparte; tot astfel pe oricine se va pleca pe genunchi ca să bea.

⁶ Și numărul celor care au lipăit, punând mâna la gura lor, a fost trei sute de bărbați, dar tot restul poporului s-a plecat pe genunchi ca să bea apă.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Prin cei trei sute de oameni care au lipăit vă voi salva și voi da pe madianiți în mâna ta, iar tot poporul să meargă fiecare la locul său.

⁸ Astfel poporul a luat merinde în mâna lor și trâmbițele lor; și a trimis restul Israelului, pe fiecare bărbat la cortul său, și a păstrat pe cei trei sute de bărbați; și oștirea lui Madian era mai jos de el, în vale.

⁹ Și s-a întâmplat, în noaptea aceea, că DOMNUL i-a spus: Ridică-te, coboară la oștire, pentru că am dat-o în mâna ta.

¹⁰ Dar dacă te temi să cobori, coboară cu Pura, servitorul tău, la oștire;

¹¹ Și vei auzi ce spun ei; și după aceea ți se vor întări mâinile să cobori la oștire. Atunci el a coborât cu Pura, servitorul său, la partea de afară a oamenilor înarmați, care erau în oștire.

¹² Și madianiții și amaleciții și toți copiii estului se întindeau în vale, ca și cosașele de mulți; și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe țărmul mării de multe.

¹³ Și când Ghedeon a venit, iată, era acolo un bărbat care povestea un vis aproapelui său și spunea: Iată, am visat un vis; și, iată, o turtă de pâine de orz se rostogolea în oștirea lui Madian și a venit până la un cort și l-a lovit încât a căzut și l-a răsturnat, încât cortul zăcea întins.

¹⁴ Și aproapele său a răspuns și a zis: Aceasta nu este altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, un bărbat din Israel: Dumnezeu a dat în mâna lui pe madianiți și toată oștirea.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, că s-a închinat și s-a întors la oștirea lui Israel și a spus: Ridicați-vă, pentru că DOMNUL a dat oștirea lui Madian în mâna voastră.

¹⁶ Și a împărțit pe cei trei sute de bărbați în trei cete și a pus o trâmbiță în mâna fiecăruia și ulcioare goale și lămpi înăuntru ulcioarelor.

¹⁷ Și le-a spus: Uitați-vă la mine și faceți la fel; și, iată, când voi ieși în afara taberei, va fi astfel: precum voi face eu, astfel să faceți și voi.

¹⁸ Când voi suna din trâmbiță, eu și toți cei care sunt cu mine, atunci să sunați și voi din trâmbițe de fiecare parte a întregii tabere și să spuneți: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon.

¹⁹ Astfel Ghedeon și suta de bărbați care erau cu el au ieșit în afara taberei la începutul gărzii de la mijloc; și de-abia pusese răgarda; și ei au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele care erau în mâinile lor.

²⁰ Și cele trei cete au sunat din trâmbițe și au spart ulcioarele și au ținut lămpile în mâinile lor stângi și trâmbițele în mâinile lor drepte ca să sune și au strigat: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon.

²¹ Și au stat fiecare bărbat la locul său de jur împrejurul taberei, și toată oștirea a alergat și a strigat și a fugit.

²² Și cei trei sute au sunat din trâmbițe; și DOMNUL a ridicat sabia fiecărui bărbat împotriva aproapelui său în toată oștirea; și oștirea a fugit la Bet-Șita, în Terera și la hotarul lui Abel-Mehola, la Tabat.

²³ Și bărbații lui Israel s-au adunat din Neftali și din Așer și din tot Manase și au urmărit pe madianiți.

²⁴ Și Ghedeon a trimis mesageri în tot muntele lui Efraim, spunând: Coborâți împotriva madianiților și luați apele înaintea lor până la Bet-Bara și Iordan. Atunci toți bărbații lui Efraim s-au adunat și au luat apele până la Bet-Bara și Iordan.

²⁵ Și au prins doi prinți ai madianiților, pe Oreb și pe Zeeb; și au ucis pe Oreb pe stâncă la Oreb, și pe Zeeb l-au ucis la teascul lui Zeeb; și au urmărit pe Madian și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, dincolo de Iordan.

8

¹ Și bărbații lui Efraim i-au spus: De ce ne-ai servit astfel, încât nu ne-ai chemat, când ai mers să te lupți cu madianiții? Și s-au certat foarte tare cu el.

² Și el le-a spus: Ce am făcut eu acum pe lângă voi? Nu este mai bună străngerea strugurilor rămăși din Efraim decât culesul viei din Abiezer?

³ Dumnezeu a dat în mâinile voastre pe prinții lui Madian, Oreb și Zeeb; și ce am fost eu în stare să fac pe lângă voi? Atunci mânia lor s-a potolit față de el, după ce a spus aceasta.

⁴ Și Ghedeon a venit la Iordan și a trecut, el și cei trei sute de bărbați care erau cu el, obosiți, totuși urmărindu-i.

⁵ Și a spus bărbaților din Sucot: Dați, vă rog, pâini poporului care mă urmează, pentru că sunt obosiți și eu urmăresc pe Zebah și pe Țalmuna, împărații lui Madian.

⁶ Și prinții din Sucot au spus: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna ta, încât să dăm pâine armatei tale?

⁷ Și Ghedeon a spus: De aceea, când DOMNUL va fi dat pe Zebah și pe Țalmuna în mâna mea, atunci vă voi smulge carnea cu spinii pustiului și cu mărăcini.

⁸ Și de acolo s-a urcat la Penuel și le-a vorbit la fel, iar bărbații din Penuel i-au răspuns cum au răspuns bărbații din Sucot.

⁹ Și a vorbit și bărbaților din Penuel, spunând: Când voi veni din nou în pace, voi dărâma acest turn.

¹⁰ Acum, Zebah și Țalmuna erau în Carcor și oștirile lor erau cu ei, cam cincisprezece mii, toți câți au rămas din toate oștirile copiilor estului, căci căzuseră o sută douăzeci de mii de oameni care scoteau sabia.

¹¹ Și Ghedeon s-a urcat pe calea celor care locuiau în corturi, la est de Nobah și Iogbeha, și a lovit oștirea, pentru că oștirea era în siguranță.

¹² Și după ce Zebah și Țalmuna au fugit, el i-a urmărit și a prins pe cei doi împărați ai lui Madian, pe Zebah și pe Țalmuna; și a învins toată oștirea.

13 Și Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la bătaie înainte ca soarele să răsară.

14 Și a prins pe un tânăr al bărbaților din Sucot și l-a întreat; și el i-a descris pe prinții din Sucot și pe bătrânii săi, șaptezeci și șapte de bărbați.

15 Iar el a venit la bărbații din Sucot și a spus: Iată, pe Zebah și pe Țalmuna, cu care m-ați ocărât, zicând: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui Țalmuna în mâna ta, ca să dăm pâine bărbaților tăi obosiți?

16 Și a luat pe bătrânii cetății și spini din pustie și mărcini și cu ei i-a învățat pe oamenii din Sucot.

17 Și a dăruit turnul din Penuel și a ucis pe bărbații cetății.

18 Atunci le-a spus lui Zebah și lui Țalmuna: Ce fel de bărbați erau cei pe care i-ați ucis la Tabor? Iar ei au răspuns: Ca tine, astfel erau; fiecare semăna cu copiii unui împărat.

19 Și el a spus: Ei erau frații mei, fiii mamei mele; precum DOMNUL trăiește, dacă i-ați fi lăsat în viață, nu v-aș fi ucis.

20 Și a spus către Ieter, întâiul născut al său: Ridică-te, ucide-i. Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că se temea, fiindcă era încă tânăr.

21 Atunci Zebah și Țalmuna au spus: Ridică-te tu și aruncă-te asupra noastră, căci precum este bărbatul, astfel este puterea lui. Și Ghedeon s-a ridicat și a ucis pe Zebah și pe Țalmuna și a luat ornamentele care erau la gâturile cămilelor lor.

22 Atunci bărbații lui Israel i-au spus lui Ghedeon: Stăpânește peste noi, deopotrivă tu și fiul tău și fiul fiului tău de asemenea, pentru că ne-ai eliberat din mâna lui Madian.

23 Și Ghedeon le-a spus: Nu eu voi stăpâni peste voi, nici fiul meu nu va stăpâni peste voi, DOMNUL va stăpâni peste voi.

24 Și Ghedeon le-a spus: Aș dori să vă cer ceva, să îmi dați fiecare bărbat cercei prăzii sale. (Pentru că aveau cercei de aur, fiindcă erau ismaeliți).

25 Iar ei au răspuns: Ți-i vom da de bunăvoie. Și au întins o haină și au aruncat pe ea fiecare cercei prăzii sale.

26 Și greutatea cerceilor de aur, pe care îi ceruse el, era de o mie șapte sute de șekeli de aur, în afară de ornamentele și colanele și îmbrăcămintea de purpură care erau pe împărății lui Madian și în afară de lanțurile care erau în jurul gâturilor cămilelor lor.

27 Și Ghedeon a făcut din ele un efod și l-a pus în cetatea sa, în Ofra, și tot Israelul a curvit după acesta acolo, lucru care a devenit o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.

28 Astfel a fost Madian supus înaintea copiilor lui Israel, încât nu și-a mai ridicat capul. Și țara a avut liniște patruzeci de ani în zilele lui Ghedeon.

29 Și Ierubaal, fiul lui Ioas, a mers și a locuit în casa lui.

30 Și Ghedeon a avut șaptezeci de fii născuți din coapsele sale, pentru că avea multe soții.

31 Și concubina lui care era în Sihem, ea de asemenea i-a născut un fiu și el i-a pus numele Abimelec.

32 Și Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrânețe frumoasă și a fost îngropat în mormântul lui Ioas, tatăl său, în Ofra abiezeriților.

33 Și s-a întâmplat că, imediat ce a murit Ghedeon, copiii lui Israel s-au întors din nou și au curvit după Baali și l-au făcut pe Baal-Berit, dumnezeul lor.

34 Și copiii lui Israel nu și-au amintit de DOMNUL Dumnezeul lor, care îi eliberase din mâinile tuturor dușmanilor lor, de jur împrejur,

³⁵ Nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubaal, adică lui Ghedeon, conform cu toată bunătatea pe care o arătase el lui Israel.

9

¹ Și Abimelec, fiul lui Ierubaal, a mers la Sihem, la frații mamei sale, și a vorbit îndeaproape cu ei și cu toată familia casei tatălui mamei sale, spunând:

² Vorbiți, vă rog, în auzul tuturor bărbaților din Sihem: Ce este mai bine pentru voi: să stăpânească peste voi toți fiii lui Ierubaal care sunt șaptezeci de persoane, sau să stăpânească peste voi unul singur? Amintiți-vă de asemenea că eu sunt osul vostru și carnea voastră.

³ Și frații mamei sale au vorbit toate cuvinte despre el, în urechile tuturor bărbaților din Sihem; și inima lor s-a plecat spre a-l urma pe Abimelec, pentru că au spus: El este fratele nostru.

⁴ Și i-au dat șaptezeci de arginți din casa lui Baal-Berit, cu care Abimelec a angajat persoane fără căpătași și ușuratece, care l-au urmat.

⁵ Și a mers la casa tatălui său, la Ofra, și a ucis, pe o singură piatră, pe frații săi, pe fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni; și a rămas numai Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, pentru că s-a ascuns.

⁶ Și toți bărbații din Sihem și toată casa lui Milo s-au adunat și au mers și l-au făcut împărat pe Abimelec la câmpia stâlpului care era în Sihem.

⁷ Și când i-au spus lui Iotam, el a mers și a stat pe vârful muntelui Garizim și și-a înălțat vocea și a strigat și le-a spus: Dați-mi ascultare, voi bărbați din Sihem, ca și Dumnezeu să vă dea ascultare.

⁸ Copacii au mers odată să ungă un împărat peste ei; și au spus măslinului: Domnește peste noi.

⁹ Dar măslinul le-a spus: Să îmi las eu grăsimea mea, cu care, prin mine, ei onorează pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?

¹⁰ Și copacii au spus smochinului: Vino tu și domnește peste noi.

¹¹ Dar smochinul le-a spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și să mă duc să fiu înălțat peste copaci?

¹² Atunci copacii au spus viței: Vino tu și domnește peste noi.

¹³ Și vița le-a spus: Să îmi las eu vinul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om și să mă duc să fiu înălțată peste copaci?

¹⁴ Atunci toți copacii au spus tufe de spini: Vino tu și domnește peste noi.

¹⁵ Iar tufa de spini a spus copacilor: Dacă într-adevăr mă ungeți împărat peste voi, veniți, puneți-vă încrederea în umbra mea, și dacă nu, să iasă foc din tufa de spini și să mistuie cedrii Libanului.

¹⁶ Și acum, dacă ați făcut aceasta cu adevăr și în sinceritate, în aceea că ați făcut împărat pe Abimelec și dacă v-ați purtat bine cu Ierubaal și cu casa lui și i-ați făcut conform meritului mâinilor lui;

¹⁷ (Pentru că tatăl meu a luptat pentru voi și și-a primejduit mult viața și v-a eliberat din mâna lui Madian;

¹⁸ Iar voi v-ați ridicat astăzi împotriva casei tatălui meu și ați ucis pe fiii săi, șaptezeci de oameni, pe o singură piatră, și ați făcut pe Abimelec, fiul servitoarei sale, împărat peste bărbații din Sihem, pentru că el este fratele vostru);

¹⁹ Dacă așadar ați lucrat cu adevăr și în sinceritate cu Ierubaal și cu casa lui în această zi, atunci bucurați-vă în Abimelec și să se bucure și el în voi;

²⁰ Dar dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să mistuie pe bărbații din Sihem și casa lui Bet-Milo; și să iasă foc din bărbații din Sihem și din casa lui Bet-Milo și să mistuie pe Abimelec.

²¹ Și Iotam a alergat și a fugit și a mers la Beer și a locuit acolo de frica lui Abimelec, fratele său.

²² După ce Abimelec a domnit peste Israel trei ani,

²³ Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și bărbații din Sihem; și bărbații din Sihem s-au purtat cu perfidie cu Abimelec;

²⁴ Pentru ca violența, făcută celor șaptezeci de fii ai lui Ierubaal și sângele lor, să vină asupra lui Abimelec, fratele lor, care i-a ucis, și asupra bărbaților din Sihem, care l-au ajutat înuciderea fraților săi.

²⁵ Și bărbații din Sihem au pus pânditori pentru el pe vârfurile munților și au jefuit pe toți cei care treceau pe acea cale pe lângă ei; și i s-a spus lui Abimelec.

²⁶ Și Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la Sihem, și bărbații din Sihem și-au pus încrederea în el.

²⁷ Și au ieșit în câmpuri și le-au cules viile și au călcat strugurii și s-au veselit și au intrat în casa dumnezeului lor și au mâncat și au băut și au blestemat pe Abimelec.

²⁸ Și Gaal, fiul lui Ebed, a spus: Cine este Abimelec și cine este Sihem, ca să îi servim? Nu este el fiul lui Ierubaal? Și Zebul, căpetenia sa? Serviți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; pentru ce să îi servim lui?

²⁹ De ar fi acest popor în mâna mea! Atunci aș îndepărta pe Abimelec. Și el i-a spus lui Abimelec: Înmulțește-ți armata și ieși afară.

³⁰ Și după ce Zebul, conducătorul cetății, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui Ebed, mânia lui s-a aprins.

³¹ Și a trimis mesageri la Abimelec pe ascuns, spunând: Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi au venit la Sihem; și, iată, ei întăresc cetatea împotriva ta.

³² Acum de aceea ridică-te noaptea, tu și poporul care este cu tine și stai la pândă în câmp;

³³ Și va fi astfel: dimineța, imediat ce soarele a răsărit, să te scoli devreme și să te așezi asupra cetății; și, iată, el și poporul care este cu el, vor ieși împotriva ta, atunci le vei face după cum vei găsi de cuviință.

³⁴ Și Abimelec s-a ridicat noaptea, el și tot poporul care era cu el, și s-au așezat la pândă împotriva Sihemului în patru cete.

³⁵ Și Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății; iar Abimelec s-a ridicat, el și poporul care era cu el, de la pândă.

³⁶ Și când Gaal a văzut poporul, i-a spus lui Zebul: Iată, coboară oameni din vârfurile munților. Și Zebul i-a spus: Tu vezi umbra munților de parcă ar fi oameni.

³⁷ Și Gaal a vorbit din nou și a spus: Vezi acolo, coboară oameni prin mijlocul țării și o altă ceată vine pe la câmpia lui Monenim.

³⁸ Atunci Zebul i-a spus: Unde este acum gura ta, cu care ai zis: Cine este Abimelec, de ar trebui să îi servim? Nu este acesta poporul pe care l-ai disprețuit? Ieși acum, te rog, și luptă cu ei.

³⁹ Și Gaal a ieșit înaintea bărbaților din Sihem și a luptat cu Abimelec.

⁴⁰ Și Abimelec l-a urmărit și el a fugit dinaintea lui și mulți au fost doborâți și răniți, până la intrarea porții.

⁴¹ Și Abimelec a locuit în Aruma; și Zebul a alungat pe Gaal și pe frații săi, ca să nu locuiască în Sihem.

⁴² Și a doua zi s-a întâmplat, că poporul a ieșit la câmp; și i-au spus lui Abimelec.

⁴³ Și el a luat poporul și i-a împărțit în trei cete și s-a așezat la pândă în câmp și s-a uitat și, iată, poporul era ieșit din cetate; și s-a ridicat împotriva lor și i-a lovit.

⁴⁴ Și Abimelec și ceata care era cu el s-au năpustit înainte și au stat la intrarea porții cetății, și celelalte două cete au alergat asupra tuturor celor care erau în câmpuri și i-au ucis.

⁴⁵ Și Abimelec a luptat împotriva cetății toată ziua aceea; și a luat cetatea și a ucis poporul care era în ea și a dărâmat cetatea și a presărat-o cu sare.

⁴⁶ Și după ce toți bărbații din turnul Sihemului au auzit, au intrat în turnul casei dumnezeului Berit.

⁴⁷ Și i s-a spus lui Abimelec că s-au adunat toți bărbații turnului Sihemului.

⁴⁸ Și Abimelec s-a urcat pe muntele Talmon, el și tot poporul care era cu el, și Abimelec a luat un topor în mâna sa și a tăiat o ramură dintr-un copac și a luat-o și a pus-o pe umărul său și a spus poporului care era cu el: Ce m-ați văzut că fac, grăbiți-vă, să faceți ca mine.

⁴⁹ Și tot poporul la fel și-a tăiat fiecare ramura lui și l-au urmat pe Abimelec și le-au pus la turn și au pus foc turnului peste ei, astfel încât au murit de asemenea toți oamenii turnului Sihemului, cam o mie de bărbați și de femei.

⁵⁰ Atunci Abimelec a mers la Tebeș și a tăbărât împotriva Tebeșului și l-a luat.

⁵¹ Dar acolo era un turn tare în interiorul cetății și acolo au fugit toți bărbații și femeile și toți cei din cetate și au încuiat ușile după ei și s-au urcat pe acoperișul turnului.

⁵² Și Abimelec a venit până la turn și a luptat împotriva lui și a atacat ușa turnului ca să o ardă cu foc.

⁵³ Și o femeie a aruncat o bucată de piatră de moară pe capul lui Abimelec și aproape i-a zdrobit capul.

⁵⁴ Atunci el a chemat în grabă pe tânărul care era purtătorul său de arme și i-a spus: Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca să nu spună oamenii despre mine: O femeie l-a ucis. Și tânărul său l-a străpuns și el a murit.

⁵⁵ Și când bărbații lui Israel au văzut că Abimelec a murit, s-au depărtat, fiecare la locul său.

⁵⁶ Astfel Dumnezeu i-a întors răutatea lui Abimelec, pe care o făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai săi;

⁵⁷ Și toată răutatea bărbaților din Sihem, Dumnezeu a întors-o asupra capetelor lor; și blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal, a venit asupra lor.

10

¹ Și după Abimelec s-a ridicat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, un bărbat din Isahar; să apere pe Israel; și el locuia în Șamir, pe muntele Efraim.

² Și a judecat pe Israel douăzeci și trei de ani și a murit și a fost îngropat în Șamir.

³ Și după el s-a ridicat Iair, un galaadit, și a judecat pe Israel douăzeci și doi de ani.

⁴ Și el a avut treizeci de fii care călăreau pe treizeci de mânji de măgăriță, și ei aveau treizeci de cetăți, care se numesc Havot-Iair, până în această zi, care sunt în țara Galaadului.

⁵ Și Iair a murit și a fost îngropat în Camon.

⁶ Și copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au servit Baalilor și Astarteelor și dumnezeilor Siriei și dumnezeilor Sidonului

și dumnezeilor Moabului și dumnezeilor copiilor lui Amon și dumnezeilor filistenilor și au părăsit pe DOMNUL și nu i-au servit lui.

⁷ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a vândut în mâna filistenilor și în mâna copiilor lui Amon.

⁸ Și în acel an, ei i-au chinuit și au oprimat pe copiii lui Israel, optsprezece ani, pe toți copiii lui Israel care erau dincolo de Iordan, în țara amoriților, care este în Galaad.

⁹ Mai mult, copiii lui Amon au trecut Iordanul să lupte și cu Iuda și împotriva lui Beniamin și împotriva casei lui Efraim, astfel că Israel era foarte strâmtorat.

¹⁰ Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL, spunând: Am păcătuit împotriva ta, pentru că am părăsit pe Dumnezeul nostru și de asemenea am servit Baalilor.

¹¹ Și DOMNUL a spus copiilor lui Israel: Nu v-am eliberat de egipteni și de amoriți și de copiii lui Amon și de filistenii?

¹² Sidonienii de asemenea și amaleciții și maoniții v-au oprimat și ați strigat către mine iar eu v-am eliberat din mâna lor.

¹³ Totuși voi m-ați părăsit și ați servit altor dumnezei, de aceea nu vă voi mai elibera.

¹⁴ Duceți-vă și strigați la dumnezeii pe care vi i-ați ales, să vă salveze ei în timpul necazului vostru.

¹⁵ Și copiii lui Israel au spus DOMNULUI: Am păcătuit, fă-ne cum ți se pare bine, eliberează-ne numai în ziua aceasta, te rugăm.

¹⁶ Și au îndepărtat dumnezeii străini din mijlocul lor și au servit DOMNULUI, și sufletul său s-a mâhnit de nefericirea lui Israel.

¹⁷ Atunci copiii lui Amon s-au adunat și și-au înălțat corturile în Galaad. Și copiii lui Israel s-au adunat și și-au înălțat corturile în Mițpa.

¹⁸ Și poporul și prinții Galaadului, au spus unul către altul: Care bărbat este acesta care va începe să lupte împotriva copiilor lui Amon? El va fi capul tuturor locuitorilor Galaadului.

11

¹ Și Iefta galaaditul era un războinic viteaz și era fiul unei curve; și Galaad născuse pe Iefta.

² Și soția lui Galaad i-a născut fii; și fiii soției lui au crescut și au aruncat afară pe Iefta și i-au spus: Tu nu vei moșteni în casa tatălui nostru, pentru că ești fiul unei femei străine.

³ Atunci Iefta a fugit de frații săi și a locuit în țara lui Tob; și acolo s-au adunat bărbați de nimic la Iefta și au ieșit cu el.

⁴ Și s-a întâmplat, după un timp, că de asemenea copiii lui Amon au făcut război cu Israel.

⁵ Și s-a întâmplat, când copiii lui Amon au făcut război cu Israel, că bătrânii Galaadului au mers să îl aducă pe Iefta din țara lui Tob,

⁶ Și i-au spus lui Iefta: Vino și fii căpetenia noastră, ca să luptăm cu copiii lui Amon.

⁷ Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Nu m-ați urât și nu m-ați alungat voi din casa tatălui meu, de ce ați venit acum la mine, când sunteți în strâmtorare?

⁸ Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: De aceea ne-am întors la tine acum, ca să mergi cu noi și să lupti cu copiii lui Amon și să fii capul nostru peste toți locuitorii Galaadului.

⁹ Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Dacă mă aduceți din nou acasă ca să lupt cu copiii lui Amon și DOMNUL îi va da înaintea mea, voi fi eu capul vostru?

¹⁰ Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta: DOMNUL să fie martor între noi, dacă nu vom face conform cuvintelor tale.

¹¹ Atunci Iefta a mers cu bătrânii Galaadului și poporul l-a pus cap și căpetenie peste ei, și Iefta și-a rostit toate cuvintele înaintea DOMNULUI în Mițpa.

¹² Și Iefta a trimis mesageri la împăratul fiilor lui Amon, spunând: Ce ai a face cu mine, de ai venit împotriva mea să lupti în țara mea?

¹³ Și împăratul fiilor lui Amon a răspuns mesagerilor lui Iefta: Pentru că Israel mi-a luat țara, când a ieșit din Egipt, de la Arnon până la Iaboc și până la Iordan; acum de aceea înapoiază acele pământuri în pace.

¹⁴ Și Iefta a trimis din nou mesageri la împăratul fiilor lui Amon;

¹⁵ Și i-a spus: Astfel spune Iefta: Israel nu a luat țara Moabului, nici țara copiilor lui Amon,

¹⁶ Ci când Israel a ieșit din Egipt și a umblat prin pustie până la Marea Roșie și a venit la Cades,

¹⁷ Atunci Israel a trimis mesageri la împăratul Edomului, spunând: Te rog, lasă-mă să trec prin țara ta, dar împăratul Edomului a refuzat să le dea ascultare. Și la fel au trimis la împăratul Moabului, dar a refuzat și el; și Israel a rămas în Cades.

¹⁸ Atunci au umblat prin pustie și au ocolit țara Edomului și țara Moabului și au venit în partea dinspre est a țării Moabului și au tăbărât dincolo de Arnon, dar nu au intrat în hotarul Moabului, pentru că Arnonul era hotarul Moabului.

¹⁹ Și Israel a trimis mesageri la Sihon, împăratul amoriților, împăratul Hesbonului, și Israel i-a spus: Lasă-ne, te rugăm, să trecem prin țara ta până la locul meu.

²⁰ Dar Sihon nu a avut încredere în Israel ca să îl lase să treacă prin ținutul său, ci Sihon a adunat tot poporul său și a tăbărât în Iahaț și a luptat împotriva lui Israel.

²¹ Și DOMNUL Dumnezeu lui Israel a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâna lui Israel și i-au bătut; și Israel a luat în stăpânire toată țara amoriților, locuitorii acelei țări.

²² Și au luat în stăpânire toate ținuturile amoriților, de la Arnon până la Iaboc și de la pustie până la Iordan.

²³ Astfel că acum DOMNUL Dumnezeu lui Israel i-a alungat pe amoriți dinaintea poporului său Israel; și să îl stăpânești tu?

²⁴ Nu stăpânești tu ce ți-a dat în stăpânire Chemoș, dumnezeul tău? Astfel pe oricine DOMNUL Dumnezeu nostru îi va alunga dinaintea noastră, pe ei îi vom stăpâni.

²⁵ Și acum, ești tu cu ceva mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el vreodată cu Israel, sau a luptat el vreodată împotriva lor?

²⁶ Cât timp a locuit Israel în Hesbon și în orașele lui, și în Aroer și în orașele lui, și în toate cetățile care sunt pe malurile Arnonului, trei sute de ani, de ce nu le-ai luat înapoi în acel timp?

²⁷ De aceea nu eu am păcătit împotriva ta, ci tu îmi faci rău, războindu-te împotriva mea; DOMNUL Judecătorul să fie judecător astăzi între copiii lui Israel și copiii lui Amon.

²⁸ Cu toate acestea împăratul copiilor lui Amon nu a dat ascultare la cuvintele pe care i le-a trimis Iefta.

²⁹ Atunci Duhul DOMNULUI a venit peste Iefta și el a trecut prin Galaad și Manase și a trecut la Mițpa din Galaad și de la Mițpa din Galaad a trecut la copiii lui Amon.

³⁰ Și Iefta a făcut o promisiune DOMNULUI și a spus: Dacă vei da negreșit pe copiii lui Amon în mâinile mele,

³¹ Atunci va fi astfel, că ce va ieși pe ușile casei mele pentru a mă întâmpina, când mă voi întoarce în pace de la copiii lui Amon, va fi al DOMNULUI și îl voi oferi ca ofrandă arsă.

³² Astfel Iefta a trecut la copiii lui Amon să lupte împotriva lor, și DOMNUL i-a dat în mâinile lui.

³³ Și i-a bătut de la Aroer până la Minit, douăzeci de cetăți, și până la câmpia viilor, cu un foarte mare măcel. Astfel copiii lui Amon au fost supuși înaintea copiilor lui Israel.

³⁴ Și Iefta a venit la Mițpa, în casa lui, și, iată, fiica sa a ieșit afară pentru a-l întâmpina cu tamburine și cu dansuri, și ea era singurul lui copil; în afară de ea nu avea fiu sau fiică.

³⁵ Și s-a întâmplat, când a văzut-o, că și-a sfâșiat hainele și a spus: Vai, fiica mea! Ce mult m-ai doborât; și tu ești dintre cei care mă tulbură, pentru că mi-am deschis gura către DOMNUL și nu mă pot întoarce.

³⁶ Iar ea i-a spus: Tatăl meu, dacă ți-ai deschis gura către DOMNUL, fă-mi conform cu ce a ieșit din gura ta, pentru că DOMNUL s-a răzbumat pentru tine pe dușmanii tăi, pe copiii lui Amon.

³⁷ Și ea a spus tatălui său: Să mi se facă lucrul acesta: lasă-mă singură două luni, să urc și să cobor în munți și să îmi plâng fecioria, eu și tovarășele mele.

³⁸ Iar el a spus: Du-te. Și a trimis-o pentru două luni, și ea a mers cu însoțitoarele ei și și-a plâns fecioria pe munți.

³⁹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a două luni, că ea s-a întors la tatăl ei, care i-a făcut conform cu promisiunea sa pe care o făcuse, și ea nu cunoscuse bărbat. Și a ajuns un obicei în Israel,

⁴⁰ Că, din an în an, fiicele lui Israel mergeau să plângă pe fiica lui Iefta galaaditul, patru zile pe an.

12

¹ Și bărbații lui Efraim s-au adunat și au trecut spre nord și i-au spus lui Iefta: Pentru ce ai trecut să te lupti împotriva copiilor lui Amon și nu ne-ai chemat să mergem cu tine? Îți vom arde casa, peste tine, cu foc.

² Și Iefta le-a spus: Eu și poporul meu am fost în mare ceartă cu copiii lui Amon; și când v-am chemat, nu m-ați eliberat din mâinile lor.

³ Și când am văzut că nu m-ați eliberat, mi-am luat viața în mâini și am trecut împotriva copiilor lui Amon și DOMNUL i-a dat în mâna mea; și pentru ce v-ați urcat la mine în ziua aceasta, ca să luptați cu mine?

⁴ Atunci Iefta a adunat pe toți bărbații Galaadului și a luptat cu Efraim; și bărbații Galaadului au lovit pe Efraim, deoarece aceștia au spus: Voi galaadiții sunteți fugari ai lui Efraim printre efraimiți și printre manasiți.

⁵ Și galaadiții au luat efraimiților trecerile Iordanului; și s-a întâmplat, când efraimiții care scăpaseră spuneau: Lasă-mă să trec; că bărbații Galaadului îi spuneau: Ești efraimit? Dacă el spunea: Nu;

⁶ Atunci ei îi ziceau: Spune acum Șiboleț, iar el zicea: Siboleț, pentru că nu putea să pronunțe bine. Atunci îl lua și îl înjunghiau la trecerile Iordanului; și au căzut atunci patruzeci și două de mii dintre efraimiți.

⁷ Și Iefta a judecat pe Israel șase ani. Și Iefta galaaditul a murit și a fost îngropat într-una din cetățile Galaadului.

⁸ Și după el, Ibțan din Betleem a judecat pe Israel.

⁹ Și el a avut treizeci de fii și treizeci de fiice, pe care le-a trimis în afară și a adus de afară pentru fiii săi treizeci de fiice. Și a judecat pe Israel șapte ani.

¹⁰ Și Ibțan a murit și a fost îngropat la Betleem.

¹¹ Și după el, Elon, un zabulonit, a judecat pe Israel, și el a judecat pe Israel zece ani.

¹² Și Elon zabulonitul a murit și a fost îngropat în Aialon, în țara lui Zabulon.

¹³ Și după el, Abdon, fiul lui Hilel, un piratonit, a judecat pe Israel.

¹⁴ Și a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau pe șaptezeci de mânji de măgăriță; și el a judecat pe Israel opt ani.

¹⁵ Și Abdon, fiul lui Hilel piratonitul, a murit și a fost îngropat în Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele amaleciților.

13

¹ Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii DOMNULUI; și DOMNUL I-a dat în mâna filistenilor patruzeci de ani.

² Și a fost un anumit bărbat din Toreea, din familia daniților, al cărui nume era Manoah; și soția lui era stearpă și nu naștea.

³ Și îngerul DOMNULUI s-a arătat femeii și i-a spus: Iată acum, tu ești stearpă și nu naști, dar vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu.

⁴ Și acum ia seama, te rog, și să nu bei vin, nici băutură tare și să nu mănânci vreun lucru necurat,

⁵ Pentru că, iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va trece pe capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pânțece; și el va începe să elibereze pe Israel din mâna filistenilor.

⁶ Atunci femeia a venit și a spus soțului ei, zicând: Un om al lui Dumnezeu a venit la mine și înfățișarea lui era ca înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar nu l-am întrebat de unde era, nici nu mi-a spus numele său;

⁷ Ci mi-a zis: Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici să nu mănânci vreun lucru necurat, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din pânțece, până în ziua morții sale.

⁸ Atunci Manoah a implorat pe DOMNUL și a spus: O, DOMNUL meu, să mai vină la noi omul lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu copilul care se va naște.

⁹ Și Dumnezeu a dat ascultare la vocea lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu a venit din nou la femeie pe când ședea ea în câmp; dar Manoah, soțul ei, nu era cu ea.

¹⁰ Și femeia s-a grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-i: Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua aceea.

¹¹ Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa și a venit la omul acela și i-a spus: Tu ești cel care a vorbit femeii? Iar el a spus: Eu sunt.

¹² Și Manoah a spus: Să se împlinească acum cuvintele tale. Cum să creștem copilul și cum să ne purtăm cu el?

¹³ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Femeia să ia seama la tot ce i-am spus.

¹⁴ Să nu mănânce nimic din ce iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare, nici să nu mănânce vreun lucru necurat, să păzească tot ce i-am poruncit.

¹⁵ Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Te rog, lasă-ne să te reținem, până când îți vom fi pregătit un ied dintre capre.

¹⁶ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține, nu voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă, adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah nu știa că era un înger al DOMNULUI.

¹⁷ Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Care este numele tău, ca să te onorăm când se vor împlini spusele tale?

¹⁸ Și îngerul DOMNULUI i-a spus: De ce întrebi de numele meu, văzând că este o taină?

¹⁹ Astfel Manoah a luat un ied împreună cu un dar de mâncare și le-a oferit DOMNULUI pe o stâncă; și îngerul a făcut ceva minunat; și Manoah și soția lui se uitau.

²⁰ Și s-a întâmplat, pe când se înălța flacăra de pe altar spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele la pământ.

²¹ Dar îngerul DOMNULUI nu s-a mai arătat lui Manoah și soției sale. Atunci Manoah a cunoscut că acela era un înger al DOMNULUI.

²² Și Manoah a spus soției sale: Vom muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu.

²³ Dar soția lui i-a spus: Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare, nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi spus acum lucruri ca acestea.

²⁴ Și femeia a născut un fiu și i-a pus numele Samson, și copilul a crescut și DOMNUL l-a binecuvântat.

²⁵ Și Duhul DOMNULUI a început să îl miște în tabăra lui Dan, între Țoreea și Eștaol.

14

¹ Și Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor.

² Și s-a urcat și a spus tatălui său și mamei sale, zicând: Am văzut în Timna o femeie dintre fiicele filistenilor; acum luați-mi-o de soție.

³ Atunci tatăl său și mama sa i-au spus: Nu este între fiicele fraților tăi sau în tot poporul meu nicio femeie, de mergi să îți iei soție dintre filistenii cei necircumși? Și Samson a spus tatălui său: Luați-mi-o, pentru că ea îmi place mult.

⁴ Dar tatăl său și mama sa nu știau că aceasta era de la DOMNUL, pentru că el căuta o ocazie împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul acela filistenii stăpâneau peste Israel.

⁵ Atunci Samson și tatăl său și mama sa au coborât la Timna și au ajuns la vilele din Timna; și, iată, un leu tânăr răcnea împotriva lui.

⁶ Și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el; și el l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic în mână, dar nu a spus tatălui său sau mamei sale ce făcuse.

⁷ Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a plăcut mult lui Samson.

⁸ Și s-a întors după un timp să o ia, și s-a abătut să vadă trupul mort al leului; și, iată, era un roi de albine și miere în trupul mort al leului.

⁹ Și a luat din ea în mâinile sale și a mers mâncând; și a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat și ei au mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea din trupul mort al leului.

¹⁰ Astfel tatăl său a coborât la femeia aceea, și Samson a făcut acolo un ospăț, pentru că astfel obișnuiau tinerii să facă.

¹¹ Și s-a întâmplat, când l-au văzut, că au adus treizeci de însoțitori să fie cu el.

¹² Și Samson le-a spus: Acum o să vă pun înaintea o ghicitoare, dacă puteți să mi-o explicați clar în cele șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine;

¹³ Dar dacă nu puteți să mi-o explicați, atunci să îmi dați voi mie treizeci de cămăși și treizeci de schimburi de haine. Iar ei i-au spus: Pune-ne înaintea ghicitoarea ta, ca să o auzim.

¹⁴ Și el le-a spus: Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel tare a ieșit dulceață. Și trei zile nu au putut să explice ghicitoarea.

¹⁵ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că au spus soției lui Samson: Ademeneste pe soțul tău să ne explice ghicitoarea, ca să nu te ardem cu foc, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ai chemat să ne luați ce avem? Nu este așa?

¹⁶ Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a spus: Tu mă urăști și nu mă iubești, ai pus înaintea o ghicitoare copiilor poporului meu și mie nu mi-ai spus-o. Și el i-a spus: Iată, nu am spus-o nici tatălui meu nici mamei mele și să ți-o spun ție?

¹⁷ Și ea a plâns înaintea lui șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult de el; și ea a spus ghicitoarea copiilor poporului ei.

¹⁸ Și bărbații cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: Ce este mai dulce decât mierea? Și ce este mai tare decât un leu? Și el le-a spus: Dacă nu ați fi arat cu vițeaua mea, nu ați fi dezlegat ghicitoarea mea.

¹⁹ Și Duhul DOMNULUI a venit peste el și el a coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați și a luat prada lor și a dat schimburile de haine celor care au explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și el a urcat la casa tatălui său.

²⁰ Iar soția lui Samson a fost dată însoțitorului său, cu care el se împrietenise.

15

¹ Dar s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului grâului, că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un ied și a spus: Voi intra la soția mea în cameră. Dar tatăl ei nu i-a permis să intre.

² Și tatăl ei a spus: Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am dat-o însoțitorului tău; nu este sora ei mai mică mai frumoasă decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei.

³ Și Samson a spus referitor la ei: Acum voi fi nevinovat față de filistenii, deși le voi face rău.

⁴ Și Samson a mers și a prins trei sute de vulpi și a luat tăciuni și le-a legat coadă de coadă și a pus un tăciune la mijloc între cele două cozi.

⁵ Și după ce a aprins cu foc tăciunii, le-a dat drumul în holdele filistenilor și a ars deopotrivă snopii și de asemenea grâul care stătea în picioare, împreună cu viile și măslinii.

⁶ Atunci filistenii au spus: Cine a făcut aceasta? Și li s-a răspuns: Samson, ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția și a dat-o însoțitorului său. Și filistenii s-au urcat și au ars-o cu foc pe ea și pe tatăl ei.

⁷ Și Samson le-a spus: Pentru că ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după aceea voi înceta.

⁸ Și i-a lovit la șold și la coapse cu un mare măcel; și a coborât și a locuit în vârful stâncii Etam.

⁹ Atunci filistenii s-au urcat și au așezat tabăra în Iuda și s-au răspândit în Lehi.

¹⁰ Și bărbații din Iuda au spus: Pentru ce v-ați urcat împotriva noastră? Iar ei au răspuns: Ne-am urcat să îl legăm pe Samson, să îi facem cum ne-a făcut și el.

¹¹ Atunci trei mii de bărbați din Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-au spus lui Samson: Nu știi că filistenii sunt stăpâni peste noi? Ce este aceasta ce ne-ai făcut? Iar el le-a spus: Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-am făcut și eu lor.

¹² Iar ei i-au spus: Am venit să te legăm, ca să te dăm în mâna filistenilor. Și Samson le-a spus: Jurați-mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea.

¹³ Și i-au vorbit, spunând: Nu, ci te vom lega strâns și te vom da în mâna lor; dar cu siguranță nu te vom ucide. Și l-au legat cu două funii noi și l-au scos din stâncă.

¹⁴ Și când a venit la Lehi, filistenii au strigat împotriva lui; și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el și funiile care erau pe brațele lui au devenit ca niște în ars cu foc, și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile sale.

¹⁵ Și el a găsit o falcă de măgar neuscată și și-a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de bărbați.

¹⁶ Și Samson a spus: Cu o falcă de măgar, grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o mie de bărbați.

¹⁷ Și s-a întâmpilat, când a terminat de vorbit, că a aruncat falca din mâna lui și a numit acel loc Ramat-Lehi.

¹⁸ Și îi era foarte sete și a chemat pe DOMNUL și a spus: Tu ai dat prin mâna servitorului tău această mare eliberare; și acum să mor de sete și să cad în mâna celor necircumciși?

¹⁹ Dar Dumnezeu a despicat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus numele En-Hacore, care este în Lehi până în ziua aceasta.

²⁰ Și el a judecat pe Israel în zilele filistenilor, douăzeci de ani.

16

¹ Atunci Samson a mers la Gaza și a văzut acolo o curvă și a intrat la ea.

² Și li s-a spus gazizilor, zicând: Samson a venit aici. Și l-au încercuit și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății și au stat liniștiți toată noaptea, spunând: Dimineată, când va fi ziuă, îl vom ucide.

³ Și Samson s-a culcat până la miezul nopții; și la miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății și cei doi stâlpi, cu tot cu zăvor, și a plecat cu ele și le-a pus pe umerii săi și le-a dus pe vârful unui deal care este înaintea Hebronului.

⁴ Și s-a întâmpilat, după aceasta, că a iubit o femeie în Valea Sorec al cărei nume era Dalila.

⁵ Și domnii filistenilor s-au urcat la ea și i-au spus: Ademeneste-l și vezi în ce stă marea lui putere și prin ce mijloace îl vom putea învinge, ca să îl legăm și să îl chinuim; și îți vom da fiecare o mie o sută de șekeli de argint.

⁶ Și Dalila i-a spus lui Samson: Spune-mi, te rog, în ce stă marea ta putere și cu ce poți fi legat ca să fii chinuit.

⁷ Și Samson i-a spus: Dacă mă leagă cu împletituri de șapte nuiiele verzi, care nu au fost niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice alt om.

⁸ Atunci domnii filistenilor i-au adus împletituri de șapte nuiiele verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a legat cu ele.

⁹ Și erau acolo bărbați pândind, șezând cu ea în cameră. Și ea i-a spus: Filistenii sunt asupra ta, Samson. Și el a rupt împletiturile de nuiiele cum se rupe o ață de călți când este atinsă de foc. Astfel puterea lui nu a fost cunoscută.

¹⁰ Și Dalila i-a spus lui Samson: Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni, acum spune-mi, te rog, cu ce poți fi legat.

¹¹ Și el i-a spus: Dacă mă leagă strâns cu funii noi care nu au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și voi fi ca orice om.

¹² Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat cu ele și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și erau acolo pânditori, șezând în cameră. Și el le-a rupt de pe brațele sale ca pe o ață.

¹³ Și Dalila i-a spus lui Samson: Până aici m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat. Și el i-a spus: Dacă împletești cele șapte suvițe ale capului meu în urzeala țesăturii.

¹⁴ Și ea le-a prins cu un țărăș și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a luat cu el țărășul bărnei și urzeala.

¹⁵ Și ea i-a spus: Cum poți să spui, te iubesc, când inima ta nu este cu mine? În aceste trei rânduri m-ai batjocorit și nu mi-ai spus în ce stă marea ta putere.

¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele ei și l-a implorat, astfel că sufletul lui a fost chinuit până la moarte,

¹⁷ Că și-a deschis toată inima și i-a spus: Brici nu s-a pus pe capul meu, pentru că sunt nazireu lui Dumnezeu din pântecel mamei mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi deveni slab și voi fi ca orice alt om.

¹⁸ Și când Dalila a văzut că își deschisese toată inima, a trimis și a chemat pe domnii filistenilor, spunând: Urcați-vă de data aceasta, pentru că și-a deschis toată inima față de mine. Atunci domnii filistenilor s-au urcat la ea și au adus bani în mâinile lor.

¹⁹ Și ea l-a adormit pe genunchii ei; și a chemat un om și l-a pus să îi radă cele șapte suvițe ale capului său; și ea a început să îl chinuiască; și puterea lui l-a părăsit.

²⁰ Și ea a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și a spus: Voi ieși ca în celelalte dăți și mă voi scutura. Și nu știa că DOMNUL îl părăsise.

²¹ Dar filistenii l-au luat și i-au scos ochii; și l-au coborât la Gaza și l-au legat cu cătuș de aramă; și el măcina în casa închisorii.

²² Totuși, părul capului său a început să crească din nou după ce fusesse ras.

²³ Apoi domnii filistenilor s-au adunat ca să ofere un mare sacrificiu lui Dagon, dumnezeul lor, și să se bucure, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în mâna noastră pe Samson, dușmanul nostru.

²⁴ Și când poporul l-a văzut, au lăudat pe dumnezeul lor, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în mâna noastră pe dușmanul nostru și pe nimicitorul țării noastre, care a ucis pe mulți dintre noi.

²⁵ Și s-a întâmplat, când inimile lor erau vesele, că au spus: Chemați pe Samson, ca să ne distreze. Și au chemat pe Samson din casa închisorii; și el i-a distrat; și l-au pus între stâlpi.

²⁶ Și Samson a spus băiatului care îl ținea de mână: Permite-mi să ating stâlpii pe care stă casa, ca să mă sprijin de ei.

²⁷ Acum, casa era plină de bărbați și de femei; și toți domnii filistenilor erau acolo; și erau pe acoperiș cam trei mii de bărbați și de femei, care priveau în timp ce Samson îi distra.

²⁸ Și Samson a chemat pe DOMNUL și a spus: O, DOAMNE Dumnezeule, amintește-ți de mine te rog și întărește-mă, doar de data aceasta, O, Dumnezeule, ca să fiu răzbunat îndată asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei.

²⁹ Și Samson a apucat cei doi stâlpi din mijloc pe care stătea casa și de care era susținută, pe unul cu mâna lui dreaptă și pe celălalt cu stânga lui.

³⁰ Și Samson a spus: Să mor împreună cu filistenii. Și s-a plecat cu toată puterea lui; și casa a căzut peste domni și peste tot poporul care era în ea. Astfel că morții pe care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât aceia pe care îi ucisese în viața sa.

³¹ Atunci frații săi și toată casa tatălui său au coborât și l-au luat și l-au urcat și l-au îngropat între Toreea și Eștaol, în locul de îngropare al lui Manoah, tatăl său. Și el judecase pe Israel douăzeci de ani.

17

¹ Și era un om din muntele Efraim, al cărui nume era Mica.

² Și el i-a spus mamei sale: Cei o mie o sută de șekeli care ți s-au luat, despre care ai blestemat și ai vorbit în auzul meu, iată, argintul este la mine; eu l-am luat. Și mama sa a spus: Bindecuvântat fii de DOMNUL, fiul meu.

³ Și după ce a înapoiat cei o mie o sută de șekeli de argint mamei sale, mama sa a spus: Am dedicat, în întregime DOMNULUI, argintul din mâna mea pentru fiul meu, pentru a face un chip cioplit și un chip turnat; acum de aceea ți-l voi înapoia.

⁴ Totuși a înapoiat banii mamei sale; și mama sa a luat două sute de șekeli de argint și i-a dat topitorului, care a făcut din ei un chip cioplit și un chip turnat, și amândouă erau în casa lui Mica.

⁵ Și bărbatul Mica avea o casă de dumnezei; și a făcut un efod și terafimi și l-a consacrat pe unul dintre copiii săi, care a devenit preotul lui.

⁶ În zilele acelea nu era împărat în Israel, ci fiecare făcea ce era drept în ochii săi.

⁷ Și era un tânăr din Betleem-Iuda, din familia lui Iuda, care era levit și locuia temporar acolo.

⁸ Și omul a plecat din cetatea Betleem-Iuda, ca să locuiască temporar unde ar putea găsi un loc, și călătorind, a ajuns la muntele Efraim, în casa lui Mica.

⁹ Și Mica i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: Sunt levit din Betleem-Iuda și merg să locuiesc temporar unde aș găsi un loc.

¹⁰ Și Mica i-a spus: Locuiește cu mine și să îmi fii părinte și preot și eu îți voi da zece șekeli de argint pe an și un costum de haine și merindele tale. Astfel levitul a intrat.

¹¹ Și levitul a fost mulțumit să locuiască cu omul acela; și tânărul i-a fost ca unul dintre fiii săi.

¹² Și Mica a consacrat pe levit; iar tânărul a devenit preotul său și a stat în casa lui Mica.

¹³ Atunci Mica a spus: Acum știu că DOMNUL îmi va face bine, văzând că am un levit ca preot.

18

¹ În acele zile nu era împărat în Israel, și în acele zile tribul daniților își căuta o moștenire de locuit, pentru că până în ziua aceea nu le căzuse toată moștenirea lor între triburile lui Israel.

² Și copiii lui Dan au trimis din familia lor cinci bărbați din ținuturile lor, războinici viteji din Țoreea și din Eștaol, pentru a spiona țara și să o cerceteze; și le-au spus: Duceți-vă, cercetați țara; și când au ajuns la muntele Efraim, la casa lui Mica, au găzduit acolo.

³ Când erau lângă casa lui Mica, au cunoscut vocea tânărului, levitul, și s-au abătut pe acolo și i-au spus: Cine te-a adus aici? Și ce faci tu în acest loc? Și ce ai tu aici?

⁴ Și el le-a spus: Așa și așa s-a purtat Mica cu mine și m-a angajat și eu sunt preotul lui.

⁵ Iar ei i-au spus: Cere sfat, te rugăm, de la Dumnezeu, ca să știm dacă va fi prosperă calea pe care mergem.

⁶ Și preotul le-a spus: Duceți-vă în pace, calea voastră, pe care mergeți, este înaintea DOMNULUI.

⁷ Atunci cei cinci bărbați au plecat și au venit la Lais și au văzut poporul care era în ea, cum locuiau nepăsători, după felul sidonienilor, liniștiți și în siguranță; și nu era vreun magistrat în țară, care să îi dea de rușine în orice lucru; și erau departe de sidonieni și nu aveau afaceri cu vreun om.

⁸ Și au venit la frații lor, la Țoreea și Eștaol, iar frații lor le-au zis: Ce spuneți voi?

⁹ Iar ei au zis: Ridicați-vă, să ne urcăm împotriva lor, pentru că am văzut țara și, iată, este foarte bună, iar voi stați liniștiți? Nu vă leneviți a merge și a intra să stăpâniți țara.

¹⁰ Când mergeți, veți ajunge la un popor în siguranță și la o țară întinsă, pentru că Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; un loc în care nu este lipsă de nimic din ceea ce este pe pământ.

¹¹ Și de acolo, din Țoreea și Eștaol, au plecat șase sute de bărbați din familia daniților, închinși cu arme de război.

¹² Și s-au urcat și au tăbărât la Chiriati-Iearim în Iuda; de aceea au numit acel loc Mahane-Dan, până în ziua aceasta; iată, este în spatele Chiriati-Iearimului.

¹³ Și de acolo au trecut la muntele Efraim și au ajuns până la casa lui Mica.

¹⁴ Atunci cei cinci bărbați, care se duseseră să spioneze țara Lais, au răspuns și au spus fraților lor: Știți că în aceste case se află un efod și terafimi și un chip cioplit și un chip turnat? Și acum, luați aminte la ce aveți de făcut.

¹⁵ Și s-au abătut într-acolo și au venit la casa tânărului, levitul, la casa lui Mica și l-au salutat.

¹⁶ Și cei șase sute de bărbați închinși cu armele lor de război, care erau dintre copiii lui Dan, au stat la intrarea porții.

¹⁷ Și cei cinci bărbați, care merseseră să spioneze țara, s-au urcat, au intrat acolo și au luat chipul cioplit și efodul și terafimii și chipul turnat; și preotul

stătea la intrarea porții cu cei șase sute de bărbați care erau încinși cu arme de război.

¹⁸ Și aceștia au intrat în casa lui Mica și au luat chipul cioplit, efodul și terafimii și chipul turnat. Atunci preotul le-a spus: Ce faceți?

¹⁹ Iar ei i-au spus: Taci, pune-ți mâna la gură și mergi cu noi și să ne fii părinte și preot. Este mai bine pentru tine să fii preot pentru casa unui singur om, sau să fii preot pentru un trib și o familie în Israel?

²⁰ Și inima preotului s-a bucurat și a luat efodul și terafimii și chipul cioplit și a mers în mijlocul poporului.

²¹ Astfel ei s-au întors și au plecat; și au pus înaintea lor pruncii și vitele și bagajele.

²² Și când erau la o distanță bună de casa lui Mica, bărbații care erau în casele de lângă casa lui Mica s-au adunat și i-au ajuns pe copiii lui Dan.

²³ Și au strigat la copiii lui Dan. Și ei și-au întors fețele și i-au spus lui Mica: Ce îți este, că ai venit cu o astfel de ceată?

²⁴ Și el a spus: Mi-ați luat dumnezeii, pe care i-am făcut, și pe preot și ați plecat, și ce mai am eu? Și ce este aceasta ce îmi spuneți: Ce îți este?

²⁵ Și copiii lui Dan i-au spus: Să nu îți se audă vocea printre noi, ca nu cumva niște oameni furioși să vină peste voi și să îți pierzi viața, împreună cu viața celor din casa ta.

²⁶ Și copiii lui Dan au mers pe drumul lor și când Mica a văzut că erau prea puternici pentru el, s-a întors și a mers acasă.

²⁷ Și au luat lucrurile, pe care le făcuse Mica, și pe preotul care era la el, și au venit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în siguranță; și i-au lovit cu ascuțișul sabiei și au ars cetatea cu foc.

²⁸ Și nu era niciun eliberator, pentru că aceasta era departe de Sidon și nu aveau afaceri cu vreun om; și era în valea care se află lângă Bet-Rehob. Și au zidit o cetate și au locuit în ea.

²⁹ Și au pus cetății numele Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care i se născuse lui Israel; totuși, mai înainte numele cetății era Lais.

³⁰ Și copiii lui Dan au înălțat chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi au fost preoții tribului lui Dan până în ziua captivității țării.

³¹ Și și-au înălțat chipul cioplit al lui Mica, pe care îl făcuse el, în toate zilele cât a fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

19

¹ Și s-a întâmplat, în zilele acelea când nu era împărat în Israel, că era un levit, care locuia temporar într-o parte a muntelui Efraim, și el și-a luat o concubină din Betleem-Iuda.

² Și concubina lui a curvit împotriva lui și a plecat de la el la casa tatălui ei, în Betleem-Iuda, și a rămas acolo patru luni întregi.

³ Și soțul ei s-a ridicat și a mers după ea, să îi vorbească prietenește și să o aducă înapoi, având pe servitorul lui cu el și doi măgari; și ea l-a adus în casa tatălui ei; și când tatăl fetei l-a văzut, s-a bucurat să îl întâlnească.

⁴ Și socrul său, tatăl fetei, l-a reținut; iar el a rămas cu el trei zile; astfel au mâncat și au băut și au găzduit acolo.

⁵ Și s-a întâmplat, în ziua a patra când s-au sculat dis-de-diminează, că el s-a ridicat să plece și tatăl fetei a spus ginerelui său: Întărește-ți inima cu o bucată de pâine și după aceea mergeți pe drumul vostru.

⁶ Și s-au așezat și au mâncat și au băut amândoi împreună, fiindcă tatăl fetei a spus bărbatului: Binevoiește, te rog, și rămâi toată noaptea și să ți se veselească inima.

⁷ Și când bărbatul s-a ridicat să plece, socrul său l-a constrâns; de aceea el a găzduit din nou acolo.

⁸ Și s-a sculat dis-de-diminează în ziua a cincea ca să plece; și tatăl fetei a spus: Întărește-ți inima, te rog. Și au rămas până după-amiază și au mâncat amândoi.

⁹ Și când bărbatul s-a ridicat să plece, el și concubina lui și servitorul său, socrul său, tatăl fetei, i-a spus: Iată, ziua se lasă spre seară; vă rog să rămâneți toată noaptea; iată, ziua se apropie de sfârșit, găzduiește aici, ca să ți se veselească inima; și mâine plecați de dimineată pe calea voastră, să te duci acasă.

¹⁰ Dar bărbatul nu a dorit să rămână acea noapte, ci s-a ridicat și a plecat și a ajuns înaintea Iebusului, care este Ierusalimul; și cu el erau doi măgari înșeuaiți, concubina lui de asemenea fiind cu el.

¹¹ Și când erau lângă Iebus, ziua trecuse de mult; și servitorul a spus stăpânului său: Vino, te rog, să ne abatem în această cetate a iebusiților și să găzduim în ea.

¹² Și stăpânul său i-a spus: Nu ne vom abate pe aici în cetatea unui străin, care nu este a copiilor lui Israel; vom trece la Ghibeaa.

¹³ Și a spus servitorului său: Vino și să ne apropiem de unul din aceste locuri pentru a găzdui toată noaptea în Ghibeaa, sau în Rama.

¹⁴ Și au trecut și au mers pe calea lor; și soarele a apus asupra lor pe când erau lângă Ghibeaa, care aparține lui Beniamin.

¹⁵ Și s-au abătut acolo, pentru a intra și a găzdui în Ghibeaa; și când a intrat, s-a așezat jos într-o stradă a cetății, fiindcă nimeni nu i-a primit în casa lui, ca să găzduiască.

¹⁶ Și, iată, un om bătrân venea de la lucrul său de la câmp, seara, care era de asemenea din muntele Efraim, și el locuia temporar în Ghibeaa; dar oamenii locului erau beniamiți.

¹⁷ Și când și-a ridicat ochii, a văzut pe bărbatul călător în strada cetății; și bătrânul a spus: Unde te duci și de unde vii?

¹⁸ Iar el i-a spus: Noi trecem din Betleem-Iuda spre latura muntelui lui Efraim; de acolo sunt eu; și am mers la Betleem-Iuda, dar acum merg la casa DOMNULUI; și nu este nimeni să mă primească în casă.

¹⁹ Noi avem deopotrivă paie și nutreț pentru măgarii noștri; și este pâine și vin de asemenea pentru mine și pentru roaba ta și pentru tânărul care este cu servitorii tăi, nu este lipsă de nimic.

²⁰ Și bătrânul a spus: Pace fie cu tine; totuși, să fie toate nevoile tale asupra mea; dar să nu rămâneți în stradă.

²¹ Astfel l-a adus în casa lui și a dat nutreț măgarilor; și și-au spălat picioarele și au mâncat și au băut.

²² Și pe când își veseleau inimile, iată, bărbații cetății, anumiți fii ai lui Belial, au înconjurat casa și au bătut la ușă; și au vorbit bătrânului, stăpânul casei, spunând: Scoate afară pe bărbatul care a intrat în casa ta, ca să îl cunoaștem.

²³ Și bărbatul, stăpânul casei, a ieșit la ei și le-a spus: Nu, frații mei, nu, vă rog, nu vă purtați atât de stricat; văzând că acest bărbat a intrat în casa mea, nu faceți această nebulie.

²⁴ Iată, aici este fiica mea, o fecioară și concubina lui; pe ele le voi aduce acum afară, și umiliți-le și faceți cu ele ce vi se pare bine; dar acestui bărbat nu faceți un astfel de lucru nemernic.

²⁵ Dar bărbații nu au dorit să îi dea ascultare; astfel, bărbatul a luat pe concubina sa și a scos-o afară la ei; și ei au cunoscut-o și au abuzat-o toată noaptea până dimineța; și când se ivea dimineța, au lăsat-o să plece.

²⁶ Atunci femeia a venit către ziuă și a căzut la ușa casei omului, unde era domnul ei, până s-a luminat.

²⁷ Și domnul ei s-a ridicat dimineța și a deschis ușile casei și a ieșit afară să meargă pe calea sa; și, iată, femeia, concubina sa, era căzută la ușa casei și mâinile ei erau pe prag.

²⁸ Și el i-a spus: Sus și să mergem. Dar nimeni nu a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe un măgar și bărbatul s-a ridicat și s-a dus spre locul său.

²⁹ Și când a ajuns acasă, a luat un cuțit și a apucat pe concubina sa și a împărțit-o, după oasele ei, în douăsprezece bucăți și a trimis-o în toate ținuturile lui Israel.

³⁰ Și a fost astfel, că toți cei care au văzut au spus: Nu a mai fost o astfel de faptă și nici nu s-a mai văzut din ziua când copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului până în ziua aceasta; gândiți-vă la aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți.

20

¹ Atunci toți copiii lui Israel au ieșit și adunarea s-a strâns ca un singur om, de la Dan până la Beer-Șeba, cu țara Galaadului, la DOMNUL la Mițpa.

² Și mai marii întregului popor, din toate triburile lui Israel, s-au prezentat în adunarea poporului lui Dumnezeu, patru sute de mii de oameni pedestri care scoteau sabia.

³ (Și copiii lui Beniamin au auzit că copiii lui Israel s-au urcat la Mițpa.) Atunci copiii lui Israel au spus: Spuneți-ne, cum a fost această stricăciune?

⁴ Și levitul, soțul femeii care fusese ucisă, a răspuns și a zis: Sosisem la Ghieba, care aparține lui Beniamin, eu și concubina mea, ca să găzduiesc acolo.

⁵ Și bărbații din Ghieba s-au ridicat împotriva mea și noaptea au înconjurat de jur împrejur casa, din cauza mea, și s-au gândit să mă ucidă; și au forțat-o pe concubina mea, încât a murit.

⁶ Și am luat pe concubina mea și am tăiat-o în bucăți și am trimis-o în tot ținutul moștenirii lui Israel; fiindcă au lucrat o desfrânare și o nebunie în Israel.

⁷ Iată, voi sunteți toți copii ai lui Israel, dați-vă aici părerea și sfatul.

⁸ Și tot poporul s-a ridicat ca un singur om, spunând: Niciunul dintre noi nu vom merge la cortul său și niciunul dintre noi nu se va întoarce la casa lui.

⁹ Ci acum, acesta va fi lucrul pe care îl vom face cu Ghieba: ne vom urca împotriva ei prin sort.

¹⁰ Și vom lua zece bărbați din o sută din toate triburile lui Israel și o sută din o mie și o mie din zece mii, ca să aducă merinde pentru popor, ca să le facă, după ce ajung în Ghieba lui Beniamin, conform cu toată nebunia pe care au lucrat-o în Israel.

¹¹ Astfel, toți bărbații lui Israel s-au adunat împotriva cetății, uniți ca un singur om.

¹² Și triburile lui Israel au trimis oameni la tot tribul lui Beniamin, spunând: Ce stricăciune este aceasta care s-a făcut între voi?

13 Și acum, dați-ne pe bărbații aceia, pe copiii lui Belial, care sunt în Ghivea, ca să îi dăm la moarte și să îndepărtăm răul din Israel. Dar copiii lui Beniamin au refuzat să dea ascultare vocii fraților lor, copiii lui Israel.

14 Ci copiii lui Beniamin s-au adunat din cetăți la Ghivea, ca să iasă la bătălie cu copiii lui Israel.

15 Și copiii lui Beniamin din cetăți au fost numărați, în acel timp, douăzeci și șase de mii de bărbați care scoteau sabia, în afară de locuitorii din Ghivea, care au fost numărați șapte sute de bărbați aleși.

16 În tot acest popor erau șapte sute de bărbați aleși, stângaci, fiecare putea să tragă pietre cu praștia într-un fir de păr și să nu dea greș.

17 Și bărbații din Israel au fost numărați în afară de Beniamin, patru sute de mii de bărbați care scoteau sabia, toți aceștia erau bărbați de război.

18 Și copiii lui Israel s-au ridicat și s-au urcat la casa lui Dumnezeu și au cerut sfat de la Dumnezeu și au spus: Care dintre noi să se urce cel dintâi la bătălia împotriva copiilor lui Beniamin? Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce întâi.

19 Și copiii lui Israel s-au sculat dimineața și au așezat tabăra împotriva Ghibei.

20 Și bărbații lui Israel au ieșit la bătălie împotriva lui Beniamin; și bărbații lui Israel s-au desfășurat să lupte împotriva lor, la Ghivea.

21 Și copiii lui Beniamin au ieșit din Ghivea și au culcat la pământ dintre israeliți, în ziua aceea, douăzeci și două de mii de bărbați.

22 Și poporul, bărbații lui Israel, s-au încurajat și din nou s-au desfășurat în locul în care se desfășuraseră în ziua întâi.

23 (Și copiii lui Israel s-au urcat și au plâns înaintea DOMNULUI până seara; și au cerut sfat de la DOMNUL, spunând: Să mă mai urc la bătălie împotriva copiilor lui Beniamin, fratele meu? Și DOMNUL a spus: Urcă-te împotriva lui.)

24 Și copiii lui Israel s-au apropiat a doua zi împotriva copiilor lui Beniamin.

25 Și Beniamin a ieșit împotriva lor din Ghivea a doua zi și din nou au culcat la pământ dintre copiii lui Israel, optsprezece mii de bărbați; toți aceștia scoteau sabia.

26 Atunci toți copiii lui Israel și tot poporul s-au urcat și au venit la casa lui Dumnezeu și au plâns și au șezut acolo înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea până seara și au oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI.

27 Și copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, (deoarece chivotul legământului lui Dumnezeu era acolo în acele zile,

28 Și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea înaintea lui în acele zile), spunând: Să mai ies încă la bătălie împotriva fiilor lui Beniamin, fratele meu, sau să încetez? Și DOMNUL a spus: Urcă-te, pentru că mâine îi voi da în mâna ta.

29 Și Israel a pus pânditori în jurul Ghibei.

30 Și, în a treia zi, copiii lui Israel s-au urcat împotriva fiilor lui Beniamin și s-au desfășurat împotriva Ghibei, ca și în celelalte dați.

31 Și copiii lui Beniamin au ieșit împotriva poporului și au fost atrași departe de cetate; și au început să lovească în popor și să ucidă, cam treizeci de bărbați din Israel, ca și în celelalte dați, pe drumurile mari, dintre care unul duce la casa lui Dumnezeu, iar altul la Ghivea în câmpie.

32 Și copiii lui Beniamin au spus: Sunt doborâți înaintea noastră ca și întâia dată. Dar copiii lui Israel au spus: Să fugim și să îi atragem departe de cetate,

la drumurile mari.

³³ Și toți bărbații lui Israel s-au ridicat din locul lor și s-au desfășurat la Baal-Tamar; și pânditorii lui Israel au ieșit din locul lor, din pajiștile Ghibei.

³⁴ Și au venit împotriva Ghibei zece mii de bărbați aleși din tot Israelul și bătația a fost grea, dar ei nu știau că răul era aproape de ei.

³⁵ Și DOMNUL a lovit pe Beniamin înaintea lui Israel; și copiii lui Israel au culcat la pământ dintre beniamiți în acea zi douăzeci și cinci de mii o sută de bărbați; toți aceștia scoteau sabia.

³⁶ Astfel, copiii lui Beniamin au văzut că erau doborâți; fiindcă bărbații lui Israel au făcut loc beniamiților, pentru că se încredeau în pânditorii pe care îi pusese lângă Ghibea.

³⁷ Și pânditorii s-au grăbit și s-au năpustit asupra Ghibei; și pânditorii s-au apropiat și au lovit toată cetatea cu ascuțișul sabiei.

³⁸ Acum, era un semn anumit între bărbații lui Israel și pânditori, ca să înalțe o mare flacără cu fum din cetate.

³⁹ Și după ce bărbații lui Israel se retrăseseră din bătație, Beniamin a început să lovească și săucidă dintre bărbații lui Israel cam treizeci de persoane, pentru că au spus: Într-adevăr sunt doborâți dinaintea noastră, ca în prima luptă.

⁴⁰ Dar când flacăra a început să se ridice din cetate ca un stâlp de fum, beniamiții au privit înapoia lor și, iată, flacăra cetății se înalță la cer.

⁴¹ Și când bărbații lui Israel s-au întors din nou, bărbații lui Beniamin au fost uimiți, pentru că au văzut că răul venise peste ei.

⁴² De aceea și-au întors spatele dinaintea bărbaților lui Israel spre calea pustiei, dar bătația i-a ajuns; și pe cei care ieșeau din cetăți i-au culcat la pământ în mijlocul lor.

⁴³ Astfel i-au înconjurat pe beniamiți, de jur împrejur, și i-au urmărit și i-au călcat cu ușurință până spre Ghibea, înspre răsăritul soarelui.

⁴⁴ Și au căzut din Beniamin optsprezece mii de bărbați, toți aceștia erau războinici viteji.

⁴⁵ Și s-au întors și au fugit spre pustie la stânca Rimon și israeliții au strâns dintre ei cinci mii de bărbați la drumurile mari și i-au urmărit îndeaproape până la Ghideom și au ucis două mii de bărbați dintre ei.

⁴⁶ Astfel că toți cei care au căzut în acea zi din Beniamin au fost douăzeci și cinci de mii de bărbați care scoteau sabia; toți aceștia erau războinici viteji.

⁴⁷ Dar șase sute de bărbați s-au întors și au fugit în pustie la stânca Rimon și au rămas la stânca Rimon patru luni.

⁴⁸ Și bărbații lui Israel s-au întors din nou peste copiii lui Beniamin și i-au lovit cu ascuțișul sabiei, precum și pe oamenii din fiecare cetate și animalele și tot ce venea la mână; de asemenea au dat foc tuturor cetăților la care au ajuns.

21

¹ Și bărbații lui Israel juraseră în Mițpa, spunând: Niciunul dintre noi nu va da pe fiica sa de soție, lui Beniamin.

² Și poporul a venit la casa lui Dumnezeu și a rămas acolo până seara înaintea lui Dumnezeu; și și-au ridicat vocile și au plâns mult,

³ Și au spus: O, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, de ce s-a întâmplat aceasta în Israel, ca să lipsească astăzi un trib din Israel?

⁴ Și s-a întâmplat a doua zi că poporul s-a sculat devreme și a zidit acolo un altar și au oferit ofrande arse și ofrande de pace.

⁵ Și copiii lui Israel au spus: Cine dintre toate triburile lui Israel nu s-a urcat cu adunarea înaintea DOMNULUI? Pentru că făcuseră un mare jurământ referitor la cel care nu s-a urcat la DOMNUL la Mițpa, spunând: Cu siguranță va fi dat la moarte.

⁶ Și copiii lui Israel s-au pocăit pentru Beniamin, fratele lor, și au spus: Un trib este stârpit din Israel astăzi.

⁷ Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând că am jurat pe DOMNUL că nu le vom da dintre fiicele noastre, de soții?

⁸ Și au spus: Care dintre triburile lui Israel nu s-a urcat la Mițpa la DOMNUL? Și, iată, nimeni nu venise la tabără, la adunare, din Iabes-Galaad.

⁹ Fiindcă poporul a fost numărat și, iată, nu era acolo nimeni dintre locuitorii Iabes-Galaadului.

¹⁰ Și adunarea a trimis acolo douăsprezece mii de oameni dintre cei mai viteji și le-au poruncit, spunând: Duceți-vă și loviți cu ascuțișul sabiei pe locuitorii din Iabes-Galaad împreună cu femeii și copiii.

¹¹ Și acesta este lucrul pe care să îl faceți: Să nimiciți cu desăvârșire orice parte bărbătească și pe orice femeie care s-a culcat cu bărbat.

¹² Și au găsit printre locuitorii din Iabes-Galaad patru sute de fecioare tinere, care nu cunoscuseră bărbat și care nu s-au culcat cu parte bărbătească; și le-au adus în tabără la Șilo, care este în țara Canaanului.

¹³ Și întreaga adunare a trimis pe câțiva să vorbească copiilor lui Beniamin, care erau la stânca Rimon și să îi cheme pașnic.

¹⁴ Și Beniamin s-a întors în acel timp și ei le-au dat de soții pe acelea pe care le-au lăsat vii dintre femeile Iabes-Galaadului; și totuși nu le ajungeau.

¹⁵ Și poporul s-a pocăit pentru Beniamin, pentru că DOMNUL făcuse o spărtură în triburile lui Israel.

¹⁶ Atunci bătrânii adunării au spus: Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând că femeile au fost nimicite din Beniamin?

¹⁷ Și au spus: Trebuie să fie o moștenire pentru cei scăpați din Beniamin, să nu fie nimic un trib din Israel.

¹⁸ Totuși, nu putem să le dăm soții dintre fiicele noastre, căci copiii lui Israel au jurat, spunând: Blestemat fie cel care dă o soție lui Beniamin.

¹⁹ Atunci au spus: Iată, este o sărbătoare anuală a DOMNULUI în Șilo, într-un loc care este spre nord de Betel, spre est de drumul mare care urcă de la Betel la Sihem, și spre sud de Lebona.

²⁰ De aceea au poruncit copiilor lui Beniamin, spunând: Duceți-vă și pândiți în vii;

²¹ Și vedeți și, iată, dacă fetele din Șilo ies să danseze cu dansuri, atunci ieșiți dintre vii și fiecare bărbat să își prindă o soție dintre fiicele din Șilo și apoi duceți-vă în țara lui Beniamin.

²² Și dacă părinții lor sau frații lor vor veni la noi să se plângă, atunci le vom spune: Fiți binevoitori cu ei din cauza noastră; fiindcă în război nu i-am păstrat fiecare un bărbat soția, pentru că nu voi le-ați dat de data aceasta, ca să fiți vinovați.

²³ Și copiii lui Beniamin au făcut astfel și și-au prins soții, conform numărului lor, dintre cele care dansau, pe care le-au prins; și au mers și s-au întors la moștenirea lor și au reparat cetățile și au locuit în ele.

²⁴ Și copiii lui Israel au plecat de acolo în timpul acela, fiecare om la tribul său și la familia sa, și au ieșit de acolo fiecare la moștenirea sa.

²⁵ În acele zile nu era împărat în Israel; fiecare om făcea ceea ce era drept în ochii săi.

Ruth

¹ Și s-a întâmplat, în zilele când judecătorii conduceau, că era o foamete în țară. Și un anumit bărbat din Betleem-Iuda a mers să locuiască temporar în țara Moabului, el și soția lui și cei doi fii ai lui.

² Și numele bărbatului era Elimelec și numele soției lui, Naomi, și numele celor doi fii ai lui erau Mahlon și Chilion, efratiți din Betleem-Iuda. Și au venit în țara Moabului și au rămas acolo.

³ Și Elimelec, soțul lui Naomi, a murit; și ea a fost lăsată cu cei doi fii ai ei.

⁴ Și ei și-au luat soții dintre femeile Moabului, numele uneia era Orpa și numele celeilalte, Rūt; și au locuit acolo cam zece ani.

⁵ Și Mahlon și Chilion au murit de asemenea amândoi; și femeia a fost lăsată fără cei doi fii ai ei și fără soțul ei.

⁶ Atunci s-a ridicat cu nurerile ei să se întoarcă din țara Moabului; fiindcă auzise în țara Moabului cum DOMNUL cercetase pe poporul său, dându-le pâine.

⁷ De aceea a ieșit din locul unde era și cele două nurori ale ei au ieșit împreună cu ea; și au pornit la drum să se întoarcă în țara lui Iuda.

⁸ Și Naomi le-a spus celor două nurori ale ei: Duceți-vă, întoarceți-vă fiecare la casa mamei sale; DOMNUL să se poarte bine cu voi, precum și voi v-ați purtat cu cei morți și cu mine.

⁹ DOMNUL să vă dea să găsiți odihnă, fiecare în casa soțului ei. Apoi le-a sărutat; iar ele și-au ridicat vocea și au plâns.

¹⁰ Și i-au spus: Ne vom întoarce negreșit cu tine la poporul tău.

¹¹ Iar Naomi a spus: Întoarceți-vă, fiicele mele, de ce să mergeți cu mine? Mai sunt încă fii în pântecele meu ca să fie soții voștri?

¹² Întoarceți-vă, fiicele mele, duceți-vă; fiindcă sunt prea bătrână să am soț. Dacă aș spune: Am speranță, dacă aș avea un soț chiar în această noapte și de asemenea aș naște fii,

¹³ Ați aștepta pentru ei până când ar fi mari? Ați sta pentru ei fără a avea soți? Nu, fiicele mele; fiindcă sunt mâhnită mult pentru voi, pentru că mâna DOMNULUI a ieșit împotriva mea.

¹⁴ Și ele și-au ridicat vocea și au plâns din nou; și Orpa a sărutat pe soacra ei, dar Rūt s-a lipit de ea.

¹⁵ Și a spus: Iată, cumnata ta s-a întors la poporul ei și la dumnezeii ei; întoarce-te și tu după cumnata ta.

¹⁶ Și Rūt a spus: Nu mă ruga să te părăsesc, sau să mă întorc și să nu te urmez, fiindcă oriunde mergi, voi merge și eu; și unde găzduiești tu, voi găzdui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeuul tău, Dumnezeuul meu.

¹⁷ Unde mori tu, voi muri și eu, și acolo voi fi îngropată; astfel să îmi facă DOMNUL, și de asemenea mai mult, dacă altceva decât moartea mă va despărți de tine.

¹⁸ Când a văzut că era hotărâtă să meargă cu ea, atunci a încetat să îi mai vorbească.

¹⁹ Astfel ele două au mers până au ajuns la Betleem. Și s-a întâmplat, când au ajuns la Betleem, că toată cetatea s-a pus în mișcare în jurul lor; iar ei au spus: Este aceasta Naomi?

²⁰ Și ea le-a spus: Nu mă numiți Naomi, numiți-mă Mara, fiindcă Cel Atotputernic s-a purtat foarte amar cu mine.

²¹ Am plecat plină, și DOMNUL m-a adus înapoi acasă deșartă; de ce mă numiți Naomi, văzând că DOMNUL a mărturisit împotriva mea, și Cel Atotputernic m-a chinuit?

²² Astfel s-a întors Naomi, și cu ea Rut moabita, nora ei, care s-a întors din țara Moabului; și au ajuns la Betleem la începutul secerișului orzului.

2

¹ Și Naomi avea o rudă a soțului ei, un bărbat puternic în bogăție din familia lui Elimelec, și numele lui era Boaz.

² Și Rut moabita i-a spus lui Naomi: Lasă-mă acum să merg la câmp și să culeg spice de grâne în urma aceluia în ochii căruia voi găsi har. Iar ea i-a spus: Du-te, fiica mea.

³ Și a mers și a ajuns și a cules în câmp după secerători; și soarta ei a fost să ajungă la o parte a câmpului aparținând lui Boaz, care era dintre rudele lui Elimelec.

⁴ Și, iată, Boaz a venit de la Betleem și a spus secerătorilor: DOMNUL fie cu voi. Iar ei i-au răspuns: DOMNUL să te binecuvânteze.

⁵ Atunci Boaz a spus servitorului său, care a fost pus peste secerători: A cui este tânăra aceasta?

⁶ Și servitorul care a fost pus peste secerători a răspuns și a zis: Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi din țara Moabului.

⁷ Și ea a spus: Te rog, lasă-mă să culeg și să adun printre snopi în urma secerătorilor; astfel a venit și continuă de dimineață până acum și a stat numai puțin în casă.

⁸ Atunci Boaz i-a spus lui Rut: Nu ai auzit fiica mea? Nu merge să culegi în alt câmp, nici nu pleca de aici, ci rămâi aici aproape de servitoarele mele.

⁹ Ochii tăi să fie peste câmpul pe care îl seceră, și urmează-le; nu am poruncit eu tinerilor să nu se atingă de tine? Și când ești însetată du-te la vase și bea din ceea ce au scos tinerii.

¹⁰ Atunci ea a căzut cu fața ei la pământ și s-a prosternat și i-a spus: De ce am găsit har în ochii tăi, încât să mă iei în considerare pe mine, o străină?

¹¹ Și Boaz a răspuns și i-a zis: Mi s-a arătat pe deplin, tot ce ai făcut pentru soacra ta de la moartea soțului tău; și cum ai lăsat pe tatăl tău și pe mama ta și țara nașterii tale și ai venit la un popor pe care nu l-ai cunoscut până acum.

¹² DOMNUL să răsplătească lucrul tău și o răsplată deplină să îți fie dată de DOMNUL Dumnezeu lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te încrezi.

¹³ Atunci ea a spus: Să capăt favoare în ochii tăi, domnul meu, pentru că m-ai mângâiat și pentru că ai vorbit prietenos roabei tale, cu toate că nu sunt ca una dintre roabele tale.

¹⁴ Și Boaz i-a spus: La timpul mesei să vii aici și să mănânci din pâine și să înmoi bucațica ta în oțet. Și ea a șezut lângă secerători; și el i-a întins grâne prăjite și ea a mâncat și s-a săturat și a plecat.

¹⁵ Și când s-a ridicat să culegă, Boaz a poruncit tinerilor săi, spunând: Lăsați-o să culegă chiar printre snopi și nu o ocărâți!

¹⁶ Și de asemenea lăsați să cadă intenționat câteva din mănunchiuri pentru ea și lăsați-le ca ea să le culegă și nu o muștrați!

¹⁷ Astfel ea a cules în câmp până seara și a bătut ce a cules; și a fost cam o efă de orz.

¹⁸ Și l-a ridicat și a mers în cetate și soacra ei a văzut ce a cules; și a adus și i-a dat ce a pus deoparte după ce s-a săturat.

¹⁹ Și soacra ei i-a spus: Unde ai cules astăzi? Și unde ai lucrat? Binecuvântat fie cel care te-a luat în considerare. Și ea a arătat soacrei sale cu cine a lucrat și a spus: Numele omului la care am lucrat astăzi este Boaz.

²⁰ Și Naomi a spus nurorii sale: Binecuvântat fie el de DOMNUL, care nu și-a oprit bunătatea față de cei vii și față de cei morți. Și Naomi i-a spus: Acest bărbat ne este rudă apropiată, unul dintre cei care au dreptul răscumpărării noastre.

²¹ Și Rut moabita a spus: El de asemenea mi-a zis: Să te ții aproape de tinerii mei, până vor fi terminat tot secerișul meu.

²² Și Naomi i-a spus lui Rut, nora sa: Este bine, fiica mea, că ieși cu tinerele lui, ca alții să nu te întâlnească într-un alt câmp.

²³ Astfel ea a stat aproape de tinerele lui Boaz să culeagă până la sfârșitul secerișului orzului și al secerișului grâului; și a locuit cu soacra ei.

3

¹ Atunci Naomi, soacra ei, i-a spus: Fiica mea, să nu caut odihnă pentru tine, ca să îți fie bine?

² Și acum, nu este Boaz din rudenia noastră, cu ale cărui tinere ai fost? Iată, deseară el vântură orzul în arie.

³ De aceea spală-te și unge-te și pune-ți haina pe tine și coboară-te la arie, dar nu te face cunoscută bărbatului, până va fi terminat de mâncat și de băut.

⁴ Și așa va fi, când se culcă, însemnează locul unde se culcă și intră și dezvește-i picioarele și culcă-te; iar el îți va spune ce să faci.

⁵ Iar Rut i-a spus: Voi face tot ce îmi spui.

⁶ Și a coborât la arie și a făcut conform cu tot ce i-a poruncit soacra ei.

⁷ Și după ce Boaz a mâncat și a băut și inima lui era veselă, a mers să se culce la capătul stogului de grâne; și ea a venit încet și i-a dezvelit picioarele și s-a întins.

⁸ Și s-a întâmpat, la miezul nopții, că bărbatul s-a speriat și s-a întors; și, iată, o femeie întinsă la picioarele lui.

⁹ Și el a spus: Cine ești? Iar ea a răspuns: Eu sunt Rut, roaba ta, de aceea întinde-ți învelitoarea peste roaba ta, pentru că ești răscumpărătorul meu.

¹⁰ Iar el a spus: Binecuvântată fii de DOMNUL, fiica mea, fiindcă ai arătat mai multă bunătate la sfârșit decât la început, deoarece nu te-ai dus după tineri, fie săraci, fie bogați.

¹¹ Și acum, fiica mea, nu te teme, îți voi face tot ceea ce ceri, fiindcă toată cetatea poporului meu știe că ești o femeie virtuoaasă.

¹² Și acum este adevărat că eu sunt răscumpărătorul tău; totuși, este un răscumpărător mai aproape decât mine.

¹³ Rămâi în această noapte și dimineață va fi așa, dacă te va răscumpăra, bine; să te răscumpere; dar dacă nu voiește să te răscumpere, atunci te voi răscumpăra eu, precum DOMNUL trăiește; întinde-te până dimineața.

¹⁴ Și ea s-a întins la picioarele lui până dimineața; și ea s-a ridicat înainte de a se putea cunoaște unul pe altul. Iar el a spus: Să nu se știe că o femeie a venit în arie.

¹⁵ Și a mai spus: Adu voalul pe care îl ai pe tine și ține-l. Și când ea l-a ținut, el i-a măsurat șase măsuri de orz și le-a așezat pe ea; și ea a mers în cetate.

16 Și când a venit la soacra ei, Naomi a spus: Cine ești tu, fiica mea? Iar Rut i-a spus tot ce i-a făcut acel bărbat.

17 Și a zis: Mi-a dat aceste șase măsuri de orz, fiindcă mi-a spus: Nu merge la soacra ta cu mâna goală.

18 Atunci ea a zis: Stai liniștită, fiica mea, până ce cunoști cum se va termina acest lucru, fiindcă bărbatul nu se va odihni până ce nu va fi terminat acest lucru astăzi.

4

1 Atunci Boaz a urcat la poartă și s-a așezat acolo; și, iată, răscumpărătorul, de care vorbise Boaz, a trecut pe acolo; și i-a spus: Tu, cutare, abate-te și așază-te aici. Și s-a abătut și s-a așezat.

2 Și a luat zece bărbați dintre bătrânii cetății și a spus: Așezați-vă aici. Și s-au așezat.

3 Și i-a spus răscumpărătorului: Naomi, care a ieșit din țara Moabului, vinde o parcelă de pământ, care a fost a fratelui nostru Elimelec.

4 Și m-am gândit să te înștiințez, spunând: Cumpăr-o înaintea locuitorilor de aici și înaintea bătrânilor poporului meu. Dacă o răscumperi, răscumpăr-o; iar dacă nu o răscumperi, spune-mi ca să știu, fiindcă în afară de tine nu este altul care să o răscumpere și după tine sunt eu. Iar el a spus: O voi răscumpăra.

5 Atunci Boaz a spus: În ziua în care cumperi câmpul din mâna lui Naomi, trebuie să îl cumperi de asemenea și de la Rut moabita, soția mortului, pentru a ridica numele mortului peste moștenirea lui.

6 Iar răscumpărătorul a spus: Nu îl pot răscumpăra pentru mine, ca nu cumva să stric moștenirea mea, răscumpără dreptul meu pentru tine, fiindcă eu nu îl pot răscumpăra.

7 Acum, acesta era obiceiul în acel timp în Israel, referitor la răscumpărare și schimb, pentru a confirma toate lucrurile: un bărbat își scotea sandala și o dădea vecinului său și aceasta era o mărturie în Israel.

8 De aceea răscumpărătorul i-a spus lui Boaz: Cumpără-l pentru tine. Astfel și-a scos sandala.

9 Și Boaz a spus bătrânilor și întregului popor: Voi sunteți martori astăzi, că am cumpărat tot ce a fost a lui Elimelec și tot ce a fost a lui Chilion și a lui Mahlon, din mâna lui Naomi.

10 Mai mult, pe Rut moabita, soția lui Mahlon, am cumpărat-o să fie soția mea, pentru a ridica numele mortului peste moștenirea lui, pentru ca numele mortului să nu fie stârpit dintre frații săi și de la poarta locului său; voi sunteți martori astăzi.

11 Și toți oamenii care au fost la poartă, și bătrânii, au spus: Suntem martori. DOMNUL să facă pe femeia care a intrat în casa ta, ca pe Rahela și ca pe Leea, care au ridicat, amândouă, casa lui Israel, și fă ce este demn în Efrata și fiu faimos în Betleem;

12 Și să fie casa ta ca și casa lui Farez, pe care l-a născut Tamar lui Iuda, din sămânța pe care DOMNUL ți-o va da din această tânără.

13 Astfel că Boaz a luat-o pe Rut, și ea a fost soția lui; și când a intrat la ea, DOMNUL i-a dat să rămână însărcinată și a născut un fiu.

14 Și femeile i-au spus lui Naomi: Binecuvântat fie DOMNUL, care nu te-a lăsat astăzi fără un răscumpărător, ca numele lui să fie faimos în Israel.

15 Și el îți va fi un restaurator al vieții tale și un îngrijitor al bătrâneții tale; fiindcă nora ta, care te iubește, care îți este mai bună decât șapte fii, l-a născut.

¹⁶ Și Naomi a luat copilul și l-a așezat pe sânul ei și i-a devenit dădacă.

¹⁷ Și vecinele ei, i-au dat nume, spunând: Un fiu i s-a născut lui Naomi și i-au pus numele Obed, el este tatăl lui Isai, tatăl lui David.

¹⁸ Acestea sunt acum generațiile lui Farez: Farez a născut pe Hețron;

¹⁹ Și Hețron a născut pe Ram; și Ram a născut pe Aminadab;

²⁰ Și Aminadab a născut pe Nașon; și Nașon a născut pe Salmon;

²¹ Și Salmon a născut pe Boaz; și Boaz a născut pe Obed;

²² Și Obed a născut pe Isai; și Isai a născut pe David.

1 Samuel

¹ Și era un anumit bărbat din Ramataim-Tofim, din muntele Efraim, și numele lui era Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, un efraimit;

² Și el avea două soții; numele uneia era Ana și numele celeilalte Penina; și Penina avea copii, dar Ana nu avea copii.

³ Și acest bărbat se urca în fiecare an, din cetatea sa, pentru a se închina și a sacrifica DOMNULUI oștirilor la Șilo. Și acolo erau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoții DOMNULUI.

⁴ Și când era timpul ca Elcana să aducă ofrandă, el dădea porții soției sale Penina și la toți fiii și fiicele ei.

⁵ Dar lui Ana îi dădea o parte aleasă, pentru că o iubea pe Ana; dar DOMNUL îi închisese pântecele.

⁶ Și potrivnica ei de asemenea o provoca foarte mult, pentru a o chinui, deoarece DOMNUL îi închisese pântecele.

⁷ Și așa făcea Elcana an de an; când se urca ea la casa DOMNULUI, cealaltă o provoca astfel; de aceea ea plânga și nu mânca.

⁸ Atunci Elcana, soțul ei, i-a spus: Ana, de ce plângi? Și de ce nu mănânci? Și de ce este inima ta mâhnită? Nu sunt eu mai bun pentru tine decât zece fii?

⁹ Și Ana s-a ridicat după ce au mâncat și au băut la Șilo. Și preotul Eli ședea pe un scaun lângă unul dintre ușorii templului DOMNULUI.

¹⁰ Și ea avea sufletul amărât și s-a rugat DOMNULUI și a plâns mult.

¹¹ Și a făcut o promisiune și a spus: DOAMNE al oștirilor, dacă voiești să vezi necazul roabei tale și să îți amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești să dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl voi da DOMNULUI în toate zilele vieții lui și briciul nu va trece pe capul lui.

¹² Și s-a întâmplat, pe când ea continua să se roage înaintea DOMNULUI, că Eli a luat seama la gura ei.

¹³ Și Ana vorbea în inima ei; numai buzele i se mișcau, dar vocea nu i se auzea; de aceea Eli gândea că era beată.

¹⁴ Și Eli i-a spus: Până când vei fi beată? Depărtează vinul tău de la tine.

¹⁵ Și Ana a răspuns și a zis: Nu, domnul meu, eu sunt o femeie cu duhul întristat; nu am băut nici vin, nici băutură tare, ci mi-am turnat sufletul înaintea DOMNULUI.

¹⁶ Nu lua pe roaba ta drept o fiică a lui Belial, pentru că din marea mea plângere și întristare am vorbit până acum.

¹⁷ Atunci Eli a răspuns și a zis: Du-te în pace; și Dumnezeuul lui Israel să îți împlinească rugămintea care ai cerut-o de la el.

¹⁸ Și ea a spus: Să găsească roaba ta favoare în ochii tăi. Astfel femeia a mers pe calea ei și a mâncat și fața ei nu mai era tristă.

¹⁹ Și ei s-au sculat devreme dimineața și s-au închinat înaintea DOMNULUI și s-au întors și au venit la casa lor în Rama. Și Elcana a cunoscut-o pe Ana, soția sa; și DOMNUL și-a amintit de ea.

²⁰ Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul, după ce Ana rămăsese însărcinată, că a născut un fiu și i-a pus numele Samuel, spunând: Pentru că l-am cerut de la DOMNUL.

²¹ Și bărbatul Elcana și toată casa lui, s-au urcat să sacrifice DOMNULUI sacrificiul anual și să își împlinească promisiunea.

²² Dar Ana nu s-a urcat, pentru că a spus soțului ei: Nu voi urca până când pruncul va fi înțărcat și atunci îl voi duce să se înfățișeze înaintea DOMNULUI și să stea acolo pentru totdeauna.

²³ Și Elcana, soțul ei, i-a spus: Fă cum ți se pare bine; rămâi până îl vei fi înțărcat; numai să își întemeieze DOMNUL cuvântul său. Astfel femeia a rămas și și-a alăptat fiul până l-a înțărcat.

²⁴ Și după ce l-a înțărcat, l-a urcat cu ea, luând trei tauri și o efă de făină și un burduf cu vin și l-a adus în casa DOMNULUI, la Șilo; și copilul era mic.

²⁵ Și au înjunghiat un taur; și au adus pe băiat la Eli.

²⁶ Și ea a spus: O, domnul meu, precum sufletul tău trăiește, domnul meu, eu sunt femeia care a stat lângă tine aici, rugându-se DOMNULUI.

²⁷ Pentru acest copil m-am rugat; și DOMNUL mi-a ascultat rugămintea pe care am cerut-o de la el.

²⁸ De aceea l-am împrumutat și eu DOMNULUI; atât cât va trăi, el va fi împrumutat DOMNULUI. Și el s-a închinat DOMNULUI acolo.

2

¹ Și Ana s-a rugat și a spus: Mi se bucură inima în DOMNUL, cornul meu este înălțat în DOMNUL; gura mea s-a lărgit asupra dușmanilor mei, pentru că eu mă bucur în salvarea ta.

² Nimeni nu este sfânt ca DOMNUL, pentru că nu este altul în afară de tine, nici nu este vreo stâncă asemenea Dumnezeului nostru.

³ Nu mai vorbiți atât de trufaș; să nu iasă aroganța din gura voastră, pentru că DOMNUL este un Dumnezeu al cunoașterii și de el sunt cântărite faptele.

⁴ Arcurile războinicilor sunt sfărâmate și cei care se poticeau sunt învinși cu putere.

⁵ Cei care erau sături s-au închiriat pentru pâine; și cei flămânzi nu mai sunt flămânzi; astfel încât cea stearpă a născut șapte; și cea care are mulți copii a slăbit.

⁶ DOMNUL ucide și dă viață, coboară în mormânt și ridică de acolo.

⁷ DOMNUL face sărac și bogat; el coboară și înalță.

⁸ El ridică din pulbere pe cel sărac și înalță din balegă pe cerșetor, pentru a-i așeza printre prinți și pentru a-i face să moștenească tronul gloriei, pentru că stâlpii pământului sunt ai DOMNULUI și pe ei a așezat el lumea.

⁹ El va păzi picioarele sfinților săi, iar cei stricați vor amuți în întuneric; căci prin putere niciun om nu va învinge.

¹⁰ Potrivnicii DOMNULUI vor fi sfărâmați în bucăți; din cer el va tuna asupra lor; DOMNUL va judeca marginile pământului și va da putere împăratului său și va înalța cornul unsului său.

¹¹ Și Elcana a mers la Rama, la casa lui. Și copilul servea DOMNULUI înaintea preotului Eli.

¹² Și fiii lui Eli erau fii ai lui Belial; ei nu îl cunoșteau pe DOMNUL.

¹³ Și obiceiul preoților cu poporul era că, atunci când oferea cineva un sacrificiu, venea servitorul preotului, pe când fierbea carnea, cu un cârlig cu trei dinți pentru carne în mâna lui;

¹⁴ Și îl afunda în tigaie, sau în cazan, sau în căldare, sau în oală; preotul lua pentru el tot ce scotea cârligul pentru carne. Astfel făceau la Șilo tuturor israeliților care veneau acolo.

15 De asemenea, înainte ca ei să ardă grăsimea, servitorul preotului venea și spunea omului care sacrifica: Dă carne de fript pentru preot, pentru că nu va lua de la tine carne fiartă, ci crudă.

16 Și dacă vreunul îi spunea: Să lase să ardă acum grăsimea și apoi să iei cât îți dorește sufletul; atunci el îi răspundea: Nu, ci să mi-o dai acum și dacă nu, o voi lua cu forța.

17 De aceea păcatul tinerilor era foarte mare înaintea DOMNULUI, pentru că oamenii detestau ofranda DOMNULUI.

18 Dar Samuel servea înaintea DOMNULUI, fiind copil, încins cu un efod de in.

19 Mai mult, mama sa îi făcea o haină mică și i-o aducea în fiecare an, când se urca împreună cu soțul ei să aducă sacrificiul anual.

20 Și Eli i-a binecuvântat pe Elcana și pe soția lui și a spus: DOMNUL să îți dea sămânță din femeia aceasta pentru împrumutul care este împrumutat DOMNULUI. Și ei au mers la casa lor.

21 Și DOMNUL a cercetat-o pe Ana, astfel că ea a rămas însărcinată și a născut trei fii și două fiice. Și copilul Samuel creștea înaintea DOMNULUI.

22 Și Eli era foarte bătrân și a auzit tot ce făceau fiii săi față de tot Israelul; și cum se calcau cu femeile care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii.

23 Și le-a spus: De ce faceți astfel de lucruri? Pentru că aud de faptele voastre rele de la tot poporul acesta.

24 Nu, fiii mei, pentru că nu este o veste bună ceea ce aud; voi faceți pe poporul DOMNULUI să calce legea.

25 Dacă un om păcătuiește împotriva altuia, judecătorul îl va judeca; dar dacă un om păcătuiește împotriva DOMNULUI, cine se va ruga pentru el? Totuși nu au dat ascultare vocii tatălui lor, pentru că DOMNUL voia să îi ucidă.

26 Și copilul Samuel creștea în continuare și era plăcut deopotrivă DOMNULUI și oamenilor.

27 Și a venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Nu m-am arătat eu în mod clar casei tatălui tău, când ei erau în Egipt în casa lui Faraon?

28 Și nu l-am ales eu dintre toate triburile lui Israel să îmi fie preot, ca să ofere pe altarul meu, să ardă tămâie, să poarte un efod înaintea mea? Și nu am dat eu casei tatălui tău toate ofrandele făcute prin foc ale copiilor lui Israel?

29 Pentru ce loviți cu piciorul sacrificiul meu și ofranda mea, pe care am poruncit-o să fie în locuința mea; și onorezi tu pe fiii tăi mai mult decât pe mine, îngrășându-vă cu cele mai alese dintre toate ofrandele lui Israel, poporul meu?

30 De aceea, DOMNUL Dumnezeu lui Israel spune: Am spus, într-adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea mea pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune: Departe de mine, pentru că pe cei care mă onorează îi voi onora și cei care mă disprețuiesc vor fi puțin prețuiți.

31 Iată, vin zile când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în casa ta.

32 Și vei vedea un dușman în locuința mea, în toată bogăția pe care Dumnezeu o va da lui Israel; și nu va fi un bătrân în casa ta pentru totdeauna.

33 Și pe acela dintre ai tăi, pe care nu îl voi stârpi de la altarul meu, va fi ca să îți mistuie ochii și să îți mâhnească sufletul; și toți urmașii casei tale vor muri în floarea vârstei lor.

³⁴ Și pentru tine acesta va fi un semn, care va veni peste cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, vor muri amândoi într-o singură zi.

³⁵ Și îmi voi ridica un preot credincios, care va face conform cu ceea ce este în inima mea și în mintea mea; și îi voi zidi o casă sigură; și el va umbla înaintea unsului meu pentru totdeauna.

³⁶ Și se va întâmpla, că oricine va fi rămas în casa ta, va veni și se va ghemui înaintea lui pentru o monedă de argint și o bucată de pâine; și va spune: Pune-mă, te rog, în vreunul dintre serviciile preoțești, ca să mănânc și eu o bucată de pâine.

3

¹ Și copilul Samuel servea DOMNULUI înaintea lui Eli. Și cuvântul DOMNULUI era prețios în acele zile; viziunea nu era răspândită.

² Și s-a întâmplat în acel timp, când Eli era culcat la locul său și ochii săi începeau să slăbească, încât nu putea să vadă,

³ Și înainte să se stingă candela lui Dumnezeu în templul DOMNULUI, unde era chivotul lui Dumnezeu și Samuel era culcat să doarmă,

⁴ Că DOMNUL l-a chemat pe Samuel, iar el a răspuns: Iată-mă.

⁵ Și a alergat la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Dar el a spus: Nu te-am chemat, culcă-te din nou. Și Samuel a mers și s-a culcat.

⁶ Și DOMNUL a chemat din nou: Samuele. Și Samuel s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă; căci m-ai chemat. Dar el a răspuns: Nu te-am chemat, fiul meu, culcă-te din nou.

⁷ Și Samuel nu îl cunoștea încă pe DOMNUL, nici cuvântul DOMNULUI nu îi era încă revelat.

⁸ Și DOMNUL l-a chemat pe Samuel din nou, a treia oară. Și el s-a ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Și Eli a priceput că DOMNUL îl chemase pe băiat.

⁹ De aceea Eli i-a spus lui Samuel: Du-te, culcă-te; și așa să fie, dacă te cheamă, să spui: Vorbește, DOAMNE, pentru că servitorul tău ascultă. Astfel Samuel a mers și s-a culcat la locul său.

¹⁰ Și DOMNUL a venit și a stat în picioare și a chemat ca în celelalte dați: Samuele, Samuele. Atunci Samuel a spus: Vorbește, pentru că servitorul tău ascultă.

¹¹ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Iată, voi face un lucru în Israel, la care vor țui amândouă urechile oricui îl va auzi.

¹² În acea zi voi împlini împotriva lui Eli toate lucrurile pe care le-am spus referitor la casa lui; când voi începe, voi sfârși de asemenea.

¹³ Fiindcă i-am spus că voi judeca pentru totdeauna casa lui pentru nelegiuirea pe care o știe, deoarece fiii săi s-au făcut nemernici și el nu i-a oprit.

¹⁴ Și de aceea am jurat casei lui Eli că nelegiuirea casei lui Eli nu va fi îndepărtată niciodată nici cu sacrificiu nici cu ofrandă.

¹⁵ Și Samuel a rămas culcat până dimineața și a deschis ușile casei DOMNULUI. Și Samuel se temea să îi arate lui Eli viziunea.

¹⁶ Atunci Eli l-a chemat pe Samuel și i-a spus: Samuele, fiul meu. Iar el a răspuns: Iată-mă.

¹⁷ Și Eli a spus: Care este lucrul pe care DOMNUL ți l-a spus? Te rog să nu îl ascunzi de mine. Așa să îți faci Dumnezeu și încă mai mult, dacă ascunzi de mine ceva din toate lucrurile pe care ți le-a spus.

18 Și Samuel i-a spus totul și nu a ascuns nimic de el. Și Eli a spus: Este DOMNUL, să facă cum i se pare bine.

19 Și Samuel creștea și DOMNUL era cu el și nu a lăsat să cadă la pământ niciunul din cuvintele sale.

20 Și tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a cunoscut că Samuel era întemeiat să fie profet al DOMNULUI.

21 Și DOMNUL s-a arătat din nou în Șilo, pentru că DOMNUL s-a revelat lui Samuel în Șilo, prin cuvântul DOMNULUI.

4

1 Și cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. Și Israel a ieșit la bătălie împotriva filistenilor și și-au așezat tabăra lângă Eben-Ezer, iar filistenii au așezat tabăra în Afec.

2 Și filistenii s-au desfășurat împotriva lui Israel; și după ce s-a întins bătălia, Israel a fost doborât înaintea filistenilor; și ei au ucis din armata din câmp cam patru mii de bărbați.

3 Și când poporul a venit în tabără, bătrânii lui Israel au spus: De ce ne-a lovit DOMNUL astăzi înaintea filistenilor? Să ne luăm din Șilo chivotul legământului DOMNULUI, ca, atunci când vine printre noi, să ne salveze din mâna dușmanilor noștri.

4 Astfel, poporul a trimis la Șilo ca să aducă de acolo chivotul legământului DOMNULUI oștirilor care locuiește între heruvimi. Și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo cu chivotul legământului lui Dumnezeu.

5 Și când a venit chivotul legământului DOMNULUI în tabără, tot Israelul a strigat cu strigăt mare, încât pământul a răsunat.

6 Și când filistenii au auzit zgomotul strigătului au spus: Ce înseamnă zgomotul acestui strigăt mare în tabăra evreilor? Și au înțeles că venise chivotul DOMNULUI în tabără.

7 Și filistenii s-au înspăimântat, pentru că ziceau: Dumnezeu a venit în tabără. Și au spus: Vai nouă! Pentru că nu a fost un lucru ca acesta până acum.

8 Vai nouă! Cine ne va elibera din mâna acestor Dumnezei puternici? Aceștia sunt Dumnezeii care au lovit pe egipteni cu tot felul de plăgi în pustie.

9 Fiți tari și îmbărbătați-vă, filistenilor, ca să nu fiți servitori evreilor, cum v-au fost ei vouă, îmbărbătați-vă și luptați.

10 Și filistenii s-au luptat și Israel a fost bătut; și au fugit fiecare om la cortul său; și a fost un foarte mare măcel, fiindcă au căzut din Israel treizeci de mii de pedestri.

11 Și chivotul lui Dumnezeu a fost luat; și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au fost uciși.

12 Și un bărbat din Beniamin a alergat din armată și a venit la Șilo în aceeași zi cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său.

13 Și când a venit, iată, Eli ședea pe un scaun pe lângă drum, veghind; fiindcă îi tremura inima pentru chivotul lui Dumnezeu. Și când omul a intrat în cetate și a spus aceasta, toată cetatea a strigat.

14 Și când Eli a auzit zgomotul strigătului, a spus: Ce înseamnă zgomotul acestui tumult? Și bărbatul a venit în grabă și i-a istorisit lui Eli.

15 Și Eli era în vârstă de nouăzeci și opt de ani; și ochii săi erau slabi, încât nu putea să vadă.

¹⁶ Și bărbatul i-a spus lui Eli: Eu sunt unul care a venit din armată și am fugit astăzi din armată. Și Eli a spus: Ce s-a făcut acolo, fiul meu?

¹⁷ Și mesagerul a răspuns și a zis: Israel a fugit dinaintea filistenilor și a fost de asemenea un mare măcel în popor și cei doi fi ai tăi, Hofni și Fineas, sunt morți, și chivotul lui Dumnezeu este luat.

¹⁸ Și s-a întâmplat, când i-a amintit despre chivotul lui Dumnezeu, că Eli a căzut pe spate de pe scaunul său, lângă poartă; și și-a frânt gâtul și a murit, pentru că era om bătrân și greu. Și el judecase pe Israel patruzeci de ani.

¹⁹ Și nora lui, soția lui Fineas, era însărcinată și aproape să nască; și când a auzit vestile că a fost luat chivotul lui Dumnezeu și că socrul ei și soțul ei au murit, s-a încovoiat și a intrat în durerile nașterii, pentru că au apucat-o durerile.

²⁰ Și când era pe moarte, femeile care stăteau lângă ea i-au spus: Nu te teme, pentru că ai născut un fiu. Dar ea nu a răspuns, nici nu a luat aminte.

²¹ Și ea a numit pe copil Icabod, spunând: Gloria s-a depărtat de Israel; din cauza chivotului lui Dumnezeu care a fost luat și din cauza socrului ei și soțului ei.

²² Și ea a spus: Gloria s-a depărtat de Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.

5

¹ Și filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu și l-au adus de la Eben-Ezer la Asdod.

² După ce filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, l-au adus în casa lui Dagon și l-au pus lângă Dagon.

³ Și când cei din Asdod s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI. Și l-au luat pe Dagon și l-au pus din nou la locul său.

⁴ Și când s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI; și capul lui Dagon și amândouă palmele mâinilor sale erau tăiate pe prag; numai trunchiul lui Dagon îi rămăsese.

⁵ De aceea, nici preoții lui Dagon sau oricine intră în casa lui Dagon, nu calcă pe pragul lui Dagon în Asdod până în această zi.

⁶ Iar mâna DOMNULUI a fost grea asupra celor din Asdod și i-a nimicit și i-a lovit cu tumori, Asdodul și ținuturile sale.

⁷ Și când oamenii din Asdod au văzut că este așa, au spus: Să nu rămână chivotul Dumnezeului lui Israel la noi, pentru că mâna sa este grea asupra noastră și asupra dumnezeului nostru, Dagon.

⁸ De aceea au trimis și au adunat pe toți domnii filistenilor la ei și au spus: Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel? Iar ei au răspuns: Să fie dus chivotul Dumnezeului lui Israel până în Gat. Și au dus chivotul Dumnezeului lui Israel într-acolo.

⁹ Și așa a fost, după ce l-au dus acolo, că mâna DOMNULUI a fost împotriva cetății cu o foarte mare nimicire; și a lovit pe oamenii cetății, deopotrivă mici și mari și aveau tumori în părțile lor intime.

¹⁰ De aceea au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Și s-a întâmplat, cum a venit chivotul lui Dumnezeu la Ecron, că ecroniții au strigat, spunând: Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne ucidă pe noi și pe poporul nostru.

11 Astfel că au trimis și au adunat pe toți domnii filistenilor și au spus: Trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel și să meargă din nou la locul său, ca să nu neucidă, pe noi și pe poporul nostru, pentru că era o nimicire de moarte în toată cetatea; mâna lui Dumnezeu era foarte grea acolo.

12 Și oamenii care nu mureau erau loviți cu tumori; și strigătul cetății se înălța până la cer.

6

1 Și chivotul DOMNULUI a fost șapte luni în ținutul filistenilor.

2 Și filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, spunând: Ce să facem cu chivotul DOMNULUI? Spuneți-ne cu ce să îl trimitem la locul său.

3 Și ei au spus: Dacă trimiteți chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu îl trimiteți gol, ci întoarceți-i neapărat o ofrandă pentru fărădelege; atunci veți fi vindecați și veți ști de ce nu se depărtează mâna sa de la voi.

4 Atunci ei au spus: Care să fie ofranda pentru fărădelege pe care să i-o întorcem? Iar preoții au răspuns: Cinci tumori de aur și cinci șoareci de aur, conform cu numărul domnilor filistenilor, pentru că o singură plagă a fost peste voi toți și peste domnii voștri.

5 De aceea să faceți chipurile tumorilor voastre și chipurile șoarecilor voștri, care strică pământul, și să dați glorie Dumnezeului lui Israel; poate că își va ușura mâna de peste voi și de peste dumnezeii voștri și de peste pământul vostru.

6 Pentru ce vă împietriți inimile, cum și-au împietrit egiptenii și Faraon inimile lor? După ce a lucrat minunat între ei, nu au lăsat poporul să plece? Și ei s-au depărtat.

7 Și de aceea, faceți un car nou și luați două vaci de lapte, peste care nu a fost pus jug, și înjuțați vacile la car și aduceți acasă viței lor de la ele;

8 Și luați chivotul DOMNULUI și puneți-l în car; și puneți bijuteriile de aur, pe care i le întoarceți ca ofrandă pentru fărădelege, într-o ladă, alături de acesta, și trimiteți-l, ca să plece.

9 Și vedeți, dacă se va urca pe calea ținutului său la Bet-Șemeș, atunci el ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, atunci vom ști că aceasta, care ne-a lovit, nu este mâna lui, ci a fost o întâmplare ceea ce ni s-a întâmplat.

10 Și oamenii au făcut astfel; și au luat două vaci de lapte și le-au înjugat la car și au închis viței lor acasă.

11 Și au pus în car chivotul DOMNULUI și lada cu șoarecii de aur și chipurile tumorilor lor.

12 Și vacile au luat calea dreaptă spre calea Bet-Șemeșului, și au mers de-a lungul drumului mare, mugind în mers, și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stânga; și domnii filistenilor au mers după ele până la granița Bet-Șemeșului.

13 Și cei din Bet-Șemeș secerau grâul lor în vale; și și-au ridicat ochii și au văzut chivotul și s-au bucurat când l-au văzut.

14 Și carul a venit în câmpul lui Iosua, un bet-șemit, și a rămas acolo, unde era o piatră mare; și au despicat lemnul carului și au oferit vacile ca ofrandă arsă DOMNULUI.

15 Și leviții au coborât chivotul DOMNULUI și lada care era cu acesta, în care erau bijuteriile de aur, și le-au pus pe piatra cea mare; și oamenii din Bet-Șemeș au oferit ofrande arse în aceeași zi și au sacrificat sacrificii DOMNULUI.

16 Și când cei cinci domni ai filistenilor au văzut aceasta, s-au întors la Ecron în aceeași zi.

17 Și acestea sunt tumorile de aur pe care le-au întors filistenii DOMNULUI ca ofrandă pentru fărădelege: una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron;

18 Și șoarecii de aur, conform cu numărul tuturor cetăților filistenilor, care aparțineau celor cinci domni, deopotrivă cetățile întărite și satele țărănești, chiar până la piatra cea mare a lui Abel, pe care au pus jos chivotul DOMNULUI; piatră care rămâne până în această zi în câmpul lui Iosua, bet-semitul.

19 Și DOMNUL a lovit pe oamenii din Bet-Șemeș, pentru că se uitaseră în chivotul DOMNULUI; chiar el a lovit din popor cincizeci de mii șaptezeci de bărbați; și poporul a plâns, pentru că DOMNUL lovise pe mulți din popor cu un mare măcel.

20 Și oamenii din Bet-Șemeș au spus: Cine este în stare să stea înaintea acestui sfânt DOMN Dumnezeu? Și la cine să se urce de la noi?

21 Și au trimis mesageri la locuitorii din Chiriati-Im, spunând: Filistenii au adus înapoi chivotul DOMNULUI; coborâți și urcați-l la voi.

7

1 Și oamenii din Chiriati-Im au venit și au urcat chivotul DOMNULUI și l-au adus în casa lui Abinadab pe deal și au sfințit pe Eleazar, fiul lui, să păzească chivotul DOMNULUI.

2 Și s-a întâmplat, că de când chivotul a rămas în Chiriati-Im, a trecut mult timp; fiindcă au fost douăzeci de ani; și toată casa lui Israel a plâns după DOMNUL.

3 Și Samuel a vorbit către toată casa lui Israel, spunând: Dacă vă întoarceți la DOMNUL din toată inima voastră, atunci scoateți dumnezeii străini și pe Astarteea din mijlocul vostru și îndreptați-vă inimile către DOMNUL și serviți-i numai lui; și el vă va elibera din mâna filistenilor.

4 Atunci copiii lui Israel au scos pe Baal și pe Astarteea și au servit numai DOMNULUI.

5 Și Samuel a spus: Adunați tot Israelul la Mițpa și eu mă voi ruga DOMNULUI pentru voi.

6 Și s-au adunat la Mițpa și au scos apă și au vărsat-o înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea și au spus acolo: Am păcătuit împotriva DOMNULUI. Și Samuel a judecat pe copiii lui Israel în Mițpa.

7 Și când filistenii au auzit că s-au adunat copiii lui Israel la Mițpa, domniile filistenilor s-au urcat împotriva lui Israel. Și când copiii lui Israel au auzit aceasta, s-au temut de filistenii.

8 Și copiii lui Israel i-au spus lui Samuel: Nu înceta să strigi pentru noi către DOMNUL Dumnezeu nostru, ca să ne salveze din mâna filistenilor.

9 Și Samuel a luat un miel de lapte și l-a oferit ca ofrandă arsă în întregime DOMNULUI; și Samuel a strigat către DOMNUL pentru Israel; și DOMNUL l-a auzit.

10 Și pe când Samuel aducea ofranda arsă, filistenii s-au apropiat să lupte împotriva lui Israel. Dar DOMNUL a tunat cu un tunet puternic în ziua aceea asupra filistenilor și i-a învins; și au fost bătute înaintea lui Israel.

11 Și bărbații lui Israel au ieșit din Mițpa și au urmărit pe filistenii și i-au lovit până au ajuns sub Bet-Cara.

12 Atunci Samuel a luat o piatră și a pus-o între Mițpa și Șen și i-a pus numele Eben-Ezer și a spus: Până aici DOMNUL ne-a ajutat.

¹³ Astfel filistenii au fost supuși și nu au mai venit în ținutul lui Israel; și mâna DOMNULUI a fost împotriva filistenilor în toate zilele lui Samuel.

¹⁴ Și cetățile pe care le luaseră filistenii de la Israel au fost restituite lui Israel, de la Ecron până la Gat; și ținuturile acestora Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Și a fost pace între Israel și amoriți.

¹⁵ Și Samuel a judecat pe Israel în toate zilele vieții sale.

¹⁶ Și mergea în fiecare an și făcea înconjurul între Betel și Ghilgal și Mițpa și judeca pe Israel în toate locurile acelea.

¹⁷ Și se întorcea la Rama, pentru că acolo era casa lui; și acolo judeca pe Israel; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

8

¹ Și s-a întâmplat, când Samuel era bătrân, că a făcut pe fiii săi judecători peste Israel.

² Și numele celui întâi născut al său era Ioel; și numele celui de-al doilea, Abiia; ei erau judecători în Beer-Șeba.

³ Și fiii săi nu umblau în căile lui, ci se abăteau după câștig și luau mite și perverteau judecata.

⁴ Atunci, toți bătrânii lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama.

⁵ Și i-a spus: Iată, tu ești bătrân și fiii tăi nu umblă în căile tale; acum, pune peste noi un împărat ca să ne judece ca pe toate națiunile.

⁶ Dar lucrul acesta nu i-a plăcut lui Samuel, când au spus: Dă-ne un împărat să ne judece. Și Samuel s-a rugat DOMNULUI.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii poporului în tot ce îți spun ei, pentru că nu pe tine te-au lepădat ei, ci pe mine m-au lepădat, ca să nu domnesc peste ei.

⁸ Conform tuturor lucrărilor pe care le-au făcut din ziua în care i-am scos din Egipt până în această zi, prin aceea că m-au părăsit și au servit altor dumnezei, astfel îți fac și ție.

⁹ De aceea acum, dă ascultare vocii lor, dar totuși avertizează-i hotărât și arată-le felul în care împăratul va domni peste ei.

¹⁰ Și Samuel a spus toate cuvintele DOMNULUI către poporul care îi cerea un împărat.

¹¹ Și a spus: Acesta va fi felul în care împăratul va domni peste voi: El va lua pe fiii voștri și îi va numi pentru el însuși, pentru carele sale și să fie călăreții săi; și unii vor alerga înaintea carelor lui.

¹² Și îi va rândui căpetenii peste mii și căpetenii peste cincizeci; și îi va pune să are câmpul lui și să îi strângă secerișul și să îi facă uneltele de război și uneltele carelor sale.

¹³ Și va lua pe ficele voastre să fie parfumiere și bucătărese și brutărese.

¹⁴ Și va lua câmpurile voastre și viile voastre și grădinile voastre de măslini, pe cele mai bune, și le va da servitorilor săi.

¹⁵ Și va lua zeciuală din semințele voastre și din viile voastre și le va da ofițerilor săi și servitorilor săi.

¹⁶ Și va lua pe servitorii voștri și pe servitoarele voastre și pe tinerii voștri cei mai frumoși și măgarii voștri și îi va pune la lucrul său.

¹⁷ Va lua zeciuală din oile voastre; și veți fi servitorii lui.

¹⁸ Și veți striga în acea zi din cauza împăratului vostru pe care vi-l veți fi ales; și DOMNUL nu vă va asculta în acea zi.

19 Dar totuși, poporul a refuzat să asculte de vocea lui Samuel și au spus: Nu; ci vom avea un împărat peste noi,

20 Ca să fim și noi ca toate națiunile; și împăratul nostru să ne judece și să iasă înaintea noastră și să lupte bătăliile noastre.

21 Și Samuel a ascultat toate cuvintele poporului și le-a repetat în urechile DOMNULUI.

22 Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare vocii lor și pune un împărat peste ei. Și Samuel a spus bărbatilor lui Israel: Mergeți fiecare om la cetatea lui.

9

1 Și era un om din Beniamin al cărui nume era Chiș, fiul lui Abiel, fiul lui Teror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, un beniamit, un bărbat puternic și viteaz.

2 Și el avea un fiu, al cărui nume era Saul, un tânăr ales și frumos; și nu era printre copiii lui Israel o persoană mai frumoasă decât el; de la umerii săi în sus el era mai înalt decât oricine din popor.

3 Și măgărițele lui Chiș, tatăl lui Saul, se pierduseră. Și Chiș i-a spus lui Saul, fiul său: Ia acum cu tine pe unul dintre servitori și ridică-te, du-te să cauți măgărițele.

4 Și el a trecut prin muntele Efraim și a trecut prin țara Șalișa, dar nu le-a găsit; apoi au trecut prin țara Șaalim și nu erau acolo; și a trecut prin țara beniaminiților dar nu le-a găsit.

5 Și când au ajuns în țara Țuf, Saul a spus servitorului său care era cu el: Vino și să ne întorcem, ca nu cumva tatălui meu să nu îi mai pese de măgărițe și să se îngrijeze pentru noi.

6 Și el i-a spus: Iată acum, este în această cetate un om al lui Dumnezeu și el este un bărbat demn de cinste; tot ce spune el se întâmplă; acum să mergem acolo; s-ar putea să ne arate calea pe care să mergem.

7 Atunci Saul a spus servitorului său: Dar, iată, dacă mergem, ce să ducem omului acesta? Pentru că pâinea s-a terminat din sacii noștri și nu este vreun dar de adus omului lui Dumnezeu; ce avem noi?

8 Și servitorul a răspuns din nou lui Saul și a zis: Iată, am aici la îndemână a patra parte dintr-un șekel de argint; pe acesta îl voi da omului lui Dumnezeu, ca să ne spună calea.

9 (Înainte, în Israel, când un om mergea să îl întrebe pe Dumnezeu, astfel vorbea: Veniți și să mergem la văzător, pentru că cel care este acum numit Profet înainte era numit Văzător.)

10 Atunci Saul a spus servitorului său: Bine spus; vino, să mergem. Astfel au mers la cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

11 Și cum urcau dealul cetății, au găsit niște tinere servitoare ieșind să scoată apă și le-au spus: Este văzătorul aici?

12 Și ele le-au răspuns și au zis: Este, iată, el este înaintea voastră; grăbiți-vă acum, pentru că a venit astăzi în cetate, fiindcă poporul aduce un sacrificiu pe înălțime;

13 Îndată ce veți fi intrat în cetate, îl veți găsi imediat, înainte să se urce la locul înalt să mănânce, pentru că poporul nu va mânca până când nu va veni el, deoarece el binecuvântează sacrificiul; și după aceea mănâncă cei chemați. De aceea acum, urcați-vă, căci pe la acest timp îl veți găsi.

14 Și s-au urcat în cetate; și când au intrat în cetate, iată, Samuel ieșea spre ei, ca să se urce la locul înalt.

15 Și DOMNUL îi spusese la ureche lui Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină, zicând:

16 Măine, cam pe timpul acesta, voi trimite la tine un om din țara lui Beniamin și tu să îl ungi să fie căpetenie peste poporul meu Israel, ca să salveze pe poporul meu din mâna filistenilor, pentru că am privit la poporul meu, deoarece strigătul lor a ajuns până la mine.

17 Și când Samuel l-a văzut pe Saul, DOMNUL i-a spus: Iată, pe omul despre care ți-am vorbit! Acesta va domni peste poporul meu.

18 Atunci Saul s-a apropiat de Samuel la poartă și a zis: Spune-mi, te rog, unde este casa văzătorului.

19 Și Samuel i-a răspuns lui Saul și a zis: Eu sunt văzătorul; urcă-te înaintea mea la locul înalt, fiindcă veți mânca astăzi cu mine; și mâine te voi lăsa să pleci și îți voi spune tot ce este în inima ta.

20 Și cât despre măgărițele care s-au pierdut cu trei zile în urmă, nu te mai gândi la ele, pentru că s-au găsit. Și asupra cui este toată dorința lui Israel? Nu este asupra ta și asupra întregii case a tatălui tău?

21 Și Saul a răspuns și a zis: Nu sunt eu un beniamit, din cel mai mic dintre triburile lui Israel, și familia mea este cea mai mică dintre toate familiile tribului lui Beniamin? Pentru ce atunci îmi vorbești astfel?

22 Și Samuel l-a luat pe Saul și pe servitorul său și i-a dus în cameră și i-a pus să șadă în locul cel mai important printre cei chemați, care erau cam treizeci de persoane.

23 Și Samuel a spus bucătarului: Adu porția pe care ți-am dat-o, despre care ți-am spus: Pune-o lângă tine.

24 Și bucătarul a ridicat spata și ceea ce era pe ea și a pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: Iată, ceea ce a fost păstrat! Pune-o înaintea ta, mănâncă, pentru că a fost păstrată pentru tine, pentru acest timp, de când am spus: Voi invita poporul. Și Saul a mâncat cu Samuel în acea zi.

25 Și după ce au coborât de pe locul înalt în cetate, Samuel a vorbit îndeaproape cu Saul pe acoperișul casei.

26 Și s-au sculat devreme; și s-a întâmpat, pe când se revărsau zorile, că Samuel l-a chemat pe Saul pe acoperișul casei, spunând: Sus, ca să te trimit. Și Saul s-a sculat și au ieșit amândoi, el și Samuel, afară.

27 Și pe când coborau la marginea cetății, Samuel i-a spus lui Saul: Spune servitorului să treacă înaintea noastră (și el a trecut) dar tu stai pe loc un timp, ca să îți arăt cuvântul lui Dumnezeu.

10

1 Și Samuel a luat un potir cu untdelemn și l-a turnat pe capul lui și l-a sărutat și i-a spus: Nu este din cauză că DOMNUL te-a uns să fii căpetenie peste moștenirea sa?

2 Când te vei fi depărtat de la mine astăzi, vei găsi doi bărbați la mormântul Rahelei, la granița lui Beniamin, la Telhah; și ei îți vor spune: Măgărițele pe care ai mers să le cauți s-au găsit; și, iată, tatălui tău nu îi mai pasă de măgărițe și este îngrijorat pentru voi, spunând: Ce să fac pentru fiul meu?

3 Atunci să mergi înainte de acolo și să vii la câmpia Tabor și acolo te vor întâlni trei oameni urcându-se la Dumnezeu la Betel, unul ducând trei iezi și altul ducând trei pâini și altul ducând un burduf cu vin;

4 Și te vor saluta și îți vor da două pâini, pe care le vei primi din mâinile lor.

⁵ După aceea vei veni la dealul lui Dumnezeu, unde este garnizoana filistenilor; și se va întâmpla, când vei fi intrat acolo în cetate, că vei întâlni o ceată de profeți, coborând de la locul înalt cu un psalterion și o tamburină și un fluier și o harpă, înaintea lor, și ei vor profetiți;

⁶ Și Duhul DOMNULUI va veni peste tine și vei profetiți cu ei și vei fi transformat într-un alt om.

⁷ Și să fie astfel, atunci când aceste semne ți se vor întâmpla, fă cum ți se arată ocazia, pentru că Dumnezeu este cu tine.

⁸ Și să cobori înaintea mea la Ghilgal; și, iată, voi cobori la tine, ca să ofer ofrande arse și să sacrific sacrificii ale ofrandelor de pace. Șapte zile să rămâi, până voi veni la tine și îți voi arăta ce să faci.

⁹ Și a fost astfel, că atunci când s-a întors ca să plece de la Samuel, Dumnezeu i-a dat altă inimă; și toate aceste semne s-au întâmplat în acea zi.

¹⁰ Și când au ajuns acolo la deal, iată, l-a întâlnit o ceată de profeți; și Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și el profetea printre ei.

¹¹ Și s-a întâmplat, când toți cei care îl cunoscuseră mai înainte au văzut că, iată, el profetea printre profeți, că oamenii au spus unul către altul: Ce este aceasta ce s-a întâmplat cu fiul lui Chiș? Este și Saul printre profeți?

¹² Și unul din acel loc a răspuns și a zis: Dar cine este tatăl lor? De aceea a devenit un proverb: Este și Saul printre profeți?

¹³ Și, când a terminat de profetit, a ajuns la locul înalt.

¹⁴ Și unchiul lui Saul i-a spus lui și servitorului lui: Unde ați mers? Și el a spus: Să căutăm măgărițele; și când am văzut că nu erau nicăieri, am venit la Samuel.

¹⁵ Și unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce v-a zis Samuel.

¹⁶ Și Saul i-a spus unchiului său: Ne-a zis pe față că măgărițele au fost găsite. Dar lucrul despre împărăție, despre care Samuel îi vorbise, nu i-a spus.

¹⁷ Și Samuel a chemat poporul la DOMNUL, la Mițpa;

¹⁸ Și a spus copiilor lui Israel: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Am scos pe Israel din Egipt și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din mâna tuturor împărățiilor și de cei care vă oprimau;

¹⁹ Și voi ați lepădat în această zi pe Dumnezeul vostru, care el însuși v-a salvat din toate nenorocirile și necazurile voastre și i-ați spus: Nu, ci pune un împărat peste noi. De aceea acum, prezentați-vă înaintea DOMNULUI după triburile voastre și după miile voastre.

²⁰ Și după ce Samuel a apropiat toate triburile lui Israel, tribul lui Beniamin a fost luat.

²¹ După ce a apropiat tribul lui Beniamin după familiile lor, familia lui Matri a fost luată; și Saul, fiul lui Chiș, a fost luat, și după ce l-au căutat, el nu a putut fi găsit.

²² De aceea au întrebat pe DOMNUL mai departe, dacă omul ar mai trebui să vină acolo. Și DOMNUL a răspuns: Iată, s-a ascuns printre lucruri.

²³ Și au alergat și l-au luat de acolo, și când a stat în mijlocul poporului, era mai înalt decât oricare din popor, de la umerii săi în sus.

²⁴ Și Samuel a spus întregului popor: Vedeți pe cel pe care l-a ales DOMNUL, că nu este nimeni ca el în tot poporul? Și tot poporul a strigat și a spus: Trăiască împăratul.

²⁵ Atunci Samuel a spus poporului felul împărăției și l-a scris într-o carte și a pus-o înaintea DOMNULUI. Și Samuel a dat drumul întregului popor, fiecărui

om la casa lui.

²⁶ Și Saul a mers de asemenea acasă la Ghibea; și a mers cu el o ceată de bărbați, ale căror inimi le atinsese Dumnezeu.

²⁷ Dar copiii lui Belial au spus: Cum ne va salva acest om? Și l-au disprețuit și nu i-au adus daruri. Dar el a tăcut.

11

¹ Atunci Nahaș amonitul s-a urcat și a așezat tabăra împotriva Iabes-Galaadului; și toți oamenii din Iabes au spus lui Nahaș: Fă legământ cu noi și te vom servi.

² Și Nahaș amonitul le-a răspuns: Cu această condiție voi încheia un legământ cu voi, dacă vă scot tuturor ochiul drept și să îl pun ca o batjocură asupra întregului Israel.

³ Și bătrânii Iabesului i-au spus: Dă-ne șapte zile de amânare, ca să trimitem mesageri în toate ținuturile lui Israel; și dacă nu este nimeni să ne salveze, vom ieși la tine.

⁴ Atunci au venit mesagerii la Ghibea lui Saul și au spus veștile în urechile poporului; și tot poporul și-a ridicat vocea și a plâns.

⁵ Și, iată, Saul venea în urma cirezii de la câmp; și Saul a spus: Ce îi este poporului de plânge? Și i-au spus toate veștile bărbaților din Iabes.

⁶ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Saul când a auzit aceste vești și mânia lui s-a aprins foarte tare.

⁷ Și a luat o pereche de boi și i-a despicat în bucăți și le-a trimis în toate ținuturile lui Israel prin mâinile mesagerilor, spunând: Oricine nu iese după Saul și după Samuel, astfel se va face boilor lui. Și frica DOMNULUI a căzut asupra poporului și ei au ieșit într-un acord.

⁸ Și după ce i-a numărat la Bezec, copiii lui Israel erau trei sute de mii, iar bărbații lui Iuda treizeci de mii.

⁹ Și au spus mesagerilor care veniseră: Astfel să spuneți bărbaților din Iabes-Galaad: Măine, pe când arde soarele, veți avea ajutor. Și mesagerii au venit și au arătat aceasta bărbaților din Iabes; și ei s-au bucurat.

¹⁰ De aceea bărbații din Iabes au spus: Măine vom ieși la voi și să ne faceți tot ce vi se pare bun.

¹¹ Și a fost astfel a doua zi, că Saul a pus poporul în trei cete; și ei au intrat în mijlocul oștirii în garda de dimineață și au ucis pe amoniți până la arșița zilei; și s-a întâmplat, că aceia care au rămas au fost împrăștiți, astfel încât nu au rămas doi împreună dintre ei.

¹² Și poporul a spus lui Samuel: Cine este cel care a spus: Să domnească Saul peste noi? Aduceți pe oamenii aceia, ca să îi dăm la moarte.

¹³ Și Saul a spus: Niciun om nu va fi dat la moarte în această zi, pentru că astăzi DOMNUL a lucrat salvare în Israel.

¹⁴ Atunci Samuel a spus poporului: Veniți să mergem la Ghilgal și să înnoim împărăția acolo.

¹⁵ Și tot poporul a mers la Ghilgal; și acolo au făcut pe Saul împărat înaintea DOMNULUI, în Ghilgal; și au sacrificat acolo sacrificii ale ofrandelor de pace înaintea DOMNULUI; și acolo Saul și toți bărbații lui Israel s-au bucurat foarte mult.

12

¹ Și Samuel a spus întregului Israel: Iată, am dat ascultare vocii voastre în tot ce mi-ați spus și am pus un împărat peste voi.

² Și acum, iată, împăratul umblă înaintea voastră; și eu sunt bătrân și încăruntit; și, iată, fiii mei sunt cu voi și eu am umblat înaintea voastră din copilăria mea până în această zi.

³ Iată-mă, mărturisiți împotriva mea înaintea DOMNULUI și înaintea unsului său; al cui bou l-am luat? Sau al cui măgar l-am luat? Sau pe cine am escrocat? Sau pe cine am oprimat? Sau din mâna cui am primit vreo mită cu care să îmi orbesc ochii? Și vă voi da înapoi.

⁴ Și ei au spus: Nu ne-ai escrocat, nici nu ne-ai oprimat, nici nu ai luat ceva din mâna vreunui om.

⁵ Iar el le-a zis: DOMNUL este martor împotriva voastră și unsul său este martor în această zi, că nu ați găsit ceva în mâna mea. Și ei au spus: El este martor.

⁶ Și Samuel a spus poporului: DOMNUL este cel care a rânduit pe Moise și pe Aaron și care a scos pe părinții voștri din țara Egiptului.

⁷ De aceea acum, stați să mă judec cu voi înaintea DOMNULUI de toate faptele drepte ale DOMNULUI, pe care vi le-a făcut el, vouă și părinților voștri.

⁸ Când Iacob a venit în Egipt și părinții voștri au strigat către DOMNUL, atunci DOMNUL a trimis pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au făcut să locuiască în locul acesta.

⁹ Și când ei au uitat pe DOMNUL Dumnezeu lor, el i-a vândut în mâna lui Sisera, căpetenie a oștirii Hațorului și în mâna filistenilor și în mâna împăratului Moabului și ei au luptat împotriva lor.

¹⁰ Și ei au strigat către DOMNUL și au spus: Am păcătuit, pentru că am părăsit pe DOMNUL și am servit Baalilor și Astarteelor; dar acum eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și îți vom servi.

¹¹ Și DOMNUL a trimis pe Ierub-Baal și pe Bedan și pe Iefta și pe Samuel și v-a eliberat din mâna dușmanilor voștri, de fiecare parte, și voi ați locuit în siguranță.

¹² Și când ați văzut că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a venit împotriva voastră, mi-ați spus: Nu; ci un împărat să domnească peste noi; când DOMNUL Dumnezeu vostru era împăratul vostru.

¹³ De aceea acum, iată, pe împăratul pe care l-ați ales și pe care l-ați dorit. Și, iată, DOMNUL a pus un împărat peste voi.

¹⁴ Dacă vă veți teme de DOMNUL și îi veți servi și veți asculta de vocea lui și nu vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci atât voi cât și împăratul care domnește peste voi veți continua să urmați pe DOMNUL Dumnezeu vostru;

¹⁵ Dar dacă nu veți asculta de vocea DOMNULUI, ci vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI, atunci mâna DOMNULUI va fi împotriva voastră, precum era împotriva părinților voștri.

¹⁶ De aceea acum, stați în picioare și vedeți acest lucru mare, pe care îl va face DOMNUL înaintea ochilor voștri.

¹⁷ Nu este astăzi secerișul grâului? Eu voi striga către DOMNUL și el va trimite tunete și ploaie; ca să pricepeți și să vedeți că stricăciunea voastră, pe care ați făcut-o în ochii DOMNULUI, cerând pentru voi un împărat, este mare.

¹⁸ Astfel Samuel a strigat către DOMNUL; și DOMNUL a trimis tunete și ploaie în acea zi; și tot poporul s-a temut mult de DOMNUL și de Samuel.

¹⁹ Și tot poporul a spus lui Samuel: Roagă-te pentru servitorii tăi DOMNULUI Dumnezeuul tău, ca să nu murim, pentru că am adăugat la toate păcatele noastre acest rău, de a cere pentru noi un împărat.

²⁰ Și Samuel a spus poporului: Nu vă temeți; ați făcut toată această stricăciune; numai nu vă abateți de la a-l urma pe DOMNUL, ci serviți DOMNULUI cu toată inima voastră;

²¹ Și nu vă abateți, pentru că atunci ați merge după lucruri deșarte, care nu folosesc, nici nu eliberează, pentru că acestea sunt deșertăciune.

²² Pentru că DOMNUL nu va uita pe poporul său, pentru numele său cel mare; deoarece i-a plăcut DOMNULUI să vă facă poporul său.

²³ Mai mult, cât despre mine, nicidecum nu voi păcătui împotriva DOMNULUI, încetând să mă rog pentru voi; ci vă voi învăța calea cea bună și dreaptă;

²⁴ Numai temeți-vă de DOMNUL și serviți-i în adevăr, cu toată inima voastră; luați aminte ce lucruri mari a făcut cu voi!

²⁵ Dar, dacă vă veți purta cu stricăciune, veți fi mistuiți, deopotrivă voi și împăratul vostru.

13

¹ Saul domnea de un an de zile; și după ce a domnit doi ani peste Israel,

² Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel, din care: două mii erau cu Saul în Micmaș și în muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan în Ghibea lui Beniamin; și a trimis restul poporului, pe fiecare la cortul lui.

³ Și Ionatan a lovit garnizoana filistenilor care era în Gheba și filistenii au auzit despre aceasta. Și Saul a sunat din trâmbiță prin toată țara, spunând: Să audă evreii.

⁴ Și tot Israelul a auzit spunându-se că Saul lovise o garnizoană a filistenilor și că Israel de asemenea a devenit o urâciune filistenilor. Și poporul a fost chemat împreună, după Saul, la Ghilgal.

⁵ Și filistenii s-au adunat să lupte cu Israel, treizeci de mii de care și șase mii de călăreți și o mulțime de popor ca nisipul care este pe țărmul mării; și s-au urcat și și-au așezat tabăra la Micmaș, spre est de Bet-Aven.

⁶ Când bărbații lui Israel au văzut că erau în strâmtorare (pentru că poporul era tulburat), atunci poporul s-a ascuns în peșteri și în tufișuri și în stânci și pe înălțimi și în gropi.

⁷ Și unii dintre evreii au trecut Iordanul în țara lui Gad și a lui Galaad. Cât despre Saul, el era încă în Ghilgal și tot poporul îl urma tremurând.

⁸ Și a rămas șapte zile, conform cu timpul pe care Samuel îl rânduse; dar Samuel nu a venit la Ghilgal și poporul s-a împrăștiat de la el.

⁹ Și Saul a spus: Aduceți-mi aici o ofrandă arsă și ofrande de pace. Și a oferit ofranda arsă.

¹⁰ Și s-a întâmplat, că imediat ce a terminat de oferit ofranda arsă, iată, Samuel a venit; și Saul a ieșit în întâmpinare, ca să îl salute.

¹¹ Și Samuel a spus: Ce ai făcut? Și Saul a spus: Deoarece am văzut că poporul s-a împrăștiat de la mine și că tu nu ai venit în ziua rânduită și că filistenii s-au adunat la Micmaș,

¹² De aceea am spus: Filistenii vor coborî acum asupra mea la Ghilgal și eu nu făcusem cerere către DOMNUL; m-am forțat de aceea și am oferit o ofrandă arsă.

¹³ Și Samuel i-a spus lui Saul: Ai lucrat prosteste; nu ai păzit porunca DOMNULUI Dumnezeuul tău, pe care ți-a poruncit-o, pentru că DOMNUL ar fi întemeiat acum împărăția ta peste Israel pentru totdeauna.

14 Dar acum împărăția ta nu va dura; DOMNUL și-a căutat un om după inima sa și DOMNUL i-a poruncit să fie căpetenie peste poporul său, pentru că tu nu ai păzit ceea ce DOMNUL ți-a poruncit.

15 Și Samuel s-a ridicat și s-a urcat de la Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Iar Saul a numărat poporul care era prezent cu el, cam șase sute de bărbați.

16 Și Saul și Ionatan, fiul său, și poporul care era prezent cu ei au locuit în Ghibea lui Beniamin; și filistenii și-au așezat tabăra în Micmaș.

17 Și jefuitorii au ieșit din tabăra filistenilor în trei cete, o ceată s-a întors spre calea care duce la Ofra, în țara Șual;

18 Și o altă ceată s-a întors pe calea către Bet-Horon; și o altă ceată s-a întors spre calea către granița care privește spre Valea Teboim, spre pustiu.

19 Și nu se găsea niciun fierar în toată țara lui Israel, pentru că filistenii spusese: Nu cumva evreii să își facă săbii sau sulițe;

20 Ci toți israeliții coborau la filistenii pentru a-și ascuți fiecare fierul plugului și coasa și toporul și cazmaua.

21 Totuși aveau o piatră pentru cazmale și pentru coase și pentru furci și pentru topoare și pentru a ascuți țepușele.

22 Astfel s-a întâmplat în ziua bătăliei, că nu se găsea nici sabie nici suliță în mâna vreunui din poporul care era cu Saul și cu Ionatan; dar la Saul și la Ionatan, fiul său, se găsea.

23 Și garnizoana filistenilor a ieșit la trecătoarea Micmașului.

14

1 Și s-a întâmplat într-o zi, că Ionatan, fiul lui Saul, a spus tânărului care îi purta armura: Vino, să trecem la garnizoana filistenilor, care este de cealaltă parte. Dar nu a spus tatălui său.

2 Și Saul a rămas în cea mai îndepărtată parte a Ghibei, sub un pom de rodii, care este în Migron; și poporul care era cu el era cam șase sute de bărbați.

3 Și Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui Icabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul DOMNULUI în Șilo, purta un efod. Și poporul nu știa că Ionatan era plecat.

4 Și între trecători, prin care Ionatan căuta să treacă la garnizoana filistenilor, era o stâncă ascuțită de o parte și o stâncă ascuțită de cealaltă parte; și numele uneia era Boțef și numele celeilalte, Sene.

5 Vârful uneia era situat spre nord, în dreptul Micmașului, și celălalt spre sud, în dreptul Ghibei.

6 Și Ionatan a spus tânărului care îi purta armele: Vino, să trecem la garnizoana acestor necircumciși; poate că DOMNUL va lucra pentru noi, pentru că nu este vreo piedică pentru DOMNUL să salveze prin mulți sau prin puțini.

7 Și purtătorul său de arme i-a spus: Fă tot ce este în inima ta, întoarce-te; iată, eu sunt cu tine conform inimii tale.

8 Atunci a spus Ionatan: Iată, vom trece la acești oameni și ne vom arăta lor.

9 Dacă ne spun astfel: Rămâneți până venim noi la voi; atunci vom sta liniștiți în locul nostru și nu ne vom urca la ei.

10 Dar dacă ne spun astfel: Urcați la noi; atunci vom urca, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna noastră; și aceasta va fi un semn pentru noi.

11 Și amândoi s-au arătat garnizoanei filistenilor; și filistenii au spus: Iată, evreii ies din găurile unde s-au ascuns.

12 Și oamenii garnizoanei au răspuns lui Ionatan și purtătorului său de arme și au spus: Urcăți la noi și vă vom arăta ceva. Și Ionatan a spus purtătorului său de arme: Urcă după mine, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel.

13 Și Ionatan s-a cățărât cu mâinile și cu picioarele și purtătorul său de arme după el; și ei cădeau înaintea lui Ionatan și purtătorul său de arme ucidea după el.

14 Și acest prim măcel, pe care Ionatan și purtătorul său de arme l-au făcut, a fost cam de douăzeci de oameni, pe o întindere cam de o jumătate de pagon de pământ, pe care o pereche de boi l-ar putea ara.

15 Și a fost un tremur în tabără, în câmp și în tot poporul; garnizoana și jefuitorii, au tremurat și ei, iar pământul s-a cutremurat; astfel a fost un foarte mare tremur.

16 Și paznicii lui Saul din Ghibea lui Beniamin au privit; și, iată, mulțimea se împrăștia și se doborau unul pe altul.

17 Atunci a spus Saul poporului care era cu el: Numărați acum și vedeți cine a plecat dintre noi. Și după ce au numărat, iată, Ionatan și purtătorul său de arme nu erau acolo.

18 Și Saul i-a spus lui Ahia: Adu aici chivotul lui Dumnezeu. Căci chivotul lui Dumnezeu era în acele zile cu copiii lui Israel.

19 Și s-a întâmplat, în timp ce Saul vorbea cu preotul, că zgomotul care era în ostirea filistenilor continua și creștea; și Saul a spus preotului: Trage-ți mâna.

20 Și Saul și tot poporul care era cu el s-au adunat și au venit la bătălie; și, iată, sabia fiecărui om era împotriva semenului său: și era o foarte mare nimicire.

21 Mai mult, evreii care erau cu filistenii de mai înainte, care se urcaseră cu ei în tabără din ținutul dimprejur, chiar și ei s-au întors să fie cu israeliții care erau cu Saul și cu Ionatan.

22 De asemenea, toți bărbații lui Israel care se ascuseseră în muntele Efraim, când au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-au urmărit neconținut în bătălie.

23 Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi; și bătălia a trecut înspre Bet-Aven.

24 Și bărbații lui Israel erau tulburați în acea zi, fiindcă Saul conjurase poporul, spunând: Blestemat fie omul care mănâncă mâncare până seara, până mă voi răzbuna de dușmanii mei. Astfel că nimeni din popor nu a gustat mâncare.

25 Și toți cei ai țării au intrat într-o pădure și era miere pe pământ.

26 Și când poporul a intrat în pădure, iată, mierea picura; dar nimeni nu și-a dus mâna la gură, pentru că poporul s-a temut de jurământ.

27 Dar Ionatan nu auzise când tatăl său poruncise poporului cu jurământ; de aceea și-a întins capătul toiagului care era în mâna sa și l-a înmuiat într-un fagure de miere și și-a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat.

28 Atunci a răspuns unul din popor și a zis: Tatăl tău cu strictetea a poruncit poporului cu un jurământ, spunând: Blestemat fie omul care mănâncă ceva mâncare astăzi. Și poporul era obosit.

29 Atunci Ionatan a spus: Tatăl meu a tulburat țara; vedeți, vă rog, cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din această miere.

30 Cu cât mai mult poporul, dacă ar fi mâncat astăzi liber din prada dușmanilor săi, pe care a găsit-o? Nu ar fi fost acum un mai mare măcel între filistenii?

³¹ Și au lovit pe filistenii în acea zi de la Micmaș până la Aialon; și poporul era foarte obosit.

³² Și poporul s-a năpustit asupra prăzii și au luat oi și boi și viței și i-au înjunghiat pe pământ; și poporul a mâncat cu sânge.

³³ Atunci i-au spus lui Saul, spunând: Iată, poporul păcătuiește împotriva DOMNULUI, în aceea că mănâncă cu sânge. Și el a spus: Ați călcat legea; rostogoliți-mi acum o piatră mare.

³⁴ Și Saul a spus: Răspânziți-vă printre popor și spuneți-le: Aduceți-mi aici fiecare boul său și fiecare oaia sa și înjunghiați-le aici și mâncați; și nu păcătuiți împotriva DOMNULUI, mâncând cu sânge. Și tot poporul a adus în noaptea aceea fiecare boul său și i-au înjunghiat acolo.

³⁵ Și Saul a zidit un altar DOMNULUI; acela a fost primul altar pe care l-a zidit el DOMNULUI.

³⁶ Și Saul a spus: Să coborâm după filistenii noaptea și să îi prădăm până la lumina dimineții; și să nu lăsăm niciun om dintre ei. Iar ei i-au spus: Fă tot ce ți se pare bine. Atunci preotul a zis: Să ne apropiem aici de Dumnezeu.

³⁷ Și Saul a cerut sfat de la Dumnezeu: Să cobor după filistenii, îi vei da în mâna lui Israel? Dar el nu i-a răspuns în acea zi.

³⁸ Și Saul a spus: Apropiati-vă aici, toți mai marii poporului și discerneteți și vedeți prin cine a fost făcut acest păcat astăzi.

³⁹ Fiindcă, precum DOMNUL, care salvează pe Israel, trăiește, dacă ar fi prin Ionatan, fiul meu, va muri. Dar nu a fost niciun om din tot poporul care să îi răspundă.

⁴⁰ Atunci a spus către tot Israelul: Stați voi de o parte și eu și Ionatan, fiul meu, de cealaltă parte. Și poporul a spus lui Saul: Fă ce ți se pare bine.

⁴¹ De aceea Saul a spus DOMNULUI Dumnezeu lui Israel: Dă un sorț întreg. Și Saul și Ionatan au fost aleși; dar poporul a scăpat.

⁴² Și Saul a spus: Aruncați sorții între mine și Ionatan, fiul meu. Și Ionatan a fost ales.

⁴³ Atunci Saul i-a spus lui Ionatan: Spune-mi ce ai făcut. Și Ionatan i-a spus și a zis: Am gustat doar puțină miere cu capătul toiagului care era în mâna mea și, iată, voi muri.

⁴⁴ Și Saul a răspuns: Astfel să facă Dumnezeu și încă mai mult; fiindcă vei muri negreșit, Ionatane.

⁴⁵ Și poporul a spus lui Saul: Să moară Ionatan, care a lucrat această mare salvare în Israel? Nicidecum; precum DOMNUL trăiește, niciun fir de păr din capul său nu va cădea la pământ, pentru că astăzi el a lucrat cu Dumnezeu. Astfel poporul l-a salvat pe Ionatan, încât nu a murit.

⁴⁶ Și Saul a încetat să urmărească pe filistenii; și filistenii au mers la locul lor.

⁴⁷ Astfel Saul a luat împărăția peste Israel și a luptat împotriva tuturor dușmanilor săi de fiecare parte, împotriva Moabului și împotriva copiilor lui Amon și împotriva Edomului și împotriva împărăților din Țoba și împotriva filistenilor; și oriunde se întorcea, îi chinuia.

⁴⁸ Și a adunat o oștire și a lovit pe amaleciți și a eliberat pe Israel din mâinile celor care îl jefuiau.

⁴⁹ Și, fiii lui Saul au fost: Ionatan și Ișvi și Malchișua; și numele celor două fiice ale sale erau acestea: numele celei întâi născute, Merab, și numele celei mai tinere, Mical;

⁵⁰ Și numele soției lui Saul era Ahinoam, fiica lui Ahimaat; și numele căpeteniei oștirii sale era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.

⁵¹ Și Chiș era tatăl lui Saul; și Ner, tatăl lui Abner, era fiul lui Abiel.

⁵² Și a fost război greu împotriva filistenilor în toate zilele lui Saul; și când Saul vedea vreun bărbat tare, sau vreun viteaz, îl lua la el.

15

¹ Samuel de asemenea i-a spus lui Saul: DOMNUL m-a trimis să te ung împărat peste poporul său, peste Israel; de aceea acum, dă ascultare la vocea cuvintelor DOMNULUI.

² Astfel spune DOMNUL oștirilor: Îmi amintesc ceea ce Amalec i-a făcut lui Israel, cum l-a pândit pe cale, când se urca din Egipt.

³ Acum du-te și lovește pe Amalec și nimicește tot ceea ce au ei și nu îi cruța, ci omoară deopotrivă bărbat și femeie, prunc și sugar, bou și oaie, cămilă și măgar.

⁴ Și Saul a adunat poporul și i-a numărat în Telaim: două sute de mii de pedestri și zece mii de bărbați din Iuda.

⁵ Și Saul a venit la o cetate a lui Amalec și a pândit în vale.

⁶ Și Saul a spus cheniților: Duceți-vă, plecați, coborâți din mijlocul amaleciților, ca nu cumva să vă nimicesc cu ei, pentru că voi ați arătat bunătate tuturor copiilor lui Israel, când ei se urcau din Egipt. Astfel cheniții s-au depărtat din mijlocul amaleciților.

⁷ Și Saul a lovit pe amaleciți de la Havila, cum vii la Șur, care este în fața Egiptului.

⁸ Și a prins viu pe Agag, împăratul amaleciților, și a nimicit în întregime tot poporul cu ascuțișul sabiei.

⁹ Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag și ce era cel mai bun dintre oi și dintre boi și dintre vite îngrășate și miei și tot ce era bun și au refuzat să le nimicească în întregime; dar orice lucru nemernic și rău, pe acela l-au nimicit în întregime.

¹⁰ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Samuel, spunând:

¹¹ Mă pocăiesc că am pus pe Saul împărat, pentru că s-a abătut de la a mă urma și nu a împlinit poruncile mele. Și aceasta a mâhnit pe Samuel; și el a strigat către DOMNUL toată noaptea.

¹² Și când Samuel s-a sculat devreme ca să îl întâlnească pe Saul dimineața, i s-a spus lui Samuel, zicând: Saul a venit la Carmel și, iată, și-a înălțat un semn și s-a întors și a trecut mai departe și a coborât la Ghilgal.

¹³ Și Samuel a venit la Saul; și Saul i-a spus: Bindecuvântat fii de DOMNUL; am împlinit porunca DOMNULUI.

¹⁴ Și Samuel a spus: Ce înseamnă atunci acest behăit de oi în urechile mele și mugetul boilor pe care îl aud?

¹⁵ Și Saul a spus: Le-au adus de la amaleciți, pentru că poporul a cruțat ce era cel mai bun dintre oi și dintre boi, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeuul tău; și pe celelalte noi le-am nimicit în întregime.

¹⁶ Atunci Samuel i-a spus lui Saul: Stai și îți voi spune ce mi-a spus DOMNUL în această noapte. Iar el i-a spus: Spune.

¹⁷ Și Samuel a spus: Când erai mic înaintea ochilor tăi, nu ai fost făcut tu capul triburilor lui Israel și nu DOMNUL te-a uns împărat peste Israel?

¹⁸ Și DOMNUL te-a trimis într-o călătorie și a spus: Du-te și nimicește în întregime pe păcătoșii de amaleciți și fă bătălie împotriva lor, până vor fi mistuiți.

19 Pentru ce atunci nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, ci te-ai năpustit asupra prăzii și ai făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI?

20 Și Saul i-a spus lui Samuel: Da, am ascultat de vocea DOMNULUI și am mers pe calea pe care m-a trimis DOMNUL și am adus pe Agag, împăratul amaleciților, și am nimicit în întregime pe amaleciți.

21 Dar poporul a luat din pradă, oi și boi, cele mai bune dintre lucruri care trebuiau nimicite în întregime, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeuul tău în Ghilgal.

22 Și Samuel a spus: Îi fac DOMNULUI mai mare desfătare ofrandele arse și sacrificiile, decât ascultarea de vocea DOMNULUI? Iată, a asculta de el este mai bine decât sacrificiul, și a da ascultare decât grăsimea berbecilor.

23 Fiindcă răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățănarea este ca nelegiuirea și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI și el te-a lepădat ca împărat.

24 Și Saul i-a spus lui Samuel: Am păcătuit, pentru că am călcat porunca DOMNULUI și cuvintele tale; deoarece m-am temut de popor și am făcut ce a poruncit vocea lor.

25 Și acum, te rog, iartă păcatul meu și întoarce-te cu mine, ca să mă închin DOMNULUI.

26 Și Samuel i-a spus lui Saul: Nu mă voi întoarce cu tine, pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI și DOMNUL te-a lepădat de la a fi împărat peste Israel.

27 Și pe când Samuel s-a întors să plece, Saul l-a apucat de poala mantiei sale și aceasta s-a rupt.

28 Și Samuel i-a spus: DOMNUL a rupt împărăția lui Israel de la tine în această zi și a dat-o aproapelui tău, care este mai bun decât tine.

29 Și de asemenea Tăria lui Israel nu va minți, nici nu se va pocăi, pentru că el nu este un om, ca să se pocăiască.

30 Atunci el a spus: Am păcătuit; totuși onorează-mă acum, te rog, înaintea bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel și întoarce-te cu mine, ca să mă închin DOMNULUI Dumnezeuul tău.

31 Astfel Samuel s-a întors după Saul; și Saul s-a închinat DOMNULUI.

32 Atunci Samuel a spus: Aduceți la mine pe Agag, împăratul amaleciților. Și Agag a venit la el cu multă delicatețe. Și Agag a spus: Într-adevăr amărăciunea morții a trecut.

33 Iar Samuel a spus: Precum sabia ta a făcut pe femei fără copii, tot astfel mama ta va fi fără copii printre femei. Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți înaintea DOMNULUI la Ghilgal.

34 Apoi Samuel a mers la Rama; și Saul s-a urcat la casa lui în Ghibea lui Saul.

35 Și Samuel nu a mai venit să îl vadă pe Saul până în ziua morții sale; totuși Samuel l-a jelit pe Saul; și DOMNUL s-a pocăit că l-a făcut pe Saul împărat peste Israel.

16

1 Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Cât timp vei jeli pentru Saul, văzând că l-am lepădat de la a domni peste Israel? Uplete-ți cornul cu untdelemn și mergi, te voi trimite la Isai betleemitul, pentru că mi-am pregătit un împărat dintre fiii săi.

2 Și Samuel a spus: Cum să mă duc? Dacă Saul aude aceasta, mă va ucide. Și DOMNUL a spus: Ia o vițea cu tine și spune: Am venit să sacrific DOMNULUI.

3 Și cheamă pe Isai la sacrificiu; și eu îți voi arăta ce să faci; și să îmi ungi pe acela pe care ți-l voi numi.

4 Și Samuel a făcut ceea ce DOMNUL a spus și a venit la Betleem. Și bătrânii orașului au tremurat la venirea lui și au spus: Vii cu pace?

5 Și el a spus: Cu pace; Am venit să sacrific DOMNULUI; sfințiți-vă și veniți cu mine la sacrificiu. Și a sfințit pe Isai și pe fiii săi și i-a chemat la sacrificiu.

6 Și s-a întâmplat, după ce ei au venit, că s-a uitat la Eliab și a spus: Cu siguranță unsul DOMNULUI este înaintea DOMNULUI.

7 Dar DOMNUL i-a spus lui Samuel: Nu privi la înfățișarea lui, sau la înălțimea staturii lui, pentru că l-am lepădat; fiindcă DOMNUL nu se uită cum se uită omul, pentru că omul se uită la înfățișare, dar DOMNUL se uită la inimă.

8 Atunci Isai a chemat pe Abinadab și l-a trecut înaintea lui Samuel. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

9 Atunci Isai l-a trecut pe Șama. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales DOMNUL.

10 Din nou, Isai i-a trecut pe șapte dintre fiii săi pe dinaintea lui Samuel. Și Samuel i-a spus lui Isai: DOMNUL nu i-a ales pe aceștia.

11 Și Samuel i-a spus lui Isai: Sunt aici toți copiii tăi? Iar el a spus: A mai rămas cel mai tânăr și, iată, el păzește oile. Și Samuel i-a spus lui Isai: Trimite și adu-l, pentru că nu vom șede până nu va veni el aici.

12 Și a trimis și a fost adus. Și el era rumen și cu o înfățișare de asemenea minunată și frumos la privit. Și DOMNUL a spus: Ridică-te, unge-l, pentru că acesta este.

13 Atunci Samuel a luat cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților săi; și Duhul DOMNULUI a venit peste David începând din acea zi. Astfel Samuel s-a ridicat și a mers la Rama.

14 Dar Duhul DOMNULUI s-a depărtat de la Saul și un duh rău de la DOMNUL îl tulbura.

15 Și servitorii lui Saul i-au spus: Iată acum, un duh rău de la Dumnezeu te tulbură.

16 Să poruncească acum domnul nostru servitorilor tăi, care sunt înaintea ta, să caute un bărbat, care este un iscusit cântăreț la harpă; și se va întâmpla, când duhul cel rău de la Dumnezeu este asupra ta, că el va cânta cu mâna sa și tu vei fi bine.

17 Și Saul a spus servitorilor săi: Aduceți-mi acum un bărbat care poate cânta bine și aduceți-l la mine.

18 Atunci a răspuns unul dintre servitori și a spus: Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai betleemitul, care este iscusit în cântare și un bărbat puternic și viteaz și un bărbat de război și chibzuit în toate lucrurile și o persoană frumoasă la vedere și DOMNUL este cu el.

19 De aceea Saul a trimis mesageri la Isai și a spus: Trimite-mi pe David, fiul tău, care este cu oile.

20 Și Isai a luat un măgar încărcat cu pâine și un burduf cu vin și un ied și le-a trimis prin David, fiul său, lui Saul.

21 Și David a venit la Saul și a stat în picioare înaintea lui; și Saul l-a iubit mult; și el a devenit purtătorul său de arme.

22 Și Saul a trimis la Isai, spunând: Să rămână David, te rog, înaintea mea, pentru că a găsit favoare înaintea ochilor mei.

²³ Și s-a întâmplat, când duhul rău de la Dumnezeu era peste Saul, că David lua harpa și cânta cu mâna sa; astfel Saul era înviorat și era bine și duhul rău se depărta de la el.

17

¹ Și filistenii și-au adunat armatele pentru bătălie și s-au adunat la Soco, care aparține lui Iuda, și și-au înălțat corturile între Soco și Azeca, în Efes-Damim.

² Și Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și și-au înălțat corturile lângă valea Elah și s-au desfășurat pentru bătălie împotriva filistenilor.

³ Și filistenii stăteau pe un munte într-o parte și Israel stătea pe un munte în cealaltă parte; și era o vale între ei.

⁴ Și a ieșit un luptător din tabăra filistenilor, pe nume Goliat, din Gat, a cărui înălțime era de șase coți și o palmă.

⁵ Și avea un coif de aramă pe capul său și era înarmat cu o haină de zale; și greutatea hainei era de cinci mii de șekeli de aramă.

⁶ Și avea gambiere de aramă peste fluierile picioarelor sale și un scut de aramă între umerii săi.

⁷ Și mânerul sulitei sale era ca bârna unui țesător și capul sulitei sale cântărea șase sute de șekeli de fier; și purtătorul scutului său mergea înaintea lui.

⁸ Și el a stat în picioare și a strigat către armatele lui Israel și le-a spus: De ce ați ieșit să vă desfășurați de bătălie? Nu sunt eu filistean și voi servitorii lui Saul? Alegeți-vă un om pentru voi și să coboare la mine.

⁹ Dacă este în stare să se lupte cu mine și să măucidă, atunci noi vom fi servitorii voștri; dar dacă îl înving și îlucid, atunci voi să fiți servitorii noștri și să ne serviți.

¹⁰ Și filisteanul a spus: Ocărăsc armatele lui Israel în această zi; dați-mi un om, ca să ne luptăm.

¹¹ Când Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului, s-au descurajat și s-au înfricoșat foarte mult.

¹² Și David era fiul aceluia efratit din Betleem-Iuda, al cărui nume era Isai; și el avea opt fii; și bărbatul era considerat printre oameni ca un bătrân în zilele lui Saul.

¹³ Și cei trei fii mai mari ai lui Isai au mers și l-au urmat pe Saul la bătălie; și numele celor trei fii ai săi care au mers la bătălie erau: Eliab, întâiul născut, și următorul după el, Abinadab, și al treilea, Șama.

¹⁴ Și David era cel mai tânăr și cei trei mai mari l-au urmat pe Saul.

¹⁵ Dar David a mers și s-a întors de la Saul ca să pască oile tatălui său în Betleem.

¹⁶ Și filisteanul se apropia dimineața și seara; și s-a înfățișat patruzeci de zile.

¹⁷ Și Isai i-a spus lui David, fiul său: Ia acum pentru frații tăi o efa din aceste grâne prăjite și aceste zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi;

¹⁸ Și du aceste zece cașuri căpeteniei peste mie și uită-te cum se comportă frații tăi și ia un semn de la ei.

¹⁹ Și Saul și ei și toți bărbații lui Israel erau în valea Elah, luptându-se cu filistenii.

²⁰ Și David s-a sculat dis-de dimineață și a lăsat oile cu un păzitor și și-a luat sarcina și a mers, precum Isai îi poruncise; și a ajuns la șanț de apărare, în timp ce oștirea ieșea la bătălie și striga de bătălie.

21 Fiindcă israeliții și filistenii se desfășuraseră de bătălie, armată contra armată.

22 Și David și-a lăsat bagajul în mâna celui care păzea bagajele și a alergat la armată și a venit și a salutat pe frații săi.

23 Și pe când el vorbea cu ei, iată, s-a urcat din armatele filistenilor luptătorul, filisteanul din Gat, pe nume Goliat, și a vorbit cu aceleași cuvinte; și David le-a auzit.

24 Și toți bărbații lui Israel, când l-au văzut pe bărbatul acela, au fugit din fața lui și s-au temut foarte mult.

25 Și bărbații lui Israel au spus: Ați văzut pe acest bărbat care s-a urcat? Cu siguranță pentru a ocări pe Israel s-a urcat; și așa va fi, că pe bărbatul care îl ucide, împăratul îl va îmbogăți cu mari bogății; și îi va da pe fiica sa și va face liberă casa tatălui său în Israel.

26 Și David a vorbit bărbaților care stăteau lângă el, spunând: Ce se va face omului care va ucide pe acest filistean și va îndepărta ocara de la Israel? Pentru că cine este acest filistean necircumcis, ca să ocărească armatele Dumnezeului cel viu?

27 Și poporul i-a răspuns în acest fel, zicând: Astfel se va face omului care îl ucide.

28 Și Eliab, fratele său cel mai mare, a auzit când el a vorbit cu bărbații aceia; și mânia lui Eliab s-a aprins împotriva lui David și a spus: De ce ai coborât tu aici? Și cu cine ai lăsat acele puține oi în pustie? Cunosoc mândria ta și răutatea inimii tale, pentru că ai coborât să vezi bătălia.

29 Și David a spus: Ce am făcut acum? Nu este acesta un motiv destul de bun?

30 Și s-a întors de la el către un altul și a vorbit la fel; și poporul i-a răspuns din nou ca întâia dată.

31 Și când cuvintele pe care le-a vorbit David au fost auzite, ei le-au repetat înaintea lui Saul; și el a trimis după el.

32 Și David i-a spus lui Saul: Să nu tremure inima nimănui din cauza lui; servitorul tău va merge și va lupta cu acest filistean.

33 Și Saul i-a spus lui David: Tu nu ești în stare să mergi împotriva acestui filistean ca să lupți cu el, căci nu ești decât un tânăr și el un bărbat de război din tinerețea lui.

34 Și David i-a spus lui Saul: Servitorul tău păzea oile tatălui său și au venit un leu și un urs și au luat un miel din turmă;

35 Și am ieșit după el și l-am lovit și l-am eliberat din gura lui; și, când s-a ridicat împotriva mea, l-am apucat de barbă și l-am lovit și l-am ucis.

36 Servitorul tău a ucis și pe leu și pe urs; și acest filistean necircumcis va fi ca unul dintre ei, pentru că a ocărat armatele Dumnezeului cel viu.

37 Și David a mai spus: DOMNUL, care m-a eliberat din laba leului și din laba ursului, el mă va elibera din mâna acestui filistean. Și Saul i-a spus lui David: Du-te și DOMNUL fie cu tine.

38 Și Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura sa și i-a pus un coif de aramă pe cap; de asemenea l-a îmbrăcat cu o haină de zale.

39 Și David și-a încins sabia peste armura sa și a încercat să meargă, pentru că nu le încercase. Și David i-a spus lui Saul: Nu pot să merg cu acestea, pentru că niciodată nu le-am încercat. Și David le-a luat de pe el.

40 Și și-a luat toiaagul în mână și și-a ales cinci pietre netede din pârâu și le-a pus în sacul de păstor pe care îl avea, în traistă, și praștia lui era în mâna lui; și

s-a apropiat de filistean.

⁴¹ Și filisteanul a înaintat și s-a apropiat de David; și omul care purta scutul mergea înaintea lui.

⁴² Și când filisteanul s-a uitat și l-a văzut pe David, l-a disprețuit, pentru că era doar un tânăr și rumen și cu o înfățișare frumoasă.

⁴³ Și filisteanul i-a spus lui David: Sunt eu căine, de vii la mine cu toiege? Și filisteanul l-a blestemat pe David pe dumnezeii săi.

⁴⁴ Și filisteanul i-a spus lui David: Vino la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.

⁴⁵ Atunci David a spus filisteanului: Tu vii la mine cu o sabie și cu o suliță și cu un scut; dar eu vin la tine în numele DOMNULUI oștirilor, Dumnezeuul armatelor lui Israel, pe care l-ai ocărât.

⁴⁶ În această zi DOMNUL te va da în mâna mea și te voi lovi și îți voi lua capul; și voi da astăzi trupurile moarte ale oștirii filistenilor păsărilor cerului și fiarelor sălbatice ale pământului; și tot pământul va cunoaște că este un Dumnezeu în Israel.

⁴⁷ Și toată această adunare va cunoaște că DOMNUL salvează nu cu sabie, nici cu suliță, pentru că bătălia este a DOMNULUI și el vă va da în mâinile noastre.

⁴⁸ Și s-a întâmplat, după ce filisteanul s-a ridicat și a înaintat și s-a apropiat să îl întâlnească pe David, că David s-a grăbit și a alergat spre armată să îl întâlnească pe filistean.

⁴⁹ Și David și-a pus mâna în sac și a luat de acolo o piatră și a tras-o cu praștia; și l-a lovit pe filistean în frunte, încât piatra s-a înfipt în fruntea lui; și el a căzut cu fața la pământ.

⁵⁰ Astfel David l-a învins pe filistean cu o praștie și cu o piatră și l-a lovit pe filistean și l-a ucis; dar nu era nicio sabie în mâna lui David.

⁵¹ De aceea David a alergat și a stat în picioare pe filistean și i-a luat sabia și i-a scos-o din teacă și l-a ucis și i-a tăiat capul cu ea. Și când filistenii au văzut că luptătorul lor era mort, au fugit.

⁵² Și bărbații lui Israel și ai lui Iuda s-au ridicat și au strigat și i-au urmărit pe filistenii până în vale și până la porțile Ecronului. Și răniții filistenilor au căzut pe calea spre Șaaraim, chiar până la Gat și până la Ecron.

⁵³ Și copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea filistenilor și le-au prădat corturile.

⁵⁴ Și David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim; dar armura sa a pus-o în cortul său.

⁵⁵ Și când Saul l-a văzut pe David că iese împotriva filisteanului, a spus lui Abner, căpetenia oștirii: Abner, al cui fiu este tânărul acesta? Și Abner a spus: Precum sufletul tău trăiește, o împărate, nu pot să spun.

⁵⁶ Și împăratul a spus: Întrebă al cui fiu este tânărul.

⁵⁷ Și pe când David se întorcea de la măcelul filisteanului, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul cu capul filisteanului în mâna lui.

⁵⁸ Și Saul i-a spus: Al cui fiu ești tu, tinere? Și David a răspuns: Eu sunt fiul servitorului tău Isai betleemitul.

18

¹ Și s-a întâmplat, după ce a terminat el de vorbit cu Saul, că sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul său.

² Și Saul l-a luat în acea zi și nu l-a mai lăsat să meargă acasă la casa tatălui său.

³ Atunci Ionatan și David au făcut un legământ, pentru că îl iubea ca pe sufletul său.

⁴ Și Ionatan și-a dezbrăcat roba care era pe el și i-a dat-o lui David, și hainele sale, până și sabia sa și arcul său și brâul său.

⁵ Și David ieșea oriunde îl trimitea Saul și se purta cu înțelepciune; și Saul l-a pus peste bărbații de război și era bine primit înaintea ochilor întregului popor și de asemenea înaintea ochilor servitorilor lui Saul.

⁶ Și s-a întâmplat, pe când veneau ei, când se întorcea David de la măcelul filisteanelor, că femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel cântând și dansând, ca să îl întâlnească pe împăratul Saul cu tamburine, cu bucurie și cu instrumente muzicale.

⁷ Și femeile își răspundeau una alteia cântând și zicând: Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de mii.

⁸ Și Saul s-a infuriat foarte tare și această spusă nu i-a plăcut, și a spus: I-au atribuit lui David zeci de mii și mie mi-au atribuit numai mii; și ce mai poate avea, decât împărăția?

⁹ Și Saul a privit cu ochi răi pe David începând din acea zi.

¹⁰ Și s-a întâmplat, a doua zi, că un duh rău de la Dumnezeu a venit peste Saul și el profetea în mijlocul casei sale; și David cânta cu mâna sa, precum alte dăți; și Saul avea o suliță în mână.

¹¹ Și Saul a aruncat sulița, pentru că a spus: Voi pironi pe David chiar de perete. Și David s-a ferit dinaintea lui de două ori.

¹² Și Saul s-a temut de David, pentru că DOMNUL era cu el și se depărtase de Saul.

¹³ De aceea Saul l-a îndepărtat de la el și l-a făcut căpetenia sa peste o mie; și el a ieșit și a intrat înaintea poporului.

¹⁴ Și David s-a purtat cu înțelepciune în toate căile sale; și DOMNUL era cu el.

¹⁵ De aceea când Saul a văzut că se purta foarte înțelept, s-a temut de el.

¹⁶ Dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea și intra înaintea lor.

¹⁷ Și Saul i-a spus lui David: Iată, pe Merab, fiica mea cea mai mare; pe ea ți-o voi da de soție; numai fii viteaz pentru mine și luptă bătăliile DOMNULUI. Fiindcă Saul spunea: Să nu fie mâna mea asupra lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui.

¹⁸ Și David i-a spus lui Saul: Cine sunt eu? Și ce este viața mea, sau familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginere împăratului?

¹⁹ Dar s-a întâmplat la timpul când Merab, fiica lui Saul, trebuia să fie dată lui David, că ea a fost dată lui Adriel din Mehola de soție.

²⁰ Și Mical, fiica lui Saul, îl iubea pe David; și i-au spus lui Saul și lucrul acesta i-a plăcut.

²¹ Și Saul a spus: I-o voi da, ca ea să îi fie o cursă și ca mâna filistenilor să fie asupra lui. De aceea Saul i-a spus lui David: Astăzi îmi vei fi ginere prin una din cele două.

²² Și Saul a poruncit servitorilor săi, spunând: Vorbiți îndeaproape cu David în secret și spuneți: Iată, împăratul găsește plăcere în tine și toți servitorii săi te iubesc; de aceea acum, fi ginerele împăratului.

²³ Și servitorii lui Saul au vorbit aceste cuvinte la urechile lui David. Și David a spus: Vi se pare un lucru ușor să fi ginerele împăratului, văzând că eu sunt un om sărac și puțin prețuit?

²⁴ Și servitorii lui Saul i-au spus, zicând: În acest fel a vorbit David.

²⁵ Și Saul a spus: Astfel să îi spuneți lui David: Împăratul nu dorește zestre, ci o sută de prepuțuri ale filistenilor, ca să fie răzbnut de dușmanii împăratului. Dar Saul gândea să îl facă pe David să cadă prin mâna filistenilor.

²⁶ Și după ce servitorii săi au spus lui David aceste cuvinte, a plăcut mult lui David să fie ginerele împăratului; și zilele nu trecuseră.

²⁷ De aceea David s-a ridicat și a mers, el și oamenii săi, și a ucis dintre filistenii două sute de bărbați; și David a adus prepuțurile lor și le-a dat împăratului în număr deplin, ca să fie ginerele împăratului. Și Saul i-a dat pe Mical, fiica sa, de soție.

²⁸ Și Saul a văzut și a știut că DOMNUL era cu David și că Mical, fiica lui Saul, îl iubea.

²⁹ Și Saul s-a temut și mai mult de David; și Saul a devenit continuu dușmanul lui David.

³⁰ Atunci prinții filistenilor au ieșit să prade; și s-a întâmplat, după ce ei au ieșit, că David se purta mai înțelept decât toți servitorii lui Saul, astfel încât numele său era foarte prețuit.

19

¹ Și Saul i-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor servitorilor săi, să îlucidă pe David.

² Dar Ionatan, fiul lui Saul, a găsit multă plăcere în David; și Ionatan i-a spus lui David, zicând: Saul, tatăl meu, caută să teucidă; de aceea acum, te rog, ia seama la tine însuși până dimineața și rămâi într-un loc tainic și ascunde-te;

³ Și eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul unde vei fi tu și voi vorbi îndeaproape cu tatăl meu despre tine; și ceea ce voi vedea aceea îți voi spune.

⁴ Și Ionatan a vorbit bine de David lui Saul, tatăl său, și i-a spus: Să nu păcătuiască împăratul împotriva servitorului său, împotriva lui David, pentru că el nu a păcătuțit împotriva ta și pentru că lucrările sale au fost foarte bune față de tine;

⁵ Fiindcă și-a pus viața în joc și a ucis pe filistean și DOMNUL a lucrat o mare salvare pentru tot Israelul; tu ai văzut aceasta și te-ai bucurat; pentru ce atunci voiești să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat, să ucizi fără motiv pe David?

⁶ Și Saul a dat ascultare vocii lui Ionatan; și Saul a jurat: Precum DOMNUL trăiește, el nu va fi ucis.

⁷ Și Ionatan l-a chemat pe David și Ionatan i-a arătat toate aceste lucruri. Și Ionatan l-a adus pe David la Saul și el a fost înaintea lui ca înainte.

⁸ Și din nou a fost război; și David a ieșit și a luptat cu filistenii și i-a ucis cu un mare măcel; și ei au fugit dinaintea lui.

⁹ Și duhul rău de la DOMNUL a fost asupra lui Saul, precum ședea în casă cu sulița sa în mână; și David cânta cu mâna lui.

¹⁰ Și Saul a căutat să pironască pe David de perete cu sulița; dar el s-a ferit din fața lui Saul și acesta a lovit cu sulița în perete; și David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.

¹¹ Saul de asemenea a trimis mesageri la casa lui David, să îl pândească și să îlucidă dimineața; și Mical, soția lui David, i-a spus, zicând: Dacă nu îți vei salva viața la noapte, mâine vei fi ucis.

¹² Astfel Mical l-a coborât pe David pe fereastră; și el a mers și a fugit și a scăpat.

¹³ Și Mical a luat un chip și l-a pus în pat și a pus o pernă din păr de capră la capul său și l-a acoperit cu o pânză.

¹⁴ Și, când a trimis Saul mesageri să îl ia pe David, ea a spus: Este bolnav.

¹⁵ Și Saul a trimis din nou pe mesageri să îl vadă pe David, spunând: Aduceți-l în pat, la mine, ca să îlucid.

¹⁶ Și când mesagerii au intrat, iată, în pat era un chip, cu o pernă din păr de capră la capul lui.

¹⁷ Și Saul i-a spus lui Mical: De ce m-ai înșelat astfel și ai trimis departe pe dușmanul meu, încât a scăpat? Și Mical i-a răspuns lui Saul: El mi-a spus: Lasă-mă să merg; De ce să teucid?

¹⁸ Astfel David a fugit și a scăpat și a venit la Samuel la Rama și i-a spus tot ce îi făcuse Saul. Și el și Samuel au mers și au locuit în Naiot.

¹⁹ Și i s-a spus lui Saul, zicând: Iată, David este la Naiot în Rama.

²⁰ Și Saul a trimis mesageri să îl ia pe David; și când ei au văzut ceata de profeți care profeteau și pe Samuel stând ca rânduitor peste ei, Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mesagerilor lui Saul și au profetit și ei.

²¹ Și când i s-a spus lui Saul, el a trimis alți mesageri și au profetit la fel. Și Saul a trimis mesageri din nou, a treia oară, și ei au profetit de asemenea.

²² Atunci a mers și el la Rama; și a ajuns la o fântână mare care este în Secu; și a întrebat și a spus: Unde sunt Samuel și David? Și unul a spus: Iată, ei sunt la Naiot, în Rama.

²³ Și a mers acolo la Naiot, în Rama; și Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el și el a mers înainte și a profetit, până a ajuns la Naiot, în Rama.

²⁴ Și de asemenea s-a dezbrăcat de haine și a profetit înaintea lui Samuel în același fel și s-a întins pe jos gol toată ziua aceea și toată noaptea aceea. De aceea se spune: Este și Saul printre profeți?

20

¹ Și David a fugit din Naiot, din Rama, și a venit și a spus înaintea lui Ionatan: Ce am făcut? Care este nelegiuirea mea? Și care este păcatul meu înaintea tatălui tău, încât el îmi caută viața?

² Și Ionatan i-a spus: Nicidecum; nu vei muri; Iată, tatăl meu nu va face niciun lucru mare sau mic fără să mi-l arate; și pentru ce ar ascunde tatăl meu acest lucru de mine? Nu este așa.

³ Și David a jurat din nou și a spus: Tatăl tău știe într-adevăr că am găsit favoare în ochii tăi; și spune: Să nu știe Ionatan aceasta, ca nu cumva să se mâhnească; Dar cu adevărat, precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu este decât un pas între mine și moarte.

⁴ Atunci Ionatan i-a spus lui David: Orice dorește sufletul tău, voi face pentru tine.

⁵ Și David i-a spus lui Ionatan: Iată, mâine este lună nouă și nu trebuie să lipsesc de la a ședeă cu împăratul la masă; dar tu lasă-mă să merg să mă ascund în câmp până în a treia zi seara.

⁶ Dacă îi voi lipsi cât de cât tatălui tău, atunci spune: David mi-a cerut insistent să alerge până la Betleem, cetatea sa, pentru că acolo este un sacrificiu anual pentru toată familia.

⁷ Dacă el spune astfel: Este bine; servitorul tău va avea pace; dar dacă se va înfuria, atunci fii sigur că răul este hotărât de el.

⁸ De aceea să te porți cu bunătațe cu servitorul tău, pentru că ai adus pe servitorul tău într-un legământ al DOMNULUI cu tine; totuși, dacă este nelegiuire în mine, ucide-mă tu însuți, pentru că de ce m-ai aduce la tatăl tău?

⁹ Și Ionatan a spus: Departe fie aceasta de tine; dacă aș fi știut într-adevăr că răul este hotărât de tatăl meu să vină asupra ta, nu ți-aș fi spus?

¹⁰ Atunci David i-a spus lui Ionatan: Cine îmi va spune? Sau dacă tatăl tău îți va răspunde cu asprime?

¹¹ Și Ionatan i-a spus lui David: Vino și să mergem în câmp. Și au ieșit amândoi în câmp.

¹² Și Ionatan i-a spus lui David: DOMNUL Dumnezeu al lui Israel, când voi încerca pe tatăl meu mâine pe timpul acesta, sau poimâine, și, iată, dacă este bun față de David și nu voi trimite la tine și nu îți voi arăta,

¹³ DOMNUL să facă astfel și mult mai mult lui Ionatan; dar dacă îi place tatălui meu să îți facă rău, îți voi arăta și te voi trimite, ca să mergi în pace; și DOMNUL fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu.

¹⁴ Și nu numai cât voi mai trăi să îmi arăți bunătațea DOMNULUI, ca să nu mor;

¹⁵ Ci de asemenea să nu stârpești niciodată bunătațea ta de la casa mea; nu, nici după ce DOMNUL va stârpi pe fiecare din dușmanii lui David, de pe fața pământului.

¹⁶ Astfel Ionatan a făcut un legământ cu casa lui David, spunând: Să ceară DOMNUL aceasta din mâna dușmanilor lui David.

¹⁷ Și Ionatan l-a făcut pe David să jure din nou, deoarece îl iubea, pentru că îl iubea precum își iubea propriul suflet.

¹⁸ Atunci Ionatan i-a spus lui David: Mâine este lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că scaunul tău va fi gol.

¹⁹ Și după ce vei sta trei zile, să cobori repede și să vii la locul unde te-ai ascuns când acel lucru s-a întâmplat, și să rămâi lângă piatra Ezel.

²⁰ Și voi trage trei săgeți lângă aceasta, ca și când aș trage la țintă.

²¹ Și, iată, voi trimite un băiat, spunând: Du-te, găsește săgețile. Dacă spun clar băiatului: Iată, săgețile sunt în această parte a ta, ia-le; atunci vino, pentru că este pace pentru tine și nicio vătămare, precum DOMNUL trăiește.

²² Dar, dacă spun astfel tânărului: Iată, săgețile sunt dincolo de tine; mergi pe calea ta, pentru că DOMNUL te-a trimis.

²³ Și referitor la acest lucru despre care am vorbit eu și cu tine, iată, DOMNUL este între tine și mine pentru totdeauna.

²⁴ Astfel David s-a ascuns în câmp; și luna nouă a venit, iar împăratul s-a așezat să mănânce mâncare.

²⁵ Și împăratul a șezut pe scaunul său, ca în alte dăți, pe un scaun de lângă perete; și Ionatan s-a ridicat și Abner a șezut lângă Saul și locul lui David era gol.

²⁶ Totuși Saul nu a vorbit nimic în acea zi, pentru că se gândea: I s-a întâmplat ceva, el nu este curat; cu siguranță nu este curat.

²⁷ Și s-a întâmplat a doua zi, a doua zi a lunii, că locul lui David era gol; și Saul a spus fiului său, Ionatan: De ce nu a venit fiul lui Isai să mănânce, nici ieri, nici astăzi?

²⁸ Și Ionatan a răspuns lui Saul: David mi-a cerut insistent să mergă la Betleem;

²⁹ Și a spus: Lasă-mă să merg, te rog, pentru că avem un sacrificiu al familiei în cetate; și fratele meu, el mi-a poruncit să fiu acolo; și acum, dacă am găsit favoare în ochii tăi, lasă-mă să plec, te rog, și să văd pe frații mei. De aceea nu vine la masa împăratului.

³⁰ Atunci mânia lui Saul s-a aprins împotriva lui Ionatan și i-a spus: Tu, fiu de femeie perversă și răzvrătită, nu știi eu că ți-ai ales pe fiul lui Isai spre rușinea ta și spre rușinea goliciunii mamei tale?

³¹ Fiindcă atât cât fiul lui Isai trăiește pe pământ, tu nu vei fi întemeiat, nici tu, nici împărăția ta. De aceea acum, trimite și adu-l la mine, pentru că negreșit va muri.

³² Și Ionatan i-a răspuns tatălui său Saul și i-a zis: Pentru ce să fie ucis? Ce a făcut?

³³ Și Saul a aruncat o sulită spre el ca să îl lovească; prin aceasta Ionatan a cunoscut că este hotărât de tatăl său săucidă pe David.

³⁴ Astfel Ionatan s-a ridicat de la masă în mânie înverșunată și nu a mâncat pâine în a doua zi a lunii, pentru că era mâhnit pentru David, deoarece tatăl său îi făcuse rușine.

³⁵ Și s-a întâmplat dimineața, că Ionatan a ieșit la câmp la timpul rânduit cu David și un băiețel a ieșit cu el.

³⁶ Și a spus băiatului său: Aleargă, găsește acum săgețile pe care le trag. Și pe când a alergat băiatul, el a tras o săgeată dincolo de el.

³⁷ Și când băiatul a ajuns la locul săgeții pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după băiat și a spus: Nu este săgeata dincolo de tine?

³⁸ Și Ionatan a strigat după băiat: Iute, grăbește, nu sta. Și băiatul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit la stăpânul său.

³⁹ Dar băiatul nu știa nimic; numai Ionatan și David cunoșteau lucrul acesta.

⁴⁰ Și Ionatan a dat armele sale băiatului său și i-a spus: Du-te, du-le în cetate.

⁴¹ Și imediat ce băiatul a plecat, David s-a ridicat dintr-un loc dinspre sud și a căzut cu fața la pământ și s-a plecat de trei ori; și s-au sărutat unul pe altul și au plâns unul cu altul, până când David l-a întrecut.

⁴² Și Ionatan i-a spus lui David: Du-te în pace, pentru că am jurat amândoi în numele DOMNULUI, spunând: DOMNUL să fie între mine și tine și între sămânța mea și sămânța ta pentru totdeauna. Și s-a ridicat și a plecat; și Ionatan a mers în cetate.

21

¹ Atunci David a venit la Nob, la preotul Ahimelec; și Ahimelec s-a îngrozit la întâlnirea cu David și i-a spus: De ce ești singur și niciun om cu tine?

² Și David i-a spus preotului Ahimelec: Împăratul mi-a poruncit un lucru și mi-a spus: Să nu știe niciun om despre lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit; și am rânduit pe servitorii mei în cutare și cutare loc.

³ De aceea acum, ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini în mâna mea, sau ce se găsește.

⁴ Și preotul a răspuns lui David și a zis: Nu am pâine obișnuită la îndemână, dar este pâine sfântă, numai dacă tinerii s-au abținut de la femei.

⁵ Și David i-a răspuns preotului și i-a zis: Cu adevărat femeile au fost ținute departe de noi în aceste trei zile, de când am ieșit, și vasele tinerilor sunt sfinte și pâinea este într-un fel obișnuită; da, chiar dacă ar fi sfințită astăzi în vas.

⁶ Astfel preotul i-a dat pâinea sfințită, pentru că nu era acolo altă pâine decât pâinile punerii înainte, care au fost luate dinaintea DOMNULUI, pentru a pune pâine fierbinte în ziua când au fost luate.

⁷ Și un anumit om dintre servitorii lui Saul era acolo în acea zi, închis înaintea DOMNULUI; și numele lui era Doeg, un edomit, căpetenia păstorilor lui Saul.

⁸ Și David i-a spus lui Ahimelec: Și nu ai aici la îndemână o suliță sau o sabie? Fiindcă nu mi-am adus nici sabia, nici armele cu mine, deoarece treaba împăratului cerea grabă.

⁹ Și preotul i-a spus: Sabia lui Goliat filisteanul, pe care l-ai ucis în valea Elah; iată, este aici, învelită într-o pânză în spatele efordului, dacă dorești să o iei, ia-o, pentru că nu este alta aici decât aceasta. Și David a spus: Nu este alta ca ea, dă-mi-o.

¹⁰ Și David s-a ridicat și a fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers la Achiș, împăratul Gatului.

¹¹ Și servitorii lui Achiș i-au spus: Nu este acesta David, împăratul țării? Nu au cântat una alta despre el în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?

¹² Și David a pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de Achiș, împăratul Gatului.

¹³ Și și-a schimbat purtarea înaintea lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgăria ușile porții și lăsa să îi curgă scuipatul pe barbă.

¹⁴ Atunci Achiș a spus servitorilor săi: Iată, vedeți că omul este nebun, pentru ce atunci l-ați adus la mine?

¹⁵ Am eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe acesta să facă pe nebunul în prezența mea? Să intre acesta în casa mea?

22

¹ De aceea David a plecat de acolo și a scăpat în peștera Adulam; și când frații săi și toată casa tatălui său au auzit, au coborât acolo la el.

² Și toți cei strămtorați și toți datornicii și toți nemulțumiții s-au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei; și erau cu el cam patru sute de bărbați.

³ Și David a plecat de acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului Moabului: Lasă pe tatăl meu și pe mama mea, te rog, să vină și să stea cu voi, până când voi ști ce va face Dumnezeu pentru mine.

⁴ Și i-a adus înaintea împăratului Moabului; și ei au locuit cu el cât timp a fost David în fortăreață.

⁵ Și profetul Gad i-a spus lui David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te în țara lui Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în pădurea Heret.

⁶ Când Saul a auzit că David a fost descoperit, el și oamenii care erau cu el (acum, Saul stătea în Ghibea sub un copac în Rama, având sulița sa în mână și toți servitorii săi stăteau în picioare lângă el).

⁷ Atunci Saul a spus servitorilor săi care stăteau în picioare lângă el: Ascultați acum, voi beniaminilor; vă va da fiul lui Isai fiecăruia dintre voi câmpuri și vii și vă va face el căpetenie peste mii și căpetenie peste sute,

⁸ Încât ați uneltit toți împotriva mea și nu este nimeni care să îmi arate că fiul meu a făcut o alianță cu fiul lui Isai și nu este nimeni dintre voi căruia să îi pară rău pentru mine, sau să îmi arate că fiul meu a stârnit pe servitorul meu împotriva mea, ca să pândească împotriva mea, ca în această zi?

⁹ Atunci a răspuns Doeg edomitul, care era pus peste servitorii lui Saul și a spus: Am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.

¹⁰ Și acesta a întrebat pe DOMNUL pentru el și i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, filisteanul.

¹¹ Atunci împăratul a trimis să îl cheme pe preotul Ahimelec, fiul lui Ahitub, și pe toată casa tatălui său, pe preoții care erau în Nob; și ei au venit toți la împărat.

¹² Și Saul a spus: Ascultă acum, tu, fiu al lui Ahitub. Și el a răspuns: Iată-mă, domnul meu.

¹³ Și Saul i-a spus: De ce ați uneltit împotriva mea, tu și fiul lui Isai, în aceea că i-ai dat pâine și o sabie și ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea, ca să pândească împotriva mea, ca în această zi?

¹⁴ Atunci Ahimelec a răspuns împăratului și a zis: Și cine este atât de credincios printre toți servitorii tăi ca David, care este ginerele împăratului și merge la chemarea ta și este demn de cinste în casa ta?

¹⁵ Am început eu atunci să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine; să nu impute împăratul vreun lucru servitorului său, nici întregii case a tatălui meu, fiindcă servitorul tău nu a știut nimic din toate acestea, mic sau mare.

¹⁶ Și împăratul i-a spus: Vei muri negreșit, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău.

¹⁷ Și împăratul a spus alergătorilor care stăteau în picioare lângă el: Întoarceți-vă și ucideți pe preoții DOMNULUI, pentru că și mâna lor este cu David și pentru că au știut când a fugit și nu mi-au arătat aceasta. Dar servitorii împăratului au refuzat să întindă mâna ca să cadă asupra preoților DOMNULUI.

¹⁸ Și împăratul i-a spus lui Doeg: Întoarce-te și aruncă-te asupra preoților. Și Doeg edomitul s-a întors și s-a aruncat asupra preoților și a ucis în acea zi optzeci și cinci de persoane care purtau un efod de in.

¹⁹ Și Saul a lovit Nob, cetatea preoților, cu ascuțișul sabiei, deopotrivă bărbați și femei, copiii și sugari și boi și măgari și oi, cu ascuțișul sabiei.

²⁰ Și unul dintre fiii lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, numit Abiatar, a scăpat și a fugit după David.

²¹ Și Abiatar i-a arătat lui David că Saul a ucis pe preoții DOMNULUI.

²² Și David i-a spus lui Abiatar: Am știut aceasta în acea zi, când Doeg edomitul era acolo, că va spune cu siguranță lui Saul; eu am cauzat moartea tuturor persoanelor din casa tatălui tău.

²³ Rămâi cu mine, nu te teme, pentru că cel care caută viața mea caută și viața ta; dar cu mine vei fi în siguranță.

23

¹ Atunci i-au spus lui David, zicând: Iată, filistenii luptă împotriva Cheilei și jefuiesc ariile.

² De aceea David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să merg și să lovesc pe acești filistenii? Și DOMNUL i-a spus lui David: Du-te și lovește pe filistenii și salvează Cheila.

³ Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ne temem aici, în Iuda; cu cât mai mult dacă mergem la Cheila împotriva armatelor filistenilor?

⁴ Atunci David a întrebat pe DOMNUL din nou. Și DOMNUL i-a răspuns și a zis: Ridică-te, coboară la Cheila, pentru că voi da pe filistenii în mâna ta.

⁵ Astfel David și oamenii săi au mers la Cheila și au luptat cu filistenii și le-au adus vitele și i-a lovit cu un mare măcel. Astfel David i-a salvat pe locuitorii Cheilei.

⁶ Și s-a întâmplat, când Abiatar, fiul lui Ahimelec, a fugit la David la Cheila, că a coborât cu un efod în mâna sa.

⁷ Și i s-a spus lui Saul că David a venit la Cheila. Și Saul a spus: Dumnezeu l-a dat în mâna mea, pentru că este închis, intrând într-un oraș care are porți și drugi.

⁸ Și Saul a chemat tot poporul la război, să coboare la Cheila, să asedieze pe David și pe oamenii săi.

⁹ Și David a cunoscut că Saul lucra în ascuns ticăloșie împotriva lui; și a spus preotului Abiatar: Adu aici efodul.

¹⁰ Atunci David a spus: DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, servitorul tău a auzit că Saul caută să vină la Cheila să nimicească cetatea din cauza mea.

¹¹ Mă vor da oamenii din Cheila în mâna lui? Va coborî Saul, precum a auzit servitorul tău? DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, te implor, spune servitorului tău. Și DOMNUL a spus: Va coborî.

¹² Atunci David a spus: Mă vor da oamenii din Cheila pe mine și pe oamenii mei în mâna lui Saul? Și DOMNUL a spus: Te vor da.

¹³ Atunci David și oamenii săi, care erau cam șase sute, s-au ridicat și au ieșit din Cheila și au mers unde au putut. Și i s-a spus lui Saul că David a scăpat din Cheila; și el a încetat să înainteze.

¹⁴ Și David a locuit în pustie, în fortărețe, și a rămas pe un munte în pustia Zif. Și Saul îl căuta în fiecare zi, dar Dumnezeu nu l-a dat în mâna lui.

¹⁵ Și David a văzut că Saul a ieșit să îi caute viața; și David era în pustia Zif, într-o pădure.

¹⁶ Și Ionatan, fiul lui Saul, s-a ridicat și a mers la David în pădure și i-a întărit mâna în Dumnezeu.

¹⁷ Și i-a spus: Nu te teme, pentru că mâna lui Saul, tatăl meu, nu te va găsi; și tu vei fi împărat peste Israel; și eu voi fi al doilea după tine; și aceasta chiar și Saul, tatăl meu, o știe.

¹⁸ Și cei doi au făcut un legământ înaintea DOMNULUI; și David a rămas în pădure, iar Ionatan a plecat la casa lui.

¹⁹ Atunci s-au urcat zifiții la Saul în Ghibea, spunând: Nu se ascunde David cu noi în fortărețe în pădure, pe dealul Hachila, care este la sud de Ieșimon?

²⁰ De aceea acum, o împărate, coboară conform cu toată dorința sufletului tău de a coborî și partea noastră va fi să îl predăm în mâna împăratului.

²¹ Și Saul a spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, pentru că aveți milă de mine.

²² Mergeți, vă rog, mai pregătiți-vă și aflați și vedeți unde este locul lui, pe unde obișnuiește să meargă și cine l-a văzut acolo, pentru că mi s-a spus că se poartă foarte viclean.

²³ Vedeți de aceea și cunoașteți toate locurile lui de pândă unde se ascunde și întoarceți-vă la mine cu ceva sigur și eu voi merge cu voi; și se va întâmpla, dacă este în țară, că îl voi căuta prin toate miile lui Iuda.

²⁴ Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui Saul; dar David și oamenii săi erau în pustia Maon, în câmpia de la sud de Ieșimon.

²⁵ Și Saul și oamenii săi au mers să îl caute. Și i-au spus lui David; de aceea el a coborât de pe stâncă și a rămas în pustia Maon. Și când Saul a auzit aceasta, l-a urmărit pe David în pustia Maon.

²⁶ Și Saul mergea pe partea aceasta a muntelui și David și oamenii săi pe cealaltă parte a muntelui și David se grăbea să scape, de teama lui Saul, pentru că Saul și oamenii săi l-au încercuit pe David și pe oamenii săi ca să îi prindă.

²⁷ Dar a venit un mesager la Saul, spunând: Grăbește-te și vino, pentru că filistenii au invadat țara.

²⁸ De aceea Saul s-a întors de la urmărirea lui David și a mers împotriva filistenilor, de aceea au numit locul acela Sela-Hamahlecota.

²⁹ Și David s-a urcat de acolo și a locuit în întăriturile din En-Ghedi.

24

¹ Și s-a întâmplat, când s-a întors Saul de la urmărirea filistenilor, că i s-a spus, zicând: Iată, David este în pustiul En-Ghedi.

² Atunci Saul a luat trei mii de bărbați aleși din tot Israelul și a mers să îl caute pe David și pe oamenii săi pe stâncile caprelor sălbaticie.

³ Și a venit la stăulele oilor lângă drum, unde era o peșteră; și Saul a intrat să își acopere picioarele și David și oamenii săi au rămas pe laturile peșterii.

⁴ Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ziua despre care DOMNUL ți-a spus: Iată, voi da pe dușmanul tău în mâna ta, ca să îi faci cum ți se va părea bine. Atunci David s-a ridicat și a tăiat pe furiș poala robei lui Saul.

⁵ Și s-a întâmplat, după aceasta, că lui David i-a bătut inima, deoarece tăiasse poala robei lui Saul.

⁶ Și a spus oamenilor săi: Să mă ferească DOMNUL să fac acest lucru domnului meu, unsul DOMNULUI, să îmi întind mâna împotriva lui, văzând că este unsul DOMNULUI.

⁷ Astfel David i-a oprit pe servitorii săi cu aceste cuvinte și nu le-a permis să se ridice împotriva lui Saul. Dar Saul s-a ridicat din peșteră și a mers pe calea sa.

⁸ David de asemenea s-a ridicat după aceea și a ieșit din peșteră și a strigat după Saul, spunând: Domnul meu, împărate. Și când Saul s-a uitat în urma sa, David s-a aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat.

⁹ Și David i-a spus lui Saul: Pentru ce ascuți cuvintele oamenilor care spun: Iată, David caută vătămarea ta?

¹⁰ Iată, în această zi ochii tăi au văzut cum DOMNUL te-a dat astăzi în mâna mea în peșteră; și unii mi-au cerut să teucid; dar ochii mei te-au cruțat; și am spus: Nu îmi voi întinde mâna împotriva domnului meu, pentru că el este unsul DOMNULUI.

¹¹ Mai mult, tatăl meu, vezi, da, vezi marginea robei tale în mâna mea; fiindcă în aceea că am tăiat poala robei tale și nu te-am ucis, să știi și să vezi că nu este nici rău, nici încălcare de lege în mâna mea și nu am păcătuit împotriva ta; totuși tu îmi vânezi sufletul ca să mi-l iei.

¹² DOMNUL să judece între mine și tine și DOMNUL să mă răzbune față de tine, dar mâna mea nu va fi asupra ta.

¹³ Precum spune proverbul strămoșilor: Stricăciunea iese de la cei stricați; dar mâna mea nu va fi asupra ta.

¹⁴ După cine a ieșit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești? Un câine mort, un păduche?

¹⁵ DOMNUL deci să fie judecător și să judece între mine și tine și să vadă și să pledeze în cauza mea și să mă elibereze din mâna ta.

¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce a terminat David de spus aceste cuvinte lui Saul, că Saul a spus: Este aceasta vocea ta, fiul meu David? Și Saul și-a înălțat vocea și a plâns.

¹⁷ Și i-a spus lui David: Tu ești mai drept decât mine, pentru că tu mi-ai răsplătit bine, în timp ce eu te-am răsplătit cu rău.

¹⁸ Și tu ai arătat astăzi că te-ai purtat bine cu mine; întrucât atunci când DOMNUL m-a dat în mâna ta, tu nu m-ai ucis.

¹⁹ Căci dacă un om găsește pe dușmanul său, îl va lăsa să meargă cu bine? DOMNUL să îți răsplătească cu bine pentru ceea ce mi-ai făcut în această zi.

²⁰ Și acum, iată, știu bine că vei fi într-adevăr împărat și că împărăția lui Israel va fi întemeiată, în mâna ta.

²¹ Jură-mi de aceea acum pe DOMNUL, că nu vei stârpi sămânța mea după mine și că nu vei nimici numele meu din casa tatălui meu.

²² Și David i-a jurat lui Saul. Și Saul a mers acasă; dar David și oamenii săi s-au urcat în fortăreață.

25

¹ Și Samuel a murit; și toți israeliții s-au adunat și l-au plâns și l-au înmormântat în casa lui, la Rama. Și David s-a ridicat și a coborât în pustiul Paran.

² Și era în Maon un bărbat, a cărui averi erau în Carmel; și acest bărbat era foarte bogat și avea trei mii de oi și o mie de capre; și își tundea oile în Carmel.

³ Și numele bărbatului era Nabal; și numele soției sale, Abigail; și ea era o femeie cu o bună înțelegere și cu o înfățișare frumoasă; dar bărbatul era arogant și rău în lucrurile sale; și el era din casa lui Caleb.

⁴ Și David a auzit când era în pustiul că Nabal își tundea oile.

⁵ Și David a trimis zece tineri și David a spus tinerilor: Urcați-vă la Carmel și mergeți la Nabal și salutați-l în numele meu;

⁶ Și astfel să spuneți celui ce trăiește în prosperitate: Pace deopotrivă ție și pace casei tale și pace la tot ceea ce ai.

⁷ Și acum, am auzit că ai tunzători; acum, pe păstorii tăi, care au fost cu noi, nu i-am vătămat, nici nu le-a lipsit nimic, tot timpul cât au fost în Carmel.

⁸ Întreabă pe tinerii tăi și ei îți vor arăta. De aceea, să găsească tinerii favoare în ochii tăi, pentru că venim într-o zi bună; dă, te rog, orice îți este la îndemână servitorilor tăi și fiului tău David.

⁹ Și când tinerii lui David au ajuns, i-au vorbit lui Nabal conform cu toate aceste cuvinte în numele lui David și apoi au încetat.

¹⁰ Și Nabal a răspuns servitorilor lui David și a zis: Cine este David? Și cine este fiul lui Isai? Sunt mulți servitori în aceste zile care fug fiecare de la stăpânul său.

¹¹ Să iau atunci eu pâinea mea și apa mea și carnea mea pe care am înjunghiat-o pentru tunzătorii mei și să le dau unor oameni, pe care nu îi cunosc de unde sunt?

¹² Astfel tinerii lui David s-au întors pe calea lor și au mers înapoi și au venit și i-au istorisit toate aceste spuse.

¹³ Și David a spus oamenilor săi: Încingeți-vă fiecare sabia. Și și-au încins fiecare sabia; și David de asemenea și-a încins sabia; și s-au urcat după David cam patru sute de bărbați; iar două sute au rămas lângă lucruri.

14 Dar unul dintre tineri i-a spus lui Abigail, soția lui Nabal, spunând: Iată, David a trimis mesageri din pustiu ca să salute pe stăpânul nostru; și el i-a batjocorit.

15 Dar oamenii au fost foarte buni cu noi și nu am fost vătămați, nici nu ne-a lipsit vreun lucru, cât timp am umblat cu ei, când eram în câmpii;

16 Ei ne-au fost un zid deopotrivă noaptea și ziua, tot timpul cât am fost cu ei păzind oile.

17 De aceea acum, să știi și să iei aminte la ce dorești să faci, pentru că răul este hotărât împotriva stăpânului nostru și împotriva întregii lui case, pentru că el este într-atât un fiu al lui Belial, încât nimeni nu poate vorbi cu el.

18 Atunci Abigail s-a grăbit și a luat două sute de pâini și două burdufuri cu vin și cinci oi gata pregătite și cinci măsuri de grâne prăjite și o sută de ciorchini de stafide și două sute de turte de smochine și le-a pus pe măgari.

19 Și a spus servitorilor ei: Mergeți înaintea mea; iată, eu vin după voi. Dar nu i-a spus soțului ei, Nabal.

20 Și a fost astfel, pe când călărea pe măgar, a coborât pe partea ascunsă a dealului și, iată, David și oamenii săi coborau spre ea; și ea i-a întâlnit.

21 Și David spusese: Într-adevăr în zadar am păzit tot ce avea acesta în pustiu, astfel încât nimic nu s-a pierdut din tot ce îi aparținea; și el mi-a răsplătit rău pentru bine.

22 Astfel și chiar mai mult să facă Dumnezeu dușmanilor lui David, dacă voi lăsa din tot ce îi aparține până la lumina dimineții pe vreunul care urinează la perete.

23 Și când Abigail l-a văzut pe David, s-a grăbit și a sărit jos de pe măgar și a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a plecat până la pământ.

24 Și a căzut la picioarele lui și a spus: Asupra mea, domnul meu, asupra mea să fie această nelegiuire; și să vorbească, te rog, roaba ta în auzul tău și ascultă cuvintele roabei tale.

25 Să nu iei aminte domnul meu, te rog, la acest om al lui Belial, adică la Nabal, pentru că precum îi este numele, tot astfel este și el; Nabal este numele lui și prostie este în el; dar eu, roaba ta, nu am văzut pe tinerii domnului meu, pe care i-ai trimis.

26 De aceea acum, domnul meu, precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, văzând că DOMNUL te-a oprit să ajungi să verși sânge și să te răzbuni cu propria ta mână, acum, să fie dușmanii tăi și cei care caută să facă rău domnului meu, ca Nabal.

27 Și acum, această binecuvântare pe care a adus-o roaba ta domnului meu, să fie dată tinerilor care urmează pe domnul meu.

28 Te rog, iartă fărădelegea roabei tale, pentru că DOMNUL va face într-adevăr domnului meu o casă sigură, deoarece domnul meu luptă bățiile DOMNULUI și rău nu s-a găsit în tine în toate zilele tale.

29 Totuși un om se ridică să te urmărească și să caute sufletul tău; dar sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul vieții cu DOMNUL Dumnezeuul tău; și el va arunca sufletele dușmanilor tăi, ca din mijlocul unei praștii.

30 Și se va întâmpla, când DOMNUL va fi făcut domnului meu conform cu tot binele pe care l-a vorbit referitor la tine și te va fi rânduit conducător peste Israel,

31 Că aceasta nu va fi o mâhnire pentru tine, nici poticnire a inimii pentru domnul meu, fie că ai vărsat sânge fără motiv sau că domnul meu s-a răzbunat

el însuși, dar când DOMNUL se va purta bine cu domnul meu, atunci să îți amintești de roaba ta.

³² Și David i-a spus lui Abigail: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care te-a trimis în această zi să mă întâlnești;

³³ Și binecuvântat fie sfatul tău și binecuvântată fii tu, care m-ai oprit în această zi de a ajunge la vărsare de sânge și de la a mă răzbuna cu propria mea mână.

³⁴ Căci, într-adevăr, precum DOMNUL Dumnezeuul lui Israel trăiește, care m-a oprit de la a te vătăma, dacă nu te-ai fi grăbit și nu ai fi venit să mă întâlnești, cu siguranță nu i-ar fi rămas lui Nabal până la lumina dimineții vreunul care urinează la perete.

³⁵ Astfel David a primit din mâna ei ceea ce îi adusesese și i-a spus: Urcă-te în pace la casa ta; vezi, am dat ascultare vocii tale și te-am primit.

³⁶ Și Abigail a venit la Nabal; și, iată, el ținea un ospăț în casa lui, ca ospățul unui împărat; și inima lui Nabal era veselă, pentru că era foarte beat; de aceea ea nu i-a spus nimic, mic sau mare, până la lumina dimineții.

³⁷ Dar s-a întâmplat dimineața, când vinul ieșise din Nabal și soția sa i-a spus toate aceste lucruri, că inima lui a murit în el și el a devenit ca o piatră.

³⁸ Și s-a întâmplat cam după zece zile, că DOMNUL l-a lovit pe Nabal încât el a murit.

³⁹ Și când David a auzit că Nabal a murit, a spus: Binecuvântat fie DOMNUL, care a pledat în cauza ocării mele din mâna lui Nabal și care a oprit pe servitorul său de la rău; fiindcă DOMNUL a întors stricăciunea lui Nabal asupra capului său. Și David a trimis și a vorbit îndeaproape cu Abigail, pentru a o lua de soție.

⁴⁰ Și când servitorii lui David au venit la Abigail, în Carmel, i-au vorbit, spunând: David ne-a trimis la tine, ca să te ia de soție.

⁴¹ Și ea s-a ridicat și s-a plecat cu fața la pământ și a spus: Iată, lasă roaba ta să fie o servitoare pentru a spăla picioarele servitorilor domnului meu.

⁴² Și Abigail s-a grăbit și s-a ridicat și a călărit pe un măgar, cu cinci fete ale ei care mergeau după ea; și a mers după mesagerii lui David și a devenit soția lui.

⁴³ David de asemenea a luat pe Ahinoam din Izreel; și amândouă au fost soțiile sale.

⁴⁴ Dar Saul o dăduse pe Mical, fiica sa, soția lui David, lui Palti, fiul lui Laiș, care era din Galim.

26

¹ Și zifiții au venit la Saul, la Ghibea, spunând: Nu se ascunde David în dealul Hachila, care este înaintea Ieșimonului?

² Atunci Saul s-a ridicat și a coborât la pustiul Zif, având trei mii de bărbați aleși ai lui Israel cu el, pentru a-l căuta pe David în pustiul Zif.

³ Și Saul și-a întins cortul pe dealul Hachila, care este înaintea Ieșimonului, lângă cale. Dar David locuia în pustiul și a văzut că Saul a venit după el în pustiul.

⁴ David a trimis de aceea spioni și a înțeles că Saul într-adevăr venise.

⁵ Și David s-a ridicat și a venit la locul unde Saul își întinsese cortul; și David a privit locul unde Saul era culcat, și pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii sale; și Saul era culcat înăuntrul șanțului de apărare și poporul își înălțase cortul în jurul lui.

⁶ Atunci a răspuns David și i-a spus lui Ahimelec hititul și lui Abișai, fiul Teruiei, fratele lui Ioab, spunând: Cine va coborî cu mine la Saul în tabără? Și Abișai a spus: Eu voi coborî cu tine.

⁷ Astfel David și Abișai au venit la popor noaptea; și, iată, Saul stătea întins, dormind înăuntrul șanțului de apărare cu sulița sa înfiptă în pământ, la capul său; iar Abner și poporul erau întinși de jur împrejurul lui.

⁸ Atunci Abișai i-a spus lui David: Dumnezeu a dat pe dușmanul tău în mâna ta în această zi; de aceea acum lasă-mă, te rog, să îl prionesc cu sulița în pământ cu o singură lovitură, și nu îl voi lovi a doua oară.

⁹ Și David i-a spus lui Abișai: Nu îl nimici; fiindcă cine poate să își întindă mâna împotriva unsului DOMNULUI și să fie fără vină?

¹⁰ David a mai spus: Precum DOMNUL trăiește, DOMNUL să îl lovească; sau va veni ziua lui să moară; sau va coborî în bălăie și va pieri.

¹¹ Să mă ferească DOMNUL să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI; dar, te rog, ia acum sulița care este la capul său și ulciorul cu apă și să mergem.

¹² Astfel David a luat sulița și ulciorul cu apă de la capul lui Saul; și s-au îndepărtat și niciun om nu a văzut aceasta, nici nu a știut, nici nu s-a trezit, fiindcă toți erau adormiți, pentru că un somn adânc de la DOMNUL căzuse peste ei.

¹³ Atunci David a trecut de cealaltă parte și a stat pe vârful unui deal de departe; o mare depărtare fiind între ei.

¹⁴ Și David a strigat către popor și către Abner, fiul lui Ner, spunând: Nu răspunzi, Abner? Atunci Abner a răspuns și a zis: Cine ești tu, care strigi către împărat?

¹⁵ Și David i-a spus lui Abner: Nu ești tu un bărbat viteaz? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci nu ai păzit pe domnul tău, împăratul? Pentru că a venit unul din popor să îl nimicească pe împărat, pe domnul tău.

¹⁶ Acest lucru pe care l-ai făcut nu este bun. Precum DOMNUL trăiește, voi sunteți demni de moarte, pentru că nu ați păzit pe domnul vostru, pe unsul DOMNULUI. Și acum vezi unde este sulița împăratului și ulciorul cu apă care era la capul lui.

¹⁷ Și Saul a cunoscut vocea lui David și a spus: Este aceasta vocea ta, fiul meu David? Și David a spus: Este vocea mea, domnul meu, o împărate.

¹⁸ Și a spus: Pentru ce urmărește astfel domnul meu pe servitorul său? Fiindcă ce am făcut? Sau ce rău este în mâna mea?

¹⁹ Și acum, te rog, să asculte domnul meu împăratul, cuvintele servitorului său. Dacă DOMNUL te-a stârnit împotriva mea, să accepte ofrandă; dar dacă fiii oamenilor te-au stârnit, blestemați fie ei înaintea DOMNULUI, pentru că m-au alungat în această zi de la a rămâne în moștenirea DOMNULUI, spunând: Du-te, servește alți dumnezei.

²⁰ Și acum, să nu cadă sângele meu la pământ înaintea feței DOMNULUI, pentru că împăratul lui Israel a ieșit să caute un păduche, ca unul care vânează o potârniche în munți.

²¹ Atunci Saul a spus: Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, fiindcă nu te voi mai vătăma, pentru că sufletul meu a fost prețios în ochii tăi în această zi; iată, am lucrat prostește și am greșit peste măsură.

²² Și David a răspuns și a zis: Iată, sulița împăratului! Să vină unul dintre tineri și să o ia.

²³ Atunci DOMNUL să întoarcă fiecărui om dreptatea sa și credințioșia sa, pentru că DOMNUL te-a dat în mâna mea astăzi, dar am refuzat să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI.

²⁴ Și, iată, precum viața ta a fost prețioasă astăzi în ochii mei, tot astfel viața mea să fie prețioasă în ochii DOMNULUI și să mă scape din tot necazul.

²⁵ Atunci Saul i-a spus lui David: Binecuvântat fii tu, fiul meu David, tu vei face deopotrivă lucruri mari și de asemenea vei învinge. Astfel David a mers pe calea sa și Saul s-a întors la locul lui.

27

¹ Și David a spus în inima lui: Acum voi pieri într-o zi de mâna lui Saul. Nu este nimic mai bun pentru mine decât să scap repede în țara filistenilor; și Saul va renunța să mă mai caute în vreun ținut al lui Israel; astfel voi scăpa din mâna lui.

² Și David s-a ridicat și a trecut cu șase sute de bărbați care erau cu el, la Achis, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.

³ Și David a rămas cu Achis în Gat, el și oamenii săi, fiecare om cu familia sa, de asemenea David cu cele două soții ale lui, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

⁴ Și i s-a spus lui Saul că David a fugit la Gat; și nu l-a mai căutat.

⁵ Și David i-a spus lui Achis: Dacă am găsit har în ochii tăi, să îmi dea ei un loc într-un oraș din țară, ca să locuiesc acolo; fiindcă de ce să locuiesc servitorul tău cu tine, în cetatea împărătească?

⁶ Atunci Achis i-a dat Țiclagul în acea zi; de aceea Țiclagul aparține împăraților lui Iuda până în această zi.

⁷ Și timpul cât David a locuit în ținutul filistenilor a fost un an întreg și patru luni.

⁸ Și David și oamenii săi s-au urcat și i-au invadat pe gheșuriți și pe ghirziți și pe amaleciți, pentru că aceste națiuni erau din vechime locuitori ai țării, cum mergi la Șur, chiar până la țara Egiptului.

⁹ Și David a lovit țara și nu a lăsat nici bărbat, nici femeie în viață și a luat oile și boii și măgarii și cămilele și hainele și s-a întors și a venit la Achis.

¹⁰ Și Achis a spus: Unde ați mers să prădați astăzi? Și David a spus: Am mers împotriva sudului Iudeei și împotriva sudului ierahmeeliților și împotriva sudului cheniților.

¹¹ Și David nu a lăsat în viață nici bărbat, nici femeie ca să aducă vești la Gat, spunând: Nu cumva să spună de noi, zicând: Astfel a făcut David; și astfel va fi obiceiul său tot timpul cât va locui în ținutul filistenilor.

¹² Și Achis l-a crezut pe David, spunând: El a făcut pe poporul său Israel să îl deteste în întregime; de aceea va fi servitorul meu pentru totdeauna.

28

¹ Și s-a întâmplat, în acele zile, că filistenii și-au adunat armatele pentru război, ca să lupte cu Israel. Și Achis i-a spus lui David: Să știi bine că vei ieși cu mine la bătălie, tu și oamenii tăi.

² Și David i-a spus lui Achis: Vei ști într-adevăr ce poate face servitorul tău. Și Achis i-a spus lui David: De aceea te voi face păzitorul capului meu pentru totdeauna.

³ Și Samuel era mort și tot Israelul îl plânsese și îl înmormântaseră la Rama, în cetatea sa. Și Saul îndepărtase din țară pe cei cu demoni și pe vrăjitori.

⁴ Și filistenii s-au adunat și au venit și și-au întins corturile în Sunem; și Saul a adunat tot Israelul și și-au întins corturile în Ghilboa.

⁵ Și când Saul a văzut oștirea filistenilor, s-a temut și inima sa a tremurat foarte tare.

⁶ Și când Saul a întrebat pe DOMNUL, DOMNUL nu i-a răspuns, nici prin vise, nici prin Urim, nici prin profeți.

⁷ Atunci Saul a spus servitorilor săi: Căutați-mi o femeie care are demon, ca să merg la ea și să o întreb. Și servitorii săi i-au spus: Iată, este o femeie, care are demon, în En-Dor.

⁸ Și Saul s-a deghizat și a îmbrăcat alte haine și a mers și doi bărbați au mers cu el și au venit la femeie noaptea; și a spus: Te rog, ghicește-mi prin demon și adu-mi pe acela pe care ți-l voi numi.

⁹ Și femeia i-a spus: Iată, tu știi ce a făcut Saul, cum a stârpit din țară pe toți cei cu demoni și pe vrăjitori; pentru ce dar întinzi o cursă pentru viața mea, ca să mă dai la moarte?

¹⁰ Și Saul i-a jurat pe DOMNUL, spunând: Precum DOMNUL trăiește, nu ți se va întâmpla nicio pedeapsă pentru acest lucru.

¹¹ Atunci femeia a spus: Pe cine să îți aduc? Și el a spus: Adu-mi pe Samuel.

¹² Și când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat cu voce tare; și femeia i-a vorbit lui Saul, spunând: De ce m-ai înșelat? Pentru că ești Saul.

¹³ Și împăratul i-a spus: Nu te teme; ce ai văzut? Și femeia i-a spus lui Saul: Am văzut dumnezei, înălțându-se din pământ.

¹⁴ Și el i-a spus: Ce formă are el? Și ea a spus: Un om bătrân se înalță; și este acoperit cu o mantie. Și Saul a priceput că era Samuel și s-a aplecat cu fața la pământ și s-a prosternat.

¹⁵ Și Samuel i-a spus lui Saul: De ce m-ai tulburat, înălțându-mă? Și Saul a răspuns: Sunt foarte strâmtorat, pentru că filistenii fac război împotriva mea și Dumnezeu s-a depărtat de la mine și nu îmi mai răspunde, nici prin profeți, nici prin vise; de aceea te-am chemat, ca să îmi faci cunoscut ce să fac.

¹⁶ Atunci Samuel a spus: Pentru ce atunci mă întreb pe mine, văzând că DOMNUL s-a depărtat de la tine și a devenit dușmanul tău?

¹⁷ Și DOMNUL i-a făcut, precum a vorbit prin mine; fiindcă DOMNUL a rupt împărăția din mâna ta și a dat-o aproapelui tău, lui David;

¹⁸ Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ai împlinit furia lui înverșunată asupra lui Amalec, de aceea ți-a făcut DOMNUL acest lucru astăzi.

¹⁹ Mai mult, DOMNUL va da de asemenea pe Israel cu tine în mâna filistenilor; și mâine tu și fiii tăi veți fi cu mine; DOMNUL de asemenea va da oștirea lui Israel în mâna filistenilor.

²⁰ Atunci Saul a căzut îndată întins la pământ și s-a temut foarte tare, din cauza cuvintelor lui Samuel; și nu era nicio putere în el, pentru că nu mâncase pâine toată ziua și toată noaptea.

²¹ Și femeia a venit la Saul și a văzut că era foarte tulburat și i-a spus: Iată, roaba ta a ascultat de vocea ta și mi-am pus viața în joc și am dat ascultare cuvintelor tale pe care mi le-ai vorbit.

²² De aceea acum, te rog, dă și tu ascultare vocii roabei tale și lasă-mă să pun o bucată de pâine înaintea ta; și mănâncă, să ai putere, când mergi pe calea ta.

²³ Dar el a refuzat și a spus: Nu voi mânca. Dar servitorii săi, împreună cu femeia, l-au constrâns; și el a dat ascultare vocii lor. Astfel s-a ridicat de la pământ și a șezut pe pat.

²⁴ Și femeia avea un vițel gras în casă; și s-a grăbit și l-a înjunghiat; și a luat făină și a frământat-o și a copt azime din ea;

²⁵ Și a adus înaintea lui Saul și înaintea servitorilor săi și ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au plecat în acea noapte.

29

¹ Și filistenii și-au adunat toate armatele la Afec; și israeliții și-au întins corturile lângă o fântână care este în Izreel.

² Și domnii filistenilor au trecut înainte cu sutele și cu miile; dar David și oamenii săi au trecut în ariergardă cu Achis.

³ Atunci au spus prinții filistenilor: Ce fac acești evrei aici? Și Achis a spus prinților filistenilor: Nu este acesta David, servitorul lui Saul, împăratul lui Israel, care a fost cu mine aceste zile sau acești ani și nu am găsit nicio vină în el de când a sosit la mine până în această zi?

⁴ Și prinții filistenilor s-au infuriat pe el; și prinții filistenilor i-au spus: Trimite înapoi pe acest om, ca să meargă la locul său pe care i l-ai rânduit și să nu coboare cu noi la bătălie, ca nu cumva în bătălie să fie potrivrnicul nostru; căci cu ce ar putea el să se împace cu domnul său? Nu cu capetele acestor oameni?

⁵ Nu este acesta David, despre care ele cântau una altelea în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii?

⁶ Atunci Achis l-a chemat pe David și i-a spus: Într-adevăr, precum DOMNUL trăiește, tu ai fost integru și ieșirea ta și intrarea ta cu mine în oștire este bună înaintea ochilor mei, pentru că nu am găsit rău în tine din ziua venirii tale la mine până în această zi; totuși, domnii nu te plac.

⁷ De aceea acum întoarce-te și mergi în pace, ca să nu displaci domnilor filistenilor.

⁸ Și David i-a spus lui Achis: Dar ce am făcut? Și ce ai găsit în servitorul tău cât am fost cu tine și până în această zi, ca să nu merg să lupt împotriva dușmanilor domnului meu, împăratul?

⁹ Și Achis i-a răspuns și i-a zis lui David: Știu că ești bun înaintea ochilor mei, ca un înger al lui Dumnezeu; totuși, prinții filistenilor au spus: Să nu se urce cu noi la bătălie.

¹⁰ De aceea acum, scoală-te devreme dimineața cu servitorii domnului tău care au venit cu tine; și imediat ce vă sculați dimineața și aveți lumină, plecați.

¹¹ Astfel David și oamenii săi s-au sculat devreme dimineața, pentru a se depărta și pentru a se întoarce în țara filistenilor. Și filistenii s-au urcat la Izreel.

30

¹ Și s-a întâmplat, când David și oamenii săi au venit la Țiclag în a treia zi, că amaleciții invadaseră sudul și Țiclagul și loviseră Țiclagul și îl arseseră cu foc;

² Și luaseră captive pe femeile care erau în el; nu au ucis pe niciuna, fie mare sau mică, ci le-au dus și au mers pe calea lor.

³ Astfel David și oamenii săi au venit în cetate și, iată, aceasta era arsă cu foc; și soțiile lor și fiii lor și fiicele lor, erau luate captive.

⁴ Atunci David și poporul care era cu el și-au înălțat vocea și au plâns până nu au mai avut putere să plângă.

⁵ Și cele două soții ale lui David erau luate captive: Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

⁶ Și David era foarte strâmtorat, pentru că poporul vorbea să îl împrăste cu pietre deoarece sufletul întregului popor era mâhnit, fiecare om pentru fiii săi și pentru ficele sale; dar David s-a încurajat în DOMNUL Dumnezeuul său.

⁷ Și David a spus preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: Te rog, adu-mi aici efodul. Și Abiatar a adus efodul acolo la David.

⁸ Și David a întreat pe DOMNUL, spunând: Să urmăresc această ceată înarmată? Să o ajung? Și el i-a răspuns: Urmărește-i, pentru că într-adevăr îi vei ajunge și negreșit vei lua înapoi totul.

⁹ Astfel David a mers, el și cei șase sute de oameni care erau cu el și au ajuns la pâraul Besor, unde cei care au rămas în urmă s-au oprit.

¹⁰ Dar David i-a urmărit, el și patru sute de oameni, pentru că două sute au rămas în urmă, cei care erau atât de obosiți încât nu puteau să treacă pâraul Besor.

¹¹ Și au găsit un egiptean în câmp și l-au adus la David și i-au dat pâine și el a mâncat; și l-au făcut să bea apă;

¹² Și i-au dat o bucată de turtă de smochine și doi ciorchini de stafide; și după ce a mâncat, duhul lui i-a revenit, pentru că nu mâncase pâine, nici nu băuse apă trei zile și trei nopți.

¹³ Și David i-a spus: Al cui ești? Și de unde ești? Și el a spus: Eu sunt un tânăr din Egipt, servitor al unui amalecit; și stăpânul meu m-a lăsat, pentru că acum trei zile am căzut bolnav.

¹⁴ Noi am invadat în partea de sud a cheretiților și în ținutul care aparține de Iuda și în partea de sud a lui Caleb; și am ars Țiclagul cu foc.

¹⁵ Și David i-a spus: Poți să mă cobori la această ceată? Iar el a spus: Jură-mi pe Dumnezeu că nici nu mă vei ucide nici nu mă vei da în mâinile stăpânului meu și te voi cobori la această ceată.

¹⁶ Și după ce l-a coborât, iată, ei erau împrăștiți pe toată fața pământului, mâncând și bând și dansând, pentru toată prada cea mare pe care o luaseră din țara filistenilor și din țara lui Iuda.

¹⁷ Și David i-a lovit din amurg chiar până în seara zilei următoare; și nu a scăpat niciun om dintre ei, în afară de patru sute de tineri, care au călărit pe cămile și au fugit.

¹⁸ Și David a luat înapoi tot ceea ce amaleciții duseseră; și David și-a eliberat pe cele două soții.

¹⁹ Și nimic nu le lipsea, fie mic sau mare, nici fii, nici fiice, nici pradă, nici vreun lucru pe care li-l luaseră: David a recuperat totul.

²⁰ Și David a luat toate turmele și cirezile, pe care le-au mânat înaintea celorlalte vite și au spus: Aceasta este prada lui David.

²¹ Și David a venit la cei două sute de bărbați, care erau atât de obosiți încât nu l-au putut urma pe David, pe care îi făcuseră să rămână la pâraul Besor; și ei au ieșit să îl întâmpine pe David și să întâlnească poporul care era cu el; și când David s-a apropiat de popor, i-a salutat.

²² Atunci au răspuns toți oamenii stricați și ai lui Belial, dintre cei care au mers cu David și au zis: Căci ei nu au mers cu noi, nu le vom da nimic din prada pe care am luat-o înapoi, ci doar fiecărui bărbat soția sa și copiii săi, ca să îi ducă și să plece.

²³ Atunci David a spus: Să nu faceți astfel, frații mei, cu ceea ce ne-a dat DOMNUL, care ne-a păstrat și a dat în mâna noastră ceata care a venit împotriva noastră.

²⁴ Fiindcă cine vă va da ascultare în acest lucru? Ci cum este partea celui care coboară la bătălie, tot astfel să fie partea celui care rămâne lângă lucruri, vor împărți la fel.

²⁵ Și a fost astfel din acea zi înainte, că el a făcut din aceasta un statut și o rânduială pentru Israel până astăzi.

²⁶ Și când David a venit la Tīclag, a trimis din pradă bătrânilor lui Iuda, chiar prietenilor săi, spunând: Iată, un dar pentru voi, din prada dușmanilor DOMNULUI;

²⁷ Celor din Betel și celor din sudul Ramotului și celor din Iatir,

²⁸ Și celor din Aroer și celor din Sifmot și din Eștemoa,

²⁹ Și celor din Racal și celor din cetățile ierahmeeliților și celor din cetățile cheniților,

³⁰ Și celor din Horma și celor din Cor-Așan și din Atac,

³¹ Și celor din Hebron și tuturor locurilor unde David însuși și oamenii săi aveau obiceiul să meargă.

31

¹ Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa.

² Și filistenii i-au urmărit neconținut pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.

³ Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost rănit grav de arcași.

⁴ Atunci Saul a spus purtătorului său de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva acești necircumciși să vină și să mă străpungă și să îmi bată joc de mine. Dar purtătorul său de arme a refuzat, pentru că se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea.

⁵ Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, s-a aruncat și el în sabia lui și a murit cu el.

⁶ Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și purtătorul său de arme și toți oamenii săi, în aceeași zi, împreună.

⁷ Și când bărbații lui Israel care erau de partea cealaltă a văii și cei de partea cealaltă a Iordanului, au văzut că bărbații lui Israel au fugit și că Saul și fiii săi erau morți, au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în ele.

⁸ Și s-a întâmplat a doua zi, după ce filistenii au venit să îi dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai săi, căzuți la muntele Ghilboa.

⁹ Și i-au retezat capul și l-au dezbrăcat de armura lui și au trimis în țara filistenilor de jur împrejur, să proclame aceasta în casa idolilor lor și printre popor.

¹⁰ Și i-au pus armura în casa Astarteei; și i-au pironit trupul de zidul Bet-Șanului.

¹¹ Și când locuitorii din Iabes-Galaad au auzit despre cele ce făcuseră filistenii lui Saul,

¹² Toți bărbații viteji s-au ridicat și au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor săi de pe zidul Bet-Șanului și au venit la Iabes și le-au ars acolo.

¹³ Și le-au luat oasele și le-au îngropat sub un copac la Iabes și au postit șapte zile.

2 Samuel

¹ Acum, s-a întâmplat după moartea lui Saul, după ce David s-a întors de la măcelul amaleciților și David locuise două zile în Țiclag;

² S-a întâmplat chiar a treia zi, că, iată, un om a ieșit din tabără de la Saul cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său; și a fost astfel, că după ce a venit la David, a căzut la pământ și s-a prosternat.

³ Și David i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus: Din tabăra lui Israel am scăpat.

⁴ Și David i-a zis: Ce s-a întâmplat? Spune-mi, te rog. Și el a răspuns că poporul a fugit de la bătălie și mulți din popor au căzut de asemenea și au murit; și Saul și Ionatan, fiul său, au murit și ei.

⁵ Și David a spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: Cum știi tu că Saul și Ionatan, fiul său, sunt morți?

⁶ Și tânărul care îi spusese a zis: Cum treceam din întâmplare pe muntele Ghilboa, iată, Saul se rezema pe sulia sa; și, iată, care și călăreți îl urmăreau neconțenit.

⁷ Și când s-a uitat înapoia lui, m-a văzut și m-a chemat. Și eu am răspuns: Iată-mă.

⁸ Și mi-a spus: Cine ești? Iar eu i-am zis: Sunt amalecit.

⁹ El mi-a spus din nou: Stai în picioare, te rog, asupra mea și ucide-mă, pentru că m-a cuprins chinul, deoarece viața mea este încă întreagă în mine.

¹⁰ Astfel că am stat asupra lui și l-am ucis, pentru că eram sigur că nu ar fi trăit după cădere; și am luat coroana care era pe capul lui și brațara care era pe brațul lui și le-am adus aici domnului meu.

¹¹ Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt; și tot astfel toți bărbații care erau cu el;

¹² Și au jelit și au plâns și au postit până seara, pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său, și pentru poporul DOMNULUI și pentru casa lui Israel, deoarece căzuseră prin sabie.

¹³ Și David a spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: De unde ești? Iar el a răspuns: Sunt fiul unui străin, un amalecit.

¹⁴ Și David i-a spus: Cum nu te-ai temut să îți întinzi mâna să nimicești pe unsul DOMNULUI?

¹⁵ Și David a chemat pe unul dintre tineri și a spus: Du-te aproape și aruncă-te asupra lui. Și l-a lovit încât el a murit.

¹⁶ Și David i-a spus: Sângele tău fie asupra capului tău, pentru că gura ta a mărturisit împotriva ta, spunând: Am ucis pe unsul DOMNULUI.

¹⁷ Și David a plâns cu această plângere pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său;

¹⁸ (De asemenea le-a cerut să învețe pe copiii lui Iuda folosirea arcului; iată, aceasta este scrisă în cartea lui Iașar.)

¹⁹ Frumusețea lui Israel este ucisă pe înălțimile tale; cum au căzut cei puternici!

²⁰ Nu spuneți în Gat, nu vestiți pe străzile din Ascalon; ca nu cumva să se bucure ficele filistenilor, ca nu cumva ficele celor necircumciși să triumfe.

²¹ Voi munți din Ghilboa, să nu fie rouă, nici să nu fie ploaie peste voi, nici câmpuri de ofrande, pentru că acolo scutul celor puternici este aruncat cu nemernicie, scutul lui Saul, ca și cum nu ar fi fost uns cu untdelemn.

²² De la sângele celor uciși, de la grăsimea celor puternici, arcul lui Ionatan nu se întorcea înapoi și sabia lui Saul nu se întorcea goală.

²³ Saul și Ionatan erau de iubit și plăcuți în viețile lor și în moartea lor nu au fost despărțiți; erau mai iuți decât acvilele, erau mai tari decât lei.

²⁴ Voi fiice ale lui Israel, plângeți pe Saul, care v-a îmbrăcat în purpură, cu desfătări, care a pus ornamente de aur pe hainele voastre.

²⁵ Cum sunt căzuți cei puternici în mijlocul bătăliei! O, Ionatan, tu ai fost ucis pe înălțimile tale.

²⁶ Sunt tulburat pentru tine, fratele meu Ionatan; foarte plăcut îmi erai; minunată a fost iubirea ta pentru mine, întrecând iubirea femeilor.

²⁷ Cum au căzut cei puternici și armele de război au pierit!

2

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că David a întrebat pe DOMNUL, zicând: Să mă urc în vreuna din cetățile lui Iuda? Și DOMNUL i-a spus: Urcă-te. Și David a zis: Unde să mă urc? Iar el a spus: La Hebron.

² Astfel David s-a urcat acolo și cele două soții ale lui de asemenea, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția lui Nabal.

³ Și pe oamenii lui care erau cu el David i-a urcat, pe fiecare bărbat cu casa lui; și au locuit în cetățile Hebronului.

⁴ Și bărbații lui Iuda au venit și acolo au uns pe David împărat peste casa lui Iuda. Și i-au spus lui David, zicând: Bărbații din Iabes-Galaad au fost cei care au îngropat pe Saul.

⁵ Și David a trimis mesageri la bărbații din Iabes-Galaad și le-a spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, că ați arătat această bunătate domnului vostru, lui Saul, și l-ați îngropat.

⁶ Și acum DOMNUL să vă arate bunătate și adevăr; și eu de asemenea vă voi răsplăti această bunătate, pentru că ați făcut acest lucru.

⁷ De aceea acum, să vi se întărească mâinile și fiți viteji, pentru că stăpânul vostru Saul este mort și de asemenea casa lui Iuda m-a uns împărat peste ei.

⁸ Dar Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut la Mahanaim;

⁹ Și l-a făcut împărat peste Galaad și peste așuriti și peste Izreel și peste Efraim și peste Beniamin și peste tot Israelul.

¹⁰ Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de ani când a început să domnească peste Israel și a domnit doi ani. Dar casa lui Iuda l-a urmat pe David.

¹¹ Și timpul cât David a fost împărat în Hebron, peste casa lui Iuda, a fost șapte ani și șase luni.

¹² Și Abner, fiul lui Ner, și servitorii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim la Gabaon.

¹³ Și Ioab, fiul Teruiei, și servitorii lui David, au ieșit și s-au întâlnit la iazul din Gabaon; și au șezut, unii într-o parte a iazului și ceilalți de partea cealaltă a iazului.

¹⁴ Și Abner i-a spus lui Ioab: Să se ridice acum tinerii și să joace înaintea noastră. Și Ioab a zis: Să se ridice.

¹⁵ Atunci s-au ridicat și au trecut după număr doisprezece din Beniamin, care țineau de Iș-Boșet, fiul lui Saul, și doisprezece din servitorii lui David.

¹⁶ Și au apucat fiecare pe aproapele său de cap și și-au înfipt sabia în coasta apropielului său, astfel încât au căzut împreună; de aceea acel loc a fost numit Helcat-Hațurim, care este în Gabaon.

¹⁷ Și a fost o bătălie foarte grea în acea zi; și Abner a fost lovit și bărbații lui Israel, înaintea servitorilor lui David.

¹⁸ Și acolo erau trei fii ai Țeruei: Ioab și Abișai și Asael; și Asael era tot atât de iute de picior ca o căprioară sălbatică.

¹⁹ Și Asael l-a urmărit pe Abner; și, mergând, nu se întorcea nici la dreapta nici la stânga din urmărirea lui Abner.

²⁰ Atunci Abner s-a uitat înapoia sa și a spus: Ești tu Asael? Și el a răspuns: Eu sunt.

²¹ Și Abner i-a spus: Abate-te la dreapta sau la stânga și apucă pe unul dintre tineri și ia-ți armura lui. Dar Asael a refuzat să se abată din urma lui.

²² Și Abner i-a spus din nou lui Asael: Abate-te din urma mea, pentru ce să te dobor la pământ? Cum aș putea atunci să îmi ridic fața înaintea fratelui tău, Ioab?

²³ Totuși el a refuzat să se abată; de aceea Abner, cu coada suliței l-a lovit sub a cincea coastă, încât sulița a ieșit prin spatele lui; și a căzut acolo și a murit în acel loc. Și s-a întâmplat, că atâți câți ajungeau la locul unde Asael căzuse și murise, se opreau.

²⁴ Și Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner; și soarele apunea când au ajuns la dealul Ama, care este înaintea Ghiahului, pe calea pustiei Gabaonului.

²⁵ Și copiii lui Beniamin s-au adunat după Abner și au devenit o singură trupă și au stat în picioare pe vârful unui deal.

²⁶ Atunci Abner l-a chemat pe Ioab și a spus: Va mânca sabia pentru totdeauna? Nu știi tu că va fi amărăciune la sfârșit? Cât va dura deci, până când vei porunci poporului să se întoarcă de la urmărirea fraților săi?

²⁷ Și Ioab a spus: Precum Dumnezeu trăiește, dacă nu ai fi vorbit, cu siguranță că dimineața poporul s-ar fi urcat fiecare de la urmărirea fratelui său.

²⁸ Astfel că Ioab a sunat din trâmbiță și tot poporul s-a oprit și nu au mai urmărit pe Israel, nici nu au mai luptat.

²⁹ Și Abner și oamenii săi au umblat toată noaptea aceea prin câmpie și au trecut Iordanul și au mers prin tot Bitronul și au ajuns la Mahanaim.

³⁰ Și Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și după ce a adunat tot poporul împreună, lipseau dintre servitorii lui David nouăsprezece oameni și Asael.

³¹ Dar servitorii lui David loviseră din Beniamin și din oamenii lui Abner, astfel încât trei sute șazeci de bărbați muriseră.

³² Și au ridicat pe Asael și l-au îngropat în mormântul tatălui său, care era în Betleem. Și Ioab și oamenii săi au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron în zorii zilei.

3

¹ Acum, a fost război lung între casa lui Saul și casa lui David; dar David creștea din ce în ce mai tare, iar casa lui Saul slăbea din ce în ce mai mult.

² Și lui David i s-au născut fii în Hebron; și întâiul său născut a fost Amnon, din Ahinoam izreelita;

³ Și al doilea al său, Chileab, din Abigail carmelita, soția lui Nabal; și al treilea, Absalom, fiul lui Maaca, fiica lui Talmai, împăratul Gheșurului;

⁴ Și al patrulea, Adonia, fiul lui Haghita; și al cincilea, Șefatia, fiul lui Abital;

⁵ Și al șaselea, Itream, prin Eglă, soția lui David. Aceștia i s-au născut lui David în Hebron.

⁶ Și s-a întâmplat, în timp ce era război între casa lui Saul și casa lui David, că Abner s-a întărit pentru casa lui Saul.

⁷ Și Saul avea o concubină, al cărei nume era Rițpa, fiica lui Aia; și Iș-Boșet i-a spus lui Abner: Pentru ce ai intrat la concubina tatălui meu?

⁸ Atunci Abner s-a infuriat foarte tare din cauza cuvintelor lui Iș-Boșet și a spus: Sunt eu un cap de câine, eu, care împotriva lui Iuda, arăt bunătate în această zi casei lui Saul, tatăl tău, fraților săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui David, ca să mă acuzi astăzi de o greșeală referitor la această femeie?

⁹ Astfel să facă Dumnezeu lui Abner și încă mai mult dacă nu îi voi face, precum a jurat DOMNUL lui David;

¹⁰ De a muta împărăția de la casa lui Saul și de a întemeia tronul lui David peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba.

¹¹ Iar Iș-Boșet nu i-a putut răspunde lui Abner niciun cuvânt înapoi, deoarece se temea de el.

¹² Și Abner a trimis mesageri la David din partea lui, spunând: A cui este țara? Spunând de asemenea: Fă o alianță cu mine și, iată, mâna mea va fi cu tine, pentru a-ți aduce tot Israelul la tine.

¹³ Iar el a spus: Bine, voi face alianță cu tine; dar un singur lucru cer de la tine, și acesta este: Să nu îmi vezi fața, decât dacă îmi aduci întâi pe Mical, fiica lui Saul, când vii să îmi vezi fața.

¹⁴ Și David a trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, spunând: Dă-mi pe soția mea Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuțuri ale filistenilor.

¹⁵ Și Iș-Boșet a trimis și a luat-o de la soțul ei, de la Paltiel, fiul lui Laiș.

¹⁶ Și soțul ei a mers cu ea plângând în urma ei până la Bahurim. Atunci Abner i-a spus: Du-te, întoarce-te. Și el s-a întors.

¹⁷ Și Abner a avut un cuvânt cu bătrânii lui Israel, spunând: Ați căutat în trecut ca David să fie împărat peste voi;

¹⁸ De aceea acum faceți aceasta, pentru că DOMNUL a vorbit despre David, spunând: Prin mâna servitorului meu David, voi salva pe poporul meu Israel din mâna filistenilor și din mâna tuturor dușmanilor săi.

¹⁹ Și Abner a vorbit de asemenea în urechile lui Beniamin; și Abner a mers de asemenea să vorbească în urechile lui David la Hebron tot ce părea bun lui Israel și ce părea bun întregii case a lui Beniamin.

²⁰ Astfel, Abner a venit la David la Hebron și douăzeci de bărbați cu el. Și David i-a făcut lui Abner și oamenilor care erau cu el un ospăț.

²¹ Și Abner i-a spus lui David: Mă voi ridica și voi merge și voi aduna tot Israelul la domnul meu, împăratul, ca ei să facă alianță cu tine și ca tu să domnești peste tot ce dorește inima ta. Și David l-a trimis pe Abner; și el a mers în pace.

²² Și, iată, servitorii lui David și Ioab s-au întors de la urmărirea unei cete înarmate și au adus o mare pradă cu ei; iar Abner nu era cu David în Hebron, pentru că îl trimisese și el plecase în pace.

²³ Când Ioab și toată oștirea care era cu el s-au întors, i-au spus lui Ioab, zicând: Abner, fiul lui Ner, a venit la împărat și el l-a trimis și a plecat în pace.

²⁴ Atunci Ioab a intrat la împărat și a spus: Ce ai făcut? Iată, Abner a venit la tine, de ce l-ai trimis și el a plecat?

²⁵ Tu îl cunoști pe Abner, fiul lui Ner, că a venit să te înșele și să cunoască ieșirea și intrarea ta și să cunoască tot ceea ce faci.

²⁶ Și după ce Ioab a ieșit de la David, a trimis mesageri după Abner, care l-au adus înapoi de la fântâna Sira; dar David nu știa aceasta.

²⁷ Și când Abner s-a întors la Hebron, Ioab l-a luat deoparte la poartă pentru a-i vorbi în ascuns, și acolo l-a lovit sub a cincea coastă, încât el a murit, pentru sângele lui Asael, fratele său.

²⁸ Și după aceasta, când David a auzit, a spus: Eu și împărăția mea suntem nevinovați înaintea DOMNULUI pentru totdeauna de sângele lui Abner, fiul lui Ner;

²⁹ Acesta să cadă pe capul lui Ioab și al întregii case a tatălui său; și să nu lipsească din casa lui Ioab vreunul care are o scurgere, sau care este un lepros, sau care se sprijină în toiag, sau care cade prin sabie, sau care este lipsit de pâine.

³⁰ Astfel Ioab și Abișai, fratele său, au ucis pe Abner, deoarece el ucisese pe fratele lor, Asael, la Gabaon în bătălie.

³¹ Și David i-a spus lui Ioab și întregului popor care era cu el: Rupeți-vă hainele și încingeți-vă cu pânză de sac și jeliți înaintea lui Abner. Și împăratul David însuși urma sicriul.

³² Și l-au îngropat pe Abner în Hebron; și împăratul și-a ridicat vocea și a plâns la mormântul lui Abner; și tot poporul a plâns.

³³ Și împăratul a plâns pentru Abner și a spus: A murit Abner precum moare un prost?

³⁴ Mâinile tale nu erau legate, nici picioarele tale puse în cătușe; precum cade un om înaintea oamenilor stricați, astfel ai căzut tu. Și tot poporul a plâns din nou pentru el.

³⁵ Și când tot poporul a venit să îl facă pe David să mănânce mâncare pe când era încă ziua, David a jurat, spunând: Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă voi gusta pâine sau orice altceva, până când soarele apune.

³⁶ Și tot poporul a observat aceasta și le-a plăcut, la fel cum tot ce făcea împăratul plăcea întregului popor.

³⁷ Fiindcă tot poporul și tot Israelul au înțeles în acea zi că nu a fost de la împărat să ucidă pe Abner, fiul lui Ner.

³⁸ Și împăratul a spus servitorilor săi: Nu știți că un prinț și un mare om a căzut în această zi în Israel?

³⁹ Și eu sunt slab în această zi, deși sunt uns împărat și acești oameni, fiii Teruiei, sunt prea tari pentru mine; DOMNUL va răsplăti făcătorului de rău după stricăciunea lui.

4

¹ Și când fiul lui Saul a auzit că Abner a murit în Hebron, mâinile i-au slăbit; și toți israeliții au fost tulburați.

² Și fiul lui Saul avea doi bărbați care erau căpetenii de cete: numele unuia era Baana și numele celuilalt, Recab, fiii lui Rimon, un beerotit, dintre copiii lui Beniamin; (fiindcă și Beerot era numărat la Beniamin;

³ Și beerotiții fugiseră la Ghitaim și au fost locuitori temporari acolo până în această zi.)

⁴ Și Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu care era șchiop de picioare. El era în vârstă de cinci ani când au venit veștile despre Saul și Ionatan din Izreel și dacădaca lui l-a luat și a fugit; și s-a întâmplat, pe când se grăbea ea să fugă, că el a căzut și a devenit șchiop. Și numele lui era Mefiboșet.

⁵ Și fiii lui Rimon beerotitul, Recab și Baana, au mers și au ajuns pe la arșița zilei la casa lui Iș-Boșet, care era întins în pat la amiază.

⁶ Și au intrat acolo în mijlocul casei, ca și cum ar fi adus grâu; și l-au lovit sub a cincea coastă; și Recab și Baana, fratele său, au scăpat.

⁷ Fiindcă atunci când intraseră în casă, el era întins pe patul său în camera sa de dormit; și l-au lovit și l-au ucis și i-au tăiat capul și i-au luat capul și au mers toată noaptea pe calea câmpiei.

⁸ Și au adus capul lui Iș-Boșet la David la Hebron și au spus împăratului: Iată, capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care ți-a căutat viața; și DOMNUL a răzburat pe domnul meu împăratul în această zi împotriva lui Saul și seminței lui.

⁹ Și David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiilor lui Rimon beerotitul și le-a zis: Precum DOMNUL trăiește, care mi-a răscumpărat sufletul din orice restriște,

¹⁰ Când cineva mi-a spus, zicând: Iată, Saul este mort, crezând că mi-a adus vești bune, l-am apucat și l-am ucis în Țiclag, el, care a crezut că îi voi da o răsplată pentru veștile lui;

¹¹ Cu cât mai mult, când oameni stricați au ucis pe o persoană dreaptă în propria lui casă pe patul lui? Să nu cer eu de aceea sângele lui din mâna voastră și să nu vă iau de pe pământ?

¹² Și David a poruncit tinerilor săi și ei i-au ucis și le-au retezat mâinile și picioarele și i-au spânzurat deasupra iazului în Hebron. Dar au luat capul lui Iș-Boșet și l-au îngropat în mormântul lui Abner în Hebron.

5

¹ Atunci au venit toate triburile lui Israel la David la Hebron și au vorbit, spunând: Iată, noi suntem osul tău și carnea ta.

² Și odinioară, când Saul era împărat peste noi, tu erai cel care conduceai afară și aduceai înăuntru pe Israel; și DOMNUL ți-a spus: Tu vei paște poporul meu Israel și tu vei fi o căpetenie peste Israel.

³ Astfel, toți bătrânii lui Israel au venit la împărat la Hebron; și împăratul David a făcut alianță cu ei în Hebron înaintea DOMNULUI; și l-au uns pe David împărat peste Israel.

⁴ David era în vârstă de treizeci de ani când a început să domnească și el a domnit patruzeci de ani.

⁵ În Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni; și în Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.

⁶ Și împăratul și oamenii săi au mers la Ierusalim la iebusiți, locuitorii țării, care vorbiseră lui David, spunând: Dacă nu îndepărtezi pe orbi și pe șchiopi, tu nu vei intra aici; gândind: David nu poate intra aici.

⁷ Totuși David a luat întăritura Sionului; aceeași este cetatea lui David.

⁸ Și David a spus în acea zi: Oricine se urcă la apeduct și lovește pe iebusiți și pe șchiopi și pe orbi, care sunt urâți de sufletul lui David, el va fi mai mare și căpetenie. De aceea ei au spus: Orbul și șchiopul nu vor intra în casă.

⁹ Astfel David a locuit în fortăreață și a numit-o cetatea lui David. Și David a zidit de jur împrejur de la Milo și spre interior.

¹⁰ Și David a mers înainte și a devenit mare și DOMNUL Dumnezeuul oștirilor era cu el.

¹¹ Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis mesageri la David și cedri și tâmplari și pietrari; și ei i-au clădit lui David o casă.

12 Și David a priceput că DOMNUL îl întemeiasă împărat peste Israel și că înălțase împărăția sa de dragul poporului său Israel.

13 Și David și-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim, după ce a venit de la Hebron; și i s-au mai născut încă fiu și fiice lui David.

14 Și acestea sunt numele celor care i s-au născut în Ierusalim: Șamua și Șobab și Natan și Solomon,

15 Și Ibhâr și Elișua și Nefeg și Iafia,

16 Și Elișama și Eliada și Elifelet.

17 Dar când filistenii au auzit că îl unseseră pe David împărat peste Israel, toți filistenii au urcat să îl caute pe David; și David a auzit despre aceasta și a coborât la fortăreață.

18 Filistenii de asemenea au venit și s-au răspândit în Valea Refaim.

19 Și David a întrebat pe DOMNUL, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor? Îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a spus lui David: Urcă-te, pentru că voi da fără îndoială pe filistenii în mâna ta.

20 Și David a venit la Baal-Perațim și David i-a lovit acolo și a spus: DOMNUL a izbucnit peste dușmanii mei înaintea mea, ca spărtura apelor. De aceea a pus acelui loc numele Baal-Perațim.

21 Și acolo și-au lăsat idolii lor și David și oamenii săi i-au ars.

22 Și filistenii s-au urcat din nou și s-au răspândit în Valea Refaim.

23 Și când David a întrebat pe DOMNUL, el a spus: Să nu te urci; ci înconjoară-i prin spate și să mergi asupra lor înaintea duzilor.

24 Și să fie astfel, când auzi un sunet de umblet în vârfurile duzilor, grăbește-te, atunci să te miști; fiindcă atunci DOMNUL va merge înaintea ta, ca să lovească oștirea filistenilor.

25 Și David a făcut astfel, precum DOMNUL îi poruncise; și a lovit pe filistenii de la Gheba până la Ghezer.

6

1 Din nou, David a adunat pe toți bărbații aleși din Israel, treizeci de mii.

2 Și David s-a ridicat și a mers cu tot poporul care era cu el de la Baale din Iudă, ca să aducă de acolo chivotul lui Dumnezeu, al cărui nume este chemat după numele DOMNULUI oștirilor care locuiește între heruvimi.

3 Și au pus chivotul lui Dumnezeu pe un car nou și l-au scos din casa lui Abinadab care era în Ghibea; și Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau carul cel nou.

4 Și l-au scos din casa lui Abinadab care era în Ghibea, însoțind chivotul lui Dumnezeu; și Ahio mergea înaintea chivotului.

5 Și David și toată casa lui Israel cântau înaintea DOMNULUI pe tot felul de instrumente făcute din lemn de brad, chiar pe harpe și pe psalterioane și pe tamburine și pe corneți și pe chimvale.

6 Și când au ajuns la aria lui Nacon, Uza și-a întins mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, fiindcă boii l-au scuturat.

7 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala sa; și a murit acolo lângă chivotul lui Dumnezeu.

8 Și lui David nu i-a plăcut, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza; și a numit locul acela Pereț-Uza până în această zi.

9 Și David s-a temut de DOMNUL în acea zi și a spus: Cum să vină chivotul DOMNULUI la mine?

¹⁰ Astfel, David a refuzat să mute chivotul DOMNULUI la el, în cetatea lui David; ci David l-a dus deoparte în casa lui Obed-Edom ghitudit.

¹¹ Și chivotul DOMNULUI a rămas în casa lui Obed-Edom ghitudit trei luni; și DOMNUL l-a binecuvântat pe Obed-Edom și pe toată casa lui.

¹² Și i s-a spus împăratului David, zicând: DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce aparține lui, datorită chivotului lui Dumnezeu. Astfel David a mers și a urcat chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David cu veselie.

¹³ Și s-a întâmplat că atunci când cei care au purtat chivotul DOMNULUI au făcut șase pași, el a sacrificat boi și vite îngrășate.

¹⁴ Și David a dansat înaintea DOMNULUI cu toată puterea lui; și David era încins cu un eford de în subțire.

¹⁵ Astfel David și toată casa lui Israel au adus chivotul DOMNULUI cu strigăte și cu sunet de trâmbiță.

¹⁶ Și pe când chivotul DOMNULUI intra în cetatea lui David, Mical, fiica lui Saul, a privit pe fereastră și l-a văzut pe împăratul David sărind și dansând înaintea DOMNULUI; și ea l-a disprețuit în inima ei.

¹⁷ Și au adus chivotul DOMNULUI și l-au pus la locul său, în mijlocul tabernacolului pe care îl întinsese David pentru chivotul DOMNULUI; și David a oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI.

¹⁸ Și imediat ce David a terminat de oferit ofrande arse și ofrande de pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI oștirilor.

¹⁹ Și a împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel și la bărbați și la femei, fiecăruia câte o turtă de pâine și o bucată bună de carne și câte un ulcior de vin. Astfel, tot poporul a plecat fiecare la casa lui.

²⁰ Atunci David s-a întors să își binecuvânteze casa. Și Mical, fiica lui Saul, a ieșit să îl întâmpine pe David și a spus: Cât de glorios a fost împăratul lui Israel astăzi, care s-a dezgolit astăzi în ochii roabelor servitorilor săi, precum unul dintre oamenii deșerti se dezgolește fără rușine!

²¹ Și David a spus către Mical: Aceasta a fost înaintea DOMNULUI, care m-a ales pe mine înaintea tatălui tău și înaintea întregii lui case, pentru a mă pune conducător peste poporul DOMNULUI, peste Israel; de aceea voi juca înaintea DOMNULUI.

²² Și voi fi încă mai nemernic decât atât și voi fi înjosit în ochii mei; și despre servitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi onorat.

²³ De aceea Mical, fiica lui Saul, nu a avut copil până în ziua morții ei.

7

¹ Și s-a întâmplat, când împăratul a șezut în casa lui și DOMNUL i-a dat odihnă de toți dușmanii lui de jur împrejur,

² Că împăratul a spus profetului Natan: Vezi acum, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul lui Dumnezeu locuiește înăuntrul covoarelor.

³ Și Natan a spus împăratului: Du-te, fă tot ce este în inima ta, fiindcă DOMNUL este cu tine.

⁴ Și s-a întâmplat că, în acea noapte cuvântul DOMNULUI a venit la Natan, spunând:

⁵ Du-te și spune servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL: Îmi vei zidi tu o casă ca să locuiesc în ea?

⁶ Pentru că eu nu am locuit în vreo casă de când am scos pe copiii lui Israel din Egipt, chiar până în această zi, ci am umblat într-un cort și într-un tabernacol.

⁷ În toate locurile în care am umblat cu toți copiii lui Israel, am vorbit eu un cuvânt vreunui din triburile lui Israel, căruia i-am poruncit să pască pe poporul meu Israel, spunând: De ce nu îmi zidiți o casă de cedru?

⁸ De aceea acum, astfel să îi spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, de la a urma oile, pentru a fi conducător peste poporul meu, peste Israel;

⁹ Și am fost cu tine oriunde ai mers și am stârpit pe toți dușmanii tăi dinaintea ochilor tăi și ți-am făcut un nume mare, ca numele oamenilor mari care sunt pe pământ.

¹⁰ Mai mult, voi rândui un loc pentru poporul meu Israel și îl voi sădi, ca ei să locuiască într-un loc al lor și să nu se mai mute; iar copiii stricăciunii nu îl vor mai chinui ca înainte,

¹¹ Ca atunci când am poruncit judecătorilor să fie peste poporul meu Israel și te-am făcut să te odihnești de toți dușmanii tăi. De asemenea DOMNUL îți spune că îți va face o casă.

¹² Și când zilele tale se vor fi împlinit și vei adormi cu părinții tăi, voi așeza sămânța ta după tine, care va ieși din adâncurile tale și îi voi întemeia împărăția.

¹³ El va zidi o casă pentru numele meu și eu voi întări tronul împărăției lui pentru totdeauna.

¹⁴ Eu îi voi fi tată și el îmi va fi fiu. Dacă va face nelegiuire, îl voi muștra cu nuiuaa oamenilor și cu loviturile copiilor oamenilor;

¹⁵ Dar mila mea nu se va depărta de la el, precum am luat-o de la Saul, pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.

¹⁶ Și casa ta și împărăția ta vor fi întemeiate pentru totdeauna înaintea ta; tronul tău va fi întemeiat pentru totdeauna.

¹⁷ Conform tuturor acestor cuvinte și conform acestei întregi viziuni, astfel i-a vorbit Natan lui David.

¹⁸ Atunci împăratul David a intrat și a șezut înaintea DOMNULUI și a spus: Cine sunt eu, Doamne DUMNEZEULE? Și ce este casa mea, că m-ai adus până aici?

¹⁹ Și acesta încă a fost un lucru mic înaintea ochilor tăi, DOAMNE DUMNEZEULE; dar tu ai vorbit de asemenea despre casa servitorului tău pentru mult timp înainte. Și este aceasta felul omului, Doamne DUMNEZEULE?

²⁰ Și ce poate David să îți mai spună? Pentru că tu DOAMNE DUMNEZEULE, cunoști pe servitorul tău.

²¹ De dragul cuvântului tău și conform inimii tale, ai făcut toate aceste lucruri mărețe, pentru a le face cunoscute servitorului tău.

²² De aceea tu ești mare, DOAMNE Dumnezeule, pentru că nu este nimeni ca tine, nici nu este vreun Dumnezeu în afară de tine, conform cu toate câte am auzit cu urechile noastre.

²³ Și ce națiune pe pământ este ca poporul tău, ca Israel, pe care Dumnezeu a mers să îl răscumpere ca popor pentru el însuși și să îi facă un nume și să facă pentru voi lucruri mari și înfricoșătoare, pentru țara ta, înaintea poporului tău, pe care ți l-ai răscumpărat din Egipt, de la națiuni și de la dumnezeii lor?

²⁴ Fiindcă ți-ai întărit pe poporul tău Israel să îți fie un popor pentru totdeauna; și tu, DOAMNE, ai devenit Dumnezeu lor.

²⁵ Și acum, DOAMNE Dumnezeule, cuvântul pe care l-ai spus referitor la servitorul tău și referitor la casa lui, întemeiază-l pentru totdeauna și fă precum ai spus.

²⁶ Și numele tău să fie mărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor este Dumnezeu peste Israel; și să fie întemeiată, casa servitorului tău David înaintea ta.

²⁷ Pentru că tu, DOAMNE al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, i-ai revelat servitorului tău, spunând: Îți voi zidi o casă; de aceea a găsit servitorul tău în inima sa să se roage această rugăciune către tine.

²⁸ Și acum, Doamne DUMNEZEULE, tu ești acel Dumnezeu și cuvintele tale sunt adevărate și tu ai promis această bunătate servitorului tău;

²⁹ De aceea acum, să îți placă să binecuvântezi casa servitorului tău, ca să continue pentru totdeauna înaintea ta, pentru că tu, Doamne DUMNEZEULE, ai vorbit aceasta; și cu binecuvântarea ta să fie casa servitorului tău binecuvântată pentru totdeauna.

8

¹ Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filistenii și i-a supus; și David a luat Meteg-Haama din mâna filistenilor.

² Și a lovit pe Moab și i-a măsurat cu o frânghie, aruncându-i la pământ; chiar cu două frânghii a măsurat pentru a-i da la moarte și cu o frânghie întreagă pentru a-i lăsa în viață. Și astfel, moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.

³ Și David a lovit de asemenea pe Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba, pe când mergea să își recupereze granița la râul Eufrat.

⁴ Și David a luat de la el o mie de care și șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; și David a tăiat tendoanele cailor tuturor carelor, dar a păstrat dintre ei cai pentru o sută de care.

⁵ Și când sirienii din Damasc au venit pentru a-l ajuta pe Hadadezer, împăratul din Țoba, David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii de oameni.

⁶ Atunci David a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David și au adus daruri. Și DOMNUL îl păstra pe David oriunde mergea.

⁷ Și David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii lui Hadadezer și le-a adus la Ierusalim.

⁸ Și din Betah și din Berotai, cetăți ale lui Hadadezer, împăratul David a luat foarte multă aramă.

⁹ Când Toi, împăratul Hamatului, a auzit că David lovise toată oștirea lui Hadadezer,

¹⁰ Atunci Toi a trimis pe Ioram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l saluta și pentru a-l binecuvânta, pentru că luptase împotriva lui Hadadezer și îl bătuse, pentru că Hadadezer avusese războaie cu Toi. Și Ioram a adus cu el vase de argint și vase de aur și vase de aramă,

¹¹ Pe care David le-a dedicat de asemenea DOMNULUI, cu argintul și cu aurul pe care îl dedicase de la toate națiunile pe care le supusese;

¹² Din Siria și din Moab și de la copiii lui Amon și de la filistenii și de la Amalec și din prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba.

¹³ Și David și-a făcut un nume când s-a întors de la lovirea sirienilor în valea sării, aceștia fiind oșprezece mii de oameni.

¹⁴ Și a pus garnizoane în Edom; a pus garnizoane în tot Edomul și toți cei din Edom au devenit servitorii lui David. Și DOMNUL l-a păstrat pe David oriunde mergea.

¹⁵ Și David a domnit peste tot Israelul; și David făcea judecată și dreptate pentru tot poporul său.

¹⁶ Și Ioab, fiul Teruiei, era peste oștire; și Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

¹⁷ Și Tadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; și Seraia era scrib;

¹⁸ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era și peste cheretiți și peste peletiți; și fiii lui David erau mai marii conducători.

9

¹ Și David a spus: Mai este cineva care să fi rămas din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătate din cauza lui Ionatan?

² Și era din casa lui Saul un servitor al cărui nume era Ţiba. Și când l-au chemat la David, împăratul i-a spus: Ești tu Ţiba? Și el a spus: Al tău servitor.

³ Și împăratul a spus: Mai este cineva din casa lui Saul, ca să îi arăt bunătatea lui Dumnezeu? Și Ţiba a spus împăratului: Ionatan mai are încă un fiu, care este schiop de picioare.

⁴ Și împăratul i-a spus: Unde este el? Și Ţiba a spus împăratului: Iată, el este în casa lui Machir, fiul lui Amiel, în Lodebar.

⁵ Atunci împăratul David a trimis și l-a scos din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

⁶ Acum, când Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat. Și David a spus: Mefiboșet. Iar el a răspuns: Iată, pe servitorul tău!

⁷ Și David i-a spus: Nu te teme, pentru că îți voi arăta într-adevăr bunătate, de dragul lui Ionatan, tatăl tău, și îți voi da înapoi tot pământul lui Saul, tatăl tău; și tu vei mânca pâine la masa mea continuu.

⁸ Și el s-a plecat și a spus: Ce este servitorul tău, ca să privești la un astfel de câine mort cum sunt eu?

⁹ Atunci împăratul l-a chemat pe Ţiba, servitorul lui Saul, și i-a spus: Am dat fiului stăpânului tău tot ce a aparținut lui Saul și întregii sale case.

¹⁰ Tu, de aceea, și fiii tăi și servitorii tăi, veți ara pământul pentru el și tu vei aduce roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă mâncare să mănânce; dar Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca pâine întotdeauna la masa mea. Acum Ţiba avea cincisprezece fii și douăzeci de servitori.

¹¹ Atunci Ţiba a spus împăratului: Conform cu toate câte a poruncit domnul meu, împăratul, servitorului său, astfel va face servitorul tău. Cât despre Mefiboșet, a spus împăratul, el va mânca la masa mea, ca unul dintre fiii împăratului.

¹² Și Mefiboșet avea un fiu tânăr, al cărui nume era Mica. Și toți câți au locuit în casa lui Ţiba erau servitori lui Mefiboșet.

¹³ Astfel Mefiboșet a locuit în Ierusalim, fiindcă mânca la masa împăratului continuu; și el era schiop la ambele picioare.

10

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că împăratul copiilor lui Amon a murit și Hanun, fiul său, a domnit în locul său.

² Atunci David a spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, precum tatăl său mi-a arătat mie bunătate. Și David a trimis să îl mângâie prin

servitorii săi pentru tatăl său. Și servitorii lui David au venit în țara copiilor lui Amon.

³ Și prinții copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun, domnul lor: Gândești tu că David onorează pe tatăl tău, că a trimis mângâietori la tine? Nu a trimis David mai degrabă pe servitorii săi la tine ca să cerceteze cetatea și să o spioneze și să o dărâme?

⁴ De aceea Hanun i-a luat pe servitorii lui David și le-a ras bărbile pe jumătate și le-a tăiat hainele la mijloc, până la fese, și i-a trimis.

⁵ Când i-au spus aceasta lui David, el a trimis să îi întâlnească, deoarece oamenii erau foarte rușinați; și împăratul a spus: Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă.

⁶ Și când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui David, copiii lui Amon au trimis și au angajat pe sirienii din Bet-Rehob și pe sirienii din Ţoba, douăzeci de mii de pedestri, și de la împăratul Maaca, o mie de bărbați, și din Iștob, douăsprezece mii de bărbați.

⁷ Și când David a auzit de aceasta, l-a trimis pe Ioab și toată oștirea războinicilor.

⁸ Și copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat pentru bătălie la intrarea porții; și sirienii din Ţoba și din Rehob și Iștob și Maaca, erau singuri pe câmp.

⁹ Când Ioab a văzut că frontul bătăliei era împotriva lui dinainte și dinapoi, a ales din toți bărbații aleși ai lui Israel și i-a desfășurat împotriva sirienilor;

¹⁰ Și restul poporului l-a dat în mâna lui Abișai, fratele său, ca să îi desfășoare împotriva copiilor lui Amon.

¹¹ Și a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți; dar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu voi veni și te voi ajuta.

¹² Încurajează-te și să fim bărbați pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru; și DOMNUL să facă ce îi pare bine.

¹³ Și Ioab și poporul care era cu el s-au apropiat să lupte împotriva sirienilor; iar ei au fugit dinaintea lui.

¹⁴ Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii fugiseră, atunci au fugit și ei dinaintea lui Abișai și au intrat în cetate. Astfel Ioab s-a întors de la copiii lui Amon și a venit la Ierusalim.

¹⁵ Și când sirienii au văzut că au fost loviți înaintea lui Israel, s-au adunat împreună.

¹⁶ Și Hadadezer a trimis și i-a scos pe sirienii care erau dincolo de râu; și au venit la Helam; și Șobac, căpetenia oștirii lui Hadadezer, mergea în fruntea lor.

¹⁷ Și când i s-a spus lui David, el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit la Helam. Și sirienii s-au desfășurat împotriva lui David și au luptat cu el.

¹⁸ Și sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis șapte sute de conducători de care dintr-ai sirienilor și patruzeci de mii de călăreți și a lovit pe Șobac, căpetenia oștirii lor, care a murit acolo.

¹⁹ Și când toți împărații care erau servitori lui Hadadezer au văzut că erau loviți înaintea lui Israel, au făcut pace cu Israel și le-au servit. Astfel sirienii s-au temut să îi mai ajute pe copiii lui Amon.

11

¹ Și s-a întâmplat, după terminarea anului, pe timpul când împărații ies la bătălie, că David a trimis pe Ioab și pe servitorii săi cu el și tot Israelul; și

i-au nimicit pe fiii lui Amon și au asediat Raba. Dar David a rămas încă la Ierusalim.

² Și s-a întâmplat, spre seară, că David s-a ridicat din patul său și s-a plimbat pe acoperișul casei împăratului; și de pe acoperiș a văzut o femeie spălându-se; și femeia era foarte frumoasă la vedere.

³ Și David a trimis și a cercetat despre femeie. Și unul a spus: Nu este aceasta Bat-Șeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie hititul?

⁴ Și David a trimis mesageri și au luat-o; și ea a intrat la el și el s-a culcat cu ea; fiindcă ea era purificată de necurăția ei; și s-a întors acasă.

⁵ Și femeia a rămas însărcinată și a trimis să spună lui David și a zis: Sunt însărcinată.

⁶ Și David a trimis la Ioab, spunând: Trimite-mi pe Urie hititul. Și Ioab l-a trimis pe Urie la David.

⁷ Și după ce Urie a venit la el, David l-a întrebat ce mai făcea Ioab și ce mai făcea poporul și cum mergea războiul.

⁸ Și David i-a spus lui Urie: Coborâă acasă la tine și spală-ți picioarele. Și Urie s-a depărtat de casa împăratului și l-a urmat un dar de mâncare de la împărat.

⁹ Dar Urie a dormit la ușa casei împăratului cu toți servitorii domnului său și nu a coborât acasă.

¹⁰ Și când i-au spus lui David, zicând: Urie nu a coborât acasă. Și David i-a spus lui Urie: Nu te-ai întors din călătorie? De ce nu ai coborât acasă?

¹¹ Și Urie i-a spus lui David: Chivotul și Israel și Iuda, locuiesc în corturi; și domnul meu Ioab și servitorii domnului meu, sunt așezați în tabără în câmp deschis; să intru eu atunci în casa mea, să mănânc și să beau și să mă culc cu soția mea? Precum trăiești tu și precum trăiește sufletul tău, nu voi face acest lucru.

¹² Și David i-a spus lui Urie: Rămâi aici și astăzi, și mâine te voi lăsa să pleci. Astfel Urie a rămas la Ierusalim în acea zi și a doua zi.

¹³ Și când David l-a chemat, el a mâncat și a băut înaintea lui și l-a îmbătat; și seara el a ieșit afară să se culce în patul său cu servitorii domnului său, dar nu a coborât acasă.

¹⁴ Și s-a întâmplat, dimineața, că David a scris o scrisoare lui Ioab și a trimis-o prin mâna lui Urie.

¹⁵ Și a scris în scrisoare, spunând: Puneți-l pe Urie în fruntea bătăliei celei mai incinse și retrageți-vă de la el, ca să fie lovit și să moară.

¹⁶ Și s-a întâmplat, când Ioab observa cetatea, că l-a pus pe Urie la locul unde știa că erau bărbați viteji.

¹⁷ Și bărbații cetății au ieșit afară și au luptat cu Ioab; și au căzut unii din popor dintre servitorii lui David; și Urie hititul a murit de asemenea.

¹⁸ Atunci Ioab a trimis și a spus lui David toate lucrurile referitoare la război;

¹⁹ Și a poruncit mesagerului, zicând: După ce vei fi terminat de spus împăratului lucrurile despre război,

²⁰ Și dacă va fi astfel, că furia împăratului se va ridica și îți va spune: Pentru ce v-ați apropiat atât de mult de cetate când ați luptat? Nu ați știut că vor trage de pe zid?

²¹ Cine a lovit pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu a aruncat o femeie o bucată de piatră de moară de pe zid, încât el a murit la Tebet? De ce v-ați apropiat de zid? Atunci tu să spui: A murit și servitorul tău Urie, hititul.

²² Astfel mesagerul a plecat și a venit și i-a arătat lui David despre toate pentru care îl trimisese Ioab.

²³ Și mesagerul i-a spus lui David: Într-adevăr, oamenii au fost mai tari decât noi și au ieșit la noi în câmp și am fost asupra lor până la intrarea porții.

²⁴ Și trăgătorii au tras de pe zid asupra servitorilor tăi; și unii dintre servitorii împăratului au murit; a murit și servitorul tău Urie, hititul.

²⁵ Atunci David i-a spus mesagerului: Astfel să spui lui Ioab: Să nu îți displacă acest lucru, pentru că sabia mănâncă pe unul la fel ca și pe altul; întărește mai mult bătaia împotriva cetății și dărâm-o; și încurajează-l.

²⁶ Și când soția lui Urie a auzit că Urie soțul ei era mort, l-a jelit pe soțul ei.

²⁷ Și când jelirea a trecut, David a trimis și a adus-o acasă și ea i-a devenit soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul pe care David îl făcuse nu a plăcut DOMNULUI.

12

¹ Și DOMNUL l-a trimis pe Natan la David. Și Natan a venit la el și i-a spus: Erau doi oameni într-o cetate; unul bogat și celălalt sărac.

² Bogatul avea foarte multe turme și cirezi;

³ Dar săracul nu avea nimic, în afară de o singură mieușea, pe care o cumpărase și o hrănea; și aceasta creștea împreună cu el și cu copiii săi; mânca din mâncarea lui și bea din paharul lui și se culca la sânul lui și îi era ca o fiică.

⁴ Și a venit un călător la omul bogat iar el nu s-a îndurat să ia din turma lui și din cireada lui, ca să pregătească pentru călătorul care venise la el; dar a luat oaia omului sărac și a pregătit-o pentru omul care venise la el.

⁵ Și mânia lui David s-a aprins foarte tare împotriva omului acela; și i-a spus lui Natan: Precum DOMNUL trăiește, omul care a făcut acest lucru va muri negreșit.

⁶ Și să întorcă pentru miel, împătrit, pentru că a făcut aceasta și pentru că nu a avut milă.

⁷ Și Natan i-a spus lui David: Tu ești acel om. Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Te-am uns împărat peste Israel și te-am eliberat din mâna lui Saul;

⁸ Și ți-am dat casa stăpânului tău și soțiile stăpânului tău la sânul tău și ți-am dat casa lui Israel și a lui Iuda; și dacă aceasta ar fi fost prea puțin, ți-aș fi dat astfel și astfel de lucruri.

⁹ Pentru ce ai disprețuit porunca DOMNULUI, pentru a face rău înaintea ochilor lui? Ai ucis pe Urie hititul cu sabia și ți-ai luat pe soția lui de soție, iar pe el l-ai ucis cu sabia copiilor lui Amon.

¹⁰ De aceea acum sabia nu se va depărta niciodată de casa ta, pentru că m-ai disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hititul să fie soția ta.

¹¹ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica un rău împotriva ta din propria ta casă și îți voi lua soțiile de dinaintea ochilor tăi și le voi da aproapelui tău și el se va culca cu soțiile tale în fața acestui soare.

¹² Pentru că tu ai făcut aceasta în secret; dar eu voi face acest lucru înaintea întregului Israel și în fața soarelui.

¹³ Și David i-a spus lui Natan: Am păcătuțit împotriva DOMNULUI. Și Natan i-a spus lui David: DOMNUL de asemenea a îndepărtat păcatul tău, nu vei muri.

¹⁴ Dar pentru că prin această faptă ai dat mare ocazie dușmanilor DOMNULUI să blesteme, de asemenea pruncul care ți s-a născut va muri negreșit.

¹⁵ Și Natan a plecat acasă. Și DOMNUL a lovit pruncul pe care soția lui Urie i-l născuse lui David și a fost foarte bolnav.

¹⁶ Și David l-a implorat pe Dumnezeu pentru prunc; și David a postit și a intrat și a stat întins toată noaptea pe pământ.

¹⁷ Și bătrânii casei lui s-au ridicat și au intrat la el, pentru a-l ridica de la pământ; dar el a refuzat și nici nu a mâncat pâine cu ei.

¹⁸ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că pruncul a murit. Și servitorii lui David s-au temut să îi spună că pruncul era mort, pentru că au spus: Iată, în timp ce pruncul încă trăia, i-am vorbit și a refuzat să dea ascultare vocii noastre; cât se va chinui, dacă îi spunem că pruncul este mort?

¹⁹ Dar când David a văzut că servitorii săi șopteau, David a priceput că pruncul era mort; de aceea David a spus servitorilor săi: Este pruncul mort? Și ei au spus: Este mort.

²⁰ Atunci David s-a ridicat de la pământ și s-a spălat și s-a uns și și-a schimbat hainele și a intrat în casa DOMNULUI și s-a închinat; apoi a venit acasă; și după ce a cerut, i-au pus pâine înainte și a mâncat.

²¹ Atunci servitorii săi i-au spus: Ce este acest lucru pe care l-ai făcut? Tu ai postit și ai plâns pentru prunc în timp ce era în viață; dar acum când pruncul este mort, te-ai ridicat și ai mâncat pâine?

²² Și el a spus: În timp ce pruncul era încă în viață, am postit și am plâns, fiindcă am spus: Cine poate spune dacă DUMNEZEU nu va avea har față de mine, ca să trăiască pruncul?

²³ Dar acum el este mort, pentru ce să postesc? Pot să îl aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine.

²⁴ Și David a mângâiat-o pe Bat-Șeba, soția sa, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea; și ea a născut un fiu și el i-a pus numele Solomon; și DOMNUL l-a iubit.

²⁵ Și a trimis prin mâna profetului Natan; și el i-a pus numele Iedidia, datorită DOMNULUI.

²⁶ Și Ioab a luptat împotriva Rabei copiilor lui Amon și a luat cetatea împărătească.

²⁷ Și Ioab a trimis mesageri la David și a spus: Am luptat împotriva Rabei și am luat cetatea apelor.

²⁸ De aceea acum, adună restul poporului și așază tabăra împotriva cetății și ia-o, ca nu cumva să iau eu cetatea și să fie numită după numele meu.

²⁹ Și David a adunat tot poporul și a mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o.

³⁰ Și a luat coroana împăratului lor de pe capul său, greutatea acesteia era de un talant de aur, cu pietre prețioase; și a fost pusă pe capul lui David. Și a scos foarte multă pradă din cetate.

³¹ Și a adus pe poporul care era în ea și i-a pus sub ferăstraie și sub suluri de fier și sub topoare de fier și i-a făcut să treacă prin cuptorul de cărămizi; și astfel a făcut tuturor cetăților copiilor lui Amon. Și David și tot poporul s-au întors la Ierusalim.

13

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom, fiul lui David avea o soră frumoasă, al cărei nume era Tamar; și Amnon, fiul lui David, o iubea.

² Și Amnon era atât de chinuit, încât a căzut bolnav după sora sa, Tamar, pentru că era fecioară și lui Amnon i se părea greu să îi facă ceva.

³ Dar Amnon avea un prieten, al cărui nume era Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David; Și Ionadab era un om foarte viclean.

⁴ Și el i-a spus: Fiind fiul împăratului de ce ești tu tot mai slab, din zi în zi? Refuzi să îmi spui? Și Amnon i-a spus: O iubesc pe Tamar, sora fratelui meu, Absalom.

⁵ Și Ionadab i-a spus: Culcă-te în patul tău și fă-te bolnav; și când tatăl tău vine să te vadă, spune-i: Te rog, să vină sora mea Tamar și să îmi dea mâncare și să pregătească mâncarea înaintea ochilor mei, ca să o văd și să mănânc din mâna ei.

⁶ Astfel Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav; și când împăratul a venit să îl vadă, Amnon a spus împăratului: Te rog, să vină Tamar, sora mea, și să îmi facă două turte înaintea ochilor mei, ca să mănânc din mâna ei.

⁷ Atunci David a trimis acasă la Tamar, spunând: Du-te acum la casa fratelui tău, Amnon, și pregătește-i mâncare.

⁸ Astfel Tamar a mers la casa fratelui ei, Amnon; și el era culcat. Și ea a luat făină și a frământat-o și a pregătit turte înaintea ochilor lui și a copt turtele.

⁹ Și a luat o tigaie și le-a turnat înaintea lui; dar el a refuzat să mănânce. Și Amnon a spus: Să iasă toți bărbații de la mine. Și au ieșit, fiecare bărbat de la el.

¹⁰ Și Amnon i-a spus lui Tamar: Adu mâncarea în cameră, ca să mănânc din mâna ta. Și Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus în cameră, la Amnon, fratele ei.

¹¹ Și după ce i le-a adus ca să mănânce, el a apucat-o și i-a spus: Vino să te culci cu mine, sora mea.

¹² Dar ea i-a răspuns: Nu, fratele meu, nu mă forța, pentru că un astfel de lucru nu trebuie făcut în Israel, nu face această prostie.

¹³ Și eu, încotro voi face să plece rușinea mea? Și cât despre tine, tu vei fi ca unul dintre proști în Israel. De aceea acum, te rog, vorbește împăratului, pentru că nu mă va opri de la tine.

¹⁴ Totuși el a refuzat să dea ascultare vocii ei; și, fiind mai tare decât ea, a forțat-o și s-a culcat cu ea.

¹⁵ Apoi, Amnon a urât-o foarte mult; astfel încât ura cu care a urât-o a fost mai mare decât dragostea cu care o iubise. Și Amnon i-a spus: Ridică-te, pleacă.

¹⁶ Iar ea i-a spus: Cât despre acest lucru, acest rău de a mă alunga este mai mare decât celălalt pe care mi l-ai făcut. Dar el a refuzat să îi dea ascultare.

¹⁷ Atunci el a chemat pe servitorul său care îi servea și a spus: Scoate acum afară pe această femeie de la mine și încuie ușa după ea.

¹⁸ Și ea purta o haină pestriță, pentru că în asemenea robe erau îmbrăcate fiicele fecioare ale împăratului. Atunci servitorul lui a scos-o afară și a încuiat ușa după ea.

¹⁹ Și Tamar și-a pus cenușă pe cap și și-a sfâșiat haina pestriță care era pe ea și și-a pus mâna pe cap și a plecat, plângând.

²⁰ Și Absalom, fratele ei, i-a spus: A fost Amnon, fratele tău, cu tine? Dar acum liniștește-te, sora mea; el este fratele tău; nu lua aminte la acest lucru. Astfel Tamar a rămas părăsită în casa fratelui ei, Absalom.

²¹ Dar când împăratul David a auzit de toate aceste lucruri, s-a înfuriat foarte tare.

²² Și Absalom nu vorbea fratelui său, Amnon, nici rău nici bine, pentru că Absalom îl ura pe Amnon, pentru că o forțase pe Tamar, sora lui.

²³ Și s-a întâmpilat după doi ani întregi, că Absalom avea tunzători de oi în Baal-Hațor, care este lângă Efraim; și Absalom a invitat pe toți fiii împăratului.

²⁴ Și Absalom a venit la împărat și a spus: Iată acum, servitorul tău are tunzători de oi; să mergă, te implor, împăratul și servitorii săi cu servitorul tău.

²⁵ Și împăratul i-a spus lui Absalom: Nu, fiul meu, să nu mergem toți acum, ca nu cumva să îți fim povară. Dar el a insistat asupra lui; totuși a refuzat să mergă dar l-a binecuvântat.

²⁶ Atunci Absalom a spus: Dacă nu, te rog, lasă pe fratele meu Amnon să mergă cu noi. Și împăratul i-a spus: De ce să mergă el cu tine?

²⁷ Dar Absalom a insistat asupra lui, încât l-a lăsat pe Amnon și pe toți fiii împăratului să mergă cu el.

²⁸ Acum, Absalom poruncise servitorilor săi, spunând: Fiți atenți, când inima lui Amnon este veselă cu vin și când vă spun: Loviți pe Amnon; atunci omorâți-l, nu vă temeți; nu v-am poruncit eu? Fiți curajoși și fiți viteji.

²⁹ Și servitorii lui Absalom i-au făcut lui Amnon precum le poruncise Absalom. Atunci toți fiii împăratului s-au ridicat și fiecare s-a urcat pe catărul său și au fugit.

³⁰ Și s-a întâmpilat, în timp ce ei erau încă pe cale, că veștile au ajuns la David, spunând: Absalom a ucis pe toți fiii împăratului și nu a rămas niciunul dintre ei.

³¹ Atunci împăratul s-a ridicat și și-a sfâșiat hainele și s-a întins pe pământ; și toți servitorii săi au stat împrejur cu hainele sfâșiate.

³² Și Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David, a răspuns și a zis: Să nu zică domnul meu că i-au ucis pe toți tinerii, pe fiii împăratului, pentru că numai Amnon este mort; fiindcă după rânduiala lui Absalom aceasta a fost hotărâtă din ziua în care el a forțat-o pe Tamar, sora lui.

³³ De aceea acum, să nu pună domnul meu, împăratul, lucrul acesta la inima lui, zicând că toți fiii împăratului sunt morți, pentru că numai Amnon este mort.

³⁴ Dar Absalom a fugit. Și tânărul care era de gardă și-a ridicat ochii și a privit și, iată, venea mult popor pe calea din spatele lui, pe coasta dealului.

³⁵ Și Ionadab a spus împăratului: Iată, fiii împăratului vin; precum servitorul tău a spus, așa este.

³⁶ Și s-a întâmpilat, imediat ce a terminat de vorbit, că, iată, fiii împăratului au venit și și-au înălțat vocea și au plâns; și împăratul de asemenea și toți servitorii săi au plâns foarte tare.

³⁷ Dar Absalom a fugit și a mers la Talmai, fiul lui Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jelea zilnic pe fiul său.

³⁸ Astfel Absalom a fugit și a mers la Gheșur și a stat acolo trei ani.

³⁹ Și sufletul împăratului David tânjea să mergă la Absalom, pentru că era mângâiat referitor la Amnon, văzând că era mort.

14

¹ Acum Ioab, fiul Țeruei, a priceput că inima împăratului tânjea după Absalom.

² Și Ioab a trimis la Tecoa și a adus de acolo o femeie înțeleaptă și i-a spus: Te rog, prefă-te că jelești și îmbracă acum haine de jelire și nu te unge cu untdelemn, ci fi ca o femeie care mult timp a jelit după cel mort;

³ Și intră la împărat și vorbește-i în acest fel. Și Ioab a pus cuvintele în gura ei.

⁴ Și după ce femeia din Tecoa a vorbit împăratului, a căzut cu fața la pământ și s-a prosternat și a spus: Ajută-mă, împărate.

⁵ Și împăratul i-a spus: Ce îți este? Iar ea a răspuns: Eu sunt cu adevărat o femeie văduvă și soțul meu este mort.

⁶ Și roaba ta avea doi fi și cei doi s-au luptat la câmp și nu era nimeni să îi despartă și unul a lovit pe celălalt și l-a ucis.

⁷ Și, iată, întreaga familie s-a ridicat împotriva roabei tale și au spus: Predă-l pe cel care l-a lovit pe fratele său, ca să îl ucidem, pentru viața fratelui său, pe care l-a ucis și îl vom nimici și pe moștenitor; și astfel ei vor stinge cărbunele care a rămas și nu vor lăsa soțului meu nici nume nici rămășiță pe pământ.

⁸ Și împăratul a spus femeii: Du-te acasă și voi da poruncă referitor la tine.

⁹ Și femeia din Tecoa a spus împăratului: Domnul meu, împărate, nelegiuirea fie asupra mea și asupra casei tatălui meu; și împăratul și tronul său să fie nevinovați.

¹⁰ Și împăratul a spus: Oricine îți spune ceva, adu-l la mine și nu te va mai atinge.

¹¹ Atunci ea a spus: Te rog, să își amintească împăratul de DOMNUL Dumnezeuul tău, ca să nu permiți răzbinătorilor sângelui să mai mărească prăpădul, ca nu cumva să nimicească pe fiul meu. Iar el a spus: Precum DOMNUL trăiește, nu va cădea un singur fir de păr al fiului tău la pământ.

¹² Atunci femeia a spus: Să vorbească roaba ta, te rog, un cuvânt către domnul meu împăratul. Și el a spus: Spune.

¹³ Și femeia a spus: Pentru ce atunci ai gândit un asemenea lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru că împăratul spune acest cuvânt ca unul care este vinovat, în aceea că împăratul nu aduce din nou acasă pe cel alungat al lui.

¹⁴ Pentru că noi trebuie să murim și suntem ca apa vărsată pe pământ, care nu mai poate fi adunată; nici Dumnezeu nu se uită la vreo persoană; totuși plănuiește mijloace, încât cel alungat al său să nu fie scos de la el.

¹⁵ Acum de aceea, dacă am venit să vorbesc acest lucru domnului meu împăratul, este pentru că poporul m-a înfricoșat; și roaba ta a spus: Voi vorbi acum împăratului; poate că împăratul va împlini cererea roabei sale.

¹⁶ Pentru că împăratul va asculta, pentru a elibera pe roaba sa din mâna omului care voiește să mă nimicească pe mine împreună cu fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu.

¹⁷ Atunci roaba ta a spus: Cuvântul domnului meu, împăratul, va fi acum mângâietor; precum un înger al lui Dumnezeu, așa este domnul meu, împăratul, discernând binele și răul; de aceea DOMNUL Dumnezeuul tău să fie cu tine.

¹⁸ Atunci împăratul a răspuns și a zis femeii: Nu îmi ascunde, te rog, lucrul despre care te voi întreba. Și femeia a spus: Să vorbească acum domnul meu împăratul.

¹⁹ Și împăratul a spus: Nu este mâna lui Ioab cu tine în toate acestea? Și femeia a răspuns și a zis: Precum sufletul tău trăiește, domnul meu, împărate, nimeni nu se poate întoarce la dreapta sau la stânga de la toate câte a spus domnul meu împăratul, pentru că servitorul tău, Ioab, el mi-a cerut și el a pus toate aceste cuvinte în gura roabei tale;

²⁰ Pentru a da această formă cuvântării a făcut servitorul tău Ioab acest lucru; și domnul meu este înțelept, conform înțelepciunii unui înger al lui Dumnezeu, pentru a ști toate lucrurile care sunt pe pământ.

²¹ Și împăratul i-a spus lui Ioab: Iată acum, am făcut acest lucru; du-te de aceea, adu înapoi pe tânărul Absalom.

²² Și Ioab a căzut cu fața la pământ și s-a plecat și a mulțumit împăratului; și Ioab a spus: Astăzi servitorul tău cunoaște că am găsit favoare înaintea ochilor tăi, domnul meu, împărate, în aceea că împăratul a împlinit cererea servitorului său.

²³ Astfel Ioab s-a ridicat și a mers la Gheșur și l-a adus pe Absalom la Ierusalim.

²⁴ Și împăratul a spus: Să se întoarcă acasă la el și să nu îmi vadă fața. Astfel Absalom s-a întors acasă și nu a văzut fața împăratului.

²⁵ Dar în tot Israelul nu era nimeni atât de laudat ca Absalom pentru frumusețea lui; din talpa piciorului său chiar până în creștetul capului său nu era niciun cusur în el.

²⁶ Și când își tundeia capul, (fiindcă îl tundeia la fiecare sfârșit de an, pentru că părul era greu pe el, de aceea îl tundeia) el cântărea părul capului său la două sute de șekeli după greutatea împăratului.

²⁷ Și lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, al cărei nume era Tamar; ea era o femeie cu o înfățișare frumoasă.

²⁸ Astfel Absalom a locuit doi ani întregi în Ierusalim și nu a văzut fața împăratului.

²⁹ De aceea Absalom a trimis după Ioab, pentru a-l trimite la împărat; dar el a refuzat să vină la el; și când a trimis din nou, a doua oară, el a refuzat să vină.

³⁰ De aceea Absalom a spus servitorilor săi: Vedeți, câmpul lui Ioab este aproape de al meu și are orz acolo; mergeți și dați-i foc. Și servitorii lui Absalom au dat foc câmpului.

³¹ Atunci Ioab s-a ridicat și a venit la Absalom acasă și i-a spus: Pentru ce au dat foc servitorii tăi câmpului meu?

³² Și Absalom i-a răspuns lui Ioab: Iată, am trimis la tine, spunând: Vino aici, ca să te trimit la împărat, pentru a spune: Pentru ce am venit din Gheșur? Ar fi fost bine pentru mine să fi fost tot acolo; de aceea acum, lasă-mă să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine, să măucidă.

³³ Și Ioab a venit la împărat și i-a spus. Și după ce împăratul l-a chemat pe Absalom, el a venit la împărat și s-a plecat cu fața la pământ înaintea împăratului; și împăratul l-a sărutat pe Absalom.

15

¹ Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom și-a pregătit care și cai și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui.

² Și Absalom se scula devreme și stătea în picioare lângă calea porții; și a fost astfel, dacă vreun om care avea o neînțelegere venea la împărat pentru judecată, atunci Absalom îl chema și îi spunea: Din ce cetate ești tu? Și el zicea: Servitorul tău este din unul din triburile lui Israel.

³ Și Absalom îi spunea: Vezi, cauzele tale sunt bune și drepte, dar nu este nimeni trimis de la împărat să te asculte.

⁴ Absalom mai spunea: O, de aș fi rânduit judecător în țară, ca orice om care are vreo plângere sau cauză să vină la mine și să îi fac dreptate!

⁵ Și a fost astfel: că atunci când vreun om se apropia de el să i se plece, el își întindea mâna și îl apuca și îl săruta.

⁶ Și astfel făcea Absalom la tot Israelul care venea la împărat pentru judecată; astfel Absalom a furat inimile bărbaților lui Israel.

⁷ Și s-a întâmplat după patruzeci de ani, că Absalom a spus împăratului: Te rog, lasă-mă să merg și să îmi împlinesc promisiunea, pe care am făcut-o DOMNULUI, la Hebron.

⁸ Pentru că servitorul tău a făcut o promisiune în timp ce locuiam la Gheșur, în Siria, spunând: Dacă DOMNUL mă va aduce din nou la Ierusalim, atunci voi servi DOMNULUI.

⁹ Și împăratul i-a spus: Du-te în pace. Astfel el s-a ridicat și a mers la Hebron.

¹⁰ Dar Absalom a trimis spioni în toate triburile lui Israel, spunând: Imediat ce auziți sunetul trâmbiței, atunci să spuneți: Absalom domnește în Hebron.

¹¹ Și cu Absalom au mers două sute de oameni chemați din Ierusalim; și ei mergeau în simplitatea lor și nu știau nimic.

¹² Și Absalom a trimis după Ahitofel ghilonitul, sfătuitorul lui David, din cetatea sa, din Ghilo, în timp ce oferea sacrificii. Și uneltirea era puternică, pentru că poporul se înmulțea continuu lângă Absalom.

¹³ Și a venit un mesager la David, spunând: Inimile bărbaților lui Israel sunt după Absalom.

¹⁴ Și David a spus tuturor servitorilor săi, care erau cu el în Ierusalim: Ridicați-vă și să fugim, pentru că altfel nu vom scăpa de Absalom; grăbiți-vă să plecăm, ca nu cumva dintr-o dată să ne ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească cetatea cu ascuțișul sabiei.

¹⁵ Și servitorii împăratului au spus împăratului: Iată, servitorii tăi sunt gata să facă orice va rândui domnul nostru, împăratul.

¹⁶ Și împăratul a ieșit și toată casa lui a ieșit după el. Și împăratul a lăsat zece femei, care erau concubine, pentru a păzi casa.

¹⁷ Și împăratul a ieșit și tot poporul a ieșit după el și a rămas într-un loc departe.

¹⁸ Și toți servitorii lui au trecut lângă el; și toți cheretiții și toți peletii și toți ghitiții, șase sute de oameni care au venit după el din Gat, au trecut înaintea împăratului.

¹⁹ Atunci a spus împăratul lui Itai ghitul: Pentru ce mergi și tu cu noi? Întoarce-te la locul tău și rămâi cu împăratul, pentru că tu ești străin și de asemenea un exilat.

²⁰ Deoarece ai venit doar ieri, să te fac astăzi să mergi în sus și în jos cu noi? Văzând că eu merg unde voi putea; întoarce-te și ia înapoi pe frații tăi; mila și adevărul fie cu tine.

²¹ Și Itai a răspuns împăratului și a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum domnul meu împăratul trăiește, cu siguranță în locul unde va fi domnul meu, împăratul, fie în moarte sau viață, chiar acolo va fi și servitorul tău.

²² Și David i-a spus lui Itai: Du-te și treci înainte. Și Itai ghitul a trecut înainte, el și toți oamenii lui și toți micuții care erau cu el.

²³ Și toată țara plângea cu voce tare și tot poporul trecea; împăratul de asemenea a trecut peste pârâul Chedron și tot poporul a trecut înainte, spre calea pustiei.

²⁴ Și, iată, Tadic de asemenea și toți leviții erau cu el, purtând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au pus jos chivotul lui Dumnezeu; și Abiatar s-a urcat, până când tot poporul din cetate a terminat de trecut.

²⁵ Și împăratul i-a spus lui Țadoc: Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate; dacă voi găsi favoare în ochii DOMNULUI, el mă va aduce înapoi și mi-l va arăta și pe el și locuința sa;

²⁶ Dar dacă el va spune astfel: Nu găsesc plăcere în tine; iată-mă, să îmi facă ce i se pare bine.

²⁷ Și împăratul a spus de asemenea preotului Țadoc: Nu ești tu un văzător? Întoarce-te în pace în cetate și cei doi fii ai voștri cu voi, Ahimaat, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Abiatar.

²⁸ Vedeți, eu voi rămâne în câmpia pustiei, până va veni un cuvânt de la voi ca să îmi dea de veste.

²⁹ De aceea Țadoc și Abiatar au purtat chivotul lui Dumnezeu înapoi la Ierusalim; și au rămas acolo.

³⁰ Și David s-a urcat pe urcușul muntelui Măslinilor și plângea pe când urca și avea capul acoperit și mergea desculț; și tot poporul care era cu el avea fiecare capul acoperit și urcau, plângând pe când urcau.

³¹ Și unul i-a spus lui David, zicând: Ahitofel este între uneltitori, cu Absalom. Și David a spus: DOAMNE, te rog, prostește sfatul lui Ahitofel.

³² Și s-a întâmplat, când David a ajuns în vârful muntelui, unde s-a închinat lui Dumnezeu, că, iată, Hușai arhitul a venit să îl întâlnească cu haina sfâșiată, și cu țărână pe cap.

³³ Și David i-a spus: Dacă treci mai departe cu mine, atunci îmi vei fi o povară;

³⁴ Dar dacă te întorci în cetate și îi spui lui Absalom: Voi fi servitorul tău, împărate; precum am fost servitorul tatălui tău până acum, astfel voi fi acum servitorul tău; atunci vei putea înfrânge pentru mine sfatul lui Ahitofel.

³⁵ Și nu ai cu tine acolo pe Țadoc și pe Abiatar, preoții? De aceea să fie, orice vei auzi din casa împăratului, să le spui preoților Țadoc și Abiatar.

³⁶ Iată, ei au acolo cu ei pe cei doi fii ai lor; pe Ahimaat, fiul lui Țadoc, și pe Ionatan, fiul lui Abiatar; și prin ei să îmi trimiteți orice lucru pe care îl puteți auzi.

³⁷ Astfel Hușai, prietenul lui David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim.

16

¹ Și după ce David trecuse puțin dincolo de vârful dealului, iată, Țiba, servitorul lui Mefiboșet l-a întâlnit, cu o pereche de măgari înșeuai, și pe ei două sute de pâini și o sută de mănunchiuri de stafide și o sută de fructe de vară și un burduf cu vin.

² Și împăratul a spus lui Țiba: Ce dorești să însemne acestea? Și Țiba a spus: Măgarii sunt pentru casa împăratului pentru a fi călăriți; și pâinile și fructele de vară pentru tineri să mănânce; și vinul pentru cei leșinați în pustiu, ca să îl bea.

³ Și împăratul a spus: Unde este fiul stăpânului tău? Și Țiba a spus împăratului: Iată, el rămâne la Ierusalim, fiindcă a spus: Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu.

⁴ Atunci a spus împăratul lui Țiba: Iată, ale tale sunt toate câte au aparținut lui Mefiboșet. Și Țiba a spus: Cu umilință te implor să găsesc favoare înaintea ochilor tăi, împărate, domnul meu.

⁵ Și când împăratul David a venit la Bahurim, iată, de acolo a ieșit un om din familia casei lui Saul, al cărui nume era Șimei, fiul lui Ghera; el a ieșit și a tot blestemat pe când ieșea,

⁶ Și a aruncat cu pietre spre David și spre toți servitorii împăratului David; și tot poporul și toți războinicii erau la dreapta lui și la stânga lui.

⁷ Și astfel spunea Șimei, când blestema: Ieși afară, ieși afară, tu om sângeros și tu om al lui Belial;

⁸ DOMNUL a întors asupra ta tot sângele casei lui Saul, în locul căruia ai domnit; și DOMNUL a dat împărăția în mâna lui Absalom, fiul tău; și, iată, tu ești prins în ticăloșia ta, pentru că ești un om sângeros.

⁹ Atunci Abișai, fiul Teruiei, a spus împăratului: De ce să blesteme acest câine mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă să trec, te rog și să îți iau capul.

¹⁰ Și împăratul a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Teruiei? Lasă-l să blesteme, deoarece DOMNUL i-a spus: Blestemă pe David. Cine va spune atunci: Pentru ce ai făcut astfel?

¹¹ Și David i-a spus lui Abișai și tuturor servitorilor săi: Iată, fiul meu, care a ieșit din adâncurile mele, îmi caută viața: cu cât mai mult acum poate acest beniamit să o facă? Lăsați-l în pace și lăsați-l să blesteme, fiindcă DOMNUL i-a cerut.

¹² Poate că DOMNUL va privi la nenorocirea mea și DOMNUL îmi va răsplăti cu bine pentru blestemul lui de astăzi.

¹³ Și precum David și oamenii săi mergeau pe cale, Șimei mergea pe coasta dealului în dreptul lui și blestema în timp ce mergea și arunca pietre spre el și arunca praf.

¹⁴ Și împăratul și tot poporul care era cu el, au ajuns obosiți și s-au răcorit acolo.

¹⁵ Și Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim și Ahitofel a venit cu el.

¹⁶ Și s-a întâmplat, când Hușai arhitul, prietenul lui David, a venit la Absalom, că Hușai i-a spus lui Absalom: Trăiască împăratul! Trăiască împăratul!

¹⁷ Și Absalom i-a spus lui Hușai: Este aceasta bunătatea ta față de prietenul tău? De ce nu ai mers cu prietenul tău?

¹⁸ Și Hușai i-a spus lui Absalom: Nu; ci pe cine l-a ales DOMNUL și acest popor și toți bărbații lui Israel, al lui voi fi și cu el voi rămâne.

¹⁹ Și din nou, cui să servesc? Să nu servesc în fața fiului său? Cum am servit în fața tatălui tău, astfel voi fi în fața ta.

²⁰ Atunci i-a spus Absalom lui Ahitofel: Sfătuțiți-vă între voi ce să facem.

²¹ Și Ahitofel i-a spus lui Absalom: Intră la concubinele tatălui tău, pe care el le-a lăsat pentru a păzi casa; și tot Israelul va auzi că ești detestat de tatăl tău; și din nou, cui să servesc? Să nu servesc în fața fiului tău?

²² Astfel, i-au întins lui Absalom un cort pe acoperișul casei; și Absalom a intrat la concubinele tatălui său înaintea ochilor întregului Israel.

²³ Și sfatul lui Ahitofel, pe care îl dădea în acele zile, era ca și cum un om ar fi întrebat oracolul lui Dumnezeu; astfel era întreg sfatul lui Ahitofel deopotrivă pentru David și pentru Absalom.

17

¹ Mai mult, Ahitofel i-a spus lui Absalom: Lasă-mă acum să aleg douăsprezece mii de bărbați și mă voi ridica și îl voi urmări pe David în această noapte;

² Și voi veni peste el când el este obosit și cu mâinile slăbite și îl voi înspăimânta; și tot poporul care este cu el va fugi; și voi lovi doar pe împărat;

³ Și voi aduce tot poporul înapoi la tine; bărbatul pe care tu îl cauți este ca și întorcerea tuturor; astfel tot poporul va fi în pace.

⁴ Și spusa a plăcut lui Absalom mult și tuturor bătrânilor lui Israel.

⁵ Atunci Absalom a spus: Cheamă acum și pe Hușai arhitul și să auzim de asemenea ce spune el.

⁶ Și când Hușai a venit la Absalom, Absalom i-a vorbit, spunând: Ahitofel a vorbit în acest fel; să facem după spusa lui? Dacă nu, vorbește tu.

⁷ Și Hușai i-a spus lui Absalom: Sfatul pe care l-a dat Ahitofel nu este bun de data aceasta.

⁸ Fiindcă, a spus Hușai, tu cunoști pe tatăl tău și pe oamenii lui, că sunt războinici și ei sunt amărâți la suflet, ca o ursoaică jefuită de puii ei pe câmp; și tatăl tău este un bărbat de război și nu va găzdui cu poporul.

⁹ Iată, el este ascuns acum în vreo groapă, sau în alt loc; și se va întâmpla, când unii dintre ei vor fi doborâți la început, că oricine aude va spune: Este un măcel în poporul care îl urmează pe Absalom.

¹⁰ Și chiar și cel viteaz, a cărui inimă este ca inima unui leu, se va topi în întregime, pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un războinic și cei care sunt cu el sunt bărbați viteji.

¹¹ De aceea eu sfătuiesc ca tot Israelul cu stăruință să fie adunat la tine, de la Dan până la Beer-Șeba, atât de mult ca nisipul care este lângă mare; și tu însuși să mergi la luptă.

¹² Astfel vom veni peste el în vreun loc unde se găsește și vom cădea asupra lui precum cade roua pe pământ; și din el și din toți oamenii care sunt cu el nu va rămâne nici măcar unul.

¹³ Mai mult, dacă a mers într-o cetate, atunci tot Israelul va aduce funii la acea cetate și o vom trage în râu, până nu se va mai găsi nicio pietricică.

¹⁴ Și Absalom și toți bărbații lui Israel au spus: Sfatul lui Hușai arhitul este mai bun decât sfatul lui Ahitofel. Pentru că DOMNUL hotărâse să înfrângă sfatul bun al lui Ahitofel, pentru ca DOMNUL să aducă răul asupra lui Absalom.

¹⁵ Atunci Hușai le-a spus preoților Tãdoc și Abiatar: Așa și așa a sfătuit Ahitofel pe Absalom și pe bătrânii lui Israel; și așa și așa am sfătuit eu.

¹⁶ Și acum trimiteți repede și spuneți-i lui David, zicând: Nu rămâne în această noapte în câmpiile pustiei, ci repede treci mai departe, ca nu cumva, fiind înghițit împăratul, să fie înghițit și tot poporul care este cu el.

¹⁷ Și Ionatan și Ahimaaț stăteau lângă En-Roguel, pentru că nu puteau fi văzuți intrând în cetate; și o servitoare a mers și le-a spus; iar ei au mers și i-au spus împăratului David.

¹⁸ Totuși un băiat i-a văzut și i-a spus lui Absalom; dar ei au plecat amândoi repede și au ajuns la casa unui om în Bahurim, care avea o fântână în curtea sa; și acolo au coborât.

¹⁹ Și femeia a luat și a întins o învelitoare peste gura fântânii și a presărat grâne măcinate pe aceasta; și lucrul nu a fost cunoscut.

²⁰ Și când servitorii lui Absalom au venit la femeie în casă, au spus: Unde sunt Ahimaaț și Ionatan? Și femeia le-a spus: Au trecut peste pâraul de apă. Și după ce i-au căutat și nu i-au putut găsi, s-au întors la Ierusalim.

²¹ Și s-a întâmplat, după ce s-au depărtat, că ei au ieșit din fântână și au mers și au spus împăratului David și i-au spus lui David: Ridicați-vă și treceți repede apa, fiindcă Ahitofel a sfătuit astfel împotriva voastră.

²² Atunci David s-a ridicat, și tot poporul care era cu el și au trecut Iordanul până la lumina dimineții nu a lipsit niciunul care să nu fi trecut Iordanul.

²³ Și când Ahitofel a văzut că sfatul lui nu a fost urmat și-a înșeuat măgarul și s-a ridicat și s-a dus acasă în cetatea sa; și și-a pus casa în ordine și s-a spânzurat și a murit și a fost îngropat în mormântul tatălui său.

²⁴ Atunci David a venit la Mahanaim. Și Absalom a trecut Iordanul, el și toți bărbații lui Israel cu el.

²⁵ Și Absalom l-a pus pe Amasa căpetenia oștirii în locul lui Ioab; acest Amasa era fiul unui om numit Itra, un israelit, care intrase la Abigail, fiica lui Nahaș, sora Țeruei, mama lui Ioab.

²⁶ Astfel Israel și Absalom și-au întins corturile în țara lui Galaad.

²⁷ Și s-a întâmplat, pe când David venea la Mahanaim, că Șobi, fiul lui Nahaș din Raba copiilor lui Amon și Machir, fiul lui Amiel din Lodebar și Barzilai galaaditul din Roghelim,

²⁸ Au adus paturi și oale și vase de pământ și grâu și orz și făină și grăunțe prăjite și fasole și linte și legume uscate,

²⁹ Și miere și unt și oi și brânză de vacă, pentru David și pentru poporul care era cu el, ca să mănânce, fiindcă au spus: Poporul este flămând și obosit și însetat în pustie.

18

¹ Și David a numărat poporul care era cu el și a pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.

² Și David a trimis o a treia parte din popor sub mâna lui Ioab și o a treia parte sub mâna lui Ahișai, fiul Țeruei, fratele lui Ioab, și o a treia parte sub mâna lui Itai ghititul. Și împăratul a spus poporului: Voi ieși negreșit și eu însumi cu voi.

³ Dar poporul a răspuns: Să nu ieși, pentru că dacă noi fugim, lor nu le va păsa de noi; nici dacă jumătate din noi mor, nu le vor păsa de noi; ci acum tu ești prețuit cât zece mii dintre noi; de aceea acum, este mai bine ca tu să ne ajuți din cetate.

⁴ Și împăratul le-a spus: Ce vi se pare cel mai bine voi face. Și împăratul a stat în picioare lângă poartă și tot poporul a ieșit cu sutele și cu miile.

⁵ Și împăratul a poruncit lui Ioab și lui Ahișai și lui Itai, spunând: Purtați-vă blând de dragul meu cu acel tânăr, cu Absalom. Și tot poporul a auzit când împăratul a dat poruncă tuturor căpeteniilor referitor la Absalom.

⁶ Astfel poporul a ieșit în câmp împotriva lui Israel; și bătălia a fost în pădurea lui Efraim;

⁷ Și poporul lui Israel a fost ucis înaintea servitorilor lui David și a fost acolo un mare măcel în acea zi, de douăzeci de mii de oameni.

⁸ Fiindcă bătălia a fost împrăștiată, acolo peste toată fața țării; și pădurea a mâncat mai mult popor în acea zi decât a mâncat sabia.

⁹ Și Absalom a întâlnit pe servitorii lui David. Și Absalom călărea pe un câțar și câțărul a intrat sub ramurile dese al unui stejar mare și capul lui s-a prins de stejar și a fost ridicat între cer și pământ; și câțărul care era sub el a mers înainte.

10 Și un anumit om a văzut și i-a spus lui Ioab și a zis: Iată, am văzut pe Absalom spânzurat într-un stejar.

11 Și Ioab a spus omului care îi spusese: Și, iată, l-ai văzut și de ce nu l-ai lovit acolo la pământ? Și ți-aș fi dat zece șekeli de argint și un brâu.

12 Și omul i-a spus lui Ioab: Chiar dacă aș primi o mie de șekeli de argint în mâna mea, totuși nu mi-aș fi întins mâna împotriva fiului împăratului, pentru că în auzul nostru împăratul ți-a poruncit ție și lui Abișai și lui Itai, spunând: Luați seama ca nimeni să nu atingă pe tânărul Absalom.

13 Altfel aș fi lucrat falsitate împotriva propriei mele vieți, pentru că nu este niciun lucru ascuns înaintea împăratului și tu însuți te-ai fi pus împotriva mea.

14 Atunci a spus Ioab: Nu o să stau astfel cu tine. Și a luat trei săgeți în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom, în timp ce el era încă viu în mijlocul stejarului.

15 Și zece tineri care purtau armura lui Ioab l-au încercuit și l-au lovit pe Absalom și l-au ucis.

16 Și Ioab a sunat din trâmbiță și poporul s-a întors de la urmărirea lui Israel, pentru că Ioab a cruțat poporul.

17 Și l-au luat pe Absalom și l-au aruncat într-o groapă mare în pădure și au pus o foarte mare movilă de pietre peste el; și tot Israelul a fugit fiecare la cortul său.

18 Acum Absalom, în timpul vieții sale, își luase și își așezase un stâlp, care este în valea împăratului, fiindcă spunea: Eu nu am un fiu care să păstreze numele meu în amintire; și a numit stâlpul după numele său; și este numit până în această zi, locul lui Absalom.

19 Atunci a spus Ahimaat, fiul lui Țadoc: Lasă-mă acum să alerg și să duc împăratului vești, cum că DOMNUL l-a răzbunat de dușmanii săi.

20 Și Ioab i-a spus: Tu nu vei duce vești în această zi, ci vei duce vești într-o altă zi; dar nu astăzi vei duce vești, deoarece fiul împăratului este mort.

21 Atunci Ioab i-a spus lui Cuși: Du-te și spune împăratului ce ai văzut. Și Cuși s-a plecat înaintea lui Ioab și a alergat.

22 Atunci Ahimaat, fiul lui Țadoc, i-a spus din nou lui Ioab: Dar oricum, lasă-mă, te rog, să alerg de asemenea după Cuși. Și Ioab a spus: Pentru ce să alergi, fiul meu, văzând că nu ai vești pregătite?

23 Dar orice ar fi, a spus el, lasă-mă să alerg. Și Ioab i-a spus: Aleargă. Atunci Ahimaat a alergat pe calea câmpiei și l-a întrecut pe Cuși.

24 Și David stătea între cele două porți; și paznicul s-a urcat pe acoperișul de pe poartă, pe zid și și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om alergând singur.

25 Și paznicul a strigat și a spus împăratului. Și împăratul a spus: Dacă este singur, sunt vești în gura lui. Și el venea iute și se apropia.

26 Și paznicul a văzut un alt om alergând; și paznicul a strigat la portar și a spus: Iată, un alt om alergând singur. Și împăratul a spus: Și el aduce vești.

27 Și paznicul a spus: Eu cred că alergarea celui dintâi este ca alergarea lui Ahimaat, fiul lui Țadoc. Și împăratul a spus: El este un om bun și vine cu vești bune.

28 Și Ahimaat a strigat și a spus împăratului: Totul este bine. Și a căzut cu fața la pământ înaintea împăratului și a spus: Bindecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care ne-a dat pe oamenii care și-au ridicat mâna împotriva domnului meu, împăratul.

²⁹ Și împăratul a spus: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Ahimaaf a răspuns: Când Ioab a trimis pe servitorul împăratului și pe mine servitorul tău, am văzut un mare tumult, dar nu am știut ce era.

³⁰ Și împăratul i-a spus: Dă-te la o parte și stai în picioare aici. Și s-a dat la o parte și a stat în picioare pe loc.

³¹ Și, iată, a venit Cuși; și Cuși a spus: Am vești pentru domnul meu, împăratul; fiindcă DOMNUL te-a răzbunat în această zi de toți cei care se ridicaseră împotriva ta.

³² Și împăratul i-a spus lui Cuși: Este tânărul Absalom în siguranță? Și Cuși a răspuns: Dușmanii domnului meu împăratul și toți cei care se ridică împotriva ta pentru a te vătăma, fie precum este acel tânăr.

³³ Și împăratul a fost foarte mișcat și a urcat sus în camera de deasupra porții și a plâns; și pe când mergea, spunea astfel: O, fiul meu Absalom, fiul meu, fiul meu Absalom! De ar fi voit Dumnezeu, aș fi murit pentru tine. O, Absalom, fiul meu, fiul meu!

19

¹ Și i s-a spus lui Ioab: Iată, împăratul plânge și jelește după Absalom.

² Și victoria în acea zi a fost prefăcută în jale pentru tot poporul; fiindcă poporul a auzit spunându-se în acea zi cum împăratul era mâhnit pentru fiul său.

³ Și poporul s-a furișat în acea zi înăuntrul cetății, cum se furișează un popor care este rușinat când fuge în bătălie.

⁴ Dar împăratul și-a acoperit fața și împăratul striga cu o voce tare: O fiul meu Absalom, O Absalom, fiul meu, fiul meu!

⁵ Și Ioab a intrat în casă la împărat și a spus: Ai rușinat în această zi fețele tuturor servitorilor tăi, care în această zi ți-au salvat viața ta și viețile fiilor tăi și ale fiicelor tale și viețile soțiilor tale și viețile concubinelor tale;

⁶ În aceea că tu iubești pe dușmanii tăi și îi urăști pe prietenii tăi. Fiindcă ai declarat în această zi că nu iei aminte nici la prinți nici la servitori, pentru că în această zi pricep că dacă Absalom ar fi trăit, iar noi toți astăzi am fi murit, atunci ți-ar fi plăcut mult.

⁷ De aceea acum, ridică-te, ieși și vorbește cu mângâiere servitorilor tăi; fiindcă jur pe DOMNUL, dacă nu ieși, nu va rămâne unul cu tine în această noapte; și aceasta va fi mai rău pentru tine decât tot răul care a venit asupra ta din tinerețea ta până acum.

⁸ Atunci împăratul s-a ridicat și a șezut la poartă. Și au spus întregului popor, zicând: Iată, împăratul șade la poartă. Și tot poporul a venit înaintea împăratului; fiindcă Israel fugise fiecare om la cortul său.

⁹ Și tot poporul se certa în toate triburile lui Israel, spunând: Împăratul ne-a salvat din mâna dușmanilor noștri și ne-a eliberat din mâna filistenilor; și acum a fugit din țară din cauza lui Absalom.

¹⁰ Și Absalom, pe care l-am uns peste noi, a murit în bătălie. De aceea acum, de ce nu spuneți un cuvânt pentru aducerea împăratului înapoi?

¹¹ Și împăratul David a trimis la Țadoc și Abiatar, preoții, spunând: Vorbiți bătrânilor lui Iuda, zicând: De ce sunteți voi cei din urmă ca să aduceți pe împărat înapoi acasă? Văzând că vorbirea întregului Israel a venit la împărat, în casa lui.

12 Voi sunteți frații mei, voi sunteți oasele mele și carnea mea; pentru ce atunci sunteți cei din urmă ca să aduceți înapoi pe împărat?

13 Și spuneți lui Amasa: Nu ești tu din osul meu și din carnea mea? Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă nu vei fi căpetenia oștirii înaintea mea continuu, în locul lui Ioab.

14 Și el a aplecat inima tuturor bărbaților lui Iuda, chiar ca pe inima unui singur om, astfel încât au trimis acest cuvânt la împărat: Întoarce-te tu și toți servitorii tăi.

15 Astfel împăratul s-a întors și a venit la Iordan. Și Iuda a venit la Ghilgal, pentru a merge să îl întâmpine pe împărat și să îl conducă pe împărat peste Iordan.

16 Și Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit, care era din Bahurim, s-a grăbit și a coborât cu bărbații lui Iuda să îl întâlnească pe împăratul David.

17 Și acolo erau o mie de oameni din Beniamin cu el și Ţiba, servitorul casei lui Saul, și cei cincisprezece fii ai lui și cei douăzeci de servitori ai lui cu el; și au trecut Iordanul înaintea împăratului.

18 Și a trecut un bac ca să treacă dincolo casa împăratului și să facă ce i se părea bine. Și Șimei, fiul lui Ghera, a căzut înaintea împăratului, pe când el trecea Iordanul.

19 Și a spus împăratului: Să nu îmi impute nelegiuire domnul meu, nici să nu îți amintești ceea ce servitorul tău a făcut cu strâmbătate în acea zi când a ieșit domnul meu împăratul din Ierusalim; ca împăratul să pună aceasta la inimă.

20 Pentru că servitorul tău știe că eu am păcătuیت; de aceea, iată, am venit cel dintâi în această zi din toată casa lui Iosif pentru a coborî să îl întâmpin pe domnul meu, împăratul.

21 Dar Abișai, fiul Ţeruiei, a răspuns și a zis: Să nu fie Șimei dat la moarte pentru aceasta, deoarece a blestemat pe unsul DOMNULUI?

22 Și David a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Ţeruiei, ca în această zi să îmi fiți potrivnici? Să fie dat cineva la moarte în această zi în Israel? Oare nu știu eu că sunt astăzi împărat peste Israel?

23 De aceea împăratul i-a spus lui Șimei: Nu vei muri. Și împăratul i-a jurat.

24 Și Mefiboșet, fiul lui Saul, a coborât să îl întâlnească pe împărat și nu își îngrijise picioarele, nici nu își pregătise barba, nici nu își spălase hainele, din ziua în care împăratul plecase până în ziua când s-a întors în pace.

25 Și s-a întâmplat, după ce a venit la Ierusalim să îl întâlnească pe împărat, că împăratul i-a spus: Pentru ce nu ai mers cu mine, Mefiboșet?

26 Și el a răspuns: Domnul meu, o împărate, servitorul meu m-a înșelat; fiindcă servitorul tău a spus: Îmi voi înșeuă un măgar, ca să călăresc pe el și să merg la împărat, pentru că servitorul tău este șchiop.

27 Și el a defăimat pe servitorul tău înaintea domnului meu împăratul; dar domnul meu împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu; fă de aceea ce este bine în ochii tăi.

28 Pentru că toți ai casei tatălui meu nu erau decât oameni morți înaintea domnului meu, împăratul; totuși tu ai pus pe servitorul tău printre cei care mănâncă la masa ta. Ce drept am eu să mai strig către împărat?

29 Și împăratul i-a spus: De ce mai vorbești încă de lucrurile tale? Eu am spus: Tu și Ţiba împărțiți câmpul.

30 Și Mefiboșet a spus împăratului: Da, să ia el totul, pentru că domnul meu împăratul a venit în pace în casa lui.

³¹ Și Barzilai galaaditul a coborât de la Roghelim și a trecut Iordanul cu împăratul, pentru a-l conduce peste Iordan.

³² Acum, Barzilai era un om foarte bătrân, de optzeci de ani; și el s-a îngrijit de susținerea împăratului în timp ce era în Mahanaim, pentru că era un om foarte mare.

³³ Și împăratul i-a spus lui Barzilai: Treci cu mine și te voi hrăni cu mine în Ierusalim.

³⁴ Și Barzilai a spus împăratului: Cât mai am de trăit, ca să urc cu împăratul la Ierusalim?

³⁵ Eu am în această zi optzeci de ani; și pot eu discerne între bine și rău? Poate servitorul tău să guste ce mănânc și ce beau? Pot eu să mai aud vocea cântăreților și a cântărețelor? Pentru ce atunci să mai fie servitorul tău o povară domnului meu împăratul?

³⁶ Servitorul tău va merge puțin peste Iordan cu împăratul; și de ce să mă răsplătească împăratul cu o astfel de răsplată?

³⁷ Lasă, te rog, să se întoarcă servitorul tău, ca să mor în propria mea cetate și să fiu îngropat lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele. Dar iată, pe servitorul tău, Chimham; să treacă el cu domnul meu, împăratul; și să îi faci ce ți se va părea bine.

³⁸ Și împăratul a răspuns: Chimham să treacă împreună cu mine și îi voi face ce ți se va părea bine; și orice vei cere de la mine, aceea voi face pentru tine.

³⁹ Și tot poporul a trecut Iordanul. Și după ce împăratul a trecut, împăratul l-a sărutat pe Barzilai și l-a binecuvântat; și el s-a întors la locul său.

⁴⁰ Atunci împăratul a mers la Ghilgal și Chimham a mers cu el; și tot poporul lui Iuda l-a condus pe împărat și de asemenea jumătate din poporul lui Israel.

⁴¹ Și, iată, toți bărbații lui Israel au venit la împărat și i-au spus: De ce te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au adus pe împărat și casa lui și pe toți oamenii lui David cu el, peste Iordan?

⁴² Și toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: Pentru că împăratul ne este rudă apropiată; de ce atunci v-ați mâniat din cauza acestui lucru? Am mâncat noi ceva pe cheltuiala împăratului? Sau ne-a dat el vreun dar?

⁴³ Și bărbații lui Israel au răspuns bărbaților lui Iuda și au spus: Noi avem zece părți la împărat și de asemenea mai mult drept în David decât voi; de ce atunci ne-ați disprețuit, încât sfatul nostru să nu fie cel dintâi în aducerea înapoi a împăratului nostru? Și cuvintele bărbaților lui Iuda au fost mai aspre decât cuvintele bărbaților lui Israel.

20

¹ Și s-a întâmplat să fie acolo un om al lui Belial, al cărui nume era Șeba, fiul lui Bicri, un beniamit; și el a sunat din trâmbiță și a spus: Noi nu avem parte în David, nici nu avem moștenire în fiul lui Isai; fiecare om la corturile sale, Israele.

² Astfel, fiecare bărbat din Israel a încetat să meargă după David și l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri; dar bărbații lui Iuda s-au lipit de împăratul lor, de la Iordan chiar până la Ierusalim.

³ Și David a venit acasă în Ierusalim; și împăratul a luat pe cele zece femei concubinele lui, pe care le lăsase pentru a păzi casa și le-a pus sub pază și le-a hrănit, dar nu a intrat la ele. Astfel ele au fost închise până în ziua morții lor, trăind în văduvie.

4 Atunci împăratul i-a spus lui Amasa: Adună-mi pe bărbații lui Iuda în trei zile și fii și tu aici prezent.

5 Astfel Amasa a mers să adune pe bărbații lui Iuda; dar a întârziat mai mult decât timpul pe care i-l rânduisese.

6 Și David i-a spus lui Abișai: Acum Șeba, fiul lui Bicri, ne va face mai multă vătămare decât a făcut Absalom; ia tu pe servitorii domnului tău și urmărește-l, ca nu cumva să ajungă în cetățile întărite și să ne scape.

7 Și au mers după el bărbații lui Ioab și cheretiții și peletii și toți războinicii; și au ieșit din Ierusalim, ca să îl urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

8 Când ei erau la piatra cea mare care este în Gabaon, Amasa a ieșit înaintea lor. Și haina lui Ioab pe care o îmbrăcase era încinsă peste el și peste ea un brâu cu o sabie prinsă peste coapsele lui în teaca ei; și pe când ieșea el, aceasta a căzut.

9 Și Ioab i-a spus lui Amasa: Ești sănătos, fratele meu? Și Ioab l-a apucat pe Amasa de barbă cu mâna dreaptă pentru a-l săruta.

10 Dar Amasa nu a luat seama la sabia care era în mâna lui Ioab; astfel Ioab l-a lovit cu aceasta în a cincea coastă și i-a vărsat măruntaiele pe pământ și nu l-a mai lovit din nou; și el a murit. Astfel Ioab și Abișai, fratele lui, l-au urmărit pe Șeba, fiul lui Bicri.

11 Și unul dintre oamenii lui Ioab stătea în picioare lângă el și spunea: Cui îi place de Ioab și cine este pentru David, să meargă după Ioab.

12 Și Amasa se zvârcolea în sânge în mijlocul drumului mare. Și, când omul a văzut că tot poporul se oprea, l-a tras pe Amasa din drumul mare pe câmp și a aruncat o pânză deasupra lui, când a văzut că toți care ajungeau la el se opreau.

13 După ce a fost luat din drumul mare, toți oamenii au mers după Ioab, pentru a-l urmări pe Șeba, fiul lui Bicri.

14 Și el a mers prin toate triburile lui Israel, până la Abel și până la Bet-Maaca și la toți beriiții; și s-au adunat și au mers și ei după el.

15 Și au venit și l-au asediat pe Șeba în Abel-Bet-Maaca și au înălțat un val de pământ împotriva cetății și acesta stătea în șanțul de apărare; și tot poporul care era cu Ioab lovea zidul, pentru a-l dărâma.

16 Atunci o femeie înțeleaptă a strigat din cetate: Ascultați, ascultați; spuneți, vă rog, lui Ioab: Apropie-te până aici, ca să vorbesc cu tine.

17 Și când s-a apropiat de ea, femeia a spus: Ești tu Ioab? Și el a răspuns: Eu sunt. Atunci ea i-a spus: Ascultă cuvintele roabei tale. Iar el a răspuns: Ascult.

18 Și ea a vorbit, spunând: Se vorbea în vechime, zicând: Într-adevăr vor cere sfat la Abel; și astfel sfârșeau.

19 Eu sunt una dintre acele femei pașnice și credincioase în Israel; tu cauți să distrugi o cetate și o mamă în Israel? De ce dorești să înghiți moștenirea DOMNULUI?

20 Și Ioab a răspuns și a zis: Departe fie aceasta, departe de mine, să înghit sau să distrug.

21 Nu este astfel situația, ci un om din muntele Efraim, pe nume Șeba, fiul lui Bicri, și-a ridicat mâna împotriva împăratului, împotriva lui David; dați-l numai pe el și mă voi depărta de cetate. Și femeia i-a spus lui Ioab: Iată, capul său îți va fi aruncat peste zid.

22 Atunci femeia s-a dus la tot poporul în înțelepciunea ei. Și i-au retezat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și l-au aruncat lui Ioab. Și el a sunat din trâmbiță

și s-au retras de lângă cetate, fiecare om la cortul său. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat.

²³ Acum, Ioab era peste toată oștirea lui Israel; și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste cheretiți și peste peletiți;

²⁴ Și Adoram era peste taxă; și Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

²⁵ Și Șeva era scrib; și Țadoc și Abiatar erau preoți;

²⁶ Și de asemenea Ira iairitul era un mare conducător lângă David.

21

¹ Atunci a fost o foamete în zilele lui David, trei ani, an după an; și David a întrebat pe DOMNUL și DOMNUL a răspuns: Este pentru Saul și pentru casa lui sângeroasă, fiindcă i-a ucis pe gabaoniți.

² Și împăratul i-a chemat pe gabaoniți și le-a spus; (acum, gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel, ci din rămășița amoriților; și copiii lui Israel le juraseră; dar Saul a căutat să îiucidă în zelul său pentru copiii lui Israel și Iuda.)

³ De aceea David a spus gabaoniților: Ce să fac pentru voi? Și cu ce să fac ispășirea, ca să binecuvântați moștenirea DOMNULUI?

⁴ Și gabaoniții i-au spus: Nu avem nevoie nici de argint nici de aur de la Saul sau de la casa lui, nici să omori pentru noi vreun om din Israel. Iar el a spus: Ceea ce veți spune, aceea voi face pentru voi.

⁵ Și ei au răspuns împăratului: Omul care ne-a mistuit și a plănuit împotriva noastră ca să fim nimiciți de a mai rămâne în vreunul din ținuturile lui Israel,

⁶ Să ne fie dați șapte bărbați dintre fiii lui și îi vom spânzura înaintea DOMNULUI la Ghibea lui Saul, pe care DOMNUL l-a ales. Și împăratul a spus: Îi voi da.

⁷ Dar împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, pentru jurământul DOMNULUI care era între ei, între David și Ionatan, fiul lui Saul.

⁸ Dar împăratul a luat pe cei doi fii ai lui Rițpa, fiica lui Aia, pe care ea îi născuse lui Saul, pe Armoni și pe Mefiboșet și pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica lui Saul, pe care ea îi crescuse pentru Adriel, fiul lui Barzilai meholatitul.

⁹ Și el i-a dat în mâinile gabaoniților și ei i-au spânzurat pe deal înaintea DOMNULUI; și au căzut toți cei șapte împreună și au fost dați la moarte în zilele secerișului, în primele zile, la începutul secerișului orzului.

¹⁰ Și Rițpa, fiica lui Aia, a luat pânză de sac și și-a întins-o pe stâncă, de la începutul secerișului până când apă a picurat peste ei din cer și nu a lăsat nici păsărilor cerului să se așeze pe ei ziua, nici fiarelor câmpului noaptea.

¹¹ Și i s-a spus lui David ce făcuse Rițpa, fiica lui Aia, concubina lui Saul.

¹² Și David a mers și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său, de la oamenii din Iabes-Galaad, care le furaseră din piața Bet-Șanului, unde filistenii îi spânzuraseră, când filistenii îl ucisese pe Saul la Ghilboa;

¹³ Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său; și au adunat oasele celor care fuseseră spânzurați.

¹⁴ Și oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul său, le-au îngropat la Țela, în țara lui Beniamin, în mormântul lui Chiș, tatăl său; și au împlinit tot ce împăratul poruncise. Și după aceasta, Dumnezeu a fost implorat pentru țară.

¹⁵ Mai mult, filistenii au avut din nou război cu Israel; și David a coborât, el și servitorii lui și au luptat împotriva filistenilor; și David a obosit.

¹⁶ Și Ișbi-Benob, care era dintre fiii uriașului, greutatea suliței lui era de trei sute de șekeli de aramă în greutate, el fiind încins cu o sabie nouă, s-a gândit să îlucidă pe David.

¹⁷ Dar Abișai, fiul Țeruei, l-a ajutat și l-a lovit pe filisteian și l-a ucis. Atunci oamenii lui David i-au jurat, spunând: Să nu mai ieși cu noi la bătălie, ca să nu stingi lumina lui Israel.

¹⁸ Și s-a întâmplat, după aceasta, că a fost din nou o bătălie cu filistenii la Gob; atunci Sibecai hușatitul l-a ucis pe Saf, care era dintre fiii uriașului.

¹⁹ Și a fost din nou o bătălie la Gob cu filistenii, unde Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, un betleemit, l-a ucis pe fratele lui Goliat ghitul, mânerul suliței acestuia fiind ca bârna unui țesător.

²⁰ Și a fost încă o bătălie la Gat, unde era un om de o statură foarte mare, care avea la fiecare mână șase degete și la picioare șase degete, douăzeci și patru la număr; și el de asemenea i se născuse uriașului.

²¹ Și când el a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

²² Aceștia patru i-au fost născuți uriașului la Gat, și au căzut prin mâna lui David și prin mâna servitorilor săi.

22

¹ Și David a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul;

² Și a spus: DOMNUL este stâncă mea și fortăreața mea și eliberatorul meu;

³ Dumnezeu stâncii mele; în el mă voi încrede; el este scutul meu și cornul salvării mele, turnul meu înalt și locul meu de scăpare, salvatorul meu; tu mă salvezi din violență.

⁴ Voi chema pe DOMNUL, care este demn de laudă; astfel voi fi salvat din mâna dușmanilor mei.

⁵ Când valurile morții m-au încercuit, potopurile oamenilor neevlavioși m-au înșpăimântat;

⁶ Întristările iadului m-au încercuit; capcanele morții m-au întâmpinat.

⁷ În strâmtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeu; și el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu a ajuns în urechile lui.

⁸ Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat; temeliiile cerului s-au mișcat și au fost zguduite, pentru că s-a înfuriat.

⁹ Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui; cărbuni s-au aprins prin el.

¹⁰ El de asemenea a aplecat cerurile și a coborât; și întuneric era sub picioarele lui.

¹¹ Și călărea pe un heruvim și zbura; și a fost văzut pe aripile vântului.

¹² Și a făcut întunericul să fie corturi de jur împrejurul lui, ape întunecoase și nori groși ai cerurilor.

¹³ Prin strălucirea de dinaintea sa au fost aprinși cărbuni de foc.

¹⁴ DOMNUL a tunat din cer și cel Preainalt și-a înălțat vocea.

¹⁵ Și a trimis săgeți și i-a împrăștiat; fulgerul și i-a învins.

¹⁶ Și albiile apelor au apărut, temeliiile lumii s-au dezgolit, la musturarea DOMNULUI, la pufnirea suflării nărilor sale.

¹⁷ El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape.

18 M-a eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au urât; fiindcă erau prea puternici pentru mine.

19 M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu.

20 M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine.

21 DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele; mi-a întors conform curăției mâinilor mele.

22 Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeul meu.

23 Pentru că toate judecățile lui au fost înaintea mea; și cât despre statutele lui, nu m-am depărtat de ele.

24 Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.

25 De aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi.

26 Cu cel milos te vei arăta milos; și cu omul integru te vei arăta integru.

27 Cu cel pur te vei arăta pur; și cu cel pervers te vei arăta fără gust.

28 Și pe poporul chinuit îl vei salva; dar ochii tăi sunt asupra celor trufași, ca să îi înjosești.

29 Fiindcă tu ești candela mea DOAMNE și DOMNUL îmi va lumina întunericul.

30 Căci cu tine am alergat asupra unei cete; și cu Dumnezeul meu am sărit peste zid.

31 Cât despre Dumnezeu, calea lui este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este încercat; el este o pavază pentru toți cei ce se încred în el.

32 Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeul nostru?

33 Dumnezeu este tăria și puterea mea; și îmi face calea desăvârșită.

34 El îmi face picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.

35 Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel.

36 Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale; și bunătatea ta m-a făcut mare.

37 Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat.

38 Am urmărit pe dușmanii mei și i-am nimicit și nu m-am întors înapoi până nu i-am mistuit.

39 Și i-am mistuit și i-am rănit, încât nu erau în stare să se ridice; da, sunt căzuți sub picioarele mele.

40 Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.

41 Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.

42 Au privit, dar nu era nimeni să îi salveze; strigau chiar către DOMNUL, dar nu le-a răspuns.

43 Atunci i-am pisat mărunț ca țărâna pământului, i-am călcat ca pe noroiul străzii și i-am împrăștiat.

44 M-ai scăpat de asemenea de luptele poporului meu, m-ai ținut să fiu capul păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut, mă va servi.

45 Străinii mi se vor supune; imediat ce aud, vor asculta de mine.

46 Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise.

⁴⁷ DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stâncă mea; și să fie înălțat Dumnezeu stâncii salvării mele.

⁴⁸ Dumnezeu este cel ce îmi face dreptate și care doboară popoarele sub mine,

⁴⁹ Și care mă scoate din mâna dușmanilor mei; tu de asemenea m-ai înălțat deasupra celor ce s-au ridicat împotriva mea; m-ai eliberat de omul violent.

⁵⁰ De aceea îți voi aduce mulțumiri, DOAMNE, printre păgâni și voi cânta laude numelui tău.

⁵¹ El este turnul salvării pentru împăratul său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui pentru totdeauna.

23

¹ Acum, acestea sunt ultimele cuvinte ale lui David. David, fiul lui Isai, a spus și omul care a fost ridicat în înălțime, unsul Dumnezeului lui Iacob și dulce psalmist al lui Israel, a spus:

² Duhul DOMNULUI a vorbit prin mine și cuvântul lui a fost pe limba mea.

³ Dumnezeu lui Israel a spus: Stâncă lui Israel mi-a vorbit: Cel care stăpânește peste oameni trebuie să fie drept, conducând în frica de Dumnezeu.

⁴ Și el va fi ca lumina dimineții, când soarele răsare, o dimineată fără nori; ca iarba nouă încolțind din pământ prin strălucire puternică, după ploaie.

⁵ Deși casa mea nu este astfel cu Dumnezeu, totuși, el a făcut cu mine un legământ veșnic, rânduit în toate lucrurile și sigur, pentru că aceasta este toată salvarea mea și toată dorința mea, deși el nu o face să crească.

⁶ Dar fiii lui Belial vor fi cu toții ca spini aruncați, pentru că nu pot fi luați cu mâinile;

⁷ Dar omul care îi va atinge trebuie să fie apărut cu fier și cu mânerul unei sulite; și vor fi în întregime arși cu foc în același loc.

⁸ Acestea sunt numele războinicilor pe care îi avea David: Tahchemonitul care ședea în scaun, mai marele printre căpetenii; același era Adino eznitul; el și-a ridicat sulita împotriva a opt sute, pe care i-a ucis odată.

⁹ Și după el era Eleazar, fiul lui Dodo ahohitul, unul dintre cei trei războinici care erau cu David, când i-au sfidat pe filistenii care erau adunați acolo la bătălie și bărbații lui Israel erau plecați;

¹⁰ El s-a ridicat și i-a lovit pe filistenii până mâna lui a obosit și mâna i s-a lipit de sabie; și DOMNUL a lucrat o mare victorie în acea zi; și poporul s-a întors după el numai pentru a prăda.

¹¹ Și după el a fost Șama, fiul lui Aghe hararitul. Și filistenii se adunaseră într-o ceată înarmată, unde era o bucată de pământ plină de linte; și poporul a fugit de filistenii.

¹² Dar el a stat în picioare în mijlocul câmpului și l-a apărut și i-a ucis pe filistenii; și DOMNUL a lucrat o mare victorie.

¹³ Și trei dintre cele treizeci mai de seamă au coborât și au venit la David pe timpul seceratului în peștera lui Adulam; și ceata înarmată a filistenilor își ridicase cortul în valea lui Refaim.

¹⁴ Și David era atunci în citadelă și garnizoana filistenilor era atunci în Betleem.

¹⁵ Și David a tânjit și a spus: O, dacă cineva mi-ar da să beau din apa din fântâna Betleemului, care este lângă poartă!

¹⁶ Și cei trei războinici au pătruns prin oastea filistenilor și au tras apă din fântâna Betleemului, care era la poartă și au luat-o și au adus-o la David, totuși David nu a dorit să bea din ea, ci a turnat-o înaintea DOMNULUI.

¹⁷ Și el a spus: Departe fie de mine aceasta, DOAMNE, să fac aceasta, nu este acesta sângele oamenilor care au mers cu riscul vieților lor? De aceea a refuzat să o bea. Aceste lucruri le-au făcut cei trei războinici.

¹⁸ Și Abișai, fratele lui Ioab, fiul Teruiei, era mai marele între cei trei. Și el și-a ridicat sulița împotriva a trei sufe și i-a ucis și a avut un nume printre cei trei.

¹⁹ Dintre cei trei nu era el demn de mai multă cinste? De aceea a fost căpetenia lor; totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi.

²⁰ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabteel, care făcuse multe fapte, el i-a ucis pe cei doi bărbați din Moab care erau ca niște lei; a coborât de asemenea și a ucis un leu în mijlocul unei gropi în timp cu zăpadă;

²¹ Și a ucis un egiptean, un bărbat frumos la statură; și egipteanul avea o suliță în mână; iar el a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din mâna egipteanului și l-a omorât cu propria lui suliță.

²² Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada, și a avut numele printre cei trei războinici.

²³ El era demn de mai multă cinste decât cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei dintâi. Și David l-a pus peste garda lui.

²⁴ Asael, fratele lui Ioab, era unul dintre cei treizeci; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem,

²⁵ Șama haroditul, Elica haroditul,

²⁶ Heleț peletitul; Ira, fiul lui Icheș tecoatitul,

²⁷ Abiezer anatotitul, Mebunai hușatitul,

²⁸ Țalmon ahohitul, Maharai netofatitul,

²⁹ Heleb, fiul lui Baana, un netofatit; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeaa, copiilor lui Beniamin;

³⁰ Benaia piratonitul, Hidai de la pâraiele lui Gaaș,

³¹ Abi-Albon arbititul, Azmavet barhumitul,

³² Eliahba șaalbonitul, din fiii lui Iașen, Ionatan,

³³ Șama hararitul; Ahiam, fiul lui Șarar araritul,

³⁴ Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul maacatitului, Eliam, fiul lui Ahitofel ghilonitul,

³⁵ Hețrai carmelitul, Paarai arbitul,

³⁶ Igheal, fiul lui Natan din Țoba, Bani gaditul,

³⁷ Țelec amonitul, Naharai beerotitul, purtătorul armurii lui Ioab fiul Teruiei,

³⁸ Ira, un ietrit, Gareb, un ietrit,

³⁹ Urie hititul: treizeci și șapte de toți.

24

¹ Și din nou mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și el l-a mișcat pe David împotriva lor pentru a spune: Du-te, numără pe Israel și pe Iuda.

² Fiindcă împăratul i-a spus lui Ioab, căpetenia oștirii, care era cu el: Du-te acum prin toate triburile lui Israel, de la Dan până la Beer-Șeba și numărați poporul, ca să știu numărul poporului.

³ Și Ioab a spus împăratului: Acum, DOMNUL Dumnezeuul tău să adauge la popor, oricâți sunt ei, însuțit și ochii domnului meu împăratul, să vadă aceasta; dar de ce domnul meu împăratul găsește plăcere în acest lucru?

⁴ Totuși cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab și împotriva căpeteniilor oștirii. Și Ioab și căpeteniile oștirii au ieșit din prezența împăratului pentru a număra pe poporul lui Israel.

⁵ Și au trecut Iordanul și și-au înălțat corturile în Aroer, pe partea dreaptă a cetății care se găsește în mijlocul râului lui Gad și spre Iaezer;

⁶ Atunci ei au venit la Galaad și la țara lui Tahtim-Hodșî; și au venit la Dan-Iaan și împrejur la Sidon.

⁷ Și au venit la întăritura Tirului și la toate cetățile hiviților și ale canaanților; și au ieșit la sud de Iuda, la Beer-Șeba.

⁸ Astfel, după ce au trecut prin toată țara, au venit la Ierusalim la sfârșitul a nouă luni și douăzeci de zile.

⁹ Și Ioab a dat împăratului suma numărătorii poporului; și erau acolo în Israel opt sute de mii de bărbați viteji care scoteau sabia; și bărbații lui Iuda erau cinci sute de mii de bărbați.

¹⁰ Și lui David i-a bătut inima după ce a numărat poporul. Și David a spus DOMNULUI: Am păcătuit mult în ceea ce am făcut; și acum, te implor, DOAMNE, îndepărtează nelegiuirea servitorului tău, pentru că am lucrat foarte prostește.

¹¹ Și atunci când David s-a trezit dimineața, cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Gad, văzătorul lui David, spunând:

¹² Du-te și spune lui David: Astfel spune DOMNUL: Îți ofer trei lucruri; alege-ți unul dintre ele, ca să ți-l fac.

¹³ Astfel Gad a venit la David și i-a istorisit și i-a spus: Să vină șapte ani de foamete la tine în țara ta? Sau să fugi trei luni dinaintea dușmanilor tăi, în timp ce ei te urmăresc? Sau să fie trei zile ciumă în țara ta? Acum sfătuiește-te și vezi ce răspuns să întorc celui care m-a trimis.

¹⁴ Și David i-a spus lui Gad: Eu sunt într-o mare strâmtorare; să cădem acum în mâna DOMNULUI, pentru că îndurările lui sunt mari; și nu mă lăsa să cad în mâna omului.

¹⁵ Astfel DOMNUL a trimis o ciumă peste Israel de dimineață până la timpul rânduiri; și au murit din popor de la Dan până la Beer-Șeba șaptezeci de mii de bărbați.

¹⁶ Și când îngerul și-a întins mâna peste Ierusalim ca să îl distrugă, DOMNUL s-a pocăit de rău și a spus îngerului care nimicea poporul: Este destul; oprește-ți acum mâna. Și îngerul DOMNULUI era lângă aria lui Aravna iebusitul.

¹⁷ Și David a vorbit DOMNULUI când a văzut pe îngerul care lovea poporul și a spus: Iată, eu am păcătuit și am lucrat cu stricăciune; dar aceste oi, ce au făcut ele? Fie mâna ta, te rog, împotriva mea și împotriva casei tatălui meu.

¹⁸ Și Gad a venit în acea zi la David și i-a spus: Urcă, ridică un altar DOMNULUI în aria lui Aravna iebusitul.

¹⁹ Și David, după cuvântul lui Gad, s-a urcat precum DOMNUL poruncise.

²⁰ Și Aravna a privit și l-a văzut pe împărat și pe servitorii lui venind spre el; și Aravna a ieșit și s-a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ.

²¹ Și Aravna a spus: Pentru ce a venit domnul meu împăratul la servitorul său? Și David a spus: Pentru a cumpăra aria de la tine, ca să zidesc un altar DOMNULUI, ca plaga să fie oprită de la popor.

²² Și Aravna i-a spus lui David: Să ia și să ofere domnul meu împăratul ce i se pare bun; iată, aici sunt boi pentru sacrificiu ars și uneltele de vânturat și alte unelte ale boilor în loc de lemne.

²³ Toate aceste lucruri, Aravna, ca un împărat, le-a dat împăratului. Și Aravna a spus împăratului: DOMNUL Dumnezeuul tău să te primească.

²⁴ Și împăratul i-a spus lui Aravna: Nu, ci într-adevăr o voi cumpăra de la tine cu un preț, pentru că nu voi oferi ofrande arse DOMNULUI Dumnezeuul meu din ceea ce nu mă costă nimic. Astfel David a cumpărat aria și boii cu cincizeci de șekeli de argint.

²⁵ Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace. Astfel DOMNUL a fost implorat pentru țară și plaga a fost oprită de peste Israel.

1 Regii

¹ Și împăratul David era bătrân și înaintat în vârstă și îl acopereau cu haine, dar nu se încălzea.

² De aceea servitorii săi i-au spus: Să se caute pentru domnul nostru împăratul o tânără fecioară; și ea să stea înaintea împăratului și să îl îngrijească și să se culce la sânul tău, ca domnul meu, împăratul, să aibă căldură.

³ Astfel, au căutat o fată frumoasă în toate ținuturile lui Israel și au găsit pe Abișag, o sunamită, și au adus-o la împărat.

⁴ Și fata era foarte frumoasă și l-a îngrijit pe împărat și i-a servit; dar împăratul nu a cunoscut-o.

⁵ Atunci Adonia, fiul Haghitei, s-a înălțat, spunând: Eu voi fi împărat; și și-a pregătit care și călăreți și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui.

⁶ Și tatăl său nu l-a nemulțumit vreodată, spunându-i: De ce ai făcut astfel? Și el de asemenea era un bărbat foarte frumos; și mama lui l-a născut după Absalom.

⁷ Și el s-a sfătuit cu Ioab, fiul Țeruei, și cu preotul Abiatar; și ei, urmându-l pe Adonia, l-au ajutat.

⁸ Dar preotul Țadoc și Benaia, fiul lui Iehoiada, și profetul Natan și Șimei și Rei și războinicii care aparțineau lui David nu erau cu Adonia.

⁹ Și Adonia a înjunghiat oi și boi și vite îngrășate lângă piatra Zohelet, care este lângă En-Roguel, și a chemat pe toți frații săi, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui Iuda, servitorii împăratului;

¹⁰ Dar pe profetul Natan și pe Benaia și pe războinici și pe fratele său, Solomon, nu i-a chemat.

¹¹ De aceea Natan i-a vorbit lui Bat-Șeba, mama lui Solomon, spunând: Nu ai auzit că Adonia, fiul lui Haghita, domnește și domnul nostru David nu știe aceasta?

¹² De aceea acum, vino, te rog, lasă-mă să îți dau un sfat, ca să îți salvezi viața ta și viața fiului tău, Solomon.

¹³ Du-te și intră la împăratul David și spune-i: Nu ai jurat tu roabei tale, domnul meu, o împărate, spunând: Cu siguranță Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu? De ce atunci Adonia domnește?

¹⁴ Iată, pe când vorbești tu încă acolo cu împăratul, eu de asemenea voi intra după tine și voi confirma cuvintele tale.

¹⁵ Și Bat-Șeba a intrat la împărat în cameră; și împăratul era foarte bătrân; și Abișag sunamita servea împăratului.

¹⁶ Și Bat-Șeba s-a plecat și s-a prosternat înaintea împăratului. Și împăratul a spus: Ce dorești?

¹⁷ Și ea i-a spus: DOMNUL meu, tu ai jurat roabei tale pe DOMNUL Dumnezeuul tău, spunând: Negreșit, Solomon, fiul tău, va domni după mine și el va ședea pe tronul meu.

¹⁸ Și acum, iată, Adonia domnește; și acum, domnul meu, împărate, tu nu știi aceasta.

¹⁹ Și el a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abundență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe preotul Abiatar și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar pe servitorul său Solomon nu l-a chemat.

²⁰ Și, domnul meu împărate, ochii întregului Israel sunt asupra ta, ca să le spuie cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el.

²¹ Altfel, se va întâmpla, după ce domnul meu, împăratul, va adormi cu părinții săi, că eu și fiul meu, Solomon, vom fi socotiți vinovați.

²² Și, iată, pe când ea încă vorbea cu împăratul, profetul Natan a intrat de asemenea.

²³ Și i-au spus împăratului, spunând: Iată, pe profetul Natan. Și după ce el a intrat înaintea împăratului, s-a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ.

²⁴ Și Natan a spus: DOMNUL meu, împărate, ai spus tu: Adonia va domni după mine și va ședea pe tronul meu?

²⁵ Pentru că a coborât în această zi și a înjunghiat boi și vite îngrășate și oi din abundență și a chemat pe toți fiii împăratului și pe căpeteniile oștirii și pe preotul Abiatar; și, iată, ei mănâncă și beau înaintea lui și spun: Trăiască împăratul Adonia.

²⁶ Dar pe mine, pe mine servitorul tău, și pe preotul Țadoc și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe servitorul tău, Solomon, nu ne-a chemat.

²⁷ Este acest lucru făcut de la domnul meu, împăratul, și tu nu ai arătat aceasta servitorului tău, cine va ședea pe tronul domnului meu, împăratul, după el?

²⁸ Atunci împăratul David a răspuns și a zis: Chemați-mi pe Bat-Șeba. Și ea a intrat în prezența împăratului și a stat în picioare înaintea împăratului.

²⁹ Și împăratul a jurat și a spus: Precum DOMNUL trăiește, care a răscumpărat sufletul meu din orice strâmtoare,

³⁰ Chiar precum ți-am jurat pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel, spunând: Negreșit fiul tău, Solomon, voi domni după mine și el va ședea pe tronul meu în locul meu; chiar astfel voi face într-adevăr în această zi.

³¹ Atunci Bat-Șeba s-a plecat cu fața până la pământ și a îngenuncheat înaintea împăratului și a spus: Să trăiască domnul meu, împăratul David, pentru totdeauna.

³² Și împăratul David a spus: Chemați-mi pe preotul Țadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Și ei au venit înaintea împăratului.

³³ Împăratul de asemenea le-a spus: Luați cu voi pe servitorii domnului vostru și puneți pe Solomon, fiul meu, să călărească pe catărul meu și coborâți-l la Ghihon;

³⁴ Și preotul Țadoc și profetul Natan să îl ungă acolo împărat peste Israel; și sunați din trâmbiță și spuneți: Trăiască împăratul Solomon.

³⁵ Atunci să vă urcați după el, ca el să vină și să șadă pe tronul meu, pentru că el va fi împărat în locul meu; și eu l-am rânduit să fie conducător peste Israel și peste Iuda.

³⁶ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului și a zis: Amin; așa sa spună și DOMNUL Dumnezeu domnului meu, împăratul.

³⁷ Precum DOMNUL a fost cu domnul meu, împăratul, chiar astfel să fie cu Solomon și să facă tronul lui mai mare decât tronul domnului meu, împăratul David.

³⁸ Astfel preotul Țadoc și profetul Natan și Benaia, fiul lui Iehoiada, și cheretiții și peletii au coborât și l-au făcut pe Solomon să călărească pe catărul împăratului David și l-au adus la Ghihon.

³⁹ Și preotul Țadoc a luat un corn cu untdelemn din tabernacol și l-a uns pe Solomon. Și au sunat din trâmbiță; și tot poporul a spus: Trăiască împăratul Solomon.

⁴⁰ Și tot poporul a urcat după el și poporul cânta din fluier și se bucura cu mare bucurie, încât pământul se zguduia de sunetul lor.

⁴¹ Și Adonia și toți oaspeții care erau cu el au auzit aceasta pe când terminau de mâncat. Și când Ioab a auzit sunetul trâmbiței, a spus: Pentru ce este acest zgomot al cetății ca fiind în tulburare?

⁴² Și pe când el încă vorbea, iată, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar; și Adonia i-a spus: Intră, pentru că tu ești un bărbat viteaz și aduci vești bune.

⁴³ Și Ionatan a răspuns și i-a zis lui Adonia: Într-adevăr, domnul nostru, împăratul David, l-a făcut pe Solomon împărat.

⁴⁴ Și împăratul a trimis cu el pe preotul Țadoc și pe profetul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada, și pe cheretii și pe peletii și l-au făcut să călărească pe catărul împăratului;

⁴⁵ Și preotul Țadoc și profetul Natan l-au uns împărat în Ghihon; și s-au urcat de acolo bucurându-se, astfel încât cetatea a răsunat din nou. Acesta este zgomotul pe care voi l-ați auzit.

⁴⁶ Și de asemenea Solomon șade pe tronul împărăției.

⁴⁷ Și mai mult, servitorii împăratului au venit să îl binecuvânteze pe domnul nostru, împăratul David, spunând: Dumnezeu să facă numele lui Solomon mai bun decât numele tău și să facă tronul lui mai mare decât tronul tău. Și împăratul s-a aplecat pe pat.

⁴⁸ Și de asemenea astfel a spus împăratul: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu lui Israel, care a dat pe unul să șadă pe tronul meu în această zi, și ochii mei văd aceasta.

⁴⁹ Și toți oaspeții care erau cu Adonia s-au înspăimântat și s-au ridicat și au mers fiecare pe calea sa.

⁵⁰ Și Adonia s-a temut din cauza lui Solomon și s-a ridicat și a mers și s-a apucat de coarnele altarului.

⁵¹ Și i s-a spus lui Solomon, zicând: Iată, Adonia se teme de împăratul Solomon; fiindcă, iată, s-a apucat de coarnele altarului, spunând: Să îmi jure împăratul Solomon astăzi că nu va omori pe servitorul său cu sabia.

⁵² Și Solomon a spus: Dacă se va arăta bărbat demn, nu va cădea un fir de păr de-al lui la pământ; dar dacă se va găsi în el stricăciune, va muri.

⁵³ Astfel împăratul Solomon a trimis, și ei l-au coborât de la altar. Și el a venit și s-a aplecat înaintea împăratului Solomon; și Solomon i-a spus: Du-te acasă!

2

¹ Și s-au apropiat zilele lui David să moară; și el i-a poruncit lui Solomon, fiul său, spunând:

² Eu merg pe calea întregului pământ; tu fii tare de aceea și arată-te bărbat;

³ Și păzește porunca DOMNULUI Dumnezeuul tău, de a umbla în căile lui, de a ține statutele lui și poruncile lui și judecățile lui și mărturiile lui, precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi în tot ceea ce faci și oriunde te întorci;

⁴ Ca DOMNUL să continue cuvântul său pe care l-a vorbit referitor la mine, spunând: Dacă ai tăi copii vor lua seama la calea lor, pentru a umbla înaintea mea în adevăr cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit (a spus el) de un bărbat pe tronul lui Israel.

⁵ Mai mult, tu știi de asemenea ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruiei, și ce a făcut celor două căpetenii ale oștirilor lui Israel: lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a ucis și a vărsat sângele de război pe timp de pace, și a pus sângele de război pe brâul lui, care era pe coapsele lui și pe sandalele lui care erau în picioarele lui.

⁶ Fă de aceea conform înțelepciunii tale și nu lăsa capul său alb să coboare în pace în mormânt.

⁷ Dar arată bunătate față de fiii lui Barzilai galaaditul și ei să fie dintre cei care mănâncă la masa ta, pentru că astfel ei au venit la mine când am fugit din fața fratelui tău, Absalom.

⁸ Și, iată, tu ai cu tine pe Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit din Bahurim, care m-a blestemat cu un blestem apăsător în ziua când am mers la Mahanaim; dar el a coborât să mă întâlnească la Iordan și i-am jurat pe DOMNUL, spunând: Nu te voi da la moarte prin sabie.

⁹ De aceea acum, nu îl lăsa fără vină, pentru că tu ești un om înțelept și știi ce trebuie să îi faci; dar capul său alb să îl cobori în mormânt cu sânge.

¹⁰ Astfel, David a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David.

¹¹ Și zilele cât David a domnit peste Israel au fost patruzeci de ani: șapte ani a domnit în Hebron și treizeci și trei de ani a domnit în Ierusalim.

¹² Atunci Solomon a șezut pe tronul lui David, tatăl său; și împărăția a fost întemeiată, foarte mult.

¹³ Și Adonia, fiul lui Haghita, a venit la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Și ea a spus: Vii cu pace? Și el a spus: Cu pace.

¹⁴ Iar el a mai spus: Am ceva să îți spun. Iar ea a zis: Spune.

¹⁵ Iar el a zis: Tu știi că împărăția era a mea și că tot Israelul și-a îndreptat fața către mine, ca să domnesc; totuși, împărăția s-a întors și a devenit a fratelui meu, pentru că era a lui de la DOMNUL.

¹⁶ Și acum am o singură rugămintă la tine, nu mă refuza. Iar ea i-a zis: Spune.

¹⁷ Iar el a zis: Vorbește, te rog, împăratului Solomon, (pentru că el nu îți va spune nu) ca să îmi dea pe sunamita Abișag de soție.

¹⁸ Și Bat-Șeba a spus: Bine, voi vorbi împăratului pentru tine.

¹⁹ Bat-Șeba de aceea a intrat la împăratul Solomon pentru a-i vorbi pentru Adonia. Și împăratul s-a ridicat să o întâlnească și s-a aplecat înaintea ei și a șezut pe tronul său; și a făcut să fie pus un tron pentru mama împăratului; și ea a șezut la dreapta lui.

²⁰ Atunci ea a spus: Am o mică rugămintă la tine; te rog, nu îmi spune nu. Și împăratul i-a zis: Cere, mama mea, pentru că nu îți voi spune nu.

²¹ Și ea a zis: Sunamita Abișag să îi fie dată lui Adonia, fratele tău, de soție.

²² Și împăratul Solomon a răspuns și i-a zis mamei sale: Și pentru ce ceri pe sunamita Abișag pentru Adonia? Cere pentru el și împărăția, pentru că el este fratele meu mai mare; chiar pentru el și pentru preotul Abiatar și pentru Ioab, fiul Teruiei.

²³ Atunci împăratul Solomon a jurat pe DOMNUL, spunând: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă Adonia nu a vorbit acest cuvânt împotriva vieții lui.

²⁴ De aceea acum, precum DOMNUL trăiește, care m-a întemeiat și m-a pus pe tronul lui David, tatăl meu, și care mi-a făcut o casă, precum a promis, că Adonia va fi dat la moarte în această zi.

²⁵ Și împăratul Solomon a trimis prin mâna lui Benaia, fiul lui Iehoiada; și el a căzut asupra lui încât acela a murit.

²⁶ Și împăratul i-a spus preotului Abiatar: Du-te la Anatot, la câmpurile tale, pentru că tu ești demn de moarte; dar în acest timp nu te voi da la moarte,

pentru că ai purtat chivotul DOMNULUI DUMNEZEU înaintea lui David, tatăl meu, și deoarece ai fost chinuit în tot ce s-a chinuit tatăl meu.

27 Astfel Solomon l-a alungat pe Abiatar din a fi un preot DOMNULUI, ca să împlinescă cuvântul DOMNULUI, pe care l-a spus referitor la casa lui Eli în Silo.

28 Atunci veștile au venit la Ioab, pentru că Ioab se întorsese după Adonia, deși nu se întorsese după Absalom. Și Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI și a apucat coarnele altarului.

29 Și i s-a spus împăratului Solomon că Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI; și, iată, el este lângă altar. Atunci Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, spunând: Du-te, cazi asupra lui.

30 Și Benaia a venit la tabernacolul DOMNULUI și i-a zis: Astfel spune împăratul: Ieși afară. Iar el a spus: Nu, ci voi muri aici. Și Benaia a adus din nou cuvânt împăratului, spunând: Astfel a zis Ioab și astfel mi-a răspuns.

31 Și împăratul i-a zis: Fă precum a spus și cazi asupra lui și îngroapă-l; ca să îndepărtezi de la mine și de la casa tatălui meu, sângele nevinovat, pe care l-a vărsat Ioab.

32 Și DOMNUL să întoarcă sângele lui asupra capului său, care a căzut asupra a doi bărbați mai drepti și mai buni decât el și i-a ucis cu sabia, tatăl meu, David, neștiind de aceasta, adică pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel și pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda.

33 Sângele lor să se întoarcă asupra capului lui Ioab și asupra capului seminței lui pentru totdeauna; dar asupra lui David și asupra seminței lui și asupra casei lui și asupra tronului său, să fie pace de la DOMNUL pentru totdeauna.

34 Astfel Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a urcat și a căzut asupra lui și l-a ucis; iar el a fost îngropat în casa lui în pustie.

35 Și împăratul l-a pus pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui peste oștire; și pe preotul Ţadoc, împăratul l-a pus în locul lui Abiatar.

36 Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Șimei și i-a spus: Zidește-ți o casă în Ierusalim și locuiește acolo și să nu ieși de acolo nici încoace nici încolo.

37 Pentru că va fi, că în ziua când ieși afară și treci peste pâraul Chedron, să știi într-adevăr că vei muri negreșit; sângele tău va fi asupra capului tău.

38 Și Șimei i-a zis împăratului: Spusa este bună; precum domnul meu împăratul a spus, astfel servitorul tău va face. Și Șimei a locuit în Ierusalim multe zile.

39 Și s-a întâmplat, la sfârșitul a trei ani, că doi dintre servitorii lui Șimei au fugit la Achiș, fiul lui Maaca, împăratul din Gat. Și ei i-au spus lui Șimei, zicând: Iată, servitorii tăi sunt în Gat.

40 Și Șimei s-a ridicat și și-a înșeuat măgarul și a mers la Gat, la Achiș, să îi caute pe servitorii săi; și Șimei a mers și i-a adus pe servitorii săi din Gat.

41 Și i s-a spus lui Solomon că Șimei mersese din Ierusalim la Gat și s-a întors.

42 Și împăratul a trimis și l-a chemat pe Șimei și i-a spus: Nu te-am pus eu să juri pe DOMNUL și nu te-am avertizat, spunând: Să știi negreșit, că în ziua când vei ieși afară și vei umbla încoace și încolo, vei muri negreșit? Și tu mi-ai spus: Cuvântul pe care l-am auzit este bun.

43 De ce atunci nu ai păzit jurământul DOMNULUI și porunca pe care ți-am poruncit-o?

44 Împăratul i-a mai spus lui Șimei: Cunoști toată stricăciunea, la care inima

ta este martoră, pe care i-ai făcut-o lui David, tatăl meu: de aceea DOMNUL să întoarcă răutatea ta asupra capului tău;

⁴⁵ Și împăratul Solomon să fie binecuvântat și tronul lui David să fie întemeiat înaintea DOMNULUI pentru totdeauna.

⁴⁶ Astfel împăratul i-a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, și el a fost acela care a ieșit și a căzut asupra lui și acela a murit. Și împărăția a fost întemeiată, în mâna lui Solomon.

3

¹ Și Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon, împăratul Egiptului, și a luat pe fiica lui Faraon și a adus-o în cetatea lui David, până avea să termine de zidit casa lui și casa DOMNULUI și zidul Ierusalimului de jur împrejur.

² Numai că poporul sacrificia pe înălțimi, deoarece nu era zidită o casă numelui DOMNULUI până în acele zile.

³ Și Solomon îl iubea pe DOMNUL, umblând în statutele lui David, tatăl său, numai că sacrificia și ardea tămâie pe înălțimi.

⁴ Și împăratul a mers la Gabaon pentru a sacrificia acolo, pentru că aceasta era înălțimea cea mare; o mie de ofrande arse a oferit Solomon pe acel altar.

⁵ La Gabaon, DOMNUL i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea; și Dumnezeu a spus: Cere ce dorești să îți dau.

⁶ Și Solomon a spus: Tu ai arătat servitorului tău David, tatăl meu, mare milă, conform umblării lui înaintea ta în adevăr și în dreptate și în integritate a inimii față de tine; și ai păstrat pentru el această mare bunătate, că i-ai dat un fiu să șadă pe tronul său, așa cum este în această zi.

⁷ Și acum, DOAMNE Dumnezeul meu, tu l-ai făcut pe servitorul tău împărat în locul lui David, tatăl meu; și eu sunt doar un copil mic; nu știu cum să ies sau să intru.

⁸ Și servitorul tău este în mijlocul poporului tău pe care l-ai ales, un popor mare, care nu poate fi numărat nici socotit din cauza mulțimii lui.

⁹ Dă de aceea servitorului tău o inimă care înțelege pentru a judeca pe poporul tău, ca să discern între bine și rău, pentru că cine poate judeca pe acest mare popor al tău?

¹⁰ Și vorbirea i-a plăcut DOMNULUI, că Solomon a cerut acest lucru.

¹¹ Și Dumnezeu i-a spus: Pentru că ai cerut acest lucru și nu ai cerut pentru tine viață lungă, nici nu ai cerut bogății pentru tine, nici nu ai cerut viața dușmanilor tăi, ci ai cerut pentru tine înțelegere pentru a discerne judecata,

¹² Iată, am făcut conform cuvintelor tale; iată, ți-am dat o inimă înțeleaptă și care înțelege, astfel încât nu a fost nimeni ca tine înaintea ta, nici nu se va ridica după tine vreunul ca tine.

¹³ Și ți-am dat de asemenea ceea ce nu ai cerut: deopotrivă bogății și onoare, astfel încât nu va fi nimeni printre împărați ca tine în toate zilele tale.

¹⁴ Și dacă vei umbla în căile mele, pentru a păzi statutele mele și poruncile mele, precum David, tatăl tău, a umblat, atunci îți voi lungi zilele.

¹⁵ Și Solomon s-a trezit; și, iată, acesta a fost un vis. Și a venit la Ierusalim și a stat în picioare înaintea chivotului legământului DOMNULUI și a oferit ofrande arse și a oferit ofrande de pace și a făcut un ospăț tuturor servitorilor săi.

¹⁶ Atunci au venit acolo două femei curve, la împărat, și au stat în picioare înaintea lui.

17 Și o femeie a spus: O domnul meu, eu și femeia aceasta locuiam într-o singură casă; și eu am născut un copil cu ea în casă.

18 Și s-a întâmpilat, a treia zi după ce am născut, că a născut și această femeie; și noi eram împreună; nu era niciun străin cu noi în casă, în afară de noi amândouă în casă.

19 Și copilul acestei femei a murit noaptea, pentru că ea s-a culcat pe el.

20 Și ea s-a sculat la miezul nopții și a luat pe fiul meu de lângă mine pe când roaba ta dormea și l-a culcat la sânul ei și l-a culcat pe copilul ei mort la sânul meu.

21 Și după ce m-am sculat dimineața să alăptez pe copilul meu, iată, era mort; dar când m-am uitat atent la el dimineața, iată, nu era fiul meu, pe care îl născusem.

22 Și cealaltă femeie a spus: Ba nu, ci fiul meu este cel viu și cel mort este fiul tău. Și aceasta a spus: Nu; ci fiul tău este cel mort și cel viu este fiul meu. Astfel vorbeau ele înaintea împăratului.

23 Atunci a spus împăratul: Una spune: Acesta este fiul meu care trăiește și fiul tău este cel mort; și cealaltă spune: Ba nu; ci fiul tău este cel mort și fiul meu este cel viu.

24 Și împăratul a spus: Aduceți-mi o sabie. Și au adus o sabie înaintea împăratului.

25 Și împăratul a spus: Tăiați pe copilul cel viu în două și dați jumătate uneia și jumătate celeilalte.

26 Atunci a vorbit împăratului femeia al căreia era copilul cel viu, pentru că tânjea în adâncurile ei după fiul ei, și a spus: O domnul meu, dă-i ei copilul cel viu și nicidecum să nu îl ucizi. Dar cealaltă a spus: Să nu fie nici al meu nici al tău, tăiați-l.

27 Atunci împăratul a răspuns și a zis: Dați-i celei dintâi copilul cel viu și nicidecum să nu îl ucideți, ea este mama lui.

28 Și tot Israelul a auzit de judecata pe care împăratul o judecase; și s-au temut de împărat, pentru că au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, pentru a face judecată.

4

¹ Astfel împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.

² Și aceștia erau prinții pe care îi avea: Azaria, fiul preotului Țadoc,

³ Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, scribi; Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicarul.

⁴ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste oștire; și Țadoc și Abiatar erau preoții;

⁵ Și Azaria, fiul lui Natan, era peste ofițeri; și Zabud, fiul lui Natan, era întâiul dintre ofițeri și prieten al împăratului;

⁶ Și Ahîșar era peste gospodărie; și Adoniram, fiul lui Abda, era peste taxă.

⁷ Și Solomon avea doisprezece ofițeri peste tot Israelul, care se îngrijau de merindele împăratului și ale casei sale; fiecare făcea provizii o lună pe an.

⁸ Și acestea sunt numele lor: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim;

⁹ Fiul lui Decher, în Macaș și în Șaalbim și în Bet-Șemeș și în Elon-Bet-Hanan;

¹⁰ Fiul lui Heseb, în Arubot; lui îi aparținea Soco și toată țara Hefer;

¹¹ Fiul lui Abinadab, în toată regiunea Dorului; care avea pe Tafat, fiica lui Solomon, de soție;

¹² Baana, fiul lui Ahilud, lui îi aparținea Taanac și Meghido și tot Bet-Șeanul, care este lângă Țartan sub Izreel, de la Bet-Șean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam;

¹³ Fiul lui Gheber, în Ramot-Galaad; lui îi aparțineau orașele lui Iair, fiul lui Manase, care sunt în Galaad; lui de asemenea îi aparținea regiunea Argob, care este în Basan, șaizeci de cetăți mari cu ziduri și zăvoare de aramă;

¹⁴ Ahinadab, fiul lui Ido, avea Mahanaim;

¹⁵ Ahimaat era în Neftali; el de asemenea a luat pe Basmat, fiica lui Solomon, de soție;

¹⁶ Baana, fiul lui Hușai, era în Așer și în Bealot;

¹⁷ Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar;

¹⁸ Șimei, fiul lui Ela, în Benjamin;

¹⁹ Gheber, fiul lui Uri, era în țara Galaad, în țara lui Sihon, împăratul amoriților, și a lui Og, împăratul Basanului, și el era singurul ofițer în țară.

²⁰ Iuda și Israel erau mulți, ca nisipul care este lângă mare ca mulțime, mâncând și bând și bucurându-se.

²¹ Și Solomon a domnit peste toate împărățiile de la râu până la țara filistenilor și până la granița Egiptului; ei au adus daruri și i-au servit lui Solomon în toate zilele vieții sale.

²² Și proviziile lui Solomon pentru o zi erau treizeci de măsuri de floarea făinii și șaizeci de măsură de făină,

²³ Zece boi grași și douăzeci de boi de pe pășuni și o sută de oi, în afară de cerbi și de căprioare și de ciute și de păsări îngrășate.

²⁴ Pentru că el avea stăpânire peste toată regiunea de această parte a râului: de la Tifsah chiar până la Gaza, peste toți împărații de această parte a râului; și avea pace în fiecare parte de jur împrejurul lui.

²⁵ Și Iuda și Israel au locuit în siguranță, fiecare sub via sa și sub smochinul său, de la Dan până la Beer-Șeba, în toate zilele lui Solomon.

²⁶ Și Solomon avea patruzeci de mii de iesle de cai pentru carele sale și douăsprezece mii de călăreți.

²⁷ Și acei ofițeri se îngrijeau de merinde pentru împăratul Solomon și pentru toți cei care veneau la masa împăratului Solomon, fiecare în luna sa; nu le lipsea nimic.

²⁸ Orz de asemenea și paie pentru cai și dromaderi le aduceau la locul unde erau ofițerii, fiecare conform poruncii lui.

²⁹ Și Dumnezeu i-a dat lui Solomon înțelepciune și foarte multă înțelegere și o inimă largă, ca nisipul care este pe țărmul mării.

³⁰ Și înțelepciunea lui Solomon a întrecut înțelepciunea tuturor copiilor țării din est și toată înțelepciunea Egiptului.

³¹ Pentru că el era mai înțelept decât toți oamenii; decât Etan ezrahitul și Heman și Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui era în toate națiunile de jur împrejur.

³² Și a rostit trei mii de proverbe; și cântările lui au fost o mie cinci.

³³ Și a vorbit despre copaci, de la cedrul care este în Liban chiar până la isopul care răsare din zid; a vorbit de asemenea despre animale și despre păsări și despre târâtoare și despre pești.

³⁴ Și au venit dintre toate popoarele să audă înțelepciunea lui Solomon, de la toți împărații pământului, care auziseră de înțelepciunea lui.

5

¹ Și Hiram, împăratul Tirului, i-a trimis pe servitorii săi la Solomon, pentru că auzise că îl unseseră împărat în locul tatălui său; căci Hiram îl iubise

întotdeauna pe David.

² Și Solomon a trimis la Hiram, spunând:

³ Cunoști că David, tatăl meu, nu a putut să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul său din cauza războaielor care erau în jurul său de fiecare parte, până când DOMNUL i-a pus sub talpa picioarelor sale.

⁴ Dar acum DOMNUL Dumnezeuul meu mi-a dat odihnă de fiecare parte, astfel încât nu este niciun potrivnic, niciun eveniment rău.

⁵ Și, iată, sunt hotărât să construiesc o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul meu, precum DOMNUL i-a vorbit lui David, tatăl meu, spunând: Fiul tău, pe care îl voi pune pe tronul tău în locul tău, el va clădi o casă pentru numele meu.

⁶ De aceea acum poruncește ca ei să taie pentru mine cedri din Liban; și servitorii mei să fie împreună cu servitorii tăi; și ție îți voi da plată pentru servitorii tăi, conform cu tot ceea ce vei rândui, pentru că tu știi că între noi nu este vreunul care să se priceapă să taie lemnărie ca sidoniienii.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, că s-a bucurat mult și a spus: Binecuvântat fie DOMNUL în această zi, care i-a dat lui David un fiu înțelept peste acest popor mare.

⁸ Și Hiram a trimis la Solomon, spunând: Am luat în considerare lucrurile pentru care ai trimis la mine; și îți voi împlini toată dorința ta referitor la lemnăria de cedru și referitor la lemnăria de brad.

⁹ Servitorii mei le vor coborî din Liban la mare; și le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei rândui și voi face să fie desfăcute acolo și le vei primi; și tu să îmi îplinești dorința mea, dând mâncare casei mele.

¹⁰ Astfel Hiram i-a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de brad conform cu toată dorința lui.

¹¹ Și Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu ca mâncare casei lui și douăzeci de măsuri de untdelemn pur: astfel i-a dat Solomon lui Hiram an de an.

¹² Și DOMNUL i-a dat lui Solomon înțelepciune, precum îi promisese; și era pace între Hiram și Solomon: și cei doi au făcut alianță împreună.

¹³ Și împăratul Solomon a ridicat un tribut de oameni din tot Israelul; și tributul de oameni a fost treizeci de mii de bărbați.

¹⁴ Și i-a trimis în Liban pe rând, câte zece mii pe lună pe rânduri; o lună erau în Liban și două luni acasă; și Adoniram era peste tributul de oameni.

¹⁵ Și Solomon avea șaptezeci de mii de purtători de poveri și optzeci de mii de cioplitori, în munți;

¹⁶ În afară de mai marii ofițeri ai lui Solomon care erau peste lucrare, el avea trei mii trei sute, care conduceau poporul care lucra în lucrare.

¹⁷ Și împăratul a poruncit și ei au adus pietre mari, pietre de preț și pietre cioplite, pentru a pune temelii casei.

¹⁸ Și constructorii lui Solomon și constructorii lui Hiram și pietrarii le-au cioplit; astfel ei au pregătit lemnele și pietrele pentru a construi casa.

6

¹ Și s-a întâmplat în al patru sute optzecilea an după ce copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului, în al patrulea an al domniei lui Solomon peste Israel, în luna Ziv, care este a doua lună, că el a început construirea casei DOMNULUI.

² Și casa pe care împăratul Solomon a construit-o pentru DOMNUL, lungimea acesteia era de șaiszeci de coți și lățimea acesteia de douăzeci de coți și înălțimea acesteia de treizeci de coți.

³ Și porticul în fața templului casei era de douăzeci de coți în lungime, conform lățimii casei; și de zece coți era lățimea acesteia în fața casei.

⁴ Și pentru casă a făcut ferestre cu lumini înguste.

⁵ Și pe zidul casei a construit camere de jur împrejur, pe zidurile casei de jur împrejur, deopotrivă ale templului și ale oracolului; și a făcut camere de jur împrejur;

⁶ Camera cea mai de jos era largă de cinci coți și cea din mijloc era largă de șase coți și cea de-a treia era largă de șapte coți, pentru că pe exteriorul zidului casei a făcut ieșituri înguste de jur împrejur, încât bârnele să nu fie prinse în zidurile casei.

⁷ Și casa, când a fost în construcție, a fost construită din piatră pregătită înainte de a fi adusă acolo; astfel încât nici ciocan, nici secure, nici vreo unealtă de fier nu a fost auzită în casă, în timp ce a fost în construcție.

⁸ Ușa pentru camera din mijloc era în partea dreaptă a casei; și se urcau pe scări în spirală la camera din mijloc și de la cea din mijloc la a treia.

⁹ Astfel a construit casa și a terminat-o; și a acoperit casa cu bârne și cu scânduri de cedru.

¹⁰ Și apoi a construit camere împrejurul întregii case, de cinci coți înălțime; și erau prinse de casă cu lemnărie de cedru.

¹¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Solomon, spunând:

¹² Referitor la această casă pe care o construiești, dacă vei umbla în statutele mele și vei împlini judecățile mele și vei păzi toate poruncile mele pentru a umbla în ele, atunci cu tine voi împlini cuvântul meu, pe care l-am vorbit lui David, tatăl tău.

¹³ Și voi locui printre copiii lui Israel și nu voi părăsi pe poporul meu, Israel.

¹⁴ Astfel Solomon a construit casa și a terminat-o.

¹⁵ Și a construit zidurile casei pe interior cu scânduri de cedru, deopotrivă podeaua casei și zidurile tavanului; și le-a acoperit pe interior cu lemn și a acoperit podeaua casei cu poște de brad.

¹⁶ Și a construit douăzeci de coți pe părțile casei, deopotrivă podeaua și pereții cu scânduri de cedru; le-a construit chiar pentru ea pe interior, pentru oracol, pentru locul sfânt.

¹⁷ Și casa, care este templul dinaintea sa, era lungă de patruzeci de coți.

¹⁸ Și cedrul casei pe interior era sculptat cu noduri și flori deschise; totul era de cedru; nu se vedea piatră.

¹⁹ Și oracolul l-a pregătit în interiorul casei, pentru a pune acolo chivotul legământului DOMNULUI.

²⁰ Și oracolul în partea din față era de douăzeci de coți în lungime și de douăzeci de coți în lățime și de douăzeci de coți în înălțime; și l-a placat cu aur pur; și astfel a acoperit altarul de cedru.

²¹ Astfel Solomon a placat interiorul casei cu aur pur; și a făcut o despărțire prin lanțurile de aur dinaintea oracolului; și l-a placat cu aur.

²² Și toată casa a placat-o cu aur, până când a terminat toată casa; de asemenea tot altarul care era lângă oracol l-a placat cu aur.

²³ Și în interiorul oracolului a făcut doi heruvimi din lemn de măslin, fiecare de zece coți înălțime.

²⁴ Și de cinci coți era o aripă a heruvimului și de cinci coți cealaltă aripă a heruvimului, de la vârful unei aripi până la vârful celeilalte aripi erau zece coți.

²⁵ Și celălalt heruvim era de zece coți; amândoi heruvimii erau de aceeași măsură și de aceeași mărime.

²⁶ Înălțimea unui heruvim era de zece coți și tot astfel era a celuilalt heruvim.

²⁷ Și a pus heruvimii în casa interioară; și au întins aripile heruvimilor, astfel încât aripa unuia atingea un perete și aripa celuilalt heruvim atingea celălalt perete; și aripile lor se atingeau una de alta în mijlocul casei.

²⁸ Și a placat heruvimii cu aur.

²⁹ Și a sculptat toți pereții casei de jur împrejur cu chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise, pe interior și pe exterior.

³⁰ Și podeaua casei a placat-o cu aur, pe interior și pe exterior.

³¹ Și pentru intrarea oracolului a făcut uși din lemn de măslin, pragul de sus și ușorii erau a cincea parte din zid.

³² Cele două uși de asemenea erau din lemn de măslin; și el a sculptat pe ele chipuri cioplite de heruvimi și de palmieri și de flori deschise și le-a placat cu aur și a întins aur peste heruvimi și peste palmieri.

³³ Tot astfel a făcut pentru intrarea templului, ușori din lemn de măslin, a patra parte din lățimea casei.

³⁴ Și cele două uși erau din lemn de brad: cele două părți ale unei uși erau pliante și cele două părți ale celeilalte uși erau pliante.

³⁵ Și a sculptat pe ele heruvimi și palmieri și flori deschise; și le-a placat cu aur întins peste lucrarea cioplită.

³⁶ Și a construit curtea interioară cu trei rânduri de piatră cioplită și un rând de bărne de cedru.

³⁷ În al patrulea an a fost pusă temelia casei DOMNULUI, în luna Ziv;

³⁸ Și în al unsprezecelea an, în luna Bul, care este luna a opta, a fost casa terminată cu toate părțile ei și conform cu tot modelul ei. Astfel, în șapte ani, a construit-o.

7

¹ Dar Solomon și-a construit casa lui în treisprezece ani și și-a terminat toată casa.

² A construit de asemenea casa pădurii Libanului; lungimea ei era de o sută de coți și lățimea ei de cincizeci de coți și înălțimea ei de treizeci de coți, pe patru rânduri de stâlpi de cedru, cu bărne de cedru peste stâlpi.

³ Și aceasta a fost acoperită cu cedru pe deasupra bărnelor care au fost așezate pe patruzeci și cinci de stâlpi, cincisprezece într-un rând.

⁴ Și erau ferestre în trei rânduri și era lumină lângă lumină pe trei rânduri.

⁵ Și toate ușile și ușorii erau pătrate, cu ferestre; și era lumină lângă lumină pe trei rânduri.

⁶ Și el a făcut un portic din stâlpi; lungimea lui era de cincizeci de coți și lățimea lui de treizeci de coți; și porticul era înaintea lor; și ceilalți stâlpi și bârna groasă erau înaintea lor.

⁷ Apoi a făcut un portic pentru tronul unde judeca, Porticul Judecății; și acesta era acoperit cu cedru de la o parte a podelei până la cealaltă.

⁸ Și casa lui unde a locuit avea o altă curte în interiorul porticului, care era de lucrare asemănătoare. Solomon a făcut de asemenea o casă pentru fiica lui Faraon, pe care o luase de soție, asemenea acestui portic.

⁹ Toate acestea erau din pietre de preț, conform cu măsura pietrelor cioplite, tăiate cu ferăstrăul, pe interior și pe exterior, de la temelie până la streșină, și tot astfel pe exterior spre curtea cea mare.

¹⁰ Și temelia era din pietre de preț, pietre mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți.

¹¹ Și deasupra erau pietre de preț, după măsurile pietrelor cioplite și cedri.

¹² Și curtea cea mare de jur împrejur era cu trei rânduri de pietre cioplite și un rând de bărne de cedru, deopotrivă pentru curtea interioară a casei DOMNULUI și pentru porticul casei.

¹³ Și împăratul Solomon a trimis și a adus pe Hiram din Tir.

¹⁴ El era fiul unei văduve din tribul lui Neftali și tatăl lui era un bărbat din Tir, un lucrător în aramă; și el era umplut cu înțelepciune și înțelegere și iscusit să lucreze orice fel de lucrări în aramă. Și el a venit la împăratul Solomon și i-a lucrat toată lucrarea.

¹⁵ Fiindcă a turnat doi stâlpi de aramă, de optsprezece coți înălțime fiecare; și un fir de doisprezece coți cuprindea pe fiecare dintre ei.

¹⁶ Și a făcut două capiteluri de aramă turnată, de pus pe vârful stâlpilor; înălțimea unui capitel era de cinci coți și înălțimea celui alt capitel era de cinci coți;

¹⁷ Și rețele de lucrare înlănțuită și împletituri de lucrare cu lanț, pentru capitелurile care erau pe vârful stâlpilor; șapte pentru un capitel și șapte pentru celălalt capitel.

¹⁸ Și a făcut stâlpii și două rânduri cu rodii de jur împrejur pe fiecare rețea, pentru a acoperi capitелurile care erau pe vârful stâlpilor; și astfel a făcut pentru celălalt capitel.

¹⁹ Și capitелurile, care erau pe vârful stâlpilor, erau din lucrarea de crin a porticului, de patru coți.

²⁰ Și capitелurile de pe cei doi stâlpi aveau de asemenea rodii deasupra, în fața pântecului care era lângă rețea; și rodiile erau două sute în rânduri de jur împrejur pe celălalt capitel.

²¹ Și a pus stâlpii în porticul templului; și a pus stâlpul din dreapta și i-a pus numele Iachin; și a pus stâlpul din stânga și i-a pus numele Boaz.

²² Și pe vârful stâlpilor era o lucrare de crin; astfel a fost lucrarea stâlpilor terminată.

²³ Și a făcut o mare turnată, de zece coți de la o margine la cealaltă; era rotundă de jur împrejur și înălțimea ei era de cinci coți; și un fir de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur.

²⁴ Și sub marginea ei de jur împrejur erau butoni înconjurând-o, zece la un cot, înconjurând marea de jur împrejur; butonii erau turnați în două rânduri, când aceasta a fost turnată.

²⁵ Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea era pusă deasupra lor și toate părțile dinapoi ale lor erau în interior.

²⁶ Și aceasta era groasă de un lat de palmă; și marginea ei era lucrată ca marginea unei cupe, cu flori de crini; conținea două mii de bați.

²⁷ Și a făcut zece postamente de aramă; de patru coți era lungimea unui postament și de patru coți lățimea lui și de trei coți înălțimea lui.

28 Și lucrătura postamentelor era astfel, aveau margini late și marginile erau între îmbinări;

29 Și pe marginile care erau între îmbinări erau lei, boi și heruvimi; și peste îmbinări era un postament deasupra; și dedesubtul leilor și al boilor erau anumite adăugări făcute din lucrătură subțire.

30 Și fiecare postament avea patru roți de aramă și osii de aramă; și cele patru colțuri ale lui aveau suporturi; sub lighean erau suporturi turnate, pe partea fiecărei adăugări.

31 Și gura lui din interiorul capitelului și până deasupra era de un cot; dar gura lui era rotundă după lucrătura postamentului, de un cot și jumătate; și de asemenea pe gura ei erau sculpturi cu marginile lor, pătrate, nu rotunde.

32 Și sub margini erau patru roți; și osiile roților erau prinse de postament; și înălțimea unei roți era de un cot și o jumătate de cot.

33 Și lucrătura roților era ca lucrătura unei roți de car; osiile lor și obezile lor și butucii lor și spițele lor erau toate turnate.

34 Și erau patru suporturi la cele patru colțuri ale unui postament; și suporturile erau parte din postament.

35 Și în capătul postamentului era un cerc de jur împrejur de o jumătate de cot; și pe capătul postamentului îmbinările lui și marginile lui erau din aceeași bucată.

36 Fiindcă pe plăcile îmbinărilor lui și pe marginile lui, a cioplit heruvimi, lei și palmieri, conform cu proporția fiecăreia și adăugări de jur împrejur.

37 Astfel a făcut cele zece postamente, toate aveau o singură turnare, o singură măsură și o singură mărime.

38 Apoi a făcut zece lighene de aramă, un singur lighean conținea patruzeci de bați; și fiecare lighean era de patru coți; și pe fiecare din cele zece postamente era un lighean.

39 Și a pus cinci postamente în partea dreaptă a casei și cinci în partea stângă a casei; și a pus marea în partea dreaptă a casei spre est, în fața sudului.

40 Și Hiram a făcut lighenele și lopețile și oalele. Astfel Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a făcut-o împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI:

41 Cei doi stâlpi și cele două vase ale capitelurilor care erau pe vârful celor doi stâlpi; și cele două rețele, pentru a acoperi cele două vase ale capitelurilor care erau pe vârful stâlpilor;

42 Și patru sute de rodii pentru cele două rețele, două rânduri de rodii pentru fiecare rețea, pentru a acoperi cele două vase ale capitelurilor care erau pe stâlpi;

43 Și cele zece postamente și zece lighene pe postamente;

44 Și o mare și doisprezece boi sub mare;

45 Și vasele și lopețile și oalele; și toate aceste vase, pe care Hiram le-a făcut împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI, erau din aramă strălucitoare.

46 În câmpia Iordanului le-a turnat împăratul, în pământ argilos între Sucot și Tartan.

47 Și Solomon a lăsat toate vasele necântărite, pentru că erau foarte multe; nici nu s-a aflat greutatea aramei.

48 Și Solomon a făcut toate vasele care aparțineau casei DOMNULUI: altarul de aur și masa de aur, pe care erau pâinile punerii înaintea,

49 Și sfeșnicele de aur pur, cinci la dreapta și cinci la stânga, înaintea oracolului, cu florile și lămpile și mucările de aur,

⁵⁰ Și vasele și mucările și oalele și lingurile și cenușarele de aur pur; și balamalele de aur, deopotrivă pentru ușile casei interioare, locul preasfânt, și pentru ușile casei, adică, ale templului.

⁵¹ Astfel a fost terminată toată lucrarea pe care împăratul Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI. Și Solomon a adus în ea lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; argintul și aurul și vasele, le-a pus în tezaurele casei DOMNULUI.

8

¹ Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care este Sionul.

² Și toți bărbații lui Israel s-au adunat la împăratul Solomon la sărbătoarea din luna Etanim, care este luna a șaptea.

³ Și toți bătrânii lui Israel au venit și preoții au ridicat chivotul.

⁴ Și au adus chivotul DOMNULUI și tabernacolul întâlnirii și toate vasele sfinte care erau în tabernacol, preoții și leviții le-au urcat pe toate.

⁵ Și împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel, care s-au adunat la el, erau cu el înaintea chivotului, sacrificând oi și boi, care nu puteau fi spuse nici numărate datorită mulțimii.

⁶ Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul său, în oracolul casei, la locul preasfânt, sub aripile heruvimilor.

⁷ Fiindcă heruvimii își întindeau cele două aripi ale lor peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.

⁸ Și ei au tras drugii, încât capetele drugilor erau văzute în locul sfânt înaintea oracolului și nu erau văzute în exterior; și acolo sunt până în această zi.

⁹ Nu era nimic în chivot în afară de cele două table de piatră, pe care Moise le pusese acolo la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel, după ce au ieșit din țara Egiptului.

¹⁰ Și s-a întâmplat, când preoții au ieșit din locul sfânt, că norul a umplut casa DOMNULUI,

¹¹ Astfel încât preoții nu au putut să stea să servească din cauza norului, pentru că gloria DOMNULUI a umplut casa DOMNULUI.

¹² Atunci Solomon a vorbit: DOMNUL a spus că va locui în întunericul gros.

¹³ Eu ți-am construit, într-adevăr, o casă de locuit, un loc întemeiat pentru tine ca să locuiești pentru totdeauna.

¹⁴ Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat toată adunarea lui Israel; (și toată adunarea lui Israel stătea în picioare;)

¹⁵ Și el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu lui Israel, care a vorbit cu gura sa lui David, tatăl meu, și cu mâna sa a împlinit, zicând:

¹⁶ Din ziua în care am scos pe poporul meu Israel din Egipt, nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel pentru a construi o casă, ca numele meu să fie acolo; ci am ales pe David să fie peste poporul meu Israel.

¹⁷ Și a fost în inima lui David, tatăl meu, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeului lui Israel.

¹⁸ Și DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deoarece a fost în inima ta să construiești o casă numelui meu, ai făcut bine că aceasta a fost în inima ta.

¹⁹ Totuși nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale, el va construi casa pentru numele meu.

20 Și DOMNUL a împlinit cuvântul său pe care l-a spus și eu sunt înălțat în locul lui David, tatăl meu, și șed pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

21 Și am așezat acolo un loc pentru chivot, în care este legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului.

22 Și Solomon a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI, în prezența întregii adunări a lui Israel, și și-a întins mâinile spre cer;

23 Și a spus: DOAMNE, Dumnezeu lui Israel, nu este Dumnezeu asemenea ție, în ceruri deasupra, sau pe pământ dedesubt, care păzești legământul și mila față de servitorii tăi care umblă înaintea ta cu toată inima lor;

24 Care ai ținut față de servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis; tu ai vorbit de asemenea cu gura ta și ai împlinit aceasta cu mâna ta, precum este în această zi.

25 De aceea acum, DOAMNE Dumnezeu lui Israel, ține față de servitorul tău David, tatăl meu, ce i-ai promis, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat înaintea feței mele pentru a ședea pe tronul lui Israel; numai dacă vor lua seama copiii tăi la calea lor, ca să umble înaintea mea precum ai umblat tu înaintea mea.

26 Și acum, Dumnezeu lui Israel, să se adeverească, te rog, cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău David, tatăl meu.

27 Dar va locui Dumnezeu, într-adevăr, pe pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu cât mai puțin această casă pe care am construit-o?

28 Totuși dă atenție la rugăciunea servitorului tău și la cererea lui, DOAMNE Dumnezeu meu, pentru a da ascultare la strigătul și rugăciunea cu care se roagă servitorul tău înaintea ta în această zi;

29 Ca ochii tăi să fie deschiși spre această casă noapte și zi, spre locul despre care ai spus: Numele meu va fi acolo, ca să dai ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o va face spre locul acesta.

30 Și dă ascultare la cererea servitorului tău și a poporului tău, Israel, când se vor ruga spre locul acesta; și ascultă din cer, locul locuinței tale; și ascultă și iartă.

31 Dacă vreun om încalcă legea împotriva aproapelui său și un jurământ este pus asupra lui pentru a-l face să jure și jurământul vine înaintea altarului tău în această casă,

32 Atunci ascultă din cer și înfăptuiește și judecă pe servitorii tăi, condamnând pe cel stricat, pentru a aduce calea lui asupra capului său; și declarând drept pe cel drept, pentru a-i da conform dreptății lui.

33 Când poporul tău, Israel, este bătut înaintea dușmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta și se vor întoarce din nou la tine și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și îți vor face cerere în această casă,

34 Atunci ascultă din cer și iartă păcatul poporului tău, Israel, și adu-i din nou în țara pe care ai dat-o părinților lor.

35 Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre locul acesta și vor mărturisi numele tău și se vor întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui,

36 Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi și al poporului tău, Israel, ca să îi înveți calea cea bună pe care ar trebui să umble și dă ploaie peste țara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire.

³⁷ Dacă este în țară foamete, dacă este ciumă, tăciune în grâu, mană, lăcustă, sau dacă este omidă, dacă dușmanul lor îi asediază în țara cetăților lor, orice plagă, orice boală ar fi,

³⁸ Orice rugăciune și cerere este făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când își vor cunoaște, fiecare om plaga inimii lui, și își vor întinde mâinile spre această casă,

³⁹ Atunci ascultă din cer, locul locuinței tale, și iartă și înfăptuiește și dă fiecărui om conform căilor lui, a cărui inimă o cunoști; (pentru că tu, numai tu, cunoști inimile tuturor copiilor oamenilor),

⁴⁰ Ca ei să se teamă de tine în toate zilele cât trăiesc în țara pe care ai dat-o părinților noștri.

⁴¹ Mai mult, referitor la un străin, care nu este din poporul tău, Israel, ci vine dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău,

⁴² (Pentru că vor auzi de numele tău mare și de mâna ta puternică și de brațul tău întins), când va veni și se va ruga spre această casă,

⁴³ Ascultă din cer, locul locuinței tale, și înfăptuiește conform cu tot ce strigă străinul către tine; ca toate popoarele pământului să cunoască numele tău, pentru a se teme de tine, precum face poporul tău, Israel; și ei să știe că această casă, pe care am zidit-o eu, este chemată după numele tău.

⁴⁴ Dacă poporul tău iese la bătălie împotriva dușmanului său, oriunde îi vei trimite, și se vor ruga DOMNULUI spre cetatea pe care tu ai ales-o, și spre casa pe care eu am zidit-o pentru numele tău,

⁴⁵ Atunci ascultă din cer rugăciunea lor și cererea lor și susține cauza lor.

⁴⁶ Dacă ei vor păcătui împotriva ta (pentru că nu este om care să nu păcătuiască) și tu te vei mânia pe ei și îi vei da dușmanului, astfel încât ei îi vor duce captivi în țara dușmanului, departe sau aproape;

⁴⁷ Totuși dacă vor pune la inimă, în țara în care au fost duși captivi, și se pocăiesc și îți fac cerere în țara celor care i-au dus captivi, spunând: Am păcătuit, ne-am purtat pervers, am făcut stricăciune;

⁴⁸ Și astfel se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, în țara dușmanilor lor, care i-au dus captivi și se vor ruga ție spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, cetatea pe care tu ai ales-o și casa pe care am construit-o pentru numele tău;

⁴⁹ Atunci ascultă rugăciunea lor și cererea lor din cer, locul locuinței tale, și susține cauza lor,

⁵⁰ Și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta și toate fărădelegile lor, prin care au încălcat legea împotriva ta, și dă-le mângâiere înaintea celor care i-au dus captivi, ca să îi mângâie;

⁵¹ Pentru că ei sunt poporul tău și moștenirea ta, pe care ai scos-o din Egipt, din mijlocul cuptorului de fier;

⁵² Fie ochii tăi deschiși la cererea servitorului tău și la cererea poporului tău Israel, ca să le dai ascultare în tot ceea ce ei strigă către tine.

⁵³ Pentru că tu i-ai separat dintre toate popoarele pământului, pentru a fi moștenirea ta, precum ai vorbit prin mâna servitorului tău, Moise, când ai scos pe părinții noștri din Egipt, Doamne DUMNEZEULE.

⁵⁴ Și s-a întâmplat, că atunci când Solomon a terminat să se roage toată rugăciunea și cererea către DOMNUL, că el s-a ridicat dinaintea altarului DOMNULUI, unde era îngenuncheat pe genunchii săi cu mâinile întinse către cer.

55 Și a stat în picioare și a binecuvântat toată adunarea lui Israel cu voce tare, spunând:

56 Binecuvântat fie DOMNUL, care a dat odihnă poporului său, Israel, conform cu toate câte a promis; nu a lipsit niciun cuvânt din toată promisiunea bună, pe care a promis-o prin mâna servitorului său, Moise.

57 DOMNUL Dumnezeuul nostru să fie cu noi, precum a fost cu părinții noștri; să nu ne lase, nici să nu ne părăsească;

58 Ca să ne aplece inimile spre el, pentru a umbla în toate căile lui și pentru a păzi poruncile lui și statutele lui și judecățile lui, pe care le-a poruncit părinților noștri.

59 Și aceste cuvinte ale mele, cu care am făcut cerere înaintea DOMNULUI, să fie aproape de DOMNUL Dumnezeuul nostru ziua și noaptea, ca să susțină cauza servitorului său și cauza poporului său, Israel, precum va cere acest lucru;

60 Ca să cunoască toate popoarele pământului că DOMNUL este Dumnezeu și că nu este nimeni altul.

61 Inima voastră de aceea, să fie desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeuul nostru, pentru a umbla în statutele lui și pentru a păzi poruncile lui, ca în această zi.

62 Și împăratul și tot Israelul cu el au oferit sacrificiu înaintea DOMNULUI.

63 Și Solomon a oferit un sacrificiu de ofrande de pace, pe care l-a oferit DOMNULUI, douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au dedicat împăratul și toți copiii lui Israel, casa DOMNULUI.

64 În aceeași zi împăratul a sfințit mijlocul curții care era în fața casei DOMNULUI, pentru că acolo a adus ofrande arse și daruri de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace, pentru că altarul de aramă, care era înaintea DOMNULUI, era prea mic ca să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea ofrandelor de pace.

65 Și atunci Solomon și tot Israelul cu el a ținut o sărbătoare, o mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului, înaintea DOMNULUI Dumnezeuul nostru, șapte zile și șapte zile, paisprezece zile.

66 În ziua a opta a trimis poporul; și ei au binecuvântat pe împărat și au mers la corturile lor bucuroși și veseli în inimă pentru tot binele pe care DOMNUL îl făcuse servitorului său, David, și lui Israel, poporul său.

9

1 Și a fost așa, după ce Solomon a terminat de construit casa DOMNULUI și casa împăratului și toată dorința lui Solomon pe care a dorit să o împlinească,

2 DOMNUL i s-a arătat lui Solomon a doua oară, precum i se arătase la Gabaon.

3 Și DOMNUL i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și cererea ta, pe care ai făcut-o înaintea mea; am sfințit această casă, pe care ai construit-o, pentru a pune numele meu acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea vor fi acolo întotdeauna.

4 Și dacă vei umbla înaintea mea, precum tatăl tău, David, a umblat în integritate a inimii și în cinste, pentru a face conform cu tot ce ți-am poruncit, și vei păzi statutele mele și judecățile mele,

5 Atunci voi întemeia tronul împărăției tale peste Israel pentru totdeauna, precum am vorbit lui David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat pe tronul lui Israel.

⁶ Dar dacă cumva vă veți întoarce de la a mă urma, voi sau copiii voștri, și nu veți păzi poruncile mele și statutele mele pe care le-am pus înaintea voastră, ci veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți închina lor;

⁷ Atunci voi stârpi pe Israel din țara pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca dinaintea feței mele; și Israel va fi un proverb și o zicătoare printre toate popoarele;

⁸ Și această casă, ce este înaltă, oricine va trece pe lângă ea va fi înmărmurit și va șuiera către ea; și vor spune: De ce a făcut DOMNUL astfel țării acesteia și casei acesteia?

⁹ Și vor răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul lor, care i-a scos pe pământii lor din țara Egiptului și au apucat pe alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit; de aceea a adus DOMNUL asupra lor tot acest rău.

¹⁰ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani după ce Solomon construisese cele două case, casa DOMNULUI și casa împăratului,

¹¹ (Și Hiram, împăratul Tirului, îl aproviziona pe Solomon cu cedri și brazi și aur, conform cu toată dorința lui), că împăratul Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileei.

¹² Și Hiram a ieșit din Tir pentru a vedea cetățile pe care Solomon i le dăduse; și ele nu i-au plăcut.

¹³ Și a spus: Ce sunt aceste cetăți pe care mi le-ai dat, fratele meu? Și le-a numit țara Cabul până în această zi.

¹⁴ Și Hiram a trimis împăratului o sută douăzeci de talași de aur.

¹⁵ Și acesta este motivul pentru tributul de oameni pe care împăratul Solomon l-a ridicat, pentru a construi casa DOMNULUI și propria lui casă și Milo și zidul Ierusalimului și Hațor și Meghido și Ghezer.

¹⁶ Fiindcă Faraon, împăratul Egiptului, se urcase și luase Ghezerul și îl arsese cu foc și îi ucisese pe canaanii care locuiau în cetate și o dăduse zestre fiicei sale, soția lui Solomon.

¹⁷ Și Solomon a construit Ghezerul și Bet-Horonul de jos,

¹⁸ Și Baalatul și Tadmorul în pustie, în țară,

¹⁹ Și toate cetățile pentru rezerve pe care Solomon le avea și cetățile pentru carele lui și cetățile pentru călăreții lui și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și în toată țara stăpânirii sale.

²⁰ Și tot poporul care era rămas dintre amoriți, hetiți, fereziți, heviți și iebusiți, care nu erau dintre copiii lui Israel,

²¹ Pe copiii lor care rămăseseră după ei în țară, pe care copiii lui Israel de asemenea nu i-au putut nimici în întregime, peste aceia Solomon a ridicat un tribut de robie până în această zi.

²² Dar dintre fiii lui Israel, Solomon nu a făcut robi; ci ei erau oameni de război și servitori ai săi și prinți ai săi și căpetenii ale sale și conducători ai celor sale și călăreți ai săi.

²³ Aceștia erau mai marii ofițerilor care erau peste lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci, care supravegheau poporul care lucra în lucrare.

²⁴ Dar fiica lui Faraon s-a urcat din cetatea lui David la casa ei pe care Solomon o construisese pentru ea; atunci a construit el Milo.

²⁵ Și de trei ori într-un an Solomon aducea ofrande arse și ofrande de pace pe altarul pe care îl zidise DOMNULUI și ardea tămâie pe altarul care era înaintea DOMNULUI. Astfel el a terminat casa.

²⁶ Și împăratul Solomon a făcut o flotă de corăbii în Ețion-Gheber, care este lângă Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului.

²⁷ Și Hiram a trimis în flotă pe servitorii săi, marinari care aveau cunoștință despre mare, cu servitorii lui Solomon.

²⁸ Și au venit la Ofir și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, și i-l-au adus împăratului Solomon.

10

¹ Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon în lucruri referitoare la numele DOMNULUI, a venit să îl încerce cu întrebări grele.

² Și a venit la Ierusalim cu un alai foarte mare, cu cămile care purtau mirodenii și foarte mult aur, și cu pietre prețioase; și când a venit la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei.

³ Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; nu a fost niciun lucru ascuns pentru împărat, pe care să nu i-l fi spus.

⁴ Și când împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și casa pe care el o construise,

⁵ Și mâncarea de la masa lui și ținuta servitorilor lui și atenția servitorilor lui și hainele lor și paharnicii lui și urcușul lui pe care urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea.

⁶ Și a spus împăratului: A fost adevărată vorbirea pe care am auzit-o în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta.

⁷ Totuși, nu am crezut aceste cuvinte, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, nici jumătate nu mi s-a spus, înțelepciunea ta și prosperitatea ta întrec faima despre care am auzit.

⁸ Ferice de oamenii tăi, ferice de acești servitori ai tăi, care stau în picioare continuu înaintea ta și care ascultă înțelepciunea ta.

⁹ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care și-a găsit plăcere în tine, ca să te pună pe tronul lui Israel, pentru că DOMNUL a iubit pe Israel pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat, pentru a face judecată și dreptate.

¹⁰ Și ea a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și foarte multe mirodenii și pietre prețioase; nu a mai venit o atât de mare abundență de mirodenii ca cele pe care împărăteasa din Seba le-a dat împăratului Solomon.

¹¹ Și de asemenea flota lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir foarte mult lemn de santal și pietre prețioase.

¹² Și împăratul a făcut, din lemnele de santal, stâlpi pentru casa DOMNULUI și pentru casa împăratului, harpe de asemenea și psalterioane pentru cântăreți; nu a venit astfel de lemn de santal, nici nu s-a mai văzut până în această zi.

¹³ Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit ea, orice a cerut, în afară de ceea ce i-a dat Solomon din darul lui împărătesc. Astfel, ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei.

¹⁴ Și greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur,

¹⁵ În afară de ce avea de la comercianți și din comerțul comercianților de mirodenii și de la toți împărații Arabiei și de la guvernatorii țării.

¹⁶ Și împăratul Solomon a făcut două sute de paveze de aur bătut, șase sute de șekeli de aur au intrat la o pavază.

¹⁷ Și el a făcut trei sute de scuturi de aur bătut, a folosit trei mine de aur la un scut; și împăratul le-a pus în casa pădurii Libanului.

¹⁸ Mai mult, împăratul a făcut un tron mare de fildeș și l-a placat cu cel mai bun aur.

¹⁹ Tronul avea șase trepte și vârful tronului era rotund pe dinapoia sa; și erau rezemători de fiecare parte a locului de șezut și doi lei stăteau lângă rezemători.

²⁰ Și doisprezece lei stăteau acolo de o parte și de alta pe cele șase trepte; nu era făcut ceva asemănător în nicio împărăție.

²¹ Și toate vasele de băut ale împăratului Solomon erau de aur și toate vasele casei pădurii Libanului erau de aur pur; niciunul nu era de argint, care era socotit ca nimic în zilele lui Solomon.

²² Pentru că împăratul avea pe mare o flotă din Tarsis cu flota lui Hiram; o dată la trei ani venea flota de corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni.

²³ Astfel împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și în înțelepciune.

²⁴ Și tot pământul căuta fața lui Solomon, pentru a auzi înțelepciunea lui, pe care Dumnezeu o pusese în inima lui.

²⁵ Și fiecare își aducea darul său: vase de argint și vase de aur și haine și arme și mirodenii și cai și catări, o măsură an de an.

²⁶ Și Solomon a adunat care și călăreți; și a avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile unde se țineau carele și în Ierusalim, cu împăratul.

²⁷ Și împăratul a făcut argintul la Ierusalim să fie ca pietrele și cedrii i-a făcut să fie ca sicomorii care sunt în vale, din abundență.

²⁸ Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și în împletit; comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț.

²⁹ Și un car venea și ieșea din Egipt pentru șase sute de șekeli de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel pentru toți împărații heteților și pentru împărații Siriei, au adus acestea prin mijloacele lor.

11

¹ Dar împăratul Solomon a iubit multe femei străine, împreună cu fiica lui Faraon: femei ale moabiților, amoniților, edomiților, sidonienilor și hitiților;

² Dintre națiunile referitor la care DOMNUL spusese copiilor lui Israel: Să nu intrați la ele, nici ele să nu intre la voi; căci într-adevăr ele vă vor întoarce inima după dumnezeii lor; Solomon s-a alipit de acestea în iubire.

³ Și el avea șapte sute de soții, prințese, și trei sute de concubine; și soțiile lui i-au întors inima.

⁴ Fiindcă s-a întâmplat, când a îmbătrânit Solomon, că soțiile lui i-au întors inima după alți dumnezei; și inima lui nu a fost desăvârșită cu DOMNUL Dumnezeuul său, precum a fost inima lui David, tatăl său.

⁵ Fiindcă Solomon a mers după Astarteea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților.

⁶ Și Solomon a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și nu a mers pe deplin după DOMNUL, precum a făcut David, tatăl său.

⁷ Atunci Solomon a construit o înălțime pentru Chemoș, urâciunea Moabului, pe dealul care este înaintea Ierusalimului, și pentru Moloh, urâciunea copiilor lui Amon.

⁸ Și la fel a făcut pentru toate soțiile lui străine, care ardeau tămâie și sacrificau dumnezeilor lor.

⁹ Și DOMNUL s-a mâniat pe Solomon, pentru că inima lui era întoarsă de la DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care i se arătase de două ori,

¹⁰ Și îi poruncise referitor la acest lucru, să nu meargă după alți dumnezei; dar el nu a păzit ceea ce DOMNUL poruncise.

¹¹ De aceea DOMNUL i-a spus lui Solomon: Pentru că ai făcut acest lucru, și nu ai ținut legământul meu și statutele mele, pe care ți le-am poruncit, voi rupe negreșit împărăția de la tine și o voi da servitorului tău.

¹² Totuși, nu voi face aceasta în zilele tale din cauza lui David, tatăl tău, ci o voi rupe din mâna fiului tău.

¹³ Totuși, nu voi rupe toată împărăția; ci voi da un trib fiului tău, din cauza lui David, servitorul meu, și din cauza Ierusalimului pe care l-am ales.

¹⁴ Și DOMNUL a stârnit un potrivnic lui Solomon, pe Hadad edomitul; el era din sămânța împăratului din Edom.

¹⁵ Fiindcă s-a întâmplat, când era David în Edom și Ioab, căpetenia oștirii, se urcase să înmormânteze pe cei uciși, după ce lovise fiecare parte bărbătească în Edom,

¹⁶ (Pentru că șase luni a rămas Ioab acolo cu tot Israelul, până când a stârpit fiecare parte bărbătească în Edom),

¹⁷ Că Hadad a fugit, el și anumiți edomiți dintre servitorii tatălui său cu el, pentru a merge în Egipt; Hadad fiind încă un copil mic.

¹⁸ Și ei s-au ridicat din Madian și au venit la Paran; și au luat cu ei oameni din Paran și au venit în Egipt, la Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat o casă și i-a rânduit merinde și i-a dat pământ.

¹⁹ Și Hadad a găsit mare favoare în ochii lui Faraon, astfel încât el i-a dat de soție pe sora propriei lui soții, pe sora împărătesei Tahpenes.

²⁰ Și sora Tahpenei i-a născut pe Ghenubat, fiul său, pe care Tahpenes l-a înțărcat în casa lui Faraon; și Ghenubat a fost în casa lui Faraon între fiii lui Faraon.

²¹ Și când Hadad a auzit din Egipt că David a adormit cu părinții săi și că Ioab, căpetenia oștirii, era mort, Hadad i-a spus lui Faraon: Lasă-mă să plec, să merg în țara mea.

²² Atunci Faraon i-a spus: Dar ce ți-a lipsit cu mine, că, iată, tu cauți să mergi în țara ta? Și el a răspuns: Nimic, totuși oricum dă-mi drumul.

²³ Și Dumnezeu i-a stârnit un alt potrivnic, pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer, împăratul din Țoba;

²⁴ Și el a adunat la sine oameni și a devenit căpetenie peste o ceată când David a ucis pe cei din Țoba, și au mers la Damasc și au locuit acolo și au domnit în Damasc.

²⁵ Și el a fost un potrivnic lui Israel în toate zilele lui Solomon, pe lângă ticăloșia pe care a făcut-o Hadad și el a detestat pe Israel și a domnit peste Siria.

²⁶ Și Ieroboam, fiul lui Nebat, un efratit din Țereda, servitorul lui Solomon, numele mamei lui fiind Țerua, o femeie văduvă, chiar și el și-a ridicat mâna împotriva împăratului.

²⁷ Și acesta a fost motivul pentru care el și-a ridicat mâna împotriva împăratului: Solomon a construit Milo și a reparat spărturile cetății lui David, tatăl său.

²⁸ Și bărbatul Ieroboam era un războinic viteaz; și Solomon, văzând că tânărul era sârguincios, l-a făcut conducător peste toată sarcina casei lui Iosif.

²⁹ Și s-a întâmplat în acel timp, când Ieroboam a ieșit din Ierusalim, că profetul Ahia șilonitul, l-a găsit pe cale; și el se îmbrăcase cu o haină nouă; și cei doi erau singuri pe câmp;

³⁰ Și Ahiia a apucat haina cea nouă care era pe el și a rupt-o în douăsprezece bucăți;

³¹ Și i-a spus lui Ieroboam: Ia-ți zece bucăți, pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon și îți voi da ție zece triburi;

³² (Dar el va avea un trib, din cauza servitorului meu David și din cauza Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o dintre toate triburile lui Israel);

³³ Deoarece ei m-au părăsit și s-au închinat Astarteei, zeița sidonienilor, lui Chemoș, dumnezeul moabiților, și lui Milcom, dumnezeul copiilor lui Amon, și nu au umblat în căile mele, pentru a face ceea ce este drept în ochii mei și pentru a ține statutele mele și judecățile mele, precum a făcut David, tatăl lui.

³⁴ Totuși, nu voi lua toată împărăția din mâna lui; ci îl voi face prinț toate zilele vieții lui din cauza lui David, servitorul meu, pe care l-am ales, fiindcă el a păzit poruncile mele și statutele mele;

³⁵ Dar voi lua împărăția din mâna fiului său și ți-o voi da ție, zece triburi.

³⁶ Și fiului său îi voi da un trib, astfel încât David, servitorul meu, să aibă o lumină întotdeauna înaintea mea în Ierusalim, cetatea pe care mi-am ales-o pentru a-mi pune numele acolo.

³⁷ Și te voi lua pe tine și vei domni conform cu tot ce sufletul tău dorește și vei fi împărat peste Israel.

³⁸ Și va fi astfel, dacă vei da ascultare la tot ce eu îți poruncesc și vei umbla în căile mele și vei face ce este drept în ochii mei, pentru a păzi statutele mele și poruncile mele, precum a făcut David, servitorul meu, că voi fi cu tine și îți voi zidi o casă sigură, precum am zidit pentru David și îți voi da ție pe Israel.

³⁹ Și pentru aceasta voi chinui sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna.

⁴⁰ Solomon a căutat de aceea să îlucidă pe Ieroboam. Și Ieroboam s-a ridicat și a fugit în Egipt, la Șișac, împăratul Egiptului, și a fost în Egipt până la moartea lui Solomon.

⁴¹ Și restul faptelor lui Solomon și tot ce a făcut el și înțelepciunea lui, nu sunt ele scrise în cartea faptelor lui Solomon?

⁴² Și timpul cât Solomon a domnit în Ierusalim peste tot Israelul a fost patruzeci de ani.

⁴³ Și Solomon a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

12

¹ Și Roboam a mers la Sihem, pentru că tot Israelul venise la Sihem să îl facă împărat.

² Și s-a întâmplat, când Ieroboam, fiul lui Nebat, care era încă în Egipt, a auzit despre aceasta, (fiindcă el fugise din prezența împăratului Solomon și Ieroboam locuia în Egipt),

³ Că ei au trimis și l-au chemat. Și Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit și i-au vorbit lui Roboam, spunând:

⁴ Tatăl tău ne-a făcut jugul apăsător; de aceea acum, fă servirea apăsătoare a tatălui tău și jugul lui cel greu pe care l-a pus asupra noastră, mai ușor, și noi îți vom servi.

⁵ Și el le-a spus: Plecați pentru încă trei zile, apoi veniți din nou la mine. Și poporul a plecat.

⁶ Și împăratul Roboam s-a consultat cu bătrânii, care stătuseră în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, pe când el încă trăia și a spus: Cum mă sfătuiți voi să răspund acestui popor?

⁷ Și ei i-au vorbit, spunând: Dacă vei fi un servitor al acestui popor în această zi și le vei servi și le vei răspunde și vei vorbi cuvinte bune către ei, atunci ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna.

⁸ Dar el a părăsit sfatul bătrânilor, pe care i l-au dat și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră împreună cu el și care stăteau în picioare înaintea lui;

⁹ Și le-a spus: Ce sfat ne dați voi ca să putem răspunde acestui popor, care mi-a vorbit, zicând: Ușurează jugul pe care tatăl tău l-a pus asupra noastră?

¹⁰ Și tinerii care crescuseră cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să vorbești acestui popor care ți-a vorbit, spunând: Tatăl tău a îngreunat jugul nostru, dar tu ușurează-ni-l; astfel să le spui: Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.

¹¹ Și acum, dacă tatăl meu v-a încărcat cu un jug greu, eu voi adăuga la jugul vostru: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni.

¹² Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, precum împăratul rânduisese, spunând: Veniți din nou la mine a treia zi.

¹³ Și împăratul a răspuns poporului cu asprime și a părăsit sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii;

¹⁴ Și le-a vorbit după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu a îngreunat jugul vostru, dar eu voi adăuga la jugul vostru; tatăl meu de asemenea v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni.

¹⁵ De aceea împăratul nu a dat ascultare poporului; deoarece cauza era de la DOMNUL, ca să își poată împlini spusa pe care DOMNUL o vorbise prin Ahia și Ieronimul lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

¹⁶ Astfel, când tot Israelul a văzut că împăratul nu le-a dat ascultare, poporul a răspuns împăratului, zicând: Ce parte avem noi în David? Nici nu avem o moștenire în fiul lui Isai; la corturile tale, Israele; acum vezi-ți de casa ta, Davide. Astfel Israel a plecat la corturile sale.

¹⁷ Dar cât despre copiii lui Israel care locuiau în cetățile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei.

¹⁸ Atunci împăratul Roboam a trimis pe Adoram, care era peste taxă; și tot Israelul l-a împoșcat cu pietre, încât el a murit. De aceea împăratul Roboam s-a grăbit să se urce în carul său, pentru a fugi la Ierusalim.

¹⁹ Astfel Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.

²⁰ Și s-a întâmplat, când tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a întors, că au trimis și l-au chemat la adunare și l-au făcut împărat peste tot Israelul; nu era nimeni care urma casa lui David, decât singur tribul lui Iuda.

²¹ Și când Roboam a venit la Ierusalim, el a adunat toată casa lui Iuda, cu tribul lui Beniamin, o sută optzeci de mii de oameni aleși, care erau războinici, pentru a lupta împotriva casei lui Israel, pentru a aduce împărăția din nou la Roboam, fiul lui Solomon.

²² Dar cuvântul lui Dumnezeu a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând:

²³ Vorbește-i lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin și rămășiței poporului, spunând:

²⁴ Astfel spune DOMNUL: Să nu vă urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri, copiii lui Israel; întoarceți-vă fiecare om la casa lui, pentru că acest

lucru este de la mine. Ei au dat ascultare cuvântului DOMNULUI și s-au întors să plece, conform cuvântului DOMNULUI.

²⁵ Atunci Ieroboam a construit Sihemul în muntele Efraim și a locuit acolo; și a ieșit de acolo și a construit Penueelul.

²⁶ Și Ieroboam a spus în inima sa: Acum împărăția se va întoarce la casa lui David;

²⁷ Dacă acest popor urcă pentru a aduce sacrificiu în casa DOMNULUI la Ierusalim, atunci inima acestui popor se va întoarce din nou la domnul lor, la Roboam, împăratul lui Iuda, și pe mine mă vor ucide și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.

²⁸ De aceea împăratul s-a sfătuit și a făcut doi viței de aur și le-a spus: Este prea mult pentru voi să urcați la Ierusalim: iată, Israele, dumnezeii tăi care te-au scos din țara Egiptului.

²⁹ Și a pus pe unul în Betel și pe celălalt l-a pus în Dan.

³⁰ Și acest lucru a devenit un păcat; fiindcă poporul a mers să se închine înaintea unuia, până la Dan.

³¹ Și el a făcut o casă a înălțimilor și a făcut preoți din cei mai de jos oameni, care nu erau dintre fiii lui Levi.

³² Și Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care este în Iuda, și a oferit pe altar. Astfel a făcut el în Betel, sacrificând vițelilor pe care îi făcuse; și a așezat în Betel pe preoții înălțimilor pe care el le făcuse.

³³ Astfel el a oferit pe altarul pe care îl făcuse în Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care el o plănuise din inima lui; și a rânduit o sărbătoare pentru copiii lui Israel; și a oferit pe altar și a ars tămâie.

13

¹ Și, iată, a venit un om al lui Dumnezeu din Iuda prin cuvântul DOMNULUI la Betel; și Ieroboam stătea în picioare lângă altar pentru a arde tămâie.

² Și el a strigat împotriva altarului prin cuvântul DOMNULUI și a spus: Altarul, altarule, astfel spune DOMNUL: Iată, un fiu se va naște casei lui David, pe nume Iosia; și pe tine, el va oferi pe preoții înălțimilor, care ard tămâie pe tine și oase de oameni vor fi arse pe tine.

³ Și a dat un semn în acea zi, spunând: Acesta este semnul despre care DOMNUL a vorbit: Iată, altarul va fi despicat și cenușa care este pe el va fi vărsată.

⁴ Și s-a întâmplat, când împăratul Ieroboam a auzit spusa omului lui Dumnezeu, pe care a strigat-o împotriva altarului din Betel, că și-a întins mâna de la altar, spunând: Prindeți-l. Și mâna pe care o întinsese împotriva lui, s-a uscat, astfel încât nu a putut să o tragă din nou la el.

⁵ Altarul de asemenea s-a despicat și cenușa s-a vărsat de pe altar, conform cu semnul pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin cuvântul DOMNULUI.

⁶ Și împăratul a răspuns și a zis omului lui Dumnezeu: Roagă acum fața DOMNULUI Dumnezeului tău și roagă-te pentru mine, ca mâna mea să îmi fie refăcută. Și omul lui Dumnezeu a implorat pe DOMNUL și mâna împăratului i-a fost refăcută din nou, și mâna a devenit precum era înainte.

⁷ Și împăratul i-a spus omului lui Dumnezeu: Vino acasă cu mine și răcorește-te și îți voi da o răsplată.

⁸ Și omul lui Dumnezeu a spus împăratului: Dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi intra cu tine, nici nu voi mânca pâine nici nu voi bea apă în acest loc;

⁹ Pentru că astfel mi s-a poruncit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, nici să nu te întorci pe aceeași cale pe care ai venit.

¹⁰ Astfel el a mers pe altă cale și nu s-a întors pe calea pe care venise la Betel.

¹¹ Și acolo în Betel locuia un profet bătrân; și fiii săi au venit și i-au spus toate lucrările pe care omul lui Dumnezeu le făcuse în acea zi în Betel; cuvintele pe care le spusese împăratului, pe acestea le-au spus de asemenea tatălui lor.

¹² Și tatăl lor le-a spus: Pe ce cale a mers el? Și fiii săi văzuseră pe ce cale mersese omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.

¹³ Și a spus fiilor săi: Înșeuțați-mi măgarul. Astfel ei i-au înșeuat măgarul; și a călărit pe el,

¹⁴ Și a mers după omul lui Dumnezeu și l-a găsit șezând sub un stejar; și i-a spus: Ești tu omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda? Și el a spus: Eu sunt.

¹⁵ Atunci el i-a spus: Vino acasă cu mine și mănâncă pâine.

¹⁶ Iar el a spus: Nu pot să mă întorc cu tine, nici să intru cu tine; nici nu voi mânca pâine, nici nu voi bea apă cu tine în acest loc;

¹⁷ Pentru că mi s-a spus prin cuvântul DOMNULUI: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo, nici să te întorci din nou pe calea pe care ai venit.

¹⁸ El i-a spus: Eu sunt de asemenea profet precum ești și tu; și un înger mi-a vorbit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Adu-l înapoi cu tine la casa ta, ca să mănânce pâine și să bea apă. Dar el îl mințea.

¹⁹ Astfel el s-a întors cu el și a mâncat pâine în casa lui și a băut apă.

²⁰ Și s-a întâmpilat, pe când ședea la masă, că a venit cuvântul DOMNULUI la profetul care îl adusese înapoi;

²¹ Și el a strigat către omul lui Dumnezeu care venise din Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL: Pentru că nu ai făcut ce a poruncit gura DOMNULUI și nu ai păzit porunca pe care DOMNUL Dumnezeu tău ți-o poruncise,

²² Ci ai venit înapoi și ai mâncat pâine și ai băut apă în locul despre care DOMNUL ți-a spus: Să nu mănânci pâine și să nu bei apă; trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi.

²³ Și s-a întâmpilat, după ce a mâncat pâine și după ce a băut, că a înșeuat măgarul pentru el, adică, pentru profetul pe care îl întorsese.

²⁴ Și după ce a plecat, l-a întâlnit pe cale un leu și l-a ucis; și trupul său mort era aruncat în cale și măgarul stătea lângă el, leul de asemenea stătea lângă trupul mort.

²⁵ Și, iată, au trecut niște oameni și au văzut trupul mort aruncat în cale și leul stând lângă trupul mort; și au venit și au spus aceasta în cetatea unde locuia profetul cel bătrân.

²⁶ Și când profetul care îl adusese înapoi din cale a auzit despre aceasta, a spus: Este omul lui Dumnezeu, care nu a făcut ce a poruncit cuvântul DOMNULUI; pentru aceasta DOMNUL l-a dat leului, care l-a sfâșiat și l-a ucis, conform cuvântului DOMNULUI, pe care i-l spusese.

²⁷ Și a vorbit fiilor săi, zicând: Înșeuțați-mi măgarul. Și l-au înșeuat.

²⁸ Și a mers și a găsit trupul său mort aruncat în cale și măgarul și leul stând lângă trupul mort; leul nu mâncase trupul mort, nici nu sfâșiasse măgarul.

²⁹ Și profetul a ridicat trupul mort al omului lui Dumnezeu și l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și profetul cel bătrân a intrat în cetate, pentru a-l jeli și pentru a-l îngropa.

³⁰ Și a pus trupul său mort în propriul său mormânt; și ei l-au jelit, spunând: Vai, fratele meu!

³¹ Și s-a întâmplat, după ce l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, spunând: La moartea mea, înmormântați-mă în mormântul unde este înmormântat omul lui Dumnezeu; să îmi puneți oasele lângă oasele lui;

³² Fiindcă spusa pe care el a strigat-o prin cuvântul DOMNULUI împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor caselor înălțimilor care sunt în cetățile din Samaria, se va întâmpla negreșit.

³³ După acest lucru Ieroboam nu s-a întors de la calea lui cea rea, ci a făcut din nou, din oamenii cei mai de jos, preoți ai înălțimilor; oricine voia, îl consacra și el devenea unul din preoții înălțimilor.

³⁴ Și acest lucru a fost păcat casei lui Ieroboam, chiar până la stârpire și nimicire de pe fața pământului.

14

¹ În timpul acela Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit.

² Și Ieroboam i-a spus soției sale: Ridică-te, te rog, și deghizează-te, ca să nu fii cunoscută că ești soția lui Ieroboam; și mergi la Șilo; iată, acolo este profetul Ahiia, care mi-a spus că voi fi împărat peste acest popor.

³ Și ia cu tine zece pâini și turte și un urciur cu miere și mergi la el: el îți va spune ce i se va întâmpla copilului.

⁴ Și soția lui Ieroboam a făcut astfel și s-a ridicat și a mers la Șilo și a venit la casa lui Ahiia. Dar Ahiia nu putea să vadă, pentru că ochii lui se întunecaseră din cauza bătrâneții.

⁵ Și DOMNUL i-a spus lui Ahiia: Iată, soția lui Ieroboam vine să te întrebe un lucru pentru fiul ei, pentru că este bolnav; și așa și așa să îi vorbești, pentru că atunci când va intra, se va preface a fi altă femeie.

⁶ Și s-a întâmplat, când Ahiia a auzit sunetul picioarelor ei, pe când intra pe ușă, că el i-a spus: Intră, tu soție a lui Ieroboam; de ce te prefaci a fi alta? Pentru că eu sunt trimis la tine cu vești grele.

⁷ Du-te, spune lui Ieroboam: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Deși te-am înălțat din mijlocul poporului și te-am făcut prinț peste poporul meu, Israel,

⁸ Și am rupt împărăția de la casa lui David și ți-am dat-o ție, totuși nu ai fost ca servitorul meu David, care a păzit poruncile mele și care m-a urmat cu toată inima sa, pentru a face numai ceea ce era drept în ochii mei;

⁹ Ci ai făcut rău mai mult decât toți câți au fost înaintea ta; fiindcă ai mers și ți-ai făcut alți dumnezei și chipuri turnate, pentru a mă provoca la mânie și m-ai aruncat în spatele tău;

¹⁰ De aceea, iată, voi aduce răul asupra casei lui Ieroboam și voi stârpi de la Ieroboam, pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel, și voi îndepărta rămășița casei lui Ieroboam, precum omul îndepărtează balega, până când se duce toată.

¹¹ Pe cel ce moare din Ieroboam în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel care moare în câmp îl vor din mânca păsările cerului, pentru că DOMNUL a vorbit aceasta.

¹² Ridică-te de aceea, mergi acasă; și când picioarele tale vor intra în cetate, copilul va muri.

¹³ Și tot Israelul va jeli pentru el și îl vor îngropa, pentru că numai el din Ieroboam va intra în mormânt, pentru că numai în el s-a găsit ceva bun față de DOMNUL Dumnezeu lui Israel, în casa lui Ieroboam.

¹⁴ Mai mult, DOMNUL își va ridica un împărat peste Israel, care va stârpi casa lui Ieroboam în acea zi, dar ce spun? Chiar acum.

¹⁵ Fiindcă DOMNUL va lovi pe Israel, precum o trestie este scuturată în apă și va dezrădăcina pe Israel din această țară bună, pe care a dat-o părinților lor și îi va împrăștia dincolo de râu, deoarece și-au făcut dumbrăvi, provocând pe DOMNUL la mânie.

¹⁶ Și el va părăsi pe Israel din cauza păcatelor lui Ieroboam, care a păcătuit și care a făcut pe Israel să păcătuiască.

¹⁷ Și soția lui Ieroboam s-a ridicat și a plecat și a venit la Tirta; și când a ajuns la pragul ușii, copilul a murit.

¹⁸ Și l-au îngropat; și tot Israelul a jeli pentru el, conform cuvântului DOMNULUI, pe care el îl vorbea prin mâna servitorului său, profetul Ahia.

¹⁹ Și restul faptelor lui Ieroboam, cum s-a războit și cum a domnit, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

²⁰ Și zilele cât Ieroboam a domnit au fost douăzeci și doi de ani; și a adormit cu părinții săi și Nadab, fiul său, a domnit în locul său.

²¹ Și Roboam, fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Roboam era în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile lui Israel, ca să își pună numele său acolo. Și numele mamei lui era Naama, o amonită.

²² Și Iuda a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI; și l-au provocat la gelozie cu păcatele lor pe care le-au făcut, mai mult decât tot ce făcuseră părinții lor.

²³ Fiindcă ei și-au zidit de asemenea înălțimi și idoli și dumbrăvi pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde.

²⁴ Și erau de asemenea sodomii în țară, care au făcut conform cu toate urâciunile națiunilor pe care DOMNUL le alungase dinaintea copiilor lui Israel.

²⁵ Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, că Șișac, împăratul Egiptului, s-a urcat împotriva Ierusalimului;

²⁶ Și a luat tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului; a luat chiar tot; și a luat toate scuturile de aur pe care Solomon le făcuse.

²⁷ Și împăratul Roboam a făcut în locul lor scuturi de aramă și le-a încredințat în mâinile mai marei gărzii, care păzea ușa casei împăratului.

²⁸ Și s-a întâmplat când împăratul intra în casa DOMNULUI, că garda le purta și le aducea înapoi în camera gărzii.

²⁹ Și restul faptelor lui Roboam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

³⁰ Și a fost război între Roboam și Ieroboam, în toate zilele lor.

³¹ Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și numele mamei lui era Naama, o amonită. Și Abiam, fiul său, a domnit în locul său.

15

¹ Și în anul al optsprezecelea al împăratului Ieroboam, fiul lui Nebat, Abiam

a domnit peste Iuda.

² Trei ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui era Maaca, fiica lui Abișalom.

³ Și el a umblat în toate păcatele tatălui său, pe care le făcuse înaintea lui; și inima lui nu a fost împăcată cu DOMNUL Dumnezeuul lui, ca inima lui David, tatăl său.

⁴ Totuși, din cauza lui David, DOMNUL Dumnezeuul său i-a dat o candelă în Ierusalim, pentru a înălța pe fiul său după el și pentru a întemeia Ierusalimul;

⁵ Deoarece David făcuse ceea ce era drept în ochii DOMNULUI și nu se abătuse de la niciun lucru pe care i-l poruncise el în toate zilele vieții sale, în afară de fapta cu Urie hititul.

⁶ Și a fost război între Roboam și Ieroboam în toate zilele vieții lui.

⁷ Și restul faptelor lui Abiiaam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Și a fost război între Abiiaam și Ieroboam.

⁸ Și Abiiaam a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat în cetatea lui David; și fiul său, Asa, a domnit în locul său.

⁹ Și în al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, Asa a domnit peste Iuda.

¹⁰ Și patruzeci și unu de ani a domnit el în Ierusalim. Și numele mamei lui era Maaca, fiica lui Abișalom.

¹¹ Și Asa a făcut ceea ce era drept în ochii DOMNULUI, precum a făcut David, tatăl său.

¹² Și a alungat pe sodomiți din țară și a îndepărtat toți idoli pe care tatăl său îi făcuse.

¹³ Și de asemenea pe Maaca, mama sa, chiar pe ea a îndepărtat-o de la a fi împărăteasă, pentru că făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a distrus idolul și l-a ars lângă pâraul Chedron.

¹⁴ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; totuși inima lui Asa a fost împăcată cu DOMNUL în toate zilele sale.

¹⁵ Și el a adus lucrurile pe care tatăl său le dedicase și lucrurile pe care el însuși le dedicase, în casa DOMNULUI: argint și aur și vase.

¹⁶ Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor.

¹⁷ Și Baașa, împăratul lui Israel, s-a urcat împotriva lui Iuda și a zidit Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda.

¹⁸ Atunci Asa a luat tot argintul și aurul care era rămas în tezaurele casei DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și le-a dat în mâna servitorilor săi și împăratul Asa i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia în Damasc, spunând:

¹⁹ Este alianță între mine și tine și între tatăl meu și tatăl tău: iată, ți-am trimis un dar de argint și aur; vino și rupe înțelegerea ta cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să plece de la mine.

²⁰ Astfel Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis pe căpeteniile oștirilor sale împotriva cetăților lui Israel și au lovit Iionul și Danul și Abel-Bet-Maaca și tot Chinerotul, împreună cu toată țara lui Neftali.

²¹ Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că s-a oprit de la construirea Ramei și a locuit în Tirța.

²² Atunci împăratul Asa a făcut o proclamație prin tot Iuda; nimeni nu a fost scutit; și au îndepărtat pietrele de la Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construise; și împăratul Asa a zidit cu ele Gheba lui Beniamin și Mițpa.

²³ Restul faptelor lui Asa și toată puterea lui și tot ce a făcut și cetățile pe care le-a construit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși în timpul bătrâneții sale a fost bolnav de picioare.

²⁴ Și Asa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său.

²⁵ Și Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și el a domnit peste Israel doi ani.

²⁶ Și a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în păcatul lui, prin care a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁷ Și Baașa, fiul lui Ahia, din casa lui Isahar, a uneltit împotriva lui; și Baașa l-a lovit la Ghibeton, care aparținea filistenilor; fiindcă Nadab și tot Israelul asediau Ghibetonul.

²⁸ Chiar în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Baașa l-a ucis și a domnit în locul său.

²⁹ Și s-a întâmplat, când a domnit, că el a lovit toată casa lui Ieroboam; nu a lăsat lui Ieroboam pe vreunul care sufla, până când l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise prin servitorul său, Ahia și Itonitul;

³⁰ Din cauza păcatelor lui Ieroboam cu care păcătuise și prin care făcuse pe Israel să păcătuiască, prin provocarea cu care îl provocase pe DOMNUL Dumnezeu al lui Israel la mânie.

³¹ Și restul faptelor lui Nadab și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

³² Și a fost război între Asa și Baașa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor.

³³ În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Baașa, fiul lui Ahia, peste tot Israelul în Tirta, timp de douăzeci și patru de ani.

³⁴ Și el a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea lui Ieroboam și în păcatul lui, prin care făcuse pe Israel să păcătuiască.

16

¹ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Iehu, fiul lui Hanani, împotriva lui Baașa, spunând:

² Pentru că te-am ridicat din țărână și te-am făcut prinț peste poporul meu Israel și ai umblat în calea lui Ieroboam și ai făcut pe poporul meu Israel să păcătuiască, pentru a mă provoca la mânie cu păcatele lor;

³ Iată, voi îndepărta posteritatea lui Baașa și posteritatea casei lui; și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

⁴ Pe cel care va muri din Baașa, în cetate, câinii îl vor mânca; și pe cel care moare dintre ai lui în câmp, păsările cerului îl vor mânca.

⁵ Și restul faptelor lui Baașa și ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

⁶ Astfel Baașa a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Tirta; și Ela, fiul său, a domnit în locul său.

⁷ Și de asemenea prin mâna profetului Iehu, fiul lui Hanani, a venit cuvântul DOMNULUI împotriva lui Baașa și împotriva casei lui, pentru tot răul pe care l-a făcut în ochii DOMNULUI, în a-l provoca la mânie cu lucrarea mâinilor sale, fiind că și casa lui Ieroboam; și pentru că l-a ucis.

⁸ În anul al douăzeci și șaselea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Ela, fiul lui Baașa, să domnească peste Israel în Tirta, doi ani.

⁹ Și servitorul său, Zimri, căpetenie a jumătate din carele lui, a uneltit împotriva sa în timp ce era în Tirta bând și îmbătându-se în casa lui Arța, administratorul casei sale în Tirta.

¹⁰ Și Zimri a intrat și l-a lovit și l-a ucis, în anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit în locul său.

¹¹ Și s-a întâmplat, când a început să domnească, îndată ce a șezut pe tronul său, că a ucis toată casa lui Baașa; nu i-a lăsat pe niciunul care urinează la perete, nici dintre rudele lui, nici dintre prietenii lui.

¹² Astfel Zimri a nimicit toată casa lui Baașa, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl vorbise împotriva lui Baașa prin profetul Iehu,

¹³ Pentru toate păcatele lui Baașa și păcatele lui Ela, fiul său, prin care păcătuiseră și prin care făcuseră pe Israel să păcătuiască, provocând pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor.

¹⁴ Și restul faptelor lui Ela și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

¹⁵ În anul al douăzeci și șaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a domnit Zimri șapte zile în Tirta. Și poporul era așezat în tabără împotriva Ghibetonului, care aparținea filistenilor.

¹⁶ Și poporul care era așezat în tabără a auzit spunându-se: Zimri a uneltit și de asemenea a ucis pe împărat; De aceea tot Israelul a făcut pe Omri, căpetenia ostirii, împărat peste Israel, în acea zi în tabără.

¹⁷ Și Omri s-a urcat de la Ghibeton și tot Israelul cu el și au asediat Tirta.

¹⁸ Și s-a întâmplat, când Zimri a văzut că cetatea fusese luată, că a intrat în palatul casei împăratului și a ars casa împăratului peste el cu foc și a murit,

¹⁹ Pentru păcatele sale cu care păcătuisese făcând ce este rău în ochii DOMNULUI, pentru că umblase în calea lui Ieroboam și în păcatul lui pe care l-a făcut, pentru a face pe Israel să păcătuiască.

²⁰ Și restul faptelor lui Zimri și trădarea lui pe care a lucrat-o, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

²¹ Atunci poporul lui Israel s-a despărțit în două părți: jumătate din popor l-a urmat pe Tibni, fiul lui Ghinat, pentru a-l face împărat și jumătate l-a urmat pe Omri.

²² Dar poporul care l-a urmat pe Omri l-a învins pe cel care îl urma pe Tibni, fiul lui Ghinat; astfel Tibni a murit, iar Omri a domnit.

²³ În anul al treizeci și unulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Omri să domnească peste Israel, doisprezece ani; șase ani a domnit în Tirta.

²⁴ Și a cumpărat dealul Samariei de la Șemer pentru doi talanți de argint și a construit pe deal și a pus numele cetății pe care o construisese, după numele lui Șemer, stăpânul dealului, Samaria.

²⁵ Dar Omri a lucrat ce este rău în ochii DOMNULUI și a făcut mai rău decât toți cei care au fost înaintea lui.

²⁶ Fiindcă a umblat în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și în păcatul lui cu care făcuse pe Israel să păcătuiască, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie cu deșertăciunile lor.

²⁷ Și restul faptelor lui Omri și tot ce a făcut și puterea lui pe care a arătat-o, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

²⁸ Astfel Omri a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria; Și Ahab, fiul său, a domnit în locul său.

²⁹ Și în anul al treizeci și optulea al lui Asa, împăratul lui Iuda, Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel; și Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste Israel în Samaria douăzeci și doi de ani.

³⁰ Și Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI mai mult decât toți cei care au fost înaintea lui.

³¹ Și s-a întâmplat, ca și cum ar fi fost un lucru ușor pentru el să umble în păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, că a luat de soție pe Izabela, fiica lui Etbaal, împăratul sidonienilor, și a mers și i-a servit lui Baal și i s-a închinat.

³² Și a ridicat un altar pentru Baal în casa lui Baal, pe care o construise în Samaria.

³³ Și Ahab a făcut o dumbravă; și Ahab a făcut mai mult, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel la mânie, decât toți împărații lui Israel care au fost înaintea lui.

³⁴ În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus temelia în Abiram, întâiul său născut, și i-a pus porțile în cel mai tânăr fiu al său, Segub, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

17

¹ Și Ilie țîșbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a spus lui Ahab: Precum DOMNUL Dumnezeuul lui Israel trăiește, înaintea căruia stau în picioare, nu va fi nici rouă nici ploaie în anii aceștia, decât conform cuvântului meu.

² Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând:

³ Du-te de aici și întoarce-te spre est și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este înaintea Iordanului.

⁴ Și se va întâmpla, că vei bea din pârâu și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.

⁵ Astfel el a mers și a făcut conform cuvântului DOMNULUI; fiindcă a mers și a locuit lângă pârâul Cherit, care este înaintea Iordanului.

⁶ Și corbii i-au adus pâine și carne dimineața și pâine și carne seara; și el a băut din pârâu.

⁷ Și s-a întâmplat după un timp, că pârâul a secat, pentru că nu fusese ploaie în țară.

⁸ Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, spunând:

⁹ Ridică-te, mergi la Sarepta, care aparține de Sidon, și locuiește acolo; iată, am poruncit unei femei văduve de acolo să te sprijine.

¹⁰ Astfel el s-a ridicat și a mers la Sarepta. Și când a venit la poarta cetății, iată, femeia văduvă era acolo strângând vreascuri; și el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.

¹¹ Și pe când ea mergea să îi aducă, el a strigat către ea și a spus: Adu-mi, te rog, o bucată de pâine în mâna ta.

¹² Iar ea a spus: Precum DOMNUL Dumnezeuul tău trăiește, o turtă nu am, ci o mână plină de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un ulcior; și, iată, strâng două vreascuri, ca să intru și să o pregătesc pentru mine și pentru fiul meu, ca să o mâncăm și să murim.

¹³ Și Ilie i-a spus: Nu te teme; mergi și fă precum ai spus; dar fă-mi din ea întâi mie o mică turtă și adu-mi-o; și după aceea fă pentru tine și pentru fiul tău.

¹⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Vasul făinii nu se va mistui, nici ulciorul de untdelemn nu se va sfârși, până în ziua în care DOMNUL va trimite ploaie pe pământ.

¹⁵ Și ea a mers și a făcut conform spusei lui Ilie; și ea și el și casa ei au mâncat multe zile.

¹⁶ Și vasul făinii nu s-a terminat, nici urciorul de untdelemn nu s-a sfârșit, conform cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Ilie.

¹⁷ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit; și boala lui a fost grea, încât nu a mai rămas suflare în el.

¹⁸ Și ea i-a spus lui Ilie: Ce am eu a face cu tine, o tu, om al lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să aduci în amintire păcatul meu și să ucizi pe fiul meu?

¹⁹ Și el i-a spus: Dă-mi pe fiul tău. Și el l-a luat de la sânul ei și l-a dus în camera de sus, unde locuia el, și l-a culcat pe propriul lui pat.

²⁰ Și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, ai adus răul și peste văduva la care locuiesc temporar, ucigând pe fiul ei?

²¹ Și s-a întins peste copil de trei ori și a strigat către DOMNUL și a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, te rog, să se întoarcă sufletul acestui copil în el.

²² Și DOMNUL a auzit vocea lui Ilie; și sufletul copilului s-a întors înapoi în el și el a trăit.

²³ Și Ilie a luat copilul și l-a adus din cameră în casă și l-a dat mamei sale; și Ilie a spus: Vezi, fiul tău trăiește.

²⁴ Și femeia i-a spus lui Ilie: Acum prin aceasta cunosc că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul DOMNULUI în gura ta este adevăr.

18

¹ Și s-a întâmplat, că după multe zile, cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie în anul al treilea, spunând: Du-te, arată-te lui Ahab; și voi trimite ploaie pe pământ.

² Și Ilie a mers să se arate lui Ahab. Și era o foamete aspră în Samaria.

³ Și Ahab l-a chemat pe Obadia, care era guvernatorul casei sale. (Și Obadia se temea mult de DOMNUL;

⁴ Fiindcă s-a întâmplat, când Izabela a stârpit pe profeții DOMNULUI, că Obadia a luat o sută de profeți și i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și apă.)

⁵ Și Ahab i-a spus lui Obadia: Du-te în țară, la toate fântânile de apă și la toate pâraiele; poate găsim iarbă pentru a salva caii și catării, ca să nu pierdem toate animalele.

⁶ Astfel, și-au împărțit țara între ei pentru a trece prin ea; Ahab a mers pe o cale, singur, și Obadia a mers pe altă cale, singur.

⁷ Și pe când Obadia era pe cale, iată, Ilie l-a întâlnit; și el l-a recunoscut și a căzut cu fața la pământ și a spus: Tu ești, domnul meu Ilie?

⁸ Și el i-a răspuns: Eu sunt; du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie este aici.

⁹ Și el a spus: Cu ce am păcătuit eu, ca să dai pe servitorul tău în mâna lui Ahab, ca să măucidă?

¹⁰ Precum DOMNUL Dumnezeul tău trăiește, nu este națiune sau împărăție, la care un domn nu a trimis să te caute; și când ei spuneau: Nu este acolo; el lua un jurământ de la împărăție sau națiune, că nu te-au găsit.

¹¹ Și acum tu spui: Du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie este aici.

¹² Și se va întâmpla, imediat ce eu voi pleca de la tine, că Duhul DOMNULUI te va duce nu știu unde; și astfel, când vin și îți spun lui Ahab și el nu te va găsi, că mă va ucide; dar eu, servitorul tău, mă tem de DOMNUL din tinerețea mea.

13 Nu i s-a spus domnului meu ce am făcut când Izabela a ucis pe profeții DOMNULUI, cum am ascuns o sută de bărbați dintre profeții DOMNULUI, câte cincizeci într-o peșteră și i-am hrănit cu pâine și apă?

14 Și acum tu spui: Du-te, spune domnului tău: Iată, Ilie este aici; și el mă va ucide.

15 Și Ilie a spus: Precum DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, în această zi mă voi arăta negreșit lui.

16 Astfel Obadia a mers să îl întâlnească pe Ahab și i-a spus; și Ahab a mers să îl întâlnească pe Ilie.

17 Și s-a întâmplat, când Ahab l-a văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: Ești tu cel care tulbură pe Israel?

18 Iar el a răspuns: Nu eu am tulburat pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, în aceea că ai părăsit poruncile DOMNULUI și tu ai urmat Baalilor.

19 De aceea acum, trimite și adună la mine tot Israelul pe muntele Carmel și pe cei patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai dumbrăvilor, care mănâncă la masa Izabelei.

20 Astfel, Ahab a trimis la toți copiii lui Israel și a adunat profeții la muntele Carmel.

21 Și Ilie a venit la tot poporul și a spus: Până când veți șchiopăta voi între două opinii? Dacă DOMNUL este Dumnezeu, urmați-l pe el; dar dacă este Baal, atunci urmați-l pe el. Și poporul nu i-a răspuns un cuvânt.

22 Atunci a spus Ilie poporului: Eu, numai eu, am rămas profet al DOMNULUI; dar profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci de bărbați.

23 Să ni se dea de aceea doi tauri; și ei să își aleagă un taur pentru ei și să îl taie bucăți și să îl pună pe lemne și să nu pună foc dedesubt; și eu voi pregăti celălalt taur și îl voi pune pe lemne și nu voi pune foc dedesubt;

24 Și să chemați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema numele DOMNULUI; și Dumnezeuul care răspunde prin foc, acela să fie Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: Bine spus.

25 Și Ilie a spus profeților lui Baal: Alegeți-vă un taur și pregătiți-l întâi, pentru că voi sunteți mulți; și chemați numele dumnezeilor voștri, dar să nu puneți foc dedesubt.

26 Și ei au luat taurul care le-a fost dat și l-au pregătit; și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, spunând: Baale, ascultă-ne. Dar nu a fost nicio voce, nici nu a răspuns nimeni. Și săreau pe altarul care fusese făcut.

27 Și s-a întâmplat la amiază, că Ilie i-a batjocorit și a spus: Strigați cu voce tare, pentru că el este Dumnezeu; fie vorbește, sau urmărește ceva, sau este într-o călătorie, sau poate doarme și trebuie trezit.

28 Și au strigat cu voce tare și s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii și sulițe, până când sângele a fășnit pe ei.

29 Și s-a întâmplat, când miezul zilei a trecut și ei au profetit până la timpul oferirii sacrificiului de seară, că nu a fost nici voce, nici cineva care să răspundă, nici cineva care să dea ascultare.

30 Și Ilie a spus către tot poporul: Apropiati-vă de mine. Și tot poporul s-a apropiat de el. Și el a reparat altarul DOMNULUI care era dărâmat.

31 Și Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor fiilor lui Iacob, către care cuvântul DOMNULUI a venit, spunând: Israel va fi numele tău;

32 Și cu pietrele a zidit un altar în numele DOMNULUI; și a făcut un șanț în jurul altarului, atât de mare încât să conțină două măsuri de sămânță.

³³ Și a pus lemnele în ordine și a tăiat taurul în bucăți și l-a pus pe lemne și a spus: Umpleți patru vedre cu apă și turnați-o pe ofranda arsă și pe lemne.

³⁴ Și a spus: Faceți aceasta a doua oară. Și au făcut aceasta a doua oară. Și el a spus: Faceți aceasta a treia oară. Și au făcut aceasta a treia oară.

³⁵ Și apa curgea împrejurul altarului și el a umplut de asemenea șanțul cu apă.

³⁶ Și s-a întâmplat, pe timpul ofrandei sacrificiului de seară, că profetul Ilie s-a apropiat și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui Israel, să se cunoască în această zi că tu ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt servitorul tău și că am făcut toate aceste lucruri la cuvântul tău.

³⁷ Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca acest popor să știe că tu ești DOMNUL Dumnezeului și că tu le-ai întors inima înapoi.

³⁸ Atunci focul DOMNULUI a căzut și a mistuit ofranda arsă și lemnele și pietrele și țărâna și a supt apa care era în șanț.

³⁹ Și când tot poporul a văzut aceasta, au căzut cu fețele la pământ; și au spus: DOMNUL, el este singurul Dumnezeu; DOMNUL, el este singurul Dumnezeu.

⁴⁰ Și Ilie le-a spus: Luați pe profeții lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei. Și i-au luat; și Ilie i-a coborât la pârâul Chișon și i-a ucis acolo.

⁴¹ Și Ilie i-a spus lui Ahab: Urcă-te, mănâncă și bea, pentru că este zgomot de ploaie mare.

⁴² Astfel Ahab s-a urcat să mănânce și să bea. Și Ilie s-a urcat pe vârful Carmelului; și s-a plecat la pământ și și-a pus fața între genunchi,

⁴³ Și a spus servitorului său: Urcă acum, privește spre mare. Și el s-a urcat și a privit și a spus: Nu este nimic. Iar el a spus: Du-te din nou de șapte ori.

⁴⁴ Și s-a întâmplat a șaptea oară, că el a spus: Iată, se ridică un nor mic din mare, ca o mână de om. Iar el a spus: Urcă-te și spune lui Ahab: Pregătește-ți carul și coboară, ca să nu te oprească ploaia.

⁴⁵ Și s-a întâmplat între timp, că cerul s-a înnegrit cu nori și vânt și a fost o ploaie mare. Și Ahab s-a urcat în carul său și a mers la Izreel.

⁴⁶ Și mâna DOMNULUI a fost peste Ilie; și el și-a încins coapsele și a alergat înaintea lui Ahab la intrarea în Izreel.

19

¹ Și Ahab i-a istorisit Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți profeții.

² Atunci Izabela a trimis un mesager la Ilie, spunând: Astfel să îmi facă dumnezeii și încă mai mult, dacă nu îți fac viața ta ca viața unuia dintre ei, mâine pe timpul acesta.

³ Și când el a văzut aceasta, s-a ridicat și a mers pentru a-și salva viața și a venit la Beer-Șeba, care aparține de Iuda, și a lăsat pe servitorul său acolo.

⁴ Iar el a mers în pustiu cale de o zi și a ajuns și a șezut sub un ienupăr; și a cerut ca sufletul lui să moară și a spus: Este destul; acum, DOAMNE, ia-mi viața, pentru că nu sunt mai bun decât părinții mei.

⁵ Și s-a culcat și pe când dormea sub un ienupăr, iată, un înger l-a atins și i-a spus: Scoală-te și mănâncă.

⁶ Și s-a uitat și, iată, era o turtă coaptă pe cărbuni și un urciur cu apă la capul său. Și a mâncat și a băut și s-a culcat din nou.

⁷ Și îngerul DOMNULUI a venit din nou, a doua oară, și l-a atins și a spus: Scoală-te și mănâncă; deoarece călătoria ta este prea mare pentru tine.

⁸ Și s-a sculat și a mâncat și a băut și a mers în puterea mâncării aceleia patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu.

⁹ Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas toată noaptea acolo; și, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el și i-a spus: Ce faci tu aici, Ilie?

¹⁰ Și el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeu al oștirilor; deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața.

¹¹ Iar el a spus: Ieși și stai în picioare pe munte înaintea DOMNULUI. Și, iată, DOMNUL a trecut și un vânt mare și puternic a despica munții și a sfărâmat în bucăți stâncile înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu era în vânt; și după vânt, un cutremur, dar DOMNUL nu era în cutremur.

¹² Și după cutremur, un foc, dar DOMNUL nu era în foc; și după foc o voce blândă, șoptită.

¹³ Și s-a întâmpat când Ilie a auzit aceasta, că și-a înfășurat fața în mantaua sa și a ieșit și a stat în picioare la intrarea peșterii. Și, iată, a ajuns la el o voce care a spus: Ce faci tu aici, Ilie?

¹⁴ Iar el a spus: Am fost foarte gelos pentru DOMNUL Dumnezeu al oștirilor, deoarece copiii lui Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale și au ucis cu sabia pe profeții tăi; și eu, numai eu, am rămas; și ei mă caută să îmi ia viața.

¹⁵ Iar DOMNUL i-a zis: Du-te, întoarce-te pe calea ta către pustiul Damascului; și când ajungi, să ungi pe Hazael să fie împărat peste Siria;

¹⁶ Și pe Iehu, fiul lui Nișî, să îl ungi să fie împărat peste Israel; și pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, să îl ungi să fie profet în locul tău.

¹⁷ Și se va întâmpla, că pe cel care scapă de sabia lui Hazael îl va ucide Iehu; și pe cel care scapă de sabia lui Iehu îl va ucide Elisei.

¹⁸ Totuși, mi-am lăsat șapte mii în Israel, toți genunchii ce nu s-au plecat înaintea lui Baal și fiecare gură care nu l-a sărutat.

¹⁹ Astfel, el s-a depărtat de acolo și l-a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, care ara cu douăsprezece juguri de boi înaintea lui și el cu al doisprezecelea; și Ilie a trecut pe lângă el și și-a aruncat mantaua peste el.

²⁰ Și el a lăsat boii și a alergat după Ilie și a spus: Lasă-mă, te rog, să sărut pe tatăl meu și pe mama mea și apoi te voi urma. Iar el i-a spus: Du-te, întoarce-te: fiindcă ce ți-am făcut?

²¹ Și el s-a întors de la el și a luat o pereche de boi și i-a înjunghiat și a fiert carnea lor cu uneltele boilor și a dat poporului și ei au mâncat. Apoi s-a ridicat și a mers după Ilie și i-a servit.

20

¹ Și Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea lui; și erau treizeci și doi de împărați cu el, și cai și care; și s-a urcat și a asediat Samaria și s-a războit împotriva ei.

² Și a trimis mesageri la Ahab, împăratul lui Israel, în cetate, și i-a spus: Astfel spune Ben-Hadad:

³ Argintul tău și aurul tău sunt ale mele; soțiile tale de asemenea și copiii tăi cei mai plăcuți sunt ai mei.

⁴ Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Domnul meu, împărate, conform pusei tale, eu, și tot ceea ce am, sunt al tău.

⁵ Și mesagerii s-au întors și au zis: Astfel vorbește Ben-Hadad, spunând: Deși am trimis la tine, spunând: Să îmi dai argintul tău și aurul tău și soțiile tale și copiii tăi;

⁶ Totuși voi trimite pe servitorii mei la tine mâine, cam în acest timp, și ei vor cerceta casa ta și casele servitorilor tăi; și va fi astfel: că orice este plăcut în ochii tăi, ei vor pune în mâna lor și vor lua.

⁷ Atunci împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrânii țării și a spus: Cunoașteți, vă rog, și vedeți cum acest om caută ticăloșie, pentru că a trimis la mine după soțiile mele și după copiii mei și după argintul meu și după aurul meu și nu l-am refuzat.

⁸ Și toți bătrânii și tot poporul i-au zis: Să nu îi dai ascultare, nici să nu consimți.

⁹ De aceea el a spus mesagerilor lui Ben-Hadad: Spuneți domnului meu, împăratul: Pentru tot ce ai trimis la servitorul tău la început voi face; dar acest lucru nu pot să îl fac. Și mesagerii au plecat și i-au adus din nou cuvânt.

¹⁰ Și Ben-Hadad a trimis la el și a spus: Astfel să îmi facă dumnezeii și încă mai mult, dacă țărâna Samariei va fi suficientă să umple mâna întregului popor care mă urmează.

¹¹ Și împăratul lui Israel a răspuns și a zis: Spuneți-i: Să nu se fălească cel care își încinge armura ca cel care și-o dă jos.

¹² Și s-a întâmplat, când Ben-Hadad a auzit acest mesaj, pe când el bea, el și împărații lui în corturi, că a spus servitorilor săi: Desfășurați-vă de bătaie. Și ei s-au desfășurat de bătaie împotriva cetății.

¹³ Și, iată, a venit un profet la Ahab, împăratul lui Israel, spunând: Astfel spune DOMNUL: Ai văzut tu toată această mare mulțime? Iată, o voi da în mâna ta în această zi; și tu vei cunoaște că eu sunt DOMNUL.

¹⁴ Și Ahab a spus: Prin cine? Iar el a spus: Astfel spune DOMNUL: Prin tinerii prinților provinciilor. Apoi el a spus: Cine va începe bătălia? Iar el a răspuns: Tu.

¹⁵ Atunci el a numărat pe tinerii prinților provinciilor; și ei au fost două sute treizeci și doi; și, după ei a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, șapte mii.

¹⁶ Și au ieșit la amiază. Dar Ben-Hadad bea și se îmbăta în corturi, el și împărații, cei treizeci și doi de împărați, care îl ajutau.

¹⁷ Și tinerii prinților provinciilor au ieșit cei dintâi; și Ben-Hadad a trimis și i-au spus, zicând: Au ieșit niște bărbați din Samaria.

¹⁸ Și el a spus: Dacă au ieșit pentru pace, prindeți-i vii; și dacă au ieșit pentru război, prindeți-i vii.

¹⁹ Astfel, acești tineri ai prinților provinciilor au ieșit din cetate, ei și armata care îi urma.

²⁰ Și au ucis, fiecare pe omul lui; și sirienii au fugit; și Israel i-a urmărit; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal cu călăreții.

²¹ Și împăratul lui Israel a ieșit și a lovit caii și carele și a ucis pe sirieni cu un mare măcel.

²² Și profetul a venit la împăratul lui Israel și i-a spus: Du-te, întărește-te și însemnează și vezi ce faci, pentru că la întoarcerea anului împăratul Siriei se va urca împotriva ta.

²³ Și servitorii împăratului Siriei i-au spus: Dumnezeii lor sunt dumnezeii ai dealurilor; de aceea au fost mai tari decât noi; dar să luptăm împotriva lor în câmpie și cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei.

24 Și fă acest lucru: Scoate pe împărați, pe fiecare om din locul său, și pune căpetenii în locul lor;

25 Și numără-ți o armată, ca armata pe care ai pierdut-o, cal pentru cal și car pentru car; și vom lupta împotriva lor în câmpie și cu siguranță noi vom fi mai tari decât ei. Și el a dat ascultare vocii lor și a făcut astfel.

26 Și s-a întâmplat, la întoarcerea anului, că Ben-Hadad a numărat pe sirieni și s-a urcat la Afec, pentru a lupta împotriva lui Israel.

27 Și copiii lui Israel au fost numărați și erau toți prezenți și au mers împotriva lor; și copiii lui Israel și-au înălțat corturile în fața lor ca două turme mici de iezi, dar sirienii umpleau țara.

28 Și a venit un om al lui Dumnezeu și a vorbit împăratului lui Israel și a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că sirienii au zis: DOMNUL este Dumnezeu al dealurilor dar nu este Dumnezeu al văilor, de aceea voi da toată această mare mulțime în mâna ta și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL.

29 Și și-au înălțat corturile unii în fața altora șapte zile. Și astfel a fost, că în ziua a șaptea bătălia a început; și copiii lui Israel au ucis dintre sirieni o sută de mii de pedestri într-o singură zi.

30 Dar restul au fugit la Afec în cetate; și acolo un zid a căzut peste douăzeci și șapte de mii dintre bărbații care erau rămași. Și Ben-Hadad a fugit și a intrat în cetate într-o cameră dinăuntru.

31 Și servitorii săi i-au spus: Iată acum, am auzit că împărații casei lui Israel sunt împărați milostivi; să ne punem, te rog, sac peste coapse și funii pe capete și să ieșim înaintea împăratului lui Israel; poate că te va lăsa cu viață.

32 Astfel s-au încins cu sac peste coapsele lor și au pus funii pe capetele lor și au venit la împăratul lui Israel și au spus: Servitorul tău Ben-Hadad spune: Te rog, lasă-mă să trăiesc. Iar el a spus: Mai este încă în viață? El este fratele meu.

33 Și oamenii au căutat cu atenție la cuvintele lui, dacă vreun lucru va ieși de la el, și au prins în grabă aceasta și au zis: Fratele tău, Ben-Hadad. Atunci el a spus: Mergeți, aduceți-l. Atunci Ben-Hadad a ieșit la el, iar el l-a făcut să se urce în car.

34 Și Ben-Hadad i-a spus: Cetățile, pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău, le voi înapoia; și îți vei face străzi în Damasc, precum tatăl meu a făcut în Samaria. Atunci, Ahab a spus: Eu te voi trimite cu acest legământ. Astfel el a făcut legământ cu el și l-a trimis.

35 Și un anume bărbat dintre fiii profetilor a spus apropiatului său în cuvântul DOMNULUI: Lovește-mă, te rog. Și bărbatul a refuzat să îl lovească.

36 Atunci i-a spus: Pentru că nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, iată, imediat ce te vei fi depărtat de la mine, un leu te va ucide. Și imediat ce s-a depărtat de la el, un leu l-a găsit și l-a ucis.

37 Apoi a găsit un alt bărbat și i-a spus: Lovește-mă, te rog. Și bărbatul l-a lovit, astfel încât prin lovire l-a rănit.

38 Astfel, profetul a plecat și l-a așteptat pe împărat pe cale și s-a deghizat cu cenușă pe fața lui.

39 Și pe când trecea împăratul, a strigat către împărat și a spus: Servitorul tău a ieșit în mijlocul luptei; și, iată, un om s-a abătut și a adus la mine un om și a spus: Păzește pe acest om; dacă va lipsi cumva, atunci viața ta va fi pentru viața lui sau altfel îmi vei plăti un talant de argint.

⁴⁰ Și pe când servitorul tău era ocupat încoace și încolo, el a dispărut. Și împăratul lui Israel i-a spus: Aceasta îți este judecata; tu însuși ai hotărât-o.

⁴¹ Și el s-a grăbit și și-a luat cenușa de pe fața lui; și împăratul lui Israel l-a recunoscut că era dintre profeți.

⁴² Iar el i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai dat drumul din mâna ta unui om pe care l-am rânduit în întregime nimicirii, de aceea viața ta va merge pentru viața lui și poporul tău pentru poporul lui.

⁴³ Și împăratul lui Israel a mers la casa lui trist și nemulțumit și a venit în Samaria.

21

¹ Și s-a întâmplat după aceste lucruri, că Nabot izreelitul avea o vie în Izreel, care era în Izreel, lângă palatul lui Ahab, împăratul Samariei.

² Și Ahab i-a vorbit lui Nabot, spunând: Dă-mi via ta, pentru a o avea ca grădină de verdețuri, pentru că aceasta este aproape de casa mea; și îți voi da pentru ea o vie mai bună decât ea; sau, dacă ți se pare bine, îți voi da valoarea ei în bani.

³ Și Nabot i-a spus lui Ahab: Departe fie de DOMNUL, ca eu să îți dau moștenirea părinților mei.

⁴ Și Ahab a intrat în casa lui trist și nemulțumit din cauza cuvântului pe care Nabot izreelitul i-l vorbise, pentru că spusese: Nu îți voi da moștenirea părinților mei. Și s-a culcat pe patul său și și-a întors fața și a refuzat să mănânce pâine.

⁵ Dar Izabela, soția lui, a venit la el și i-a spus: De ce este duhul tău atât de trist încât nu mănânci pâine?

⁶ Iar el i-a zis: Pentru că am vorbit lui Nabot izreelitul și i-am spus: Dă-mi via ta pentru bani; sau altfel, dacă îți place, îți voi da o altă vie pentru aceasta; și el a răspuns: Nu îți voi da via mea.

⁷ Și Izabela, soția sa, i-a zis: Nu guvernezi tu acum împărăția lui Israel? Ridică-te și mănâncă pâine și inima să îți fie veselă; eu îți voi da via lui Nabot izreelitul.

⁸ Astfel, ea a scris scrisori în numele lui Ahab și le-a sigilat cu sigiliul său și a trimis scrisorile la bătrânii și la nobilii care erau în cetatea lui, locuind cu Nabot.

⁹ Și ea a scris în scrisori, spunând: Proclamați un post și înălțați pe Nabot printre oameni;

¹⁰ Și puneți doi oameni, fii ai lui Belial, înaintea lui, pentru a aduce mărturie împotriva lui, spunând: Tu ai blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Și apoi scoateți-l și împroșați-l cu pietre încât să moară.

¹¹ Și oamenii cetății lui, bătrânii și nobilii care erau locuitorii cetății lui, au făcut precum Izabela a trimis la ei și precum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.

¹² Ei au proclamat un post și l-au înălțat pe Nabot printre oameni;

¹³ Și au intrat doi oameni, copii ai lui Belial, și au stat în picioare înaintea lui; și oamenii lui Belial au mărturisit împotriva lui, împotriva lui Nabot, în prezența poporului, spunând: Nabot a blasfemiat pe Dumnezeu și pe împărat. Apoi l-au scos din cetate și l-au împroșcat cu pietre, încât el a murit.

¹⁴ Atunci au trimis la Izabela, spunând: Nabot a fost împroșcat cu pietre și este mort.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când Izabela a auzit că Nabot fusese împroșcat cu pietre și era mort, că Izabela i-a spus lui Ahab: Ridică-te, i-a în stăpânire via lui Nabot izreelitul, pe care a refuzat să ți-o dea pentru bani, pentru că Nabot nu mai este în viață, ci este mort.

¹⁶ Și s-a întâmplat, când Ahab a auzit că Nabot era mort, că Ahab s-a ridicat să coboare în via lui Nabot izreelitul, pentru a o lua în stăpânire.

¹⁷ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie țişbitul, spunând:

¹⁸ Ridică-te, coboară pentru a-l întâlni pe Ahab, împăratul lui Israel, care este în Samaria; iată, el este în via lui Nabot, unde a coborât pentru a o lua în stăpânire.

¹⁹ Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: Ai ucis și ai și luat de asemenea în stăpânire? Și să îi vorbești, spunând: Astfel spune DOMNUL: În locul unde câinii au lins sângele lui Nabot vor linge câinii sângele tău, chiar pe al tău.

²⁰ Și Ahab i-a spus lui Ilie: M-ai găsit, o dușmanul meu? Iar el i-a răspuns: Te-am găsit, pentru că te-ai vândut pentru a lucra ce este rău în ochii DOMNULUI.

²¹ Iată, voi aduce răul asupra ta și voi îndepărta posteritatea ta și voi stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel,

²² Și voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahia, pentru provocarea cu care m-ai provocat la mânie și ai făcut pe Israel să păcătuiască.

²³ Și despre Izabela de asemenea a vorbit DOMNUL, spunând: Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul de la Izreel.

²⁴ Pe cel ce moare din Ahab în cetate câinii îl vor mânca; și pe cel ce moare în câmp, îl vor mânca păsările cerului.

²⁵ Dar nu fusese nimeni asemenea lui Ahab, care să se fi vândut pentru a lucra stricăciune în ochii DOMNULUI, pe care Izabela, soția sa, îl stârnea.

²⁶ Și a lucrat cu groaznică urâciune în urmarea idolilor, conform cu toate lucrurile pe care le-au făcut amoriții, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.

²⁷ Și s-a întâmplat, după ce Ahab a auzit aceste cuvinte, că și-a rupt hainele și a pus sac pe carnea lui și a postit și s-a culcat în sac și umbla încet.

²⁸ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie țişbitul, spunând:

²⁹ Vezi cum s-a umilit Ahab înaintea mea? Pentru că s-a umilit înaintea mea, nu voi aduce răul în zilele sale; ci în zilele fiului său voi aduce răul asupra casei lui.

22

¹ Și Siria și Israel au stat trei ani fără război.

² Și s-a întâmplat în al treilea an, că Iosafat, împăratul lui Iuda, a coborât la împăratul lui Israel.

³ Și împăratul lui Israel a spus servitorilor săi: Știți că Ramot în Galaad este al nostru și noi am tăcut și nu l-am luat din mâna împăratului Siriei?

⁴ Și i-a spus lui Iosafat: Vei merge cu mine la luptă la Ramot-Galaad? Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Eu sunt precum tu ești, poporul meu ca poporul tău, caii mei precum caii tăi.

⁵ Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Întreabă, te rog, cuvântul DOMNULUI astăzi.

⁶ Atunci împăratul lui Israel a adunat pe profeți, cam patru sute de bărbați și le-a spus: Să merg împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te; fiindcă DOMNUL îl va da în mâna împăratului.

⁷ Și Iosafat a spus: Nu mai este aici un profet al DOMNULUI în afară de aceștia, ca să îl întrebăm?

⁸ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Este încă un bărbat, Micaia, fiul lui Imla, prin care noi putem întreba pe DOMNUL; dar îl urăsc, pentru că nu profetește binele referitor la mine, ci răul. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel.

⁹ Atunci împăratul lui Israel a chemat un ofițer și a spus: Grăbește aici pe Micaia, fiul lui Imla.

¹⁰ Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul său, îmbrăcați cu robele lor, într-un loc gol la intrarea porții Samariei; și toți profeții profeteau înaintea lor.

¹¹ Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier; și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea vei împunge pe sirieni până îi vei mistui.

¹² Și toți profeții au profetit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în mâna împăratului.

¹³ Și mesagerul care mersese să îl cheme pe Micaia i-a vorbit, spunând: Iată acum, cuvintele profeților declară binele împăratului cu o singură gură; să fie cuvântul tău, te rog, ca și cuvântul unuia dintre ei și vorbește ceea ce este bine.

¹⁴ Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește: ce DOMNUL îmi va spune, aceea voi vorbi.

¹⁵ Astfel el a venit la împărat. Și împăratul i-a spus: Micaia, să mergem împotriva Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl lăsăm în pace? Iar el i-a răspuns: Du-te și prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în mâna împăratului.

¹⁶ Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur că nu îmi vei spune decât ce este adevărat în numele DOMNULUI?

¹⁷ Iar el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe dealuri, ca oi care nu au păstor; și DOMNUL a zis: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace.

¹⁸ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am zis eu că nu profetește binele referitor la mine, ci numai răul?

¹⁹ Iar el a spus: Ascultă tu de aceea cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul său și toată oștirea cerurilor stând în picioare la dreapta lui și la stânga lui.

²⁰ Și DOMNUL a zis: Cine va convinge pe Ahab să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul spunea într-un fel și un altul spunea într-alt fel.

²¹ Și a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a zis: Eu îl voi convinge.

²² Și DOMNUL i-a spus: Cum? Iar el a zis: Voi ieși și voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeților lui. Iar el a spus: Să îl convingi și învingi de asemenea; ieși și fă astfel.

²³ De aceea acum, iată, DOMNUL a pus un duh de minciună în gura tuturor acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău referitor la tine.

²⁴ Dar Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a plecat Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție?

²⁵ Și Micaia a zis: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru pentru a te ascunde.

26 Și împăratul lui Israel a spus: Ia pe Micaia și du-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului.

27 Și să spui: Astfel zice împăratul: Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinurii și cu apa chinurii, până mă întorc în pace.

28 Și Micaia a zis: Dacă te întorci cu adevărat în pace, DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și el a spus: Dați ascultare, popoarelor, fiecare dintre voi.

29 Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad.

30 Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Eu mă voi deghiza și voi intra în bătălie; dar tu îmbracă-te cu robele tale. Și împăratul lui Israel s-a deghizat și a mers în bătălie.

31 Dar împăratul Siriei poruncise celor treizeci și două de căpetenii care conduceau carele sale, spunând: Nu vă luptați nici cu cel mic nici cu cel mare, în afară numai de împăratul lui Israel.

32 Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Negreșit acesta este împăratul lui Israel. Și s-au abătut pentru a lupta împotriva lui; și Iosafat a strigat.

33 Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor au priceput că acesta nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l urmări.

34 Și un anumit om a tras cu arcul la întâmplare și a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii; de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna și scoate-mă din oștire, pentru că sunt rănit.

35 Și bătălia a crescut în acea zi; și împăratul a stat în picioare în carul său împotriva sirienilor și a murit seara; și sângele curgea din rană în mijlocul carului.

36 Și pe la apusul soarelui s-a făcut o strigare prin toată oștirea, spunând: Fiecare om la cetatea sa și fiecare om la țara sa!

37 Astfel împăratul a murit și a fost adus la Samaria; și l-au îngropat pe împărat în Samaria.

38 Și unul spăla carul în iazul Samariei; și câinii au lins sângele său; și i-au spălat armura; conform cuvântului DOMNULUI pe care îl spusese.

39 Și restul faptelor lui Ahab și tot ce a făcut, și casa de fildeș pe care a făcut-o, și toate cetățile pe care le-a construit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

40 Astfel, Ahab a adormit cu părinții săi; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.

41 Și Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.

42 Iosafat avea treizeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Azuba, fiica lui Șilhi.

43 Și el a umblat în toate căile lui Asa, tatăl său; și nu s-a abătut de la împlinirea lor, făcând ceea ce era drept în ochii DOMNULUI; totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, fiindcă poporul încă oferea și ardea tămâie pe înălțimi.

44 Și Iosafat a făcut pace cu împăratul lui Israel.

45 Și restul faptelor lui Iosafat și puterea sa pe care a arătat-o și cum s-a războit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

46 Și rămășița de sodomiți, care rămăsese din zilele tatălui său, Asa, a alungat-o din țară.

⁴⁷ Nu era atunci un împărat în Edom; un guvernator era împărat.

⁴⁸ Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să meargă la Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-au sfărâmat în Ețion-Gheber.

⁴⁹ Atunci i-a spus Ahazia, fiul lui Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu servitorii tăi în corăbii. Dar Iosafat a refuzat.

⁵⁰ Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ioram, fiul său, a domnit în locul său.

⁵¹ Ahazia, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în anul al șaptesprezecelea al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doi ani peste Israel.

⁵² Și el a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și a umblat în calea tatălui său și în calea mamei sale și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască;

⁵³ Fiindcă a servit lui Baal și i s-a închinat și l-a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, conform cu tot ce făcuse tatăl său.

2 Regii

¹ Și după moartea lui Ahab, Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel.

² Și Ahazia a căzut printre zăbrele în camera lui de sus care era în Samaria și s-a îmbolnăvit; și a trimis mesageri și le-a spus: Duceți-vă, întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, dacă mă voi reface din această boală.

³ Dar îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie țîșbitul: Ridică-te, urcă-te să întâmpini pe mesagerii împăratului Samariei și spune-le: Nu pentru că nu este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?

⁴ Și acum, astfel spune DOMNUL: Nu vei coborî din acel pat în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit. Și Ilie a plecat.

⁵ Și când mesagerii s-au întors la el, el le-a spus: De ce v-ați întors acum?

⁶ Iar ei i-au zis: Un om s-a urcat să ne întâmpine și ne-a spus: Mergeți, întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: Astfel spune DOMNUL: Nu pentru că nu este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.

⁷ Și el le-a spus: Ce fel de om era cel care s-a urcat să vă întâmpine și v-a zis aceste cuvinte?

⁸ Iar ei i-au răspuns: Era un om păros și încins cu un brâu de piele la coapse. Iar el a zis: Este Ilie țîșbitul.

⁹ Atunci împăratul a trimis la el o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi. Și acesta s-a urcat la el; și, iată, el ședea pe vârful unui deal. Și el i-a spus: Tu, om al lui Dumnezeu, împăratul a zis: Coboară.

¹⁰ Și Ilie a răspuns și a zis căpeteniei peste cincizeci: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, atunci să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și a coborât foc din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.

¹¹ Din nou el a trimis de asemenea la el pe o altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și el a răspuns și i-a zis: Om al lui Dumnezeu, astfel a spus împăratul: Coboară repede.

¹² Și Ilie a răspuns și i-a zis: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și focul lui Dumnezeu a coborât din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui.

¹³ Și el a trimis din nou o căpetenie peste a treia ceată de cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și a treia căpetenie peste cincizeci s-a urcat și a venit și a căzut pe genunchi înaintea lui Ilie și l-a implorat și i-a spus: Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie prețioasă înaintea ochilor tăi viața mea și viața acestor cincizeci de servitori ai tăi.

¹⁴ Iată, a coborât foc din cer și a mistuit pe cele două căpetenii dintâi peste cincizeci cu cei cincizeci ai lor; de aceea să fie prețioasă acum viața mea înaintea ochilor tăi.

¹⁵ Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie: Coboară cu el, nu te teme de el. Și el s-a ridicat și a coborât cu el la împărat.

¹⁶ Și el i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai trimis mesageri să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, nu este aceasta pentru că nu

este Dumnezeu în Israel pentru a întreba din cuvântul lui? De aceea tu nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit.

¹⁷ Astfel el a murit conform cuvântului DOMNULUI pe care Ilie i-l spusese. Și Ioram a domnit în locul lui în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; deoarece nu avea fiu.

¹⁸ Și restul faptelor lui Ahazia pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

2

¹ Și s-a întâmplat, când DOMNUL a voit să îl ia pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, că Ilie a mers cu Elisei de la Ghilgal.

² Și Ilie i-a spus lui Elisei: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Betel. Și Elisei i-a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au coborât la Betel.

³ Și fiii profeților care erau la Betel au ieșit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi? Și el a zis: Da, știu; tăceți.

⁴ Și Ilie i-a spus: Elisei, rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Ierihon. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au venit la Ierihon.

⁵ Și fiii profeților care erau la Ierihon au venit la Elisei și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra capului tău în această zi? Și el a răspuns: Da, știu; tăceți.

⁶ Și Ilie i-a spus: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la Iordan. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și au mers amândoi.

⁷ Și cincizeci de bărbați dintre fiii profeților au mers și au stat în picioare pentru a vedea de departe; și ei amândoi au stat în picioare lângă Iordan.

⁸ Și Ilie și-a luat mantaua și a înfășurat-o și a lovit apele și ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, astfel încât amândoi au trecut pe pământ uscat.

⁹ Și s-a întâmplat, după ce au trecut, că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine, înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog, să fie o măsură dublă din duhul tău peste mine.

¹⁰ Iar el a zis: Ai cerut un lucru greu; totuși, dacă mă vei vedea când voi fi luat de la tine, așa îți va fi; dar dacă nu, nu va fi așa.

¹¹ Și s-a întâmplat, pe când ei mergeau încă și vorbeau, că, iată, s-a arătat un car de foc și cai de foc și i-au despărțit pe cei doi; și Ilie s-a urcat la cer într-un vârtej de vânt.

¹² Și Elisei a văzut aceasta, și a strigat: Tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. Și nu l-a mai văzut; și și-a apucat hainele și le-a sfâșiat în două bucăți.

¹³ A ridicat de asemenea mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a mers înapoi și a stat în picioare pe malul Iordanului;

¹⁴ Și a luat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a lovit apele și a spus: Unde este DOMNUL Dumnezeuul lui Ilie? Și după ce a lovit și el apele, ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, și Elisei a trecut.

¹⁵ Și când fiii profeților, care erau acolo la Ierihon pentru a vedea, l-au văzut, au zis: Duhul lui Ilie se odihnește peste Elisei. Și au venit să îl întâmpine și s-au plecat până la pământ înaintea lui.

16 Și i-au spus: Iată, cu servitorii tăi sunt cincizeci de bărbați tineri și viteji; să meargă ei, te rugăm, și să îl caute pe stăpânul tău; ca nu cumva Duhul DOMNULUI să îl fi luat și să îl fi aruncat pe vreun munte sau în vreo vale. Și el a spus: Nu-i trimiteți.

17 Și l-au constrâns până când s-a rușinat și a zis: Trimiteți. Au trimis de aceea cincizeci de oameni; și l-au căutat trei zile, dar nu l-au găsit.

18 Și după ce s-au întors din nou la el, (fiindcă el rămăsese la Ierihon) el le-a zis: Nu v-am spus: Nu vă duceți?

19 Și oamenii cetății i-au zis lui Elisei: Iată, te rog, situarea acestei cetăți este plăcută, precum domnul meu vede; dar apa este rea și pământul sterp.

20 Și el a spus: Aduceți-mi un urcior nou și puneți sare în el. Și i-au adus.

21 Și el a ieșit la izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus: Astfel spune DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va mai ieși din ele nici moarte nici pământ sterp.

22 Astfel apele au fost vindecate până în această zi, conform cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise.

23 Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te, chelule; urcă-te, chelule.

24 Și el s-a întors și i-a privit și i-a blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei.

25 Și a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în Samaria.

3

1 Și Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, și a domnit doisprezece ani.

2 Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; dar nu ca tatăl său și ca mama sa, pentru că a îndepărtat chipul lui Baal, pe care tatăl său îl făcuse.

3 Totuși s-a alipit de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.

4 Și Meša, împăratul Moabului, era un stăpân de oi și a dat împăratului lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de berbeci, cu lână.

5 Dar s-a întâmplat, după ce a murit Ahab, că împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva împăratului lui Israel.

6 Și împăratul Ioram a ieșit din Samaria în același timp și a numărat tot Israelul.

7 Și a mers și a trimis la Iosafat, împăratul lui Iuda, spunând: Împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva mea, vei merge cu mine împotriva Moabului la bătălie? Iar el a spus: Mă voi urca; eu sunt precum ești tu, poporul meu precum poporul tău și caii mei precum caii tăi.

8 Și a zis: Pe ce cale să ne urcăm? Iar el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului.

9 Astfel împăratul lui Israel a mers împreună cu împăratul lui Iuda și împăratul Edomului; și au făcut un ocol de șapte zile de călătorie; și nu era apă pentru oștire și pentru vitele care îi urmau.

10 Și împăratul lui Israel a spus: Vai, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului!

11 Dar Iosafat a spus: Nu este aici un profet al DOMNULUI, ca să întrebăm pe DOMNUL prin el? Și unul dintre servitorii împăratului lui Israel a răspuns și a zis: Aici este Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie.

12 Și Iosafat a spus: Cuvântul DOMNULUI este cu el. Astfel, împăratul lui Israel și Iosafat și împăratul Edomului au coborât la el.

13 Și Elisei i-a spus împăratului lui Israel: Ce am eu a face cu tine? Du-te la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale. Și împăratul lui Israel i-a zis: Nu, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului.

14 Și Elisei a zis: Precum DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în picioare, într-adevăr, dacă nu aș lua aminte la fața lui Iosafat, împăratul lui Iuda, nu m-aș uita la tine, nici nu te-aș vedea.

15 Dar acum aduceți-mi un cântăreț cu harpă. Și s-a întâmpat, în timp ce cânta cântărețul cu harpă, că mâna DOMNULUI a venit peste el.

16 Și el a spus: Astfel spune DOMNUL: Faceți în această vale groapă lângă groapă.

17 Fiindcă astfel spune DOMNUL: Nu veți vedea vânt, nici nu veți vedea ploaie; totuși această vale va fi umplută cu apă, ca voi să beți, deopotrivă voi și vitele voastre și animalele voastre.

18 Și acesta este doar un lucru ușor înaintea ochilor DOMNULUI, el va da de asemenea pe moabiți în mâna voastră.

19 Și veți lovi fiecare cetate întărită și fiecare cetate aleasă și veți tăia fiecare copac bun și veți astupa toate fântânile de apă și veți strica cu pietre fiecare bucată bună de pământ.

20 Și s-a întâmpat dimineața, când darul de mâncare era oferit că, iată, a venit apă de pe calea Edomului și țara s-a umplut cu apă.

21 Și când toți moabiții au auzit că împărații s-au urcat să lupte împotriva lor, s-au adunat toți cei care erau în stare să poarte armură, și mai vârstnici, și au stat în picioare la graniță.

22 Și s-au sculat dis-de-dimineață și soarele a strălucit peste apă și moabiții au văzut apa roșie ca sângele de cealaltă parte;

23 Și a spus: Acesta este sânge; împărații sunt nimiciți cu desăvârșire și s-au lovit unul pe altul; și acum, Moabule, la pradă.

24 Și, când au ajuns la tabăra lui Israel, israeliții s-au ridicat și au lovit pe moabiți, astfel încât ei au fugit dinaintea lor; dar ei au mers înainte lovind pe moabiți, chiar în țara lor.

25 Și au dărâmat cetățile și pe fiecare bucată bună de pământ și-a aruncat fiecare om piatra lui și l-au umplut; și au astupat toate fântânile de apă și au tăiat fiecare copac bun; doar în Chir-Hareset au lăsat pietrele; totuși aruncătorii cu praștia l-au înconjurat și l-au lovit.

26 Și când împăratul Moabului a văzut că bătălia era prea aspră pentru el, a luat cu el șapte sute de bărbați care scoteau săbiile, pentru a pătrunde până la împăratul Edomului; dar nu au putut.

27 Atunci a luat pe cel mai în vârstă fiu al său care trebuia să domnească în locul său și l-a oferit ca ofrandă arsă pe zid. Și a fost mare indignare împotriva lui Israel; și au plecat de la el și s-au întors în țara lor.

4

1 Și o anumită femeie dintre soțiile filor profeților a strigat către Elisei, spunând: Servitorul tău, soțul meu, este mort; și tu știi că servitorul tău se teme de DOMNUL; și creditorul a venit să ia la el pe cei doi fii ai mei ca să fie robi.

² Și Elisei i-a zis: Ce să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a zis: Roaba ta nu are nimic în casă, decât o oală cu untdelemn.

³ Atunci el a spus: Du-te, împrumută-ți vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale; împrumută nu puține.

⁴ Și după ce intri, să închizi ușa după tine și după fiii tăi și să torni în toate vasele acelea și să pui deoparte pe cele care sunt pline.

⁵ Astfel ea a plecat de la el și a închis ușa după ea și după fiii ei, care îi aduceau vasele; și ea turna.

⁶ Și s-a întâmplat, după ce vasele au fost pline, că ea a spus fiului său: Adu-mi încă un vas. Iar el i-a zis: Nu mai este niciun vas. Și untdelemnul s-a oprit.

⁷ Atunci ea a venit și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar el a zis: Du-te, vinde untdelemnul și plătește datoria și trăiește tu și copiii tăi din restul.

⁸ Și s-a întâmplat într-o zi, că Elisei trecea pe la Sunem, unde era o femeie cu vază; și ea l-a constrâns să mănânce pâine. Și a fost astfel, că ori de câte ori el trecea, se abătea pe acolo să mănânce pâine.

⁹ Și ea a spus soțului ei: Iată acum, eu pricep că acesta este un om sfânt al lui Dumnezeu, care trece întotdeauna pe la noi.

¹⁰ Te rog, să îi facem o cămăruță pe zid; și să îi punem acolo un pat și o masă și un scaun și un sfeșnic; și va fi, când vine la noi, că se va abate pe acolo.

¹¹ Și s-a întâmplat într-o zi, că el a venit pe acolo și s-a abătut pe la cameră și s-a culcat acolo.

¹² Și el i-a spus lui Ghehazi, servitorul său: Cheamă pe sunamita aceasta. Și după ce a chemat-o, ea a stat în picioare înaintea lui.

¹³ Iar el i-a zis: Spune-i acum femeii: Iată, tu te-ai îngrijit de noi cu toată această grijă; ce este de făcut pentru tine? Dorești să se vorbească pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii? Iar ea a răspuns: Eu locuiesc în mijlocul poporului meu.

¹⁴ Iar el a zis: Ce este de făcut atunci pentru ea? Și Ghehazi a răspuns: Cu adevărat ea nu are copil și soțul ei este bătrân.

¹⁵ Iar el a spus: Cheam-o. Și după ce el a chemat-o, ea a stat în picioare la ușă.

¹⁶ Și el a zis: Cam pe timpul acesta, conform cu timpul vieții, tu vei îmbrățișa un fiu. Și ea a spus: Nu, domnul meu, tu om al lui Dumnezeu, nu minții pe roaba ta.

¹⁷ Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu la acel timp pe care i-l spusese Elisei, conform cu timpul vieții.

¹⁸ Și când copilul a crescut, s-a întâmplat într-o zi, că a ieșit la tatăl său la secerători.

¹⁹ Și el a spus tatălui său: Capul meu, capul meu. Iar el a zis unui tânăr: Du-l la mama lui.

²⁰ Și după ce l-a luat și l-a dus la mama lui, el a șezut pe genunchii ei până la amiază și apoi a murit.

²¹ Și ea s-a urcat și l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu și a închis ușa după el și a plecat.

²² Și a chemat la ea pe soțul ei și a spus: Trimite-mi, te rog, pe unul dintre tineri și unul dintre măgari, ca să alerg la omul lui Dumnezeu și să mă întorc.

²³ Și el a spus: Pentru ce dorești să te duci la el astăzi? Nu este nici lună nouă, nici sabat. Și ea a zis: Va fi bine.

²⁴ Atunci a înșeuat un măgar și a spus servitorului ei: Mână și mergi înainte; să nu încetinești din călărit pentru mine, doar dacă îți poruncesc.

25 Astfel, ea a mers și a ajuns la omul lui Dumnezeu la muntele Carmel. Și s-a întâmpnat, când omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, că i-a zis lui Ghehazi, servitorul său: Iat-o pe sunamita aceea;

26 Aleargă acum, te rog, să o întâlnești și spune-i: Ești bine? Este bine soțul tău? Este bine copilul? Iar ea a răspuns: Este bine.

27 Și când ea a venit la omul lui Dumnezeu pe deal, l-a prins de picioare; dar Ghehazi s-a apropiat să o împingă. Și omul lui Dumnezeu a spus: Las-o, pentru că sufletul ei este chinuit în ea; și DOMNUL a ascuns aceasta de la mine și nu mi-a zis.

28 Atunci ea a spus: Am dorit eu un fiu de la domnul meu? Nu am zis eu: Nu mă înșela?

29 Atunci el i-a spus lui Ghehazi: Încinge-ți coapsele și ia toiagul meu în mână ta și mergi pe calea ta; dacă întâlnești vreun om, să nu îl saluți; și dacă cineva te va saluta, să nu îi răspunzi; și pune toiagul meu pe fața copilului.

30 Și mama copilului a spus: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și el s-a ridicat și a urmat-o.

31 Și Ghehazi a trecut înaintea lor și a pus toiagul pe fața copilului; dar nu a fost nici voce, nici auzire. Pentru aceea el a mers să îl întâlnească și i-a spus, zicând: Copilul nu s-a trezit.

32 Și când Elisei a intrat în casă, iată, copilul era mort și întins pe patul său.

33 Și de aceea a intrat și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat DOMNULUI.

34 Și s-a urcat și s-a culcat peste copil și și-a pus gura pe gura lui și ochii lui pe ochii lui și mâinile lui pe mâinile lui; și s-a întins peste copil; și carnea copilului s-a încălzit.

35 Atunci s-a întors și a umblat prin casă încoace și încolo; și s-a urcat și s-a întins peste el; și copilul a strănutat de șapte ori și copilul și-a deschis ochii.

36 Și el l-a chemat pe Ghehazi și a spus: Cheam-o pe sunamita aceasta. Astfel, el a chemat-o. Și după ce ea a venit la el, el a zis: Ridică-ți fiul.

37 Atunci ea a intrat și a căzut la picioarele lui și s-a plecat până la pământ și și-a ridicat fiul și a ieși.

38 Și Elisei s-a întors la Ghilgal; și era foamete în țară; și fiii profeților se așezau înaintea lui; și el a spus servitorului său: Pune oala cea mare și fierbe supă pentru fiii profeților.

39 Și unul a ieșit la câmp să adune ierburi și a găsit o viță sălbatică și a strâns de pe ea o poală plină de curcubete sălbatice și a venit și le-a tăiat în oala de supă, pentru că nu le cunoșteau.

40 Astfel, ei au turnat oamenilor să mănânce. Și s-a întâmpnat, pe când mâncau din supă, că au strigat și au spus: O tu om al lui Dumnezeu, este moarte în oală. Și nu puteau să mănânce din ea.

41 Dar el a spus: Atunci aduceți făină. Și a aruncat-o în oală și a zis: Turnați pentru popor, ca să mănânce. Și nu era nimic vătămător în oală.

42 Și a venit un om de la Baal-Șalișa și a adus omului lui Dumnezeu pâine din cele dintâi roade, douăzeci de pâini de orz și spice proaspete de grâne nebătute. Și a spus: Dă poporului, să mănânce.

43 Și servitorul său a spus: Ce, să pun aceasta înaintea a o sută de oameni? El a zis din nou: Dă poporului, să mănânce, fiindcă astfel spune DOMNUL: Ei vor mânca și va rămâne din aceasta.

44 Astfel el a pus înaintea lor și ei au mâncat și au lăsat o parte, conform cuvântului DOMNULUI.

5

¹ Și Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, era un om mare și demn de cinste înaintea stăpânului său, deoarece prin el DOMNUL dăduse eliberare Siriei; el era de asemenea un războinic viteaz, dar era lepros.

² Și sirienii ieșiseră în cete și aduseseră captivă o tinerică din țara lui Israel; și ea servea soției lui Naaman.

³ Și ea a spus stăpânei sale: Dacă ar fi voit Dumnezeu ca domnul meu să fie cu profetul din Samaria! El l-ar vindeca de lepra sa.

⁴ Și unul a intrat și a spus domnului său, zicând: Așa și așa a zis tânăra care este din țara lui Israel.

⁵ Și împăratul Siriei a zis: Du-te, mergi, și eu voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel. Și el a plecat și a luat cu el zece talanți de argint și șase mii de monede de aur și zece schimburi de haine.

⁶ Și a adus scrisoarea împăratului lui Israel, spunând: Acum, când această scrisoare ajunge la tine, iată, am trimis pe servitorul meu Naaman la tine, ca să îl vindeci de lepra lui.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce împăratul lui Israel a citit scrisoarea, că și-a sfâșiat hainele și a spus: Sunt eu Dumnezeu, ca să omor sau să înviez, că acest om trimite la mine să vindec un om de lepra lui? De aceea luați aminte, vă rog, și vedeți cum caută ceartă împotriva mea.

⁸ Și s-a întâmplat, când Elisei, omul lui Dumnezeu, a auzit că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, că a trimis la împărat, spunând: Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va cunoaște că este un profet în Israel.

⁹ Astfel Naaman a venit cu caii săi și cu carul său și a stat în picioare la ușa casei lui Elisei.

¹⁰ Și Elisei a trimis un mesager la el, spunând: Du-te și spală-te de șapte ori în Iordan, și carnea ta își va reveni și vei fi curat.

¹¹ Dar Naaman s-a înfuriat și a plecat și a zis: Iată, eu gândeam: El va ieși negreșit la mine și va sta în picioare și va chema numele DOMNULUI Dumnezeului său și își va legăna mâna asupra locului și va vindeca pe cel lepros.

¹² Nu sunt Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât toate apele lui Israel? Nu aş putea să mă spal în ele și să fiu curat? Astfel el s-a întors și a plecat în furie.

¹³ Și servitorii lui s-au apropiat și i-au vorbit și au spus: Tatăl meu, dacă profetul ți-ar fi cerut să faci vreun lucru mare, nu l-ai fi făcut? Cu cât mai mult atunci, când îți spune: Spală-te și fii curat?

¹⁴ Atunci el a coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan, conform spusei omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut din nou precum este carnea unui copilaș, și el a fost curat.

¹⁵ Și s-a întors la omul lui Dumnezeu, el și toată ceata lui, și a venit și a stat în picioare înaintea lui și a zis: Iată acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; și acum, te rog, primește un dar de la servitorul tău.

¹⁶ Dar el a spus: Precum DOMNUL trăiește înaintea căruia stau în picioare, nu voi primi. Iar el l-a constrâns să ia; dar Elisei a refuzat.

¹⁷ Și Naaman a spus: Să nu se dea atunci, te rog, servitorului tău din pământul acesta povara a doi catări? Pentru că servitorul tău nu va mai oferi de acum înainte nici ofrandă arsă, nici sacrificiu altor dumnezei, ci DOMNULUI.

18 În acest lucru DOMNUL să ierte pe servitorul tău: că atunci când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijină de mâna mea și eu mă prosternez în casa lui Rimon: când mă prosternez eu însumi în casa lui Rimon, DOMNUL să ierte pe servitorul tău în acest lucru.

19 Iar el i-a spus: Du-te în pace. Astfel a plecat de la el o bucată de cale.

20 Dar Ghehazi, servitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a spus: Iată, stăpânul meu a cruțat pe Naaman, acest sirian, neprimind din mâinile lui ceea ce a adus; precum DOMNUL trăiește, voi alerga după el și voi lua ceva de la el.

21 Astfel Ghehazi l-a urmat pe Naaman. Și, când Naaman l-a văzut alergând după el, a coborât din car să îl întâlnească și a spus: Este totul bine?

22 Iar el a zis: Totul este bine. Stăpânul meu m-a trimis, spunând: Iată, chiar acum au venit la mine din muntele Efraim, doi tineri dintre fiii profeților; dă-le, te rog, un talant de argint și două schimburi de haine.

23 Și Naaman a spus: Binevoiește și ia doi talanți. Și l-a constrâns și a legat doi talanți de argint în doi saci, cu două schimburi de haine și le-a pus pe doi dintre servitorii săi; și ei le-au purtat înaintea lui.

24 Și când a ajuns la turn, el le-a luat din mâna lor și le-a pus în casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat.

25 Dar el a intrat și a stat în picioare înaintea stăpânului său. Și Elisei i-a spus: De unde vii tu, Ghehazi? Iar el a zis: Servitorul tău nu a mers nicăieri.

26 Iar el i-a spus: Nu a mers inima mea cu tine, când omul s-a întors din carul său să te întâlnească? Este un timp de primit argint și de primit haine, și măslini și vii, și oi și boi, și robi și roabe?

27 De aceea lepra lui Naaman se va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna. Iar el a ieșit lepros din prezența lui, alb ca zăpada.

6

1 Și fiii profeților i-au spus lui Elisei: Iată acum, locul în care locuim cu tine este prea strâmt pentru noi.

2 Să mergem, te rugăm, la Iordan și să luăm de acolo fiecare om câte o bărnă și să ne facem acolo un loc unde să locuim. Iar el a răspuns: Duceți-vă.

3 Și unul a spus: Binevoiește, te rog, și mergi cu servitorii tăi. Iar el a răspuns: Voi merge.

4 Astfel el a mers cu ei. Și când au venit la Iordan au tăiat lemne.

5 Dar pe când unul doboră o bărnă, capul toporului a căzut în apă; și el a strigat și a spus: Vai, stăpâne! fiindcă era împrumutat.

6 Și omul lui Dumnezeu a spus: Unde a căzut? Iar el i-a arătat locul. Și el a tăiat un vreasac și l-a aruncat acolo și fierul a plutit.

7 De aceea el a zis: Ia-ți-l. Iar el și-a întins mâna și l-a luat.

8 Atunci împăratul Siriei s-a războit împotriva lui Israel și s-a sfătuit cu servitorii săi, spunând: În cutare și în cutare loc va fi tabăra mea.

9 Și omul lui Dumnezeu a trimis la împăratul lui Israel, spunând: Ia seama să nu treci prin acel loc, pentru că acolo au coborât sirienii.

10 Și împăratul lui Israel a trimis la locul despre care omul lui Dumnezeu îi spusese și îl avertizase și s-a salvat acolo, nu o dată, nici de două ori.

11 De aceea inima împăratului Siriei era foarte tulburată pentru acest lucru; și a chemat pe servitorii săi și le-a spus: Nu îmi veți arăta cine dintre noi este pentru împăratul lui Israel?

12 Și unul dintre servitorii lui a spus: Nimeni, domnul meu, împărate; ci Elisei profetul, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le vorbești în camera ta de culcare.

13 Și el a spus: Mergeți și spionați unde este el, ca să trimit și să îl prind. Și i s-a spus, zicând: Iată, el este în Dotan.

14 De aceea a trimis el acolo cai și care și o mare oștire; și ei au venit noaptea și au încercuit cetatea.

15 Și când servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit, iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face?

16 Și el a răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai mulți decât aceia ce sunt cu ei.

17 Și Elisei s-a rugat și a spus: Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea. Și DOMNUL a deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei.

18 Și după ce au coborât la el, Elisei s-a rugat DOMNULUI și a spus: Lovește acest popor, te rog, cu orbire. Și el i-a lovit cu orbire conform cuvântului lui Elisei.

19 Și Elisei le-a spus: Nu aceasta este calea, nici cetatea nu este aceasta; urmați-mă, și vă voi duce la omul pe care îl căutați. Dar el i-a condus în Samaria.

20 Și s-a întâmplat, când au intrat în Samaria, că Elisei a zis: DOAMNE, deschide ochii acestor oameni, ca să vadă. Și DOMNUL le-a deschis ochii și ei au văzut; și, iată, erau în mijlocul Samariei.

21 Și împăratul lui Israel i-a spus lui Elisei, când i-a văzut: Părintele meu, să îi lovesc? Să îi lovesc?

22 Iar el a răspuns: Să nu îi lovești, vrei să lovești pe aceia pe care i-ai luat captivi cu sabia ta și cu arcul tău? Pune-le pâine și apă înainte, ca să mănânce și să bea și să meargă la stăpânul lor.

23 Și a pregătit un ospaț mare pentru ei; și după ce au mâncat și au băut, i-a trimis și au mers la stăpânul lor. Astfel cetele înarmate ale Siriei nu au mai venit în țara lui Israel.

24 Și s-a întâmplat după aceasta, că Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea și s-a urcat și a asediat Samaria.

25 Și era o mare foamete în Samaria; și, iată, au asediat-o, până când s-a vândut un cap de măgar pentru optzeci de arginți, și a patra parte a unui cab de găinaț de porumbel pentru cinci arginți.

26 Și pe când împăratul lui Israel trecea pe zid, o femeie a strigat la el, spunând: Ajută-mă, domnul meu, împărate.

27 Și el a spus: Dacă DOMNUL nu te ajută, de unde să te ajut eu? Din hambar, sau din teasc?

28 Și împăratul i-a zis: Ce îți este? Și ea a răspuns: Această femeie mi-a spus: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm astăzi și îl vom mânca pe fiul meu mâine.

29 Astfel noi am fiert pe fiul meu și l-am mâncat; și i-am zis a doua zi: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm, dar ea a ascuns pe fiul ei.

30 Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele femeii, că și-a sfâșiat hainele; și trecea pe zid și poporul privea și, iată, el avea pânză de sac pe interior, pe carnea lui.

31 Atunci el a spus: Dumnezeu să îmi facă astfel și încă mai mult, dacă va rămâne pe el în această zi capul lui Elisei, fiul lui Șafat.

³² Dar Elisei ședea în casa lui și bătrânii ședeau cu el; și împăratul a trimis un om înaintea sa; dar înainte ca mesagerul să vină la el, a spus bătrânilor: Vedeți cum acest fiu de ucigaș a trimis să îmi ia capul? Priviți, când mesagerul vine, închideți ușa și opriți-l la ușa; nu este sunetul picioarelor stăpânului său înapoia lui?

³³ Și în timp ce încă vorbea cu ei, iată, mesagerul a coborât la el; iar împăratul a spus: Iată, acest rău este de la DOMNUL; ce să mai aștept de la DOMNUL?

7

¹ Atunci Elisei a spus: Ascultați cuvântul DOMNULUI. Astfel spune DOMNUL: Mâine, pe timpul acesta, se va vinde o măsură de floarea făinii cu un șekel și două măsuri de orz cu un șekel, la poarta Samariei.

² Atunci un domn, pe mâna căruia împăratul se rezema, a răspuns omului lui Dumnezeu și a zis: Iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea să se întâmple acest lucru? Iar el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.

³ Și erau patru oameni leproși la intrarea porții; și ei au spus unul către altul: De ce să ședem aici până vom muri?

⁴ Dacă vom spune: Să intrăm în cetate, atunci foamea este în cetate și vom muri acolo; și dacă ședem aici, murim de asemenea. Și acum veniți și să ne aruncăm în oștirea sirienilor, dacă ne lasă în viață, vom trăi; și dacă ne ucid, vom muri.

⁵ Și s-au ridicat în amurg, pentru a merge la tabăra sirienilor; și au venit la marginea taberei sirienilor; iată, nu era niciun om acolo.

⁶ Pentru că DOMNUL făcuse tabăra sirienilor să audă un zgomot de care și un zgomot de cai, zgomotul unei mari oștiri; și ei au spus unul către altul: Iată, împăratul lui Israel a angajat împotriva noastră pe împărații hitiților și pe împărații egiptenilor pentru a veni asupra noastră.

⁷ Și s-au ridicat și au fugit în amurg și și-au lăsat corturile lor și caii lor și măgarii lor, tabăra precum era, și au fugit să își scape viața.

⁸ Și când acești leproși au venit la marginea taberei, au intrat într-un cort și au mâncat și au băut și au luat de acolo argint și aur și haine și au mers și le-au ascuns; și au venit din nou și au intrat într-un alt cort și au luat de acolo, și au mers și au ascuns și pe acestea.

⁹ Atunci au spus unul către altul: Nu facem bine; aceasta este o zi de vești bune și noi tăcem, dacă rămânem până la lumina dimineții, vreo ticăloșie va veni asupra noastră; și acum veniți, să mergem și să spunem casei împăratului.

¹⁰ Astfel ei au venit și au strigat către portarul cetății; și le-au spus oamenilor cetății, zicând: Am ajuns la tabăra sirienilor și, iată, nu era nimeni acolo, nici voce de om, ci caii legați și măgarii legați și corturile precum erau.

¹¹ Iar el a chemat portarii; și ei au istorisit aceasta înăuntrul casei împăratului.

¹² Și împăratul s-a ridicat noaptea și a spus servitorilor săi: Vă voi arăta acum ce ne-au făcut sirienii. Ei știu că noi suntem flămânzi; de aceea au ieșit din tabără pentru a se ascunde în câmp, spunând: Când ei ies din cetate, îi vom prinde vii și vom intra în cetate.

¹³ Și unul dintre servitorii lui a răspuns și a zis: Să ia cineva, te rog, cinci din caii rămași, care au rămas în cetate (iată, ei sunt ca toată mulțimea lui Israel care a rămas în ea: iată, spun, ei sunt ca toată mulțimea israeliților care este mistuită); și să îi trimitem și să vedem.

14 Ei au luat de aceea doi cai de la care; și împăratul a trimis după oștirea sirienilor, spunând: Mergeți și vedeți.

15 Și au mers după ei până la Iordan; și, iată, toată calea era plină de hainele și vasele pe care sirienii le aruncaseră în graba lor. Și mesagerii s-au întors și au spus împăratului.

16 Și poporul a ieșit și a prădat corturile sirienilor. Astfel o măsură de floarea făinii s-a vândut cu un șekel și două măsuri de orz pentru un șekel, conform cuvântului DOMNULUI.

17 Și împăratul a rânduit pe domnul pe mâna căruia s-a rezemat, să aibă sarcina porții; și poporul l-a călcat în picioare la poartă și el a murit, precum spusese omul lui Dumnezeu, care vorbise când coborâse împăratul la el.

18 Și s-a întâmplat precum omul lui Dumnezeu vorbise către împărat, spunând: Două măsuri de orz cu un șekel și o măsură de floarea făinii cu un șekel vor fi mâine pe timpul acesta la poarta Samariei.

19 Și acel domn răspunsese omului lui Dumnezeu și zisese: Și, iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea fi acest lucru? Și el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi, dar nu vei mânca din ea.

20 Și astfel i s-a întâmplat, pentru că poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit.

8

1 Atunci Elisei a vorbit femeii pe al cărei fiu îl înviase, spunând: Ridică-te și du-te, tu și casa ta, și locuiește temporar oriunde poți să locuiești temporar, pentru că DOMNUL a chemat o foamete; și aceasta va veni de asemenea asupra țării șapte ani.

2 Și femeia s-a ridicat și a făcut după spusa omului lui Dumnezeu; și a mers ea și casa ei și a locuit temporar în țara filistenilor șapte ani.

3 Și s-a întâmplat, la sfârșitul celor șapte ani, că femeia s-a întors din țara filistenilor; și a ieșit să strige către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei.

4 Și împăratul vorbea cu Ghehazi, servitorul omului lui Dumnezeu, zicând: Spune-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care Elisei le-a făcut.

5 Și s-a întâmplat, pe când istorisea el împăratului cum înviase un trup mort la viață, că, iată, femeia, pe al cărei fiu îl înviase, a strigat către împărat pentru casa ei și pentru pământul ei. Și Ghehazi a spus: Domnul meu, împărate, aceasta este femeia și acesta este fiul ei pe care Elisei l-a înviat.

6 Și când împăratul a întrebat pe femeie, ea i-a istorisit. Astfel împăratul i-a rânduit un anumit ofițer, spunând: Întoarce-i tot ce era al ei și toate roadele pământului începând din ziua în care ea a părăsit țara, chiar până acum.

7 Și Elisei a venit la Damasc; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav; și i s-a spus, zicând: Omul lui Dumnezeu a venit aici.

8 Și împăratul i-a spus lui Hazael: Ia un dar în mâna ta și du-te, întâlnește-l pe omul lui Dumnezeu și întreabă-l pe DOMNUL prin el, zicând: Mă voi însănătoși de această boală?

9 Astfel Hazael a mers să îl întâlnească și a luat un dar în mâna sa din orice lucru bun al Damascului, o încărcătură de patruzeci de cămile; și a venit și a stat în picioare înaintea lui și a spus: Fiul tău, Ben-Hadad, împăratul Siriei, m-a trimis la tine, spunând: Mă voi însănătoși de această boală?

10 Și Elisei i-a spus: Du-te, spune-i: Cu adevărat te vei însănătoși; totuși DOMNUL mi-a arătat că el va muri negreșit.

11 Și și-a îndreptat fața țintă spre el, până s-a rușinat; și omul lui Dumnezeu a plâns.

12 Și Hazael a zis: De ce plânge domnul meu? Iar el a răspuns: Pentru că știu răul pe care îl vei face copiilor lui Israel: întăriturilor lor le vei pune foc și pe tinerii lor îi vei ucide cu sabia și vei zdrobi pe copiii lor și vei spinteca pe femeile lor însărcinate.

13 Și Hazael a zis: Dar ce, este servitorul tău un câine, ca să facă acest lucru mare? Și Elisei a răspuns: DOMNUL mi-a arătat că vei fi împărat peste Siria.

14 Și el a plecat de la Elisei și a venit la stăpânul său, care i-a zis: Ce ți-a spus Elisei? Iar el a răspuns: Mi-a zis că te vei însănătoși cu siguranță.

15 Și s-a întâmplat a doua zi, că a luat o pânză groasă și a înmuiat-o în apă și a întins-o peste fața lui și a murit; și Hazael a domnit în locul său.

16 Și în al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, Iosafat fiind atunci împărat peste Iuda, Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda, a început să domnească.

17 El era în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească; și a domnit opt ani la Ierusalim.

18 Și el a umblat în calea împăraților lui Israel, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că fiica lui Ahab era soția lui; și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI.

19 Totuși DOMNUL nu a dorit să nimicească pe Iuda, datorită lui David, servitorul său, precum îi promisese că îi va da întotdeauna o lumină, lui și copiilor lui.

20 În zilele lui, Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei.

21 Astfel Ioram a trecut la Țair și toate carele au mers cu el; și s-a ridicat noaptea și i-a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor; și oamenii au fugit la corturile lor.

22 Totuși Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în ziua aceasta. Atunci Libna s-a răzvrătit în același timp.

23 Și restul faptelor lui Ioram și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

24 Și Ioram a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.

25 În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

26 Ahazia era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească; și a domnit un an la Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri, împăratul lui Israel.

27 Și el a umblat în calea casei lui Ahab și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că el era ginerele casei lui Ahab.

28 Și el a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la războiul împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, în Ramot-Galaad; și sirienii l-au rănit pe Ioram.

29 Și împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel, de rănilile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când luptase împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Și Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, în Izreel, pentru că era bolnav.

9

¹ Și profetul Elisei a chemat pe unul dintre copiii profetilor și i-a spus: Încinge-ți coapsele și ia acest vas cu untdelemn în mâna ta și du-te în Ramot-Galaad;

² Și când ajungi acolo, uită-te acolo după Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, și intră și fă-l să se ridice din mijlocul fraților săi și du-l în camera dinăuntru.

³ Atunci ia vasul cu untdelemn și toarnă-l pe capul său și zi: Astfel spune DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel. Apoi deschide ușa și fugi și nu întârzia.

⁴ Astfel tânărul, profetul tânăr, a mers la Ramot-Galaad.

⁵ Și după ce a intrat, iată, căpeteniile oștirii erau așezate, iar el a spus: Am o vorbă către tine, căpetenie. Și Iehu a zis: Către care dintre noi toți? Iar el a spus: Către tine, căpetenie.

⁶ Iar el s-a ridicat și a intrat în casă, și el a turnat untdelemnul pe capul lui și i-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Te-am uns împărat peste poporul DOMNULUI, peste Israel.

⁷ Și tu vei lovi casa lui Ahab, stăpânul tău, pentru a răzbuna sângele servitorilor mei, profetii, și sângele tuturor servitorilor DOMNULUI din mâna Izabelei.

⁸ Pentru că toată casa lui Ahab va pieri; și voi stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în Israel;

⁹ Și voi face casa lui Ahab precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahia.

¹⁰ Și câinii o vor mânca pe Izabela în moștenirea lui Izreel și nu va fi nimeni să o îngroape. Și el a deschis ușa și a fugit.

¹¹ Atunci Iehu a ieșit la servitorii domnului său; și unul i-a spus: Este totul bine? Pentru ce a venit acest nebun la tine? Și el le-a zis: Cunoașteți pe om și vorbirea lui.

¹² Iar ei au zis: Minciună, spune-ne acum. Iar el a zis: Așa și așa mi-a vorbit, spunând: Așa zice DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel.

¹³ Atunci s-au grăbit și și-au luat fiecare haina sa și le-au pus sub el la capătul de sus al treptelor, și au sunat din trâmbițe, spunând: Iehu este împărat.

¹⁴ Astfel Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, a uneltit împotriva lui Ioram. (Și Ioram păzea Ramot-Galaadul, el și tot Israelul, din cauza lui Hazael, împăratul Siriei.)

¹⁵ Dar împăratul Ioram s-a întors să se vindece în Izreel de rănilor pe care i le făcuseră sirienii, când se lupta împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.) Și Iehu a zis: Dacă este voia voastră, să nu lăsați pe nimeni să iasă sau să scape din cetate pentru a merge să spună aceasta în Izreel.

¹⁶ Astfel Iehu s-a urcat în car și a mers la Izreel, pentru că Ioram zăcea acolo. Și Ahazia, împăratul lui Iuda, coborâse să îl vadă pe Ioram.

¹⁷ Și acolo stătea în picioare un paznic pe turnul din Izreel și a văzut ceata lui Iehu pe când venea și a spus: Văd o ceată. Și Ioram a zis: Ia un călăreț și trimite-l să îi întâmpine și să spună: Este pace?

¹⁸ Astfel, a mers unul călare să îl întâmpine și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu a zis: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea. Și paznicul a spus, zicând: Mesagerul a mers la ei, dar nu se întoarce.

¹⁹ Atunci a trimis pe un al doilea călare, care a venit la ei și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu a răspuns: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea.

²⁰ Și paznicul a spus, zicând: El a mers la ei și nu se întoarce; și mânatul este ca mânatul lui Iehu, fiul lui Nimși, pentru că mână furios.

²¹ Și Ioram a spus: Pregătiți! Și carul său a fost pregătit. Și Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare în carul său și au mers să întâmpine pe Iehu și l-au întâlnit la câmpul lui Nabot izreelitul.

²² Și s-a întâmpnat, după ce Ioram l-a văzut pe Iehu, că a zis: Este pace, Iehu? Iar el a răspuns: Ce pace, atât timp cât curviile mamei tale Izabela și vrăjitoriile ei sunt atât de multe?

²³ Și Ioram și-a întors mâinile și a fugit și i-a spus lui Ahazia: Trădare, Ahazia.

²⁴ Și Iehu a încordat arcul cu toată tăria lui și l-a lovit pe Ioram între brațe și săgeata i-a trecut prin inimă iar el a căzut în carul său.

²⁵ Atunci Iehu i-a zis lui Bidcar, căpetenia sa: Ia-l și aruncă-l în bucata de pământ a lui Nabot izreelitul, pentru că, adu-ți aminte, când noi doi mânam împreună în urma lui Ahab, tatăl său, că DOMNUL a pus această povară asupra lui;

²⁶ Într-adevăr, am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor săi, spune DOMNUL; și îți voi răsplăti în această bucată de pământ, spune DOMNUL. Acum de aceea, ridică-l și aruncă-l în această bucată de pământ, conform cuvântului DOMNULUI.

²⁷ Dar când Ahazia, împăratul lui Iuda, a văzut aceasta, a fugit pe calea casei din grădină. Și Iehu l-a urmărit și a zis: Loviți-l și pe el în car. Și l-au lovit la suișul spre Gur, care este lângă Ibleam. Și el a fugit la Meghido și a murit acolo.

²⁸ Și servitorii săi l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său cu părinții săi în cetatea lui David.

²⁹ Și în al unsprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, Ahazia a început să domnească peste Iuda.

³⁰ Și după ce Iehu a venit în Izreel, Izabela a auzit de aceasta; și și-a vopsit fața și și-a împodobit capul și s-a uitat pe fereastră.

³¹ Și pe când Iehu intra pe poartă, ea a spus: A avut Zimri pace, cel care l-a ucis pe stăpânul său?

³² Și el și-a ridicat fața spre fereastră și a zis: Cine este de partea mea? Cine? Și s-au uitat la el doi sau trei fameni.

³³ Și el a spus: Aruncați-o jos. Astfel, ei au aruncat-o jos; și din sângele ei a fost stropit pe zid și pe cai; și el a călcat-o în picioare.

³⁴ Și după ce el a intrat, a mâncat și a băut și a spus: Duceți-vă, vedeți acum pe această femeie blestemată și îngropați-o, pentru că este fiică de împărat.

³⁵ Și a mers să o îngroape; dar nu au mai găsit din ea decât craniul și labele picioarelor și palmele mâinilor ei.

³⁶ De aceea s-au întors și i-au spus. Iar el a zis: Acesta este cuvântul DOMNULUI, pe care l-a vorbit prin servitorul său, Ilie tișbitul, spunând: Câinii vor mânca în moștenirea lui Izreel carnea Izabelei;

³⁷ Și trupul mort al Izabelei va fi ca balega pe fața câmpului în moștenirea lui Izreel; astfel încât ei nu vor putea spune: Aceasta este Izabela.

10

¹ Și Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Și Iehu a scris scrisori și le-a trimis în Samaria la conducătorii din Izreel, la bătrâni și la cei ce crescuseră pe copiii lui Ahab, spunând:

² Și imediat ce această scrisoare ajunge la voi, văzând că fiii stăpânului vostru sunt cu voi și aveți cu voi care și cai și o cetate întărită și arme,

³ Alegeți pe cel mai bun și mai potrivit dintre fiii stăpânului vostru și puneți-l pe tronul tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru.

⁴ Dar ei erau înfricoșați peste măsură și au spus: Iată, doi împărați nu au putut sta înaintea lui, cum atunci vom sta noi?

⁵ Și cel care era peste casă și cel care era peste cetate, bătrânii de asemenea și cei care i-au crescut pe copii, au trimis la Iehu, spunând: Noi suntem servitorii tăi și vom face orice ne vei porunci; nu vom face pe nimeni împărat; fă ce este bine în ochii tăi.

⁶ Și el le-a scris o scrisoare a doua oară, spunând: Dacă voi sunteți pentru mine și dacă veți da ascultare vocii mele, luați capetele oamenilor, ale fiilor stăpânului vostru, și veniți la mine în Izreel până mâine pe timpul acesta. Și fiii împăratului, fiind șaptezeci de persoane, erau cu marii bărbați ai cetății care îi crescuseră.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce scrisoarea a venit la ei, că au luat pe fiii împăratului și au ucis șaptezeci de persoane și le-au pus capetele în coșuri și i le-au trimis la Izreel.

⁸ Și a venit un mesager și i-a spus, zicând: Au adus capetele fiilor împăratului. Iar el a spus: Puneți-le în două grămezi la intrarea porții până dimineată.

⁹ Și s-a întâmplat dimineța, că el a ieșit și a stat în picioare și a spus întregului popor: Voi sunteți drepti; iată, eu am uneltit împotriva stăpânului meu și l-am ucis; dar cine i-a ucis pe toți aceștia?

¹⁰ Să știți acum că nu va cădea la pământ nimic din cuvântul DOMNULUI, pe care DOMNUL l-a vorbit referitor la casa lui Ahab, pentru că DOMNUL a făcut ceea ce a vorbit prin servitorul său Ilie.

¹¹ Astfel Iehu a ucis pe toți câți rămăseseră din casa lui Ahab în Izreel și pe toți marii bărbați ai lui și pe rudele lui și pe preoții lui, până când nu i-a lăsat nicio rămășiță.

¹² Și el s-a ridicat și a plecat și a venit la Samaria. Și pe drum, la tunzătoarea oilor,

¹³ Iehu s-a întâlnit cu frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a spus: Cine sunteți voi? Iar ei au răspuns: Noi suntem frații lui Ahazia; și coborâm să salutăm pe copiii împăratului și pe copiii împărătesei.

¹⁴ Și el a spus: Prindeți-i vii. Și i-au prins vii și i-au ucis la groapa tunzătorii oilor, patruzeci și doi de oameni; nu au lăsat pe niciunul dintre ei.

¹⁵ Și după ce a plecat de acolo, a găsit pe Ionadab, fiul lui Recab, venind să îl întâlnească; și l-a salutată și i-a spus: Este inima ta dreaptă, precum inima mea este cu inima ta? Și Ionadab a răspuns: Este. Dacă este, dă-mi mâna ta. Și i-a dat mâna; și l-a luat la el în car.

¹⁶ Și el a spus: Vino cu mine și vei vedea zelul meu pentru DOMNUL. Astfel ei l-au făcut să meargă în carul său.

¹⁷ Și după ce a venit la Samaria, a ucis pe toți cei rămași lui Ahab în Samaria, până l-a nimicit, conform spusei DOMNULUI, pe care o vorbise lui Ilie.

¹⁸ Și Iehu a adunat tot poporul și le-a zis: Ahab a servit puțin lui Baal; dar Iehu îi va servi mult.

¹⁹ Și acum, chemați-mi pe toți profeții lui Baal, pe toți servitorii lui și pe toți preoții lui; să nu lipsească nimeni, pentru că am un mare sacrificiu de făcut lui Baal; oricine va lipsi nu va mai trăi. Dar Iehu a făcut aceasta cu viclenie, pentru a-i nimici pe închinătorii lui Baal.

²⁰ Și Iehu a spus: Proclamați o adunare solemnă pentru Baal. Și ei au proclamat-o.

²¹ Și Iehu a trimis în tot Israelul; și toți închinătorii lui Baal au venit, astfel încât nu a rămas niciun om care să nu fi venit. Și au intrat în casa lui Baal; și casa lui Baal era plină de la un capăt până la altul.

²² Și el a spus celui care era peste veștminte: Adu veștminte pentru toți închinătorii lui Baal. Iar el le-a adus veștminte.

²³ Și Iehu și Ionadab, fiul lui Recab, au intrat în casa lui Baal, și Iehu a spus închinătorilor lui Baal: Cercetați și vedeți să nu fie aici cu voi niciunul dintre servitorii DOMNULUI, ci numai închinătorii lui Baal.

²⁴ Și după ce au intrat să ofere sacrificii și ofrande arse, Iehu a rânduit afară optzeci de oameni și a spus: Cine lasă pe vreunul dintre oamenii pe care i-am adus în mâinile voastre să scape, viața sa va fi pentru viața lui.

²⁵ Și s-a întâmplat, cum au terminat de oferit ofranda arsă, că Iehu a spus gardei și căpeteniilor: Intrați și ucideți-i, să nu iasă nimeni. Și ei i-au lovit cu ascuțișul sabiei; și garda și căpeteniile i-au aruncat afară și au mers la cetatea casei lui Baal.

²⁶ Și au scos chipurile din casa lui Baal și le-au ars.

²⁷ Și au dărâmat chipul lui Baal și au dărâmat casa lui Baal și au făcut-o casă de hazna până în această zi.

²⁸ Astfel Iehu a nimicit pe Baal din Israel.

²⁹ Totuși Iehu nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască: de la vițeei de aur care erau în Betel și care erau în Dan.

³⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Iehu: Pentru că ai împlinit bine ceea ce este drept în ochii mei și ai făcut casei lui Ahab conform cu tot ce era în inima mea, copiii tăi până la a patra generație vor ședea pe tronul lui Israel.

³¹ Dar Iehu nu a fost atent să umble în legea DOMNULUI Dumnezeu lui Israel cu toată inima sa, fiindcă nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

³² În acele zile, DOMNUL a început să scurteze din Israel; și Hazael i-a lovit în toate ținuturile lui Israel;

³³ De la Iordan spre est, toată țara Galaadului, pe gadiți și pe rubeniți și pe manasiți, de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și Galaadul și Basanul.

³⁴ Și restul faptelor lui Iehu și tot ce a făcut și toată puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

³⁵ Și Iehu a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și Ioahaz, fiul său, a domnit în locul său.

³⁶ Și timpul cât a domnit Iehu peste Israel în Samaria a fost douăzeci și opt de ani.

11

¹ Și când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească.

² Dar Ioșeba, fiica împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a furat din mijlocul fiilor uciși ai împăratului; și l-au ascuns dinaintea Ataliei, pe el și pe doica lui în camera de culcare, astfel încât el nu a fost ucis.

³ Și el a fost ascuns cu ea în casa DOMNULUI șase ani. Și Atalia a domnit peste țară.

⁴ Și, în al șaptelea an Iehoiada a trimis și a luat pe conducătorii peste o sută, cu căpeteniile gărzii și i-a adus la el în casa DOMNULUI și a făcut un legământ cu ei și i-a pus să jure în casa DOMNULUI și le-a arătat pe fiul împăratului.

⁵ Și le-a poruncit, spunând: Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime din voi care intră în sabat să facă de gardă la casa împărătească;

⁶ Și o treime să fie la poarta Sur; și o treime la poarta din spatele gărzii; astfel să faceți de gardă la casă, pentru apărarea ei.

⁷ Și cele două părți dintre voi toți care ies în sabat, ei să facă de gardă la casa DOMNULUI lângă împărat.

⁸ Și să înconjuțați pe împărat de jur împrejur, fiecare bărbat cu armele sale în mână; și cel care se apropie de rânduri să fie omorât; și voi să fiți cu împăratul când iese și când intră.

⁹ Și căpeteniile peste o sută au făcut conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le poruncise; și ei și-au luat fiecare oamenii lui care urmau să intre în sabat, cu cei care urmau să iasă în sabat și au venit la preotul Iehoiada.

¹⁰ Și preotul le-a dat căpeteniilor peste o sută sulilete și scuturile împăratului David, care erau în templul DOMNULUI.

¹¹ Și garda a stat în picioare, fiecare bărbat cu armele sale în mână, de jur împrejurul împăratului, de la colțul drept al templului până la colțul stâng al templului, de-a lungul altarului și al templului.

¹² Și el a scos pe fiul împăratului și i-a pus coroana și i-a dat mărturia; și l-au făcut împărat și l-au uns; și au bătut din palme și au zis: Trăiască împăratul.

¹³ Și când Atalia a auzit zgomotul gărzii și al poporului, a venit la popor în templul DOMNULUI.

¹⁴ Și când s-a uitat, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlp, precum era obiceiul, și prinții și trâmbițașii lângă împărat și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe; și Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: Trădare, trădare.

¹⁵ Dar preotul Iehoiada a poruncit căpeteniilor peste o sută și ofițerilor oștirii și le-a spus: Scoateți-o din rânduri; și pe cel care o urmează să îl uciți cu sabia. Pentru că preotul spusese: Să nu fie ucisă în casa DOMNULUI.

¹⁶ Și au pus mâinile pe ea; și ea a mers pe calea pe care intră caii în casa împăratului; și acolo a fost ucisă.

¹⁷ Și Iehoiada a făcut un legământ între DOMNUL și împărat și popor, că vor fi poporul DOMNULUI; de asemenea între împărat și popor.

¹⁸ Și tot poporul țării a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o; altarele lui și chipurile lui le-au spart în bucăți și l-au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor. Și preotul a rânduit ofițeri peste casa DOMNULUI.

¹⁹ Și a luat pe conducătorii peste o sută și pe căpetenii și garda și tot poporul țării; și l-au coborât pe împărat de la casa DOMNULUI și au venit pe calea porții gărzii casei împăratului. Și el a șezut pe tronul împăraților.

²⁰ Și tot poporul țării s-a bucurat și cetatea era liniștită; și pe Atalia o uciseseră cu sabia lângă casa împăratului.

²¹ Ioas era în vârstă de șapte ani când a început să domnească.

12

¹ În anul al șaptelea al lui Iehu, Ioas a început să domnească; și el a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ţibia, din Beer-Şeba.

² Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI în toate zilele în care l-a instruit Iehoiada preotul.

³ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.

⁴ Și Ioas a spus preoților: Toți banii lucrurilor dedicate care se aduc în casa DOMNULUI, banii fiecăruia care trece numărătoarea, banii pe care fiecare om îi hotărăște și toți banii care sunt puși pe inima vreunui om să îi aducă în casa DOMNULUI,

⁵ Să îi ia preoții la ei, fiecare om de la cunoscutul său; și ei să repare spărturile casei, oriunde vreo spărtură va fi găsită.

⁶ Dar a fost astfel, că în anul al douăzeci și treilea al împăratului Ioas, preoții nu reparaseră spărturile casei.

⁷ Atunci împăratul Ioas a chemat pe Iehoiada preotul și pe ceilalți preoți și le-a spus: De ce nu ați reparat spărturile casei? De aceea, să nu mai primiți banii de la cunoscuții voștri, ci să îi dați pentru spărturile casei.

⁸ Și preoții au consimțit să nu mai primească bani de la popor, nici să repare spărturile casei.

⁹ Dar preotul Iehoiada a luat o ladă și a făcut o gaură în capacul ei și a pus-o lângă altar, pe partea dreaptă cum cineva intră în casa DOMNULUI; și preoții care păzeau ușa puneau în ea toți banii care erau aduși în casa DOMNULUI.

¹⁰ Și a fost astfel, când ei au văzut că erau mulți bani în ladă, că scribul împăratului și marele preot se urcau și puneau în pungi și cântăreau banii care erau găsiți în casa DOMNULUI.

¹¹ Și dădeau banii, cântăriți fiind, în mâinile aceluia care făceau lucrarea, care aveau supravegherea casei DOMNULUI; și ei îi împărțeau tâmplarilor și constructorilor care lucrau la casa DOMNULUI,

¹² Și pietrarilor și cioplitorilor în piatră și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită, pentru a repara spărturile casei DOMNULUI și pentru tot ce era pus pentru casă pentru a o repara.

¹³ Totuși, nu s-au făcut pentru casa DOMNULUI vase de argint, mucări, oale, trâmbițe, nici vase de aur sau vase de argint din banii care erau aduși în casa DOMNULUI;

¹⁴ Ci îi dădeau lucrătorilor și reparau cu aceștia casa DOMNULUI.

¹⁵ Mai mult, nu socoteau cu oamenii, în mâna cărora ei dădeau banii pentru a fi dați lucrătorilor, pentru că se purtau cu credincioșie.

¹⁶ Banii pentru fărădelege și banii pentru păcat nu erau aduși în casa DOMNULUI, erau ai preoților.

¹⁷ Atunci Hazael, împăratul Siriei, s-a urcat și a luptat împotriva Gatului și l-a luat; și Hazael și-a îndreptat fața să se urce împotriva Ierusalimului.

¹⁸ Și Ioas, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile sfântite pe care Iosafat, Ioram și Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, le dedicaseră și lucrurile pe care le sfântise el însuși și tot aurul care se găsea în tezaurerele casei DOMNULUI și în casa împăratului și le-a trimis lui Hazael, împăratul Siriei; iar el a plecat de la Ierusalim.

¹⁹ Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰ Și servitorii lui s-au ridicat și au uneltit și l-au ucis pe Ioas în casa Milo, care coboară la Sila.

²¹ Fiindcă Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, servitorii săi, l-au lovit și el a murit; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Amația, fiul său, a domnit în locul său.

13

¹ În anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, Ioahaz, fiul lui Iehu, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit șaptesprezece ani.

² Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI și a urmat păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.

³ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel, și el i-a dat în mâna lui Hazael, împăratul Siriei, și în mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, în toate zilele lor.

⁴ Și Ioahaz a implorat pe DOMNUL și DOMNUL i-a dat ascultare, pentru că a văzut oprimarea lui Israel, pentru că împăratul Siriei îi oprima.

⁵ (Și DOMNUL a dat lui Israel un salvator, astfel încât ei au ieșit de sub mâna sirienilor; și copiii lui Israel au locuit în corturile lor ca înainte.)

⁶ Totuși, ei nu s-au depărtat de păcatele casei lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască: ci au umblat în ele; și de asemenea dumbrava Astarteei a rămas în Samaria.)

⁷ Nici nu i-a lăsat din popor lui Ioahaz decât cincizeci de călăreți și zece care și zece mii de pedestri, pentru că împăratul Siriei îi nimicise și îi făcuse ca țărâna prin vânturare.

⁸ Și restul faptelor lui Ioahaz și tot ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

⁹ Și Ioahaz a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria; și Ioas, fiul său, a domnit în locul său.

¹⁰ În anul al treizeci și șaptelea al lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ioas, fiul lui Ioahaz, a început să domnească peste Israel în Samaria; și a domnit șaisprezece ani.

¹¹ Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască, ci a umblat în ele.

¹² Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut și puterea lui, cu care s-a luptat împotriva lui Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

¹³ Și Ioas a adormit cu părinții săi și Ieroboam a șezut pe tronul său; și Ioas a fost îngropat în Samaria cu împărații lui Israel.

¹⁴ Și Elisei se îmbolnăvise de boala lui de care a murit. Și Ioas, împăratul lui Israel, a coborât la el și a plâns pe fața lui și a spus: O, tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui.

¹⁵ Și Elisei i-a zis: Ia un arc și săgeți. Iar el a luat un arc și săgeți.

¹⁶ Și a spus împăratului lui Israel: Pune-ți mâna pe arc. Și el și-a pus mâna pe el; și Elisei și-a pus mâinile sale pe mâinile împăratului.

¹⁷ Și a spus: Deschide fereastra dinspre est. Și el a deschis-o. Atunci Elisei a zis: Trage. Și el a tras. Iar el a spus: Săgeata eliberării DOMNULUI și săgeata eliberării de Siria, fiindcă vei lovi pe sirieni în Afec, până îi vei mistui.

¹⁸ Și a spus: Ia săgețile. Iar el le-a luat. Și a zis împăratului lui Israel: Lovește în pământ. Și a lovit de trei ori și s-a oprit.

¹⁹ Și omul lui Dumnezeu s-a înfuriat pe el și a spus: Trebuia să fi lovit de cinci sau de șase ori; atunci ai fi lovit Siria până ai fi nimic-it-o; dar acum vei lovi Siria doar de trei ori.

²⁰ Și Elisei a murit și l-au îngropat. Și cetele moabiților au invadat țara la începutul anului.

²¹ Și s-a întâmplat, pe când ei îngropau un om că, iată, au văzut o ceată; și l-au aruncat pe om în mormântul lui Elisei; și după ce omul a coborât și s-a atins de oasele lui Elisei, a trăit și a stat în picioare.

²² Dar Hazael, împăratul Siriei, a oprimat pe Israel în toate zilele lui Ioahaz.

²³ Și DOMNUL a fost cu har către ei și a avut milă de ei și a luat cunoștință de ei, datorită legământului său cu Avraam, Isaac și Iacob, și nu a dorit să îi nimicească, nici nu i-a aruncat de la fața sa până acum.

²⁴ Astfel Hazael, împăratul Siriei, a murit; și Ben-Hadad, fiul său, a domnit în locul lui.

²⁵ Și Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat din nou din mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile, pe care le luase el din mâna lui Ioahaz, tatăl său, cu război. De trei ori l-a bătut Ioas și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14

¹ În anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a domnit Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.

² El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ioadan a Ierusalimului.

³ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, totuși nu ca David, tatăl său; a făcut conform cu toate lucrurile pe care Ioas, tatăl său, le-a făcut.

⁴ Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate, căci încă poporul sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi.

⁵ Și s-a întâmplat, cum s-a întărit împărăția în mâna lui, că a ucis pe servitorii lui care îl uciseseră pe tatăl său, împăratul.

⁶ Dar pe copiii ucigașilor nu i-a ucis; conform cu ce este scris în cartea legii lui Moise, în care DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu fie dați la moarte pentru copii, nici copiii să nu fie dați la moarte pentru părinți; ci fiecare om să fie dat la moarte pentru propriul său păcat.

⁷ El a lovit zece mii din Edom în valea sării, și a luat Sela cu război și i-a pus numele Iocteel până în această zi.

⁸ Atunci Amația a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino să ne privim unul pe altul în față.

⁹ Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care este în Liban a trimis la cedrul care era în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară sălbatică, ce este în Liban, și a călcat în picioare ciulinul.

¹⁰ În adevăr, tu ai lovit pe Edom și inima ta te-a înălțat; fălește-te cu aceasta și rămâi acasă, fiindcă de ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi, tu, și Iuda cu tine?

¹¹ Dar Amația a refuzat să asculte. De aceea, Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și el și Amația, împăratul lui Iuda, s-au privit unul pe altul în față la Bet-Şemeş, care aparține de Iuda.

¹² Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare om la corturile lor.

¹³ Și Ioas, împăratul lui Israel, l-a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, la Bet-Şemeş și a venit la Ierusalim și a dărâmat zidul

Ierusalimului de la poarta lui Efraim până la poarta colțului, patru sute de coți.

¹⁴ Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și ostateci și s-a întors în Samaria.

¹⁵ Și restul faptelor lui Ioas pe care le-a făcut și puterea lui și cum s-a luptat cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

¹⁶ Și Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria cu împărații lui Israel; și Ieroboam, fiul său, a domnit în locul său.

¹⁷ Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani.

¹⁸ Și restul faptelor lui Amația, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

¹⁹ Și ei au uneltit împotriva lui în Ierusalim; și el a fugit la Lachis; dar ei au trimis după el la Lachis și l-au ucis acolo.

²⁰ Și l-au adus pe cai; și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi în cetatea lui David.

²¹ Și tot poporul lui Iuda l-a luat pe Azaria, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-a făcut împărat în locul tatălui său, Amația.

²² El a zidit Elatul și l-a înapoiat lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții săi.

²³ În anul al cincisprezecelea al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, a început să domnească în Samaria; și a domnit patruzeci și unu de ani.

²⁴ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁵ El a înapoiat ținutul lui Israel de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei, conform cuvântului DOMNULUI Dumnezeu lui Israel, pe care îl vorbise prin mâna servitorului său Iona, fiul lui Amitai, profetul, care era din Gat-Hefer.

²⁶ Pentru că DOMNUL a văzut nenorocirea lui Israel, că aceasta era foarte amară, căci nu era nimeni închis, nici rămas, nici vreun ajutor pentru Israel.

²⁷ Și DOMNUL nu spusese că va șterge numele lui Israel de sub cer; ci i-a salvat prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas.

²⁸ Și restul faptelor lui Ieroboam și tot ce a făcut și puterea lui, cum s-a războit și cum a luat înapoi Damascul și Hamatul, care aparțineau lui Iuda, pentru Israel, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

²⁹ Și Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel; și Zaharia, fiul său, a domnit în locul lui.

15

¹ În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda, să domnească.

² El era în vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iecolia a Ierusalimului.

³ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce tatăl său, Amația, făcuse;

⁴ În afară de aceea că înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifică și ardea tămâie pe înălțimi.

⁵ Și DOMNUL a lovit pe împărat, astfel încât a fost lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă separată. Și Iotam, fiul împăratului, era peste casă, judecând poporul țării.

⁶ Și restul faptelor lui Azaria și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

⁷ Astfel, Azaria a adormit cu părinții săi; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

⁸ În anul al treizeci și optulea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui Ieroboam, peste Israel, în Samaria, șase luni.

⁹ Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuseră părinții lui; el nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

¹⁰ Și Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui și l-a lovit în fața poporului și l-a ucis și a domnit în locul său.

¹¹ Și restul faptelor lui Zaharia, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

¹² Acesta a fost cuvântul DOMNULUI pe care l-a vorbit lui Iehu, spunând: Fiii tăi vor ședea pe tronul lui Israel până la a patra generație. Și astfel s-a întâmplat.

¹³ Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în anul al treizeci și nouălea al lui Ozia, împăratul lui Iuda; și a domnit o lună întreagă în Samaria.

¹⁴ Fiindcă Menahem, fiul lui Gadi, s-a urcat de la Tirta și a venit la Samaria și l-a lovit pe Șalum, fiul lui Iabeș, în Samaria, și l-a ucis și a domnit în locul său.

¹⁵ Și restul faptelor lui Șalum și uneltirea lui, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

¹⁶ Atunci Menahem a lovit Tifsahul și pe toți cei care erau în el și ținuturile lui de la Tirta; deoarece ei nu i-au deschis, de aceea l-a lovit, și pe toate femeile din ținut, care erau însărcinate, le-a spintecat.

¹⁷ În anul al treizeci și nouălea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel; și a domnit zece ani în Samaria.

¹⁸ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat în toate zilele lui de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

¹⁹ Și Pul, împăratul Asiriei, a venit asupra țării; și Menahem i-a dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca mâna lui să fie cu el pentru a întări împărăția în mâna sa.

²⁰ Și Menahem a luat banii din Israel, de la toți cei puternici în bogăție, de la fiecare bărbat cincizeci de șekeli de argint, pentru a da împăratului Asiriei. Astfel împăratul Asiriei s-a întors și nu a stat acolo în țară.

²¹ Și restul faptelor lui Menahem și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

²² Și Menahem a adormit cu părinții săi; și Pecahia, fiul său, a domnit în locul său.

²³ În anul al cincizecilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecahia, fiul lui Menahem, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit doi ani.

²⁴ Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁵ Dar Pecah, fiul lui Remalia, o căpetenie a sa, a uneltit împotriva sa și l-a lovit în Samaria, în palatul casei împărătești, cu Argob și Arie și cu el cincizeci de bărbați dintre galaadiți; și l-a ucis și a domnit în locul său.

²⁶ Și restul faptelor lui Pecahia și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

²⁷ În anul al cincizeci și doilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în Samaria, și a domnit douăzeci de ani.

²⁸ Și a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.

²⁹ În zilele lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat Iionul și Abel-Bet-Maaca și Ianoahul și Chedeșul și Hațorul și Galaadul și Galileea, toată țara lui Neftali, și i-a dus captivi în Asiria.

³⁰ Și Osea, fiul lui Ela, a uneltit împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a ucis și a domnit în locul său, în anul al douăzecilea al lui Iotam, fiul lui Ozia.

³¹ Și restul faptelor lui Pecah și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.

³² În anul al doilea al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, să domnească.

³³ El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui Țadoc.

³⁴ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI; a făcut conform cu tot ceea ce tatăl său, Ozia, făcuse.

³⁵ Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. El a zidit poarta de sus a casei DOMNULUI.

³⁶ Și restul faptelor lui Iotam și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

³⁷ În acele zile, DOMNUL a început să trimită asupra lui Iuda pe Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia.

³⁸ Și Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatăl său; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

16

¹ În anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.

² Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim și nu a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul său, precum David, tatăl său.

³ Ci a umblat în calea împăraților lui Israel, da, și a trecut pe fiul său prin foc, conform urâciunilor păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.

⁴ Și el a sacrificat și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare copac verde.

⁵ Atunci Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au urcat la Ierusalim pentru a se război; și au asediat pe Ahaz, dar nu au putut să îl învingă.

⁶ În timpul acela Rețin, împăratul Siriei, a luat înapoi Elat pentru Siria și i-a alungat pe iudeii din Elat; și sirienii au venit la Elat și au locuit acolo până în această zi.

⁷ Astfel, Ahaz a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, spunând: Eu sunt servitorul tău și fiul tău, urcă și salvează-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel, care s-au ridicat împotriva mea.

⁸ Și Ahaz a luat argintul și aurul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și le-a trimis ca dar împăratului Asiriei.

⁹ Și împăratul Asiriei i-a dat ascultare, căci împăratul Asiriei s-a urcat împotriva Damascului și l-a luat și i-a dus pe locuitorii lui captivi la Chir și l-a ucis pe Rețin.

¹⁰ Și împăratul Ahaz a mers la Damasc să îl întâlnească Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a văzut un altar care era la Damasc; și împăratul Ahaz a trimis preotului Urie forma altarului și modelul lui, conform cu toată măiestria lui.

¹¹ Și preotul Urie a zidit un altar conform cu toate câte împăratul Ahaz trimisese din Damasc; astfel preotul Urie l-a făcut până a venit împăratul Ahaz de la Damasc.

¹² Și când împăratul a venit de la Damasc, împăratul a văzut altarul; și împăratul s-a apropiat de altar și a oferit pe el.

¹³ Și a ars ofranda sa arsă și darul său de mâncare și a turnat darul său de băutură și a stropit sângele ofrandelor sale de pace pe altar.

¹⁴ Și a adus de asemenea altarul de aramă, care era înaintea DOMNULUI, din fața casei, dintre altar și casa DOMNULUI, și l-a pus pe partea de nord a altarului.

¹⁵ Și împăratul Ahaz a poruncit preotului Urie, spunând: Pe altarul cel mare să arzi ofranda arsă de dimineață și darul de mâncare de seară și sacrificiul ars al împăratului și darul său de mâncare, cu ofranda arsă a întregului popor al țării și darul său de mâncare și darurile sale de băutură; și să stropești pe el tot sângele ofrandei arse și tot sângele sacrificiului; și altarul de aramă să fie pentru mine pentru a cere sfat prin el.

¹⁶ Astfel a făcut preotul Urie conform cu toate câte împăratul Ahaz i-a poruncit.

¹⁷ Și împăratul Ahaz a tăiat marginile bazelor și a îndepărtat lighenele de pe ele și a luat jos marea de pe boii de aramă care erau dedesubtul ei și a pus-o pe un pavaj de pietre.

¹⁸ Și porticul pentru sabat, pe care îl construiseră în casă, și intrarea împăratului de afară, le-a abătut de la casa DOMNULUI din cauza împăratului Asiriei.

¹⁹ Și restul faptelor lui Ahaz pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁰ Și Ahaz a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul său.

17

¹ În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început Osea, fiul lui Ela, să domnească în Samaria peste Israel; și a domnit nouă ani.

² Și a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu ca împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui.

³ Împotriva lui s-a urcat Salmanasar, împăratul Asiriei; și Osea a devenit servitorul lui și i-a dăruit daruri.

⁴ Și împăratul Asiriei a aflat de o uneltire a lui Osea, pentru că trimisese mesageri la So, împăratul Egiptului, și nu adusese niciun dar împăratului Asiriei, precum făcuse an de an; de aceea împăratul Asiriei l-a închis și l-a legat în închisoare.

⁵ Atunci împăratul Asiriei a venit în toată țara și s-a urcat la Samaria și a asediat-o trei ani.

⁶ În anul al nouălea al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria și a dus pe Israel în Asiria, și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor.

⁷ Și a fost astfel, deoarece copiii lui Israel păcătuiseră împotriva DOMNULUI Dumnezeu lor, care îi scosese din țara Egiptului, de sub mâna lui Faraon împăratul Egiptului, și s-au temut de alți dumnezei,

⁸ Și au umblat în statutele păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel, și în ale împăraților lui Israel, pe care ei le făcuseră.

⁹ Și copiii lui Israel au făcut în ascuns acele lucruri care nu erau drepte, împotriva DOMNULUI Dumnezeu lor, și și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.

¹⁰ Și și-au înălțat chipuri și dumbrăvi pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde;

¹¹ Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile, precum au făcut păgânii pe care DOMNUL îi îndepărtase dinaintea lor; și au lucrat lucruri stricate pentru a-l provoca pe DOMNUL la mânie;

¹² Fiindcă au servit idolilor, despre care DOMNUL le spusese: Să nu faceți acest lucru.

¹³ Totuși, DOMNUL a mărturisit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda prin toți profeții și prin toți văzătorii, spunând: Întoarceți-vă de la căile voastre rele și țineți poruncile mele și statutele mele, conform cu toată legea pe care am poruncit-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin servitorii mei, profeții.

¹⁴ Cu toate acestea ei au refuzat să asculte și și-au împietrit gâturile, ca gâtul părinților lor, care nu au crezut în DOMNUL Dumnezeu lor.

¹⁵ Și au respins statutele lui și legământul lui pe care îl făcuse cu părinții lor și mărturiile lui pe care el le-a mărturisit împotriva lor; și au urmărit deșertăciune și au devenit deșertăciune și au mers după păgânii care erau de jur împrejurul lor, referitor la care DOMNUL le poruncise să nu facă asemenea lor.

¹⁶ Și au părăsit toate poruncile DOMNULUI Dumnezeu lor și și-au făcut chipuri turnate, doi viței, și au făcut o dumbravă și s-au închinat la toată oștirea cerului și i-au servit lui Baal.

¹⁷ Și au făcut pe fiii și pe fiicele lor să treacă prin foc și au folosit ghicire și descântare și s-au vândut pentru a face rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provoace la mânie.

¹⁸ De aceea DOMNUL s-a mâniat foarte tare pe Israel și i-a îndepărtat dinaintea vederii sale; a rămas numai tribul lui Iuda.

¹⁹ Și nici Iuda nu a ținut poruncile DOMNULUI Dumnezeu lor, ci au umblat în statutele lui Israel pe care ei le făcuseră.

²⁰ Și DOMNUL a respins toată sămânța lui Israel și i-a chinuit și i-a dat în mâna prădătorilor, până i-a aruncat dinaintea feței sale.

²¹ Pentru că a rupt pe Israel de la casa lui David; și ei l-au făcut pe Ieroboam, fiul lui Nebat, împărat; și Ieroboam a mânat pe Israel de la a-l urma pe DOMNUL și i-a făcut să păcătuiască un mare păcat.

22 Deoarece copiii lui Israel au umblat în toate păcatele pe care Ieroboam le-a făcut; ei nu s-au depărtat de ele;

23 Până când DOMNUL a îndepărtat pe Israel dinaintea feței sale, precum spusese prin toți servitorii săi, profeții. Astfel a fost Israel dus din propria lor țară în Asiria până în această zi.

24 Și împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon și de la Cuta și de la Ava și de la Hamat și de la Sefarvaim și i-a pus în cetățile Samariei, în locul copiilor lui Israel; și ei au stăpânit Samaria și au locuit în cetățile ei.

25 Și astfel a fost la începutul locuirii lor acolo, că ei nu se temeau de DOMNUL; de aceea DOMNUL a trimis lei printre ei, care au omorât pe unii dintre ei.

26 Pentru aceea i-au vorbit împăratului Asiriei, spunând: Națiunile pe care le-ai îndepărtat și le-ai pus în cetățile Samariei, nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării; de aceea el a trimis lei printre ei și, iată, îiucid, pentru că nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării.

27 Atunci împăratul Asiriei a poruncit, spunând: Duceți acolo pe unul dintre preoții pe care i-ați adus de acolo; și ei să meargă și să locuiască acolo și el să îi învețe obiceiul Dumnezeului țării.

28 Atunci unul dintre preoții pe care îi duseseră din Samaria a venit și a locuit în Betel și i-a învățat cum să se teamă de DOMNUL.

29 Totuși, fiecare națiune și-a făcut dumnezeii săi și i-a pus în casele înălțimilor pe care samaritenii le făcuseră, fiecare națiune în cetățile unde locuia.

30 Și oamenii din Babilon au făcut pe Sucot-Benot, și oamenii din Cut au făcut pe Nergal, și oamenii din Hamat au făcut pe Așima,

31 Și aviții au făcut pe Nibhaz și pe Tartac, și sefarviții au ars pe copiii lor în foc lui Adramelec și lui Anamelec, dumnezeii sefarviților.

32 Astfel, ei s-au temut de DOMNUL și și-au făcut din oamenii cei mai de jos preoți ai înălțimilor, care sacrificau pentru ei în casele înălțimilor.

33 S-au temut de DOMNUL și au servit propriilor lor dumnezei, după obiceiul națiunilor pe care le duseseră de aici.

34 Până în această zi ei fac după obiceiurile dinainte; nu se tem de DOMNUL, nici nu fac după statutele lor, sau după rânduielile lor, sau după legea și porunca pe care DOMNUL a poruncit-o copiilor lui Iacob, pe care l-a numit Israel.

35 Cu care DOMNUL făcuse un legământ și le poruncise, spunând: Să nu vă temeți de alți dumnezei și să nu vă prosternați lor, nici să nu le serviți, nici să nu le sacrificați;

36 Ci de DOMNUL, care v-a scos din țara Egiptului cu putere mare și cu un braț întins, de el să vă temeți și lui să vă închinați și lui să îi sacrificați.

37 Și statutele și rânduielile și legea și porunca pe care el le-a scris pentru voi să le țineți pentru a le face pentru totdeauna; și să nu vă temeți de alți dumnezei.

38 Și legământul pe care l-am făcut cu voi să nu îl uitați; nici să nu vă temeți de alți dumnezei.

39 Ci de DOMNUL Dumnezeul vostru să vă temeți; și el vă va elibera din mâna tuturor dușmanilor voștri.

40 Totuși ei nu au dat ascultare, ci au făcut după obiceiul lor de dinainte.

41 Astfel, aceste națiuni se temeau și de DOMNUL și serveau și chipurilor lor cioplite, deopotrivă copiii lor și copiii copiilor lor; precum au făcut părinții lor,

astfel fac ei până în această zi.

18

¹ Și s-a întâmplat, în anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, că Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească.

² El era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Numele mamei lui era Abi, fiica lui Zaharia.

³ Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte David, tatăl său, făcuse.

⁴ El a îndepărtat înălțimile și a sfărâmat idolii și a tăiat dumbrăvile și a spart în bucăți șarpele de aramă, pe care Moise îl făcuse; deoarece până în acele zile copiii lui Israel ardeau tămâie pentru el; și l-a numit Nehuștan.

⁵ El s-a încrezut în DOMNUL Dumnezeu lui Israel; astfel încât după el nu a fost nimeni asemenea lui printre toți împărații lui Iuda, nici vreunul care fusese înainte de el.

⁶ Fiindcă el s-a alipit de DOMNUL și nu s-a depărtat de la a-l urma, ci a păzit poruncile lui, pe care DOMNUL le poruncise lui Moise.

⁷ Și DOMNUL a fost cu el; și el prospera oriunde ieșea; și s-a răzvrătit împotriva împăratului Asiriei și nu i-a servit.

⁸ El i-a lovit pe filistenii, până la Gaza și granițele ei, de la turnul paznicilor până la cetatea întărită.

⁹ Și s-a întâmplat, în al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, că Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva Samariei și a asediat-o.

¹⁰ Și la sfârșitul a trei ani a luat-o; în al șaselea an al lui Ezechia, care este al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel, Samaria a fost luată.

¹¹ Și împăratul Asiriei l-a dus pe Israel în Asiria și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor;

¹² Pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeu lor ci au călcat legământul său și tot ceea ce Moise servitorul DOMNULUI poruncise; și au refuzat să le asculte și să le facă.

¹³ Și, în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda și le-a luat.

¹⁴ Și Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis la împăratul Asiriei în Lachis, spunând: Te-am ofensat; întoarce-te de la mine; ceea ce tu pui asupra mea voi purta. Și împăratul Asiriei i-a rânduit lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

¹⁵ Și Ezechia i-a dat tot argintul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurile casei împăratului.

¹⁶ În acel timp Ezechia a tăiat aurul de pe ușile templului DOMNULUI și stâlpii pe care Ezechia, împăratul lui Iuda, îi placase, și l-a dat împăratului Asiriei.

¹⁷ Și împăratul Asiriei i-a trimis pe Tartan și pe Rab-Sarisa și pe Rabšache din Lachis la împăratul Ezechia cu o mare oștire împotriva Ierusalimului. Și ei s-au urcat și au venit la Ierusalim. Și după ce s-au urcat, au venit și au stat lângă apeductul iazului superior, care este pe drumul mare al câmpului înălbitorului.

¹⁸ Și după ce l-au chemat pe împărat au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna scribul și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.

19 Și Rabșache le-a zis: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce este această încredere în care te încrezi?

20 Tu spui, (dar ele sunt doar vorbe deșarte): Eu am sfat și tărie pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea?

21 Acum iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în Egipt; pe care dacă un om se sprijină, îi va intra în mână și o va străpunge; astfel este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.

22 Dar dacă îmi spuneți: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeuul nostru; nu este el acela, ale cărui înălțimi și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și Ierusalimului: Vă veți închina înaintea acestui altar în Ierusalim?

23 Și acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare din partea ta să pui călăreți pe ei.

24 Cum atunci vei abate fața unei căpetenii dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți?

25 Am urcat eu acum, fără DOMNUL, împotriva acestui loc, pentru a-l distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o.

26 Atunci Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă o înțelegem; și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care este pe zid.

27 Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își bea propria lor urină cu voi?

28 Atunci Rabșache s-a ridicat în picioare și a strigat cu o voce tare în limba evreilor și a vorbit, spunând: Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei;

29 Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape din mâna lui;

30 Nici nu lăsați pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând: DOMNUL ne va elibera într-adevăr și această cetate nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei.

31 Nu dați ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceți pace cu mine aducându-mi un cadou și ieșiți la mine și veți mânca, fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, și veți bea, fiecare din apele izvorului său,

32 Până voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii și a viilor, o țară a măslinilor de untdelemn și a mierii, ca să trăiți și să nu muriți; și nu dați ascultare lui Ezechia, când el vă convinge, spunând: DOMNUL ne va elibera.

33 A scăpat vreodată, vreunul din dumnezeii națiunilor, țara lui din mâna împăratului Asiriei?

34 Unde sunt dumnezeii Hamatului și ai Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, ai Henei și ai Ivei? Au scăpat ei Samaria din mâna mea?

35 Cine sunt aceia dintre toți dumnezeii țărilor, care au scăpat țara lor din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea?

36 Dar poporul a tăcut și nu i-a răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca împăratului era, zicând: Să nu îi răspundeți.

37 Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

19

¹ Și s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit aceasta, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI.

² Și a trimis pe Eliachim, care era peste casă și pe Șebna, scribul, și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoț.

³ Și ei i-au zis: Astfel spune Ezechia: Această zi este o zi de necaz și de muștrare și de blasfemie; deoarece copiii au ajuns la naștere și nu este putere pentru a naște.

⁴ Poate că DOMNUL Dumnezeuul tău va auzi toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să ocărăscă pe Dumnezeuul cel viu; și va muștra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeuul tău le-a auzit; de aceea înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas.

⁵ Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia.

⁶ Și Isaia le-a zis: Astfel să spuneți stăpânului vostru: Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei m-au blasfemat.

⁷ Iată, voi trimite o pufnire peste el și va auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și îl voi face să cadă prin sabie în țara sa.

⁸ Astfel, Rabșache s-a întors și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis.

⁹ Și după ce a auzit spunându-se despre Tihaca, împăratul Etiopiei: Iată, el a ieșit să lupte împotriva ta; el a trimis din nou mesageri la Ezechia, zicând:

¹⁰ Astfel să vorbești lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu te înșele Dumnezeuul tău în care te încrezi, zicând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

¹¹ Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, distrugându-le complet; și vei fi tu scăpat?

¹² I-au scăpat dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinții mei, precum: Gozanul și Haranul și Rețeful și pe copiii Edenului care erau în Telasar?

¹³ Unde este împăratul Hamatului, și împăratul Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?

¹⁴ Și Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a citit-o; și Ezechia s-a urcat în casa DOMNULUI și a întins-o înaintea DOMNULUI.

¹⁵ Și Ezechia s-a rugat înaintea DOMNULUI și a spus: DOAMNE Dumnezeuul lui Israel, tu care locuiești între heruvimi, tu, numai tu, ești Dumnezeuul tuturor împărățiilor pământului; tu ai făcut cerul și pământul.

¹⁶ Doamne, pleacă-ți urechea și ascultă; deschide, Doamne, ochii tăi și vezi; și ascultă cuvintele lui Sanherib cu care l-a trimis să ocărăscă pe Dumnezeuul cel viu.

¹⁷ În adevăr, DOAMNE, împărații Asiriei au nimicit națiunile și țările lor,

¹⁸ și au aruncat pe dumnezeii lor în foc, pentru că ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor; lemn și piatră: de aceea i-au nimicit.

¹⁹ Și acum, DOAMNE Dumnezeuul nostru, te implor, salvează-ne din mâna lui, ca toate împărățiile pământului să știe că tu, numai tu, ești DOMNUL Dumnezeu.

²⁰ Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Am auzit ce mi te-ai rugat referitor la Sanherib, împăratul Asiriei.

²¹ Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine.

²² Pe cine ai ocărât și ai blasfemiât tu? Și împotriva cui ți-ai înălțat tu vocea și ți-ai ridicat ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

²³ Prin mesagerii tăi tu ai ocărât pe DOMNUL și ai spus: Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii înalți ai acestuia și brazii săi cei aleși; și voi intra până la locuințele granițelor lui și în pădurea Carmelului său.

²⁴ Am săpat și am băut ape străine și cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.

²⁵ Nu ai auzit tu, că de demult am făcut aceasta; și că din timpuri vechi am întocmit-o? Acum eu am împlinit-o, ca tu să prefaci cetăți întărite în mormane de ruine.

²⁶ De aceea locuitorii lor au avut mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost ca iarba câmpului și ca planta verde, ca iarba de pe acoperișurile caselor și ca grâne prăjite înainte să fi crescut.

²⁷ Dar eu cunosc locuința ta și ieșirea ta și intrarea ta și furia ta împotriva mea.

²⁸ Deoarece furia ta împotriva mea și fala ta s-au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune veriga mea în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit.

²⁹ Și acesta îți va fi semn: Veți mânca în acest an ceea ce crește de la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al treilea an să semănați și să secerati și să sădiți vii și să mâncați din rodul lor.

³⁰ Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus.

³¹ Fiindcă din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sionului cei care vor scăpa; zelul Domnului oștirilor va face aceasta.

³² De aceea astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scutul, nici nu va ridica întăritură împotriva ei.

³³ Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL.

³⁴ Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva de dragul meu și de dragul servitorului meu, David.

³⁵ Și s-a întâmplat, în acea noapte, că îngerul Domnului a ieșit și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au sculat devreme dimineata, iată, ei toți erau trupuri moarte.

³⁶ Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive.

³⁷ Și s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armenia. Și Esar-Hadon, fiul său, a domnit în locul său.

20

¹ În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi.

² Atunci el și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI, spunând:

³ Te implor, DOAMNE, amintește-ți cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut ce este bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult.

⁴ Și s-a întâmplat, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din mijloc, că a venit la el cuvântul DOMNULUI, zicând:

⁵ Întoarce-te și spune-i lui Ezechia, căpetenia poporului meu: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, te voi vindeca; în a treia zi te vei urca la casa DOMNULUI.

⁶ Și voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani; și te voi scăpa pe tine și această cetate din mâna împăratului Asiriei; și voi apăra această cetate, de dragul meu și al servitorului meu, David.

⁷ Și Isaia a spus: Luați un amestec de smochine. Și ei au luat și l-au pus pe ulcer; și el s-a vindecat.

⁸ Și Ezechia i-a spus lui Isaia: Care va fi semnul că DOMNUL mă va vindeca și că mă voi urca la casa DOMNULUI a treia zi?

⁹ Și Isaia a spus: Acest semn îl vei avea de la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe care l-a zis: să treacă umbra înainte zece trepte, sau să se întoarcă înapoi zece trepte?

¹⁰ Și Ezechia a răspuns: Este un lucru ușor ca umbra să coboare zece trepte; nu, ci să se întoarcă umbra înapoi zece trepte.

¹¹ Și profetul Isaia a strigat către DOMNUL; și el a întors zece trepte înapoi, umbra care coborâse pe treptele lui Ahaz.

¹² În acel timp Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un dar lui Ezechia, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav.

¹³ Și Ezechia le-a dat ascultare și le-a arătat toată casa lucrurilor sale prețioase, argintul și aurul și mirodeniile și untdelemnurile prețioase și toată casa armelor lui și tot ce s-a găsit în tezaurile lui; nu a fost nimic în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui ce Ezechia să nu le arate lor.

¹⁴ Atunci a venit profetul Isaia la împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au zis acești bărbați? Și de unde au venit la tine? Și Ezechia a spus: Au venit dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.

¹⁵ Și el a zis: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a spus: Au văzut tot ce este în casa mea; nu este nimic dintre tezaurile mele pe care să nu li-l fi arătat.

¹⁶ Și Isaia i-a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI.

¹⁷ Iată, vor veni zilele, când tot ceea ce este în casa ta și ceea ce părinții tăi au pus în tezaure până în această zi va fi dus în Babilon; nimic nu va fi lăsat, spune DOMNUL.

¹⁸ Și dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care tu îi vei naște, îi vor lua; și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului.

¹⁹ Atunci Ezechia i-a spus lui Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai zis. Și el a spus: Nu este bine dacă pace și adevăr vor fi în zilele mele?

²⁰ Și restul faptelor lui Ezechia și toată puterea lui și cum a făcut el un iaz și un apeduct și a adus apă în cetate, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²¹ Și Ezechia a adormit cu părinții săi; și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

21

¹ Manase era în vârstă de doisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Heftiba.

² Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel.

³ Fiindcă el a zidit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le distrusese; și a ridicat altare lui Baal și a făcut o dumbravă, precum făcuse Ahab, împăratul lui Israel; și s-a închinat înaintea întregii oștiri a cerului și le-a servit.

⁴ Și el a zidit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL spusese: În Ierusalim voi pune numele meu.

⁵ Și a zidit altare pentru toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI.

⁶ Și și-a trecut fiul prin foc și a prezis viitorul și folosea descântare și consulta demoni și vrăjitori; a lucrat multă stricăciune înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie.

⁷ Și a pus un chip cioplit al dumbrăvii, pe care îl făcuse, în casa despre care DOMNUL spusese lui David și lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am ales dintre toate triburile lui Israel, voi pune numele meu pentru totdeauna;

⁸ Și nu voi face picioarele lui Israel să mai iasă din țara pe care am dat-o părinților lor; numai dacă vor lua seama să facă după toate câte le-am poruncit și conform cu toată legea pe care servitorul meu, Moise, le-a poruncit-o.

⁹ Dar ei nu au dat ascultare; și Manase i-a amăgit pentru a face mai mult rău decât au făcut națiunile pe care DOMNUL le nimicise dinaintea copiilor lui Israel.

¹⁰ Și DOMNUL a vorbit prin servitorii săi, profeții, spunând:

¹¹ Deoarece Manase, împăratul lui Iuda, a făcut aceste urâciuni și a lucrat cu stricăciune mai mult decât tot ce au făcut amoriții, care au fost înainte de el și a făcut de asemenea pe Iuda să păcătuiască cu idolii săi,

¹² De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Iată, voi aduce asupra Ierusalimului și a lui Iuda un astfel de rău, încât oricine aude de acesta, amândouă urechile îi vor țiu.

¹³ Și voi întinde peste Ierusalim frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui Ahab; și voi șterge Ierusalimul precum un om șterge un vas, ștergându-l și răsturnându-l.

¹⁴ Și voi părăsi rămășița moștenirii mele și îi voi da în mâna dușmanilor lor; și ei vor deveni un vânat și o pradă pentru dușmanii lor;

¹⁵ Pentru că au făcut ce este rău înaintea ochilor mei și m-au provocat la mânie, din ziua în care părinții lor au ieșit din Egipt, până în această zi.

¹⁶ Mai mult, Manase a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ar fi umplut Ierusalimul de la o margine la cealaltă, în afară de păcatul său cu care a făcut pe Iuda să păcătuiască, făcând ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI.

¹⁷ Și restul faptelor lui Manase și tot ce a făcut și păcatul său cu care a păcătuit, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

¹⁸ Și Manase a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei lui, în grădina lui Uza; și Amon, fiul său, a domnit în locul său.

¹⁹ Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Meșulemet, fiica lui Haruț, din Iotba.

²⁰ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuse tatăl său, Manase.

²¹ Și a umblat în toată calea în care tatăl său a umblat și a servit idolilor cărora tatăl său servise și s-a închinat înaintea lor;

²² Și a părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților săi și nu a umblat în calea DOMNULUI.

²³ Și servitorii lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe împărat în casa lui.

²⁴ Și poporul țării a ucis pe toți cei care uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe Iosia, fiul său, împărat în locul său.

²⁵ Și restul faptelor lui Amon, pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁶ Și el a fost îngropat în mormântul său în grădina lui Uza; și Iosia, fiul său, a domnit în locul său.

22

¹ Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit treizeci și unu de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iedida, fiica lui Adaia, din Boțcat.

² Și el a făcut ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în toată calea lui David, tatăl său, și nu s-a abătut la dreapta sau la stânga.

³ Și s-a întâmplat, în anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, că împăratul a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, scribul, la casa DOMNULUI, spunând:

⁴ Urcă-te la Hilchia, marele preot, ca el să socotească argintul adus în casa DOMNULUI, pe care păzitorii ușii l-au adunat de la popor;

⁵ Și să îi dea în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI; și ei să îi dea celor ce fac lucrarea care este în casa DOMNULUI, pentru a repara spărturile casei,

⁶ Tâmplarilor și constructorilor și pietrarilor și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită pentru a repara casa.

⁷ Totuși nu a fost o numărătoare făcută cu ei despre banii dați în mâna lor, căci se purtau cu credincoșie.

⁸ Și Hilchia, marele preot, i-a spus lui Șafan scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia i-a dat lui Șafan cartea și el a citit-o.

⁹ Și scribul Șafan a venit la împărat și a adus din nou cuvânt împăratului și a spus: Servitorii tăi au adunat banii care au fost găsiți în casă și i-au dat în mâna celor ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI.

¹⁰ Și scribul Șafan i-a arătat împăratului, spunând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

¹¹ Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele cărții legii, că și-a rupt hainele.

¹² Și împăratul i-a poruncit preotului Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan, și lui Acbor, fiul lui Micaia, și lui Șafan, scribul, și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând:

¹³ Mergeți, întrebați pe DOMNUL pentru mine și pentru popor și pentru tot Iuda referitor la cuvintele acestei cărți care a fost găsită, pentru că mare este furia DOMNULUI care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri nu au dat ascultare cuvintelor acestei cărți, pentru a face conform cu tot ce este scris despre noi.

¹⁴ Astfel preotul Hilchia și Ahicam și Acbor și Șafan și Asaia au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul garderobei; (și ea locuia în Ierusalim în școala profeților) și au vorbit îndeaproape cu ea.

¹⁵ Și ea le-a zis: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Spuneți omului care v-a trimis la mine;

¹⁶ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul asupra acestui loc și asupra locuitorilor lui, toate cuvintele cărții pe care împăratul lui Iuda le-a citit;

¹⁷ Deoarece ei m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor; de aceea furia mea se va aprinde împotriva acestui loc și nu se va stinge.

¹⁸ Dar împăratului lui Iuda, care v-a trimis să întrebați pe DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel cu privire la cuvintele pe care le-ai auzit;

¹⁹ Pentru că inima ta a fost moale și te-ai umilit înaintea DOMNULUI când ai auzit ce am vorbit împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor săi, că vor deveni o pustiire și un blestem, și ți-ai rupt hainele și ai plâns înaintea mea eu de asemenea te-am ascultat, spune DOMNUL.

²⁰ De aceea, iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat în mormântul tău în pace; și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce asupra acestui loc. Și au adus acest răspuns împăratului.

23

¹ Și împăratul a trimis și ei au adunat la el pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

² Și împăratul s-a urcat la casa DOMNULUI, și toți bărbații lui Iuda și toți locuitorii Ierusalimului s-au urcat cu el, și preoții și profeții și tot poporul, deopotrivă mic și mare; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului care se găseseră în casa DOMNULUI.

³ Și împăratul a stat în picioare lângă un stâlp și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI, de a umbla în urma DOMNULUI și de a păzi poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, pentru a împlini cuvintele acestui legământ care erau scrise în această carte. Și tot poporul a stat în picioare pentru legământ.

⁴ Și împăratul i-a poruncit lui Hilchia, marele preot, și preoților de rangul al doilea și păzitorilor ușii, să scoată din templul DOMNULUI toate vasele care fuseseră făcute pentru Baal și pentru dumbravă și pentru toată oștirea cerului; și le-a ars în afara Ierusalimului în câmpurile Chedronului și a adus cenușa lor la Betel.

⁵ Și a înlăturat pe preoții idolatri, pe care împărăția lui Iuda îi rânduiseră să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în locurile de jur împrejurul Ierusalimului; de asemenea pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui și lunii și planetelor și întregii oștiri a cerului.

⁶ Și el a scos dumbrava Astarteei din casa DOMNULUI, afară din Ierusalim, la pâraul Chedron, și a ars-o la pâraul Chedron și a călcat-o mărunț în praf și a aruncat praful pe mormintele copiilor poporului.

⁷ Și a dărâmat casele sodomitelor, care erau lângă casa DOMNULUI, unde femeile țeseau perdele pentru dumbravă.

⁸ Și a adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda și a pângărit înălțimile unde preoții arsese rău tămâie, de la Gheba la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile

porților care erau la intrarea porții lui Iosua, guvernatorul cetății, care erau la stânga unui om la poarta cetății.

⁹ Totuși, preoții înălțimilor nu au urcat la altarul DOMNULUI, în Ierusalim, ci au mâncat azima printre frații lor.

¹⁰ Și el a pângărit Tofetul, care este în valea copiilor lui Hinom, ca niciun om să nu treacă pe fiul său sau pe fiica sa prin foc pentru Moloh.

¹¹ Și a înlăturat caii, pe care împărații lui Iuda îi dăduseră soarelui, la intrarea casei DOMNULUI, lângă camera lui Netan-Melec cameristul, care era în împrejurimi, și a ars carele soarelui cu foc.

¹² Și împăratul a dărâmat altarele care erau pe acoperișul camerei de sus a lui Ahaz, pe care împărații lui Iuda le făcuseră, și altarele pe care Manase le făcuse în cele două curți ale casei DOMNULUI și le-a sfărâmat de acolo și le-a aruncat praful în pâraul Chedron.

¹³ Și împăratul a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului, care erau în dreapta muntelui stricăciunii, pe care Solomon, împăratul lui Israel, le construise pentru Astarteea, urâciunea sidonienilor, și pentru Chemoș, urâciunea moabiților, și pentru Milcom, urâciunea copiilor lui Amon.

¹⁴ Și a spart în bucăți idoli și a tăiat dumbrăvile și a umplut locurile lor cu oasele oamenilor.

¹⁵ Mai mult, altarul care era în Betel și înălțimea pe care a făcut-o Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască, deopotrivă acel altar și înălțimea le-a dărâmat și a ars înălțimea și a călcat-o mărunț în praf și a ars dumbrava.

¹⁶ Și pe când Iosia se întorcea, a văzut mormintele care erau acolo pe munte și a trimis și a luat oasele din morminte și le-a ars pe altar și l-a pângărit, conform cuvântului DOMNULUI pe care îl vestise omul lui Dumnezeu, care vestise aceste cuvinte.

¹⁷ Atunci el a spus: Ce titlu este acesta pe care îl văd? Și bărbații cetății i-au zis: Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din Iuda și a vestit aceste lucruri pe care tu le-ai făcut împotriva altarului din Betel.

¹⁸ Iar el a spus: Lăsați-l; să nu îi miște nimeni oasele. Astfel ei au lăsat oasele lui, împreună cu oasele profetului care ieșise din Samaria.

¹⁹ Și Iosia a îndepărtat de asemenea toate casele înălțimilor care erau în cetățile Samariei, pe care împărații lui Israel le făcuseră ca să provoace pe DOMNUL la mânie și le-a făcut conform cu toate faptele pe care le făcuse în Betel.

²⁰ Și a ucis pe altare pe toți preoții înălțimilor care erau acolo și a ars oase de oameni pe ele; și s-a întors la Ierusalim.

²¹ Și împăratul a poruncit întregului popor, spunând: Țineți paștele pentru DOMNUL Dumnezeu vostru, precum este scris în cartea acestui legământ.

²² Într-adevăr, nu fusese ținut un asemenea paște din zilele judecătorilor care judecaseră pe Israel, nici în toate zilele împăraților lui Israel, nici a împăraților lui Iuda;

²³ Dar în al optsprezecelea an al împăratului Iosia a fost ținut acest paște pentru DOMNUL în Ierusalim.

²⁴ Mai mult, pe lucrătorii cu demoni și pe vrăjitori și chipurile și idoli și toate urâciunile, care se vedeau în țara lui Iuda și în Ierusalim, Iosia le-a îndepărtat, ca să împlinescă toate cuvintele legii care erau scrise în cartea pe care preotul Hilchia o găsisese în casa DOMNULUI.

²⁵ Și asemenea lui nu a fost vreun împărat înainte de el, care să se fi întors la DOMNUL cu toată inima lui și cu tot sufletul lui și cu toată puterea lui, conform cu toată legea lui Moise; nici după el nu s-a ridicat vreunul asemenea lui.

²⁶ Totuși, DOMNUL nu s-a întors din înverșunarea mării sale mâinii, cu care mânia lui fusese aprinsă împotriva lui Iuda, din cauza tuturor provocărilor cu care Manase îl provocase.

²⁷ Și DOMNUL a spus: Voi îndepărta de asemenea pe Iuda dinaintea feței mele, precum am îndepărtat pe Israel, și voi lepăda această cetate, Ierusalimul, pe care l-am ales, și casa despre care am zis: Numele meu va fi acolo.

²⁸ Și restul faptelor lui Iosia și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

²⁹ În zilele sale, Faraon-Neco, împăratul Egiptului, s-a urcat împotriva Asiriei la râul Eufrat; și împăratul Iosia a mers împotriva lui; iar acela l-a ucis la Meghido, după ce l-a văzut.

³⁰ Și servitorii lui l-au dus mort într-un car de la Meghido și l-au adus la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-au uns și l-au făcut împărat în locul tatălui său.

³¹ Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească; și a domnit trei luni la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

³² Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

³³ Și Faraon-Neco l-a legat la Ribla în țara Hamatului, ca el să nu domnească în Ierusalim; și a pus țara la un tribut de o sută de talanți de argint și un talant de aur.

³⁴ Și Faraon-Neco l-a făcut pe Eliachim, fiul lui Iosia, împărat în locul lui Iosia, tatăl său, și i-a schimbat numele în Ioiachim și l-a luat pe Ioahaz; iar acesta a venit în Egipt și a murit acolo.

³⁵ Și Ioiachim i-a dat argintul și aurul lui Faraon; dar a impozitat țara pentru a da banii conform poruncii lui Faraon: a luat argintul și aurul de la poporul țării, de la fiecare conform impozitării lui, pentru a-l da lui Faraon-Neco.

³⁶ Ioiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Zebuda, fiica lui Pedaia din Ruma.

³⁷ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

24

¹ În zilele lui, Nebucadnetar, împăratul Babilonului, s-a urcat la Ierusalim, și Ioiachim a devenit servitorul lui trei ani; apoi s-a întors și s-a răzvrătit împotriva lui.

² Și DOMNUL a trimis împotriva lui cetele caldeenilor și cetele sirienilor și cetele moabiților și cetele copiilor lui Amon și i-a trimis împotriva lui Iuda ca să îl nimicească, după cuvântul DOMNULUI, pe care îl vorbise prin servitorii săi, profeții.

³ Într-adevăr, la porunca DOMNULUI a venit aceasta împotriva lui Iuda, pentru a-i îndepărta dinaintea feței sale, pentru păcatele lui Manase, conform cu toate câte el a făcut;

⁴ Și de asemenea pentru sângele nevinovat pe care îl vărsase, pentru că umpluse Ierusalimul de sânge nevinovat; și DOMNUL a refuzat să ierte.

⁵ Și restul faptelor lui Ioiachim și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?

⁶ Astfel, Ioiachim a adormit cu părinții săi; și Ioiachin, fiul său, a domnit în locul său.

⁷ Și împăratul Egiptului nu a mai ieșit din țara sa, pentru că împăratul Babilonului luase de la râul Egiptului până la râul Eufrat tot ce aparținea împăratului Egiptului.

⁸ Ioiachin era în vârstă de optsprezece ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim trei luni. Și numele mamei lui era Nehușta, fiica lui Elnatan al Ierusalimului.

⁹ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte tatăl său făcuse.

¹⁰ În acel timp servitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au urcat împotriva Ierusalimului și cetatea a fost asediată.

¹¹ Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva cetății și servitorii lui au asediat-o.

¹² Și Ioiachin, împăratul lui Iuda, a ieșit la împăratul Babilonului, el și mama lui și servitorii lui și prinții lui și ofițerii lui; și împăratul Babilonului l-a luat în anul al optulea al domniei sale.

¹³ Și a dus de acolo toate tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului și a tăiat în bucăți toate vasele de aur pe care Solomon împăratul, lui Israel, le făcuse în templul DOMNULUI, precum DOMNUL spusese.

¹⁴ Și a dus tot Ierusalimul și pe toți prinții și pe toți războinicii viteji, zece mii de captivi, și pe toți meșteșugarii și fierarii; nimeni nu a rămas în afară de partea cea mai săracă din poporul țării.

¹⁵ Și l-a dus pe Ioiachin la Babilon și pe mama împăratului și pe soțiile împăratului și pe ofițerii lui și pe cei puternici ai țării, pe aceia i-a dus în captivitate din Ierusalim la Babilon.

¹⁶ Și pe toți bărbații viteji, șapte mii, și pe meșteșugari și pe fierari, o mie, pe toți cei care erau puternici și apti pentru război, și pe ei împăratul Babilonului i-a adus captivi la Babilon.

¹⁷ Și împăratul Babilonului l-a făcut împărat, în locul lui, pe Matania, fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în Zedechia.

¹⁸ Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna.

¹⁹ Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte Ioiachim făcuse.

²⁰ Căci prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când el i-a aruncat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.

25

¹ Și s-a întâmplat, în anul al nouălea al domniei sale, în luna a zecea, în a zecea zi a lunii, că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit, el și toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului și și-au înălțat corturile împotriva lui; și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur.

² Și cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

³ Și în a noua zi a lunii a patra, foamea stăpâna în cetate și nu era pâine pentru poporul țării.

⁴ Și cetatea a fost spartă și toți bărbații de război au fugit noaptea pe calea porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina împăratului; (și caldeenii erau împotriva cetății de jur împrejur) și împăratul a mers pe calea câmpiei.

⁵ Și armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de la el.

⁶ Astfel, ei l-au luat pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla; și au dat o sentință asupra lui.

⁷ Și i-au ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui și i-au scos ochii lui Zedechia și l-au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la Babilon.

⁸ Și în luna a cincea, în a șaptea zi a lunii, care este anul al nouăsprezecelea al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit Nebuzaradan, căpetenia gărzii, un servitor al împăratului Babilonului, la Ierusalim;

⁹ Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului și toate casele din Ierusalim și fiecare casă a fiecărui om de vază le-a ars cu foc.

¹⁰ Și toată armata caldeenilor, care era cu căpetenia gărzii, a dăruit zidurile Ierusalimului de jur împrejur.

¹¹ Și pe restul poporului care era rămas în cetate și pe fugarii care căzuseră în mâinile împăratului Babilonului, împreună cu rămășița mulțimii, Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a dus.

¹² Dar căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării să fie viticultori și agricultori.

¹³ Și stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI și postamentele și marea de aramă care era în casa DOMNULUI caldeenii le-au spart în bucăți și au dus arama lor la Babilon.

¹⁴ Și a luat oalele și lopețile și mucările și lingurile și toate vasele de aramă cu care se servea.

¹⁵ Și căpetenia gărzii a luat tăvile pentru cărbuni și bolurile și astfel de lucruri ce erau de aur, în aur și de argint, în argint.

¹⁶ Cei doi stâlpi, marea și postamentele pe care Solomon le făcuse pentru casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era de necântărit.

¹⁷ Înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți și capitelul de pe el era aramă; și înălțimea capitelului era de trei coți; și lucrarea împletită și rodiile de pe capitel de jur împrejur, toate de aramă; și asemenea acestora avea al doilea stâlp cu lucrare împletită.

¹⁸ Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot, și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai ușii;

¹⁹ Și din cetate a luat un ofițer care era pus peste bărbații de război și cinci bărbați dintre cei care erau în prezența împăratului, care se aflau în cetate, și pe scribul principal al oștirii, care înrola poporul țării, și șaizeci de oameni ai poporului țării care se aflau în cetate;

²⁰ Și Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a luat pe aceștia și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla;

²¹ Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a ucis la Ribla, în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus din țara lui.

²² Și cât despre poporul care rămăsese în țara lui Iuda, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl lăsase, peste ei l-a făcut pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, conducător.

²³ Și după ce toate căpeteniile armatelor, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia guvernator, au venit la Ghedalia

la Mițpa, Ismael, fiul lui Netania, și Iohanana, fiul lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, netofatitul, și Iaazania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.

²⁴ Și Ghedalia le-a jurat lor și oamenilor lor și le-a spus: Nu vă temeți să fiți servitorii caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului; și va fi bine cu voi.

²⁵ Dar s-a întâmplat, în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească, a venit, și zece oameni au venit cu el; și l-a lovit pe Ghedalia, încât acesta a murit; și a ucis pe iudeii și pe caldeeni care erau cu el la Mițpa.

²⁶ Și tot poporul, deopotrivă mic și mare, și căpeteniile armatelor, s-au ridicat și au venit în Egipt, pentru că se temeau de caldeeni.

²⁷ Și s-a întâmplat, în anul al treizeci și șaptelea al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul când el a început să domnească, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, din închisoare;

²⁸ Și i-a vorbit binevoitor și a pus tronul său deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon;

²⁹ Și i-a schimbat hainele de închisoare; iar el a mâncat continuu înaintea lui în toate zilele vieții lui.

³⁰ Și porția lui de mâncare a fost o porție continuă dată lui de către împărat, o rație zilnică pentru fiecare zi, în toate zilele vieții lui.

1 Cronici

- ¹ Adam, Set, Enoș,
² Cainan, Mahalaleel, Jared,
³ Henoc, Metusala, Lamec,
⁴ Noe, Sem, Ham și Iafet.
⁵ Fiii lui Iafet: Gomer și Magog și Madai și Iavan și Tubal și Meșec și Tiras.
⁶ Și fiii lui Gomer: Așchenaz și Rifat și Togarma.
⁷ Și fiii lui Iavan: Elișa și Tarsis, Chitim și Dodanim.
⁸ Fiii lui Ham: Cuș și Mițraim, Put și Canaan.
⁹ Și fiii lui Cuș: Seba și Havila și Sabta și Raema și Sabteca. Și fiii lui Raema: Seba și Dedan.
¹⁰ Și Cuș a născut pe Nimrod, el a început să fie puternic pe pământ.
¹¹ Și Mițraim a născut pe Ludim și pe Anamim și pe Lehabim și Naftuhim,
¹² Și pe Patrusim și pe Casluhim, (din care au venit filistenii) și pe Caftorim.
¹³ Și Canaan a născut pe Sidon întâiul său născut și pe Het,
¹⁴ Pe Iebusiți de asemenea și pe amoriți și pe ghirgasiți,
¹⁵ Și pe hiviți și pe archiți și pe siniți,
¹⁶ Și pe arvadiți și pe țemariți și pe hamatiți.
¹⁷ Fiii lui Sem: Elam și Așur și Arpacșad și Lud și Aram și Uz și Hul și Gheter și Meșec.
¹⁸ Și Arpacșad a născut pe Șelah și Șelah a născut pe Eber.
¹⁹ Și lui Eber i-au fost născuți doi fii, numele unuia era Peleg; deoarece în zilele lui pământul a fost împărțit; și numele fratelui său era Ioctan.
²⁰ Și Ioctan a născut pe Almodad și pe Șelef și pe Hațarmavet și pe Ierah,
²¹ Pe Hadoram de asemenea și pe Uzal și pe Dicla,
²² Și pe Ebal și pe Abimael și pe Seba,
²³ Și pe Ofir și pe Havila și pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan.
²⁴ Sem, Arpacșad, Șelah,
²⁵ Eber, Peleg, Rehu,
²⁶ Serug, Nahor, Terah,
²⁷ Avram, același este Avraam.
²⁸ Fiii lui Avraam: Isaac și Ismael.
²⁹ Acestea sunt generațiile lor, întâiul născut din Ismael: Nebaiot; apoi Chedar și Adbeel și Mibsam,
³⁰ Mișma și Duma, Masa, Hadad și Tema,
³¹ Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia sunt fiii lui Ismael.
³² Și fiii Cheturei, concubina lui Avraam, ea a născut pe Zimran și pe Iocșan și pe Medan și pe Madian și pe Ișbac și pe Șuah. Și fiii lui Iocșan: Seba și Dedan.
³³ Și fiii lui Madian: Efa și Efer și Henoc și Abida și Eldaa. Toți aceștia sunt fiii Cheturei.
³⁴ Și Avraam a născut pe Isaac. Fiii lui Isaac: Esau și Israel.
³⁵ Fiii lui Esau: Elifaz, Reuel și Ieuș și Iaalam și Core.
³⁶ Fiii lui Elifaz: Teman și Omar, Tefi și Gatam, Chenaz și Timna și Amalec.
³⁷ Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza.
³⁸ Și fiii lui Seir: Lotan și Șobal și Tibeon și Ana și Dișon și Ețer și Dișan.
³⁹ Și fiii lui Lotan: Hori și Homam; și Timna era sora lui Lotan.

⁴⁰ Fiii lui Șobal: Alian și Manahat și Ebal, Șefi și Onam. Și fiii lui Țibeon: Aia și Ana.

⁴¹ Fiii lui Ana: Dișon. Și fiii lui Dișon: Amram și Eșban și Itran și Cheran.

⁴² Fiii lui Ețer: Bilhan și Zaavan și Iaacan. Fiii lui Dișan: Uț și Aran.

⁴³ Și aceștia sunt împărații care au domnit în țara lui Edom înainte ca vreun împărat să fi domnit peste copiii lui Israel: Bela, fiul lui Beor; și numele cetății lui era Dinhaba.

⁴⁴ Și după ce Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah din Boțra, a domnit în locul lui.

⁴⁵ Și după ce Iobab a murit, Hușam din țara temaniților a domnit în locul lui.

⁴⁶ Și după ce Hușam a murit, Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui Moab, a domnit în locul lui, și numele cetății lui era Avit.

⁴⁷ Și după ce Hadad a murit, Samla, din Masreca, a domnit în locul lui.

⁴⁸ Și după ce Samla a murit, Saul, din Rehobot, de lângă râu a domnit în locul lui.

⁴⁹ Și după ce Saul a murit, Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a domnit în locul lui.

⁵⁰ Și după ce Baal-Hanan a murit, Hadad a domnit în locul lui și numele cetății lui era Pai; și numele soției lui era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.

⁵¹ Hadad a murit de asemenea. Și conducătorii lui Edom erau: conducătorul Timna, conducătorul Alia, conducătorul Ietet,

⁵² Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,

⁵³ Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul Mibțar,

⁵⁴ Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram. Aceștia sunt conducătorii lui Edom.

2

¹ Aceștia sunt fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi și Iuda, Isahar și Zabulon,

² Dan, Iosif și Benjamin, Neftali, Gad și Așer.

³ Fiii lui Iuda: Er și Onan și Șela, aceștia trei i-au fost născuți din fiica lui Șua canaanita. Și Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea vederii DOMNULUI; iar el l-a ucis.

⁴ Și Tamar nora lui i-a născut pe Farez și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci.

⁵ Fiii lui Farez: Hețron și Hamul.

⁶ Și fiii lui Zerah: Zimri și Etan și Heman și Calcol și Dara, în total: cinci.

⁷ Și fiii lui Carmi: Acar, tulburătorul lui Israel, care a încălcat legea în ceea ce era blestemat.

⁸ Și fiii lui Etan: Azaria.

⁹ De asemenea fiii lui Hețron, care i s-au născut: Ierahmeel și Ram și Chelubai.

¹⁰ Și Ram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Nahșon, prinț al copiilor lui Iuda;

¹¹ Și Nahșon a născut pe Salma și Salma a născut pe Boaz,

¹² Și Boaz a născut pe Obed și Obed a născut pe Isai,

¹³ Și Isai a născut pe întâiul născut al său Eliab și pe Abinadab, al doilea și pe Șimea, al treilea,

¹⁴ Pe Netaneel, al patrulea, pe Radai, al cincilea,

¹⁵ Pe Oțem, al șaselea, pe David, al șaptelea;

¹⁶ Ale căror surori au fost Țeruia și Abigail. Și fiii Țeruiei; Abișai și Ioab și Asael, trei.

¹⁷ Și Abigail a născut pe Amasa; și tatăl lui Amasa a fost Ieter, ismaelitul.

18 Și Caleb fiul lui Hețron a născut copiii din Azuba soția lui și din Ieriot, aceștia sunt fiii ei: Ieșer și Șobab și Ardon.

19 Și după ce Azuba a murit, Caleb a luat-o la el pe Efrata, care i-a născut pe Hur.

20 Și Hur a născut pe Uri și Uri a născut pe Bețaleel.

21 Și după aceasta Hețron a intrat la fiica lui Machir tatăl lui Galaad, cu care s-a căsătorit când el era în vârstă de șaizeci de ani; și i-a născut pe Segub;

22 Și Segub a născut pe Iair, care a avut douăzeci și trei de cetăți în țara lui Galaad,

23 Și Hețron a luat Gheșurul și Aramul, cu orașele din Iair, de la ei, cu Chenatul și orașele acestuia, chiar șaizeci de cetăți. Toate acestea au aparținut fiilor lui Machir, tatăl lui Galaad;

24 Și după ce Hețron a murit în Caleb-Efrata, atunci Abia, soția lui Hețron, i-a născut pe Așhur, tatăl lui Tecoa.

25 Și fiii lui Ierahmeel, întâiul născut din Hețron, au fost: Ram întâiul născut și Buna și Oren și Oțem și Ahiiia.

26 Ierahmeel a avut de asemenea o altă soție, a cărei nume a fost Atara; ea a fost mama lui Onam.

27 Și fiii lui Ram întâiul născut al lui Ierahmeel au fost: Maaț și Iamin și Echer.

28 Și fiii lui Onam au fost: Șamai și Iada. Și fiii lui Șamai: Nadab și Abișur.

29 Și numele soției lui Abișur a fost Abihail și i-a născut pe Ahban și pe Molid.

30 Și fiii lui Nadab: Seled și Apaim; dar Seled a murit fără copii.

31 Și fiii lui Apaim: Ișei. Și fiii lui Ișei: Șeșan. Și copiii lui Șeșan: Ahlai.

32 Și fiii lui Iada, fiul lui Șamai: Ieter și Ionatan; și Ieter a murit fără copii.

33 Și fiii lui Ionatan: Pelet și Zaza. Aceștia au fost fiii lui Ierahmeel.

34 Și Șeșan nu a avut fii, ci fiice. Și Șeșan a avut un servitor, un egiptean, a cărui nume era Iarha.

35 Și Șeșan a dat pe fiica sa lui Iarha servitorul său, de soție; și ea i-a născut pe Atai.

36 Și Atai a născut pe Natan și Natan a născut pe Zabad,

37 Și Zabad a născut pe Eflal și Eflal a născut pe Obed,

38 Și Obed a născut pe Iehu și Iehu a născut pe Azaria,

39 Și Azaria a născut pe Haleț și Haleț a născut pe Elasa,

40 Și Elasa a născut pe Sismai și Sismai a născut pe Șalum,

41 Și Șalum a născut pe Iecamia și Iecamia a născut pe Elișama.

42 Și fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, au fost: Meșai întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif; și fiii lui Mareșai tatăl lui Hebron.

43 Și fiii lui Hebron: Core și Tapuah și Rechem și Șema.

44 Și Șema a născut pe Raham, tatăl lui Iorcbeam; și Rechem a născut pe Șamai.

45 Și fiul lui Șamai a fost Maon; și Maon a fost tatăl lui Bet-Țur.

46 Și Efa, concubina lui Caleb, a născut pe Haran și pe Moța și pe Gazez; și Haran a născut pe Gazez.

47 Și fiii lui Iaħdai: Reghem și Iotam și Gheșan și Pelet și Efa și Șaaf.

48 Concubina lui Caleb, Maaca, a născut pe Șeber și pe Tirhana.

49 Ea a născut de asemenea pe Șaaf, tatăl lui Madmana; Șeva, tatăl lui Mahbena și tatăl lui Ghibea; și fiica lui Caleb a fost Acsa.

50 Aceștia au fost fiii lui Caleb, fiul lui Hur, întâiul născut al lui Efrata; Șobal tatăl lui Chiriati-Iearim,

51 Salma tatăl lui Betleem, Haref tatăl lui Bet-Gader.

⁵² Și Șobal, tatăl lui Chiriati-Iearim, a avut fii: Haroe și jumătate din menuhotiți.

⁵³ Și familiile lui Chiriati-Iearim: ietriții și putiții și șumatii și mișraii; din ei au venit țoreaiții și eștaoliții.

⁵⁴ Fiii lui Salma: Betleem și netofaiții, Atarot, casa lui Ioab și jumătate din menuhotiți, țoriții.

⁵⁵ Și familiile scribilor care locuiau la Iaebeț: tiraiții, șimeaiții și sucaiții. Aceștia sunt chenii care au ieșit din Hamat, tatăl casei lui Rehab.

3

¹ Și aceștia au fost fiii lui David, care i-au fost născuți în Hebron; întâiul născut Amnon, din Ahinoam izreelita; al doilea Daniel, din Abigail carmelita;

² Al treilea, Absalom, fiul Maachei, fiica lui Talmai, împăratul Gheșurului; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei;

³ Al cincilea, Șefatia din Abital; al șaselea, Itream prin Eglă, soția lui.

⁴ Aceștia șase i-au fost născuți în Hebron; și acolo a domnit șapte ani și șase luni, și în Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani.

⁵ Și aceștia i-au fost născuți în Ierusalim: Șimea și Șobab și Natan și Solomon, patru, din Bat-Șua fiica lui Amiel,

⁶ Ibhar de asemenea și Elișama și Elifelet,

⁷ Și Noga și Nefeg și Iafia,

⁸ Și Elișama și Eliada și Elifelet, nouă.

⁹ Aceștia au fost toți fiii lui David, în afară de fiii concubinelor și Tamar sora lor.

¹⁰ Și fiul lui Solomon a fost Roboam, Abia, fiul lui; Asa, fiul lui; Iosafat, fiul lui,

¹¹ Ioram, fiul lui; Ahazia, fiul lui; Ioas, fiul lui;

¹² Amația, fiul lui; Azaria, fiul lui; Iotam, fiul lui;

¹³ Ahaz, fiul lui; Ezechia, fiul lui, Manase, fiul lui;

¹⁴ Amon, fiul lui; Iosia, fiul lui.

¹⁵ Și fiii lui Iosia au fost: întâiul născut Iohanana, al doilea Ioiachim, al treilea Zedechia, al patrulea Șalum.

¹⁶ Și fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul lui; Zedechia, fiul lui.

¹⁷ Și fiii lui Ieconia: Asir, Șealtiel, fiul lui,

¹⁸ Malchiram de asemenea și Pedaia și Șenațar, Iecamia, Hoșama și Nedabia.

¹⁹ Și fiii lui Pedaia au fost: Zorobabel și Șimei; și fiii lui Zorobabel: Meșulam și Hanania și Șelomit sora lor;

²⁰ Și Hașuba și Ohel și Berechia și Hasadia, Iușab-Hesed, cinci.

²¹ Și fiii lui Hanania: Pelatia și Iesaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui Obadia, fiii lui Șecania.

²² Și fiii lui Șecania: Șemaia; și fiii lui Șemaia: Hatuș și Igheal și Baria și Nearia și Șafat, șase.

²³ Și fiii lui Nearia: Elioenai și Ezechia și Azricham, trei.

²⁴ Și fiii lui Elioenai au fost: Hodavia și Eliașib și Pelaia și Acub și Iohanana și Dalaia și Anani, șapte.

4

¹ Fiii lui Iuda: Peret, Hețron și Carmi și Hur și Șobal.

² Și Reaia, fiul lui Șobal, a născut pe Iahat; și Iahat a născut pe Ahumai și pe Lahad. Acestea sunt familiile țorațiilor.

³ Și aceștia au fost din tatăl lui Etam: Izreel și Ișma și Idbaș; și numele surorii lor era Hațeleponi;

⁴ Și Penuel tatăl lui Ghedor și Ezer tatăl lui Hușa. Aceștia sunt fiii lui Hur, întâiul născut al lui Efrata, tatăl lui Betleem.

⁵ Și Așhur tatăl lui Tecoa a avut două soții, Helea și Naara.

⁶ Și Naara i-a născut pe Ahuzam și pe Hefer și pe Temeni și pe Ahaștari. Aceștia au fost fiii lui Naara.

⁷ Și fiii Heleei au fost: Țeret și Tohar și Etnan.

⁸ Și Coț a născut pe Anub și pe Țobeba și familiile lui Aharhel, fiul lui Harum.

⁹ Și Iaebeț a fost demn de mai multă cinste decât frații săi; și mama lui i-a pus numele Iaebeț, spunând: Pentru că l-am născut cu tristețe.

¹⁰ Și Iaebeț a chemat pe Dumnezeu lui Israel, spunând: Dacă într-adevăr m-ai binecuvânta și mi-ai lărgi hotarul și mâna ta ar fi cu mine și dacă m-ai păzi de rău, ca să nu mă apese! Și Dumnezeu i-a dat ceea ce a cerut.

¹¹ Și Chelub fratele lui Șuhah a născut pe Mechir, care a fost tatăl lui Eșton.

¹² Și Eșton a născut pe Bet-Rafa și pe Paseah și pe Techina tatăl cetății lui Nahăș. Aceștia sunt oamenii lui Rea.

¹³ Și fiii lui Chenaz: Otniel și Seraia; și fiii lui Otniel: Hatat.

¹⁴ Și Meonotai a născut pe Ofra; și Seraia a născut pe Ioab, tatăl celor din valea Meșteșugarilor, căci erau meșteșugari.

¹⁵ Și fiii lui Caleb, fiul lui Iefune: İru, Ela și Naam; și fiii lui Ela, chiar Chenaz.

¹⁶ Și fiii lui Iehaleleel: Zif și Zifa, Tiria și Asareel.

¹⁷ Și fiii lui Ezra au fost: Ieter și Mered și Efer și Ialon; și ea a născut pe Miriam și pe Șamai și pe Ișbah, tatăl lui Eștemoa.

¹⁸ Și Iehudia, soția lui, a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor și pe Heber, tatăl lui Soco și Iechutiel, tatăl lui Zanoah. Și aceștia sunt fiii Bitiei, fiica lui Faraon, pe care Mered a luat-o.

¹⁹ Și fiii soției lui, Hodia, sora lui Naham, tatăl lui Chehila, garmitul, și Eștemoa maacatitul.

²⁰ Și fiii lui Șimon au fost: Amnon și Rina, Ben-Hanan și Tilon. Și fiii lui Ișei au fost: Zohet și Ben-Zohet.

²¹ Fiii lui Șela, fiul lui Iuda, au fost: Er tatăl lui Leca și Laeda tatăl lui Mareșa și familiile casei celor care au țeșut în subțire, din casa lui Așbea,

²² Și Iochim și oamenii lui Cozeba și Ioas și Saraf, care au avut stăpânirea în Moab și Iașubi-Lehem. Și acestea sunt lucruri vechi.

²³ Aceștia au fost olarii și aceia care au locuit printre plante și îngrădituri, acolo au locuit la împărat pentru lucrarea lui.

²⁴ Fiii lui Simeon au fost: Nemuel și Iamin, Iarib, Zerah și Șaul;

²⁵ Șalum, fiul lui; Mibsam, fiul lui; Mișma, fiul lui.

²⁶ Și fiii lui Mișma: Hamuel, fiul lui; Zachur, fiul lui; Simei, fiul lui.

²⁷ İar Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice; dar frații lui nu au avut mulți copii, și nici toată familia lor nu s-a înmulțit ca cei ai copiilor lui Iuda.

²⁸ Și au locuit la Beer-Șeba și Molada și Hațar-Șual,

²⁹ Și la Bilha și la Ețem și la Tolad,

³⁰ Și la Betuel și la Horma și la Țiclag,

³¹ Și la Bet-Marcabot și Hațar-Susim și la Betbirei și la Șaaraim. Aceștia au fost cetățile lor până la domnia lui David.

³² Și satele lor au fost: Etam și Ain, Rimon și Tochen și Așan, cinci cetăți;

³³ Și toate satele lor care au fost în jurul acelorași cetăți, până la Baal. Aceștia au fost locuințele lor și genealogia lor.

34 Și Meșobab și Iamlec și Ioșa, fiul lui Amația,
 35 Și Ioel și Iehu, fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel,
 36 Și Elioenai și Iaachoba și Ieșohaia și Asaia și Adiel și Ieșimiel și Benaia,
 37 Și Ziza, fiul lui Șifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul lui Șemaia;
 38 Aceștia menționați cu numele lor au fost prinți în familiile lor; și casa părinților lor s-a înmulțit mult.

39 Și au mers la intrarea lui Ghedor, spre partea de est a văii, să caute pajiște pentru turmele lor.

40 Și au găsit pajiște grasă și bună și țara era largă și liniștită și pașnică; fiindcă aceia din Ham au locuit acolo din vechime.

41 Și aceștia scriși pe nume au venit în zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și le-au lovit corturile și locuințele care s-au găsit acolo și le-au distrus în întregime până în această zi și au locuit în locul lor, deoarece era pajiște acolo pentru turmele lor.

42 Și unii dintre ei, dintre fiii lui Simeon, cinci sute de bărbați, au mers la muntele Seir, având ca și căpetenii pe Pelatia și pe Nearia și pe Refaia și pe Uziel, fiii lui Ișei.

43 Și au lovit restul dintre amaleciți care au scăpat și au locuit acolo până în această zi.

5

1 Și fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, (căci el a fost întâiul născut; dar, pentru că pângărise patul tatălui său, dreptul său de naștere a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel, iar genealogia nu trebuie socotită după dreptul de naștere.

2 Căci Iuda a avut întâietate între frații săi și din el a venit mai marele conducător; dar dreptul de naștere a fost al lui Iosif);

3 Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, au fost: Hanoc și Palu, Hețron și Carmi.

4 Fiii lui Ioel: Șemaia, fiul său; Gog, fiul său; Șimei, fiul său;

5 Mica, fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său;

6 Beera, fiul său pe care Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, l-a dus captiv; el a fost prințul rubeniților.

7 Și Ieiel și Zaharia, frații săi, după familiile lor, când genealogia generațiilor lor a fost socotită, au fost mai marii,

8 Și Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul lui Ioel, care a locuit în Aroer, chiar până la Nebo și Baal-Meon;

9 Și spre est a locuit până la intrarea în pustiul de la râul Euftrat, deoarece vitele lor s-au înmulțit în țara Galaadului.

10 Și în zilele lui Saul ei au făcut război împotriva hagarităilor, care au căzut prin mâna lor; și au locuit în corturile lor prin toată țara de est a Galaadului.

11 Și copiii lui Gad au locuit vizavi de ei, în țara lui Basan până la Salca;

12 Ioel era mai marele și Șafam următorul și Iaenai și Șafat în Basan.

13 Și frații lor din casa părinților lor au fost: Mihail și Meșulam și Șeba și Iorai și Iaecan și Zia și Eber, șapte.

14 Aceștia sunt copiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Ieșišai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz;

15 Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, mai marele casei părinților lor.

16 Și au locuit în Galaad în Basan și în orașele ei și în toate împrejurimile Saronului, până la granițele lor.

17 Toți aceștia au fost socotiți după genealogii în zilele lui Iotam, împăratul lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, împăratul lui Israel.

18 Fiii lui Ruben și gadiții și jumătate din tribul lui Manase, dintre viteji, bărbați în stare să poarte scut și sabie și să tragă cu arcul și iscușiți la război, au fost patruzeci și patru de mii șapte sute șazeci, care mergeau la război.

19 Și au făcut război cu hagaritii, cu Ietur și Nafis și Nodab.

20 Și au fost ajutați împotriva lor și hagaritii au fost dați în mâna lor și toți cei care au fost cu ei, căci au strigat către Dumnezeu în bătălie și el s-a lăsat înduplecat de ei, deoarece și-au pus încrederea în el.

21 Și le-au luat vitele; dintre cămilele lor, cincizeci de mii; și dintre oi, două sute cincizeci de mii; și dintre măgari, două mii; și dintre bărbați, o sută de mii.

22 Fiindcă au căzut mulți uciși, deoarece războiul era de la Dumnezeu. Și au locuit în locurile lor până la captivitate.

23 Și copiii jumătății tribului lui Manase au locuit în țară, s-au înmulțit de la Basan până la Baal-Hermon și Senir și până la muntele Hermon.

24 Și aceștia erau capii casei părinților lor, chiar Efer și Ișei și Eliel și Azriel și Ieremia și Hodavia și Iahdiel, războinici viteji, bărbați faimoși și capi ai casei părinților lor.

25 Și au încălcat legea împotriva Dumnezeului părinților lor și au mers curvind după dumnezeii poporului țării, pe care Dumnezeu l-a nimicit înaintea lor.

26 Și Dumnezeul lui Israel a stârnit duhul lui Pul, împăratul Asiriei, și duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, și i-a dus, chiar pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea tribului lui Manase și i-a adus la Halah și la Habor și la Hara și la râul Gozan, până în această zi.

6

1 Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.

2 Și fiii lui Chehat: Amram, Ițehar și Hebron și Uziel.

3 Și copiii lui Amram: Aaron și Moise și Miriam. De asemenea fiii lui Aaron: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.

4 Eleazar a născut pe Fineas, Fineas a născut pe Abișua,

5 Și Abișua a născut pe Buchi și Buchi a născut pe Uzi,

6 Și Uzi a născut pe Zerahia și Zerahia a născut pe Meraiot,

7 Meraiot a născut pe Amaria și Amaria a născut pe Ahitub,

8 Și Ahitub a născut pe Țadoc și Țadoc a născut pe Ahimaat,

9 Și Ahimaat a născut pe Azaria și Azaria a născut pe Iohanana,

10 Și Iohanana a născut pe Azaria, (el este cel care a făcut serviciul de preot în templul pe care Solomon l-a construit în Ierusalim);

11 Și Azaria a născut pe Amaria și Amaria a născut pe Ahitub,

12 Și Ahitub a născut pe Țadoc și Țadoc a născut pe Șalum,

13 Și Șalum a născut pe Hilchia și Hilchia a născut pe Azaria,

14 Și Azaria a născut pe Seraia și Seraia a născut pe Iehoțadac,

15 Și Iehoțadac a mers în captivitate, când DOMNUL a dus pe Iuda și Ierusalimul prin mâna lui Nebucadnețar.

16 Fiii lui Levi: Gherșom, Chehat și Merari.

17 Și acestea sunt numele fiilor lui Gherșom: Libni și Șimei.

18 Și fiii lui Chehat au fost: Amram și Ițehar și Hebron și Uziel.

19 Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Și acestea sunt familiile leviților conform părinților lor.

20 Din Gherșom: Libni, fiul său; Iahat, fiul său; Zima, fiul său;

21 Ioah, fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; Ieaterai, fiul său.

22 Fiii lui Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său; Asir, fiul său;

23 Elcana, fiul său; și Ebiasaf, fiul său; și Asir, fiul său;

24 Tahat, fiul său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; și Șaul, fiul său.

25 Și fiii lui Elcana: Amasai și Ahimot.

26 Cât despre Elcana, fiii lui Elcana: Tuf, fiul său; și Nahat, fiul său;

27 Eliab, fiul său; Ieroham, fiul său; Elcana, fiul său.

28 Și fiii lui Samuel: întâiul născut Vașni și al doilea Abia.

29 Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul său; Șimei, fiul său; Uza fiul său;

30 Șimei, fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul său.

31 Și aceștia sunt cei pe care David i-a pus peste serviciul cântării în casa DOMNULUI, după ce chivotul s-a odihnit.

32 Iar ei au servit înaintea locului de așezare a tabernacolului întâlnirii, cu cântare, până când Solomon a construit casa DOMNULUI în Ierusalim; și apoi au făcut serviciul lor conform rândului lor.

33 Și aceștia sunt cei care au servit cu copiii lor. Dintre fiii Chehatiților: Heman un cântăreț, fiul lui Ioel, fiul lui Șemuel,

34 Fiul lui Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah,

35 Fiul lui Tuf, fiul lui Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai,

36 Fiul lui Elcana, fiul lui Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania,

37 Fiul lui Tahat, fiul lui Asir, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core,

38 Fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, fiul lui Israel.

39 Și fratele său Asaf, care a stat la dreapta lui, adică Asaf fiul lui Berechia, fiul lui Șimea,

40 Fiul lui Mihail, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia,

41 Fiul lui Etni, fiul lui Zerah, fiul lui Adaia,

42 Fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Șimei,

43 Fiul lui Iahat, fiul lui Gherșom, fiul lui Levi.

44 Și frații lor, fiii lui Merari, au stat la stânga: Etan, fiul lui Chiși, fiul lui Abdi, fiul lui Maluc,

45 Fiul lui Hașabia, fiul lui Amația, fiul lui Hilchia,

46 Fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul lui Șemer,

47 Fiul lui Mahli, fiul lui Muși, fiul lui Merari, fiul lui Levi.

48 De asemenea frații lor, leviții, erau rânduiți pentru tot felul de servicii ale tabernacolului casei lui Dumnezeu.

49 Dar Aaron și fiii săi au oferit pe altarul ofrandei arse și pe altarul de tămâiere și erau rânduiți pentru toată lucrarea locului preasfânt și pentru a face ispășire pentru Israel, conform cu tot ceea ce Moise, servitorul lui Dumnezeu, poruncise.

50 Și aceștia sunt fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său; Fineas, fiul său; Abișua, fiul său;

51 Buchi, fiul său; Uzi, fiul său; Zerahia, fiul său;

52 Meraiot, fiul său; Amaria, fiul său; Ahitub, fiul său;

53 Țadoc, fiul său; Ahimaat, fiul său.

54 Și acestea sunt locuințele lor prin toate cetățile lor în ținuturile lor, ale fiilor lui Aaron, ale familiilor Chehatiților; căci al lor a fost sorțul.

55 Și le-au dat Hebronul în țara lui Iuda și împrejurimile acestuia de jur împrejurul lui.

⁵⁶ Dar câmpurile cetății și satele ei, le-au dat lui Caleb fiul lui Iefune.

⁵⁷ Și fiilor lui Aaron le-au dat cetățile lui Iuda, adică, Hebron, cetatea de scăpare și Libna cu împrejurimile ei și Iatir și Eștemoa, cu împrejurimile lor,

⁵⁸ Și Hilan cu împrejurimile ei, Debir cu împrejurimile ei,

⁵⁹ Și Așan cu împrejurimile ei și Bet-Șemeș cu împrejurimile ei;

⁶⁰ Și din tribul lui Beniamin: Gheba cu împrejurimile ei și Alemet cu împrejurimile ei și Anatot cu împrejurimile ei. Toate cetățile lor pentru toate familiile lor erau treisprezece cetăți.

⁶¹ Și fiilor lui Chehat, rămași din familia acelui trib, li s-au dat prin sort, zece cetăți, din jumătatea tribului, adică, din jumătatea tribului lui Manase;

⁶² Și fiilor lui Gherșom, prin toate familiile lor, din tribul lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și din tribul lui Manase în Basan, treisprezece cetăți.

⁶³ Fiilor lui Merari le-a fost dat prin sort, prin toate familiile lor, din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon, douăsprezece cetăți.

⁶⁴ Și copiii lui Israel au dat leviților aceste cetăți cu toate împrejurimile lor.

⁶⁵ Și le-au dat prin sort din tribul copiilor lui Iuda și din tribul copiilor lui Simeon și din tribul copiilor lui Beniamin, aceste cetăți, care sunt numite pe numele lor.

⁶⁶ Și rămășița familiilor fiilor lui Chehat avea cetăți din ținuturile lor din tribul lui Efraim.

⁶⁷ Și le-au dat, dintre cetățile de scăpare, Sihem în muntele Efraim cu împrejurimile ei; au dat de asemenea Ghezer cu împrejurimile ei,

⁶⁸ Și Iochmeam cu împrejurimile ei și Bet-Horon cu împrejurimile ei,

⁶⁹ Și Aialon cu împrejurimile ei și Gat-Rimon cu împrejurimile ei;

⁷⁰ Și din jumătatea tribului lui Manase: Aner cu împrejurimile ei și Bileam cu împrejurimile ei, pentru familia din rămășița fiilor lui Chehat.

⁷¹ Fiilor lui Gherșom li s-au dat din familia jumătății tribului lui Manase, Golan în Basan cu împrejurimile ei și Aștarot cu împrejurimile ei;

⁷² Și din tribul lui Isahar: Chedeș cu împrejurimile ei, Dabarat cu împrejurimile ei;

⁷³ Și Ramot cu împrejurimile ei și Anem cu împrejurimile ei;

⁷⁴ Și din tribul lui Așer: Mașal cu împrejurimile ei și Abdon cu împrejurimile ei;

⁷⁵ Și Hucoc cu împrejurimile ei și Rehob cu împrejurimile ei;

⁷⁶ Și din tribul lui Neftali: Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile ei și Hamon cu împrejurimile ei și Chiriataim cu împrejurimile ei.

⁷⁷ Restului copiilor lui Merari le-a fost dat din tribul lui Zabulon: Rimon cu împrejurimile ei, Tabor cu împrejurimile ei;

⁷⁸ Și de partea cealaltă a Iordanului lângă Ierihon, pe partea de est a Iordanului, le-a fost dat din a tribului lui Ruben, Bețer în pustiu cu împrejurimile ei și Iahta cu împrejurimile ei,

⁷⁹ Chedemot, de asemenea, cu împrejurimile ei și Mefaat cu împrejurimile ei;

⁸⁰ Și din tribul lui Gad: Ramot în Galaad cu împrejurimile ei și Mahanaim cu împrejurimile ei,

⁸¹ Și Hesbon cu împrejurimile ei și Iaezer cu împrejurimile ei.

7

¹ Și fiii lui Isahar erau: Tola și Pua, Iașub și Șimron, patru.

² Și fiii lui Tola: Uzi și Refaia și Ieriel și Iahmai și Ibsam și Șemuel, capii casei tatălui lor, din Tola au fost războinici viteji în generațiile lor; al căror număr era în zilele lui David douăzeci și două de mii șase sute.

³ Și fiii lui Uzi: Izrahia; și fiii lui Izrahia: Mihail și Obadia și Ioel, Ișia, cinci, cu toții bărbați de seamă.

⁴ Și cu ei, după generațiile lor, după casa părinților lor, erau cete de soldați pentru război, treizeci și șase de mii de bărbați, căci aveau multe soții și fii.

⁵ Și frații lor printre toate familiile lui Isahar erau războinici viteji, numărați cu totul prin genealogiile lor, optzeci și șapte de mii.

⁶ Fiii lui Benjamin: Bela și Becher și Iediael, trei.

⁷ Și fiii lui Bela: Ețbon și Uzi și Uziel și Ierimot și Iri, cinci; capi ai casei părinților lor, războinici viteji; și au fost numărați după genealogiile lor, douăzeci și două de mii treizeci și patru.

⁸ Și fiii lui Becher: Zemira și Ioaș și Eliezer și Elioenai și Omri și Ierimot și Abia și Anatot și Alamet. Toți aceștia sunt fiii lui Becher.

⁹ Și numărul lor, după genealogia lor prin generațiile lor, capi ai casei părinților lor, războinici viteji, era douăzeci de mii două sute.

¹⁰ De asemenea fiii lui Iediael: Bilhan; și fiii lui Bilhan: Ieuș și Benjamin și Ehad și Chenaana și Zetan și Tarsis și Ahișahar.

¹¹ Toți aceștia, fiii lui Iediael, după capii părinților lor, războinici viteji, erau șaptesprezece mii și două sute de soldați, pregătiți să iasă la război și bătălie.

¹² Șupim de asemenea și Hupim, copiii lui Ir și Hușim, fiii lui Aher.

¹³ Fiii lui Neftali: Iațtiel și Guni și Iezer și Șalum, fiii lui Bilhei.

¹⁴ Fiii lui Manase: Asriel, pe care ea l-a născut, (dar concubina lui aramită, a născut pe Machir, tatăl lui Galaad;

¹⁵ Și Machir a luat de soție pe sora lui Hupim și Șupim, sora lor avea numele Maaca); și numele celui de-al doilea era Țelofhad; și Țelofhad a avut fete.

¹⁶ Și Maaca soția lui Machir a născut un fiu și i-a pus numele Pereș; și numele fratelui său era Șereș; și fiii lui erau Ulam și Rechem.

¹⁷ Și fiii lui Ulam: Bedan. Aceștia erau fiii lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase.

¹⁸ Și sora lui, Hamolechet, a născut pe Ișhod și Abiezer și Mahla.

¹⁹ Și fiii lui Șemida au fost: Ahian și Sihem și Lichi și Aniam.

²⁰ Și fiii lui Efraim: Șutelah și Bered, fiul său; și Tahat, fiul său; și Eleada, fiul său; și Tahat, fiul său;

²¹ Și Zabad, fiul său; și Șutelah, fiul său; și Ezer și Elead, pe care oamenii lui Gat, care se născuseră în țară, i-au ucis, pentru că ei coborâseră să le ia vitele.

²² Și Efraim, tatăl lor, a jelit multe zile și frații săi au venit să îl mângâie.

²³ Și când a intrat la soția lui, ea a rămas însărcinată și a născut un fiu și el i-a pus numele Beria, deoarece era rău de casa lui.

²⁴ (Și fiica lui era Șeera, care a construit Bet-Horonul de jos și de sus și Uzen-Șeera).

²⁵ Și Refah era fiul său, de asemenea Reșef și Telah, fiul său; și Tahan, fiul său;

²⁶ Laadan, fiul său; Amihud, fiul său; Elișama, fiul său;

²⁷ Non, fiul său; Iehoșua, fiul său.

²⁸ Și stăpânirile și locuințele lor erau: Betel și orașele lui și spre est Naaran și spre vest Ghezer, cu orașele lui; Sihem de asemenea și orașele lui, până la Gaza și orașele lui;

²⁹ Și lângă granițele copiilor lui Manase: Bet-Șean și orașele ei, Taanac și orașele ei, Meghido și orașele ei, Dor și orașele ei. În acestea au locuit copiii lui Iosif fiul lui Israel.

³⁰ Fiii lui Așer: Imna și Ișva și Ișvi și Beria și Sera sora lor.

³¹ Și fiii lui Beria: Heber și Malchiel, care este tatăl lui Birzavit.

³² Și Heber a născut pe Iaflet și pe Șomer și pe Hotam și pe Șua sora lor.

³³ Și fiii lui Iaflet: Pasac și Bimhal și Așvat. Aceștia sunt copiii lui Iaflet.

³⁴ Și fiii lui Șamer: Ahi și Rohaga, Iehuba și Aram.

³⁵ Și fiii fratelui său Helem: Țofah și Imna și Șeleș și Amal.

³⁶ Fiii lui Țofah: Suah și Harnefer și Șual și Beri și Imra,

³⁷ Bețer și Hod și Șama și Șilșa și Itran și Beera.

³⁸ Și fiii lui Ieter: Iefune și Pispă și Ara.

³⁹ Și fiii lui Ula: Arah și Haniel și Riția.

⁴⁰ Toți aceștia erau copiii lui Așer, capi ai casei tatălui lor, războinici viteji și aleși, mai mari ai prinților. Și numărul lor prin toată genealogia lor, apti de război și de bătălie, era douăzeci și șase de mii de bărbați.

8

¹ Și Benjamin a născut pe Bela, întâiul său născut, Așbel al doilea și Ahrah al treilea,

² Noha al patrulea și Rafa al cincilea.

³ Și fiii lui Bela erau: Adar și Ghera și Abihud,

⁴ Și Abișua și Naaman și Ahoah,

⁵ Și Ghera și Șefufan și Huram.

⁶ Și aceștia sunt fiii lui Ehud; aceștia sunt capii părinților locuitorilor din Gheba, și pe aceștia i-au mutat la Manahat;

⁷ Și Naaman și Ahia și Ghera, i-a mutat; și a născut pe Uza și pe Ahihud.

⁸ Și Șaharaim a născut copii în țara lui Moab, după ce i-a trimis de acolo; Hușim și Baara erau soțiile lui.

⁹ Și el a născut din Hodeș, soția lui: pe Iobab și pe Țibia și pe Meșa și pe Malcam,

¹⁰ Și pe Ieuț și pe Șochia și pe Mirma. Aceștia erau fiii lui, capi ai părinților.

¹¹ Și din Hușim a născut pe Abitub și pe Elpaal.

¹² Fiii lui Elpaal: Eber și Mișeam și Șamed, care a construit Ono și Lod, cu orașele ei;

¹³ Beria de asemenea și Șema, care erau capi ai părinților locuitorilor din Aialon, care au alungat pe locuitorii Gatului;

¹⁴ Și Ahio, Șașac și Ieremot,

¹⁵ Și Zebadia și Arad și Ader,

¹⁶ Și Mihail și Isfa și Ioha, fiii lui Beria;

¹⁷ Și Zebadia și Meșulam și Ezechi și Heber,

¹⁸ Ișmerai de asemenea și Izlia și Iobab, fiii lui Elpaal;

¹⁹ Și Iachim și Zicri și Zabdi,

²⁰ Și Elienai și Țiltai și Eliel,

²¹ Și Adaia și Beraia și Șimrat, fiii lui Șimei;

²² Și Ișpan și Heber și Eliel,

²³ Și Abdon și Zicri și Hanan,

²⁴ Și Hanania și Elam și Antotia,

²⁵ Și Ifedeia și Penuel, fiii lui Șașac;

²⁶ Și Șamșerai și Șeharia și Atalia,

²⁷ Și Iaaareșia și Elia și Zicri, fiii lui Ieroham.

²⁸ Aceștia erau de seamă, capi ai părinților, prin generațiile lor. Ei au locuit în Ierusalim.

²⁹ Și la Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon; numele soției lui era Maaca;

³⁰ Și Abdon, întâiul său fiu născut; și Țur și Chiș și Baal și Nadab,

³¹ Și Ghedor și Ahio și Zecher.

³² Și Miclot a născut pe Șimea. Și aceștia de asemenea au locuit cu frații lor în Ierusalim, în fața lor.

³³ Și Ner a născut pe Chiș și Chiș a născut pe Saul și Saul a născut pe Ionatan și pe Malchi-Șua și pe Abinadab și pe Eșbaal.

³⁴ Și fiul lui Ionatan era Merib-Baal; și Merib-Baal a născut pe Mica.

³⁵ Și fiii lui Mica erau Piton și Melec și Tarea și Ahaz.

³⁶ Și Ahaz a născut pe Iehoada; și Iehoada a născut pe Alemet și pe Azmavet și pe Zimri; și Zimri a născut pe Moța,

³⁷ Și Moța a născut pe Binea, Rafa era fiul său; Eleasa, fiul său; Ațel, fiul său;

³⁸ Și Ațel a avut șase fii, a căror nume sunt acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia și Obadia și Hanan. Toți aceștia erau fiii lui Ațel.

³⁹ Și fiii lui Eșec fratele său erau: Ulam, întâiul său născut; Ieuș, al doilea; și Elifelet, al treilea.

⁴⁰ Și fiii lui Ulam erau războinici viteji, arcași și au avut mulți fii și nepoți, o sută cincizeci. Toți aceștia sunt din fiii lui Beniamin.

9

¹ Astfel tot Israelul a fost numărat după genealogii; și iată, ei au fost scriși în cartea împăraților lui Israel și Iuda, care au fost duși în Babilon pentru fărădelegea lor.

² Și primii locuitori care au locuit în stăpânirile lor, în cetățile lor erau: israeliții, preoții, leviții și netinimii.

³ Și în Ierusalim au locuit dintre copiii lui Iuda și dintre copiii lui Beniamin și dintre copiii lui Efraim și Manase;

⁴ Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, din copiii lui Farez, fiul lui Iuda.

⁵ Și dintre șiloniți: Asaia, întâiul născut, și fiii lui.

⁶ Și dintre fiii lui Zerah: Ieuel și frații lor, șase sute nouăzeci.

⁷ Și dintre fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Hodavia, fiul lui Hasenua,

⁸ Și Ibneia, fiul lui Ieroham și Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; și Meșulam, fiul lui Șefatia, fiul lui Reuel, fiul lui Ibnia;

⁹ Și frații lor, conform generațiilor, nouă sute cincizeci și șase. Toți acești bărbați erau mai marii părinților în casa părinților lor.

¹⁰ Și dintre preoți: Iedaeia și Iehoiarib și Iachin,

¹¹ Și Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, conducătorul casei lui Dumnezeu;

¹² Și Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia; și Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meșulam, fiul lui Meșilemit, fiul lui Imer;

¹³ Și frații lor, capi ai casei părinților lor, o mie șapte sute șizeci; bărbați capabili să facă lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu.

¹⁴ Și dintre leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, din fiii lui Merari;

¹⁵ Și Bachacar, Hereș și Galal și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zicri, fiul lui Asaf;

¹⁶ Și Obadia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun și Berechia, fiul lui Așa, fiul lui Elcana, care au locuit în satele netofațiților.

¹⁷ Și portarii erau: Șalum și Acub și Talmon și Ahiman și frații lor: Șalum era mai mare,

¹⁸ Care până atunci au așteptat în poarta împăratului spre est, ei erau portari în cetele copiilor lui Levi.

¹⁹ Și Șalum fiul lui Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core și frații săi, din casa tatălui său, coreiții, erau peste munca serviciului, păzitori ai porților tabernacolului; și părinții lor, fiind peste oștirea DOMNULUI, erau păzitori ai intrării.

²⁰ Și Fineas, fiul lui Eleazar, a fost odinioară conducător peste ei și DOMNUL a fost cu el.

²¹ Și Zaharia, fiul lui Meșelemia, era portar al ușii tabernacolului întâlnirii.

²² Toți aceștia aleși să fie portari la porți erau două sute doisprezece. Aceștia erau numărați prin genealogiile lor, în satele lor, pe aceștia David și Samuel, văzătorul, i-au rânduit în serviciul lor.

²³ Astfel ei și copiii lor au avut supravegherea, prin gârzi, a porților casei DOMNULUI, casa tabernacolului.

²⁴ Portarii erau spre cele patru vânturi: spre est, vest, nord și sud.

²⁵ Și frații lor, care erau în satele lor, veneau pentru șapte zile, din când în când, cu ei.

²⁶ Fiindcă acești leviți, cei patru portari mai mari, erau în serviciul lor rânduit și erau peste cămărilor și trezoreriile casei lui Dumnezeu.

²⁷ Și au locuit de jur împrejurul casei lui Dumnezeu, deoarece sarcina era asupra lor și deschiderea acesteia le aparținea în fiecare dimineață.

²⁸ Și unii dintre ei aveau sarcina servirii vaselor, ca să le aducă înăuntru și să le scoată după număr.

²⁹ Unii dintre ei de asemenea erau rânduiți să supravegheze vasele și toate uneltele sanctuarului și floarea făinii și vinul și untdelemnul și tămâia și mirodeniile.

³⁰ Și unii dintre fiii preoților făceau unguent din mirodenii.

³¹ Și Matitia, unul dintre leviți, care era întâiul născut al lui Șalum coreitul, avea serviciul rânduit peste lucrurile ce erau făcute în tigăi.

³² Și alții dintre frații lor, dintre fiii chehatiților, erau peste pâinile punerii înainte, să le pregătească în fiecare sabat.

³³ Și aceștia sunt cântăreții, mai mari ai părinților leviților, care rămâneau în cămări dar erau liberi, căci erau angajați în acea lucrare zi și noapte.

³⁴ Acești mai mari părinți dintre leviți erau mai mari prin toate generațiile lor; aceștia au locuit la Ierusalim.

³⁵ Și în Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon, Ieiel, numele soției lui era Maaca;

³⁶ Și întâiul său născut Abdon, apoi Țur și Chiș și Baal și Ner și Nadab,

³⁷ Și Ghedor și Ahio și Zaharia și Miclot.

³⁸ Și Miclot a născut pe Șimeam. Și au locuit de asemenea cu frații lor la Ierusalim în fața fraților lor.

³⁹ Și Ner a născut pe Chiș; și Chiș a născut pe Saul; și Saul a născut pe Ionatan și pe Malchi-Șua și pe Abinadab și pe Eșbaal.

⁴⁰ Și fiul lui Ionatan era Merib-Baal; și Merib-Baal a născut pe Mica.

⁴¹ Și fiii lui Mica erau: Piton și Melec și Tahrea și Ahaz.

⁴² Și Ahaz a născut pe Iaera; și Iaera a născut pe Alemet și pe Azmavet și pe Zimri; și Zimri a născut pe Moța;

⁴³ Și Moța a născut pe Binea; și Refaia, fiul său; Eleasa, fiul său; Ațel, fiul său.

⁴⁴ Și Ațel a avut șase fii, a căror nume sunt acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia și Obadia și Hanan; aceștia erau fiii lui Ațel.

10

¹ Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa.

² Și filistenii i-au urmărit neconținut pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul.

³ Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a fost rănit de arcași.

⁴ Atunci Saul a spus purtătorului său de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva acești necircumciși să vină și să își bată joc de mine. Dar purtătorul său de arme nu a voit, pentru că se temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea.

⁵ Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort, a căzut și el în sabie și a murit.

⁶ Astfel Saul a murit și cei trei fi ai săi și toată casa lui a murit împreună.

⁷ Și când toți bărbații lui Israel, care erau în vale, au văzut că frații lor au fugit și că Saul și fiii lui au murit, și-au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit în ele.

⁸ Și s-a întâmplat a doua zi, când filistenii au venit să dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți în muntele Ghilboa.

⁹ Și după ce l-au dezbrăcat, i-au luat capul și armura și le-au trimis de jur împrejur în țara filistenilor, ca să dea de știre idolilor lor și poporului.

¹⁰ Și au pus armura lui în casa dumnezeilor lor și au pironit capul lui în templul lui Dagon.

¹¹ Și când tot Iabes-Galaadul a auzit tot ce i-au făcut filistenii lui Saul,

¹² S-au ridicat, toți bărbații viteji și au luat trupul lui Saul și trupurile fiilor lui și le-au adus la Iabes și le-au îngropat oasele sub stejarul din Iabes și au postit șapte zile.

¹³ Astfel Saul a murit pentru fărădelegea lui pe care a făcut-o împotriva DOMNULUI, împotriva cuvântului DOMNULUI, pe care nu l-a ținut și de asemenea pentru că a întrebat pe una care avea demon, pentru a cere sfat de la el;

¹⁴ Și nu a cerut sfat de la DOMNUL; de aceea l-a ucis și a întors împărăția la David, fiul lui Isai.

11

¹ Atunci tot Israelul s-a adunat la David la Hebron, spunând: Iată, noi suntem din osul tău și carnea ta.

² Și mai mult, odinioară, chiar când Saul era împărat, tu ai fost cel care ai scos și ai adus pe Israel, și DOMNUL Dumnezeuul tău ți-a spus: Tu vei paște poporul meu Israel și vei fi conducător peste poporul meu Israel.

³ De aceea au venit toți bătrânii lui Israel la împărat în Hebron; și David a făcut un legământ cu ei în Hebron înaintea DOMNULUI; și ei au uns pe David împărat peste Israel, conform cuvântului DOMNULUI prin Samuel.

⁴ Și David și tot Israelul au mers la Ierusalim, care este Iebus; unde erau iebusiții, locuitorii țării.

⁵ Și locuitorii din Iebus i-au spus lui David: Să nu intri aici. Totuși David a luat cetățuia Sionului, care este cetatea lui David.

⁶ Și David a spus: Oricine lovește primul pe iebusiți va fi mai marele și căpetenia. Atunci Ioab, fiul Țeruiei, s-a urcat primul și a fost mai marele.

⁷ Și David a locuit în cetățuie; de aceea au numit-o cetatea lui David.

⁸ Și a construit cetatea de jur împrejur, de la Milo de jur împrejur; și Ioab a reparat restul cetății.

⁹ Astfel David a crescut din ce în ce mai mare, fiindcă DOMNUL oștirilor era cu el.

¹⁰ Aceștia de asemenea sunt mai marii războinicilor pe care David îi avea, care s-au întărit cu el în împărăția sa și cu tot Israelul, pentru a-l face împărat, conform cuvântului DOMNULUI referitor la Israel.

¹¹ Și acesta este numărul războinicilor pe care David i-a avut, Iașobeam, un hacmonit, mai marele căpeteniilor; și-a ridicat sulia împotriva a trei sute, pe care i-a ucis odată.

¹² Și după el era Eleazar, fiul lui Dodo, ahohitul, care era unul dintre cei trei viteji.

¹³ El era cu David la Pas-Damim și acolo filistenii s-au adunat la bătălie, unde era o bucată de pământ plină de orz; și poporul a fugit din fața filistenilor.

¹⁴ Și ei s-au așezat în mijlocul acelei bucăți și au eliberat-o și au ucis pe filisteni; și DOMNUL i-a salvat printr-o mare eliberare.

¹⁵ Și trei dintre cele trezeci de căpetenii au coborât la stânca lui David în peștera lui Adulam; și oastea filistenilor avea tabăra așezată în valea lui Refaim.

¹⁶ Și David era în întăritură și garnizoana filistenilor era atunci la Betleem.

¹⁷ Și David a tânjit și a spus: Ah, de mi-ar da cineva să beau apă din fântâna Betleemului, care este la poartă!

¹⁸ Și cei trei au pătruns prin oastea filistenilor și au tras apă din fântâna Betleemului, care era la poartă și au luat-o și au adus-o la David, dar David nu a dorit să bea din ea, ci a turnat-o pentru DOMNUL,

¹⁹ Și a spus: Dumnezeu meu să mă ferească să fac acest lucru! Să beau sângele acestor bărbați care și-au pus viețile în primejdie? căci cu prețul vieților lor au adus-o. De aceea nu a voit să o bea. Aceste lucruri au fost făcute de acești trei care erau cei mai viteji.

²⁰ Și Abișai, fratele lui Ioab, el era mai marele celor trei, căci ridicându-și sulia împotriva a trei sute, i-a ucis și a avut nume printre cei trei.

²¹ Dintre cei trei, el era demn de mai multă cinste decât ceilalți doi; căci era căpetenia lor, totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi.

²² Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui bărbat viteaz, din Cabteel, care făcuse multe fapte; a ucis doi bărbați, ca niște lei, din Moab, de asemenea a coborât și a ucis un leu, într-o groapă, într-o zi cu zăpadă.

²³ Și a ucis un egiptean, un bărbat de o mare statură, înalt de cinci coți; și în mâna egipteanului era o sulia ca bârna țesătorului; iar el s-a coborât la el cu un toiag și a smuls sulia din mâna egipteanului și l-a ucis cu propria lui sulia.

²⁴ Aceste lucruri le-a făcut Benaia fiul lui Iehoiada și a avut întâiul nume printre cei trei viteji.

²⁵ Iată, era demn de cinste printre cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei dintâi; și David l-a pus peste garda lui.

²⁶ De asemenea războinicii din armate erau: Asael, fratele lui Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem;

²⁷ Șamot, haroritul; Haleț, pelonitul;

- 28 Ira fiul lui Icheș, tecoitul; Abiezer, antotitul;
 29 Sibecai, hușatitul; Ilai, ahohitul;
 30 Maharai, netofatitul; Heled, fiul lui Baana, netofatitul;
 31 Itai, fiul lui Ribai din Ghibea care aparține copiii lui Beniamin;
 Benaia, piratonitul;
 32 Hurai de la pâraiele din Gaaș; Abiel, arbatitul;
 33 Azmavet, baharumitul; Eliahba, șaalbonitul;
 34 Fiii lui Hașem, ghizonitul; Ionatan, fiul lui Șaghe, hararitul;
 35 Ahiam, fiul lui Sacar, hararitul; Elifal, fiul lui Ur;
 36 Hefer, mecheratitul; Ahiaa, pelonitul;
 37 Hețro, carmelitul; Naarai, fiul lui Ezbai;
 38 Ioel, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui Hagri;
 39 Telec, amonitul; Naharai, beerotitul, purtătorul de arme al lui Ioab, fiul Teruiei;
 40 Ira, ieteritul; Gareb, ieteritul;
 41 Urie, hititul; Zabad, fiul lui Ahlai;
 42 Adina, fiul lui Șiza, rubenitul, o căpetenie a rubeniților și treizeci cu el;
 43 Hanan, fiul lui Maaca; și Iosafat, mitnitul;
 44 Ozia, așterotitul; Șama și Iehiel, fiii lui Hotam, aroeritul;
 45 Iediael, fiul lui Șimri; și Ioha, fratele său, tițitul;
 46 Eliel, mahavitul; și Ieribai și Ioșavia, fiii lui Elnaam; și Itma, moabitul;
 47 Eliel și Obed și Iaasiel, mesobaitul.

12

1 Și aceștia sunt cei care au venit la David la Țiclag, în timp ce încă se ascundea din cauza lui Saul, fiul lui Chiș; și ei erau printre războinici, ajutoare la război.

2 Erau înarmați cu arcuri și puteau folosi și mâna dreaptă și cea stângă în aruncare de pietre și trăgând săgeți din arc, erau dintre frații lui Saul, al lui Beniamin.

3 Mai marele era Ahiezer, apoi Ioaș, fiii lui Șemaa din Ghibea; și Ieziel și Pelet, fiii lui Azmavet; și Beraca și Iehu, antotitul;

4 Și Ismaia din Gabaon, un războinic printre cei treizeci și peste cei treizeci; și Ieremia și Iahaziel și Iohanani și Iozabad din Ghederot,

5 Eluzai și Ierimot și Bealia și Șemaria și Șefatia harofitul,

6 Elcana și Iesia și Azareel și Ioezar și Iașobeam, coreiți,

7 Și Ioela și Zebadia, fiii lui Ieroham din Ghedor.

8 Și dintre gadiți s-au separat acolo pentru David în întăritura din pustie, războinici viteji și bărbați războinici pregătiți pentru bătălie, care puteau purta scut și platoșă, a căror fețe erau ca fețele leilor și erau atât de iuți precum căprioarele pe munți;

9 Ezer, întâiul; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea;

10 Mișmana, al patrulea; Ieremia al cincilea;

11 Atai, al șaselea; Eliel al șaptelea;

12 Iohanani, al optulea; Elzabad al nouălea;

13 Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea.

14 Aceștia erau dintre fiii lui Gad, căpetenii ale oștirilor, unul dintre cei mai mici era peste o sută și cel mai mare peste o mie.

15 Aceștia sunt cei care au mers peste Iordan în prima lună, când inundase toate malurile lui; și au pus pe fugă pe toți cei din văi și spre est și spre vest.

16 Și acolo au venit copiii lui Beniamin și Iuda la întăritura lui David.

17 Și David a ieșit să îi întâmpine și le-a răspuns și le-a zis: Dacă veniți în pace să mă ajutați, inima mea va fi unită cu voi, dar dacă veniți să mă trădați dușmanilor mei, văzând că nu este nimic rău în mâinile mele, Dumnezeuul părinților noștri va vedea și va mostra.

18 Atunci duhul a venit peste Amasai, care era mai marele căpeteniilor și a spus: Ai tăi suntem, David și de partea ta, fiu al lui Isai; pace, pace ție și pace ajutoarelor tale; fiindcă Dumnezeuul tău te ajută. Atunci David i-a primit și i-a făcut căpetenii de ceată.

19 Și acolo au trecut unii din Manase la David, când a venit cu filistenii împotriva lui Saul la bătălie, dar ei nu l-au ajutat, fiindcă prinții filistenilor, după sfat, l-au îndepărtat, spunând: El va trece la stăpânul său Saul, spre primejdia capetelor noastre.

20 Mergând la Țiclag, acolo au trecut la el din Manase: Adnah și Iozabad și Iediael și Mihail și Iozabad și Elihu și Țiltai, căpeteniile miilor care erau din Manase.

21 Și l-au ajutat pe David împotriva cetei jefuitorilor, fiindcă ei erau toți războinici viteji și erau căpetenii în oștire.

22 Fiindcă în acel timp, zi de zi, veneau la David să îl ajute, până când a ajuns o mare oștire, precum oștirea lui Dumnezeu.

23 Și acestea sunt numerele cetelor gata înarmate de război care au venit la David în Hebron, pentru a întoarce împărăția lui Saul la David, conform cuvântului DOMNULUI.

24 Copiii lui Iuda care purtau scut și sulită erau șase mii opt sute, gata înarmați de război.

25 Dintre copiii lui Simeon, războinici viteji gata pentru război, șapte mii o sută.

26 Dintre copiii lui Levi patru mii șase sute.

27 Și Iehoiada era conducătorul aaroniților și cu el erau trei mii șapte sute;

28 Și Țadoc, un tânăr, războinic viteaz; și din casa tatălui său, douăzeci și două de căpetenii.

29 Și dintre copiii lui Beniamin, rudele lui Saul, trei mii, căci până atunci cea mai mare parte dintre ei ținuseră parte casei lui Saul.

30 Și dintre copiii lui Efraim douăzeci de mii opt sute, războinici viteji, faimoși din casa părinților lor.

31 Și din jumătatea tribului lui Manase, optsprezece mii, care erau chemați pe nume să vină să facă pe David împărat.

32 Și dintre copiii lui Isahar, care aveau înțelegerea timpurilor, pentru a cunoaște ce avea Israel de făcut; capii lor erau două sute; și toți frații lor erau la porunca lor.

33 Din Zabulon, cei care au pornit la bătălie, deprinși la război, cu toate uneltele de război, cincizeci de mii, care puteau sta umăr la umăr, nu aveau inima împărțită.

34 Și din Neftali, o mie de căpetenii, și împreună cu ei, treizeci și șapte de mii, cu scut și sulită.

35 Și dintre daniți, deprinși la război, douăzeci și opt de mii șase sute.

36 Și din Așer, cei care au pornit la bătălie, deprinși la război, patruzeci de mii.

37 Și de partea cealaltă a Iordanului, dintre rubeniți și gadiți și din jumătatea tribului lui Manase, cu tot felul de unelte de război pentru bătălie, o sută

douăzeci de mii.

³⁸ Toți acești bărbați de război, care puteau sta umăr la umăr, au venit cu toată inima la Hebron, pentru a-l face pe David împărat peste tot Israelul; și de asemenea tot restul Israelului erau într-o singură inimă pentru a-l face pe David împărat.

³⁹ Și acolo au fost cu David trei zile, mâncând și bând; fiindcă frații lor le pregătiseră.

⁴⁰ Mai mult, cei care erau aproape de ei, spre Isahar și Zabulon și Neftali, au adus pâine pe măgari și pe cămile și pe catări și pe boi și carne, mâncare, turte de smochine și grâmezii de stafide și vin și untdelemn și boi și oi din abundență, fiindcă era bucurie în Israel.

13

¹ Și David s-a sfătuit cu căpeteniile miilor și a sutelor și cu fiecare conducător.

² Și David a spus întregii adunări a lui Israel: Dacă vi se pare bine și dacă este de la DOMNUL Dumnezeuul nostru, să trimitem peste tot la frații noștri de jur împrejur, care sunt rămași în toată țara lui Israel și cu ei de asemenea la preoți și la leviți care sunt în cetățile și împrejurimile lor, să se adune la noi;

³ Și să aducem din nou chivotul Dumnezeului nostru la noi, fiindcă nu am cerut sfat de la el în zilele lui Saul.

⁴ Și întreaga adunare a spus că ar dori să facă astfel, căci lucrul era drept în ochii întregului popor.

⁵ Astfel David a adunat tot Israelul împreună, de la Sihor din Egipt chiar până la intrarea din Hamat, pentru a aduce chivotul lui Dumnezeu de la Chiriatiarim.

⁶ Și David și tot Israelul s-a urcat la Baala, care este, la Chiriatiarim, care a aparținut lui Iuda, pentru a aduce de acolo chivotul lui Dumnezeu, DOMNUL, care locuiește între heruvimi, al cărui nume este chemat acolo.

⁷ Și au dus chivotul lui Dumnezeu într-un car din casa lui Abinadab; și Uza și Ahio au condus carul.

⁸ Și David și întregul Israel au jucat înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor; cu cântare și cu harpe și cu psalterioane și cu tamburine și cu chimvale și cu trâmbițe.

⁹ Și când au ajuns la aria lui Chidon, Uza și-a întins mâna pentru a ține chivotul; fiindcă boii s-au poticnit.

¹⁰ Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Uza și l-a lovit, deoarece și-a pus mâna pe chivot și acolo a murit înaintea lui Dumnezeu.

¹¹ Și David a fost nemulțumit, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza, de aceea acel loc este numit Peret-Uza până în această zi.

¹² Și David s-a temut de Dumnezeu în acea zi, spunând: Cum voi aduce chivotul lui Dumnezeu acasă la mine?

¹³ Astfel David nu a adus chivotul acasă la el, în cetatea lui David, ci l-a dus deoparte, în casa lui Obed-Edom, din Gat.

¹⁴ Și chivotul lui Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, trei luni. Și DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce avea.

14

¹ Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis la David mesageri și lemnărie de cedru, cu pietrari și tâmplari, pentru a-i construi o casă.

² Și David a înțeles că DOMNUL l-a întărit împărat peste Israel, fiindcă împărăția sa a fost ridicată pe înălțimi, din cauza poporului său Israel.

³ Și David și-a luat mai multe soții la Ierusalim: și David a născut mai mulți fii și fiice.

⁴ Și acestea sunt numele copiilor lui pe care i-a avut în Ierusalim: pe Șamua și pe Șobab, pe Natan și pe Solomon,

⁵ Și pe Ibhar și pe Elișua și pe Elpelet,

⁶ Și pe Noga și pe Nefeg și pe Iafia,

⁷ Și pe Elișama și pe Beeliada și pe Elifelet.

⁸ Și când filistenii au auzit că David a fost uns împărat peste întregul Israel, toți filistenii s-au urcat să îl caute pe David. Și David a auzit și a ieșit împotriva lor.

⁹ Și filistenii au venit și s-au întins în valea lui Refaim.

¹⁰ Și David a cerut sfat de la Dumnezeu, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor; îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a spus: Urcă-te; căci îi voi da în mâna ta.

¹¹ Astfel s-au urcat la Baal-Perațim; și David i-a lovit acolo. Atunci David a spus: Dumnezeu s-a năpustit asupra dușmanilor mei prin mâna mea ca năpustirea apelor, de aceea au pus acelui loc numele, Baal-Perațim.

¹² Și ei și-au lăsat dumnezeii acolo, iar David a dat poruncă și au fost arși cu foc.

¹³ Și filistenii s-au întins din nou în vale.

¹⁴ De aceea David a cerut din nou, sfat de la Dumnezeu; și Dumnezeu i-a spus: Nu te urca după ei; întoarce-te de la ei și vino asupra lor de partea opusă, a duzilor.

¹⁵ Și va fi, când vei auzi un foșnit de pași în vârful duzilor, atunci să ieși la bătălie, fiindcă Dumnezeu a ieșit înaintea ta pentru a lovi oastea filistenilor.

¹⁶ David de aceea a făcut precum Dumnezeu îi poruncise, și au lovit oastea filistenilor de la Gabaon chiar până la Ghezer.

¹⁷ Și faima lui David s-a răspândit în toate țările; și DOMNUL a adus frica de el asupra tuturor națiunilor.

15

¹ Și David și-a făcut case în cetatea lui David și a pregătit un loc pentru chivotul lui Dumnezeu și a ridicat pentru el un cort.

² Atunci David a spus: Nimeni nu trebuie să poarte chivotul lui Dumnezeu ci doar leviții, fiindcă pe ei i-a ales DOMNUL să poarte chivotul lui Dumnezeu și să îi servească pentru totdeauna.

³ Și David a adunat tot Israelul la Ierusalim, pentru a aduce chivotul DOMNULUI la locul lui, pe care îl pregătise pentru el.

⁴ Și David a adunat pe copiii lui Aaron și pe leviți;

⁵ Dintre fiii lui Chehat: mai marele Uriel și frații lui, o sută douăzeci;

⁶ Dintre fiii lui Merari: mai marele Asaia și frații lui, două sute douăzeci;

⁷ Dintre fiii lui Gherșom: mai marele Ioel și frații lui, o sută treizeci;

⁸ Dintre fiii lui Elițafan: mai marele Șemaia și frații lui, două sute;

⁹ Dintre fiii lui Hebron: mai marele Eliel și frații lui, optzeci;

¹⁰ Dintre fiii lui Uziel: mai marele Aminadab și frații lui, o sută doisprezece.

¹¹ Și David a chemat pe Țadoc și pe Abiatar, preoții, și pe leviți, pe Uriel, pe Asaia și pe Ioel, pe Șemaia și pe Eliel și pe Aminadab,

¹² Și le-a spus: Voi sunteți mai marii părinților leviților; sfințiți-vă, deopotrivă voi și frații voștri, ca să aduceți chivotul DOMNULUI Dumnezeuului lui Israel la locul pe care l-am pregătit pentru el.

¹³ Fiindcă voi nu ați făcut aceasta de la început, DOMNUL Dumnezeu nostru a făcut o spărtură asupra noastră, deoarece nu l-am căutat după rânduiala cuvenită.

¹⁴ Astfel preoții și leviții s-au sfințit pentru a duce chivotul DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

¹⁵ Și copiii leviților au purtat chivotul lui Dumnezeu, pe umerii lor, cu drugii în el, precum Moise poruncise conform cuvântului DOMNULUI.

¹⁶ Și David a vorbit mai marelui leviților să rânduiască pe frații lor să fie cântăreți cu instrumente de muzică, psalterioane și harpe și chimvale, sunând și înălțându-și vocea cu bucurie.

¹⁷ Astfel leviții au rânduit pe Heman, fiul lui Ioel; și dintre frații săi, pe Asaf, fiul lui Berechiah; și dintre fiii lui Merari, frații lor, pe Etan, fiul lui Cușai;

¹⁸ Și cu ei pe frații lor de gradul doi: pe Zaharia, pe Ben și pe Iaziel și pe Șemiramot și pe Iehiel și pe Uni, pe Eliab și pe Benaia și pe Maaseia și pe Matitia și pe Elifele și pe Micneia și pe Obed-Edom și pe Ieiel, portarii.

¹⁹ Astfel cântăreții: Heman, Asaf și Etan, au fost rânduiți să sune din chimvale de aramă;

²⁰ Și pe Zaharia și pe Aziel și pe Șemiramot și pe Iehiel și pe Uni și pe Eliab și pe Maaseia și pe Benaia, cu psalterioane pe alamot;

²¹ Și pe Matitia și pe Elifele și pe Micneia și pe Obed-Edom și pe Ieiel și pe Azazia, care cântau cu harpe cu opt corzi spre întărirea sunetului.

²² Și Chenania, mai marele leviților, avea sarcina cântării, el instruia în cântare, deoarece el era iscusit.

²³ Și Berechiah și Elcana erau ușieri pentru chivot.

²⁴ Și Șebania și Iosafat și Netaneel și Amasai și Zaharia și Benaia și Eliezer, preoții, au suflat din trâmbițe înaintea chivotului lui Dumnezeu. Și Obed-Edom și Iehia erau ușieri pentru chivot.

²⁵ Astfel David și bătrânii Israelului și căpeteniile peste mii, au mers să aducă chivotul legământului DOMNULUI din casa lui Obed-Edom, cu bucurie.

²⁶ Și s-a întâmplat, când Dumnezeu a ajutat pe leviții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI, că au oferit șapte tauri și șapte berbeci.

²⁷ Și David și toți leviții care au purtat chivotul și cântăreții și Chenania, maestrul cântării cu cântăreții, erau îmbrăcați cu o robă de in subțire; David de asemenea avea pe el și un efod de in.

²⁸ Astfel tot Israelul a adus chivotul legământului DOMNULUI cu strigare și cu sunet de cornet și cu trâmbițe și cu chimvale, sunând din psalterioane și harpe.

²⁹ Și s-a întâmplat, precum chivotul legământului DOMNULUI a intrat în cetatea lui David, că Mical, fiica lui Saul, privind afară pe fereastră, a văzut pe împăratul David dansând și jucând, și l-a disprețuit în inima ei.

16

¹ Astfel au adus chivotul lui Dumnezeu și l-au așezat în mijlocul cortului pe care David l-a ridicat pentru el; și au oferit sacrificii arse și ofrande de pace înaintea lui Dumnezeu.

² Și când David a sfârșit oferirea ofrandelor arse și a ofrandelor de pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI.

³ Și a împărțit fiecăruia din Israel, deopotrivă bărbat și femeie, fiecăruia o pâine și o bucată bună de carne și un ulcior de vin.

⁴ Și a rânduit leviți să servească înaintea chivotului DOMNULUI și să mărturisească și să mulțumească și să laude pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel,

⁵ Asaf, mai marele; și lângă el, Zaharia, Ieiel și Șemiramot și Iehiel și Matitia și Eliab și Benaia și Obed-Edom; și Ieiel cu psalterioane și cu harpe; dar Asaf suna cu chimvale,

⁶ Benaia de asemenea și Iahaziel, preoții, cu trâmbițe erau continuu înaintea chivotului legământului lui Dumnezeu.

⁷ Atunci în acea zi David a dat întâi acest psalm, în mâna lui Asaf și a fraților săi, pentru a mulțumi DOMNULUI.

⁸ Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați numele lui, faceți cunoscute faptele lui printre popoare.

⁹ Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate lucrările lui minunate.

¹⁰ Glorificați-vă în sfântul său nume, să se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL.

¹¹ Căutați pe DOMNUL și puterea lui, căutați neîncetat fața lui.

¹² Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut; minunile lui și judecățile gurii sale;

¹³ Voi, sământă a lui Israel, servitorul lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui.

¹⁴ El este DOMNUL Dumnezeuul nostru, judecățile lui sunt pe tot pământul.

¹⁵ Amintiți-vă legământul său întotdeauna, cuvântul pe care l-a poruncit la o mie de generații.

¹⁶ Legământ pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul său lui Isaac;

¹⁷ Și a întărit același legământ lui Iacob ca lege și lui Israel ca legământ veșnic,

¹⁸ Spunând: Tie îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii tale;

¹⁹ Când ați fost doar puțini la număr; da, doar puțini; și străini în țară.

²⁰ Și când au mers de la o națiune la alta, de la o împărăție la alt popor;

²¹ El nu a permis niciunui om să le facă rău; da, a mustrat împărați pentru ei,

²² Spunând: Nu atingeți pe unșii mei și nu faceți rău profeților mei.

²³ Cântați DOMNULUI, tot pământul; arătați zi de zi salvarea lui.

²⁴ Vestiți gloria lui printre păgâni și lucrările lui minunate printre toate națiunile.

²⁵ Pentru că mare este DOMNUL și demn de a fi mult lăudat, el de asemenea este de temut deasupra tuturor dumnezeilor.

²⁶ Căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile.

²⁷ Glorie și onoare sunt în prezența lui, tărie și veselie sunt în locul său.

²⁸ Dați DOMNULUI familii de popoare; dați DOMNULUI glorie și tărie.

²⁹ Dați DOMNULUI gloria datorată numelui său; aduceți ofrandă și veniți înaintea lui; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfînteniei.

³⁰ Temeți-vă înaintea lui, tot pământul; lumea de asemenea va fi întemeiată, în cât nu se va clătina.

³¹ Să se veselească cerurile și să se bucure pământul; și să spună oamenii printre națiuni: DOMNUL domnește.

³² Să urle marea și plinătatea ei; să se bucure câmpurile și tot ce este pe ele.

³³ Atunci vor cânta copacii pădurii la prezența DOMNULUI, deoarece el vine să judece pământul.

³⁴ Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

³⁵ Și spuneți: Salvează-ne, Dumnezeu al salvării noastre și adună-ne și eliberează-ne de păgâni, ca să aducem mulțumiri numelui tău sfânt și să ne glorificăm în lauda ta.

³⁶ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel pentru totdeauna și întotdeauna. Și tot poporul a spus: Amin; și a lăudat pe DOMNUL.

³⁷ Astfel a lăsat acolo înaintea chivotului legământului DOMNULUI pe Asaf și pe frații lui, să servească neîncetat înaintea chivotului, precum cerea lucrarea fiecărei zile;

³⁸ Și pe Obed-Edom cu frații lui, șazeci și opt; pe Obed-Edom de asemenea, fiul lui Iedutun, și pe Hosa să fie portari;

³⁹ Și pe preotul Țadoc și frații săi, preoții, înaintea tabernacolului DOMNULUI pe înălțimea care era la Gabaon,

⁴⁰ Pentru a aduce ofrande arse DOMNULUI pe altarul ofrandei arse, neîncetat, dimineța și seara; și pentru a face conform cu tot ce este scris în legea DOMNULUI, pe care i-a poruncit-o lui Israel;

⁴¹ Și cu ei pe Heman și Iedutun, și restul care au fost aleși, care au fost chemați pe nume, să dea mulțumiri DOMNULUI, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna;

⁴² Și cu ei au fost Heman și Iedutun cu trâmbițe și chimvale și cu instrumentele muzicale ale lui Dumnezeu, pentru aceia care trebuiau să sune. Și fiii lui Iedutun erau portari.

⁴³ Și tot poporul a plecat, fiecare om la casa lui, iar David s-a întors să binecuvânteze casa lui.

17

¹ Și s-a întâmplat, precum David ședea în casa lui, că David i-a spus profetului Natan: Iată, eu locuiesc într-o casă de cedri, dar chivotul legământului DOMNULUI rămâne sub covoare.

² Atunci Natan i-a spus lui David: Fă tot ce este în inima ta, fiindcă Dumnezeu este cu tine.

³ Și s-a întâmplat, că în aceeași noapte, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Natan, spunând:

⁴ Du-te și spune-i lui David, servitorul meu: Astfel spune DOMNUL: Să nu îmi construiești o casă de locuit;

⁵ Fiindcă nu am locuit într-o casă din ziua în care am scos pe Israel până în această zi; ci am mers din cort în cort și dintr-un tabernacol în altul.

⁶ Orișiunde am umblat cu tot Israelul, am vorbit eu un cuvânt vreunui judecător din Israel, căruia i-am poruncit să pască poporul meu, spunând: De ce nu mi-ați construit o casă de cedri?

⁷ Și acum, astfel să spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor; din urma oilor, ca să fii conducător peste poporul meu Israel;

⁸ Și am fost cu tine pretutindeni unde ai umblat și am stârpit pe toți dușmanii tăi dinaintea ta și ți-am făcut numele ca numele oamenilor mari care sunt pe pământ.

⁹ De asemenea voi rândui un loc pentru poporul meu Israel și îi voi sădi și vor locui în locul lor și nu vor mai fi mutați; nici copiii stricăciunii nu îi vor mai risipi, ca la început,

¹⁰ De când am poruncit să fie judecători peste poporul meu Israel. Mai mult, voi supune toți dușmanii tăi. Și mai mult, îți spun că DOMNUL îți va construi o casă.

¹¹ Și se va întâmpla, când zilele tale se vor sfârși, și vei merge să fii cu părinții tăi, că voi ridica sămânța ta după tine, care va fi dintre fiii tăi și voi întemeia împărăția sa.

¹² El îmi va construi o casă și eu îi voi întemeia tronul pentru totdeauna.

¹³ Voi fi tatăl lui și el va fi fiul meu și nu îmi voi lua mila de la el, precum am luat-o de la cel care a fost înaintea ta;

¹⁴ Ci îl voi așeza în casa mea și în împărăția mea pentru totdeauna; și tronul său va fi întemeiat pentru totdeauna.

¹⁵ Conform cu toate aceste cuvinte și conform cu toată această viziune, astfel i-a vorbit Natan lui David.

¹⁶ Și împăratul David a venit și a șezut înaintea DOMNULUI și a spus: Cine sunt eu, DOAMNE Dumnezeule și ce este casa mea, că m-ai adus până aici?

¹⁷ Și totuși acesta a fost un lucru mic în ochii tăi, Dumnezeule; căci tu de asemenea ai vorbit de mult timp despre casa servitorului tău ce va veni; și m-ai privit conform cu starea unui om de rang înalt, DOAMNE Dumnezeule.

¹⁸ Ce să îți mai spună David pentru onoarea dată servitorului tău? căci tu cunoști pe servitorul tău.

¹⁹ DOAMNE, de dragul servitorului tău și conform cu inima ta, ai făcut toată această măreție, făcând cunoscute toate aceste lucruri mari.

²⁰ DOAMNE, nu este nimeni ca tine, nici nu este vreun alt Dumnezeu în afară de tine, conform cu tot ce am auzit cu urechile noastre.

²¹ Și ce națiune pe pământ este ca poporul tău Israel, pe care Dumnezeu a mers să îl răscumpere pentru a fi propriul său popor, pentru a-ți face un nume de măreție și de înspăimântare, alungând națiuni dinaintea poporului tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt?

²² Pentru că pe poporul tău Israel l-ai făcut propriul tău popor pentru totdeauna; și tu, DOAMNE, tu ai devenit Dumnezeul lor.

²³ Și acum, DOAMNE, să fie întemeiat, pentru totdeauna, acest lucru pe care l-ai vorbit referitor la servitorul tău și referitor la casa lui și să faci precum ai spus.

²⁴ Să fie întemeiat ca numele tău să fie preamărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor este Dumnezeul lui Israel, un Dumnezeu pentru Israel; și să fie întemeiată, înaintea ta casa lui David, servitorul tău.

²⁵ Fiindcă tu, Dumnezeul meu, ai spus servitorului tău că îi vei construi o casă; de aceea servitorul tău a găsit în inima lui să se roage în fața ta.

²⁶ Și acum, DOAMNE, tu ești Dumnezeu și ai promis această bunătate servitorului tău;

²⁷ Și acum, binevoiește să binecuvântezi casa servitorului tău, ca să fie înaintea ta pentru totdeauna; căci tu ești cel care binecuvântează, DOAMNE și va fi binecuvântată pentru totdeauna.

18

¹ Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filistenii și i-a supus și a luat Gat și orașele ei din mâna filistenilor.

² Și a lovit Moabul; și moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.

³ Și David a lovit pe Hadarezer, împăratul Ţobei, până la Hamat, în timp ce acesta mergea să își întemeieze stăpânirea, până la râul Eufrat.

⁴ Și David a luat de la el o mie de care și șapte mii de călăreți și douăzeci de mii de pedestri; David de asemenea a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care și a păstrat o sută de care.

⁵ Și când sirienii din Damasc au venit să îl ajute pe Hadarezer, împăratul Ţobei, David a ucis dintre sirieni douăzeci și două de mii de bărbați.

⁶ Atunci David a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii lui David și au adus daruri. Astfel DOMNUL a păstrat pe David oriunde el a mers.

⁷ Și David a luat scuturile de aur care erau pe servitorii lui Hadarezer și le-a adus la Ierusalim.

⁸ La fel de la Tibhat și din Cun, cetăți ale lui Hadarezer, a adus David foarte multă aramă, cu care Solomon a făcut marea de aramă și coloanele și vasele de aramă.

⁹ Și când Tohu, împăratul Hamatului, a auzit cum David lovise toată oastea lui Hadarezer, împăratul Tobei,

¹⁰ A trimis pe Hadoram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l întreba de bunăstare și pentru a-l felicita, deoarece luptase împotriva lui Hadarezer și îl lovise; (căci Hadarezer avea război cu Tohu); și a trimis cu el tot felul de vase din aur și argint și aramă.

¹¹ Pe acestea de asemenea David le-a dedicat DOMNULUI, cu argintul și aurul pe care l-a adus de la toate aceste națiuni; de la Edom și de la Moab și de la copiii lui Amon și de la filistenii și de la Amalec.

¹² Mai mult, Abișai, fiul Țeruei, a ucis dintre edomiți în valea sării, optsprezece mii.

¹³ Și a pus garnizoană în Edom; și toți edomiții au devenit servitorii lui David. Astfel DOMNUL a păstrat pe David oriunde el a mers.

¹⁴ Și David a domnit peste tot Israelul și a făcut judecată și dreptate în tot poporul său.

¹⁵ Și Ioab, fiul Țeruei, era peste oștire și Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicar.

¹⁶ Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; și Șavșa era scrib;

¹⁷ Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste cheretiți și peletii; și fiii lui David erau mai mari pe lângă împărat.

19

¹ Și după aceasta s-a întâmplat, că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a murit și fiul său a domnit în locul său.

² Și David a spus: Voi arăta bunăstare lui Hanun, fiul lui Nahaș, deoarece tatăl său mi-a arătat bunăstare. Și David a trimis mesageri să îl mângâie referitor la tatăl său. Astfel servitorii lui David au intrat în țara copiilor lui Amon la Hanun, să îl mângâie.

³ Dar prinții copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun: Crezi că David onorează pe tatăl tău, încât a trimis mângâietori la tine; nu au venit servitorii lui la tine să cerceteze și să dărâme și să spioneze țara?

⁴ De aceea Hanun a luat pe servitorii lui David și i-a ras și le-a rețezat veșmintele la mijloc aproape până la fese și i-a trimis.

⁵ Atunci au mers câțiva și i-au spus lui David cum au fost oamenii lui tratați. Și a trimis după ei să îi întâlnească, pentru că oamenii erau foarte rușinați. Și împăratul a spus: Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă.

⁶ Și când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui David, Hanun și copiii lui Amon au trimis o mie de talanți de argint pentru a-și angaja care și călăreți din Mesopotamia și din Siria-Maaca și din Toba.

⁷ Astfel au angajat treizeci și două de mii de care și pe împăratul din Maaca și poporul său, care au venit și au așezat tabăra înaintea Medebei. Și copiii lui Amon s-au adunat din cetățile lor și au venit la bătălie.

⁸ Și când David a auzit aceasta, a trimis pe Ioab și toată oștirea de războinici.

⁹ Și copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat de bătație înaintea porții cetății; și împărații care veniseră erau deoparte în câmpie.

¹⁰ Și când Ioab a văzut că bătația era desfășurată împotriva lui înainte și înapoi, a ales dintre cei mai aleși din Israel și i-a desfășurat împotriva sirienilor.

¹¹ Și restul poporului l-a dat în mâna lui Abișai, fratele său, și s-au desfășurat împotriva copiilor lui Amon.

¹² Și a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți, iar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu te voi ajuta.

¹³ Încurajează-te și să ne purtăm cu vitejie pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru și DOMNUL să facă ceea ce este bine în ochii lui.

¹⁴ Astfel Ioab și poporul care era cu el a înaintat împotriva sirienilor pentru bătație; iar ei au fugit din fața lui.

¹⁵ Și când copiii lui Amon au văzut că sirienii au fugit, au fugit la fel din fața lui Abișai fratele său și au intrat în cetate. Atunci Ioab a venit la Ierusalim.

¹⁶ Și când sirienii au văzut că au fost învinși înaintea lui Israel, au trimis mesageri și au scos pe sirienii care erau dincolo de râu; și Șofah, căpetenia oștirii lui Hadarezer, a mers înaintea lor.

¹⁷ Și i s-a spus lui David; iar el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit asupra lor și s-a desfășurat pentru bătație împotriva lor. Astfel când David a desfășurat bătația împotriva sirienilor, ei au luptat cu el.

¹⁸ Dar sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis dintre Sirieni șapte mii de bărbați care au luptat în care și patruzeci de mii de pedestri, și a ucis pe Șofah, căpetenia oștirii.

¹⁹ Și când servitorii lui Hadarezer au văzut că au fost învinși în fața lui Israel, au făcut pace cu David și au devenit servitorii lui, iar sirienii nu au mai dorit să îi ajute pe copiii lui Amon vreodată.

20

¹ Și s-a întâmplat, după ce s-a încheiat anul, pe timpul când împărații ies la bătație, că Ioab a condus puterea armatei și a risipit țara copiilor lui Amon și a venit și a asediat Raba. Dar David a întârziat la Ierusalim. Și Ioab a lovit Raba și a distrus-o.

² Și David a luat coroana împăratului lor de pe capul lui și a găsit-o cântărind un talant de aur și erau pietre prețioase în ea; și a fost pusă pe capul lui David; iar el a adus de asemenea peste măsură de multă pradă din cetate.

³ Și a scos poporul care era în ea și i-a tăiat cu ferăstraie și cu securi de fier și cu topoare. Astfel s-a purtat David cu toate cetățile copiilor lui Amon. Și David și tot poporul s-a întors la Ierusalim.

⁴ Și s-a întâmplat după aceasta, că a izbucnit război cu filistenii la Ghezer; în care Sibecai hușatitul a ucis pe Sipai, care era dintre copiii uriașului, iar ei au fost supuși.

⁵ Și a fost război din nou cu filistenii; și Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe Lahmi, fratele lui Goliat, din Gat, coada sulței lui era ca bârna unui țesător.

⁶ Și din nou a fost război la Gat, unde un bărbat avea o mare statură, al cărui degete și degete de la picioare erau douăzeci și patru, șase la fiecare mână și șase la fiecare picior; și el de asemenea era fiul uriașului.

⁷ Dar când a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui David, l-a ucis.

⁸ Aceștia li s-au născut uriașilor în Gat; și au căzut de mâna lui David și de mâna servitorilor lui.

21

¹ Și Satan s-a ridicat împotriva lui Israel și a provocat pe David să numere Israelul.

² Și David a spus lui Ioab și conducătorilor poporului: Duceți-vă, numărați Israelul de la Beer-Șeba până la Dan și aduceți-mi numărul, ca să îl cunosc.

³ Și Ioab a răspuns: DOMNUL să facă poporul lui de o sută de ori mai mulți decât sunt; dar împărate, domnul meu, nu sunt toți servitorii domnului meu? De ce atunci domnul meu cere acest lucru? De ce să fie el o cauză de fărădelege pentru Israel?

⁴ Totuși cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab. De aceea Ioab s-a depărtat și a mers prin tot Israelul și a venit la Ierusalim.

⁵ Și Ioab a dat lui David suma numărului poporului. Și toți cei din Israel erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați care să tragă sabia; și Iuda era patru sute șaptezeci de mii de bărbați care să tragă sabia.

⁶ Dar pe Levi și Beniamin nu i-a numărat printre ei, căci cuvântul împăratului îi era urât lui Ioab.

⁷ Și Dumnezeu a fost nemulțumit cu acest lucru; de aceea a lovit pe Israel.

⁸ Și David i-a spus lui Dumnezeu: Am păcătuit mult făcând acest lucru, dar acum, te implor, îndepărtează nelegiuirea servitorului tău; căci m-am purtat foarte prostește.

⁹ Și DOMNUL a vorbit lui Gad, văzătorul lui David, spunând:

¹⁰ Du-te și spune-i lui David, zicând: Astfel spune DOMNUL, îți ofer trei lucruri, alege-ți unul dintre ele, pe care să ți-l fac.

¹¹ Astfel Gad a venit la David și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Alege-ți.

¹² Ori trei ani de foamete; sau trei luni să fii nimicit înaintea dușmanilor tăi, timp în care sabia dușmanilor tăi să te cuprindă; sau altfel trei zile sabia DOMNULUI, ciuma în țară și îngerul DOMNULUI nimicind prin toate ținuturile Israelului. Acum de aceea gândește-te ce cuvânt să duc înapoi la cel ce mă trimite.

¹³ Și David i-a spus lui Gad: Sunt într-o mare strâmtoare, lasă-mă să cad acum în mâna DOMNULUI, căci foarte multe sunt îndurările lui, dar nu mă lăsa să cad în mâna omului.

¹⁴ Astfel DOMNUL a trimis ciuma peste Israel; și au căzut din Israel șaptezeci de mii de bărbați.

¹⁵ Și Dumnezeu a trimis un înger la Ierusalim să îl nimicească; și cum îl nimicea, DOMNUL a privit și s-a pocăit de rău și a spus îngerului care nimicea: Este destul, oprește-ți mâna. Și îngerul DOMNULUI a stat lângă aria de vânturare a lui Ornan iebusitul.

¹⁶ Și David și-a ridicat ochii și a văzut pe îngerul DOMNULUI stând între pământ și cer, având o sabie scoasă în mâna lui întinsă peste Ierusalim. Atunci David și bătrânii Israelului, care erau îmbrăcați în pânză de sac, au căzut cu fețele lor la pământ.

¹⁷ Și David i-a spus lui Dumnezeu: Nu sunt eu cel care a poruncit să fie numărat poporul? Chiar eu sunt cel care a păcătuit și într-adevăr am făcut rău, dar cât despre aceste oi, ce au făcut ele? Lasă mâna ta, te rog, DOAMNE, să fie asupra mea și asupra casei tatălui meu, dar nu asupra poporului tău, pentru a fi măcelărit.

¹⁸ Atunci îngerul DOMNULUI a poruncit lui Gad să spună lui David, ca David să urce și să așeze un altar DOMNULUI în aria de vânturare a lui Ornan iebusitul.

¹⁹ Și David s-a urcat la spusa lui Gad, pe care a vorbit-o în numele DOMNULUI.

²⁰ Și Ornan s-a întors înapoi și a văzut îngerul; și cei patru fii ai lui, cu el, s-au ascuns. Și Ornan vântura grâul.

²¹ Și cum David venea la Ornan, Ornan a privit și a văzut pe David, și a ieșit din aria de vânturat și s-a prosternat lui David, cu fața sa la pământ.

²² Atunci David i-a spus lui Ornan: Dă-mi locul acestei arii de vânturat, ca să zidesc pe ea un altar DOMNULUI; să mi-l dai pentru prețul întreg, ca plaga să fie oprită de la popor.

²³ Și Ornan i-a spus lui David: Ia-ți-l și să facă domnul, împăratul meu, ceea ce este bine în ochii lui; iată, îți dau de asemenea boii pentru ofrande arse și uneltele de vânturat pentru lemn și grâul pentru dar de mâncare, dau totul.

²⁴ Și împăratul David i-a spus lui Ornan: Nu, ci cu adevărat îl voi cumpăra pentru prețul întreg, căci nu voi lua ceea ce este al tău pentru DOMNUL, nici nu voi oferi ofrande arse care nu mă costă.

²⁵ Astfel David i-a dat lui Ornan pentru loc șase sute de șekeli de aur cântăriți.

²⁶ Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace și a chemat pe DOMNUL; iar el i-a răspuns din cer prin foc peste altarul ofrandei arse.

²⁷ Și DOMNUL a poruncit îngerului; iar el și-a pus sabia, din nou, în teacă.

²⁸ În acel timp când David a văzut că DOMNUL i-a răspuns în aria de vânturare a lui Ornan iebusitul, atunci a sacrificat acolo.

²⁹ Fiindcă tabernacolul DOMNULUI, pe care Moise l-a făcut în pustiu și altarul ofrandei arse, erau în acel timp pe înălțimea Gabaonului.

³⁰ Dar David nu a putut merge înaintea lui să ceară sfat de la Dumnezeu, fiindcă s-a temut din cauza sabiei îngerului DOMNULUI.

22

¹ Atunci David a spus: Aceasta este casa DOMNULUI Dumnezeu și acesta este altarul ofrandei arse pentru Israel.

² Și David a poruncit să adune pe străinii care erau în țara lui Israel; și a așezat zidari să despice pietre lucrate pentru a construi casa lui Dumnezeu.

³ Și David a pregătit fier din abundență, pentru cuie, pentru ușile porților și pentru îmbinări; și aramă din abundență, fără cântărire;

⁴ De asemenea cedri din abundență, căci sidonienii și cei din Tir au adus mult lemn de cedru lui David.

⁵ Și David a spus: Solomon, fiul meu, este tânăr și plăpând; și casa care trebuie construită pentru DOMNUL trebuie să fie peste măsură de preamărită, cu faimă și glorie în toate țările, de aceea voi face pregătire pentru aceasta. Astfel David a pregătit din abundență înaintea morții sale.

⁶ Atunci a chemat pe fiul său, Solomon și i-a poruncit să construiască o casă pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel.

⁷ Și David i-a spus lui Solomon: Fiul meu, cât despre mine, a fost în mintea mea să construiesc o casă numelui DOMNULUI Dumnezeu meu,

⁸ Dar cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Tu ai vărsat mult sânge și ai făcut războaie mari, să nu construiești o casă numelui meu, deoarece ai vărsat mult sânge pe pământ înaintea mea.

⁹ Iată, îți se va naște un fiu care va fi un bărbat al odihnei; și îi voi da odihnă față de toți dușmanii lui de jur împrejur, fiindcă numele lui va fi Solomon și voi da pace și liniște lui Israel în zilele lui.

¹⁰ El va construi o casă numelui meu; și el va fi fiul meu și eu voi fi tatăl său; și voi întemeia tronul împărăției sale peste Israel pentru totdeauna.

¹¹ Și fiul meu, DOMNUL fie cu tine și să prosperi și să construiești casa DOMNULUI Dumnezeuul tău, așa cum ți-a spus.

¹² Numai DOMNUL să îți dea înțelegere și să îți dea poruncă referitor la Israel, ca să ții legea DOMNULUI Dumnezeu.

¹³ Atunci vei prospera, dacă vei lua seama să împlinești statutele și judecățile pe care DOMNUL le-a poruncit lui Moise referitor la Israel; întărește-te și încurajează-te, nu te înpăimânta, nici nu te descuraja.

¹⁴ Și, iată, în necazul meu am pregătit pentru casa DOMNULUI o sută de mii de talanți de aur și o mie de mii de talanți de argint; și de aramă și fier fără cântărire, căci este din abundență, lemnărie de asemenea și piatră am pregătit; și tu poți să adaugi la acestea.

¹⁵ Mai mult, sunt lucrători din abundență cu tine, cioplitori și lucrători în piatră și lemnărie și tot felul de bărbați iscusiți pentru fiecare fel de lucrare.

¹⁶ Cât despre aur, argint și aramă și fier, nu este număr. Ridică-te și fă aceasta; și DOMNUL să fie cu tine.

¹⁷ David de asemenea a poruncit tuturor prinților lui Israel să ajute pe Solomon fiul său, spunând:

¹⁸ Nu este DOMNUL Dumnezeuul vostru cu voi? și nu v-a dat odihnă de fiecare parte? Căci el a dat pe locuitorii țării în mâna mea; și țara este supusă înaintea DOMNULUI și înaintea poporului său.

¹⁹ Acum puneți-vă inima și sufletul să căutați pe DOMNUL Dumnezeuul vostru; ridicați-vă de aceea și construiți sanctuarul DOMNULUI Dumnezeu, pentru a aduce chivotul legământului DOMNULUI și vasele sfinte ale lui Dumnezeu, în casa care va fi construită pentru numele DOMNULUI.

23

¹ Astfel când David a fost bătrân și plin de zile, l-a făcut pe Solomon, fiul său, împărat peste Israel.

² Și a strâns pe toți prinții lui Israel, cu preoții și leviții.

³ Și leviții erau numărați de la vârsta de treizeci de ani în sus; și numărul lor pe capii lor, bărbat cu bărbat, era de treizeci și opt de mii.

⁴ Din care, douăzeci și patru de mii trebuiau să înainteze lucrarea casei DOMNULUI; și șase mii erau administratori și judecători;

⁵ Mai mult, patru mii erau portari și patru mii laudau pe DOMNUL cu instrumentele pe care le-am făcut să laude cu ele, a spus David.

⁶ Și David i-a împărțit în rânduri printre fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.

⁷ Dintre gherșoniți erau Laadan și Șimei.

⁸ Fiii lui Laadan: mai marele era Iehiel, și Zetam și Ioel, trei.

⁹ Fiii lui Șimei: Șelomit și Haziël și Haran, trei. Aceștia erau mai marii părinților lui Laadan.

¹⁰ Și fiii lui Șimei: Iahat, Zina și Ieuș și Beria. Aceștia patru erau fiii lui Șimei.

¹¹ Și Iahat era mai marele și Zina, al doilea; dar Ieuș și Beria nu au avut mulți fii; de aceea erau într-o singură socotire, conform cu casa tatălui lor.

¹² Fiii lui Chehat: Amram, Ițehar, Hebron și Uziel, patru.

¹³ Fiii lui Amram: Aaron și Moise; și Aaron era pus deoparte ca să sfințească lucrurile preasfinte, el și fiii lui pentru totdeauna, să ardă tămâie înaintea DOMNULUI, să îi servească și să binecuvânteze numele lui pentru totdeauna.

¹⁴ Și, referitor la Moise omul lui Dumnezeu, fiii lui au fost numiți din tribul lui Levi.

¹⁵ Fiii lui Moise erau: Gherșom și Eliezer.

¹⁶ Dintre fiii lui Gherșom, Șebuel era mai marele.

¹⁷ Și fiii lui Eliezer erau: Rehabia, mai marele. Și Eliezer nu a avut alți fii; dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulți.

¹⁸ Dintre fiii lui Ițehar: Șelomit era mai marele.

¹⁹ Dintre fiii lui Hebron: Ieriia, întâiul; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; și Iecameam, al patrulea.

²⁰ Dintre fiii lui Uziel: Mica, întâiul; și Iesia, al doilea.

²¹ Fiii lui Merari: Mahli și Muși. Fiii lui Mahli: Eleazar și Chiș.

²² Și Eleazar a murit și nu a avut fii, ci fice; și frații lor, fiii lui Chiș, le-au luat.

²³ Fiii lui Muși: Mahli și Eder și Ieremot, trei.

²⁴ Aceștia erau fiii lui Levi, după casa tatălui lor; mai marii părinților, precum au fost numărați după numărul numelor; pe capii lor, ei au făcut lucrarea pentru serviciul casei DOMNULUI, de la vârsta de douăzeci de ani în sus.

²⁵ Fiindcă David a spus: DOMNUL Dumnezeu lui Israel a dat odihnă poporului său, să locuiască în Ierusalim pentru totdeauna;

²⁶ Și de asemenea leviților, nu vor mai purta tabernacolul, nici vreun vas din el pentru serviciul acestuia.

²⁷ Căci prin ultimul cuvânt al lui David leviții au fost numărați de la douăzeci de ani în sus,

²⁸ Deoarece serviciul lor era să servească pe fiii lui Aaron pentru serviciul casei DOMNULUI, în curți și în camere și în curățirea tuturor lucrurilor sfinte și lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu;

²⁹ Deopotrivă pentru pâinile punerii înaintea și pentru floarea făinii pentru darul de mâncare și pentru turtele nedospite și pentru ceea ce este copt în tigaie și pentru ceea ce este prăjit și pentru orice măsură și greutate;

³⁰ Și să stea în picioare în fiecare dimineață să mulțumească și să laude pe DOMNUL și la fel seara;

³¹ Și să ofere, continuu înaintea DOMNULUI, toate sacrificiile arse DOMNULUI în sabbate, în lunile noi și la sărbătorile rânduite, prin număr, conform ordinului porucii lor;

³² Și să țină porunca tabernacolului întâlnirii și porunca locului sfânt și porunca fiilor lui Aaron frații lor, în serviciul casei DOMNULUI.

24

¹ Și acestea sunt cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar.

² Dar Nadab și Abihu au murit înaintea tatălui lor și nu au avut copii, de aceea Eleazar și Itamar au făcut serviciul de preot.

³ Și David i-a împărțit, pe Țadoc, dintre fiii lui Eleazar; și Ahimelec, dintre fiii lui Itamar, conform rânduielii lor, în serviciul lor.

⁴ Și s-au găsit mai mulți bărbați de seamă dintre fiii lui Eleazar apoi dintre fiii lui Itamar; și astfel au fost ei împărțiți. Printre fiii lui Eleazar erau șaisprezece bărbați de seamă din casa părinților lor și opt dintre fiii lui Itamar, conform casei părinților lor.

⁵ Astfel au fost ei împărțiți prin sort, unul cu altul; fiindcă guvernatorii sanctuarului și guvernatorii casei lui Dumnezeu, erau dintre fiii lui Eleazar și dintre fiii lui Itamar.

⁶ Și Șemaia, fiul lui Netaneel, scribul, unul dintre leviți, le-a scris înaintea împăratului și a prinților, a preotului Țadoc și a lui Ahimelec, fiul lui Abiatar, și înaintea mai marelui părinților preoților și leviților; o casă părintească fiind luată pentru Eleazar și una luată pentru Itamar.

⁷ Și primul sort i-a ieșit lui Iehoiarib, al doilea lui Iedaia,

⁸ Al treilea lui Harim, al patrulea lui Seorim,

⁹ Al cincilea lui Malchia, al șaselea lui Miiamin,

¹⁰ Al șaptelea lui Hacoț, al optulea lui Abiia,

¹¹ Al nouălea lui Ieșua, al zecelea lui Șecania,

¹² Al unsprezecelea lui Eliașib, al doisprezecelea lui Iachim,

¹³ Al treisprezecelea lui Hupa, al paisprezecelea lui Ieșebeab,

¹⁴ Al cincisprezecelea lui Bilga, al șaisprezecelea lui Imer,

¹⁵ Al șaptesprezecelea lui Hezir, al optsprezecelea lui Afses,

¹⁶ Al nouăsprezecelea lui Petahia, al douăzecilea lui Iehezehel,

¹⁷ Al douăzeci și unulea lui Iachin, al douăzeci și doilea lui Gamul,

¹⁸ Al douăzeci și treilea lui Delaia, al douăzeci și patrulea lui Maazia.

¹⁹ Aceasta era ordinea lor în serviciul lor, pentru a intra în casa DOMNULUI, conform rânduielii lor, prin mâna lui Aaron, tatăl lor, precum DOMNUL Dumnezeu lui Israel îi poruncise.

²⁰ Și restul fiilor lui Levi au fost aceștia, dintre fiii lui Amram: Șubael; dintre fiii lui Șubael: Iehdia.

²¹ Referitor la Rehabia, dintre fiii lui Rehabia, întâiul a fost Ișia.

²² Dintre ițehariți: Șelomot; dintre fiii lui Șelomot: Iahat.

²³ Și fiii lui Hebron: Ieriia, întâiul; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; Iecameam, al patrulea.

²⁴ Dintre fiii lui Uziel: Mica; dintre fiii lui Mica: Șamir.

²⁵ Fratele lui Mica a fost Ișia; dintre fiii lui Ișia: Zaharia.

²⁶ Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși; fiii lui Iaazia: Beno.

²⁷ Fiii lui Merari prin Iaazia: Beno și Șoham și Zacur și Ibri.

²⁸ Din Mahli a ieșit Eleazar, care nu a avut fii.

²⁹ Referitor la Chiș, fiul lui Chiș a fost Ierahmeel.

³⁰ De asemenea fiii lui Muși: Mahli și Eder și Ierimot. Aceștia au fost fiii leviților după casa părinților lor.

³¹ Aceștia de asemenea au aruncat sortii împreună cu frații lor, fiii lui Aaron, în prezența împăratului David și a lui Țadoc și a lui Ahimelec și a mai marelui părinților preoților și leviților, părinții mai mari împreună cu frații lor mai tineri.

25

¹ Mai mult, David și căpeteniile oștirii au pus deoparte pentru serviciu pe fiii lui Asaf și ai lui Heman și ai lui Iedutun, care să profețască cu harpe, cu psalterioane și cu chimvale; și numărul lucrătorilor conform serviciului lor era,

² Dintre fiii lui Asaf: Zacur și Iosif și Netania și Așareela, fiii lui Asaf sub mâinile lui Asaf, care au profețit conform ordinului împăratului.

³ Din Iedutun, fiii lui Iedutun: Ghedalia și Zeri și Ieșaiia, Hașabia și Matitia, șase, sub mâinile tatălui lor Iedutun, care a profetizat cu harpă, pentru a da mulțumiri și a lăuda pe DOMNUL.

⁴ Din Heman, fiii lui Heman: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel și Ierimot, Hanania, Hanani, Eliata, Ghidalti și Romamti-Ezer, Ioșbecașa, Maloti, Hotir și Mahaziot;

⁵ Toți aceștia erau fiii lui Heman, văzătorul împăratului în cuvintele lui Dumnezeu, a căror serviciu era să ridice cornul. Și Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și trei fiice.

⁶ Toți aceștia erau sub mâinile tatălui lor pentru cântare în casa DOMNULUI, cu chîmval, psalterioane și harpe, pentru serviciul casei lui Dumnezeu, conform ordinului împăratului pentru Asaf, Iedutun și Heman.

⁷ Astfel numărul lor, cu frații lor care erau instruiți în cântările DOMNULUI, toți care erau iscusiți, era de două sute optzeci și opt.

⁸ Și au aruncat sorți, pentru fiecare serviciu, și cei mari și cei mici și învățătorul și elevul.

⁹ Și primul sort a ieșit pentru Asaf lui Iosif; al doilea lui Ghedalia, care cu frații săi și fiii săi erau doisprezece;

¹⁰ Al treilea lui Zacur, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹¹ Al patrulea lui Ițeri, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹² Al cincilea lui Netania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹³ Al șaselea lui Buchia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁴ Al șaptelea lui Iesareela, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁵ Al optulea lui Ieșaiia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁶ Al nouălea lui Matania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁷ Al zecelea lui Șimei, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁸ Al unsprezecelea lui Azareel, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

¹⁹ Al doisprezecelea lui Hașabia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁰ Al treisprezecelea lui Șubael, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²¹ Al paisprezecelea lui Matitia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²² Al cincisprezecelea lui Ierimot, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²³ Al șaisprezecelea lui Hanania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁴ Al șaptesprezecelea lui Ioșbecașa, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁵ Al optsprezecelea lui Hanani, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁶ Al nouăsprezecelea lui Maloti, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁷ Al douăzeci și unuia lui Eliata, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁸ Al douăzeci și unuia lui Hotir, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

²⁹ Al douăzeci și doilea lui Ghidalti, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

³⁰ Al douăzeci și trei lui Mahaziot, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

³¹ Al douăzeci și patru lui Romamti-Ezer, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;

26

¹ Referitor la cetele portarilor, dintre coreiți era Meșelemia, fiul lui Core, dintre fiii lui Asaf.

² Și fiii lui Meșelemia erau: Zaharia, întâiul născut; Iediael, al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al patrulea;

³ Elam, al cincilea; Iohanani, al șaselea; Elioenai al șaptelea.

⁴ Mai mult, fiii lui Obed-Edom erau: Șemaia, întâiul născut; Iozabad, al doilea; Ioah, al treilea; și Sacar, al patrulea; și Natanael, al cincilea;

⁵ Amiel, al șaselea; Isahar, al șaptelea; Peultai, al optulea, fiindcă Dumnezeu l-a binecuvântat.

⁶ De asemenea fiilor lui Șemaia li s-au născut fii, care au condus în toată casa tatălui lor: fiindcă erau războinici viteji.

⁷ Fiii lui Șemaia: Otni și Refael și Obed și Elzabad, a căror frați erau bărbați tari: Elihu și Semachiah.

⁸ Toți aceștia dintre fiii lui Obed-Edom: ei și fiii lor și frații lor, bărbați capabili și cu tărie pentru serviciu, erau șaiszeci și doi din Obed-Edom.

⁹ Și Meșelemia a avut fii și frați, bărbați tari, optsprezece.

¹⁰ De asemenea Hosa, dintre copiii lui Merari, a avut fii; mai marele Șimri, (căci deși nu a fost întâiul născut, totuși tatăl său l-a făcut să fie mai marele);

¹¹ Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al patrulea: toți fiii și frații lui Hosa au fost treisprezece.

¹² Dintre aceștia au fost cetele portarilor, între bărbații de seamă, având serviciul în fața celorlalți, pentru a servi în casa DOMNULUI.

¹³ Și au aruncat sorți, și cei mici și cei mari, conform casei părinților lor, pentru fiecare poartă.

¹⁴ Și sorțul spre est i-a căzut lui Șelemia. Apoi pentru Zaharia, fiul său, un sfătuitor înțelept, au aruncat sorți; și sorțul său a ieșit spre nord.

¹⁵ Lui Obed-Edom spre sud; iar fiilor lui, casa lui Asupim.

¹⁶ Lui Șupim și lui Hosa sorțul a ieșit spre vest, cu poarta Șalechet, pe calea urcușului, serviciu lângă serviciu.

¹⁷ Spre est erau șase leviți, spre nord patru într-o zi, spre sud patru într-o zi și spre Asupim doi și doi.

¹⁸ La Parbar spre vest, patru la calea largă și doi la Parbar.

¹⁹ Acestea sunt cetele portarilor dintre fiii lui Core și dintre fiii lui Merari.

²⁰ Și dintre leviți, Ahia era peste tezaurele casei lui Dumnezeu și peste tezaurele lucrurilor dedicate.

²¹ Referitor la fiii lui Laadan, fiii gherșonitului Laadan, mai marii părinți, din Laadan gherșonitul era Iehieli.

²² Fiii lui Iehieli: Zetam și Ioel, fratele său, care era peste tezaurele casei DOMNULUI.

²³ Dintre amramiți și ițehariți, hebroniti și uziliți;

²⁴ Și Șebuel, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, era conducător al tezaurelor.

²⁵ Și frații săi prin Eliezer: Rehabia, fiul său; și Ieșai, fiul său; și Ioram, fiul său; și Zicri, fiul său; și Șelomit, fiul său.

²⁶ Acest Șelomit și frații săi erau peste toate tezaurele lucrurilor dedicate, pe care împăratul David și mai marii părinți, căpeteniile peste mii și sute și căpeteniile oștirii, le-au dedicat.

²⁷ O parte din prăzile câștigate în bătălii le-au dedicat pentru a întreține casa DOMNULUI.

²⁸ Și tot ceea ce Samuel, văzătorul, și Saul, fiul lui Chiș, și Abner, fiul lui Ner, și Ioab, fiul Țeruei, au dedicat și oricine dedicase ceva, era sub mâna lui Șelomit și a fraților săi.

²⁹ Dintre ițehariți: Chenania și fiii săi erau pentru afacerile din afară, peste Israel, ca administratori și judecători.

³⁰ Și dintre hebroniti, Hașabia și frații săi, bărbați viteji, o mie șapte sute, erau conducători printre cei din Israel, pe partea aceasta a Iordanului spre vest, în toată lucrarea DOMNULUI și în serviciul împăratului.

³¹ Printre hebroniți a fost Ierîia, mai marele printre hebroniți, conform generațiilor părinților lor. În al patruzecilea an al domniei lui David au fost căutați și s-au găsit printre ei, războinici viteji la Iaezerul Galaadului.

³² Și frații săi, bărbați viteji, erau două mii șapte sute părinți mai mari, pe care împăratul David i-a făcut conducători peste rubeniți, gadiți și jumătate din tribul lui Manase, pentru orice lucru referitor la Dumnezeu și la afacerile împăratului.

27

¹ Și copiii lui Israel, după numărul lor, adică părinții mai mari și căpeteniile peste mii și sute și administratorii lor care au servit pe împărat în orice lucru al rândurilor, care au intrat și au ieșit, lună de lună, în toate lunile anului, în fiecare rând erau douăzeci și patru de mii.

² Peste primul rând pentru luna întâi era Iașobeam, fiul lui Zabdiel. Și în rândul lui erau douăzeci și patru de mii.

³ Mai marele tuturor căpeteniilor oștirii a fost, în prima lună, dintre copiii lui Peret.

⁴ Și peste rândul lunii a doua a fost Dodai ahohitul. Și din rândul lui a fost, de asemenea, Miclot, conducătorul; în rândul lui, de asemenea, au fost douăzeci și patru de mii.

⁵ A treia căpetenie a oștirii pentru a treia lună a fost Benaia, fiul lui Iehoiada, un mare preot. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

⁶ Acesta este acel Benaia, războinic între cei treizeci și peste cei treizeci. Și în rândul lui a fost Amizadab, fiul său.

⁷ A patra căpetenie, pentru luna a patra, a fost Asael, fratele lui Ioab; și Zebadia, fiul lui după el. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

⁸ A cincea căpetenie, pentru luna a cincea, a fost Șamehut izrahitul. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

⁹ A șasea căpetenie, pentru luna a șasea, a fost Ira, fiul lui Icheș din Tecoa. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁰ A șaptea căpetenie, pentru luna a șaptea, a fost Haleț pelonitul, dintre copiii lui Efraim. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹¹ A opta căpetenie, pentru luna a opta, a fost Sibecai hușatitul, dintre zerahiți. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹² A noua căpetenie, pentru luna a noua, a fost Abiezer din Anatot, dintre beniamiți. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹³ A zecea căpetenie, pentru luna a zecea, a fost Maharai netofatitul, dintre zerahiți. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁴ A unsprezecea căpetenie, pentru luna a unsprezecea, a fost Benaia piratonitul, dintre copiii lui Efraim. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁵ A douăsprezecea căpetenie, pentru luna a douăsprezecea, a fost Heldai netofatitul, din Otniel. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii.

¹⁶ Mai mult, peste triburile lui Israel, conducătorul rubeniților a fost: Eliezer, fiul lui Zicri; dintre simeoniți: Șefatia, fiul lui Maaca;

¹⁷ Dintre leviți: Hașabia, fiul lui Chemuel; dintre aaroniți: Țadoc;

¹⁸ Din Iuda: Elihu, unul din frații lui David; din Isahar: Omri fiul lui Mihail;

¹⁹ Din Zabulon: Ișemaia, fiul lui Obadia; din Neftali: Ierimot, fiul lui Azriel;

²⁰ Dintre copiii lui Efraim: Hoșea, fiul lui Azazia; din jumătatea tribului lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia;

²¹ Din jumătatea tribului lui Manase, în Galaad: Ido, fiul lui Zaharia; din Benjamin: Iaasiel, fiul lui Abner;

²² Din Dan: Azareel, fiul lui Ieroham. Aceștia au fost prinții triburilor lui Israel.

²³ Dar David nu a luat numărul lor de la vârsta de douăzeci de ani în jos; deoarece DOMNUL spusese că va înmulți pe Israel ca stelele cerurilor.

²⁴ Ioab, fiul Țeruei, a început să numere, dar nu a terminat, deoarece acolo a fost furia DOMNULUI asupra lui Israel, și numărul nu a fost pus la socoteala cronicilor împăratului David.

²⁵ Și peste tezaurele împăratului a fost Azmavet, fiul lui Adiel; și peste cămărilor din câmpuri, în cetăți și în sate și în cetățui, a fost Ionatan, fiul lui Ozia;

²⁶ Și peste muncitorii câmpului, pentru aratul pământului a fost Ezri, fiul lui Chelub;

²⁷ Și peste vii a fost Șimei ramatitul; peste înmulțirea viilor pentru beciurile de vin, a fost Zabdi șipmitul;

²⁸ Și peste măslini și sicomori, care erau în lunci, a fost Baal-Hanan din Gheder; și peste beciurile de untdelemn a fost Ioas;

²⁹ Și peste cirezile care au păscut în Saron a fost Șitrai saronitul; și peste cirezile care erau în văi a fost Șafat, fiul lui Adlai;

³⁰ Peste cămile de asemenea a fost Obil ismaelitul; și peste măgari a fost Iehdia din Meronot;

³¹ Și peste turme a fost Iaziz hagarenitul. Toți aceștia au fost administratorii averii împăratului David.

³² De asemenea Ionatan, unchiul lui David, a fost sfătuitor, un înțelept și un scrib; și Iehiel, fiul lui Hacmoni, a fost cu fiii împăratului;

³³ Și Ahitofel a fost sfătuitorul împăratului; și Hușai arhitectul a fost tovarășul împăratului;

³⁴ Și după Ahitofel a fost Iehoiada, fiul lui Benaia, și Abiatar; și generalul armatei împăratului a fost Ioab.

28

¹ Și David a adunat pe toți prinții lui Israel, prinții triburilor și căpeteniile cetelor care au servit împăratului pe rând și căpeteniile peste mii și căpeteniile peste sute și administratorii peste toată averea și stăpânirea împăratului și a fiilor lui, cu ofițerii și cu războinicii și cu toți vitejii, la Ierusalim.

² Atunci împăratul David s-a ridicat în picioare și a spus: Ascultați-mă, frații mei și poporul meu: Cât despre mine, am avut în inima mea să construiesc o casă de odihnă pentru chivotul legământului DOMNULUI și pentru sprijinul piciorului Dumnezeului nostru și am făcut pregătiri pentru construcție;

³ Dar Dumnezeu mi-a spus: Să nu construiești o casă pentru numele meu, deoarece ai fost un bărbat de război și ai vărsat sânge.

⁴ Totuși, DOMNUL Dumnezeu lui Israel m-a ales pe mine înaintea întregii case a tatălui meu să fiu împărat peste Israel pentru totdeauna, fiindcă l-a ales pe Iuda să fie conducătorul; și din casa lui Iuda, casa tatălui meu; și printre fiii tatălui meu m-a plăcut pe mine pentru a mă face împărat peste tot Israelul;

⁵ Și dintre fiii mei, (fiindcă DOMNUL mi-a dat mulți fii), l-a ales pe Solomon, fiul meu, să șadă pe tronul împărăției DOMNULUI, peste Israel.

⁶ Și mi-a spus: Solomon, fiul tău, el va construi casa mea și curțile mele, căci l-am ales să fie fiul meu și eu voi fi tatăl său.

⁷ Mai mult, voi întemeia împărăția sa pentru totdeauna, dacă va rămâne statornic să împlinească poruncile mele și judecățile mele, ca în această zi.

⁸ Și de aceea în fața ochilor întregului Israel, adunarea DOMNULUI; și în auzul Dumnezeului nostru, să păziți și să căutați toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca să stăpâniți această țară bună și să o lăsați ca moștenire pentru copiii voștri după voi, pentru totdeauna.

⁹ Și tu, Solomon, fiul meu, să cunoști pe Dumnezeul tatălui tău și să îl servești cu o inimă desăvârșită și cu o minte binevoitoare, fiindcă DOMNUL cercetează toate inimile și înțelege toate închipuirile gândurilor, dacă îl cauți, se va lăsa găsit de tine; dar dacă îl părăsești, te va lepăda pentru totdeauna.

¹⁰ Ia seama acum, fiindcă DOMNUL te-a ales să construiești o casă pentru sanctuar, fii tare și fă aceasta.

¹¹ Atunci David i-a dat lui Solomon, fiul său, modelul porticului și a caselor acestuia și a trezoreriilor acestora și a cămărilor superioare ale acestora și a curților interioare ale acestora și a locului scaunului milei,

¹² Și modelul a tot ceea ce a avut prin duhul, a curților casei DOMNULUI și a tuturor cămărilor de jur împrejur, ale trezoreriilor casei lui Dumnezeu și a trezoreriilor lucrurilor dedicate;

¹³ De asemenea pentru rândurile preoților și leviților și pentru toată lucrarea serviciului casei DOMNULUI și pentru toate vasele serviciului în casa DOMNULUI.

¹⁴ A dat, din aur, cântărit, pentru lucruri din aur, pentru toate uneltele oricărui fel de serviciu; argint de asemenea pentru toate uneltele de argint, cântărit, pentru toate uneltele de orice fel de serviciu;

¹⁵ Chiar greutatea pentru sfeșnicele de aur și pentru lămpile lor de aur, cântărit, pentru fiecare sfeșnic și pentru lămpile acestuia; și pentru sfeșnicele de argint, cântărit, deopotrivă pentru sfeșnic și de asemenea pentru lămpile acestuia, conform folosirii fiecărui sfeșnic.

¹⁶ Și cântărit a dat aur pentru mesele pâinii punerii înaintea, pentru fiecare masă; și la fel argint pentru mesele de argint;

¹⁷ De asemenea aur pur pentru cârligele de carne și boluri și cupe; și pentru vasele aurite a dat aur cântărit pentru fiecare vas; și la fel argint, cântărit, pentru fiecare vas de argint;

¹⁸ Și pentru altarul tămâierii, aurul curat, cântărit; și aur pentru modelul carului heruvimilor, care își întindeau aripile și acopereau chivotul legământului DOMNULUI.

¹⁹ Toate acestea, a spus David, DOMNUL m-a făcut să le înțeleg în scris, prin mâna lui asupra mea, toate lucrările acestui model.

²⁰ Și David i-a spus lui Solomon, fiul său: Fii tare și încurajează-te și fă acest lucru, nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine; el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, până când vei fi terminat toată lucrarea pentru serviciul casei DOMNULUI.

²¹ Și, iată, rândurile preoților și leviților, ei vor fi cu tine pentru tot serviciul casei lui Dumnezeu; și vor fi cu tine pentru tot felul de meșteșuguri, fiecare bărbat iscusit și binevoitor, pentru fiecare fel de serviciu; de asemenea prinții și tot poporul va fi în întregime la porunca ta.

29

¹ Mai mult, împăratul David a spus întregii adunări: Solomon, fiul meu, pe care Dumnezeu singur l-a ales, este încă tânăr și plâpând și lucrarea este măreață, căci palatul nu este pentru om, ci pentru DOMNUL Dumnezeu.

² Acum am pregătit, cu toată puterea mea pentru casa Dumnezeului meu, aurul pentru lucrurile din aur și argintul pentru lucrurile din argint și arama pentru lucrurile din aramă, fierul pentru lucrurile din fier și lemn pentru lucrurile din lemn; pietre de onix și pietre să fie montate, pietre strălucitoare și de diverse culori și tot felul de pietre prețioase și pietre de marmură în abundență.

³ Mai mult, deoarece mi-am pus dragostea pentru casa Dumnezeului meu, am dat din propria mea avere, din aur și argint, casei Dumnezeului meu, peste și deasupra a tot ceea ce am pregătit pentru casa sfântă,

⁴ Trei mii de talanți de aur, de aur din Ofir și șapte mii de talanți de argint curat, pentru a îmbrăca zidurile caselor în întregime;

⁵ Aurul pentru lucrurile de aur și argintul pentru lucrurile de argint și pentru tot felul de lucrări, să fie făcute de mâinile meșteșugarilor. Și cine voiește să își consacre serviciul în această zi, DOMNULUI?

⁶ Atunci mai marii părinți și prinții triburilor lui Israel și căpeteniile a mii și a sute, cu conducătorii lucrării împăratului, s-au oferit de bunăvoie,

⁷ Și au dat pentru serviciul casei lui Dumnezeu: aur, cinci mii de talanți și zece mii de drahme și argint, zece mii de talanți și aramă, optsprezece mii de talanți și o sută de mii de talanți de fier.

⁸ Și la cei la care s-au găsit pietre prețioase, le-au dat la tezaurul casei DOMNULUI, prin mâna lui Iehiel gherșonitul.

⁹ Atunci poporul s-a bucurat pentru că au dat de bunăvoie, deoarece cu o inimă desăvârșită le-au oferit de bunăvoie DOMNULUI; și împăratul David de asemenea s-a bucurat cu mare bucurie.

¹⁰ De aceea David a binecuvântat pe DOMNUL înaintea întregii adunări; și David a spus: Binecuvântat fii tu, DOMNUL Dumnezeu lui Israel, tatăl nostru, pentru totdeauna și întotdeauna.

¹¹ A ta, DOAMNE, este măreția și puterea și gloria și victoria și maiestatea, fiindcă tot ce este în cer și pe pământ este al tău; a ta este împărăția, DOAMNE și tu ești preamărit ca și cap deasupra tuturor.

¹² Deopotrivă bogății și onoare vin din tine și tu domnești peste toate; și în mâna ta este putere și tărie; și în mâna ta stă să faci lucruri mari și să dai tărie tuturor.

¹³ Și de aceea, Dumnezeul nostru, îți mulțumim și lăudăm numele tău glorios.

¹⁴ Dar cine sunt eu și ce este poporul meu, ca să fim în stare să îți oferim de bunăvoie în acest fel? Căci toate lucrurile vin din tine și din al tău și-am dat noi.

¹⁵ Fiindcă suntem străini înaintea ta și locuitori temporari, precum au fost toți părinții noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca o umbră și nu este nimeni să rămână.

¹⁶ DOAMNE Dumnezeul nostru, toată această avere pe care am pregătit-o pentru a-ți construi o casă pentru numele tău sfânt, vine din mâna ta și este tot a ta.

¹⁷ Cunosc de asemenea, Dumnezeul meu, că tu încerci inima și ai plăcere în integritate. Cât despre mine, în integritatea inimii mele, am oferit de

bunăvoie toate aceste lucruri; și acum am văzut cu bucurie poporul tău, care este prezent aici, că ți-au oferit de bunăvoie.

¹⁸ DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac și al lui Israel, părinții noștri, ține aceasta pentru totdeauna în închipuirea gândurilor inimii poporului tău și pregătește inima lui pentru tine;

¹⁹ Și dă-i lui Solomon, fiul meu, o inimă desăvârșită, să țină poruncile tale, mărturiile tale, statutele tale și să facă toate aceste lucruri și să construiască palatul, pentru care am făcut pregătiri.

²⁰ Și David a spus întregii adunări: Acum binecuvântați pe DOMNUL Dumnezeul vostru. Și toată adunarea a binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor; și și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI și împăratului.

²¹ Și au înjunghiat sacrificii DOMNULUI și au adus offeriri arse DOMNULUI, a doua zi după aceea zi, o mie de tauri, o mie de berbeci și o mie de miei, cu offeririle lor de băutură și sacrificii din abundență pentru tot Israelul;

²² Și au mâncat și au băut înaintea DOMNULUI în aceea zi cu mare veselie. Și l-au făcut pe Solomon, fiul lui David, împărat a doua oară și l-au uns pentru DOMNUL să fie mai marele guvernator, și pe Țadoc să fie preot.

²³ Atunci Solomon a șezut pe tronul DOMNULUI, ca împărat în locul tatălui său David, și a prosperat; și tot Israelul a ascultat de el.

²⁴ Și toți prinții și războinicii și de asemenea toți fiii împăratului David, s-au supus împăratului Solomon.

²⁵ Și DOMNUL a preamărit pe Solomon, peste măsură, în ochii întregului Israel și i-a dăruit o astfel de maiestate împărătească ce nu mai fusese peste vreun împărat înaintea lui, în Israel.

²⁶ Astfel David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul.

²⁷ Și timpul cât a domnit peste Israel a fost de patruzeci de ani; șapte ani a domnit în Hebron și trezeci și trei de ani a domnit în Ierusalim.

²⁸ Și a murit la o bătrânețe frumoasă, plin de zile, bogății și onoare; și Solomon, fiul său, a domnit în locul său.

²⁹ Și faptele împăratului David, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, și în cartea profetului Natan și în cartea lui Gad, văzătorul,

³⁰ Cu toată domnia lui și puterea lui și timpurile care au trecut peste el și peste Israel și peste toate împărățiile țărilor.

2 Cronici

¹ Și Solomon, fiul lui David, s-a întărit în împărăția sa, DOMNUL Dumnezeu lui a fost cu el și l-a preamărit peste măsură.

² Atunci Solomon a vorbit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și peste sute și judecătorilor și fiecărui guvernator în tot Israelul, mai marilor dintre părinți.

³ Astfel Solomon și toată adunarea cu el, au mers la înălțimea care era la Gabaon, fiindcă acolo era tabernacolul întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise, servitorul DOMNULUI, îl făcuse în pustiu.

⁴ Dar chivotul lui Dumnezeu l-a adus David de la Chiriat-Iearim la locul pregătit de David pentru el, căci a înălțat un cort pentru el la Ierusalim.

⁵ Mai mult, altarul de aramă, pe care Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, îl făcuse, l-a pus înaintea tabernacolului DOMNULUI; și Solomon și adunarea l-a cercetat.

⁶ Și Solomon s-a urcat acolo la altarul de aramă înaintea DOMNULUI, care era la tabernacolul întâlnirii, și a oferit o mie de ofrande arse pe el.

⁷ În acea noapte Dumnezeu i s-a arătat lui Solomon și i-a spus: Cere ce dorești să îți dau.

⁸ Și Solomon i-a spus lui Dumnezeu: Ai arătat mare milă tatălui meu David, și m-ai făcut să domnesc în locul lui.

⁹ Și, DOAMNE Dumnezeule, să fie întemeiată, promisiunea ta către David, căci m-ai făcut împărat peste un popor numeros ca țărâna pământului.

¹⁰ Dă-mi acum înțelepciune și cunoaștere, ca să ies și să intru înaintea acestui popor, fiindcă cine poate judeca acest popor al tău, care este atât de mare?

¹¹ Și Dumnezeu i-a spus lui Solomon: Deoarece aceasta a fost în inima ta și nu ai cerut bogății, avere, sau onoare, nici viața dușmanilor tăi, nici nu ai cerut viață lungă, ci ai cerut înțelepciune și cunoaștere pentru tine însuși, ca să judeci poporul meu, peste care te-am făcut împărat;

¹² Înțelepciune și cunoaștere îți este dăruită; și îți voi da bogății și avere și onoare, așa cum nu au avut niciunul dintre împărații care au fost înaintea ta, nici nu va avea la fel vreunul după tine.

¹³ Atunci Solomon a venit de la înălțimea care era la Gabaon, de dinaintea tabernacolului întâlnirii, la Ierusalim; și a domnit peste Israel.

¹⁴ Și Solomon a adunat care și călăreți; și a avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim.

¹⁵ Și împăratul a făcut argintul și aurul la Ierusalim la fel ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca pe sicomorii care sunt în vale, din abundență.

¹⁶ Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și în împletit, comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț.

¹⁷ Și au mers și au adus din Egipt un car pentru șase sute de șekeli de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel au adus ei cai pentru toți împărații hitiților și pentru împărații Siriei, prin mijloacele lor.

2

¹ Și Solomon a hotărât să construiască o casă pentru numele DOMNULUI și o casă pentru împărăția sa.

² Și Solomon a numărat șaptezeci de mii de bărbați să poarte sarcini și optzeci de mii să cioplească piatră la munte și trei mii șase sute să îi supravegheze.

³ Și Solomon a trimis la Hiram, împăratul Tirului, spunând: Așa cum te-ai purtat cu David, tatăl meu, și i-ai trimis cedri să își construiască o casă în care să locuiască, tot astfel poartă-te cu mine.

⁴ Iată, eu construiesc o casă numelui DOMNULUI Dumnezeuul meu, să i-o dedic lui și să ard înaintea lui tămâie dulce și pentru pâinile punerii înaintea neîncetat și pentru ofrande arse dimineața și seara, în sabbate și la lunile noi și la sărbătorile solemne ale DOMNULUI Dumnezeuul nostru. Aceasta este o rânduială pentru totdeauna pentru Israel.

⁵ Și casa pe care o construiesc este mare, fiindcă mare este Dumnezeuul nostru, peste toți dumnezeii.

⁶ Dar cine este în stare să îi construiască o casă, văzând că cerul și cerul cerurilor nu pot să îl cuprindă? cine sunt eu atunci să îi construiesc o casă, în afară doar de a arde sacrificiu înaintea lui?

⁷ Trimite-mi de aceea un bărbat iscusit să muncească cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu purpură și cu stacojiu și cu albastru și care știe să cioplească împreună cu oamenii iscusiți care sunt cu mine în Iuda și în Ierusalim, de care David, tatăl meu, s-a îngrijit să mi-i dea.

⁸ Trimite-mi de asemenea cedri, brazi și santal din Liban, căci cunosc că servitorii tăi știu să taie lemnărie în Liban; și, iată, servitorii mei vor fi cu servitorii tăi,

⁹ Și să îmi pregătească lemnărie din abundență, căci casa pe care mă pregătesc să o construiesc va fi minunată și mare.

¹⁰ Și, iată, voi da servitorilor tăi, tăietorii care taie lemnărie, douăzeci de mii de măsuri de grâu bătut, douăzeci de mii de măsuri de orz și douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de untdelemn.

¹¹ Atunci Hiram, împăratul Tirului, i-a răspuns într-un înscris, pe care l-a trimis la Solomon: Pentru că DOMNUL a iubit pe poporul său, te-a făcut împărat peste ei.

¹² Hiram a mai spus: Bindecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, care a făcut cerul și pământul, care i-a dat împăratului David un fiu înțelept, umplut cu chibzuință și înțelegere, care să poată construi o casă pentru DOMNUL și o casă pentru împărăția sa.

¹³ Și acum, ți-am trimis un bărbat iscusit, umplut cu înțelegere, de-al tatălui meu, Hiram,

¹⁴ Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan, și tatăl său a fost un bărbat din Tir, iscusit în lucrarea cu aur și cu argint și cu aramă și cu fier și cu piatră și cu lemnărie și cu purpură și cu albastru și cu în subțire și cu stacojiu, de asemenea să cioplească orice fel de cioplitură și să conceapă orice plan care i se va da, cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii iscusiți ai domnului meu David, tatăl tău.

¹⁵ Și, de aceea, grâul și orzul, untdelemnul și vinul, despre care domnul meu a vorbit, să îl trimită servitorilor săi;

¹⁶ Și vom tăia lemn din Liban, cât de mult ai nevoie; și ți-l vom aduce pe plute, pe mare, la Iafu; și tu îl vei duce până la Ierusalim.

¹⁷ Și Solomon a numărat pe toți străinii care erau în țara lui Israel, după numărătoarea cu care David, tatăl său, i-a numărat; și s-au găsit o sută cincizeci și trei de mii șase sute.

¹⁸ Și a pus pe șaptezeci de mii dintre ei să fie purtători de sarcini și optzeci de mii să fie cioplitori, la munte, și trei mii șase sute supraveghetori, să pună

poporul la muncă.

3

¹ Atunci Solomon a început construirea casei DOMNULUI la Ierusalim, pe muntele Moria, unde DOMNUL i s-a arătat lui David, tatăl său, în locul pe care David l-a pregătit în aria lui Ornan iebusitul.

² Și a început să construiască în a doua zi a lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui.

³ Și în acestea Solomon a fost instruit pentru construirea casei lui Dumnezeu: lungimea în coți, după prima măsură, era șazeci de coți și lățimea douăzeci de coți;

⁴ Și porticul care era în fața casei, lungimea acestuia era conform lățimii casei, douăzeci de coți și înălțimea era o sută douăzeci; și l-a placat cu aur pur.

⁵ Și casa mai mare a căptușit-o cu brad, pe care l-a placat cu aur pur și a pus peste el palmieri și lanțuri.

⁶ Și a împodobit casa cu pietre prețioase, pentru frumusețe; și aurul era aur din Parvaim.

⁷ Și a placat de asemenea casa, bârnele, stâlpii și zidurile ei și ușile ei, cu aur; și a cioplit heruvimi pe pereți.

⁸ Și a făcut casa preasfântă, lungimea ei fiind conform lățimii casei, douăzeci de coți și lățimea ei douăzeci de coți; și a placat-o cu aur pur, ridicându-se la șase sute de talanți.

⁹ Și greutatea cuielei era de cincizeci de șekeli de aur. Și a placat camerele de sus cu aur.

¹⁰ Și în casa preasfântă a făcut doi heruvimi din lucrare cioplită și i-a placat cu aur.

¹¹ Și aripile heruvimilor aveau lungimea de douăzeci de coți: o aripă a unui heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă avea de asemenea cinci coți, ajungând la aripa celuilalt heruvim.

¹² Și o aripă a celuilalt heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă avea cinci coți de asemenea, atingând aripa celuilalt heruvim.

¹³ Aripile acestor heruvimi erau întinse douăzeci de coți și stăteau în picioare și fețele lor erau spre înăuntru.

¹⁴ Și a făcut vâlul din albastru și purpură și stacojiu și în subțire și a lucrat heruvimi pe el.

¹⁵ De asemenea a făcut înaintea casei doi stâlpi înalți de treizeci și cinci de coți, și capitelul care era pe capătul de sus al fiecăruia, era de cinci coți.

¹⁶ Și a făcut lanțuri, ca în oracol, și le-a pus pe capitelurile stâlpilor; și a făcut o sută de rodii și le-a pus pe lanțuri.

¹⁷ Și a ridicat stâlpii înaintea templului, unul pe dreapta și celălalt pe stânga; și a pus numele celui din dreapta, Iachin, și numele celui din stânga, Boaz.

4

¹ Mai mult, a făcut un altar de aramă, lungimea lui de douăzeci de coți și lățimea lui de douăzeci de coți și înălțimea lui de zece coți.

² De asemenea a făcut o mare turnată de zece coți de la margine la margine, rotundă împrejur și înălțimea ei era de cinci coți; și o linie de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur.

³ Și sub ea era asemănarea unor boi, care o înconjurau de jur împrejur: zece pe lungimea unui cot, înconjurând marea de jur împrejur. Două rânduri de boi au fost turnate când a fost turnată marea.

⁴ Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și marea era așezată deasupra pe ei și toate părțile dinapoi ale lor erau înăuntru.

⁵ Și grosimea ei era un lat de palmă și marginea ei ca lucrarea unei margini de cupă, cu flori de crin; și primea și ținea trei mii de bați.

⁶ A făcut de asemenea zece spălătoare și a pus cinci pe dreapta și cinci pe stânga, pentru spălare în ele; și spălau în ele acele lucruri pe care le aduceau pentru ofranda arsă; dar marea era pentru preoți, ca să se spele în ea.

⁷ Și a făcut zece sfeșnice de aur conform formei lor și le-a așezat în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga.

⁸ A făcut de asemenea zece mese și le-a pus în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga. Și a făcut o sută de vase de aur.

⁹ Mai mult, a făcut curtea preoților și curtea mare și uși pentru curte și a placat ușile lor cu aramă.

¹⁰ Și a așezat marea în partea dreaptă, spre est, în partea de sud.

¹¹ Și Hiram a făcut oalele și lopețile și vasele. Și Hiram a terminat lucrarea pe care trebuia să o facă pentru împăratul Solomon, pentru casa lui Dumnezeu;

¹² Adică, cei doi stâlpi și globurile și capitellurile care erau pe capul celor doi stâlpi și cele două rețele care să acopere cele două globuri ale capitellurilor care erau pe capul stâlpilor;

¹³ Și patru sute de rodii pe cele două rețele; două rânduri de rodii pe fiecare rețea, pentru a acoperi cele două globuri ale capitellurilor care erau pe stâlpi.

¹⁴ A făcut de asemenea postamente și spălătoare a făcut pe postamente;

¹⁵ O mare și doisprezece boi sub ea.

¹⁶ Oalele de asemenea și lopețile și cârligele de carne și toate uneltele lor, le-a făcut Hiram, maestrul său, împăratului Solomon, pentru casa DOMNULUI, din aramă strălucitoare.

¹⁷ În câmpia din Iordan împăratul le-a turnat, în pământul argilos între Sucot și Teredata.

¹⁸ Astfel Solomon a făcut toate aceste vase în mare număr, fiindcă greutatea aramei nu a putut fi socotită.

¹⁹ Și Solomon a făcut toate vasele care erau pentru casa lui Dumnezeu, de asemenea altarul de aur și mesele pe care erau pâinile punerii înainte;

²⁰ Mai mult, sfeșnicile cu lămpile lor, pe care trebuiau să ardă după obiceiul lor, înaintea oracolului, din aur pur;

²¹ Și florile și lămpile și mucările, le-a făcut din aur, și acestea din aur în întregime curat;

²² Și cuțitele și vasele și lingurile și cenușarele, din aur pur; și intrarea casei, ușile interioare ale ei pentru locul preasfânt și ușile casei templului, erau din aur.

5

¹ Astfel toată munca pe care Solomon a făcut-o pentru casa DOMNULUI a fost terminată; și Solomon a adus toate lucrurile pe care David, tatăl său, le dedicase; și argintul și aurul și toate uneltele, le-a pus printre tezaurele casei lui Dumnezeu.

² Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor, pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la Ierusalim, să aducă chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care este Sion.

³ De aceea toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat în sărbătoarea care era în luna a șaptea.

⁴ Și toți bătrânii lui Israel au venit, și leviții au luat chivotul.

⁵ Și au adus chivotul și tabernacolul întâlnirii și vasele sfinte care erau în tabernacol; pe acestea, preoții și leviții le-au adus.

⁶ De asemenea împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel care s-a adunat la el înaintea chivotului, au sacrificat oi și boi, care nu puteau fi numărați din cauza numărului lor.

⁷ Și preoții au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul lui, la oracolul casei, în locul preasfânt, sub aripile heruvimilor,

⁸ Căci heruvimii își întindeau aripile peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra.

⁹ Și au tras drugii chivotului, încât capetele drugilor se vedeau afară din chivot înaintea oracolului, dar nu se vedeau din afară. Și astfel este până astăzi.

¹⁰ Nu era nimic în chivot în afară de cele două table pe care Moise le-a pus înăuntru, la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel, când ei au ieșit din Egipt.

¹¹ Și s-a întâmplat, când preoții ieșiseră din locul preasfânt (căci toți preoții care erau prezenți erau sfințiți și nu au așteptat atunci la rând;

¹² De asemenea leviții care erau cântăreți, cu toți ai lui Asaf, ai lui Heman, ai lui Iedutun, cu fiii lor și frații lor, fiind înveșmătați în in alb, având chimvale și psalterioane și harpe, au stat în picioare în partea de est a altarului și cu ei o sută douăzeci de preoți care sunau din trâmbițe;)

¹³ Da, s-a întâmplat că, în timp ce trâmbițașii și cântăreții erau ca unul, făcând să se audă un singur sunet de laudă și mulțumire DOMNULUI, și când și-au înălțat vocea cu trâmbițe și chimvale și instrumente de muzică și au lăudat pe DOMNUL, spunând: Fiindcă este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna: atunci casa, casa DOMNULUI, s-a umplut cu un nor;

¹⁴ Astfel încât preoții nu puteau sta să servească din cauza norului, fiindcă gloria DOMNULUI umpluse casa lui Dumnezeu.

6

¹ Atunci Solomon a zis: DOMNUL a spus că va locui în întuneric gros.

² Dar am construit o casă de locuit pentru tine și un loc pentru locuința ta pentru totdeauna.

³ Și împăratul și-a întors fața și a binecuvântat întreaga adunare a lui Israel; și toată adunarea lui Israel stătea în picioare.

⁴ Și el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu lui Israel, care cu mâinile lui a împlinit ceea ce a vorbit cu gura lui, tatălui meu, David, spunând:

⁵ Din ziua în care am scos poporul meu din țara Egiptului nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel, în care să construiesc o casă, ca numele meu să fie acolo; nici nu am ales vreun bărbat să fie conducător peste poporul meu Israel,

⁶ Dar am ales Ierusalimul, ca numele meu să fie acolo; și am ales pe David să fie peste poporul meu, Israel.

⁷ Și a fost în inima tatălui meu, David, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

⁸ Dar DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deși a fost în inima ta să construiești o casă pentru numele meu, ai făcut bine în aceea că a fost în inima ta;

⁹ Totuși, nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va ieși din coapsele tale; el va construi casa pentru numele meu.

¹⁰ Domnul de aceea a împlinit cuvântul său pe care l-a vorbit, fiindcă am fost ridicat în locul tatălui meu, David, și sunt pus pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit casa pentru numele DOMNULUI Dumnezeu lui Israel.

¹¹ Și în ea am pus chivotul, în care este legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu copiii lui Israel.

¹² Și a stat în picioare înaintea altarului DOMNULUI în prezența întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile;

¹³ Fiindcă Solomon făcuse o schelă de aramă, lungă de cinci coți și largă de cinci coți și înaltă de trei coți și a așezat-o în mijlocul curții; și a stat în picioare pe ea și a îngenunchat, pe genunchi, înaintea întregii adunări a lui Israel și și-a întins mâinile spre cer;

¹⁴ Și a spus: DOAMNE Dumnezeu lui Israel, nu este Dumnezeu ca tine, nici în cer, nici pe pământ, care ține legământul și arată mila servitorilor lui, cei care umblă înaintea ta cu toată inima lor;

¹⁵ Tu care ai ținut cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis; și ai vorbit cu gura ta și ai împlinit cu mâna ta, precum este în această zi.

¹⁶ Acum, de aceea, DOAMNE Dumnezeu lui Israel, ține cu servitorul tău David, tatăl meu, ceea ce i-ai promis, spunând: Nu va lipsi bărbat din fața ochilor mei care să șadă pe tronul lui Israel; numai copiii tăi să ia seama la calea lor să umble în legea mea, precum ai umblat tu înaintea mea.

¹⁷ Și acum, DOAMNE Dumnezeu lui Israel, să fie adevărat cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău, David.

¹⁸ Dar va locui Dumnezeu într-adevăr cu oamenii pe pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu atât mai puțin această casă pe care am construit-o!

¹⁹ De aceea privește cu plăcere la rugăciunea servitorului tău și la cererea lui, DOAMNE Dumnezeu meu, pentru a da ascultare strigătului și rugămintii, pe care servitorul tău o cere înaintea ta;

²⁰ Ca ochii tăi să fie deschiși peste această casă, zi și noapte, peste locul peste care tu ai spus că voiești să pui numele tău acolo, pentru a da ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o cere spre acest loc.

²¹ Dă ascultare de aceea cererilor servitorului tău și poporului tău Israel, pe care le vor face spre acest loc; ascultă din această locuință a ta, din cer; și, ascultând, iartă.

²² Dacă un om păcătuiește împotriva aproapelui său un jurământ este pus peste el, să îl facă să jure, și jurământul vine înaintea altarului tău în această casă,

²³ Atunci ascultă din cer și fă și judecă pe servitorii tăi, răsplătind pe cel stricac, întorcând calea lui asupra propriului său cap; și declarând drept pe cel drept, dându-i conform dreptății lui.

²⁴ Și dacă poporul tău Israel este pus la ce este mai rău înaintea dușmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta, și se vor întoarce și vor mărturisi numele tău și se vor ruga și vor face cerere înaintea ta în această casă,

²⁵ Atunci ascultă din ceruri și iartă păcatul poporului tău Israel și adu-i din nou în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților lor.

²⁶ Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre acest loc și vor mărturisi numele tău și se vor întoarce de la păcatul lor, când îi vei chinui,

²⁷ Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi și a poporului tău Israel, când îi vei fi învățat calea cea bună, în care ar trebuie să umble; și trimite ploaie peste țara ta, pe care ai dat-o poporului tău ca moștenire.

²⁸ Dacă este foamete în țară, dacă este ciumă, dacă este tăciune în grâu sau mană, lăcuste sau omizi, dacă dușmanii lor îi asediază în cetățile țării lor, orice plagă sau orice boală ar fi,

²⁹ Orice rugăciune sau cerere va fi făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când fiecare va cunoaște propria sa plagă și propria sa durere și își va întinde mâinile în această casă,

³⁰ Atunci ascult-o din cer, locuința ta, și iartă și întoarce fiecărui om conform tuturor căilor lui, omul, a cărui inimă o cunoști; (fiindcă doar tu cunoști inimile copiilor oamenilor),

³¹ Ca ei să se teamă de tine, să umble în căile tale, cât trăiesc în țara pe care ai dat-o părinților lor.

³² Mai mult, referitor la străin, care nu este din poporul tău Israel, ci este venit dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău mareț și a mâinii tale puternice și a brațului tău întins, dacă vin și se roagă în această casă,

³³ Atunci ascultă tu din ceruri, din locuința ta, și fă conform cu tot ceea ce străinul cere de la tine, ca tot poporul pământului să cunoască numele tău și să se teamă de tine, precum face poporul tău, Israel, și să știe că această casă pe care am construit-o este numită după numele tău.

³⁴ Dacă poporul tău iese la război împotriva dușmanilor lor pe calea pe care îi vei trimite, iar ei se roagă ție spre această cetate pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,

³⁵ Atunci ascultă din ceruri rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor.

³⁶ Dacă păcătuiesc împotriva ta, (fiindcă nu este om care să nu păcătuiască) și tu te mâinii pe ei și îi dai înaintea dușmanilor lor, iar ei îi duc în captivitate într-o țară îndepărtată sau apropiată;

³⁷ Totuși, dacă își vor întoarce inima în țara în care sunt duși captivi și se vor întoarce și ți se vor ruga în țara captivității lor, spunând: Am păcătuit, am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune;

³⁸ Dacă se întorc la tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în țara captivității lor, în care i-au dus captivi, și se roagă spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor și spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o pentru numele tău,

³⁹ Ascultă din ceruri, din locuința ta, rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta.

⁴⁰ Acum, Dumnezeul meu, să fie ochii tăi deschiși, te implor, și să dea ascultare urechile tale la rugăciunea care este făcută în acest loc.

⁴¹ Și acum, ridică-te, DOAMNE Dumnezeule, la locul tău de odihnă și la chivotul tăriei tale; să fie îmbrăcați preoții tăi, DOAMNE Dumnezeule, cu salvare, și să se bucure sfinții tăi în bunătațe.

⁴² DOAMNE Dumnezeule, nu îți întoarce fața de la unsul tău, amintește-ți de îndurările lui David, servitorul tău.

7

¹ Și, când Solomon a sfârșit rugăciunea, focul s-a coborât din cer și a mistuit ofranda arsă și sacrificiile; și gloria DOMNULUI a umplut casa.

² Și preoții nu au putut intra în casa DOMNULUI, deoarece gloria DOMNULUI umpluse casa DOMNULUI.

³ Și când toți copiii lui Israel au văzut cum focul a coborât, și au văzut gloria DOMNULUI asupra casei, s-au plecat cu fața la pământ pe pavaș și s-au închinat și au lăudat pe DOMNUL, spunând: Fiindcă el este bun; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁴ Atunci împăratul și tot poporul au oferit sacrificii înaintea DOMNULUI.

⁵ Și împăratul Solomon a adus un sacrificiu de douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi; astfel împăratul și tot poporul au dedicat casa lui Dumnezeu.

⁶ Și preoții au stat în serviciile lor; leviții de asemenea cu instrumentele muzicale ale DOMNULUI, pe care împăratul David le-a făcut ca să laude pe DOMNUL, deoarece mila lui dăinuiește pentru totdeauna, cu cântarea de laudă a lui David în mâna lor; și preoții au sunat trâmbițele înaintea lor și tot Israelul a stat în picioare.

⁷ Mai mult, Solomon a sfințit mijlocul curții care era înaintea casei DOMNULUI, căci acolo a adus el ofrande arse și grăsimea ofrandelor de pace, deoarece altarul de aramă pe care Solomon îl făcuse nu era în stare să primească ofrandele arse și darurile de mâncare și grăsimea.

⁸ Tot atunci, Solomon a ținut sărbătoarea șapte zile, și tot Israelul împreună cu el, o foarte mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului.

⁹ Și în a opta zi au făcut o adunare solemnă, fiindcă au ținut dedicarea altarului șapte zile, și sărbătoarea șapte zile.

¹⁰ Și în a douăzeci și treia zi a lunii a șaptea el a trimis poporul la corturile lor, veseli și voioși în inimă pentru bunătatea pe care DOMNUL a arătat-o lui David și lui Solomon și lui Israel, poporul său.

¹¹ Astfel Solomon a terminat casa DOMNULUI și casa împăratului; și tot ce a intrat în inima lui Solomon să facă în casa DOMNULUI și în propria casă, a făcut cu prosperitate.

¹² Și DOMNUL i s-a arătat lui Solomon noaptea și i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și am ales acest loc pentru mine însumi, drept casă de sacrificii.

¹³ Dacă voi închide cerul ca să nu fie ploaie, sau dacă voi porunci lăcustelor să mănânce țara, sau dacă voi trimite ciumă printre poporul meu,

¹⁴ Dacă poporul meu, care este chemat după numele meu, se va umili și se va ruga și va căuta fața mea și se va abate de la căile lui rele, atunci voi asculta din cer și îi voi ierta păcatul și îi voi vindeca țara.

¹⁵ Și ochii mei vor fi deschiși și urechile mele atente la rugăciunea care este făcută în acest loc.

¹⁶ Fiindcă acum am ales să sfințesc această casă, ca numele meu să fie acolo pentru totdeauna; și ochii mei și inima mea să fie acolo în toate zilele.

¹⁷ Și cât despre tine, dacă vei voi să umbli înaintea mea, precum a umblat tatăl tău, David, și să faci conform cu tot ceea ce ți-am poruncit și să fi atent la statutele mele și la judecățile mele,

¹⁸ Atunci voi întemeia tronul împărăției tale, precum am încheiat legământ cu David, tatăl tău, spunând: Nu îți va lipsi un bărbat să fie conducător în Israel.

¹⁹ Dar dacă te întorci și părăsești statutele și poruncile mele, pe care le-am pus înaintea ta și vei merge și vei servi alți dumnezei și te vei închina lor,

²⁰ Atunci îi voi smulge din rădăcini din țara mea pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o pentru numele meu, o voi arunca din fața mea și o voi face să fie un proverb și o zicătoare printre toate națiunile.

²¹ Și această casă, cât este de înaltă, va fi o înmărmurire pentru fiecare om ce trece pe lângă ea, astfel încât va spune: De ce a făcut DOMNUL astfel acestei țări și acestei case?

²² Și i se va răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și s-au lipit de alți dumnezei și li s-au închinat și le-au servit: de aceea a adus el tot acest rău peste ei.

8

¹ Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani, în care Solomon construise casa DOMNULUI și propria lui casă,

² Că cetățile, pe care Hiram le întorsese lui Solomon, Solomon le-a construit și a făcut pe copiii lui Israel să locuiască acolo.

³ Și Solomon a mers la Hamat-Țoba și a luat-o.

⁴ Și a construit Tadmorul în pustiu și toate cetățile de provizie, pe care le-a construit în Hamat.

⁵ De asemenea a construit Bet-Horonul superior și Bet-Horonul inferior, cetăți întărite, cu ziduri, porți și drumi;

⁶ Și Baalat și toate cetățile de provizii, pe care Solomon le-a avut, și toate cetățile de care și cetățile de călăreți și tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și prin toată țara stăpânirii lui.

⁷ Cât despre tot poporul care era rămas dintre hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți, care nu erau din Israel,

⁸ Ci dintre copiii lor, care erau rămași după ei în țară, pe care copiii lui Israel nu i-au nimicit, pe ei Solomon i-a făcut să plătească tribut până în această zi.

⁹ Dar dintre copiii lui Israel, Solomon nu a făcut servitori pentru munca lui, ci ei erau bărbați de război și mai marii căpeteniilor lui și căpeteniile carelor și călăreților lui.

¹⁰ Și aceștia erau mai marii ofițerilor lui Solomon, două sute cincizeci, care aveau conducerea peste popor.

¹¹ Și Solomon a adus pe fiica lui Faraon, din cetatea lui David, la casa pe care o construise pentru ea, căci a spus: Soția mea nu va locui în casa lui David, împăratul lui Israel, deoarece locurile în care chivotul DOMNULUI a venit, sunt sfinte.

¹² Atunci Solomon a adus ofrande arse DOMNULUI pe altarul DOMNULUI, pe care îl construise înaintea porticului,

¹³ După măsură hotărâtă, zi de zi, sacrificând conform poruncilor lui Moise, în sabbate și la lunile noi și la sărbătorile solemne, de trei ori pe an, în sărbătoarea azimei și sărbătoarea săptămânilor și în sărbătoarea corturilor.

¹⁴ Și a numit, conform ordinului lui David, tatăl său, rândurile preoților la serviciul lor și pe leviți la sarcinile lor, să laude și să servească înaintea preoților, precum cerea datoria fiecărei zile; portarii de asemenea la rândurile lor la fiecare poartă, fiindcă astfel poruncise David, omul lui Dumnezeu.

¹⁵ Și ei nu s-au depărtat de porunca împăratului, dată preoților și leviților, referitoare la orice lucru, sau referitoare la tezaure.

¹⁶ Și toată munca lui Solomon era pregătită până la ziua temeliei casei DOMNULUI și până când a fost terminată. Astfel casa DOMNULUI a fost desăvârșită.

¹⁷ Atunci Solomon a mers la Ețion-Gheber și la Elot, la malul mării, în țara lui Edom.

18 Și Hiram i-a trimis, prin mâinile servitorilor săi, corăbii și servitori care aveau cunoașterea mării; și au mers cu servitorii lui Solomon la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de talanți de aur și i-au adus împăratului Solomon.

9

1 Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, a venit la Ierusalim să îl încerce pe Solomon cu întrebări grele, cu o mare suită și cămile care purtau mirodenii și aur din abundență și pietre prețioase; și când a ajuns la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei.

2 Și Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; și nu era nimic ascuns de Solomon pe care el să nu i-l spună.

3 Și când împărăteasa din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon și casa pe care a construit-o,

4 Și mâncarea de la masa lui și așezarea servitorilor lui și atenția servitorilor lui și îmbrăcămintea lor, de asemenea pe paharnicii săi și îmbrăcămintea lor; și urcarea prin care se urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea.

5 Și ea a spus împăratului: Este adevărat cuvântul pe care l-am auzit în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta;

6 Totuși nu am crezut cuvintele lor, până când am venit și ochii mei au văzut; și, iată, nu mi s-a spus nici jumătate din măreția înțelepciunii tale, fiindcă întreci faima pe care am auzit-o.

7 Ferice de oamenii tăi și ferice de acești servitori ai tăi, care stau continuu înaintea ta și aud înțelepciunea ta.

8 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul tău, care a găsit plăcere în tine să te pună pe tronul lui, pentru a fi împărat pentru DOMNUL Dumnezeuul tău; deoarece Dumnezeuul tău a iubit pe Israel, pentru a-i întemeia pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat peste ei, să faci judecată și dreptate.

9 Și i-a dat împăratului o sută douăzeci de talanți de aur și din mirodenii o mare abundență și pietre prețioase; și nu erau mirodenii ca cele date împăratului Solomon de împărăteasa din Seba.

10 Și de asemenea servitorii lui Hiram și servitorii lui Solomon, care au adus aur din Ofir; au adus lemn de santal și pietre prețioase.

11 Și împăratul a făcut din lemn de santal terase pentru casa DOMNULUI și pentru palatul împăratului și harpe și psalterioane pentru cântăreți; și nu au mai fost văzute astfel de lucruri în țara lui Iuda.

12 Și împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, orice a cerut, în afară de ceea ce ea a adus împăratului. Astfel ea s-a întors și a plecat în țara ei, ea și servitorii ei.

13 Și greutatea aurului care venea la Solomon într-un an era de șase sute șazeci și șase de talanți de aur,

14 În afară de ceea ce aduceau negustorii și comercianții. Și toți împărații Arabiei și guvernatorii țării aduceau aur și argint lui Solomon.

15 Și împăratul Solomon a făcut două sute de paveze de aur bătut; șase sute de șekeli de aur bătut au intrat într-o pavază.

16 Și trei sute de scuturi a făcut din aur bătut; trei sute de șekeli de aur au intrat într-un scut. Și împăratul le-a pus în casa pădurii din Liban.

17 Mai mult, împăratul a făcut un mare tron din fildeș și l-a placat cu aur pur.

¹⁸ Și erau șase trepte până la tron, cu un sprijin de aur pentru picior, care erau prinse de tron, și rezemători de fiecare parte a locului de ședere și doi lei stând în picioare lângă rezemători;

¹⁹ Și doisprezece lei au stat în picioare acolo pe amândouă părțile, pe cele șase trepte. Nu era ceva asemănător în nicio împărăție.

²⁰ Și toate vasele de băutură ale împăratului Solomon erau din aur și toate vasele casei din pădurea Libanului erau din aur pur, niciunul nu era din argint, deoarece acesta era socotit de nimic în zilele lui Solomon.

²¹ Deoarece corăbiile împăratului mergeau la Tarsis cu servitorii lui Hiram, o dată la fiecare trei ani veneau corăbii din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni.

²² Și împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune.

²³ Și toți împărații pământului au căutat prezența lui Solomon, să îi audă înțelepciunea, pe care Dumnezeu a pus-o în inima lui.

²⁴ Iar ei au adus, fiecare om, darul său, vase de argint și vase de aur și îmbrăcăminte, armură și mirodenii, cai și catări, o măsură an de an.

²⁵ Și Solomon avea patru mii de iesle pentru cai și care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a așezat în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim.

²⁶ Și a domnit peste toți împărații, de la râu până la țara filistenilor și la granița Egiptului.

²⁷ Și împăratul a făcut argintul în Ierusalim ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca sicomorii care sunt în câmpiile joase, din abundență.

²⁸ Și i-au adus lui Solomon cai din Egipt și din toate țările.

²⁹ Și restul faptelor lui Solomon, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului Natan, și în profeția lui Ahia șilonitul, și în viziunile lui Ido, văzătorul despre Ieroboam, fiul lui Nebat?

³⁰ Și Solomon a domnit patruzeci de ani în Ierusalim, peste tot Israelul.

³¹ Și Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

10

¹ Și Roboam a mers la Sihem, căci la Sihem venise tot Israelul să îl facă împărat.

² Și s-a întâmpnat, când a auzit aceasta Ieroboam, fiul lui Nebat, care era în Egipt, unde fugise din prezența împăratului Solomon, că Ieroboam s-a întors din Egipt.

³ Și au trimis și l-au chemat. Astfel Ieroboam și tot Israelul au venit și au vorbit lui Roboam, spunând:

⁴ Tatăl tău a făcut jugul nostru apăsător; acum, de aceea, ușurează puțin acest serviciu apăsător al tatălui tău și jugul său greu pe care l-a pus peste noi și îți vom servi.

⁵ Iar el le-a spus: Veniți din nou la mine după trei zile. Și poporul s-a depărtat.

⁶ Și împăratul Roboam a ținut sfat cu bătrânii care au stat în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, în timp ce el încă trăia, spunând: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor?

⁷ Iar ei i-au vorbit, spunând: Dacă ești bun cu acest popor și le vei plăcea și le vei vorbi cuvinte bune, ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna.

⁸ Dar el a părăsit sfatul pe care bătrânii i l-au dat și a ținut sfat cu tinerii care au crescut cu el, care au stat înaintea lui.

⁹ Și le-a spus: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor, care mi-a vorbit, spunând: Ușurează puțin jugul pe care tatăl tău l-a pus peste noi?

¹⁰ Și tinerii care au fost crescuți cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să răspunzi poporului care ți-a vorbit, zicând: Tatăl tău ne-a făcut jugul greu, dar tu fă-l puțin mai ușor pentru noi; astfel să le spui: Degetul meu mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.

¹¹ Și acum, dacă tatăl meu a pus un jug greu peste voi, eu voi pune mai mult peste jugul vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpionii.

¹² Astfel Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam în a treia zi, precum a cerut împăratul, spunând: Veniți din nou la mine în a treia zi.

¹³ Și împăratul le-a răspuns cu asprime; și împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrânilor,

¹⁴ Și le-a răspuns după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu v-a făcut jugul greu, dar eu voi adăuga la acesta; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpionii.

¹⁵ Astfel împăratul nu a dat ascultare poporului, căci răzvrătirea era de la Dumnezeu, ca să își împlinească DOMNUL cuvântul pe care l-a vorbit prin mâna lui Ahia șilonitul, lui Ieroboam, fiul lui Nebat.

¹⁶ Și când tot Israelul a văzut că împăratul a refuzat să le dea ascultare, poporul a răspuns împăratului, spunând: Ce parte avem noi în David? Și noi avem nicio moștenire în fiul lui Isai; fiecare bărbat la corturile voastre, Israele; și acum, David, vezi-ți de propria ta casă. Astfel tot Israelul a mers la corturile lor.

¹⁷ Dar cât despre copiii lui Israel care au locuit în cetățile lui Iuda, Roboam a domnit peste ei.

¹⁸ Atunci împăratul Roboam a trimis pe Hadoram, care era peste taxă; și copiii lui Israel l-au împroșcat cu pietre, încât a murit. Dar împăratul Roboam s-a grăbit să îl i-a în carul său, să fugă la Ierusalim.

¹⁹ Și Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.

11

¹ Și când Roboam a venit la Ierusalim, a strâns din casa lui Iuda și a lui Benjamin, o sută optzeci de mii de bărbați aleși, care erau războinici, să lupte împotriva lui Israel, ca să aducă împărăția înapoi la Roboam.

² Dar cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând:

³ Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel în Iuda și Benjamin, zicând:

⁴ Astfel spune DOMNUL: Să nu urcați, nici să nu luptați împotriva fraților voștri: întoarceți-vă, fiecare om, la casa lui, fiindcă acest lucru este făcut de mine. Și ei au ascultat de cuvintele DOMNULUI, și s-au întors de la a merge împotriva lui Ieroboam.

⁵ Și Roboam a locuit în Ierusalim și a construit cetăți de apărare în Iuda.

⁶ A construit chiar Betleem și Etam și Tecoa,

⁷ Și Bet-Țur și Soco și Adulam,

⁸ Și Gat și Mareșa și Zif,

⁹ Și Adoraim și Lachis și Azeca,

¹⁰ Și Țoreea și Aialon și Hebron, care sunt în Iuda și Benjamin, cetăți întărite.

11 Și a fortificat întăriturile și a pus căpetenii în ele și provizii de mâncare și de untdelemn și vin.

12 Și în fiecare cetate a pus scuturi și sulite și le-a făcut peste măsură de tari, având pe Iuda și pe Beniamin de partea sa.

13 Și a rânduit preoții și leviții, care erau în tot Israelul, au venit la el din toate hotarele lor;

14 Fiindcă leviții și-au părăsit împrejurimile și toate stăpânirile lor și au venit la Iuda și Ierusalim, căci Ieroboam și fiii lui îi alungaseră din îndeplinirea serviciului preoțesc pentru DOMNUL;

15 Și a rânduit preoți pentru înălțimi și pentru draci și pentru vițeii pe care i-a făcut.

16 Și, după ei, din toate triburile lui Israel, aceia care au pus în inima lor să caute pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel, au venit la Ierusalim să sacrifice DOMNULUI Dumnezeului părinților lor.

17 Astfel ei au întărit împărăția lui Iuda și au întărit pe Roboam, fiul lui Solomon, trei ani, căci trei ani au umblat în calea lui David și Solomon.

18 Și Roboam și-a luat pe Mahalath, fiica lui Ierimot, fiul lui David, ca soție, și pe Abihail, fiica lui Eliab, fiul lui Isai,

19 Care i-a născut copii: pe Ieuș și pe Șemaria și pe Zaham.

20 Și după ea a luat pe Maaca, fiica lui Absalom, care i-a născut pe Abiia și pe Atai și pe Ziza și pe Șelomit.

21 Și Roboam a iubit pe Maaca, fiica lui Absalom, mai presus de toate soțiile și concubinele lui (căci a luat optsprezece soții și șazeci de concubine; și a născut douăzeci și opt de fii și șazeci de fiice).

22 Și Roboam l-a făcut pe Abiia, fiul Maachei, mai marele, să fie conducător între frații lui, căci s-a gândit să îl facă împărat.

23 Și s-a purtat cu înțelepciune și a împrăștiat pe toți copiii lui prin toate țările lui Iuda și Beniamin, până la fiecare cetate întărită, și le-a dat hrană din abundență. Și a dorit o mulțime de soții.

12

1 Și s-a întâmplat, când Roboam și-a întemeiat împărăția și s-a întărit, că a părăsit legea DOMNULUI și tot Israelul împreună cu el.

2 Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam, că Șişac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului, deoarece ei au încălcat legea împotriva DOMNULUI,

3 Cu trei sute de care și șazeci de mii de călăreți; și poporul care a venit cu el din Egipt era fără număr: lubimii, suchiemii și etiopienii.

4 Și el a luat cetățile apărute care au aparținut de Iuda și a venit la Ierusalim.

5 Atunci a venit profetul Șemaia la Roboam și la prinții lui Iuda, care s-au adunat la Ierusalim din cauza lui Șişac și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: M-ați părăsit și de aceea v-am lăsat și eu în mâna lui Șişac.

6 La aceasta prinții lui Israel și împăratul s-au umilit și au spus: DOMNUL este drept.

7 Și când DOMNUL a văzut că ei s-au umilit, cuvântul DOMNULUI a venit la Șemaia, spunând: Ei s-au umilit; de aceea nu îi voi nimici, ci le voi dărui puțină eliberare; și furia mea nu va fi turnată peste Ierusalim prin mâna lui Șişac.

8 Totuși, vor fi servitorii lui, ca să cunoască lucrarea mea și lucrarea împărățiilor țărilor.

⁹ Astfel Şişac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului și a dus tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului; a luat totul; a dus de asemenea scuturile de aur pe care Solomon le făcuse,

¹⁰ În schimbul cărora împăratul Roboam făcuse scuturi de aramă și le-a încredințat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea intrarea la casa împăratului.

¹¹ Și oricând împăratul intra în casa DOMNULUI, garda venea și le purta, iar apoi le aducea din nou în camera de gardă.

¹² Și când el s-a umilit, furia DOMNULUI s-a întors de la el, ca să nu îl nimicească cu totul; și de asemenea în Iuda lucrurile au mers bine.

¹³ Astfel împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a domnit, căci Roboam era în vârstă de patruzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani la Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile lui Israel, pentru a-și pune numele acolo. Și numele mamei lui era Naama, o amonită.

¹⁴ Și el a făcut ce este rău, deoarece nu și-a pregătit inima să caute pe DOMNUL.

¹⁵ Și faptele lui Roboam, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea profetului Şemaia și a lui Ido, văzătorul referitor la genealogii? Și au fost războaie între Roboam și Ieroboam continuu.

¹⁶ Și Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui David; și Abiia, fiul său, a domnit în locul lui.

13

¹ În al optsprezecelea an al împăratului Ieroboam a început să domnească Abiia peste Iuda.

² Și a domnit trei ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea. Și a fost război între Abiia și Ieroboam.

³ Și Abiia s-a desfășurat pentru bătălie cu o armată de războinici, patru sute de mii de bărbați aleși; Ieroboam de asemenea s-a desfășurat pentru bătălie împotriva lui cu opt sute de mii de bărbați aleși, războinici viteji.

⁴ Și Abiia s-a ridicat în picioare pe muntele Temaraim, care este în muntele Efraim, și a spus: Ascultă-mă Ieroboam, tu și tot Israelul;

⁵ Nu ar trebui să știți că DOMNUL Dumnezeuul lui Israel i-a dat pentru totdeauna împărăția peste Israel lui David, lui și fiilor lui printr-un legământ de sare?

⁶ Totuși Ieroboam, fiul lui Nebat, servitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a răzvrătit împotriva domnului său.

⁷ Și s-au adunat la el bărbați de nimic, copiii lui Belial, și s-au întărit împotriva lui Roboam, fiul lui Solomon, când Roboam era tânăr și fraged la inimă și nu li s-a putut împotrivi.

⁸ Și acum voi credeți că vă împotriviți împărăției DOMNULUI din mâna fiilor lui David; și sunteți o mare mulțime și sunt cu voi vitei de aur, pe care Ieroboam vi i-a făcut ca dumnezei.

⁹ Nu ați alungat voi pe preoții DOMNULUI, fiii lui Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți după felul națiunilor altor țări? Astfel încât oricine vine să se consacre cu un taur tânăr și șapte berbeci, poate fi preot al celor care nu sunt dumnezei.

¹⁰ Dar cât despre noi, DOMNUL este Dumnezeuul nostru și noi nu l-am părăsit; și preoții, care servesc DOMNULUI, sunt fiii lui Aaron și leviții îndeplinesc serviciul lor:

¹¹ Și ei ard DOMNULUI în fiecare dimineață și în fiecare seară sacrificii arse și tămâie dulce; pâinile punerii înainte de asemenea le pun ei în ordine pe masa cea pură, și sfeșnicul de aur cu lămpile lui, să ardă în fiecare seară, fiindcă noi păstrăm însărcinarea DOMNULUI Dumnezeuul nostru, dar voi l-ați părăsit.

¹² Și, iată, Dumnezeu însuși este cu noi ca și căpetenia noastră și preoții lui cu trâmbițe răsunătoare să sune alarma împotriva voastră. Copiii ai lui Israel, nu luptați împotriva DOMNULUI Dumnezeuul părinților voștri, fiindcă nu veți prospera.

¹³ Dar Ieroboam a pus oameni la pândă să vină din spatele lor, astfel ei erau înaintea lui Iuda și oamenii de la pândă erau în spatele lor.

¹⁴ Și când Iuda s-a uitat înapoi, iată, bătălia era înainte și înapoi; și au strigat către DOMNUL și preoții au sunat cu trâmbițe.

¹⁵ Atunci bărbații lui Iuda au strigat, și pe când bărbații din Iuda strigau, s-a întâmplat, că Dumnezeu a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul înaintea lui Abiia și Iuda.

¹⁶ Și copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și Dumnezeu i-a dat în mâna lor.

¹⁷ Și Abiia și poporul său i-au ucis cu un mare măcel; astfel au căzut uciși din Israel cinci sute de mii de bărbați aleși.

¹⁸ Astfel copiii lui Israel au fost supuși de acea dată și copiii lui Iuda au învins, deoarece s-au încrezut în DOMNUL Dumnezeuul părinților lor.

¹⁹ Și Abiia l-a urmărit pe Ieroboam și a luat cetăți de la el: Betel cu orașele ei și Ieșana cu orașele ei și Efron cu orașele ei.

²⁰ Și Ieroboam nu a mai avut putere în zilele lui Abiia; și DOMNUL l-a lovit și el a murit.

²¹ Dar Abiia s-a întărit și s-a căsătorit cu paisprezece soții și a născut douăzeci și doi de fii și șaisprezece fiice.

²² Și restul faptelor lui Abiia și căile lui și spusele lui, sunt scrise în istoria profetului Ido.

14

¹ Astfel Abiia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David; și Asa, fiul său, a domnit în locul său. În zilele lui, țara a fost liniștită zece ani.

² Și Asa a făcut ceea ce era bine și drept în ochii DOMNULUI Dumnezeuul său,

³ Căci a îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile și a spart statuile și a retezat dumbrăvile;

⁴ Și a poruncit lui Iuda să caute pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor și să împlinească legea și porunca.

⁵ De asemenea a îndepărtat înălțimile și idolii din toate cetățile lui Iuda, și împărăția a fost liniștită înaintea lui.

⁶ Și a construit cetăți întărite în Iuda, căci țara avea odihnă și nu a avut război în acei ani, căci DOMNUL îi dăduse odihnă.

⁷ De aceea el a spus lui Iuda: Să construim aceste cetăți și să facem în jurul lor ziduri și turnuri, porți și drugi, cât timp țara este încă înaintea noastră, pentru că noi am căutat pe Dumnezeuul nostru, l-am căutat și el ne-a dat odihnă de fiecare parte. Astfel au construit și au prosperat.

⁸ Și Asa a avut o armată care purta paveze și sulite, din Iuda, trei sute de mii, și din Beniamin, cei care purtau scuturi și trăgeau cu arcul, două sute optzeci de mii, toți aceștia erau războinici viteji.

⁹ Și a ieșit împotriva lor Zerah etiopianul, cu o oștire de o mie de mii și trei sute de care; și au venit la Mareșa.

¹⁰ Atunci Asa a ieșit împotriva lui și s-a desfășurat pentru bătălie în valea din Zefata, la Mareșa.

¹¹ Și Asa a strigat către DOMNUL Dumnezeuul său și a spus: DOAMNE, nu este nimic pentru tine să ajuți, fie cu mulți, fie cu cei fără putere; ajută-ne, DOAMNE Dumnezeuul nostru, fiindcă ne încredem în tine și în numele tău mergem noi împotriva acestei mulțimi. DOAMNE, tu ești Dumnezeuul nostru, nu lăsa pe om să învingă împotriva ta.

¹² Astfel DOMNUL a lovit pe etiopieni înaintea lui Asa și înaintea lui Iuda, și etiopienii au fugit.

¹³ Și Asa și poporul care era cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre etiopieni au fost doborâți, încât nu și-au mai recăpătat puterea, fiindcă au fost nimiciți înaintea DOMNULUI și înaintea oștirii sale; iar ei au dus multă pradă.

¹⁴ Și au lovit toate cetățile din jurul Gherarului, fiindcă frica de DOMNUL a venit peste ei; și au prădat toate cetățile, căci era foarte multă pradă în ele.

¹⁵ Au lovit de asemenea corturile vitelor și au dus oi și cămile din abundență și s-au întors la Ierusalim.

15

¹ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded;

² Și el a ieșit să îl întâmpine pe Asa și i-a spus: Ascultați-mă, Asa și tot Iuda și Benjamin! DOMNUL este cu voi, cât timp sunteți cu el; și dacă îl căutați, el va fi găsit de voi; dar dacă îl părăsiți, el vă va părăsi.

³ Și pentru o lungă perioadă, Israel a fost fără adevăratul Dumnezeu și fără un preot învățător și fără lege.

⁴ Dar când ei, în necazul lor, s-au întors către DOMNUL Dumnezeuul lui Israel și l-au căutat, el a fost găsit de ei.

⁵ Și în acele timpuri nu era pace cu cel care ieșea, nici cu cel care intra, ci mari chinuri erau peste toți locuitorii țărilor.

⁶ Și națiune era distrusă de națiune și cetate de cetate, fiindcă Dumnezeu îi chinuia cu toată restriștea.

⁷ Fiți tari de aceea și nu lăsați mâinile voastre să slăbească, pentru că munca voastră va fi răsplătită.

⁸ Și când Asa a auzit aceste cuvinte și profeția profetului Oded, a prins curaj și a înlăturat idolii scârboși din toată țara lui Iuda și Benjamin și din cetățile pe care le luase de la muntele Efraim și a înnoit altarul DOMNULUI, care era înaintea porticului DOMNULUI.

⁹ Și a strâns pe tot Iuda și pe Benjamin și pe străinii care erau cu ei din Efraim și din Manase și din Simeon, căci au trecut din abundență la el din Israel, când au văzut că DOMNUL Dumnezeuul lui era cu el.

¹⁰ Astfel s-au adunat la Ierusalim în luna a treia, în al cincisprezecelea an al domniei lui Asa.

¹¹ Și au sacrificat DOMNULUI în acea zi din prada pe care au adus-o: șapte sute de boi și șapte mii de oi.

¹² Și au intrat în legământ să caute pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor cu toată inima lor și cu tot sufletul lor,

¹³ Și oricine nu va voi să caute pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel să fie dat la moarte, fie mare, fie mic, fie bărbat, fie femeie.

¹⁴ Și au jurat DOMNULUI cu voce tare și cu strigăt și cu trâmbițe și corni.

¹⁵ Și tot Iuda s-a bucurat la jurământ, fiindcă juraseră cu toată inima lor și l-au căutat cu întreaga lor dorință; și el a fost găsit de ei și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur.

¹⁶ Și de asemenea referitor la Maaca, mama împăratului Asa, el a îndepărtat-o de a fi împărăteasă, deoarece ea își făcuse un idol într-o dumbravă; și Asa i-a tăiat în bucăți idolul și l-a călcat în picioare și l-a ars la pârâul Chedronului.

¹⁷ Dar înălțimile nu au fost îndepărtate din Israel, cu toate acestea inima lui Asa a fost desăvârșită în toate zilele lui.

¹⁸ Și el a adus în casa lui Dumnezeu lucrurile pe care tatăl său le-a dedicat și pe care el însuși le dedicase, argint și aur și vase.

¹⁹ Și nu a mai fost război până în al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16

¹ În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baașa, împăratul lui Israel, s-a ridicat împotriva lui Iuda și a construit Rama, pentru a nu lăsa pe nimeni să iasă sau să intre la Asa, împăratul lui Iuda.

² Atunci Asa a adus argint și aur din tezaurele casei DOMNULUI și din casa împăratului și i-a trimis lui Ben-Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc, spunând:

³ Să fie alianță între mine și tine, precum a fost între tatăl meu și tatăl tău; iată, ți-am trimis argint și aur; du-te, rupe înțelegerea cu Baașa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de mine.

⁴ Și Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis căpeteniile armatelor lui împotriva cetăților lui Israel; și au lovit Iion și Dan și Abel-Maim și toate cetățile de provizii din Neftali.

⁵ Și s-a întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că a oprit construirea Ramei și a încetat munca lui.

⁶ Atunci împăratul Asa a luat pe tot Iuda și au dus pietrele din Rama și lemnăria ei, cu care Baașa construia; și a construit cu acestea, Gheba și Mițpa.

⁷ Și în acel timp, Hanani, văzătorul, a venit la Asa, împăratul lui Iuda, și i-a spus: Deoarece te-ai bizuit pe împăratul Siriei și nu te-ai bizuit pe DOMNUL Dumnezeuul tău, de aceea a scăpat oastea împăratului Siriei din mâna ta.

⁸ Nu au fost etiopienii și lubimii o oaste uriașă, au foarte multe care și călăreți? Totuși, pentru că te-ai bizuit pe DOMNUL, el i-a dat în mâna ta.

⁹ Fiindcă ochii DOMNULUI aleargă încoace și încolo pe tot pământul, pentru a se arăta puternic de partea celor a căror inimă este desăvârșită spre el. În aceasta te-ai purtat prostește, de aceea de acum înainte vei avea războaie.

¹⁰ Atunci Asa s-a înfuriat pe văzător și l-a pus în casa butucilor, fiindcă era înfuriat pe el din cauza acestui lucru. Și Asa a oprimat câțiva oameni în același timp.

¹¹ Și, iată, faptele lui Asa, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

¹² Și Asa, în al treizeci și nouălea an al domniei lui, a fost bolnav de picioare, până când boala lui a fost peste măsură de mare, totuși în boala lui nu a căutat pe DOMNUL, ci pe medici.

¹³ Și Asa a adormit cu părinții lui și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui.

¹⁴ Și l-au îngropat în propriile lui morminte, pe care și le făcuse în cetatea lui David, și l-au pus în patul umplut cu arome dulci și diverse feluri de

mirodenii, pregătite prin arta parfumerului; și ei au făcut o mare ardere pentru el.

17

¹ Și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său și s-a întărit împotriva lui Israel.

² Și a pus trupe în toate cetățile întărite din Iuda și a pus garnizoane în țara lui Iuda și în cetățile lui Efraim, pe care Asa, tatăl său, le luase.

³ Și DOMNUL a fost cu Iosafat, deoarece a umblat în căile dintâi ale tatălui său, David, și nu a căutat pe Baali,

⁴ Ci l-a căutat pe DOMNUL Dumnezeuul tatălui său și a umblat în poruncile lui și nu după faptele lui Israel.

⁵ De aceea DOMNUL a întemeiat împărăția în mâna lui și tot Iuda a adus lui Iosafat daruri; și el a avut bogății și onoare din abundență.

⁶ Și inima lui a fost înălțată în căile DOMNULUI; mai mult, a îndepărtat înălțimile și dumbrăvile din Iuda.

⁷ De asemenea, în al treilea an al domniei lui, a trimis după prinții săi: Ben-Hail și Obadia și Zaharia și Natanael și Micaia, pentru a învăța poporul în cetățile lui Iuda.

⁸ Și cu ei a trimis leviți: pe Șemaia și pe Netania și pe Zebadia și pe Asael și pe Șemiramot și pe Ionatan și pe Adonia și pe Tobia și pe Tob-Adonia, leviți; și cu ei pe Elișama și pe Ioram, preoții.

⁹ Și ei au învățat poporul în Iuda și au avut cartea legii DOMNULUI cu ei și au mers prin toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul.

¹⁰ Și frica DOMNULUI a căzut peste toate împărățiile țărilor în jurul lui Iuda, astfel încât nu au făcut război împotriva lui Iosafat.

¹¹ De asemenea câțiva dintre filistenii au adus lui Iosafat daruri și tribut de argint; și arabii i-au adus turme, șapte mii șapte sute de berbeci și șapte mii șapte sute de țapi.

¹² Și Iosafat s-a înălțat mult peste măsură; și a construit cetățui în Iuda și cetăți de provizii.

¹³ Și a avut multe afaceri în cetățile lui Iuda; și bărbații de război, războinicii viteji, erau în Ierusalim.

¹⁴ Și acesta este numărul lor, conform casei părinților lor: Din Iuda, căpeteniile peste mii: Adna, mai marele, și cu el războinici viteji, trei sute de mii.

¹⁵ Și lângă el era căpetenia Iohanana și cu el două sute optzeci de mii.

¹⁶ Și lângă el era Amasia, fiul lui Zicri, care de bunăvoie s-a oferit DOMNULUI; și cu el două sute de mii de războinici viteji.

¹⁷ Și din Beniamin: Eliada, un războinic viteaz, și cu el bărbați înarmați cu arc și scut, două sute de mii.

¹⁸ Și lângă el era Iozabad și cu el o sută optzeci de mii, gata pregătiți pentru război.

¹⁹ Aceștia au servit împăratului, în afară de aceia pe care împăratul i-a pus în cetățile întărite prin tot Iuda.

18

¹ Și Iosafat a avut bogății și onoare din abundență și s-a încuscrit cu Ahab.

² Și după un anumit număr de ani, a coborât la Ahab, în Samaria. Și Ahab a înjunghiat oi și boi din abundență pentru el și pentru poporul care era cu el și l-a convins să se urce cu el la Ramot-Galaad.

³ Și Ahab, împăratul lui Israel, i-a spus lui Iosafat, împăratul lui Iuda: Voiești să mergi cu mine la Ramot-Galaad? Și el i-a răspuns: Eu sunt precum ești tu și poporul meu ca poporul tău; și vom fi cu tine în război.

⁴ Și Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Cercetează, te rog, din cuvântul DOMNULUI astăzi.

⁵ De aceea împăratul lui Israel a adunat patru sute dintre profeți și le-a spus: Să mergem la Ramot-Galaad în bătălie, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-te, fiindcă Dumnezeu îl va da în mâna împăratului.

⁶ Dar Iosafat a spus: Nu este aici un alt profet al DOMNULUI, ca să cercetăm de la el?

⁷ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Mai este un om, prin care am putea cerceta de la DOMNUL, dar îl urăsc, fiindcă niciodată nu îmi profețește bine, ci întotdeauna rău: acesta este Micaia, fiul lui Imla. Și Iosafat a spus: Să nu spună împăratul astfel.

⁸ Și împăratul lui Israel a chemat pe unul dintre ofițerii lui și a spus: Adu repede pe Micaia, fiul lui Imla.

⁹ Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut fiecare pe tronul lui, îmbrăcați în robe lor, și au șezut într-un loc deschis, la intrarea porții Samariei; și toți profeții profeteau înaintea lor.

¹⁰ Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne de fier și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea tu vei împunge Siria până vor fi nimicite.

¹¹ Și toți profeții au profețit astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, fiindcă DOMNUL îl va da în mâna împăratului.

¹² Și mesagerul care a mers să cheme pe Micaia i-a spus, zicând: Iată, cuvintele profeților vestesc bine împăratului o singură înțelegere; să fie cuvântul tău de aceea, te rog, ca al unuia dintre ei și vorbește de bine.

¹³ Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește, ceea ce îmi spune Dumnezeuul meu, voi vorbi aceea, negreșit.

¹⁴ Și când a venit la împărat, împăratul i-a spus: Micaia, să mergem la Ramot-Galaad la bătălie, sau să aștept? Și el a spus: Urcați-vă și prosperați și ei vor fi dați în mâna voastră.

¹⁵ Și împăratul i-a spus: De câte ori să te conjur să îmi spui doar adevărul în numele DOMNULUI?

¹⁶ Atunci el a spus: Am văzut tot Israelul împrăștiat pe munți, ca oi care nu au păstor, și DOMNUL a spus: Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace.

¹⁷ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am spus că nu îmi va profeți bine, ci rău?

¹⁸ Din nou el a spus: De aceea ascultă cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe tronul lui și toată oștirea cerului stând în picioare la dreapta lui și la stânga lui.

¹⁹ Și DOMNUL a spus: Cine va ademeni pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se urce și să cadă la Ramot-Galaad? Și unul a vorbit spunând în acest fel și un altul spunând astfel.

²⁰ Atunci a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și a spus: Eu îl voi ademeni. Și DOMNUL i-a spus: Cu ce?

²¹ Și el a spus: Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților lui. Și DOMNUL a spus: Tu îl vei ademeni și vei învinge de asemenea; ieși și fă astfel.

²² Și acum, iată, DOMNUL a pus un duh mincinos în gura acestor profeți ai tăi și DOMNUL a vorbit rău împotriva ta.

²³ Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale a ieșit Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție?

²⁴ Și Micaia a spus: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera dinăuntru să te ascunzi.

²⁵ Atunci împăratul lui Israel a spus: Luați-l pe Micaia și duceți-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății, și la Ioas, fiul împăratului;

²⁶ Și spuneți: Astfel spune împăratul: Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinurii și cu apa chinurii, până când mă voi întoarce în pace.

²⁷ Și Micaia a spus: Dacă te vei întoarce negreșit în pace, atunci DOMNUL nu a vorbit prin mine. Și a spus: Dați ascultare, voi, tot poporul.

²⁸ Astfel împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat la Ramot-Galaad.

²⁹ Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Îmi voi schimba hainele ca să nu fiu recunoscut și voi merge la bătălie, dar tu îmbracă robele tale. Astfel împăratul lui Israel și-a schimbat hainele ca să nu fie recunoscut și amândoi au mers la bătălie.

³⁰ Și împăratul Asiriei poruncise căpeteniilor carelor care erau cu el, spunând: Nu vă luptați cu mici sau mari, în afară de împăratul lui Israel.

³¹ Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Este împăratul lui Israel. De aceea l-au încercuit să se lupte, dar Iosafat a strigat și DOMNUL l-a ajutat; și Dumnezeu i-a ademenit să se depărteze de el.

³² Fiindcă s-a întâmplat, atunci când căpeteniile carelor și-au dat seama că nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l mai urmări.

³³ Și un anumit om a tras cu arcul la întâmplare și l-a lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii, de aceea el a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna, ca să mă scoți afară din oaste, căci sunt rănit.

³⁴ Și bătălia a crescut în acea zi, totuși împăratul lui Israel a stat drept în carul său împotriva sirienilor până seara; iar pe la apusul soarelui a murit.

19

¹ Și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors la casa lui, în pace, în Ierusalim.

² Și Iehu, fiul lui Hanani, văzătorul, a ieșit să îl întâmpine și a spus împăratului Iosafat: Este drept să ajuți pe cei neevlavioși și să îi iubești pe cei care urăsc pe DOMNUL? De aceea este furie peste tine dinaintea DOMNULUI.

³ Totuși s-au găsit lucruri bune în tine, în aceea că ai îndepărtat dumbrăvile din țară și ți-ai pregătit inima să cauți pe Dumnezeu.

⁴ Și Iosafat a locuit la Ierusalim și a ieșit din nou prin poporul de la Beer-Seba la muntele Efraim și i-a adus înapoi la DOMNUL Dumnezeuul părinților lor.

⁵ Și a așezat judecători în țară prin toate cetățile întărite din Iuda, cetate de cetate,

⁶ Și a spus judecătorilor: Luați seama ce faceți, fiindcă nu judecați pentru om, ci pentru DOMNUL, care este cu voi în judecată.

⁷ De aceea acum, să fie frica de DOMNUL peste voi; luați seama și faceți aceasta, căci nu este nelegiuire cu DOMNUL Dumnezeuul nostru, nici căutare la fața omului, nici primire de daruri.

⁸ Mai mult, Iosafat a așezat în Ierusalim dintre leviți și preoți și dintre mai marii părinților lui Israel, pentru judecata DOMNULUI și pentru certe, când s-au întors la Ierusalim.

⁹ Și le-a poruncit, spunând: Astfel să faceți în frică de DOMNUL, cu credincioșie și cu o inimă desăvârșită.

¹⁰ Și orice cauză va veni la voi dintre frații voștri care locuiesc în cetățile lor, între sânge și sânge, între lege și poruncă, statute și judecăți, să îi avertizați să nu încalce legea împotriva DOMNULUI și astfel furie să vină peste voi și peste frații voștri; faceți aceasta și nu veți încălca legea.

¹¹ Și, iată, Amaria, mai marele preot, este peste voi în toate treburile DOMNULUI; și Zebadia, fiul lui Ismael, conducătorul casei lui Iuda, pentru toate treburile împăratului; de asemenea leviții vor fi administratori pentru voi. Purtați-vă curaja și DOMNUL va fi cu cel bun.

20

¹ Și s-a întâmplat de asemenea după aceasta, că au venit copiii lui Moab și copiii lui Amon și cu ei alții în afară de amoniți, împotriva lui Iosafat, la bătălie.

² Atunci au venit câțiva care i-au spus lui Iosafat, zicând: Vine o mare mulțime împotriva ta, de dincolo de mare, de partea aceasta a Siriei; și, iată, ei sunt în Hațaon-Tamar, care este En-Ghedî.

³ Și Iosafat s-a temut și s-a pus să caute pe DOMNUL și a proclamat un post prin tot Iuda.

⁴ Și Iuda s-a strâns împreună să ceară ajutor de la DOMNUL, din toate cetățile lui Iuda au venit să caute pe DOMNUL.

⁵ Și Iosafat a stat în picioare în adunarea lui Iuda și Ierusalim, în casa DOMNULUI, înaintea curții noi,

⁶ Și a spus: DOAMNE Dumnezeul părinților noștri, nu ești tu Dumnezeu în cer? Și nu domnești peste toate împărățiile păgânilor? Și nu este în mâna ta putere și tărie, astfel încât nimeni nu este în stare să ți se împotrivescă?

⁷ Nu ești tu Dumnezeu nostru, care ai alungat pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului tău, Israel, și ai dat-o seminței lui Avraam, prietenul tău, pentru totdeauna?

⁸ Și au locuit în ea și ți-au construit în ea un sanctuar pentru numele tău, spunând:

⁹ Când răul vine peste noi, ca sabia, judecata sau ciuma sau foametea, dacă noi stăm înaintea acestei case și în prezența ta (fiindcă numele tău este în această casă) și strigăm către tine în nenorocirea noastră, atunci tu vei asculta și vei ajuta.

¹⁰ Și acum, iată, copiii lui Amon și ai lui Moab și ai celor din muntele Seir, împotriva cărora nu ai lăsat pe Israel să lupte când au ieșit din țara Egiptului, ci s-au abătut de la ei și nu i-au nimicit;

¹¹ Iată, spun, cum ne răsplătesc, să vină și să ne arunce din stăpânirea ta, pe care ne-ai dat-o să o moștenim.

¹² O Dumnezeul nostru, nu îi vei judeca? Fiindcă nu avem putere împotriva acestei mari cete care vine împotriva noastră; nici nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt la tine.

¹³ Și tot Iuda a stat în picioare înaintea DOMNULUI, cu micuții lor, soțiile lor și copiii lor.

14 Atunci a venit Duhul DOMNULUI în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf;

15 Și el a spus: Dați ascultare, tot Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului și tu, împărate Iosafat. Astfel vă spune DOMNUL: Nu vă înfricoșați, nici nu vă descurajați din cauza acestei mari mulțimi, fiindcă bătălia nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu.

16 Măine să coborâți împotriva lor; iată, ei urcă urcușul din Țit; și îi veți găsi la capătul pârâului, înaintea pustiului lui Ieruel.

17 Nu va fi nevoie să luptați în această bătălie; așezați-vă, stați liniștiți și vedeți salvarea DOMNULUI pe care v-o va da; O, Iuda și Ierusalim, nu vă temeți, nici nu vă descurajați; mâine ieșiți împotriva lor, fiindcă DOMNUL va fi cu voi.

18 Și Iosafat și-a plecat capul cu fața la pământ; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea DOMNULUI, închinându-se DOMNULUI.

19 Și leviții, dintre copiii chehatiților și dintre copiii coreiților, au stat în picioare să laude pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel cu voce tare.

20 Și s-au ridicat devreme dimineața și au ieșit în pustiul din Tecoa; și cum au ieșit, Iosafat a stat în picioare și a spus: Ascultați-mă, Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului; Credeți în DOMNUL Dumnezeu vostru, astfel veți fi voi întemeiați; credeți pe profeții lui, astfel veți prospera.

21 Și după ce s-a sfătuit cu poporul, a rânduit cântăreți DOMNULUI și pe cei care să laude frumusețea sfințeniei; și pe când ieșeau înaintea armatei, spuneau: Lăudați pe DOMNUL, fiindcă mila lui dăinuiește pentru totdeauna.

22 Și când au început să cânte și să laude, DOMNUL a pus pânze împotriva copiilor lui Amon, lui Moab și a celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda; și au fost loviți.

23 Căci copiii lui Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor muntelui Seir, să îiucidă și să îi nimicească în întregime; și când au terminat cu locuitorii din Seir, fiecare a ajutat pentru a nimici pe altul.

24 Și când Iuda a venit spre turnul de veghe în pustiul, s-au uitat la mulțime și, iată, ei erau trupuri moarte căzute la pământ și nimeni nu a scăpat.

25 Și când Iosafat și poporul său au venit să ia prada de la ei, au găsit printre ei din abundență, deopotrivă bogății la trupurile moarte și bijuterii prețioase, pe care le-au smuls de pe ei, mai mult decât puteau duce și au fost trei zile în strângerea prăzii, atât era de multă.

26 Și în a patra zi s-au adunat în valea lui Beraca, pentru că acolo au binecuvântat pe DOMNUL, de aceea numele acelui loc este chemat: Valea lui Beraca, până în această zi.

27 Apoi s-au întors, fiecare om din Iuda și Ierusalim și Iosafat în fruntea lor, să meargă din nou la Ierusalim cu bucurie, fiindcă DOMNUL îi făcuse să se bucure de dușmanii lor.

28 Și au venit la Ierusalim cu psalterioane și harpe și trâmbițe până la casa DOMNULUI.

29 Și frica de DOMNUL era în toate împărățiile acestor țări, când au auzit că DOMNUL a luptat împotriva dușmanilor lui Israel.

30 Astfel împărăția lui Iosafat era liniștită, pentru că Dumnezeu lui i-a dat odihnă de jur împrejur.

31 Și Iosafat a domnit peste Iuda și era în vârstă de treizeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și cinci de ani în Ierusalim.

Și numele mamei lui era Azuba, fiica lui Șilhi.

³² Și a umblat în calea lui Asa, tatăl său, și nu s-a depărtat de ea, făcând ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI.

³³ Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate, căci poporul încă nu și-a îndreptat inima către Dumnezeuul părinților lor.

³⁴ Și restul faptelor lui Iosafat, cele dintâi și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea lui Iehu, fiul lui Hanani, care este menționat în cartea împăraților lui Israel.

³⁵ Și, după aceasta, Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a alăturat lui Ahazia, împăratul lui Israel, care s-a purtat foarte stricat;

³⁶ Și s-a alăturat lui pentru a face corăbii ca să meargă la Tarsis; și au făcut corăbiile în Ețion-Gheber.

³⁷ Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a profetit împotriva lui Iosafat, spunând: Deoarece te-ai alăturat lui Ahazia, DOMNUL a frânt lucrările tale. Și corăbiile au fost frânte, încât nu au fost în stare să meargă la Tarsis.

21

¹ Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și Ioram, fiul său, a domnit în locul său.

² Și a avut frați, pe fiii lui Iosafat: Azaria și Iehiel și Zaharia și Azaria și Mihail și Șefatia, toți aceștia au fost fiii lui Iosafat, împăratul lui Israel.

³ Și tatăl lor le-a dat daruri mari de argint și de aur și de lucruri prețioase, cu cetăți întărite în Iuda, dar împărăția i-a dat-o lui Ioram, deoarece el era întâiul născut.

⁴ Și când Ioram a fost înălțat la împărăția tatălui său, el s-a întărit și a ucis pe toți frații săi cu sabia și de asemenea pe câțiva dintre prinții lui Israel.

⁵ Ioram era în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit opt ani în Ierusalim.

⁶ Și a umblat în calea împăraților lui Israel, cum a făcut casa lui Ahab, căci o avea pe fiica lui Ahab de soție; și a lucrat ceea ce era rău în ochii DOMNULUI.

⁷ Totuși DOMNUL a refuzat să distrugă casa lui David, din cauza legământului pe care l-a făcut cu David și precum a promis să dea o lumină lui și fiilor lui pentru totdeauna.

⁸ În zilele lui, edomiții s-au răzvrătit de sub stăpânirea lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei.

⁹ Atunci Ioram a ieșit cu prinții săi și toate carele lui cu el; și s-a ridicat noaptea și a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor.

¹⁰ Astfel edomiții s-au răzvrătit de sub mâna lui Iuda până în această zi. În același timp de asemenea Libna s-a răzvrătit de sub mâna lui, pentru că el a părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților săi.

¹¹ Mai mult, a făcut înălțimi în munții lui Iuda și a făcut pe locuitorii Ierusalimului să curvească și a constrâns și pe Iuda să facă la fel.

¹² Și a venit o scriere la el de la profetul Ilie, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui David, tatăl tău: Pentru că nu ai umblat în căile lui Iosafat, tatăl tău, nici în căile lui Asa, împăratul lui Iuda,

¹³ Ci ai umblat în calea împăraților lui Israel și ai făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să curvească după curviile casei lui Ahab; și de asemenea ai ucis pe frații tăi din casa tatălui tău, care erau mai buni decât tine,

¹⁴ Iată, cu o mare plagă va lovi DOMNUL poporul tău și copiii tăi și soțiile tale și toate bunurile tale;

¹⁵ Și tu vei cădea în boală cumplită, o boală de măruntaie, până când, din cauza bolii, măruntaiele tale vor cădea zi de zi.

¹⁶ Mai mult, DOMNUL a stârnit împotriva lui Ioram, duhul filistenilor și al arabilor, care erau aproape de etiopieni;

¹⁷ Și s-au urcat în Iuda și au năvălit în ea și au dus toată averea care s-a găsit în casa împăratului și pe fiii lui de asemenea și pe soțiile lui, astfel încât nu i-a fost lăsat niciun fiu, în afară de Ioahaz, cel mai tânăr dintre fiii săi.

¹⁸ Și, după toate acestea, DOMNUL l-a lovit în măruntaiele lui cu o boală fără vindecare.

¹⁹ Și s-a întâmplat că, după un timp, la sfârșitul a doi ani, măruntaiele lui au căzut din cauza bolii lui, astfel a murit de boli cumplite. Și poporul său nu a făcut ardere pentru el, ca arderea pentru părinții lui.

²⁰ A fost în vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim opt ani și a plecat fără să fie dorit. Totuși l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormântul împăraților.

22

¹ Și locuitorii Ierusalimului l-au făcut pe Ahazia, cel mai tânăr fiu al său, împărat în locul său, fiindcă ceata care a venit cu arabii în tabără au ucis pe toți cei mai în vârstă. Astfel a domnit Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

² Ahazia a fost în vârstă de patruzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit un an în Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica lui Omri.

³ El de asemenea a umblat în căile casei lui Ahab, fiindcă mama lui i-a dat sfat să facă rău.

⁴ De aceea, a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI precum a făcut casa lui Ahab, fiindcă ei i-au dat sfat după moartea tatălui său, spre nimicirea lui.

⁵ A umblat de asemenea după sfatul lor și a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, să se războiască împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot-Galaad, și sirienii l-au lovit pe Ioram.

⁶ Și s-a întors să fie vindecat în Izreel din cauza rănilor care i-au fost făcute la Rama, când a luptat cu Hazael, împăratul Siriei. Și Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

⁷ Și nimicirea lui Ahazia, venind la Ioram, era de la Dumnezeu, deoarece când a venit, a ieșit cu Ioram împotriva lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care DOMNUL l-a uns pentru a stârpi casa lui Ahab.

⁸ Și s-a întâmplat, pe când Iehu făcea judecată asupra casei lui Ahab și a găsit pe prinții lui Iuda și pe fiii fraților lui Ahazia, care au servit lui Ahazia, că i-a ucis.

⁹ Și a căutat pe Ahazia și l-au prins (pentru că era ascuns în Samaria) și l-au adus la Iehu; și după ce l-au ucis, l-au îngropat, deoarece, au spus ei, este fiul lui Iosafat, care a căutat pe DOMNUL cu toată inima lui. Astfel casa lui Ahazia nu a mai avut putere să țină împărăția.

¹⁰ Dar când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei era mort, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească din casa lui Iuda.

¹¹ Dar Ioșabeat, fiica împăratului, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a luat pe furiș dintre fiii împăratului care au fost uciși și l-a pus pe el și pe dădaca lui într-o cameră de dormit. Astfel Ioșabeat, fiica împăratului Ioram, soția preotului Iehoiada (căci era sora lui Ahazia) l-a ascuns de Atalia, astfel că ea nu l-a ucis.

¹² Și el a fost cu ei ascuns în casa lui Dumnezeu, șase ani; și Atalia a domnit peste țară.

23

¹ Și în al șaptelea an, Iehoiada s-a întărit și a luat pe căpeteniile peste sute, pe Azaria, fiul lui Ieroham, și pe Ismael, fiul lui Iohanan, și pe Azaria, fiul lui Obed, și pe Maaseia, fiul lui Adaia, și pe Elișafat, fiul lui Zicri, în legământ cu el.

² Și au străbătut Iuda și au adunat pe leviții din toate cetățile lui Iuda și pe mai marii părinților lui Israel și au venit la Ierusalim.

³ Și toată adunarea a făcut un legământ cu împăratul în casa lui Dumnezeu. Și le-a spus: Iată, fiul împăratului va domni, precum DOMNUL a spus despre fiii lui David.

⁴ Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime dintre voi, care intră în sabbat, dintre preoți și dintre leviți, să fie portari la uși;

⁵ Și o treime să fie la casa împăratului; și o treime la poarta temeliei; și tot poporul să fie în curțile casei DOMNULUI.

⁶ Dar să nu lăsați pe nimeni să intre în casa DOMNULUI, în afară de preoți și de cei dintre leviți care servesc; ei să intre, fiindcă sunt sfinți; dar tot poporul să păzească cele de păzit ale DOMNULUI.

⁷ Și leviții să înconjoare pe împărat de jur împrejur, fiecare om cu armele lui în mână; și oricine altcineva intră în casă, să fie dat la moarte; dar voi să fiți cu împăratul când intră și când iese.

⁸ Astfel leviții și tot Iuda au făcut conform cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le-a poruncit și fiecare a luat pe oamenii lui care trebuiau să intre în sabbat, cu cei care trebuiau să iasă în sabbat, fiindcă preotul Iehoiada nu a dat drumul rândurilor.

⁹ Mai mult, preotul Iehoiada a dat căpeteniilor peste sute, sulite și paveze și scuturi, care au fost ale împăratului David, care erau în casa lui Dumnezeu.

¹⁰ Și a pus tot poporul, fiecare om având arma lui în mână, din partea dreaptă a templului la partea stângă a templului, de-a lungul altarului și al templului, de jur împrejurul împăratului.

¹¹ Atunci au scos pe fiul împăratului și i-au pus coroana și i-au dat mărturia și l-au făcut împărat. Și Iehoiada și fiii lui l-au uns și au spus: Trăiască împăratul!

¹² Și când Atalia a auzit zgomotul poporului alergând și lăudând pe împărat, a venit la popor în casa DOMNULUI;

¹³ Și s-a uitat și, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlpul lui, la intrare, și prinții și trâmbițele erau lângă împărat; și tot poporul țării se bucura și suna din trâmbițe, de asemenea cântăreții cu instrumente de muzică și cei care învățau pe alții să cânte laudă. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a spus: Trădare! Trădare!

¹⁴ Și preotul Iehoiada a adus căpeteniile peste sute care erau puși peste oaste și le-a spus: Scoateți-o afară dintre rânduri, și oricine o urmează, să fie ucis cu sabia. Fiindcă preotul a spus: Nu o ucideți în casa DOMNULUI.

¹⁵ Astfel au pus mâinile pe ea și când ea a ajuns la intrarea Porții Calului, lângă casa împăratului, au ucis-o acolo.

¹⁶ Și Iehoiada a făcut un legământ între el și tot poporul și împărat, că vor fi poporul DOMNULUI.

¹⁷ Atunci tot poporul a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o și i-au spart în bucăți altarele și idolii și au ucis pe Matan, preotul lui Baal, înaintea altarelor.

¹⁸ De asemenea Iehoiada a rânduit serviciile casei DOMNULUI în mâna preoților, leviții, pe care David i-a împărțit în casa DOMNULUI, să aducă ofrande arse DOMNULUI, precum este scris în legea lui Moise, cu bucurie și cu cântare, după rânduiala lui David.

¹⁹ Și a pus portarii la porțile casei DOMNULUI, ca nimic ce era necurat în orice lucru, să nu intre.

²⁰ Și a luat pe căpeteniile peste sute și pe nobili și pe guvernatorii poporului și pe tot poporul țării și a coborât pe împărat din casa DOMNULUI; și au venit prin Poarta Înaltă în casa împăratului și l-au pus pe împărat pe tronul împărăției.

²¹ Și după ce au ucis pe Atalia cu sabia, tot poporul țării s-a bucurat și cetatea a fost liniștită.

24

¹ Ioas a fost în vârstă de șapte ani când a început să domnească și a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui a fost Ţibia, din Beer-Şeba.

² Și Ioas a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI toate zilele vieții preotului Iehoiada.

³ Și Iehoiada i-a luat două soții și el a născut fii și fiice.

⁴ Și s-a întâmplat după aceasta, că Ioas a vrut să repare casa DOMNULUI.

⁵ Și a adunat pe preoți și pe leviți și le-a spus: Ieșiți la cetățile lui Iuda și adunați din tot Israelul, bani pentru a repara casa Dumnezeului vostru din an în an, grăbiți-vă în acest lucru. Totuși leviții nu s-au grăbit în aceasta.

⁶ Și împăratul a chemat pe Iehoiada, mai marele preot, și i-a spus: De ce nu ai cerut de la leviți să aducă din Iuda și din Ierusalim darea, conform poruncii lui Moise, servitorul DOMNULUI și a adunării lui Israel, pentru tabernacolul mărturiei?

⁷ Fiindcă fiii lui Atalia, acea femeie stricată, au spart casa lui Dumnezeu și de asemenea toate lucrurile dedicate casei DOMNULUI le-au întrebuițat pentru Baali.

⁸ Și la porunca împăratului au făcut o ladă și au pus-o afară, la poarta casei DOMNULUI.

⁹ Și au făcut o proclamație prin Iuda și Ierusalim, să aducă DOMNULUI darea pe care Moise, servitorul lui Dumnezeu, a pus-o peste Israel, în pustiu.

¹⁰ Și toți prinții și tot poporul s-a bucurat și au adus și au aruncat în ladă până s-a umplut.

¹¹ Și s-a întâmplat, când lada a fost adusă în visteria împăratului prin mâna leviților și când au văzut că acolo erau mulți bani, că scribul împăratului și ofițerul marelui preot au venit și au golit lada și au luat-o și au dus-o din nou la locul ei. Astfel au făcut ei zi de zi și au adunat mulți bani din abundență.

¹² Și împăratul și Iehoiada i-au dat celor care făceau lucrarea serviciului casei DOMNULUI și au angajat zidari și tâmplari să repare casa DOMNULUI și de asemenea celor care au lucrat cu fier și aramă să repare casa DOMNULUI.

¹³ Astfel lucrătorii au lucrat și lucrarea a fost desăvârșită de ei și au pus casa lui Dumnezeu în ordine și au întărit-o.

¹⁴ Și după ce au terminat-o, au adus înaintea împăratului și a lui Iehoiada restul de bani, din care s-au făcut vase pentru casa DOMNULUI, vase pentru servire și pentru a oferi în întregime și linguri și vase de aur și argint. Și au adus continuu ofrande arse în casa DOMNULUI, în toate zilele lui Iehoiada.

¹⁵ Dar Iehoiada a îmbătrânit și a fost plin de zile când a murit; era în vârstă de o sută treizeci de ani când a murit.

¹⁶ Și l-au îngropat în cetatea lui David, printre împărați, deoarece făcuse bine în Israel, deopotrivă spre Dumnezeu și spre casa lui.

¹⁷ Și, după moartea lui Iehoiada, au venit prinții lui Iuda și s-au prosternat împăratului. Atunci împăratul le-a dat ascultare.

¹⁸ Și au părăsit casa DOMNULUI Dumnezeuul părinților lor și au servit dumbrăvilor și idolilor: și furie a venit peste Iuda și Ierusalim pentru această fărădelege a lor.

¹⁹ Totuși el a trimis profeți la ei, să îi aducă din nou la DOMNUL; și au mărturisit împotriva lor, dar au refuzat să deschidă urechea.

²⁰ Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Zaharia, fiul preotului Iehoiada, care a stat în picioare deasupra poporului și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: De ce încălcați poruncile DOMNULUI, ca să nu prosperați? Pentru că ați părăsit pe DOMNUL, el de asemenea v-a părăsit.

²¹ Și ei au uneltit împotriva lui și l-au împroșcat cu pietre la porunca împăratului, în curtea casei DOMNULUI.

²² Astfel împăratul Ioas nu și-a amintit de binele pe care Iehoiada, tatăl lui, i l-a făcut, ci a ucis pe fiul lui. Și când a murit, a spus: DOMNUL a văzut aceasta și va cere socoteală.

²³ Și s-a întâmplat la sfârșitul anului, că oastea Siriei s-a urcat împotriva lui; și au venit la Iuda și Ierusalim și au nimicit pe toți prinții poporului dintre popor și au trimis toată prada de la ei la împăratul Damascului.

²⁴ Fiindcă armata sirienilor a venit cu o mică ceată și DOMNUL a dat o mare oaste în mâna lor, deoarece ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor. Astfel ei au făcut judecată împotriva lui Ioas.

²⁵ Și după ce s-au îndepărtat de la el, (căci l-au lăsat în boli cumplite) propriii lui servitori au uneltit împotriva lui pentru sângele fiilor preotului Iehoiada și l-au ucis în patul său și el a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au îngropat în mormintele împăraților.

²⁶ Și aceștia sunt cei care au uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o amonită, și Iozabad, fiul Șimritei, o moabită.

²⁷ Și, referitor la fiii lui și la mărimea poverilor puse peste el și la repararea casei lui Dumnezeu, iată, ele sunt scrise în istoria cărții împăraților. Și Amația, fiul lui, a domnit în locul lui.

25

¹ Amația era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ioadan, din Ierusalim.

² Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu cu o inimă desăvârșită.

³ Și s-a întâmplat, când împărăția i-a fost întemeiată, că a ucis pe servitorii care l-au ucis pe tatăl lui, împăratul.

⁴ Dar nu a ucis pe copiii lor, ci a făcut precum este scris în lege, în cartea lui Moise, unde DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții să nu moară pentru copii, nici copiii să nu moară pentru părinți, ci fiecare om să moară pentru propriul lui păcat.

⁵ Mai mult, Amația a adunat pe Iuda la un loc și i-a făcut căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, conform cu casele părinților lor, prin tot Iuda și Beniamin; și i-a numărat de la douăzeci de ani în sus și i-a găsit trei sute de mii de bărbați aleși, în stare să meargă la război, care să poată mânuși sulita și scut.

⁶ A angajat de asemenea o sută de mii de războinici viteji din Israel pentru o sută de talanți de argint.

⁷ Dar a venit un om al lui Dumnezeu la el, spunând: Împărate, nu lăsa armata lui Israel să meargă cu tine, fiindcă DOMNUL nu este cu Israel, și, cu atât mai puțin cu toți copiii lui Efraim.

⁸ Dar dacă vei merge, fă-o, fii tare pentru bătălie; Dumnezeu te va face să cazi înaintea dușmanului, fiindcă Dumnezeu are putere să ajute și să doboare.

⁹ Și Amația a spus omului lui Dumnezeu: Dar ce să facem pentru cei o sută de talanți pe care i-am dat armatei lui Israel? Și omul lui Dumnezeu a răspuns: DOMNUL este în stare să îți dea mult mai mult decât aceasta.

¹⁰ Atunci Amația i-a pus deoparte, adică, armata care a venit la el din Efraim, să meargă înapoi acasă; de aceea mânia lor s-a aprins foarte tare împotriva lui Iuda și s-au întors acasă, arzând de mânie.

¹¹ Și Amația s-a întărit și a condus poporul său și a mers în valea sării și a lovit dintre copiii lui Seir, zece mii.

¹² Și pe alți zece mii rămași în viață i-au dus în captivitate copiii lui Iuda și i-au adus pe vârful stâncii și i-au aruncat jos de pe vârful stâncii, încât toți au fost sfărâmați în bucăți.

¹³ Dar soldații armatei pe care Amația i-a trimis înapoi, ca să nu meargă cu el la bătălie, au căzut peste cetățile lui Iuda, de la Samaria chiar până la Bet-Horon, și au lovit trei mii dintre ei și au luat multă pradă.

¹⁴ Și s-a întâmplat, după ce Amația a venit de la măcelul edomiților, că a adus dumnezeii copiilor lui Seir și i-a pus să fie dumnezeii lui și s-a prosternat înaintea lor și le-a ars tămâie.

¹⁵ De aceea mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Amația și a trimis la el un profet, care i-a spus: De ce ai căutat după dumnezeii poporului, care nu pot elibera pe propriul lor popor din mâna ta?

¹⁶ Și s-a întâmplat, precum vorbea cu el, că împăratul i-a spus: Ești tu rânduit pentru a sfătui pe împărat? Lasă-mă! De ce să fii lovit? Atunci profetul l-a lăsat și a spus: Știu că Dumnezeu a hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut aceasta, nedând ascultare sfatului meu.

¹⁷ Atunci Amația, împăratul lui Iuda, a făcut sfat și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino, să ne vedem unul pe altul la față.

¹⁸ Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care era în Liban a trimis la cedrul care era în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut o fiară a câmpului, care era în Liban, și a călcat în picioare ciulinul.

¹⁹ Tu spui: Iată, am lovit pe edomiți; și inima ta te-a înălțat la fălire; rămâi acum acasă; de ce să te amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi tu și Iuda cu tine?

²⁰ Dar Amația a refuzat să asculte, fiindcă a venit de la Dumnezeu, ca să îi dea în mâna dușmanilor lor, deoarece au căutat după dumnezeii lui Edom.

²¹ Astfel Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și s-au văzut unul pe altul la față, deopotrivă el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Şemeş, care aparține de Iuda.

²² Și Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare bărbat la cortul său.

²³ Și Ioas, împăratul lui Israel, a luat pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, la Bet-Şemeş și l-a adus la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului, de la Poarta lui Efraim la poarta colțului, patru sute de coți.

²⁴ Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa lui Dumnezeu cu Obed-Edom și tezaurele casei împăratului, de asemenea ostaticii, și s-a întors în Samaria.

²⁵ Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani.

²⁶ Și restul faptelor lui Amația, cele dintâi și cele din urmă, iată, nu sunt ele scrise în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israel?

²⁷ Și, de când Amația s-a întors de la a urma pe DOMNUL, ei au făcut o uneltire împotriva lui la Ierusalim; și el a fugit la Lachis, dar ei au trimis la Lachis, după el, și l-au ucis acolo.

²⁸ Și l-au adus pe cai și l-au îngropat cu părinții lui, în cetatea lui Iuda.

26

¹ Atunci tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-au făcut împărat în locul tatălui său, Amația.

² El a construit cetatea Elot și a dat-o înapoi lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții lui.

³ Ozia era în vârstă de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Iecolia, din Ierusalim.

⁴ Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce a făcut Amația, tatăl său.

⁵ Și a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia, care avea înțelegere în viziunile lui Dumnezeu, cât timp a căutat pe DOMNUL, Dumnezeu l-a făcut să prospere.

⁶ Și a ieșit și s-a războit împotriva filistenilor și a dărâmat zidul din Gat și zidul din Iabnei și zidul din Asdod și a construit cetăți lângă Asdod și printre filistenii.

⁷ Și Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor și împotriva arabilor, care au locuit la Gur-Baal, și a mehunimilor.

⁸ Și amoniții au dat daruri lui Ozia; și numele lui s-a răspândit departe până la intrarea în Egipt, fiindcă s-a întărit peste măsură.

⁹ Mai mult, Ozia a construit turnuri în Ierusalim la poarta colțului și la poarta văii și la întorsura zidului și le-a fortificat.

¹⁰ De asemenea a construit turnuri în pustiu și a săpat multe fântâni, fiindcă avea multe vite, deopotrivă în țara de jos și în câmpii, de asemenea agricultori și vieri în munți și în Carmel, fiindcă iubea agricultura.

¹¹ Mai mult, Ozia a avut o oștire de războinici, care ieșeau la război în cete, conform cu numărul socotirii lor prin mâna lui Ieiel, scribul, și a lui Maaseia, conducătorul, sub mâna lui Hanania, una dintre căpeteniile împăratului.

¹² Întregul număr al mai marilor părinților al războinicilor viteji era două mii șase sute.

¹³ Și sub mâna lor era o armată de trei sute șapte mii cinci sute, care făceau război cu mare putere, pentru a ajuta pe împărat împotriva dușmanului.

¹⁴ Și Ozia a pregătit pentru ei în toată oștirea: scuturi și sulițe și coifuri și armuri și arcuri și praștii pentru a arunca pietre.

¹⁵ Și a făcut în Ierusalim mașini, inventate de bărbați iscusiți, să fie în turnuri și peste fortificații, să tragă săgeți și pietre mari cu ele. Și numele lui s-a răspândit foarte departe, fiindcă a fost ajutat minunat, până a ajuns tare.

16 Dar după ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat spre nimicirea lui, căci a încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeuul său și a intrat în templul DOMNULUI să ardă tămâie pe altarul tămâiei.

17 Și preotul Azaria a intrat după el; și cu el au intrat optzeci de preoți ai DOMNULUI, bărbați viteji;

18 Și s-au împotrivit împăratului Ozia și i-au spus: Nu ție ți se cuvine să arzi tămâie DOMNULUI, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt consacrați să ardă tămâie; ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat legea; și nu va fi pentru onoarea ta de la DOMNUL Dumnezeu.

19 Atunci Ozia s-a înfuriat și avea o tămâietoare în mâna lui pentru a arde tămâie; și, în timp ce era furios pe preoți, lepra s-a ridicat pe fruntea lui înaintea preoților în casa DOMNULUI, lângă altarul tămâiei.

20 Și Azaria, mai marele preot, și toți preoții, s-au uitat la el și, iată, era lepros pe frunte și l-au grăbit să iasă afară de acolo, da, el însuși s-a grăbit să iasă afară, pentru că DOMNUL l-a lovit.

21 Și împăratul Ozia a fost un lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă aparte, fiindcă era un lepros, căci a fost îndepărtat de la casa DOMNULUI; și Iotam, fiul său, a fost peste casa împăratului, judecând poporul țării.

22 Și restul faptelor lui Ozia, cele dintâi și cele din urmă, le-a scris profetul Isaia, fiul lui Amoț.

23 Astfel Ozia a adormit cu părinții lui și l-au îngropat cu părinții lui în câmpul de înmormântare care aparținea împăraților, fiindcă au spus: El este un lepros; și Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

27

1 Iotam era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui Țadoc.

2 Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce Ozia, tatăl lui, a făcut; totuși nu a intrat în templul DOMNULUI. Și totuși poporul s-a purtat corupt.

3 El a construit poarta înaltă a casei DOMNULUI și pe zidul din Ofel a construit mult.

4 Mai mult, a construit cetăți în munții din Iuda și în păduri a construit cetățui și turnuri.

5 S-a luptat de asemenea cu împăratul amoniților și i-a învins. Și copiii lui Amon i-au dat în același an o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri de grâu și zece mii de orz. Tot atât i-au plătit copiii lui Amon, deopotrivă în al doilea an și în al treilea.

6 Astfel Iotam a devenit puternic, deoarece și-a îndreptat căile înaintea DOMNULUI Dumnezeuul său.

7 Și restul faptelor lui Iotam și toate războaiele lui și căile lui, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

8 Era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim.

9 Și Iotam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

28

¹ Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim, dar el nu a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, precum David, tatăl său,

² Fiindcă a umblat în căile împăraților lui Israel și a făcut de asemenea chipuri turnate pentru Baali.

³ Mai mult, a ars tămâie în valea fiului lui Hinom și a ars pe copiii lui în foc, după urâciunea păgânilor pe care DOMNUL i-a aruncat din fața copiilor lui Israel.

⁴ A sacrificat de asemenea și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare pom verde.

⁵ De aceea DOMNUL Dumnezeuul său l-a dat în mâna împăratului Siriei; și ei l-au lovit și au dus o mare mulțime de captivi și i-au adus la Damasc. Și a fost de asemenea dat în mâna împăratului lui Israel, care l-a lovit cu un mare măcel.

⁶ Și Pecah, fiul lui Remalia, a ucis în Iuda, într-o singură zi, o sută douăzeci de mii, toți bărbați viteji, pentru că ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lor.

⁷ Și Zicri, un războinic din Efraim, l-a ucis pe Maaseia, fiul împăratului, și pe Azricam, guvernatorul casei, și pe Elcana, care era lângă împărat.

⁸ Și copiii lui Israel au dus captivi dintre frații lor două sute de mii: femei, fii și fiice și au dus de asemenea multă pradă de la ei și au adus prada în Samaria.

⁹ Dar un profet al DOMNULUI era acolo, al cărui nume era Oded, și a ieșit înaintea oștirii care a venit la Samaria și le-a spus: Iată, pentru că DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri s-a înfuriat pe Iuda, el i-a dat în mâna voastră și i-ați ucis într-o turbare care ajunge până la cer.

¹⁰ Și acum sunteți hotărâți să țineți pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului ca robi și roabe pentru voi, dar nu sunt la voi, chiar la voi, păcate împotriva DOMNULUI Dumnezeuul vostru?

¹¹ Și ascultați-mă de aceea și eliberați din nou pe captivii pe care i-ați luat captivi dintre frații voștri, pentru că furia înverșunată a DOMNULUI este peste voi.

¹² Atunci, anumiți capi ai copiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, și Iehizchia, fiul lui Șalum, și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor care au venit de la război,

¹³ Și le-au spus: Nu veți aduce pe captivi aici; fiindcă deși am adus ofense împotriva DOMNULUI deja, sunteți hotărâți să adăugați mai mult la păcatele noastre și la fărădelegea noastră, fiindcă fărădelegea noastră este mare și este furie înverșunată împotriva lui Israel.

¹⁴ Astfel soldații au lăsat pe captivi și prada înaintea prinților și a întregii adunări.

¹⁵ Și bărbații care au fost rânduiți pe nume s-au ridicat și au luat pe captivi, și cu prada au îmbrăcat pe toți cei care erau goi printre ei și i-au înveșmântat și i-au încălțat și le-au dat să mănânce și să bea și i-au uns și i-au dus pe toți cei slabi dintre ei pe măgari și i-au adus la Ierihon, cetatea palmierilor, la frații lor, apoi s-au întors în Samaria.

¹⁶ În acel timp împăratul Ahaz a trimis veste împăraților din Asiria să îl ajute.

¹⁷ Fiindcă din nou edomiții au venit să lovească Iuda și au dus captivi.

¹⁸ Filistenii de asemenea au invadat cetățile țării de jos și partea de sud a lui Iuda și au luat cetatea Bet-Șemeș și Aialon și Ghederot și Soco cu satele ei și Timna cu satele ei, Ghimzo de asemenea cu satele ei, și au locuit acolo.

¹⁹ Fiindcă DOMNUL a înjosit pe Iuda din cauza lui Ahaz, împăratul lui Israel, fiindcă el a dezbrăcat pe Iuda și a încălcat mult legea împotriva DOMNULUI.

²⁰ Și Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, a venit la el și l-a strămtorat, și nu l-a întărit.

²¹ Cu toate că Ahaz a luat o porție din casa DOMNULUI și din casa împăratului și a prinților și a dat-o împăratului Asiriei, totuși el nu l-a ajutat.

²² Și în timpul strămtorării lui a încălcat legea și mai mult împotriva DOMNULUI, acest împărat Ahaz.

²³ Fiindcă a sacrificat dumnezeilor Damascului, care l-a lovit, iar el a spus: Pentru că dumnezeii împăraților Siriei îi ajută, le voi sacrifica lor, ca să mă ajute. Dar ei au fost ruina lui și a întregului Israel.

²⁴ Și Ahaz a adunat vasele casei lui Dumnezeu și a tăiat în bucăți vasele casei lui Dumnezeu și a închis ușile casei DOMNULUI și și-a făcut altare în fiecare colț al Ierusalimului.

²⁵ Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, să ardă tămâie altor dumnezei și a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeuul părinților lui.

²⁶ Și restul faptelor lui și toate căile lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

²⁷ Și Ahaz a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetate, în Ierusalim, dar nu l-au dus în mormintele împăraților lui Israel; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul lui.

29

¹ Ezechia era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Abiia, fiica lui Zaharia.

² Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce făcuse tatăl său, David.

³ În primul an al domniei lui, în prima lună, a deschis ușile casei DOMNULUI și le-a reparat.

⁴ Și a adus preoții și leviții și i-a adunat în strada spre est,

⁵ Și le-a spus: Ascultați-mă leviților, sfințiți-vă acum și sfințiți casa DOMNULUI Dumnezeuul părinților voștri și scoateți murdăria din locul sfânt.

⁶ Căci părinții voștri au încălcat legea și au făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI Dumnezeuul nostru și l-au părăsit și și-au întors fețele de la locuința DOMNULUI și și-au întors spatetele.

⁷ De asemenea ei au închis ușile porticului și au stins lămpile și nu au ars tămâie nici nu au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, în locul sfânt.

⁸ De aceea furia DOMNULUI a fost peste Iuda și Ierusalim și i-a dat necazului, înmărmuririi și șuierării, precum vedeți cu ochii voștri.

⁹ Căci iată, părinții noștri au căzut prin sabia și fiii noștri și fiicele noastre și soțiile noastre sunt în captivitate pentru aceasta.

¹⁰ Și este în inima mea să fac un legământ cu DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, ca furia lui înverșunată să se întoarcă de la noi.

¹¹ Fiii mei, nu stați acum nepăsători, fiindcă DOMNUL v-a ales să stați în picioare înaintea lui, să îi serviți și să îi fiți servitori și să ardeți tămâie.

¹² Atunci leviții s-au ridicat: Mahat, fiul lui Amașai, și Ioel, fiul lui Azaria, dintre fiii chehatiților; și dintre fiii lui Merari: Chiș, fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșon: Ioah, fiul lui Zima, și Eden, fiul lui Ioah;

¹³ Și dintre fiii lui Elițafan: Șimri și Ieiel; și dintre fiii lui Asaf: Zaharia și Matania;

¹⁴ Și dintre fiii lui Heman: Iehiel și Șimei; și dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.

¹⁵ Și au adunat pe frații lor și s-au sfințit și au venit, conform poruncii împăratului, prin cuvintele DOMNULUI, să curețe casa DOMNULUI.

¹⁶ Și preoții au intrat în partea interioară a casei DOMNULUI, să o curețe; și au scos afară toată necurăția pe care au găsit-o în templul DOMNULUI, în curtea casei DOMNULUI. Și leviții au luat-o pentru a o duce afară la pâraul Chedron.

¹⁷ Și ei au început să sfințească în ziua întâi a lunii întâi; și în a opta zi a lunii au venit la porticul DOMNULUI, astfel au sfințit casa DOMNULUI în opt zile; și în a șaisprezecea zi a lunii întâi au terminat.

¹⁸ Atunci au mers la împăratul Ezechia și au spus: Am curățat toată casa DOMNULUI și altarul ofrandei arse, cu toate vasele lui, masa pâinii punerii înainte, cu toate vasele ei.

¹⁹ Mai mult, toate vasele, pe care împăratul Ahaz, în domnia lui, le-a aruncat în fărădelegea lui, le-am pregătit și sfințit și, iată, ele sunt înaintea altarului DOMNULUI.

²⁰ Atunci împăratul Ezechia s-a ridicat devreme și a strâns pe conducătorii cetății și a urcat la casa DOMNULUI.

²¹ Și au adus șapte tauri și șapte berbeci și șapte miei și șapte țapi, pentru o ofrandă de păcat pentru împărăție și pentru sanctuar și pentru Iuda. Și a poruncit preoților, fiii lui Aaron, să îi ofere pe altarul DOMNULUI.

²² Astfel au ucis taurii, și preoții au primit sângele și l-au stropit pe altar; la fel, după ce au ucis berbecii, au stropit sângele pe altar; au ucis de asemenea miei și au stropit sângele pe altar.

²³ Și au adus țapii pentru ofranda de păcat înaintea împăratului și a adunării; și au pus mâinile lor peste ei,

²⁴ Și preoții i-au ucis și au făcut împăcare cu sângele lor pe altar, să facă o ispășire pentru întregul Israel, fiindcă împăratul a poruncit ca ofranda arsă și ofranda pentru păcat să fie făcută pentru întregul Israel.

²⁵ Și a pus pe leviți în casa DOMNULUI cu chimvale, cu psalterioane și cu harpe, conform poruncii lui David și a lui Gad, văzătorul împăratului, și a profetului Natan, fiindcă astfel era porunca DOMNULUI prin profeții lui.

²⁶ Și leviții au stat în picioare cu instrumentele lui David, și preoții cu trâmbițele.

²⁷ Și Ezechia a poruncit să fie adusă ofrandă arsă pe altar. Și când ofranda arsă a început, cântarea DOMNULUI a început de asemenea cu trâmbițe și cu instrumentele rânduite de David, împăratul lui Israel.

²⁸ Și toată adunarea s-a închinat și cântăreții au cântat și trâmbițașii au sunat, și toate acestea au continuat până la terminarea ofrandei arse.

²⁹ Și când au terminat ofranda, împăratul și toți cei care erau prezenți cu el s-au prosternat și s-au închinat.

³⁰ Mai mult, împăratul Ezechia și prinții au poruncit leviților să cânte laudă DOMNULUI cu cuvintele lui David și ale lui Asaf, văzătorul. Și au cântat laude cu veselie și și-au plecat capetele și s-au închinat.

³¹ Atunci Ezechia a răspuns și a zis: Acum v-ați sfințit DOMNULUI, apropiați-vă și aduceți sacrificii și ofrande de mulțumire în casa DOMNULUI. Și

adunarea a adus sacrificii și ofrande de mulțumire; și atâția câți au avut o inimă binevoitoare au adus ofrande arse.

³² Și numărul ofrandelor arse, pe care adunarea le-a adus, a fost de șaptezeci de tauri, o sută de berbeci și două sute de miei, toate acestea au fost pentru ofrandă arsă DOMNULUI.

³³ Și lucrurile sfințite erau șase sute de boi și trei mii de oi.

³⁴ Dar preoții erau prea puțini, astfel încât nu puteau să jupoaie toate ofrandele arse, de aceea frații lor, leviții, i-au ajutat până când munca s-a terminat și până când ceilalți preoți s-au sfințit; fiindcă leviții erau mai integri în inimă să se sfințească, decât preoții.

³⁵ Și de asemenea ofrandele arse erau din abundență, cu grăsimea ofrandelor de pace și a darurilor de băutură pentru fiecare ofrandă arsă. Astfel serviciul casei DOMNULUI a fost pus în ordine.

³⁶ Și Ezechia s-a bucurat împreună cu tot poporul, că Dumnezeu a pregătit poporul, fiindcă lucrul a fost făcut îndată.

30

¹ Și Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori de asemenea lui Efraim și lui Manase, ca să vină la casa DOMNULUI, la Ierusalim, să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel.

² Fiindcă împăratul ținuse sfat împreună cu prinții lui și toată adunarea în Ierusalim, să țină paștele în a doua lună.

³ Fiindcă nu îl puteau ține în acel timp, pentru că preoții nu se sfințiseră destul, nici poporul nu se adunase la Ierusalim.

⁴ Și acest lucru a plăcut împăratului și întregii adunări.

⁵ Astfel au întemeiat o hotărâre să vestească în tot Israelul, de la Beer-Seba chiar până la Dan, să vină să țină paștele pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel, la Ierusalim, fiindcă nu îl făcuseră de mult timp în acest fel precum era scris.

⁶ Astfel alergătorii au mers cu scrisorile de la împărat și prinții lui prin tot Israelul și Iuda și au spus conform poruncii împăratului: Voi copii ai lui Israel, întoarceți-vă din nou la DOMNUL Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel, și el se va întoarce la rămășița voastră, care a scăpat din mâna împăraților Asiriei.

⁷ Și nu fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, care au încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeu părinților voștri, pe care de aceea i-a dat pustiirii, precum vedeți.

⁸ Și nu fiți îndărătnici, cum au fost părinții voștri, ci supuneți-vă DOMNULUI și intrați în sanctuarul său, pe care l-a sfințit pentru totdeauna; și serviți DOMNULUI Dumnezeu vostru, pentru ca înverșunarea furiei lui să se întoarcă de la voi.

⁹ Căci dacă vă întoarceți din nou la DOMNUL, frații voștri și copiii voștri vor găsi mângâiere înaintea celor care i-au adus în captivitate, astfel ca ei să se întoarcă în această țară, căci DOMNUL Dumnezeu vostru este cu har și milostiv și nu își va întoarce fața de la voi, dacă vă întoarceți la el.

¹⁰ Astfel alergătorii au trecut din cetate în cetate prin țara lui Efraim și a lui Manase chiar până la Zabulon, dar au râs de ei în batjocură și i-au batjocorit.

¹¹ Totuși unii din Așer și Manase și din Zabulon s-au umilit și au venit la Ierusalim.

¹² De asemenea în Iuda, planul mâinii lui Dumnezeu a fost să le dea o singură inimă pentru a împlini porunca împăratului și a prinților, prin cuvântul DOMNULUI.

¹³ Și mult popor s-a adunat la Ierusalim pentru a ține sărbătoarea azimelor în a doua lună; era o foarte mare adunare.

¹⁴ Și s-au ridicat și au îndepărtat altarele care erau în Ierusalim și toate altarele pentru tămâie le-au îndepărtat și le-au aruncat în pârauul Chedron.

¹⁵ Atunci au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii a doua, și preoții și leviții s-au rușinat și s-au sfințit și au adus ofrandele arse în casa DOMNULUI.

¹⁶ Și au stat în picioare în locul lor, după felul lor, conform legii lui Moise, omul lui Dumnezeu; preoții au stropit sângele pe care l-au primit din mâna leviților.

¹⁷ Fiindcă erau mulți în adunare care nu erau sfințiți, de aceea leviții aveau porunca să înjunghie paștele pentru fiecare ce nu era curat, să îi sfințească pentru DOMNUL.

¹⁸ Fiindcă o mulțime de oameni: mulți din Efraim și Manase, Isahar și Zabulon, nu se curătasera, totuși au mâncat paștele în alt fel decât era scris. Dar Ezechia s-a rugat pentru ei, spunând: DOMNUL cel bun să ierte pe fiecare

¹⁹ Ce își pregătește inima să caute pe Dumnezeu, DOMNUL Dumnezeuul părinților lui, chiar dacă nu este curățat conform curățirii sanctuarului.

²⁰ Și DOMNUL a dat ascultare lui Ezechia și a vindecat poporul.

²¹ Și copiii lui Israel care erau prezenți la Ierusalim au ținut sărbătoarea azimelor șapte zile, cu mare veselie; și leviții și preoții au lăudat pe DOMNUL zi de zi, cântând cu instrumente puternice DOMNULUI.

²² Și Ezechia a vorbit cu mângâiere inimii tuturor leviților care învățau pe alții buna cunoaștere a DOMNULUI; și au mâncat în toată sărbătoarea de șapte zile, aducând ofrande de pace și făcând mărturisire DOMNULUI Dumnezeuul părinților lor.

²³ Și întreaga adunare a ținut sfat să țină alte șapte zile; și au ținut alte șapte zile cu veselie.

²⁴ Fiindcă Ezechia împăratul lui Iuda a dat adunării o mie de tauri și șapte mii de oi; și prinții au dat adunării o mie de tauri și zece mii de oi; și un mare număr de preoți s-au sfințit.

²⁵ Și toată adunarea lui Iuda, cu toți preoții și leviții și toată adunarea care a venit din Israel și străinii care au venit din țara lui Israel și care locuiau în Iuda, s-au bucurat.

²⁶ Astfel a fost o mare bucurie în Ierusalim, căci din timpul lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu a fost ceva asemănător în Ierusalim.

²⁷ Atunci preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat poporul; și vocea lor s-a auzit și rugăciunea lor s-a ridicat la locul lui sfânt de locuit, la cer.

31

¹ Și, când toate acestea au fost terminate, tot Israelul, care era prezent, a plecat la cetățile lui Iuda și a spart idolii în bucăți și a retezat dumbrăvile și a dărâmat înălțimile și altarele din tot Iuda și Benjamin, de asemenea în Efraim și în Manase, până când le-au distrus în întregime pe toate. Apoi toți copiii lui Israel s-au întors, fiecare om la stăpânirea lui, în propriile lor cetăți.

² Și Ezechia a numit rândurile preoților și leviților după rândurile lor; fiecare om conform serviciului său, preoții și leviții pentru ofrande arse și ofrande de pace, să servească și să aducă mulțumiri și să laude în porțile taberelor DOMNULUI.

³ A rânduit de asemenea porția împăratului din averea lui pentru ofrande arse, adică, pentru ofrandele de dimineață și de seară și ofrandele pentru

sabate și pentru lunile noi și pentru sărbătorile rânduite, precum este scris în legea DOMNULUI.

⁴ Mai mult, el a poruncit poporului, care locuia în Ierusalim, să dea porția preoților și leviților, ca să fie încurajați în legea DOMNULUI.

⁵ Și imediat ce a ieșit porunca, copiii lui Israel au adus din abundență primele roade din grâne, vin și untdelemn și miere și din tot venitul câmpului; și zeciuala tuturor lucrurilor au adus-o din abundență.

⁶ Și copiii lui Israel și Iuda, care locuiau în cetățile lui Iuda, de asemenea au adus zeciuala din boi și oi și zeciuala din lucrurile sfinte, sfințite DOMNULUI Dumnezeu lor, și le-au așezat în grămezi.

⁷ În a treia lună au început să pună temelia grămezilor și le-au terminat în a șaptea lună.

⁸ Și când Ezechia și prinții au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe DOMNUL și pe poporul său, Israel.

⁹ Atunci Ezechia a întrebat pe prinți și pe leviți referitor la grămezi.

¹⁰ Și Azaria, mai marele preot din casa lui Țadoc, i-a răspuns și a zis: De când poporul a început să aducă ofrande în casa DOMNULUI, am avut destul să mîncăm și a rămas mult, fiindcă DOMNUL a binecuvântat pe poporul său; și ceea ce a rămas este această mare bogăție.

¹¹ Atunci Ezechia a poruncit să pregătească, în casa DOMNULUI, cămări; și ei le-au pregătit,

¹² Și au adus ofrandele și zeciuielile și lucrurile dedicate cu credincioșie, peste care Conania, levitul, era conducător, iar Șimei, fratele său, era al doilea.

¹³ Și Iehiel și Azazia și Nahat și Asael și Ierimot și Iozabad și Eliel și Ismachia și Mahat și Benaia, erau supraveghetori sub mâna lui Conania și Șimei, fratele său, la porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria, conducătorul casei lui Dumnezeu.

¹⁴ Și Core, fiul lui Imna, levitul, portarul spre est, era peste ofrandele de bunăvoie ale lui Dumnezeu, pentru a distribui darurile DOMNULUI și lucrurile preasfinte.

¹⁵ Și sub mâna lui erau Eden și Miniamin și Ieșua și Șemaia, Amaria și Șecania, în cetățile preoților, în serviciul lor de încredere, ca să dea fraților lor după cete, celui mai mare, ca și celui mai mic,

¹⁶ În afară de cei de parte bărbătească înscriși în genealogie, de la vârsta de trei ani în sus, tuturor celor care intrau în casa Domnului, după datoria cerută de fiecare zi, pentru serviciul lor, în îndatoririle lor, după cetele lor;

¹⁷ Tot așa preoților înscriși după casele lor părintești, și leviților, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, în îndatoririle lor, după cetele lor;

¹⁸ Și tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, și fiilor lor, și ficelilor lor, întregii adunări a celor înscriși în genealogie, pentru că în credincioșia lor s-au sfințit pe ei înșiși, ca să fie sfinți.

¹⁹ Și pentru fiii lui Aaron, preoții, care erau în ținuturile din împrejurimile cetăților lor, în fiecare cetate erau bărbați chemați pe nume, ca să dea porții tuturor celor de parte bărbătească dintre preoți și tuturor care erau socotiți în genealogii, printre leviți.

²⁰ Și astfel a făcut Ezechia prin tot Iuda și a lucrat ceea ce era bun și drept înaintea DOMNULUI Dumnezeu său.

²¹ Și în fiecare lucrare pe care a început-o în serviciul casei lui Dumnezeu, și în lege și în porunci, pentru a căuta pe Dumnezeu său, a făcut-o cu toată inima sa și a prosperat.

32

¹ După aceste lucruri și întemeierea lor, Sanherib, împăratul Asiriei, a venit și a intrat în Iuda și a așezat tabăra împotriva cetăților întărite și se hotărî a le lua pentru el însuși.

² Și când Ezechia a văzut că Sanherib a venit și că era hotărât să lupte împotriva Ierusalimului,

³ A ținut sfat cu prinții lui și războinicii lui să oprească apele izvoarelor care erau în afara cetății, și ei l-au ajutat.

⁴ Astfel s-a adunat mult popor, care a oprit toate izvoarele și pârâul care trecea prin mijlocul țării, spunând: De ce să vină împăratul Asiriei și să găsească multă apă?

⁵ De asemenea s-a întărit și a construit tot zidul care era dărâmat și l-a ridicat până la turnuri și un alt zid în afară și a reparat Milo în cetatea lui David și a făcut lănci și scuturi în abundență.

⁶ Și a așezat căpetenii de război pe popor și i-a adunat la el în strada porții cetății și le-a vorbit inimilor, spunând:

⁷ Fiți tari și curajoși, nu vă temeți nici nu vă descurajați din cauza împăratului Asiriei, nici din cauza întregii mulțimi care este cu el, fiindcă sunt mai mulți cu noi decât cu el;

⁸ Cu el este un braț de carne, dar cu noi este DOMNUL Dumnezeu nostru să ne ajute și să lupte bătăliile noastre. Și poporul s-a sprijinit pe cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.

⁹ După aceasta, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimis pe servitorii lui la Ierusalim, (dar el însuși a asediat Lachis și toată puterea lui cu el), la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la tot Iuda care era la Ierusalim, spunând:

¹⁰ Astfel spune Sanherib, împăratul Asiriei: În ce vă încredeți, că stați asediați în Ierusalim?

¹¹ Nu v-a convins Ezechia să vă dați morții prin foame și sete, spunând: DOMNUL Dumnezeu nostru ne va elibera din mâna împăratului Asiriei?

¹² Nu a îndepărtat același Ezechia înălțimile și altarele lui și a poruncit lui Iuda și Ierusalimului, spunând: Vă veți închina înaintea unui singur altar și veți arde tămâie pe el?

¹³ Nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor din alte țări? Au fost dumnezeii națiunilor acelor țări în stare în vreun fel să elibereze țările lor din mâna mea?

¹⁴ Cine a fost în stare, printre toți dumnezeii acelor națiuni pe care părinții mei le-au nimicit în întregime, să elibereze poporul lui din mâna mea, încât Dumnezeu vostru să fie în stare să vă elibereze din mâna mea?

¹⁵ Și acum nu lăsați pe Ezechia să vă înșele sau să vă convingă în acest fel, nici să nu îl credeți, fiindcă niciun dumnezeu al vreunei națiuni sau împărății nu a fost în stare să elibereze pe poporul său din mâna mea și din mâna părinților mei, cu cât mai puțin Dumnezeu vostru vă va elibera din mâna mea!

¹⁶ Și servitorii lui au vorbit și mai mult împotriva DOMNULUI Dumnezeu și împotriva servitorului său, Ezechia.

¹⁷ El a scris de asemenea scrisori să defaime pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel și să vorbească împotriva lui, spunând: Precum dumnezeii națiunilor altor țări nu au eliberat poporul lor din mâna mea, tot astfel Dumnezeu lui Ezechia nu va elibera pe poporul său din mâna mea.

18 Atunci au strigat cu voce tare în limba evreilor către poporul din Ierusalim care era pe zid, să îi înspăimânte și să îi tulbure, ca să poată lua cetatea.

19 Și au vorbit împotriva Dumnezeului Ierusalimului, ca împotriva dumnezeilor oamenilor pământului, cei făcuți prin lucrarea mâinilor omului.

20 Și din această cauză împăratul Ezechia și profetul Isaia, fiul lui Amot, s-au rugat și au strigat către cer.

21 Și DOMNUL a trimis un înger, care a stârpit pe toți războinicii viteji și conducătorii și căpeteniile din tabăra împăratului Asiriei. Astfel el s-a întors cu rușine pe față în propria lui țară. Și când a intrat în casa dumnezeului său, cei care au ieșit din propriile lui adâncuri l-au ucis acolo cu sabia.

22 Astfel DOMNUL a salvat pe Ezechia și pe locuitorii Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din mâna tuturor celorlalți și i-a călăuzit de fiecare parte.

23 Și mulți au adus ofrande DOMNULUI la Ierusalim și daruri lui Ezechia, împăratul lui Iuda, astfel încât el a fost preamărit înaintea ochilor tuturor națiunilor de atunci înainte.

24 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte și s-a rugat DOMNULUI, iar el i-a vorbit și i-a dat un semn.

25 Dar Ezechia nu a răsplătit conform bunătății făcute lui, fiindcă inima lui s-a înălțat; de aceea a fost furie asupra lui și asupra lui Iuda și Ierusalimului.

26 Totuși Ezechia s-a umilit pentru mândria din inima lui, deopotrivă el și locuitorii Ierusalimului, astfel încât furia DOMNULUI nu a venit asupra lor în zilele lui Ezechia.

27 Și Ezechia a avut foarte multe bogății și onoare; și și-a făcut tezaure pentru argint și pentru aur și pentru pietre prețioase și pentru mirodenii și pentru scuturi și pentru tot felul de bijuterii de dorit;

28 Depozite de asemenea pentru venitul din grâne și vin și untdelemn, și iesle pentru tot felul de animale și îngrădituri pentru turme.

29 Mai mult, și-a făcut cetăți și averi de turme și cirezi din abundență: fiindcă Dumnezeu i-a dat foarte multă bogăție.

30 Și Ezechia, el însuși, a oprit cursul superior al apei Ghihon și l-a adus drept în jos spre partea de vest a cetății lui David. Și Ezechia a prosperat în toate lucrările lui.

31 Totuși în privința ambasadorilor prinților Babilonului, care au trimis la el să întrebe despre minunea care a fost făcută în țară, Dumnezeu l-a părăsit, să îl încerce, ca să cunoască tot ceea ce era în inima lui.

32 Și restul faptelor lui Ezechia și bunătatea lui, iată, sunt scrise în viziunea profetului Isaia, fiul lui Amot, și în cartea împăraților lui Iuda și Israel.

33 Și Ezechia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în cel mai însemnat dintre mormintele fiilor lui David; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului l-au onorat la moartea lui. Și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

33

1 Manase era în vârstă de doisprezece ani când a început să domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim,

2 Dar a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor, pe care DOMNUL i-a alungat dinaintea copiilor lui Israel.

³ Fiindcă a construit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le dădărase și a ridicat altare pentru Baali și a pus idoli în dumbrăvi și s-a închinat întregii oștiri a cerului și le-a servit.

⁴ De asemenea a construit altare în casa DOMNULUI, despre care DOMNUL a spus: În Ierusalim va fi numele meu pentru totdeauna.

⁵ Și a construit altare pentru toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI.

⁶ Și a făcut pe copiii lui să treacă prin foc în valea fiului lui Hinom, de asemenea a dat atenție timpurilor și a folosit descântări și a folosit vrăjitorie și a lucrat cu un demon și cu vrăjitori, a lucrat mult rău înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la mânie.

⁷ Și a pus un chip cioplit, idolul pe care l-a făcut, în casa lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu i-a spus lui David și lui Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am ales înaintea tuturor triburilor lui Israel, îmi voi pune numele pentru totdeauna,

⁸ Și nu voi mai îndepărta piciorul lui Israel din țara pe care am rânduit-o pentru părinții voștri; numai să ia seama să facă tot ceea ce le-am poruncit, conform întregii legi și a statutelor și rânduielilor date prin mâna lui Moise.

⁹ Astfel Manase a făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să rătăcească și să facă mai rău decât păgânii, pe care DOMNUL i-a nimicit înaintea copiilor lui Israel.

¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit lui Manase și poporului său, dar ei au refuzat să dea ascultare.

¹¹ De aceea DOMNUL a adus asupra lor pe căpeteniile oștirii împăratului Asiriei, care l-au luat pe Manase dintre spini și l-au legat cu lanțuri și l-au dus în Babilon.

¹² Și când a fost în necaz a căutat pe DOMNUL Dumnezeuul său și s-a umilit mult înaintea Dumnezeului părinților lui,

¹³ Și i s-a rugat, iar el s-a lăsat înduplecat de el și a auzit cererile lui și l-a adus din nou la Ierusalim în împărăția sa. Atunci Manase a cunoscut că DOMNUL, el este Dumnezeu.

¹⁴ Și după aceasta a construit un zid în afara cetății lui David, pe partea de vest a Ghihonului, în vale, chiar la intrarea Porții Peștelui și a încercuit Ofelul și i-a ridicat o foarte mare înălțime și a pus căpetenii de război în toate cetățile întărite din Iuda.

¹⁵ Și a îndepărtat dumnezeii străini și idolul din casa DOMNULUI și toate altarele pe care le-a construit în muntele casei DOMNULUI și în Ierusalim și le-a aruncat afară din cetate.

¹⁶ Și a reparat altarul DOMNULUI și a sacrificat pe el ofrande de pace și ofrande de mulțumire și a poruncit lui Iuda să servească DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel.

¹⁷ Cu toate acestea poporul a sacrificat încă pe înălțimi, dar numai DOMNUL Dumnezeuul lor.

¹⁸ Și restul faptelor lui Manase și rugăciunea lui către Dumnezeuul său și cuvintele văzătorilor care i-au vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel.

¹⁹ Rugăciunea lui de asemenea și cum Dumnezeu s-a lăsat înduplecat de el și tot păcatul lui și fărădelegea lui și locurile pe care a construit înălțimi și a pus idoli în dumbrăvi și chipuri cioplite, înainte să fie umilit, iată, sunt scrise printre spusese văzătorilor.

²⁰ Astfel Manase a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în propria lui casă; și Amon, fiul său, a domnit în locul său.

²¹ Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim.

²² Dar el a făcut rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum a făcut Manase, tatăl său, fiindcă Amon a sacrificat tuturor chipurilor cioplite pe care Manase, tatăl său, le-a făcut și le-a servit;

²³ Și nu s-a umilit înaintea DOMNULUI, precum se umilise tatăl său, Manase; ci Amon a încălcat legea din ce în ce mai mult.

²⁴ Și servitorii lui s-au răzvrătit împotriva lui și l-au ucis în propria lui casă.

²⁵ Dar poporul țării i-a ucis pe toți cei care s-au răzvrătit împotriva împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe fiul său, Iosia, împărat în locul său.

34

¹ Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit în Ierusalim treizeci și unu de ani.

² Și a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în căile tatălui său, David, și nu s-a abătut nici l-a dreapta, nici la stânga.

³ Fiindcă în al optulea an al domniei lui, în timp ce era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeuul tatălui său, David; și în al doisprezecelea an a început să curețe Iuda și Ierusalimul de înălțimi și de dumbrăvi și de chipuri cioplite și de chipuri turnate.

⁴ Și au dărâmat altarele Baalilor în prezența sa, și le-a retezat chipurile care erau deasupra lor; și dumbrăvile și chipurile cioplite și chipurile turnate le-a spart în bucăți și le-a făcut praf și le-a împărțiat pe mormintele celor care le sacrificaseră lor.

⁵ Și a ars oasele preoților pe altarele lor și a curățat Iuda și Ierusalimul.

⁶ Și astfel a făcut în cetățile lui Manase și Efraim și Simeon, chiar până la Neftali, cu armele lor de jur împrejur.

⁷ Și după ce a dărâmat altarele și dumbrăvile și a prefăcut chipurile cioplite în praf și a retezat toți idolii din toată țara lui Israel, s-a întors în Ierusalim.

⁸ Și, în al optsprezecelea an al domniei lui, după ce a curățat țara și casa, a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, și pe Maaseia, guvernatorul cetății, și pe Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să repare casa DOMNULUI Dumnezeuul său.

⁹ Și când au venit la Hilchia, marele preot, au dat banii care au fost aduși în casa lui Dumnezeu, banii pe care leviții, care păzeau ușile, i-au adunat din mâna lui Manase și Efraim și din toată rămășița lui Israel și din tot Iuda și Benjamin; și s-au întors la Ierusalim.

¹⁰ Și i-au pus în mâna lucrătorilor care aveau supravegherea casei DOMNULUI și i-au dat lucrătorilor care lucrau în casa DOMNULUI, să întărească și să repare casa;

¹¹ I-au dat tâmplarilor și constructorilor, ca să cumpere piatră tăiată, și lemnărie pentru încheieturi și să pună podele caselor pe care împărații lui Iuda le-au distrus.

¹² Și bărbații au lucrat cu credincioșie, și supraveghetorii lor erau leviții Iahat și Obadia, fiii lui Merari; și Zaharia și Meșulam, dintre fiii chehatiților, pentru a înainta lucrul; și alții dintre leviți, toți care cunoșteau instrumentele de muzică.

¹³ De asemenea ei erau peste purtătorii de poveri și erau supraveghetori ai tuturor celor care făceau lucrarea oricărui serviciu; și dintre leviți erau scribi și administratori și portari.

¹⁴ Și când au adus banii care au fost aduși în casa DOMNULUI, preotul Hilchia a găsit o carte a legii DOMNULUI, dată de Moise.

¹⁵ Și Hilchia a răspuns și a zis lui Șafan, scribul: Am găsit cartea legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia a dat cartea lui Șafan.

¹⁶ Și Șafan a dus împăratului cartea și a adus înapoi cuvântul împăratului, spunând: Tot ce a fost încredințat servitorilor tăi, să facă.

¹⁷ Și au adunat banii care s-au găsit în casa DOMNULUI și i-au dat în mâna supraveghetorilor și în mâna lucrătorilor.

¹⁸ Atunci Șafan, scribul, a spus împăratului, zicând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

¹⁹ Și s-a întâmplat, când împăratul a auzit cuvintele legii, că și-a sfâșiat hainele.

²⁰ Și împăratul a poruncit lui Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan; și lui Abdon, fiul lui Mica; și lui Șafan, scribul; și lui Asaia, un servitor al împăratului, spunând:

²¹ Duceți-vă și cercetați de la DOMNUL pentru mine și pentru cei ce au rămas în Israel și în Iuda, referitor la cuvintele cărții care a fost găsită: fiindcă mare este furia DOMNULUI turnată asupra noastră, deoarece părinții noștri nu au ținut cuvântul DOMNULUI, să facă după tot ce este scris în această carte.

²² Și Hilchia și cei pe care împăratul îi rânduisese, au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Hasra, păzitorul garderobei (acum ea locuia în Ierusalim în școala profetilor); și i-au vorbit în felul acela.

²³ Și ea le-a răspuns: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Spuneți bărbatului care v-a trimis la mine:

²⁴ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul peste acest loc și peste locuitorii lui, toate blestemele care sunt scrise în cartea pe care au citit-o înaintea împăratului lui Iuda;

²⁵ Pentru că m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate lucrările mâinilor lor, de aceea furia mea va fi turnată peste acest loc și nu se va stinge.

²⁶ Și cât despre împăratul lui Iuda, care a trimis să cerceteze de la DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel referitor la cuvintele pe care le-ai auzit:

²⁷ Pentru că inima ta s-a înmuiat și te-ai umilit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele lui împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui și te-ai umilit înaintea mea și ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea mea, chiar eu însumi te-am auzit, spune DOMNUL.

²⁸ Iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat la mormântul tău în pace și nu vor vedea ochii tăi tot răul care îl voi aduce peste acest loc și peste locuitorii lui. Astfel ei au adus înapoi cuvânt împăratului.

²⁹ Atunci împăratul a trimis și a adunat pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.

³⁰ Și împăratul a plâns în casa DOMNULUI, el și toți bărbatii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului și preoții și leviții și tot poporul, mari și mici; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului care s-a găsit în casa DOMNULUI.

³¹ Și împăratul a stat în picioare în locul său și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI, să umble după DOMNUL și să țină poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lui și cu tot sufletul lui, să împlinească toate cuvintele legământului scrise în această carte.

³² Și a făcut ca toți cei care erau prezenți în Ierusalim și în Beniamin să stea în picioare la acesta. Și locuitorii Ierusalimului au făcut conform legământului lui Dumnezeu, Dumnezeuul părinților lor.

³³ Și Iosia a îndepărtat toate urâciunile din toate țările care aparțineau de copiii lui Israel și a făcut pe toți cei care erau prezenți în Israel să servească, să servească pe DOMNUL Dumnezeu lor. Și în toate zilele lui nu s-au depărtat de la a urma pe DOMNUL, Dumnezeuul părinților lor.

35

¹ Mai mult, Iosia a ținut paștele DOMNULUI în Ierusalim; și au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii întâi.

² Și a așezat preoții în sarcinile lor și i-a încurajat în serviciul casei DOMNULUI.

³ Și a spus leviților care învățau pe tot Israelul, care erau sfinți DOMNULUI: Puneți chivotul sfânt în casa pe care Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, a construit-o; aceasta să nu fie o povară pe umerii voștri, serviți acum DOMNULUI Dumnezeuul vostru și poporului său Israel,

⁴ Și pregătiți-vă după casele părinților voștri, după rândurile voastre, conform cu scrierea lui David, împăratul lui Israel, și conform cu scrierea lui Solomon, fiul său.

⁵ Și stați în picioare în locul sfânt după cetele caselor părintești ale fraților voștri ale poporului și după ceata caselor leviților.

⁶ Astfel să înjunghiați paștele și să vă sfințiți și să pregătiți pe frații voștri, ca ei să facă după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise.

⁷ Și Iosia a dat poporului miei și iezi din turmă, toți pentru ofrandele de paște, pentru toți cei prezenți, până la numărul de treizeci de mii și trei mii de tauri, aceștia erau din averea împăratului.

⁸ Și prinții lui au dat de bunăvoie poporului, preoților și leviților: Hilchia și Zaharia și Iehiel, conducători ai casei lui Dumnezeu, au dat preoților pentru ofrandele de paște două mii șase sute de viței și trei sute de boi.

⁹ Conania de asemenea și Semaia și Natanael, frații săi, și Hașabia și Ieiel și Iozabad, mai marii leviților, au dat leviților pentru ofrandele de paște cinci mii de viței și cinci sute de boi.

¹⁰ Astfel serviciul a fost pregătit și preoții au stat în picioare la locul lor și leviții în rândurile lor, conform poruncii împăratului.

¹¹ Și au înjunghiat paștele și preoții au stropit sângele din mâinile lor și leviții le-au jupuit.

¹² Și au îndepărtat ofrandele arse, ca să dea conform cu cetele familiilor poporului, pentru a oferi DOMNULUI, precum este scris în cartea lui Moise. Și tot așa au făcut cu boii.

¹³ Și au prăjit paștele cu foc, conform cu rânduiala, dar celelalte ofrande sfinte le-au fiert în oale și în căldări și în tigăi și le-au împărțit în grabă la tot poporul.

¹⁴ Și după aceasta au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiindcă preoții, fiii lui Aaron, au fost ocupați cu aducerea ofrandelor arse și cu grăsimea, până noaptea; de aceea leviții au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiii lui Aaron.

¹⁵ Și cântăreții, fiii lui Asaf, erau la locul lor, conform poruncii lui David și Asaf și Heman și Iedutun, văzătorul împăratului; și portarii așteptau la fiecare poartă; nu se depărtau din serviciul lor, fiindcă frații lor, leviții, pregăteau pentru ei.

¹⁶ Astfel, tot serviciul DOMNULUI a fost pregătit în aceeași zi, pentru a ține paștele și pentru a aduce ofrande arse pe altarul DOMNULUI, conform poruncii împăratului Iosia.

¹⁷ Și copiii lui Israel, care erau prezenți, au ținut paștele în acel timp și sărbătoarea azimelor șapte zile.

¹⁸ Și nu a fost ținut paște ca acela din zilele profetului Samuel; niciunul dintre toți împărații lui Israel nu au ținut un astfel de paște, precum a ținut Iosia; și preoții și leviții și tot Iuda și Israelul, care au fost prezenți, și locuitorii Ierusalimului.

¹⁹ Acest paște a fost ținut în al optsprezecelea an al domniei lui Iosia.

²⁰ După toate acestea, după ce Iosia a pregătit templul, Neco, împăratul Egiptului, a urcat să lupte împotriva Carchemișului, la Eufurat; și Iosia a ieșit împotriva lui.

²¹ Dar el a trimis ambasadori la el, spunând: Ce am eu a face cu tine, tu împărat al lui Iuda? Eu nu vin împotriva ta în această zi, ci împotriva casei cu care am război, fiindcă Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc, ferește-te să te opui lui Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească.

²² Cu toate acestea Iosia a refuzat să își întoarcă fața de la el, ci s-a deghizat, ca să lupte cu el; și nu a dat ascultare cuvintelor lui Neco, din gura lui Dumnezeu, și a venit să lupte în valea Meghido.

²³ Și arcașii au tras spre împăratul Iosia; și împăratul a spus servitorilor lui: Luați-mă deoparte, fiindcă sunt grav rănit.

²⁴ Și servitorii lui l-au scos din car și l-au pus în al doilea car pe care îl avea; și l-au adus la Ierusalim și el a murit și a fost îngropat într-unul dintre mormintele părinților săi. Și tot Iuda și Ierusalimul au jelit pentru Iosia.

²⁵ Și Ieremia a plâns pentru Iosia și toți cântăreții și cântărețele au vorbit despre Iosia în plângerile lor până în această zi și le-au făcut o rânduială în Israel, și, iată, ele sunt scrise în plângeri.

²⁶ Și restul faptelor lui Iosia și bunătatea lui, conform cu cele scrise în legea DOMNULUI,

²⁷ Și faptele lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36

¹ Atunci poporul țării a luat pe Ioahaz, fiu lui Iosia, și l-a făcut împărat, în locul tatălui său, în Ierusalim.

² Ioahaz era în vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească și a domnit trei luni în Ierusalim.

³ Și împăratul Egiptului l-a dat jos la Ierusalim și a condamnat țara la o sută de talanți de argint și un talant de aur.

⁴ Și împăratul Egiptului a făcut pe Eliachim, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim și i-a schimbat numele în Ioiachim. Și Neco a luat pe Ioahaz, fratele său, și l-a dus în Egipt.

⁵ Ioiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim; și el a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul său.

⁶ Împotriva lui a urcat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și l-a legat în lanțuri, pentru a-l duce la Babilon.

⁷ Și Nebucadnețar a dus din vasele casei DOMNULUI la Babilon și le-a pus în templul său la Babilon.

⁸ Și restul faptelor lui Ioiachim și urâciunile lui pe care le-a făcut și ceea ce s-a găsit împotriva lui, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Israel și Iuda; și Ioiachim, fiul său, a domnit în locul său.

⁹ Ioiachim era în vârstă de opt ani când a început să domnească și a domnit trei luni și zece zile în Ierusalim; și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI.

¹⁰ Și când anul s-a terminat, împăratul Nebucadnețar a trimis și l-a adus la Babilon, cu vasele bune ale casei DOMNULUI și a făcut pe Zedechia, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim.

¹¹ Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim.

¹² Și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeuul său și nu s-a umilit înaintea profetului Ieremia, care vorbea din gura DOMNULUI.

¹³ Și el de asemenea s-a răzvrătit împotriva împăratului Nebucadnețar, care l-a făcut să jure pe Dumnezeu; dar și-a înțepenit gâtul și și-a împietrit inima pentru a nu se întoarce la DOMNUL Dumnezeuul lui Israel.

¹⁴ Mai mult, toți mai marii preoților au călcat foarte mult legea, după toate urâciunile păgânilor; și au spurcat casa DOMNULUI, pe care el o sfințise în Ierusalim.

¹⁵ Și DOMNUL Dumnezeuul părinților lor a trimis la ei prin mesagerii lui, ridicându-i devreme și trimitându-i, deoarece a avut milă de poporul său și de locuința lui,

¹⁶ Dar ei au batjocorit pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit cuvintele lui și au înșelat pe profeții lui, până când furia DOMNULUI a izbucnit împotriva poporului său și nu a mai fost nicio vindecare.

¹⁷ De aceea el a adus asupra lor pe împăratul caldeilor, care a ucis pe tinerii lor cu sabia în casa sanctuarului lor și nu a avut milă de tânăr sau de tânără, de bătrân, sau de cel care se apleca de bătrânețe, el i-a dat pe toți în mâna lui.

¹⁸ Și toate vasele casei lui Dumnezeu, mari și mici, și tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele împăratului și a prinților lui, toate acestea el le-a adus în Babilon.

¹⁹ Și au ars casa lui Dumnezeu și au dărâmat zidul Ierusalimului și au ars toate palatele cu foc și au distrus toate vasele bune din ele.

²⁰ Și pe cei care au scăpat de sabie i-a dus la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui, până la domnia împăratului Persiei,

²¹ Pentru a împlini cuvântul DOMNULUI prin gura lui Ieremia, până când țara s-a bucurat de sabbatele ei, fiindcă atât cât a fost pustie a ținut sabbatul, pentru a împlini șaptezeci de ani.

²² Și în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să se îplinească cuvântul DOMNULUI, vorbit prin gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus, împăratul Persiei, încât a vestit prin toată împărăția sa și a pus de asemenea în scris, zicând:

²³ Astfel spune Cirus, împăratul Persiei: Toate împărățiile pământului mi le-a dat mie DOMNUL Dumnezeu; și mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este în Iuda. Cine este printre voi din tot poporul său? DOMNUL Dumnezeuul său fie cu el și să se urce la Ierusalim.

Ezra

¹ Și, în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să fie împlinit cuvântul DOMNULUI rostit prin gura lui Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus împăratul Persiei, încât el a făcut o proclamație în toată împărăția sa și a pus-o de asemenea în scris, spunând:

² Astfel zice Cirus, împăratul Persiei: DOMNUL Dumnezeuul cerului mi-a dat toate împărățiile pământului; și mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este în Iuda.

³ Cine este dintre voi din tot poporul său? Dumnezeuul său să fie cu el și să se urce la Ierusalim, care este în Iuda, și să construiască acolo casa DOMNULUI Dumnezeuului lui Israel (el este Dumnezeuul), care este în Ierusalim.

⁴ Și pe oricine rămâne, în orice loc unde el locuiește temporar, oamenii locului să îl ajute cu argint și cu aur și cu bunuri și cu animale, în afară de darul de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu care este în Ierusalim.

⁵ Atunci s-au ridicat mai marii părinților lui Iuda și lui Beniamin și preoții și leviții, împreună cu toți aceia al căror duh Dumnezeu îl ridicase, pentru a se urca să construiască acolo casa DOMNULUI care este în Ierusalim.

⁶ Și toți din împrejurul lor le-au întărit mâinile cu vase de argint, cu aur, cu bunuri și cu animale și cu lucruri prețioase, în afară de tot ce era oferit de bunăvoie.

⁷ De asemenea împăratul Cirus a scos vasele casei DOMNULUI, pe care Nebucadnețar le-a scos din Ierusalim și le-a pus în casa dumnezeilor săi;

⁸ Chiar pe acelea Cirus, împăratul Persiei, le-a scos prin mâna lui Mitredat trezorierul, și le-a numărat lui Șeșbațar, prințul lui Iuda.

⁹ Și acesta este numărul lor: treizeci de platouri de aur, o mie de platouri de argint, douăzeci și nouă de cuțite,

¹⁰ Treizeci de oale de aur, oale de argint de al doilea fel patru sute zece și alte vase o mie.

¹¹ Toate vasele de aur și de argint erau cinci mii patru sute. Pe toate acestea Șeșbațar le-a adus cu cei din captivitate care au fost aduși din Babilon la Ierusalim.

2

¹ Și aceștia sunt copiii provinciei care s-au urcat din captivitate, dintre aceia care fuseseră duși, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îi dusesese în Babilon și care s-au întors în Ierusalim și în Iuda, fiecare la cetatea sa;

² Care au venit cu Zorobabel: Ieșua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilșan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaților poporului lui Israel:

³ Copiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi.

⁴ Copiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi.

⁵ Copiii lui Arah, șapte sute șaptezeci și cinci.

⁶ Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieșua și Ioab, două mii opt sute doisprezece.

⁷ Copiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

⁸ Copiii lui Zatu, nouă sute patruzeci și cinci.

⁹ Copiii lui Zacai, șapte sute șizeci.

- 10 Copiii lui Bani, șase sute patruzeci și doi.
 11 Copiii lui Bebai, șase sute douăzeci și trei.
 12 Copiii lui Azgad, o mie două sute douăzeci și doi.
 13 Copiii lui Adonicam, șase sute șaiszeci și șase.
 14 Copiii lui Bigvai, două mii cincizeci și șase.
 15 Copiii lui Adin, patru sute cincizeci și patru.
 16 Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci și opt.
 17 Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și trei.
 18 Copiii lui Iora, o sută doisprezece.
 19 Copiii lui Hașum, două sute douăzeci și trei.
 20 Copiii lui Ghibar, nouăzeci și cinci.
 21 Copiii Betleemului, o sută douăzeci și trei.
 22 Bărbații din Netofa, cincizeci și șase.
 23 Bărbații din Anatot, o sută douăzeci și opt.
 24 Copiii Azmavetului, patruzeci și doi.
 25 Copiii Chiriat-Arimului, ai Chefirei și ai Beerotului, șapte sute patruzeci și trei.
 26 Copiii Ramei și ai Ghebei, șase sute douăzeci și unu.
 27 Bărbații din Micmas, o sută douăzeci și doi.
 28 Bărbații din Betel și Ai, două sute douăzeci și trei.
 29 Copiii lui Nebo, cincizeci și doi.
 30 Copiii lui Magbiș, o sută cincizeci și șase.
 31 Copiii celuiilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru.
 32 Copiii lui Harim, trei sute douăzeci.
 33 Copiii lui Lod, Hadid și Ono, șapte sute douăzeci și cinci.
 34 Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci și cinci.
 35 Copiii lui Senaa, trei mii șase sute treizeci.
 36 Preoții: copiii lui Iedaia, din casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei.
 37 Copiii lui İmer, o mie cincizeci și doi.
 38 Copiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte.
 39 Copiii lui Harim, o mie șaptesprezece.
 40 Leviții: Copiii lui Ieșua și Cadmiel, dintre copiii lui Hodavia, șaptezeci și patru.
 41 Cântăreții: copiii lui Asaf, o sută douăzeci și opt.
 42 Copiii portarilor: copiii lui Șalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Șobai, în total o sută treizeci și nouă.
 43 Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot,
 44 Copiii lui Cheros, copiii lui Siaha, copiii lui Padon,
 45 Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Acub,
 46 Copiii lui Hagab, copiii lui Șalmai, copiii lui Hanan,
 47 Copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar, copiii lui Reaia,
 48 Copiii lui Rețin, copiii lui Necoda, copiii lui Gazam,
 49 Copiii lui Uza, copiii lui Paseah, copiii lui Besai,
 50 Copiii lui Asna, copiii lui Meunim, copiii lui Nefusim,
 51 Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur,
 52 Copiii lui Bațlut, copiii lui Mehida, copiii lui Harșa,
 53 Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah,
 54 Copiii lui Nețiah, copiii lui Hatifa.

⁵⁵ Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Hasoferet, copiii lui Peruda,

⁵⁶ Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel,

⁵⁷ Copiii lui Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hașebaim, copiii lui Ami.

⁵⁸ Toți netinimii și copiii servitorilor lui Solomon erau trei sute nouăzeci și doi.

⁵⁹ Și aceștia au fost cei care s-au urcat de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Adan și Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor și sămânța lor, dacă ei erau din Israel:

⁶⁰ Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui Necoda, șase sute cincizeci și doi.

⁶¹ Și dintre copiii preoților: copiii lui Habaia, copiii lui Coț, copiii lui Barzilai; cel care a luat de soție pe o fiică a lui Barzilai galaaditul și s-a numit după numele lor;

⁶² Aceștia și-au căutat înregistrarea printre cei care au fost numărați prin genealogie, dar nu au fost găsiți; de aceea au fost ei, ca întinați, îndepărtați din preoție.

⁶³ Și Tirșata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până când nu se va ridica un preot cu Urim și cu Tumim.

⁶⁴ Întreaga adunare împreună era patruzeci și două de mii trei sute șazeci,

⁶⁵ În afară de servitorii lor și servitoarele lor, al căror număr era șapte mii trei sute treizeci și șapte, erau de asemenea printre ei două sute de cântăreți și cântărețe.

⁶⁶ Cailor erau șapte sute treizeci și șase; catării lor, două sute patruzeci și cinci;

⁶⁷ Cămilele lor, patru sute treizeci și cinci; măgarii lor, șase mii șapte sute douăzeci.

⁶⁸ Și unii dintre mai marii părinților, când au ajuns în casa DOMNULUI, care este în Ierusalim, au oferit de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu pentru a o ridica pe locul ei;

⁶⁹ Au dat după posibilitățile lor, în tezaurul lucrării, șazeci și unu de mii de drahme de aur și cinci mii de mine de argint și o sută de haine preoțești.

⁷⁰ Astfel preoții și leviții și unii din popor și cântăreții și portarii și netinimii au locuit în cetățile lor și tot Israelul în cetățile lor.

3

¹ Și când a venit luna a șaptea și copiii lui Israel erau în cetăți, poporul s-a adunat, ca un singur om, la Ierusalim.

² Atunci a stat în picioare Ieșua, fiul lui Ioțadac, și frații săi, preoții, și Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și frații săi și au zidit altarul Dumnezeului lui Israel, pentru a aduce pe el ofrande arse, precum este scris în legea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

³ Și au pus altarul pe temelia lui, pentru că teama era peste ei din cauza popoarelor acelor țări; și au adus pe el ofrande arse DOMNULUI, ofrande arse în fiecare dimineață și seară.

⁴ Au ținut de asemenea sărbătoarea corturilor, precum este scris și au adus ofrandele arse zilnice la număr, conform obiceiului, după cum cerea datoria fiecărei zile;

⁵ Și după aceea au adus ofranda arsă neîncetat, deopotrivă a lunilor noi și ale tuturor sărbătorilor rânduite DOMNULUI, care erau sfințite, și ale celor ce aduceau cu voia un dar de bunăvoie DOMNULUI.

⁶ Din ziua întâi a lunii a șaptea au început ei să ofere ofrande arse DOMNULUI. Dar temelia templului DOMNULUI nu fusese încă pusă.

⁷ Au dat bani de asemenea zidarilor și tâmplarilor; și mâncare și băutură și untdelemn, celor din Sidon și celor din Tîr, pentru a aduce cedri din Liban la marea din Iafu, conform permisiunii pe care o aveau de la Cirus, împăratul Persiei.

⁸ Și în anul al doilea al venirii lor la casa lui Dumnezeu în Ierusalim, în luna a doua, au început lucrarea Zorobabel, fiul lui Șealtiel și Ieșua fiul lui Ioțadac, și rămășița fraților lor, preoții și leviții și toți cei care ieșiseră din captivitate la Ierusalim; și au rânduit pe leviții de la vârsta de douăzeci de ani în sus să *supravegheze* înaintarea lucrării casei DOMNULUI.

⁹ Atunci Ieșua cu fiii săi și frații săi, Cadmiel și fiii săi, fiii lui Iuda, au stat împreună să *supravegheze* înaintarea celor ce făceau lucrarea în casa lui Dumnezeu; fiii lui Henadad, împreună cu fiii lor și frații lor, leviții.

¹⁰ Și când constructorii au pus temelia templului DOMNULUI, ei au așezat pe preoți în îmbrăcămintea lor cu trâmbițe și pe leviți, fiii lui Asaf, cu chimvale, pentru a lăuda pe DOMNUL, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.

¹¹ Și cântau împreună răspunzându-și unii altora, lăudând și dând mulțumiri DOMNULUI: Pentru că este bun, pentru că mila lui dăinuiește pentru totdeauna față de Israel. Și tot poporul a strigat cu un strigăt mare, când au lăudat pe DOMNUL, pentru că temelia casei DOMNULUI fusese pusă.

¹² Dar mulți dintre preoții și leviții și mai marii părinților, bărbați în vârstă, care văzuseră casa dintâi, când temelia acestei case a fost pusă înaintea ochilor lor au plâns cu voce tare; și mulți strigau tare de bucurie;

¹³ Astfel încât poporul nu putea deosebi zgomotul strigătului de bucurie de zgomotul plânsului poporului; căci poporul striga cu strigăt mare și zgomotul se auzea de departe.

4

¹ Și, când potrivnicii lui Iuda și Beniamin au auzit că copiii captivității au început să construiască templul pentru DOMNUL Dumnezeu lui Israel;

² Atunci au venit la Zorobabel și la mai marele părinților și le-au spus: Lăsați-ne să construim cu voi, căci noi căutăm pe Dumnezeul vostru, ca și voi; și îi sacrificăm din zilele lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.

³ Dar Zorobabel și Ieșua și ceilalți mai mari dintre părinți ai lui Israel, le-au spus: Voi nu aveți nimic a face cu noi pentru a construi o casă Dumnezeului nostru; ci noi înșine împreună vom construi DOMNULUI Dumnezeu lui Israel, precum ne-a poruncit împăratul Cirus, împăratul Persiei.

⁴ Atunci poporul țării a slăbit mâinile poporului lui Iuda și i-a tulburat la construire.

⁵ Și au angajat sfătuitoari împotriva lor, pentru a le zădărnici scopul, în toate zilele lui Cirus, împăratul Persiei, chiar până la împărăția lui Darius, împăratul Persiei.

⁶ Și sub domnia lui Ahașveros, la începutul domniei lui, au scris o acuzație împotriva locuitorilor lui Iuda și ai Ierusalimului.

⁷ Și în zilele lui Artaxerxes au scris Bișlam, Mitredat, Tabeel și restul tovarășilor lor, lui Artaxerxes, împăratul Persiei; și scrierea din scrisoare era scrisă în limba siriană și tradusă în limba siriană.

⁸ Rehum, cancelarul, și Șimșai, scribul, au scris o scrisoare împotriva Ierusalimului lui Artaxerxes, împăratul, în acest fel;

⁹ Atunci au scris Rehum, cancelarul, și Șimșai, scribul, și restul tovarășilor lor; dinaiții, afarsatchiții, tarpeliții, afarsiții, archeviții, babilonienii, susanchiții, dehaviții și elamiții,

¹⁰ Și restul națiunilor pe care marele și nobilul Osnapar le-a adus și le-a așezat în cetățile Samariei și restul care sunt de partea aceasta a râului, în acest timp.

¹¹ Aceasta este copia scrisorii pe care i-au trimis-o, lui Artaxerxes, împăratul; Servitorii tăi, bărbații de această parte a râului, în acest timp.

¹² Să fie cunoscut împăratului, că iudeii care s-au urcat de la tine la noi, au venit la Ierusalim, construind cetatea cea răzvrătită și rea și au ridicat zidurile ei și repară temeliele.

¹³ Să fie cunoscut acum împăratului, că, dacă această cetate este construită și zidurile sunt ridicate din nou, atunci ei nu vor plăti taxă, tribut și vamă și astfel tu vei păgubi veniturile împăraților.

¹⁴ Acum, deoarece avem întreținere de la palatul împăratului și nu a fost convenit pentru noi să primim dezonorarea împăratului, de aceea am trimis și am făcut aceasta cunoscută împăratului;

¹⁵ Ca să se cerceteze în cartea cronicilor părinților tăi: astfel vei găsi tu în cartea cronicilor și vei ști că această cetate este o cetate răzvrătită și vătămătoare împăraților și provinciilor și că au făcut răscoală în ea din timpuri vechi; din această cauză a fost această cetate distrusă.

¹⁶ Facem cunoscut împăratului că, dacă această cetate este construită din nou și zidurile ei sunt ridicate, prin aceasta nu vei avea nicio parte dincoace de râu.

¹⁷ Atunci împăratul a trimis un răspuns lui Rehum, cancelarul, și lui Șimșai, scribul, și restului tovarășilor lor care locuiau în Samaria și în restul locurilor de dincoace de râu: Pace, mai ales în acest timp.

¹⁸ Scrisoarea pe care ne-ați trimis-o a fost clar citită înaintea mea.

¹⁹ Și am poruncit și s-a făcut cercetare și s-a găsit că această cetate din timpurile vechi a făcut insurecție împotriva împăraților și că s-a făcut în ea răzvrătire și răscoală.

²⁰ Au fost împărați puternici de asemenea peste Ierusalim, care au domnit peste toate ținuturile de dincoace de râu; și li s-a plătit taxă, tribut și vamă.

²¹ Dați acum poruncă să facă pe acești oameni să înceteze și această cetate să nu fie construită, până va fi dată o altă poruncă din partea mea.

²² Luați seama acum să nu greșiți în a face aceasta: de ce să crească paguba spre vătămarea împăraților?

²³ Și, când copia scrisorii împăratului Artaxerxes a fost citită înaintea lui Rehum și a lui Șimșai, scribul, și a tovarășilor lor, ei s-au urcat în grabă la Ierusalim la iudei, și i-au făcut să înceteze, prin forță și putere.

²⁴ Atunci a încetat lucrarea casei lui Dumnezeu care este în Ierusalim. Astfel, a încetat până în anul al doilea al domniei lui Darius împăratul Persiei.

5

¹ Atunci profeții: Hagai, profetul, și Zaharia, fiul lui Ido, au profețit iudeilor

care erau în Iuda și Ierusalim în numele Dumnezeului lui Israel, chiar lor.

² Atunci s-au ridicat Zorobabel fiul lui Șealtiel și Ieșua fiul lui Ioțadac și au început construirea casei lui Dumnezeu care este în Ierusalim; și cu ei erau profeții lui Dumnezeu, ajutându-i.

³ În același timp au venit la ei Tatnai, guvernator de partea aceasta a râului, și Șetar-Boznai și tovarășii lor și astfel le-au spus: Cine v-a poruncit să construiți această casă și să ridicați acest zid?

⁴ Atunci noi le-am spus astfel: Care sunt numele oamenilor care fac această construcție?

⁵ Dar ochiul Dumnezeului lor era asupra bătrânilor iudeilor, încât nu i-au putut face să înceteze până când lucrul nu a ajuns la Darius; și atunci au întors răspuns prin scrisoare referitor la aceasta.

⁶ Copia scrisorii pe care Tatnai, guvernatorul de partea aceasta a râului, și Șetar-Boznai și tovarășii săi afarsachiții, care erau de partea aceasta a râului, au trimis-o împăratului Darius:

⁷ Ei i-au trimis o scrisoare, în care era scris astfel: Către Darius, împăratul, toată pacea.

⁸ Să fie cunoscut împăratului că noi am mers în provincia Iudea, la casa marelui Dumnezeu, care se construiește cu pietre mari, și se pune lemnărie în pereți și lucrarea aceasta continuă rapid și prosperă în mâinile lor.

⁹ Atunci noi am întrebat pe acei bătrâni și le-am spus astfel: Cine v-a poruncit să construiți această casă și să ridicați aceste ziduri?

¹⁰ I-am întrebat și de numele lor, ca să îi facem cunoscut, ca să scriem numele oamenilor care erau mai marii lor.

¹¹ Și astfel ne-au întors răspuns, zicând: Noi suntem servitorii Dumnezeului cerului și pământului și construim casa care a fost construită cu acești mulți ani în urmă; pe care un mare împărat al lui Israel a construit-o și a ridicat-o.

¹² Dar, după ce părinții noștri l-au provocat pe Dumnezeu cerului la furie, el i-a dat în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, caldeeanul, care a distrus această casă și a dus poporul în Babilon.

¹³ Dar în anul întâi al lui Cirus împăratul Babilonului același împărat Cirus a dat o hotărâre să se construiască această casă a lui Dumnezeu.

¹⁴ Și de asemenea vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar le luase din templul care era în Ierusalim și le adusese în templul din Babilon, pe acelea, Cirus, împăratul, le-a luat din templul din Babilon și ele au fost date unuia a cărui nume era Șeșbațar, pe care îl făcuse guvernator;

¹⁵ Și i-a spus: Ia aceste vase, mergi, du-le în templul care este în Ierusalim și să fie construită casa lui Dumnezeu pe locul lui.

¹⁶ Atunci a venit același Șeșbațar și a pus temelia casei lui Dumnezeu care este în Ierusalim; și de atunci chiar până acum ea a fost în construcție și încă nu este terminată.

¹⁷ Și de aceea, dacă i se pare bine împăratului, să fie făcută cercetare în casa tezaurului împăratului, care este acolo în Babilon, dacă este astfel, că o hotărâre a fost luată de către Cirus, împăratul, să se construiască această casă a lui Dumnezeu în Ierusalim și să trimită dorința împăratului referitor la acest lucru.

6

¹ Atunci Darius, împăratul, a dat o hotărâre, și a fost făcută cercetare în casa

sulurilor, unde erau adunate tezaurele în Babilon.

² Și s-a găsit la Ahmeta, în palatul care este în provincia mezilor, un sul, și în el era o înregistrare astfel scrisă:

³ În anul întâi al împăratului Cirus, același împărat, Cirus, a dat o hotărâre referitor la casa lui Dumnezeu în Ierusalim: Să fie construită casa, locul unde ei au oferit sacrificii; și să fie întărite temeliiile ei; înălțimea ei de șaiszeci de coți și lățimea ei de șaiszeci de coți;

⁴ Cu trei rânduri de pietre mari și un rând de lemnărie nouă; și cheltuielile să fie date din casa împăratului;

⁵ Și de asemenea vasele de aur și de argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nebucadnețar le-a scos din templul care este în Ierusalim și le-a adus în Babilon, să fie date înapoi și aduse înapoi la templul care este în Ierusalim, fiecare la locul lui și să le pună în casa lui Dumnezeu.

⁶ De aceea, Tatnai, guvernator de dincolo de râu, Șetar-Boznai și tovarășii voștri afarsachiți, care sunt dincolo de râu, stați deoparte;

⁷ Lăsați în pace lucrarea acestei case a lui Dumnezeu; guvernatorul iudeilor și bătrânii iudeilor să construiască această casă a lui Dumnezeu pe locul lui.

⁸ Mai mult, eu dau o hotărâre despre ce să le faceți bătrânilor acestor iudei pentru construirea acestei case a lui Dumnezeu; ca din bunurile împăratului, din tributul de dincolo de râu, să fie date îndată cheltuielile acestor oameni, ca să nu fie împiedicați.

⁹ Și de ceea ce au nevoie, deopotrivă tauri tineri și berbeci și miei pentru ofrandele arse ale Dumnezeului cerului, grâu, sare, vin și untdelemn, conform cu rânduiala preoților care sunt în Ierusalim, să li se dea zi de zi negreșit;

¹⁰ Ca ei să aducă sacrificii de arome dulci Dumnezeului cerului și să se roage pentru viața împăratului și a fiilor săi.

¹¹ De asemenea eu am dat o hotărâre, ca oricine va schimba acest cuvânt, să fie scoasă din casă lemnăria și fiind ridicată, să fie acesta spânzurat de ea; și să fie făcută casa lui un morman de balebă pentru aceasta.

¹² Și Dumnezeu care a făcut ca numele său să locuiască acolo să nimicească pe toți împărații și popoarele, care își vor întinde mâna să schimbe și să distrugă această casă a lui Dumnezeu care este în Ierusalim. Eu Darius am dat această hotărâre; să fie împlinit în grabă.

¹³ Atunci Tatnai, guvernatorul de această parte a râului, Șetar-Boznai și tovarășii lor, repede au făcut astfel, conform cu ceea ce Darius, împăratul, trimisese.

¹⁴ Și bătrânii iudeilor au construit și au prosperat prin profeția lui Hagai, profetul, și a lui Zaharia fiul lui Ido. Și au construit și au terminat-o, conform cu porunca Dumnezeului lui Israel și conform poruncii lui Cirus și a lui Darius și a lui Artaxerxes, împăratul Persiei.

¹⁵ Și această casă a fost terminată în ziua a treia a lunii Adar, care era în anul al șaselea al domniei lui Darius, împăratul.

¹⁶ Și copiii lui Israel, preoții și leviții și restul copiilor captivității, au ținut dedicarea acestei case a lui Dumnezeu cu bucurie,

¹⁷ Și au oferit la dedicarea acestei case a lui Dumnezeu o sută de tauri, două sute de berbeci, patru sute de miei; și ca sacrificii pentru păcat pentru tot Israelul, doisprezece țapi, conform cu numărul triburilor lui Israel.

¹⁸ Și au pus pe preoți în cetele lor și pe leviți în rândurile lor, pentru serviciul lui Dumnezeu care este în Ierusalim; precum este scris în cartea lui Moise.

¹⁹ Și copiii captivității au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii întâi.

²⁰ Pentru că preoții și leviții s-au purificat împreună, toți erau puri și au înjunghiat mielul de paște pentru toți copiii captivității și pentru frații lor preoții și pentru ei înșiși.

²¹ Și copiii lui Israel care se întorseseră din captivitate și toți aceia care se separaseră pe ei înșiși de murdăria păgânilor țării, pentru a-l căuta pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel, au mâncat,

²² Și au ținut sărbătoarea azimelor șapte zile cu bucurie, pentru că DOMNUL îi făcuse plini de bucurie și întorsese inima împăratului Asiriei spre ei, pentru a le întări mâinile în lucrarea casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

7

¹ Acum, după aceste lucruri, pe timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul Persiei, Ezra fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hilchia,

² Fiul lui Șalum, fiul lui Țadoc, fiul lui Ahitub,

³ Fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot,

⁴ Fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi,

⁵ Fiul lui Abișua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot;

⁶ Acest Ezra s-a urcat din Babilon; și el era un scrib iscusit în legea lui Moise, pe care DOMNUL Dumnezeu lui Israel o dăduse; și împăratul i-a împlinit toată cererea, conform cu mâna DOMNULUI Dumnezeului său care era asupra lui.

⁷ Și s-au urcat câțiva dintre copiii lui Israel și dintre preoți și leviți și cântăreți și portari și netinimi la Ierusalim, în anul al șaptelea al lui Artaxerxes, împăratul.

⁸ Și Ezra a venit la Ierusalim în luna a cincea, care era în anul al șaptelea al împăratului.

⁹ Pentru că în ziua întâi a lunii întâi a început el să se urce din Babilon și în ziua întâi a lunii a cincea a ajuns la Ierusalim, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului său care era asupra lui.

¹⁰ Fiindcă Ezra își pregătise inima să caute legea DOMNULUI și să o îplinească și să învețe în Israel statute și judecăți.

¹¹ Acum, aceasta este copia scrisorii pe care împăratul Artaxerxes i-a dat-o lui Ezra, preotul, scribul, un scrib al cuvintelor poruncilor DOMNULUI și al statutelor lui pentru Israel.

¹² Artaxerxes, împărat al împăraților, către Ezra preotul, un scrib al legii Dumnezeului cerului, pace desăvârșită în acest timp.

¹³ Dau o hotărâre, ca toți cei din poporul lui Israel și dintre preoții lui și leviți din domeniul meu, care doresc din propria lor voință să urce la Ierusalim, să meargă cu tine.

¹⁴ Pentru că tu ești trimis de împărat și de cei șapte sfătuitori ai lui, să cercetezi referitor la Iuda și Ierusalim, conform cu legea Dumnezeului tău care este în mâna ta;

¹⁵ Și să duci argintul și aurul, pe care împăratul și sfătuitorii lui l-au oferit de bunăvoie Dumnezeului lui Israel, a cărui locuință este în Ierusalim,

¹⁶ Și tot argintul și aurul pe care îl poți găsi în toată provincia Babilonului, cu darul de bunăvoie al poporului și al preoților, care oferă de bunăvoie pentru casa Dumnezeului lor care este în Ierusalim;

¹⁷ Ca tu să cumperi repede cu acești bani tauri, berbeci, miei, cu darurile lor de mâncare și darurile lor de băutură și să le oferi pe altarul casei Dumnezeului vostru care este în Ierusalim.

18 Și orice ți se va părea bine, ție și fraților tăi, pentru a face cu restul argintului și al aurului, aceea faceți după voia Dumnezeuului vostru.

19 Vasele de asemenea care îți sunt date pentru serviciul casei Dumnezeuului tău, să le dai înaintea Dumnezeuului Ierusalimului.

20 Și orice va mai fi nevoie pentru casa Dumnezeuului tău, ce vei avea ocazia să dăruiești, dăruiește aceasta din casa tezaurului împăratului.

21 Și eu, chiar eu, împăratul Artaxerxes, dau o hotărâre tuturor trezorierilor care sunt dincolo de râu, ca orice va cere de la voi, preotul Ezra, scribul legii Dumnezeuului cerului, să fie făcut repede,

22 Până la o sută de talanți de argint și o sută de măsuri de grâu și o sută de bați de vin și o sută de bați de untdelemn și sare fără să se țină seama.

23 Orice este poruncit de Dumnezeuul cerului, să fie făcut cu hărnicie pentru casa Dumnezeuului cerului, pentru că de ce să fie furie împotriva domeniului împăratului și a fiilor săi?

24 De asemenea vă facem cunoscut, că referitor la oricare dintre preoți și leviți, cântăreți, portari, netinimi, sau servitori ai acestei case a lui Dumnezeu, nu va fi legiuit să impuneți taxă, tribut sau vamă asupra lor.

25 Și tu, Ezra, după înțelepciunea Dumnezeuului tău, care este în mâna ta, pune magistrați și judecători, care să judece tot poporul care este dincolo de râu, pe toți cei care cunosc legile Dumnezeuului tău; și învățați pe cei care nu le cunosc.

26 Și oricine nu va împlini legea Dumnezeuului tău și legea împăratului, judecata să fie executată repede asupra lui, fie spre moarte, sau spre alungare, sau spre confiscarea bunurilor; sau spre închisoare.

27 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul părinților noștri, care a pus un astfel de lucru ca acesta în inima împăratului, pentru a înfrumuseța casa DOMNULUI care este în Ierusalim;

28 Și și-a întins mila asupra mea înaintea împăratului și a sfătuitorilor lui și înaintea tuturor prinților puternici ai împăratului. Și eu am fost întărit când mâna DOMNULUI Dumnezeuului meu era peste mine și am adunat din Israel bărbați de seamă să se urce cu mine.

8

1 Aceștia sunt acum mai marii părinților lor și aceasta este genealogia celor care s-au urcat cu mine din Babilon, în timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul:

2 Dintre fiii lui Fineas, Gherșom; dintre fiii lui Itamar, Daniel; dintre fiii lui David, Hatuș.

3 Dintre fiii lui Șecania, dintre fiii lui Pareoș, Zaharia; și cu el erau numărați prin genealogia celor de parte bărbătească, o sută cincizeci.

4 Dintre fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zerahia, și cu el două sute, de parte bărbătească.

5 Dintre fiii lui Șecania, fiul lui Iahaziel, și cu el trei sute, de parte bărbătească.

6 De asemenea dintre fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, și cu el cincizeci, de parte bărbătească.

7 Și dintre fiii lui Elam, Isaia, fiul Ataliei, și cu el șaptezeci, de parte bărbătească.

8 Și dintre fiii lui Șefatia, Zebadia, fiul lui Mihail, și cu el optzeci, de parte bărbătească.

9 Dintre fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, și cu el două sute optsprezece, de parte bărbătească.

10 Și dintre fiii lui Șelomit, fiul lui Iosifia, și cu el o sută șaizeci, de parte bărbătească.

11 Și dintre fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, și cu el douăzeci și opt, de parte bărbătească.

12 Și dintre fiii lui Azgad, Iohanani, fiul lui Hacatan și cu el o sută zece, de parte bărbătească.

13 Și dintre cei din urmă fii ai lui Adonicam, ale căror nume sunt acestea: Elifelet, Ieiel și Șemaia și cu ei șaizeci, de parte bărbătească.

14 De asemenea dintre fiii lui Bigvai, Utai și Zabuda și cu ei șaptezeci, de parte bărbătească.

15 Și i-am adunat la râul care curge spre Ahava; și acolo am locuit trei zile în corturi; și am privit asupra poporului și preoților și nu am găsit acolo pe niciunul dintre fiii lui Levi.

16 Atunci am trimis după Eliezer, după Ariel, după Șemaia și după Elnatan și după Iarib și după Elnatan și după Natan și după Zaharia și după Meșulam, bărbați de seamă; de asemenea după Ioiarib și după Elnatan, oameni ai priceperii.

17 Și i-am trimis cu poruncă la Ido mai marele din locul Casifia și le-am spus ce ar trebui să îi spună lui Ido și fraților săi netinimii, din locul Casifia, ca să ne aducă servitori pentru casa Dumnezeului nostru.

18 Și prin mâna cea bună a Dumnezeului nostru peste noi ei ne-au adus pe un om al înțelegerii dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul lui Israel; și pe Șerebia, cu fiii săi și cu frații săi, optsprezece;

19 Și pe Hașabia și cu el pe Isaia dintre fiii lui Merari, frații săi și fiii lor, douăzeci;

20 De asemenea dintre netinimi, pe care David și prinții îi rânduseră pentru serviciul leviților, două sute douăzeci de netinimi; toți au fost numiți pe nume.

21 Atunci eu am proclamat un post acolo, la râul Ahava, ca să ne chinuim înaintea Dumnezeului nostru, pentru a căuta la el o cale dreaptă pentru noi și pentru micuții noștri și pentru toată averea noastră.

22 Pentru că mi-era rușine să cer de la împărat o ceată înarmată de soldați și de călăreți, pentru a ne ajuta pe cale împotriva dușmanului; deoarece noi vorbisem împăratului, spunând: Mâna Dumnezeului nostru este spre bine peste toți aceia care îl caută; dar puterea lui și furia lui sunt împotriva tuturor celor care îl părăsesc.

23 Astfel că am postit și l-am implorat pe Dumnezeul nostru pentru aceasta; și el a fost înduplecat de noi.

24 Atunci am despărțit doisprezece dintre mai marii preoților: pe Șerebia, pe Hașabia și pe zece dintre frații lor cu ei,

25 Și le-am cântărit argintul și aurul și vasele, ofranda pentru casa Dumnezeului nostru, pe care împăratul și sfătuitoarii săi și domnii săi și tot Israelul acolo prezent, îl oferiseră;

26 Am cântărit în mâna lor șase sute cincizeci de talanți de argint și o sută de talanți de vase de argint și o sută de talanți de aur;

27 De asemenea douăzeci de oale de aur de o mie de drahme; și două vase de aramă fină, prețioasă ca aurul.

28 Și le-am spus: Voi sunteți sfinți pentru DOMNUL; vasele de asemenea sunt sfinte; și argintul și aurul sunt un dar de bunăvoie pentru DOMNUL Dumnezeul părinților voștri.

²⁹ Vegheați și păziți-le, până le veți cântări înaintea mai marilor preoților și ai leviților și înaintea mai marilor dintre părinții lui Israel, la Ierusalim, în camerele casei DOMNULUI.

³⁰ Astfel, preoții și leviții au luat greutatea argintului și a aurului și a vaselor, pentru a le aduce la Ierusalim în casa Dumnezeului nostru.

³¹ Apoi noi am plecat de la râul Ahava în a douăsprezecea zi a lunii întâi, pentru a merge la Ierusalim; și mâna Dumnezeului nostru era peste noi și ne-a scăpat din mâna dușmanului și a celor care pândeau pe cale.

³² Și am ajuns la Ierusalim și am rămas acolo trei zile.

³³ Și în ziua a patra au fost cântărite argintul și aurul și vasele în casa Dumnezeului nostru prin mâna lui Meremot fiul preotului Urie; și cu el era Eleazar, fiul lui Fineas; și cu ei era Iozabad, fiul lui Ieșua și Noadia, fiul lui Binui, toți leviți;

³⁴ După numărul și după greutatea fiecăreia; și toată greutatea a fost scrisă în acel timp.

³⁵ De asemenea copiii acelor care fuseseră duși, care ieșiseră din captivitate au oferit ofrande arse Dumnezeului lui Israel, doisprezece tauri pentru tot Israelul, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei, doisprezece țapi ca ofrandă pentru păcat: toată aceasta era o ofrandă arsă DOMNULUI.

³⁶ Și împuternicirile împăratului le-au dat căpeteniilor împăratului și guvernatorilor de partea aceasta a râului; și ei au sprijinit pe popor și casa lui Dumnezeu.

9

¹ Și după ce aceste lucruri s-au terminat, prinții au venit la mine, spunând: Poporul lui Israel și preoții și leviții nu s-au separat de popoarele țărilor, ci au făcut conform cu urâciunile lor, ale canaanitilor, ale hitiților, ale perezitilor, ale iebusiților, ale amoniților, ale moabiților, ale egiptenilor și ale amoriților.

² Pentru că au luat dintre ficele lor pentru ei înșiși și pentru fiii lor; astfel încât sămânța sfântă s-a amestecat cu popoarele acestor țări; da, mâna prinților și a conducătorilor a fost cea dintâi în această fărădelege.

³ Și când am auzit acest lucru, mi-am rupt haina și mantaua și mi-am smuls perii din cap și din barbă și m-am așezat înmărmurit.

⁴ Atunci s-au adunat la mine toți cei care tremurau la cuvintele Dumnezeului lui Israel, din cauza fărădelegii celor care fuseseră duși în captivitate; și am șezut înmărmurit până la sacrificiul de seară.

⁵ Și la sacrificiul de seară m-am ridicat din tristețea mea; și după ce mi-am rupt haina și mantaua, am căzut pe genunchi și mi-am întins mâinile către DOMNUL Dumnezeu meu.

⁶ Și am spus: O Dumnezeul meu, roșesc și îmi este rușine să îmi ridic fața către tine, Dumnezeul meu, pentru că nelegiuirile noastre s-au înmulțit până peste capetele noastre și fărădelegea noastră a crescut până la ceruri.

⁷ Din zilele părinților noștri am fost într-o mare fărădelege până în această zi; și din cauza nelegiuirilor noastre am fost noi, împărații noștri și preoții noștri, dați în mâna împăraților țărilor, sabiei, captivității, și prăzii, și rușinii feței, precum este în această zi.

⁸ Și acum pentru scurt timp s-a arătat har de la DOMNUL Dumnezeu nostru, pentru a ne lăsa o rămășiță să scape și să ne dea un piron în locul său sfânt, ca Dumnezeu nostru să ne lumineze ochii și să ne dea puțină învioreare în robia noastră.

⁹ Pentru că noi eram robi; totuși Dumnezeuul nostru nu ne-a părăsit în robia noastră, ci și-a întins milă spre noi înaintea feței împăraților Persiei, pentru a ne da înviore, ca să ridicăm casa Dumnezeuului nostru și să reparăm pustiirile ei și să ne dea un zid în Iuda și în Ierusalim.

¹⁰ Și acum, Dumnezeuul nostru, ce să spunem noi după aceasta? Pentru că am părăsit poruncile tale,

¹¹ Pe care le-ai poruncit prin servitorii tăi, profeții, spunând: Țara în care mergeți pentru a o stăpâni, este o țară necurată prin murdăria popoarelor țărilor, prin urâciunile lor, care au umplut-o de la o margine la alta prin necurăția lor.

¹² De aceea acum să nu dați pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luați pe fiicele lor pentru fiii voștri, nici să nu căutați vreodată pacea lor sau bogăția lor; ca să fiți tari și să mâncați bunătatea țării și să o lăsați ca moștenire copiilor voștri pentru totdeauna.

¹³ Și, după toate câte au venit asupra noastră pentru faptele noastre rele și pentru fărâdeleaga noastră mare, văzând că tu Dumnezeuul nostru ne-ai pedepsit mai puțin decât merită nelegiuirile noastre și ne-ai dat o astfel de eliberare ca aceasta;

¹⁴ Să călcăm noi din nou poruncile tale și să ne încuscrim cu popoarele acestor urâciuni? Nu te vei mânia pe noi până ne vei mistui, astfel încât să nu fie nicio rămășiță nici scăpare?

¹⁵ DOAMNE Dumnezeuul lui Israel, tu ești drept, pentru că noi rămânem un popor scăpat, precum este în această zi; iată, noi suntem înaintea ta în fărâdelegile noastre, pentru că nu putem sta în picioare înaintea ta din această cauză.

10

¹ Acum, după ce Ezra s-a rugat și a mărturisit, plângând și aruncându-se jos înaintea casei lui Dumnezeu, s-a strâns la el din Israel o foarte mare adunare de bărbați și femei și copii, pentru că poporul plângea foarte tare.

² Și Șecania, fiul lui Iehiel, unul dintre fiii lui Elam, a răspuns și i-a zis lui Ezra: Noi am încălcat legea împotriva Dumnezeuului nostru și am luat soții străine din poporul țării; totuși acum este speranță în Israel în această privință.

³ De aceea acum, să facem legământ cu Dumnezeuul nostru de a pune deoparte toate soțiile și pe cei care sunt născuți din ele, conform cu sfatul domnului meu și al aceluia care tremură la porunca Dumnezeuului nostru; și să se facă după lege.

⁴ Ridică-te, pentru că acest lucru îți aparține; noi de asemenea vom fi cu tine; încurajează-te și fă-o.

⁵ Atunci s-a ridicat Ezra și a făcut pe mai marii preoților, pe leviți și pe tot Israelul să jure că vor face conform cu acest cuvânt. Și ei au jurat.

⁶ Atunci Ezra s-a ridicat dinaintea casei lui Dumnezeu și a mers în camera lui Iohanen, fiul lui Eliașib; și după ce a intrat acolo nu a mâncat pâine nici nu a băut apă, pentru că jelea din cauza încălcării legii celor care fuseseră duși în captivitate.

⁷ Și au proclamat în tot Iuda și Ierusalim către toți copiii captivității, să se adune la Ierusalim;

⁸ Și oricine va refuza să vină în trei zile, conform cu sfatul prinților și al bătrânilor, toată averea lui va fi confiscată, iar el însuși separat de adunarea celor care au fost duși în captivitate.

⁹ Atunci toți bărbații lui Iuda și ai lui Beniamin s-au adunat la Ierusalim în trei zile. Era luna a noua, în a douăzecea zi a lunii; și tot poporul ședea în strada casei lui Dumnezeu, tremurând din cauza acestui lucru și din cauza ploii mari.

¹⁰ Și preotul Ezra a stat în picioare și le-a spus: Ați încălcat legea și ați luat soții străine, ca să măriți fărădelegea lui Israel.

¹¹ De aceea acum, mărturisiți DOMNULUI Dumnezeuul părinților voștri și faceți voia lui; și separați-vă de poporul țării și de soțiile străine.

¹² Atunci toată adunarea a răspuns și a zis cu voce tare: Precum ai spus, astfel trebuie să facem.

¹³ Dar poporul este mult și este un timp de multă ploaie și nu putem sta în picioare afară, nici nu este aceasta o lucrare de o zi sau două: pentru că suntem mulți care am încălcat legea în acest lucru.

¹⁴ Să se ridice acum în picioare conducătorii noștri ai întregii adunări și toți câți au luat soții străine în cetățile noastre să vină la timpuri hotărâte și cu ei bătrânii fiecărei cetăți și judecătorii ei, până când furia înverșunată a Dumnezeului nostru pentru acest lucru se va întoarce de la noi.

¹⁵ Numai Ionatan fiul lui Asael și Iahzia fiul lui Ticva au fost folosiți în aceasta; și Meșulam și Șabtai levitul i-au ajutat.

¹⁶ Și copiii captivității au făcut astfel. Și preotul Ezra, cu unii dintre mai marii dintre părinți, după casa părinților lor și toți dintre ei după numele lor, au fost separați și au șezut jos în ziua întâi a lunii a zecea pentru a examina acest lucru.

¹⁷ Și au terminat cu toți bărbații care luaseră soții străine, până în ziua întâi a lunii întâi.

¹⁸ Și printre fiii preoților au fost găsiți unii care luaseră soții străine: mai ales, dintre fiii lui Ieșua fiul lui Ioțadac și frații săi; Maaseia și Eliezer și Iarib și Ghedalia.

¹⁹ Și ei și-au dat mâinile că vor pune deoparte pe soțiile lor; și fiind vinovați, ei au oferit un berbec din turmă pentru fărădelegea lor.

²⁰ Și dintre fiii lui Imer: Hanani și Zebadia.

²¹ Și dintre fiii lui Harim: Maaseia și Ilie și Șemaia și Iehiel și Ozia.

²² Și dintre fiii lui Pașhur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad și Eleasa.

²³ De asemenea dintre leviți: Iozabad și Șimei și Chelaia (același este Chelita), Petahia, Iuda și Eliezer.

²⁴ Dintre cântăreți de asemenea: Eliașib; și dintre portari: Șalum și Telem și Uri.

²⁵ Mai mult, din Israel; dintre fiii lui Pareoș: Ramia și Iziia și Malchia și Miiamin și Eleazar și Malchia și Benaia.

²⁶ Și dintre fiii lui Elam: Matania, Zaharia și Iehiel și Abdi și Ierimot și Ilie.

²⁷ Și dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Eliașib, Matania și Ierimot și Zabad și Aziza.

²⁸ Și dintre fiii lui Bebai: Iohanana, Hanania, Zabai și Atlai.

²⁹ Și dintre fiii lui Bani: Meșulam, Maluc și Adaia, Iașub și Șeal și Ramot.

³⁰ Și dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna și Chelal, Benaia, Maaseia, Matania, Bețaleel și Binui și Manase.

³¹ Și dintre fiii lui Harim: Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Simeon,

³² Beniamin, Maluc și Șemaria.

³³ Dintre fiii lui Hașum: Matenai, Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase și Șimei.

- ³⁴ Dintre fiii lui Bani: Maadai, Amram și Uel,
³⁵ Benaia, Bedia, Cheluh,
³⁶ Vania, Meremot, Eliașib,
³⁷ Matania, Matenai și Iaasau,
³⁸ Și Bani și Binui, Șimei,
³⁹ Și Șelemia și Natan și Adaia,
⁴⁰ Macnadebai, Șașai, Șarai,
⁴¹ Azareel și Șelemia, Șemaria,
⁴² Șalum, Amaria și Iosif.
⁴³ Dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad, Zebina, Iadau și Ioel, Benaia.
⁴⁴ Toți aceștia luaseră soții străine; și unii dintre ei au avut soții prin care au avut copii.

Neemia

¹ Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. Și s-a întâmplat în luna Chisleu, în anul al douăzecilea, când eram în palatul Susa,

² Că Hanani, unul dintre frații mei, a venit, el și anumiți bărbați din Iuda; și i-am întrebat referitor la iudeii care scăpaseră, care rămăseseră din captivitate și referitor la Ierusalim.

³ Și ei mi-au spus: Rămășița care a rămas din captivitate acolo în provincie este în mare necaz și ocară; zidul Ierusalimului de asemenea este dărâmat și porțile lui sunt arse cu foc.

⁴ Și s-a întâmplat, după ce am auzit aceste cuvinte, că am șezut jos și am plâns și am jelit câteva zile și am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerului,

⁵ Și am spus: Te implor, DOAMNE Dumnezeul cerului, Dumnezeul cel mare și înfricoșător, care ține legământul și mila față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile lui;

⁶ Să fie acum urechea ta atentă și ochii tăi deschiși, ca să auzi rugăciunea servitorului tău, cu care mă rog înaintea ta acum, zi și noapte, pentru copiii lui Israel, servitorii tăi, și mărturisesc păcatele copiilor lui Israel, pe care noi le-am păcătuit împotriva ta; deopotrivă eu și casa tatălui meu am păcătuit.

⁷ Ne-am purtat foarte corupt împotriva ta și nu am păzit poruncile, nici statutele, nici judecățile, pe care le-ai poruncit servitorului tău Moise.

⁸ Amintește-ți, te implor, de cuvântul pe care l-ai poruncit servitorului tău Moise, spunând: Dacă încălcați legea, vă voi împrăstia printre națiuni;

⁹ Dar dacă vă întoarceți la mine și păziți poruncile mele și le faceți; chiar dacă ar fi dintre voi aruncați până la marginea cea mai îndepărtată a cerului, totuși îi voi aduna de acolo și îi voi aduce în locul pe care l-am ales pentru a pune numele meu acolo.

¹⁰ Și aceștia sunt servitorii tăi și poporul tău, pe care l-ai răscumpărat prin marea ta putere și prin mâna ta cea tare.

¹¹ DOAMNE, te implor, să fie acum urechea ta atentă la rugăciunea servitorului tău și la rugăciunea servitorilor tăi, care doresc să se teamă de numele tău; și fă, te rog, să prospere servitorul tău în această zi și dăruiește-i milă înaintea ochilor acestui bărbat. Pentru că eu am fost paharnicul împăratului.

2

¹ Și s-a întâmplat în luna Nisan, în anul al douăzecilea al împăratului Artaxerxes, că era vin înaintea lui; și am luat vinul și l-am dat împăratului. Și, nu fusesem mai înainte trist în prezența lui.

² De aceea împăratul mi-a spus: De ce este înfățișarea ta tristă, văzând că nu ești bolnav? Aceasta nu este nimic altceva decât tristețe a inimii. Atunci m-am înfricoșat foarte tare,

³ Și am spus împăratului: Veșnic să trăiască împăratul, de ce să nu fie înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul mormintelor părinților mei, șade risipită și porțile ei au fost mistuite de foc?

⁴ Atunci împăratul mi-a spus: Ce cauți? Astfel, m-am rugat Dumnezeului cerului.

⁵ Și am spus împăratului: Dacă place împăratului și dacă servitorul tău ar găsi favoare înaintea feței tale, să mă trimiți în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, să o construiesc.

⁶ Și împăratul mi-a spus (împărăteasa de asemenea ședea lângă el): Cât de lungă va fi călătoria ta? Și când te vei întoarce? Astfel a făcut plăcere împăratului să mă trimită; și i-am hotărât un timp.

⁷ Mai mult, am spus împăratului: Dacă ar place împăratului, să mi se dea scrisori către guvernatorii de dincolo de râu, ca să mă lase să trec până voi ajunge în Iuda;

⁸ Și o scrisoare către Asaf păzitorul pădurii împăratului, ca să îmi dea lemnăria să fac bârne pentru porțile palatului care aparțineau de casă, și pentru zidul cetății și pentru casa în care voi intra. Și împăratul mi-a dat, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului meu peste mine.

⁹ Atunci am mers la guvernatorii de dincolo de râu și le-am dat scrisorile împăratului. Și împăratul trimisese căpetenii ale armatei și călăreți cu mine.

¹⁰ Când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, au auzit de aceasta, i-a mâhnit foarte tare că a venit un om să caute bunăstarea copiilor lui Israel.

¹¹ Astfel, eu am venit la Ierusalim și am stat acolo trei zile.

¹² Și m-am sculat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine; nici nu am spus vreunui om ce pusese Dumnezeuul meu în inima mea pentru a face la Ierusalim; nici nu era acolo vreun animal cu mine, în afară de animalul pe care călăream.

¹³ Și am ieșit noaptea pe poarta văii, chiar prin fața fântânii dragonului și spre poarta bălegarului și am văzut zidurile Ierusalimului care erau dărâmate și porțile lui mistuie de foc.

¹⁴ Atunci am mers la poarta fântânii și la scaldătoarea împăratului; dar nu era loc pentru animalul care era sub mine să treacă.

¹⁵ Atunci am urcat eu noaptea pe lângă pârau și am văzut zidul și m-am dus înapoi și am intrat pe poarta văii și m-am întors.

¹⁶ Și conducătorii nu știau unde mersesem, sau ce făcusem; nici nu spuseseam încă aceasta iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici conducătorilor, nici celorlalți care făceau lucrarea.

¹⁷ Atunci le-am spus: Voi vedeți nenorocirea în care suntem, cum Ierusalimul șade risipit și porțile lui sunt arse cu foc; veniți și să construim zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de ocară.

¹⁸ Atunci le-am spus despre mâna Dumnezeului meu care fusese bună peste mine; și de asemenea de cuvintele împăratului pe care mi le spusese. Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim. Astfel, și-au întărit mâinile pentru această lucrare bună.

¹⁹ Dar când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, și Gheșem arabil, au auzit aceasta, au râs de noi în batjocură și ne-au disprețuit și au spus: Ce este acest lucru pe care îl faceți? Vă răzvrățiți împotriva împăratului?

²⁰ Atunci le-am răspuns și le-am zis: Dumnezeul cerului, el ne va face să prosperăm; de aceea noi, servitorii săi, ne vom ridica și vom construi; dar voi nu aveți nici parte, nici drept, nici amintire în Ierusalim.

3

¹ Atunci Eliașib, marele preot, s-a ridicat împreună cu frații săi, preoții, și au construit Poarta Oilor; au sfințit-o și i-au pus ușile; chiar până la turnul lui Meea au sfințit-o, până la turnul lui Hananeel.

² Și lângă el au construit bărbații din Ierihon. Și lângă ei a construit Zacur, fiul lui Imri.

³ Dar Poarta Peștilor au construit-o fiii lui Hasenaai, care de asemenea i-au pus bârnele și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei.

⁴ Și lângă ei a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț. Și lângă ei a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabeel. Și lângă ei a reparat Țadoc, fiul lui Baana.

⁵ Și lângă ei au reparat tecoatiții; dar nobilii lor nu și-au pus găturile la lucrarea DOMNULUI lor.

⁶ Mai mult, poarta cea veche au reparat-o Ioiada, fiul lui Paseah și Meșulam, fiul lui Besodia; ei i-au așezat bârnele și i-au pus ușile și încuietorile ei și zăvoarele ei.

⁷ Și lângă ei au reparat Melatia gabaonitul și Iadon meronotitul, bărbații din Gabaoon și din Mițpa, până la scaunul guvernatorului din partea aceasta a râului.

⁸ Lângă el a reparat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre aurari. Lângă el de asemenea a reparat Hanania, fiul unuia dintre parfumieri, și au fortificat Ierusalimul până la zidul cel lat.

⁹ Și lângă ei a reparat Refaia, fiul lui Hur, conducătorul peste o jumătate din Ierusalim.

¹⁰ Și lângă ei a reparat Iedaia, fiul lui Harumaf, chiar în dreptul casei lui. Și lângă el a reparat Hatus, fiul lui Hașabnia.

¹¹ Malchiia, fiul lui Harim și Hașub, fiul lui Pahat-Moab, au reparat cealaltă bucată și turnul cuptoarelor.

¹² Și lângă el a reparat Șalum, fiul lui Haloheș, conducătorul peste o jumătate de parte din Ierusalim, el și fiicele lui.

¹³ Poarta văii au reparat-o Hanun și locuitorii din Zanoah; ei au construit-o și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și o mie de coți de zid până la poarta bălegarului.

¹⁴ Dar poarta bălegarului a reparat-o Malchiia, fiul lui Recab, conducătorul peste o parte din Bet-Hacherem; el a construit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei.

¹⁵ Dar poarta fântâniei a reparat-o Șalun, fiul lui Col-Hoze, conducătorul unei părți din Mițpa; el a construit-o și a acoperit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și zidul scâldătorii din Șiloa lângă grădina împăratului și până la treptele care coboară din cetatea lui David.

¹⁶ După el a reparat Neemia, fiul lui Azbuc, conducătorul peste o jumătate din Bet-Țur, până la locul din fața mormintelor lui David și până la scâldătoarea care fusese făcută și până la casa războinicilor.

¹⁷ După el au reparat leviții: Rehum, fiul lui Bani. Lângă el a reparat Hașabia conducătorul peste o jumătate de parte din Cheila, în partea lui.

¹⁸ După el au reparat frații lor: Bavai, fiul lui Henadad, conducătorul peste o jumătate din Cheila.

¹⁹ Și, lângă el, a reparat Ezer, fiul lui Ieșua, conducătorul peste Mițpa, o altă bucată în dreptul urcușului la casa armelor, la cotul zidului.

²⁰ După el Baruc, fiul lui Zabai, a reparat cu zel cealaltă bucată, de la cotul zidului până la ușa casei lui Eliașib, marele preot.

²¹ După el a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, o altă bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la capătul casei lui Eliașib.

²² Și după el au reparat preoții, bărbații câmpiei.

²³ După ei au reparat Beniamin și Hașub în fața casei lor. După el a reparat Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania lângă casa lui.

²⁴ După el a reparat Binui, fiul lui Henadad o altă bucată, de la casa lui Azaria până la cotul zidului, chiar până la colț.

²⁵ Palal, fiul lui Uzai, a reparat în dreptul cotului zidului și al turnului care iese în afară din casa împăratului, care era lângă curtea închisorii. După el a reparat Pedaia, fiul lui Pareoș.

²⁶ Mai mult, netinimii locuiau în Ofel, până la locul din dreptul porții apei spre est și până la turnul care iese în afară.

²⁷ După ei tecoatiții au reparat o altă bucată, din dreptul marelui turn, care iese în afară, până la zidul lui Ofel.

²⁸ Deasupra porții cailor au reparat preoții, fiecare în dreptul casei lui.

²⁹ După ei a reparat Țadoc, fiul lui Imer, în dreptul casei lui. După el a reparat de asemenea Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții de est.

³⁰ După el au reparat Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun al șaselea fiu al lui Țalaf, o altă bucată. După el a reparat Meșulam, fiul lui Berechia, în dreptul camerei lui.

³¹ După el a reparat Malchiia, fiul aurarului, până la locul netinimilor și al comercianților, în dreptul porții Mifcad și până la urcușul colțului.

³² Și între urcușul colțului, la poarta oilor, au reparat aurarii și comercianții.

4

¹ Dar s-a întâmplat că, atunci când Sanbalat a auzit că noi am construit zidul, s-a înfuriat și s-a aprins mult și a batjocorit pe iudei.

² Și a vorbit înaintea fraților săi și a armatei Samariei și a spus: Ce fac acești iudei slabi? Se vor întări ei? Vor sacrifica ei? Vor termina ei într-o zi? Vor reînvia ei pietrele din grămezile de moloz care sunt arse?

³ Și Tobia amonitul era lângă el și a spus: Ceea ce ei construiesc dacă doar o vulpe s-ar urca, ar dărâma zidul lor de piatră.

⁴ Auzi, Dumnezeul nostru, pentru că suntem disprețuiți; și întoarce ocară lor asupra capului lor și dă-i ca pradă în țara captivității;

⁵ Și nu acoperi nelegiuirea lor și să nu fie șters păcatul lor dinaintea ta, pentru că ei te-au provocat la mânie înaintea celor care construiesc.

⁶ Astfel am construit noi zidul; și tot zidul a fost îmbinat până la jumătatea lui, pentru că poporul avea inimă să muncească.

⁷ Dar s-a întâmplat, când au auzit Sanbalat și Tobia și arabii și amoniții și asdodiții că zidurile Ierusalimului erau ridicare și că spărturile începeau să fie astupate, că s-au înfuriat foarte tare,

⁸ Și au uneltit toți împreună să vină și să lupte împotriva Ierusalimului și să îl împiedice.

⁹ Totuși noi ne-am făcut rugăciunea către Dumnezeul nostru și am pus o gardă împotriva lor zi și noapte, din cauza lor.

¹⁰ Și Iuda a spus: Puterea purtătorilor de poveri este slăbită și este mult moloz; astfel încât nu suntem în stare să construim zidul.

¹¹ Și potrivnicii noștri au spus: Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom ajunge în mijlocul lor și îi vom ucide și vom face ca lucrarea să înceteze.

¹² Și s-a întâmplat că, atunci când iudeii, care locuiau lângă ei, au venit, ne-au spus de zece ori: Oriunde vă veți întoarce, ei vor fi peste voi.

¹³ De aceea am pus în locurile mai de jos în spatele zidului și în locurile mai înalte, chiar eu am așezat poporul după familiile lor cu săbiile lor, cu sulitele lor și cu arcurile lor.

¹⁴ Și m-am uitat și m-am ridicat și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Nu vă temeți de ei; amintiți-vă de DOMNUL, care este mare și înfricoșător, și luptați pentru frații voștri, fiii voștri și ficele voastre, soțiile voastre și casele voastre.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când dușmanii noștri au auzit că ni s-a făcut cunoscut și că Dumnezeu făcuse sfatul lor de nimic, că noi ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea sa.

¹⁶ Și s-a întâmplat, de atunci înainte, că jumătate din servitorii mei lucrau în lucrare și cealaltă jumătate din ei purtau deopotrivă sulilele, scuturile și arcurile și armurile; și conducătorii erau în spatele întregii case a lui Iuda.

¹⁷ Cei care construiau zidul și cei care purtau poveri, cu cei care încărcau, fiecare cu o mână lucra în lucrare și cu cealaltă ținea o armă.

¹⁸ Deoarece cei care construiau, fiecare își avea sabia lui încinsă la șold și astfel construia. Și cel care suna din trâmbiță era lângă mine.

¹⁹ Și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului: Lucrarea este mare și întinsă și noi suntem împrăștiați pe zid, departe unul de altul.

²⁰ Oriunde veți auzi sunetul trâmbiței, să vă adunați într-acolo la noi; Dumnezeu nostru va lupta pentru noi.

²¹ Astfel noi munceam în lucrare; și jumătate din ei purtau sulilele de la ridicarea dimineții până când stelele apăreau.

²² Tot astfel în acel timp am spus poporului: Fiecare cu servitorul său să găzduiască în Ierusalim, ca noaptea să ne fie gardă, și ziua să muncească.

²³ Astfel nici eu, nici frații mei, nici servitorii mei, nici bărbații de gardă care mă urmau, niciunul dintre noi nu ne-am dezbrăcat de hainele noastre, fiecare se dezbrăca doar pentru spălare.

5

¹ Și a fost un strigăt mare al poporului și al soțiilor lor împotriva fraților lor iudei.

² Fiindcă erau unii care spuneau: Noi, fiii noștri și ficele noastre, suntem mulți; de aceea trebuie să luăm grâne pentru ei, ca să mâncăm și să trăim.

³ Erau de asemenea unii care spuneau: Noi am ipotecat pământurile noastre, viile noastre și casele noastre, ca să cumpărăm grâne, din cauza foametei.

⁴ Erau de asemenea alții care spuneau: Noi am împrumutat bani pentru tributul împăratului și aceasta pe pământurile noastre și viile noastre.

⁵ Totuși acum carnea noastră este precum carnea fraților noștri, copiii noștri precum copiii lor; și, iată, noi ducem în robie pe fiii noștri și pe ficele noastre ca să fie servitori și unele dintre ficele noastre sunt duse deja în robie; și nu este în puterea noastră să le răscumpărăm, pentru că alți oameni au pământurile și viile noastre.

⁶ Și m-am mâniat foarte tare când am auzit strigătul lor și aceste cuvinte.

⁷ Și m-am sfătuit cu mine însumi și am muștrat pe nobili și pe conducători și le-am spus: Voi stoarceți camătă fiecare de la fratele său. Și am adunat o mare adunare împotriva lor.

⁸ Și le-am spus: Noi, după abilitatea noastră, am răscumpărat pe frații noștri iudei, care erau vânduți păgânilor; și voi să vindeți chiar pe frații voștri? Sau să ne fie ei vânduți? Atunci ei au tăcut și nu au găsit nimic să răspundă.

⁹ De asemenea am spus: Nu este bine ceea ce faceți; nu ar trebui să umblați în teama de Dumnezeu nostru din cauza ocării păgânilor, dușmanii noștri?

¹⁰ Eu de asemenea și frații mei și servitorii mei, am putea să stoarcem de la ei bani și grâne; vă rog, să lăsăm această camătă.

¹¹ Dați-le înapoi, vă rog, chiar în această zi pământurile lor, viile lor, grădinile lor de măslini și casele lor, de asemenea a suta parte din bani și din grâne, vinul și untdelemnul pe care l-ați stors de la ei.

¹² Atunci ei au spus: Le vom da înapoi și nu vom cere nimic de la ei; astfel vom face precum spui. Atunci am chemat preoții și am luat un jurământ de la ei, că vor face conform cu această promisiune.

¹³ De asemenea mi-am scuturat poala și am spus: Astfel să scuture Dumnezeu pe fiecare om din casa lui și din munca lui, care nu împlinește această promisiune, chiar astfel să fie scuturat și golit. Și toată adunarea a spus: Amin, și au lăudat pe DOMNUL. Și poporul a făcut conform cu această promisiune.

¹⁴ Mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul lor în țara lui Iuda, din anul al douăzecilea până în anul al treizeci și doilea al împăratului Artaxerxes, adică, doisprezece ani, eu și frații mei nu am mâncat pâinea guvernatorului.

¹⁵ Dar guvernatorii dinainte, care fuseseră înaintea mea, împovărau poporul și luaseră de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șekeli de argint; da, chiar și servitorii lor stăpâneau peste popor; dar eu nu am făcut astfel, din cauza fricii de Dumnezeu.

¹⁶ Da, de asemenea am continuat în lucrarea acestui zid și nu am cumpărat vreun pământ; și toți servitorii mei erau adunați acolo la lucru.

¹⁷ Mai mult, erau la masa mea o sută cincizeci dintre iudei și conducători, în afară de cei care veneau la noi dintre păgânii care erau în jurul nostru.

¹⁸ Acum, ceea ce era pregătit pentru mine zilnic era un bou și șase oi alese; de asemenea păsări erau pregătite pentru mine și o dată la zece zile tot felul de vinuri; totuși, pentru toate acestea eu nu am cerut pâinea guvernatorului, pentru că robia era grea asupra acestui popor.

¹⁹ Gândește-te la mine, Dumnezeul meu, spre bine, conform cu tot ce am făcut pentru acest popor.

6

¹ Și s-a întâmplat, când Sanbalat și Tobia și Gheșem arabilul, și ceilalți dușmani ai noștri au auzit că eu construiseam zidul și că nu mai era spărtură rămasă în el (deși în acel timp nu pusesem ușile la porți),

² Că Sanbalat și Gheșem au trimis la mine, spunând: Vino, să ne întâlnim împreună în unul din satele din câmpia Ono. Dar ei gândeau să îmi facă ticăloșie.

³ Și le-am trimis mesageri, spunând: Eu fac o lucrare mare astfel încât nu pot să cobor; de ce să înceteze lucrarea, în timp ce o părăsesc și cobor la voi?

⁴ Totuși ei au trimis la mine de patru ori în felul acesta; și eu le-am răspuns în același fel.

⁵ Atunci a trimis Sanbalat pe servitorul său la mine, în felul acesta a cincea oară cu o scrisoare deschisă în mâna sa;

⁶ În care era scris: Se aude printre păgâni, și Gașmu spune aceasta, că tu și iudeii gândiți să vă răzvrățiți; din care cauză tu construiești zidul; ca tu să fii împăratul lor, conform acestor cuvinte.

⁷ Și tu de asemenea ai rânduit profeți să predice despre tine la Ierusalim, spunând: Este un împărat în Iuda; și acum se va face cunoscut împăratului conform acestor cuvinte. Vino de aceea acum și să ne sfătuim împreună.

⁸ Atunci am trimis la el, spunând: Nu sunt făcute astfel de lucruri precum spui, ci tu le inventezi din inima ta.

⁹ Pentru că toți ne-au înfricoșat, spunând: Măinile lor vor fi slăbite de la lucrare și aceasta nu se va face. De aceea acum, O Dumnezeule, întărește mâinile mele.

¹⁰ După aceasta eu am mers la casa lui Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care era închis; și el a spus: Să ne întâlnim în casa lui Dumnezeu, înăuntrul templului, și să închidem ușile templului, pentru că ei vor veni să teucidă: da, noaptea vor veni ei să teucidă.

¹¹ Și eu am spus: Ar trebui un astfel de om ca mine să fugă? Și cine, fiind precum sunt eu, ar intra în templu pentru a-și salva viața? Nu voi intra.

¹² Și, iată, am priceput că Dumnezeu nu îl trimisese; ci că el a vestit această profeție împotriva mea; fiindcă Tobia și Sanbalat îl angajaseră.

¹³ Pentru aceasta a fost el angajat, ca să mă înfrice și să fac astfel și să păcătuiesc, și ca ei să poată avea ceva de spus pentru o purtare rea, ca să mă poată ocări.

¹⁴ Dumnezeul meu, gândește-te la Tobia și la Sanbalat conform cu aceste lucrări ale lor și la profetesa Noadia și la restul profeților, care voiau să mă înfricoșeze.

¹⁵ Astfel zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în cincizeci și două de zile.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, atunci când toți dușmanii noștri au auzit despre aceasta și toți păgânii care erau în jurul nostru au văzut aceste lucruri, ei au fost mult doborâți în propriii lor ochi; fiindcă au priceput că această lucrare era făcută de la Dumnezeul nostru.

¹⁷ Mai mult, în acele zile, nobilii lui Iuda au trimis multe scrisori la Tobia și scrisorile de la Tobia veneau la ei.

¹⁸ Pentru că erau mulți în Iuda jurați lui, deoarece el era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah; și fiul său, Iohanan, luase pe fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia.

¹⁹ De asemenea ei făceau cunoscute, înaintea mea, faptele lui bune, și rosteau cuvintele mele către el. Și Tobia trimitea scrisori pentru a mă înfricoșa.

7

¹ Și s-a întâmplat, după ce zidul a fost construit și eu am așezat ușile și portarii și cântăreții și leviții au fost rânduiți,

² Că am dat fratelui meu Hanani și lui Hanania, conducătorul palatului, sarcina asupra Ierusalimului: pentru că era om credincios și se temea de Dumnezeu mai mult decât alții.

³ Și le-am spus: Să nu fie porțile Ierusalimului deschise până soarele nu va fi arzător; și în timp ce ei stau acolo, să închidă ușile și să le zăvorască; și să rânduiască gărzi dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la garda lui și fiecare să fie în dreptul casei lui.

⁴ Și cetatea era întinsă și mare, dar poporul era puțin în ea și casele nu erau construite.

⁵ Și Dumnezeuul meu a pus în inima mea să adun pe nobili și pe conducători și pe popor, ca să fie socotiți prin genealogie. Și am găsit un registru al genealogiei celor care se urcaseră întâi și am găsit scris în el,

⁶ Aceștia sunt copiii provinciei, care s-au urcat din captivitate, dintre cei care fuseseră duși în captivitate, pe care Nebucadnetar, împăratul Babilonului, i-a dus, și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la cetatea lui;

⁷ Care au venit cu Zorobabel, Ieșua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana. Numărul, spun eu, al bărbaților poporului lui Israel era acesta:

⁸ Copiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi.

⁹ Copiii lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi.

¹⁰ Copiii lui Arah, șase sute cincizeci și doi.

¹¹ Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui Ieșua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece.

¹² Copiii lui Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

¹³ Copiii lui Zatu, opt sute patruzeci și cinci.

¹⁴ Copiii lui Zacai, șapte sute șazeci.

¹⁵ Copiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt.

¹⁶ Copiii lui Bebai, șase sute douăzeci și opt.

¹⁷ Copiii lui Azgad, două mii trei sute douăzeci și doi.

¹⁸ Copiii lui Adonicam, șase sute șazeci și șapte.

¹⁹ Copiii lui Bigvai, două mii șazeci și șapte.

²⁰ Copiii lui Adin, șase sute cincizeci și cinci.

²¹ Copiii lui Ater din Ezechia, nouăzeci și opt.

²² Copiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt.

²³ Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru.

²⁴ Copiii lui Harif, o sută doisprezece.

²⁵ Copiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci.

²⁶ Bărbații din Betleem și Netofa, o sută optzeci și opt.

²⁷ Bărbații din Anatot, o sută douăzeci și opt.

²⁸ Bărbații din Bet-Azmavet, patruzeci și doi.

²⁹ Bărbații din Chiriati-Iearim, Chefira și Beerot, șapte sute patruzeci și trei.

³⁰ Bărbații din Rama și din Gheba, șase sute douăzeci și unu.

³¹ Bărbații din Micmas, o sută douăzeci și doi.

³² Bărbații din Betel și din Ai, o sută douăzeci și trei.

³³ Bărbații celuilalt Nebo, cincizeci și doi.

³⁴ Copiii celuilalt Elam, o mie două sute cincizeci și patru.

³⁵ Copiii lui Harim, trei sute douăzeci.

³⁶ Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci și cinci.

³⁷ Copiii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono, șapte sute douăzeci și unu.

³⁸ Copiii lui Sena, trei mii nouă sute treizeci.

³⁹ Preoții: copiii lui Iedaia, din casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei.

⁴⁰ Copiii lui Imer, o mie cincizeci și doi.

⁴¹ Copiii lui Pașhur, o mie două sute patruzeci și șapte.

⁴² Copiii lui Harim, o mie șaptesprezece.

⁴³ Leviții: copiii lui Ieșua, ai lui Cadmiel și dintre copiii lui Hodva, șaptezeci și patru.

⁴⁴ Cântăreții: copiii lui Asaf, o sută patruzeci și opt.

⁴⁵ Portarii: copiii lui Șalum, copiii lui Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Șobai, o sută treizeci și opt.

⁴⁶ Netinimii: copiii lui Țiha, copiii lui Hasufa, copiii lui Tabaot.

⁴⁷ Copiii lui Cheros, copiii lui Sia, copiii lui Padon,

⁴⁸ Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui Șalmal,

⁴⁹ Copiii lui Hanan, copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar,

⁵⁰ Copiii lui Reaia, copiii lui Rețin, copiii lui Necoda,

⁵¹ Copiii lui Gazam, copiii lui Uza, copiii lui Paseah,

⁵² Copiii lui Besai, copiii lui Meunim, copiii lui Nefișesim,

⁵³ Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui Harhur,

⁵⁴ Copiii lui Bațlit, copiii lui Mehida, copiii lui Harșa,

⁵⁵ Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah,

⁵⁶ Copiii lui Nețiah, copiii lui Hatifa.

⁵⁷ Copiii servitorilor lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Soferet, copiii lui Perida,

⁵⁸ Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel,

⁵⁹ Copiii lui Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hațebaim, copiii lui Amon.

⁶⁰ Toți netinimii și copiii servitorilor lui Solomon, erau trei sute nouăzeci și doi.

⁶¹ Și aceștia au fost cei care au urcat de asemenea de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Adon și Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor, nici sămânța lor, dacă erau din Israel.

⁶² Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui Necoda, șase sute patruzeci și doi.

⁶³ Și dintre preoți: Copiii lui Hobaia, copiii lui Hacoț, copiii lui Barzilai, care a luat pe una dintre fiicele lui Barzilai galaaditul, de soție, și a fost numit după numele lor.

⁶⁴ Aceștia și-au căutat înregistrarea printre cei care au fost socotiți prin genealogie, dar ea nu s-a găsit; de aceea au fost îndepărtați din preoție, ca întinați.

⁶⁵ Și Tirșata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până nu va sta în picioare un preot cu Urim și Tumim.

⁶⁶ Toată adunarea împreună era de patruzeci și două de mii trei sute șazeci,

⁶⁷ În afară de servitorii lor și de servitoarele lor, dintre care erau șapte mii trei sute treizeci și șapte; și aveau două sute patruzeci și cinci de cântăreți și cântărețe.

⁶⁸ Caii lor, șapte sute treizeci și șase; catării lor, două sute patruzeci și cinci;

⁶⁹ Cămilele lor, patru sute treizeci și cinci; șase mii șapte sute douăzeci de măgari.

⁷⁰ Și unii dintre mai marii părinților au dat pentru lucrare. Tirșata a dat pentru tezaur o mie de drahme de aur, cincizeci de oale, cinci sute treizeci de haine preoțești.

⁷¹ Și unii dintre mai marii părinților au dat pentru tezaurul lucrării douăzeci de mii de drahme de aur și două mii două sute de mine de argint.

⁷² Și ceea ce restul poporului a dat a fost douăzeci de mii de drahme de aur și două mii două sute de mine de argint și șazeci și șapte de haine preoțești.

⁷³ Astfel preoții și leviții și portarii și cântăreții și unii din popor și netinimii și tot Israelul au locuit în cetățile lor; și când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor.

8

¹ Și tot poporul s-a adunat ca un singur om, în strada, care era în fața porții apelor; și ei i-au vorbit lui Ezra, scribul, să aducă el cartea legii lui Moise, pe care DOMNUL o poruncise lui Israel.

² Și Ezra, preotul, a adus legea înaintea adunării, atât a bărbaților cât și a femeilor și a tuturor celor care puteau auzi cu înțelegerere, în cea dintâi zi a lunii a șaptea.

³ Și a citit din ea în fața străzii care era înaintea porții apelor de dimineață până la amiază, înaintea bărbaților și a femeilor și a celor care puteau înțelege; și urechile întregului popor erau atente la cartea legii.

⁴ Și Ezra, scribul, stătea în picioare pe o platformă de lemn, pe care o făcuseră pentru această ocazie; și lângă el stăteau în picioare Matitia și Sema și Anaia și Urie și Hilchia și Maaseia, la dreapta lui; și la stânga lui Pedaia și Mișael și Malchiia și Hașum și Hașbadana, Zaharia și Meșulam.

⁵ Și Ezra a deschis cartea înaintea ochilor întregului popor; (pentru că el era deasupra întregului popor;) și, când a deschis-o, tot poporul s-a ridicat în picioare;

⁶ Și Ezra a binecuvântat pe DOMNUL, pe marele Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns: Amin, Amin, ridicându-și mâinile; și și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI cu fețele lor la pământ.

⁷ De asemenea Ieșua și Bani și Șerebia, Iamin, Acub, Șabetai, Hodiia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia și leviții au făcut pe popor să înțeleagă legea; și poporul stătea în picioare la locul său.

⁸ Astfel ei citeau lămurit în cartea legii lui Dumnezeu, și îi dădeau înțelesul și îi făceau să înțeleagă citirea.

⁹ Și Neemia, care este Tirșata, și Ezra, preotul și scribul, și leviții care învățau poporul, au spus către tot poporul: Această zi este sfântă pentru DOMNUL Dumnezeuul vostru, nu jeliți, nici nu plângeți. Pentru că tot poporul plângea, când au auzit cuvintele legii.

¹⁰ Atunci el le-a spus: Duceți-vă, mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei pentru care nimic nu este pregătit, pentru că această zi este sfântă pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că bucuria DOMNULUI este țaria voastră.

¹¹ Și leviții au liniștit tot poporul, spunând: Tăceți, pentru că ziua este sfântă; și nu fiți mâhniți.

¹² Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea și să trimită porții și să facă mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele care le fuseseră vestite.

¹³ Și a doua zi s-au adunat mai marii părinților întregului popor, preoții și leviții, la Ezra, scribul, pentru a înțelege cuvintele legii.

¹⁴ Și au găsit scris în legea pe care DOMNUL o poruncise prin Moise, copiilor lui Israel, că trebuie să locuiască în colibe la sărbătoarea lunii a șaptea;

¹⁵ Și că trebuie să vestească și să facă cunoscut în toate cetățile lor și în Ierusalim, spunând: Ieșiți la munte și aduceți ramuri de măslin și ramuri de pin și ramuri de mirt și ramuri de palmier și ramuri de copaci stufoși, pentru a face colibe, precum este scris.

¹⁶ Astfel poporul a ieși și le-a adus și și-au făcut colibe, fiecare pe acoperișul casei lui și în curțile lor și în curțile casei lui Dumnezeu și în strada porții apelor și în strada porții lui Efraim.

¹⁷ Și toată adunarea celor care se întorseseră din captivitate și-au făcut colibe și au șezut în colibe, pentru că din zilele lui Ieșua, fiul lui Nun, până în acea zi copiii lui Israel nu făcuseră astfel. Și a fost foarte mare veselie.

¹⁸ De asemenea zi de zi, din ziua întâi până în ultima zi, el a citit în cartea legii lui Dumnezeu. Și au ținut sărbătoarea șapte zile; și în a opta zi a fost o adunare solemnă, conform rânduielii.

9

¹ Și în ziua a douăzeci și patra a acestei luni copiii lui Israel s-au adunat cu postire și cu pânze de sac și cu țărână asupra lor.

² Și sămânța lui Israel s-a separat de toți străinii și au stat în picioare și au mărturisit păcatele lor și nelegiuirile părinților lor.

³ Și s-au ridicat pe locul lor și au citit în cartea legii DOMNULUI Dumnezeu-lui lor, o a patra parte din zi; și o altă a patra parte au mărturisit și s-au închinat DOMNULUI Dumnezeu-lui lor.

⁴ Atunci au stat în picioare pe trepte, dintre leviți: Ieșua și Bani, Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani și au strigat cu o voce tare către DOMNUL Dumnezeu-lui lor.

⁵ Atunci leviții Ieșua și Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodiia, Șebania și Petahia au spus: Ridicați-vă în picioare și binecuvântați pe DOMNUL Dumnezeu-lui vostru pentru totdeauna și întotdeauna; și binecuvântat să fie numele tău glorios, care este înălțat mai presus de orice binecuvântare și laudă.

⁶ Tu, chiar tu, ești singur DOMN; tu ai făcut cerul, cerul cerurilor; cu toată oștirea lor, pământul și toate lucrurile care sunt pe el, mările și tot ce este în ele și tu le păstrezi pe toate; și oștirea cerului ți se închină ție.

⁷ Tu ești DOMNUL Dumnezeu, care l-ai ales pe Avram și l-ai scos din Urul caldeilor; și i-ai dat numele Avraam;

⁸ Și i-ai găsit inima credincioasă înaintea ta și ai făcut un legământ cu el că îi vei da țara canaanților, a hitiților, a amoriților și a perezitilor și a iebusiților și a ghirgasiților, că o vei da, spun eu, seminței sale și ți-ai împlinit cuvintele tale, pentru că ești drept;

⁹ Și ai văzut necazul părinților noștri în Egipt și ai auzit strigătul lor la Marea Roșie;

¹⁰ Și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor săi și asupra întregului popor al țării sale, pentru că ai cunoscut că s-au purtat cu mândrie împotriva lor. Astfel ți-ai făcut un nume, precum este în această zi.

¹¹ Și ai despărțit marea înaintea lor, astfel ei au mers prin mijlocul mării pe uscat; și pe persecutorii lor i-ai aruncat în adâncuri, ca pe o piatră în ape puternice.

¹² Mai mult, tu i-ai condus ziua printr-un stâlp de nor; și noaptea printr-un stâlp de foc, pentru a le da lumină pe calea pe care trebuiau să meargă.

¹³ Tu ai coborât de asemenea pe muntele Sinai și ai vorbit cu ei din cer, și le-ai dat judecăți drepte și legi adevărate, statute bune și porunci;

¹⁴ Și le-ai făcut cunoscut sabatul tău sfânt și le-ai poruncit prin mâna lui Moise, servitorul tău, precepte, statute și legi;

¹⁵ Și le-ai dat pâine din cer pentru foamea lor și ai scos apă pentru ei din stâncă, pentru setea lor și le-ai promis că vor intra să stăpânească țara pe care ai jurat că le-o vei da.

16 Dar ei și părinții noștri s-au purtat cu mândrie și și-au înțepenit gâturile și nu au dat ascultare poruncilor tale,

17 Și au refuzat să dea ascultare, nici nu și-au amintit de minunile tale pe care le-ai făcut printre ei; ci și-au înțepenit gâturile și în răzvrătirea lor au rânduit o căpetenie pentru a se întoarce la robia lor; dar tu ești un Dumnezeu gata să ierte, plin de har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate, și nu i-ai părăsit.

18 Da, când și-au făcut un vițel turnat și au spus: Acesta este Dumnezeul tău care te-a scos din Egipt și au făcut mari batjocuri;

19 Totuși, tu, în îndurările tale cele multe, nu i-ai părăsit în pustie; stâlpul de nor nu s-a depărtat de ei ziua, pentru a-i conduce pe cale; nici stâlpul de foc noaptea, pentru a le arăta lumină și calea pe care trebuiau să meargă.

20 Le-ai dat de asemenea duhul tău cel bun pentru a-i instrui, și nu le-ai oprit mana ta de la gura lor și le-ai dat apă pentru setea lor.

21 Da, patruzeci de ani i-ai hrănit în pustie; astfel încât nu le-a lipsit nimic; hainele lor nu s-au învechit și picioarele lor nu s-au umflat.

22 Mai mult, le-ai dat împărății și națiuni și i-ai împărțit în ținuturi; astfel, ei au stăpânit țara lui Sihon și țara împăratului Hesbonului și țara lui Og, împăratul Basanului.

23 Pe copiii lor de asemenea i-ai înmulțit ca stelele cerului și i-ai adus în țara pe care ai promis-o părinților lor, că vor intra să o stăpânească.

24 Astfel copiii au intrat și au stăpânit țara și tu ai supus înaintea lor pe locuitorii țării, pe canaaniți, și i-ai dat în mâinile lor, cu împărății lor și pe popoarele țării, ca să le poată face precum au voit.

25 Și ei au luat cetăți întărite și un pământ gras și au stăpânit case pline de toate bunătățile, fântâni săpate, vii și grădini de măslini și pomi roditori în abundență; astfel ei au mâncat și s-au săturat și s-au îngrășat și s-au desfătat în marea ta bunătate.

26 Totuși au fost neascultători și s-au răzvrătit împotriva ta și au aruncat legea ta în spatele lor și au ucis pe profeții tăi care au mărturisit împotriva lor pentru a-i întoarce la tine și au făcut mari batjocuri.

27 De aceea i-ai dat în mâna dușmanilor lor, care i-au chinuit; și în timpul tulburării lor, când au strigat către tine, tu i-ai auzit din cer; și conform cu îndurările tale cele multe le-ai dat salvatori, care i-au salvat din mâna dușmanilor lor.

28 Dar după ce au avut odihnă, din nou au făcut ce este rău înaintea ta; de aceea i-ai lăsat în mâna dușmanilor lor, astfel încât ei au avut stăpânire asupra lor; totuși când s-au întors și au strigat către tine, tu i-ai auzit din cer; și de multe ori i-ai eliberat conform îndurărilor tale;

29 Și ai mărturisit împotriva lor, ca să îi întorci înapoi la legea ta; totuși s-au purtat cu mândrie și nu au dat ascultare poruncilor tale, ci au păcătuit împotriva judecăților tale (pe care dacă un om le face, va trăi în ele); și și-au retras umărul și și-au înțepenit gâtul și au refuzat să asculte.

30 Totuși mulți ani i-ai răbdat și ai mărturisit împotriva lor prin duhul tău în profeții tăi; totuși ei au refuzat să își plece urechea; de aceea i-ai dat în mâna popoarelor țării lor.

31 Totuși de dragul marilor tale îndurări tu nu i-ai mistuit în întregime, nici nu i-ai părăsit, pentru că tu ești un Dumnezeu plin de har și milostiv.

32 De aceea acum, Dumnezeul nostru, marele, puternicul și înfricoșătorul Dumnezeu, care ții legământul și mila, să nu pară mic, înaintea ta, tot acest

necaz, care a venit asupra noastră, asupra împăraților noștri, asupra prinților noștri și asupra preoților noștri și asupra profeților noștri și asupra părinților noștri și asupra întregului tău popor, din timpul împăraților Asiriei până în această zi.

³³ Dar totuși tu ești just în tot ce a venit asupra noastră, pentru că tu ai lucrat drept, dar noi am lucrat cu stricăciune;

³⁴ Nici împărații noștri, prinții noștri, preoții noștri, nici părinții noștri nu au ținut legea ta, nici nu au dat ascultare poruncilor tale și mărturiilor tale, cu care ai mărturisit împotriva lor.

³⁵ Fiindcă ei nu ți-au servit în împărăția lor și în marea ta bunătate pe care le-ai dat-o și în țara cea întinsă și grasă pe care ai dat-o înaintea lor, nici nu s-au întors de la lucrările lor rele.

³⁶ Iată, noi suntem servitori în această zi; și în țara pe care ai dat-o părinților noștri să mănânce rodul ei și bunătățile ei, iată, noi suntem servitori în ea;

³⁷ Și aceasta dă mult venit împăraților pe care i-ai pus peste noi din cauza păcatelor noastre; de asemenea ei au stăpânire peste trupurile noastre și peste vitele noastre după plăcerea lor și noi suntem în mare strâmtoare.

³⁸ Și pentru toate acestea noi facem un legământ statornic și îl scriem; și prinții noștri, leviții și preoții noștri îl sigilează.

10

¹ Acum, cei care l-au sigilat au fost: Neemia Tirșata, fiul lui Hacalia, și Zedechia,

² Seraia, Azaria, Ieremia,

³ Pașhur, Amaria, Malchiia,

⁴ Hatuș, Șebania, Maluc,

⁵ Harim, Meremot, Obadia,

⁶ Daniel, Ghineton, Baruc,

⁷ Meșulam, Abiia, Miiamin,

⁸ Maazia, Bilgai, Șemaia: aceștia au fost preoții.

⁹ Și leviții: deopotrivă Ieșua, fiul lui Azania, Binui dintre copiii lui Henadad, Cadmiel;

¹⁰ Și frații lor: Șebania, Hodiia, Chelita, Pelaia, Hanan,

¹¹ Mica, Rehob, Hașabia,

¹² Zacur, Șerebia, Șebania,

¹³ Hodiia, Bani, Beninu.

¹⁴ Mai marii poporului: Pareoș, Pahat-Moab, Elam, Zatu, Bani,

¹⁵ Buni, Azgad, Bebai,

¹⁶ Adoniia, Bigvai, Adin,

¹⁷ Ater, Ezchiia, Azur,

¹⁸ Hodiia, Hașum, Bețai,

¹⁹ Harif, Anatot, Nebai,

²⁰ Magpiaș, Meșulam, Hezir,

²¹ Meșezabeel, Țadoc, Iadua,

²² Pelatia, Hanan, Anaia,

²³ Hoșea, Hanania, Hașub,

²⁴ Haloheș, Pilha, Șobec,

²⁵ Rehum, Hașabna, Maaseia,

²⁶ Și Ahiia, Hanan, Anan,

²⁷ Maluc, Harim, Baana.

²⁸ Și restul poporului, preoții, leviții, portarii, cântăreții, netinimii și toți cei care se separaseră de popoarele țărilor pentru legea lui Dumnezeu, soțiile lor, fiii lor și fiicele lor, oricine avea cunoștință și avea înțelegere;

²⁹ S-au alipit de frații lor, nobilii lor și au intrat într-un blestem și într-un jurământ, pentru a umbla în legea lui Dumnezeu, care a fost dată prin Moise servitorul lui Dumnezeu și pentru a ține și a împlini toate poruncile DOMNULUI Domnul nostru și judecățile lui și statutele lui;

³⁰ Și că noi nu vom da pe fiicele noastre popoarelor țării, nici nu vom lua pe fiicele lor pentru fiii noștri;

³¹ Și dacă popoarele țării vor aduce mărfuri sau orice fel de alimente în ziua sabatului pentru a vinde, că noi nu vom cumpăra de la ei în sabat, sau în ziua sfântă; și că vom lăsa al șaptelea an și luarea oricărei datorii.

³² De asemenea am făcut rânduieli pentru noi, pentru a da anual a treia parte dintr-un șekel pentru serviciul casei Dumnezeului nostru;

³³ Pentru pâinile punerii înainte și pentru darul de mâncare neîncetat și pentru ofranda arsă neîncetat a sabbatelor, a lunilor noi, pentru sărbătorile rânduite și pentru lucrurile sfinte și pentru ofrandele pentru păcat pentru a face ispășire pentru Israel și pentru toată lucrarea casei Dumnezeului nostru.

³⁴ Și am aruncat sortii între preoți, leviți și popor, pentru darul lemnelor, de a-l aduce la casa Dumnezeului nostru, după casele părinților noștri, la timpuri rânduite an de an, ca să ardă pe altarul DOMNULUI Dumnezeului nostru, precum este scris în lege;

³⁵ Și să aducem cele dintâi roade ale pământului nostru și cele dintâi roade ale tuturor fructelor din toți pomii an de an la casa DOMNULUI;

³⁶ De asemenea pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre, precum este scris în lege și pe întâii născuți ai cirezilor noastre și ai turmelor noastre, pentru a-i aduce la casa Dumnezeului nostru, la preoții care servesc în casa Dumnezeului nostru;

³⁷ Și ca să aducem cele dintâi roade ale aluatului nostru și ofrandele noastre și rodul a tot felul de pomi, din vin și din untdelemn, la preoți, în camerele casei Dumnezeului nostru; și zeciuielele pământului nostru leviților, ca ei, leviții, să poată avea zeciuielele în toate cetățile aratului nostru.

³⁸ Și preotul, fiul lui Aaron, să fie cu leviții când leviții iau zeciuiele; și leviții să aducă zeciuiala zeciuielelor la casa Dumnezeului nostru, în camere, la casa tezaurului.

³⁹ Căci copiii lui Israel și copiii lui Levi vor aduce darul din grâne, din vin nou și din untdelemn, în camere, unde sunt vasele sanctuarului și preoții care servesc și portarii și cântăreții; și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

11

¹ Și conducătorii poporului locuiau la Ierusalim; restul poporului de asemenea au aruncat sortii, pentru a aduce pe unul din zece să locuiască în Ierusalim cetatea sfântă și nouă părți să locuiască în alte cetăți.

² Și poporul a binecuvântat pe toți oamenii, care s-au oferit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim.

³ Acum, aceștia sunt mai marii provinciei care au locuit în Ierusalim; dar în cetățile lui Iuda au locuit fiecare în stăpânirea sa în cetățile lor, adică, Israel, preoții, și leviții și netinimii și copiii servitorilor lui Solomon.

⁴ Și la Ierusalim au locuit anumiți dintre copiii lui Iuda și dintre copiii lui Beniamin. Dintre copiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel, dintre copiii lui Peret;

⁵ Și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia, fiul lui Șiloni.

⁶ Toți fiii lui Peret care au locuit la Ierusalim erau patru sute șazeci și opt de bărbați viteji.

⁷ Și aceștia sunt fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia.

⁸ Și după el, Gabai, Salai, nouă sute douăzeci și opt.

⁹ Și Ioel, fiul lui Zicri era supraveghetorul lor: și Iuda, fiul lui Hasenuac era al doilea peste cetate.

¹⁰ Dintre preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin.

¹¹ Seraia, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Tadoc, fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, era supraveghetorul casei lui Dumnezeu.

¹² Și frații lor care făceau serviciul casei erau opt sute douăzeci și doi; și Adaia, fiul lui Ioroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchiia,

¹³ Și frații lui, mai marii părinților: două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel, fiul lui Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer,

¹⁴ Și frații lor, războinici viteji, o sută douăzeci și opt; și supraveghetorul lor era Zabdiel, fiul unuia dintre bărbații de văză.

¹⁵ De asemenea dintre leviți: Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui Buni;

¹⁶ Și Șabetai și Iozabad, dintre mai marii leviților, aveau supravegherea lucrării de afară a casei lui Dumnezeu.

¹⁷ Și Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, era întâiul pentru a începe mulțumirea în rugăciune; și Bacbuchia al doilea printre frații săi și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun.

¹⁸ Toți leviții în sfânta cetate erau două sute optzeci și patru.

¹⁹ Mai mult, portarii, Acub, Talmon și frații lor care păzeau porțile, erau o sută șaptezeci și doi.

²⁰ Și rămășița lui Israel, a preoților și a leviților, erau în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moștenirea sa.

²¹ Dar netinimii locuiau în Ofel; și Tiha și Ghișpa erau peste netinimi.

²² De asemenea supraveghetorul leviților la Ierusalim era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui Mica. Dintre fiii lui Asaf, cântăreții erau peste lucrarea casei lui Dumnezeu.

²³ Căci porunca împăratului referitor la ei, era ca o anumită porție să fie pentru cântăreți, datorată pentru fiecare zi.

²⁴ Și Petahia, fiul lui Meșezabeel, dintre fiii lui Zerah, fiul lui Iuda, era la mâna împăratului în toate lucrurile referitoare la popor.

²⁵ Și pentru sate, cu câmpurile lor, unii dintre copiii lui Iuda au locuit la Chiriati-Arba și în satele ei și la Dibon și în satele ei și la Iecabteel și în satele ei,

²⁶ Și la Ieșua și la Molada și la Bet-Palet,

²⁷ Și la Hațar-Șual și la Beer-Șeba și în satele ei,

²⁸ Și la Tiçlag și la Mecona și în satele ei,

²⁹ Și la En-Rimon și la Țoreea la Iarmut,

³⁰ Zanoah, Adulam și în satele lor, la Lachis și în câmpurile ei, la Azeca și în satele ei. Și au locuit de la Beer-Șeba până la valea lui Hinom.

- 31 De asemenea copiii lui Benjamin de la Gheba au locuit la Micmas și Aiia și Betel și în satele lor,
 32 Și la Anatot, Nob, Anania,
 33 Hațor, Rama, Ghitaim,
 34 Hadid, Țeboim, Nebalat,
 35 Lod și Ono, valea meșteșugarilor.
 36 Și dintre leviți, unele cete locuiau în Iuda și unele în Benjamin.

12

- 1 Și aceștia sunt preoții și leviții care s-au urcat cu Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Ieșua: Seraia, Ieremia, Ezra,
 2 Amaria, Maluc, Hatuș,
 3 Șecania, Rehum, Meremot,
 4 Ido, Ghineto, Abiia,
 5 Miiamin, Maadia, Bilga,
 6 Șemaia și Ioiarib, Iedaia,
 7 Salu, Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia erau mai marii preoților și ai fraților lor în zilele lui Ieșua.
 8 Mai mult, leviții: Ieșua, Binui, Cadmiel, Șerebia, Iuda și Matania, care era peste aducerea de mulțumiri, el și frații lui.
 9 De asemenea Bacbuchia și Uni, frații lor, erau unii în fața celorlalți, în gârzi.
 10 Și Ieșua a născut pe Ioiachim, Ioiachim de asemenea a născut pe Eliașib și Eliașib a născut pe Ioiada,
 11 Și Ioiada a născut pe Ionatan și Ionatan a născut pe Iadua.
 12 Și în zilele lui Ioiachim, erau preoți, mai marii părinților: al lui Seraia, Meraia; al lui Ieremia, Hanania;
 13 Al lui Ezra, Meșulam; al lui Amaria, Iohanani;
 14 Al lui Melicu, Ionatan; al lui Șebania, Iosif;
 15 Al lui Harim, Adna; al lui Meraiot, Helcai;
 16 Al lui Ido, Zaharia; al lui Ghineton, Meșulam;
 17 Al lui Abiia, Zicri; al lui Miiamin, al lui Moadia, Piltai;
 18 Al lui Bilga, Șamua; al lui Șemaia, Ionatan;
 19 Și al lui Ioiarib, Matenai; al lui Iedaia, Uzi;
 20 Al lui Salai, Calai; al lui Amoc, Eber;
 21 Al lui Hilchia, Hașabia; al lui Iedaia, Netaneel.
 22 Leviții în zilele lui Eliașib, Ioiada și Iohanani și Iadua, erau înregistrați mai marii părinților; de asemenea preoții, în timpul domniei lui Darius persanul.
 23 Fiii lui Levi, mai marii părinților, au fost înscrși în cartea cronicilor, până în zilele lui Iohanani, fiul lui Eliașib.
 24 Și mai marii leviților: Hașabia, Șerebia și Ieșua, fiul lui Cadmiel, cu frații lor stând față în față, ca să laude și să aducă mulțumiri, conform cu porunca lui David omul lui Dumnezeu, gardă cu gardă, față în față.
 25 Matania și Bacbuchia, Obadia, Meșulam, Talmon, Acub, erau portari, făcând de gardă la pragurile porților.
 26 Aceștia erau în zilele lui Ioiachim, fiul lui Ieșua, fiul lui Ioțadac și în zilele lui Neemia guvernatorul și ale preotului Ezra, scribul.
 27 Și la dedicarea zidului Ierusalimului ei au căutat pe leviți din toate locurile lor, pentru a-i aduce la Ierusalim, pentru a ține dedicarea cu veselie, deopotrivă cu mulțumiri și cu cântare, cu chimvale, psalterioane și cu harpe.

²⁸ Și fiii cântăreților s-au adunat, deopotrivă din câmpia din jurul Ierusalimului și din satele lui Netofati;

²⁹ De asemenea de la casa Ghilgalului, și din câmpurile Ghebei și Azmavelului; căci cântăreții își construiseră sate de jur împrejurul Ierusalimului.

³⁰ Și preoții și leviții s-au purificat și au purificat poporul și porțile și zidul.

³¹ Atunci am urcat pe prinții lui Iuda pe zid și am rânduit două mari cete dintre cei care aduceau mulțumiri, din care una în dreapta pe zidul spre poarta bălegarului;

³² Și după ei mergeau Hoșaia și jumătate din prinții lui Iuda,

³³ Și Azaria, Ezra și Meșulam,

³⁴ Iuda și Beniamin și Șemaia și Ieremia,

³⁵ Și anumiți dintre fiii preoților cu trâmbițe; adică, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul lui Matania, fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf;

³⁶ Și frații săi: Șemaia și Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel și Iuda, Hanani, cu instrumentele muzicale ale lui David, omul lui Dumnezeu, și scribul Ezra înaintea lor.

³⁷ Și la poarta fântânii, care era în fața lor, ei s-au urcat pe treptele cetății lui David, la urcarea zidului, deasupra casei lui David, chiar până la poarta apelor spre est.

³⁸ Și cealaltă ceată a lor, care aducea mulțumiri, a mers în fața lor și eu după ei și jumătate din popor pe zid, de dincolo de turnul cuptoarelor chiar până la zidul cel lat;

³⁹ Și pe deasupra porții lui Efraim și pe deasupra porții vechi și pe deasupra porții peștilor și a turnului lui Hananeel și a turnului lui Meea, chiar până la poarta oilor; și au stat în picioare pe loc la poarta închisorii.

⁴⁰ Astfel au stat în picioare cele două cete ale celor care aduceau mulțumiri în casa lui Dumnezeu și eu și jumătate din conducători cu mine;

⁴¹ Și preoții: Eliachim, Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia și Hanania cu trâmbițe;

⁴² Și Maaseia și Șemaia și Eleazar și Uzi și Iohanan și Malchiia și Elam și Ezer. Și cântăreții au cântat tare, cu Izrahia, supraveghetorul lor.

⁴³ De asemenea în acea zi ei au oferit sacrificii mari și s-au bucurat, pentru că Dumnezeu îi făcuse să se bucure cu mare bucurie; soțiile de asemenea și copiii s-au bucurat; astfel încât bucuria Ierusalimului se auzea până foarte departe.

⁴⁴ Și în acel timp au fost unii rânduiți peste camerele tezaurelor, pentru ofrande, pentru cele dintâi roade și pentru zeciuieli, pentru a aduna în ele din câmpurile cetăților porțiile legii pentru preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și de leviții care serveau.

⁴⁵ Și deopotrivă cântăreții și portarii țineau serviciul Dumnezeului lor și serviciul curățirii conform cu porunca lui David și a fiului său, Solomon,

⁴⁶ Căci în zilele lui David și ale lui Asaf din vechime au fost mai mari ai cântăreților și cântări de laudă și mulțumiri pentru Dumnezeu.

⁴⁷ Și tot Israelul, în zilele lui Zorobabel și în zilele lui Neemia, a dat porțiile cântăreților și portarilor, în fiecare zi porția lui; și sfințeau lucruri sfinte pentru leviți; și leviții le sfințeau pentru copiii lui Aaron.

13

¹ În acea zi s-a citit în cartea lui Moise în auzul poporului; și în ea s-a găsit scris că amonitul și moabitul nu trebuie să intre în adunarea lui Dumnezeu

pentru totdeauna;

² Pentru că nu au întâmpinat pe copiii lui Israel cu pâine și cu apă, ci au angajat pe Balaam împotriva lor, ca să îi blesteme; totuși Dumnezeu nostru a întors blestemul în binecuvântare.

³ Și s-a întâmplat, după ce ei au auzit legea, că au separat din Israel toată mulțimea amestecată.

⁴ Și înainte de aceasta, preotul Eliașib, având supraveghere peste camera casei Dumnezeului nostru, era aliat cu Tobia;

⁵ Și pregătise pentru el o cameră mare, unde înainte ei puneau darurile de mâncare, tămâia și vasele și zeciuiala din grâne, vinul nou și untdelemnul, care erau poruncite să fie date leviților și cântăreților și portarilor, și ofrandele preoților.

⁶ Dar în tot acest timp eu nu eram în Ierusalim, pentru că în anul al treizeci și doilea al lui Artaxerxes, împăratul Babilonului, am venit la împărat și după câteva zile am obținut permisiune de la împărat;

⁷ Și am venit la Ierusalim și am înțeles răul pe care Eliașib îl făcuse pentru Tobia, pregătindu-i o cameră în curțile casei lui Dumnezeu.

⁸ Și m-a mâhnit foarte mult; de aceea am aruncat toate lucrurile gospodărești ale lui Tobia afară din cameră.

⁹ Atunci am poruncit și ei au curățit camerele; și am adus din nou înapoi vasele casei lui Dumnezeu, cu darurile de mâncare și tămâia.

¹⁰ Și am priceput că porțile leviților nu le fuseseră date; deoarece leviții și cântăreții, care făceau lucrarea, fugiseră fiecare la câmpul său.

¹¹ Atunci m-am certat cu conducătorii și am spus: De ce este casa lui Dumnezeu părăsită? Și i-am adunat și i-am pus la locul lor.

¹² Atunci a adus tot Iuda zeciuiala din grâne și din vinul nou și din untdelemn la trezorerie.

¹³ Și am făcut trezorerii peste tezaure, pe preotul Șelemia și pe scribul Tador și dintre leviți, pe Pedaia; și lângă ei era Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, pentru că erau socotiți credincioși, și serviciul lor era să distribuie fraților lor.

¹⁴ Amintește-ți de mine, O Dumnezeu meu, referitor la aceasta, și nu șterge faptele mele bune pe care le-am făcut pentru casa Dumnezeului meu și pentru servirile ei.

¹⁵ În acele zile am văzut în Iuda pe unii călcând teascurile de vin în sabbat și aducând snopi și încărcând măgari; și de asemenea, vin, struguri și smochine și tot felul de poveri, pe care le aduceau la Ierusalim în ziua sabbatului; și am mărturisit împotriva lor în ziua când vindeau merindele.

¹⁶ Acolo locuiau de asemenea oameni din Tir, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și le vindeau în sabbat copiilor lui Iuda și în Ierusalim.

¹⁷ Atunci m-am certat cu nobilii lui Iuda și le-am spus: Ce lucru rău este acesta pe care îl faceți, pângărind ziua sabbatului?

¹⁸ Nu au făcut părinții voștri astfel și nu a adus Dumnezeu nostru tot acest rău asupra noastră și asupra acestei cetăți? Totuși voi aduceți mai multă furie asupra lui Israel, pângărind sabbatul.

¹⁹ Și s-a întâmplat, că atunci când la porțile Ierusalimului începea să fie întuneric înaintea sabbatului, am poruncit ca porțile să fie închise și am poruncit ca ele să nu fie deschise până după sabbat; și pe unii dintre servitorii mei i-am pus la porți, ca să nu fie adusă nicio povară în ziua sabbatului.

²⁰ Astfel comercianții și vânzătorii de tot felul de mărfuri petreceau noaptea afară din Ierusalim o dată sau de două ori.

²¹ Atunci am mărturisit împotriva lor și le-am spus: De ce petreceți noaptea lângă zid? Dacă faceți astfel din nou, voi pune mâinile pe voi. Din acel timp nu au mai venit în sabat.

²² Și am poruncit leviților să se curețe și să vină și să păzească porțile, pentru a sfinți ziua sabatului. Amintește-ți de mine, O Dumnezeu meu, referitor și la aceasta, și cruță-mă conform cu măreția milei tale.

²³ În acele zile de asemenea am văzut iudei care s-au căsătorit cu femei din Asdod, din Amon și din Moab;

²⁴ Și copiii lor vorbeau pe jumătate în vorbirea lui Asdod și nu puteau vorbi în limba iudaică, ci conform limbii fiecărui popor.

²⁵ Și m-am certat cu ei și i-am blestemat și i-am lovit pe unii dintre ei și le-am smuls părul și i-am pus să jure pe Dumnezeu, spunând: Voi să nu dați pe fiicele voastre fiilor lor, nici să nu luați pe fiicele lor pentru fiii voștri sau pentru voi înșivă.

²⁶ Nu a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel, prin aceste lucruri? Totuși printre multe națiuni, nu a fost împărat asemenea lui, care a fost preaiubit de Dumnezeu lui și Dumnezeu l-a făcut împărat peste tot Israelul; totuși chiar și pe el, femeile străine, l-au făcut să păcătuiască.

²⁷ Să vă dăm noi atunci ascultare pentru a face tot acest mare rău, pentru a călca legea împotriva Dumnezeului nostru căsătorindu-ne cu femei străine?

²⁸ Și unul dintre fiii lui Ioiada, fiul lui Eliașib, marele preot, era ginere lui Sanbalat horonitul; de aceea l-am alungat de la mine.

²⁹ Amintește-ți de ei, O Dumnezeu meu, pentru că au spurcat preoția și legământul preoției și al leviților.

³⁰ Astfel i-am curățit de toți străinii și am rânduit serviciile preoților și ale leviților, pe fiecare în serviciul lui;

³¹ Și pentru darul de lemne la timpuri rânduite și pentru cele dintâi roade. Amintește-ți de mine, O Dumnezeu meu, spre bine.

Esther

¹ Și s-a întâmplat în zilele lui Ahașveroș, (Ahașveroș care împărățea din India până în Etiopia, peste o sută douăzeci și șapte de provincii);

² Că în acele zile, când împăratul Ahașveroș a șezut pe tronul împărăției sale, care era în palatul Susa,

³ În al treilea an al domniei sale, el a făcut un ospăț pentru toți prinții lui și servitorii lui; puterea Persiei și a Mediei, nobilii și prinții provinciilor fiind înaintea lui:

⁴ Când el a arătat bogățiile împărăției sale glorioase și onoarea măreței sale maiestăți multe zile: o sută optzeci de zile.

⁵ Și când s-au sfârșit aceste zile, împăratul a făcut un ospăț pentru toți oamenii prezenți la palatul Susa, deopotrivă pentru mari și mici, șapte zile, în curtea grădinii palatului împăratului.

⁶ Erau acolo draperii albe, verzi și albastre, întinse cu funii de in subțire și purpură, prinse de inele de argint și coloane de marmură; paturile erau din aur și argint pe un pavaj de marmură roșie și albastră și albă și neagră.

⁷ Și le dădeau de băut în vase de aur, (vasele fiind diferite unele de altele,) și vin împărătesc din abundență, conform stării împăratului.

⁸ Și băutul era conform legii; nimeni nu obliga; fiindcă împăratul rânduisese tuturor ofițerilor casei sale să facă conform cu plăcerea fiecăruia.

⁹ De asemenea împărăteasa Vaști a dat un ospăț pentru femeile din casa împărătească a împăratului Ahașveroș.

¹⁰ În ziua a șaptea, când inima împăratului era veselă cu vin, el a poruncit lui Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta și lui Abagta, lui Zetar și lui Carcas, celor șapte fameni care serveau în prezența împăratului Ahașveroș,

¹¹ Să o aducă pe împărăteasa Vaști înaintea împăratului cu coroana împărătească, pentru a arăta oamenilor și prinților frumusețea ei, fiindcă ea era plăcută la vedere.

¹² Dar împărăteasa Vaști a refuzat să vină la porunca împăratului dată prin fameni; de aceea împăratul s-a înfuriat foarte mult și mânia lui ardea în el.

¹³ Atunci împăratul a spus înțelepților, care cunoșteau timpurile, (fiindcă așa era obiceiul împăratului cu toți cei ce cunoșteau lege și judecată;

¹⁴ Și lângă el erau Carșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Marsena și Memucan, cei șapte prinți ai Persiei și ai Mediei, care vedeau fața împăratului și care stăteau în locul dintâi în împărăție).

¹⁵ Ce să facem împărătesei Vaști conform legii, pentru că ea nu a împlinit porunca împăratului Ahașveroș dată prin fameni.

¹⁶ Și Memucan a răspuns înaintea împăratului și a prinților: Împărăteasa Vaști a făcut rău nu doar împăratului, ci și prinților și tuturor oamenilor din toate provinciile împăratului Ahașveroș.

¹⁷ Fiindcă fapta împărătesei va fi cunoscută tuturor femeilor, astfel că ele își vor disprețui soții în ochii lor, când se va spune: Împăratul Ahașveroș a poruncit împărătesei Vaști să fie adusă înaintea lui, dar ea nu a venit.

¹⁸ Tot așa prințesele Persiei și ale Mediei, care au auzit despre fapta împărătesei, vor spune la fel în această zi tuturor prinților împăratului. Astfel se va ridica prea mult dispreț și furie.

¹⁹ Dacă face plăcere împăratului, să iasă o poruncă împărătească de la el, și să fie scrisă între legile persanilor și ale mezilor, ca să nu fie schimbată: Că Vaști să nu mai intre înaintea împăratului Ahașveroș; și împăratul să dea statutul ei împărătesc altelei mai bună decât ea.

²⁰ Și după ce hotărârea împăratului pe care o va da el va fi făcută cunoscută prin toată împărăția lui, (fiindcă este mare,) toate soțiile vor da onoare soților lor; deopotrivă celor mari și celor mici.

²¹ Și spusa a plăcut împăratului și prinților; și împăratul a făcut conform cuvântului lui Memucan;

²² Și a trimis scrisori în toate provinciile împăratului, în fiecare provincie conform scrisului ei și fiecărui popor după limba lui, că fiecare bărbat să stăpânească în casa lui și că aceasta să fie răspândită conform limbii fiecărui popor.

2

¹ După aceste lucruri, când furia împăratului Ahașveroș s-a potolit, el și-a amintit de Vaști și ceea ce ea a făcut și ce s-a hotărât împotriva ei.

² Atunci servitorii împăratului care îl serveau i-au spus: Să se caute fecioare tinere și plăcute pentru împărat.

³ Și împăratul să rânduiască ofițeri în toate provinciile împărăției sale, pentru ca ei să adune toate fecioarele tinere și plăcute la palatul Susa, în casa femeilor, sub îngrijirea lui Hegai, famenul împăratului, păzitorul femeilor; și să le fie date lucrurile lor pentru curățire.

⁴ Și tânăra care va plăcea împăratului să fie împărăteasă în locul lui Vaști. Și aceasta a plăcut împăratului; și a făcut astfel.

⁵ Și era în palatul Susa un anumit iudeu, al cărui nume era Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chiș, un beniamit;

⁶ Care a fost adus din Ierusalim odată cu captivitatea care a fost adusă cu Ieconia împăratul lui Iuda, pe care i-a adus Nebucadnetar împăratul Babilonului.

⁷ Și el a crescut-o pe Hadasa, care este Estera, fiica unchiului său; fiindcă ea nu avea nici tată nici mamă, și tânăra era plăcută și frumoasă; pe ea Mardoheu a luat-o să fie fiica lui după ce tatăl și mama ei au murit.

⁸ Și s-a întâmplat, când s-a auzit porunca și hotărârea împăratului, și când multe tinere au fost adunate la palatul Susa, sub îngrijirea lui Hegai, că și Estera a fost adusă în casa împăratului, sub îngrijirea lui Hegai, păzitorul femeilor.

⁹ Și tânăra i-a plăcut și a obținut bunătate din partea lui; iar el în grabă i-a dat lucrurile pentru curățire, împreună cu lucrurile ei și șapte tinere, care se cuvenea să îi fie date din casa împăratului; și el a mutat-o pe ea și pe tinerele ei în cel mai bun loc în casa femeilor.

¹⁰ Estera nu și-a arătat nici poporul nici rudenia; fiindcă Mardoheu i-a poruncit să nu și-o arate.

¹¹ Și Mardoheu se plimba zilnic pe dinaintea curții casei femeilor, să afle starea Esterei și ce se face cu ea.

¹² Și când venea rândul fiecărei tinere să intre la împăratul Ahașveroș, după ce a stat douăsprezece luni, conform obiceiului femeilor, (fiindcă astfel se împlineau zilele purificării lor, adică, șase luni cu untdelemn de smirnă, și șase luni cu arome dulci și cu alte lucruri pentru purificarea femeilor).

13 Și astfel venea fiecare tânără la împărat; tot ceea ce își dorea i se dădea să ia cu ea din casa femeilor în casa împăratului.

14 Mergea seara și se întorcea dimineața în a doua casă a femeilor, sub îngrijirea lui Șaașgaz, famenul împăratului, care păzea concubinele; ea nu mai intra la împărat decât dacă împăratului i-a plăcut de ea și era chemată pe nume.

15 Și când a venit rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu care o luase la el ca fiica lui, să intre la împărat, nu a cerut nimic decât ceea ce Hegai, famenul împăratului, păzitorul femeilor, a rânduit. Și Estera a obținut favoare înaintea vederii tuturor celor ce o priveau.

16 Astfel Estera a fost luată la împăratul Ahașveroș în casa lui împărătească în luna a zecea, care este luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.

17 Și împăratul a iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate femeile, iar ea a obținut har și favoare înaintea vederii lui mai mult decât toate fecioarele; astfel că el i-a pus coroana împărătească pe cap și a făcut-o împărăteasă în locul lui Vaști.

18 Apoi împăratul a făcut un ospăț mare tuturor prinților lui și servitorilor lui, adică ospățul Esterei; și a dat o scutire provinciilor și a dat daruri conform cu starea împăratului.

19 Și când fecioarele au fost adunate a doua oară, atunci Mardoheu a stat la poarta împăratului.

20 Estera nu și-a fost arătat încă nici rudenia nici poporul, precum îi poruncise Mardoheu, pentru că Estera a împlinit porunca lui Mardoheu, ca și atunci când ea creștea lângă el.

21 În acele zile, când Mardoheu stătea în poarta împăratului, doi dintre famenii împăratului, Bigtan și Tereș, dintre aceia care păzeau ușa, s-au înfuriat și au căutat să pună mâna pe împăratul Ahașveroș.

22 Și acest lucru a fost cunoscut de Mardoheu, care l-a spus împărătesei Estera; iar Estera a adus aceasta la cunoștința împăratului în numele lui Mardoheu.

23 Și după ce s-a făcut cercetarea acestui lucru, s-a aflat ca adevărat; astfel amândoi au fost spânzurați de un copac; iar aceasta a fost scrisă în cartea cronicilor înaintea împăratului.

3

1 După aceste lucruri împăratul Ahașveroș l-a promovat pe Haman, fiul lui Hamedata agaghitul și l-a avansat și l-a așezat tronul peste toți prinții care erau cu el.

2 Și toți servitorii împăratului care erau la poarta împăratului, îngenuncheau și se plecau lui Haman, pentru că astfel a poruncit împăratul referitor la el. Dar Mardoheu nu îngenunchea nici nu i se pleca.

3 Atunci servitorii împăratului, care erau la poarta împăratului, i-au spus lui Mardoheu: De ce încalci tu porunca împăratului?

4 Și s-a întâmplat, după ce i-au vorbit zilnic, iar el nu le-a dat ascultare, că ei i-au spus lui Haman să vadă dacă faptele lui Mardoheu ar continua, pentru că el le spusese că este iudeu.

5 Și când a văzut Haman că Mardoheu nu îngenunchea, nici nu i se pleca, atunci Haman s-a umplut de furie.

⁶ Și s-a gândit ca fiind de dispreț a pune mâinile doar pe Mardoheu, căci ei i-au arătat poporul lui Mardoheu; astfel că Haman a căutat să îi nimicească pe toți iudeii care erau în toată împărăția lui Ahașveroș, poporul lui Mardoheu.

⁷ În prima lună, adică, luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sortul, înaintea lui Haman, din zi în zi și din lună în lună, până în a douăsprezecea, adică luna Adar.

⁸ Și Haman a spus împăratului Ahașveroș: Este un anumit popor împrăștiat și răspândit printre oamenii din toate provinciile împărăției tale; și legile lor sunt diferite de legile tuturor popoarelor; și nici nu țin legile împăratului, de aceea nu este spre folosul împăratului să îi lase în pace.

⁹ Dacă face plăcere împăratului, să se scrie ca ei să fie nimiciți; și eu voi plăti zece mii de talanți de argint în mâinile celor însărcinați cu acest lucru, pentru a-i aduce în trezoreria împăratului.

¹⁰ Și împăratul și-a luat inelul de pe mână, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata agaghitul, dușmanul iudeilor.

¹¹ Și împăratul i-a spus lui Haman: Îți este dat argintul și oamenii de asemenea, pentru a face cu ei cum îți se pare bine.

¹² Apoi în a treisprezecea zi a lunii întâi au fost chemați scribii împăratului, și s-a scris conform cu tot ceea ce Haman a poruncit satrapilor și guvernatorilor care erau peste fiecare provincie, și conducătorilor fiecărui popor din fiecare provincie conform cu scrierea lor, și tuturor oamenilor după limba lor; în numele împăratului Ahașveroș s-a scris și sigilat cu inelul împăratului.

¹³ Și au fost trimise scrisori prin alergători în toate provinciile împăratului, pentru a nimici, a ucide, și a face să piară toți iudeii, deopotrivă tineri și bătrâni, copilași și femei, într-o singură zi, în ziua a treisprezecea, a lunii a douăsprezecea, care este luna Adar, și să prade averile lor.

¹⁴ Pentru ca porunca să fie dată în fiecare provincie, o copie a înscrisului a fost adusă la cunoștința tuturor popoarelor, ca să fie gata pentru acea zi.

¹⁵ Alergătorii au ieșit, fiind grăbiți de porunca împăratului, și hotărârea a fost dată în palatul Susa. Și împăratul și Haman s-au așezat să bea; dar cetatea Susa era derutată.

4

¹ Când Mardoheu a priceput tot ce s-a făcut, Mardoheu și-a sfâșiat hainele și s-a îmbrăcat în pânză de sac cu cenușă, și a ieșit în mijlocul cetății, și a plâns tare și cu amărăciune.

² Și a venit până în fața porții împăratului, căci nimeni nu putea intra pe poarta împăratului îmbrăcat cu pânză de sac.

³ Și în fiecare provincie, oriunde ajungea porunca împăratului și hotărârea sa, a fost mare jale printre iudei, și post și plâns și strigăte; și mulți zăceau în pânză de sac și cenușă.

⁴ Și servitoarele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus aceasta. Atunci împărăteasa a fost foarte mâhnită; și a trimis haine să îl îmbrace pe Mardoheu, și să îi ia pânza de sac de pe el, dar el nu a primit.

⁵ Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul dintre famenii împăratului, pe care l-a rânduit să aibă grijă de ea, și i-a dat o poruncă pentru Mardoheu, să afle ce este și de ce.

⁶ Astfel Hatac a mers la Mardoheu până în piața cetății, care era înaintea porții împăratului.

⁷ Și Mardoheu i-a spus tot ceea ce i s-a întâmplat, și despre suma de bani pe care Haman a promis să o plătească trezoreriilor împăratului pentru iudei, pentru a-i nimici.

⁸ De asemenea i-a dat copia înscrisului hotărârii, dată în Susa pentru a-i nimici, pentru a fi arătată Esterei, și să îi spună și să îi poruncească să intre la împărat, să îl roage și să facă cerere înaintea lui pentru poporul ei.

⁹ Și Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.

¹⁰ Estera a vorbit din nou lui Hatac și i-a dat porunca pentru Mardoheu.

¹¹ Toți servitorii împăratului și oamenii din provinciile împăratului, știu că oricine, fie bărbat, fie femeie, care va intra la împărat în curtea dinăuntru, fără să fie chemat, este o singură lege a împăratului, să fie ucis, cu excepția celui cărui împăratul îi întinde sceptrul său aurit, ca el să trăiască; iar eu nu am fost chemată la împărat în aceste treizeci de zile.

¹² Și i-au spus lui Mardoheu cuvintele Esterei.

¹³ Atunci Mardoheu i-a poruncit să răspundă Esterei: Nu gândi în tine însuși că numai tu vei scăpa în casa împăratului dintre toți iudeii.

¹⁴ Căci dacă tu vei tăcea cu totul în acest timp, ajutorul și eliberarea iudeilor se va ridica din altă parte; dar tu și casa tatălui tău veți fi nimiciti; și cine știe dacă nu ai venit la împărăție tocmai pentru un timp ca acesta?

¹⁵ Apoi Estera le-a cerut să ducă acest răspuns înapoi lui Mardoheu.

¹⁶ Du-te, adună toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine, și nici nu mâncați nici nu beți trei zile, noapte sau zi; de asemenea eu și servitoarele mele vom posti la fel; și astfel voi merge la împărat, ceea ce nu este conform legii: și dacă voi pieri, voi pieri.

¹⁷ Și Mardoheu a plecat pe drumul lui, și a făcut conform cu tot ceea ce Estera i-a poruncit.

5

¹ Și s-a întâmplat în a treia zi, că Estera s-a îmbrăcat cu haina împărătească și a stat în picioare în curtea interioară a casei împăratului, în dreptul casei împăratului; și împăratul ședea pe tronul său împărătesc în casa împărătească, în fața porții casei.

² Și a fost astfel, când împăratul a văzut-o pe împărăteasa Estera stând în picioare în curte, că ea a obținut favoare în ochii lui; și împăratul i-a întins Esterei sceptrul de aur din mâna lui. Și Estera s-a apropiat și a atins vârful sceptrului.

³ Atunci împăratul i-a spus: Ce dorești împărăteasă Estera? Și care este cererea ta? Ți se va da chiar jumătate din împărăție.

⁴ Și Estera a răspuns: Dacă ar face plăcere împăratului, să vină astăzi împăratul și Haman la ospățul pe care i l-am pregătit.

⁵ Atunci împăratul a spus: Grăbește-l pe Haman pentru a face ce a zis Estera. Și împăratul și Haman au venit la ospățul pe care Estera l-a pregătit.

⁶ Și împăratul a spus Esterei la ospățul vinului: Care este rugămintea ta, și ți se va da? Și care este cererea ta? Se va îndeplini până la jumătate din împărăție.

⁷ Atunci Estera a răspuns și a zis: Rugămintea și cererea mea este:

⁸ Dacă am găsit favoare în ochii împăratului și dacă face plăcere împăratului să facă după rugămintea mea și să împlinească cererea mea, să vină împăratul și Haman la ospățul pe care îl voi pregăti pentru ei, și voi face mâine conform spuselor împăratului.

⁹ Și în acea zi Haman a plecat bucuros și cu inimă veselă, dar când Haman a văzut pe Mardoheu la poarta împăratului, că nu s-a ridicat, nici nu s-a mișcat pentru el, s-a umplut de indignare împotriva lui Mardoheu.

¹⁰ Cu toate acestea Haman s-a stăpânit; și când a ajuns acasă a trimis și și-a chemat prietenii și pe Zereș, soția lui.

¹¹ Și Haman le-a spus despre gloria bogățiilor lui și de mulțimea copiilor săi și toate lucrurile în care împăratul l-a promovat, și cum l-a avansat deasupra prinților și servitorilor împăratului.

¹² Haman a continuat spunând: Da, împărăteasa Estera nu a lăsat niciun alt om decât pe mine să intre cu împăratul la ospățul pe care ea l-a pregătit; și mâine sunt de asemenea invitat la ea cu împăratul.

¹³ Totuși toate acestea nu îmi folosesc la nimic, cât timp îl văd pe Mardoheu, iudeul, șezând la poarta împăratului.

¹⁴ Atunci Zereș, soția lui, și toți prietenii lui, i-au spus: Să se facă o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți și mâine să vorbești cu împăratul ca Mardoheu să fie spânzurat de ea; apoi să mergi voios cu împăratul la ospăț. Și acest lucru a plăcut lui Haman; și a pus să se facă spânzurătoarea.

6

¹ În acea noapte împăratul nu a putut să doarmă și a poruncit să fie adusă cartea de scriere a cronicilor; și ele au fost citite înaintea împăratului.

² Și s-a găsit scris că Mardoheu a spus despre Bigtana și Tereș, doi dintre famenii împăratului, păzitorii ușii, care au căutat să pună mâna pe împăratul Ahașveroș.

³ Și împăratul a spus: Ce onoare și demnitate s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta? Atunci servitorii împăratului care îi serveau i-au spus: Nu i s-a făcut nimic.

⁴ Și împăratul a spus: Cine este în curte? Iar Haman intrase în curtea dinafară a casei împăratului, pentru a vorbi cu împăratul să îl spânzure pe Mardoheu de spânzurătoarea pregătită pentru el.

⁵ Și servitorii împăratului i-au spus: Iată, Haman stă în picioare în curte. Și împăratul a zis: Lăsați-l să intre.

⁶ Așa că Haman a intrat. Și împăratul i-a spus: Ce să se facă bărbatului pe care împăratul dorește să îl onoreze? Și Haman s-a gândit în inima lui: Cui ar dori împăratul să dea mai mult onoare decât mie?

⁷ Și Haman a răspuns împăratului: Pentru bărbatul pe care împăratul dorește să îl onoreze,

⁸ Să fie adus veșmântul împărătesc pe care împăratul obișnuiește a-l îmbrăca și calul pe care împăratul călărește, și pe cap să i se pună coroana împărătească;

⁹ Și acest veșmânt și cal să fie puse în mâna unuia dintre cei mai nobili prinți, ca ei să îmbrace cu acestea pe bărbatul pe care împăratul dorește să îl onoreze, și să îl poarte călare prin piața cetății și să vestească înaintea lui: Astfel se va face bărbatului pe care împăratul dorește să îl onoreze!

¹⁰ Atunci împăratul i-a spus lui Haman: Grăbește-te și ia veșmântul și calul precum ai spus, și fă chiar așa lui Mardoheu, iudeul, care stă la poarta împăratului; să nu lipsească nimic din tot ce ai zis.

¹¹ Apoi Haman a luat veșmântul și calul și l-a îmbrăcat pe Mardoheu, și l-a purtat călare prin piața cetății și a vestit înaintea lui: Astfel se va face bărbatului pe care împăratul dorește să îl onoreze!

¹² Și Mardoheu s-a întors la poarta împăratului. Dar Haman s-a grăbit la casa lui jelinđ, și cu capul acoperit.

¹³ Și Haman i-a spus lui Zereș, soției sale, și tuturor prietenilor săi tot ce i se întâmplase. Atunci înțelepții lui și Zereș, soția lui, i-au spus: Dacă Mardoheu este din sãmânța iudeilor, înaintea cărora ai început să cazi, nu vei învinge împotriva lui, ci cu siguranța vei cădea înaintea lui.

¹⁴ Și în timp ce ei încă vorbeau cu el, au venit famenii împăratului și s-au grăbit să ducă pe Haman la ospățul pe care Estera l-a pregătit.

7

¹ Astfel împăratul și Haman au venit să se ospăteze cu împărăteasa Estera.

² Și împăratul a spus din nou Esterei a doua zi la ospățul vinului: Care este rugămintea ta, împărăteasă Estera? Și îți va fi dată: și care este cererea ta? Și se va îndeplini, până la jumătate din împărăție.

³ Atunci împărăteasa Estera a răspuns și a zis: Dacă am găsit favoare în ochii tăi, împărate, și dacă face plăcere împăratului, să mi se dea viața la rugămintea mea, și poporul meu la cererea mea:

⁴ Fiindcă suntem vânduți, eu și poporul meu, pentru a fi nimiciți, pentru a fi ucși, și pentru a pieri. Dar dacă am fi fost vânduți ca robi și roabe, aș fi tăcut, cu toate acestea dușmanul nu ar putea compensa pierderea împăratului.

⁵ Atunci împăratul Ahașveroș a răspuns și i-a zis împărătesei Estera: Cine este el și unde este cel care îndrăznește în inima lui să facă astfel?

⁶ Și Estera a spus: Potrivnicul și dușmanul este acest stricat Haman. Atunci Haman s-a temut înaintea împăratului și a împărătesei.

⁷ Și împăratul, ridicându-se de la ospățul vinului în furia sa, a mers în grădina palatului: și Haman s-a ridicat în picioare să își ceară viața de la împărăteasa Estera; fiindcă a văzut că răul a fost hotărât împotriva lui de către împărat.

⁸ Atunci împăratul s-a întors din grădina palatului la locul ospățului vinului; și Haman era căzut peste patul unde era Estera. Atunci împăratul a spus: Să mai și forțeze el pe împărăteasă în fața mea în casă? Precum a ieșit cuvântul din gura împăratului i-au acoperit fața lui Haman.

⁹ Și Harbona, unul dintre fameni, a spus înaintea împăratului: Iată, de asemenea, spânzurătoarea de cincizeci de coți înălțime, pe care Haman a făcut-o pentru Mardoheu, care a vorbit pentru binele împăratului, se află în casa lui Haman. Atunci împăratul a spus: Spânzurați-l de ea.

¹⁰ Astfel ei au spânzurat pe Haman de spânzurătoarea pregătită pentru Mardoheu. Atunci furia împăratului s-a potolit.

8

¹ În acea zi împăratul Ahașveroș a dat casa lui Haman, dușmanul iudeilor, împărătesei Estera. Și Mardoheu a venit înaintea împăratului; fiindcă Estera spusese ce îi era ei.

² Și împăratul și-a scos inelul, pe care îl luase de la Haman și l-a dat lui Mardoheu. Și Estera a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.

³ Și Estera a vorbit încă o dată înaintea împăratului și a căzut la picioarele lui și l-a implorat cu lacrimi să îndepărteze ticăloșia lui Haman agaghitul și planul lui pe care l-a plănuit împotriva iudeilor.

⁴ Atunci împăratul a întins sceptrul de aur spre Estera. Astfel Estera s-a ridicat și a stat în fața împăratului.

⁵ Și a spus: Dacă face plăcere împăratului și dacă am găsit favoare înaintea vederii lui și acest lucru pare drept înaintea împăratului și eu sunt plăcută în ochii lui, să se scrie pentru a revoca scrisorile plănuite de Haman fiul lui Hamedata agaghitul, pe care le-a scris pentru a nimici pe iudeii care sunt în toate provinciile împăratului:

⁶ Căci cum aş putea îndura să văd răul care va veni peste poporul meu? Sau cum aş putea îndura să văd nimicirea rudeniei mele?

⁷ Atunci împăratul Ahaşveroş a spus împărătesei Estera și iudeului Mardoheu. Iată, i-am dat Esterei casa lui Haman, și pe el l-au spânzurat de spânzurătoare, pentru că și-a întins mâna împotriva iudeilor.

⁸ Scrieți de asemenea în favoarea iudeilor, cum vă place, în numele împăratului și sigilați-l cu inelul împăratului: căci înscrisul scris în numele împăratului și sigilat cu inelul împăratului, nimeni nu îl poate revoca.

⁹ Atunci au fost chemați scribii împăratului în acel timp în a treia lună, care este luna Sivan, în a douăzeci și treia zi a ei și a fost scris conform cu tot ce a poruncit Mardoheu iudeilor și locotenenților și prefectilor și conducătorilor provinciilor care sunt din India până în Etiopia, o sută douăzeci și șapte de provincii, fiecărei provincii conform scrierii ei și fiecărui popor după limba lui și iudeilor conform scrierii lor și conform limbii lor.

¹⁰ Și a scris în numele împăratului Ahaşveroş și l-a sigilat cu inelul împăratului și a trimis scrisori prin alergători călări, și călăreți pe catâri, cămile și dromaderi tineri:

¹¹ Prin care împăratul a dat iudeilor care erau în fiecare cetate să se adune și să își apere viața, pentru a nimici, pentru a ucide, și pentru a face să piară, orice putere a oamenilor și a provinciei care i-ar asalta, deopotrivă micuți și femei și să prade averile lor,

¹² Într-o singură zi în toate provinciile împăratului Ahaşveroş, adică, în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, care este luna Adar.

¹³ Copia înscrisului poruncii dată fiecărei provincii a fost publicată tuturor popoarelor ca iudeii să fie gata în acea zi să se răzbune pe dușmanii lor.

¹⁴ Astfel alergătorii care au călărit pe catâri și cămile au ieșit, fiind grăbiți și presați de porunca împăratului. Și hotărârea a fost dată la palatul Susa.

¹⁵ Și Mardoheu a ieșit din prezența împăratului în veștmânt împărătesc albastru și alb, și cu o mare coroană din aur, și cu o haină de in subțire și purpură: și cetatea Susa s-a bucurat și s-a veselit.

¹⁶ Iudeii au avut strălucire și veselie și bucurie și onoare.

¹⁷ Și în fiecare provincie și în fiecare cetate, oriunde au ajuns porunca împăratului și hotărârea lui, iudeii au avut bucurie și veselie, ospăț și zi bună. Și mulți dintre oamenii țării au devenit iudei; fiindcă teama de iudei a căzut asupra lor.

9

¹ Astfel în a douăsprezecea lună, care este luna Adar, în a treisprezecea zi a ei, când porunca împăratului și hotărârea lui urmau să se ducă la îndeplinire, în ziua când dușmanii iudeilor au sperat să aibă stăpânire asupra lor (dar s-a întâmplat dimpotrivă, că iudeii au stăpânit asupra celor care i-au urât),

² Iudeii s-au adunat în cetățile lor, în toate provinciile împăratului Ahaşveroş, ca să pună mâna pe cei care căutau vătămarea lor. Și nimeni nu le putea sta împotrivă, fiindcă teama de ei a căzut asupra tuturor.

³ Și toți conducătorii provinciilor și locotenenții și prefectii și ofițerii împăratului, au ajutat pe iudei, pentru că teama de Mardoheu a căzut asupra lor.

⁴ Fiindcă Mardoheu era mare în casa împăratului, și faima lui s-a răspândit în toate provinciile, pentru că acest Mardoheu a devenit din ce în ce mai mare.

⁵ Astfel iudeii au lovit pe toți dușmanii lor cu lovitură de sabie, și măcel și distrugere și au făcut ce au dorit celor ce i-au urât.

⁶ Și în palatul Susa, iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de bărbați.

⁷ Și au ucis pe Parșandata și pe Dalfon și pe Aspata,

⁸ Și pe Porata și pe Adalia și pe Aridata,

⁹ Și pe Parmasta și pe Arisai și pe Aridai și pe Vajezata,

¹⁰ Cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, dușmanul iudeilor, dar nu și-au pus mâna pe pradă.

¹¹ În acea zi numărul celor uciși în palatul Susa a fost adus înaintea împăratului.

¹² Și împăratul a spus împărătesei Estera: Iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de bărbați în palatul Susa și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce au făcut în celelalte provincii ale împăratului? Acum care este rugămintea ta? Spune și îți va fi împlinită. Și care este cererea ta mai departe? Și se va face.

¹³ Atunci Estera a spus: Dacă face plăcere împăratului, să fie dat iudeilor care sunt în Susa să facă și mâine conform hotărârii de astăzi și să spânzure de spânzurătoare pe cei zece fii ai lui Haman.

¹⁴ Și împăratul a poruncit să se facă astfel. Și hotărârea s-a dat în Susa. Și au spânzurat pe cei zece fii ai lui Haman.

¹⁵ Câți iudeii care erau în Susa s-au adunat și în ziua a paisprezecea a lunii Adar și au ucis trei sute de bărbați în Susa; dar nu și-au pus mâna pe pradă.

¹⁶ Și ceilalți iudei care erau în provinciile împăratului s-au adunat și și-au apărât viața și au avut odihnă din partea dușmanilor lor și au ucis șaptezeci și cinci de mii dintre dușmanii lor, dar nu și-au pus mâna pe pradă,

¹⁷ În ziua a treisprezecea a lunii Adar; și în a paisprezecea zi a ei s-au odihnit și au făcut-o zi de ospăț și veselie.

¹⁸ Dar iudeii care erau în Susa s-au adunat în a treisprezecea zi a lunii și în a paisprezecea zi a ei; și în a cincisprezecea zi a ei s-au odihnit și au făcut-o zi de ospăț și veselie.

¹⁹ De aceea iudeii din sate, care au locuit în așezări neîmprejmuite, au făcut din ziua a paisprezecea a lunii Adar o zi de veselie și de ospăț și zi bună și de trimitere de porții de mâncare unii altora.

²⁰ Și Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis scrisori la toți iudeii care erau în toate provinciile împăratului Ahașveroș, deopotrivă celor de aproape și de departe,

²¹ Pentru a stabili printre ei să țină ziua a paisprezecea a lunii Adar și ziua a cincisprezecea a ei, anual,

²² Ca zilele în care iudeii s-au odihnit din partea dușmanilor lor și luna în care li s-a prefăcut întristarea lor în bucurie și jelirea lor într-o zi bună; ca să le facă zile de ospăț și bucurie și de trimitere de porții de mâncare unii altora și de daruri celor săraci.

²³ Și iudeii au acceptat să facă ceea ce au început, și ceea ce le-a scris Mardoheu.

²⁴ Pentru că Haman, fiul lui Hamedata agaghitul, dușmanul tuturor iudeilor, a plănuit împotriva iudeilor ca să îi nimicească și a aruncat Pur, adică, sorțul, pentru a-i mistui și pentru a-i nimici.

²⁵ Dar când Estera a venit înaintea împăratului, el a poruncit prin scrisori ca planul lui rău, pe care l-a plănuit împotriva iudeilor, să se întoarcă asupra capului său, și el și fiii lui să fie spânzurați pe spânzurătoare;

²⁶ De aceea au numit aceste zile Purim, după numele Pur. De aceea, datorită tuturor cuvintelor scrisorii acesteia, și a ceea ce au văzut în acest lucru, și pentru ceea ce li s-a întâmplat,

²⁷ Iudeii au rânduit și au luat asupra lor, și asupra seminței lor, și asupra tuturor celor ce li s-au alipit, să nu neglijeze să țină aceste două zile conform scrierii lor și conform timpului lor hotărât, în fiecare an;

²⁸ Și că aceste zile să fie amintite și ținute din generație în generație, în fiecare familie, în fiecare provincie și în fiecare cetate. Și că aceste zile ale Purimului să nu lipsească din mijlocul iudeilor, nici să nu se șteargă amintirea lor din sămânța lor.

²⁹ Atunci împărăteasa Estera, fiica lui Abihail și Mardoheu iudeul, au scris cu toată autoritatea, pentru a confirma această a doua scrisoare a Purimului.

³⁰ Iar el a trimis scrisorile tuturor iudeilor, și celor o sută douăzeci și șapte de provincii ale împărăției lui Ahașveroș, cu aceste cuvinte de pace și adevăr,

³¹ Pentru a confirma aceste zile ale Purimului la timpul lor hotărât, după cum le-a poruncit Mardoheu iudeul și împărăteasa Estera, și după cum au hotărât pentru ei și pentru sămânța lor, lucrurile posturilor și a strigătului lor.

³² Și hotărârea Esterei a confirmat aceste lucruri despre Purim și a fost scris în carte.

10

¹ Și împăratul Ahașveroș a așezat un tribut asupra țării și asupra insulelor mării.

² Și toate faptele puterii lui, și ale tăriei lui, și declarația măreției lui Mardoheu, la care l-a avansat împăratul, nu sunt scrise ele în cartea cronicilor împăraților Mediei și ai Persiei?

³ Căci Mardoheu, iudeul, a fost primul după împăratul Ahașveroș, și mare printre iudei, și primit de mulțimea fraților săi, căutând bunăstarea poporului său, și vorbind pace către toată sămânța sa.

Iov

¹ A fost un om în țara Uț, al cărui nume era Iov; și acel om era desăvârșit și integru și unul care se temea de Dumnezeu și evita răul.

² Și i s-au născut șapte fii și trei fiice.

³ Avera lui de asemenea era șapte mii de oi și trei mii de cămile și cinci sute de perechi de boi și cinci sute de măgărițe și o gospodărie foarte mare, astfel încât acest om era cel mai mare dintre toți oamenii din est.

⁴ Și fiii lui mergeau și dădeau ospete în casele lor, fiecare la ziua lui; și trimiteau și chemau pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea cu ei.

⁵ Și se întâmpla, când zilele ospetelor treceau, că Iov trimitea și îi sfințea și se ridica devreme dimineața și aducea ofrande arse conform numărului lor; al tuturor; pentru că Iov spunea: Poate că fiii mei au păcătuit și au blestemat pe Dumnezeu în inimile lor. Astfel făcea Iov continuu.

⁶ Și a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI; și Satan a venit de asemenea printre ei.

⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.

⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul?

⁹ Atunci Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Se teme Iov de Dumnezeu degeaba?

¹⁰ Nu l-ai îngrădit pe el și casa lui și tot ce are de jur împrejur? Tu ai binecuvântat lucrarea mâinilor sale și averea lui s-a înmulțit în țară.

¹¹ Dar întinde-ți mâna acum și atinge tot ce are el și te va blestema în față.

¹² Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu îți întinzi mâna. Astfel Satan a plecat din prezența DOMNULUI.

¹³ Și a fost o zi când fiii săi și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare.

¹⁴ Și a venit un mesager la Iov și a spus: Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei;

¹⁵ Și sabeenii au căzut asupra lor și i-au luat; da, au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁶ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și servitorii și i-a mistuit; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁷ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Caldeenii au făcut trei cete și au căzut asupra cămilor și le-au dus, da, și au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

¹⁸ În timp ce el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare,

¹⁹ Și, iată, a venit un vânt mare dinspre pustie și a lovit cele patru colțuri ale casei și ea a căzut peste tineri și ei sunt morți; și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea.

²⁰ Atunci Iov s-a ridicat și și-a rupt mantaua și și-a ras capul și a căzut la pământ și s-a închinat,

²¹ Și a spus: Gol am ieșit din pânțele mamei mele și gol mă voi întoarce acolo: DOMNUL a dat și DOMNUL a luat; binecuvântat fie numele DOMNULUI.

²² În toate acestea Iov nu a păcătuit, nici nu l-a acuzat pe Dumnezeu prosteste.

2

¹ Din nou a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte înaintea DOMNULUI și Satan a venit de asemenea printre ei să se prezinte înaintea DOMNULUI.

² Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în jos pe acesta.

³ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și evită răul? Și totuși el își ține strâns integritatea, cu toate că mă stârnești împotriva lui, să îl nimicesc fără motiv.

⁴ Și Satan a răspuns DOMNULUI și a zis: Piele pentru piele, da, tot ce are un om, va da pentru viața lui.

⁵ Dar întinde-ți mâna acum și atinge-i osul și carnea și te va blestema în față.

⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, el este în mâna ta, numai cruță-i viața.

⁷ Astfel a plecat Satan din prezența DOMNULUI și a lovit pe Iov cu ulcere aspre de la talpa piciorului până în creștetul său.

⁸ Și el și-a luat un ciob ca să se scarpine cu el; și a șezut în cenușă.

⁹ Atunci soția lui i-a spus: Încă îți păstrezi integritatea? Blestemă pe Dumnezeu și mori.

¹⁰ Dar el i-a spus: Tu vorbești precum vorbește una dintre femeile proaste. Ce? Să primim binele din mâna lui Dumnezeu și să nu primim răul? În toată această Iov nu a păcătuit cu buzele sale.

¹¹ Și când cei trei prieteni ai lui Iov au auzit despre tot acest rău ce a venit peste el, au venit fiecare de la locul lui; Elifaz temanitul și Bildad suhitul și Țofar naamatitul; căci se înțeleseseră împreună să vină să jelească cu el și să îl mângâie.

¹² Și când și-au ridicat ochii de departe și nu l-au cunoscut și-au ridicat vocile și au plâns; și și-au rupt fiecare mantaua lui și au împrăștiat țărână spre cer, peste capetele lor.

¹³ Astfel au șezut cu el pe pământ șapte zile și șapte nopți și niciunul nu i-a vorbit un cuvânt, pentru că au văzut că mâhnirea lui era foarte mare.

3

¹ După aceasta, Iov și-a deschis gura și și-a blestemat ziua.

² Și Iov a vorbit și a spus:

³ Să piară ziua în care m-am născut și noaptea în care a fost spus: Un copil de parte bărbătească este conceput.

⁴ Să fie acea zi întuneric; Dumnezeu să nu îi dea atenție din înalt și să nu strălucească lumina peste ea.

⁵ Să o întineze întunericul și umbra morții; să locuiască un nor peste ea; să o înspăimânte întunecimea zilei.

⁶ Cât despre acea noapte, întunericul să o apuce; să nu fie alăturată zilelor anului, să nu vină la numărul lunilor.

⁷ Iată, acea noapte să fie solitară, nicio voce de bucurie să nu intre în ea.

⁸ Să o blesteme cei ce blestemă ziua, care sunt gata să își înalțe jelirea.

⁹ Stelele amurgului acesteia să fie întunic; să caute lumină, dar să nu găsească; nici să nu vadă răsăritul zilei,

¹⁰ Pentru că nu a închis ușile pântecelui mamei mele, nici nu a ascuns înrîstare de la ochii mei.

¹¹ De ce nu am murit eu din pânțece? De ce nu mi-am dat eu duhul când am ieșit din pânțece?

¹² De ce m-au întâmpinat genunchii? Sau sânii ca să îmi sug?

¹³ Căci acum așa zace și așa tăcea, așa dormi, atunci așa fi avut odihnă,

¹⁴ Cu împărați și sfătuitori ai pământului, care și-au zidit locuri pustii;

¹⁵ Sau cu prinți care au avut aur, care și-au umplut casele cu argint;

¹⁶ Sau ca o naștere ascunsă, nelatimp, nu așa mai fi fost; ca prunci care nu au văzut niciodată lumina.

¹⁷ Acolo cei stricați încetează a tulbura; și acolo cei oboșiți au odihnă.

¹⁸ Acolo prizonierii se odihnesc împreună; nu aud vocea opresorului.

¹⁹ Cei mici și cei mari sunt acolo; și servitorul este liber de stăpânul lui.

²⁰ Pentru ce se dă lumină celui în nefericire și viață celui amărât în suflet,

²¹ Care tânjesc după moarte, dar ea nu vine; și sapă după ea mai mult decât după tezaure ascunse;

²² Care se bucură peste măsură și se veselesc când pot găsi mormântul?

²³ De ce se dă lumină unui om a cărui cale este ascunsă și pe care Dumnezeu l-a îngrădit?

²⁴ Căci suspinul meu vine înainte să mănânc și răcnetele mele sunt turnate ca apele.

²⁵ Pentru că lucrul de care m-am temut foarte mult a venit asupra mea și de ceea ce m-am temut m-a ajuns.

²⁶ Nu am avut nici siguranță, nici odihnă, nici tăcere; totuși tulburarea a venit asupra mea.

4

¹ Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:

² Dacă încercăm să vorbim îndeaproape cu tine, vei fi mâhnit? Dar cine se poate opri de la a vorbi?

³ Iată, tu ai instruit pe mulți și ai întărit mâinile slabe.

⁴ Cuvintele tale au susținut pe cel ce cădea și ai întărit genunchii slabi.

⁵ Dar acum aceasta a venit peste tine și leșini; te atinge și ești tulburat.

⁶ Nu este aceasta teama ta, încrederea ta, speranța ta și integritatea căilor tale?

⁷ Amintește-ți, te rog, cine a pierit vreodată, fiind nevinovat? Sau unde au fost stârpiți cei drepți?

⁸ După cum am văzut, cei ce ară nelegiuire și seamănă stricăciune, seceră aceleași lucruri.

⁹ Prin pufnirea lui Dumnezeu ei pier și prin suflarea nărilor sale sunt mistuiți.

¹⁰ Răcnetul leului și vocea leului feroce și dinții leilor tineri, sunt frânte.

¹¹ Leul bătrân piere din lipsă de pradă și puii leoaicei tari sunt împrăștiați peste tot.

12 Acum un lucru mi-a fost adus în ascuns și urechea mea a primit puțin din acesta.

13 În gândurile din viziunile nopții, când somn adânc cade peste oameni,

14 Teamă a venit asupra mea și cutremur, care a făcut toate oasele mele să tremure.

15 Atunci un duh a trecut înaintea feței mele; părul cărnii mele s-a zbârlit;

16 A stat pe loc, dar nu i-am putut distinge forma; o imagine a fost înaintea ochilor mei, era liniște și am auzit o voce, spunând:

17 Să fie omul muritor mai drept decât Dumnezeu? Să fie un om mai pur decât făcătorul său?

18 Iată, el nu și-a pus încrederea în servitorii săi; și pe îngerii săi i-a acuzat de nebunie.

19 Cu cât mai puțin în cei ce locuiesc în case de lut, a căror temelie este în țărână, care sunt zdrobite înaintea moliei?

20 Ei sunt nimiciți de dimineața până seara, ei pier pentru totdeauna fără ca cineva să ia aminte.

21 Nu va dispărea măreția care este în ei? Ei mor, chiar fără înțelepciune.

5

1 Cheamă acum, dacă este vreunul să îți răspundă; și la care dintre sfinți te vei întoarce?

2 Căci furia omoară pe nebun și invidia ucide pe cel prost.

3 Am văzut pe cel nebun prinzând rădăcină, dar dintr-odată i-am blestemat locuința.

4 Copiii lui sunt departe de siguranță și sunt zdrobiți la poartă și nu este vreunul să îi elibereze.

5 Al cărui seceriș îl mănâncă cel flămând și îl ia chiar dintre spini, iar tâlharul le înghite averea.

6 Deși nenorocirea nu iese din țărână, nici necazul nu răsare din pământ;

7 Totuși omul se naște pentru necaz, precum scânteile zboară în sus.

8 Eu aș căuta spre Dumnezeu și i-aș încredința cauza mea lui Dumnezeu,

9 Care face lucruri mari și de nepătruns, lucruri minunate fără număr;

10 Care dă ploaie peste pământ și trimite ape peste câmpuri;

11 Pentru a așeza în înalt pe cei umili; și cei ce jelesc să fie înălțați la siguranță.

12 El zădărnicește planurile celor vicleni, astfel că mâinile lor nu își pot împlini planul.

13 El prinde pe înțelepți în vicleniile lor, și sfatul celor perversi este dat peste cap.

14 Ei se întâlnesc cu întunericul în timpul zilei și bâjbâie în miezul zilei precum în noapte.

15 Dar el salvează pe cel sărac de sabie, de gura lor și de mâna celui puternic.

16 Astfel cel sărac are speranță și nelegiuirea își oprește gura.

17 Iată, fericit este omul pe care Dumnezeu îl corectează, de aceea nu disprețui disciplinarea celui Atotputernic;

18 Căci el face să doară, și tot el leagă rănilor; el rănește și tot mâinile lui vindecă.

19 El te va elibera în șase necazuri; da, în șapte nu te va atinge niciun rău.

20 În foamete te va răscumpăra de la moarte, și în război de la puterea sabiei.

21 Vei fi ascuns de biciuirea limbii și nu te vei teme de nimicire când vine.

22 De nimicire și foamete vei râde; și nu te vei teme de fiarele pământului.

²³ Pentru că vei fi în alianță cu pietrele câmpului și fiarele câmpului vor fi în pace cu tine.

²⁴ Și vei cunoaște că al tău cort va fi în pace; și îți vei cerceta locuința și nu vei păcătui.

²⁵ Vei cunoaște de asemenea că sămânța ta va fi mare și urmașii tăi ca iarba pământului.

²⁶ Vei ajunge la mormântul tău la o vârstă deplină, precum un snop de grâu strâns la timpul lui.

²⁷ Iată, aceasta, noi am cercetat-o, așa este; ascult-o și cunoaște-o pentru binele tău.

6

¹ Dar Iov a răspuns și a zis:

² De ar fi fost cântărită în întregime mâhnirea mea și nenorocirea mea pusă în balanță împreună!

³ Căci acum ar fi mai grea decât nisipul mării; de aceea cuvintele mele sunt înghițite.

⁴ Fiindcă săgețile celui Atotputernic sunt în mine, otrava lor îmi bea duhul, terorile lui Dumnezeu se așază în rând împotriva mea.

⁵ Rage măgarul sălbatic când are iarbă? Sau mugește boul peste nutrețul lui?

⁶ Se poate mânca fără sare ceea ce este fără gust? Sau este vreun gust în albușul unui ou?

⁷ Lucrurile pe care sufletul meu a refuzat să le atingă sunt ca hrana care mă întristează.

⁸ O, de aş avea cererea mea împlinită și de mi-ar da Dumnezeu lucrul pentru care tânjesc!

⁹ Chiar de i-ar plăcea lui Dumnezeu să mă nimicească, de și-ar dezlănțui mâna și m-ar stârpi!

¹⁰ Atunci totuși aş avea mângâiere; da, m-aș împietri în întristare, să nu cruțe, pentru că nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt.

¹¹ Ce este puterea mea ca eu să sper? Și ce este sfârșitul meu ca să îmi prelungesc viața?

¹² Este puterea mea puterea pietrelor? Sau este carnea mea din aramă?

¹³ Nu este ajutorul meu în mine? Și este înțelepciunea cu totul alungată de la mine?

¹⁴ Celui ce este nenorocit, milă ar trebui arătată de prietenul său; dar el părăsește teama de cel Atotputernic.

¹⁵ Frații mei au lucrat înșelător ca un pârâu și ei trec precum curgerea pâraielor,

¹⁶ Care sunt negricioase din cauza gheții și în care zăpada este ascunsă;

¹⁷ În timp ce se încălzesc, ele dispar; când este arșiță ele sunt mistuite din locul lor.

¹⁸ Cărările drumului lor sunt abătute; merg spre nimic și pier.

¹⁹ Trupele din Tema s-au uitat, caravanele din Seba i-au așteptat.

²⁰ Ei au fost încurcați deoarece au sperat; au venit acolo și au fost rușinați.

²¹ Pentru că acum sunteți nimic; vedeți doborârea mea și vă temeți.

²² Am spus eu: Aduceți-mi! Sau: Dați o răsplătă pentru mine din averea voastră?

²³ Sau: Eliberați-mă din mâna dușmanului meu? Sau: Răscumpărați-mă din mâna celor puternici?

24 Învăță-mă și îmi voi ține limba; și fă-mă să înțeleg unde am greșit.

25 Cât de puternice sunt cuvintele drepte! Dar ce muștră certarea voastră?

26 Vă închipuiți că muștrați cuvintele și vorbirile unuia disperat, care sunt ca vântul?

27 Da, voi coplesiiți pe cel fără tată și săpați o groapă pentru prietenul vostru.

28 De aceea acum mulțumiți-vă, priviți-mă, pentru că vă este evident dacă mint.

29 Întoarceți-vă, vă rog, să nu fie aceasta nelegiuire; da, întoarceți-vă din nou, dreptatea mea este în aceasta.

30 Este nelegiuire în limba mea? Nu poate gustul meu discerne lucruri perverse?

7

1 Nu este un timp rânduit omului pe pământ? Nu sunt de asemenea zilele lui ca zilele unui angajat?

2 Precum un servitor cu ardoare dorește umbra și cum un angajat așteaptă răsplata muncii sale,

3 Așa sunt eu făcut să moștenesc luni de deșertăciune; și nopți obositoare îmi sunt rânduite.

4 Când mă culc, eu spun: Când mă voi ridica și noaptea să fi trecut? Și sunt sătul de răsuciri până la răsăritul zilei.

5 Carnea mea este îmbrăcată cu viermi și bulgări de țărână; pielea mea este crăpată și a devenit dezgustătoare.

6 Zilele mele sunt mai iuți decât suveica țesătorului și sunt petrecute fără speranță.

7 Amintește-ți că viața mea este vânt, ochiul meu nu va mai vedea binele.

8 Ochiul celui ce m-a văzut nu mă va mai vedea, ochii tăi sunt peste mine și eu nu mai sunt.

9 Precum norul este mistuit și se împrăștie, tot așa cel ce coboară în mormânt nu va mai urca.

10 Nu se va mai întoarce la casa lui, nici locul lui nu îl va mai cunoaște.

11 De aceea nu îmi voi înfrâna gura; voi vorbi în chinul duhului meu, mă voi plânge în amărăciunea sufletului meu.

12 Sunt eu o mare sau o balenă, de ai pus o gardă peste mine?

13 Când spun: Patul meu mă va mângâia, culcușul meu îmi va ușura plângerea;

14 Atunci tu mă înspăimânți cu vise și mă îngrozești prin viziuni,

15 Astfel că sufletul meu alege strangulare și moarte mai degrabă decât viața mea.

16 Sunt scârbit de ea; nu voi trăi întotdeauna; lasă-mă în pace, căci zilele mele sunt deșertăciune.

17 Ce este omul să îl preamărești? Și să îți apleci inima peste el?

18 Și să îl cercetezi în fiecare dimineață și să îl încerci în fiecare clipă?

19 Cât timp nu te vei depărta de mine, nici nu mă vei lăsa în pace până ce îmi voi fi înghițit scuipatul?

20 Am păcătuțit, ce să îți fac, păzitorule de oameni? De ce m-ai pus ca semn împotriva ta, astfel încât sunt o povară pentru mine însumi?

21 Și de ce nu îmi ierți fărădelegea și nu îmi iei nelegiuirea? Căci acum voi dormi în țărână; și mă vei căuta dimineața, dar nu voi mai fi.

8

¹ A tunci Bildad șuhitul a răspuns și a zis:

² Cât vei mai vorbi aceste lucruri? Și cât timp vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?

³ Pervertește Dumnezeu judecata? Sau pervertește Atotputernicul dreptatea?

⁴ Dacă ai tăi copii au păcătuît împotriva lui și el i-a lepădat pentru fărădelegea lor;

⁵ Dacă ai căuta pe Dumnezeu din timp și ți-ai îndrepta cererea către cel Atotputernic,

⁶ Dacă ai fi fost pur și integru, cu adevărat el s-ar trezi acum pentru tine și ar face să prospere locuința dreptății tale.

⁷ Deși începutul tău a fost mic, totuși sfârșitul tău de pe urmă va crește mult.

⁸ Căci întreabă, te rog, despre generația trecută și pregătește-te pentru cercetarea despre părinții lor;

⁹ Pentru că noi suntem doar de ieri și nu știm nimic, fiindcă zilele noastre pe pământ sunt o umbră;

¹⁰ Nu te vor învăța ei și nu îți vor spune și nu vor rosti cuvinte din inima lor?

¹¹ Poate crește papura fără mlaștină? Poate irisul crește fără apă?

¹² Pe când este încă verde și netăiat, se ofilește înaintea oricărei alte ierburi.

¹³ Astfel sunt cărările tuturor celor ce uită pe Dumnezeu; și speranța fățarnicului va pieri,

¹⁴ A cărui speranță va fi retezată și a cărui încredere va fi pânză de păianjen.

¹⁵ Se va sprijini de casa lui, dar ea nu va sta în picioare; o va ține strâns, dar nu va dura.

¹⁶ El este verde înaintea soarelui și ramura lui se întinde în grădina sa.

¹⁷ Rădăcinile lui sunt înfășurate în jurul movilei și vede locul pietrelor.

¹⁸ Dacă îl nimicește din locul său, atunci acesta îl va nega, spunând: Nu te-am văzut.

¹⁹ Iată, aceasta este bucuria căii sale, și din pământ alții vor crește.

²⁰ Iată, Dumnezeu nu va lepăda un om desăvârșit, nici nu îi va ajuta pe făcătorii de rău,

²¹ Până ce umple gura ta cu râset și buzele tale cu bucurie.

²² Cei ce te urăsc vor fi îmbrăcați cu rușine, și locuința celor stricați va ajunge de nimic.

9

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Cu adevărat știu că așa este, dar cum ar fi un om drept cu Dumnezeu?

³ Dacă se va certa cu el, nu îi poate răspunde una dintr-o mie.

⁴ El este înțelept în inimă și puternic în tărie; cine a prosperat împietrindu-se împotriva lui?

⁵ Care mută munții și ei nu știu, care îi răstoarnă în mânia sa.

⁶ Care clatină pământul din locul lui și stâlpii săi se cutremură.

⁷ Care poruncește soarelui iar el nu răsare; și sigilează stelele.

⁸ Care singur întinde cerurile și calcă pe valurile mării.

⁹ Care face Ursa, Orionul și Pleiadele și încăperile sudului.

¹⁰ Care face lucruri mari, peste putință a fi socotite, da, și minuni fără număr.

11 Iată, el merge pe lângă mine și eu nu îl văd; trece de asemenea pe lângă mine, dar nu îl percep.

12 Iată, el ia, cine îl poate împiedica? Cine îi va spune: Ce faci?

13 Dacă Dumnezeu nu își va retrage mânia, ajutoarele mândre se încovoie sub el.

14 Cu cât mai puțin să îi răspund și să îmi aleg cuvintele să mă judec cu el?

15 Căruia, deși am fost drept, totuși nu i-aș răspunde, ci aș face cerere către judecătorul meu.

16 Dacă l-aș fi chemat, iar el mi-ar fi răspuns, totuși nu aș crede că a dat ascultare vocii mele.

17 Căci mă frânge cu o furtună și îmi înmulțește rănila fără motiv.

18 Nu îmi va permite să îmi trag suflarea, ci mă umple cu amărăciune.

19 Dacă vorbesc despre putere, iată, el este puternic; și despre judecată, cine îmi va rândui un timp să pledez?

20 Dacă mă declar drept, propria mea gură mă va condamna; dacă spun: Sunt desăvârșit, aceasta mă va dovedi de asemenea pervers.

21 Chiar dacă eu aș fi desăvârșit, totuși nu mi-aș cunoaște sufletul, mi-aș disprețui viața.

22 Acesta este un lucru, de aceea l-am spus: El nimicește pe cel desăvârșit și pe cel stricat.

23 Dacă biciul ucide dintr-odată, el va râde la încercarea celui nevinovat.

24 Pământul este dat în mâna celor stricați; el acoperă fețele judecătorilor acestuia; dacă nu, unde și cine este el?

25 Acum zilele mele sunt mai iuți decât un alergător; ele zboară și nu văd nimic bun.

26 Au trecut precum corăbiile iuți, precum acvila care se grăbește la pradă.

27 Dacă spun: Voi uita plângerea mea, îmi voi părăsi întristarea și mă voi mângâia;

28 Mi-e teamă de toate întristările mele, știu că nu mă vei considera nevinovat.

29 Dacă sunt stricat, de ce muncesc în zadar?

30 Dacă mă spăl cu apă din zăpadă și îmi curăț mâinile ca niciodată,

31 Totuși mă vei scufunda în șanț și propriile mele haine mă vor detesta.

32 Pentru că nu este om cum sunt eu, ca să îi răspund și să venim împreună la judecată.

33 Între noi nu este arbitru, să își pună mâna peste amândoi.

34 Să își ia toiagul de la mine și să nu mă îngrozească spaima lui;

35 Atunci aș vorbi și nu m-aș teme de el; dar nu este așa cu mine.

10

1 Sufletul mi s-a obosit de viață; îmi voi lăsa plângerea asupra mea; voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.

2 Îi voi spune lui Dumnezeu: Nu mă condamna; arată-mi pentru ce te certî cu mine.

3 Este bine ca tu să oprimi, să disprețuiești lucrarea mâinilor tale și să strălucești peste sfatul celor stricați?

4 Ai tu ochi de carne? Sau vezi tu cum vede omul?

5 Sunt zilele tale precum zilele omului? Sunt anii tăi precum zilele omului,

6 Să cauți nelegiuirea mea și să cercetezi păcatul meu?

7 Tu știi că nu sunt stricat; și nu este nimeni care să scape din mâna ta.

- 8 Măinile tale m-au făcut și m-au modelat de jur împrejur; totuși mă nimicești.
- 9 Amintește-ți, te implor, că m-ai făcut precum lutul; și mă vei aduce înapoi în țărână?
- 10 Nu m-ai turnat precum laptele și nu m-ai închegat ca brânza?
- 11 M-ai îmbrăcat cu piele și carne și m-ai îngrădit cu oase și tendoane.
- 12 Mi-ai dat viață și favoare și cercetarea ta mi-a păstrat duhul.
- 13 Și aceste lucruri le-ai ascuns în inima ta, știu că aceasta este în tine.
- 14 Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi și nu mă vei achita de nelegiuirea mea.
- 15 Dacă sunt stricat, vai mie; și dacă sunt drept, totuși nu îmi voi înălța capul. Sunt plin de confuzie; de aceea privește nenorocirea mea,
- 16 Pentru că ea se mărește. Mă vânezi ca un leu feroce; și din nou te arăți minunat asupra mea.
- 17 Îți înnoiești martorii împotriva mea și îți mărești indignarea asupra mea; schimbări și războaie sunt împotriva mea.
- 18 Pentru ce m-ai scos din pântece? O, de mi-aș fi dat duhul și niciun ochi să nu mă fi văzut!
- 19 Trebuia să fiu ca și cum nu aș fi fost; trebuia să fiu purtat din pântece la mormânt.
- 20 Nu sunt zilele mele puține? Încetează și lasă-mă în pace ca să am puțină mângâiere.
- 21 Înainte să merg acolo de unde nu mă voi întoarce, în țara întunericului și umbra morții;
- 22 O țară a întunericului, ca însăși întunericul; și a umbrei morții, fără nicio ordine, și unde lumina este ca întunericul.

11

- 1 Atunci a răspuns Tofar naamatitul și a zis:
- 2 Nu ar trebui să se răspundă mulțimii de cuvinte? Și ar trebui să fie declarat drept un om plin de vorbire?
- 3 Ar trebui minciunile tale să facă pe oameni să tacă? Și când tu batjocorești, nu te va face niciun om de rușine?
- 4 Pentru că ai spus: Doctrina mea este pură și eu sunt curat în ochii tăi.
- 5 Dar de ar vorbi Dumnezeu și și-ar deschide buzele împotriva ta;
- 6 Și de ți-ar arăta tainele înțelepciunii, că ele sunt dublul a ceea ce este! Să știi de aceea că Dumnezeu îți cere mai puțin decât merită nelegiuirea ta.
- 7 Poți tu prin cercetare să găsești pe Dumnezeu? Poți afla până la desăvârșire pe cel Atotputernic?
- 8 Este la fel de înaltă ca cerul; ce poți tu face? Mai adâncă decât iadul; ce poți tu cunoaște?
- 9 Măsura ei este mai lungă decât pământul și mai largă decât marea.
- 10 Dacă el retează și închide, sau adună, atunci cine îl poate împiedica?
- 11 Pentru că el cunoaște oamenii deșerti și vede stricăciunea; nu va lua el aminte la ea?
- 12 Căci omul deșert ar fi înțelept, deși omul se naște ca mînzul unei măgărițe sălbatice.
- 13 Dacă îți pregătești inima și îți întinzi mâinile spre el,
- 14 Dacă este neleguire în mâna ta, pune-o departe și să nu locuiască stricăciunea în corturile tale.

¹⁵ Fiindcă atunci îți vei ridica fața fără pată; da, vei fi neclintit și nu te vei teme;

¹⁶ Deoarece îți vei uita nefericirea și ți-o vei aminti ca ape care trec;

¹⁷ Și vârsta ta va fi mai senină ca miezul zilei; vei străluci, vei fi ca dimineața.

¹⁸ Și vei fi în siguranță, pentru că este speranță; da, vei săpa împrejurul tău și te vei odihni în siguranță.

¹⁹ De asemenea te vei culca și nimeni nu te va înspăimânta; da, mulți te vor implora.

²⁰ Dar ochii celor stricați se vor sfârși și nu vor scăpa și speranța lor va fi darea duhului.

12

¹ Și Iov a răspuns și a zis:

² Fără îndoială că voi sunteți poporul și înțelepciunea va muri odată cu voi.

³ Dar eu am înțelegere la fel ca voi; nu vă sunt inferior; da, cine nu știe lucruri ca acestea?

⁴ Sunt ca unul batjocorit de aproapele său, care cheamă pe Dumnezeu și el îi răspunde, cel drept și integru este de răs în batjocură.

⁵ Cel ce este gata să alunece cu picioarele sale este ca o lampă disprețuită în gândul celui ce este în tihnă.

⁶ Corturile jefuitoare prosperă și cei ce provoacă pe Dumnezeu sunt în siguranță, în a căror mână Dumnezeu aduce din abundență.

⁷ Dar întrebă acum fiarele și ele te vor învăța; și păsările cerului și ele îți vor spune;

⁸ Sau vorbește pământului și el te va învăța, și peștii mării îți vor istorisi.

⁹ Cine nu știe în toate acestea că mâna DOMNULUI a lucrat aceasta?

¹⁰ În a cărei mână este sufletul fiecărei viețuitoare și suflarea întregii omeniri.

¹¹ Nu încercă urechea cuvintele? Și nu gustă gura mâncarea sa?

¹² Înțelepciune este la cei foarte bătrâni; și înțelegere în lungimea zilelor.

¹³ La el este înțelepciune și tărie, el are sfat și înțelegere.

¹⁴ Iată, el dăruiește și nu poate fi construit din nou; el închide un om și nu poate fi deschidere.

¹⁵ Iată, el reține apele și ele seacă; de asemenea le trimite și ele răstoarnă pământul.

¹⁶ La el este tărie și înțelepciune; cel înșelat și înșelătorul sunt ai lui.

¹⁷ El duce pe sfătuitoari ca pradă și face pe judecători nebuni.

¹⁸ El dezleagă legătura împăraților și încinge coapsele lor cu un brâu.

¹⁹ El duce pe prinți ca pradă și răstoarnă pe cel puternic.

²⁰ El îndepărtează vorbirea celor de încredere și ia înțelegerea celor bătrâni.

²¹ El varsă dispreț peste prinți și slăbește tăria celor puternici.

²² El descoperă lucruri adânci din întuneric și scoate la lumină umbra morții.

²³ El mărește națiunile și le distruge; el lărgeste națiunile și le strămtorează din nou.

²⁴ El ia inima mai marilor popoarelor pământului și îi face să rătăcească într-o pustie fără drum.

²⁵ Ei bâjbăie fără lumină în întuneric și el îi face să șovăie ca un om beat.

13

¹ Iată, ochiul meu le-a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și le-a înțeles.

² Ce cunoașteți voi, cunosc și eu; nu vă sunt inferior.

³ Cu siguranță aș vorbi celui Atotputernic și doresc să mă judec cu Dumnezeu.

⁴ Dar voi sunteți făuritori de minciuni, toți sunteți doctori de nimic.

⁵ O, de ați tăcea de tot! Aceasta v-ar fi înțelepciunea.

⁶ Auziți acum întâmpinarea mea și dați ascultare la pledoariile buzelor mele.

⁷ Veți vorbi stricat pentru Dumnezeu? Și veți vorbi înșelător pentru el?

⁸ Veți fi părtinitorii lui? Vă veți lupta de partea lui Dumnezeu?

⁹ Este bine ca el să vă cerceteze? Sau așa cum un om batjocorește pe altul, îl batjocoriți pe el?

¹⁰ El cu siguranță vă va mostra, dacă părtiniți în ascuns.

¹¹ Nu vă va înfrica măreția lui? Și nu va cădea peste voi groaza lui?

¹² Amintirile voastre sunt ca cenușa, trupurile voastre ca trupuri de lut.

¹³ Tăceți, lăsați-mă în pace, ca să vorbesc și să vină peste mine ce va veni.

¹⁴ Pentru ce să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în mâna mea?

¹⁵ Chiar dacă m-ar ucide, totuși mă voi încrede în el; dar îmi voi apăra căile înaintea lui.

¹⁶ El de asemenea va fi salvarea mea, căci un fățarnic nu va veni înaintea lui.

¹⁷ Cu urechile voastre, ascultați cu atenție cuvântul meu și vorbirea mea.

¹⁸ Priviți acum, mi-am rânduit cauza; știu că voi fi declarat drept.

¹⁹ Cine este cel ce se va certa cu mine? Pentru că acum, dacă îmi țin limba, îmi voi da duhul.

²⁰ Numai două lucruri nu îmi face; atunci nu mă voi ascunde de tine.

²¹ Retrage-ți mâna de la mine și să nu mă înspăimânte groaza ta.

²² Atunci cheamă și voi răspunde; sau lasă-mă să vorbesc iar tu răspunde-mi.

²³ Cât de multe sunt nelegiuirile și păcatele mele? Fă-mă să cunosc fărâdeleaga mea și păcatul meu.

²⁴ Pentru ce îți ascunzi fața și mă socotești ca dușmanul tău?

²⁵ Vei zdrobi o frunză purtată încoace și încolo? Și vei urmări tu miriștea uscată?

²⁶ Căci tu scrii lucruri amare împotriva mea și mă faci să moștenesc nelegiuirile tinereții mele.

²⁷ De asemenea îmi pui picioarele în butuci și privești îndeaproape la toate cărările mele; tu pui o urmă pe călcâiele picioarelor mele.

²⁸ Și el, ca un lucru putred, se mistuie, ca o haină mâncată de molii.

14

¹ Omul născut din femeie are zile puține și este plin de tulburare.

² Răsare asemenea unei flori și este retezat; el fuge de asemenea ca o umbră și nu rămâne.

³ Și îți deschizi ochii asupra unuia ca acesta și mă aduci în judecată cu tine?

⁴ Cine poate aduce un lucru curat dintr-unul necurat? Niciunul.

⁵ Văzând că zilele îi sunt hotărâte, numărul lunilor sale sunt cu tine; tu i-ai rânduit hotarele lui ca el să nu le poată trece;

⁶ Întoarce-te de la el, ca să se odihnească, până ce va împlini, ca un angajat, ziua sa.

⁷ Căci este speranță pentru un pom, dacă este tăiat, că va răsări din nou și că ramura lui tânără nu va înceta.

⁸ Deși rădăcina lui îmbătrânește în pământ și trunchiul lui moare în pământ,

⁹ Totuși prin mirosul apei, el va înmuguri și va da lăstari ca o plantă.

- 10 Dar omul moare și se risipește; și omul își dă duhul și unde este el?
 11 Precum apele dispar din mare și potopul seacă și se usucă,
 12 Astfel omul se culcă și nu se ridică, până când cerurile nu vor mai fi, ei nu se vor trezi, nici nu vor fi sculați din somnul lor.
 13 O, de m-ai ascunde în mormânt, de m-ai ține în taină, până îți va trece furia; de mi-ai rândui un timp convenit și să îți amintești de mine!
 14 Dacă un om moare, va trăi el din nou? Voi aștepta toate zilele timpului meu rânduit, până când vine schimbarea mea.
 15 Tu vei chema și îți voi răspunde; vei avea dorință pentru lucrarea mâinilor tale.
 16 Căci acum îmi numeri pașii; nu veghezi tu asupra păcatului meu?
 17 Fărădelegea mea este sigilată într-un sac și îmi coși nelegiuirea.
 18 Și, cu siguranță, muntele căzând ajunge de nimic și stânca este mutată din locul ei.
 19 Apele tocesc pietrele; tu speli din țărâna pământului lucrurile care cresc și distrugi speranța omului.
 20 Îl învingi pentru totdeauna și el trece; îi schimbi înfățișarea și îl trimiți departe.
 21 Fiii lui ajung la onoare și el nu știe; sunt înjosiți, dar el nu pricepe aceasta.
 22 Dar carnea lui pe el va avea durere și sufletul său în el va jeli.

15

- 1 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:
 2 Ar trebui să rostească un om înțelept cunoaștere deșartă și să își umple pântecele cu vântul de est?
 3 Ar trebui să aperse el cu o vorbire nefolositoare, sau cu vorbiri cu care nu poate face nimic bun?
 4 Da, tu lepezi teama și oprești rugăciunea dinaintea lui Dumnezeu.
 5 Căci gura ta îți rostește nelegiuirea și alegi limba celor vicleni.
 6 Propria ta gură te condamnă și nu eu; da, propriile tale buze aduc mărturie împotriva ta.
 7 Ești tu primul om ce s-a născut? Sau ai fost făcut înaintea dealurilor?
 8 Ai auzit tu taina lui Dumnezeu? Și oprești tu înțelepciunea pentru tine?
 9 Ce cunoști tu, ce noi nu cunoaștem? Ce înțelegi tu, ce nu este în noi?
 10 Cu noi sunt deopotrivă cei cărunți și cei foarte bătrâni, mult mai bătrâni decât tatăl tău.
 11 Sunt mângâierile lui Dumnezeu mici pentru tine? Este vreo taină pentru tine?
 12 De ce te poartă departe inima ta? Și spre ce clipești ochii tăi,
 13 De îți întorci duhul împotriva lui Dumnezeu și lași astfel de vorbe să iasă din gura ta?
 14 Ce este omul ca să fie curat? Și cel născut din femeie, ca să fie drept?
 15 Iată, el nu își pune încrederea în sfinții săi; da, cerurile nu sunt curate în ochii săi.
 16 Cu cât mai scârbos și murdar este omul care bea nelegiuirea ca apa?
 17 Îți voi arăta, ascultă-mă; și ceea ce am văzut voi vesti.
 18 Ceea ce înțelepții au istorisit de la părinții lor și nu au ascuns;
 19 Căroră lor singuri pământul le-a fost dat și niciun străin nu a trecut printre ei.

²⁰ Cel stricat se tăvăleşte în durere toate zilele sale și numărul anilor este ascuns opresorului.

²¹ Un zgomot înspăimântător este în urechile lui, în prosperitate distrugătorul va veni peste el.

²² El nu crede că se va reîntoarce din întuneric și este așteptat de sabie.

²³ El rătăcește departe pentru pâine, spunând: Unde este? El știe că ziua întunericului este gata la îndemâna lui.

²⁴ Necaz și chin îl vor înspăimânta; îl vor învinge ca un împărat gata de bătălie.

²⁵ Căci își întinde mâna împotriva lui Dumnezeu și se întărește împotriva celui Atotputernic.

²⁶ El aleargă peste el, chiar pe gâtul lui, peste întăriturile groase ale scuturilor lui;

²⁷ Deoarece își acoperă fața cu grăsimea lui și face cute de grăsime pe coapsele lui.

²⁸ Și locuiește în cetăți pustii și în case pe care nimeni nu le locuiește, care sunt gata să devină mormane *de pietre*.

²⁹ El nu va fi bogat, nici averea sa nu va rămâne, nici nu va prelungi desăvârșirea ei pe pământ.

³⁰ Nu se va depărta de întuneric; flacăra va usca ramurile sale și prin răsuflarea gurii sale se va duce el.

³¹ Să nu se încreadă cel înșelat în deșertăciune, fiindcă deșertăciunea va fi recompensa lui.

³² Ea se va împlini înaintea timpului său și ramura lui nu va fi verde.

³³ Își va scutura strugurele necopt precum vița și își va lepăda floarea precum măslinul.

³⁴ Căci adunarea fățarnicilor va fi pustiiță și focul va mistui corturile mituirii.

³⁵ Ei concep ticăloșie și aduc deșertăciune și pântecele lor pregătește înșelăciune.

16

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Am auzit multe astfel de lucruri, mângâietori răi sunteți voi toți.

³ Vor avea cuvintele zadarnice un sfârșit? Sau ce te încurajează de răspunzi?

⁴ Aș putea vorbi de asemenea precum faceți voi, dacă sufletul vostru ar fi în locul sufletului meu, aș putea îngrămădi cuvinte împotriva voastră și mi-aș clătina capul spre voi.

⁵ Dar v-aș întări cu gura mea și mișcarea buzelor mele ar retrage mâhnirea voastră.

⁶ Deși vorbesc, mâhnirea mea nu se retrage, iar dacă mă feresc cu ce sunt ușurat?

⁷ Dar acum el m-a obosit, tu ai pustiiit pe toți ai mei.

⁸ Și m-ai umplut cu riduri, ceea ce este o mărturie împotriva mea; și slăbiciunea, ridicându-se în mine, aduce mărturie feței mele.

⁹ Mă sfâșie în furia sa, cel ce mă urăște; scrâșnește din dinții săi asupra mea; dușmanul meu își ascute ochii asupra mea.

¹⁰ Au stat cu gurile căscate asupra mea; m-au lovit ocărător peste obraz; s-au adunat împotriva mea.

¹¹ Dumnezeu m-a dat celor neevlavioși și m-a dat în mâinile celor stricați.

12 Eram în tihnă, dar el m-a frânt în bucăți; de asemenea m-a luat de gât și m-a rupt în bucăți și m-a făcut ținta lui.

13 Arcașii lui mă încercuiesc, îmi despică rărunchii în bucăți și nu cruță; îmi varsă fierea pe pământ.

14 Mă frânge cu spărtură peste spărtură, aleargă peste mine ca un uriaș.

15 Mi-am cusut haină de sac peste pielea mea și mi-am întinat cornul în țărână.

16 Fața mea este murdărită de plânset și pe pleoapele mele este umbra morții;

17 Deși nu este pentru vreo nedreptate în mâinile mele; de asemenea rugăciunea mea este pură.

18 Pământule, nu-mi acoperi sângele; și să nu își găsească loc strigătul meu.

19 De asemenea acum, iată, martorul meu este în cer și mărturia mea este în înalt.

20 Prietenii mei mă batjocoresc, dar ochiul meu varsă lacrimi spre Dumnezeu.

21 O, de ar pleda cineva pentru un om cu Dumnezeu, precum pledează un om pentru aproapele său!

22 Încă puțini ani să vină, atunci voi merge pe calea de pe care nu mă voi întoarce.

17

1 Suflarea mi se strică, zilele mele se sting, mormintele sunt gata pentru mine.

2 Nu sunt batjocoritori în jurul meu? Și nu rămâne ochiul meu în provocarea lor?

3 Depune acum, fii tu însuși garanție pentru mine; cine este cel ce va bate palma cu mine?

4 Fiindcă ai ascuns inima lor de la înțelegere, de aceea nu îi vei înălța.

5 Cel ce vorbește lingușitor prietenilor săi, chiar ochii copiilor săi se vor sfârși.

6 El m-a făcut de asemenea o zicătoare pentru oameni; și înainte eram ca o tamburină.

7 Ochiul meu de asemenea este slab din cauza întristării și toate membrele mele sunt ca o umbră.

8 Cei integri vor fi înmărmuriți de aceasta și cel nevinovat se va ridica împotriva fățarnicului.

9 Cel drept de asemenea își va ține calea și cel ce are mâini curate va fi tot mai tare.

10 Dar cât despre voi toți, întoarceți-vă acum și veniți, căci nu pot găsi un înțelept printre voi.

11 Zilele mele au trecut, scopurile mele sunt frânate, la fel gândurile inimii mele.

12 Ei schimbă noaptea în zi; lumina este de scurtă durată din cauza întunerului.

13 Dacă aștept, mormântul este casa mea; mi-am făcut patul în întuneric;

14 Am spus putrezirii: Tu ești tatăl meu; viermelui: Tu ești mama mea și sora mea.

15 Și unde este acum speranța mea? Cât despre speranța mea, cine o va vedea?

16 Ei vor coborî la grilajele gropii, când odihna noastră împreună este în țărână.

18

¹ Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis:

² Cât timp va trece până vei pune capăt vorbelor? Fă semn și apoi vom vorbi.

³ Pentru ce suntem socotiți ca fiare și considerați nemernici înaintea ta?

⁴ El însuși se sfâșie în mânia sa; va fi pământul părăsit pentru tine? Și va fi stâncă mutată din locul său?

⁵ Da, lumina celui stricat va fi stinsă și scânteia focului său nu va străluci.

⁶ Lumina va fi întuneric în cortul său și candela sa va fi stinsă cu el.

⁷ Pașii tăriei lui vor fi strămtorați și propriul său sfat îl va trânti.

⁸ Fiindcă este aruncat într-o plasă prin propriile sale picioare și calcă pe o cursă.

⁹ Lațul îl va prinde de călcâi și tâlharul îl va învinge.

¹⁰ Cursa îi este întinsă în pământ și o capcană pentru el pe cale.

¹¹ Terorii îl vor înspăimânta de fiecare parte și îl vor pune pe fugă.

¹² Puterea lui va fi înfometată și nimicire va fi gata lângă el.

¹³ Aceasta va mânca tăria pielii lui; întâiul născut al morții îi va mânca tăria.

¹⁴ Încrederea sa va fi deznădăcinată din cortul său și aceasta îl va aduce la împăratul teroriilor.

¹⁵ Se va locui în cortul său deoarece nu este al său; pucioasă va fi împrăștiată peste locuința sa.

¹⁶ Rădăcinile lui vor fi uscate dedesubt și deasupra, ramura lui va fi retezată.

¹⁷ Amintirea sa va pieri de pe pământ și nu va avea un nume în stradă.

¹⁸ Va fi dus de la lumină în întuneric și alungat din lume.

¹⁹ El nu va avea nici fiu, nici nepot printre oamenii săi, nici cineva să rămână în locuințele lui.

²⁰ Cei ce vin după el vor fi înmărmuriți la ziua lui, așa cum au fost îngroziți cei dinainte.

²¹ Cu adevărat astfel sunt locuințele celui stricat și acesta este locul celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu.

19

¹ Atunci Iov a răspuns și a zis:

² Până când îmi veți chinul sufletul și mă veți rupe în bucăți prin cuvinte?

³ De zece ori m-ați ocărăț; nu vă este rușine că vă faceți străini față de mine?

⁴ Și dacă într-adevăr am greșit, greșeala mea rămâne cu mine.

⁵ Dacă într-adevăr vă veți preamări împotriva mea și îmi veți folosi ocară pentru a pleda împotriva mea,

⁶ Să știți acum că Dumnezeu m-a doborât și m-a încercuit cu plasa lui.

⁷ Iată, eu strig din cauza răului, dar nu sunt ascultat; strig tare, dar nu este judecată.

⁸ Mi-a îngrădit calea ca să nu pot trece și a așezat întuneric în căile mele.

⁹ M-a dezbrăcat de gloria mea și a luat coroana de pe capul meu.

¹⁰ M-a distrus de fiecare parte și sunt dus; și speranța mea el a mutat-o din loc ca pe un pom.

¹¹ El de asemenea și-a aprins furia împotriva mea și mă socotește ca pe unul dintre dușmanii săi.

¹² Trupele lui se adună și își înalță calea împotriva mea și își așază tabăra în jurul cortului meu.

13 A pus pe frații mei departe de mine și cunoscuții mei sunt într-adevăr înstrăinați de mine.

14 Rudele mele m-au părăsit și prietenii mei apropiati m-au uitat.

15 Cei ce locuiesc în casa mea și servitoarele mele, mă socotesc un străin, sunt un înstrăinat în ochii lor.

16 L-am chemat pe servitorul meu și nu mi-a răspuns; l-am implorat cu gura mea.

17 Respirația mea este străină soției mele, deși am cerut de dragul copiilor propriului meu trup.

18 Da, pruncii m-au disprețuit; m-am ridicat, iar ei au vorbit împotriva mea.

19 Toți prietenii mei intimi m-au detestat; și cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva mea.

20 Osul mi se lipește de pielea și de carnea mea, iar eu am scăpat doar cu pielea dinților mei.

21 Aveți milă de mine, aveți milă de mine, voi prietenii mei; căci mâna lui Dumnezeu m-a atins.

22 De ce mă persecutați ca Dumnezeu și nu vă săturați cu carnea mea?

23 De s-ar fi scris cuvintele mele acum! De s-ar fi tipărit într-o carte!

24 De s-ar fi gravat cu un toc de fier și plumb în stâncă pentru totdeauna!

25 Pentru că eu știu că răscumpărătorul meu trăiește și va sta în picioare pe pământ în ziua de pe urmă;

26 Și după ce această piele a mea se distruge, totuși în carnea mea voi vedea pe Dumnezeu,

27 Pe care îl voi vedea pentru mine însumi și ochii mei vor privi și nu un altul, deși rărunchii mei se mistuie înăuntrul meu.

28 Dar voi ar trebui să spuneți: De ce îl persecutăm? Văzând că rădăcina acestui lucru este găsită în mine.

29 Temeți-vă de sabie, căci furia aduce pedepsele sabiei, ca să știți că este o judecată.

20

1 Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis:

2 De aceea mă fac gândurile mele să răspund și pentru aceasta mă grăbesc.

3 Am auzit mustrarea ocării mele și duhul înțelegerii mele mă face să răspund.

4 Nu știți aceasta din vechime, de când a fost pus omul pe pământ,

5 Că triumfarea celui stricat este scurtă și bucuria fățarnicului este doar pentru un moment?

6 Deși măreția lui se ridică la ceruri și capul său atinge norii,

7 Totuși va pieri pentru totdeauna asemenea propriului său gunoi; cei ce l-au văzut vor spune: Unde este el?

8 El va zbură ca un vis și nu va fi găsit; da, va fi alungat precum o viziune a nopții.

9 De asemenea ochiul care l-a văzut nu îl va mai vedea; nici locul său nu îl va mai privi.

10 Copiii lui vor căuta să mulțumească pe sărac și mâinile lui vor înapoia averile lor.

11 Oasele lui sunt pline de păcatul tinereții sale, care se va culca cu el în țărână.

12 Deși stricăciunea este dulce în gura lui, deși el o ascunde sub limba sa,

13 Deși o cruță și nu o părăsește, ci o ține înăuntrul gurii sale;

14 Totuși mâncarea lui în pântecele său este preschimbată, este veninul aspidelor înăuntrul lui.

15 A înghițit bogății și le va vomita din nou; Dumnezeu le va arunca afară din stomacul său.

16 El va suge otrava aspidelor; limba viperei îl va ucide.

17 El nu va vedea râurile, potopurile, pâraiele de miere și unt.

18 El va da înapoi rodul muncii sale și nu îl va înghiți, conform cu averea sa va fi restituirea și el nu se va bucura în aceasta.

19 Pentru că a oprimat și a părăsit pe sărac, pentru că el cu violență a luat o casă pe care nu a zidit-o;

20 Cu siguranță nu va simți liniște în stomacul său, el nu va salva din ceea ce a dorit.

21 Nimic din mâncarea lui nu va rămâne; de aceea niciun om nu va îngriji de bunurile lui.

22 În plinătatea abundenței sale va fi în strâmtorări, fiecare mână a celor stricați va veni peste el.

23 Când este gata să își umple stomacul, Dumnezeu va arunca aprinderea furiei sale asupra lui și va ploua cu ea asupra lui în timp ce mănâncă.

24 El va fugi de arma de fier și arcul de oțel îl va străpunge.

25 Este scoasă și îi iese din trup; da, sabia scânteietoare iese din fierea lui, groazele sunt asupra lui.

26 Tot întinericul se va ascunde în locurile lui tainice, un foc neațâțat îl va mistui; îi va merge rău celui care este lăsat în cortul lui.

27 Cerul va arăta nelegiuirea lui, și pământul se va ridica împotriva lui.

28 Venitul casei lui se va depărta și bunurile sale se vor scurge în ziua furiei lui.

29 Aceasta este partea de la Dumnezeu unui om stricat și moștenirea rânduită lui de Dumnezeu.

21

1 Dar Iov a răspuns și a zis:

2 Ascultați cu atenție vorbirea mea și să fie aceasta mângâierile voastre.

3 Permiteți-mi să vorbesc; și după ce vorbesc să batjocoriți.

4 Cât despre mine, este plângerea mea către om? Și dacă ar fi așa, de ce să nu fie duhul meu tulburat?

5 Însemnați-mă și uimiți-vă și puneți-vă mâna la gură.

6 Chiar când îmi amintesc, mă tem, și un tremur cuprinde carnea mea.

7 Pentru ce trăiesc cei stricați, îmbătrânesc și sunt tari în putere?

8 Sămânța lor este întemeiată, înaintea feței lor împreună cu ei și urmașii lor înaintea ochilor lor.

9 Casele lor sunt ferite de teamă, iar toiagul lui Dumnezeu nu este asupra lor.

10 Taurul lor prășește și nu dă greș; vaca lor fată și nu își leapădă vițelul.

11 Ei își trimit înaintea micuții asemenea unei turme și copiii lor dansează.

12 Iau tamburina și harpa și se bucură la sunetul instrumentului de suflat.

13 Își petrec zilele în bogăție și într-o clipă coboară în mormânt.

14 De aceea ei îi spun lui Dumnezeu: Pleacă de la noi, căci nu dorim cunoașterea căilor tale.

15 Ce este cel Atotputernic să îi servim? Și ce folos avem dacă ne rugăm lui?

¹⁶ Iată, binele lor nu este în mâna lor; sfatul celor stricați este departe de mine.

¹⁷ Cât de des se stinge candela celor stricați! Și cât de des vine nimicirea lor peste ei! Dumnezeu împarte întristări în mânia lui.

¹⁸ Ei sunt ca miriștea înaintea vântului și ca pleava pe care furtuna o poartă departe.

¹⁹ Dumnezeu îngărmădește nelegiuirea lui pentru copiii lui; îl răsplătește și el o va ști.

²⁰ Ochii lui vor vedea nimicirea lui și va bea din furia celui Atotputernic.

²¹ Căci ce plăcere are el în casa lui după el, când numărul lunilor sale este tăiat în mijlocul lor?

²² Va învăța cineva pe Dumnezeu cunoaștere, văzând că el judecă pe cei înălțați?

²³ Unul moare în deplinătatea tăriei sale, fiind întru-totul tihnit și în pace.

²⁴ Sâniul lui sunt plini de lapte și oasele lui sunt îmbibate cu măduvă.

²⁵ Și un altul moare în amărăciunea sufletului său și niciodată nu mănâncă cu plăcere.

²⁶ Ei se vor culca toți în țărână și viermii îi vor acoperi.

²⁷ Iată, eu cunosc gândurile voastre și planurile pe care voi pe nedrept vi le închipuiți împotriva mea.

²⁸ Pentru că spuneți: Unde este casa prințului? Și unde sunt locurile de locuit ale celor stricați?

²⁹ Nu ați întreat pe cei ce merg pe cale? Și nu știți semnele lor,

³⁰ Că cel stricat este rezervat zilei nimicirii? Vor fi duși înainte până la ziua furiei.

³¹ Cine va declara calea sa feței lui? Și cine îi va răsplăti pentru ce a făcut?

³² Totuși el va fi adus la groapă și va rămâne în mormânt.

³³ Brazdele văii îi vor fi dulci și fiecare om va urma după el, așa ca nenumărați înainte de el.

³⁴ Cum dar mă mângâiați în zadar, văzând că în răspunsurile voastre rămâne falsitate?

22

¹ Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis:

² Poate un om să fie de folos lui Dumnezeu, așa cum cel ce este înțelept își este de folos lui însuși?

³ Este vreo plăcere pentru cel Atotputernic în aceea că ești drept? Sau are el câștig în aceea că îți faci căile desăvârșite?

⁴ Te va mostra el de frica ta? Va intra cu tine la judecată?

⁵ Nu este stricăciunea ta mare și nelegiuirile tale infinite?

⁶ Pentru că ai luat fără motiv o garanție de la fratele tău și ai despuiat pe cei goi de hainele lor.

⁷ Nu ai dat apă celui obosit să bea și ai oprit pâinea de la cel flămând.

⁸ Dar omul puternic, a avut pământul; și cel demn de cinste a locuit pe acesta.

⁹ Ai alungat văduvele fără nimic și brațele celor fără tată au fost frânte.

¹⁰ De aceea capcane sunt împrejurul tău și teamă năprasnică te tulbură;

¹¹ Sau întuneric, încât nu poți vedea; și abundența de ape te acoperă.

¹² Nu este Dumnezeu în înaltul cerului? Și iată, înălțimea stelelor, cât de sus sunt ele!

13 Iar tu spui: Cum știe Dumnezeu? Poate el să judece prin norul întunecos?

14 Nori groși îi sunt acoperământ și el nu vede; și umblă pe rotocolul cerului.

15 Ai însemnat calea cea veche pe care oameni stricați au călcat-o în picioare?

16 Care a fost stârpită nelatimp, a cărei temelie a fost inundată cu un potop;

17 Care au spus lui Dumnezeu: Pleacă de la noi; și ce poate face cel Atotputernic pentru ei?

18 Totuși el a umplut casele lor cu bunătăți, dar sfatul celor stricați este departe de mine.

19 Cei dreپți văd aceasta și se veselesc; și cei nevinovați au râs de ei în batjocură.

20 Iată, averea noastră nu este stârpită, dar rămășița lor o mistuie focul.

21 Fă-te cunoscut cu el și fii în pace, prin aceasta binele va veni la tine.

22 Primește, te rog, legea din gura lui și strânge cuvintele lui în inima ta.

23 Dacă te întorci la cel Atotputernic, vei fi zidit, vei pune departe nelegiuirea de la corturile tale.

24 Atunci vei strânge aur precum țărâna și aurul din Ofir precum pietrele pâraielor.

25 Da, cel Atotputernic va fi apărarea ta și vei avea destul argint.

26 Căci atunci te vei desfăta în cel Atotputernic și îți vei ridica fața spre Dumnezeu.

27 Te vei ruga lui și el te va asculta și îți vei împlini promisiunile.

28 De asemenea vei hotărî un lucru și îți va fi întemeiat; și lumina va străluci pe căile tale.

29 Când oamenii sunt doborâți, atunci vei spune: Va fi înălțare; și el va salva pe cel înjosit.

30 El va elibera insula celui nevinovat și ea este eliberată prin puritatea mâinilor tale.

23

1 Atunci Iov a răspuns și a zis:

2 Chiar astăzi plângerea mea este amară; lovitură mea este mai grea decât geamătul meu.

3 O, de aș ști unde să îl găsesc, să vin la scaunul său!

4 Mi-aș rândui cauza înaintea lui și mi-aș umple gura cu argumente.

5 Aș cunoaște cuvintele care mi le-ar răspunde și aș înțelege ceea ce mi-ar spune.

6 Va pleda el împotriva mea cu marea lui putere? Nu; ci ar pune tărie în mine.

7 Acolo cel drept s-ar contrazice cu el; astfel aș fi eliberat pentru totdeauna de judecătorul meu.

8 Iată, merg înainte, dar el nu este acolo; și înapoi, dar nu îl pot percepe;

9 La stânga, unde el lucrează, dar nu îl văd; se ascunde la dreapta, ca să nu îl văd;

10 Dar el cunoaște calea pe care o urmez; după ce mă va încerca, voi ieși ca aurul.

11 Piciorul meu s-a ținut de pașii lui; am păstrat calea lui și nu m-am abătut.

12 Nici nu am dat înapoi de la porunca buzelor lui; am stimat cuvintele gurii sale mai mult decât mâncarea necesară mie.

13 Dar el ține de una și cine îl poate întoarce? Și ce dorește sufletul său, chiar aceea face.

¹⁴ Căci el împlinește lucrul care îmi este rânduit; și multe asemenea lucruri sunt cu el.

¹⁵ De aceea sunt tulburat în prezența lui; când iau aminte, mă tem de el.

¹⁶ Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima și cel Atotputernic mă tulbură;

¹⁷ Pentru că nu am fost stârpit dinaintea întunericului, nici nu a ascuns întunericul de fața mea.

24

¹ De ce, văzând că timpurile nu sunt ascunse de cel Atotputernic, nu văd zilele lui cei ce îl cunosc?

² Unii mută pietrele de hotar; ei cu violență iau turme și pășunea lor.

³ Ei alungă măgarul celor fără tată, iau boul văduvei drept garanție.

⁴ Ei abat pe nevoiaș de pe cale; săracii pământului se ascund împreună.

⁵ Iată, asemenea măgarilor sălbatici în pustie, ei merg înainte să își facă lucrarea; sculându-se din timp pentru o pradă, pustia aduce hrană pentru ei și pentru copiii lor.

⁶ Ei își culeg fiecare nutrețul său în câmp și adună recolta viei celor stricați.

⁷ Ei fac pe cei goi să găzduiască fără haină, încât nu au acoperământ pe frig.

⁸ Ei sunt uzi de aversele de ploaie ale munților și îmbrățișează stânca din lipsa unui adăpost.

⁹ Ei smulg pe cel fără tată de la piept și iau garanție de la sărac.

¹⁰ Îl fac să meargă gol, fără haină, și iau snopul de la cel flămând.

¹¹ Ei fac ulei înăuntrul zidurilor lor și calcă teascurile lor de vin și suferă de sete.

¹² Oamenii din cetate gem și sufletul celui rănit țipă; totuși Dumnezeu nu le pune la socoteală nebunia.

¹³ Ei sunt dintre cei care se revoltă împotriva luminii, ei nu cunosc căile ei, nici nu locuiesc în cărările ei.

¹⁴ Ucigașul, ridicându-se odată cu lumina, ucide pe sărac și pe nevoiaș și în timpul nopții este ca un hoț.

¹⁵ De asemenea ochiul celui adulter așteaptă amurgul, spunând: Niciun ochi nu mă va vedea; și își deghizează fața.

¹⁶ În întuneric ei sparg casele pe care le-au însemnat pentru ei în timpul zilei; ei nu cunosc lumina.

¹⁷ Căci dimineața este pentru ei întocmai ca umbra morții, dacă cineva îi cunoaște, ei sunt în terorele umbrei morții.

¹⁸ El este iute ca apele; partea lor este blestemată pe pământ; nu privește calea viilor.

¹⁹ Secetă și arșiță mistuie apele zăpezilor; la fel mormântul celor care au păcătuț.

²⁰ Pântecul îl va uita; viermele se va înfrupta din el; nu va mai fi amintit; și stricăciunea va fi frântă ca un pom.

²¹ El se poartă rău cu cea stearpă care nu naște și nu face bine văduvei.

²² El atrage de asemenea pe cel puternic cu puterea sa; se ridică și niciun om nu este sigur de viață.

²³ Deși îi este dat să fie în siguranță acolo unde se odihnește, totuși ochii lui sunt peste căile lor.

²⁴ Ei sunt înălțați pentru puțin timp, dar apoi sunt înjosiți; sunt scoși de pe cale ca toți ceilalți și rețezați ca vârfurile spicelor.

²⁵ Și dacă nu este așa acum, cine mă va face mincinos și va face vorbirea mea fără valoare?

25

¹ Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis:

² Stăpânire și teamă sunt cu el, el face pace în locurile sale înalte.

³ Este vreun număr al armatelor sale? Și peste cine nu se ridică lumina lui?

⁴ Cum poate fi un om declarat drept înaintea lui Dumnezeu? Sau cum poate fi curat cel născut din femeie?

⁵ Iată, nici luna nu strălucește; da, stelele nu sunt pure în ochii săi.

⁶ Cu cât mai puțin omul, care este un vierme, și fiul omului, care este un vierme!

26

¹ Dar Iov a răspuns și a zis:

² Cum ai ajutat tu pe cel fără putere? Cum salvezi tu brațul fără tărie?

³ Cum ai sfătuit tu pe cel fără înțelepciune? Și cum ai făcut cunoscut din abundență înțelepciunea așa cum este?

⁴ Către cine ai rostit cuvinte? Și al cui duh a venit din tine?

⁵ Lucruri moarte sunt formate de sub ape și locuitorii acestora.

⁶ Iadul este despuiat înaintea lui și distrugerea nu are acoperitoare.

⁷ El întinde nordul peste gol și atârnă pământul de nimic.

⁸ El leagă apele în norii săi groși și norul nu se rupe sub ele.

⁹ El ține în ascuns fața tronului său și întinde norul său peste acesta.

¹⁰ El a încercuit apele cu legături, până ce ziua și noaptea se sfârșesc.

¹¹ Stâlpii cerului tremură și sunt uimiți la musturarea lui.

¹² El împarte marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa el străpunge pe cel mândru.

¹³ Prin duhul său el a împodobit cerurile; mâna sa a format șarpele strămb.

¹⁴ Iată, acestea sunt părțile căilor lui, dar ce mică este partea auzită despre el? Și tunetul puterii sale cine îl poate înțelege?

27

¹ Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:

² Cum Dumnezeu trăiește, care mi-a luat judecata; și cel Atotputernic, care mi-a chinuit sufletul,

³ Cât timp suflarea mea este în mine și duhul lui Dumnezeu este în nările mele,

⁴ Buzele mele nu vor vorbi stricăciune, nici limba mea nu va rosti înșelăciune.

⁵ Nicidecum să vă declar drepti; până ce mor nu îmi voi îndepărta integritatea de la mine.

⁶ Dreptatea mea o țin strâns și nu îmi voi da drumul; inima mea nu mă va ocări cât timp trăiesc.

⁷ Să fie dușmanul meu ca cel stricat și cel ce se ridică împotriva mea ca cel nedrept.

⁸ Câci care este speranța fățarnicului, deși el a câștigat, când Dumnezeu îi ia sufletul?

⁹ Va asculta Dumnezeu strigătul lui când vine necazul peste el?

¹⁰ Se va desfăta în cel Atotputernic? Va chema întotdeauna pe Dumnezeu?

¹¹ Vă voi învăța prin mâna lui Dumnezeu, ceea ce este la cel Atotputernic eu nu voi ascunde.

¹² Iată, voi toți ați văzut-o; de ce atunci sunteți cu totul deșerteți?

¹³ Aceasta este partea de la Dumnezeu a unui om stricat și moștenirea opresorilor, pe care o vor primi de la cel Atotputernic.

¹⁴ De s-ar înmulți copiii săi, ar fi pentru sabie; și urmașii lui nu vor fi săturați cu pâine.

¹⁵ Cei ce rămân din el vor fi îngropați în moarte și văduvele lui nu vor plânge.

¹⁶ Deși îngrămădește argint ca țărâna și pregătește haine ca lutul,

¹⁷ El le poate pregăti, dar cel drept le va îmbrăca și cel nevinovat va împărți argintul.

¹⁸ El își zidește casa ca o molie și ca pe o colibă pe care paznicul o face.

¹⁹ Bogatul se va culca, dar nu va fi adunat; își deschide ochii și nu mai este.

²⁰ Terori îl apucă precum apele, o furtună îl fură noaptea.

²¹ Îi ia vântul de est și se duce; și ca o furtună îl spulberă din locul său.

²² Pentru că Dumnezeu va arunca asupra lui și nu va cruța; ar dori să fugă din mâna lui.

²³ Vor bate din palme către el și îl vor șuiera din locul lui.

28

¹ Cu siguranță este o vână pentru argint și un loc pentru aur, unde ei îl purifică.

² Fierul este luat din pământ și arama este topită din piatră.

³ El pune o margine întunericului și cercetează toată desăvârșirea, pietrele întunericului și umbra morții.

⁴ Potopul izbucnește de la locuitor; apele uitate de picior sunt uscate, îndepărtate de la oameni.

⁵ Cât despre pământ, din el iese pâinea și dedesubt acesta este întors ca focul.

⁶ Pietrele lui sunt locul safirelor și are praf de aur.

⁷ Este o cărare pe care nicio pasăre nu o cunoaște și pe care ochiul vulturului nu a văzut-o;

⁸ Puii leului nu au călcat-o, leul feroce nu a trecut pe lângă ea.

⁹ Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții din rădăcini.

¹⁰ El taie râuri printre stânci; și ochiul lui vede fiecare lucru prețios.

¹¹ El stăvilește potopurile de la revărsare; și ce este ascuns scoate la lumină.

¹² Dar unde se va găsi înțelepciunea? Și unde este locul înțelegerii?

¹³ Omul nu cunoaște prețul ei și nu se găsește în țara celor vii.

¹⁴ Adâncul spune: Nu este în mine; și marea spune: Nu este cu mine.

¹⁵ Nu poate fi obținută cu aur, nici argintul nu va fi cântărit ca preț al ei.

¹⁶ Nu poate fi prețuită cu aurul Ofirului, cu prețiosul onix, sau safirul.

¹⁷ Aurul și cristalul nu o pot egala; și schimbarea ei nu va fi pe bijuterii din aur pur.

¹⁸ Nu se va aminti despre coral sau perle, pentru că prețul înțelepciunii este peste cel al rubinelor.

¹⁹ Topazul din Etiopia nu o va egala, nici nu va fi prețuită cu aur pur.

²⁰ De unde vine atunci înțelepciunea? Și unde este locul înțelegerii?

²¹ Văzând că este ascunsă de ochii tuturor celor vii și ascunsă de pasările cerului.

²² Distrugerea și moartea spun: Am auzit cu urechile noastre de faima ei.

- 23 Dumnezeu îi înțelege calea și îi cunoaște locul;
 24 Pentru că el privește la marginile pământului și vede sub întregul cer;
 25 Pentru a face o măsură de greutate vânturilor; și cântărește apele cu măsura.
 26 Când a dat o hotărâre pentru ploaie și o cale pentru fulgerul tunetului,
 27 Atunci a văzut-o și a vestit-o; el a pregătit-o, da, și a cercetat-o.
 28 Și omului i-a spus: Iată, teama de Domnul, aceasta este înțelepciune; și a pleca de la rău este înțelegere.

29

- 1 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus:
 2 O, de aș fi ca în lunile trecute, ca în zilele când Dumnezeu mă păstra;
 3 Când candela lui strălucea peste capul meu și când prin lumina lui umblam prin întuneric;
 4 Cum eram în zilele tinereții mele, când taina lui Dumnezeu era peste cortul meu;
 5 Când cel Atotputernic mai era cu mine, când copiii mei erau în jurul meu;
 6 Când îmi spălăm pașii cu unt și stânca îmi revărsa râuri de untdelemn;
 7 Când ieșeam la poartă, trecând prin cetate, când îmi pregăteam scaunul meu în stradă!
 8 Tinerii mă vedeau și se ascundeau; și bătrânii se ridicau și stăteau în picioare.
 9 Prinții își opreau vorbirea și își puneau mâna la gura.
 10 Nobilii își rețineau vocea și limba li se lipea de cerul gurii.
 11 Când urechea mă auzea, mă binecuvânta; și când ochiul mă vedea, îmi aducea mărturie;
 12 Pentru că am eliberat pe cel sărac care striga și pe cel fără tată și pe cel ce nu avea pe nimeni să îl ajute.
 13 Binecuvântarea celui ce era gata să piară venea peste mine și făceam inima văduvei să cânte de bucurie.
 14 Mă îmbrăcam cu dreptate și ea mă înveșmânta; judecata mea era ca o robă și o diademă.
 15 Eram ochi celui orb și picioare pentru șchiop.
 16 Eram tată celor săraci; și cauza pe care nu o cunoșteam, am cercetat-o în amănunțime.
 17 Și am frânt fălcile celui stricat și am smuls prada din dinții lui.
 18 Atunci am spus: Voi muri în cuibul meu și voi înmulți zilele mele precum nisipul.
 19 Rădăcina mea era întinsă lângă ape și roua se așeza toată noaptea pe ramura mea.
 20 Gloria mea era proaspătă în mine și arcul meu era înnoit în mâna mea.
 21 Mă ascultau oamenii și așteptau și tăceau la sfatul meu.
 22 După cuvântarea mea nu mai vorbeau; și vorbirea mea picura peste ei.
 23 Și mă așteptau ca pe ploaie; și își deschideau larg gura ca după ploaia târzie.
 24 Dacă râdeam de ei, nu credeau; și lumina înfățișării mele nu o doborau.
 25 Le alegeam calea și ședeam drept mai mare conducător și locuiam ca un împărat în armată, ca unul care mângâie pe cei ce jelesc.

30

¹ Dar acum cei ce sunt mai tineri decât mine mă iau în derâdere, pe ai căror părinți i-aș fi disprețuit încât să îi așez cu câinii turmei mele.

² Da, la ce mi-ar folosi tăria mâinilor lor, în cei care bătrânețea a pierit?

³ Singuri, din lipsă și foamete, fugind în pustie de mult pustiiată și secăuită.

⁴ Care taie nalbă de pe lângă tufișuri și rădăcini de ienupăr ca hrană a lor.

⁵ Ei au fost alungați dintre oameni, (care au strigat după ei ca după un hot);

⁶ Ca să locuiască în coastele văilor, în peșteri ale pământului și în stânci.

⁷ Printre tufișuri au zbierat; sub urzici s-au adunat.

⁸ Erau copii de nebuni, da, copiii de oameni josnici; erau mai ticăloși decât pământul.

⁹ Și acum sunt cântecul lor, da, sunt zicătoarea lor.

¹⁰ Ei mă detestă, fug departe de mine și nu se abțin să mă scuipe în față.

¹¹ Pentru că mi-a dezlegat frânghia și m-a chinuit, ei de asemenea și-au dat frâu liber înaintea mea.

¹² Tinerii se ridică peste dreapta mea; ei îmi împing deoparte picioarele și își ridică împotriva mea căile nimicirii lor.

¹³ Ei îmi distrug cărarea, profită de nenorocirea mea, nu au ajutor.

¹⁴ Au venit peste mine ca apele printr-o spărtură largă, în pustiire s-au rostogolit peste mine.

¹⁵ Terori s-au întors asupra mea, ei îmi urmăresc sufletul ca vântul; și bunăstarea mea trece ca un nor.

¹⁶ Și acum sufletul meu este turnat peste mine; zilele nenorocirii m-au apucat.

¹⁷ Oasele îmi sunt străpunse în mine pe timpul nopții și tendoanele mele nu au odihnă.

¹⁸ Prin marea forță a bolii mele este îmbrăcămintea mea schimbată, mă leagă împrejur ca gulerul cămășii mele.

¹⁹ El m-a aruncat în mocirlă și am devenit ca țărâna și cenușa.

²⁰ Strig către tine și nu mă ascuți; mă ridic în picioare și nu iei aminte la mine.

²¹ Ai devenit crud față de mine, cu mâna ta puternică mi te opui.

²² Tu mă ridici spre vânt, mă faci să călăresc pe el și îmi topești ființa.

²³ Fiindcă știi că mă vei aduce la moarte și la casa rânduită pentru toți cei vii.

²⁴ Totuși el nu își va întinde mâna spre mormânt, deși ei strigă la nimicirea lui.

²⁵ Nu am plâns pentru cel ce era în necaz? Nu a fost sufletul meu întristat pentru cel sărac?

²⁶ Când căutam binele, atunci răul a venit; și când am așteptat lumina, a venit întunericul.

²⁷ Adâncurile mele fierbeau și nu se odihneau; zilele necazului mă întâmpinau.

²⁸ Umblam jelind, fără soare; m-am ridicat în picioare și am strigat în adunare.

²⁹ Sunt frate dragonilor și însoțitor bufnițelor.

³⁰ Pielea mi se înnegrește pe mine și oasele mi se ard de arșiță.

³¹ Harpa de asemenea mi s-a prefăcut în jelire și instrumentul meu de suflat în vocea celor ce plâng.

31

1 Am făcut un legământ cu ochii mei; de ce atunci să mă gândesc la o tânără?

2 Căci ce este partea de la Dumnezeu de sus și ce moștenire de la cel Atotputernic din înalt?

3 Nu este nimicire pentru cel stricat? Și o pedeapsă neobișnuită lucrătorilor nelegiurii?

4 Nu vede el căile mele și nu numără toți pașii mei?

5 Dacă am umblat în deșertăciune, sau dacă piciorul meu s-a grăbit la înșelăciune,

6 Să fiu cântărit într-o balanță dreaptă, ca Dumnezeu să îmi cunoască integritatea.

7 Dacă mi s-a abătut pasul de pe cale și inima mea mi-a urmat ochii și dacă vreo pată s-a lipit de mâinile mele,

8 Atunci să seamăn și să mănânce altul; da, să fie dezrădăcinați urmașii mei.

9 Dacă inima mea a fost înșelată de vreo femeie, sau dacă am pândit la ușa aproapei mele,

10 Atunci să macine soția mea pentru altul și alții să se aplece peste ea.

11 Căci aceasta este o crimă odioasă; da, este o nelegiuire ce trebuie pedepsită de judecători.

12 Pentru că este un foc ce mistuie până la nimicire și care ar dezrădăcina tot venitul meu.

13 Dacă am disprețuit cauza servitorului meu sau a servitoarei mele, când s-au certat cu mine;

14 Ce voi face atunci când Dumnezeu se ridică? Și când cercetează, ce îi voi răspunde?

15 Cel care m-a făcut pe mine în pânțece, nu l-a făcut și pe el? Și nu unul ne-a format în pânțece?

16 Dacă am împiedicat pe săraci de la dorința lor, sau am făcut ochii văduvei să se sfârșească;

17 Sau am mâncat bucata mea singur și cel fără tată nu a mâncat din ea;

18 (Căci din tinerețea mea el a fost crescut cu mine, precum cu un tată; și am îndrumat-o din pânțelece mamei mele);

19 Dacă am văzut pe cineva pierind din lipsă de haină, sau vreun sărac fără învelitoare,

20 Dacă coapsele lui nu m-au binecuvântat și dacă el nu a fost încălzit cu lâna oilor mele,

21 Dacă mi-am ridicat mâna împotriva celui fără tată, când am văzut ajutorul meu în poartă,

22 Să îmi cadă brațul din umărul meu și brațul să îmi fie frânt din os.

23 Căci nimicirea de la Dumnezeu mi-a fost teroare și din cauza înălțimii lui nu am putut îndura.

24 Dacă am făcut aurul speranța mea, sau am spus aurului pur: Tu ești încrederea mea;

25 Dacă m-am bucurat că bogăția mea era mare și că mâna mea a obținut mult,

26 Dacă am privit soarele când acesta strălucea, sau luna umblând în strălucire,

27 Și inima mea a fost în ascuns ademenită, sau gura mea mi-a sărutat mâna,

28 Și aceasta ar fi nelegiuire *ce trebuie* pedepsită de judecător; fiindcă aș fi negat pe Dumnezeu de sus.

²⁹ Dacă m-am bucurat la nimicirea celui ce m-a urât, sau m-am înălțat când răul l-a găsit,

³⁰ Nici nu am permis ca gura mea să păcătuiască prin a dori un blestem sufletului său.

³¹ Dacă bărbații cortului meu nu au spus: O, de am fi avut din carnea lui, nu putem fi săturați!

³² Străinul nu a rămas noaptea în stradă, ci am deschis ușile mele călătorului.

³³ Dacă am acoperit fărădelegile mele precum Adam, prin ascunderea nelegiuirii mele în sânul meu;

³⁴ M-am temut de o mare mulțime, sau disprețul familiilor m-a îngrozit, încât să tac și să nu ies afară pe ușă?

³⁵ O, de m-ar asculta cineva! Iată, dorința mea este ca cel Atotputernic să îmi răspundă și potrivnicul meu să fi scris o carte.

³⁶ Cu siguranță aș lua-o pe umărul meu și mi-aș lega-o ca pe o coroană.

³⁷ I-aș spune numărul pașilor mei; ca un prinț m-aș apropia de el.

³⁸ Dacă pământul meu strigă împotriva mea, sau dacă brazdele *lui* în același fel se plâng,

³⁹ Dacă i-am mâncat roadele fără bani, sau am făcut pe proprietarii lui să își piardă viața,

⁴⁰ Să crească ciulini în loc de grâu și neghine în loc de orz. Cuvintele lui Iov s-au terminat.

32

¹ Astfel acești trei bărbați au încetat să îi răspundă lui Iov, pentru că el era drept în proprii ochi.

² Atunci s-a aprins furia lui Elihu, fiul lui Barachel buzitul, din rudenia lui Ram, împotriva lui Iov s-a aprins furia lui, fiindcă el s-a declarat drept pe sine însuși mai degrabă decât pe Dumnezeu.

³ De asemenea furia lui s-a aprins împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu au găsit răspuns și totuși l-au condamnat pe Iov.

⁴ Și Elihu a așteptat până ce Iov a vorbit, pentru că ei erau mai bătrâni decât el.

⁵ Când Elihu a văzut că nu mai era răspuns în gura acestor trei bărbați, atunci furia lui s-a aprins.

⁶ Și Elihu, fiul lui Barachel buzitul, a răspuns și a zis: Eu sunt tânăr și voi sunteți foarte bătrâni, de aceea m-am temut și nu am cutezat să vă arăt opinia mea.

⁷ Am spus: Zilele să vorbească și mulțimea de ani să învețe înțelepciune.

⁸ Dar este un duh în om și însufierea celui Atotputernic le dă înțelegere.

⁹ Marii bărbați nu sunt întotdeauna înțelepți, nici cei bătrâni nu înțeleg judecata.

¹⁰ De aceea am spus: Dați-mi ascultare; și voi arăta opinia mea.

¹¹ Iată, am așteptat după cuvintele voastre; am deschis urechea la argumentele voastre, în timp ce ați cercetat ce să spuneți.

¹² Da, v-am dat atenție și, iată, nu a fost niciunul dintre voi care să îl fi convins pe Iov, sau care să fi răspuns cuvintelor sale;

¹³ Ca nu cumva să spuneți: Noi am găsit înțelepciune; Dumnezeu îl trânteste, nu omul.

¹⁴ Acum el nu a îndreptat cuvintele sale împotriva mea, nici nu îi voi răspunde cu vorbirile voastre.

¹⁵ Ei au fost uimiți, nu au mai răspuns, au părăsit vorbirea.

¹⁶ Când am așteptat (căci nu vorbeau, ci stăteau liniștiți și nu mai răspundeau);

¹⁷ Am spus: Voi răspunde și partea mea, de asemenea voi arăta opinia mea.

¹⁸ Căci sunt plin de cuvinte, duhul dinăuntrul meu mă constrânge.

¹⁹ Iată, pântecul meu este ca vinul care nu are ieșire; este gata să pleznească precum burdufurile noi.

²⁰ Voi vorbi ca să mă înviorez; îmi voi deschide buzele și voi răspunde.

²¹ Nu mă lăsați, vă rog, să părtinesc fața vreunui om, nici nu mă lăsați să dau titluri lingușitoare omului.

²² Căci nu știu să dau titluri lingușitoare; făcând astfel, făcătorul meu m-ar lua curând.

33

¹ Pentru aceasta, Iov, te rog, ascultă vorbirile mele și dă ascultare la toate cuvintele mele.

² Iată acum mi-am deschis gura, limba mea a vorbit în gura mea.

³ Cuvintele mele vor ieși din integritatea inimii mele și buzele mele vor rosti clar cunoaștere.

⁴ Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea celui Atotputernic mi-a dat viață.

⁵ Dacă îmi poți răspunde, rânduiește-ți cuvintele înaintea mea și stai în picioare.

⁶ Iată, eu sunt conform dorinței tale în locul lui Dumnezeu, am fost de asemenea format din lut.

⁷ Iată, teroarea mea nu te va înspăimânta, nici mâna mea nu va fi grea asupra ta.

⁸ Cu siguranță ai vorbit în auzul meu și am auzit vocea cuvintelor tale, spunând:

⁹ Sunt curat, fără nelegiuire, eu sunt nevinovat; nici nu este fărădelege în mine.

¹⁰ Iată, el găsește ocazii împotriva mea, mă socotește drept dușmanul său.

¹¹ Îmi pune picioarele în butuci, însemnează toate cărările mele.

¹² Iată, în aceasta nu ești drept; îți voi răspunde, că Dumnezeu este mai mare decât omul.

¹³ De ce te lupți împotriva lui? Pentru că el nu dă socoteală de niciunul dintre lucrurile lui.

¹⁴ Căci Dumnezeu vorbește o dată, da, de două ori, totuși omul nu ia seama.

¹⁵ Într-un vis, într-o viziune a nopții, când somn adânc cade peste oameni, în dormiri în pat,

¹⁶ Atunci el deschide urechile oamenilor și sigilează instruirea lor.

¹⁷ Ca să întoarcă pe om de la scopul lui și să ascundă mândria de om.

¹⁸ El oprește sufletul lui de la groapă și viața lui de la pierirea prin sabie.

¹⁹ El este de asemenea pedepsit cu durere pe patul său și mulțimea oaselor sale cu durere puternică,

²⁰ Astfel încât viața lui detestă pâinea și sufletul lui mâncarea aleasă.

²¹ Carnea sa este mistuită, așa încât nu poate fi văzută; și oasele sale care nu se vedeau îi ies în afară.

²² Da, sufletul lui se apropie de mormânt și viața lui de nimicitori.

²³ Dacă ar fi un mesager cu el, un interpret, unul între o mie, să îi arate omului integritatea lui,

²⁴ Atunci el este cu har spre el și spune: Eliberează-l din coborârea spre groapă; am găsit o răscumpărare.

²⁵ Carnea lui va fi mai proaspătă ca a unui copil, se va întoarce la zilele tinereții sale;

²⁶ El se va ruga lui Dumnezeu, iar el îi va arăta favoare, iar el îi va vedea fața cu bucurie; căci el va reda omului dreptatea sa.

²⁷ El privește la oameni și dacă cineva spune: Am păcătuit și am pervertit ceea ce era drept și nu mi-a folosit,

²⁸ El va elibera sufletul lui de la mersul în groapă și viața lui va vedea lumina.

²⁹ Iată, toate acestea le lucrează Dumnezeu adeseori cu omul,

³⁰ Pentru a-i aduce înapoi sufletul de la groapă, să fie iluminat cu lumina celor vii.

³¹ Ia aminte, Iov, dă-mi ascultare, taci și voi vorbi.

³² Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi, vorbește, căci doresc să te declar drept.

³³ Dacă nu, dă-mi ascultare, taci și te voi învăța înțelepciune.

34

¹ Mai departe, Elihu a răspuns și a zis:

² Ascultați cuvintele mele, voi înțelepților; și aplecați urechea spre mine, voi care aveți cunoaștere.

³ Căci urechea încearcă cuvinte, precum gura gustă mâncare.

⁴ Să ne alegem judecată, să cunoaștem între noi ce este bun.

⁵ Fiindcă Iov a spus: Sunt drept și Dumnezeu mi-a luat judecata.

⁶ Să mint eu împotriva dreptului meu? Rana mea este incurabilă, fără nelegiuire.

⁷ Ce bărbat este asemenea lui Iov, care bea batjocură ca apa?

⁸ Care merge și se însoțește cu lucrătorii nelegiurii și umblă cu oameni stricați.

⁹ Căci a spus: Nu folosește la nimic unui bărbat să se desfete cu Dumnezeu.

¹⁰ De aceea dați-mi ascultare, voi oameni ai înțelegerii, departe de Dumnezeu să facă stricăciune; și de cel Atotputernic, să facă nelegiuire.

¹¹ Căci el va întoarce omului după lucrarea sa și va face pe fiecare om să găsească conform căilor sale.

¹² Da, cu siguranță Dumnezeu nu va lucra cu stricăciune, nici cel Atotputernic nu va perverti judecata.

¹³ Cine i-a dat poruncă asupra pământului? Sau cine a aranjat întreaga lume?

¹⁴ Dacă își pune inima asupra omului, dacă adună la el duhul său și suflarea sa,

¹⁵ Toată făptura va pieri împreună și omul se va întoarce înapoi la țărână.

¹⁶ Dacă ai acum înțelegere, ascultă aceasta, dă ascultare la vocea cuvintelor mele.

¹⁷ Va governa cel ce urăște dreptatea? Și vei condamna tu pe cel mai drept?

¹⁸ Este potrivit să spui unui împărat: Ești stricat? Și prinților: Sunteți neevlavioși?

¹⁹ Nu cu cât mai puțin celui ce nu părtinește pe prinți, nici nu dă atenție celui bogat mai mult decât celui sărac? Căci toți sunt lucrarea mâinilor sale.

²⁰ Într-o clipă vor muri și poporul va fi tulburat la miezul nopții și va trece și cel tare va fi luat fără mână.

²¹ Pentru că ochii lui sunt peste căile omului și el vede toate umblările lui.

²² Nu este întuneric, nici umbră a morții, unde lucrătorii nelegiurii să se ascundă.

²³ Fiindcă nu va pune peste om mai mult decât ce este drept; ca el să intre la judecată cu Dumnezeu.

²⁴ Va rupe în bucăți viteji fără număr și va așeza pe alții în locul lor.

²⁵ De aceea el le cunoaște faptele și îi răstoarnă în timpul nopții, astfel că sunt nimicite.

²⁶ Îi lovește ca pe oamenii stricați în văzul celorlalți,

²⁷ Fiindcă s-au întors de la el și au refuzat să ia aminte la oricare dintre căile sale,

²⁸ Astfel că ei fac strigătul săracului să ajungă la el, iar el aude strigătul celui nenorocit.

²⁹ Când dă liniște, cine poate face tulburare? Și când își ascunde fața, cine îl poate privi? Fie că este împotriva unei națiuni, sau doar împotriva unui om;

³⁰ Ca să nu domnească omul fățarnic, ca nu cumva poporul să fie prins în laț.

³¹ Negreșit este potrivit a spune lui Dumnezeu: Am purtat pedeapsă, nu mă voi poticni;

³² Învață-mă ce nu văd; dacă am făcut nelegiurie, nu mă voi mai poticni.

³³ Este aceasta conform minții tale? El o va răsplăti, fie că refuzi, fie că o alegi; și nu eu; de aceea vorbește ceea ce cunoști.

³⁴ Să îmi spună oamenii cu înțelegere și să îmi dea ascultare un bărbat înțelept.

³⁵ Iov a vorbit fără cunoaștere și cuvintele sale au fost fără înțelepciune.

³⁶ Dorința mea este ca Iov să fie încercat până la capăt din cauza răspunsurilor lui de partea celor stricați.

³⁷ Fiindcă adaugă rebeliune la păcatul său, bate din palme printre noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.

35

¹ Elihu a vorbit în continuare și a spus:

² Gândești că este drept ce ai spus: Dreptatea mea este mai multă decât a lui Dumnezeu?

³ Pentru că ai spus: Ce avantaj va fi pentru tine? Și: Ce folos voi avea, dacă voi fi curățat de păcatul meu?

⁴ Îți voi răspunde ție și însoțitorilor tăi cu tine.

⁵ Privește la ceruri și vezi; și privește norii care sunt mai sus decât tine.

⁶ Dacă păcătuiești, ce faci tu împotriva lui? Sau dacă fărădelegile tale s-au înmulțit, ce îi faci lui?

⁷ Dacă ești drept, ce îi dai lui? Sau ce primește el din mâna ta?

⁸ Stricăciunea ta poate răni un om ca tine; și dreptatea ta poate ajuta fiului omului.

⁹ Din cauza mulțimii oprimărilor ei fac pe cel oprimat să strige, ei strigă din cauza brațului celui tare.

¹⁰ Dar nimeni nu spune: Unde este Dumnezeu, făcătorul meu, care dă cântece în noapte;

¹¹ Care ne învață mai mult decât pe fiarele pământului și ne face mai înțelepți decât păsările cerului?

¹² Acolo ei strigă, dar nimeni nu răspunde, din cauza mândriei oamenilor răi.

¹³ Cu siguranță Dumnezeu nu va asculta deșertăciune, nici nu o va privi cel Atotputernic.

¹⁴ Deși spui că nu îl vei vedea, totuși judecată este înaintea lui; de aceea încrede-te în el.

¹⁵ Dar acum, deoarece nu este astfel, el a cercetat în mânia lui; totuși nu o cunoaște până la capăt;

¹⁶ De aceea Iov își deschide gura în zadar și înmulțește cuvinte fără cunoaștere.

36

¹ Elihu de asemenea a continuat și a spus:

² Permite-mi încă puțin și îți voi arăta că mai *am* să vorbesc pentru Dumnezeu.

³ Îmi voi aduce cunoașterea de departe și voi atribui dreptate Făcătorului meu.

⁴ Căci cu adevărat cuvintele mele nu vor fi false, cel desăvârșit în cunoaștere este cu tine.

⁵ Iată, Dumnezeu este puternic și nu disprețuiește pe nimeni, el este puternic în tărie și în înțelepciune.

⁶ El nu păstrează viața celui stricat, ci dă dreptate celor săraci.

⁷ El nu își ia ochii de la cei drepti, ci ei sunt pe tron cu împărați; da, el îi întemeiază pentru totdeauna, iar ei sunt înălțați.

⁸ Și dacă sunt legați în cătușe și sunt ținuți în funii ale nenorocirii,

⁹ Atunci le arată lucrarea lor și fărădelegile lor pe care le-au întrecut.

¹⁰ El de asemenea le deschide urechea la disciplină și le poruncește să se întoarcă de la nelegiuire.

¹¹ Dacă ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece zilele în prosperitate și anii lor în plăceri.

¹² Dar dacă nu ascultă de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere.

¹³ Dar fățarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă când îi leagă.

¹⁴ Ei mor la tinerete și viața lor este printre cei necurați.

¹⁵ El eliberează pe cel sărac în nenorocirea lui și le deschide urechile în oprire.

¹⁶ Chiar așa te-ar fi mutat dintr-un loc strâmt într-unul larg, unde nu este strâmtorare și ceea ce ar fi pus pe masa ta ar fi plin de grăsime.

¹⁷ Dar ai împlinit judecata celui stricat, judecată și justiție te apucă.

¹⁸ Pentru că este furie, ferește-te ca nu cumva el să te ia cu lovitura lui, atunci o mare răscumpărare nu te va elibera.

¹⁹ Va prețui el bogățiile tale? Nu, nici aur, nici toate forțele tăriei.

²⁰ Nu dori noaptea, când oamenii sunt stârpiți din locul lor.

²¹ Fii atent, nu privi nelegiuirea, pentru că aceasta ai ales mai degrabă decât nenorocire.

²² Iată, Dumnezeu înalță prin puterea sa, cine învață ca el?

²³ Cine i-a rânduit calea sa? Sau cine poate spune: Tu ai lucrat nelegiuire?

²⁴ Amintește-ți să îi preamărești lucrarea, pe care oamenii o privesc.

²⁵ Fiecare o poate vedea; omul o poate privi de departe.

²⁶ Iată, Dumnezeu este mare și nu îl cunoaștem, nici numărul anilor săi nu poate fi cercetat.

²⁷ Pentru că el micșorează picăturile de apă; ele toarnă ploaie după aburul lor,

28 Pe care norii o picură și o răspândesc abundent peste om.

29 De asemenea poate cineva înțelege răspândirile norilor, sau zgomotul tabernacolului său?

30 Iată, el întinde lumina lui peste acesta și acoperă fundul mării.

31 Fiindcă prin ei judecă el pe oameni; el dă mâncare din abundență.

32 Cu nori el acoperă lumina și îi poruncește să nu lumineze prin norul din mijloc.

33 Tunetul lor arată despre aceasta, vitele de asemenea arată cu privire la abur.

37

1 La aceasta de asemenea inima mea tremură și sare din locul ei.

2 Ascultă cu atenție vuietul vocii sale și sunetul ce iese din gura lui.

3 El îl conduce sub întregul cer și fulgerul lui până la marginile pământului.

4 După acesta răcnește o voce, el tună cu vocea maiestății sale; și nu le va opri când se aude vocea sa.

5 Dumnezeu tună uimitor cu vocea sa; face lucruri mari pe care nu le înțelegem.

6 Pentru că el spune zăpezii: Fii pe pământ; la fel ploii mărunte și ploii mari a țării sale.

7 El sigilează mâna fiecărui om, ca toți oamenii să cunoască lucrarea lui.

8 Atunci fiarele intră în vizuini și rămân în locurile lor.

9 Din sud vine vârtejul de vânt, și frigul din nord.

10 Prin suflarea lui Dumnezeu este dată bruma; și lățimea apelor este strâmtată.

11 De asemenea prin udare el obosește norul gros, el împrășteie norul său luminos;

12 Și norul este întors de jur împrejur prin sfaturile lui, ca ei să facă orice le poruncește peste fața lumii, pe pământ.

13 El face ca acesta să vină, fie pentru disciplinare, fie pentru pământul său, fie pentru milă.

14 Dă ascultare la aceasta, Iov, stai liniștit și ia aminte la minunatele lucrări ale lui Dumnezeu.

15 Știi tu când Dumnezeu i-a aranjat și a făcut lumina norului său să strălucească?

16 Știi tu cumpănirea norilor, minunatele lucrări ale celui care este desăvârșit în cunoaștere?

17 Cum îți se încălzesc hainele când el liniștește pământul prin vântul de sud?

18 Ai întins împreună cu el cerul, care este tare și ca o oglindă turnată?

19 Învăță-ne ce să îi spunem; căci nu ne putem rândui vorbirea din cauza întunericii.

20 I se va spune că eu vorbesc? Dacă un om vorbește, cu siguranță va fi înghițit.

21 Și acum oamenii nu văd lumina strălucitoare din nori, dar vântul trece și îi curăță.

22 Vreme bună vine din nord; cu Dumnezeu este înspăimântătoare maiestate.

23 Dar cât despre cel Atotputernic, nu îl putem afla, el este măreț în putere și în judecată și în abundență a dreptății; el nu va chinui.

24 De aceea oamenii se tem de el, el nu părtinește pe niciunul dintre înțelepții în inimă.

38

- 1 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:
2 Cine este acesta care întunecă sfatul prin cuvinte fără cunoaștere?
3 Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.
4 Unde erai tu când așezam temeliele pământului? Spune, dacă ai înțelegere.
5 Cine a pus măsurile acestuia, dacă știi; sau cine a întins frânghia peste el?
6 Pe ce sunt temeliele lui legate; sau cine i-a pus piatra unghiulară a temeliei,
7 Când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie?
8 Sau cine a închis marea cu porți, când a izbucnit, de parcă ar fi ieșit din pânțele?
9 Când i-am făcut norul veșmânt și întunericul gros fașă pentru ea,
10 Și am spart pentru ea locul meu hotărât și am pus drugii și porți,
11 Și am spus: Până aici să vii, dar nu mai departe; și aici să fie oprite mândrele tale valuri?
12 Ai poruncit tu dimineții în zilele tale; și ai făcut răsăritul să își cunoască locul,
13 Ca să apuce marginile pământului; și cei stricați să fie scuturați de pe el?
14 Este întors ca lutul în sigiliu; și ei stau în picioare ca un veșmânt.
15 Și celor răi lumina le este oprită și brațul înalt va fi frânt.
16 Ai intrat tu în izvoarele mării? Sau te-ai plimbat în căutarea adâncului?
17 Ți-au fost porțile morții deschise? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?
18 Ai priceput tu lățimea pământului? Spune dacă le cunoști pe toate.
19 Unde este calea pe care locuiește lumina? Și cât despre întuneric, unde este locul lui,
20 Ca să îl duci la hotarul lui și să cunoști cărările spre casa lui?
21 Îl cunoști tu, deoarece erai deja născut? Sau deoarece numărul zilelor tale este mare?
22 Ai intrat tu în tezaurele zăpezii? Sau ai văzut tu tezaurele grindinii,
23 Pe care am păstrat-o pentru timpul tulburării, pentru ziua de bătaie și război?
24 Pe ce cale este lumina împărțită, care împrăștie vântul de est pe pământ?
25 Cine a împărțit o albă pentru torent, sau o cale pentru fulgerul tunetului,
26 Să îl facă să plouă peste pământ, unde nu este nimeni, în pustie, în care nu este om;
27 Să sature pământul pustiit și secătuit și să facă mugurele verdeții să răsară?
28 Are ploaia tată, sau cine a născut picăturile de rouă?
29 Din al cui pânțele a venit gheața și chiciura cerului cine a născut-o?
30 Apele sunt ascunse precum cu o piatră și fața adâncului este înghețată.
31 Poți tu lega dulcile influențe ale Pleiadelor, sau poți dezlega legăturile Orionului?
32 Poți scoate Mazarotul la timpul său? Sau poți conduce Arcturus cu fiii săi?
33 Cunoști tu rânduilele cerului, poți așeza domnia lui pe pământ?
34 Îți poți ridica vocea până la nori, ca mulțime de ape să te acopere?
35 Poți trimite fulgere, ca să meargă și să îți spună: Iată-ne?
36 Cine a pus înțelepciune în rărunchi, sau cine a dat înțelegere inimii?

³⁷ Cine poate număra norii în înțelepciune, sau cine poate opri burdufurile cerului,

³⁸ Când țărâna crește spre împietrire și bulgării de pământ se lipesc strâns împreună?

³⁹ Vei vâna prada pentru leu, sau vei sătura pofta leilor tineri,

⁴⁰ Când se culcă în vizuinile lor și rămân în adăpost pentru a sta la pândă?

⁴¹ Cine se îngrijește să dea corbului mâncarea sa? Când puii săi strigă către Dumnezeu ei rătăcesc din lipsă de mâncare.

39

¹ Cunoști timpul când nasc caprele sălbatice de stâncă? Sau poți însemna când față căprioarele?

² Poți număra lunile împlinite de ele, sau știi timpul când ele nasc?

³ Ele se apleacă, își nasc puii, își leapădă întristările.

⁴ Puii lor arată bine, cresc cu grâne; pleacă și nu se mai întorc la ele.

⁵ Cine a trimis liber măgarul sălbatic, sau cine a dezlegat legăturile măgarului sălbatic?

⁶ Căruia i-am făcut pustia casă și ținutul sterp locuințele lui.

⁷ El batjocorește mulțimea din cetate și nu ia aminte la strigătul celui ce îi mână.

⁸ Lanțul munților este pășunea lui și caută fiecare verdeață.

⁹ Va voi unicornul să te servească, sau să rămână lângă ieslea ta?

¹⁰ Poți lega unicornul cu frânghia lui în brazdă, sau va grăpa el văile după tine?

¹¹ Te vei încrede în el, deoarece tăria lui este mare, sau îi vei lăsa munca ta?

¹² Îl vei crede, că îți va aduce acasă sămânța și o va aduna în grânarul tău?

¹³ Ai dat tu păunului aripile frumoase, sau aripi și pene struțului?

¹⁴ Care își lasă ouăle în pământ și le încălzește în țărână,

¹⁵ Și uită că piciorul le poate zdrobi, sau că fiara sălbatică le poate sparge.

¹⁶ Ea se împietrește împotriva puilor ei, ca și cum nu ar fi ai ei; munca ei este în zadar, fără de teamă;

¹⁷ Căci Dumnezeu a lipsit-o de înțelepciune și nu i-a împărțit înțelegere.

¹⁸ În timp ce se ridică în înalt, ea batjocorește calul și pe călărețul său.

¹⁹ Ai dat tu calului tărie, i-ai îmbrăcat gâtul cu tunet?

²⁰ Îl poți înspăimânta ca pe o lăcustă? Gloria nărilor lui este teribilă.

²¹ El bate din copite în vale și se bucură în tăria lui; el merge să îi întâlnească pe cei înarmați.

²² Batjocorește frica și nu se înspăimântă; nici nu întoarce spatele dinaintea sabiei.

²³ Tolba zăngănește lovindu-se de el, sulita lucitoare și scutul.

²⁴ El înghite pământul cu înverșunare și furie; și nu crede că este sunetul trâmbiței.

²⁵ El spune printre trâmbițe: Ha, ha; și miroase bătălia de departe, tunetul căpeteniilor și strigătul luptei.

²⁶ Zboară șoimul prin înțelepciunea ta și își întinde aripile spre sud?

²⁷ Se înalță acvila la porunca ta și își face cuibul în înalt?

²⁸ Ea locuiește și rămâne pe stâncă, pe vârful stâncii și pe întăritură.

²⁹ De acolo ea caută prada și ochii ei privesc departe.

³⁰ Puii ei de asemenea sug sânge; și unde sunt cei ucși, acolo este și ea.

40

- 1 Și DOMNUL i-a mai răspuns lui Iov și a zis:
 2 Îl va instrui pe cel Atotputernic cel ce se ceartă cu el? Cel ce muștră pe Dumnezeu, să îi răspundă.
 3 Atunci Iov a răspuns DOMNULUI și a zis:
 4 Iată, sunt un nemernic; ce să îți răspund? Îmi voi pune mâna la gură.
 5 O dată am vorbit; dar nu voi mai răspunde; da, de două ori, dar nu voi mai continua.
 6 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis:
 7 Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.
 8 Vei anula și judecata mea? Mă vei condamna ca să poți fi drept?
 9 Ai tu braț asemenea lui Dumnezeu? Sau poți tuna cu o voce asemenea lui?
 10 Înfrumusețează-te cu maiestate și măreție; și înveșmântează-te cu glorie și frumusețe.
 11 Aruncă departe turbarea furiei tale și privește pe fiecare om mândru și doboară-i.
 12 Uită-te la fiecare om mândru și umilește-l; și calcă în picioare pe cei stricați la locul lor.
 13 Ascunde-i împreună în țărână și înfășoară-le fețele în tănuire.
 14 Atunci îți voi mărturisi că dreapta ta te poate salva.
 15 Iată acum behemotul, pe care l-am făcut cu tine; el mănâncă iarbă ca un bou.
 16 Iată acum, tăria lui este în coapsele lui și forța lui este în buricul pântecelui său.
 17 Își mișcă coada asemenea unui cedru; tendoanele coapselor lui sunt înfășurate împreună.
 18 Oasele lui sunt ca bucăți tari de aramă; oasele lui sunt asemenea drugilor de fier.
 19 El este întâiul căilor lui Dumnezeu; Făcătorul lui îi apropie sabia.
 20 Cu siguranță munții îi aduc mâncare, unde toate animalele câmpiei se joacă.
 21 Se întinde sub copacii umbroși, la adăpostul trestiei și al mlaștinilor.
 22 Copacii umbroși îl acoperă cu umbra lor; sălciiile părâului îl înconjoară.
 23 Iată, bea un râu și nu se grăbește; se încrede că poate seca Iordanul în gura sa.
 24 El îl ia la ochi; nasul lui străpunge prin capcane.

41

- 1 Poți trage afară leviatanul cu un cârlig, sau limba lui cu o frânghie ce o lași jos?
 2 Poți pune un cârlig în nasul lui, sau să găurești falca lui cu o țepă?
 3 Își va înmulți el multe cereri către tine, îți va vorbi blând?
 4 Va face el un legământ cu tine? Îl vei lua ca servitor pentru totdeauna?
 5 Te vei juca cu el precum cu o pasăre? Sau îl vei lega pentru servitoarele tale?
 6 Vor face însoțitorii un banchet din el? Îl vor împărți printre comercianți?
 7 Îi poți umple pielea cu țepușe de fier? Sau capul lui cu harpoane?
 8 Așază-ți mâna peste el, amintește-ți bătălia, nu fă mai mult.

⁹ Iată, speranța referitoare la el este zadarnică, nu va fi cineva trântit doar la vederea lui?

¹⁰ Nimeni nu este așa de înverșunat încât să îndrăznească să îl stârnească; cine este atunci în stare să stea în picioare înaintea mea?

¹¹ Cine m-a întâmpinat, ca să îmi răsplătesc? Tot de sub întregul cer este al meu.

¹² Nu îmi voi ascunde părțile, nici puterea lui, nici frumusețea rânduirii lui.

¹³ Cine poate descoperi fața veșmântului său, sau cine poate veni la el cu frâul său dublu?

¹⁴ Cine poate deschide ușile feței lui? Dinții lui sunt grozavi de jur împrejur.

¹⁵ Solzii îi sunt mândria, închiși împreună asemenea unui sigiliu strâns.

¹⁶ Atât de aproape unul de celălalt, încât aerul nu poate intra printre ei.

¹⁷ Ei sunt alăturați, strâns unul de celălalt, se lipesc împreună, încât nu pot fi separați.

¹⁸ Prin strănuturile lui o lumină strălucește și ochii lui sunt asemenea pleoapelor dimineții.

¹⁹ Din gura lui ies lămpi arzătoare și scântei de foc sar afară.

²⁰ Din nările lui iese fum, ca dintr-o oală sau căldare ce fierbe.

²¹ Suflarea lui aprinde cărbuni și o flacără iese din gura lui.

²² În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se prefacă în bucurie înaintea lui.

²³ Straturile cărnii sale sunt alipite împreună, ele sunt ferme în ele însele; nu pot fi mișcate.

²⁴ Inima lui este la fel de fermă ca o piatră; da, așa de tare ca o bucată din piatra de jos a morii.

²⁵ Când se ridică, cei puternici se tem, ei se purifică din cauza distrugerii.

²⁶ Sabia celui ce îl lovește nu ține, nici sulița, nici lancea, nici tunica de zale.

²⁷ El consideră fierul ca paiul și arama ca lemnul putred.

²⁸ Săgeata nu îl pune pe fugă; pietrele de praștie sunt prefăcute de el în miriște.

²⁹ Lâncile sunt socotite ca miriște, el râde la scuturarea suliței.

³⁰ Pietre ascuțite sunt sub el; el împrăștie lucruri ascuțite peste mlaștină.

³¹ El face adâncul să fiarbă ca o oală; el face marea asemenea unui vas de unsoare.

³² El face după el să strălucească o cărare; cineva ar gândi că adâncul este cărunt.

³³ Pe pământ nu este nimic asemenea lui, făcut să nu aibă frică.

³⁴ El privește toate lucrurile înalte; este împărat peste toți copiii mândriei.

42

¹ Atunci Iov i-a răspuns DOMNULUI și a zis:

² Știu că poți face totul și că niciun gând nu poate fi ținut de la tine.

³ Cine este cel ce ascunde sfatul fără cunoaștere? De aceea am spus ce nu am înțeles; lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu le-am cunoscut.

⁴ Ascultă, te implor și voi vorbi; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi.

⁵ Am auzit de tine prin auzul urechii, dar acum ochiul meu te vede.

⁶ De aceea mă detest și mă pocăiesc în țărână și cenușă.

⁷ Și a fost astfel că, după ce DOMNUL i-a vorbit aceste cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a spus lui Elifaz temanițului: Furia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor doi prieteni ai tăi, pentru că nu ați vorbit despre mine ce este drept, precum servitorul meu Iov.

⁸ De aceea acum, luați șapte tauri și șapte berbeci și mergeți la servitorul meu Iov și oferiți pentru voi ofrandă arsă; și servitorul meu Iov se va ruga pentru voi, fiindcă pe el îl voi primi; ca nu cumva să mă port cu voi după nebunia voastră, în aceea că nu ați vorbit despre mine ce este drept, precum servitorul meu Iov.

⁹ Atunci Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Tofar naamatitul au mers și au făcut după cum le-a poruncit DOMNUL, și DOMNUL de asemenea a primit pe Iov.

¹⁰ Și DOMNUL a înlăturat captivitatea lui Iov când s-a rugat pentru prietenii săi; și DOMNUL i-a dat lui Iov de două ori mai mult decât a avut înainte.

¹¹ Atunci au venit acolo la el toți frații lui și toate surorile lui și toți cei ce erau dintre cunoscuții lui mai înainte și au mâncat pâine cu el în casa lui; și l-au deplâns și l-au mângâiat pentru tot răul pe care DOMNUL îl adusese peste el; fiecare de asemenea i-a dat o monedă și fiecare un cercel de aur.

¹² Astfel că DOMNUL a binecuvântat ultima parte a vieții lui Iov, mai mult decât începutul lui, pentru că a avut paisprezece mii de oi și șase mii de cămile și o mie de perechi de boi de jug și o mie de măgărițe.

¹³ El de asemenea a avut șapte fii și trei fiice.

¹⁴ Și a pus primei, numele Iemima; și celei de a doua, numele Cheția; și celei de a treia, numele Cherenhapuc.

¹⁵ Și în toată țara nu se găseau femei așa frumoase ca fiicele lui Iov; și tatăl lor le-a dat moștenire printre frații lor.

¹⁶ După aceasta Iov a trăit o sută și patruzeci de ani și a văzut pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, până la a patra generație.

¹⁷ Astfel a murit Iov, bătrân și plin de zile.

Psalmii

1

¹ Binecuvântat este omul care nu umblă în sfatul celor neevlavioși, nici nu stă în calea păcătoșilor, nici nu șade în scaunul batjocoritorilor.

² Ci desfătarea lui este în legea DOMNULUI; și zi și noapte meditează în legea lui.

³ Și va fi ca un pom sădit lângă râurile de apă, care își dă rodul la timpul său; frunza sa de asemenea nu se va veșteji; și tot ce face va prospera.

⁴ Nu tot așa sunt cei neevlavioși; ci ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.

⁵ De aceea cei neevlavioși nu vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor drepti.

⁶ Fiindcă DOMNUL cunoaște calea celor drepti; dar calea celor neevlavioși va pieri.

2

¹ Pentru ce se înfurie păgânii și își închipuie popoarele deșertăciune?

² Împărații pământului se ridică și conducătorii țin sfat împreună împotriva DOMNULUI și împotriva unsului său, spunând:

³ Să le rupem în bucăți legăturile și să le aruncăm funiile de la noi.

⁴ Cel ce șade în ceruri va râde; Domnul îi va lua în derădere.

⁵ Apoi le va vorbi în furia lui și îi va chinui în aprinderea sa.

⁶ Totuși, eu mi-am înălțat pe împăratul peste muntele meu sfânt al Sionului.

⁷ Voi vesti hotărârea, DOMNUL mi-a spus: Tu ești Fiul meu; astăzi te-am născut.

⁸ Cere-mi și îți voi da păgânii drept moștenire și cele mai îndepărtate margini ale pământului drept stăpânire.

⁹ Tu îi vei zdrobi cu un toiag de fier și îi vei sparge în bucăți ca pe vasul unui olar.

¹⁰ De aceea fiți înțelepți împăraților; instruiți-vă voi judecători ai pământului.

¹¹ Serviți DOMNULUI cu teamă și bucurați-vă tremurând.

¹² Sărutați pe Fiul ca să nu se mânie și să pieriți pe cale, când furia lui abia s-a aprins. Binecuvântați sunt toți cei ce își pun încrederea în el.

3

Un Psalm al lui David, când a fugit de Absalom, fiul său.

¹ DOAMNE, cât s-au înmulțit cei ce mă tulbură! Mulți sunt cei ce se ridică împotriva mea.

² Mulți spun despre sufletul meu: Nu este ajutor pentru el la Dumnezeu. Selah.

³ Dar tu, DOAMNE, ești un scut pentru mine; gloria mea și cel ce îmi înalță capul.

⁴ Cu vocea mea am strigat către DOMNUL și el m-a auzit din muntele său sfânt. Selah.

⁵ M-am culcat și am dormit; m-am trezit, căci DOMNUL m-a susținut.

⁶ Nu mă voi teme de zecile de mii de oameni, care s-au desfășurat împotriva mea de jur împrejur.

⁷ Ridică-te, DOAMNE, salvează-mă Dumnezeuul meu, căci ai lovit pe toți dușmanii mei peste obraz, ai zdrobit dinții celor neevlavioși.

⁸ A DOMNULUI este salvarea; binecuvântarea ta este peste poporul tău. Selah.

4

Mai marelui muzician pe instrument cu coarde, un psalm al lui David.

¹ Ascultă-mă când strig, Dumnezeuul dreptății mele; din strâmtorare m-ai lărgit; ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.

² Voi, fii ai oamenilor, până când veți întoarce gloria mea în rușine? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna? Selah.

³ Dar să știți că DOMNUL a pus deoparte pentru el pe cel evlavios; DOMNUL va auzi când voi striga către el.

⁴ Cutremurați-vă în uimire și nu păcătuțiți; cugetați în inima voastră pe patul vostru și tăceți. Selah.

⁵ Oferiți sacrificiile dreptății și puneți-vă încrederea în DOMNUL.

⁶ Sunt mulți cei care spun: Cine ne va arăta bunătate? DOAMNE, înalță peste noi lumina înfățișării tale.

⁷ Tu ai pus veselie în inima mea, mai mult decât atunci când grânele lor și vinul lor le-au sporit.

⁸ Deopotrivă mă voi culca în pace și voi dormi, fiindcă tu, DOAMNE, numai tu mă faci să locuiesc în siguranță.

5

Mai marelui muzician pe instrumente de suflat, un psalm al lui David.

¹ Deschide urechea la cuvintele mele, DOAMNE, ia aminte la meditația mea.

² Dă ascultare vocii strigătului meu, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, fiindcă ție mă voi ruga.

³ Dimineața îmi vei auzi vocea, DOAMNE; dimineața îmi voi îndrepta rugăciunea spre tine și voi privi în sus.

⁴ Căci tu nu ești un Dumnezeu care are plăcere în stricăciune, nici răul nu va locui cu tine.

⁵ Nebunii nu vor sta în picioare înaintea ochilor tăi, tu îi urăști pe toți lucrătorii nelegiurii.

⁶ Vei nimici pe cei ce vorbesc minciună; DOMNUL va detesta pe omul sângeros și înșelător.

⁷ Dar cât despre mine, eu voi intra în casa ta în mulțimea milei tale și în teama ta mă voi închina spre templul tău sfânt.

⁸ Condu-mă, DOAMNE, în dreptatea ta din cauza dușmanilor mei; fă dreaptă calea ta înaintea feței mele.

⁹ Căci nu este credincioșie în gura lor; lăuntru lor este adevărată stricăciune, gâtlejul lor este un mormânt deschis; ei lingușesc cu limba lor.

¹⁰ Nimicește-i, Dumnezeuule; lasă-i să cadă prin propriile lor sfaturi; aruncă-i afară în mulțimea fărădelegilor lor, pentru că s-au răzvrătit împotriva ta.

¹¹ Dar să se bucure toți cei ce își pun încrederea în tine; să strige de bucurie întotdeauna, pentru că îi aperi; de asemenea, să se bucure în tine cei ce iubesc numele tău.

¹² Căci tu, DOAMNE, vei binecuvânta pe cel drept; cu favoare îl vei înconjura ca și cu un scut.

6

Mai marelui muzician, pe instrument cu coarde și lăută, un psalm al lui David.

¹ DOAMNE, nu mă muștra în mânia ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea ta încinsă.

² Ai milă de mine, DOAMNE, pentru că sunt slab; DOAMNE, vindecă-mă, pentru că oasele mele sunt chinuite.

³ Sufletul meu, de asemenea, este chinuit grozav; dar tu, DOAMNE, până când?

⁴ Întoarce-te, DOAMNE, eliberează-mi sufletul; salvează-mă datorită îndurărilor tale.

⁵ Căci în moarte nu este amintire despre tine; cine îți va da mulțumiri în mormânt?

⁶ Mă oboșește geamătul meu; toată noaptea îmi inund patul, îmi ud divanul cu lacrimi.

⁷ Ochiul meu este mistuit din cauza mâhnirii, îmbătrânește din cauza tuturor dușmanilor mei.

⁸ Plecați de la mine voi toți lucrătorii nelegiurii, căci DOMNUL a auzit vocea plângerii mele.

⁹ DOMNUL a auzit cererea mea; DOMNUL va primi rugăciunea mea.

¹⁰ Toți dușmanii mei să fie rușinați și chinuiți grozav; să se întoarcă și să fie rușinați dintr-o dată.

7

Un poem al lui David, pe care l-a cântat DOMNULUI, referitor la cuvintele lui Cuș beniamitul.

¹ DOAMNE, Dumnezeuul meu, în tine îmi pun încrederea, salvează-mă de toți cei ce mă persecută și eliberează-mă,

² Ca nu cumva el să îmi sfâșie sufletul ca un leu, rupându-l în bucăți, în timp ce nimeni nu mă scapă.

³ DOAMNE, Dumnezeuul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nelegiuire în mâinile mele,

⁴ Dacă am răsplătit cu rău celui ce era în pace cu mine, (da, am eliberat pe cel ce fără motiv este dușmanul meu),

⁵ Dușmanul să persecute sufletul meu și să îl ia; da, să calce în picioare viața mea pe pământ și să culce onoarea mea în țărână. Selah.

⁶ Ridică-te, DOAMNE, în mânia ta, înalță-te din cauza furiei dușmanilor mei și trezește-te pentru mine la judecata pe care ai poruncit-o.

⁷ Astfel te va înconjura adunarea popoarelor; de aceea din cauza lor întoarce-te în înalt.

⁸ DOMNUL va judeca popoarele; judecă-mă, DOAMNE, conform dreptății mele și conform integrității mele care este în mine.

⁹ Să se sfârșească răutatea celor stricați; dar întemeiază-l pe cel drept, căci Dumnezeuul cel drept încearcă inimile și rărunchii.

¹⁰ Apărarea mea vine de la Dumnezeu, care salvează pe cei integri în inimă.

¹¹ Dumnezeu judecă pe cel drept și pe cel stricat Dumnezeu este mâniaș în fiecare zi.

¹² Dacă nu se întoarce, își va ascuți sabia; el și-a încordat arcul și l-a pregătit.

¹³ A pregătit de asemenea pentru el uneltele morții; își rânduiește săgețile împotriva persecutorilor.

¹⁴ Iată, el este în travaliu pentru nelegiuire și a conceput ticăloșie și a născut falsitate.

¹⁵ A făcut o groapă și a săpat-o; și a căzut în șanțul pe care l-a făcut.

¹⁶ Ticăloșia lui se va întoarce asupra propriului său cap și lucrarea lui violentă se va coborî asupra propriului său creștet.

¹⁷ Voi lăuda pe DOMNUL conform dreptății lui și voi cânta laudă numelui DOMNULUI preaînalt.

8

Mai marelui muzician pe harpă, un psalm al lui David.

¹ DOAMNE, Domnul nostru, cât de mareț este numele tău în tot pământul! Tu care ai pus gloria ta deasupra cerurilor.

² Din gura pruncilor și a sugariilor ți-ai rânduitor tărie, datorită dușmanilor tăi, ca să amuțești pe dușman și pe răzbnător.

³ Când privesc cerurile tale, lucrarea degetelor tale, luna și stelele, pe care le-ai rânduitor;

⁴ Ce este omul, să îți amintești de el, și fiul omului să îl cercetezi?

⁵ Fiindcă l-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii și l-ai încoronat cu glorie și onoare.

⁶ L-ai făcut să domnească peste lucrările mâinilor tale; ai pus toate sub picioarele lui;

⁷ Toate oile și toți boii, da, și animalele câmpului;

⁸ Păsările cerului și peștii mării și orice străbate cărările mărilor.

⁹ DOAMNE, Domnul nostru, cât de mareț este numele tău pe tot pământul!

9

Mai marelui muzician, conform melodiei mutlaben, un psalm al lui David.

¹ Te voi lăuda, DOAMNE, cu întreaga mea inimă; voi istorisi toate lucrările tale minunate.

² Mă voi veseli și mă voi bucura în tine; voi cânta laudă numelui tău, O, tu, cel Preaînalt.

³ După ce dușmanii mei vor da înapoi, vor cădea și vor pieri la prezența ta,

⁴ Pentru că ai susținut dreptul meu și cauza mea; ai șezut pe tron, judecând drept.

⁵ Ai muștrat păgânii, ai nimicitor pe cei stricați, le-ai șters numele pentru totdeauna și întotdeauna.

⁶ O, dușmanule! Distrugerile s-au sfârșitor pentru totdeauna; ai distrus cetăți și amintirea lor a pieritor cu ele.

⁷ Dar DOMNUL va dăinui pentru totdeauna; și-a pregător tronul său pentru judecată.

⁸ Și va judeca lumea în dreptate, în integritate va administra judecată popoarelor.

⁹ DOMNUL va fi de asemenea un loc de scăpare pentru cel oprimator, un loc de scăpare în timpuri de necaz.

¹⁰ Și cei ce cunosc numele tău își vor pune încrederea în tine, pentru că tu, DOAMNE, nu ai părășitor pe cei ce te caută.

¹¹ Cântăți laude DOMNULUI care locuiește în Sion; vestiți între popoare facerile lui.

¹² Când cercetează vărsarea de sânge, își amintește de ei, el nu uită strigătul celui umil.

13 Ai milă de mine, DOAMNE, privește tulburarea mea din partea celor ce mă urăsc, tu, care mă ridici de la porțile morții,

14 Ca să istorisesc toată lauda ta în porțile fiicei Sionului; mă voi bucura în salvarea ta.

15 Păgânii sunt scufundați în groapa pe care au făcut-o; piciorul le este prins în plasa pe care au ascuns-o.

16 DOMNUL este cunoscut prin judecata pe care o face; cel stricat este prins în lucrarea propriilor mâini. Higaion. Selah.

17 Cei stricați vor fi întorși în iad împreună cu toate națiunile care uită pe Dumnezeu.

18 Căci cei nevoiași nu vor fi uitați întotdeauna; speranța celor săraci nu va pieri pentru totdeauna.

19 Ridică-te, DOAMNE, să nu învingă omul; să fie judecați păgânii înaintea ta.

20 Umple-i de groază, DOAMNE, ca națiunile să știe că ele însele sunt doar oameni. Selah.

10

1 De ce stai departe, DOAMNE? De ce te ascunzi în timpuri de necaz?

2 Cel stricat, în mândria lui, persecută pe sărac, să fie ei prinși în planurile pe care și le-au închipuit.

3 Fiindcă cel stricat se fălește cu dorința inimii lui și binecuvântează pe cel lacom, pe care DOMNUL îl detestă.

4 Cel stricat, prin mândria înfățișării sale, refuză să caute pe Dumnezeu; Dumnezeu nu este în toate gândurile sale.

5 Căile lui sunt întotdeauna apăsătoare; judecățile tale sunt cu mult deasupra și în afara vederii lui; cât despre toți dușmanii lui, el pufnește către ei.

6 A spus în inima lui: Nu mă voi clătina, pentru că niciodată nu voi fi în restriște.

7 Gura lui este plină de blestem și înșelăciune și fraudă; sub limba lui este ticăloșie și deșertăciune.

8 El șade în locurile de pândă ale satelor, în locurile tainice îl ucide pe cel nevinovat; ochii săi sunt ațintiți pe ascuns împotriva celui sărac.

9 Stă la pândă în taină, ca un leu în vizuina lui; stă la pândă să prindă pe sărac; îl prinde pe sărac după ce îl conduce în plasa lui.

10 Se tupilează și se umilește, ca cel sărac să cadă prin puternicii lui.

11 El a spus în inima lui: Dumnezeu a uitat, își ascunde fața, niciodată nu va vedea aceasta.

12 Ridică-te DOAMNE; ridică-ți mâna Dumnezeule, nu uita pe cei umili.

13 Pentru ce disprețuiește cel stricat pe Dumnezeu? El a spus în inima lui: Nu îmi vei cere socoteală.

14 Ai văzut aceasta, fiindcă privești ticăloșie și ciudă pentru a răsplăti cu mâna ta; cel sărac ți se încredințează, tu ești ajutorul celui fără tată.

15 Frânge brațul celui stricat și pe cel rău, caută stricăciunea lui până nu o găsești deloc.

16 DOMNUL este Împărat pentru totdeauna și întotdeauna; păgânii au pierit din țara lui.

17 DOAMNE, tu ai auzit dorința celor umili, vei pregăti inima lor, vei face urechea ta să audă,

18 Pentru a judeca pe cel fără tată și pe cel oprimat, ca omul de pe pământ să nu mai oprime.

11

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ În DOMNUL îmi pun încrederea; cum spuneți voi sufletului meu: Fugi ca o pasăre la muntele vostru?

² Căci, iată, cei stricați își încordează arcu, își pregătesc săgeata pe coardă, ca să poată trage în ascuns spre cei integri în inimă.

³ Dacă temeliile sunt distruse, ce poate face cel drept?

⁴ DOMNUL este în templul său sfânt, tronul DOMNULUI este în cer; ochii lui privesc, pleoapele lui încearcă pe copiii oamenilor.

⁵ DOMNUL încearcă pe cel drept, dar pe cel stricat și pe cel ce iubește violența, sufletul lui îi urăște.

⁶ Peste cei stricați el va ploua cu capcane, foc și pucioasă și o groaznică furtună, aceasta va fi partea paharului lor.

⁷ Căci DOMNUL cel drept iubește dreptatea, înfățișarea lui privește pe cei integri.

12

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, un psalm al lui David.

¹ Ajută DOAMNE, fiindcă cel evlavios se duce, fiindcă dispar cei credincioși dintre copiii oamenilor.

² Ei vorbesc deșertăciune, fiecare cu aproapele său, ei vorbesc cu buze lingușitoare și cu o inimă prefăcută.

³ DOMNUL va stârpi toate buzele lingușitoare și limba care vorbește lucruri trufăse,

⁴ Ei care au spus: Cu limba noastră vom învinge și buzele noastre sunt ale noastre; cine este domn peste noi?

⁵ Din cauza oprimirii celor săraci, din cauza oftatului celor nevoiași, mă voi ridica acum, spune DOMNUL; îl voi pune la loc sigur față de cel ce pufnește la el.

⁶ Cuvintele DOMNULUI sunt cuvinte pure, ca argintul curățat într-un cuptor de pământ, purificat de șapte ori.

⁷ Tu le vei ține, DOAMNE, tu le vei păstra din această generație pentru totdeauna.

⁸ Cei stricați umblă pretutindeni, când cei mai ticăloși oameni sunt înălțați.

13

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Până când vei uita de mine, DOAMNE? Pentru totdeauna? Până când îți vei ascunde fața de mine?

² Până când vei ține sfat în sufletul meu, având zilnic întristare în inima mea? Până când va fi înălțat peste mine dușmanul meu?

³ Ia aminte și ascultă-mă, DOAMNE Dumnezeul meu; luminează-mi ochii, ca nu cumva să dorm somnul morții;

⁴ Ca nu cumva să spună dușmanul meu: L-am învins, și cei ce mă tulbură să se bucure când sunt clătinat.

⁵ Dar m-am încrezut în mila ta, inima mea se va bucura în salvarea ta.

⁶ Voi cânta DOMNULUI, pentru că mi-a făcut mult bine.

14

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Nebunul a spus în inima lui: Nu este Dumnezeu. Sunt corupți și au făcut fapte scârboase, niciunul nu face binele.

² DOMNUL a privit din cer peste copiii oamenilor, să vadă dacă sunt unii care înțeleg și caută pe Dumnezeu.

³ Toți s-au abătut, toți împreună s-au murdărit, nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.

⁴ Nu au cunoaștere toți lucrătorii nelegiurii? Care mănâncă pe poporul meu precum mănâncă pâine, și care nu cheamă pe DOMNUL.

⁵ Acolo au fost în mare frică, fiindcă Dumnezeu este în mijlocul generației celui drept.

⁶ Ați făcut de rușine sfatul celui sărac, pentru că DOMNUL este locul lui de scăpare.

⁷ O, dacă salvarea lui Israel ar veni din Sion! Când DOMNUL aduce înapoi pe captivii poporului său, Iacob se va bucura și Israel se va veseli.

15

Un psalm al lui David.

¹ DOAMNE, cine va sta în tabernacolul tău? Cine va locui pe muntele tău sfânt?

² Cel ce umblă cu integritate și lucrează dreptate și vorbește adevărul în inima sa.

³ Cel ce nu defăimează cu limba sa, nici nu face rău aproapelui său, nici nu aduce ocară asupra aproapelui său.

⁴ În ochii lui un nemernic este disprețuit, dar onorează pe cei ce se tem de DOMNUL. Cel ce jură spre propria lui vătămare și nu schimbă jurământul.

⁵ Cel ce nu își dă banii cu camătă, nici nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce face acestea nu se va clătina niciodată.

16

Un poem al lui David.

¹ Păstrează-mă, Dumnezeule, fiindcă în tine îmi pun încrederea.

² O, sufletul meu, tu ai spus DOMNULUI: Tu ești Domnul meu, bunătatea mea nu ajunge până la tine,

³ Ci până la sfinții care sunt pe pământ și până la cei nobili, în care este toată desfătarea mea.

⁴ Întristările le vor fi înmulțite celor ce se grăbesc după un alt dumnezeu, ofrandele lor de băutură de sânge nu le voi oferi, nici nu voi lua numele lor pe buzele mele.

⁵ DOMNUL este partea moștenirii mele și a paharului meu; tu susții sorțul meu.

⁶ Frânghiile de măsurat mi-au căzut în locuri plăcute; da, am o moștenire bună.

⁷ Voi binecuvânta pe DOMNUL, care m-a sfătuit; răunchii mei de asemenea mă învață în timpurile nopții.

⁸ Am pus pe DOMNUL totdeauna înaintea mea, pentru că el este la dreapta mea, nu mă voi clătina.

⁹ De aceea inima mea se veselește și gloria mea se bucură; carnea mea de asemenea se va odihni în speranță.

¹⁰ Fiindcă nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.

11 Îmi vei arăta cărarea vieții; în prezența ta este plinătatea bucuriei; la dreapta ta se află plăceri pentru totdeauna.

17

O rugăciune a lui David.

¹ Ascultă dreptatea, DOAMNE, dă atenție strigătului meu, deschide urechea la rugăciunea mea, care nu se înalță de pe buze prefăcute.

² Din prezența ta să vină judecata mea; să privească ochii tăi lucrurile echitabile.

³ Mi-ai examinat inima, m-ai cercetat noaptea, m-ai încercat și nu vei găsi nimic; am hotărât ca gura mea să nu calce legea ta.

⁴ Referitor la faptele oamenilor, prin cuvântul buzelor tale m-am păzit de cărările nimicitorului.

⁵ Sprijină umbletele mele în cărările tale să nu alunece pașii piciorului meu.

⁶ Te-am chemat, pentru că mă vei asculta, Dumnezeuule; apleacă urechea ta spre mine și ascultă vorbirea mea.

⁷ Arată-ți minunata bunătate iubitoare, tu, care salvezi prin mâna ta dreaptă pe cei ce își pun încrederea în tine, de cei ce se ridică împotriva lor.

⁸ Ține-mă ca pe lumina ochiului, ascunde-mă sub umbra aripilor tale,

⁹ Ascunde-mă de cei stricați care mă oprimă, de dușmanii mei de moarte, care mă încercuiesc.

¹⁰ Ei sunt închiși în propria lor grăsime; cu gura lor vorbesc trufaș.

¹¹ Acum ne-au încercuit pașii noștri; și-au ațintit ochii, aplecându-se la pământ,

¹² Asemenea unui leu lacom de prada lui și precum un leu tânăr pândind în locuri tainice.

¹³ Ridică-te, DOAMNE, dezamăgește-l, aruncă-l jos, eliberează sufletul meu de cel stricat, care este sabia ta,

¹⁴ De oamenii care sunt mâna ta, DOAMNE, de oamenii lumii, care își au partea în această viață și a căror pânțec îl umpli cu comoara ta ascunsă; ei sunt plini de copii și își lasă restul averii la pruncii lor.

¹⁵ Cât despre mine, îți voi privi fața în dreptate; mă voi sătura, când mă trezesc, cu chipul tău.

18

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul DOMNULUI, care a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul, și a spus:

¹ Te voi iubi, DOAMNE, tăria mea.

² DOMNUL este stâncă mea și fortăreața mea și eliberatorul meu; Dumnezeuul meu, tăria mea, în care mă voi încrede; pavăza mea și cornul salvării mele și turnul meu înalt.

³ Voi chema pe DOMNUL, care este demn de laudă, astfel voi fi salvat din mâna dușmanilor mei.

⁴ Întristările morții m-au încercuit și potopurile de oameni neevlavioși m-au înspăimântat.

⁵ Întristările iadului m-au încercuit, capcanele morții m-au întâmpinat.

⁶ În strămtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeuul meu; el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu a ajuns înaintea lui, în urechile lui.

7 Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat, temeliile munților de asemenea s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că s-a înfuriat.

8 Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui, cărbuni s-au aprins prin el.

9 El de asemenea a aplecat cerurile și a coborât, și întuneric era sub picioarele lui.

10 Și călărea pe un heruvim și zbura; da, el zbura pe aripile vântului.

11 A făcut întunericul locul lui tainic, cortul lui de jur împrejurul lui erau ape întunecoase și nori groși ai cerurilor.

12 La strălucirea dinaintea sa, norii lui groși au trecut; grindină și cărbuni de foc.

13 DOMNUL de asemenea a tunat în ceruri și cel Preaînalt a dat drumul vocii sale; grindină și cărbuni de foc.

14 Da, și-a trimis săgețile și i-a împrăștiat; și a aruncat fulgere și i-a învins.

15 Atunci s-au văzut albiile apelor și temeliile lumii s-au dezgolit la mustrarea ta, DOAMNE, la pufnirea suflării nărilor tale.

16 El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape.

17 M-a eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au urât, fiindcă erau prea puternici pentru mine.

18 M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu.

19 M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine.

20 DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății mele, mi-a întors conform curăției mâinilor mele.

21 Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de la Dumnezeuul meu.

22 Pentru că toate judecățile lui au fost înaintea mea și statutele lui, nu le-am pus deoparte de la mine.

23 Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.

24 De aceea DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor săi.

25 Cu cel milos te vei arăta milos, cu un om integru te vei arăta integru.

26 Cu cel pur te vei arăta pur și cu cel pervers te vei arăta pervers.

27 Fiindcă vei salva poporul chinuit, dar vei înjosi priviri trufase.

28 Fiindcă vei aprinde candela mea, DOMNUL Dumnezeuul meu îmi va lumina întunericul.

29 Căci cu tine am alergat asupra unei cete și cu Dumnezeuul meu am sărit peste zid.

30 Cât despre Dumnezeu, calea lui este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este încercat; el este o pavază pentru toți cei ce se încred în el.

31 Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeuul nostru?

32 Dumnezeu este cel ce mă încinge cu tărie și îmi face calea desăvârșită.

33 El îmi face picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.

34 Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel.

35 Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale și mâna ta dreaptă m-a ținut sus și bunătatea ta m-a făcut mare.

36 Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât picioarele mele nu au alunecat.

37 Am urmărit pe dușmanii mei și i-am ajuns și nu m-am întors înapoi până ce nu au fost mistuiți.

38 I-am rănit încât nu erau în stare să se ridice; sunt căzuți sub picioarele mele.

39 Fiindcă m-ai încins cu tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva mea.

40 Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc.

41 Au strigat, dar nu era nimeni să îi salveze, către DOMNUL, dar nu le-a răspuns.

42 Atunci i-am pisat mărunț ca țărâna înaintea vântului, i-am aruncat precum pământul pe străzi.

43 M-ai scăpat de luptele poporului; și m-ai făcut capul păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut mă va servi.

44 Imediat ce aud de mine, vor asculta de mine, străinii mi se vor supune.

45 Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise.

46 DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeu salvării mele.

47 Dumnezeu este cel ce îmi face dreptate și supune popoarele sub mine.

48 Mă scoate din mâna dușmanilor mei, da, tu mă înalți deasupra celor ce se ridică împotriva mea; m-ai eliberat din mâna omului violent.

49 De aceea îți voi aduce mulțumiri, DOAMNE, printre păgâni, și voi cânta laude numelui tău.

50 Mare eliberare dă împăratului său; și arată milă unsului său, lui David și seminței lui, pentru totdeauna.

19

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

1 Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu și întinderea cerului arată lucrarea mâinilor sale.

2 O zi rostește altei zile această cuvântare și o noapte arată această cunoaștere altei nopți.

3 Nu este nici cuvântare nici limbaj unde sunetul lor să nu fie auzit.

4 Coarda lor a străbătut tot pământul și cuvintele lor până la marginea lumii.

În ele a așezat un tabernacol soarelui,

5 Care iese din încăperea sa ca un mire și se bucură de asemenea ca un viteaz care aleargă o cursă.

6 Ieșirea lui este de la marginea cerului și circuitul lui până la marginile acestuia și nu este nimic ascuns de arșița lui.

7 Legea DOMNULUI este desăvârșită, convertind sufletul; mărturia DOMNULUI este sigură, înțelepțind pe cel simplu.

8 Statutele DOMNULUI sunt drepte, bucurând inima; porunca DOMNULUI este pură, luminând ochii.

9 Teamă de DOMNUL este curată, dăinuind pentru totdeauna; judecățile DOMNULUI sunt adevărate și drepte în întregime.

10 Mai de dorit sunt ele decât aurul, da, decât mult aur pur; mai dulci decât mierea, chiar decât picurul din faguri.

11 Mai mult, prin ele este servitorul tău avertizat; și în ținerea lor este mare răsplată.

12 Cine își poate înțelege greșelile? Curăță-mă de greșeli tainice.

¹³ Oprește de asemenea pe servitorul tău de la păcate îngâmfate; nu le lăsa să domnească asupra mea, atunci voi fi integru și voi fi nevinovat de marea fărădelege.

¹⁴ Fie cuvintele gurii mele și meditația inimii mele bine primite înaintea feței tale, DOAMNE, tăria mea și răscumpărătorul meu.

20

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ DOMNUL să te asculte în ziua tulburării, numele Dumnezeului lui Iacob să te apere.

² Să îți trimită ajutor din sanctuar și să te întărească din Sion;

³ Să își amintească toate ofrandele tale și să îți primească sacrificiul ars.

Selah.

⁴ Să îți dea conform inimii tale și să împlinească tot sfatul tău.

⁵ Ne vom bucura în salvarea ta și în numele Dumnezeului nostru vom înălța steagurile, DOMNUL să împlinească toate cererile tale.

⁶ Acum știi că DOMNUL salvează pe unsul său, îl va asculta din cerul său sfânt cu puterea salvatoare a dreptei sale.

⁷ Unii se încred în care și unii în cai, dar noi ne vom aminti numele DOMNULUI Dumnezeul nostru.

⁸ Ei sunt doborâți și căzuți, dar noi suntem ridicați și stăm drept în picioare.

⁹ Salvează, DOAMNE; să ne audă împăratul când chemăm.

21

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Împăratul se va bucura în puterea ta, DOAMNE; și cât de mult se va bucura în salvarea ta!

² Tu i-ai dat dorința inimii sale și nu ai refuzat cererea buzelor sale. Selah.

³ Fiindcă îl întâmpini cu binecuvântările bunătății; pui o coroană de aur pur pe capul lui.

⁴ A cerut viață de la tine și i-ai dat-o: lungime a zilelor pentru totdeauna și întotdeauna.

⁵ Gloria lui este mare în salvarea ta, onoare și maiestate ai pus peste el.

⁶ Fiindcă l-ai făcut cel mai binecuvântat pentru totdeauna; l-ai înveselit peste măsură cu înfățișarea ta.

⁷ Pentru că împăratul se încrede în DOMNUL și prin mila celui Preaînalt nu se va clătina.

⁸ Mâna ta va găsi pe toți dușmanii tăi; dreapta ta va găsi pe cei ce te urăsc.

⁹ Îi vei face ca un cuptor încins în timpul mâniei tale; DOMNUL îi va înghiți în furia lui și focul îi va mistui.

¹⁰ Vei distruge rodul lor de pe pământ și sămânța lor de printre copiii oamenilor.

¹¹ Pentru că au vrut să facă răul împotriva ta; au închipuit un plan viclean pe care nu sunt în stare să îl îndeplinească.

¹² De aceea îi vei face să întoarcă spatele când vei pregăti săgețile pe corzile tale împotriva feței lor.

¹³ Fii înălțat, DOAMNE, în puterea ta; astfel noi vom cânta și vom lăuda puterea ta.

22

Mai marelui muzician, „Căprioara Dimineții,” un psalm al lui David.

¹ Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit? De ce ești așa departe de a mă ajuta și de cuvintele răcnutului meu?

² Dumnezeuul meu! Strig ziua, dar nu ascuți; și noaptea, și nu tac.

³ Dar tu ești sfânt, tu, care locuiești în laudele lui Israel.

⁴ Părinții noștri s-au încrezut în tine; s-au încrezut și i-ai scăpat.

⁵ Au strigat către tine și au fost eliberați, s-au încrezut în tine și nu au fost făcuți de rușine.

⁶ Dar eu sunt vierme și nu om; de ocara oamenilor și disprețuit de popor.

⁷ Toți cei ce mă văd râd de mine în batjocură, își țuguie buza, clatină din cap, spunând:

⁸ S-a încrezut în DOMNUL că îl va scăpa; să îl scape, văzând că a găsit plăcere în el.

⁹ Dar tu ești cel ce m-ai scos din pânțele, m-ai făcut să sper când eram pe sânii mamei mele.

¹⁰ Din pânțele am fost aruncat asupra ta, tu ești Dumnezeuul meu din pânțele mamei mele.

¹¹ Nu sta departe de mine, fiindcă tulburarea este aproape, pentru că nu este nimeni să ajute.

¹² Mulți tauri m-au încercuit; tauri puternici din Basan m-au înconjurat.

¹³ Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu care sfâșie și răcnește.

¹⁴ Sunt turnat ca apa și toate oasele mele sunt scrântite, inima mea este ca ceara, este topită în mijlocul adâncurilor mele.

¹⁵ Puterea mea este uscată ca un ciob și limba mi se lipește de fălcile mele și m-ai adus în țărâna morții.

¹⁶ Căci câini m-au încercuit; adunarea celor stricați m-a încercuit, mi-au străpuns mâinile și picioarele.

¹⁷ Pot număra toate oasele mele, ei mă privesc și se holbează la mine.

¹⁸ Își împart hainele mele între ei și aruncă sorți pe cămașa mea.

¹⁹ Dar nu te depărta de mine DOAMNE, puterea mea, grăbește-te să mă ajuți.

²⁰ Scapă-mi sufletul de sabie, pe preaiubitul meu din puterea câinelui.

²¹ Salvează-mă din gura leului, fiindcă m-ai auzit din coarnele unicornilor.

²² Voi vesti numele tău fraților mei, te voi lăuda în mijlocul adunării.

²³ Lăudați-l, voi care vă temeți de DOMNUL; gloriificați-l, voi toată sămânța lui Iacob și temeți-vă de el, voi toată sămânța lui Israel.

²⁴ Fiindcă el nu a disprețuit, nici nu a detestat nenorocirea celui nenorocit, nici nu și-a ascuns fața de el, ci când a strigat către el, a ascultat.

²⁵ În marea adunare lauda mea va fi despre tine, voi împlini promisiunile mele în fața celor ce se tem de el.

²⁶ Cei blânzi vor mânca și se vor sătura; vor lăuda pe DOMNUL cei ce îl caută; inima ta va trăi pentru totdeauna.

²⁷ Toate marginile lumii își vor aminti și se vor întoarce către DOMNUL și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea ta.

²⁸ Pentru că împărăția este a DOMNULUI și el este guvernatorul peste națiuni.

²⁹ Toți cei grași pe pământ vor mânca și se vor închina, toți cei ce coboară în țărână se vor pleca înaintea lui și nimeni nu își poate ține în viață sufletul.

³⁰ O sămânță îi va servi, îi va fi socotită Domnului ca generație.

³¹ Ei vor veni și vor vesti dreptatea lui unui popor ce se va naște, că el a făcut aceasta.

23

Un psalm al lui David.

¹ DOMNUL este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic.

² El mă culcă în pășuni verzi, mă conduce lângă ape liniștite.

³ El îmi înviorează sufletul, mă conduce în cărările dreptății din cauza numelui său.

⁴ Chiar dacă umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu ești cu mine; toiagul tău și nuiaua ta, ele mă mângâie.

⁵ Tu întinzi masa înaintea mea în fața dușmanilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn; și paharul meu se revarsă.

⁶ Da, bunătatea și îndurarea mă vor urma în toate zilele vieții mele și voi locui în casa DOMNULUI pentru totdeauna.

24

Un psalm al lui David.

¹ AL DOMNULUI este pământul și plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc în ea.

² Fiindcă l-a fondat peste mări și l-a întemeiat peste potopuri.

³ Cine va urca la muntele DOMNULUI? Sau cine se va ridica la locul său sfânt?

⁴ Cel ce are mâini nevinovate și o inimă pură; cel ce nu și-a înălțat sufletul spre deșertăciune, nici nu a jurat înșelător.

⁵ El va primi binecuvântare de la DOMNUL și dreptate de la Dumnezeu salvării sale.

⁶ Aceasta este generația celor care îl caută, care caută fața ta, Iacob. Selah.

⁷ Înălțați-vă capetele voastre, porților; și fiți înălțate, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra.

⁸ Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL puternic și tare, DOMNUL tare în bătălie.

⁹ Înălțați-vă capetele voastre, porților; înălțați-le, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra.

¹⁰ Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL oștirilor, el este Împăratul gloriei. Selah.

25

Un psalm al lui David.

¹ La tine, DOAMNE, îmi înalț sufletul.

² Dumnezeuul meu, în tine mă încred: să nu fiu făcut de rușine, să nu triumfe dușmanii mei asupra mea.

³ Da, nu lăsa pe niciunul dintre cei ce te așteaptă să fie făcut de rușine, să fie făcuți de rușine cei ce calcă legea, fără motiv.

⁴ Arată-mi căile tale, DOAMNE; învață-mă cărările tale.

⁵ Condu-mă în adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeu salvării mele; pe tine te aștept toată ziua.

⁶ Amintește-ți, DOAMNE, îndurările tale blânde și bunătatea ta iubitoare, pentru că ele au fost din totdeauna.

⁷ Nu îți aminti păcatele tinereții mele, nici fărădelegile mele: amintește-ți de mine conform milei tale, datorită bunătății tale, DOAMNE.

- ⁸ Bun și integru este DOMNUL; de aceea îi va învăța pe păcătoși pe cale.
- ⁹ Pe cei umili îi va conduce în judecată; și pe cei umili îi va învăța calea sa.
- ¹⁰ Toate cărările DOMNULUI sunt milă și adevăr pentru cei ce țin legământul său și mărturiile sale.
- ¹¹ Datorită numelui tău, DOAMNE, iartă nelegiuirea mea, fiindcă ea este mare.
- ¹² Cine este omul care se teme de DOMNUL? Pe el îl va învăța calea pe care să o aleagă.
- ¹³ Sufletul lui va locui în tihnă; și sămânța lui va moșteni pământul.
- ¹⁴ Taina DOMNULUI este cu cei ce se tem de el; și le va arăta legământul său.
- ¹⁵ Ochii mei sunt întotdeauna către DOMNUL, fiindcă îmi va smulge picioarele din ochiurile plasei.
- ¹⁶ Întoarce-te spre mine și ai milă de mine, fiindcă sunt pustiit și nenorocit.
- ¹⁷ Tulburările inimii mele sunt mărite; scoate-mă din strămtorările mele.
- ¹⁸ Privește la nenorocirea mea și la durerea mea și iartă toate păcatele mele.
- ¹⁹ Privește la dușmanii mei, fiindcă sunt mulți și mă urăsc cu ură crudă.
- ²⁰ Păstrează-mi sufletul și eliberează-mă, să nu fiu făcut de rușine, fiindcă în tine mă încred.
- ²¹ Fie ca integritatea și cinstea să mă păstreze, pentru că eu te aștept.
- ²² Răscumpără pe Israel, Dumnezeule, din toate tulburările lui.

26

Un psalm al lui David.

- ¹ Judecă-mă, DOAMNE, pentru că am umblat în integritatea mea, m-am încrezut de asemenea în DOMNUL; de aceea nu voi aluneca.
- ² Examinează-mă, DOAMNE și încearcă-mă; cercetează rărunchii mei și inima mea.
- ³ Pentru că bunătatea ta iubitoare este înaintea ochilor mei și am umblat în adevărul tău.
- ⁴ Nu am șezut cu persoane deșarte, nici nu voi merge cu cei perfizi.
- ⁵ Am urât adunarea făcătorilor de rău; și nu voi șede cu cei stricați.
- ⁶ Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție, astfel voi înconjura altarul tău, DOAMNE,
- ⁷ Ca să proclam cu vocea mulțumirii și să istorisesc despre toate lucrările tale minunate.
- ⁸ DOAMNE, am iubit locuința casei tale și locul unde locuiește onoarea ta.
- ⁹ Nu îmi pune sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața mea cu oamenii sângeroși,
- ¹⁰ În mâinile cărora este ticăloșie și mâna lor dreaptă este plină de mite.
- ¹¹ Dar cât despre mine, voi umbla în integritatea mea; răscumpără-mă și fii milostiv cu mine.
- ¹² Piciorul meu stă pe un loc neted; în adunări voi binecuvânta pe DOMNUL.

27

Un psalm al lui David.

- ¹ DOMNUL este lumina mea și salvarea mea; de cine să mă tem? DOMNUL este puterea vieții mele; de cine să mă înspăimânt?
- ² Când cei stricați, dușmanii mei și potrivnicii mei, au venit peste mine ca să îmi mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut.
- ³ Chiar dacă o armată ar tăbări împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar ridica război împotriva mea, în aceasta voi fi eu încrezător.

⁴ Un lucru am dorit de la DOMNUL, pe acesta îl voi căuta: să locuiesc în casa DOMNULUI toate zilele vieții mele, să privesc frumusețea DOMNULUI și să aduc cerere în templul său.

⁵ Fiindcă în timp de tulburare el mă va ascunde în cortul lui, în tăinicia tabernacolului său mă va ascunde el; mă va așeza pe o stâncă.

⁶ Și acum capul meu va fi înălțat deasupra dușmanilor mei dimprejurul meu; de aceea voi oferi în tabernacolul său sacrificii de bucurie; voi cânta, da, voi cânta laude DOMNULUI.

⁷ Ascultă, DOAMNE, când strig cu vocea mea; ai milă de mine și răspunde-mi.

⁸ Când ai spus: Căutați fața mea; inima mea ți-a spus: Fața ta, DOAMNE, o voi căuta.

⁹ Nu îți ascunde fața de mine; nu înlătura pe servitorul tău în mânia ta; ai fost ajutorul meu; nu pleca de la mine, nici nu mă părăsi, Dumnezeu salvării mele.

¹⁰ Când tatăl meu și mama mea mă părăsesc, atunci DOMNUL mă va lua.

¹¹ Învăță-mă calea ta, DOAMNE, și condu-mă pe o cărare netedă, din cauza dușmanilor mei.

¹² Nu mă da la voia dușmanilor mei, fiindcă martori falși se ridică împotriva mea și cei care suflă cruzime.

¹³ Aș fi leșinat, dacă nu aș fi crezut că voi vedea bunătatea DOMNULUI în țara celor vii.

¹⁴ Așteaptă pe DOMNUL; încurajează-te și el îți va întări inima; așteaptă, spun eu, pe DOMNUL.

28

Un psalm al lui David.

¹ Către tine voi striga, DOAMNE, stânca mea; nu tăcea față de mine; ca nu cumva, dacă taci față de mine, să devin asemenea celor ce coboară în groapă.

² Ascultă vocea cererilor mele, când strig către tine, când îmi ridic mâinile spre oracolul tău sfânt.

³ Nu mă trage la o parte împreună cu cei stricați și cu lucrătorii nelegiurii, care vorbesc cu pace vecinilor lor, dar ticăloșie este în inimile lor.

⁴ Dă-le conform faptelor lor și conform stricăciunii sforțărilor lor, dă-le după lucrarea mâinilor lor; întoarce-le după ceea ce merită.

⁵ Pentru că nu iau aminte la lucrările DOMNULUI, nici la lucrul mâinilor sale, el îi va nimici și nu îi va edifica.

⁶ Binecuvântat fie DOMNUL, pentru că el a ascultat vocea cererilor mele.

⁷ DOMNUL este puterea mea și scutul meu; inima mea s-a încrezut în el și sunt ajutat; de aceea inima mea tresaltă de bucurie; și cu cântarea mea îl voi lăuda.

⁸ DOMNUL este puterea lor și el este puterea salvatoare a unsului său.

⁹ Salvează pe poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; de asemenea paște-i și înalță-i pentru totdeauna.

29

Un psalm al lui David.

¹ Dați DOMNULUI, voi cei tari, dați DOMNULUI glorie și putere.

² Dați DOMNULUI gloria datorată numelui său; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei.

³ Vocea DOMNULUI este peste ape; Dumnezeuul gloriei tună; DOMNUL este peste multe ape.

⁴ Vocea DOMNULUI este puternică; vocea DOMNULUI este plină de maiestate.

⁵ Vocea DOMNULUI sfărâmă cedrii; da, DOMNUL sfărâmă cedrii Libanului.

⁶ El îi face de asemenea să salte ca un vițel; Libanul și Sirionul ca un tânăr unicorn.

⁷ Vocea DOMNULUI despică flăcările focului.

⁸ Vocea DOMNULUI cutremură pustia; DOMNUL cutremură pustia Cades.

⁹ Vocea DOMNULUI face cerboacicele să fete și dezgolește pădurile, și în templul lui fiecare vorbește despre gloria sa.

¹⁰ DOMNUL șade peste potop; da, DOMNUL șade Împărat pentru totdeauna.

¹¹ DOMNUL va da putere poporului său; DOMNUL va binecuvânta pe poporul său cu pace.

30

Un psalm și cântare la dedicarea casei lui David.

¹ Te voi preamări, DOAMNE, fiindcă m-ai înălțat și nu i-ai lăsat pe dușmanii mei să se bucure de mine.

² DOAMNE Dumnezeuul meu, am strigat către tine și m-ai vindecat.

³ DOAMNE, ai ridicat sufletul meu din mormânt; m-ai ținut în viață, ca să nu cobor în groapă.

⁴ Cântați DOMNULUI, voi, sfinți ai lui, și aduceți mulțumiri la amintirea sfințeniei sale.

⁵ Fiindcă mânia lui durează doar o clipă; în favoarea lui este viață; poate plânsul durează o noapte, dar bucurie vine dimineața.

⁶ Și în prosperitatea mea am spus: Niciodată nu mă voi clătina.

⁷ DOAMNE, prin favoarea ta ai întărit muntele meu cu putere; ți-ai ascuns fața și am fost tulburat.

⁸ Am strigat către tine, DOAMNE; și către DOMNUL am făcut cerere.

⁹ Ce folos este în sângele meu, când cobor în groapă? Te va lăuda țărâna? Va vesti ea adevărul tău?

¹⁰ Ascultă, DOAMNE, și ai milă de mine; DOAMNE, fii ajutorul meu.

¹¹ Mi-ai schimbat jalea în dans; mi-ai dezlegat pânza de sac și m-ai încins cu veselie.

¹² Pentru ca gloria mea să îți cânte laudă și să nu tacă. DOAMNE Dumnezeuul meu, îți voi aduce mulțumiri pentru totdeauna.

31

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ În tine, DOAMNE, îmi pun încrederea; să nu fiu niciodată dat de rușine, eliberează-mă în dreptatea ta.

² Apleacă-ți urechea la mine; eliberează-mă repede, fii stânca mea tare și o casă întărită pentru a mă salva.

³ Pentru că tu ești stânca mea și fortăreața mea; de aceea, pentru numele tău condu-mă și călăuzește-mă.

⁴ Trage-mă afară din plasa pe care ei în ascuns mi-au întins-o, pentru că tu ești puterea mea.

⁵ În mâna ta încredințez duhul meu, tu m-ai răscumpărat, DOAMNE Dumnezeuul adevărului.

⁶ Am urât pe cei ce iau aminte la deșertăciuni mincinoase, dar mă încred în DOMNUL.

⁷ Voi fi vesel și mă voi bucura în mila ta, fiindcă ai luat aminte la tulburarea mea; mi-ai cunoscut sufletul chiar în nenorociri.

⁸ Și nu m-ai închis în mâna dușmanului; mi-ai pus picioarele la loc larg.

⁹ Ai milă de mine, DOAMNE, fiindcă sunt în necaz; și cu mâhnire este mistuit ochiul meu, sufletul meu și pânțelele meu.

¹⁰ Căci viața mi se consumă în întristare și anii mei în suspin, puterea mea eșuează din cauza nelegiuirii mele și oasele mi s-au mistuit.

¹¹ Am fost o ocară printre toți dușmanii mei, dar mai ales printre vecinii mei, și o groază printre cunoscuții mei; cei ce mă vedeau afară fugeau de mine.

¹² Sunt uitat ca un mort, șters din amintire, sunt ca un vas spart.

¹³ Fiindcă am auzit defăimarea multora, groază era de fiecare parte, când au ținut sfat împreună împotriva mea, au plănuit să îmi ia viața.

¹⁴ Dar m-am încrezut în tine, DOAMNE; am spus: Tu ești Dumnezeuul meu.

¹⁵ În mâna ta sunt timpurile mele, eliberează-mă din mâna dușmanilor mei și de cei ce mă persecută.

¹⁶ Fă să strălucească fața ta peste servitorul tău, salvează-mă datorită îndurărilor tale.

¹⁷ DOAMNE, nu mă lăsa să fiu făcut de rușine, fiindcă te-am chemat, să fie făcuți de rușine cei stricați și să tacă în mormânt.

¹⁸ Să fie amuțite buzele mincinoase, care vorbesc lucruri apăsătoare cu mândrie și dispreț împotriva celui drept.

¹⁹ Ce mare este bunătatea ta, pe care ai păstrat-o pentru cei ce se tem de tine; pe care ai lucrat-o pentru cei ce se încred în tine înaintea fiilor oamenilor!

²⁰ Îi vei ascunde de mândria omului în tăinicia prezenței tale, tu îi vei ține în ascuns într-un cort, de la cearta limbilor.

²¹ Bindecuvântat fie DOMNUL, fiindcă mi-a arătat minunata lui bunătate într-o cetate tare.

²² Și am spus în graba mea: Sunt stârpit dinaintea ochilor tăi, totuși ai auzit vocea cererilor mele când am strigat către tine.

²³ Iubiți pe DOMNUL, voi toți sfinții lui, fiindcă DOMNUL păstrează pe cei credincioși și răsplătește din plin pe înfăptuitorul mândru.

²⁴ Încurajați-vă și el vă va întări inima, voi toți care sperați în DOMNUL.

32

Un psalm al lui David, „Maschil.”

¹ Bindecuvântat este cel a cărui fărădelege este iertată, al cărui păcat este acoperit.

² Bindecuvântat este omul căruia DOMNUL nu îi impută nelegiuirea și în al cărui duh nu este viclenie.

³ Când tăceam, oasele mele îmbătrâneau prin răcnetul meu cât era ziua de lungă.

⁴ Căci zi și noapte mâna ta era grea asupra mea, seva mi s-a schimbat în seceta verii. Selah.

⁵ Atunci mi-am recunoscut păcatul în fața ta și nu mi-am ascuns nelegiuirea. Am spus: Voi mărturisi DOMNULUI fărădelegile mele; și tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Selah.

⁶ De aceea fiecare om evlavios să se roage către tine când poți fi găsit; cu siguranță, în potopul marilor ape, acestea nu se vor apropia de el.

⁷ Tu ești ascunzișul meu; mă vei păzi de restriște; mă vei înconjura cu cântări de eliberare. Selah.

⁸ Eu te voi instrui și te voi învăța în calea pe care trebuie să mergi, te voi călăuzi cu ochiul meu.

⁹ Nu fiți ca un cal sau un catâr, fără înțelegere; a căror gură trebuie ținută cu zăbală și frâu, ca să nu se apropie de tine.

¹⁰ Multe întristări vor fi pentru cel stricat, dar mila îl va înconjura pe cel ce se încrede în DOMNUL.

¹¹ Veseliți-vă în DOMNUL și bucurați-vă, voi cei dreپți; și strigați de bucurie, voi toți cei integri în inimă.

33

¹ Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei dreپți, căci laudă este cuvenită celor integri.

² Lăudați pe DOMNUL cu harpa, cântați-i cu psalterionul și un instrument cu zece coarde.

³ Cântați-i o cântare nouă; cântați la instrument cu măiestrie și sunet tare.

⁴ Căci cuvântul DOMNULUI este drept; și toate lucrările lui sunt făcute în adevăr.

⁵ El iubește dreptatea și judecata, pământul este plin de bunătatea DOMNULUI.

⁶ Prin cuvântul DOMNULUI au fost cerurile făcute; și toată oștirea lor prin suflarea gurii sale.

⁷ El adună apele mării ca pe un morman, el îngrămădește adâncurile în cămări.

⁸ Tot pământul să se teamă de DOMNUL, toți locuitorii lumii să se cutremure în uimire înaintea lui.

⁹ Căci el a vorbit și s-a făcut; el a poruncit și a rămas neclintit.

¹⁰ DOMNUL face de nimic sfatul păgânilor, el face fără efect planurile oamenilor.

¹¹ Sfatul DOMNULUI rămâne pentru totdeauna, gândurile inimii lui din generație în generație.

¹² Bindecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu este DOMNUL; și poporul pe care l-a ales pentru moștenirea sa.

¹³ DOMNUL se uită din cer; el privește pe toți fiii oamenilor.

¹⁴ Din locul locuinței sale privește peste toți locuitorii pământului.

¹⁵ El le întocmește inimile la fel; el ia aminte la toate faptele lor.

¹⁶ Niciun împărat nu este salvat prin mulțimea unei oștiri; un viteaz nu este salvat prin multă putere.

¹⁷ Un cal este un lucru deșert pentru siguranță, nici nu va elibera pe cineva prin marea sa putere.

¹⁸ Iată, ochiul DOMNULUI este peste cei ce se tem de el, peste cei ce speră în mila lui,

¹⁹ Pentru a scăpa sufletul lor de la moarte și pentru a-i ține în viață pe timp de foamete.

²⁰ Sufletul nostru așteaptă pe DOMNUL, el este ajutorul nostru și scutul nostru.

²¹ Da, inima noastră se va bucura în el, pentru că ne-am încrezut în numele lui sfânt.

22 Mila ta, DOAMNE, să fie peste noi, după cum sperăm în tine.

34

Un psalm al lui David, când și-a schimbat purtarea față de Abimelec, care l-a alungat, iar el a plecat.

1 Voi binecuvânta pe DOMNUL întotdeauna, lauda lui va fi continuu în gura mea.

2 Sufletul meu se va fâli în DOMNUL, cei umili vor asculta și se vor veseli.

3 Preamăriți pe DOMNUL împreună cu mine, și împreună să înălțăm numele lui.

4 Am căutat pe DOMNUL și el m-a ascultat și m-a eliberat de toate temerile mele.

5 Ei au privit către el și au fost luminați, și fețele lor nu au fost făcute de rușine.

6 Săracul a strigat și DOMNUL l-a ascultat și l-a salvat din toate tulburările lui.

7 Îngerul DOMNULUI își așază tabăra de jur împrejurul celor ce se tem de el și îi eliberează.

8 Gustați și vedeți că DOMNUL este bun; binecuvântat este omul care se încrede în el.

9 Temeți-vă de DOMNUL, voi sfinții lui, pentru că nimic nu le lipsește celor ce se tem de el.

10 Leii tineri duc lipsă și le este foame, dar cei ce caută pe DOMNUL nu vor duce lipsă de niciun bine.

11 Veniți, voi copii, dați-mi ascultare, vă voi învăța teama de DOMNUL.

12 Cine este omul care dorește viața și iubește zile multe, ca să vadă binele?

13 Păzește-ți limba de la rău, și buzele tale de la a vorbi viclenie.

14 Pleacă de la rău și fă binele; caută pacea și urmărește-o.

15 Ochii DOMNULUI sunt peste cei dreپți și urechile lui sunt deschise la strigătul lor.

16 Fața DOMNULUI este împotriva celor ce fac răul, pentru a stârpi amintirea lor de pe pământ.

17 Cei dreپți strigă și DOMNUL ascultă și îi eliberează din toate tulburările lor.

18 DOMNUL este aproape de cei cu o inimă frântă și salvează pe cei cu un duh căit.

19 Multe sunt nenorocirile celui drept, dar DOMNUL îl eliberează din toate.

20 El păzește toate oasele lui, niciunul din ele nu este frânt.

21 Răul îl va ucide pe cel stricat și cei ce urăsc pe cel drept vor fi puștiiți.

22 DOMNUL răscumpără sufletul servitorilor săi și niciunul dintre cei ce se încred în el nu va fi puștiiit.

35

Un psalm al lui David.

1 Pledează în cauza mea, DOAMNE, cu cei ce se ceartă cu mine, luptă-te împotriva celor ce luptă împotriva mea.

2 Apucă scut și platoșă și ridică-te în ajutorul meu.

3 Scoate de asemenea lancea și închide calea înaintea celor ce mă persecută; spune sufletului meu: Eu sunt salvarea ta.

4 Să fie încurcați și dați de rușine cei ce îmi caută sufletul; să fie întorși înapoi și încurcați cei ce plănuiesc vătămarea mea.

- 5 Să fie ca pleava înaintea vântului și îngerul DOMNULUI să îi urmărească.
- 6 Să le fie calea întunecoasă și alunecoasă, și îngerul DOMNULUI să îi persecute.
- 7 Fiindcă fără motiv și-au ascuns plasa pentru mine într-o groapă, pe care fără motiv au săpat-o pentru sufletul meu.
- 8 Distrugere să vină peste el pe neașteptate; și plasa lui, pe care a ascuns-o, să îl prindă pe el însuși; să cadă în acea distrugere.
- 9 Și sufletul meu se va veseli în DOMNUL, se va bucura în salvarea lui.
- 10 Toate oasele mele vor spune: DOAMNE, cine este asemenea ție, care eliberezi pe cel sărac de cel ce este prea puternic pentru el, da, pe cel sărac și pe cel nevoiaș de cel ce îl pradă?
- 11 Martori falși s-au ridicat; mi-au pus în sarcină lucruri pe care nu le-am știut.
- 12 Mi-au răsplătit cu rău pentru bine spre prădarea sufletului meu.
- 13 Dar cât despre mine, când au fost bolnavi, haina mea a fost pânză de sac, mi-am umilit sufletul cu postire; și rugăciunea mea s-a întors la sânul meu.
- 14 M-am purtat ca și cu prietenul sau fratele meu, m-am prosternat adânc, ca unul ce își jelește mama.
- 15 Dar în restriștea mea ei s-au bucurat și s-au strâns împreună, da, cei josnici s-au adunat împotriva mea, iar eu nu am știut; m-au sfâșiat și nu au încetat.
- 16 Cu batjocoritori fățarnici în ospete și-au scrâșnit din dinți asupra mea.
- 17 Doamne, până când vei privi? Scapă-mi sufletul de nimicirile lor, pe preaiubitul meu de lei.
- 18 Îți voi aduce mulțumiri în adunarea cea mare, te voi lăuda printre mulți oameni.
- 19 Nu lăsa dușmanii mei să se bucure pe nedrept de mine, nici nu îi lăsa să clipească cu ochiul pe cei ce mă urăsc fără motiv.
- 20 Pentru că ei nu vorbesc pace, ci plănuiesc lucruri înșelătoare împotriva celor liniștiți în țară.
- 21 Da, și-au deschis larg gura împotriva mea și au spus: Aha, aha, ochiul nostru a văzut.
- 22 Ai văzut, DOAMNE, nu tăcea, Doamne, nu sta departe de mine.
- 23 Ridică-te și trezește-te pentru judecata mea, pentru cauza mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu.
- 24 Judecă-mă, DOAMNE Dumnezeuul meu, conform dreptății tale; și să nu se bucure de mine.
- 25 Să nu spună în inimile lor: Ah, astfel ne-ar plăcea; să nu spună: L-am înghițit.
- 26 Să fie rușinați și încurcați împreună cei ce se bucură la vătămarea mea, să fie îmbrăcați cu rușine și dezonoare cei ce se preamăresc împotriva mea.
- 27 Să se veselească și să strige de bucurie cei ce se desfată în cauza mea dreaptă; da, să spună ei continuu: DOMNUL să fie preamărit, el care are plăcere în prosperitatea servitorului său.
- 28 Și limba mea va vorbi despre dreptatea ta și despre lauda ta toată ziua.

36

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul DOMNULUI.

1 Fărădelegea celui stricat spune înăuntrul inimii mele, că nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lui.

² Pentru că el se fletează în propriii lui ochi, până când nelegiuirea lui se arată demnă de ură.

³ Cuvintele gurii lui sunt nelegiuire și înșelătorie, el a încetat a fi înțelept și a face bine.

⁴ El plănuiește ticăloșie pe patul său; se așază pe o cale care nu este bună; el nu detestă răul.

⁵ Mila ta, DOAMNE, este în ceruri; și credințioșia ta ajunge până la nori.

⁶ Dreptatea ta este ca munții cei mari; judecățile tale sunt un mare adânc; DOAMNE, tu păstrezi pe om și pe animal.

⁷ Cât de măreață este bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule! De aceea copiii oamenilor se încred sub umbra aripilor tale.

⁸ Ei se vor sătura din plin din grăsimea casei tale; și le dai să bea din râul desfătărilor tale.

⁹ Căci la tine este fântâna vieții, în lumina ta vom vedea lumină.

¹⁰ O, prelungeste bunătatea ta iubitoare celor ce te cunosc și dreptatea ta celor integri în inimă.

¹¹ Nu lăsa piciorul mândriei să vină împotriva mea și nu lăsa mâna celor stricați să mă alunge.

¹² Acolo sunt căzuți lucrătorii nelegiurii, sunt aruncați jos și nu vor fi în stare să se ridice.

37

Un psalm al lui David.

¹ Nu te îngrijora din cauza făcătorilor de rău, nici nu fi invidios împotriva lucrătorilor nelegiurii.

² Căci degrabă vor fi cosiți ca iarba și se vor ofili ca iarba verde.

³ Încrede-te în DOMNUL și fă binele; astfel vei locui în țară și într-adevăr vei fi hrănit.

⁴ Desfată-te de asemenea în DOMNUL și el îți va da dorințele inimii tale.

⁵ Încredințează DOMNULUI calea ta și încrede-te de asemenea în el, iar el o va înfăptui.

⁶ Și va aduce dreptatea ta ca lumina și judecata ta ca și amiaza.

⁷ Odihnește-te în DOMNUL și așteaptă-l cu răbdare; nu te îngrijora din cauza celui ce prosperă pe calea sa, din cauza omului care înfăptuiește planuri stricate.

⁸ Oprește-te de la mânie și părăsește furia, nu te îngrijora în vreun fel pentru a face rău.

⁹ Pentru că făcătorii de rău vor fi stârpiți, dar cei ce așteaptă pe DOMNUL, ei vor moșteni pământul.

¹⁰ Căci încă puțin timp și cel rău nu va mai fi, da, cu atenție vei lua aminte la locul lui și nu va mai fi.

¹¹ Dar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta în abundența păcii.

¹² Cel stricat uneltește împotriva celui drept și își scrâșnește din dinți asupra lui.

¹³ Domnul va rade de el, fiindcă vede că ziua lui vine.

¹⁴ Cei stricați au scos sabia și și-au încordat arcurile, pentru a doborî pe cel sărac și nevoiaș și pentru a ucide pe cei ce au o purtare integră.

¹⁵ Sabia lor va intra în prochia lor inimă și arcurile lor vor fi frânte.

¹⁶ Puținul pe care un om drept îl are este mai bun decât bogățiile multor stricați.

¹⁷ Pentru că brațele celor stricați vor fi frânte, dar DOMNUL susține pe cei drepti.

¹⁸ DOMNUL cunoaște zilele celor integri și moștenirea lor va fi pentru totdeauna.

¹⁹ Ei nu vor fi făcuți de rușine în timpul cel rău și în zilele foametei vor fi săturați.

²⁰ Dar cei stricați vor pieri și dușmanii DOMNULUI vor fi ca grăsimea mieilor, se vor mistui; în fum se vor mistui.

²¹ Cel stricat împrumută și nu plătește înapoi, dar cel drept arată milă și dă.

²² Fiindcă toți cei binecuvântați de el vor moșteni pământul; și cei ce sunt blestemați de el vor fi stârpiți.

²³ Pașii omului bun sunt rânduiți de DOMNUL și își găsește plăcere în calea lui.

²⁴ Deși cade, el nu va fi doborât de tot, pentru că DOMNUL îl susține cu mâna lui.

²⁵ Am fost tânăr și acum am îmbătrânit; totuși nu am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerșind pâine.

²⁶ El este totdeauna milos și împrumută; și sămânța lui este binecuvântată.

²⁷ Pleacă de la rău și fă binele; și rămâi pentru totdeauna.

²⁸ Căci DOMNUL iubește judecata și nu părăsește pe sfinții săi; ei sunt păstrați pentru totdeauna, dar sămânța celor stricați va fi stârpiată.

²⁹ Cei drepti vor moșteni țara și vor locui în ea pentru totdeauna.

³⁰ Gura celui drept spune înțelepciune și limba lui vorbește judecată.

³¹ Legea Dumnezeului său este în inima lui; niciunul din pașii lui nu va aluneca.

³² Cel stricat pânzește pe cel drept și caută să îlucidă.

³³ DOMNUL nu îl va lăsa în mâna lui, nici nu îl va condamna când este judecat.

³⁴ Așteaptă pe DOMNUL și ține calea lui, iar el te va înălța pentru a moșteni țara, când cei stricați sunt stârpiți, vei privi aceasta.

³⁵ Am văzut pe cel stricat în mare putere și întinzându-se ca un dafin verde.

³⁶ Totuși a trecut și, iată, el nu mai este, da, l-am căutat, dar nu a putut fi găsit.

³⁷ Însemnează pe cel desăvârșit și privește pe cel integru, fiindcă sfârșitul acelui om este pace.

³⁸ Dar călcătorii de lege vor fi nimiciți împreună, sfârșitul celor stricați va fi stârpiți.

³⁹ Dar salvarea celor drepti este a DOMNULUI, el este puterea lor în timpul tulburării.

⁴⁰ Și DOMNUL îi va ajuta și îi va elibera; îi va elibera de cei stricați și îi va salva pentru că se încred în el.

38

Un psalm al lui David, să aducă în amintire.

¹ DOAMNE, nu mă muștra în furia ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea ta încinsă.

² Fiindcă săgețile tale se înfig adânc în mine și mâna ta mă apasă tare.

³ Nu este sănătate în carnea mea din cauza mâniei tale; nici nu este odihnă în oasele mele din cauza păcatului meu.

⁴ Fiindcă nelegiuirile mele au ajuns până peste capul meu, ca o povară mare, ele sunt prea grele pentru mine.

⁵ Rănilile mele put și sunt putrede din cauza nechibzuinței mele.

⁶ Sunt tulburat; sunt foarte încovoiat; umblu jelind toată ziua.

⁷ Căci șalele mele sunt pline cu o boală scârboasă și nu este sănătate în carnea mea.

⁸ Sunt slab și foarte zdrobit, am răcnit din cauza neliniștii inimii mele.

⁹ Doamne, toată dorința mea este înaintea ta; și geamătul meu nu este ascuns de tine.

¹⁰ Inima mea palpită, puterea mea mă părăsește, cât despre lumina ochilor mei, s-a dus și aceasta de la mine.

¹¹ Admiratorii mei și prietenii mei se țin departe de rana mea; și rudele mele stau departe.

¹² De asemenea cei ce îmi caută viața îmi pun capcane; și cei ce urmăresc vătămarea mea vorbesc lucruri răutăcioase și cugetă înșelătorii cât este ziua de lungă.

¹³ Dar eu, ca un surd, nu am auzit; și am fost ca un mut care nu își deschide gura.

¹⁴ Astfel am fost ca un om care nu aude și în a cărui gură nu sunt reproșuri.

¹⁵ Căci în tine, DOAMNE, sper eu, vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

¹⁶ Fiindcă am spus: Ascultă-mă, ca nu cumva ei să se bucure de mine, când piciorul meu alunecă, ei se preamăresc împotriva mea.

¹⁷ Fiindcă eu sunt gata să șchiopățez și întristarea mea este continuu înaintea mea.

¹⁸ Căci îmi voi vesti nelegiuirea; îmi va părea rău pentru păcatul meu.

¹⁹ Dar dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici și cei ce mă urăsc pe nedrept s-au înmulțit.

²⁰ Cei ce de asemenea întorc rău pentru bine sunt potrivnicii mei; deoarece eu urmăresc binele.

²¹ Nu mă părăsi, DOAMNE; Dumnezeul meu, nu sta departe de mine.

²² Grăbește-te să mă ajuți, Doamne, salvarea mea.

39

Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui David.

¹ Am spus: Voi lua seama la căile mele, ca să nu păcătuiesc cu limba mea, îmi voi ține gura cu un frâu, cât timp cel stricat este înaintea mea.

² Am fost mut în tăcere, am tăcut referitor la bine; și durerea mea a fost stărnită.

³ Îmi era inima fierbinte în mine; focul ardea în timp ce meditam, atunci am vorbit cu limba mea,

⁴ DOAMNE, fă-mă să cunosc sfârșitul meu și măsura zilelor mele, care este aceasta; ca să știu cât de trecător sunt.

⁵ Iată, mi-ai făcut zilele cât un lat de palmă; și vârsta mea este ca nimic înaintea ta; cu adevărat fiecare om, în starea lui cea mai bună, este întru totul deșertăciune. Selah.

⁶ Cu siguranță fiecare umblă într-un spectacol deșert, cu siguranță ei sunt neliniștiți în zadar; el îngămădește bogății și nu știe cine le va strânge.

⁷ Și acum, Doamne, ce să aștept? Speranța mea este în tine.

⁸ Eliberează-mă de toate fărădelegile mele, nu mă face ocara prostului.

⁹ Am fost mut, nu mi-am deschis gura, deoarece tu ai făcut aceasta.

¹⁰ Îndepărtează lovitura ta de mine, sunt mistuit de lovitura mâinii tale.

¹¹ Când cu muștrări tu corectezi pe om pentru nelegiuire, faci ca frumusețea lui să se mistuie ca o molie; cu adevărat fiecare om este deșertăciune. Selah.

¹² Ascultă rugăciunea mea, DOAMNE, și deschide urechea la strigătul meu; nu tăcea la lacrimile mele, pentru că eu sunt străin și un locuitor temporar înaintea ta, precum au fost toți părinții mei.

¹³ Cruță-mă, ca să îmi regăsesc puterea, înainte de a mă duce de aici și a nu mai fi.

40

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Am așteptat cu răbdare pe DOMNUL; și el s-a aplecat spre mine și a ascultat strigătul meu.

² M-a scos de asemenea din groapa pieirii, din noroiul mocirlos și mi-a așezat picioarele pe stâncă și mi-a întemeiat umbrelele.

³ Și mi-a pus în gura o cântare nouă, laudă Dumnezeului nostru, mulți vor vedea aceasta și se vor teme și se vor încrede în DOMNUL.

⁴ Binecuvântat este omul care face pe DOMNUL încrederea sa și nu dă atenție celor mândri, nici celor ce se abat spre minciuni.

⁵ DOAMNE Dumnezeul meu, multe sunt lucrările tale minunate pe care le-ai făcut, și gândurile tale care sunt îndreptate spre noi, acestea nu îți pot fi înșirate; dacă aș dori să le vestesc și să vorbesc despre ele, sunt mai multe decât pot fi numărate.

⁶ Sacrificiu și ofrandă nu ai dori; urechile mele le-ai deschis, ofrandă arsă și ofrandă pentru păcat nu ai cerut.

⁷ Atunci am spus: Iată, eu vin, în sulul cărții este scris despre mine,

⁸ Îmi place să fac voia ta, Dumnezeul meu; da, legea ta este înăuntrul inimii mele.

⁹ Am predicat dreptatea în adunarea cea mare, iată, nu mi-am înfrânat buzele; DOAMNE, tu știi aceasta.

¹⁰ Nu am ascuns dreptatea ta înăuntrul inimii mele; am vestit credințioșia ta și salvarea ta, nu am ascuns bunătatea ta iubitoare și adevărul tău de adunarea cea mare.

¹¹ Nu opri îndurările tale blânde de la mine, DOAMNE, bunătatea ta iubitoare și adevărul tău să mă păstreze continuu.

¹² Fiindcă nenumărate rele m-au înconjurat, nelegiuirile mele m-au prins, astfel încât nu mai sunt în stare să privesc în sus; ele sunt mai multe decât perii capului meu, de aceea inima mea mă părăsește.

¹³ Fii mulțumit, DOAMNE, să mă eliberezi, DOAMNE, grăbește-te să mă ajuți.

¹⁴ Să fie rușinați și încurcați toți cei ce îmi caută sufletul pentru a-l nimici; să fie împinși înapoi și dați de rușine cei ce îmi doresc răul.

¹⁵ Să fie pustiiți ca o răsplată a rușinii lor cei ce îmi spun: Aha, aha.

¹⁶ Să se veselească și să se bucure în tine toți cei ce te caută, să spună continuu cei care iubesc salvarea ta: DOMNUL fie preamărit.

¹⁷ Dar eu sunt sărac și nevoiaș; totuși Domnul se gândește la mine; tu ești ajutorul meu și eliberatorul meu; nu întârzia, Dumnezeul meu.

41

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Binecuvântat este cel ce ia aminte la sărac, DOMNUL îl va scăpa în timp de tulburare.

² DOMNUL îl va păstra și îl va ține în viață; și el va fi binecuvântat pe pământ și nu îl vei da la voia dușmanilor lui.

³ DOMNUL îl va întări pe patul de suferință, îi vei face tot patul în boala lui.

⁴ Am spus: DOAMNE, fii milostiv cu mine, vindecă-mi sufletul, pentru că am păcătuit împotriva ta.

⁵ Dușmanii mei vorbesc rău despre mine: Când va muri el și numele lui va pieri?

⁶ Și dacă vine să mă vadă, vorbește deșertăciune, inima lui își strânge nelegiuire; când iese afară, el spune aceasta.

⁷ Toți cei ce mă urăsc șoptesc împreună împotriva mea, împotriva mea plănuiesc ei vătămarea mea.

⁸ O boală rea, spun ei, se lipește tare de el, și acum că zace nu se va mai ridica.

⁹ Da, chiar și prietenul meu apropiat, în care m-am încrezut, care a mâncat din pâinea mea și-a ridicat călcâiul împotriva mea.

¹⁰ Dar tu, DOAMNE, fii milostiv cu mine și ridică-mă, ca să le răsplătesc.

¹¹ Prin aceasta știi că îmi arăți favoare: pentru că dușmanul meu nu triumfă asupra mea.

¹² Și cât despre mine, tu mă susții în a mea integritate și mă așezi înaintea feței tale pentru totdeauna.

¹³ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel din veșnicie și pentru veșnicie. Amin și Amin.

42

Mai marelui muzician, „Maschil”, pentru fiii lui Core.

¹ Cum tânjește căpriorul după apa pâraielor, așa tânjește sufletul meu după tine, Dumnezeule.

² Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeuul cel viu, când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

³ Lacrimile mele au fost mâncarea mea zi și noapte, în timp ce ei îmi spun continuu: Unde este Dumnezeuul tău?

⁴ Când îmi amintesc acestea, îmi vărs sufletul în mine, fiindcă m-am dus cu mulțimea, am mers cu ei la casa lui Dumnezeu, cu vocea bucuriei și a laudei, cu o mulțime ce ținea sărbătoare.

⁵ De ce ești doborât, sufletul meu? Și de ce ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda pentru ajutorul înfățișării sale.

⁶ Dumnezeuul meu, sufletul îmi este doborât în mine, de aceea îmi voi aminti de tine din țara Iordanului și din piscurile Hermoniților, din dealul Mițar.

⁷ Adânc strigă către adânc la sunetul vârtejurilor tale de apă, toate valurile tale și talazurile tale au trecut peste mine.

⁸ Totuși DOMNUL va porunci bunătatea sa iubitoare în timpul zilei și noaptea cântarea lui va fi cu mine și rugăciunea mea spre Dumnezeuul vieții mele.

⁹ Voi spune lui Dumnezeu stânca mea: De ce m-ai uitat? De ce umblu jelind sub oprimarea dușmanului?

¹⁰ Precum cu o sabie în oasele mele dușmanii mei mă ocărăsc, în timp ce îmi spun zilnic: Unde este Dumnezeuul tău?

¹¹ De ce ești doborât, sufletul meu? Și de ce ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda, pe el, care este sănătatea înfățișării mele și Dumnezeuul meu.

43

¹ Judecă-mă, Dumnezeule, și pledează în cauza mea împotriva unei națiuni neevlavioase; O, eliberează-mă de omul înșelător și nedrept.

² Pentru că tu ești Dumnezeul puterii mele, de ce mă lepezi? De ce umblu jelind sub oprimarea dușmanului?

³ O, trimite lumina ta și adevărul tău să mă conducă; ele să mă ducă la muntele tău cel sfânt și la tabernacolele tale.

⁴ Atunci voi merge la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul meu cu multă veselie; da, cu harpă te voi lăuda, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

⁵ De ce ești doborât, sufletul meu? Și de ce ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă eu îl voi lăuda, pe el, sănătatea înfățișării mele și Dumnezeul meu.

44

Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core, „Maschil.”

¹ Noi am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule, părinții noștri ne-au spus ce lucrare ai făcut în zilele lor, în timpurile din vechime.

² Cum ai alungat pe păgâni cu mâna ta și i-ai sădit; cum ai chinuit popoarele și le-ai alungat.

³ Căci nu prin sabia lor au luat țara în stăpânire, nici brațul lor nu i-a salvat, ci dreapta ta și brațul tău și lumina înfățișării tale, deoarece le-ai arătat favoare.

⁴ Tu ești Împăratul meu, Dumnezeule; poruncește eliberări pentru Iacob.

⁵ Prin tine vom împunge pe dușmanii noștri, prin numele tău îi vom călca în picioare pe cei ce se ridică împotriva noastră.

⁶ Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu mă va salva.

⁷ Ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.

⁸ Cu Dumnezeu ne fălim cât este ziua de lungă și lăudăm numele tău pentru totdeauna. Selah.

⁹ Dar tu ne-ai lepădat și ne-ai făcut de rușine și nu mergi înainte cu armatele noastre.

¹⁰ Ne-ai făcut să dăm înapoi dinaintea dușmanului și cei ce ne urăsc pradă pentru ei.

¹¹ Ne-ai dat ca oi pentru a fi mâncare; și ne-ai împrăștiat printre păgâni.

¹² Vinzi poporul tău pentru nimic și nu te îmbogățești prin prețul lor.

¹³ Ne faci de ocară pentru vecinii noștri, o batjocură și un lucru de râs pentru cei din jurul nostru.

¹⁴ Ne faci o zicătoare printre păgâni, o clătinare de cap printre popoare.

¹⁵ Confuzia mea este tot timpul înaintea mea și rușinea feței mele m-a acoperit,

¹⁶ Din cauza vocii celui ce ocărăște și blasfemiază, din cauza dușmanului și a răzbunătorului.

¹⁷ Toate acestea au venit peste noi; totuși nu te-am uitat, nici nu ne-am purtat înșelător în legământul tău.

¹⁸ Inima noastră nu s-a întors înapoi, nici pașii noștri nu s-au abătut de la calea ta,

¹⁹ Deși ne-ai zdrobit în locuința dragonilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

²⁰ Dacă noi am uitat numele Dumnezeului nostru, sau am întins mâinile noastre spre un dumnezeu străin,

²¹ Nu va cerceta Dumnezeu aceasta? Căci el cunoaște tainele inimii.

²² Da, datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.

²³ Trezește-te; de ce dormi, Doamne? Ridică-te, nu ne lepăda pentru totdeauna.

²⁴ De ce îți ascunzi fața și uiți nenorocirea noastră și oprimarea noastră?

²⁵ Căci sufletul nostru este prosternat până în țărână, pântecul nostru se lipește de pământ.

²⁶ Ridică-te în ajutorul nostru și răscumpără-ne datorită îndurărilor tale.

45

Mai marelui muzician pe trâmbiță, pentru fiii lui Core, „Maschil,” O cântare despre iubiri.

¹ Inima mea revarsă o lucrare bună; vorbesc despre lucrurile pe care le-am făcut referitor la împărat, limba mea este tocul unui scriitor iscusit.

² Tu ești mai frumos decât copiii oamenilor, har este turnat pe buzele tale, de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru totdeauna.

³ Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, cu gloria ta și maiestatea ta.

⁴ Și în maiestatea ta călărește cu prosperitate datorită adevărului și blândeții și dreptății; și mâna ta dreaptă te va învăța lucruri înfricoșătoare.

⁵ Săgețile tale sunt ascuțite în inima dușmanilor împăratului; prin ele cad oamenii sub tine.

⁶ Tronul tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și întotdeauna, sceptrul împărăției tale este un sceptru drept.

⁷ Tu iubesti dreptatea și urăști stricăciunea, de aceea Dumnezeu, chiar Dumnezeu tău, te-a uns cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi.

⁸ Toate hainele tale mirosoase și arome de aloes și casia, din palatele de fildeș, prin care acestea te-au înveselit.

⁹ Fiice de împărați erau printre femeile tale de onoare, la dreapta ta împărăteasa a stat în picioare în aur de Ofir.

¹⁰ Dă ascultare, fiică, și privește și apleacă-ți urechea; și uită de asemenea poporul tău și casa tatălui tău.

¹¹ Astfel împăratul va dori mult frumusețea ta, pentru că el este Domnul tău; și lui închină-te.

¹² Și fiica Tirului va fi acolo cu un dar; chiar cei bogați din popor vor căuta favoarea ta.

¹³ Fiica împăratului este cu totul glorioasă înăuntrul, haina ei este din aur brodat.

¹⁴ Ea va fi adusă la împărat în haine țesute la gherghef, fecioarele, însoțitoarele ei care o urmează, vor fi aduse la tine.

¹⁵ Ele vor fi aduse cu veselie și bucurie, vor intra în palatul împăratului.

¹⁶ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care să îi faci prinți pe tot pământul.

¹⁷ Voi face ca numele tău să fie amintit din generație în generație, de aceea poporul te va lauda pentru totdeauna și întotdeauna.

46

Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core. O cântare, „Pentru Fecioare.”

¹ Dumnezeu este adăpostul și puterea noastră, un ajutor care nu lipsește niciodată în timp de necaz.

² De aceea nu ne vom teme, chiar dacă s-ar muta pământul și munții ar fi duși în mijlocul mării.

³ Chiar dacă ar urla apele sale și ar fi în clocot, chiar dacă munții s-ar zgudui cu umflarea lor. Selah.

⁴ Este un râu, ale cărui pâraie vor înveseli cetatea lui Dumnezeu, locul sfânt al tabernacolelor celui Preaînalt.

⁵ Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu se va clătina; Dumnezeu o va ajuta, de la revărsatul zorilor.

⁶ Păgânii s-au înfuriat, împărățiile au fost clătinate; el și-a înălțat vocea, pământul s-a topit.

⁷ DOMNUL oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacob este locul nostru de scăpare. Selah.

⁸ Veniți, priviți lucrările DOMNULUI, ce pustiiri a făcut pe pământ.

⁹ El face războaiele să înceteze până la marginea pământului; el frânge arcul și retează sulița în bucăți; el arde carul în foc.

¹⁰ Liniștiți-vă și cunoașteți că eu sunt Dumnezeu, voi fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ.

¹¹ DOMNUL oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacob este locul nostru de scăpare. Selah.

47

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

¹ Bateți din palme toate popoarele; strigați către Dumnezeu cu vocea triumfului.

² Pentru că DOMNUL cel preaînalt este înfricoșător; un mare Împărat peste tot pământul.

³ Va supune popoarele sub noi și națiunile sub picioarele noastre.

⁴ Va alege moștenirea noastră pentru noi, maiestatea lui Iacob, pe care l-a iubit. Selah.

⁵ Dumnezeu s-a urcat cu un strigăt, DOMNUL cu sunetul unei trâmbițe.

⁶ Cântați laude lui Dumnezeu, cântați laude, cântați laude Împăratului nostru, cântați laude.

⁷ Pentru că Dumnezeu este Împăratul întregului pământ, cântați laude cu înțelegerere.

⁸ Dumnezeu domnește peste păgâni, Dumnezeu șade pe tronul sfințeniei sale.

⁹ Prinții popoarelor s-au adunat, poporul Dumnezeului lui Avraam, fiindcă scuturile pământului aparțin lui Dumnezeu, el este mult înălțat.

48

O cântare și psalm pentru fiii lui Core.

¹ Mare este DOMNUL și măreț pentru a fi lăudat în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele sfințeniei sale.

² Frumoasă în înălțime, bucuria întregului pământ, este muntele Sion, pe părțile de nord, cetatea marelui Împărat.

³ Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un loc de scăpare.

⁴ Căci iată, împărații s-au adunat, au trecut împreună.

⁵ Au văzut-o și astfel s-au minunat; s-au tulburat și au fugit departe.

⁶ Acolo i-a apucat frică și durere, ca a unei femei în travaliu.

⁷ Tu frângi corăbiile din Tarsis cu un vânt din est.

⁸ După cum am auzit, astfel am văzut noi în cetatea DOMNULUI oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru, Dumnezeu o va întemeia pentru totdeauna. Selah.

⁹ Ne-am gândit la bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule, în mijlocul templului tău.

¹⁰ Conform numelui tău, Dumnezeule, astfel este lauda ta până la marginile pământului, mâna ta dreaptă este plină de dreptate.

¹¹ Să se bucure muntele Sion, să se veselească ficele lui Iuda datorită judecăților tale.

¹² Străbateți Sionul și mergeți de jur împrejurul lui, numărați turnurile lui.

¹³ Luați bine aminte la fortificațiile lui, priviți cu atenție palatele lui, ca să povestiți generației următoare.

¹⁴ Căci acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru pentru totdeauna și întotdeauna, el va fi călăuza noastră chiar până la moarte.

49

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

¹ Ascultați aceasta toate popoarele; deschideți urechea toți locuitorii lumii,

² Deopotrivă cei de rând și cei înalțați, bogați și săraci împreună.

³ Gura mea va vorbi despre înțelepciune și meditația inimii mele va fi cu pricepere.

⁴ Îmi voi apleca urechea la parabolă, voi deschide vorba mea adâncă pe harpă.

⁵ Pentru ce m-aș teme în zilele răului, când nelegiuirea călcâielor mele mă va înconjura?

⁶ Cei ce se încred în averea lor și se fălesc cu mulțimea bogățiilor lor;

⁷ Nimeni nu poate în niciun fel răscumpăra pe fratele său, nici să dea lui Dumnezeu răscumpărare pentru el,

⁸ (Fiindcă răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și încetează pentru totdeauna),

⁹ Ca totuși să trăiască pentru totdeauna și să nu vadă putrezire.

¹⁰ Pentru că el vede că oameni înțelepți mor, la fel prostul și neghiobul pier și își lasă averea altora.

¹¹ Gândul lor lăuntric este că le vor dăinui casele pentru totdeauna și locuințele lor din generație în generație; își numesc pământurile după numele lor.

¹² Cu toate acestea omul onorat nu dăinuiește, este ca animalele care pier.

¹³ Această cale a lor este nebunia lor, totuși posteritatea lor le aprobă spusele. Selah.

¹⁴ Sunt puși în mormânt ca oile; moartea se va hrăni din ei; și cei integri vor domni asupra lor dimineața; și frumusețea lor se va mistui în mormântul care este locuința lor.

¹⁵ Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din puterea mormântului, când el mă va primi. Selah.

¹⁶ Nu te teme când cineva se îmbogățește, când crește gloria casei sale;

¹⁷ Căci nu va duce nimic cu el când moare, gloria sa nu va coborî după el.

¹⁸ Deși în timp ce a trăit și-a binecuvântat sufletul, și oamenii te vor lăuda când îți faci bine,

¹⁹ El va merge la generația părinților săi; ei nu vor vedea niciodată lumină.

²⁰ Omul în onoare și fără înțelegere este ca animalele care pier.

50

Un psalm al lui Asaf.

¹ Dumnezeu cel puternic, DOMNUL, a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui.

² Dumnezeu a strălucit din Sion, desăvârșirea frumuseții.

³ Dumnezeu nostru va veni și nu va tăcea, un foc va mistui înaintea lui și va fi o mare furtună împrejurul lui.

⁴ De sus va striga către ceruri și către pământ, ca să judece pe poporul său.

⁵ Strângeți pe sfinții mei la mine; cei ce au făcut un legământ cu mine prin sacrificiu.

⁶ Și cerurile vor vesti dreptatea lui, căci Dumnezeu însuși este judecător. Selah.

⁷ Ascultă poporul meu și voi vorbi; ascultă Israel și voi aduce mărturie împotriva ta: Eu sunt Dumnezeu, chiar Dumnezeuul tău.

⁸ Nu te voi muștra pentru sacrificiile tale, sau pentru ofrandele tale arse, ce au fost continuu înaintea mea.

⁹ Nu voi lua niciun taur din casa ta, nici țapi din staulele tale.

¹⁰ Căci fiecare animal al pădurii este al meu și vitele de pe o mie de dealuri.

¹¹ Încerc toate păsările munților; și fiarele sălbatice ale câmpului sunt ale mele.

¹² Dacă aș fi flămând, nu ți-aș spune ție: fiindcă lumea și plinătatea ei este a mea.

¹³ Voi mânca eu carnea taurilor, sau voi bea sângele țapilor?

¹⁴ Oferă mulțumiri lui Dumnezeu; și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt,

¹⁵ Și cheamă-mă în ziua tulburării, eu te voi elibera și tu mă vei glorifica.

¹⁶ Dar celui stricat, Dumnezeu îi spune: Ce ai tu ca să faci cunoscute statutele mele, sau să iei legământul meu în gura ta?

¹⁷ Văzând că urăști instruirea și arunci cuvintele mele înapoia ta.

¹⁸ Când ai văzut un hot, te-ai învoit cu el și ai fost părtaș cu adulterii.

¹⁹ Îți dai gura la rău și limba ta urzește înșelătorie.

²⁰ Șezi și vorbești împotriva fratelui tău; defăimezi pe fiul mamei tale.

²¹ Ai făcut acestea iar eu am tăcut; te-ai gândit că am fost întru totul ca tine, dar te voi muștra și voi pune lucrurile în ordine înaintea ochilor tăi.

²² Acum luați aminte la aceasta, voi, care uitați pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșii și să nu fie nimeni să vă elibereze.

²³ Oricine oferă laudă mă glorifică; și celui ce își rânduiește purtarea îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu.

51

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, când profetul Natan a venit la el, după ce David intrase la Batșeba.

¹ Ai milă de mine, Dumnezeule, conform bunătății tale iubitoare, conform milimii îndurărilor tale blânde șterge fărădelegile mele.

² Spală-mă pe deplin de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu.

³ Căci îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu este totdeauna înaintea mea.

⁴ Împotriva ta, numai împotriva ta, am păcătuit și am făcut acest rău înaintea ochilor tăi, ca să fii declarat drept când vorbești și să fii pur când judeci.

⁵ Iată, am fost format în nelegiuire; și în păcat m-a conceput mama mea.

⁶ Iată, tu dorești adevărul în părțile dinăuntru și în partea ascunsă mă vei face să cunosc înțelepciune.

⁷ Curăță-mă cu isop și voi fi curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.

⁸ Fă-mă să aud bucurie și veselie, ca oasele pe care tu le-ai rupt să se bucure.

⁹ Ascunde-ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele.

¹⁰ Creează în mine o inimă curată, Dumnezeuule; și înnoiește un duh drept în mine.

¹¹ Nu mă lepăda din prezența ta și nu lua duhul tău sfânt de la mine.

¹² Dă-mi iarăși bucuria salvării tale și susține-mă cu duhul tău binevoitor.

¹³ Atunci voi învăța pe călcătorii de lege căile tale; și păcătoșii se vor întoarce la tine.

¹⁴ Eliberează-mă de vinovăția sângelui, Dumnezeuule, Dumnezeuul salvării mele, și limba mea va cânta dreptatea ta.

¹⁵ Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta.

¹⁶ Fiindcă tu nu dorești sacrificiu, pe care de altfel l-aș fi dat; tu nu te desfeți în ofrandă arsă.

¹⁷ Sacrificiile plăcute lui Dumnezeu sunt un duh frânt, tu nu vei disprețui o inimă frântă și căită, Dumnezeuule.

¹⁸ Fă bine Sionului în plăcerea ta bună, zidește zidurile Ierusalimului.

¹⁹ Atunci vei găsi plăcere în sacrificiile dreptății, în ofrandă arsă și în ofrandă arsă în întregime, atunci vor oferi ei tauri pe altarul tău.

52

Mai marelui muzician, „Maschil,” Un psalm al lui David, când Doeg edomitul a venit și a anunțat pe Saul și i-a spus: David a venit la casa lui Ahimelec.

¹ De ce te fălești în ticăloșie, viteazule? Bunătatea lui Dumnezeu dăinuiește continuu.

² Limba ta plănuește ticăloșii ca un brici ascuțit, lucrând înșelător.

³ Iubești răul mai mult decât binele și minciuna mai mult decât vorbirea dreptății. Selah.

⁴ Iubești toate cuvintele devoratoare, tu, limbă înșelătoare.

⁵ Dumnezeu te va nimici în același fel pentru totdeauna, te va duce departe și te va smulge din locuința ta și te va deșeză din țara celor vii. Selah.

⁶ Cei dreupți de asemenea vor vedea și se vor teme și vor râde de el,

⁷ Iată, acesta este bărbatul care nu a făcut din Dumnezeu puterea lui, ci s-a încrezut în abundența bogățiilor sale și s-a întărit în stricăciunea sa.

⁸ Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu; mă încred în mila lui Dumnezeu pentru totdeauna și întotdeauna.

⁹ Te voi lăuda pentru totdeauna, pentru că ai făcut aceasta, și voi aștepta numele tău, pentru că este bun înaintea sfinților tăi.

53

Mai marelui muzician, „Mahalat, Maschil,” Un psalm al lui David.

¹ Nebunul a spus în inima lui: Nu este Dumnezeu. Corupți sunt ei și au făcut nelegiuiri scârboase, nu este niciunul care face binele.

² Dumnezeu a privit din cer peste copiii oamenilor; să vadă dacă este vreunul care să înțeleagă, care să caute pe Dumnezeu.

³ Fiecare a mers înapoi, toți împreună au devenit murdari; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.

⁴ Nu au lucrătorii nelegiurii cunoaștere? Cei care mănâncă pe poporul meu cum mănâncă pâine nu au chemat pe Dumnezeu.

⁵ Acolo unde nu era spaimă, au fost ei în mare spaimă, fiindcă Dumnezeu a împrăștiat oasele celui ce așază tabăra împotriva ta, tu i-ai făcut de rușine pentru că Dumnezeu i-a disprețuit.

⁶ O, de ar veni salvarea lui Israel din Sion! Când Dumnezeu aduce înapoi pe poporul său din captivitate, Iacob se va bucura și Israel se va veseli.

54

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, „Maschil,” Un psalm al lui David, când zifitii au venit și i-au spus lui Saul: Nu se ascunde David la noi?

¹ Salvează-mă, Dumnezeule, prin numele tău și judecă-mă prin puterea ta.

² Ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule; deschide urechea la cuvintele gurii mele.

³ Căci niște străini s-au ridicat împotriva mea și opresori îmi caută sufletul, ei nu au așezat pe Dumnezeu înaintea lor. Selah.

⁴ Iată, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este cu cei ce îmi susțin sufletul.

⁵ Va întoarce răul asupra dușmanilor mei, stârpește-i în adevărul tău.

⁶ De bunăvoie îți voi sacrifica ție; voi lăuda numele tău, DOAMNE, fiindcă este bun.

⁷ Căci el m-a eliberat din toată tulburarea și ochiul meu și-a văzut dorința împlinită asupra dușmanilor mei.

55

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, „Maschil”, un psalm al lui David.

¹ Deschide urechea la rugăciunea mea, Dumnezeule; și nu te ascunde de cererea mea.

² Dă-mi atenție și ascultă-mă; jlesc în plângerea mea și fac zgomot,

³ Din cauza vocii dușmanului, din cauza oprimării celui stricat, căci ei aruncă nelegiuire peste mine și cu furie mă urăsc.

⁴ Inima mea este adânc îndurerată în mine și terorele morții au căzut peste mine.

⁵ Groază și cutremur au venit peste mine și oroare m-a copleșit.

⁶ Și am spus: O, de aș avea aripă ca un porumbel! Fiindcă aș zbura și aș găsi odihnă.

⁷ Iată, aș fugi departe și aș rămâne în pustie. Selah.

⁸ Mi-aș grăbi scăparea de vijelia violentă și de furtună.

⁹ Nimicește, Doamne, și împarte limbile lor, căci am văzut violență și ceartă în cetate.

¹⁰ Zi și noapte umblă în jurul acesteia pe zidurile ei, de asemenea ticăloșie și întristare sunt în mijlocul ei.

¹¹ Stricăciune este în mijlocul ei, viclenia și înșelăciunea nu se depărtează de străzile ei.

¹² Pentru că nu un dușman m-a ocărât, lucru ce l-aș fi îndurat; nici nu s-a preamărit împotriva mea cel ce m-a urât, căci m-aș fi ascuns de el,

¹³ Ci ai fost tu, un om, egalul meu, călăuza mea și cunoscutul meu.

¹⁴ Noi am ținut sfaturi dulci împreună și am umblat la casa lui Dumnezeu împreună.

15 Să îi apuce moartea și să coboare de vii în iad, căci stricăciune este în locuințele lor și în mijlocul lor.

16 Cât despre mine, voi chema pe Dumnezeu; și DOMNUL mă va salva.

17 Seara și dimineața și la amiază, mă voi ruga și voi striga, iar el îmi va asculta vocea.

18 El mi-a eliberat cu pace sufletul din băătălia care a fost împotriva mea, căci au fost mulți cu mine.

19 Dumnezeu va asculta și îi va chinui, el, care dăinuiește din vechime. Selah. Pentru că nu sunt schimbări în ei, nu se tem de Dumnezeu.

20 Și-a întins mâinile împotriva celor care sunt în pace cu el, și-a rupt legământul.

21 Cuvintele gurii lui au fost mai alunecoase ca untul, dar război era în inima lui, cuvintele lui au fost mai moi ca untdelemnul, totuși ele erau săbii scoase.

22 Aruncă-ți sarcina asupra DOMNULUI și el te va susține, nu va lăsa niciodată ca cel drept să fie clătinat.

23 Dar tu, Dumnezeule, îi vei coborî în groapa nimicirii, oamenii sângeroși și înșelători nu vor trăi nici jumătate din zilele lor; dar eu mă voi încrede în tine.

56

Mai marelui muzician, „Ionatelemrecokim,” Mictam al lui David, când filistenii l-au prins în Gat.

1 Fii milostiv cu mine, Dumnezeule, căci omul m-ar înghiți; el mă oprimă, luptând zilnic.

2 Dușmanii mei m-ar înghiți zilnic, căci mulți luptă împotriva mea, O cel Preainalt.

3 Când sunt înspăimântat, mă voi încrede în tine.

4 În Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în Dumnezeu mi-am pus încrederea; nu mă voi teme de ce îmi poate face carnea.

5 În fiecare zi ei denaturează cuvintele mele, toate gândurile lor sunt împotriva mea spre rău.

6 Ei se adună, se ascund, îmi pândesc pașii, în timp ce îmi așteaptă sufletul.

7 Vor scăpa ei prin nelegiuire? În mânia ta doboară poporul, Dumnezeule.

8 Tu istorisești rățâcirile mele, pune lacrimile mele în burduful tău, nu sunt ele în cartea ta?

9 Dușmanii mei se vor întoarce înapoi când strig către tine, aceasta știu; căci Dumnezeu este de partea mea.

10 În Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în DOMNUL voi lăuda cuvântul lui.

11 În Dumnezeu mi-am pus încrederea, nu mă voi teme de ce îmi poate face omul.

12 Jurămintele tale sunt asupra mea, Dumnezeule, îți voi întoarce laude.

13 Fiindcă mi-ai salvat sufletul de la moarte, nu vei salva de la cădere picioarele mele ca să umblu înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii?

57

Mai marelui muzician, „Altaschit,” Mictam al lui David, când a fugit de Saul în peșteră.

¹ Fii milostiv cu mine, Dumnezeu, fii milostiv cu mine, căci sufletul meu se încrede în tine, da, la umbra aripilor tale îmi voi face locul de scăpare, până când vor trece aceste nenorociri.

² Voi striga către Dumnezeu cel preainalt, către Dumnezeul care îmi împlinește toate.

³ Va trimite din cer și mă va salva din ocară celui ce m-ar înghiți. Selah. Dumnezeu va trimite înainte mila sa și adevărul său.

⁴ Sufletul meu este printre lei și mă culc printre cei în flăcări, fiii oamenilor, a căror dinți sunt sulițe și săgeți, și limba lor este o sabie ascuțită.

⁵ Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor; fie gloria ta deasupra întregului pământ.

⁶ Ei au pregătit o plasă pentru pașii mei; sufletul mi s-a încovoiat, au săpat o groapă înaintea mea, în mijlocul căreia au căzut ei înșiși. Selah.

⁷ Inima mea este hotărâtă, Dumnezeule, inima mea este hotărâtă, voi cânta și voi lăuda.

⁸ Trezește-te gloria mea; trezește-te psalterion și harpă, mă voi trezi devreme.

⁹ Te voi lăuda, Doamne, printre popoare, îți voi cânta printre națiuni.

¹⁰ Căci mila ta este mare până la ceruri și adevărul tău până la nori.

¹¹ Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor; fie gloria ta deasupra întregului pământ.

58

Mai marelui muzician, „Altaschit,” Mictam al lui David.

¹ Vorbiți dreptate cu adevărat, adunare? Judecați voi drept, fii ai oamenilor?

² Dimpotrivă, în inimă lucrați stricăciune; cântăriți violența mâinilor voastre pe pământ.

³ Cei răi sunt înstrăinați din pântece, ei rătăcesc imediat ce sunt născuți, vorbind minciuni.

⁴ Otrava lor este ca otrava unui șarpe, ei sunt ca vipera surdă care își astupă urechea;

⁵ Care nu va da ascultare vocii fermecătorilor, care niciodată nu au ferme-cat mai iscusit.

⁶ Rupe dinții lor, Dumnezeule, în gura lor; zdrobește marii dinți ai leilor tineri, DOAMNE.

⁷ Să se topească precum apele care curg continuu, când își încordează arcul să își arunce săgețile, să fie ei ca tăiați în bucăți.

⁸ Ca un melc care se topește, să treacă fiecare, asemenea unei nașteri nelatimp a unei femei, ei să nu vadă soarele.

⁹ Înainte ca oalele voastre să simtă spinii, el îi va lua precum cu un vârtej de vânt, deopotrivă vii și în furia lui.

¹⁰ Cel drept se va bucura când va vedea răzburarea, își va spăla picioarele în sângele celui stricat.

¹¹ Astfel încât omul va spune: Cu adevărat este o răsplată pentru cel drept, cu adevărat el este un Dumnezeu care judecă pe pământ.

59

Mai marelui muzician, „Altaschit,” Mictam al lui David; când Saul a trimis și ei au pândit casa, pentru a-l ucide.

1 Eliberează-mă de dușmanii mei, Dumnezeuul meu; apără-mă de cei ce se ridică împotriva mea.

2 Eliberează-mă de lucrătorii nelegiurii și salvează-mă de oamenii sângeroși.

3 Căci iată, ei îmi pândesc sufletul, cei tari se adună împotriva mea; nu pentru fărădelegea mea, nici pentru păcatul meu, DOAMNE.

4 Ei aleargă și se pregătesc fără să am vreo vină, ridică-te să mă ajuți și privește.

5 Tu de aceea, DOAMNE Dumnezeuul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, trezește-te și cercetează pe toți păgânii, nu fi milostiv cu niciun stricat călcător de lege. Selah.

6 Se întorc pe înserat, latră ca un câine și înconjoară cetăți.

7 Privește, ei râgăie cu gura lor; săbii sunt pe buzele lor, căci cine aude, spun ei?

8 Dar tu, DOAMNE, vei râde de ei; vei lua pe toți păgânii în derădere.

9 Datorită puterii lui te voi aștepta, căci Dumnezeu este apărarea mea.

10 Dumnezeuul milei mele mă va întâmpina, Dumnezeu mă va lăsa să îmi văd dorința împlinită asupra dușmanilor mei.

11 Nu îi ucide, ca nu cumva poporul meu să uite, împrăstie-i prin puterea ta și doboară-i, Doamne scutul nostru.

12 Datorită păcatului gurii lor și cuvintelor buzelor lor, și datorită blestemului și minciunii pe care ei le vorbesc, să fie prinși în mândria lor.

13 Mistuie-i în furia ta, mistuie-i, ca ei să nu mai fie și să știe că Dumnezeu stăpânește în Iacob până la marginile pământului. Selah.

14 Și să se întoarcă pe înserat și să latre ca un câine și să înconjoare cetatea.

15 Să rățăcească în sus și în jos după mâncare și să poarte pică dacă nu sunt sături.

16 Dar eu voi cânta despre puterea ta; da, dimineața, voi cânta despre mila ta, căci ai fost apărarea mea și locul meu de scăpare în ziua tulburării mele.

17 Puterea mea, ție îți voi cânta, căci Dumnezeu este apărarea mea și Dumnezeuul milei mele.

60

Mai marelui muzician, ca și „Crinul Mărturieii,” Mictam al lui David, pentru a fi învățat; când s-a luptat cu Aramnaharaim și cu Aramțoba, când Ioab s-a întors și a lovit douăsprezece mii din Edom în valea sării.

1 Dumnezeuule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat, ai fost nemulțumit; întoarce-te din nou spre noi.

2 Ai cutremurat pământul; l-ai despicat, vindecă-i spărturile, căci se zguduie.

3 Ai arătat poporului tău lucruri grele, ne-ai făcut să bem vinul înmărmuririi.

4 Ai dat un steag celor ce se tem de tine, ca să îl înalțe pentru adevăr. Selah.

5 Ca preaiubiții tăi să fie eliberați, salvează cu dreapta ta, și ascultă-mă.

6 Dumnezeu a vorbit în sfințenia lui, mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucotului.

7 Galaadul este al meu și Manase este al meu; Efraim de asemenea este puterea capului meu; Iuda este legiuitorul meu.

8 Moab este vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca sandala, Filistia, triumfă tu din cauza mea.

9 Cine mă va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce în Edom?

¹⁰ Nu voiești tu, Dumnezeuule, care ne-ai lepădat? Și tu, Dumnezeuule, care nu ai ieșit cu armatele noastre?

¹¹ Dă-ne ajutor în timp de tulburare, fiindcă zadarnic este ajutorul omului.

¹² Prin Dumnezeu vom lucra vitejește, căci el va călca în picioare pe dușmanii noștri.

61

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm al lui David.

¹ Ascultă strigătul meu, Dumnezeuule; dă atenție la rugăciunea mea.

² De la marginea pământului voi striga către tine, când inima îmi este copleșită, condu-mă la stânca ce este mai înaltă decât mine.

³ Căci ai fost un adăpost pentru mine și un turn tare înaintea dușmanului.

⁴ Voi locui în tabernacolul tău pentru totdeauna, mă voi încrede în adăpostul aripilor tale. Selah.

⁵ Căci tu, Dumnezeuule, ai ascultat promisiunile mele, mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de numele tău.

⁶ Vei prelungi viața împăratului și anii lui ca multe generații.

⁷ Va locui înaintea lui Dumnezeu pentru totdeauna, pregătește milă și adevăr, care să îl păstreze.

⁸ Astfel voi cânta laude numelui tău pentru totdeauna, ca zi de zi să împlinesc promisiunile mele.

62

Mai marelui muzician, lui Ieduton, un psalm al lui David.

¹ Cu adevărat sufletul meu așteaptă pe Dumnezeu, de la el vine salvarea mea.

² Numai el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea mea; nu mă voi clătina tare.

³ Cât timp veți plănui ticăloșie împotriva unui om? Voi toți veți fi uciși, veți fi ca un zid încovoiat și un gard surpat.

⁴ Ei se sfătuiesc numai să îl doboare din înălțimea lui, se desfată în minciuni; binecuvântează cu gura lor, dar blestemă înăuntru. Selah.

⁵ Așteaptă numai pe Dumnezeu, sufletul meu; căci speranța mea vine de la el.

⁶ Doar el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea mea; nu mă voi clătina.

⁷ În Dumnezeu este salvarea mea și gloria mea; stânca puterii mele și locul meu de scăpare este în Dumnezeu.

⁸ Încredeți-vă în el tot timpul; voi popoarelor turnați-vă inima înaintea lui, Dumnezeu este un loc de scăpare pentru noi. Selah.

⁹ Cu siguranță cei de rând sunt deșertăciune și cei mari sunt minciună, puși în balanță, ei împreună sunt mai ușori ca deșertăciunea.

¹⁰ Nu vă încredeți în oprinare și nu deveniți deșerti în jefuire; dacă bogățiile cresc, nu îți apleca inima asupra lor.

¹¹ Dumnezeu a vorbit o dată; de două ori am auzit aceasta: că puterea aparține lui Dumnezeu.

¹² De asemenea, Doamne, ție îți aparține mila, căci tu răsplătești fiecărui om conform lucrării sale.

63

Un psalm al lui David, când a fost în pustia lui Iuda.

¹ Dumnezeu, tu ești Dumnezeul meu; devreme te voi căuta, îmi însetează sufletul după tine, îmi tânjește carnea după tine într-o țară uscată și însetată, fără apă;

² Ca să văd puterea ta și gloria ta, așa cum te-am văzut în sanctuar.

³ Pentru că bunătatea ta iubitoare este mai bună decât viața, buzele mele te vor lăuda.

⁴ Astfel te voi lăuda cât timp trăiesc, în numele tău îmi voi ridica mâinile.

⁵ Sufletul meu va fi săturat ca și cu măduvă și grăsime; și gura mea te va lăuda cu buze bucuroase,

⁶ Când îmi amintesc de tine pe patul meu și meditez la tine în gările de noapte.

⁷ Pentru că ai fost ajutorul meu, de aceea la umbra aripilor tale mă voi bucura.

⁸ Sufletul meu se lipește tare de tine, dreapta ta mă susține.

⁹ Dar cei ce îmi caută sufletul să îl nimicească, vor merge în părțile de jos ale pământului.

¹⁰ Vor fi dați puterii sabiei, vor fi o porție pentru vulpi.

¹¹ Dar împăratul se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe el se va lăuda, dar gura celor ce vorbesc minciuni va fi astupată.

64

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Ascultă vocea mea, Dumnezeule, în rugăciunea mea; păzește-mi viața de teama de dușman.

² Ascunde-mă de sfatul tainic al celor stricați, de răzvrătirea lucrătorilor nelegiurii.

³ Care își ascut limba ca pe o sabie și își încordează arcurile să își tragă săgețile, cuvinte amare,

⁴ Ca ei să tragă în taină spre cel desăvârșit, dintr-o dată trag spre el și nu se tem.

⁵ Se încurajează într-un lucru rău, se sfătuiesc să pună capcane în ascuns; ei spun: Cine le va vedea?

⁶ Ei cercetează nelegiurii; fac o cercetare amănunțită, adânc este deopotrivă gândul lăuntric și inima fiecăruia.

⁷ Dar Dumnezeu va trage spre ei cu o săgeată; dintr-o dată vor fi răniți.

⁸ Astfel vor face limba lor să cadă asupra lor, toți cei ce îi văd vor fugi.

⁹ Și toți oamenii se vor teme și vor vesti lucrarea lui Dumnezeu, căci cu înțelepciune vor lua aminte la înfăptuirea lui.

¹⁰ Cel drept se va veseli în DOMNUL și se va încrede în el; și toți cei integri în inimă se vor lăuda.

65

Mai marelui muzician, un psalm și o cântare a lui David.

¹ Laudă te așteaptă în Sion Dumnezeule, și ție îți va fi împlinită promisiunea.

² Tu cel care ascuți rugăciunea, toată făptura va veni la tine.

³ Nelegiurii mă stăpânesc, tu vei îndepărta fărădelegile noastre.

⁴ Binecuvântat este omul pe care tu îl alegi și ți-l apropii, ca să locuiască în curțile tale; ne vom sătura cu bunătatea casei tale, sfântul tău templu.

⁵ În dreptate ne vei răspunde prin lucruri înfricoșătoare, Dumnezeul salvării noastre, care ești încrederea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare.

- ⁶ Care prin tăria lui întemeiază munții, fiind încins cu putere,
⁷ Care liniștește zgomotul mărilor, zgomotul valurilor lor și tumultul popoarelor.
⁸ De asemenea cei ce locuiesc în cele mai îndepărtate părți se tem de semnele tale, tu faci ca ieșirile dimineții și ale serii să se bucure.
⁹ Tu cercetezi pământul și îl uzi, îl îmbogățești mult cu râul lui Dumnezeu, care este plin de apă, tu le pregătești oamenilor grâne, după ce astfel te-ai îngrijit de el.
¹⁰ Tu adăpi brazdele lui, îi așezi bulgării; îl înmoi cu ploi, îi binecuvântezi încolțirea.
¹¹ Tu încoronezi anul cu bunătatea ta și cărările tale picură grăsime.
¹² Ele picură peste pășunile pustiei și colinele se bucură de fiecare parte.
¹³ Pășunile sunt îmbrăcate cu turme; văile de asemenea sunt acoperite cu grâne; da, ele strigă de bucurie și cântă.

66

Mai marelui muzician, o cântare sau un psalm.

- ¹ Înălțați sunet de bucurie către Dumnezeu, tot pământul.
² Cântați onoarea numelui său, faceți glorioasă lauda lui.
³ Spuneți lui Dumnezeu: Ce înfricoșător ești tu în lucrările tale! Prin măreția puterii tale dușmanii tăi ți se vor supune.
⁴ Tot pământul ți se va închina și îți va cânta; ei vor cânta numelui tău. Selah.
⁵ Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu, el este înfricoșător în faptele lui față de fiii oamenilor.
⁶ El a prefăcut marea în uscat, au trecut prin potop cu piciorul; acolo ne-am bucurat în el.
⁷ El stăpânește prin puterea lui pentru totdeauna; ochii lui privesc națiunile, să nu se înalțe cei răzvrățiți. Selah.
⁸ Binecuvântați pe Dumnezeul nostru, oamenilor, și faceți să fie auzită vocea laudei lui,
⁹ El care ține sufletul nostru în viață și nu lasă să se clatine picioarele noastre.
¹⁰ Căci tu, Dumnezeule, ne-ai încercat, ne-ai purificat, așa cum se purifică argintul.
¹¹ Ne-ai adus în plasă; ai pus necaz peste coapsele noastre.
¹² Ai făcut ca oamenii să călărească peste capetele noastre; am mers prin foc și prin apă, dar tu ne-ai adus într-un loc bogat.
¹³ Voi intra în casa ta cu ofrande arse, îmi voi împlini promisiunile față de tine,
¹⁴ Pe care buzele mele le-au rostit și gura mea le-a vorbit, când am fost în necaz.
¹⁵ Îți voi aduce sacrificii arse de vite îngrășate, cu tămâia berbecilor; voi aduce tauri împreună cu țapi. Selah.
¹⁶ Veniți și ascultați, voi toți care vă temeți de Dumnezeu și voi vesti ce a făcut el pentru sufletul meu.
¹⁷ Către el am strigat cu gura mea și el a fost preamărit cu limba mea.
¹⁸ Dacă iau aminte la neleguire în inima mea, Domnul nu mă va asculta.
¹⁹ Dar, într-adevăr, Dumnezeu m-a auzit; a dat atenție la vocea rugăciunii mele.

²⁰ Binecuvântat fie Dumnezeu, care nu a respins rugăciunea mea, nici mila lui de la mine.

67

Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm sau o cântare.

¹ Dumnezeu să fie milostiv cu noi și să ne binecuvânteze; și să facă să strălucească fața lui peste noi; Selah.

² Ca să fie cunoscută calea ta pe pământ, sănătatea ta salvatoare printre toate națiunile.

³ Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te laude toate popoarele.

⁴ Să se veselească națiunile și să cânte de bucurie, căci vei judeca popoarele cu dreptate și vei governa națiunile pe pământ. Selah.

⁵ Să te laude popoarele, Dumnezeule; să te laude toate popoarele.

⁶ Atunci pământul își va da venitul și Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta.

⁷ Dumnezeu ne va binecuvânta; și toate marginile pământului se vor teme de el.

68

Mai marelui muzician, un psalm sau o cântare a lui David.

¹ Să se ridice Dumnezeu, să fie împrăștiți dușmanii lui, de asemenea să fugă dinaintea lui cei ce îl urăsc.

² Alungă-i, precum este alungat fumul; precum se topește ceara înaintea focului, așa să piară cei stricați în prezența lui Dumnezeu.

³ Dar cei dreپți să se veselească; să se bucure înaintea lui Dumnezeu, da, să se bucure peste măsură.

⁴ Cântați lui Dumnezeu, cântați laude numelui său, preainălțați pe cel ce călărește peste ceruri prin numele său IAH și bucurați-vă înaintea lui.

⁵ Dumnezeu, în locuința lui sfântă, este tată celor fără tată și judecător al văduvelor.

⁶ Dumnezeu așază pe cei singuri în familii, el scoate afară pe cei legați cu lanțuri; dar cei răzvrățiți locuiesc într-un loc uscat.

⁷ Dumnezeule, când ai mers înaintea poporului tău, când ai mărșăluit prin pustie, Selah,

⁸ Pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat în prezența lui Dumnezeu, însuși Sinai s-a clătinat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

⁹ Tu, Dumnezeule ai trimis o ploaie abundentă, prin care ți-ai întărit moștenirea, când a fost obosită.

¹⁰ Adunarea ta a locuit în ea; tu, Dumnezeule, ai pregătit din bunătatea ta pentru cei săraci.

¹¹ Domnul a dat cuvântul, mare a fost oștirea celor ce l-au proclamat.

¹² Împărații armatelor au fugit iute și cea care a zăbovit acasă a împărțit prada.

¹³ Deși ați stat întinși printre oale, totuși veți fi ca aripile unui porumbel acoperite cu argint și penele lui cu aur galben.

¹⁴ Când cel Atotputernic a împrăștiat împărați în ea, era alb ca zăpada în Țalmon.

¹⁵ Muntele lui Dumnezeu este ca muntele Basanului; un munte înalt ca muntele Basanului.

¹⁶ De ce săriți, voi munți înalți? Acesta este muntele în care Dumnezeu dorește să locuiască; da, DOMNUL va locui în el pentru totdeauna.

17 Carele lui Dumnezeu sunt douăzeci de mii, chiar mii de îngeri, Domnul este printre ele, ca în Sinai, în locul sfânt.

18 Te-ai urcat în înălțime, ai dus în captivitate captivitatea, ai primit daruri pentru oameni; da, și pentru cei răzvrățiți, ca DOMNUL Dumnezeu să locuiască printre ei.

19 Binecuvântat fie Domnul, care zilnic ne încarcă cu binecuvântări, Dumnezeul salvării noastre. Selah.

20 Dumnezeuul nostru este Dumnezeul salvării; și lui DUMNEZEU Domnul îi aparțin ieșirile din moarte.

21 Dar Dumnezeu va răni capul dușmanilor săi și creștetul păros al unui astfel de om care merge continuu în fărădelegile lui.

22 Domnul a spus: Voi aduce din nou din Basan, voi aduce poporul meu din nou din adâncurile mării,

23 Ca piciorul tău să fie înmuiat în sângele dușmanilor tăi și limba câinilor tăi în același sânge.

24 Ei au văzut umblările tale, Dumnezeule; umblările Dumnezeului meu, Împăratul meu, în sanctuar.

25 Cântăreții au mers înaintea, instrumentiștii după ei; printre ei, fecioarele cântând cu tamburine.

26 Binecuvântați pe Dumnezeu în adunări, pe Domnul, din fântâna lui Israel.

27 Acolo este micul Beniamin cu conducătorul lor, prinții lui Iuda și consiliul lor; prinții lui Zabulon și prinții lui Naftali.

28 Dumnezeul tău a rânduit puterea ta; Întărește, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi.

29 Datorită templului tău la Ierusalim, împărății îți vor aduce daruri.

30 Muștră ceata de lăncieri, mulțimea taurilor, cu vițeii poporului, până când fiecare se va supune cu bucați de argint, împrăștie pe oamenii care își găsesc plăcerea în război.

31 Prinți vor ieși din Egipt; în curând Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.

32 Cântați lui Dumnezeu, voi împărății ale pământului; cântați laude Domnului, Selah.

33 Celui ce călărește pe cerurile cerurilor, care au fost din vechime, iată, el își trimite vocea, o voce puternică.

34 Atribuiți lui Dumnezeu tărie, măreția lui este peste Israel și tăria lui în nori.

35 Dumnezeule, tu ești înfricoșător din locurile tale sfinte, Dumnezeul lui Israel este cel ce dă tărie și putere poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu.

69

Mai marelui muzician, pe trâmbiță, un psalm al lui David.

1 Salvează-mă, Dumnezeule, căci apele mi-au intrat până la suflet.

2 Mă scufund în adânc noroi, unde nu este sprijin, am ajuns în ape adânci, unde potopurile mă acoperă.

3 Am obosit de a mai striga, mi s-a uscat gâtul, ochii mei se sfârșesc în timp ce aștept pe Dumnezeul meu.

4 Ceii ce mă urăsc fără motiv sunt mai mulți decât perii capului meu, cei ce m-ar nimici, fiind dușmanii mei pe nedrept, sunt puternici: atunci am dat înapoi ce nu am luat.

⁵ Dumnezeule, tu cunoști nechibzuința mea; și păcatele mele nu sunt ascunse de tine.

⁶ Să nu fie rușinați cei ce te așteaptă, Doamne DUMNEZEUL oștirilor, să nu fie încurcați din cauza mea cei ce te caută, Dumnezeul lui Israel.

⁷ Deoarece pentru tine am purtat ocară; rușine mi-a acoperit fața.

⁸ Am devenit un străin fraților mei și un înstrăinat copiilor mamei mele.

⁹ Pentru că zelul casei tale m-a mâncat; și ocările celor ce te-au ocărat au căzut peste mine.

¹⁰ Când am plâns și mi-am disciplinat sufletul cu postire, aceasta a fost pentru ocara mea.

¹¹ Pânza de sac am făcut-o de asemenea îmbrăcămintea mea; și am devenit un proverb pentru ei.

¹² Cei ce stau în poartă vorbesc împotriva mea; și eu am fost cântarea bețivilor.

¹³ Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către tine, DOAMNE, la timpul potrivit ascultă-mă în adevărul salvării tale, Dumnezeule, în mulțimea milei tale.

¹⁴ Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa să mă scufund, să fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele adânci!

¹⁵ Nu lăsa potopul de ape să mă acopere, nici nu lăsa adâncul să mă înghită și nu lăsa groapa să își închidă gura peste mine.

¹⁶ Ascultă-mă, DOAMNE, căci bunătatea ta iubitoare este bună, conform cu mulțimea îndurărilor tale blânde întoarce-te spre mine,

¹⁷ Și nu îți ascunde fața de servitorul tău, căci sunt în necaz, ascultă-mă repede.

¹⁸ Aproprie-te de sufletul meu și răscumpără-l, eliberează-mă, din cauza dușmanilor mei.

¹⁹ Tu ai cunoscut ocara mea și rușinea mea și dezonoarea mea, potrivnicii mei sunt toți înaintea ta.

²⁰ Ocara mi-a frânt inima; și sunt plin de disperare și am căutat pe cineva să aibă milă, dar nu s-a găsit nimeni, și mângâietori, dar nu am găsit pe nimeni.

²¹ Mi-au dat de asemenea fiere ca mâncare și în setea mea mi-au dat oțet să beau.

²² Să devină masa o cursă înaintea lor și ceea ce ar fi fost pentru bunăstarea lor, să le fie o capcană.

²³ Să li se întunece ochii, pentru ca să nu vadă; și fă rărunchii lor să tremure continuu.

²⁴ Reversă-ți indignarea peste ei și furioasa ta mânie să îi apuce.

²⁵ Să le fie pustii locuințele; și nimeni să nu locuiască în corturile lor.

²⁶ Fiindcă ei persecută pe cel pe care tu l-ai lovit; și vorbesc spre mânia celor pe care i-ai rănit.

²⁷ Adu-gă nelegiuire nelegiuirii lor și nu îi lăsa să intre în dreptatea ta.

²⁸ Să fie numele lor șterse din cartea celor vii și să nu fie scriși cu dreptii.

²⁹ Dar eu sunt sărac și întristat, salvarea ta, Dumnezeule, să mă așeze în înalt!

³⁰ Voi lăuda numele lui Dumnezeu cu o cântare și îl voi preamări cu mulțumire.

³¹ Aceasta de asemenea îi va plăcea DOMNULUI mai mult decât un bou sau un taur care are coarne și copite.

³² Cel umil va vedea aceasta și se va veseli; și inima voastră va trăi, cei ce căutați pe Dumnezeu.

³³ Pentru că DOMNUL ascultă pe cel sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi.

³⁴ Cerul și pământul să îl laude, mărele și fiecare lucru care se mișcă în ele!

³⁵ Căci Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca ei să locuiască acolo și să îl stăpânească.

³⁶ De asemenea sămânța servitorilor săi îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui vor locui în el.

70

Mai marelui muzician, un psalm al lui David, pentru a aduce în amintire.

¹ Grăbește-te, Dumnezeule, să mă eliberezi; grăbește-te să mă ajuți, DOAMNE.

² Să fie rușinați și încurcați cei ce îmi caută sufletul, să fie întorși cu spatele și încurcați cei ce doresc vătămarea mea!

³ Să fie întorși înapoi ca o recompensă a rușinii lor cei ce spun: Aha, aha!

⁴ Să se bucure toți cei ce te caută și să se veselească în tine și să spună continuu cei ce iubesc salvarea ta: Dumnezeu să fie preamărit.

⁵ Dar eu sunt sărac și nevoiaș, grăbește-te la mine, Dumnezeule, tu ajutorul meu și scăparea mea; DOAMNE, nu întârzia.

71

¹ În tine, DOAMNE, îmi pun încrederea, să nu fiu dat niciodată de rușine!

² Eliberează-mă în dreptatea ta și lasă-mă să scap, apleacă-ți urechea spre mine și salvează-mă.

³ Fii tu locuința mea tare, la care să alerg întotdeauna; ai dat poruncă să mă salvezi, căci tu ești stânca mea și fortăreața mea.

⁴ Eliberează-mă, Dumnezeul meu, din mâna celui stricat, din mâna omului nedrept și crud.

⁵ Căci tu ești speranța mea și încrederea mea Doamne Dumnezeule, din tinerețea mea.

⁶ Prin tine am fost sprijinit din pânțele, tu ești cel ce m-ai scos din adâncurile mamei mele; lauda mea va fi întotdeauna despre tine.

⁷ Sunt de minune pentru mulți; dar tu ești locul meu puternic de scăpare.

⁸ Toată ziua să se umple gura mea cu lauda ta și cu onoarea ta.

⁹ Nu mă lepăda în timpul bătrâneții; nu mă părăsi când puterea mea încetează.

¹⁰ Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea; și cei ce îmi pândesc sufletul se sfătuiesc împreună,

¹¹ Spunând: Dumnezeu l-a părăsit, persecutați-l și luați-l, căci nu este nimeni să îl elibereze.

¹² Dumnezeule, nu sta departe de mine; Dumnezeul meu, grăbește-te în ajutorul meu.

¹³ Să fie încurcați și mistuiți potrivnicii sufletului meu; să fie acoperiți cu ocară și dezonoare cei ce îmi caută vătămarea!

¹⁴ Dar voi spera continuu și îți voi aduce tot mai mult laudă.

¹⁵ Toată ziua gura mea va arăta dreptatea ta și salvarea ta, fiindcă nu știu numărul lor.

¹⁶ Voi merge în puterea Domnului DUMNEZEU, voi aminti despre dreptatea ta, doar a ta.

¹⁷ Dumnezeule, tu m-ai învățat din tinerețea mea și până acum am vestit lucrările tale minunate.

¹⁸ Acum de asemenea când sunt bătrân și încăruntit, Dumnezeu, nu mă părăsi; până când voi arăta tăria ta acestei generații și puterea ta fiecăruia ce vine.

¹⁹ Dreptatea ta, Dumnezeu, de asemenea este foarte înaltă, tu care ai făcut lucruri mărețe; Dumnezeu, cine este ca tine!

²⁰ Tu, care mi-ai arătat tulburări mari și aspre, îmi vei da viață din nou și mă vei scoate din nou din adâncurile pământului.

²¹ Îmi vei crește măreția și mă vei mângâia din toate părțile.

²² Eu te voi lăuda de asemenea cu psalterionul, adevărul tău, Dumnezeul meu, ție îți voi cânta cu harpa, Cel Sfânt al lui Israel.

²³ Buzele mele se vor bucura mult când îți cânt; și sufletul meu, pe care tu l-ai răscumpărat.

²⁴ Limba mea de asemenea va vorbi despre dreptatea ta cât este ziua de lungă, pentru că ei sunt încurcați, pentru că sunt dați de rușine, cei ce îmi caută vătămarea.

72

Un psalm pentru Solomon.

¹ Dă împăratului judecățile tale, Dumnezeu, și dreptatea ta fiului împăratului.

² El va judeca poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată.

³ Munții și dealurile mici vor aduce pace poporului, prin dreptate.

⁴ El va judeca pe săracii poporului, va salva pe copiii celui nevoiaș și va rupe în bucăți pe opresor.

⁵ Ei se vor teme de tine cât timp soarele și luna dăinuiește, din generație în generație.

⁶ El va coborî ca ploaia peste iarba cosită, ca ploile ce adapă pământul.

⁷ În zilele lui cel drept va înflori; și abundența de pace atât timp cât luna dăinuiește.

⁸ El va stăpâni de asemenea de la mare la mare și de la râu până la marginile pământului.

⁹ Cei ce locuiesc în pustie se vor pleca înaintea lui; și dușmanii lui vor linge țărâna.

¹⁰ Împărații din Tarsis și din insule vor aduce daruri, împărații din Seba și Saba vor oferi daruri.

¹¹ Da, toți împărații se vor prosterna înaintea lui, toate națiunile îl vor servi.

¹² Pentru că va elibera pe cel nevoiaș când strigă, pe cel sărac de asemenea și pe cel ce nu are ajutor.

¹³ Va cruța pe cel sărac și nevoiaș și va salva sufletele celor nevoiași.

¹⁴ Le va răscumpăra sufletul din înșelăciune și violență și prețios va fi sângele lor înaintea ochilor săi.

¹⁵ Și el va trăi și i se va da din aurul din Seba, rugăciune de asemenea va fi făcută pentru el neîncetat; și zilnic va fi el lăudat.

¹⁶ Va fi o mână plină de grâne pe pământ pe vârful munților; rodul lor se va legăna ca Libanul și cei din cetate vor înflori ca iarba pământului.

¹⁷ Numele lui va dăinui pentru totdeauna, numele lui va dăinui tot atât cât soarele; și oamenii vor fi binecuvântați în el, toate națiunile îl vor numi binecuvântat.

¹⁸ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care face doar lucruri minunate.

¹⁹ Și binecuvântat fie numele lui glorios pentru totdeauna și să fie umplut întreg pământul cu gloria lui. Amin și Amin.

²⁰ Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, s-au sfârșit.

73

Un psalm al lui Asaf.

¹ Cu adevărat Dumnezeu este bun cu Israel, cu cei cu inimă curată.

² Dar cât despre mine, picioarele mele aproape m-au lăsat, pașii mei aproape au alunecat.

³ Căci am fost invidios pe cei nebuni, când am văzut prosperitatea celor stricați.

⁴ Căci noi nu sunt legături în moartea lor, ci tăria lor este fermă.

⁵ Ei nu sunt în necaz ca alți oameni, nici nu sunt loviți cu plăgi ca alți oameni.

⁶ De aceea mândria îi înconjoară ca un lanț; violența îi acoperă ca o haină.

⁷ Ochii lor se bulbucă cu grăsime; au mai mult decât inima și-ar dori.

⁸ Sunt corupți și vorbesc stricat despre oprinare, vorbesc trufas.

⁹ Își înalță gura împotriva cerurilor și limba lor cutreieră pământul.

¹⁰ De aceea poporul lui se întoarce aici; și apele plinătății le sunt stoarse.

¹¹ Și ei spun: Cum știe Dumnezeu? Și este cunoaștere în cel Preaînalt?

¹² Iată, aceștia sunt neevlavioșii, care prosperă în lume; ei cresc în bogății.

¹³ Într-adevăr, mi-am curățat inima în zadar și mi-am spălat mâinile în nevinovăție.

¹⁴ Căci, cât era ziua de lungă am fost lovit cu plăgi și pedepsit în fiecare dimineață.

¹⁵ Dacă spun: Voi vorbi astfel; iată, aș ofensa generația copiilor tăi.

¹⁶ Când m-am gândit să înțeleg aceasta, a fost prea dureros pentru mine,

¹⁷ Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu: atunci am înțeles sfârșitul lor.

¹⁸ Cu siguranță i-ai pus în locuri alunecoase; i-ai trântit în nimicire.

¹⁹ Cum sunt ei duși la pustiire, ca într-o clipă! Sunt complet mistuiți cu terori.

²⁰ Ca un vis când cineva se trezește, astfel, Doamne, când te trezești, vei disprețui chipul lor.

²¹ Astfel inima mea a fost mâhnită și am fost înțepat în rărunchii mei.

²² Așa neghiob eram și ignorant; eram ca un dobitoc înaintea ta.

²³ Cu toate acestea sunt neîncetat cu tine; tu m-ai ținut de mâna mea dreaptă.

²⁴ Mă vei călăuzi cu sfatul tău și după aceea mă vei primi în glorie.

²⁵ Pe cine am eu în cer decât pe tine? Și afară de tine nu este nimeni pe pământ pe care să îl dolesc.

²⁶ Carnea mea și inima mea eșuează, dar Dumnezeu este tăria inimii mele și porția mea pentru totdeauna.

²⁷ Căci, iată, cei ce sunt departe de tine vor pieri; ai nimicit pe toți cei ce merg de la tine, curvind.

²⁸ Dar este bine pentru mine să mă apropiu de Dumnezeu; mi-am pus încrederea în Domnul DUMNEZEU, ca să vestesc toate lucrările tale.

74

Maschil al lui Asaf.

1 Dumnezeule, de ce ne-ai lepădat pentru totdeauna? De ce fumează mânia ta împotriva oilor pășunii tale?

2 Amintește-ți de adunarea ta, pe care ai cumpărat-o din vechime; toiagul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat; acest munte Sion, în care ai locuit.

3 Ridică-ți picioarele spre pustiirile eterne, spre tot ce dușmanul a lucrat cu răutate în sanctuar.

4 Dușmanii tăi răcesc în mijlocul adunărilor tale; și-au ridicat însemnele ca semne.

5 Un bărbat a fost faimos după cum a ridicat topoare peste copacii groși.

6 Dar acum ei zdrobesc lucrarea lui sculptată dintr-o dată, cu topoare și ciocane.

7 Au aruncat foc în sanctuarul tău, au spurcat, dărâmand la pământ locuința numelui tău.

8 Au spus în inimile lor: Să îi nimicim pe toți! Ei au ars toate sinagoglele lui Dumnezeu din țară.

9 Noi nu vedem semnele noastre, nu mai este niciun profet; nici nu este printre noi vreunul care știe până când.

10 Cât timp, Dumnezeule, va ocări potrivnicul? Va blasfemia dușmanul numele tău pentru totdeauna?

11 De ce îți retragi mâna, mâna ta dreaptă? Scoate-o din sânul tău.

12 Căci Dumnezeu este Împăratul meu din vechime, lucrând salvare în mijlocul pământului.

13 Ai despărțit marea prin țăria ta, ai zdrobit capetele dragonilor în ape.

14 Ai zdrobit în bucăți capetele leviatanului și l-ai dat să fie mâncare oamenilor ce locuiesc în pustie.

15 Ai despicat fântâna și potopul; ai secat râuri puternice.

16 Ziua este a ta, noaptea de asemenea este a ta; ai pregătit lumina și soarele.

17 Ai așezat toate granițele pământului, ai făcut vară și iarnă.

18 Amintește-ți că dușmanul a ocărât, DOAMNE, și că poporul prost a blasfemiat numele tău.

19 Nu da sufletul turturelei tale mulțimii celor stricați, nu uita adunarea săracilor tăi pentru totdeauna.

20 Respectă legământul, căci locurile întunecate ale pământului sunt pline de locuințele cruzimii.

21 Nu lăsa pe cel oprimat să se întoarcă rușinat; cel sărac și nevoiaș să laude numele tău.

22 Ridică-te, Dumnezeule, pledează în cauza ta; amintește-ți cum omul nebun te ocărăște zilnic.

23 Nu uita vocea dușmanilor tăi, tumultul aceluia ce se ridică împotriva ta crește continuu.

75

Mai marelui muzician, Altaschit, un psalm sau o cântare a lui Asaf.

1 Ție Dumnezeule, îți aducem mulțumiri, ție îți aducem mulțumiri; lucrările tale minunate vestesc că numele tău este aproape.

2 Când voi primi adunarea voi judeca cu integritate.

3 Pământul și toți locuitorii lui sunt topiți; eu susțin stâlpii lui. Selah.

4 Am spus celor nebuni: Nu lucrați nebunește; și celor stricați: Nu înălțați cornul;

5 Nu vă înălțați cornul pe înălțime, nu vorbiți cu un gât îndărătnic.

⁶ Căci înălțarea nu vine nici de la est, nici de la vest, nici de la sud.

⁷ Ci Dumnezeu este judecătorul; el coboară pe unul și înalță pe altul.

⁸ Căci în mâna DOMNULUI este un pahar și vinul este roșu; este plin de amestec și el toarnă din același; dar drojdiile lui, toți stricații pământului le vor storce și le vor bea.

⁹ Dar eu voi vesti pentru totdeauna; voi cânta laude Dumnezeului lui Iacob.

¹⁰ Toate coarnele celor stricați de asemenea le voi stârpi, dar coarnele celor dreți vor fi înălțate.

76

Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, un psalm sau o cântare a lui Asaf.

¹ Dumnezeu este cunoscut în Iuda, numele lui este mare în Israel.

² De asemenea în Salem este tabernacolul lui și locuința lui în Sion.

³ Acolo a rupt el săgețile arcului, scutul și sabia și bătaia. Selah.

⁴ Tu ești mai glorios și mai măreț decât munții de pradă.

⁵ Cei cu inima tare sunt prădați, și-au dormit somnul și niciunul din bărbații viteji nu și-a găsit mâinile.

⁶ La muștrarea ta, Dumnezeul lui Iacob, deopotrivă carul și calul sunt aruncați într-un somn de moarte.

⁷ Tu, chiar tu ești de temut și cine poate sta înaintea feței tale când ești mânios?

⁸ Ai făcut să se audă judecata din cer; pământul s-a temut și s-a liniștit,

⁹ Când Dumnezeu s-a ridicat la judecată ca să salveze pe toți cei blânzi ai pământului. Selah.

¹⁰ Cu siguranță furia omului te va lăuda; rămășița furiei o vei înfrâna.

¹¹ Promite și împlinește DOMNULUI Dumnezeul tău; toți cei din jurul lui să îi aducă daruri celui care ar trebui să fie temut.

¹² El va stârpi duhul prinților, el este înfricoșător pentru împărații pământului.

77

Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui Asaf.

¹ Am strigat către Dumnezeu cu vocea mea, către Dumnezeu cu vocea mea; și el a deschis urechea spre mine.

² În ziua tulburării mele am căutat pe Domnul, rana mea a curs neîncetat în noapte; sufletul meu a refuzat să fie mângâiat.

³ Mi-am amintit de Dumnezeu și am fost tulburat, m-am plâns și duhul meu a fost copleșit. Selah.

⁴ Tu îmi ții ochii veghind, sunt atât de tulburat încât nu pot vorbi.

⁵ Am luat aminte la zilele din vechime, anii timpurilor vechi.

⁶ Îmi amintesc cântarea mea în noapte, cuget în inima mea; și duhul meu a făcut o cercetare amănunțită.

⁷ Va lepăda Domnul pentru totdeauna? Și nu va mai fi el binevoitor?

⁸ A dispărut mila lui pentru totdeauna? Încetează promisiunea lui pentru totdeauna?

⁹ A uitat Dumnezeu să arate bunătate? A închis el în mânie îndurările sale blânde? Selah.

¹⁰ Și am spus: Aceasta este neputința mea; dar îmi voi aminti anii mâinii drepte a celui Preaînalt.

11 Îmi voi aminti lucrările DOMNULUI, cu siguranță îmi voi aminti minunile tale din vechime.

12 Voi medita de asemenea la toată lucrarea ta și voi vorbi despre facerile tale.

13 Calea ta, Dumnezeuule, este în sanctuar, cine este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru?

14 Tu ești Dumnezeul care face minuni, tu ți-ai vestit puterea printre popoare.

15 Cu brațul tău ți-ai răscumpărat poporul, fiii lui Iacob și Iosif. Selah.

16 Apele te-au văzut, Dumnezeuule, apele te-au văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au tulburat.

17 Norii au revărsat apă, cerurile au trimis un sunet; săgețile tale de asemenea au mers departe.

18 Vocea tunetului tău a fost în cer, fulgerele au luminat lumea, pământul a tremurat și s-a zguduit.

19 Calea ta este în mare și cărarea ta în apele mari și urmele pașilor tăi nu sunt cunoscute.

20 Ți-ai condus poporul ca pe o turmă prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

78

Maschil al lui Asaf.

1 Deschide urechea, poporul meu, la legea mea, aplecați-vă urechile la cuvintele gurii mele.

2 Îmi voi deschide gura în parabolă, voi rosti vorbe adânci din vechime,

3 Pe care noi le-am auzit și le-am cunoscut și pe care părinții noștri ni le-au spus.

4 Nu le vom ascunde de copiii lor, arătând generației care vine laudele DOMNULUI și puterea lui și lucrările lui minunate pe care le-a făcut.

5 Fiindcă el a întemeiat o mărturie în Iacob și a rânduit o lege în Israel, pe care a poruncit-o părinților noștri, ca ei să le vestească copiilor lor;

6 Ca generația care vine să le cunoască, chiar copiii care se vor naște; ei se vor ridica și le vor vesti copiilor lor;

7 Ca ei să își pună speranța în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci să țină poruncile lui,

8 Și să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățânată și răzvrătită, o generație care nu și-a îndreptat inima și al cărei duh nu a fost neclintit cu Dumnezeu.

9 Copiii lui Efraim, înarmați și purtând arcuși, au dat înapoi în ziua bătăliei.

10 Nu au ținut legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble în legea lui;

11 Și au uitat lucrările lui și minunile lui pe care li le-a arătat.

12 Lucruri minunate a făcut el înaintea părinților lor, în țara Egiptului, în câmpia Toanului.

13 A despărțit marea și i-a făcut să treacă prin ea; și a făcut apele să stea ca o movilă.

14 De asemenea în timpul zilei i-a condus cu un nor și toată noaptea cu o lumină a focului.

15 A despăcat stâncile în pustie și le-a dat să bea ca din marile adâncuri.

16 De asemenea a scos izvoare din stâncă și a făcut apele să curgă asemenea râurilor.

17 Iar ei au păcătuit încă și mai mult împotriva lui, provocându-l pe cel Preaînalt în pustie.

18 Și au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând carne pentru pofta lor.

19 Da, au vorbit împotriva lui Dumnezeu, au spus: Poate să întindă Dumnezeu o masă în pustie?

20 Iată, el a lovit stânca, astfel că apele au tășnit și izvoarele au inundat; poate el să dea și pâine? Poate face rost de carne pentru poporul său?

21 De aceea DOMNUL a auzit și s-a înfuriat, așa că un foc a fost aprins împotriva lui Iacob și mânie de asemenea s-a ridicat împotriva lui Israel,

22 Deoarece nu au crezut în Dumnezeu și nu s-au încrezut în salvarea lui,

23 Deși a poruncit norilor de deasupra și a deschis ușile cerului,

24 Și a plouat mană peste ei, pentru a mânca și le-a dat din grânele cerului.

25 Omul a mâncat mâncarea îngerilor, le-a trimis mâncare pe saturate.

26 El a făcut ca un vânt de est să bată în cer și prin puterea lui a adus vântul de sud.

27 De asemenea el a plouat carne peste ei ca țărâna și păsări cu pene ca nisipul mării.

28 Și le-a lăsat să cadă în mijlocul taberei lor, în jurul locuințelor lor.

29 Așa că au mâncat și au fost bine săturați, căci le-a dat după propria lor poftă;

30 Nu s-au abătut de la pofta lor. Dar pe când le era mâncarea încă în gură,

31 Furia lui Dumnezeu a venit peste ei și a ucis pe cei mai grași dintre ei și a doborât pe cei aleși ai lui Israel.

32 Totuși au mai păcătuit și nu au crezut, în ciuda lucrărilor lui minunate.

33 De aceea a mistuit zilele lor în deșertăciune și anii lor în tulburare.

34 Când i-a ucis, atunci l-au căutat și s-au întors și l-au căutat devreme pe Dumnezeu.

35 Și și-au amintit că Dumnezeu era stânca lor și Dumnezeul cel Preaînalt, răscumpărătorul lor.

36 Cu toate acestea l-au lingușit cu gura lor și l-au mințit cu limbile lor.

37 Pentru că inima lor nu era dreaptă cu el, nici nu au fost neclintiți în legământul lui.

38 Dar el, fiind plin de compasiune, le-a iertat nelegiuirea și nu i-a nimicit, da, de multe ori și-a întors mânia și nu și-a stârnit toată furia.

39 Căci și-a amintit că erau doar carne; un vânt care trece și nu se mai întoarce.

40 Cât de des l-au provocat în pustie și l-au mârșit în pustietate.

41 Da, s-au întors înapoi și au ispitit pe Dumnezeu și au limitat pe Sfântul lui Israel.

42 Nu și-au amintit de mâna lui, nici ziua când i-a eliberat de dușman.

43 Cum a făcut semnele lui în Egipt și minunile lui în câmpia Țoanului.

44 Și a prefăcut râurile lor în sânge; și potopurile lor, ca să nu le poată bea.

45 A trimis diferite feluri de muște printre ei, care i-au mâncat; și broaște, care i-au nimicit.

46 El a dat averea lor omidei și munca lor lăcustei.

47 Le-a distrus viile cu grindină și sicomorii lor cu brumă.

48 De asemenea pe vitele lor le-a dat grindinei și turmele lor trăsnetelor încine.

49 A aruncat asupra lor înverșunarea mâniei sale, furie și indignare și tulburare, trimițând îngeri răi printre ei.

50 A deschis o cale mâniei sale, nu a cruțat sufletul lor de la moarte, ci a dat viața lor ciumei.

⁵¹ Și a lovit pe toți întâii născuți în Egipt; măreția puterii lor în corturile lui Ham.

⁵² Dar pe poporul său l-a făcut să meargă înainte, ca oile, și i-a condus în pustie ca pe o turmă.

⁵³ Și i-a condus în siguranță, așa că nu s-au temut, ci marea a acoperit pe dușmanii lor.

⁵⁴ Și i-a adus la granița sanctuarului său, chiar la acest munte, pe care dreapta lui l-a cumpărat.

⁵⁵ De asemenea a alungat pe păgâni dinaintea lor și le-a împărțit cu frânghia o moștenire și a făcut ca triburile lui Israel să locuiască în corturile lor.

⁵⁶ Totuși au ispitit și au provocat pe Dumnezeu cel preaînalt și nu au ținut mărturiile lui.

⁵⁷ Ci s-au întors înapoi și s-au purtat necredincios ca părinții lor; s-au abătut asemenea unui arc înșelător.

⁵⁸ Fiindcă l-au provocat la mânie cu înălțimile lor și l-au împins la gelozie cu chipurile lor cioplite.

⁵⁹ Când Dumnezeu a auzit, s-a înfuriat, și a detestat foarte mult pe Israel.

⁶⁰ Așa că a părăsit tabernacolul din Șilo, cortul pe care l-a pus printre oameni.

⁶¹ Și i-a dat puterea în captivitate și gloria sa în mâna dușmanului.

⁶² De asemenea a dat pe poporul său sabiei; și s-a înfuriat pe moștenirea sa.

⁶³ Focul a mistuit pe tinerii lor; și tinerele lor nu au fost date în căsătorie.

⁶⁴ Preoții lor au căzut prin sabie; și văducele lor nu au bocit.

⁶⁵ Atunci Domnul s-a trezit ca unul din somn și ca un bărbat tare ce strigă din cauza vinului.

⁶⁶ Și a lovit pe dușmanii săi în părțile dinapoi; i-a pus într-o ocară eternă.

⁶⁷ Mai mult, a refuzat cortul lui Iosif și nu a ales tribul lui Efraim,

⁶⁸ Ci a ales tribul lui Iuda, muntele Sion pe care l-a iubit.

⁶⁹ Și și-a construit sanctuarul asemenea palatelor înalte, ca pământul pe care l-a întemeiat pentru totdeauna.

⁷⁰ A ales de asemenea pe David, servitorul lui, și l-a luat de la staulele oilor;

⁷¹ De la a urma oile care alăptau l-a adus să pască pe Iacob, poporul lui, și pe Israel, moștenirea lui.

⁷² Astfel i-a păscut conform cu integritatea inimii sale și i-a condus prin iscusința mâinilor sale.

79

Un psalm al lui Asaf.

¹ Dumnezeuule, păgânii au intrat în moștenirea ta; templul tău cel sfânt l-au pângărit; au făcut Ierusalimul ruine.

² Trupurile moarte ale servitorilor tăi le-au dat să fie hrană pentru păsările cerului, carnea sfinților tăi pentru fiarele pământului.

³ Le-au vărsat sângele ca apa în jurul Ierusalimului; și nu a fost nimeni să îi îngroape.

⁴ Noi am devenit de ocară pentru vecinii noștri, o batjocură și un lucru de râs pentru cei ce sunt împrejurul nostru.

⁵ Până când, DOAMNE? Vei fi mândros pentru totdeauna? Va arde gelozia ta ca un foc?

⁶ Revarsă-ți mânia peste păgânii ce nu te-au cunoscut și peste împărățiile ce nu au chemat numele tău.

⁷ Fiindcă au mâncat pe Iacob și i-au pustiit locuința.

⁸ Nu îți aminti împotriva noastră de nelegiuirile dinainte; să ne întâmpine degrabă îndurările tale blânde, căci suntem foarte înjosiți.

⁹ Ajută-ne, Dumnezeuul salvării noastre, pentru gloria numelui tău, și scapă-ne și îndepărtează păcatele noastre, pentru numele tău.

¹⁰ De ce să spună păgânii: Unde este Dumnezeuul lor? Să fie el cunoscut printre păgâni, înaintea ochilor noștri, prin răzbunarea sângelui vărsat al servitorilor tăi.

¹¹ Să ajungă geamătul prizonierului înaintea ta; conform măreției puterii tale păstrează pe cei ce sunt rânduiți să moară.

¹² Și întoarce vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor, ocară lor, cu care te-au ocărât, Doamne.

¹³ Așa că noi, poporul tău și oile pășunii tale, îți vom aduce mulțumiri pentru totdeauna, vom vesti lauda ta din generație în generație.

80

Mai marelui muzician ca și „Crinul Mărturiei”, Un psalm al lui Asaf.

¹ Deschide urechea Păstorul lui Israel, tu, care conduci pe Iosif ca pe o turmă; tu, care locuiești între heruvimi, strălucește!

² Stârnește-ți puterea înaintea lui Efraim și Benjamin și Manase și vino, salvează-ne.

³ Întoarce-ne, Dumnezeule, și fă să strălucească fața ta; și vom fi salvați.

⁴ DOAMNE Dumnezeuul oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău?

⁵ Tu îi hrănești cu pâinea lacrimilor; și din plin le dai lacrimi să bea.

⁶ Ne faci o ceartă pentru vecinii noștri și dușmanii noștri râd între ei.

⁷ Întoarce-ne din nou, Dumnezeuul oștirilor, și fă să strălucească fața ta și vom fi salvați.

⁸ Ai adus o viță din Egipt, ai alungat păgânii și ai sădit-o.

⁹ Ai pregătit un loc înaintea ei și ai făcut-o să prindă rădăcini adânci și a umplut țara.

¹⁰ Dealurile au fost acoperite cu umbra ei și crengile ei erau ca cedrii cei mari.

¹¹ Ea și-a trimis crengile până la mare și ramurile ei până la râu.

¹² De ce i-ai dărâmat îngrăditurile, astfel că toți care trec pe cale o smulg?

¹³ Mistrețul din pădure o pustiește, și fiara câmpului o mănâncă.

¹⁴ Te implorăm Dumnezeuul oștirilor, întoarce-te, privește din cer și vezi și cercetează această viță;

¹⁵ Și via pe care dreapta ta a sădit-o și ramura ce ai întărit-o pentru tine,

¹⁶ Este arsă cu foc, este retezată, ei pier la musturarea înfățișării tale.

¹⁷ Fie mâna ta peste omul dreptei tale, peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.

¹⁸ Astfel nu vom da înapoi de la tine; dă-ne viață și vom chema numele tău.

¹⁹ Întoarce-ne din nou, DOAMNE, Dumnezeuul oștirilor, fă să strălucească fața ta; și vom fi salvați.

81

Mai marelui muzician, pe o harpă ghită, un psalm al lui Asaf.

¹ Cântați tare lui Dumnezeu, țaria noastră; înălțați sunet de bucurie către Dumnezeuul lui Iacob.

² Înălțați un psalm și aduceți tamburina, plăcuta harpă cu psalterionul.

³ Sunați trâmbița la luna nouă, la timpul rânduit, în ziua solemnei noastre sărbători.

⁴ Căci acesta a fost un statut pentru Israel și o lege a Dumnezeului lui Iacob.

⁵ El a rânduit aceasta în Iosif ca mărturie, când a ieșit traversând țara Egiptului, unde eu am auzit o limbă pe care nu am înțeles-o.

⁶ Am îndepărtat povara de pe umărul său, mâinile lui au scăpat de coșuri.

⁷ Ai chemat în tulburare și te-am eliberat; ți-am răspuns în locul tainic al tunetului, te-am încercat la apele din Meriba. Selah.

⁸ Ascultă, poporul meu, și îți voi mărturisi; Israele, dacă îmi vei da ascultare,

⁹ Să nu fie niciun dumnezeu străin în tine; nici să nu te închini vreunui dumnezeu străin.

¹⁰ Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a adus din țara Egiptului, deschide-ți gura larg și o voi umple.

¹¹ Dar poporul meu a refuzat să dea ascultare vocii mele; și Israel m-a refuzat.

¹² Așa că i-am dat poftelor inimilor lor și au umblat în propriile lor sfaturi.

¹³ O, dacă poporul meu mi-ar fi dat ascultare și Israel ar fi umblat în căile mele!

¹⁴ Îndată aș fi supus pe dușmanii lor și mi-aș fi întors mâna împotriva potrivnicilor lor.

¹⁵ Cei ce îl urăsc pe DOMNUL i s-ar fi supus, iar timpul lor ar fi dăinuit pentru totdeauna.

¹⁶ El i-ar fi hrănit de asemenea cu grăsimea grâului, și te-aș fi săturat cu miere din stâncă.

82

Un psalm al lui Asaf.

¹ Dumnezeu stă în picioare în adunarea celor puternici; el judecă printre dumnezei.

² Până când veți judeca nedrept și veți părtini pe cei stricați? Selah.

³ Apărați pe sărac și pe cei fără tată, faceți dreptate celui nenorocit și nevoiaș.

⁴ Eliberați pe cel sărac și pe cel nevoiaș, scăpați-i din mâna celui stricat.

⁵ Ei nu știu, nici nu vor înțelege; umblă înainte în întuneric, toate fundațiile pământului sunt strămutate.

⁶ Eu am spus: Sunteți dumnezei; și toți sunteți fii ai celui Preaînalt.

⁷ Dar veți muri ca oameni și veți cădea ca unul dintre prinți.

⁸ Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, căci vei moșteni toate națiunile.

83

O cântare sau un psalm al lui Asaf.

¹ Nu păstra tăcere, Dumnezeule, nu tăcea și nu te liniști, Dumnezeule.

² Căci, iată, dușmanii tăi fac tumult și cei ce te urăsc au înălțat capul.

³ Au ținut sfat viclean împotriva poporului tău și s-au înțeles împotriva celor ascunși ai tăi.

⁴ Ei au spus: Veniți să îi stârpim din a fi o națiune, ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire.

⁵ Căci s-au înțeles împreună într-un singur acord, sunt aliați împotriva ta,

⁶ Corturile din Edom și ismaeliții; din Moab și hagarenii;

⁷ Ghebal și Amon și Amalec; filistenii cu locuitorii Tirului;

- 8 Așur de asemenea li s-a alăturat, au dat ajutor copiilor lui Lot. Selah.
 9 Fă-le ca madianiților; ca lui Sisera, ca lui Iabin, la pâraul din Chison,
 10 Care au pierit la Endor, au devenit ca balega pentru pământ.
 11 Fă-i pe nobilii lor ca pe Oreb și ca pe Zeeb, da, pe toți prinții lor ca pe Zebah și ca pe Ţalmuna,
 12 Care au spus: Să luăm în stăpânire casele lui Dumnezeu.
 13 Dumnezeuul meu, fă-i ca o roată; ca paiele înaintea vântului.
 14 Așa cum focul arde o pădure și așa cum flacăra aprinde munții,
 15 Așa să îi persecuți cu furtuna ta și să îi înspăimânți cu vijelia ta.
 16 Umple fețele lor cu rușine, ca să caute numele tău, DOAMNE.
 17 Să fie încurcați și tulburați pentru totdeauna; da, să fie dați de rușine și să piară,
 18 Ca să știe că tu, singurul al cărui nume este IEHOVA, ești cel preaînalt peste tot pământul.

84

Mai marelui muzician pe o harpă ghită, un psalm pentru fiii lui Core.

- 1 Cât de iubite sunt tabernacolele tale, DOAMNE al oștirilor!
 2 Sufletul meu tânjește, da, chiar leșină după curțile DOMNULUI, inima mea și carnea mea strigă după Dumnezeuul cel viu.
 3 Da, vrabia și-a găsit o casă și rândunica un cuib pentru ea, unde să își culce puii; Ah! altarele tale, DOAMNE al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.
 4 Binecuvântați sunt cei ce locuiesc în casa ta, ei te vor lăuda fără încetare. Selah.
 5 Binecuvântat este omul a cărui tărie este în tine; în inima lor, căile sunt croite.
 6 Trecând prin valea Baca, ei o prefac în fântână; ploile de asemenea umplu iazurile.
 7 Ei merg din tărie în tărie, toți se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion.
 8 DOAMNE Dumnezeuul oștirilor, ascultă rugăciunea mea, deschide urechea, Dumnezeuul lui Iacob. Selah.
 9 Dumnezeule, scutul nostru, privește, și uită-te la fața unsului tău.
 10 Căci o zi în curțile tale este mai bună decât o mie. Mai bine să fiu ușier în casa Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile stricăciunii.
 11 Căci DOMNUL Dumnezeu este un soare și un scut; DOMNUL va da har și glorie, nu va opri niciun bine celor ce umblă cu integritate.
 12 DOAMNE al oștirilor, binecuvântat este omul care se încrede în tine.

85

Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core.

- 1 DOAMNE, tu ai fost binevoitor cu țara ta, ai adus înapoi pe captivii lui Iacob.
 2 Ai iertat nelegiuirea poporului tău, ai acoperit tot păcatul lor. Selah.
 3 Ți-ai abătut toată furia, te-ai întors de la înverșunarea mâniei tale.
 4 Întoarce-ne, Dumnezeuul salvării noastre, și fă să înceteze mânia ta față de noi.
 5 Te vei mânia pe noi pentru totdeauna? Îți vei prelungi mânia din generație în generație?
 6 Nu ne vei înviora din nou, ca poporul tău să se bucure în tine?
 7 Arată-ne mila ta, DOAMNE, și dă-ne salvarea ta.

⁸ Voi asculta ce va vorbi Dumnezeu DOMNUL, căci va vorbi pace poporului său și sfinților săi, dar nu îi lăsa să se întoarcă din nou la nebulie.

⁹ Cu siguranță salvarea lui este aproape de cei ce se tem de el, ca gloria să locuiască în țara noastră.

¹⁰ Mila și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea s-au sărutat.

¹¹ Adevărul va țâșni din pământ și dreptatea va privi din cer.

¹² Da, DOMNUL va da ce este bun; și țara noastră își va da venitul.

¹³ Dreptatea va merge înaintea lui; și ne va așeza pe calea pașilor săi.

86

O rugăciune a lui David.

¹ Apleacă-ți urechea, DOAMNE, ascultă-mă, căci sunt sărac și nevoiaș.

² Păstrează-mi sufletul, pentru că sunt sfânt, tu, Dumnezeul meu, salvează pe servitorul tău care se încrede în tine.

³ Fii milostiv cu mine, Doamne, căci zilnic strig către tine.

⁴ Bucură sufletul servitorului tău, fiindcă spre tine, Doamne, îmi înalț sufletul.

⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și gata să ierți și plin de milă pentru toți cei ce te cheamă.

⁶ Deschide urechea, DOAMNE, la rugăciunea mea; și dă atenție vocii cererilor mele.

⁷ În ziua tulburării mele te voi chema, fiindcă tu îmi vei răspunde.

⁸ Printre dumnezei nu este niciunul ca tine, Doamne; nici nu sunt lucrări ca lucrările tale.

⁹ Toate națiunile făcute de tine vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele tău.

¹⁰ Căci tu ești mare și faci lucruri minunate, tu singur ești Dumnezeu.

¹¹ Învață-mă calea ta, DOAMNE, și voi umbla în adevărul tău; fă-mi inima neîmpărțită pentru a se teme de numele tău.

¹² Te voi lăuda cu toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi glorifica numele tău pentru totdeauna.

¹³ Căci mare este mila ta către mine; și mi-ai eliberat sufletul din cel mai de jos iad.

¹⁴ Cei mândri s-au ridicat împotriva mea, Dumnezeule, și adunările celor violenți mi-au căutat sufletul; iar ei nu te-au pus înaintea lor.

¹⁵ Dar tu, Doamne, ești un Dumnezeu cu har și plin de compasiune, îndelung răbdător și abundent în milă și adevăr.

¹⁶ Întoarce-te spre mine și ai milă de mine; dă puterea ta servitorului tău și salvează pe fiul roabei tale.

¹⁷ Arată-mi un semn spre bine, ca să îl vadă cei ce mă urăsc și să fie rușinați, pentru că tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

87

Un psalm sau o cântare pentru fiii lui Core.

¹ Temelia lui este în munții sfinți.

² DOMNUL iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacob.

³ Lucruri glorioase sunt vorbite despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Selah.

⁴ Voi aminti despre Rahab și Babilon celor ce mă cunosc, iată, Filistia și Tirul, cu Etiopia; acesta s-a născut acolo.

⁵ Și despre Sion se va spune: Acesta și acela s-a născut în ea, și însuși cel preaînalt o va întemeia.

⁶ DOMNUL va număra, când va înscrie poporul, că acesta s-a născut acolo. Selah.

⁷ Tot așa cântăreții și instrumentiștii vor fi acolo, toate izvoarele mele sunt în tine.

88

O cântare sau un psalm pentru fiii lui Core, mai marelui muzician, „Mahalat Leanot”, Maschil al lui Heman ezrahitul.

¹ DOAMNE Dumnezeu salvării mele, am strigat zi și noapte înaintea ta,

² Să ajungă rugăciunea mea înaintea ta, apleacă-ți urechea la strigătul meu,

³ Fiindcă sufletul meu este plin de tulburări și viața mea se apropie de mormânt.

⁴ Sunt socotit cu cei ce coboară în groapă, sunt ca un om fără putere,

⁵ Liber printre morți, asemenea celor întinși în mormânt, de care nu îți mai amintești, iar ei sunt stârpiți de mâna ta.

⁶ M-ai pus în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri.

⁷ Furia ta apasă greu peste mine, și tu m-ai chinuit cu toate valurile tale. Selah.

⁸ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de mine; m-ai făcut urâciune pentru ei, sunt închis și nu pot ieși.

⁹ Ochiul meu jelește din cauza nenorocirii, DOAMNE, te-am chemat zilnic, mi-am întins mâinile spre tine.

¹⁰ Vei arăta tu minuni celor morți? Se vor ridica morții să te laude? Selah.

¹¹ Va fi bunătața ta iubitoare vestită în mormânt? Sau credințioșia ta în nimicire?

¹² Vor fi minunile tale cunoscute în întuneric și dreptatea ta în țara uitării?

¹³ Dar spre tine am strigat eu, DOAMNE; și dimineața rugăciunea mea te va întâmpina.

¹⁴ DOAMNE, de ce îmi lepezi tu sufletul? De ce îți ascunzi fața de la mine?

¹⁵ Eu sunt nenorocit și gata să mor din tinerețe, în timp ce sufăr teroriile tale sunt buimăcit.

¹⁶ Furia ta înverșunată trece peste mine; spaimile tale m-au stârpit.

¹⁷ Au venit în jurul meu zilnic ca apa; m-au încercuit împreună.

¹⁸ Pe iubit și pe prieten l-ai îndepărtat de mine și pe cunoscuții mei în întuneric.

89

Maschil al lui Etan ezrahitul.

¹ Voi cânta îndurările DOMNULUI pentru totdeauna, din generație în generație voi face cunoscută credințioșia ta cu gura mea.

² Căci am spus: Mila va fi zidită pentru totdeauna, credințioșia ta o vei întemeia chiar în ceruri.

³ Am făcut legământ cu alesul meu, i-am jurat lui David, servitorul meu,

⁴ Sămânța ta o voi întemeia pentru totdeauna și îți voi zidi tronul din generație în generație. Selah.

⁵ Și cerurile vor lăuda minunile tale, DOAMNE, credințioșia ta de asemenea în adunarea sfinților.

⁶ Pentru că cine din cer poate fi comparat cu DOMNUL? Cine dintre fiii celor tari poate fi asemănat cu DOMNUL?

7 Dumnezeu este foarte de temut în adunarea sfinților și respectat de toți cei din jurul lui.

8 DOAMNE Dumnezeul oștirilor, cine este DOMN puternic asemenea ție? Sau cine este asemenea credincioșiei tale dimprejurul tău?

9 Tu stăpânești furia mării, când valurile ei se ridică, tu le liniștești.

10 Ai rupt Rahabul în bucăți, ca pe unul care este ucis; ai împrăștiat pe dușmanii tăi cu brațul tău puternic.

11 Cerurile sunt ale tale, pământul de asemenea este al tău, cât despre lume și plinătatea ei, tu le-ai fondat.

12 Nordul și sudul, tu le-ai creat, Taborul și Hermonul se vor bucura în numele tău.

13 Tu ai un braț tare, puternică este mâna ta și înaltă este dreapta ta.

14 Dreptatea și judecata sunt locuința tronului tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.

15 Bindecuvântat este poporul care cunoaște sunetul bucuriei, ei vor umbla, DOAMNE, în lumina înfățișării tale.

16 În numele tău se vor bucura toată ziua și în dreptatea ta vor fi înălțați.

17 Căci tu ești gloria puterii lor și în favoarea ta cornul nostru va fi înălțat.

18 Pentru că DOMNUL este apărarea noastră; și Sfântul lui Israel este al nostru împărat.

19 Atunci ai vorbit în viziune sfântului tău și ai spus: Am fost ajutor unuia tare; am înălțat pe unul ales din popor.

20 Am găsit pe David, servitorul meu; cu untdelemnul meu sfânt l-am uns,

21 El, cu care mâna mea va fi întemeiată, brațul meu de asemenea îl va întări.

22 Dușmanul nu va stoarce de la el, nici fiul stricăciunii nu îl va chinui.

23 Și voi înfrânge pe dușmanii lui înaintea feței sale și voi lovi cu plăgi pe cei ce îl urăsc.

24 Dar credinșia mea și mila mea vor fi cu el și în numele meu va fi cornul lui înălțat.

25 Voi pune mâna lui de asemenea în mare și mâna lui dreaptă în râuri.

26 El va striga către mine: Tu ești tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca salvării mele.

27 Eu, de asemenea, îl voi face întâiul meu născut și mai înalt decât împărații pământului.

28 Mila mea o voi păstra pentru el pentru totdeauna, și legământul meu va fi neclintit cu el.

29 Sămânța lui de asemenea o voi face să continue întotdeauna și tronul lui precum zilele cerurilor.

30 Dacă copiii lui părăsesc legea mea și nu umblă în judecățile mele,

31 Dacă strică statutele mele și nu țin poruncile mele,

32 Atunci voi pedepsi fărădelegea lor cu nuiaua și nelegiuirea lor cu lovituri.

33 Cu toate acestea bunătatea mea iubitoare nu mi-o voi retrage cu totul de la el, nici nu voi permite să eșueze credinșia mea.

34 Nu voi rupe legământul meu, nici nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele mele.

35 O dată am jurat prin sfințenia mea că nu voi minți pe David.

36 Sămânța lui va dăinui pentru totdeauna și tronul lui, ca soarele, înaintea mea.

37 Ca luna va fi întemeiat pentru totdeauna și ca un martor credincios în ceruri. Selah.

- 38 Dar tu ai lepădat și ai detestat, te-ai înfuriat pe unsul tău.
39 Ai anulat legământul servitorului tău, i-ai întinat coroana, aruncând-o la pământ.
40 Ai dărâmat toate gardurile lui; ai adus întăriturile lui la ruină.
41 Toți cei ce trec pe lângă cale îl pradă, el este o ocară pentru vecinii lui.
42 Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui; ai făcut pe toți dușmanii lui să se bucure.
43 Tu, de asemenea, ai întors tășul sabiei lui și nu l-ai susținut în bătălie.
44 Ai făcut să înceteze gloria lui și ai aruncat tronul lui la pământ.
45 Ai scurtat zilele tinereții sale, l-ai acoperit cu rușine. Selah.
46 Până când, DOAMNE? Te vei ascunde pentru totdeauna? Va arde furia ta ca un foc?
47 Amintește-ți ce scurt este timpul meu. Oare în zadar ai făcut pe toți fiii oamenilor?
48 Ce om trăiește și nu va vedea moartea? Își va elibera el sufletul din mâna mormântului? Selah.
49 Doamne, unde sunt bunătățile tale iubitoare de mai înainte, pe care le-ai jurat lui David în adevărul tău?
50 Amintește-ți, Doamne, ocara servitorilor tăi; că port în sânul meu ocara tuturor oamenilor tari;
51 Ocara cu care dușmanii tăi au ocărât, DOAMNE; cu care au ocărât pașii unsului tău.
52 Binecuvântat fie DOMNUL pentru totdeauna. Amin și Amin.

90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

- 1 Doamne, ai fost locuința noastră în toate generațiile.
2 Înainte ca munții să se nască, sau chiar înainte să fi format pământul și lumea, chiar din veșnicie în veșnicie, tu ești Dumnezeu.
3 Tu întorci pe om la nimicire și spui: Întoarceți-vă, copiii oamenilor.
4 Căci o mie de ani în ochii tăi sunt ca ziua de ieri care a trecut, și ca o gardă în noapte.
5 Îi porți precum cu un potop; ei sunt ca un somn, dimineța sunt ca iarba care crește;
6 Dimineța, înflorește și crește; seara este tăiată, și se ofilește.
7 Căci suntem mistuiți prin mânia ta și prin furia ta suntem tulburați.
8 Ai pus neleguirile noastre înaintea ta, păcatele noastre tainice în lumina înfățișării tale.
9 Căci toate zilele noastre sunt duse în furia ta, ne petrecem anii ca o poveste spusă.
10 Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; și dacă din cauza puterii ar fi optzeci de ani, totuși puterea lor este muncă și întristare, căci trece repede și noi zburăm.
11 Cine cunoaște puterea mâniei tale? Potrivit cu temerea de tine, așa este furia ta.
12 De aceea învață-ne să ne numărăm zilele, ca să ne dedicăm inimile la înțelepciune.
13 Întoarce-te, DOAMNE, până când? Și pocăiește-te referitor la servitorii tăi.
14 Satură-ne la revărsatul zorilor cu mila ta, ca să ne bucurăm și să ne veselim toate zilele noastre.

¹⁵ Veseleşte-ne tot atât câte zile ne-ai chinuit și câți ani am văzut răul.

¹⁶ Să se arate lucrarea ta servitorilor tăi și gloria ta copiilor lor.

¹⁷ Și să fie asupra noastră frumusețea DOMNULUI Dumnezeuul nostru și întemeiază lucrarea mâinilor noastre asupra noastră; da, lucrarea mâinilor noastre, întemeiaz-o.

91

¹ Cel ce locuiește în locul tainic al celui Preaînalt va trăi la umbra celui Atotputernic.

² Voi spune despre DOMNUL: El este locul meu de scăpare și fortăreața mea, Dumnezeuul meu; în el mă voi încrede.

³ Cu adevărat el te va elibera din lațul păsărarului și din ciuma vătămătoare.

⁴ El te va acoperi cu penele sale și sub aripile lui te vei adăposti, adevărul lui îți va fi scut și platoșă.

⁵ Nu te vei înspăimânta de teroarea din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua.

⁶ Nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de distrugerea care pustiește la amiază.

⁷ O mie vor cădea lângă tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

⁸ Doar vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplata celor stricați.

⁹ Deoarece l-ai făcut pe DOMNUL locuința ta, pe cel Preaînalt, locul tău de scăpare,

¹⁰ Nu ți se va întâmpla nimic rău, nici plagă nu se va apropia de locuința ta.

¹¹ Pentru că el va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te păzească în toate căile tale.

¹² Ei pe mâini te vor purta, ca să nu îți lovești piciorul de vreo piatră.

¹³ Vei călca pe leu și viperă, pe leul tânăr și pe dragon îi vei călca în picioare.

¹⁴ Pentru că și-a pus dragostea în mine, de aceea îl voi scăpa, îl voi așeza în înalt, deoarece a cunoscut numele meu.

¹⁵ Mă va chema și îi voi răspunde, voi fi cu el în tulburare; îl voi elibera și îl voi onora.

¹⁶ Cu viață lungă îl voi sătura și îi voi arăta salvarea mea.

92

Un psalm sau o cântare pentru ziua de sabat.

¹ Este un lucru bun să aduci mulțumiri DOMNULUI și să cânti laude numelui tău, cel Preaînalt,

² Să se arate bunătatea ta iubitoare dimineața și credincioșia ta în fiecare noapte;

³ Pe un instrument cu zece coarde și pe psalterion, pe harpa cu sunet solemn.

⁴ Pentru că tu, DOAMNE, m-ai înveselit prin lucrarea ta, voi triumfa în lucrările mâinilor tale.

⁵ DOAMNE, cât de mari sunt lucrările tale! Și gândurile tale sunt foarte adânci.

⁶ Un om neghiob nu știe; niciun prost nu înțelege aceasta.

⁷ Când cel stricat răsare ca iarba și când toți lucrătorii nelegiuirii înfloresc, este pentru a fi nimiciti pentru totdeauna,

⁸ Dar tu, DOAMNE, ești cel mai înalt pentru totdeauna.

⁹ Căci, iată, dușmanii tăi, DOAMNE, căci, iată, dușmanii tăi vor pieri; toți lucrătorii nelegiurii vor fi împrăștiați.

¹⁰ Dar tu vei înălța cornul meu ca al unicornului, voi fi uns cu untdelemn proaspăt.

¹¹ Ochiul meu de asemenea va vedea dorința mea împlinită asupra dușmanilor mei și urechile mele vor auzi dorința mea împlinită asupra celor stricați ce se ridică împotriva mea.

¹² Cel drept va înflori ca palmierul, va crește ca un cedru în Liban.

¹³ Cei sădiți în casa DOMNULUI vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.

¹⁴ Ei vor aduce rod și la bătrânețe; vor fi grași și înfloritori;

¹⁵ Ca să arate că DOMNUL este integru; el este stânca mea și nu este nedreptate în el.

93

¹ DOMNUL domnește, el este îmbrăcat cu maiestate; DOMNUL este îmbrăcat cu putere, cu care s-a încins el însuși; lumea de asemenea este întemeiată, ca să nu fie mișcată.

² Tronul tău este întemeiat din vechime, tu ești din eternitate.

³ Potopurile au înălțat, DOAMNE, potopurile și-au înălțat vocile; potopurile își înalță valurile.

⁴ DOMNUL, în înalt, este mai puternic decât zgomotul multor ape, da, decât puternicele valuri ale mării.

⁵ Mărturiile tale sunt cu totul sigure, sfințenie se cuvine casei tale, DOAMNE, pentru totdeauna.

94

¹ DOAMNE Dumnezeu, căruia răzbunarea îi aparține; Dumnezeule, căruia răzbunarea îi aparține, arată-te.

² Înălță-te, tu judecător al pământului, întoarce o răsplată celui mândru.

³ DOAMNE, până când cei răi, până când cei stricați vor triumfa?

⁴ Până când vor rosti și vor vorbi lucruri grele? Și toți lucrătorii nelegiurii se vor fâli?

⁵ Ei rup în bucăți poporul tău, DOAMNE, și nenorocesc moștenirea ta.

⁶ Eiucid văduva și străinul și ucid pe cei fără tată.

⁷ Totuși ei spun: DOMNUL nu va vedea, nici Dumnezeul lui Iacob nu va lua aminte.

⁸ Înțelegeți, voi neghiobilor printre oameni și proștilor, când veți fi înțelepți?

⁹ Cel ce a sădit urechea, nu va auzi? Cel ce a format ochiul, nu va vedea?

¹⁰ Cel ce pedepsește păgânii, nu va corecta? Cel ce învață pe om cunoaștere, nu va cunoaște?

¹¹ DOMNUL cunoaște gândurile omului, că ele sunt deșertăciune.

¹² Binecuvântat este omul pe care tu îl disciplinezi, DOAMNE, și îl înveți din legea ta;

¹³ Ca să îi dai odihnă de la zilele de restriște, până ce groapa va fi săpată pentru cel stricat.

¹⁴ Căci DOMNUL nu va lepăda pe poporul său, nici nu va părăsi moștenirea sa.

¹⁵ Ci judecată se va întoarce la dreptate și toți cei integri în inimă o vor urma.

¹⁶ Cine se va ridica pentru mine împotriva făcătorilor de rău? Sau cine va sta în picioare pentru mine împotriva lucrătorilor nelegiurii?

17 De nu ar fi fost DOMNUL ajutorul meu, sufletul meu aproape că ar fi locuit în tăcere.

18 Când am spus: Piciorul meu alunecă; mila ta, DOAMNE, m-a susținut.

19 În mulțimea gândurilor mele dinăuntru, mângâierile tale îmi desfată sufletul.

20 Va avea tronul nelegiurii părășie cu tine, care urzește ticăloșie printr-o lege?

21 Ei se adună împreună împotriva sufletului celui drept și condamnă sângele nevinovat.

22 Dar DOMNUL este apărarea mea; și Dumnezeu meu este stânca locului meu de scăpare.

23 Și el va aduce peste ei propria lor nelegiuire și îi va stârpi în propria lor stricăciune; da, DOMNUL Dumnezeu nostru îi va stârpi.

95

1 Veniți să cântăm DOMNULUI, să înălțăm sunet de bucurie stâncii salvării noastre.

2 Să venim înaintea lui cu mulțumire și să îi înălțăm sunet de bucurie cu psalmi.

3 Căci DOMNUL este un Dumnezeu mare și un Împărat mare deasupra tuturor dumnezeilor.

4 În mâna lui sunt adâncurile pământului; puterea dealurilor este de asemenea a lui.

5 Marea este a lui și el a făcut-o, și mâinile lui au format uscatul.

6 Veniți să ne închinăm și să ne prosternăm, să îngenunchem înaintea DOMNULUI, făcătorul nostru.

7 Pentru că el este Dumnezeu nostru; și noi suntem poporul pășunii sale și oile mâinii sale. Astăzi dacă îi veți auzi vocea,

8 Nu vă împietriți inimile, ca în provocare și ca în ziua ispitirii în pustie,

9 Când părinții voștri m-au ispitit, m-au încercat și au văzut lucrarea mea.

10 Patruzeci de ani această generație m-a mâhnit și am spus: Acesta este un popor care se rătăcește în inima lor și nu au cunoscut căile mele.

11 Lor le-am jurat în furia mea că nu vor intra în odihna mea.

96

1 Cântați DOMNULUI o cântare nouă, cântați DOMNULUI, tot pământul.

2 Cântați DOMNULUI, binecuvântați numele lui; arătați salvarea lui zi de zi.

3 Vestiți gloria lui printre păgâni, minunile lui printre toate popoarele.

4 Pentru că DOMNUL este mare și demn de a fi mult lăudat, el este de temut deasupra tuturor dumnezeilor.

5 Căci toți dumnezeii națiunilor sunt idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile.

6 Onoare și maiestate sunt înaintea lui, putere și frumusețe sunt în sanctuarul său.

7 Dați DOMNULUI, voi familii de popoare, dați DOMNULUI glorie și putere.

8 Dați DOMNULUI gloria datorată numelui său, aduceți ofrandă și veniți în curțile lui.

9 O, închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei, temeți-vă înaintea lui, tot pământul.

10 Spuneți printre păgâni că DOMNUL domnește, lumea de asemenea va fi întemeiată astfel că nu va fi clătinată, el va judeca poporul cu dreptate.

11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul; să urle marea și plinătatea ei.

12 Să se bucure câmpul și tot ce este în el, atunci toți copacii pădurii se vor bucura,

13 Înaintea DOMNULUI, căci el vine, căci el vine să judece pământul, el va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu adevărul său.

97

1 DOMNUL domnește; să se bucure pământul; să se veselească mulțimea insulelor.

2 Nori și întuneric sunt de jur împrejurul lui, dreptate și judecată sunt locuința tronului său.

3 Un foc merge înaintea lui și arde pe dușmanii lui de jur împrejur.

4 Fulgerele lui au luminat lumea, pământul a văzut și a tremurat.

5 Dealurile s-au topit ca ceara în prezența DOMNULUI, în prezența Domnului întregului pământ.

6 Cerurile vestesc dreptatea lui și toate popoarele văd gloria sa.

7 Încurcați fie toți cei ce servesc chipurilor cioplite, cei ce se fălesc cu idoli, închinați-vă lui, voi, toți dumnezeii.

8 Sionul a auzit și s-a veselit; și fiicele lui Iuda s-au bucurat pentru judecățile tale, DOAMNE.

9 Pentru că tu, DOAMNE, ești înalt deasupra întregului pământ, tu ești înălțat mult deasupra tuturor dumnezeilor.

10 Voi, care iubiți pe DOMNUL, urâți răul; el păstrează sufletele sfinților săi; îi eliberează din mâna celor stricați.

11 Lumină este semănată pentru cel drept și veselie pentru cel integru în inimă.

12 Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei drepecți, și aduceți mulțumire la amintirea sfințeniei sale.

98

Un psalm.

1 Cântați DOMNULUI o cântare nouă, căci a făcut lucruri minunate, dreapta sa și brațul său sfânt, i-au adus victoria.

2 DOMNUL a făcut cunoscută salvarea sa, dreptatea lui a arătat-o pe față înaintea ochilor păgânilor.

3 Și-a amintit mila sa și adevărul său față de casa lui Israel, toate marginile pământului au văzut salvarea Dumnezeului nostru.

4 Înălțați sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul, înălțați sunet tare și bucurați-vă și cântați laudă.

5 Cântați DOMNULUI cu harpa, cu harpa și cu vocea unui psalm.

6 Cu trâmbițe și sunet de corn înălțați sunet de bucurie înaintea DOMNULUI, Împăratul.

7 Să urle marea și plinătatea ei, lumea și locuitorii ei.

8 Să bată din palme potopurile, să cânte de bucurie munții împreună

9 Înaintea DOMNULUI, căci el vine să judece pământul, cu dreptate va judeca el lumea și popoarele cu echitate.

99

¹ DOMNUL domnește; să tremure popoarele; el șade între heruvimi; să se cutremure pământul.

² DOMNUL este mare în Sion; și el este înalt deasupra tuturor popoarelor.

³ Să laude ei numele tău mare și înfricoșător, căci el este sfânt.

⁴ Puterea împăratului de asemenea iubește judecata; tu întemeiezi echitate, faci judecată și dreptate în Iacob.

⁵ Înălțați pe DOMNUL Dumnezeuul nostru și închinați-vă înaintea sprijinului piciorului său, căci el este sfânt.

⁶ Moise și Aaron printre preoții lui și Samuel printre cei ce cheamă numele lui; ei au chemat pe DOMNUL și el le-a răspuns.

⁷ Le-a vorbit într-un stâlp de nor; ei au ținut mărturiile lui și rânduiala pe care le-a dat-o.

⁸ Tu le-ai răspuns, DOAMNE Dumnezeuul nostru, ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător, deși te-ai răzbunat asupra faptelor lor.

⁹ Înălțați pe DOMNUL Dumnezeuul nostru și închinați-vă la muntele său sfânt, căci DOMNUL Dumnezeuul nostru este sfânt.

100

Un psalm de laudă.

¹ Înălțați sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul.

² Serviți DOMNULUI cu veselie, veniți cu cântare înaintea prezenței lui.

³ Să știți că el, DOMNUL, este Dumnezeu; el este cel ce ne-a făcut și nu noi înșine; suntem poporul său și oile pășunii sale.

⁴ Intrați pe porțile lui cu mulțumire și în curțile lui cu laudă, mulțumiți-i și binecuvântați-i numele.

⁵ Pentru că DOMNUL este bun; mila lui este veșnică; și adevărul lui dăinuiește din generație în generație.

101

Un psalm al lui David.

¹ Despre milă și judecată voi cânta; ție, DOAMNE, îți voi cânta.

² Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale desăvârșită. Când vei veni la mine? Voi umbla înăuntrul casei mele cu o inimă desăvârșită.

³ Nu voi pune niciun lucru stricat înaintea ochilor mei, urăsc lucrarea celor ce se abat; ea nu se va lipi de mine.

⁴ O inimă perversă se va depărta de la mine, nu voi cunoaște o persoană stricată.

⁵ Pe oricine defăimează pe ascuns pe aproapele său îl voi stârpi, pe cel ce are o privire trufașă și o inimă mândră nu îl voi suferi.

⁶ Ochii mei vor fi peste cei credincioși din țară, ca să locuiască cu mine; cel ce umblă pe o cale desăvârșită, acela mă va servi.

⁷ Cel ce lucrează înșelăciune nu va locui înăuntrul casei mele, cel ce spune minciuni nu va rămâne înaintea ochilor mei.

⁸ La revărsatul zorilor voi nimici pe toți stricații din țară, ca să stârpesc pe toți înfăptuitorii stricații din cetatea DOMNULUI.

102

O rugăciune a celui nenorocit, când este copleșit și își revărsă plângerea înaintea DOMNULUI.

- ¹ Ascultă-mi rugăciunea, DOAMNE, și să ajungă strigătul meu până la tine.
- ² Nu îți ascunde fața de la mine în ziua tulburării; apleacă-ți urechea spre mine, în ziua când chem, răspunde-mi repede.
- ³ Căci zilele mele sunt mistuite ca fumul și oasele mele sunt arse ca un tăciune.
- ⁴ Inima mea este lovită și uscată precum iarba, încât uit să îmi mănânc pâinea.
- ⁵ Din cauza vocii geamătului meu oasele mi se lipsesc de pielea mea.
- ⁶ Sunt ca un pelican în pustie, sunt ca o bufniță a deșertului.
- ⁷ Veghez și sunt ca o vrabie singură pe acoperișul casei.
- ⁸ Dușmanii mei mă ocărăsc toată ziua; și cei furioși pe mine jură împotriva mea.
- ⁹ Căci am mâncat cenușa ca pâinea și mi-am amestecat băutura cu plâns,
- ¹⁰ Din cauza indignării tale și a furiei tale, căci tu m-ai ridicat și m-ai aruncat jos.
- ¹¹ Zilele mele sunt ca o umbră care se lungește; și eu sunt uscat precum iarba.
- ¹² Dar tu, DOAMNE, vei dăinui pentru totdeauna; și amintirea ta din generație în generație.
- ¹³ Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion, căci a venit timpul să îi arăți favoare, da, timpul rânduit a venit.
- ¹⁴ Fiindcă servitorii tăi au plăcere în pietrele sale și arată favoare țărâniei lui.
- ¹⁵ Astfel păgânii se vor teme de numele DOMNULUI și toți împărații pământului de gloria ta.
- ¹⁶ Când va zidi DOMNUL Sionul, el se va arăta în gloria sa.
- ¹⁷ Va lua aminte la rugăciunea celor lipsiți și nu va disprețui rugăciunea lor.
- ¹⁸ Aceasta se va scrie pentru generația ce vine, și poporul care va fi creat va lauda pe DOMNUL.
- ¹⁹ Pentru că a privit în jos din înaltul sanctuarului său; din cer a privit DOMNUL pământul,
- ²⁰ Pentru a asculta geamătul prizonierului, pentru a dezlega pe cei ce sunt rânduți la moarte.
- ²¹ Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda lui în Ierusalim,
- ²² Când popoarele și împărățiile se vor aduna, pentru a servi DOMNULUI.
- ²³ El mi-a slăbit puterea pe cale; mi-a scurtat zilele.
- ²⁴ Am spus: Dumnezău meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele; anii tăi sunt din generație în generație.
- ²⁵ Din vechime tu ai pus temelie pământului, și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale.
- ²⁶ Ele vor pieri, dar tu vei dăinui, da, toate se vor învechi precum o haină; ca pe un veșmânt le vei schimba și vor fi schimbate;
- ²⁷ Dar tu ești același și anii tăi nu vor avea sfârșit.
- ²⁸ Copiii servitorilor tăi vor dăinui, și sămânța lor va fi întemeiată, înaintea ta.

103

Un psalm al lui David.

- ¹ Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul meu și tot ce este înăuntrul meu, să binecuvânteze numele lui sfânt.
- ² Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul meu, și nu uita niciuna din binefacerile lui,

³ El, care iartă toate nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile tale,

⁴ Care îți răscumpără viața de la groapă, care te încoronează cu bunătate iubitoare și îndurări blânde,

⁵ Care îți satură gura cu bunătați; așa că tinerețea ta este înnoită precum a acvilei.

⁶ DOMNUL face dreptate și judecată pentru toți cei oprimați.

⁷ El a făcut cunoscute căile sale lui Moise, faptele sale copiilor lui Israel.

⁸ DOMNUL este milos și cu har, încet la mânie și plin de milă.

⁹ El nu va certa continuu, nici nu își va ține mânia pentru totdeauna.

¹⁰ El nu s-a purtat cu noi după păcatele noastre; nici nu ne-a răsplătit conform nelegiuirilor noastre.

¹¹ Căci așa cum cerul este înalt deasupra pământului, atât de mare este mila lui spre cei ce se tem de el.

¹² Cât de departe este răsăritul de apus, atât de departe a mutat el fărădelegile noastre de la noi.

¹³ Precum un tată se îndură de copiii săi, așa se îndură DOMNUL de cei ce se tem de el.

¹⁴ Căci el știe urzeala noastră; își amintește că noi suntem țărână.

¹⁵ Cât despre om, zilele lui sunt ca iarba, ca o floare din câmp, așa înflorește el.

¹⁶ Căci vântul trece peste ea și aceasta s-a dus; și locul ei nu va mai fi cunoscut.

¹⁷ Dar mila DOMNULUI este din veșnicie în veșnicie peste cei ce se tem de el, și dreptatea lui la copiii copiilor lor;

¹⁸ Pentru cei ce țin legământul său și își amintesc poruncile lui pentru a le împlini.

¹⁹ DOMNUL a pregătit tronul său în ceruri; și împărăția lui stăpânește peste toate.

²⁰ Binecuvântați pe DOMNUL, voi îngerii lui, tari în putere, care împliniți poruncile lui, dând ascultare vocii cuvintelor sale.

²¹ Binecuvântați pe DOMNUL, voi toate oștirile sale, voi servitori ai lui, care faceți voia lui.

²² Binecuvântați pe DOMNUL, toate lucrările lui în toate locurile stăpânirii lui; binecuvântează pe DOMNUL, suflète al meu.

104

¹ Binecuvântează pe DOMNUL, suflète al meu. DOAMNE Dumnezeuul meu, tu ești foarte mare; tu ești îmbrăcat cu onoare și maiestate.

² Cel care se acoperă cu lumină precum cu o haină, cel care întinde cerurile ca pe o perdea,

³ Cel care pune bârnele cămărilor lui în ape, cel care face din nori carul său; cel care umblă pe aripile vântului;

⁴ Cel care face îngerii lui duhuri; pe servitorii lui un foc arzând;

⁵ Care a pus fundațiile pământului, ca să nu fie clintit niciodată.

⁶ Tu l-ai acoperit cu adâncul precum cu o haină, apele au stat deasupra munților.

⁷ La mustrarea ta ele au fugit; la vocea tunetului tău au plecat în grabă.

⁸ Ele urcă pe munți; coboară pe văi spre locul pe care tu l-ai întemeiat pentru ele.

⁹ Ai așezat un hotar ca ele să nu treacă peste el, ca să nu se întoarcă din nou să acopere pământul.

¹⁰ El trimite izvoarele în văile care aleargă printre dealuri.

¹¹ Ele adapă fiecare fiară a câmpului, măgarii sălbatici își astâmpără setea.

¹² Prin ele păsările cerului, care cântă printre ramuri, își vor avea locuințele.

¹³ El adapă dealurile din cămarile lui, pământul este săturat cu rodul lucrărilor tale.

¹⁴ El face să crească iarba pentru vite și verdeață pentru folosul omului, ca să aducă hrană din pământ;

¹⁵ Și vin, care face inima omului veselă, și untdelemn pentru a face fața lui să strălucească și pâine care întărește inima omului.

¹⁶ Copacii DOMNULUI sunt plini de sevă; cedrii Libanului, pe care i-a sădit,

¹⁷ Unde păsările își fac cuiburile; cât despre barză, brazii sunt casa ei.

¹⁸ Dealurile înalte sunt un loc de scăpare pentru caprele sălbate; și stâncile pentru iepuri.

¹⁹ El a rânduit luna pentru anotimpuri, soarele își cunoaște apusul.

²⁰ Tu faci întuneric și este noapte, în care toate fiarele pădurii se furișează.

²¹ Leii tineri răcnesc după prada lor și își caută hrana de la Dumnezeu.

²² Soarele răsare, ei se adună și se culcă în vizuinile lor.

²³ Omul iese la lucrarea lui și la munca lui până seara.

²⁴ DOAMNE, cât de multe sunt lucrările tale! În înțelepciune le-ai făcut pe toate, pământul este plin de bogățiile tale.

²⁵ Așa este această măreață și largă mare, în care sunt nenumărate lucruri furișându-se, deopotrivă fiare mici și mari.

²⁶ Acolo merg corăbiile, acolo este acel leviatan, tu l-ai făcut să se joace în ea.

²⁷ Acestea toate te așteaptă, ca să le dai hrana la timpul cuvenit.

²⁸ Ce le dai, ele adună, tu îți deschizi mâna, ele se umplă cu bunătați.

²⁹ Îți ascunzi fața, ele se tulbură; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.

³⁰ Trimiteți duhul tău, ele sunt create și înnoiești fața pământului.

³¹ Gloria DOMNULUI va dăinui pentru totdeauna, DOMNUL se va bucura în lucrările lui.

³² El se uită pe pământ și acesta tremură, atinge dealurile și ele fumează.

³³ Voi cânta DOMNULUI cât timp trăiesc, voi cânta laudă Dumnezeului meu cât timp voi fi.

³⁴ Meditația mea despre el va fi dulce, mă voi veseli în DOMNUL.

³⁵ Să fie mistuiți păcătoșii de pe pământ și să nu mai fie cei stricați. Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu. Lăudați pe DOMNUL.

105

¹ Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați numele lui, faceți cunoscute faptele lui printre popoare.

² Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate lucrările lui minunate.

³ Lăudați-vă în sfântul său nume, să se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL.

⁴ Căutați pe DOMNUL și puterea lui, căutați fața lui întotdeauna.

⁵ Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut, minunile lui și judecățile gurii sale,

- ⁶ Voi, sămânță a lui Avraam, servitorul lui, copiii ai lui Iacob, aleșii lui.
⁷ El este DOMNUL Dumnezeuul nostru, judecățile lui sunt pe tot pământul.
⁸ El și-a amintit legământul său pentru totdeauna, cuvântul care l-a poruncit la o mie de generații.
⁹ Legământ pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul său lui Isaac;
¹⁰ Și a confirmat același legământ lui Iacob ca lege, și lui Israel ca legământ veșnic,
¹¹ Spunând: Tie îți voi da țara Canaanului, sortul moștenirii tale;
¹² Când au fost doar puțini oameni la număr; da, foarte puțini și străini în ea.
¹³ Când au mers de la o națiune la alta, de la o împărăție la alt popor;
¹⁴ El nu a permis niciunui om să le facă rău; da, a muștrat împărați pentru ei,
¹⁵ Spunând: Nu atingeți pe unșii mei și nu faceți rău profeților mei.
¹⁶ Mai mult, a chemat foamete peste țară, a frânt tot toiagul pâinii.
¹⁷ A trimis un om înaintea lor, pe Iosif, care a fost vândut ca servitor,
¹⁸ Ale cărui picioare le-au rănit cu cătușe, fiind pus în fiare,
¹⁹ Până la timpul când cuvântul său a venit, cuvântul DOMNULUI l-a încercat.
²⁰ Împăratul, stăpânul poporului, a trimis și l-a dezlegat și l-a eliberat.
²¹ L-a făcut domn al casei sale și stăpân peste toată averea sa,
²² Pentru a lega pe prinții lui după plăcerea sa și a învăța pe bătrânii săi înțelepciune.
²³ Israel de asemenea a venit în Egipt; și Iacob a locuit temporar în țara lui Ham.
²⁴ Și el a înmulțit mult pe poporul lui; și i-a făcut mai puternici decât pe dușmanii lor.
²⁵ A întors inima lor pentru a urî pe poporul său, ca să se poarte cu viclenie cu servitorii săi.
²⁶ A trimis pe Moise, servitorul său; și pe Aaron, pe care l-a ales.
²⁷ Ei au arătat semnele lui printre ei și minuni în țara lui Ham.
²⁸ El a trimis întunecime și a făcut-o întuneric; și nu s-au răzvrătit împotriva cuvântului său.
²⁹ Le-a prefăcut apele în sânge și le-a ucis pești.
³⁰ Pământul lor a adus broaște din abundență, în încăperile împăraților lor.
³¹ El a vorbit și au venit multe feluri de muște și păduchi în toate ținuturile lor.
³² Le-a dat grindină ca ploaie și flăcări de foc în țara lor.
³³ A lovit de asemenea viile lor și smochinii lor și a rupt copacii din ținuturile lor.
³⁴ El a vorbit și lăcustele și omizile au venit fără număr,
³⁵ Și au mâncat toată verdeța în țara lor și au mâncat rodul pământului lor.
³⁶ A lovit de asemenea toți întâii născuți în țara lor, marea țigărie a întregii lor puteri.
³⁷ De asemenea i-a scos afară cu argint și aur; și nu a fost nimeni fără vlagă printre triburile lor.
³⁸ Egiptul s-a veselit la plecarea lor, căci spaima de ei a căzut asupra lor.
³⁹ El a întins un nor ca acoperitoare și foc pentru a da lumină în timpul nopții.
⁴⁰ Poporul a cerut și el a adus prepelițe și i-a săturat cu pâinea cerului.
⁴¹ El a deschis stânca și apele au țâșnit; ele au alergat în locurile uscate ca un râu.
⁴² Căci și-a amintit promisiunea sa sfântă și de Avraam servitorul său.

- 43 Și și-a adus afară poporul cu bucurie și pe aleșii săi cu veselie;
 44 Și le-a dat țările păgânilor și au moștenit munca popoarelor;
 45 Ca să păzească statutele lui și să țină legile lui. Lăudați pe DOMNUL.

106

1 Lăudați pe DOMNUL. Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

2 Cine poate rosti faptele puternice ale DOMNULUI? Cine poate arăta toată lauda sa?

3 Binecuvântați sunt cei ce țin judecata și cel ce face dreptate tot timpul.

4 Aminteste-ți de mine, DOAMNE, cu favoarea pe care o porți poporului tău, cercetează-mă cu salvarea ta,

5 Ca să văd binele aleșilor tăi, să mă bucur în veselia națiunii tale, să mă laud cu moștenirea ta.

6 Noi am păcătuit împreună cu părinții noștri, am făcut nelegiuire, am lucrat cu stricăciune.

7 Părinții noștri nu au înțeles minunile tale în Egipt; nu și-au amintit mulțimea îndurărilor tale, ci te-au provocat la mare, la Marea Roșie.

8 Cu toate acestea el i-a salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie cunoscută.

9 A muștrat Marea Roșie de asemenea și a secat, astfel i-a condus prin adâncuri, ca prin pustie.

10 Și i-a salvat din mâna celui ce îi ura și i-a răscumpărat din mâna dușmanului.

11 Și apele au acoperit pe dușmanii lor, niciunul dintre ei nu a rămas.

12 Atunci au crezut cuvintele sale; au cântat lauda lui.

13 Dar i-au uitat curând lucrările; nu i-au așteptat sfatul,

14 Ci au pofțit peste măsură în pustie și au ispitit pe Dumnezeu în pustie.

15 Iar el le-a dat ce au cerut, dar a trimis slăbiciune în sufletul lor.

16 De asemenea l-au invidiat pe Moise în tabără și pe Aaron, sfântul DOMNULUI.

17 Pământul s-a deschis și a înghițit pe Datan și a acoperit ceata lui Abiram.

18 Și un foc s-a aprins în ceata lor; flacăra a ars pe cei stricați.

19 Ei au făcut un vițel în Horeb și s-au închinat chipului turnat.

20 Astfel au schimbat gloria lor cu chipul unui bou care mănâncă iarbă.

21 L-au uitat pe Dumnezeu, salvatorul lor, care a făcut lucruri mari în Egipt,

22 Lucrări minunate în țara lui Ham și lucruri înfricoșătoare lângă Marea Roșie.

23 De aceea a spus că i-ar nimici, de nu ar fi stat în picioare Moise, alesul său, înaintea lui în spărtură, ca să abată furia lui, ca nu cumva să îi nimicească.

24 Da, au disprețuit țara plăcută, nu au crezut cuvântul său,

25 Ci au cântat în corturile lor și nu au dat ascultare vocii DOMNULUI.

26 De aceea și-a înălțat mâna împotriva lor, ca să îi doboare în pustie,

27 Pentru a doborî de asemenea sămânța lor printre națiuni și pentru a-i împrăștia prin țări.

28 Ei înșiși s-au alipit de Baal-Peor și au mâncat sacrificiile morților.

29 Astfel l-au provocat la mânie cu faptele lor și plaga a izbucnit peste ei.

30 Atunci Fineas s-a ridicat în picioare și a făcut judecată și plaga s-a oprit.

31 Și aceasta i s-a scotit dreptate din generație în generație, până în veșnicie.

32 L-au mâniat de asemenea la apele certe, așa că i-a mers rău lui Moise datorită lor,

³³ Deoarece i-au provocat duhul, astfel că a vorbit nechibzuit cu buzele sale.

³⁴ Nu au nimicit națiunile, referitor la care DOMNUL le-a poruncit,

³⁵ Ci s-au amestecat printre păgâni și le-au învățat lucrările.

³⁶ Și au servit idolilor lor, care au fost o capcană pentru ei.

³⁷ Da, au sacrificat dracilor pe fiii lor și pe fiicele lor,

³⁸ Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor lor, pe care i-au sacrificat idolilor Canaanului; și țara a fost profanată cu sânge.

³⁹ Astfel s-au pângărit cu propriile fapte și au curvit cu propriile lor născociri.

⁴⁰ De aceea s-a aprins furia DOMNULUI împotriva poporului său, într-atât că a detestat propria lui moștenire.

⁴¹ Și i-a dat în mâna păgânilor; și cei ce i-au urât au condus asupra lor.

⁴² Dușmanii lor de asemenea i-au oprimat și au fost supuși sub mâinile lor.

⁴³ De multe ori el i-a eliberat, dar ei l-au provocat cu sfatul lor și au fost înjosiți pentru nelegiuirea lor.

⁴⁴ Cu toate acestea el a dat atenție nenorocirii lor, când le-a ascultat strigătul,

⁴⁵ Și pentru ei și-a amintit de legământul său și s-a pocăit conform mulțimii îndurărilor sale.

⁴⁶ El i-a făcut să găsească milă la toți cei ce i-au dus captivi.

⁴⁷ Salvează-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, și adună-ne dintre păgâni, ca să dăm mulțumiri numelui tău sfânt și să triumfăm în lauda ta.

⁴⁸ Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel din veșnicie în veșnicie, și tot poporul să spună: Amin. Lăudați pe DOMNUL.

107

¹ Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

² Așa să spună cei răscumparați ai DOMNULUI, pe care el i-a răscumpărat din mâna dușmanului;

³ Și i-a adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi.

⁴ Ei au rătăcit în pustie pe o cale neumbată, nu au găsit nicio cetate în care să locuiască.

⁵ Înfomețați și însetați, sufletul lor a leșinat în ei.

⁶ Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a eliberat din strâmtorările lor.

⁷ Și i-a condus pe drumul drept, ca să meargă la o cetate de locuit.

⁸ O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.

⁹ Căci el satură sufletul care tânjește și umple sufletul flămând cu bunătate.

¹⁰ Cei care șed în întuneric și în umbra morții sunt legați în nenorocire și în fier;

¹¹ Pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul celui Preaînalt;

¹² De aceea le-a umilit inima cu muncă; au căzut și nu a fost nimeni să îi ajute.

¹³ Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a salvat din strâmtorările lor.

¹⁴ I-a adus din întuneric și din umbra morții și a rupt legăturile lor în bucăți.

15 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.

16 Căci el a frânt porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier în bucăți.

17 Nebunii, din cauza fărădelegii lor și din cauza nelegiuirilor lor, sunt nenorociți.

18 Sufletul lor detestă tot felul de mâncare și se apropie de porțile morții.

19 Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL, iar el îi salvează din strâmtorările lor.

20 A trimis cuvântul lui și i-a vindecat și i-a eliberat din nimicirile lor.

21 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.

22 Să aducă sacrificii de mulțumiri și să vestească lucrările lui cu bucurie.

23 Cei ce coboară la mare în corăbii, care fac comerț pe ape mari,

24 Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile lui în adânc.

25 Pentru că el poruncește și ridică vântul furtunos, care înalță valurile mării.

26 Se ridică spre cer, coboară din nou spre adâncuri, sufletul lor se topește din cauza tulburării.

27 Ei se clatină încoace și încolo și șovăie ca un om beat și sunt la capătul înțelepciunii lor.

28 Atunci în tulburarea lor strigă către DOMNUL, iar el îi scoate din strâmtorările lor.

29 El furtuna o face liniște, așa că valurile ei se alină.

30 Atunci ei se veselesc că s-au liniștit, iar el îi conduce la limanul lor dorit.

31 O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor.

32 Să îl înalțe în adunarea poporului și să îl laude în sfatul bătrânilor.

33 El preface râurile în pustie și izvoarele de apă în uscăciune;

34 Un pământ roditor îl preface în pământ sterp, pentru stricăciunea celor ce locuiesc în el.

35 El schimbă pustia în apă stătătoare și pământul uscat în izvoare de apă.

36 Și acolo face pe cei flămânzi să locuiască, pentru ca ei să zidească o cetate de locuit,

37 Și să semene câmpuri și să sădească vii, care să aducă roadele venitului.

38 El de asemenea îi binecuvântează, astfel că se înmulțesc foarte mult; și nu lasă vitele lor să se împuțineze.

39 Din nou, ei sunt împuținați și înjosiți prin oprinare, nenorocire și întristare.

40 El varsă dispreț peste prinți și îi face să rătăcescă în pustie, unde nu este nicio cale.

41 Totuși din nenorocire el așază pe cel sărac în înalt și îi face familii ca o turmă.

42 Cei drepți vor vedea aceasta și se vor bucura și toată nelegiuirea își va închide gura.

43 Oricine este înțelept și va lua seama la aceste lucruri, aceia vor înțelege bunătatea iubitoare a DOMNULUI.

108

O cântare sau psalm al lui David.

¹ Dumnezeuule, inima mea este hotărâtă; voi cânta și voi da laudă, chiar cu gloria mea.

² Trezește-te, psalterion și harpă, eu însumi mă voi trezi devreme.

³ Te voi lăuda, DOAMNE, printre popoare și îți voi cânta laude printre națiuni.

⁴ Căci mila ta este mare deasupra cerurilor, și adevărul tău ajunge până la nori.

⁵ Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, și gloria ta deasupra întregului pământ;

⁶ Ca preaiubiții tăi să fie eliberați, salvează cu dreapta ta și răspunde-mi.

⁷ Dumnezeu a vorbit în sfințenia sa; mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot.

⁸ Galaadul este al meu; Manase este al meu; Efraim de asemenea este puterea capului meu; Iuda este legiuitorul meu.

⁹ Moab este vasul meu pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca sandala; peste Filistia voi triumfa.

¹⁰ Cine mă va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce în Edom?

¹¹ Nu voiești tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat? Și nu voiești tu, Dumnezeule, să mergi înainte cu oștirile noastre?

¹² Dă-ne ajutor în timpul tulburării, fiindcă zadarnic este ajutorul omului.

¹³ Prin Dumnezeu vom lucra vitejește, căci el va călca în picioare pe dușmanii noștri.

109

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Nu tăcea, Dumnezeul laudei mele,

² Pentru că gura celui stricat și gura celui înșelător sunt deschise împotriva mea, au vorbit împotriva mea cu o limbă mincinoasă.

³ M-au încercuit de asemenea cu vorbe de ură și au luptat împotriva mea fără motiv.

⁴ Pentru dragostea mea sunt ei potrivnicii mei, dar eu mă dedic rugăciunii.

⁵ Și mi-au răsplătit cu rău pentru bine și ură pentru dragostea mea.

⁶ Pune peste el un om stricat și să stea în picioare Satan la dreapta lui.

⁷ Când va fi judecat, să fie condamnat și rugăciunea lui să devină păcat.

⁸ Zilele lui să fie puține; și un altul să îi ia serviciul.

⁹ Copiii lui să fie fără tată și soția lui văduvă.

¹⁰ Copiii lui să fie continuu vagabonzi și să cerșească, să își caute de asemenea pâinea departe de locurile lor pustiite.

¹¹ Jecmănitorul să apuce tot ce are el; și lasă străinii să prade munca lui.

¹² Să nu fie acolo niciunul să întindă mila spre el, nici să nu fie cineva să arate favoare pentru copiii lui fără tată.

¹³ Posteritatea lui să fie stârpită; și în generația următoare numele lor să fie șters.

¹⁴ Nelegiuirea părinților lui să fie amintită înaintea DOMNULUI; și să nu se șteargă păcatul mamei sale.

¹⁵ Să fie înaintea DOMNULUI continuu, ca să stârpească amintirea lor de pe pământ.

¹⁶ Pentru că nu și-a amintit să arate milă, ci a persecutat pe sărac și pe nevoiaș, ca să ucidă pe cel cu inima frântă.

¹⁷ Cum a iubit el blestemarea, astfel să vină aceasta la el; cum nu și-a găsit plăcere în binecuvântare, astfel să se depărteze aceasta de el.

¹⁸ Cum s-a îmbrăcat cu blestemare precum cu haina lui, astfel să vină aceasta în adâncurile lui ca apa, și în oasele lui ca untdelemnul.

¹⁹ Să îi fie ca o haină care îl acoperă și ca un brâu cu care este încins continuu.

²⁰ Să fie aceasta răsplata potrivnicilor mei de la DOMNUL și a celor ce vorbesc rău împotriva sufletului meu.

²¹ Dar tu, DUMNEZEULE Domnul, lucrează pentru mine datorită numelui tău, pentru că mila ta este bună, salvează-mă.

²² Căci eu sunt sărac și nevoiaș, și inima mea este rănită înăuntrul meu.

²³ Am trecut ca umbra când aceasta se lungeste, sunt aruncat în sus și în jos ca lăcusta.

²⁴ Genunchii mei se clatină de postire și carnea mea hămeseste de grăsime.

²⁵ Am devenit de asemenea ocară pentru ei, când s-au uitat la mine și-au clătinat capetele.

²⁶ Ajută-mă, DOAMNE Dumnezeul meu, salvează-mă conform milei tale,

²⁷ Ca ei să știe că aceasta este mâna ta; că tu, DOAMNE, ai făcut aceasta.

²⁸ Lasă-i să blesteme, dar tu binecuvântează; când ei se ridică, să fie rușinați; dar servitorul tău să se bucure.

²⁹ Potrivnicii mei să se îmbrace cu rușine și să se acopere cu propria lor confuzie, precum cu o manta.

³⁰ Voi lăuda foarte mult pe DOMNUL cu gura mea; da, îl voi lăuda în mijlocul mulțimii.

³¹ Pentru că va sta în picioare la dreapta celui sărac, pentru a-l salva de cei ce îi condamnă sufletul.

110

Un psalm al lui David.

¹ DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii tăi sprijin al piciorului tău.

² DOMNUL va trimite toiagul tăriei tale din Sion, domnește în mijlocul dușmanilor tăi.

³ Poporul tău va fi binevoitor în ziua puterii tale; în frumusețile sfințeniei din pântecele dimineții, tu ai roua tinereții tale.

⁴ DOMNUL a jurat și nu se va pocăi: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

⁵ Domnul, la dreapta ta, va străpunge împărați în ziua furiei sale.

⁶ Va judeca printre păgâni, va umple locurile cu trupurile moarte; va răni capetele peste multe țări.

⁷ Va bea din pârâul de pe cale, de aceea va înălța capul.

111

¹ Lăudați pe DOMNUL. Voi lăuda pe DOMNUL cu întreaga mea inimă în sfatul celor integri și în adunare.

² Lucrările DOMNULUI sunt mari, căutate de toți cei ce au plăcere în ele.

³ Lucrarea lui este demnă de cinste și glorioasă; și dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna.

⁴ El a făcut ca lucrările lui minunate să fie amintite; DOMNUL este cu har și plin de compasiune.

⁵ El a dat mâncare celor ce se tem de el; întotdeauna își va aminti legământul său.

⁶ El a arătat poporului său puterea lucrărilor sale, ca să le dea moștenirea păgânilor.

⁷ Lucrările mâinilor sale sunt adevăr și judecată; toate poruncile sale sunt sigure.

⁸ Ele stau tari pentru totdeauna și întotdeauna și sunt făcute în adevăr și integritate.

⁹ A trimis răscumpărare poporului său, el a poruncit legământul său pentru totdeauna, sfânt și înfricoșător este numele său.

¹⁰ Teama de DOMNUL este începutul înțelepciunii, o bună înțelegere au toți cei ce împlinesc poruncile lui, lauda lui dăinuiește pentru totdeauna.

112

¹ Lăudați pe DOMNUL. Binecuvântat este omul care se teme de DOMNUL, care își găsește mult plăcerea în poruncile lui.

² Sămânța lui va fi tare pe pământ, generația celor integri va fi binecuvântată.

³ Avere și bogății vor fi în casa lui, și dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna.

⁴ Celor integri le răsare lumină în întuneric, el este cu har și plin de compasiune și drept.

⁵ Un om bun arată favoare și împrumută, el se îngrijește de lucrurile lui cu discernământ.

⁶ Cu siguranță nu se va clătina niciodată, cel drept va fi în amintire pentru totdeauna.

⁷ Nu se va teme de veștile rele, inima lui este hotărâtă, încrezându-se în DOMNUL.

⁸ Inima lui este întemeiată, el nu se va teme, până ce își va vedea dorința împlinită asupra dușmanilor săi.

⁹ El a împrăștiat, a dat săracului; dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna; cornul lui va fi înălțat cu onoare.

¹⁰ Cel stricat va vedea și se va mâhni; își va scrâșni dinții și se va topi, dorința celor stricați va pieri.

113

¹ Lăudați pe DOMNUL. Lăudați, voi, servitori ai DOMNULUI, lăudați numele DOMNULUI.

² Binecuvântat fie numele DOMNULUI de acum înainte și pentru totdeauna.

³ De la răsăritul soarelui până la apusul lui, numele DOMNULUI fie lăudat.

⁴ DOMNUL este înalt deasupra tuturor națiunilor și gloria lui deasupra cerurilor.

⁵ Cine este asemenea DOMNULUI Dumnezeuul nostru, care locuiește în înalt,

⁶ Care se umilește să privească în cer și pe pământ!

⁷ El ridică pe sărac din țărână și înalță pe nevoiaș din mormanul de balegă,

⁸ Ca să îl așeze cu prinții, cu prinții poporului său.

⁹ El face ca femeia stearpă să țină casa și să fie o mamă bucuroasă a copiilor. Lăudați pe DOMNUL.

114

¹ Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacob dintr-un popor cu o limbă străină,

² Iuda a fost sanctuarul său și Israel locul stăpânirii lui.

³ Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

⁴ Munții au săltat ca berbecii și colinele ca mieii.

⁵ Ce te-a supărat pe tine, mare, de ai fugit? Pe tine, Iordane, de te-ai întors înapoi?

⁶ Voi, munți, că ați săltat ca berbecii, și voi coline, ca mieii?

⁷ Cutremură-te pământule, în prezența Domnului, în prezența Dumnezeului lui Iacob,

⁸ Care a prefăcut stânca în apă stătătoare, cremenea în fântână de ape.

115

¹ Nu nouă, DOAMNE, nu nouă, ci numelui tău dă glorie, pentru mila ta și pentru adevărul tău.

² De ce să spună păgânii: Unde este acum Dumnezeul lor?

³ Dar Dumnezeul nostru este în ceruri, el a făcut tot ce i-a plăcut.

⁴ Idolii lor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor.

⁵ Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;

⁶ Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu miros;

⁷ Au mâini, dar nu ating; au picioare, dar nu umblă; nici nu vorbesc prin gâtul lor.

⁸ Cei ce îi fac sunt asemenea lor; și fiecare ce se încrede în ei.

⁹ Israele, încrede-te în DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul lor.

¹⁰ Casă a lui Aaron, încrede-te în DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul lor.

¹¹ Voi care vă temeți de DOMNUL, încredeți-vă în DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul lor.

¹² DOMNUL și-a amintit de noi, el ne va binecuvânta; va binecuvânta casa lui Israel; va binecuvânta casa lui Aaron.

¹³ Va binecuvânta pe cei ce se tem de DOMNUL, pe cei mici și pe cei mari.

¹⁴ DOMNUL vă va înmulți continuu, pe voi și pe copiii voștri.

¹⁵ Voi sunteți binecuvântați ai DOMNULUI care a făcut cerul și pământul.

¹⁶ Cerul, chiar cerurile, sunt ale DOMNULUI, dar pământul l-a dat copiilor oamenilor.

¹⁷ Morții nu laudă pe DOMNUL, nici vreunul ce coboară la tăcere.

¹⁸ Dar noi vom binecuvânta pe DOMNUL de acum înainte și pentru totdeauna. Lăudați pe DOMNUL.

116

¹ Iubesc pe DOMNUL, pentru că a auzit vocea mea și cererile mele.

² Pentru că și-a aplecat urechea spre mine, de aceea îl voi chema cât timp voi trăi.

³ Întristările morții m-au încercuit și durerile iadului m-au prins, am găsit tulburare și întristare.

⁴ Atunci am chemat numele DOMNULUI; DOAMNE, te implor, eliberează sufletul meu.

⁵ Cu har este DOMNUL și drept; da, Dumnezeul nostru este milostiv.

⁶ DOMNUL păstrează pe cel simplu; am fost înjosit și el m-a ajutat.

⁷ Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu, căci DOMNUL ți-a făcut mult bine.

⁸ Căci mi-ai eliberat sufletul de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere.

⁹ Voi umbla înaintea DOMNULUI în țara celor vii.

¹⁰ Am crezut, de aceea am vorbit; am fost foarte nenorocit.

¹¹ Am spus în graba mea: Toți oamenii sunt mincinoși.

¹² Ce voi întoarce DOMNULUI pentru toate binefacerile lui către mine?

¹³ Voi lua paharul salvării și voi chema numele DOMNULUI.

14 Îmi voi îndeplini promisiunile față de DOMNUL, acum, în prezența întregului său popor.

15 Prețioasă este în ochii DOMNULUI moartea sfinților săi.

16 DOAMNE, cu adevărat eu sunt servitorul tău; eu sunt servitorul tău și fiul roabei tale; tu ai dezlegat legăturile mele.

17 Ție îți voi aduce sacrificiul de mulțumire și voi chema numele DOMNULUI.

18 Îmi voi îndeplini promisiunile față de DOMNUL, acum, în prezența întregului său popor,

19 În curțile casei DOMNULUI, în mijlocul tău, Ierusalime. Lăudați pe Domnul.

117

1 Lăudați pe DOMNUL, toate națiunile, lăudați-l toate popoarele.

2 Pentru că bunătatea lui milostivă este mare față de noi și adevărul DOMNULUI dăinuiește pentru totdeauna. Lăudați pe DOMNUL.

118

1 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

2 Să spună Israel acum, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

3 Să spună casa lui Aaron acum, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

4 Să spună cei ce se tem de DOMNUL acum, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

5 În strâmtorare am chemat pe DOMNUL; DOMNUL mi-a răspuns și m-a așezat la loc larg.

6 DOMNUL este de partea mea; nu mă voi teme; ce îmi poate face omul?

7 DOMNUL îmi ține partea cu cei ce mă ajută, de aceea îmi voi vedea dorința împlinită asupra celor ce mă urăsc.

8 Este mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-ți pune încrederea în om.

9 Este mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-ți pune încrederea în prinți.

10 Toate națiunile m-au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici.

11 M-au încercuit; da, m-au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici.

12 M-au încercuit ca niște albine; sunt stinse ca focol de spini, pentru că în numele DOMNULUI le voi nimici.

13 Tu m-ai împins cu asprime ca să cad, dar DOMNUL m-a ajutat.

14 DOMNUL este puterea și cântarea mea și a devenit salvarea mea.

15 Vocea bucuriei și a salvării este în corturile celor drepti, dreapta DOMNULUI lucrează vitejește.

16 Dreapta DOMNULUI este înălțată, dreapta DOMNULUI lucrează vitejește.

17 Nu voi muri, ci voi trăi și voi vesti lucrările DOMNULUI.

18 DOMNUL m-a disciplinat cu asprime, dar nu m-a dat morții.

19 Deschideți-mi porțile dreptății, voi intra pe ele și voi lăuda pe DOMNUL,

20 Această poartă a DOMNULUI, pe care cei drepti vor intra.

21 Te voi lăuda, căci m-ai ascultat și ai devenit salvarea mea.

22 Piatra pe care zidarii au respins-o a devenit capul colțului temeliei.

23 DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri.

24 Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și ne vom veseli în ea.

²⁵ Salvează acum, te implor, DOAMNE; DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate.

²⁶ Binecuvântat fie cel ce vine în numele DOMNULUI; v-am binecuvântat din casa DOMNULUI.

²⁷ Dumnezeu este DOMNUL, care ne-a arătat lumină; legați sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului.

²⁸ Tu ești Dumnezeul meu și te voi lăuda, ești Dumnezeul meu, te voi înălța.

²⁹ Aduceți mulțumiri DOMNULUI, că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

119

⸀ ALEF

¹ Binecuvântați sunt cei neîntinați pe cale, care umblă în legea DOMNULUI.

² Binecuvântați sunt cei ce țin mărturiile lui și îl caută cu întreaga inimă.

³ Ei de asemenea nu fac nelegiuire, ei umblă în căile lui.

⁴ Tu ne-ai poruncit să ținem stăruitor preceptele tale.

⁵ O, de ar fi fost căile mele rânduite să țină statutele tale!

⁶ Atunci nu mă voi rușina când voi respecta toate poruncile tale.

⁷ Te voi lăuda cu o inimă dreaptă, după ce voi învăța judecățile tale drepte.

⁸ Voi ține statutele tale, nu mă părăsi de tot.

⸁ BET

⁹ Cu ce își va curăți un tânăr calea? Ținând seama la ea conform cuvântului tău.

¹⁰ Cu întreaga mea inimă te-am căutat, nu mă lăsa să rătăcesc de la poruncile tale.

¹¹ Cuvântul tău l-am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva ta.

¹² Binecuvântat ești tu, DOAMNE, învață-mă statutele tale.

¹³ Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.

¹⁴ M-am bucurat în calea mărturiilor tale, cât în toate bogățiile.

¹⁵ Voi medita la preceptele tale și voi lua seama la căile tale.

¹⁶ Mă voi desfăta în statutele tale, nu voi uita cuvântul tău.

⸂ GIMEL

¹⁷ Fă mult bine servitorului tău, ca să trăiesc și să țin cuvântul tău.

¹⁸ Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate din legea ta.

¹⁹ Eu sunt străin pe pământ, nu ascunde poruncile tale de mine.

²⁰ Sufletul meu se frânge de dorința pe care o are pentru judecățile tale tot timpul.

²¹ Tu ai muștrat pe cei mândri, care sunt blestemați, care rătăcesc de la poruncile tale.

²² Îndepărtează de mine ocara și disprețul, fiindcă am păzit mărturiile tale.

²³ Prinți de asemenea au șezut și au vorbit împotriva mea, dar servitorul tău a meditat la statutele tale.

²⁴ Mărturiile tale de asemenea sunt desfătarea mea și sfătuitoarii mei.

⸃ DALET

²⁵ Sufletul meu se lipește de țărână, dă-mi viață conform cuvântului tău.

²⁶ Eu am vestit căile mele și tu m-ai ascultat, învață-mă statutele tale.

²⁷ Fă-mă să înțeleg calea preceptelor tale, astfel voi vorbi despre minunatele tale lucrări.

²⁸ Sufletul meu se topește de întristare, întărește-mă conform cuvântului tău.

²⁹ Îndepărtează de la mine calea minciunii și dă-mi cu har legea ta.

³⁰ Eu am ales calea adevărului, am pus judecățile tale înaintea mea.

31 M-am lipit de mărturiile tale, DOAMNE, nu mă da de rușine.

32 Voi alerga pe calea poruncilor tale, când îmi vei lărgi inima.

▮ HE

33 Învăță-mă, DOAMNE, calea statutelor tale și o voi ține până la sfârșit.

34 Dă-mi înțelegere și voi ține legea ta; da, o voi păzi cu întreaga mea inimă.

35 Fă-mă să merg pe cărarea poruncilor tale, căci în ea îmi găsesc plăcere.

36 Apleacă-mi inima la mărturiile tale și nu la poftire.

37 Abate ochii mei de la a privi deșertăciune; și dă-mi viață pe calea ta.

38 Întemeiază cuvântul tău servitorului tău, care este devotat temerii de tine.

39 Abate ocara mea de care mă tem, fiindcă judecățile tale sunt bune.

40 Iată, am tânjit după preceptele tale, dă-mi viață în dreptatea ta.

▮ VAV

41 Lasă de asemenea îndurările tale și salvarea ta să vină la mine, DOAMNE, conform cuvântului tău.

42 Astfel voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărăște, căci mă încred în cuvântul tău.

43 Și nu lua cuvântul adevărului cu totul din gura mea, pentru că am sperat în judecățile tale.

44 Astfel voi ține legea ta continuu pentru totdeauna și întotdeauna.

45 Și voi umbla în libertate, căci eu caut preceptele tale.

46 Voi vorbi despre mărturiile tale de asemenea în fața împăraților și nu mă voi rușina.

47 Și mă voi desfăta în poruncile tale, pe care le-am iubit.

48 Măinile mele de asemenea le voi înălța spre poruncile tale, pe care le-am iubit; și voi medita la statutele tale.

▮ ZAYIN

49 Aminteste servitorului tău cuvântul, în care m-ai făcut să sper.

50 Acesta îmi este mângâierea în necazul meu, căci cuvântul tău mi-a dat viață.

51 Cei mândri m-au luat mult în derâdere, totuși nu m-am abătut de la legea ta.

52 Mi-am amintit de judecățile tale din vechime, DOAMNE, și m-am mângâiat.

53 Groaza m-a cuprins din cauza celor stricați care părăsesc legea ta.

54 Statutele tale au fost cântările mele în casa călătoriei mele.

55 Noaptea mi-am amintit de numele tău, DOAMNE, și am ținut legea ta.

56 Aceasta am avut, pentru că am ținut preceptele tale.

▮ HET

57 Tu ești partea mea, DOAMNE, am spus că voi ține cuvintele tale.

58 Am implorat favoarea ta cu întreaga mea inimă, fii milostiv față de mine conform cuvântului tău.

59 M-am gândit la căile mele și mi-am întors picioarele spre mărturiile tale.

60 M-am grăbit și nu am întârziat să țin poruncile tale.

61 Cetele celor stricați m-au jefuit, dar eu nu am uitat legea ta.

62 La miezul nopții mă voi scula să îți aduc mulțumiri datorită judecăților tale drepte.

63 Sunt tovarăș tuturor celor ce se tem de tine și celor ce țin preceptele tale.

64 Pământul, DOAMNE, este plin de mila ta, învață-mă statutele tale.

▮ TET

65 Tu te-ai purtat bine cu servitorul tău, DOAMNE, conform cuvântului tău.

66 Învăță-mă judecată bună și cunoaștere, căci am crezut poruncile tale.

67 Înainte să fiu chinuit am rătăcit, dar acum am ținut cuvântul tău.

68 Tu ești bun și faci bine; învăță-mă statutele tale.

69 Cei mândri au născocit o minciună împotriva mea, dar voi ține preceptele tale cu întreaga mea inimă.

70 Inima lor este grasă ca unsoarea; dar eu mă desfăt în legea ta.

71 Este bine pentru mine că am fost chinuit, ca să învăț statutele tale.

72 Legea gurii tale este mai bună pentru mine decât mii de bucăți de aur și argint.

⌘ IOD

73 Măinile tale m-au făcut și m-au modelat, dă-mi înțelegere, ca să învăț poruncile tale.

74 Cei ce se tem de tine se vor veseli când mă vor vedea, deoarece am sperat în cuvântul tău.

75 Știu, DOAMNE, că judecățile tale sunt drepte și că tu în credincioșie m-ai chinuit.

76 Fie, te rog, bunătatea ta milostivă mângâierea mea, conform cuvântului tău față de servitorul tău.

77 Să vină la mine îndurările tale blânde, ca să trăiesc, fiindcă legea ta este desfătarea mea.

78 Rușinați fie cei mândri, căci s-au purtat pervers cu mine fără motiv, dar eu voi medita la preceptele tale.

79 Să se întoarcă la mine cei ce se tem de tine și cei ce au cunoscut mărturiile tale.

80 Inima mea să fie desăvârșită în statutele tale, ca să nu mă rușinez.

⌘ CAF

81 Sufletul meu se sfârșește după salvarea ta, dar eu sper în cuvântul tău.

82 Ochii mei se sfârșesc după cuvântul tău, spunând: Când mă vei mângâia?

83 Căci am devenit ca un burduf în fum; totuși eu nu uit statutele tale.

84 Cât de multe sunt zilele servitorului tău? Când vei face judecată asupra celor ce mă persecută?

85 Pentru mine au săpat gropi cei mândri, care nu sunt după legea ta.

86 Toate poruncile tale sunt credincioase, ei mă persecută pe nedrept; ajută-mă.

87 Aproape că m-au mistuit de pe pământ; dar eu nu am părăsit preceptele tale.

88 Dă-mi viață după bunătatea ta iubitoare; astfel voi ține mărturia gurii tale.

↳ LAMED

89 Pentru totdeauna, DOAMNE, cuvântul tău este întemeiat în cer.

90 Credincioșia ta este spre toate generațiile, tu ai întemeiat pământul și el dăinuiește.

91 Ei dăinuiesc până astăzi conform rânduielilor tale, căci toți sunt servitorii tăi.

92 Dacă legea ta nu ar fi fost desfătările mele, atunci aș fi pierit în necazul meu.

93 Nu voi uita niciodată preceptele tale, căci cu ele mi-ai dat viață.

94 Eu sunt al tău, salvează-mă, fiindcă am căutat preceptele tale.

95 Cei stricați m-au așteptat pentru a mă nimici, dar eu voi lua aminte la mărturiile tale.

96 Am văzut un sfârșit a toată perfecțiunea, dar porunca ta este foarte întinsă.

⌘ MEM

97 Cât de mult iubesc legea ta! Ea este meditația mea toată ziua.

98 Prin poruncile tale m-ai făcut mai înțelept decât dușmanii mei, căci ele sunt totdeauna cu mine.

99 Am mai multă înțelegere decât toți învățătorii mei, fiindcă mărturiile tale sunt meditația mea.

100 Înțeleg mai mult decât bătrânii, pentru că eu țin preceptele tale.

101 Mi-am înfrânat picioarele de la fiecare cale rea, ca să țin cuvântul tău.

102 Nu m-am depărtat de judecățile tale, pentru că tu m-ai învățat.

103 Cât de dulci sunt cuvintele tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci decât mierea pentru gura mea!

104 Prin preceptele tale obțin înțelegere, de aceea urăsc toată calea minci-noasă.

✚ NUN

105 Cuvântul tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru cărarea mea.

106 Am jurat că voi ține judecățile tale drepte și le voi împlini.

107 Sunt foarte nenorocit; dă-mi viață, DOAMNE, conform cuvântului tău.

108 Te implor, DOAMNE, primește ofrandele de bunăvoie ale gurii mele și învață-mă judecățile tale.

109 Sufletul meu este continuu în mâna mea, totuși eu nu uit legea ta.

110 Cei stricați mi-au întins o capcană, totuși nu m-am rătăcit de la preceptele tale.

111 Mărturiile tale le-am luat ca pe o moștenire pentru totdeauna, fiindcă ele sunt bucuria inimii mele.

112 Mi-am aplecat inima să împlinesc statutele tale întotdeauna, până la sfârșit.

☞ SAMEC

113 Urăsc gândurile deșarte, dar iubesc legea ta.

114 Tu ești ascunzișul meu și scutul meu, eu sper în cuvântul tău.

115 Plecați de la mine, voi făcători de rău, căci voi ține poruncile Dumnezeului meu.

116 Susține-mă conform cuvântului tău, ca să trăiesc; și nu mă lăsa să fiu făcut de rușine datorită speranței mele.

117 Susține-mă și voi fi în siguranță și voi respecta statutele tale continuu.

118 Tu ai călcat în picioare pe toți cei ce rătăcesc de la statutele tale, pentru că înșelătoria lor este falsitate.

119 Tu pui deoparte precum zgura pe toți cei stricați ai pământului, de aceea eu iubesc mărturiile tale.

120 Carnea mea tremură de teama de tine; și mă tem de judecățile tale.

☞ AYIN

121 Eu am făcut judecată și justiție; nu mă lăsa la voia opresorilor mei.

122 Fii garant pentru servitorul tău pentru bine, nu lăsa pe cei mândri să mă oprească.

123 Ochii mei se sfârșesc după salvarea ta și după cuvântul dreptății tale.

124 Poartă-te cu servitorul tău conform milei tale și învață-mă statutele tale.

125 Eu sunt servitorul tău; dă-mi înțelegere, ca să cunosc mărturiile tale.

126 Este timpul să lucrezi, DOAMNE, pentru că ei au făcut legea ta fără efect.

127 De aceea iubesc poruncile tale mai mult decât aurul; da, mai mult decât aurul pur.

128 De aceea socotesc toate preceptele tale ca fiind drepte; și urâsc toată calea mincinoasă.

▣ PE

129 Mărturiile tale sunt minunate, de aceea sufletul meu le ține.

130 Intrarea cuvintelor tale dă lumină; ea dă înțelegere celui simplu.

131 Mi-am deschis gura și am sorbit, căci am tânjit după poruncile tale.

132 Uită-te la mine și fii milostiv cu mine, așa cum ai obișnuit să faci celor ce iubesc numele tău.

133 Rânduiește-mi pașii în cuvântul tău și nicio nelegiuire să nu domnească asupra mea.

134 Eliberează-mă de oprimarea omului, astfel voi ține preceptele tale.

135 Fă să strălucească fața ta peste servitorul tău; și învață-mă statutele tale.

136 Râuri de ape curg din ochii mei, pentru că ei nu țin legea ta.

▣ TADI

137 Drept ești tu, DOAMNE, și integre sunt judecățile tale.

138 Mărturiile tale, pe care le-ai poruncit, sunt drepte și foarte credincioase.

139 Zelul meu m-a mistuit, pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele tale.

140 Cuvântul tău este foarte pur, de aceea servitorul tău îl iubește.

141 Eu sunt mic și disprețuit, totuși nu uit preceptele tale.

142 Dreptatea ta este o dreptate veșnică și legea ta este adevărul.

143 Tulburare și chin m-au cuprins, totuși poruncile tale sunt desfătările mele.

144 Dreptatea mărturiilor tale este veșnică, dă-mi înțelegere și voi trăi.

▣ KOF

145 Am strigat cu întreaga mea inimă; ascultă-mă, DOAMNE, eu voi ține statutele tale.

146 Am strigat către tine; salvează-mă și voi ține mărturiile tale.

147 Am întâmpinat răsăritul dimineții și am strigat, am sperat în cuvântul tău.

148 Ochii mei întâmpină gârziile nopții, ca să meditez la cuvântul tău.

149 Ascultă-mi vocea conform bunății tale iubitoare, DOAMNE, dă-mi viață conform judecății tale.

150 Se apropie cei ce urmăresc ticăloșie, ei sunt departe de legea ta.

151 Tu ești aproape, DOAMNE; și toate poruncile tale sunt adevăr.

152 Referitor la mărturiile tale, am știut din vechime că tu le-ai fondat pentru totdeauna.

▣ REȘ

153 Ia aminte la necazul meu și eliberează-mă, căci nu uit legea ta.

154 Pledează în cauza mea și eliberează-mă, dă-mi viață conform cuvântului tău.

155 Salvarea este departe de cei stricați, căci ei nu caută statutele tale.

156 Mari sunt îndurările tale blânde, DOAMNE, dă-mi viață conform judecăților tale.

157 Mulți sunt persecutorii mei și dușmanii mei; totuși nu mă abat de la mărturiile tale.

158 Am privit pe călcătorii de lege și m-am mâhnit, pentru că nu au ținut cuvântul tău.

159 Vezi cât iubesc preceptele tale, dă-mi viață, DOAMNE, conform bunății tale iubitoare.

160 Cuvântul tău este adevărat de la început și fiecare din judecățile tale drepte dăinuiește pentru totdeauna.

▣ ȘIN

161 Prinți m-au persecutat fără motiv, dar inima mea se cutremură la cuvântul tău.

162 Mă bucur la cuvântul tău, ca unul ce găsește mare pradă.

163 Urăsc și detest minciuna, dar iubesc legea ta.

164 De șapte ori pe zi te laud datorită judecăților tale drepte.

165 Multă pace au cei ce iubesc legea ta și nimic nu îi va poticni.

166 DOAMNE, eu am sperat în salvarea ta și am împlinit poruncile tale.

167 Sufletul meu a ținut mărturiile tale și le iubesc peste măsură.

168 Am ținut preceptele tale și mărturiile tale, căci toate căile mele sunt înaintea ta.

⌌ TAV

169 Să se apropie strigătul meu înaintea ta, DOAMNE, dă-mi înțelegere conform cuvântului tău.

170 Să ajungă cererea mea înaintea ta, eliberează-mă conform cuvântului tău.

171 Buzele mele vor rosti laudă, când mă vei învăța statutele tale.

172 Limba mea va vorbi despre cuvântul tău, pentru că toate poruncile tale sunt dreptate.

173 Mâna ta să mă ajute, pentru că am ales preceptele tale.

174 Am tânjit după salvarea ta, DOAMNE, și legea ta este desfătarea mea.

175 Lasă sufletul meu să trăiască și te va lauda; și lasă judecățile tale să mă ajute.

176 Am răătăcit ca o oaie pierdută; caută pe servitorul tău, pentru că nu uit poruncile tale.

120

O cântare a treptelor.

1 În strâmtorarea mea am strigat către DOMNUL și el m-a ascultat.

2 Scapă-mi sufletul, DOAMNE, de buzele mincinoase și de limba înșelătoare.

3 Ce ți se va da? Sau ce ți se va face, limbă mincinoasă?

4 Săgeți ascuțite ale celui tare, cu cărbuni de ienupăr.

5 Vai mie, că locuiesc temporar în Meșec, că locuiesc în corturile Chedaru-lui.

6 Sufletul meu a locuit mult cu cel ce urăște pacea.

7 Eu sunt pentru pace, dar când vorbesc eu, ei sunt pentru război.

121

O cântare a treptelor.

1 Îmi ridic ochii spre munți, de unde îmi vine ajutorul.

2 Ajutorul îmi vine de la DOMNUL, care a făcut cerul și pământul.

3 El nu va lăsa să ți se clatine piciorul, cel ce te păzește nu va dormita.

4 Iată, cel ce păzește pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi.

5 DOMNUL este păzitorul tău, DOMNUL este umbra ta peste dreapta ta.

6 Soarele nu te va lovi ziua, nici luna noaptea.

7 DOMNUL te va păstra de la tot răul, îți va păstra sufletul.

8 DOMNUL va păstra ieșirea ta și intrarea ta, de acum înainte și pentru totdeauna.

122

O cântare a treptelor, a lui David.

- 1 M-am veselit când mi-au spus: Să mergem la casa DOMNULUI.
- 2 Picioarele noastre vor sta înăuntrul porților tale, Ierusalime.
- 3 Ierusalimul este zidit ca o cetate strâns unită împreună.
- 4 Căci acolo urcă triburile, triburile DOMNULUI, la mărturia lui Israel, pentru a aduce mulțumiri numelui DOMNULUI.
- 5 Căci acolo sunt așezate tronuri de judecată, tronurile casei lui David.
- 6 Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; vor prospera cei ce te iubesc.
- 7 Pace fie înăuntrul zidurilor tale și prosperitate înăuntrul palatelor tale.
- 8 Pentru frații și însoțitorii mei, voi spune acum: Pace fie înăuntrul tău.
- 9 Datorită casei DOMNULUI Dumnezeuul nostru voi căuta binele tău.

123

O cântare a treptelor.

- 1 Spre tine îmi ridic ochii, tu, care locuiești în ceruri.
- 2 Iată, precum ochii servitorilor privesc la mâna stăpânilor lor și precum ochii servitoarei la mâna stăpânei ei, astfel ochii noștri așteaptă pe DOMNUL Dumnezeuul nostru, până când va avea milă de noi.
- 3 Ai milă de noi, DOAMNE, ai milă de noi, pentru că suntem umpluți peste măsură cu dispreț.
- 4 Sufletul nostru este umplut peste măsură cu batjocura celor ce sunt în tihnă și cu disprețul celor mândri.

124

O cântare a treptelor, a lui David.

- 1 De nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră, să spună Israel;
- 2 De nu ar fi fost DOMNUL de partea noastră, când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- 3 Atunci ei ne-ar fi înghițit de vii, când furia lor s-a aprins împotriva noastră;
- 4 Atunci apele ne-ar fi copleșit, pârâul ar fi trecut peste sufletul nostru;
- 5 Atunci apele umflate ar fi trecut peste sufletul nostru.
- 6 Binecuvântat fie DOMNUL, care nu ne-a dat ca pradă pentru dinții lor.
- 7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din plasa păsărilor, plasa s-a rupt și noi am scăpat.
- 8 Ajustorul nostru este în numele DOMNULUI, care a făcut cerul și pământul.

125

O cântare a treptelor.

- 1 Cei ce se încred în DOMNUL sunt ca muntele Sion, care nu se clatină, ci dăinuiește pentru totdeauna.
- 2 Ca munții împrejurul Ierusalimului, astfel este DOMNUL împrejurul poporului său de acum înainte și pentru totdeauna.
- 3 Căci toiajul celui stricat nu se va odihni în partea celor drepți, ca nu cumva cei drepți să își întindă mâinile spre neleguire.
- 4 Fă bine, DOAMNE, celor buni și celor integri în inimile lor.
- 5 Cât despre cei ce se abat spre căile lor strâmbe, DOMNUL îi va conduce cu lucrătorii neleguirii, dar peste Israel va fi pace.

126

O cântare a treptelor.

¹ Când DOMNUL a adus înapoi din captivitate pe cei ai Sionului, eram asemenea celor ce visează.

² Atunci gura noastră s-a umplut cu râs și limba noastră cu cântare; atunci au spus cei dintre păgâni: DOMNUL a făcut lucruri mari pentru ei.

³ DOMNUL a făcut lucruri mari pentru noi, de aceea suntem veseli.

⁴ Adu înapoi pe ai noștri din captivitate, DOAMNE, ca râurile în sud.

⁵ Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

⁶ Cel ce merge înainte plângând, purtând sămânță prețioasă, se va întoarce fără îndoială cu bucurie, aducându-și snopii.

127

O cântare a treptelor, pentru Solomon.

¹ Dacă nu zidește DOMNUL casa, în zadar muncesc cei ce o zidesc; dacă nu păzește DOMNUL cetatea, în zadar veghează paznicul.

² Este deșert pentru voi a vă scula devreme, a sta până târziu, a mânca pâinea întristărilor, pentru că el dă somn preaiubitului său.

³ Iată, copiii sunt o moștenire de la DOMNUL și rodul pântecelui este răsplata sa.

⁴ Ca săgețile în mâna viteazului, astfel sunt copiii tinereții.

⁵ Ferice de omul care își umple tolba cu ei, ei nu se vor rușina ci vor vorbi cu dușmanii la poartă.

128

O cântare a treptelor.

¹ Binecuvântat este oricine se teme de DOMNUL și umblă în căile lui.

² Căci vei mânca din munca mâinilor tale: vei fi fericit și îți va fi bine.

³ Soția ta va fi ca o viță roditoare lângă marginile casei tale, copiii tăi ca ramuri de măslin în jurul mesei tale.

⁴ Iată, astfel va fi binecuvântat omul care se teme de DOMNUL.

⁵ DOMNUL te va binecuvânta din Sion; și vei vedea binele Ierusalimului toate zilele vieții tale.

⁶ Da, vei vedea pe copiii copiilor tăi și pace peste Israel.

129

O cântare a treptelor.

¹ De multe ori m-au chinuit din tinerețea mea, să spună acum Israel:

² De multe ori m-au chinuit din tinerețea mea, totuși nu m-au învins.

³ Plugarii au arat pe spatele meu, și-au lungit brazdele.

⁴ DOMNUL este drept, el a tăiat în bucăți frânghiile celor stricați.

⁵ Să fie încurcați și întorși înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

⁶ Să fie pe acoperișul casei ca iarba, care se ofilește înainte de a crește,

⁷ Cu care coșahul nu își umple mâna, nici sânul său cel ce leagă snopii.

⁸ Nici trecătorii nu spun: Binecuvântarea DOMNULUI fie peste voi; vă binecuvântăm în numele DOMNULUI.

130

O cântare a treptelor, a lui David.

¹ Din adâncuri am strigat către tine, DOAMNE.

² Doamne, dă ascultare vocii mele; urechile tale să fie atente la vocea cererilor mele.

³ Dacă tu, DOAMNE, ai însemna nelegiuirile, Doamne, cine ar sta în picioare?

⁴ Dar la tine este iertare, ca să fii de temut.

⁵ Eu aștept pe DOMNUL, sufletul meu așteaptă și eu sper în cuvântul lui.

⁶ Sufletul meu așteaptă pe Domnul mai mult decât străjerii venirea dimineții, da, decât străjerii venirea dimineții.

⁷ Să spere Israel în DOMNUL, căci la DOMNUL este milă și la el este multă răscumpărare.

⁸ Și va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

131

O cântare a treptelor, a lui David.

¹ DOAMNE, inima mea nu este trufașă, nici ochii mei îngâmfăți, nici nu mă deprind cu lucruri mari, nici cu cele prea înalte pentru mine.

² Cu adevărat m-am purtat bine și m-am liniștit, ca un copil care este înțercat de mama lui. Sufletul meu este întocmai ca un copil înțercat.

³ Să spere Israel în DOMNUL, de acum înainte și pentru totdeauna.

132

O cântare a treptelor.

¹ DOAMNE, amintește-ți de David și de toate nenorocirile lui;

² Cum i-a promis el DOMNULUI și a făcut o promisiune puternicului Dumnezeu al lui Iacob;

³ Cu siguranță nu voi intra în tabernacolul casei mele, nici nu voi urca în patul meu;

⁴ Nu voi da somn ochilor mei, sau ațipeală pleoapelor mele,

⁵ Până ce voi găsi un loc pentru DOMNUL, o locuință pentru puternicul Dumnezeu al lui Iacob.

⁶ Iată, am auzit despre aceasta la Efrata, noi am găsit aceasta în câmpurile pădurii.

⁷ Vom intra în tabernacolele sale, ne vom închina înaintea sprijinului piciorului său.

⁸ Ridică-te, DOAMNE, la odihna ta, tu, și chivotul puterii tale.

⁹ Să fie îmbrăcați preoții tăi cu dreptate și să strige sfinții tăi de bucurie.

¹⁰ Pentru servitorul tău David, nu întoarce fața unsului tău.

¹¹ DOMNUL a jurat lui David în adevăr; nu se va întoarce de la aceasta: Din rodul trupului tău voi așeza pe tronul tău.

¹² Dacă ai tăi copii vor ține legământul meu și mărturia mea ce îi voi învăța, copiii lor de asemenea vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna.

¹³ Fiindcă DOMNUL a ales Sionul; l-a dorit ca locuință a lui.

¹⁴ Acesta este odihna mea pentru totdeauna, aici voi locui, căci am dorit aceasta.

¹⁵ Mult voi binecuvânta merindea lui, voi sătura pe săracii lui cu pâine.

¹⁶ De asemenea îi voi îmbrăca preoții cu salvare, și sfinții lui vor striga tare de bucurie.

¹⁷ Acolo voi face cornul lui David să înmugurească, am rânduit o lampă pentru unsul meu.

¹⁸ Cu rușine îi voi îmbrăca pe dușmanii lui, dar coroana lui va înflori peste el.

133

O cântare a treptelor, a lui David.

¹ Iată, ce bine și ce plăcut este să locuiească frații împreună în unitate!

² Este ca untdelemnul, prețios pe cap, care a curs în jos pe barbă, (pe barba lui Aaron), care a curs până la poalele hainelor lui;

³ Ca roua Hermonului și ca roua care a coborât pe munții Sionului; căci acolo DOMNUL a poruncit binecuvântarea, viață pentru totdeauna.

134

O cântare a treptelor.

¹ Iată, binecuvântați pe DOMNUL, toți servitorii DOMNULUI, care stați noaptea în casa DOMNULUI.

² Ridicați-vă mâinile în sanctuar și binecuvântați pe DOMNUL.

³ DOMNUL care a făcut cerul și pământul să te binecuvânteze din Sion.

135

¹ Lăudați pe DOMNUL. Lăudați numele DOMNULUI; lăudați-l servitori ai DOMNULUI.

² Voi care stați în casa DOMNULUI, în curțile casei Dumnezeuului nostru,

³ Lăudați pe DOMNUL, pentru că DOMNUL este bun; cântați laude numelui său, pentru că este plăcut.

⁴ Pentru că DOMNUL l-a ales pe Iacob pentru el însuși și Israelul pentru tezaurul lui deosebit.

⁵ Căci știi că DOMNUL este mare și că DOMNUL nostru este mai presus de toți dumnezeii.

⁶ Tot ce i-a plăcut DOMNULUI, aceea a făcut în cer și pe pământ, în mări și în toate locurile adânci.

⁷ El face aburii să se ridice de la marginile pământului; el face fulgere pentru ploaie; el aduce vântul din trezoreriile sale.

⁸ El care a lovit pe întâii născuți ai Egiptului, deopotrivă ai omului și ai vitei.

⁹ El care a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, asupra lui Faraon și asupra tuturor servitorilor lui.

¹⁰ El care a lovit națiuni mari și a ucis împărați puternici;

¹¹ Pe Sihon, împăratul amoriților, și pe Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului,

¹² Și a dat țara lor ca moștenire, o moștenire lui Israel, poporul său.

¹³ Numele tău, DOAMNE, dăinuiește pentru totdeauna; și amintirea ta, DOAMNE, din generație în generație.

¹⁴ Fiindcă DOMNUL va judeca poporul său și se va pocăi referitor la servitorii săi.

¹⁵ Idolii păgânilor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor.

¹⁶ Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd;

¹⁷ Au urechi, dar nu aud; nici nu este vreo suflare în gurile lor.

¹⁸ Cei ce îi fac sunt asemenea lor; așa este fiecare ce se încrede în ei.

¹⁹ Binecuvântați pe DOMNUL, casa a lui Israel; binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Aaron;

²⁰ Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Levi; voi, care vă temeți de DOMNUL, binecuvântați pe DOMNUL.

²¹ Binecuvântat fie din Sion DOMNUL, care locuiește la Ierusalim. Lăudați pe DOMNUL.

136

¹ Aduceți mulțumiri DOMNULUI, căci este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

² Aduceți mulțumiri Dumnezeului dumnezeilor, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

³ Aduceți mulțumiri Domnului domnilor, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁴ Lui, care singur face mari minuni; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁵ Lui, care prin înțelepciune a făcut cerurile; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁶ Lui, care a întins pământul deasupra apelor; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁷ Lui, care a făcut mari luminători; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁸ Soarele să stăpânească ziua; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

⁹ Luna și stelele să stăpânească noaptea; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁰ Lui, care a lovit Egiptul în întâii lor născuți; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna;

¹¹ Și a scos pe Israel dintre ei; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna;

¹² Cu mână puternică și cu braț întins; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹³ Lui, care a despărțit Marea Roșie în două; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁴ Și a făcut pe Israel să treacă prin mijlocul acesteia; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁵ Dar a doborât pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁶ Lui, care și-a condus poporul prin pustie; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁷ Lui, care a lovit împărați mari; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁸ Și a ucis împărați faimoși; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

¹⁹ Pe Sihon, împăratul Amoriților; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna;

²⁰ Și pe Og, împăratul Basanului; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²¹ Și a dat țara lor ca moștenire; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²² Ca moștenire lui Israel, servitorul său; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²³ El, care și-a amintit de noi în starea noastră înjosită; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²⁴ Și ne-a răscumpărat de la dușmanii noștri; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²⁵ El, care dă hrană la toată făptura; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

²⁶ Aduceți mulțumiri Dumnezeului cerului, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

137

¹ Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am așezat, da, am plâns când ne-am amintit de Sion.

² Ne-am atârnat harpele noastre în sălcii în mijlocul lor.

³ Pentru că acolo cei ce ne-au dus în captivitate ne cereau cântare; și cei ce ne-au risipit, ne cereau bucurie, spunând: Cântați-ne din cântările Sionului.

⁴ Cum să cântăm noi cântarea DOMNULUI într-o țară străină?

⁵ Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să uite iscusința ei.

⁶ Dacă nu îmi voi aminti de tine, să mi se lipească limba de cerul gurii mele; dacă nu voi înălța Ierusalimul mai presus de bucuria mea dintâi.

⁷ Amintește-ți, DOAMNE, de copiii Edomului în ziua Ierusalimului; ei care au spus: Radeți-l, radeți-l, până la temelile sale.

⁸ Fiică a Babilonului, sortită nimicirii; ferice de cel ce îți răsplătește așa cum ne-ai făcut tu nouă.

⁹ Ferice de cel ce ia și zdrobește pe micuții tăi de pietre.

138

Un psalm al lui David.

¹ Te voi lăuda cu întreaga mea inimă; înaintea dumnezeilor îți voi cânta laudă.

² Mă voi închina spre templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta iubitoare și pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul tău mai presus de tot numele tău.

³ În ziua când am strigat mi-ai răspuns și m-ai întărit cu tărie în sufletul meu.

⁴ Toți împărații pământului te vor lăuda, DOAMNE, când vor auzi cuvintele gurii tale.

⁵ Da, vor cânta în căile DOMNULUI, căci mare este gloria DOMNULUI.

⁶ Deși DOMNUL este înălțat, totuși respectă pe cei umili, dar pe cei mândri îi cunoaște de departe.

⁷ Deși umblu în mijlocul tulburării, mă vei înviora; îți vei întinde mâna împotriva furiei dușmanilor mei, și dreapta ta mă va salva.

⁸ DOMNUL va desăvârși ceea ce este pentru mine; mila ta, DOAMNE, dăinuiește pentru totdeauna; nu părăsi lucrările propriilor tale mâini.

139

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ DOAMNE, tu m-ai cercetat și m-ai cunoscut.

² Tu știi când mă așez și când mă ridic, de departe îmi pricepi gândul.

³ Îmi cercetezi cărarea și culcarea și cunoști toate căile mele.

⁴ Căci încă nu este cuvânt pe limba mea, dar, iată, DOAMNE, tu îl cunoști în întregime.

⁵ Tu m-ai înconjurat pe dinapoi și pe dinainte și ți-ai pus mâna peste mine.

⁶ O astfel de cunoaștere este prea minunată pentru mine; este înaltă, nu pot ajunge până la ea.

⁷ Unde să mă duc de la duhul tău? Sau unde să fug de la prezența ta?

⁸ Dacă mă urc în cer, tu ești acolo; dacă îmi fac patul în iad, iată, tu ești acolo.

⁹ Dacă iau aripile zorilor să locuiesc la marginile cele mai îndepărtate ale mării,

¹⁰ Chiar și acolo mâna ta mă va conduce și dreapta ta mă va susține.

¹¹ Dacă spun: Negreșit întunericul mă va acoperi, atunci noaptea va fi lumină în jurul meu.

¹² Da, întunericul nu se ascunde de tine; și noaptea strălucește ca ziua; întunericul și lumina sunt amândouă la fel pentru tine.

¹³ Fiindcă mi-ai întocmit rărunchii; tu m-ai acoperit în pânțele mamei mele.

¹⁴ Te voi lăuda, pentru că m-ai făcut în mod înfricoșător și admirabil; minunate sunt lucrările tale; și sufletul meu o știe foarte bine.

¹⁵ Oasele mele nu au fost ascunse de tine, când am fost făcut în tăinicie și țesut ca o broderie în părțile cele mai de jos ale pământului.

¹⁶ Ochii tăi m-au văzut când nu eram decât un făt neformat; și în cartea ta au fost scrise toate membrele mele, care continuu au fost modelate, când încă niciunul dintre ele nu era.

¹⁷ Cât de prețioase îmi sunt gândurile tale, Dumnezeule! Cât de mare este numărul lor!

¹⁸ Dacă le-aș număra, ele sunt mai multe la număr decât nisipul; când mă trezesc, sunt tot cu tine.

¹⁹ Da, vei ucide pe cel stricat, Dumnezeule; de aceea plecați de la mine, oamenilor sângeroși.

²⁰ Pentru că ei vorbesc stricat împotriva ta și dușmanii tăi iau numele tău în deșert.

²¹ Nu îmi urăsc eu, DOAMNE, pe cei ce te urăsc? Și nu mă mâhnesc pe cei ce se ridică împotriva ta?

²² Îmi urăsc cu o ură desăvârșită, îmi socotesc dușmanii mei.

²³ Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile;

²⁴ Și vezi dacă este vreo cale stricată în mine și condu-mă pe calea veșnică.

140

Mai marelui muzician, un psalm al lui David.

¹ Scapă-mă, DOAMNE, de omul rău; păzește-mă de omul violent,

² Care își închipuie ticăloșii în inimă; continuu se adună pentru război.

³ Și-au ascuțit limbile ca un șarpe; veninul viperei este sub buzele lor. Selah.

⁴ Păzește-mă, DOAMNE, de mâinile celui stricat; protejează-mă de omul violent, de cei care au plănuit să doboare umbletele mele.

⁵ Cei mândri mi-au ascuns o capcană și funii; au întins o plasă pe cale; mi-au pus curse. Selah.

⁶ Eu i-am spus DOMNULUI: Tu ești Dumnezeul meu, ascultă vocea cererilor mele, DOAMNE.

⁷ DUMNEZEULE, Doamne, tăria salvării mele, mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei.

⁸ Nu împlini, DOAMNE, dorințele celui stricat; nu duce mai departe planul lui stricat, pentru a nu se înălța. Selah.

⁹ Cât despre capul celor ce mă înconjoară, să îmi acopere ticăloșia propriilor lor buze.

¹⁰ Să cadă cărbuni aprinși peste ei; să fie aruncați în foc; în gropi adânci, ca să nu se ridice din nou.

¹¹ Nu lăsa pe bărbatul vorbitor de rău să fie întemeiat pe pământ; răul va vâna pe omul violent pentru a-l doborî.

¹² Știu că DOMNUL va susține cauza celui nenorocit și dreptul celor săraci.

¹³ Da, cei drepti vor aduce mulțumiri numelui tău; cei integri vor locui în prezența ta.

141

Un psalm al lui David.

¹ DOAMNE, strig către tine, grăbește-te înspre mine; deschide urechea la vocea mea, când strig către tine.

² Să se îndrepte rugăciunea mea înaintea ta ca tămâia; și înălțarea mâinilor mele ca sacrificiul de seară.

³ Pune o gardă, DOAMNE, înaintea gurii mele; păzește ușa buzelor mele.

⁴ Nu înclina inima mea la niciun lucru rău, pentru a face fapte stricate cu oameni care lucrează nelegiuire, și nu mă lăsa să mănânc din lucrurile lor plăcute.

⁵ Să mă lovească cel drept, va fi bunătate; și să mă mustre, va fi untdelemn ales, care nu îmi va sparge capul; căci rugăciunea mea de asemenea va fi continuă în nenorocirile lor.

⁶ Când judecătorii lor vor fi doborâți în locuri stâncoase, vor auzi cuvintele mele, căci ele sunt dulci.

⁷ Oasele noastre sunt împrăștiate la gura mormântului, ca și când cineva taie și despică lemne pe pământ.

⁸ Dar ochii mei sunt spre tine, DUMNEZEULE, Doamne; în tine este încrederea mea; nu lăsa sufletul meu pustii.

⁹ Păzește-mă de capcanele pe care le-au pus pentru mine și de cursele lucrătorilor nelegiurii.

¹⁰ Să cadă cei stricați în propriile lor plase, în timp ce eu deodată scap.

142

Maschil al lui David; când era în peșteră: o rugăciune.

¹ Cu vocea mea am strigat către DOMNUL; cu vocea mea mi-am făcut cererea către DOMNUL.

² Mi-am vărsat plângerea înaintea lui; am arătat înaintea lui tulburarea mea.

³ Când duhul meu a fost copleșit înăuntru meu, atunci ai cunoscut cărarea mea. În calea pe care am umblat, ei au pus pe ascuns o capcană pentru mine.

⁴ M-am uitat la dreapta mea și am privit, dar nu a fost niciun om care să mă cunoască, mi-a lipsit locul de scăpare; nimeni nu s-a îngrijit de sufletul meu.

⁵ Am strigat către tine, DOAMNE, am spus: Tu ești locul meu de scăpare și partea mea în țara celor vii.

⁶ Dă atenție strigătului meu, pentru că am fost foarte înjosit, eliberează-mă de persecutorii mei, căci sunt mai puternici decât mine.

⁷ Scoate sufletul meu din închisoare, ca să laud numele tău, cei drepti mă vor înconjura, căci îmi vei face mult bine.

143

Un psalm al lui David.

¹ Ascultă rugăciunea mea, DOAMNE, deschide urechea la cererile mele, răspunde-mi în credincioșia și în dreptatea ta.

² Și nu intra la judecată cu servitorul tău, pentru că înaintea ta niciun om viu nu va fi declarat drept.

³ Pentru că dușmanul mi-a persecutat sufletul; mi-a doborât viața la pământ; m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe cei ce sunt demult morți.

⁴ De aceea este duhul meu copleșit înăuntru meu; inima îmi este pustie în mine.

⁵ Îmi amintesc zilele din vechime; meditez la toate lucrările tale; cuget la lucrarea mâinilor tale.

⁶ Îmi întind mâinile spre tine, sufletul meu însetează după tine, ca un pământ însetat. Selah.

⁷ Grăbește să mă ascuți, DOAMNE, duhul meu se sfârșește, nu îți ascunde fața de la mine, ca nu cumva să fiu asemenea celor ce coboară în groapă.

⁸ Fă-mă să aud bunătaea ta iubitoare dimineața, pentru că în tine mă încred; fă-mă să cunosc calea în care ar trebui să umblu, căci îmi înalț sufletul spre tine.

⁹ Scapă-mă, DOAMNE, de dușmanii mei, eu fug la tine pentru a mă ascunde.

¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, pentru că tu ești Dumnezeuul meu, duhul tău este bun; condu-mă în țara integrității.

¹¹ Dă-mi viață, DOAMNE, pentru numele tău, pentru dreptatea ta scoate-mi sufletul din tulburare.

¹² Și în mila ta stârpește pe dușmanii mei și nimicește-i pe toți cei ce îmi chinuiesc sufletul, căci eu sunt servitorul tău.

144

Un psalm al lui David.

¹ Binecuvântat fie DOMNUL, tăria mea, care îmi deprinde mâinile la război și degetele mele la luptă.

² Bunătatea mea și fortăreața mea; turnul meu înalt și eliberatorul meu; scutul meu și cel în care mă încred, care îmi supune poporul sub mine.

³ DOAMNE, ce este omul, ca să iei cunoștință de el! Sau fiul omului, ca să ții seama de el!

⁴ Omul este asemănător deșertăciunii, zilele lui sunt ca o umbră care trece.

⁵ DOAMNE pleacă-ți cerurile și coboară; atinge munții și vor fumea.

⁶ Aruncă fulger și împrăștie-i, trage săgețile tale și nimicește-i.

⁷ Întinde-ți mâna din înălțime; scapă-mă și eliberează-mă din ape mari, din mâna copiilor străini,

⁸ A căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă a falsității.

⁹ Dumnezeuule, eu îți voi cânta o cântare nouă, pe psalterion și pe un instrument cu zece coarde îți voi cânta laude.

¹⁰ El dă salvare împăraților, el eliberează pe David, servitorul său, de sabia care rănește.

¹¹ Scapă-mă și eliberează-mă din mâna copiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă a falsității;

¹² Pentru ca fiii noștri să fie ca plante ce cresc în tinerețea lor; fiicele noastre să fie ca pietre unghiulare, lustruite în asemănarea unui palat;

¹³ Ca grânnarele noastre să fie pline, dând tot felul de provizii; ca oile noastre să nască mii și zeci de mii în străzile noastre;

¹⁴ Ca boii noștri să fie tari să muncească; să nu fie nicio ruptură, nicio ieșire; ca să nu fie plângere în străzile noastre.

¹⁵ Ferice de acel popor, care este astfel; da, ferice de acel popor, al cărui Dumnezeu este DOMNUL.

145

Psalmul de laudă al lui David.

¹ Te voi preamări, Dumnezeuul meu, împărate! Și voi binecuvânta numele tău pentru totdeauna și întotdeauna.

² În fiecare zi te voi binecuvânta; și voi lăuda numele tău pentru totdeauna și întotdeauna.

³ Mare este DOMNUL și demn de a fi mult lăudat; și măreția sa este de nepătruns.

⁴ O generație va lăuda lucrările tale alteia și va vesti faptele tale puternice.

⁵ Voi vorbi despre glorioasa onoare a maiestății tale și despre lucrările tale minunate.

⁶ Și oamenii vor vorbi despre puterea înfricoșătoarelor tale fapte și eu voi vesti măreția ta.

⁷ Ei vor rosti mult amintirea mării tale bunătați și vor cânta despre dreptatea ta.

⁸ DOMNUL este cu har și plin de compasiune, încet la mânie și mare în milă.

⁹ DOMNUL este bun cu toți și îndurările lui blânde sunt peste toate lucrările sale.

¹⁰ Toate lucrările tale te vor lăuda, DOAMNE; și sfinții tăi te vor binecuvânta.

¹¹ Ei vor vorbi despre gloria împărăției tale și vor istorisi puterea ta,

¹² Pentru a face cunoscute fiilor oamenilor faptele lui puternice și maiestătea glorioasă a împărăției sale.

¹³ Împărăția ta este o împărăție veșnică și stăpânirea ta dăinuiește din generație în generație.

¹⁴ DOMNUL susține pe toți cei ce cad și ridică pe toți cei ce sunt încovoiați.

¹⁵ Ochii tuturor te așteaptă; și tu le dai mâncarea la timpul cuvenit.

¹⁶ Tu îți deschizi mâna și saturești dorința fiecărui lucru viu.

¹⁷ DOMNUL este drept în toate căile sale și sfânt în toate lucrările sale.

¹⁸ DOMNUL este aproape de toți cei ce îl cheamă, de toți cei ce îl cheamă în adevăr.

¹⁹ El va împlini dorința celor ce se tem de el, el de asemenea va asculta strigătul lor și îi va salva.

²⁰ DOMNUL păstrează pe toți cei ce îl iubesc, dar pe toți stricații îi va nimici.

²¹ Gura mea va vorbi lauda DOMNULUI; și să binecuvânteze toată făptura numele lui sfânt pentru totdeauna și întotdeauna.

146

¹ Lăudați pe DOMNUL. Laudă pe DOMNUL, suflete al meu.

² Cât timp trăiesc voi lăuda pe DOMNUL, voi cânta laude Dumnezeului meu cât voi fi.

³ Nu vă puneți încrederea în prinți, nici în fiul omului, în care nu este ajutor.

⁴ Suflarea lui iese, el se întoarce în pământul lui; chiar în ziua aceea gândurile lui pier.

⁵ Ferice de cel ce are pe Dumnezeul lui Iacob ca ajutor al său, a cărui speranță este în DOMNUL Dumnezeul său;

⁶ Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea, care ține adevărul pentru totdeauna.

⁷ Care face judecată pentru cei oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă prizonierii;

⁸ DOMNUL deschide ochii orbilor, DOMNUL ridică pe cei încovoiați; DOMNUL iubește pe cei drepti;

⁹ DOMNUL păzește pe străini; el ușurează pe cel fără tată și pe văduvă, dar calea celor stricați o răstoarnă.

¹⁰ DOMNUL va domni pentru totdeauna, chiar Dumnezeul tău, Sioane, din generație în generație. Lăudați pe DOMNUL.

147

¹ Lăudați pe DOMNUL, pentru că este bine a cânta laude Dumnezeului nostru, pentru că este plăcut; și lauda este cuvenită.

- 2 DOMNUL zidește Ierusalimul, adună pe proscrisii lui Israel.
3 El vindecă pe cei cu inima frântă și le leagă rănile.
4 El socotește numărul stelelor, el le cheamă pe toate pe numele lor.
5 Mare este Domnul nostru și mare în putere, înțelegerea lui este infinită.
6 DOMNUL înalță pe cei umili, el aruncă pe cei stricați la pământ.
7 Cântați DOMNULUI cu mulțumire; cântați laudă pe harpă, Dumnezeului nostru,
8 Care acoperă cerul cu nori, care pregătește ploaie pentru pământ, care face să crească iarbă pe munți.
9 Dă vitei mâncarea ei și corbilor tineri care strigă.
10 El nu găsește plăcere în tăria calului, el nu are plăcere în picioarele unui om.
11 DOMNUL își găsește plăcerea în cei ce se tem de el, în cei ce speră în mila lui.
12 Laudă pe DOMNUL, Ierusalime; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.
13 Căci el a întărit zăvoarele porților tale; el a binecuvântat pe copiii tăi în mijlocul tău.
14 El dă pace între granițele tale și te satură cu grăsimea grâului.
15 El trimite porunca lui pe pământ, cuvântul lui aleargă foarte repede.
16 El dă zăpadă ca lâna, el împrăștie bruma ca cenușa.
17 El își aruncă gheața ca îmbucături, cine poate sta înaintea frigului său?
18 El trimite cuvântul său și le topește, el face ca vânturile sale să sufle și apele curg.
19 El arată cuvântul său lui Iacob, statutele sale și judecățile sale lui Israel.
20 El nu s-a purtat astfel cu nicio națiune; iar judecățile sale, ei nu le-au cunoscut. Lăudați pe DOMNUL.

148

- 1 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe DOMNUL voi cei din ceruri, lăudați-l în înălțimi.
2 Lăudați-l toți îngerii lui, lăudați-l toate oștirile lui.
3 Lăudați-l soare și lună, lăudați-l toate stelele luminii.
4 Lăudați-l ceruri ale cerurilor și ape care sunteți deasupra cerurilor.
5 Să laude numele DOMNULUI, pentru că el a poruncit și au fost create.
6 El de asemenea le-a întemeiat pentru totdeauna și întotdeauna, a dat o hotărâre care nu va trece.
7 De pe pământ lăudați pe DOMNUL, voi dragoni și toate adâncurile,
8 Foc și grindină, zăpadă și abur, vârtej de vânt care împlinești cuvântul său,
9 Munți și toate dealurile, pomi roditori și toți cedrii,
10 Fiare și toate vitele; târâtoare și păsări zburătoare;
11 Împărați ai pământului și toate popoarele, prinți și toți judecătorii pământului,
12 Deopotrivă tineri și tinere, bătrâni și copii;
13 Să laude numele DOMNULUI, pentru că doar numele lui este mareț; gloria lui este deasupra pământului și a cerului.
14 El de asemenea înalță cornul poporului său, lauda tuturor sfinților săi, a copiilor lui Israel, un popor aproape de el. Lăudați pe DOMNUL.

149

¹ Lăudați pe DOMNUL. Cântați DOMNULUI o cântare nouă, și lauda lui în adunarea sfinților.

² Să se bucure Israel în cel ce l-a făcut; să se bucure copiii Sionului în Împăratul lor.

³ Să laude numele lui cu dans, să îi cânte laude cu tamburina și harpa.

⁴ Căci DOMNUL își găsește plăcerea în popor, va înfrumuseța pe cei umili cu salvare.

⁵ Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor.

⁶ Să fie laudele înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor,

⁷ Pentru a împlini răzbunare asupra păgânilor și pedepse asupra popoarelor.

⁸ Să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor cu cătușe de fier;

⁹ Pentru a împlini judecata scrisă împotriva lor; această onoare o au toți sfinții lui. Lăudați pe DOMNUL.

150

¹ Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe Dumnezeu în sanctuarul său, lăudați-l în întinderea cerului puterii sale.

² Lăudați-l pentru puternicele sale fapte, lăudați-l conform alesei sale măreții.

³ Lăudați-l cu sunetul trâmbiței, lăudați-l cu psalterionul și harpa.

⁴ Lăudați-l cu tamburină și dans, lăudați-l cu instrumente cu coarde și instrumente de suflat.

⁵ Lăudați-l pe chimvale răsunătoare, lăudați-l pe chimvale înalt răsunătoare.

⁶ Să laude pe DOMNUL fiecare lucru ce are suflare. Lăudați pe DOMNUL.

Proverbe

- 1 Proverbele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel;
- 2 Pentru a cunoaște înțelepciunea și instruirea; pentru a pricepe cuvintele înțelegerii;
- 3 Pentru a primi instruirea înțelepciunii, a dreptății și a judecății și a echității;
- 4 Pentru a da agerime celor simpli, tânărului, cunoaștere și discernământ.
- 5 Un înțelept va asculta și își va crește învățătura, și un om al priceperii va obține sfaturi înțelepte;
- 6 Pentru a înțelege un proverb și interpretarea lui, cuvintele înțelepților și vorbele lor adânci.
- 7 Teamă de DOMNUL este începutul cunoașterii; dar nebunii disprețuiesc înțelepciunea și instruirea.
- 8 Fiul meu, ascultă instruirea tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale;
- 9 Fiindcă ele vor fi o podoabă de har pentru capul tău și lăntișoare în jurul gâtului tău.
- 10 Fiul meu, dacă păcătoșii te ademenesc, nu te învoi!
- 11 Dacă ei spun: Vino cu noi, să stăm la pândă pentru a vărsa sânge, să pândim în ascuns și fără motiv pe cel nevinovat;
- 12 Să îi înghițim de vii precum mormântul; și în întregime, ca pe cei ce coboară în groapă;
- 13 Vom găsi toate averile prețioase, ne vom umple casele cu pradă;
- 14 Aruncă-ți sortul printre noi; să avem toți o singură pungă;
- 15 Fiul meu, nu umbla cu ei pe cale; oprește-ți piciorul de la cărarea lor;
- 16 Căci picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge.
- 17 Cu siguranță în zadar este întinsă plasa înaintea ochilor oricărei păsări.
- 18 Și ei stau la pândă pentru a vărsa propriul lor sânge; pândesc în ascuns propriile lor vieți.
- 19 Astfel sunt căile fiecărui om lacom de câștig, lăcomie care ia viața celor ce o au.
- 20 Înțelepciunea strigă afară; își înalță vocea pe străzi;
- 21 Ea strigă în piața de adunare a mulțimii, în pragurile porților; își rostește cuvintele ei în cetate, spunând:
- 22 Până când simplilor, veți iubi simplitatea și batjocoritorii se vor desfăta în batjocurile lor și proștii vor urî cunoașterea?
- 23 Întoarceți-vă la mustrarea mea; iată, voi turna duhul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele.
- 24 Deoarece v-am chemat și ați refuzat; mi-am întins mâna și nimeni nu a dat atenție;
- 25 Dar ați făcut de nimic tot sfatul meu și ați refuzat mustrarea mea;
- 26 Și eu voi râde la nenorocirea voastră; îmi voi bate joc când vine spaima voastră;
- 27 Când vine spaima voastră ca pustiirea și nimicirea voastră vine ca un vârtej de vânt; când vine strâmtorarea și chinul peste voi,
- 28 Atunci mă vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme mă vor căuta, dar nu mă vor găsi,
- 29 Pentru că au urât cunoașterea și nu au ales teama de DOMNUL;
- 30 Au refuzat sfatul meu, au disprețuit întreaga mea mustrare.

³¹ De aceea vor mânca din rodul căii lor și vor fi îndestulați cu propriile lor planuri.

³² Fiindcă abaterea de pe cale a celor simpli îi va ucide și prosperitatea proștilor îi va nimici.

³³ Dar oricine îmi dă ascultare va locui în siguranță și va fi liniștit față de teama de rău.

2

¹ Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei ascunde poruncile mele în tine,

² Astfel încât îți apleci urechea la înțelepciune și îți dedici inima înțelegerii,

³ Da, dacă strigi după cunoaștere și îți înalți vocea pentru înțelegere,

⁴ Dacă o cauți precum argintul și o cercetezi ca pe tezaure ascunse,

⁵ Atunci vei înțelege teama de DOMNUL și vei găsi cunoașterea lui Dumnezeu.

⁶ Fiindcă DOMNUL dă înțelepciune; din gura lui vin cunoaștere și înțelegere.

⁷ El strânge înțelepciune sănătoasă pentru cel drept; este un scut celor ce umblă cu integritate.

⁸ El păzește cărările judecății și păstrează calea sfinților săi.

⁹ Atunci vei înțelege dreptatea și judecata și echitatea, da, fiecare cărare bună.

¹⁰ Când înțelepciunea intră în inima ta și cunoașterea este plăcută sufletului tău,

¹¹ Atunci discernerea te va păstra, înțelegerea te va păzi,

¹² Pentru a te scăpa de calea omului rău, de omul care vorbește lucruri perverse;

¹³ De cel care lasă cărările integrității pentru a umbla pe căile întunericului;

¹⁴ Care se bucură să facă răul și se desfată în perversitatea celui stricat;

¹⁵ Ale căror căi sunt strâmbe și perversi în cărările lor;

¹⁶ Pentru a te elibera de femeia străină, chiar de străina care lingușește prin cuvintele ei;

¹⁷ Care părăsește pe călăuza tinereții ei și uită legământul Dumnezeului ei,

¹⁸ Deoarece casa ei se apleacă spre moarte și cărările ei spre cei morți.

¹⁹ Niciunul dintre cei ce merg la ea nu se mai întoarce, nici cărările vieții nu apucă.

²⁰ Ca să umbli pe calea celor buni și să ții cărările celor drești.

²¹ Fiindcă toți cei integri vor locui în țară și cei desăvârșiți vor rămâne în ea.

²² Dar cei stricați vor fi stârpiți de pe pământ și călcătorii *de lege* vor fi deznădăcinați din el.

3

¹ Fiul meu, nu uita legea mea, ci inima ta să păzească poruncile mele;

² Fiindcă ele vor adăuga zilelor tale lungime și ani de viață și pace.

³ Să nu te părăsească mila și adevărul; leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-le pe tăblia inimii tale;

⁴ Astfel vei găsi favoare și bună înțelegere în ochii lui Dumnezeu și a oamenilor.

⁵ Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te sprijini pe propria ta înțelegere.

⁶ Recunoaște-l în toate căile tale și el îți va îndrepta cărările.

⁷ Nu fi înțeles în ochii tăi; teme-te de DOMNUL și depărtează-te de rău.

⁸ Va fi sănătate buricului tău și măduvă oaselor tale.

⁹ Onorează pe DOMNUL cu averea ta și cu primele roade din tot venitul tău;

¹⁰ Astfel vor fi umplute hambarele tale cu abundență și teascurile tale vor da pe dinafară cu vin nou.

¹¹ Fiul meu, nu disprețui disciplinarea DOMNULUI, nici nu obosi la îndreptarea lui,

¹² Fiindcă DOMNUL îndreaptă pe cine iubește, precum un tată pe fiul în care își găsește plăcere.

¹³ Fericit este omul care găsește înțelepciune și omul care obține înțelegere.

¹⁴ Căci comerțul cu ea este mai bun decât comerțul cu argint, iar câștigul ei decât aurul fin.

¹⁵ Ea este mai prețioasă decât rubinele și toate lucrurile pe care le dorești nu sunt de comparat cu ea.

¹⁶ În mâna ei dreaptă se află lungimea zilelor și în stânga ei sunt bogățiile și onoarea.

¹⁷ Căile ei sunt căi plăcute și toate cărările ei sunt pace.

¹⁸ Ea este un pom al vieții pentru cei ce o țin strâns și fericit este cel care o păstrează.

¹⁹ DOMNUL prin înțelepciune a fondat pământul, prin înțelegere a întemeiat cerurile.

²⁰ Prin cunoașterea lui sunt despicate adâncurile și norii picură roua.

²¹ Fiul meu, să nu se depărteze ele de ochii tăi! Păzește înțelepciunea sănătoasă și discernerea;

²² Astfel ele vor fi viață sufletului tău și grație gâtului tău.

²³ Atunci vei umbla în siguranță pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni.

²⁴ Când te culci, nu te vei teme; da, te vei culca și somnul tău va fi dulce.

²⁵ Nu te teme de spaima năprasnică, nici de pustiirea celor stricați când vine.

²⁶ Fiindcă DOMNUL va fi încrederea ta și îți va păstra piciorul să nu fie prins.

²⁷ Nu opri binele de la cei cărora li se cuvine, când stă în puterea mâinii tale să o faci.

²⁸ Nu spune vecinului tău: Du-te și revino, și mâine îți voi da; când ai lângă tine ce îi trebuie.

²⁹ Nu plănuiești răul împotriva vecinului tău, văzând că el trăiește în siguranță lângă tine.

³⁰ Nu te certa fără motiv cu un om, dacă nu ți-a făcut niciun rău.

³¹ Nu invidia pe opresor și nu alege niciuna din căile lui.

³² Fiindcă cel pervers este urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui este cu cei drepti.

³³ Blestemul DOMNULUI este în casa celui stricat, dar el binecuvântează locuința celor drepti.

³⁴ Într-adevăr, el batjocorește pe batjocoritori, dar dă har celor umili.

³⁵ Cei înțelepți vor moșteni glorie, dar rușinea va fi înălțarea proștilor.

4

¹ Ascultați, copiii, instruirea unui tată și dați atenție pentru a cunoaște înțelegerea.

² Nu părăsiți legea mea, pentru că eu vă dau doctrină bună.

³ Pentru că eram fiul tatălui meu, plâpând și singurul *iubit* înaintea mamei mele.

⁴ El, de asemenea, m-a învățat și mi-a spus: Să păstreze inima ta cuvintele mele, ține poruncile mele și vei trăi.

⁵ Obține înțelepciune, obține înțelegere; nu uita, nici nu te abate de la cuvintele gurii mele.

⁶ Nu o părăsi, și ea te va păstra; iubește-o, și ea te va păzi.

⁷ Înțelepciunea este lucrul de căpătâi; de aceea, obține înțelepciune; și cu toate cele obținute, obține înțelegere.

⁸ Înalt-o, și ea te va înălța; te va onora când o îmbrățișezi.

⁹ Ea va da capului tău o podoabă de har, îți va aduce o coroană de glorie.

¹⁰ Ascultă, fiul meu, și primește spusele mele; și mulți vor fi anii vieții tale.

¹¹ Te-am învățat despre calea înțelepciunii, te-am condus pe cărări drepte.

¹² Când umbli, pașii tăi nu vor fi strâmtorați; și când alergî nu te vei poticni.

¹³ Ține strâns de instruire; nu o lăsa să plece; păzește-o, fiindcă ea este viața ta.

¹⁴ Nu intra în cărarea celor stricați și nu te duce pe calea celor răi.

¹⁵ Evit-o, nu trece nici măcar pe lângă ea, întoarce-te de la ea și treci mai departe.

¹⁶ Fiindcă ei nu dorm, fără să fi făcut vreo ticăloșie; și somnul le este luat dacă nu fac pe cineva să cadă.

¹⁷ Fiindcă ei mănâncă pâinea stricăciunii și beau vinul violenței.

¹⁸ Dar cărarea celor drepți este ca lumina strălucitoare, care strălucește tot mai mult până în ziua desăvârșită.

¹⁹ Calea celor stricați este ca întunericul; ei nu știu în ce se poticnesc.

²⁰ Fiul meu, dă atenție cuvintelor mele; apleacă-ți urechea la spusele mele.

²¹ Să nu se depărteze de ochii tăi; păstrează-le în mijlocul inimii tale.

²² Fiindcă ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru toată carnea lor.

²³ Păzește-ți inima cu toată silința, fiindcă din ea sunt ieșirile vieții.

²⁴ Alungă de la tine o gură perversă și îndepărtează buze perverse de la tine.

²⁵ Să privească ochii tăi înainte, iar pleoapele tale să privească drept în fața ta.

²⁶ Cumpănește cărarea pașilor tăi și toate căile tale să fie întemeiate.

²⁷ Nu te întoarce nici la dreapta nici la stânga; îndepărtează-ți piciorul de la rău.

5

¹ Fiul meu, dă atenție la înțelepciunea mea și apleacă-ți urechea la înțelegerea mea,

² Ca să iei aminte la discernere și ca buzele tale să păzească cunoașterea.

³ Fiindcă buzele femeii străine picură ca fagurele și gura ei este mai alunecoasă decât untdelemnul;

⁴ Dar sfârșitul ei este amar ca pelinul, ascuțit ca o sabie cu două tășuri.

⁵ Picioarele ei merg jos la moarte, pașii ei apucă spre iad.

⁶ Ca nu cumva să cumpănești cărarea vieții, căile ei sunt schimbătoare, ca să nu le poți cunoaște.

⁷ De aceea ascultați-mă acum copiilor și nu vă depărtați de cuvintele gurii mele!

⁸ Mută-ți calea departe de ea și nu te apropia de ușa casei ei,

⁹ Ca nu cumva să dai onoarea ta altora și anii tăi celui crud,

10 Ca nu cumva să fie îndestulați străinii cu bogăția ta și ostenele tale să fie în casa unui străin,

11 Și la urmă să jelești, când carnea ta și trupul tău sunt mistuite,

12 Și să spui: Cum de am urât instruirea și inima mea a disprețuit mus-trarea;

13 Și nu am ascultat de vocea învățătorilor mei, nici nu mi-am aplecat urechea la cei ce m-au instruit!

14 Am fost aproape în fiecare rău în mijlocul mulțimii și al adunării.

15 Bea apă din propriul tău izvor și ape curgătoare din propria ta fântână.

16 Izvoarele tale să se reverse departe și râuri de ape să fie pe străzi.

17 Să fie numai ale tale și nu ale străinilor care sunt cu tine.

18 Fântâna ta să fie binecuvântată; și bucură-te cu soția tinereții tale.

19 Ca cerboanca drăgăstoasă să fie ea și o căprioară plăcută; să te sature tot timpul sânii ei; și fii întotdeauna îmbătat de dragostea ei.

20 Și de ce ai dori tu, fiul meu, să fii îmbătat de o femeie străină și să împrățișezi sânul unei străine?

21 Căci căile omului sunt înaintea ochilor DOMNULUI și el cumpănește toate cărările lui.

22 Propriile lui nelegiuiri îl vor prinde pe cel stricat și va fi ținut cu funiile păcatelor sale.

23 El va muri fără instruire și în măreția nechibzuinței sale se va rătăci.

6

1 Fiul meu, dacă te pui garant pentru prietenul tău, dacă ai bătut palma cu un străin,

2 Ești prins în capcană prin cuvintele gurii tale, prin cuvintele gurii tale ești prins!

3 Fă aceasta acum, fiul meu, și eliberează-te când ajungi în mâna prietenului tău; du-te, umilește-te și întărește-l pe prietenul tău.

4 Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale.

5 Eliberează-te precum o căprioară din mâna vânătorului și ca o pasăre din mâna păsărarului.

6 Du-te la furnică, leneșule; ia aminte la căile ei și fii înțelept;

7 Ea, care, neavând nici călăuză, nici supraveghetor, nici stăpân,

8 Își face rost de mâncare în timpul verii și își strânge mâncarea în timpul secerișului.

9 Cât timp vei dormi, leneșule? Când te vei trezi din somnul tău?

10 Încă puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a dormi;

11 Așa va veni sărăcia ta ca un călător și lipsa ta ca un om înarmat.

12 Un om rău, un om stricat, umblă cu o gură perversă.

13 El clipește din ochii lui, vorbește cu picioarele lui, învață pe alții cu degetele lui;

14 Perversitate este în inima lui, unelțește ticăloșie neconținut, seamănă discordie.

15 De aceea nenorocirea lui va veni dintr-odată; dintr-odată va fi zdrobit fără remediu.

16 Aceste șase lucruri le urăște DOMNUL; da, șapte sunt urâciune pentru el:

17 O privire trufașă, o limbă mincinoasă și mâini care varsă sânge nevinovat,

18 O inimă care uneltește planuri stricate, picioare care sunt iuți să alerge la ticăloșie,

19 Un martor fals care vântură minciuni și cel ce seamănă discordie între frați.

20 Fiul meu, păzește porunca tatălui tău și nu părăsi legea mamei tale;

21 Prinde-le continuu peste inima ta și leagă-le în jurul gâtului tău.

22 Când mergi, te va conduce; când dormi, te va ține; și când te trezești, va vorbi cu tine.

23 Fiindcă porunca este o lampă și legea este lumină; și muștrările instruirii sunt calea vieții;

24 Ca să te țină departe de femeia rea, de lingușeala limbii femeii străine.

25 Nu pofti frumusețea ei în inima ta nici să nu te prindă cu pleoapele ei.

26 Căci printr-o femeie curvă va ajunge un bărbat la o bucată de pâine; și femeia adulteră va vâna viața prețioasă.

27 Poate un bărbat să ia foc în sânul lui și hainele să nu îi fie arse?

28 Poate cineva să meargă pe cărbuni încinși și picioarele să nu îi fie arse?

29 Așa și cel ce intră la soția aproapelui său; oricine se atinge de ea nu este nevinovat.

30 Oamenii nu disprețuiesc un hoț, dacă fură pentru a-și sătura sufletul când este flămând;

31 Dar dacă este găsit, va da înapoi de șapte ori; va da toată averea casei sale.

32 Dar oricine comite adulter cu o femeie, îi lipsește înțelegerea; cel ce face aceasta își nimicește sufletul.

33 Va obține rană și dezonoare și ocară lui nu va fi ștersă.

34 Fiindcă gelozia este turbarea unui bărbat; de aceea nu va cruța în ziua răzbunării.

35 Nu va lua aminte la nicio răscumpărare nici nu va fi mulțumit, deși tu dai multe daruri.

7

1 Fiul meu, ține cuvintele mele și strânge cu tine poruncile mele.

2 Ține poruncile mele și vei trăi; și legea mea ca lumina ochilor tăi.

3 Leagă-le împrejurul degetelor tale, scrie-le pe tabla inimii tale.

4 Spune înțelepciunii: Tu ești sora mea; și numește înțelegerea, ruda ta;

5 Ca ele să te țină departe de femeia străină, de străina care lingușește cu vorbele ei.

6 Căci de la fereastra casei mele am privit prin deschizătura mea,

7 Și am văzut printre cei simpli, am deosebit printre tineri un tânăr lipsit de înțelegere,

8 Trecând strada aproape de colțul ei; și el mergea pe calea spre casa ei,

9 În amurg, în seara zilei, în negrul și întunericul nopții;

10 Și, iată, l-a întâlnit o femeie cu îmbrăcămintea unei curve și cu inima vicleană.

11 (Ea este gălăgioasă și încăpățânată; picioarele nu îi stau în casă;

12 Acum afară, acum pe străzi și pândește la fiecare colț).

13 Așa l-a prins și l-a sărutat și cu o față nerușinată i-a spus:

14 Am ofrande de pace cu mine; astăzi mi-am împlinit promisiunile.

15 De aceea am ieșit să te întâlnesc, din timp am căutat fața ta și te-am găsit.

16 Mi-am așternut patul cu cuverturi, cu tapițerii, cu in subțire din Egipt.

17 Mi-am parfumat patul cu smirnă, aloe și scorțișoară.

- 18 Vino să ne umplem cu iubire până dimineață, să ne desfătăm cu iubiri.
 19 Pentru că soțul nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă;
 20 A luat o pungă de bani cu el și va veni acasă la ziua stabilită.
 21 Cu vorbirea ei măgulitoare l-a făcut să cedeze, cu limbușeala buzelor ei l-a forțat.
 22 El merge deodată după ea, cum merge un bou la măcelărie, sau ca un nebun la disciplinarea în butuci,
 23 Până ce o săgeată îi străpunge ficatul, precum o pasăre se grăbește la capcană și nu știe că aceasta o va costa viața.
 24 De aceea dați-mi acum ascultare, copiii, și dați atenție cuvintelor gurii mele.
 25 Să nu se abată inima ta spre căile ei, nu te rătăci în cărările ei.
 26 Fiindcă ea a doborât mulți răniți; da, mulți bărbați puternici au fost uciși de ea.
 27 Casa ei este calea spre iad, mergând în jos la cămările morții.

8

- 1 Nu strigă înțelepciunea? Și înțelegerea nu își ridică vocea?
 2 Ea stă în picioare pe vârful locurilor înalte, la răspântiile cărărilor.
 3 Strigă la porți, la intrarea cetății, la venire înaintea ușilor.
 4 Vouă vă strig oamenilor; și vocea mea este spre fiii omului.
 5 Voi, cei simpli, înțelegeți înțelepciunea; și voi, proștilor, fiți cu o inimă înțelegătoare.
 6 Ascultați, căci voi vorbi despre lucruri mărețe, și deschiderea buzelor mele va fi cu lucruri drepte.
 7 Fiindcă gura mea va vorbi adevăr, iar stricăciunea este urâciune buzelor mele.
 8 Toate cuvintele gurii mele sunt în dreptate și nu este nimic pervers sau răscuit în ele.
 9 Toate sunt lămurite pentru cel ce înțelege și drepte pentru cei ce găsesc cunoașterea.
 10 Primește instruirea mea, și nu argint; și cunoaștere, mai degrabă decât aur ales.
 11 Fiindcă înțelepciunea este mai bună decât rubinele; și toate lucrurile care pot fi dorite nu pot fi comparate cu ea.
 12 Eu, înțelepciunea, locuiesc cu chibzuința și aflu cunoaștere din invenții ingenioase.
 13 Teama de DOMNUL este să urâști răul; eu urâsc mândria și aroganța și calea rea și gura perversă.
 14 Sfatul este al meu și înțelepciunea sănătoasă; eu sunt înțelegerea; eu am putere.
 15 Prin mine domnesc împărați și prinți hotărâsc dreptate.
 16 Prin mine conduc prinți și nobili, toți judecătorii de pe pământ.
 17 Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută din timp mă vor găsi.
 18 Bogății și onoare sunt cu mine, da, bogății durabile și dreptatea.
 19 Rodul meu este mai bun decât aurul, da, decât aur curat, și câștigul meu decât argint ales.
 20 Eu conduc pe calea dreptății, în mijlocul cărărilor judecății,
 21 Pentru a face pe cei ce mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple tezaurele.

22 DOMNUL mă avea în începutul căii sale, înaintea lucrărilor sale din vechime.

23 Din eternitate am fost înălțată, de la început, înainte de a fi pământul.

24 Când nu erau adâncuri, am fost adusă, când nu erau izvoare abundând cu ape.

25 Înainte ca munții să fie așezați, am fost adusă, înainte să fie dealurile;

26 Pe când el încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici cele mai înalte părți ale țărânei lumii.

27 Când el pregătea cerurile, eu eram acolo; când trăgea un cerc pe fața adâncului,

28 Când întemeia norii deasupra, când întărea izvoarele adâncurilor,

29 Când a dat mării hotărârea sa, ca apele să nu treacă peste porunca lui, când a rânduit fundațiile pământului,

30 Atunci eram lângă el, ca unul ridicat cu el; și îi eram zi de zi desfătarea, bucurându-mă tot timpul înaintea lui;

31 Bucurându-mă în părțile de locuit ale pământului său; și desfătările mele erau cu fiii oamenilor.

32 De aceea acum dați-mi ascultare, copiilor, căci binecuvântați sunt cei ce țin căile mele.

33 Ascultați instruirea și fiți înțelepți și nu o refuzați.

34 Binecuvântat este omul care mă ascultă, veghind zilnic la porțile mele, așteptând la stâlpii ușilor mele.

35 Fiindcă oricine mă găsește, găsește viață și va obține favoarea DOMNULUI.

36 Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își face rău propriului suflet; toți cei ce mă urăsc iubesc moartea.

9

1 Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a dăltuit cele șapte coloane;

2 Și-a înjunghiat animalele, și-a amestecat vinul, și-a pregătit și masa.

3 Și-a trimis înainte servitoarele; ea strigă în locurile cele mai înalte ale cetății:

4 Oricine este simplu, să se abată aici; și celui ce îi lipsește înțelegere îi spune:

5 Vino, mănâncă din pâinea mea și bea din vinul pe care l-am amestecat.

6 Părăsește pe nebuni și vei trăi; și mergi pe calea înțelegerii.

7 Cel ce muștră un batjocoritor își aduce rușine; și cel ce ceartă un om stricat își aduce lui însuși o pată.

8 Nu muștră un batjocoritor, ca nu cumva să te urască; ceartă un om înțelept și te va iubi.

9 Dă învățătură unui om înțelept și el va fi tot mai înțelept; învață un om drept și el va crește în învățătură.

10 Teamă de DOMNUL este începutul înțelepciunii, și cunoașterea celui sfânt este înțelegere.

11 Fiindcă prin mine zilele tale vor fi înmulțite și ani vor fi adăugați vieții tale.

12 Dacă ești înțelept, pentru tine însuși ești înțelept; dar dacă batjocorești, singur o vei purta.

13 O femeie nehibzuită este gălăgioasă; ea este proastă și nu știe nimic.

14 Fiindcă ea șade la ușa casei ei, pe un scaun, în locurile înalte ale cetății,

15 Ca să cheme trecători care merg drept pe căile lor;

16 Orice simplu, să se abată pe aici; și celui ce îi lipsește înțelegerea, îi spune:

¹⁷ Apele furate sunt dulci și pâinea mâncată în taină este plăcută.

¹⁸ Dar el nu știe că acolo sunt morții și oaspeții ei sunt în adâncurile iadului.

10

¹ Proverbele lui Solomon. Un fiu înțelept îl înveselește pe tată, dar un fiu prost este întristarea mamei sale.

² Tezaurele stricăciunii nu folosesc la nimic, dar dreptatea eliberează de la moarte.

³ DOMNUL nu va permite ca sufletul celui drept să înfometeze, dar el leapădă averea celor stricați.

⁴ Cel ce lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celui harnic îmbogățește.

⁵ Cel ce adună în timpul verii este un fiu înțelept, dar cel ce doarme la seceriș este un fiu care aduce rușine.

⁶ Binecuvântări sunt peste capul celui drept, dar violența umple gura celor stricați.

⁷ Amintirea celui drept este binecuvântată, dar numele celor stricați va putrezi.

⁸ Cel înțelept în inimă va primi porunci, dar nebunul trăncănit va cădea.

⁹ Cel ce umblă cu integritate umblă în siguranță, dar cel ce își pervertește căile va fi cunoscut.

¹⁰ Cel ce clipește din ochi provoacă întristare, dar un nebun trăncănit va cădea.

¹¹ Gura celui drept este fântână de viață, dar violența umple gura celui stricat.

¹² Ura stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate păcatele.

¹³ În buzele celui ce are înțelegere se găsește înțelepciune, dar o nuia este pentru spatele celui lipsit de înțelegere.

¹⁴ Înțelepții strâng cunoaștere, dar gura celui nebun este aproape de nimicire.

¹⁵ Averea bogatului este cetatea lui tare; nimicirea săracilor este sărăcia lor.

¹⁶ Munca celui drept tinde la viață; rodul celui stricat la păcat.

¹⁷ Cel ce ține instruirea este pe calea vieții, dar cel ce refuză musturarea rățăcește.

¹⁸ Cel ce ascunde ură cu buze mincinoase și rostește o calomnie, este un prost.

¹⁹ În mulțimea cuvintelor nu lipsește păcatul, dar cel ce își înfrâneză buzele este înțelept.

²⁰ Limba celor dreți este ca argint ales; inima celor stricați are puțină valoare.

²¹ Buzele celui drept hrănesc pe mulți, dar cei nebuni mor din lipsă de înțelepciune.

²² Binecuvântarea DOMNULUI îmbogățește și el nu adaugă nicio mâhnire cu ea.

²³ Pentru un prost, a face ticăloșie este ca un joc, dar un om al înțelegerii are înțelepciune.

²⁴ Teama celui stricat va veni peste el, dar dorința celor dreți va fi îndeplinită.

²⁵ Așa cum trece vârtejul de vânt, așa nu mai este cel stricat; dar cel drept este o fundație veșnică.

²⁶ Ca oțet pentru dinți și ca fum pentru ochi, așa este cel leneș pentru cei ce îl trimit.

²⁷ Teama de DOMNUL prelungeste zilele, dar anii celor stricați vor fi scurtați.

²⁸ Speranța celor drepti va fi bucurie, dar așteptarea celor stricați va pieri.

²⁹ Calea DOMNULUI este putere pentru cel integru, dar nimicire este pentru lucrătorii nelegiurii.

³⁰ Cel drept nu va fi niciodată clintit din loc, dar cei stricați nu vor locui pământul.

³¹ Gura celui drept duce mai departe înțelepciune, dar limba perversă va fi tăiată.

³² Buzele celui drept cunosc ceea ce este bine primit, dar gura celor stricați vorbește perversitate.

11

¹ O balanță înșelătoare este urâciune pentru DOMNUL, dar o greutate întreagă este desfătarea lui.

² Când vine mândria, atunci vine rușinea; dar cu cei umili este înțelepciunea.

³ Integritatea celor drepti îi va călăuzi, dar perversitatea călcătorilor *de lege* îi va nimici.

⁴ Avera nu folosește în ziua furiei, dar dreptatea eliberează de la moarte.

⁵ Dreptatea celui desăvârșit îi va îndrepta calea, dar cel stricat va cădea prin propria lui stricăciune.

⁶ Dreptatea celor integri îi va elibera, dar călcătorii *de lege* vor fi prinși în răutatea lor.

⁷ Când un om stricat moare, așteptarea lui va pieri; și speranța celor nedrepti piere.

⁸ Cel drept este eliberat din tulburare, iar în locul lui vine cel stricat.

⁹ Un fățarnic nimicește pe aproapele său cu gura sa, dar prin cunoaștere cei drepti vor fi eliberați.

¹⁰ Când le merge bine celor drepti, cetatea se bucură, și când pier cei stricați, sunt strigăte.

¹¹ Prin binecuvântarea celor integri este înălțată cetatea, dar prin gura celor stricați este doborâtă.

¹² Cel lipsit de înțelepciune disprețuiește pe aproapele său, dar un om al înțelegerii tace.

¹³ Un bârfitor dezvăluie taine, dar cel al unui duh credincios ascunde lucrul.

¹⁴ Unde nu este sfat, poporul cade; dar în mulțimea sfătuitoare este siguranță.

¹⁵ Cel care este garant pentru un străin, va suferi rău pentru aceasta; și cel ce urăște a fi garanție este în siguranță.

¹⁶ O femeie cu har păstrează onoarea, și cei puternici păstrează bogății.

¹⁷ Omul milos face bine sufletului său, dar cel crud își tulbură propria sa carne.

¹⁸ Cel stricat lucrează o lucrare înșelătoare, dar celui ce seamănă dreptate îi va veni o răsplătă sigură.

¹⁹ Așa cum dreptatea tinde la viață, tot așa, cel ce urmărește răul îl urmărește pentru propria lui moarte.

²⁰ Cei ai unei inimi perverse sunt urâciune pentru DOMNUL, dar cei integri în căile lor sunt desfătarea lui.

²¹ Deși sunt mână în mână, cei stricați nu vor fi nepedepsiți; dar sămânța celor dreți va fi eliberată.

²² Ca o bijuterie de aur în râtul unui porc, așa este o femeie frumoasă fără discernământ.

²³ Dorința celor dreți nu este decât bună, dar așteptarea celor stricați este furie.

²⁴ Este unul care împrăstie și totuși are mai mult; și este cel care păstrează mai mult decât este potrivit, dar tinde la sărăcie.

²⁵ Sufletul darnic va fi îngrășat, și cel ce adapă va fi și el adăpat.

²⁶ Pe cel ce oprește grânele, pe acela îl va blestema poporul; dar binecuvântare va fi peste capul celui ce le vinde.

²⁷ Cel ce caută stăruitor binele procură favoare, dar cel ce caută ticăloșie, aceasta va veni peste el.

²⁸ Cel ce se încrede în bogățiile lui va cădea, dar cel drept va înverzi ca o ramură.

²⁹ Cel ce își tulbură casa va moșteni vânt; și nebunul va fi servitor al celui înțelept în inimă.

³⁰ Rodul celui drept este un pom al vieții, și cel ce câștigă suflete este înțelept.

³¹ Iată, cel drept va fi recompensat pe pământ; cu atât mai mult cel stricat și cel păcătos.

12

¹ Oricine iubește instruirea iubește cunoașterea, dar cel ce urăște musttrarea este negliob.

² Un om bun obține favoarea DOMNULUI, dar pe un om al planurilor stricate el îl va condamna.

³ Un om nu va fi întemeiat prin stricăciune, dar rădăcina celor dreți nu va fi mutată.

⁴ O femeie virtuoasă este o coroană pentru soțul ei, dar cea care îl face de rușine este ca putregaiul în oasele lui.

⁵ Gândurile celor dreți sunt drepte, dar sfaturile celor stricați sunt înșelăciune.

⁶ Cuvintele celor stricați sunt pentru a pânda pentru sânge, dar gura celor integri îi va elibera.

⁷ Cei stricați sunt doborâți și nu mai sunt, dar casa celor dreți va sta în picioare.

⁸ Un om va fi lăudat după înțelepciunea sa, dar cel cu o inimă perversă va fi disprețuit.

⁹ Cel ce este disprețuit și are un servitor este mai bun decât cel ce își dă onoare și îi lipsește pâinea.

¹⁰ Un om drept dă atenție vieții animalului său, dar îndurările blânde ale celor stricați sunt crude.

¹¹ Cel ce își ară pământul va fi săturat cu pâine, dar cel ce urmează persoane de nimic este lipsit de înțelegere.

¹² Cel stricat dorește prada oamenilor răi, dar rădăcina celor dreți rodește.

¹³ Cel stricat este prins în capcană prin fărădelegea buzelor sale, dar cel drept va ieși din tulburare.

¹⁴ Un om va fi săturat cu bine prin rodul gurii sale, și recompensa mâinilor omului îi va fi restituită.

15 Calea unui nebun este dreaptă în propriii lui ochi, dar cel ce dă ascultare sfatului este înțelept.

16 Furia unui nebun este imediat cunoscută, dar un om chibzuit acoperă rușinea.

17 Cel ce spune adevăr declară dreptate, dar un martor fals, înșelăciune.

18 Este unul care vorbește ca străpungerile unei săbii, dar limba celor înțelepți este sănătate.

19 Buza adevărului va fi întemeiată, pentru totdeauna, dar o limbă minci-noasă este numai pentru o clipă.

20 Înșelăciune este în inima celor ce plănuiesc răul, dar a sfătuitoilor păcii este bucuria.

21 Niciun rău nu se va întâmpla celui drept, dar cei stricați vor fi umpluți cu ticăloșii.

22 Buze mincinoase sunt urâciune pentru DOMNUL, dar cei ce lucrează după adevăr sunt desfătarea lui.

23 Un om chibzuit ascunde cunoaștere, dar inima proștilor vestește nechibzuință.

24 Mâna celor harnici va conduce, dar cel leneș va fi sub tribut.

25 Întristarea din inima omului o face să se aplece, dar un cuvânt bun face inima veselă.

26 Cel drept este nespus mai bun decât vecinul său, dar calea celor stricați îi amăgește.

27 Leneșul nu își frige vânatul, dar averea omului harnic este prețioasă.

28 În calea dreptății este viață, și în cărarea ei nu este moarte.

13

1 Un fiu înțelept ascultă instruirea tatălui său, dar un batjocoritor nu ascultă mustrarea.

2 Un om va mânca ce este bun prin rodul gurii sale, dar sufletul călcătorilor *de lege* va mânca violență.

3 Cel ce își păzește gura își păstrează viața, dar cel ce își deschide larg buzele va avea distrugere.

4 Sufletul celui leneș dorește și nu are nimic; dar sufletul celor harnici va fi îngrășat.

5 Un om drept urăște minciuna, dar un om stricat este scârbos și ajunge de rușine.

6 Dreptatea păzește pe cel integru în calea sa, dar stricăciunea răstoarnă pe păcătos.

7 Este unul care face pe bogatul, totuși nu are nimic; este unul care face pe săracul, totuși are mari bogății.

8 Răscumpărarea vieții unui om sunt bogățiile sale, dar săracul nu ascultă mustrarea.

9 Lumina celor drepți se bucură, dar lampa celor stricați va fi stinsă.

10 Numai prin mândrie vine cearta, dar înțelepciunea este cu cei bine sfătuiți.

11 Averea obținută prin deșertăciune va fi micșorată, dar cel ce adună prin muncă va crește.

12 Speranța amânată face inima bolnavă, dar când vine dorința, ea este un pom al vieții.

13 Oricine disprețuiește cuvântul va fi nimicit, dar cel ce se teme de poruncă va fi răsplătit.

14 Legea celui înțelept este un izvor al vieții, pentru a depărta de capcanele morții.

15 Buna înțelegere dă favoare, dar calea călcătorilor *de lege* este grea.

16 Fiecare om chibzuit lucrează cu cunoaștere, dar un prost își dă pe față nechibzuința.

17 Un mesager stricat cade în ticăloșie, dar un ambasador credincios este sănătate.

18 Sărăcie și rușine vor fi pentru cel ce refuză instruirea, dar cel ce dă atenție muștrării va fi onorat.

19 Dorința împlinită este dulce pentru suflet, dar este urâciune pentru proști să se depărteze de rău.

20 Cel ce umblă cu oameni înțelepți va fi înțelept, dar un însoțitor al proștilor va fi nimicitor.

21 Răul urmărește pe păcătoși, dar cei drepți vor fi răsplătiți cu bine.

22 Un om bun lasă o moștenire copiilor săi, dar averea păcătosului este păstrată pentru cel drept.

23 Mâncare multă este în arătura celui sărac, dar este unul nimicitor din lipsă de judecată.

24 Cel care cruță nuiiau sa își urăște fiul, dar cel care îl iubește, îl disciplineză la timp.

25 Cel drept mănâncă până la săturarea sufletului său, dar pântecele celor stricați va duce lipsă.

14

1 Fiecare femeie înțeleaptă își zidește casa, dar nechibzuita o dăruiește cu mâinile ei.

2 Cel ce umblă în integritatea lui se teme de DOMNUL, dar cel ce este pervers în căile sale îl disprețuiește.

3 În gura celui nebun este un toiag al mândriei, dar buzele celor înțelepți îi vor păstra.

4 Unde nu sunt boi, ieslea este curată; dar mult câștig este prin tăria boului.

5 Un martor credincios nu minte, dar un martor fals vântură minciuni.

6 Un batjocoritor caută înțelepciunea și nu o găsește, dar cunoașterea este ușoară pentru cel ce înțelege.

7 Pleacă din prezența unui om prost, când nu găsești în el buzele cunoașterii.

8 Înțelepciunea celui chibzuit este să cunoască propria sa cale, dar nechibzuința proștilor este înșelăciune.

9 Nebunii iau în răs păcatul, dar printre drepți este favoare.

10 Inima își cunoaște propria ei amărăciune, și un străin nu se amestecă în bucuria ei.

11 Casa celor stricați va fi dăruiește, dar tabernacolul celor integri va înflori.

12 Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei sunt căile morții.

13 Chiar în răs inima este plină de durere, și sfârșitul acelei veselii este întristare.

14 Cel care decade în inimă va fi umplut cu propriile sale căi, și un om bun va fi umplut din el însuși.

15 Cel simplu crede fiecare cuvânt, dar omul chibzuit se uită bine la umblarea lui.

16 Un om înțelept se teme și se depărtează de rău, dar prostul se înfurie și este încredător.

17 Cel care repede se mânie lucrează nechibzuit, și un bărbat al planurilor stricate este urât de alții.

18 Cei simpli moștenesc nechibzuință, dar cei chibzuiți sunt încronați cu cunoaștere.

19 Cei răi se apleacă în fața celor buni, și cei stricați la porțile celui drept.

20 Cel sărac este urât chiar de aproapele său, dar cel bogat are mulți prieteni.

21 Cel ce disprețuiește pe aproapele său păcătuiește, dar cel ce are milă de săraci, fericit este.

22 Nu rătăcesc cei ce plănuiesc răul? Dar milă și adevăr vor fi cu cei ce plănuiesc binele.

23 În toată munca este câștig, dar vorbăria buzelor duce numai la lipsă.

24 Coroana celor înțelepți este bogăția lor, dar nechibzuința proștilor este nechibzuință.

25 Un martor adevărat eliberează suflete, dar un martor înșelător vântură minciuni.

26 În teama de DOMNUL este încredere puternică, și copiii lui vor avea un loc de scăpare.

27 Teamă de DOMNUL este un izvor de viață, ca să depărteze de capcanele morții.

28 În mulțimea poporului stă onoarea împăratului, dar în lipsa poporului este nimicirea prințului.

29 Cel încet la furie este omul unei mari înțelegeri, dar cel al unui duh nerăbdător înalță nechibzuință.

30 O inimă sănătoasă este viața cărnii, dar invidia este putregaiul oaselor.

31 Cel ce oprimă pe sărac ocărește pe Făcătorul său, dar cel ce îl onorează are milă de sărac.

32 Cel stricat este alungat în stricăciunea lui, dar cel drept are speranță în moartea sa.

33 Înțelepciunea se odihnește în inima celui ce are înțelegere, dar ce este în mijlocul proștilor este făcut cunoscut.

34 Dreptatea înalță o națiune, dar păcatul este ocară pentru orice popor.

35 Favoarea împăratului este îndreptată spre un servitor înțelept, dar furia lui este împotriva celui ce aduce rușinea.

15

1 Un răspuns blând înlătură furia, dar cuvintele apăsătoare întărită mânia.

2 Limba înțelepților folosește corect cunoașterea, dar gura proștilor revarsă nechibzuință.

3 Ochii DOMNULUI sunt în fiecare loc, privind răul și binele.

4 O limbă sănătoasă este un pom al vieții, dar perversitate în ea este o spărtură în duh.

5 Un nebun disprețuiește instruirea tatălui său, dar cel ce dă atenție mustrării este chibzuit.

6 În casa celui drept este mult tezaur, dar în veniturile celui stricat este tulburare.

7 Buzele celor înțelepți răspândesc cunoaștere, dar inima proștilor nu face la fel.

8 Sacrificiul celor stricați este urâciune pentru DOMNUL, dar rugăciunea celor integri este desfătarea lui.

⁹ Calea celui stricat este urâciune pentru DOMNUL, dar el iubește pe cel ce urmează dreptatea.

¹⁰ Disciplinarea este apăsătoare pentru cel ce părăsește calea, iar cel ce urăște mustrarea va muri.

¹¹ Iad și distrugere sunt înaintea DOMNULUI; cu cât mai mult sunt atunci inimile copiilor oamenilor.

¹² Un batjocoritor nu iubește pe cel care îl mustră, nici nu se va duce la cei înțelepți.

¹³ O inimă veselă face înfățișarea voioasă, dar prin întristarea inimii duhul este frânt.

¹⁴ Inima celui ce are înțelegere caută cunoaștere, dar gura proștilor se hrănește din nechibzuință.

¹⁵ Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu o inimă veselă are un ospăț neîncetat.

¹⁶ Mai bine puțin, cu teamă de DOMNUL, decât mare tezaur cu tulburare.

¹⁷ Mai bine o masă cu verdețuri unde este iubire, decât boul legat la iesle și ura cu el.

¹⁸ Un om furios stârnește certuri, dar cel încet la mânie liniștește cearta.

¹⁹ Calea leneșului este ca o îngrăditură de spini, dar calea celor drepți este netezită.

²⁰ Un fiu înțelept face veselie tatălui, dar un om prost disprețuiește pe mama sa.

²¹ Nechibzuința este bucurie pentru cel lipsit de înțelepciune, dar un om al înțelegerii umblă cu integritate.

²² Fără sfat, scopurile sunt dezamăgite, dar în mulțimea sfătuitoare sunt ele întemeiate.

²³ Un om are bucurie prin răspunsul gurii sale; și ce bun este un cuvânt spus la timpul potrivit!

²⁴ Pentru cel înțelept calea vieții este deasupra, ca el să se depărteze de iadul de dedesubt.

²⁵ DOMNUL va dărâma casa celui mândru, dar el va întemeia hotarul văduvei.

²⁶ Gândurile celor stricați sunt urâciune pentru DOMNUL, dar cuvintele celor puri sunt cuvinte plăcute.

²⁷ Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cel ce urăște mitele, va trăi.

²⁸ Inima celui drept studiază ca să răspundă, dar gura celor stricați revarsă lucruri rele.

²⁹ DOMNUL este departe de cei stricați, dar el ascultă rugăciunea celor drepți.

³⁰ Lumina ochilor bucură inima, și o veste bună îngrașă oasele.

³¹ Urechea care ascultă mustrarea vieții locuiește printre cei înțelepți.

³² Cel ce refuză instruirea își disprețuiește propriul său suflet, dar cel ce ascultă mustrarea obține înțelegere.

³³ Teamă de DOMNUL este instruirea înțelepciunii, și înaintea onoarei este umilința.

16

¹ Pregătirile inimii în om și răspunsul limbii sunt de la DOMNUL.

² Toate căile unui om sunt curate în proprii lui ochi, dar DOMNUL cântărește duhurile.

³ Încredințează lucrările tale DOMNULUI și gândurile tale vor fi întemeiate.

⁴ DOMNUL a făcut pentru el însuși toate lucrurile; da, chiar pe cel stricat pentru ziua răului.

⁵ Fiecare om îngâmfat în inimă este urâciune pentru DOMNUL; deși merge mână în mână, el nu va rămâne nepedepsit.

⁶ Prin milă și adevăr nelegiuirea este îndepărtată, și prin teama de DOMNUL oamenii se depărtează de rău.

⁷ Când căile unui om îi plac DOMNULUI, el face chiar pe dușmanii lui să fie în pace cu el.

⁸ Mai bine puțin cu dreptate, decât venituri mari fără dreptate.

⁹ Inima unui om plănuiește calea lui, dar DOMNUL îi conduce pași.

¹⁰ O hotărâre divină este pe buzele împăratului; gura lui nu încalcă legea în judecată.

¹¹ O greutate și o balanță dreaptă sunt ale DOMNULUI; toate greutățile din pungă sunt lucrarea lui.

¹² Pentru împărați este urâciune să comită stricăciune, pentru că tronul este întemeiat prin dreptate.

¹³ Buzele drepte sunt desfătarea împăraților și ei iubesc pe acela care vorbește drept.

¹⁴ Furia unui împărat este ca mesagerii morții, dar un om înțelept o va potoli.

¹⁵ În lumina înfățișării împăratului este viață; și favoarea lui este ca un nor de ploaie de primăvară.

¹⁶ Cu cât este mai bine a obține înțelepciune decât aur! Și a obține înțelegere mai de ales decât argint!

¹⁷ Calea largă a celor integri este să se depărteze de rău; cel ce își păzește calea își păstrează sufletul.

¹⁸ Mândria merge înaintea distrugerii și un duh îngâmfat înaintea căderii.

¹⁹ Mai bine să ai un duh umil cu cei de jos, decât să împarți prada cu cei mândri.

²⁰ Cel ce se comportă cu înțelepciune într-un lucru va găsi binele; și oricine se încrede în DOMNUL este fericit.

²¹ Cel înțelept în inimă se va numi chibzuit; și dulceața buzelor adaugă învățătură.

²² Înțelegerea este un izvor de viață pentru cel ce o are, dar instruirea nechibzuiților este nechibzuință.

²³ Inima celui înțelept îi face gura chibzuită și adaugă învățătură buzelor sale.

²⁴ Cuvintele plăcute sunt ca un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătate pentru oase.

²⁵ Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei sunt căile morții.

²⁶ Cel ce muncește, muncește pentru el însuși, fiindcă gura lui pofteste aceasta de la el.

²⁷ Un om neevlavios sapă să scoată răul la iveală și pe buzele sale este ca un foc arzător.

²⁸ Un om pervers seamănă ceartă, și un șoptitor desparte prieteni buni.

²⁹ Un om violent ademenește pe aproapele său și îl conduce pe calea care nu este bună.

³⁰ El își închide ochii ca să uneltească lucruri perverse; mișcându-și buzele duce răul la împlinire.

³¹ Capul cărunt este o coroană a gloriei, dacă este găsit pe calea dreptății.

³² Cel încet la mânie este mai bun decât cel tare, și cel ce își stăpânește duhul, decât cel ce ia o cetate.

³³ Sorțul este aruncat în poală, dar întregul verdict al acestuia este al DOMNULUI.

17

¹ Mai bine o bucată de pâine uscată și liniște cu ea, decât o casă plină de carnea sacrificiilor cu ceartă.

² Un servitor înțelept va conduce peste un fiu care aduce rușine și va avea parte de moștenire între frați.

³ Creuzetul este pentru argint și cuptorul pentru aur, dar DOMNUL încearcă inimile.

⁴ Un făptuitor al stricăciunii dă atenție buzelor înșelătoare, și un mincinos deschide urechea la o limbă rea.

⁵ Oricine batjocorește pe sărac ocărăște pe Făcătorul său, și cel care se bucură la dezastre nu va rămâne nepedepsit.

⁶ Copiii copiilor sunt coroana bătrânilor și gloria copiilor sunt părinții lor.

⁷ Prostului nu i se potrivește o vorbire aleasă; cu atât mai puțin buze mincinoase unui prinț.

⁸ Un dar este asemenea unei pietre prețioase în ochii celui ce îl are; oriîncotro se întoarce, prosperă.

⁹ Cel ce acoperă o fărădelege caută iubire, dar cel ce tot repetă un lucru separă prieteni buni.

¹⁰ O mustrare își găsește loc mult mai adânc la un om înțelept, decât o sută de lovituri la un prost.

¹¹ Un om care face rău caută numai rebeliune; de aceea împotriva lui va fi trimis un mesager crud.

¹² Mai bine să întâlnească un om o ursoaică jefuită de puii ei, decât un prost în nechibzuința lui.

¹³ Oricine răsplătește cu rău pentru bine, răul nu se va depărta de casa lui.

¹⁴ Începutul certei este ca atunci când cineva dă drumul la ape; de aceea părăsește cearta înainte să fii amestecat în ea.

¹⁵ Cel ce declară drept pe cel stricat și cel ce condamnă pe cel drept, chiar amândoi sunt urâciune pentru DOMNUL.

¹⁶ La ce folosește un preț în mâna unui prost pentru a obține înțelepciune, văzând că nu are inimă pentru aceasta?

¹⁷ Un prieten iubește în toate timpurile, și un frate este născut pentru timpuri de restriște.

¹⁸ Un om lipsit de înțelegere bate palma și devine garant în prezența prietenilor săi.

¹⁹ Cel ce iubește cearta iubește fărădelegea, și cel ce își înalță poarta caută distrugere.

²⁰ Cel ce are o inimă perversă nu găsește niciun bine, și cel ce are o limbă perversă cade în ticăloșie.

²¹ Cel ce dă naștere unui prost face aceasta spre întristarea lui, și tatăl unui nebun nu are bucurie.

²² O inimă veselă face bine ca un medicament, dar un duh frânt usucă oasele.

²³ Un om stricat ia un dar din sân ca să strice căile judecății.

²⁴ Înțelepciune este înaintea celui ce are înțelegere, dar ochii unui prost sunt ațintiți la marginile pământului.

²⁵ Un fiu prost este o mahnire pentru tatăl său și amărăciune pentru cea care l-a născut.

²⁶ De asemenea să pedepsești pe cel drept nu este bine, nici să lovești pe prinți pentru echitate.

²⁷ Cel ce are cunoaștere își cruță cuvintele, și un om al înțelegerii are un duh ales.

²⁸ Chiar un nebun este considerat înțelept când își ține gura, și cel ce își închide buzele ca om chibzuit.

18

¹ Prin dorință un om, separându-se, caută și se amestecă cu toată înțelepciunea.

² Un prost nu își găsește plăcerea în înțelegere, ci în descoperirea inimii sale.

³ Când vine cel stricat vine și disprețul, și cu mârșăvia, ocara.

⁴ Cuvintele gurii unui om sunt ca ape adânci, iar izvorul înțelepciunii ca un pârau revărsat.

⁵ Nu este bine a părtini persoana celui stricat, *nu este bine* a doborî pe cel drept în judecată.

⁶ Buzele prostului intră în ceartă și gura lui cere lovituri.

⁷ Gura unui prost îi este nimicire și buzele lui sunt capcana sufletului său.

⁸ Vorbele unui bârfitor sunt ca rănilile și coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui.

⁹ Cel care de asemenea lenevește în lucrul său este frate cu cel care risipește mult.

¹⁰ Numele DOMNULUI este un turn puternic; cel drept aleargă înăuntrul lui și este în siguranță.

¹¹ Avera bogatului este cetatea lui tare și ca un zid înalt în îngâmfarea lui.

¹² Înainte de nimicire, inima omului este îngâmfată; și înaintea onoarei, este umilință.

¹³ Cel ce răspunde la un lucru înainte să îl audă, aceasta este prostie și rușine pentru el.

¹⁴ Duhul unui om îi va sprijini neputința, dar cine poate purta un duh rănit?

¹⁵ Inima celui chibzuit obține cunoaștere și urechea celui înțelept caută cunoaștere.

¹⁶ Darul unui om îi face loc și îl aduce înaintea oamenilor însemnați.

¹⁷ Primul în propria sa cauză pare drept, dar vine aproapele său și îl cercetează.

¹⁸ Sorțul face să înceteze certurile și separă între cei puternici.

¹⁹ Un frate ofensat este mai greu de câștigat decât o cetate tare, și certurile lor sunt ca zăbrelele unui castel.

²⁰ Pântecele unui om va fi săturat cu rodul gurii sale; și cu câștigul buzelor sale se va îndestula.

²¹ Moarte și viață sunt în puterea limbii, și cei ce o iubesc vor mânca din rodul ei.

²² Oricine găsește o soție găsește un lucru bun și obține favoare de la DOMNUL.

²³ Săracul folosește rugăminți, dar cel bogat răspunde cu asprime.

²⁴ Un om care are prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos; și este un prieten care se lipește mai aproape ca un frate.

19

1 Mai bine săracul care umblă în integritatea lui, decât cel pervers în buzele lui și este un prost.

2 De asemenea, nu este bine ca sufletul să fie lipsit de cunoaștere; și cel ce se grăbește cu picioarele sale păcătuiește.

3 Nechibzuința omului îi pervertește calea, și inima sa se înfurie împotriva DOMNULUI.

4 Averea face mulți prieteni, dar săracul este separat de aproapele său.

5 Un martor fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce vântură minciuni nu va scăpa.

6 Mulți vor implora favoarea prințului, și fiecare om este prietenul celui ce dă daruri.

7 Toți frații celui sărac îl urăsc; cu cât mai mult se îndepărtează prietenii lui de el? El îi urmărește cu vorbe, totuși ei îi lipsesc.

8 Cel ce obține înțelepciune își iubește propriul suflet; cel ce păstrează înțelegera va găsi binele.

9 Un martor fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce vântură minciuni va pieri.

10 Desfătarea nu este potrivită pentru un prost; cu atât mai puțin pentru un servitor să aibă conducere peste prinți.

11 Discernământul unui om amână mânia sa; și este gloria lui să treacă cu vederea o fărădelege.

12 Furia împăratului este ca răgetul leului, dar favoarea lui este ca roua peste iarbă.

13 Un fiu prost este nenorocirea tatălui său, și certurile soției sunt picurare neîncetată.

14 Casa și averile sunt moștenirea părinților, și o soție chibzuită este de la DOMNUL.

15 Lenevia te aruncă într-un somn adânc, și un suflet trândav va suferi foame.

16 Cel ce păstrează porunca își păstrează propriul suflet, dar cel care își disprețuiește căile va muri.

17 Cel ce are milă de sărac împrumută DOMNULUI, și ceea ce el a dat, el îi va plăti din nou.

18 Disciplinează pe fiul tău cât este speranță și nu lăsa sufletul tău să cedeze din cauza plânsului său.

19 Un om al unei mari furii va suferi pedeapsă; deoarece, dacă îl eliberezi, totuși va trebui să o faci din nou.

20 Ascultă sfatul și primește instruirea, ca să fii înțelept la sfârșitul tău.

21 Multe sunt planurile în inima unui om; totuși sfatul DOMNULUI, acela va sta în picioare.

22 Dorința unui om este bunătatea sa, și un om sărac este mai bun decât un mincinos.

23 Teama de DOMNUL tinde la viață, și cel ce o are va trăi satisfăcut; nu va fi vizitat de rău.

24 Un leneș își ascunde mâna în sân și nici măcar nu și-o duce la gură din nou.

25 Lovește pe batjocoritor și cel simplu va lua seama; și muștră pe unul ce are înțelegere și el va înțelege cunoașterea.

26 Cel ce jefuiește pe tată și își alungă mama, este un fiu care face rușine și aduce ocară.

27 Încetează, fiul meu, să ascuți instruirea care te abate de la cuvintele cunoașterii.

28 Un martor neevlavios batjocorește judecata, și gura celui stricat mănâncă nelegiuire.

29 Judecăți sunt pregătite pentru batjocoritori și lovituri pentru spatele proștilor.

20

1 Vinul este un batjocoritor, băutura tare este zgomotoasă; și oricine este înșelat cu ele nu este înțelept.

2 Spaimea unui împărat este ca răgetul unui leu; oricine îl provoacă la mânie păcătuiește împotriva propriului suflet.

3 Este onoare pentru un om să se oprească de la ceartă, dar fiecare nebun se va amesteca.

4 Cel leneș nu va ara din cauza frigului; de aceea va cerși la seceriș și nu va avea nimic.

5 Sfatul în inima omului este ca apa adâncă, dar un om al înțelegerii îl va scoate afară.

6 Cei mai mulți oameni vor vesti fiecare propria bunătate, dar cine poate găsi un om credincios?

7 Cel drept umblă în integritatea sa; copiii lui sunt binecuvântați după el.

8 Un împărat care șade pe tronul de judecată risipește tot răul cu ochii săi.

9 Cine poate spune: Mi-am curățit inima, sunt purificat de păcatul meu?

10 Greutăți diferite și măsuri diferite, amândouă sunt același fel de urâciune pentru DOMNUL.

11 Chiar un copil este cunoscut prin faptele sale, dacă lucrarea sa este pură și dacă este dreaptă.

12 Urechea care aude și ochiul care vede, DOMNUL le-a făcut chiar pe amândouă.

13 Nu iubi somnul, ca nu cumva să ajungi la sărăcie; deschide-ți ochii și te vei sătura cu pâine.

14 Rău! Rău! spune cumpărătorul, dar după ce pleacă pe calea sa, atunci se fălește.

15 Este aur și o mulțime de rubine, dar buzele cunoașterii sunt bijuterie de preț.

16 Ia-i haina celui care este garant pentru un străin și ia o garanție de la el pentru o femeie străină.

17 Pâinea înșelăciunii este dulce pentru un om, dar după aceea gura i se va umple cu pietriș.

18 Fiecare scop este întemeiat prin sfat; și cu sfat bun fă război.

19 Cel ce umblă ca un bârfitor dezvăluie taine; de aceea nu te amesteca cu cel ce flatează cu buzele sale.

20 Oricine înjură pe tatăl său, sau pe mama sa, lampa lui va fi stinsă în negrul întunericii.

21 O moștenire poate fi obținută în grabă la început, dar sfârșitul ei nu va fi binecuvântat.

22 Nu spune: Voi răsplăti răul! Ci așteaptă pe DOMNUL și el te va salva.

23 Greutăți diferite sunt urâciune pentru DOMNUL, și o balanță înșelătoare nu este bună.

24 Umbletele omului sunt de la DOMNUL; cum poate atunci un om să înțeleagă propria cale?

25 Este o cursă pentru omul care mănâncă ceea ce este sfânt și după promisiuni face cercetare.

26 Un împărat înțelept risipește pe cei stricați și trece cu roata peste ei.

27 Duhul omului este candela DOMNULUI, cercetând toate părțile adânci ale pântecelelui.

28 Mila și adevărul păstrează pe împărat, și tronul său este susținut prin milă.

29 Gloria tinerilor este puterea lor, și frumusețea bătrânilor este părul cărunt.

30 Învinețirea unei răni curățată de rău; la fel și loviturile, părțile ascunse ale pântecelelui.

21

1 Inima împăratului este în mâna DOMNULUI, precum râurile de ape: el o întoarce oriîncotro voiește.

2 Fiecare cale a omului este dreaptă în propriii ochi, dar DOMNUL cumpănește inimile.

3 A face dreptate și judecată este pentru DOMNUL mai bine primit decât sacrificiul.

4 O privire măreață și o inimă mândră și arătura celui stricat, sunt păcat.

5 Gândurile celui harnic tind doar la abundență dar ale fiecăruia care este pripit doar la lipsă.

6 Obținerea de tezaure printr-o limbă mincinoasă este o deșertăciune aruncată încolo și încoace de cei ce caută moartea.

7 Jaful celor stricați îi va nimici, pentru că refuză să facă judecată.

8 Calea omului este perversă și sucită, dar cât despre cel pur, lucrarea lui este dreaptă.

9 Mai bine este să locuiești într-un colț al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă într-o casă largă.

10 Sufletul celui stricat dorește răul; aproapele său nu găsește favoare în ochii lui.

11 Când batjocoritorul este pedepsit, cel simplu este făcut înțelept; și când cel înțelept este instruit, primește cunoaștere.

12 Omul drept cu înțelepciune ia aminte la casa celui stricat, dar Dumnezeu răstoarnă pe cei stricați din cauza stricăciunii lor.

13 Oricine își astupă urechile la strigătul săracului, va striga și el, dar nu va fi ascultat.

14 Un dar dat în taină potolește mânia, și o răsplată în sân, furia aprinsă.

15 Este bucurie pentru cel drept să facă judecată, dar nimicire va fi celor ce lucrează nelegiuire.

16 Omul care rătăcește în afara căii înțelegerii va rămâne în adunarea celor morți.

17 Cel ce iubește plăcerea va fi un om sărac; cel ce iubește vinul și untdelemnul nu va fi bogat.

18 Cel stricat va fi o răscumpărare pentru cel drept și călcătorul de lege pentru cel integru.

19 Mai bine este să locuiești în pustie, decât cu o femeie certărească și mâniașă.

20 Este un tezaur de dorit și untdelemn în locuința înțeleptului, dar un om prost le cheltuiește complet.

21 Cel ce urmează dreptate și milă găsește viață, dreptate și onoare.

22 Un om înțelept escaladează cetatea celui tare și dă rămă țaria încrederii ei.

²³ Oricine își ține gura sa și limba sa, își ține sufletul lui de la tulburare.

²⁴ Batjocoritor mândru și îngâmfat este numele lui, al celui ce lucrează în furie mândră.

²⁵ Dorința celui leneș îl ucide, fiindcă mâinile lui refuză să muncească.

²⁶ El dorește cu lăcomie cât este ziua de lungă, dar cel drept dă și nu se zgârcește.

²⁷ Sacrificiul celui stricat este urâciune; cu cât mai mult când îl aduce cu o minte stricată?

²⁸ Un martor fals va pieri, dar omul care ascultă vorbește statornic.

²⁹ Un om stricat își înăsprește fața, dar cel integru își conduce calea.

³⁰ Nu este nici înțelepciune, nici înțelegere, nici sfat împotriva DOMNULUI.

³¹ Calul este pregătit pentru ziua bătăliei, dar siguranța este a DOMNULUI.

22

¹ Un nume bun este mai de ales decât mari bogății și favoare binevoitoare mai bine decât aur și argint.

² Cel bogat și cel sărac se întâlnesc; DOMNUL este făcătorul lor al tuturor.

³ Un om chibzuit prevede răul și se ascunde, dar simplii merg înainte și sunt pedepsiți.

⁴ Prin umilință și teama de DOMNUL sunt bogății și onoare și viață.

⁵ Spini și capcane sunt în calea celui pervers; cel ce își păstrează sufletul va fi departe de ele.

⁶ Educă un copil pe calea pe care ar trebui să meargă, și când ajunge bătrân nu se va depărta de ea.

⁷ Bogatul stăpânește peste sărac și cel ce ia cu împrumut este servitor al celui ce dă cu împrumut.

⁸ Cel ce seamănă nelegiuire va secera deșertăciune, și nuiaua mâniei sale se va sfârși.

⁹ Cel ce are un ochi mărinimos va fi binecuvântat, fiindcă dă săracului din pâinea lui.

¹⁰ Alungă batjocoritorul și cearta se va duce; da, discordia și ocara vor înceta.

¹¹ Cel ce iubește puritatea inimii, pentru harul buzelor sale împăratul îi va fi prieten.

¹² Ochii DOMNULUI păstrează cunoașterea și el răstoarnă cuvintele călcătorului de lege.

¹³ Leneșul spune: Este un leu afară, voi fi ucis pe străzi.

¹⁴ Gura femeilor străine este o groapă adâncă; cel ce este detestat de DOMNUL va cădea în ea.

¹⁵ Nechibzuința este legată în inima unui copil, dar nuiaua disciplinării o va alunga departe de la el.

¹⁶ Cel ce oprimă pe sărac ca să își mărească bogățiile și cel ce dă celui bogat, vor ajunge cu siguranță la lipsă.

¹⁷ Apleacă-ți urechea și ascultă cuvintele celui înțelept și dedică-ți inima cunoașterii mele.

¹⁸ Fiindcă este un lucru plăcut dacă le ții înăuntrul tău; ele vor fi întru totul potrivite pe buzele tale.

¹⁹ Eu ți-am făcut cunoscută astăzi, tocmai ție, pentru că încrederea ta să fie în DOMNUL.

²⁰ Nu ți-am scris lucruri alese în sfaturi și cunoaștere,

21 Ca să îți fac cunoscută certitudinea cuvintelor adevărului, ca să răspunzi cu cuvintele adevărului acelora ce trimit la tine?

22 Nu jefui pe sărac, pentru că el este sărac; nici nu asupra pe cel nenorocit la poartă,

23 Fiindcă DOMNUL va pleda în cauza lor și va prăda sufletul acelora ce i-au prădat.

24 Nu te împrieteni cu un om mânios și nu merge împreună cu un om furios,

25 Ca nu cumva să înveți căile lui și să obții o capcană pentru sufletul tău.

26 Nu fi unul dintre cei ce bat palma, sau din cei care sunt garanți pentru datorii.

27 Dacă nu ai nimic de plătit, de ce să ia patul tău de sub tine?

28 Nu scoate vechea piatră de hotar, pe care părinții tăi au pus-o.

29 Vezi tu un om harnic în ocupația lui? El va sta în picioare înaintea împăraților; nu va sta în picioare înaintea celor neînsemnați.

23

1 Când te așezi să mănânci cu un conducător, cu atenție ia aminte la ce este înaintea ta;

2 Și pune un cuțit la gâtul tău, dacă ești un om datat apetitului.

3 Nu dori delicatesele lui, fiindcă ele sunt mâncare înșelătoare.

4 Nu munci ca să fii bogat; oprește-te de la propria ta înțelepciune.

5 Îți vei aținti ochii asupra a ceva ce nu este? Fiindcă bogățiile cu siguranță își fac aripă; ele zboară departe ca o acvilă spre cer.

6 Nu mânca pâinea aceluia ce are un ochi rău, nici nu dori delicatesele lui,

7 Fiindcă așa cum gândește în inima lui, așa este el; Mănâncă și bea, îți spune el; dar inima lui nu este cu tine.

8 Bucata pe care ai mâncat-o, o vei vărsa și îți vei pierde cuvintele dulci.

9 Nu vorbești în urechile unui prost, fiindcă va disprețui înțelepciunea cuvintelor tale.

10 Nu scoate pietrele vechi de hotar și nu intra în câmpurile celor fără tată,

11 Fiindcă răscumpărătorul lor este puternic; va pleda împotriva ta în cauza lor.

12 Dedică-ți inima instruirii și urechile tale cuvintelor cunoașterii.

13 Nu cruța copilul de la disciplinare, fiindcă dacă îl bați cu nuiua, nu va muri.

14 Bate-l cu nuiua și îi vei elibera sufletul din iad.

15 Fiul meu, dacă inima ta este înțeleaptă, inima mea se va bucura, chiar a mea.

16 Da, rărunchii mei se vor bucura când buzele tale spun lucruri drepte.

17 Să nu invidieze inima ta pe păcătoși, ci rămâi în teama de DOMNUL cât este ziua de lungă.

18 Căci cu siguranță este un viitor și așteptarea ta nu va fi stârpită.

19 Ascultă fiul meu și fii înțelept și călăuzește-ți inima pe cale.

20 Nu fi printre băutorii de vin, printre destrăbălații mâncători de carne;

21 Fiindcă bețivul și mâncăciosul vor ajunge la sărăcie; și somnolența va îmbrăca pe un om în zdrențe.

22 Dă ascultare tatălui tău care te-a născut și nu disprețui pe mama ta când este bătrână.

23 Cumpără adevărul și nu îl vinde; de asemenea înțelepciunea și instruirea și înțelegerea.

²⁴ Tatăl celui drept se va bucura mult, și cel ce naște un copil înțelept va avea bucurie de la el.

²⁵ Tatăl tău și mama ta vor fi veseli, și cea care te-a născut se va bucura.

²⁶ Fiul meu, dă-mi inima ta și lasă-ți ochii să observe căile mele.

²⁷ Fiindcă o curvă este un șanț adânc, și o femeie străină este o groapă strâmtă.

²⁸ De asemenea ea pândește ca după pradă și înmulțește pe călcătorii de lege între oameni.

²⁹ Cine are vaiet? Cine are întristări? Cine are certuri? Cine are bolboroseli? Cine are răni fără motiv? Cine are roșeața ochilor?

³⁰ Cei ce adastă îndelung la vin, cei ce se duc să caute vinul amestecat.

³¹ Nu te uita la vin când este roșu, când își arată culoarea în pahar, când se mișcă singur.

³² La urmă mușcă precum un șarpe și înțeapă ca o viperă.

³³ Ochii tăi vor privi femeii străine și inima ta va rosti lucruri perverse.

³⁴ Da, vei fi ca acela ce se întinde în mijlocul mării, sau ca acela ce se întinde în vârful unui catarg.

³⁵ M-au lovit, vei spune tu, și nu am fost rănit; m-au bătut și nu am simțit; când mă voi trezi? Îl voi căuta din nou.

24

¹ Nu invidia pe oamenii răi, nici nu dori să fii cu ei.

² Fiindcă inima lor studiază nimicirea și buzele lor vorbesc ticăloșie.

³ Prin înțelepciune este zidită o casă; și prin înțelegere este întemeiată;

⁴ Și prin cunoaștere vor fi încăperile umplute cu toate averile prețioase și plăcute.

⁵ Un om înțelept este puternic; da, un om al cunoașterii mărește puterea.

⁶ Căci prin sfat înțelept îți vei purta războiul, și în mulțimea sfătuitoare este siguranță.

⁷ Înțelepciunea este prea înaltă pentru un nebun; el nu își deschide gura la poartă.

⁸ Cel ce plănuiește să facă răul va fi numit o persoană ticăloasă.

⁹ Gândul la nechibzuință este păcat, și batjocoritorul este urâciune pentru oameni.

¹⁰ Dacă leșini în ziua de restriște, puterea ta este mică.

¹¹ Dacă te abții să eliberezi pe cei duși la moarte și pe aceia ce sunt gata să fie uciși,

¹² Dacă spui: Iată, noi nu am știut aceasta; nu ia aminte el, cel ce cumpănește inimile? Și cel ce îți păzește sufletul, nu știe aceasta? Și nu va întoarce fiecărui om conform faptelor sale?

¹³ Fiul meu, mănâncă miere, pentru că este bună; și fagurele care este dulce pentru cerul gurii tale;

¹⁴ Așa va fi cunoașterea înțelepciunii pentru sufletul tău; după ce ai găsit-o, atunci va fi o răsplată și așteptarea ta nu va fi stârpită.

¹⁵ Nu pândi stricatul, împotriva locuinței celui drept; nu jefui locul lui de odihnă;

¹⁶ Fiindcă un om drept cade de șapte ori și se ridică din nou, dar cel stricat va cădea în ticăloșie.

¹⁷ Nu te bucura când dușmanul tău cade și nu lăsa să se veselească inima ta când el se poticnește,

18 Ca nu cumva DOMNUL să vadă și să nu îi placă și să își întoarcă furia de la el.

19 Nu te îngrijora din cauza celor răi, nici nu fi invidios pe cei stricați,

20 Deoarece pentru cel rău nu va fi nicio răsplată; candela celui stricat va fi stinsă.

21 Fiul meu, teme-te de DOMNUL și de împărat; și nu te amesteca cu cei ce sunt dedați schimbării,

22 Căci nenorocirea lor va veni dintr-o dată și cine știe ruina amândurora?

23 Acestea aparțin de asemenea înțeleptului. Nu este bine să pârținești oamenii la judecată.

24 Cel ce spune celui stricat: Tu ești drept; pe el îl va blestema poporul, națiunile îl vor detesta;

25 Dar celor ce îl muștră va fi desfătare și o bună binecuvântare va veni peste ei.

26 Fiecare va săruta buzele celui ce dă un răspuns drept.

27 Pregătește-ți lucrarea de afară și potrivește-ți-o la câmp, și după aceea zidește-ți casa.

28 Nu fi martor fără motiv împotriva aproapelui tău; și nu înșela cu buzele tale.

29 Nu spune: Îi voi face cum mi-a făcut; îi voi întoarce omului conform faptelor sale.

30 Am trecut pe lângă câmpul leneșului și pe lângă via omului lipsit de înțelegere,

31 Și, iată, peste tot crescuseră spini, și măcăcini acoperiseră suprafața ei și zidul ei de piatră a fost dărâmat.

32 Atunci am văzut și cu grijă am luat aminte; m-am uitat la acestea și am primit instruire.

33 Încă puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a dormi;

34 Așa va veni sărăcia ta ca unul care călătorește și lipsa ta ca un om înarmat.

25

1 Acestea sunt de asemenea proverbe ale lui Solomon, pe care bărbaii lui Ezechia, împăratul lui Iuda, le-au transcris.

2 Este gloria lui Dumnezeu să ascundă un lucru, dar onoarea împăraților este să cerceteze un lucru.

3 Cerul pentru înălțime, pământul pentru adâncime și inima împăraților este de nepătruns.

4 Îndepărtează zgura de pe argint și argintarului îi va ieși un vas.

5 Înlătură pe cel stricat dinaintea împăratului și tronul lui va fi întemeiat în dreptate.

6 Nu te semeți în prezența împăratului și nu sta în picioare în locul celor mari;

7 Fiindcă mai bine este să ți se spună: Vino aici sus; decât să fii înjosit în prezența prințului pe care ochii tăi l-au văzut.

8 Nu te grăbi să te arunci la ceartă, ca nu cumva în cele din urmă să nu știi ce să faci, când aproapele tău te face de rușine.

9 Dezbate cauza ta cu aproapele tău și nu dezvălui o taină altuia,

10 Ca nu cumva să te faci de rușine cel ce îl aude și dezonoarea ta să nu o poți înlătura.

11 Un cuvânt spus la timp potrivit, este ca mere de aur încrustate în argint.

¹² Ca un cercel de aur și ca o podoabă de aur pur, așa este un muștrător înțelept asupra urechii ascultătoare.

¹³ Ca răceala zăpezii în timpul secerișului, așa este un mesager credincios pentru cei ce îl trimit, fiindcă răcorește sufletul stăpânilor lui.

¹⁴ Oricine se fălește cu un dar fals este ca norii și vântul fără ploaie.

¹⁵ Prin îndelungă răbdare este un prinț convins și o limbă blândă zdrobește osul.

¹⁶ Ai găsit miere? Mănâncă atât cât să îți fie de ajuns, ca nu cumva să te sature de aceasta și să o vomți.

¹⁷ Retrage-ți piciorul din casa aproapelui tău, ca nu cumva să se sature de tine și să te urască.

¹⁸ Un om care aduce o mărturie falsă împotriva aproapelui său este un baros și o sabie și o săgeată ascuțită.

¹⁹ Încrederea într-un om necredincios în timp de tulburare este ca un dinte rupt și un picior scrântit.

²⁰ Ca cel ce îți scoate haina pe vreme rece și ca oțetul pe silitră, așa este cel ce cântă cântece unei inimi îndurerate.

²¹ Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i să mănânce pâine; și dacă este însetat, dă-i să bea apă;

²² Fiindcă vei îngrămădi cărbuni încinși pe capul lui și DOMNUL te va răsplăti.

²³ Vântul de nord alungă ploaia; tot așa *alungă* o înfățișare mânioasă limba calomniatoare.

²⁴ Mai bine să locuiești într-un colț al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă și într-o casă largă.

²⁵ Ca ape reci pentru un suflet însetat, așa este o veste bună dintr-o țară îndepărtată.

²⁶ Un om drept, căzând înaintea celui stricat, este ca o fântână tulburată și ca un izvor spurcat.

²⁷ Nu este bine să mănânci multă miere; așa și pentru oameni să caute propria lor glorie nu este glorie.

²⁸ Cel ce nu are stăpânire peste propriul său duh, este ca o cetate dărâmată, fără ziduri.

26

¹ Ca zăpada vara și ploaia la seceriș, așa și onoarea nu este potrivită pentru un prost.

² Cum rățăcește pasărea, cum zboară rândunica, tot așa nu va veni blestemul neîntemeiat.

³ Un bici pentru cal, un frâu pentru măgar și o nuia pentru spatele prostului.

⁴ Nu răspunde unui prost conform nechibzuinței lui, ca nu cumva și tu să fii asemenea lui.

⁵ Răspunde unui prost conform nechibzuinței lui, ca nu cumva să fie înțelept în îngâmfarea lui.

⁶ Cel ce trimite un mesaj prin mâna unui prost, retează picioarele și bea pagubă.

⁷ Picioarele șchiopului nu sunt egale; așa este o parabolă în gura proștilor.

⁸ Precum cel ce pune o piatră în praștie, așa este cel ce dă onoare unui prost.

⁹ Precum un spin străpunge mâna bețivului, așa este o parabolă în gura proștilor.

¹⁰ Dumnezeu cel mare care a făcut toate lucrurile răsplătește deopotrivă prostului și răsplătește călcătorilor de lege.

¹¹ Cum se întoarce un câine la vărsătura lui, așa se întoarce un prost la nehibzuința lui.

¹² Vezi un om înțelept în îngâmfarea lui? Este mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.

¹³ Leneșul spune: Este un leu pe cale; un leu este pe străzi.

¹⁴ Cum se răsucesce ușa pe balamalele ei, tot așa și leneșul pe patul său.

¹⁵ Leneșul își ascunde mâna în sân; îl mârșănește să o mai ducă din nou la gură.

¹⁶ Leneșul este mai înțelept în îngâmfarea lui decât șapte bărbați care pot întoarce un motiv.

¹⁷ Cel ce trece alături și se amestecă în cearta care nu îi aparține, este ca unul care apucă un câine de urechi.

¹⁸ Precum un nebun care aruncă tăciuni, săgeți și moarte,

¹⁹ Așa este cel ce înșală pe aproapele său și spune: Nu glumesc doar?

²⁰ Unde nu este lemn, focul se stinge; tot așa, unde nu este bârfitor, cearta încetează.

²¹ Precum cărbuni *sunt* pentru cărbuni aprinși și lemn pentru foc, așa este un bărbat certăreț pentru aprinderea certei.

²² Cuvintele unui bârfitor sunt ca rănilile și coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui.

²³ Buze arzătoare și o inimă stricată sunt ca un ciob acoperit cu zgura argintului.

²⁴ Cel ce urăște se preface cu buzele sale și strânge înșelăciune înăuntrul său;

²⁵ Când vorbește amabil, să nu îl crezi, fiindcă sunt șapte urâciuni în inima lui.

²⁶ Cel a cărui ură este acoperită prin înșelătorie, stricăciunea lui va fi arătată înaintea întregii adunări.

²⁷ Oricine sapă o groapă va cădea în ea; și cel ce rostogolește o piatră, aceasta se va întoarce asupra lui.

²⁸ O limbă mincinoasă urăște pe cei nenorociți prin ea, și o gură lingușitoare lucrează ruină.

27

¹ Nu te fâli cu ziua de mâine, fiindcă nu știi ce poate aduce o zi.

² Altul să te laude și nu gura ta; un străin și nu buzele tale.

³ O piatră este grea și nisipul este greu, dar furia nebulului este mai grea decât amândouă.

⁴ Furia este crudă și mânia cumplită, dar cine este în stare să stea în picioare în fața invidiei?

⁵ Mustrarea pe față este mai bună decât iubirea tainică.

⁶ Credincioase sunt rănilile unui prieten, dar sărutările unui dușman sunt înșelătoare.

⁷ Sufletul sătul se scârbește de un fagure, dar pentru sufletul flămând fiecare lucru amar este dulce.

⁸ Precum o pasăre ce rătăcește de la cuibul ei, așa este un om ce rătăcește de la locul lui.

⁹ Untdelemnul și parfumul bucură inima; așa face dulceața prietenului unui om prin sfat înimos.

10 Nu părăsi pe prietenul tău și nici pe prietenul tatălui tău; nici nu intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii tale; fiindcă mai bun este un vecin aproape, decât un frate îndepărtat.

11 Fiul meu, fii înțelept și înveșește-mi inima, ca să răspund celui ce mă ocărăște.

12 Un om chibzuit prevede răul și se ascunde, dar simplitii merg înainte și sunt pedepsiți.

13 Ia-i haina celui care este garant pentru un străin; și ia o garanție de la el pentru o femeie străină.

14 Cel ce binecuvântează pe prietenul său cu voce tare, sculându-se devreme de dimineață, aceasta i se va considera un blestem.

15 O picurare neîncetată într-o zi foarte ploioasă și o femeie certăreață sunt la fel.

16 Oricine o ascunde, ascunde vântul și untdelemnul din mâna lui dreaptă, care se trădează.

17 Fier ascute fier; tot așa un om ascute înfățișarea prietenului său.

18 Oricine ține smochinul va mânca din rodul lui; tot așa cel ce îngrijește pe stăpânul său va fi onorat.

19 Precum în apă, fața răspunde feței, tot așa inima omului răspunde omului.

20 Iadul și nimicirea nu sunt pline niciodată; tot așa, ochii omului nu sunt săturați niciodată.

21 Precum crucetel pentru argint și cuptorul pentru aur, așa este un om, laudei sale.

22 Chiar dacă ai pisa un nebun în puiă printre grăunțe cu un pisălog, totuși nechibzuința lui nu se va depărta de el.

23 Fii atent ca să cunoști starea turmelor tale și privește bine cirezile tale.

24 Deoarece bogățiile nu sunt pentru totdeauna; și coroana durează din generație în generație?

25 Fânul se arată și iarba nouă apare și ierburile munților sunt strânse.

26 Mieii sunt pentru îmbrăcămintea ta și caprele sunt prețul câmpului.

27 Și vei avea destul lapte de capră pentru mâncarea ta, pentru mâncarea casei tale și pentru întreținerea servitoarelor tale.

28

1 Cel stricat fuge când nu îl urmărește nimeni, dar cei drepti sunt cutezători ca un leu.

2 Din cauza fărădelegii unei țări sunt mulți prinți în ea, dar printr-un om al priceperii și cunoașterii, starea țării va fi prelungită.

3 Un om sărac care asuprește pe sărac este ca o ploaie torențială care nu lasă mâncare.

4 Cei ce părăsesc legea laudă pe cei stricați, dar cei ce țin legea se luptă cu ei.

5 Oamenii răi nu înțeleg judecata, dar cei ce caută pe DOMNUL înțeleg totul.

6 Mai bun este săracul care umblă în integritatea lui, decât cel care este pervers în căile lui, deși este bogat.

7 Oricine ține legea este un fiu înțelept, dar cel ce este un însoțitor al celor destrăbălați rușinează pe tatăl său.

8 Cel ce prin camătă și câștig nedrept își mărește averea, o va aduna pentru cel ce se va milostivi de săraci.

9 Cel ce își întoarce urechea de la auzirea legii, chiar și rugăciunea lui va fi urâciune.

¹⁰ Oricine duce pe cei drepti în rătăcire pe o cale rea, va cădea el însuși în propria lui groapă; dar cei integri vor avea în posesiune lucruri bune.

¹¹ Omul bogat este înțelept în îngâmfarea lui, dar săracul care are înțelegere îl cercetează.

¹² Când cei drepti se bucură este o mare glorie, dar când cei stricați se ridică, omul se ascunde.

¹³ Cel ce își acoperă păcatele nu va prospera, dar oricine le mărturisește și se lasă de ele va primi milă.

¹⁴ Fericit este omul care se teme întotdeauna, dar cel ce își împietrește inima va cădea în ticăloșie.

¹⁵ Precum un leu care rage și un urs căutând pradă, așa este un conducător stricat peste poporul sărac.

¹⁶ Prințul care duce lipsă de înțelegere este și un mare opresor, dar cel ce urăște lăcomia își va lungi zilele.

¹⁷ Un om care varsă violent sângele oricărei persoane va fugi la groapă; să nu îl oprească nimeni.

¹⁸ Oricine umblă cu integritate va fi salvat, dar cel pervers în căile lui va cădea fără întârziere.

¹⁹ Cel ce își ară pământul va avea multă pâine, dar cel ce se duce după oameni de nimic va avea destulă sărăcie.

²⁰ Un om credincios va abunda cu binecuvântări, dar cel ce se grăbește să fie bogat nu va fi nevinovat.

²¹ Nu este bine să pârținești oamenii; chiar pentru o bucată de pâine acel om va călca legea.

²² Cel ce se grăbește să se îmbogățească are un ochi rău și nu ia aminte că sărăcia va veni peste el.

²³ Cel care muștră un om la sfârșit va găsi mai multă favoare decât cel ce lingușește cu limba.

²⁴ Oricine jefuiește pe tatăl său sau pe mama sa și spune: Nu este fărădelege; același este însoțitorul unui nimicitor.

²⁵ Cel mândru în inimă stârnește ceartă, dar cel ce își pune încrederea în DOMNUL va fi îngrășat.

²⁶ Cel ce se încrede în propria inimă este un prost, dar oricine umblă cu înțelepciune va fi eliberat.

²⁷ Cel ce dă săracului nu va duce lipsă, dar cel ce își acoperă ochii va avea multe blesteme.

²⁸ Când cei stricați se înalță, oamenii se ascund; dar când pier cei răi, cei drepti se înmulțesc.

29

¹ Cel care, fiind deseori muștrat, își înțepenește gâtul, va fi nimic dintr-o dată și fără remediu.

² Când cei drepti sunt în autoritate, poporul se bucură; dar când cel stricat conduce, poporul jelește.

³ Oricine iubește înțelepciunea bucură pe tatăl său, dar cel ce se însoțește cu curvele își cheltuiește averea.

⁴ Prin judecată împăratul întemeiază țara, dar cel ce primește daruri o dărâmă.

⁵ Un om care lingușește pe vecinul său întinde o cursă pentru picioarele sale.

6 În fărădelegea unui om rău se află o capcană, dar cel drept cântă și se bucură.

7 Cel drept ia aminte la cauza săracului, dar cel stricat dă atenție să nu o cunoască.

8 Oamenii batjocoritori aduc o cetate în capcană, dar oamenii înțelepți întorc furia.

9 Dacă un om înțelept se ceartă cu un om nebun, fie că se înfurie, fie că râde, nu este odihnă.

10 Cei setoși de sânge urăsc pe cel integru, dar cei dreپți îi caută sufletul.

11 Un prost își rostește toată mintea, dar un om înțelept o păstrează până mai târziu.

12 Dacă un conducător dă ascultare la minciuni, toți servitorii lui sunt stricați.

13 Săracul și omul înșelător se întâlnesc, dar DOMNUL le luminează ochii la amândoi.

14 Împăratul care cu credincioșie judecă pe sărac va avea tronul lui întemeiat pentru totdeauna.

15 Nuiua și muștrarea dau înțelepciune, dar un copil lăsat de capul lui o face de rușine pe mama lui.

16 Când cei stricați se înmulțesc, crește fărădelegea, dar cei dreپți vor vedea căderea lor.

17 Corectează pe fiul tău și îți va da odihnă; da, el va da desfătare sufletului tău.

18 Unde nu este viziune poporul pierе, dar cel ce ține legea, fericit este el.

19 Un servitor nu va fi corectat prin cuvinte, căci deși înțelege nu va răspunde.

20 Vezi tu pe un om pripit în vorbele lui? Este mai multă speranță pentru un prost decât pentru el.

21 Cel ce cu grijă crește pe servitorul său din copilărie, el îi va deveni fiu de-a lungul timpului.

22 Un om mânios stărnește ceartă și un om furios abundă în fărădelege.

23 Mândria unui om îl va înjosi, dar onoarea îl va sprijini pe cel umil în duh.

24 Cel ce este partener cu un hoț își urăște propriul suflet; aude blestemul și nu îl dă pe față.

25 Teama de om aduce o capcană, dar oricine își pune încrederea în DOMNUL va fi în siguranță.

26 Mulți caută favoarea conducătorului, dar judecata fiecărui om vine de la DOMNUL.

27 Un om nedrept este o urâciune pentru cel drept, și cel integru pe cale este urâciune pentru cel stricat.

30

1 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache, profeția; omul i-a vorbit lui Itiel, chiar lui Itiel și lui Ucal;

2 Cu siguranță, eu sunt mai neghiob decât oricare om și nu am înțelegerea unui om.

3 Nici nu am învățat înțelepciune, nici nu am cunoașterea celui sfânt.

4 Cine a urcat în cer, sau a coborât? Cine a strâns vântul în pumnii săi? Cine a legat apele într-o manta? Cine a întemeiat toate marginile pământului? Care este numele lui și care este numele fiului său, dacă poți spune?

⁵ Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este pur; el este un scut pentru cei ce își pun încrederea în el.

⁶ Nu adăuga la cuvintele lui, ca nu cumva să te mustre și să fii găsit mincinos.

⁷ Două lucruri am cerut de la tine; nu mi le refuza înainte să mor;

⁸ Îndepărtează de la mine deșertăciune și minciuni, nu îmi da nici sărăcie, nici bogăție; hrănește-mă cu mâncare potrivită mie,

⁹ Ca nu cumva să fiu sătul și să te neg și să spun: Cine este DOMNUL? Sau ca nu cumva să fiu sărac și să fur și să iau numele Dumnezeului meu în deșert.

¹⁰ Nu acuza pe un servitor stăpânului său, ca nu cumva să te blesteme și să fii găsit vinovat.

¹¹ Este o generație care blestemă pe tatăl lor și nu binecuvântează pe mama lor.

¹² Este o generație care este pură în propriii ochi și totuși nu este spălată de murdăria lor.

¹³ Este o generație, cât de îngâmfăți sunt ochii lor! Și pleoapele lor sunt înălțate.

¹⁴ Este o generație a căror dinți sunt ca săbiile și a căror colți sunt ca niște cuțite, ca să mănânce pe sărac de pe fața pământului și pe nevoiaș din mijlocul oamenilor.

¹⁵ Lipitoarea are două fiice care strigă: Dă, dă! Sunt trei lucruri care nu sunt niciodată săturate, da, patru sunt lucrurile care nu spun: Este destul:

¹⁶ Mormântul și pântecul sterp și pământul care nu este umplut cu apă și focul care nu spune: Este destul!

¹⁷ Ochiul care își bate joc de tată și disprețuiește ascultarea de mama sa, corbii din vale îl vor smulge și acvilele tinere îl vor mânca.

¹⁸ Sunt trei lucruri prea minunate pentru mine, da, patru lucruri pe care nu le cunosc:

¹⁹ Calea unei acvile în văzduh și calea unui șarpe pe stâncă și calea unei corăbii în mijlocul mării și calea unui bărbat cu o tânără.

²⁰ Astfel este calea unei femei adultere: mănâncă, își șterge gura și spune: Nu am făcut nicio stricăciune.

²¹ Pentru trei lucruri pământul este neliniștit și pentru patru nu mai poate suporta:

²² Pentru un rob când domnește și un prost când este săturat cu mâncare,

²³ Pentru o femeie odioasă când se căsătorește; și o roabă ce este moștenitoarea stăpânei ei.

²⁴ Patru lucruri sunt mici pe pământ, dar sunt foarte înțelepte:

²⁵ Funicile sunt un popor fără putere, totuși își pregătesc mâncarea în timpul verii;

²⁶ Iepurii de stâncă sunt doar un popor firav, totuși își fac locuințele în stânci;

²⁷ Lăcustele nu au împărat, totuși merg înainte în cete;

²⁸ Păianjenul se agață cu mâinile lui și este în palatele împăraților.

²⁹ Trei sunt lucrurile care merg bine, da, patru sunt frumoase în umblarea lor:

³⁰ Un leu care este cel mai puternic între fiare și nu se dă înapoi în fața niciuneia;

³¹ Un ogar, de asemenea un țap și un împărat, împotriva căruia nu este răzvrătire.

³² Dacă ai lucrat prosteste în a te înălța, sau dacă ai plănuit răul, acoperă-ți gura cu mâna.

³³ Cu siguranță baterea laptelui aduce unt și răsucirea nasului aduce sânge; tot așa forțarea furiei aduce ceartă.

31

¹ Cuvintele împăratului Lemuel, profeția pe care mama lui l-a învățat.

² Ce, fiul meu? Și ce, fiul pântecelui meu? Și ce, fiul promisiunilor mele?

³ Nu da vigoarea ta femeilor; nici căile tale aceleia ce distruge împărați.

⁴ Nu este pentru împărați, O Lemuel, nu este pentru împărați să bea vin, nici pentru prinți băutura tare;

⁵ Ca nu cumva să bea și să uite legea și să pervertească judecata oricăruia dintre cei nenorociți.

⁶ Dă băutura tare aceluia ce stă să piară și vin acelora cu o inimă îndurerată.

⁷ Lasă-l să bea și să își uite sărăcia și să nu își mai amintească de nefericirea lui.

⁸ Deschide-ți gura pentru cel mut în cauza tuturilor acelora ce sunt rânduiți pentru nimicire.

⁹ Deschide-ți gura, judecă cu dreptate și pledează în cauza celui sărac și nevoiaș.

¹⁰ Cine poate găsi o femeie virtuoaasă? Fiindcă prețul ei este mult peste cel al rubinelor.

¹¹ Inima soțului ei se încrede în ea, așa încât el nu va avea nevoie de pradă.

¹² Ea îi va face bine și nu rău în toate zilele vieții ei.

¹³ Ea caută lână și in și lucrează cu plăcere cu mâinile ei.

¹⁴ Ea este precum corăbiile comercianților; de departe își aduce mâncarea.

¹⁵ Ea se trezește când este încă noapte și dă mâncare casei ei și o porție servitoarelor.

¹⁶ Ea are în considerare un câmp și îl cumpără; cu rodul mâinilor ei sădește o vie.

¹⁷ Ea își încinge șalele cu putere și își întărește brațele.

¹⁸ Ea pricepe că produsele ei sunt bune; candela ei nu se stinge în noapte.

¹⁹ Ea își pune mâinile pe furcă și mâinile ei țin fusul.

²⁰ Ea își întinde mâna spre cel sărac; da, își întinde mâinile spre cel nevoiaș.

²¹ Ea nu se teme de zăpadă pentru casa ei, fiindcă toți ai casei ei sunt îmbrăcați cu stacojiu.

²² Ea își face singură cuverturi; îmbrăcămintea ei este mătase și purpură.

²³ Soțul ei este cunoscut la porți, când șade printre bătrânii țării.

²⁴ Ea face stofe fine de in și le vinde; și dă comerciantului brâie.

²⁵ Putere și onoare sunt îmbrăcămintea ei și ea se va bucura de ziua care vine.

²⁶ Ea își deschide gura cu înțelepciune și pe limba ei se află legea bunătății.

²⁷ Ea veghează căile celor din casa ei și nu mănâncă pâinea trândăviei.

²⁸ Copiii ei se ridică și o numesc binecuvântată; soțul ei la fel și o laudă:

²⁹ Multe fiice s-au purtat virtuos, dar tu le întreci pe toate.

³⁰ Favoarea este înșelătoare și frumusețea este deșartă, dar o femeie care se teme de DOMNUL va fi lăudată.

³¹ Dă-i din rodul mâinilor ei și să o laude la porți propriile ei fapte.

Eclesiastul

¹ Cuvintele Predicatorului, fiul lui David, împărat în Ierusalim.

² Deșertăciunea deșertăciunilor, spune Predicatorul: deșertăciunea deșertăciunilor; totul este deșertăciune.

³ Ce folos are un om din toată munca lui pe care o face sub soare?

⁴ O generație trece și altă generație vine, dar pământul rămâne pentru totdeauna.

⁵ Soarele de asemenea răsare și soarele apune și se grăbește spre locul său de unde a răsărit.

⁶ Vântul merge spre sud și se întoarce spre nord; se învârtește continuu, și vântul se întoarce din nou conform rotirilor sale.

⁷ Toate râurile curg în mare, totuși marea nu se umple; la locul de unde râurile vin, într-acolo se întorc din nou.

⁸ Toate lucrurile sunt în osteneală; omul nu o poate rosti; ochiul nu se satură a vedea, nici urechea nu se umple cu auzire.

⁹ Ce a fost, aceea va mai fi; și ce s-a făcut, se va mai face; și nu este nimic nou sub soare.

¹⁰ Este ceva despre care s-ar putea spune: Vezi, acesta este nou? Era deja în vechimea care a fost înainte de noi.

¹¹ Nu este amintire a lucrurilor dinainte; nici nu va fi vreo amintire a lucrurilor ce vor veni la cei ce vor veni după.

¹² Eu, Predicatorul, am fost împărat peste Israel în Ierusalim.

¹³ Și mi-am pus inima să caut și să cercetez prin înțelepciune toate câte sunt făcute sub cer; această osteneală grea a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor ca să fie umiliți prin ea.

¹⁴ Eu am văzut toate lucrările făcute sub soare; și, iată, totul este deșertăciune și chinuire a duhului.

¹⁵ Ce este strâmb nu poate fi îndreptat, și ce lipsește nu poate fi numărat.

¹⁶ Am vorbit îndeaproape cu inima mea, spunând: Iată, am ajuns mare și am obținut mai multă înțelepciune decât toți cei ce au fost înainte de mine în Ierusalim; da, inima mea a văzut înțelepciune și cunoaștere din abundență.

¹⁷ Și mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să cunosc nebunia și prostia; am priceput că aceasta de asemenea este chinuire a duhului.

¹⁸ Căci în multă înțelepciune este multă mâhnire, și cel ce mărește cunoașterea mărește întristarea.

2

¹ Am spus în inima mea: Du-te acum, te voi încerca cu veselie, de aceea bucură-te de plăcere; și, iată, aceasta de asemenea este deșertăciune.

² Am spus despre răs: Este nebun; și despre veselie: Ce face aceasta?

³ Am căutat în inima mea să mă dedau vinului, totuși deprinzându-mi inima cu înțelepciune; și să apuc prostia, până voi vedea ce este acel bine pe care fiii oamenilor ar trebui să îl facă sub cer toate zilele vieții lor.

⁴ Mi-am făcut lucrări mari, mi-am construit case, mi-am sădit vii,

⁵ Mi-am făcut grădini și livezi și am sădit în ele pomi de toate felurile de fructe;

⁶ Mi-am făcut iazuri de apă, ca să ud cu ele pădurea ce aduce pomi;

⁷ Am dobândit servitori și servitoare și mi s-au născut servitori în casă; de asemenea am avut mari turme de vite mari și mici mai mult decât toți cei ce au fost în Ierusalim înainte de mine;

⁸ Mi-am adunat de asemenea argint și aur și tezaurul deosebit al împăraților și al provinciilor; mi-am dobândit cântăreți și cântărețe și desfătările fiilor oamenilor; instrumente muzicale și acelea de toate felurile.

⁹ Astfel am fost mare și i-am întrecut pe toți cei ce au fost înainte de mine în Ierusalim; de asemenea înțelepciunea mea a rămas cu mine.

¹⁰ Și orice au dorit ochii mei nu le-am refuzat, nu mi-am oprit inima de la nicio bucurie; fiindcă inima mi s-a bucurat în toată munca mea; și aceasta mi-a fost partea mea din toată munca.

¹¹ Atunci m-am uitat la toate lucrările pe care mâinile mele le-au lucrat și la osteneala cu care m-am ostenit ca să o fac, și iată, totul era deșertăciune și chinuire a duhului și nu era niciun folos sub soare.

¹² Și m-am întors să privesc înțelepciunea și nebunia și prostia; căci ce poate face omul care vine după împărat? Chiar ceea ce s-a făcut deja.

¹³ Atunci am văzut că înțelepciunea întrece prostia, precum lumina întrece întunericul.

¹⁴ Ochii înțeleptului sunt în capul său, dar prostul umblă în întuneric; și tot eu am priceput că aceeși întâmplare se întâmplă tuturor.

¹⁵ Atunci am spus în inima mea: Așa cum se întâmplă prostului, la fel mi se întâmplă și mie; și de ce am fost atunci mai înțelept? Apoi am spus în inima mea că și aceasta este deșertăciune.

¹⁶ Căci nu este amintire pentru totdeauna a înțeleptului mai mult decât a prostului; văzând că ceea ce este acum, în zilele ce vin vor fi toate uitate. Și cum moare înțeleptul? Ca și prostul.

¹⁷ De aceea am urât viața, pentru că lucrarea ce se face sub soare este apăsătoare pentru mine, căci totul este deșertăciune și chinuire a duhului.

¹⁸ Da, am urât toată munca mea pe care am făcut-o sub soare, pentru că o voi lăsa omului ce va fi după mine.

¹⁹ Și cine știe dacă el va fi înțelept, sau prost? Totuși va avea stăpânire peste toată munca mea în care am muncit și în care m-am arătat înțelept sub soare. Și aceasta este deșertăciune.

²⁰ De aceea am ajuns să îmi fac inima să dispere de toată munca pe care am făcut-o sub soare.

²¹ Pentru că este un om a cărui muncă este în înțelepciune și în cunoaștere și în echitate; totuși unui om care nu a muncit în acestea va lăsa el aceasta ca partea lui. Și aceasta este deșertăciune și un mare rău.

²² Căci ce are omul din toată munca sa și din chinuirea inimii sale, în care el a muncit sub soare?

²³ Căci toate zilele sale sunt întristări, iar osteneala lui, mâhnire; da, inima lui nu își ia odihnă noaptea. Și aceasta este deșertăciune.

²⁴ Nu este nimic mai bun pentru un om, decât să mănânce și să bea și să își facă sufletul să se bucure de binele din munca lui. Și aceasta am văzut că era din mâna lui Dumnezeu.

²⁵ Pentru că cine poate mânca, sau cine altul se poate grăbi mai mult decât mine?

²⁶ Pentru că Dumnezeu dă unui om ce este bun în ochii săi, înțelepciune și cunoaștere și bucurie; dar celui păcătos îi dă osteneala să adune și să îngrămădească, pentru ca el să dea celui ce este bun înaintea lui Dumnezeu. Și aceasta este deșertăciune și chinuire a duhului.

3

- 1 Pentru fiecare lucru este un sezon și un timp pentru fiecare scop sub cer.
- 2 Un timp pentru a se naște și un timp pentru a muri; un timp pentru a sădi și un timp pentru a smulge ce este sădit;
- 3 Un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma și un timp pentru a zidi;
- 4 Un timp pentru a plânge și un timp pentru a râde; un timp pentru a jeli și un timp pentru a dansa;
- 5 Un timp pentru a arunca pietre și un timp pentru a aduna pietre; un timp pentru a îmbrățișa și un timp pentru a se înfrâna de la îmbrățișare;
- 6 Un timp pentru a obține și un timp pentru a pierde; un timp pentru a ține și un timp pentru a arunca;
- 7 Un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp pentru a păstra tăcere și un timp pentru a vorbi;
- 8 Un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un timp pentru război și un timp pentru pace.
- 9 Ce folos are cel ce lucrează în ceea ce muncește?
- 10 Eu am văzut osteneala pe care Dumnezeu a dat-o fiilor oamenilor pentru a fi umiliți prin ea.
- 11 El a făcut fiecare lucru frumos la timpul lui; de asemenea a așezat lumea în inima lor, așa că nimeni nu poate cuprinde lucrarea pe care Dumnezeu o face de la început până la sfârșit.
- 12 Știu că nu este nimic bun în ei, decât pentru cineva să se bucure și să facă bine în viața sa.
- 13 Și de asemenea ca orice om să mănânce și să bea și să se bucure de binele din toată munca lui, ea este darul lui Dumnezeu.
- 14 Știu că orice face Dumnezeu va fi pentru totdeauna, nimic nu poate fi adăugat la aceasta nici ceva luat de la ea; și Dumnezeu face aceasta, ca oamenii să se teamă înaintea lui.
- 15 Ceea ce a fost este acum, și ceea ce va fi a fost deja; și Dumnezeu cere ceea ce a trecut.
- 16 Și, mai mult, eu am văzut sub soare locul judecății, și acolo era stricăciune; și locul dreptății, și acolo era nelegiuire.
- 17 Am spus în inima mea: Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel stricat, pentru că este un timp acolo pentru fiecare scop și pentru fiecare lucrare.
- 18 Am spus în inima mea, referitor la starea fiilor oamenilor, ca Dumnezeu să le facă cunoscut și ca ei să vadă că sunt animale.
- 19 Căci ceea ce se întâmplă fiilor oamenilor se întâmplă și animalelor; un singur lucru li se întâmplă: cum moare unul, așa moare și celălalt; da, au toți o suflare; așa că omul nu are întâietate față de un animal, pentru că totul este deșertăciune.
- 20 Toți merg într-un singur loc; toți sunt din țărână și toți se întorc din nou în țărână.
- 21 Cine cunoaște duhul omului care merge în sus și duhul animalului care merge jos în pământ?
- 22 De aceea am priceput că nu este nimic mai bun, decât ca un om să se bucure în propriile lucrări; căci aceasta este partea lui; căci cine îl va aduce să vadă ce va fi după el?

4

¹ Astfel m-am întors și am luat în considerare toate oprimările făcute sub soare; și iată, lacrimile celor oprimați și nu au avut mângâietor; și de partea opresorilor lor era putere; dar ei nu au avut mângâietor.

² De aceea am lăudat pe morții care sunt deja morți, mai mult decât pe viii care sunt încă vii.

³ Da, mai bine decât amândoi este cel care încă nu este, care încă nu a văzut lucrarea rea făcută sub soare.

⁴ Din nou, am luat în considerare toată osteneala și fiecare lucrare dreaptă, pentru aceasta un om este invidiat de aproapele său. Aceasta este de asemenea deșertăciune și chinuire a duhului.

⁵ Prostul își încrucișează mâinile și își mănâncă propria carne.

⁶ Mai bine este o mână plină, cu liniște, decât amândouă mâinile pline, dar cu osteneală și chinuire a duhului.

⁷ Atunci m-am întors și am văzut deșertăciune sub soare.

⁸ Este unul singur și nu este un al doilea; da, el nu are nici copil, nici frate, totuși nu este sfârșit la toată munca lui, nici nu se satură ochiul lui cu bogății, nici nu spune: Pentru cine muncesc eu și îmi vădulesc sufletul de bine? Aceasta este de asemenea deșertăciune, da, este osteneală grea.

⁹ Doi sunt mai buni decât unul, pentru că au o bună răsplată pentru munca lor.

¹⁰ Căci dacă ar cădea se ridică unul pe altul; dar vai celui ce este singur când cade, pentru că el nu are pe un altul să îl ridice.

¹¹ Din nou, dacă doi se culcă împreună, le este cald; dar cum poate unul singur să se încălzească?

¹² Și dacă cineva îl învinge pe unul, doi i se vor împotrivi; și o frânghie împletită în trei nu se rupe repede.

¹³ Mai bine este un copil sărac și înțelept decât un împărat bătrân și prost, care refuză să se mai lase avertizat.

¹⁴ Căci din închisoare el iese să domnească; după cum la fel cel născut în împărăția sa devine sărac.

¹⁵ Am luat în considerare pe toți cei vii care umblă sub soare, împreună cu al doilea copil care se va ridica în locul lui.

¹⁶ Fără sfârșit este tot poporul și toți ce au fost înaintea lor; de asemenea cei ce vor veni mai pe urmă nu se vor bucura de el. Cu adevărat și aceasta este deșertăciune și chinuire a duhului.

5

¹ Păzește-ți piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu și pregătește-te mai bine să ascuți decât să aduci sacrificiul proștilor, pentru că ei nu iau în considerare că fac rău.

² Nu fi pripit cu gura ta și nu îți lăsa inima să se grăbească să rostească vreun lucru înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în cer și tu pe pământ; de aceea cuvintele tale să fie puține.

³ Pentru că visul vine din mulțimea treburilor, și vocea unui prost se cunoaște prin mulțimea cuvintelor.

⁴ Când faci o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia să o împlinești, fiindcă el nu are plăcere în proști; împlinește ce ai promis.

⁵ Mai bine este să nu promiți, decât să promiți și să nu împlinești.

⁶ Nu permite gurii tale să îți provoace carnea să păcătuiască, nici nu spune înaintea îngerului, că aceasta a fost o eroare, pentru ce să se mânie Dumnezeu la vocea ta și să distrugă lucrarea mâinilor tale?

⁷ Căci în mulțimea viselor și în multe cuvinte sunt de asemenea multe deșertăciuni; dar teme-te de Dumnezeu.

⁸ Dacă vezi oprimarea săracului și pervertirea violentă a judecății și justiției într-o provincie, nu te mira de acest lucru, pentru că cel ce este mai înalt decât cel mai înalt dă atenție; și este mai înalt decât ei.

⁹ Mai mult, folosul pământului este pentru toți; împăratul însuși este servit din ale câmpului.

¹⁰ Cel ce iubește argintul nu se va sătura cu argint, nici cel ce iubește abundența, cu creștere; aceasta este de asemenea deșertăciune.

¹¹ Când bunurile cresc, se înmulțesc cei ce le mănâncă; și ce este mai de folos pentru proprietarii lor, decât să îi privească pe aceștia cu ochii lor.

¹² Somnul unui muncitor este dulce, fie că mănâncă puțin sau mult; dar abundența celui bogat nu îl va lăsa să doarmă.

¹³ Este un rău aspru pe care l-am văzut sub soare, adică, bogății păstrate spre vătămarea celor ce le stăpânesc.

¹⁴ Dar acele bogății pier printr-o osteneală rea; iar el naște un fiu și nu este nimic în mâna lui.

¹⁵ Așa cum a ieșit din pântecul mamei lui, gol, se va întoarce pentru a merge precum a venit și nu va lua nimic din munca lui pe care să o ducă în mâna lui.

¹⁶ Și acesta de asemenea este un rău dureros, că în toate privințele așa cum el a venit, astfel va merge; și ce folos are cel ce a muncit pentru vânt?

¹⁷ Și în toate zilele lui mănâncă în întuneric, și are multă întristare și furie în boala lui.

¹⁸ Iată, ce am văzut este bine și frumos: ca omul să mănânce și să bea și să se bucure de binele din toată munca sa, pe care o ia sub soare, în toate zilele vieții sale pe care Dumnezeu i-o dă, pentru că aceasta este partea lui.

¹⁹ Fiecare om de asemenea căruia Dumnezeu i-a dat bogății și avere și i-a dat putere să mănânce din ele și să își ia partea lui și să se bucure în munca lui; acesta este darul lui Dumnezeu.

²⁰ Pentru că el nu își va aminti mult zilele vieții sale, pentru că Dumnezeu îi răspunde în bucuria inimii sale.

6

¹ Este un rău pe care l-am văzut sub soare și acesta este obișnuit printre oameni:

² Un om căruia Dumnezeu i-a dat bogății, avere și onoare, încât nu îi lipsește nimic pentru sufletul său din tot ce dorește, totuși Dumnezeu nu îi dă putere să mănânce din ele, ci un străin le mănâncă; aceasta este deșertăciune și aceasta este o boală rea.

³ Dacă un om naște o sută de copii și trăiește mulți ani, încât zilele anilor lui sunt multe iar sufletul lui nu s-a săturat cu bine și de asemenea nu are îngropare, eu spun, că un făt lepădat este mai bun decât el.

⁴ Pentru că el vine cu deșertăciune și pleacă în întuneric și numele lui va fi acoperit cu întuneric.

⁵ Mai mult, el nu a văzut soarele, nici nu a cunoscut vreun lucru; acesta are mai multă odihnă decât celălalt.

⁶ Da, chiar dacă de două ori ar trăi o mie de ani, totuși nu ar vedea niciun bine; nu merg toți în același loc?

⁷ Toată munca omului este pentru gura lui și totuși pofta nu se satură.

⁸ Căci ce are înțeleptul mai mult decât prostul? Ce are săracul, care știe să umble înaintea celor vii?

⁹ Mai bună este vederea ochilor decât rătăcirea dorinței; aceasta este de asemenea deșertăciune și chinuire a duhului.

¹⁰ Ceea ce a fost, deja a primit un nume, și se știe că este om; nici nu se va certa cu cel ce este mai tare decât el.

¹¹ Văzând că sunt multe lucruri care înmulțesc deșertăciunea, cu ce este omul mai bun?

¹² Căci cine cunoaște ce este bine pentru om în această viață, în toate zilele vieții sale deșerte pe care el le petrece ca o umbră? Căci cine poate spune unui om ce va fi după el sub soare?

7

¹ Un nume bun este mai bun decât untdelemnul prețios, și ziua morții decât ziua nașterii.

² Este mai bine să mergi la casa de jelire, decât să mergi la casa ospățului, întrucât acela este sfârșitul tuturor oamenilor; și cel viu își pune la inimă *lucrul acesta*.

³ Întristarea *este* mai bună decât râsul, pentru că prin întristarea înfățișării inima este făcută mai bună.

⁴ Inima celui înțelept este în casa jelierii, dar inima celor proști este în casa veseliei.

⁵ Mai bine este pentru un om să asculte mustrarea înțeleptului, decât să asculte cântarea proștilor.

⁶ Căci ca trosnetul spinilor sub o oală, așa este râsul prostului, aceasta de asemenea este deșertăciune.

⁷ Cu adevărat oprimarea îl înnebunește pe înțelept, și o mită distruge inima.

⁸ Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui; și cel răbdător în duh este mai bun decât cel mândru în duh.

⁹ Nu fi grăbit în duhul tău să te mânie, pentru că mânia se odihnește în sânul proștilor.

¹⁰ Nu spune: Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea? Pentru că nu din înțelepciune cercetezi despre aceasta.

¹¹ Înțelepciunea este bună cu o moștenire și prin aceasta este folos pentru cei ce văd soarele.

¹² Pentru că înțelepciunea este o apărare și banii sunt o apărare, dar măreția cunoașterii este că înțelepciunea dă viață celor ce o au.

¹³ Ia în considerare lucrarea lui Dumnezeu, pentru că cine poate face drept ceea ce el a făcut strâmb?

¹⁴ Bucură-te în ziua prosperității, dar ia seama în ziua restriții; Dumnezeu de asemenea le-a pus față în față, cu intenția ca omul să nu găsească nimic după el.

¹⁵ Toate lucrurile le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este un om drept care pierе în dreptatea lui și este un om stricat care își prelungește viața în stricăciunea sa.

¹⁶ Nu fi drept peste măsură, nici nu te face peste măsură de înțelept; de ce să te nimicești pe tine însuși?

17 Nu fi peste măsură de stricat, nici nu fi prost, de ce să mori înaintea timpului tău?

18 Este bine să apuci aceasta; da, de asemenea de la aceasta nu îți retrage mâna, pentru că cel ce se teme de Dumnezeu va ieși din toate.

19 Înțelepciunea întărește pe cel înțelept mai mult decât zece oameni tari care sunt în cetate.

20 Pentru că nu este un om drept pe pământ, care să facă bine și să nu păcătuiască.

21 De asemenea nu da atenție la toate cuvintele vorbite, ca nu cumva să auzi pe servitorul tău blestemându-te.

22 Pentru că adeseori de asemenea inima ta cunoaște că tu însuși într-un mod asemănător ai blestat pe alții.

23 Toate acestea le-am dovedit prin înțelepciune; am spus: Voi fi înțelept; dar aceasta a fost departe de mine.

24 Ceea ce este departe și foarte adânc, cine o poate descoperi?

25 Mi-am dedicat inima să cunosc și să cercetez și să descopăr înțelepciune și motivul lucrurilor și să cunosc stricăciunea prostiei, chiar a nechibzuinței și a nebuniei;

26 Și găsesc mai amară decât moartea pe femeia a cărei inimă este capcană și plase, și mâinile ei cătușe; oricine place lui Dumnezeu va scăpa de ea, dar păcătosul va fi luat de ea.

27 Iată, aceasta am găsit, spune predicatorul, socotind una câte una, ca să aflu socoteala;

28 Ceea ce totuși sufletul meu caută, dar nu găsesc, un om între o mie am găsit; dar o femeie printre toate acelea nu am găsit.

29 Iată, numai aceasta am găsit, că Dumnezeu a făcut pe om integru, dar ei au umblat după multe născociri.

8

1 Cine este ca înțeleptul? Și cine cunoaște interpretarea unui lucru? Înțelepciunea unui om îi face fața să strălucească, și cutezanța feței lui va fi schimbată.

2 Eu te sfătuiesc să ții poruncile împăratului, și aceasta în privința jurământului lui Dumnezeu.

3 Nu te grăbi să pleci dinaintea lui; nu stăruie într-un lucru rău, fiindcă el face orice îi place.

4 Unde este cuvântul unui împărat, este putere; și cine îi va spune: Ce faci?

5 Oricine ține porunca nu va simți vreun lucru rău, și inima unui înțelept discerne deopotrivă timpul și judecata.

6 Deoarece pentru fiecare scop este un timp și o judecată, de aceea nenorocirea omului este mare asupra lui.

7 Fiindcă nu știe ceea ce va fi, căci cine îi poate spune când va fi?

8 Nu este om care să aibă stăpânire asupra duhului să păstreze duhul; nici nu are putere în ziua morții și nu este eliberare în acel război; nici stricăciunea nu va elibera pe cei ce îi sunt dați ei.

9 Toate acestea le-am văzut și mi-am dedicat inima fiecărei lucrări ce se face sub soare, este un timp în care un om stăpânește peste altul spre propria vătămare.

¹⁰ Și astfel am văzut pe cei stricați îngropați, care au venit și au plecat din locul cel sfânt și au fost uitați în cetatea în care ei au făcut așa, aceasta este de asemenea deșertăciune.

¹¹ Pentru că sentința împotriva unei lucrări rele nu se execută în grabă, de aceea inima fiilor oamenilor este deplin așezată în ei pentru a face rău.

¹² Deși un păcătos face rău de o sută de ori și zilele lui sunt prelungite, totuși eu știu cu siguranță că le va fi bine celor ce se tem de Dumnezeu, care se tem înaintea lui,

¹³ Dar nu îi va fi bine celui stricat, nici nu își va prelungi zilele, care sunt ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu.

¹⁴ Este o deșertăciune făcută pe pământ: că sunt drepti, cărora li se întâmplă conform lucrării celor stricați; și sunt stricați, cărora li se întâmplă conform lucrării celor drepti; am spus că și aceasta este deșertăciune.

¹⁵ Atunci am lăudat veselia, pentru că un om nu are ceva mai bun sub soare, decât să mănânce și să bea și să fie fericit, pentru că aceasta va rămâne cu el din munca lui în zilele vieții sale, pe care Dumnezeu i le dă sub soare.

¹⁶ Când mi-am dedicat inima să cunosc înțelepciunea și să văd lucrarea făcută pe pământ; (fiindcă de asemenea nici zi nici noapte nu vede somn cu ochii lui),

¹⁷ Atunci am privit toată lucrarea lui Dumnezeu, că un om nu poate afla lucrarea ce este făcută sub soare, deși un om se ostenește să o caute, nu o va găsi; da, mai mult, oricât ar gândi un înțelept pentru a o cunoaște, nu va fi în stare să o găsească.

9

¹ Fiindcă toate acestea le-am pus la inima mea ca să vestesc toate acestea, că *toți* cei drepti și cei înțelepți și lucrările lor, sunt în mâna lui Dumnezeu; nimeni nu cunoaște nici dragoste nici ură prin tot ce este înaintea lor.

² Toate lucrurile devin la fel pentru *toți*; este o singură întâmplare pentru cel drept și pentru cel stricat, pentru cel bun și cel curat și pentru cel necurat și pentru cel ce sacrifică și pentru cel ce nu sacrifică, cum este cel bun, așa este cel păcătos; și cel ce jură, ca cel ce se teme de jurământ.

³ Acesta este un rău printre toate lucrurile care sunt făcute sub soare, că este o singură întâmplare pentru *toți*; da, de asemenea inima fiilor oamenilor este plină de rău, și nebulie este în inima lor cât timp trăiesc, și după aceea ei merg la morți.

⁴ Deoarece este speranță pentru cel unit cu *toți* cei vii; căci un câine viu este mai bun decât un leu mort.

⁵ Pentru că *toți* cei vii știu că vor muri, dar morții nu știu nimic, nici nu mai au vreo răsplată, fiindcă amintirea lor este uitată.

⁶ De asemenea dragostea lor și ura lor și invidia lor, acum a pierit; nici nu mai au vreo parte niciodată din toate câte se fac sub soare.

⁷ Mergi pe calea ta, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu inimă fericită; căci lui Dumnezeu îi plac de acum lucrările tale.

⁸ Să fie hainele tale totdeauna albe și capului tău să nu îi lipsească undelemnul.

⁹ Trăiește bucuros cu soția pe care o iubești toate zilele vieții deșertăciunii tale, pe care el ți le-a dat sub soare, toate zilele deșertăciunii tale, fiindcă aceasta este partea ta în viață și în munca ta pe care o faci sub soare.

¹⁰ Orice găsește mâna ta să facă, fă cu toată tăria ta; fiindcă nu este nici lucrare, nici plan, nici cunoaștere, nici înțelepciune, în mormântul în care mergi.

¹¹ M-am întors și am văzut sub soare, că alergarea nu este pentru cei iuți, nici bătaia pentru cei puternici, nici chiar pâinea pentru cei înțelepți, nici bogățiile pentru cei ai priceperii, nici favoarea pentru cei iscusii; ci timpul și șansa îi ajung pe toți.

¹² Pentru că omul de asemenea nu își cunoaște timpul; precum peștii ce sunt prinși într-o plasă rea și ca păsările ce sunt prinse în laț, tot așa sunt fiii oamenilor prinși într-un timp rău, când cade dintr-odată asupra lor.

¹³ Această înțelepciune am văzut-o de asemenea sub soare și mi s-a părut mare;

¹⁴ Era o mică cetate și puțini oameni în ea; și a venit un împărat mare împotriva ei și a asediat-o și a zidit fortificații mari împotriva ei;

¹⁵ Și s-a găsit în ea un bărbat sărac, înțelept; și el, prin înțelepciunea lui, a scăpat cetatea; totuși nimeni nu și-a amintit de acel bărbat sărac.

¹⁶ Atunci am spus: Înțelepciunea este mai bună decât puterea, cu toate acestea înțelepciunea săracului este disprețuită și cuvintele lui nu sunt ascultate.

¹⁷ Cuvintele înțelepților *sunt* ascultate în tăcere mai mult decât strigătul celui ce domnește printre proști.

¹⁸ Înțelepciunea este mai bună decât armele de război, dar un singur păcătos distruge mult bine.

10

¹ Muștele moarte fac untdelemnul parfumierului să trimită o aromă împuțită; tot așa îi face o mică prostie celui însemnat pentru înțelepciune și onoare.

² Inima unui înțelept este la dreapta lui, dar inima prostului la stânga lui.

³ Da, de asemenea, când cel ce este prost umblă pe cale, îi lipsește înțelepciunea și el spune tuturor că este prost.

⁴ Dacă duhul stăpânului se ridică împotriva ta, nu îți părăsi locul, căci cedarea alină ofense mari.

⁵ Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca pe o eroare *care* iese de la stăpân;

⁶ Prostia este așezată în mare demnitate și cei bogați șed într-un loc jos.

⁷ Am văzut servitori pe cai și prinți umblând ca servitori pe pământ.

⁸ Cel ce sapă o groapă va cădea în ea; și pe oricine sparge un gard, îl va mușca un șarpe.

⁹ Oricine îndepărtează pietre va fi rănit de ele, și cel ce despică lemne va fi în pericol prin ele.

¹⁰ Dacă fierul este tocit și el nu ascute tăișul, atunci trebuie să pună mai multă putere; dar înțelepciunea este de folos pentru a îndrepta.

¹¹ Cu adevărat șarpele va mușca fără fermecare, și un guraliv nu este mai bun.

¹² Cuvintele gurii unui om înțelept sunt cu har, dar buzele unui prost îl vor înghiți.

¹³ Începutul cuvintelor gurii sale este prostie, și sfârșitul vorbirii sale este nebulie răutăcioasă.

¹⁴ Un prost de asemenea este plin de cuvinte, un om nu poate spune ce va fi; și ce va fi după el, cine îi poate spune?

¹⁵ Munca prostului obosește pe fiecare dintre ei, pentru că el nu știe cum să meargă la cetate.

¹⁶ Vai ție, țară, când împăratul tău este un copil și prinții tăi mănâncă dimineața!

¹⁷ Binecuvântată ești tu, țară, când împăratul tău este fiul nobililor și prinții tăi mănâncă la timpul convenit, pentru putere și nu pentru beție!

¹⁸ Prin multă lene clădirea se degradează, și prin trândăvia mâinilor, casa se prăbușește.

¹⁹ Ospățul se face pentru răs și vinul înveselește, dar banii răspund la toate.

²⁰ Nu blestema pe împărat, nici chiar în gândul tău; și nu blestema pe bogat în camera ta de culcare, pentru că o pasăre a cerului va purta vocea și o înaripată va spune acest lucru.

11

¹ Aruncă-ți pâinea pe ape, căci o vei găsi după multe zile.

² Dă o porție la șapte și de asemenea la opt, pentru că nu știi ce rău va fi pe pământ.

³ Dacă norii sunt plini de ploaie, ei se golesc pe pământ; și dacă pomul cade spre sud, sau spre nord, în locul în care pomul cade, acolo va fi.

⁴ Cel ce dă atenție vântului nu va semăna și cel ce se uită la nori nu va secera.

⁵ Așa cum nu știi care este calea duhului, nici cum cresc oasele în pânțele celei însărcinate, tot așa nu știi lucrările lui Dumnezeu care le face pe toate.

⁶ Dimineața seamănă-ți sămânța și seara nu îți opri mâna, căci nu știi dacă va prospera fie aceasta sau aceea, sau dacă amândouă vor fi deopotrivă bune.

⁷ Într-adevăr lumina este dulce și este un lucru plăcut pentru ochi să privească soarele;

⁸ Dar dacă un om trăiește mulți ani și se bucură în toți aceștia, totuși să își amintească zilele de întuneric, căci vor fi multe. Tot ce vine este deșertăciune.

⁹ Bucură-te, tinere, în tinerețea ta și lasă-ți inima să se înveselească în zilele tinereții tale și umblă în căile inimii tale și în vederea ochilor tăi; dar să știi că, pentru toate acestea, Dumnezeu te va aduce la judecată.

¹⁰ De aceea îndepărtează întristarea din inima ta și pune deoparte răul din carnea ta, căci copilăria și tinerețea sunt deșertăciune.

12

¹ Amintește-ți acum de Creatorul tău în zilele tinereții tale, înainte să vină zilele cele rele și să se apropie anii când vei spune: Nu am nicio plăcere în ei.

² Înainte să se întunece soarele, sau lumina, sau luna, sau stelele, și de a se întoarce norii după ploaie.

³ În ziua când păzitorii casei tremură și cei puternici se încovoie, și măcinătorii încetează fiindcă sunt puțini, și cei ce se uită prin ferestre se întunecă,

⁴ Și se vor închide ușile dinspre străzi, când slăbește sunetul măcinatului, și el se va ridica la cântatul păsării și toate ficele muzicii vor fi înjosite;

⁵ De asemenea le va fi frică de orice înălțime, și spaimele vor fi pe cale și migdalul va înflori și lăcusta va fi o povară și dorința va eșua, pentru că omul merge la căminul său veșnic și bocitorii merg pe străzi;

⁶ Înainte ca funia de argint să fie dezlegată, sau vasul de aur să fie spart, sau ulciorul spart la fântână, sau roata spartă la izvor.

⁷ Atunci țărâna se va întoarce în pământ așa cum a fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu, care l-a dat.

⁸ Deșertăciunea deșertăciunilor, spune predicatorul; totul este deșertăciune.

⁹ Și mai mult, pentru că predicatorul a fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoaștere; da, el a judecat bine și a căutat și a pus în ordine multe proverbe.

¹⁰ Predicatorul a căutat să afle cuvinte bine primite; și ceea ce s-a scris este integru, cuvinte ale adevărului.

¹¹ Cuvintele înțeleptului sunt ca țepușe și ca piroane înfipte de măștrii adunărilor, date de un singur păstor.

¹² Și, mai mult, fiul meu, fii avertizat prin acestea; în facerea multor cărți nu este sfârșit, și mult studiu este oboseală pentru carne.

¹³ Să ascultăm concluzia tuturor celor spuse: Teme-te de Dumnezeu și ține poruncile lui, căci aceasta este întreaga datorie a omului.

¹⁴ Fiindcă Dumnezeu va aduce fiecare lucrare la judecată, cu fiecare lucru tainic, fie bun, fie rău.

Cântarea lui Solomon

¹ Cântarea Cântărilor, care este a lui Solomon.

² Să mă sărute cu sărutările gurii sale! Căci mai bună este dragostea ta decât vinul.

³ Pentru că aromele miresemelor tale sunt plăcute, numele tău este ca mireasmă turnată, de aceea te iubesc fecioarele.

⁴ Trage-mă după tine! Vom alerga; împăratul m-a adus în camerele lui, ne vom veseli și ne vom bucura în tine, ne vom aminti iubirea ta mai mult decât vinul; cei integri te iubesc.

⁵ Eu sunt neagră, dar *sunt* frumoasă, fiice ale Ierusalimului, ca și corturile Chedarului, ca perdelele lui Solomon.

⁶ Nu vă uitați la mine că sunt neagră, pentru că soarele m-a privit; copiii mamei mele s-au mâniat pe mine; m-au făcut păzitoarea viilor, dar via mea nu am păzit-o.

⁷ Spune-mi, tu, cel pe care sufletul meu îl iubește, unde te hrănești, unde îți odihnești *turma* la amiază? Căci de ce aș fi ca una care se abate pe la turmele însoțitorilor tăi?

⁸ Dacă nu știi, tu cea mai frumoasă dintre femei, mergi pe urmele turmei și paște-ți iezii pe lângă corturile păstorilor.

⁹ Te-am asemănat, iubita mea, cu niște cai la carele lui Faraon.

¹⁰ Frumoși sunt obrajii tăi cu rânduri de bijuterii, gâtul tău cu lăntișoare din aur.

¹¹ Îți vom face șiraguri de aur cu ținte de argint.

¹² În timp ce împăratul șade la masa lui, nardul meu își trimite mirosul.

¹³ Un mănunchi de mir îmi este preaiubitul meu; el se va întinde toată noaptea între sânii mei.

¹⁴ Preaiubitul meu îmi este ca un ciorchine de camfor în viile din En-Ghedi.

¹⁵ Iată, ești frumoasă, iubita mea; iată, ești frumoasă; ai ochii porumbeiei.

¹⁶ Iată, ești frumos, preaiubitul meu, da, plăcut; de asemenea patul nostru este verde.

¹⁷ Bârnelor casei noastre sunt cedrul, și bolțile noastre din brad.

2

¹ Eu sunt trandafirul din Saron și crinul văilor.

² Ca și crinul printre spini, astfel este iubita mea printre fiice.

³ Ca și mărul printre copacii pădurii, astfel este preaiubitul meu printre fii. M-am așezat sub umbra lui cu mare desfătare și rodul lui a fost dulce pentru cerul gurii mele.

⁴ El m-a adus la casa de ospăț și steagul lui peste mine a fost dragoste.

⁵ Întăriți-mă cu ulcioare, înviorați-mă cu mere, căci sunt bolnavă de dragoste.

⁶ Mâna lui stângă este sub capul meu și mâna lui dreaptă mă îmbrățișează.

⁷ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și pe cerboaicele câmpului, nu stârniți, nici nu treziți iubirea mea, până când el dorește.

⁸ Vocea preaiubitului meu! Iată, el vine sărind peste munți, săltând peste dealuri.

9 Preaiubitul meu este ca o căprioară sau un căprior tânăr; iată, el stă în picioare în spatele zidului nostru, se uită la ferestre, arătându-se printre zăbrele.

10 Preaiubitul meu a vorbit și mi-a spus: Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea și vino departe.

11 Căci, iată, iarna a trecut, ploaia s-a terminat și s-a dus;

12 Florile se arată pe pământ; timpul cântării păsărilor a venit și vocea turturicii se aude pe pământul nostru;

13 Smochinul își dă smochinele verzi și viile în floare dau un miros bun. Ridică-te, iubita mea, frumoasa mea, și vino departe.

14 Porumbița mea, ce stai în crăpăturile stâncii, în ascunzătorile treptelor, lasă-mă să îți văd înfățișarea, lasă-mă să îți aud vocea; căci vocea ta este dulce și înfățișarea ta este frumoasă.

15 Prindeți-ne vulpile, vulpile mici, care strică viile, căci viile noastre sunt în floare.

16 Preaiubitul meu este al meu și eu sunt a lui; el paște printre crini.

17 Până când ziua se revarsă și umbrele fug, întoarce-te preaiubitul meu și fii ca o căprioară sau un căprior tânăr peste munții Beterului.

3

1 Noaptea, în patul meu, l-am căutat pe cel pe care sufletul meu îl iubește; l-am căutat dar nu l-am găsit.

2 Mă voi ridica acum și voi cutreiera cetatea pe străzi; și pe căile largi îl voi căuta pe cel pe care sufletul meu îl iubește; l-am căutat, dar nu l-am găsit.

3 Paznicii care cutreieră cetatea m-au găsit; lor le-am spus: L-ați văzut pe cel pe care îl iubește sufletul meu?

4 Am trecut doar puțin de ei și l-am găsit pe cel pe care îl iubește sufletul meu; l-am apucat și nu l-am lăsat să plece, până când nu l-am adus în casa mamei mele și în camera celei care m-a conceput.

5 Vă conjur, ficele ale Ierusalimului, pe căprioarele și pe cerboaițele câmpului, nu stârniți, nici nu treziți iubirea mea, până când îi place lui.

6 Cine este acesta care vine din pustie ca niște coloane de fum, parfumat cu mir și tămâie, cu toate fardurile comerciantului?

7 Iată, patul lui, care este al lui Solomon; șaizeci de viteji sunt în jurul lui, dintre cei viteji din Israel.

8 Ei toți sunt înarmați cu săbii, fiind deprinși la război; fiecare bărbat își are sabia la coapsă, de teama din noapte.

9 Împăratul Solomon și-a făcut un car din lemnul Libanului.

10 El i-a făcut stâlpii din argint, baza lui din aur, acoperitoarea lui din purpură, mijlocul lui fiind țesut cu iubire, pentru ficele Ierusalimului.

11 Mergeți înainte, ficele ale Sionului, și priviți-l pe împăratul Solomon cu coroana cu care mama lui l-a încoronat în ziua logodirilor lui și în ziua veseliei inimii lui.

4

1 Iată, tu ești frumoasă, iubita mea; iată, tu ești frumoasă; tu ai ochii porumbiței între șuvițele tale; părul tău este ca o turmă de capre, care se arată din muntele Galaad.

2 Dinții tăi sunt ca o turmă de oi tunse, venite de la scâldare, toate cu miei gemeni și niciuna nu este steapă între ele.

³ Buzele tale sunt ca o ață de stacojiu și vorbirea ta frumoasă; tâmplele tale sunt ca o bucată de rodie între șuvițele tale.

⁴ Gâtul tău este ca turnul lui David, zidit pentru a fi casa de arme, în care atârnă o mie de paveze, toate scuturi de războinici.

⁵ Cei doi sâni ai tăi, ca două căprioare tinere ce sunt gemene, ce pasc printre crini.

⁶ Până când ziua se revarsă și umbrele fug, mă voi duce la muntele de mir și la dealul de tămâie.

⁷ Tu toată ești frumoasă, iubita mea; nu este pată în tine.

⁸ Vino cu mine din Liban, mireaso, cu mine din Liban; privește din vârful Amanei, din vârful Șenirului și Hermonului, din vizuinile leilor, din munții leoparzilor.

⁹ Mi-ai răpit inima, sora mea, mireaso; mi-ai răpit inima cu unul din ochii tăi, cu un lăntșor al gâtului tău.

¹⁰ Cât de frumoasă este iubirea ta, sora mea, mireaso! Cu cât mai bună este dragostea ta decât vinul! Și mirosul miresmelor tale decât toate mirodeniile!

¹¹ Buzele tale, mireaso, picură *precum* fagurele; miere și lapte sunt sub limba ta; și mirosul hainelor tale este ca mirosul Libanului.

¹² O grădină îngrădită este sora mea, mireasa mea, un izvor închis, o fântână sigilată.

¹³ Lăstarii tăi sunt o livadă de rodii, cu fructe plăcute; camfor, cu nard,

¹⁴ Nard și șofran, trestie mirositoare și scortșoară, cu toți copacii de tămâie, mir și aloë, cu toate mirodeniile cele mai alese;

¹⁵ O fântână a grădinilor, un izvor al apelor vii și pâraie din Liban.

¹⁶ Trezește-te, vântule de nord; și vino, sudule; suflă peste grădina mea, ca mirodeniile ei să curgă. Să vină preaiubitul meu în grădina lui și să mănânce roadele ei plăcute.

5

¹ Am venit în grădina mea, sora mea, mireasa mea; mi-am adunat mirul cu mirodenia mea; mi-am mâncat fagurele cu mierea mea; mi-am băut vinul cu laptele meu; mâncați, prieteni; beți, da, beți din abundență, preaiubiților.

² Dorm, dar inima mi se trezește: este vocea preaiubitului meu care bate, spunând: Deschide-mi, sora mea, iubirea mea, porumbița mea, neîntinată mea, căci capul îmi este plin cu rouă și șuvițele mele cu picăturile nopții.

³ Mi-am scos haina; cum să o îmbrac? Mi-am spălat picioarele; cum să le întinez?

⁴ Preaiubitul meu și-a băgat mâna prin gaura ușii și lăuntru mi-a fost cuprins de dor după el.

⁵ M-am ridicat să deschid preaiubitului meu; și mâinile mele au picurat mir și degetele mele mir dulce mirositor, pe mânerele încuietorii.

⁶ Am deschis iubitului meu, dar preaiubitul meu se retrăsese, plecase; sufletul meu se sfârșea când el vorbea, l-am căutat, dar nu l-am găsit; l-am chemat, dar nu mi-a dat niciun răspuns.

⁷ Păzitorii care cutreierau cetatea m-au găsit, m-au lovit, m-au rănit; paznicii zidurilor mi-au luat vâlul.

⁸ Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, dacă îl găsiți pe preaiubitul meu, să îi spuneți că sunt bolnavă de dragoste.

⁹ Cu ce este preaiubitul tău mai mult decât alt preaiubit, tu, cea mai frumoasă dintre femei? Cu ce este preaiubitul tău mai mult decât alt preaiubit, ca să ne conjuri astfel?

¹⁰ Preaiubitul meu este alb și rumen, cel dintâi dintre zece mii.

¹¹ Capul lui este ca aurul cel mai pur, şuvițele lui sunt dese și negre cum este corbul.

¹² Ochii lui sunt ca ochii porumbeșilor lângă râurile de ape, spălați cu lapte și potrivit așezați.

¹³ Obrajii lui sunt ca un pat de miresme, ca flori dulci; buzele lui precum crini, picurând mir dulce mirositor.

¹⁴ Măinile lui sunt ca inele din aur montate cu beril; pântecelul lui este ca fildeș strălucitor placat cu safire.

¹⁵ Picioarele lui sunt ca niște coloane de marmură, montate pe postamente din aur pur, înfățișarea lui este ca Libanul, măreață ca cedrii.

¹⁶ Gura lui este dulceată; da, el este cu totul de iubit. Acesta este preaiubitul meu și acesta este prietenul meu, ficele ale Ierusalimului.

6

¹ Unde s-a dus preaiubitul tău, tu, cea mai frumoasă printre femei? Unde s-a abătut preaiubitul tău? Ca să îl căutăm împreună cu tine.

² Preaiubitul meu s-a coborât în grădina lui, la paturile de miresme, să pască *turmă* în grădini și să adune crini.

³ Eu sunt a preaiubitului meu și preaiubitul meu este al meu; el paște *turmă* printre crini.

⁴ Tu ești minunată, iubita mea, ca Tirța, frumoasă ca Ierusalimul, înfricoșătoare ca o armată cu steaguri.

⁵ Întoarce-ți ochii de la mine, căci m-au cucerit; părul tău este ca o turmă de capre care se arată din Galaad.

⁶ Dinții tăi sunt ca o turmă de oi, venite de la scăldare, toate cu miei gemeni și niciuna nu este stearpă între ele.

⁷ Ca o bucată de rodie sunt tâmplele tale între şuvițele tale.

⁸ Sunt șazeci de împărătese și optzeci de concubine și fecioare fără număr.

⁹ Porumbeșul meu, neîntinată mea este *doar* una; ea este singură la mama ei, ea este alegerea dintâi a celei ce a născut-o. Fiicele au văzut-o și au binecuvântat-o; da, împărătesele și concubinele și ele au lăudat-o.

¹⁰ Cine este ea, care se ivește ca dimineața, frumoasă ca luna, senină ca soarele și înfricoșătoare ca o armată cu steaguri?

¹¹ Am coborât în grădina nucilor, să văd fructele văii și să văd dacă vița a înflorit și rodiile au înmugurit.

¹² Înainte de a-mi da seama, sufletul meu m-a făcut precum carele lui Aminadib.

¹³ Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te, întoarce-te, ca să te privim! Ce veți vedea în Sulamita? Cum ar fi jocul a două armate.

7

¹ Cât de minunate sunt picioarele tale cu sandale, fiică de prinț! Rotunjimile coapselor tale sunt ca bijuterii, lucrarea mâinilor unui meșteșugar iscusit.

² Buricul tău este ca o cupă rotundă, căruia nu îi lipsește licoarea; pântecelul tău o movilă de grâu înconjurată cu crini.

³ Cei doi sâni ai tăi sunt ca două căprioare tinere ce sunt gemene.

⁴ Gâtul tău este ca un turn de fildeș; ochii tăi precum iazurile în Hesbon, de lângă poarta Batrabimului; nasul tău este ca turnul Libanului care privește spre Damasc.

⁵ Capul tău, peste tine, este precum Carmelul, și părul capului tău ca purpura; împăratul este ținut în galeriile tale.

⁶ Cât de frumoasă și cât de plăcută ești tu, iubirea mea, pentru desfătări!

⁷ Această statură a ta este ca un palmier și sâniile tăi ca ciorchini de struguri.

⁸ Am spus: Mă voi urca în palmier, îi voi apuca crengile; acum de asemenea sâniile tăi vor fi ca ciorchinii viței și mirosul feței tale ca mere;

⁹ Și cerul gurii tale, pentru preaiubitul meu, ca cel mai bun vin care curge cu dulceață, făcând buzele celor adormiți să vorbească.

¹⁰ Eu sunt a preaiubitului meu și dorința lui este spre mine.

¹¹ Vino, preaiubitul meu, să mergem în câmp; să găzduim în sate.

¹² Să ne urcăm devreme la vîi; să vedem dacă vița înflorește, dacă floarea strugurilor se arată și dacă rodiile înmuguresc; acolo îți voi da iubirile mele.

¹³ Mandragorele răspândesc miros și la porțile noastre sunt tot felul de fructe plăcute, noi și vechi, pe care le-am păstrat pentru tine, preaiubitul meu.

8

¹ O, de ai fi fost ca fratele meu, care a supt sâniile mamei mele! Când te-aș găsi afară, te-aș săruta; da, nu aș fi disprețuită.

² Te-aș conduce și te-aș aduce în casa mamei mele, care m-ar învăța: Te-aș face să bei din vinul înmiresmat din sucii rodiei mele.

³ Mîna lui stîngă să fie sub capul meu și mîna lui dreaptă să mă îmbrățișeze.

⁴ Vă poruncesc fiicelor Ierusalimului, nu stârniți nici nu treziți iubirea mea, până când îi place lui.

⁵ Cine este aceasta care vine din pustie, sprijinindu-se pe preaiubitul ei? Te-am ridicat de sub măr; acolo mama ta te-a adus pe lume; acolo te-a adus pe lume cea care te-a născut.

⁶ Pune-mă ca un sigiliu pe inima ta, ca un sigiliu pe brațul tău; căci dragostea este puternică precum moartea; gelozia este crudă precum mormîntul; cărbunii ei sunt cărbuni de foc, cu o flacără foarte fierbinte.

⁷ Multe ape nu pot stinge dragostea, nici potopurile nu o pot îneca; dacă un om și-ar da toată averea casei lui pentru dragoste, ar fi în întregime disprețuită.

⁸ Avem o soră mică ce nu are sâni; ce vom face pentru sora noastră în ziua când se va vorbi pentru ea?

⁹ Dacă ea ar fi zid, am zidi peste ea un palat din argint; și dacă ar fi ușă, am închide-o cu scînduri de cedru.

¹⁰ Eu sunt zid și sâniile mei ca turnuri; atunci am fost în ochii lui ca una care a găsit favoare.

¹¹ Solomon a avut o vie la Baal-Hamon; el a arendat via unor păzitori; fiecare trebuia să aducă pentru rodul acesteia o mie de arginți.

¹² Via mea, care este a mea, este înaintea mea; o mie să fie pentru tine, Solomon, iar două sute pentru cei ce păzesc rodul ei.

¹³ Tu care locuiești în grădini, însoțitorii dau ascultare vocii tale; fă-mă să o aud.

¹⁴ Grăbește-te, preaiubitul meu, și fii precum o căprioară sau un tânăr căprior pe munții de mirodenii.

Isaia

¹ Viziunea lui Isaia, fiul lui Amoț, pe care a văzut-o referitor la Iuda și Ierusalim în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărați ai lui Iuda.

² Ascultați cerurilor, și deschide urechea pământule, căci DOMNUL a vorbit: Am hrănit și am crescut copiii și ei s-au răzvrătit împotriva mea.

³ Boul își cunoaște stăpânul și măgarul ieslea stăpânului, dar Israel nu mă cunoaște, poporul meu nu ia aminte.

⁴ Ah, națiune păcătoasă, popor împovărat cu nelegiuire, sămânță de făcători de rău, copiii corupători; ei au părăsit pe DOMNUL, l-au provocat pe Cel Sfânt al lui Israel la mânie, au plecat întorcându-și spatele.

⁵ De ce să mai fiți loviți? Vă veți răzvrăti tot mai mult; tot capul este bolnav și toată inima leșinată.

⁶ Din talpa piciorului până la cap nu este sănătate în el; ci răni și vânătăi și răni ce putrezesc; ele nu au fost închise, nici legate, nici înmuiate cu untdelemn.

⁷ Țara voastră este pustiiă, cetățile voastre arse cu foc; pământul vostru, străini îl mănâncă în prezența voastră și este pustii, ca doborât de străini.

⁸ Și fiica Sionului este lăsată ca un cort în vie, ca o colibă într-o grădină de castraveți, ca o cetate asediată.

⁹ Dacă DOMNUL oștirilor nu ne-ar fi lăsat o rămășiță foarte mică, am fi fost ca Sodoma și am fi fost ca Gomora.

¹⁰ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi conducători ai Sodomei; deschideți urechea la legea Dumnezeului nostru, voi popor al Gomorei.

¹¹ Ce îmi este mulțimea sacrificiilor voastre? spune DOMNUL; Sunt sătul de ofrandele arse din berbeci și de grăsimea vitelor îngrășate; și nu mă desfăt în sângele taurilor sau al mieilor sau al țapilor.

¹² Când veniți să vă arătați înaintea mea, cine a cerut aceasta din mâna voastră, ca să îmi călcați curțile?

¹³ Nu mai aduceți daruri deșarte; tămâia este o urâciune pentru mine; lunile noi și sabbatele, chemarea adunărilor, nu le pot suporta; este nelegiuire, chiar adunarea solemnă.

¹⁴ Sufletul meu urăște lunile voastre noi și sărbătorile voastre rânduite; ele sunt tulburare pentru mine; am obosit a le purta.

¹⁵ Și când vă întindeți mâinile, îmi voi ascunde ochii de voi, da, când faceți multe rugăciuni, nu voi asculta; mâinile vă sunt pline de sânge.

¹⁶ Spălați-vă, curățiți-vă; puneți deoparte facerile voastre de rău din fața ochilor mei; încetați să faceți răul;

¹⁷ Învățați să faceți binele; căutați judecata, ușurați pe oprimat, judecați pe cel fără tată, pledați pentru văduvă.

¹⁸ Veniți acum să ne judecăm, spune DOMNUL, de sunt păcatele voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de sunt roșii precum carminul, vor fi ca lâna.

¹⁹ Dacă veți fi voitori și ascultători, veți mânca bunătatea pământului,

²⁰ Dar dacă veți refuza și vă veți răzvrăti, veți fi mâncați de sabie; căci gura DOMNULUI a vorbit.

²¹ Cum a devenit cetatea credincioasă o curvă! Era plină de judecată; găzduia dreptatea în ea, dar acum găzduiesc ucigași.

²² Argintul tău a devenit zgură, vinul tău amestecat cu apă;

²³ Prinții tăi sunt răzvrătiți și însoțitori ai hoților; fiecare iubește daruri și urmărește răsplăți; ei nu judecă pe cel fără tată, nici cauza văduvei nu ajunge la ei.

²⁴ De aceea spune Domnul, DOMNUL oștirilor, Cel puternic al lui Israel: Ah, mă voi ușura de potrivnicii mei și mă voi răzbuna pe dușmanii mei;

²⁵ Și îmi voi întoarce mâna asupra ta și îți voi îndepărta zgura cu puritate și îți voi lua tot cositorul;

²⁶ Și îți voi restaura judecătorii ca prima dată și sfătuitoarii tăi ca la început; după aceasta vei fi numită Cetatea dreptății, cetatea credincioasă.

²⁷ Sionul va fi răscumpărat cu judecată și converțiii lui cu dreptate.

²⁸ Și nimicirea călcătorilor de lege și a păcătoșilor va fi împreună și cei ce părăsesc pe DOMNUL vor fi mistuiți.

²⁹ Fiindcă vor fi rușinați de stejarii pe care i-ați dorit și veți fi încurcați de grădinile pe care le-ați ales.

³⁰ Fiindcă veți fi ca un stejar a cărui frunză se ofilește și ca o grădină ce nu are apă.

³¹ Și cel tare va fi ca un câlț și făcătorul lui ca o scânteie și vor arde amândoi împreună și nimeni nu îi va stinge.

2

¹ Cuvântul pe care Isaia, fiul lui Amoț, l-a văzut referitor la Iuda și Ierusalim.

² Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, că muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat pe vârful munților și va fi înălțat peste dealuri; și toate națiunile vor curge spre el.

³ Și mulți oameni vor merge și vor spune: Veniți, și să urcăm la muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacob, și el ne va învăța despre căile lui, noi vom merge pe cărările lui, căci din Sion va ieși legea și din Ierusalim cuvântul DOMNULUI.

⁴ Și el va judeca între națiuni și va muștra mulți oameni; și își vor bate din săbii fiare de plug și din sulitele lor, prăjini de curățat pomi; nu va ridica națiune sabie împotriva altei națiuni, nici nu vor mai învăța războiul.

⁵ Casă a lui Iacob, veniți și să umblăm în lumina DOMNULUI.

⁶ De aceea ai părăsit pe poporul tău, pe casa lui Iacob, fiindcă sunt umpluți de ceea ce vine din est și sunt ghicitori ca filistenii și se complac în copiii străinilor.

⁷ Țara lor de asemenea este plină de aur și argint, și nu este sfârșit al tezaurilor lor; țara lor este de asemenea plină de cai, și nu este sfârșit al carelor lor;

⁸ Țara lor este de asemenea plină de idoli; se închină la lucrarea propriilor mâini, pe care degetele lor au făcut-o;

⁹ Și omul de rând se îndoiește și bărbatul de vază se umilește; de aceea nu îi ierta!

¹⁰ Intră în stâncă și ascunde-te în țărână, de frica DOMNULUI și de gloria maiestății lui.

¹¹ Privirile îngâmfate ale omului vor fi umilite și trufia oamenilor va fi aplecată și numai DOMNUL va fi înălțat în acea zi.

¹² Căci ziua DOMNULUI oștirilor va fi peste fiecare ce este mândru și îngâmfat și peste fiecare ce este înălțat, și îl va înjosi;

¹³ Și peste toți cedrii Libanului, care sunt înalți și înălțați și peste toți stejarii Basanului,

¹⁴ Și peste toți munții înalți și peste toate dealurile înălțate,

- 15 Și peste fiecare turn înalt și peste fiecare zid întărit,
 16 Și peste toate corăbiile Tarsisului și peste toate imaginile plăcute.
 17 Și îngâmfarea omului va fi încovoiată, și trufia oamenilor va fi înjosită și numai DOMNUL va fi înălțat în acea zi.
 18 Și pe idoli el îi va aboli în întregime.
 19 Și vor intra în găurile stâncilor și în peșterile pământului, de frica DOMNULUI și de gloria maiestății lui, când se va ridica el să scuture înfricoșător pământul.
 20 În acea zi un om își va arunca idolii de argint și idolii de aur, care și i-au făcut fiecare pentru el însuși să se închine, cârțițelor și liliecilor;
 21 Pentru a merge în crăpăturile stâncilor și în vârfurile stâncilor zdrențuite, de frica DOMNULUI și de gloria maiestății lui, când se va ridica el să scuture înfricoșător pământul.
 22 Părăsiți omul a cărui suflare este în nările lui, căci în ce este el socotit de încredere?

3

- 1 Căci, iată, Domnul, DOMNUL oștirilor, îndepărtează de Ierusalim și de Iuda susținerea și toiagul, întreaga susținere a pâinii și întreaga susținere a apei,
 2 Pe cel viteaz și pe bărbatul de război, pe judecător și pe profet și pe chibzuit și pe bătrân,
 3 Pe căpetenia a cincizeci și pe omul demn de cinste și pe sfătuitor și pe meșteșugarul iscusit și pe oratorul elocvent.
 4 Și le voi da copii ca prinți și prunci vor stăpâni peste ei.
 5 Și poporul va fi oprimat, fiecare de un altul și fiecare de vecinul lui; copilul se va comporta cu mândrie împotriva celui bătrân și cel josnic împotriva celui demn de cinste.
 6 Când un om va apuca pe fratele său, din casa tatălui său, îi va spune: Ai îmbrăcăminte, fii conducătorul nostru și fie această ruină sub mâna ta;
 7 În acea zi el va jura, spunând: Nu voi fi vindecător, căci în casa mea nu este nici pâine, nici îmbrăcăminte, nu mă face conducător al poporului.
 8 Fiindcă Ierusalimul este ruinat și Iuda este căzut, căci limba lor și facerile lor sunt împotriva DOMNULUI, pentru a provoca ochii gloriei lui.
 9 Arătarea înfățișării lor mărturisește împotriva lor; și ei rostesc păcatul ca Sodoma, nu îl ascund. Vai sufletului lor! căci și-au făcut rău lor înșiși.
 10 Spuneți-i celui drept, că îi va fi bine, căci ei vor mânca rodul facerilor lor.
 11 Vai celui stricat! îi va fi rău, căci i se va da răsplata mâinilor lui.
 12 Cât despre poporul meu, copiii sunt opresorii lor și femeile conduc peste ei. Poporul meu, cei ce te conduc te fac să rătăcești și distrug calea potecilor tale.
 13 DOMNUL se ridică în picioare să pledeze și stă în picioare să judece poporul.
 14 DOMNUL va intra la judecată cu bătrânii poporului său și cu prinții acestuia, căci ați mâncat via; prada săracului este în casele voastre.
 15 Ce înseamnă aceasta că îmi zdrobiți poporul în bucăți și măcinați fețele săracilor? spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.
 16 Mai mult, DOMNUL spune: Pentru că ficele Sionului sunt trufașe și umblă cu gâturi întinse și ochi depravați, umblând și pășind mărunțel în mersul lor și zornăind cu picioarele lor,

17 De aceea Domnul va lovi cu râie coroana capului fiicelor Sionului și DOMNUL va dezgoli părțile lor intime.

18 În acea zi Domnul va lua frumusețea podoabelor lor zornăitoare de la picioarele lor și învelitorile lor și tiarele lor rotunde ca luna.

19 Lanțurile și brățările și eșarfele,

20 Bonetele și podoabele pentru picioare și panglicile pentru cap și tablele și cerceii,

21 Inelele și bijuteriile pentru nas,

22 Costumele prețioase de haine și mantiile și șalurile și ondulatele,

23 Oglinzile și inul subțire și glugile și vălurile.

24 Și se va întâmpla, că în loc de miros dulce va fi putoare; și în loc de brâu, o sfâșietură; și în loc de păr bine aranjat, o chelie; și în loc de corsaj, un brâu de pânză de sac; și un semn de înfierare în loc de frumusețe.

25 Bărbații tăi vor cădea prin sabie și puternicii tăi în război.

26 Și porțile ei vor plânge și vor jeli; și ea, pustiită, va șede la pământ.

4

1 Și în acea zi, șapte femei vor apuca un bărbat, spunând: Vom mânca propria noastră pâine și vom purta propriile noastre haine, lasă-ne doar să fim numite cu numele tău, pentru a îndepărta ocară noastră.

2 În acea zi, lăstarul DOMNULUI va fi minunat și glorios și rodul pământului măreț și frumos pentru cei din Israel care vor fi scăpați.

3 Și se va întâmpla, că cel lăsat în Sion și cel rămas în Ierusalim, va fi numit sfânt, oricine este scris printre cei vii în Ierusalim;

4 Când Domnul va fi spălat murdăria fiicelor Sionului și va fi curățat sângele Ierusalimului din mijlocul acestuia prin duhul judecății și prin duhul arderii.

5 Și DOMNUL va crea peste fiecare locuință a muntelui Sion și peste adunările lui, un nor și fum ziua, și strălucirea unui foc arzând noaptea, fiindcă peste toată gloria va fi o adăpostire.

6 Și va fi un cort pentru umbră în timpul zilei împotriva căldurii, și loc de scăpare și adăpost împotriva furtunii și ploii.

5

1 Voi cânta preaiubitului meu o cântare a iubitului meu despre via lui. Preaiubitul meu are o vie pe un deal foarte roditor;

2 Și el a îngrădit-o și i-a adunat pietrele și a sădit-o cu cea mai aleasă viță și a construit un turn în mijlocul ei și de asemenea a făcut o presă de vin în ea; și s-a așteptat să aducă struguri, dar a adus struguri sălbatici.

3 Și acum, voi locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați, vă rog, între mine și via mea.

4 Ce se putea face mai mult viei mele iar eu nu i-am făcut? De ce, când am așteptat să aducă struguri, a adus struguri sălbatici?

5 Și acum, ascultați, vă voi spune ce voi face viei mele: Îi voi lua îngrăditura și va fi mâncată; și îi voi surpa zidul și va fi călcată în picioare;

6 Și o voi lăsa pustiită, nu va fi curățată, nici săpată și vor veni mărăcini și spini, de asemenea voi porunci norilor să nu mai dea ploaie peste ea.

7 Căci via DOMNULUI oștirilor este casa lui Israel și bărbații lui Iuda sunt planta desfătării lui, și el a căutat judecată, dar iată, oprimare; dreptate, dar iată, un strigăt.

8 Vai celor ce alătură casă la casă, care așază câmp cu câmp, până nu mai este loc, ca ei să fie puși singuri în mijlocul pământului!

9 În urechile mele a spus DOMNUL oștirilor: Cu adevărat multe case vor fi pustiite, cele mari și frumoase, vor fi fără locuitori.

10 Da, zece acri de vie vor produce un bat și sămânța unui homer va da o efă.

11 Vai celor care se ridică devreme dimineața, ca să urmeze băutură tare, care continuă până noaptea, până vinul îi aprinde!

12 Și harpa și viola, tamburina și fluierul și vinul sunt în ospețele lor, dar ei nu iau aminte la lucrarea DOMNULUI și nu iau aminte la lucrarea mâinilor lui.

13 De aceea poporul meu este dus în captivitate, deoarece nu are cunoaștere; și bărbații lui demni de cinste sunt înfometați și mulțimile lui uscate de sete.

14 De aceea iadul s-a lărgit pe sine și și-a deschis gura fără măsură, și gloria lor și mulțimea lor și fastul lor și cel ce se bucură, vor coborî în el.

15 Și omul rău va fi doborât și viteazul va fi umilit și ochii celor îngâmfați vor fi umiliți;

16 Dar DOMNUL oștirilor va fi înălțat în judecată și Dumnezeu care este sfânt va fi sfințit în dreptate.

17 Atunci mieii vor paște după felul lor și locurile pustiite ale celor grași le vor mânca străinii.

18 Vai celor care trag nedreptate cu funiile vanității, și păcat de parcă ar fi cu frânghia unei căruțe;

19 Care spun: Să se grăbească și să iuțească lucrarea lui, ca să o vedem; și să se apropie și să vină sfatul Celui Sfânt al lui Israel, ca să îl cunoaștem!

20 Vai celor ce numesc răul bine și binele rău, care pun întuneric pentru lumină și lumină pentru întuneric, care pun amar pentru dulce și dulce pentru amar!

21 Vai celor înțelepți în proprii ochi și chibzuiți în propria lor vedere!

22 Vai celor tari la băut vin și bărbați ai tăriei la amestecat băutură tare,

23 Care declară drept pe cel stricat pentru răsplată și îndepărtează dreptatea celui drept de la el!

24 De aceea așa cum focul mistuie miriștea și flacăra consumă pleava, tot așa rădăcina lor va fi ca putreziciunea și înflorirea lor se va înălța precum praful, deoarece au aruncat legea DOMNULUI oștirilor și au disprețuit cuvântul Celui Sfânt al lui Israel.

25 De aceea se aprinde mânia DOMNULUI împotriva poporului său, și el și-a întins mâna împotriva lor și i-a lovit și dealurile au tremurat și trupurile lor moarte au fost sfâșiate în mijlocul străzilor. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă.

26 Și el va ridica un însemn națiunilor de departe și le va șuiera de la marginea pământului și, iată, ei vor veni degrabă cu iuțeală;

27 Nimeni dintre ei nu va obosi nici nu se va poticni; nimeni nu va moțâi nici nu va dormi; nici brâul coapselor lor nu va fi desfăcut, nici șiretul sandalelor lor nu va fi rupt;

28 Ei ale căror săgeți sunt ascuțite și toate arcurile lor încordate, copitele cailor lor vor fi socotite ca și cremene și roțile lor ca un vârtej de vânt;

²⁹ Răcnetul lor va fi ca al unui leu, vor răcni ca leii tineri; da, vor răcni și vor prinde prada și o vor duce în siguranță și nimeni nu o va elibera.

³⁰ Și în acea zi ei vor urla împotriva lor ca urletul mării; și dacă cineva privește spre țară, iată, întuneric și întristare, și lumina este întunecată în cerurile acesteia.

6

¹ În anul în care împăratul Ozia a murit am văzut de asemenea pe Domnul șezând pe un tron, înalt și ridicat, și trena lui a umplut templul.

² Deasupra stăteau serafimii, fiecare avea șase aripi; cu două își acoperea fața și cu două își acoperea picioarele și cu două zbura.

³ Și unul striga către altul și spunea: Sfânt, sfânt, sfânt este DOMNUL oștirilor, întregul pământ este plin de gloria sa.

⁴ Și stâlpii ușii se mișcau la vocea celui care striga și s-a umplut casa cu fum.

⁵ Atunci am spus: Vai mie! Căci sunt stârpit, pentru că sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, fiindcă ochii mei au văzut pe Împăratul, pe DOMNUL oștirilor.

⁶ Atunci unul dintre serafimi a zburat la mine, având în mâna lui un cărbune aprins, pe care îl luase cu cleștii de pe altar;

⁷ Și l-a așezat pe gura mea și a spus: Iată, acesta ți-a atins buzele; și nelegiuirea ta este înlăturată și păcatul tău îndepărtat.

⁸ De asemenea am auzit vocea Domnului, spunând: Pe cine să trimit și cine va merge pentru noi? Atunci am spus: Iată-mă, trimite-mă.

⁹ Iar el a spus: Du-te și spune acestui popor: Auziți, într-adevăr, dar nu înțelegeți; și priviți, într-adevăr, dar nu pricepeți.

¹⁰ Îngrașă inima acestui popor și îngreunează-le urechile și închide-le ochii, ca să nu vadă cu ochii lor și să nu audă cu urechile lor și să nu înțeleagă cu inima lor și să se întoarcă și să fie vindecați.

¹¹ Atunci am spus: Doamne, până când? Iar el a răspuns: Până când cetățile vor rămâne pustiițe, fără locuitori, și casele, fără oameni, și pământul complet pustiiț,

¹² Și DOMNUL va fi îndepărtat pe oameni și va fi o mare părăsire în mijlocul țării.

¹³ Dar totuși în aceasta va rămâne o zecime și ea se va întoarce și va fi mâncată ca un ulm și ca un stejar a căror viață este în ei, când își scutură frunzele; *tot astfel* sămânța sfântă va fi viața acesteia.

7

¹ Și s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iota, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, că Rezin, împăratul Siriei, și Peca, fiul lui Remalia, împăratul Israelului, s-au urcat la Ierusalim să se războiască împotriva lui, dar nu l-au învins.

² Și s-a spus casei lui David, zicând: Siria s-a unit cu Efraim. Și inima lui și inima poporului său a fost mișcată, precum copacii pădurii sunt mișcați de vânt.

³ Atunci DOMNUL i-a spus lui Isaia: Du-te înainte acum să întâlnești pe Ahaz, tu și Șear-Iașub, fiul tău, la marginea apeductului iazului superior, pe drumul mare al câmpului înălbitorului;

⁴ Și spune-i: Ia seama și liniștește-te; nu te teme, nici nu fi cu inima slabă din cauza celor două cozi ai acestor tăciuni care fumegă, din cauza mâniei înverșunate a lui Rezin cu Siria și a fiului lui Remalia.

5 Pentru că Siria, Efraim și fiul lui Remalia au ținut sfat rău împotriva ta, spunând:

6 Să ne urcăm împotriva lui Iuda și să îl chinuim și să ne facem în el o spărtură și să așezăm un împărat în mijlocul lui, adică pe fiul lui Tabeal;

7 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Nu va rămâne în picioare, nici nu se va întâmpla.

8 Deoarece capul Siriei este Damascul și capul Damascului este Rezin; și în șaizeci și cinci de ani Efraim va fi frânt, încât nu va fi un popor.

9 Și capul lui Efraim este Samaria și capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți fi întemeiați.

10 Mai mult, DOMNUL a vorbit din nou lui Ahaz, spunând:

11 Cere semn de la DOMNUL Dumnezeuul tău; cere-l, fie în adânc, fie în înălțimea de deasupra.

12 Dar Ahaz a spus: Nu cer, nici nu îl ispitesc pe DOMNUL.

13 Iar el a spus: Ascultați acum, casa lui David. Este un lucru mic pentru voi să oboșiți oamenii, dar veți oboși și pe Dumnezeuul meu?

14 De aceea Domnul însuși vă va da un semn: Iată, o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un fiu și îi va pune numele, Emanuel.

15 El va mânca unt și miere, pentru a ști să refuze răul și să aleagă binele.

16 Căci înainte ca pruncul să știe să refuze răul și să aleagă binele, țara pe care tu o detești va fi părăsită de amândoi împărații ei.

17 DOMNUL va aduce asupra ta și asupra poporului tău și asupra casei tatălui tău, zile ce nu au mai venit, din ziua în care Efraim a plecat din Iuda; *adică* pe împăratul Asiriei.

18 Și se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL va șuiera după musca care este în cea mai îndepărtată parte a râurilor Egiptului și după albina ce este în țara Asiriei.

19 Și vor veni și toate se vor odihni în văile pustiite și în crăpăturile stâncilor și pe toți spinii și pe toate tufșurile.

20 În aceeași zi Domnul va rade cu o lamă angajată, adică cu cei de dincolo de râu, cu împăratul Asiriei, capul și părul picioarelor și de asemenea va mistui barba.

21 Și se va întâmpla, în acea zi, că un om va hrăni o vițea și două oi;

22 Și se va întâmpla din cauza abundenței de lapte pe care îl vor da, că el va mânca unt, căci unt și miere vor mânca toți cei ce rămân în țară.

23 Și se va întâmpla, în acea zi, că fiecare loc unde erau o mie de vii pentru o mie de arginți, va fi *acoperit de mărăcini și spini*.

24 Cu săgeți și cu arcuri vor veni acolo, pentru că toată țara va deveni mărăcini și spini.

25 Și pe toate dealurile, care vor fi săpate cu cazmaua, acolo nu vor veni de frica mărăcinilor și a spinilor, ci vor fi *un loc* unde vor trimite boi și unde vor călca oile.

8

1 Mai mult, DOMNUL mi-a spus: Ia-ți un pergament mare și scrie pe el cu condeiul unui om, referitor la Maher-Șalal-Haș-Baz.

2 Și mi-am luat matori credincioși ca mărturie, pe preotul Urie și Zaharia, fiul lui Ieberechia.

3 Și am mers la profetesă; și ea a rămas însărcinată și a născut un fiu. Atunci DOMNUL mi-a spus: Pune-i numele Maher-Șalal-Haș-Baz.

⁴ Căci înainte ca pruncul să aibă știința de a striga: Tatăl meu! și: Mama mea! bogățiile Damascului și prada Samariei vor fi luate dinaintea împăratului Asiriei.

⁵ DOMNUL mi-a vorbit din nou, spunând:

⁶ Întrucât acest popor refuză apele din Șiloa, care curg încet, și se bucură în Rezin și în fiul lui Remalia,

⁷ Iată, că acum Domnul aduce peste ei apele puternice și multe ale râului, pe împăratul Asiriei și toată gloria lui; și el va veni peste toate canalele lui și va trece peste toate malurile lui;

⁸ Și va trece prin Iuda; va inunda și se va revărsa, va ajunge până la gât; și întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, Emanuele.

⁹ Împrieteniți-vă popoarelor și veți fi sparte în bucăți; și deschideți urechea, toți cei din țările îndepărtate; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți; încingeți-vă și veți fi spărți în bucăți.

¹⁰ Țineți sfat împreună și va fi nimicit; vorbiți cuvântul și nu va rezista, căci Dumnezeu este cu noi.

¹¹ Fiindcă DOMNUL mi-a vorbit astfel cu o mână tare și m-a instruit să nu merg pe calea acestui popor, zicând:

¹² Nu spuneți: O uneltire, tuturor *cărora* acest popor va spune: O uneltire; nici să nu vă temeți de teama lui, nici nu vă înfricoșați.

¹³ Sfințiți pe însuși DOMNUL oștirilor; și el *să fie* teama voastră și el *să fie* groaza voastră.

¹⁴ Și va fi pentru sanctuar, dar și piatră de cădere și stâncă de poticnire ambelor case ale lui Israel, un laț și o cursă locuitorilor Ierusalimului.

¹⁵ Și mulți dintre ei se vor poticni și vor cădea și vor fi frânți și vor fi prinși în capcană și vor fi luați.

¹⁶ Leagă mărturia, sigilează legea printre discipolii mei.

¹⁷ Și voi aștepta pe DOMNUL, care își ascunde fața de casa lui Iacob, și îl voi căuta.

¹⁸ Iată, eu și copiii pe care DOMNUL mi i-a dat, suntem pentru a fi însemne și minuni în Israel, de la DOMNUL oștirilor care locuiește în muntele Sion.

¹⁹ Și când vă vor spune: Căutați la cei care au demoni și la vrăjitorii care șoptesc și care bolborosesc; nu ar trebui un popor să caute pe Dumnezeul lui? *Să meargă* la cei morți pentru cei vii?

²⁰ La lege și la mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt, este pentru că nu au lumină în ei.

²¹ Și vor trece prin aceasta greu apăsați și flămânzi; și se va întâmpla, când vor flămânzi, că se vor îngrijora și vor blestema pe împăratul lor și pe Dumnezeul lor privind în sus.

²² Și vor privi spre pământ; și, iată, tulburare și întuneric, întunecime a chinului! Și vor fi alungați în întuneric.

9

¹ Totuși întunericul nu va fi precum în chinuirea ei, când mai înainte el a chinat ușor țara lui Zabulon și țara lui Neftali, iar apoi a chinuit-o apăsător pe calea mării, dincolo de Jordan, în Galileea națiunilor.

² Poporul care umbla în întuneric a văzut o mare lumină; peste cei ce locuiesc în țara umbrei morții, a strălucit lumina.

³ Tu ai înmulțit națiunea și nu ai mărit bucuria; ei se bucură înaintea ta conform bucuriei de la seceriș și cum se bucură oamenii când împart prada.

⁴ Fiindcă ai frânt jugul poverii lui și toiagul umărului său și nuiaua opresorului său, ca în ziua lui Madian.

⁵ Căci fiecare bătălie a războinicului este cu tumult și haine tăvălite în sânge, care vor fi pentru ardere, mâncare pentru foc.

⁶ Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul lui și îi va fi pus numele Minunat, Sfătuitor, Dumnezeuul puternic, Tatăl veșnic, Prințul Păcii.

⁷ Nu se va sfârși mărirea domniei și păcii lui, peste tronul lui David și peste împărăția sa, pentru a o rândui și a o întemeia cu judecată și cu dreptate de acum înainte pentru totdeauna. Zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.

⁸ Domnul a trimis un cuvânt la Iacob și acesta s-a așezat ușor peste Israel.

⁹ Și tot poporul va cunoaște, până la Efraim și locuitorii Samariei, care spun în mândria și tăria inimii:

¹⁰ Cărămizile au căzut, dar vom construi cu pietre cioplite; sicomorii sunt tăiați, dar îi vom schimba cu cedri.

¹¹ De aceea DOMNUL va așeza pe potrivnicii lui Rezin împotriva lui și va uni pe dușmanii lui;

¹² Sirienii înainte și filistenii în spate; și vor mânca pe Israel cu gură deschisă. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă.

¹³ Căci poporul nu se întoarce la cel ce l-a lovit, nici nu caută pe DOMNUL oștirilor.

¹⁴ De aceea DOMNUL va tăia din Israel cap și coadă, ramură și papură, într-o singură zi.

¹⁵ Pe bătrânul și pe cel demn de cinste, el este capul; și pe profetul care învață *pe alții* minciuni, el este coada.

¹⁶ Căci conducătorii acestui popor îl fac să răătăcească; și cei conduși de ei sunt nimiciți.

¹⁷ De aceea Domnul nu va avea bucurie în tinerii lui, nici nu va avea milă de cei fără tată și de văduve, căci fiecare este un fățarnic și un făcător de rău și fiecare gură vorbește nebunie. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă.

¹⁸ Căci stricăciunea arde ca focul, va mânca mărarinii și spinii și va aprinde desișurile pădurii și se vor ridica precum înălțarea fumului.

¹⁹ Prin furia DOMNULUI oștirilor este țara întunecată și poporul va fi ca mâncare pentru foc, nimeni nu va cruța pe fratele său.

²⁰ Și el va răpi în dreapta și tot va fi flământ; și va mânca în stânga și tot nu se va sătura; fiecare om se va hrăni cu carnea propriului braț;

²¹ Manase pe Efraim; și Efraim pe Manase; și ei împreună vor fi împotriva lui Iuda. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă.

10

¹ Vai celor care rostesc hotărâri nedrepte și care scriu chinuirea pe care au poruncit-o,

² Pentru a abate pe nevoiaș de la judecată și pentru a lua dreptatea de la cel sărac al poporului meu, ca văduvele să fie prada lor și ca ei să jefuiască pe cei fără tată!

³ Și ce veți face în ziua cercetării și în pustiirea care va veni de departe? La cine veți fugi pentru ajutor? Și unde veți lăsa gloria voastră?

⁴ Fără mine ei se vor prosterna sub prizonieri și vor cădea sub cei uciși. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este încă întinsă.

⁵ Vai Asirianule, nuiaua mâniei mele și toiagul din mâna lor este indignarea mea.

⁶ Îl voi trimite împotriva unei națiuni fățarnice și împotriva poporului furiei mele îi voi da poruncă, să ia prada și să ia jaful și să îi calce ca pe noroiul străzilor.

⁷ Totuși el nu dorește astfel, nici inima lui nu gândește astfel, dar în inima lui este să nimicească și să stârpească nu puține națiuni.

⁸ Căci el spune: Nu sunt prinții mei cu toții împărați?

⁹ Nu este Calno precum Carchemișul? Nu este Hamatul precum Arpadul? Nu este Samaria precum Damascul?

¹⁰ După cum mâna mea a găsit împărăția idolilor și chipurile lor cioplite le-au întrecut pe cele din Ierusalim și din Samaria;

¹¹ Cum am făcut Samariei și idolilor ei, nu voi face tot astfel Ierusalimului și idolilor săi?

¹² De aceea se va întâmpla, când Domnul își va împlini întreaga lui lucrare pe muntele Sion și asupra Ierusalimului, că voi pedepsi rodul inimii tari a împăratului Asiriei și gloria privirilor lui trufașe.

¹³ Căci el spune: Prin tăria mâinii mele am făcut-o și prin înțelepciunea mea, căci sunt chibzuit și am îndepărtat granițele popoarelor și am jefuit tezaurele lor și am doborât pe locuitori ca un viteaz.

¹⁴ Și mâna mea a găsit bogățiile popoarelor ca pe un cuib; și ca unul ce strânge ouă părăsite, am adunat eu tot pământul; și nu a fost nimeni să miște aripa sau să își deschidă gura sau să ciripească.

¹⁵ Se va fâli toporul împotriva celui ce taie cu el? Sau fierăstrăul se va mări împotriva celui care îl scutură? De parcă nuiaua ar trebui să scuture împotriva celor care o ridică, sau toiagul s-ar ridica, de parcă nu ar fi lemn.

¹⁶ De aceea Domnul, Domnul oștirilor, va trimite slăbiciune printre cei grași ai lui; și sub gloria lui el va aprinde o ardere ca arderea unui foc.

¹⁷ Și lumina lui Israel va fi ca un foc și Cel Sfânt ca o flacără și va arde și va mistui spinii și măcăcinii lui într-o *singură* zi;

¹⁸ Și va mistui gloria pădurii lui și din câmpul lui roditor, deopotrivă suflet și trup și vor fi ca atunci când leșină un purtător de steag.

¹⁹ Și restul copacilor pădurii lui vor fi puțini, încât un copil îi va putea scrie.

²⁰ Și se va întâmpla în acea zi, că rămășița lui Israel și cei scăpați ai casei lui Iacob, nu se vor mai rezema pe cel ce i-a lovit, ci se vor rezema pe DOMNUL, pe Cel Sfânt al lui Israel, în adevăr.

²¹ Rămășița, adică rămășița lui Iacob, se va întoarce la puternicul Dumnezeu.

²² Fiindcă deși poporul tău Israel este ca nisipul mării, totuși o rămășiță din el se va întoarce; mistuirea hotărâtă se va revărsa cu dreptate.

²³ Căci Domnul DUMNEZEUL oștirilor va face o mistuire, da, hotărâtă, în mijlocul întregii țări.

²⁴ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor: Poporul meu care locuiești în Sion, nu te teme de asirian, te va lovi cu o nuiă și își va ridica toiagul împotriva ta în felul Egiptului.

²⁵ Căci încă foarte puțin timp și indignarea va înceta; și mânia mea va înceta în nimicirea lor.

²⁶ Și DOMNUL oștirilor va stârni un bici pentru el conform măcelului lui Madian la stânca Oreb, și precum toiagul său a fost peste mare, la fel îl va ridica în felul Egiptului.

²⁷ Și se va întâmpla în acea zi că povara lui va fi luată de pe umărul tău și jugul său de pe gâtul tău și jugul va fi distrus din cauza ungerii.

²⁸ El a ajuns la Aiat, a trecut la Migron; la Micmaș își lasă carele;

²⁹ Au trecut prin trecătoare, au făcut popas la Gheba; Rama este înspăimântată; Ghibea lui Saul a fugit.

³⁰ Înaltă-ți vocea, fiica Galimului, fă-o să fie auzită până în Lais, săracă Anatot.

³¹ Madmena a fugit; locuitorii Ghebimului se adună să fugă.

³² Totuși în acea zi va rămâne la Nob; își va scutura mâna împotriva muntelui fiicei Sionului, dealul Ierusalimului.

³³ Iată, Domnul, DOMNUL oștirilor, va reteza ramura cu teroare și cei înalți de statură vor fi tăiați și cei trufași vor fi umiliți.

³⁴ Și va tăia desigurile pădurii cu fier și Libanul va cădea printr-unul puternic.

11

¹ Și va ieși un toiag din tulpina lui Isai și un Lăstar va crește din rădăcinile lui;

² Și duhul DOMNULUI se va odihni peste el, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duh de sfătuire și de putere, duhul cunoașterii și al temerii de DOMNUL;

³ Și îl va face ager în înțelegere în teama de DOMNUL, și el nu va judeca după vederea ochilor săi, nici nu va muștra conform auzului urechilor sale,

⁴ Ci cu dreptate va judeca pe săraci și va muștra cu echitate pentru cei blânzi ai pământului și va lovi pământul cu nuiuaa gurii lui și cu suflarea buzelor sale va ucide pe cel stricat.

⁵ Și dreptatea va fi brâul coapselor sale și credincioșia va fi brâul rărunchilor săi.

⁶ Și lupul va locui cu mielul și leopardul se va culca lângă ied; și vițelul și leul tânăr și vitele îngrășate împreună; și un copilaș îi va conduce.

⁷ Și vaca și ursul vor paște, micuții lor se vor culca împreună, și leul va mânca paie ca boul.

⁸ Și sugarul se va juca la vizuina aspidei și copilul întărcat își va întinde mâna în vizuina năpârcii.

⁹ Ei nu vor răni, nici nu vor distruge pe tot muntele meu sfânt, fiindcă pământul va fi plin de cunoașterea DOMNULUI, precum apele acoperă marea.

¹⁰ Și în acea zi va fi o rădăcină a lui Isai care va sta ca un însemn al popoarelor; la acesta vor căuta neamurile și odihna lui va fi glorioasă.

¹¹ Și se va întâmpla, în acea zi, că Domnul își va întinde mâna din nou, a doua oară, pentru a recupera rămășița poporului său, care va fi rămas, din Asiria și din Egipt și din Patros și din Cuș și din Elam și din Șinar și din Hamat și din insulele mării.

¹² Și va înălța un însemn pentru națiuni și va aduna pe proscrisii lui Israel și va aduna pe cei răspândiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.

¹³ Și invidia lui Efraim se va depărta și potrivnicii lui Iuda vor fi stârpiți; Efraim nu va invidia pe Iuda și Iuda nu va chinui pe Efraim.

¹⁴ Ci ei vor zbura pe umerii filistenilor spre vest; îi vor prăda împreună pe cei din est, vor pune mâna pe Edom și Moab; și copiii lui Amon vor asculta de ei.

¹⁵ Și DOMNUL va distruge cu desăvârșire limba mării egiptene; și prin vântul lui puternic își va scutura mâna peste râu și îl va lovi în cele șapte pâraie și va face ca oamenii să îl treacă cu încălțăminte uscată.

¹⁶ Și va fi un drum mare pentru rămășița poporului său care va rămâne din Asiria, așa cum i-a fost lui Israel în ziua urcării lui din țara Egiptului.

12

¹ Și în acea zi vei spune: DOAMNE, te voi lăuda; deși te-ai mâniat pe mine, mânia ta s-a întors și m-ai mângâiat.

² Iată, Dumnezeu este salvarea mea; mă voi încrede și nu mă voi teme, fiindcă DOMNUL IEHOVA este tăria și cântarea mea; el a devenit de asemenea salvarea mea.

³ De aceea cu bucurie veți scoate apă din fântânile salvării.

⁴ Și în acea zi veți spune: Lăudați pe DOMNUL, chemați numele său, vestiți facerile lui printre popoare, dați de știre că numele lui este înălțat.

⁵ Cântați DOMNULUI, căci a făcut lucruri mărețe, aceasta este cunoscută pe tot pământul.

⁶ Strigă și chiuite, locuitor al Sionului, căci mare este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul tău.

13

¹ Povara Babilonului, pe care Isaia, fiul lui Amoț, a văzut-o.

² Ridicați un steag pe muntele înalt, înălțați vocea către ei, scuturați mâna, ca ei să intre pe porțile nobililor.

³ Am poruncit celor sfințiți ai mei, am chemat de asemenea pe cei tari ai mei pentru furia mea, *adică* pe cei ce se bucură în înălțimea mea.

⁴ Zgomotul unei mulțimi în munți, ca al unui popor mare; un zgomot tumultuos al împărățiilor națiunilor adunate împreună: DOMNUL oștirilor adună armata pentru bătălie.

⁵ Ei vin dintr-o țară îndepărtată, de la marginea cerului, DOMNUL și armele indignării lui, pentru a lăsa țara pustiită, iar el îi va nimici toată țara.

⁶ Urlați, căci ziua DOMNULUI este aproape; va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic.

⁷ De aceea toate mâinile vor slăbi și inima fiecărui om se va topi;

⁸ Și vor fi înspăimântați; jungiuri și întristări îi vor apuca; vor fi în durere ca o femeie în travaliu; se vor uimi unul pe altul; fețele lor vor fi ca flăcările.

⁹ Iată, ziua DOMNULUI vine, crudă, deopotrivă cu furie și mânie înverșunată, pentru a lăsa țara pustiită, iar el îi va nimici pe păcătoșii din ea.

¹⁰ Fiindcă stelele cerului și constelațiile acestuia nu își vor da lumina, soarele va fi întunecat în mersul lui și luna nu va face ca lumina ei să strălucească.

¹¹ Și voi pedepsi lumea pentru răul oamenilor și pe cei stricați pentru nelegiuirea lor; și voi face ca aroganța celor mândri să înceteze și voi doborî trufia tiranilor.

¹² Voi face pe om mai prețios decât aurul fin, pe om mai prețios decât lingoul de aur din Ofir.

¹³ De aceea voi scutura cerurile și pământul se va clinti din locul său, în furia DOMNULUI oștirilor și în ziua mâniei lui înverșunate.

¹⁴ Și va fi ca o căprioară urmărită și ca o oaie pe care nimeni nu o ia; fiecare se va întoarce la poporul său și va fugi fiecare în propria țară.

¹⁵ Fiecare ce este găsit va fi străpuns; și fiecare ce li se alătură va cădea prin sabie.

¹⁶ Copiii lor de asemenea vor fi zdrobiți în bucăți înaintea ochilor lor; casele lor vor fi prădate și soțiile lor violate.

¹⁷ Iată, voi stârni împotriva lor pe mezi, care nu vor lua aminte la argint; și cât despre aur, nu se vor desfăta în el.

¹⁸ Arcurile lor de asemenea vor zdrobi pe tineri în bucăți; și nu vor avea milă de rodul pântecelui; ochiul lor nu va cruța copiii.

¹⁹ Și Babilonul, gloria împărățiilor, frumusețea maiestății caldeilor, va fi ca atunci când Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora.

²⁰ Acesta nu va fi locuit niciodată, nici nu va fi locuit din generație în generație, nici arabul nu își va înălța cortul acolo; nici păstorii nu își vor face staul acolo.

²¹ Ci fiare sălbatice ale deșertului se vor culca acolo; și casele lor vor fi pline de creaturi jalnice; și bufnițe vor locui acolo și satiri vor dansa acolo.

²² Și fiarele sălbatice ale insulelor vor țipa în casele lor pustii și dragoni în palatele lor plăcute și timpul lui este aproape să vină și zilele lui nu vor fi prelungite.

14

¹ Căci DOMNUL va avea milă de Iacob și totuși va alege pe Israel și îi va pune în propria lor țară și străinii le vor fi alăturați și se vor lipi de casa lui Iacob.

² Și poporul îi va lua și îi va duce la locul lor și casa lui Israel îi va stăpâni în țara DOMNULUI ca servitori și roabe și îi vor lua captivi, pe cei ai căror captivi au fost; și vor domni peste opresorii lor.

³ Și se va întâmpla în ziua când DOMNUL îți va da odihnă din întristarea ta și din teama ta și din robia grea în care ai fost făcut să servești,

⁴ Că vei duce acest proverb împotriva împăratului Babilonului și vei spune: Cum a încetat opresorul! Orașul de aur s-a sfârșit!

⁵ DOMNUL a frânt toiagul celor stricați și sceptrul conducătorilor.

⁶ Cel ce a lovit pe popor în furie cu o lovitură neîncetată, cel ce a condus națiunile în mânie este persecutat și nimeni nu împiedică aceasta.

⁷ Întregul pământ este în odihnă, este liniștit; ei izbucnesc în cântare.

⁸ Da, brazil și cedrii Libanului se bucură de tine, spunând: De când ești doborât niciun tăietor nu s-a urcat împotriva noastră.

⁹ Iadul de dedesubt s-a mutat pentru tine, să te întâmpine la venirea ta; stârnește pe morți pentru tine, chiar pe cei mai de seamă ai pământului; a ridicat de pe tronurile lor pe toți împărații națiunilor.

¹⁰ Toți îți vor vorbi și îți vor spune: Ai devenit de asemenea slab ca noi, ai devenit asemenea nouă?

¹¹ Fastul tău este coborât în mormânt, de asemenea și zgomotul violelor tale; viermele s-a răspândit sub tine și viermii te acoperă.

¹² Cum ai căzut din cer, Lucifer, fiu al dimineții, cum ești retezat la pământ, cel care ai slăbit națiunile!

¹³ Fiindcă ai spus în inima ta: Eu mă voi înălța la cer, îmi voi ridica tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu, voi ședea de asemenea pe muntele adunării, în părțile de nord;

¹⁴ Eu mă voi înălța deasupra înălțimilor norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.

¹⁵ Totuși vei fi coborât în iad, la marginile gropii.

16 Cei care te văd se vor uita atent la tine și vor lua aminte la tine, spunând: Este acesta bărbatul care a făcut pământul să se cutremure, care a scuturat împărății,

17 Care a făcut lumea ca un pustiu și a distrus cetățile acesteia, care nu a deschis casa prizonierilor lui?

18 Toți împărații națiunilor, toți zac în glorie, fiecare în propria-i casă.

19 Dar tu ești aruncat din mormântul tău ca un lăstar urâcios și ca hainele celor uciși, străpunși de sabie, care coboară la pietrele gropii, ca un trup mort călcat în picioare.

20 Nu le vei fi alăturat la îngropare, deoarece ți-ai distrus țara și ți-ai ucis poporul, sămânța făcătorilor de rău nu va fi niciodată renumită.

21 Pregătește măcel pentru copiii lui din cauza nelegiurii părinților lor, ca ei să nu se ridice, nici să nu stăpânească țara, nici să nu umple fața lumii cu cetăți.

22 Fiindcă mă voi ridica împotriva lor, spune DOMNUL oștirilor, și voi stârpi din Babilon numele și rămășița și fiu și nepot, spune DOMNUL.

23 Îl voi face de asemenea o stăpânire pentru bătlan și iazuri de apă și îl voi mătura cu mătura nimicirii, spune DOMNUL oștirilor.

24 DOMNUL oștirilor a jurat, spunând: Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla; și cum am hotărât, astfel va rămâne;

25 Că voi frânge pe asirian în țara mea și pe munții mei îl voi călca în picioare, atunci jugul lui se va depărta de ei și povara lui se va depărta de pe umerii lor.

26 Acesta este planul hotărât asupra întregului pământ; și aceasta este mâna întinsă peste toate națiunile.

27 Căci DOMNUL oștirilor a hotărât și cine va anula? Și mâna lui este întinsă și cine o va întoarce?

28 În anul în care împăratul Ahaz a murit a fost această povară.

29 Nu te bucura, întreagă Palestină, fiindcă nuiaua celui ce te-a lovit este frântă, căci din rădăcina șarpelui va ieși o năpârcă și rodul ei va fi un șarpe zburător înfocat.

30 Și întâiul născut al săracului va mânca și cel nevoiaș se va întinde în siguranță; și îți voi ucide rădăcina cu foamete, iar el îți va ucide rămășița.

31 Urlă poartă; strigă cetate; tu întreagă Palestină, ești topită; căci va veni un fum din nord și nimeni nu va fi singur la timpurile lui hotărâte.

32 Ce va răspunde atunci cineva mesagerilor națiunii? Că DOMNUL a întemeiat Sionul și cei săraci ai poporului său se vor încrede în acesta.

15

1 Povara Moabului. Deoarece în noapte, Arul Moabului este risipit și adus la tăcere; deoarece în noapte, Chirul Moabului este risipit și adus la tăcere.

2 El s-a urcat la Bajit și la Dibon, locurile înalte, pentru a plânge; Moabul va urla pentru Nebo și pentru Medeba, pe toate capetele lor va fi chelie și fiecare barbă tăiată.

3 Se vor încinge cu pânză de sac pe străzile lor; pe acoperișurile caselor lor și pe străzile lor fiecare va urla, căzând de plâns.

4 Și Hesbonul va striga, și Elealeul: vocea lor va fi auzită până la Iahaț, de aceea soldații înarmați ai Moabului vor striga; viața îi va fi apăsătoare.

⁵ Inima mea va striga pentru Moab; fugarii ei vor fugi la Țoar, o vișea de trei ani; căci suișul Luhitului cu plâns îl vor urca, pentru că pe calea Horonaimului vor ridica un strigăt al distrugerii.

⁶ Fiindcă apele Nimrimului vor fi pustiite, căci paiul este ofilit, iarba nu mai este, nu este nimic verde.

⁷ De aceea averea pe care au dobândit-o și cea pe care au strâns-o, o vor duce la pârâul sălciilor.

⁸ Căci strigătul a mers de jur împrejurul granițelor Moabului; urletul acestuia la Eglaim și urletul lui la Beer-Elim.

⁹ Căci apele Dimonului vor fi pline de sânge; căci voi aduce mai mult asupra Dimonului, lei asupra celui ce scapă din Moab și asupra rămășiței țării.

16

¹ Trimiteți mielul la conducătorul țării, de la Sela până la pustiu, la muntele fiicei Sionului.

² Căci, precum o pasăre rătăcitoare aruncată din cuib, la fel fiicele Moabului vor fi la vadurile Arnonului.

³ Ține sfat, fă judecată; fă umbra ta ca noaptea în mijlocul amiezii; ascunde proscrisii; nu da pe față pe cel ce rătăcește.

⁴ Să locuiască proscrisii mei cu tine, Moab; fii adăpost pentru ei din fața jefuitorului, căci jecmănitorul a ajuns la capăt, jefuitorul încetează, opresorii sunt mistuiți din țară.

⁵ Și în milă va fi tronul întemeiat; și el va ședea pe acesta în adevăr, în cortul lui David, judecând și căutând judecată și grăbind dreptatea.

⁶ Noi am auzit de mândria Moabului; este foarte mândru, *de asemenea* de aroganța lui și mândria lui și furia lui, dar minciunile lui nu se vor împlini.

⁷ De aceea Moab va urla pentru Moab, fiecare va urla, pentru temeliiile Chir-Haresetului veți jeli; cu siguranță sunt loviți.

⁸ Căci câmpurile Hesbonului și via Sibmei lăncezesc, domnii păgânilor au frânt vițele alese ale acesteia, au ajuns până la Iaezer, au rătăcit prin pustiu; ramurile ei sunt întinse, au trecut peste mare.

⁹ De aceea voi plânge cu plângerea Iaezerului, via Sibmei, te voi uda cu lacrimile mele, Hesbonule și Elealeule, căci a căzut strigătul pentru fructele tale de vară și pentru secerișul tău.

¹⁰ Și veselia și bucuria din câmpul roditor este luată; și în vii nu va fi cântare, nici nu va fi strigăt, vierii nu vor mai presa vin în teascurile lor; am făcut să înceteze strigătul recoltei lor.

¹¹ De aceea adâncurile mele vor suna ca o harpă pentru Moab și părțile mele ascunse pentru Chir-Hares.

¹² Și se va întâmpla, când se va vedea că Moab este obosit pe locul înalt, că el va veni la sanctuarul său să se roage, dar nu va învinge.

¹³ Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit de atunci referitor la Moab.

¹⁴ Dar acum DOMNUL a vorbit, spunând: În trei ani, ca anii unui angajat, gloria Moabului va fi disprețuită, cu toată cea mare mulțime; și rămășița va fi foarte mică și slabă.

17

¹ Povara Damascului. Iată, Damascul este oprită de a mai fi cetate și va fi un morman de ruine.

² Cetățile Aroerului sunt părăsite, ele vor fi pentru turme, care se vor culca și nimeni nu le va speria.

³ Fortăreața de asemenea va înceta din Efraim și împărăția din Damasc și rămășița Siriei; vor fi ca gloria copiilor lui Israel, spune DOMNUL oștirilor.

⁴ Și în acea zi se va întâmpla, că gloria lui Iacob va fi subțiată, și grăseimea cârnii lui va slăbi.

⁵ Și va fi ca atunci când secerătorul adună grânele și seceră spicele cu brațul său; și va fi ca cel care strânge spice în valea Refaimului.

⁶ Totuși struguri de cules vor fi lăsați în ea, ca scuturarea unui măslin, două sau trei boabe pe vârful celei mai înalte crengi, patru sau cinci pe cele mai roditoare ramuri ale acestuia, spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel.

⁷ În acea zi un om se va uita la Făcătorul său și ochii lui vor avea respect pentru Cel Sfânt al lui Israel.

⁸ Și nu se va uita la altare, lucrarea mâinilor sale, nici nu va respecta ceea ce degetele sale au făcut, fie dumbrăvile, fie chipurile.

⁹ În acea zi cetățile lui tari vor fi ca o creangă părăsită și ca cea mai înaltă ramură, pe care au părăsit-o din cauza copiilor lui Israel, și va fi pustiire.

¹⁰ Deoarece ai uitat pe Dumnezeuul salvării tale și nu ți-ai amintit de stânca tăriei tale, de aceea vei sădi plante plăcute și le vei pune cu mlădițe străine:

¹¹ Ziua vei face a ta plantă să crească și dimineața vei face a ta sămânță să înflorească, dar recolta va fi un morman în ziua de mahnire și de întristare disperată.

¹² Vai de mulțimea multor popoare, ce fac zgomot precum zgomotul mărilor; și de tumultul națiunilor, ce fac tumult precum tumultul unor ape puternice!

¹³ Națiunile se vor revărsa ca tumultul multor ape, dar Dumnezeu le va muștra și ele vor fugi departe și vor fi alungate ca pleava munților înaintea vântului și ca praful adunat înaintea vârtejului de vânt.

¹⁴ Și, iată, tulburare spre seară; și înaintea dimineții el nu mai este. Aceasta este porția celor ce ne pradă și partea celor ce ne jefuiesc.

18

¹ Vai țării care umbrește cu aripi, care este dincolo de râurile Etiopiei,

² Care trimite ambasadori pe mare chiar în vase de papură pe ape, spunând: Duceți-vă, voi, mesageri iuți, la o națiune împrăștiată, și despuiată, la un popor înfricoșător de la începutul lui până acum; o națiune măsurată și călcată, pe a cărei țară râurile au prădat-o!

³ Voi toți locuitori ai lumii și locuitori pe pământ, priviți, când el înalță un însemn pe munți; și ascultați când suflă în trâmbiță.

⁴ Fiindcă astfel mi-a spus DOMNUL: Mă voi odihni și din locuința mea voi lua aminte ca o arșiță peste ierburi și ca un nor de rouă în căldura secerișului.

⁵ Căci înainte de seceriș, când înflorirea s-a terminat și agurida se coace în floare, el va reteza de asemenea lăstarii cu prăjini de curățat pomi și va lua și va tăia ramurile.

⁶ Ei vor fi lăsați păsărilor munților și fiarelor pământului; și păsările vor cuibări peste ei și toate fiarele pământului vor ierna peste ei.

⁷ În acel timp va fi adus un dar DOMNULUI oștirilor dintr-un popor împrăștiat și despuiat și dintr-un popor înfricoșător de la începutul lor până

acum; o națiune măsurată și călcată în picioare, pe a cărei țară râurile au prădat-o, până la locul numelui DOMNULUI oștirilor, muntele Sion.

19

¹ Povara Egiptului. Iată, Domnul călărește pe un nor iute și va veni în Egipt și idoli Egiptului vor fi clintiți la prezența lui și inima Egiptului se va topi în mijlocul acestuia.

² Și voi stârni pe egipteni împotriva egiptenilor și vor lupta fiecare împotriva fratelui său și fiecare împotriva aproapelui său; cetate împotriva cetății și împărăție împotriva împărăției.

³ Și duhul Egiptului va leșina în mijlocul acestuia; și voi distruge sfatul lui, și ei vor căuta la idoli și la fermecători și la cei care au demoni și la vrăjitori.

⁴ Și pe egipteni îi voi da în mâna unui domn crud; și un împărat aspru va stăpâni peste ei, spune Domnul, DOMNUL oștirilor.

⁵ Și apele vor lipsi din mare și râul va fi risipit și uscat.

⁶ Și ei vor întoarce râurile departe; și pâraiele de apărare vor fi golate și uscate, treștiile și stuful se vor ofli.

⁷ Treștiile de hârtie lângă pâraie, la gura pâraielor, și fiecare lucru semănat lângă pâraie se va ofli, va fi alungat și nu va mai fi.

⁸ Pescarii de asemenea vor jeli și toți cei ce cârligul îl aruncă în pâraie vor plânge, și cei ce întind plase peste apă vor lăncezi.

⁹ Mai mult, cei care lucrează cu in subțire și cei care țes împletituri vor fi încurcați.

¹⁰ Și vor fi zdrobiți în hotărârile lor, toți cei ce fac stăvilare și iazuri pentru pește.

¹¹ Cu siguranță prinții din Țoan sunt nebuni, sfatul sfătuitorilor înțelepți ai lui Faraon a devenit negliob, cum îi spuneți voi lui Faraon: Eu sunt fiul înțeleptului, fiul vechilor împărați?

¹² Unde sunt ei? Unde sunt înțelepții tăi? Și să îți spună ei acum și să cunoască ce a hotărât DOMNUL oștirilor asupra Egiptului.

¹³ Prinții din Țoan au înnebunit, prinții din Nof sunt înșelați, ei au amăgit de asemenea Egiptul, sprijinul triburilor acestora.

¹⁴ DOMNUL a amestecat un duh pervers în mijlocul acestora, iar ei au făcut Egiptul să rățăcească în fiecare lucrare a lui, ca un om beat care șovăie în voma lui.

¹⁵ Nici nu va fi vreo lucrare pentru Egipt, pe care capul sau coada, ramura sau papura, să o facă.

¹⁶ În acea zi Egiptul va fi asemenea femeilor și se va înspăimânta și se va teme de scuturarea mâinii DOMNULUI oștirilor, pe care o scutură peste el.

¹⁷ Și țara lui Iuda va fi o teroare pentru Egipt. Oricine vorbește despre ea se va înspăimânta în el însuși, din cauza sfatului DOMNULUI oștirilor, pe care l-a hotărât împotriva lui.

¹⁸ În acea zi, cinci cetăți din țara Egiptului vor vorbi limba lui Canaan și vor jura DOMNULUI oștirilor; una va fi numită Cetatea Distrugerii.

¹⁹ În acea zi, va fi un altar pentru DOMNUL în mijlocul țării Egiptului și un stâlp la granița acestuia, pentru DOMNUL.

²⁰ Și va fi ca un semn și ca un martor pentru DOMNUL oștirilor în țara Egiptului, căci ei vor striga către DOMNUL din cauza opresorilor și el le va trimite un salvator, unul mare, iar el îi va elibera.

²¹ Și DOMNUL va fi cunoscut Egiptului și egiptenii vor cunoaște pe DOMNUL în acea zi și vor face sacrificiu și vor aduce un dar; da, vor face o promisiune DOMNULUI și o vor împlini.

²² Și DOMNUL va lovi Egiptul, îl va lovi și îl va vindeca și se vor întoarce la DOMNUL, iar el se va lăsa înduplecat de ei și îi va vindeca.

²³ În acea zi va fi un drum mare din Egipt în Asiria și asirienii vor veni în Egipt și egiptenii în Asiria și egiptenii vor servi cu asirienii.

²⁴ În acea zi Israel va fi al treilea cu Egiptul și cu Asiria, o binecuvântare în mijlocul țării,

²⁵ Pe care DOMNUL oștirilor o va binecuvânta, spunând: Binecuvântat fi Egipt, poporul meu, și Asiria, lucrarea mâinilor mele, și Israel, moștenirea mea.

20

¹ În anul în care Tartan a venit la Asdod, (când Sargon, împăratul Asiriei, l-a trimis) și a luptat împotriva Asdodului și l-a luat;

² În același timp DOMNUL a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoț, spunând: Du-te și dezleagă pânza de sac de pe coapsele tale și dă-ți jos sandala din picior. Și el a făcut astfel, umblând gol și desculț.

³ Și DOMNUL a spus: Așa cum servitorul meu Isaia a umblat gol și desculț trei ani ca un semn și o minune peste Egipt și peste Etiopia,

⁴ La fel împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni prizonieri și pe etiopieni captivi, tineri și bătrâni, goi și desculți, chiar cu fesele lor descoperite, spre rușinea Egiptului.

⁵ Și vor fi înspăimântați și rușinați de Etiopia, așteptarea lor, și de Egipt, gloria lor.

⁶ Și locuitorul acestei insule va spune în acea zi: Iată, astfel este speranța noastră, la care fugim pentru ajutor, pentru a fi eliberați de împăratul Asiriei, și cum vom scăpa?

21

¹ Povara deșertului mării. Precum trec vârtejurile de vânt din sud, la fel vine din deșert, dintr-o țară înfricoșătoare.

² O viziune apăsătoare îmi este arătată; cel perfid se poartă cu perfidie și prădătorul pradă. Urcă-te, Elame, asediază tu Medio! Am făcut să înceteze tot suspinul lor.

³ De aceea coapsele mele sunt umplute cu durere; junghiuri m-au apucat, ca junghiurile unei femei care *sufără* durerile nașterii; am fost încovoiat la auzirea ei; am fost descurajat la vederea ei.

⁴ Inima mea a tânjit, groaza m-a înspăimântat; el mi-a prefăcut în frică noaptea plăcerii mele.

⁵ Pregătiți masa, vegheați în turnul de veghere, mâncați, beți; ridicăți-vă, prinților, și ungeți scutul.

⁶ Fiindcă astfel mi-a spus Domnul: Du-te, pune un paznic, să vestească ce vede.

⁷ Iar el a văzut un car cu doi călăreți, un car cu măgari și un car cu cămile; și le-a dat bine ascultare, cu multă atenție;

⁸ Și a strigat: Un leu, Domnul meu, stau continuu în turnul de veghere în timpul zilei și sunt pus în postul meu nopți întregi;

⁹ Și, iată, se apropie un car cu bărbați, cu doi călăreți. Iar el a răspuns și a zis: Babilonul a căzut, a căzut; și toate chipurile cioplite ale dumnezeilor lui le-a zdrobit la pământ.

¹⁰ Treieratul meu și grânele ariei mele, ceea ce am auzit de la DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, v-am vestit!

¹¹ Povara lui Duma. Mă cheamă din Seir: Paznicule, cât din noapte? Paznicule, cât din noapte?

¹² Paznicul a spus: Dimineața vine și de asemenea noaptea; dacă veți cerceta, cercetați; întoarceți-vă, veniți.

¹³ Povara asupra Arabiei. În pădurea Arabiei veți poposi, voi, caravane din Dedanim.

¹⁴ Locuitorii țării Tema au adus apă celui însetat, l-au întâmpinat cu pâinea lor pe cel care fugea.

¹⁵ Căci ei au fugit de săbii, de sabia scoasă și de arcul încordat și de apăsarea războiului.

¹⁶ Fiindcă astfel mi-a spus Domnul: Mai puțin de un an, conform anilor unui angajat, și toată gloria Chedarului se va sfârși;

¹⁷ Și rămășița numărului de arcași, războinici ai copiilor Chedarului, va fi micșorată, căci DOMNUL Dumnezeul lui Israel a vorbit.

22

¹ Povara văii viziunii: Ce este cu tine acum, că te-ai urcat cu totul pe acoperișurile caselor?

² Tu, cea plină de gălăgie, cetate tumultuoasă, cetate voioasă; ucișii tăi nu sunt uciși cu sabia, nici morți în bătălie.

³ Toți conducătorii tăi au fugit împreună, sunt legați de arcași; toți cei găsiți în tine, care au fugit de departe, sunt legați împreună.

⁴ De aceea am spus: Întoarceți privirea de la mine; voi plânge amar, nu vă osteniți să mă mângâiați, din cauza prădării fiicei poporului meu.

⁵ Fiindcă este o zi de tulburare și de călcare în picioare și de nedumerire de la Domnul DUMNEZEUL oștirilor în valea viziunii, dărâmand zidurile, și de strigăt către munți.

⁶ Și Elam a purtat tolba, cu care de bărbați și călăreți, și Chirul a dezvelit scutul.

⁷ Și se va întâmpla că cele mai alese văi ale tale vor fi pline de care; și călăreții se vor așeza în rând la poartă.

⁸ Iar el a descoperit ascunzătoarea lui Iuda și tu te-ai uitat în acea zi la armura casei din pădure.

⁹ Voi ați văzut de asemenea spărturile cetății lui David, că sunt multe; și ați adunat apele iazului inferior.

¹⁰ Și ați numărat casele Ierusalimului și ați dărâmat casele pentru a fortifica zidul.

¹¹ Ați făcut de asemenea un șanț între cele două ziduri pentru apa din iazul vechi; dar nu v-ați uitat la făcătorul acestuia, nici nu ați avut respect pentru cel care l-a modelat cu mult timp în urmă.

¹² Și în acea zi Domnul DUMNEZEUL oștirilor a chemat la plâns și la jelit și la pleșuvie și la încingere cu pânză de sac;

¹³ Și, iată, bucurie și veselie, junghiere de boi și tăiere de oi, mâncare de carne și băut de vin; să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri.

14 Și mi-a fost revelat în urechile mele de către DOMNUL oștirilor: Cu siguranță această nelegiuire nu va fi îndepărtată de la voi până când muriți, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.

15 Astfel spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor: Du-te, intră la acest trezorer, la Șebna, care este peste casă și spune:

16 Ce ai aici? Și pe cine ai aici că ți-ai săpat un mormânt aici, ca cel care își sapă un mormânt sus și își cioplește o locuință pentru el în stâncă?

17 Iată, DOMNUL te va duce departe cu o captivitate puternică și cu siguranță te va acoperi.

18 Negreșit te va întoarce cu violență și te va arunca precum o minge într-o țară mare; acolo vei muri și acolo carele gloriei tale vor fi rușinea casei domnului tău.

19 Și te voi alunga din poziția ta și din starea ta el te va trage jos.

20 Și se va întâmpla, în acea zi, că voi chema pe servitorul meu Eliachim, fiul lui Hilchia,

21 Și îl voi îmbrăca cu roba ta și îl voi întări cu brâul tău și voi încredința domnia ta în mâna lui, și el va fi tată locuitorilor Ierusalimului și casei lui Iuda.

22 Și cheia casei lui David o voi pune pe umărul lui; astfel el va deschide și nimeni nu va închide; și va închide și nimeni nu va deschide.

23 Și îl voi fixa ca pe un cui într-un loc sigur; și el va fi ca un tron glorios în casa tatălui său.

24 Și ei vor atârna pe el toată gloria casei tatălui său, copiii și urmașele, toate vasele mici, de la vasele paharelor; până la toate vasele de felul ulcioarelor.

25 În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, cuiul fixat în locul sigur va fi îndepărtat și va fi retezat și va cădea; și povara care a fost pe acesta va fi stârpită, fiindcă DOMNUL a vorbit.

23

1 Povara Tirului. Urlați, corăbii ale Tarsisului; fiindcă este risipit, încât nu este casă, nici intrare, din țara Chitim li s-a arătat.

2 Tăceți, voi locuitori ai insulei, pe care comercianții Sidonului, care trec peste mare, te-au umplut.

3 Și prin ape mari sămânța Sihorului, secerișul râului, este venitul lui; și este un târg de națiuni.

4 Fii rușinat, Sidonule; căci marea a vorbit, tăria mării, spunând: Nu am durerile nașterii, nici nu nasc copii, nici nu hrănesc tineri, nici nu cresc fecioare.

5 Ca și la mărturia referitoare la Egipt, la fel vor fi îndurerăți adânc la mărturia Tirului.

6 Treceți în Tarsis; urlați, locuitori ai insulei.

7 Este aceasta cetatea voastră bucuroasă, a cărei obârșie este din zilele de demult? Propriile picioare o vor purta departe să locuiască temporar.

8 Cine a ținut acest sfat împotriva Tirului, cetatea cea încoronată, a cărei comercianți sunt prinți, a cărei negustori sunt cei demni de cinste ai pământului?

9 DOMNUL oștirilor a hotărât aceasta, să întineze mândria întregii gloriei și să aducă în dispreț pe toți cei demni de cinste ai pământului.

10 Treci prin țara ta ca un râu, fiica Tarsisului; nu mai este putere.

11 El și-a întins mâna asupra mării, a scuturat împărățiile; DOMNUL a dat poruncă împotriva cetății negustorești, pentru a-i distruge întăriturile.

¹² Și a spus: Nu te vei mai bucura, fecioară oprimată, fiică a Sidonului; ridică-te, treci în Chitim; acolo de asemenea nu vei avea odihnă.

¹³ Iată, țara caldeilor; acest popor nu era, până când asirienii nu l-au întemeiat pentru cei care locuiesc în pustiu; i-au așezat turnurile, i-au ridicat palatele; iar el a adus-o la ruină.

¹⁴ Urlați, corăbii ale Tarsisului, căci puterea voastră este risipită.

¹⁵ Și se va întâmpla, în acea zi, că Tirul va fi uitat șaptezeci de ani, conform zilelor unui împărat, după sfârșitul a șaptezeci de ani va cânta Tirul ca o curvă.

¹⁶ Ia o harpă, cutreieră cetatea, tu curvă care ai fost uitată; cântă melodie dulce, cântă multe cântece, ca să fi amintită.

¹⁷ Și se va întâmpla după sfârșitul a șaptezeci de ani, că DOMNUL va cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la câștigul ei și va curvi cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului.

¹⁸ Și marfa și câștigul ei va fi sfințenie DOMNULUI; nu va fi nici teaurizată, nici strânsă; fiindcă marfa ei va fi pentru cei ce locuiesc înaintea DOMNULUI, pentru a mânca de ajuns și pentru îmbrăcăminte durabilă.

24

¹ Iată, Domnul golește pământul și îl risipește și îl răstoarnă și împrăștie departe pe locuitorii acestuia.

² Și va fi, precum poporului, așa și preotului; precum servitorului, așa și stăpânului său; precum servitoarei, așa și stăpânei ei; precum cumpărătorului, așa și vânzătorului; precum creditorului, așa și debitorului; precum celui ce ia camătă, așa și celui ce îi dă cu camătă.

³ Țara va fi golită de tot și prădată în întregime, căci DOMNUL a vorbit acest cuvânt.

⁴ Pământul jelește și se veștejește, lumea tânjește și se veștejește, trușii pământului tânjesc.

⁵ Pământul este de asemenea întinat sub locuitorii acestuia, fiindcă au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt legământul veșnic.

⁶ De aceea blestemul a mâncat pământul și cei ce locuiesc pe el sunt pustiiți; de aceea locuitorii pământului sunt arși și puțini oameni rămași.

⁷ Vinul nou jelește, via tânjește, toți cei cu inimă veselă oftează.

⁸ Bucuria tamburinelor încetează, zgomotul celor care se bucură se sfârșește, bucuria harpei încetează.

⁹ Ei nu vor bea vin cu o cântare; băutura tare va fi amară celor ce o beau.

¹⁰ Cetatea pustirii este zdrobită; fiecare casă este închisă, încât nimeni să nu intre.

¹¹ Se strigă pe străzi pentru vin; toată bucuria este întunecată, veselie țării s-a dus.

¹² În cetate a rămas pustiere și poarta este lovită cu distrugere.

¹³ Când va fi astfel în mijlocul țării printre oameni, va fi ca scuturarea unui măslin și precum strugurii culeși după ce recoltarea este gata.

¹⁴ Își vor înălța vocea, vor cânta pentru maiestatea DOMNULUI, vor striga tare dinspre mare.

¹⁵ De aceea gloriificați pe DOMNUL în focuri, numele DOMNULUI Dumnezeului lui Israel în insulele mării.

¹⁶ Din partea cea mai îndepărtată a pământului noi am auzit cântece, glorie celui drept. Dar eu am spus: Slăbiciunea mea, slăbiciunea mea, vai mie! Cei perfizi s-au purtat perfid; da, cei perfizi s-au purtat foarte perfid.

¹⁷ Frica și groapa și cursa sunt asupra ta, locuitor al pământului.

¹⁸ Și se va întâmpla, că cel ce fuge de zgomotul fricii va cădea în groapă; și cel ce iese din mijlocul gropii va fi prins în cursă, căci ferestrele de sus sunt deschise și fundațiile pământului se clatină.

¹⁹ Pământul este zdrobit de tot, pământul este dizolvat în întregime, pământul este mișcat peste măsură.

²⁰ Pământul se va clătina încoace și încolo ca un bețiv și va fi îndepărtat ca o colibă; și fărădelegea acestuia va fi grea asupra lui; și va cădea și nu se va mai ridica.

²¹ Și se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL va pedepsi oștirea celor înalți din înalt și pe împărații pământului peste pământ.

²² Și vor fi adunați precum prizonierii sunt adunați în groapă și vor fi închiși în închisoare și după multe zile vor fi cercetați.

²³ Atunci luna va fi încurcată și soarele rușinat, când DOMNUL oștirilor va domni în muntele Sion și în Ierusalim și în glorioasă înaintea bătrânilor lui.

25

¹ DOAMNE, tu ești Dumnezeuul meu; te voi înălța, voi lăuda numele tău, căci ai făcut lucruri minunate; sfaturile tale din vechime sunt credincioșie și adevăr.

² Fiindcă dintr-o cetate ai făcut o movilă; dintr-o cetate apărută, o ruină, un palat al străinilor să nu mai fie cetate; nu va fi niciodată construită.

³ De aceea poporul cel tare te va glorifica, cetatea națiunilor tirane se va teme de tine.

⁴ Fiindcă ai fost putere pentru sărac, putere pentru nevoiaș în strămtorarea lui, și un loc de scăpare împotriva furtunii, umbră în fața căldurii, când explozia tiranilor este ca o furtună împotriva zidului.

⁵ Vei înjosi zgomotul străinilor, precum căldura într-un loc uscat; căldura împreună cu umbra unui nor; ramura tiranilor va fi umilită.

⁶ Și în acest munte DOMNUL oștirilor va face tuturor popoarelor un ospăț al lucrurilor grase, un ospăț al vinurilor pe drojzii, al lucrurilor grase pline de măduvă, al vinurilor pe drojzii bine rafinate.

⁷ Și el va distruge în acest munte fața acoperitorii aruncată peste toate popoarele și vălul întins peste toate națiunile.

⁸ El va înghiți moartea în victorie; și Domnul DUMNEZEU va șterge lacrimile de pe toate fețele; și mustrarea poporului său o va lua de pe tot pământul, fiindcă DOMNUL a vorbit.

⁹ Și se va spune în acea zi: Iată, acesta este Dumnezeuul nostru; noi l-am așteptat și el ne va salva, acesta este DOMNUL; l-am așteptat, ne vom veseli și ne vom bucura în salvarea lui.

¹⁰ Fiindcă în acest munte se va odihni mâna DOMNULUI și Moab va fi călcat sub el, precum paiele sunt călcate pentru mormanul de balegă.

¹¹ Și își va întinde înaintea mâinilor sale în mijlocul lor, precum cel care înoată își întinde înaintea mâinilor pentru a înota și va înjosi mândria lor împreună cu prăzile mâinilor lor.

¹² Și fortăreața fortului înalt al zidurilor tale, el o va înjosi, o va așeza și o va doborî la pământ, în țărână.

26

¹ În acea zi se va cânta această cântare în țara lui Iuda: Avem o cetate tare; salvare va rândui Dumnezeu pentru ziduri și fortificații.

² Deschideți porțile, ca națiunea cea dreaptă care ține adevărul să intre.

³ Tu îl vei ține în desăvârșită pace, pe cel a cărui minte este fixată asupra ta, pentru că el se încrede în tine.

⁴ Încredeți-vă în DOMNUL pentru totdeauna, fiindcă în DOMNUL IEHOVA este tărie veșnică,

⁵ Fiindcă el înjosește pe cei ce locuiesc în înălțime; cetatea îngâmfată o umilește; o umilește până la pământ; o aduce în țărână.

⁶ Piciorul o va călca, picioarele săracilor și pașii celor nevoiași.

⁷ Calea celui drept este integritate; tu, cel mai integru, cântărești calea celui drept.

⁸ Da, pe calea judecăților tale, Doamne, te-am așteptat; dorința sufletului nostru este pentru numele tău și pentru amintirea ta.

⁹ Cu sufletul meu te-am dorit în noapte; da, cu duhul meu din mine te voi căuta devreme, deoarece când judecățile tale sunt pe pământ, locuitorii lumii vor învăța dreptatea.

¹⁰ Să fie arătată favoare celui stricat, totuși el nu va învăța dreptatea; în țara integrității el se va purta nedrept și nu va privi maiestatea DOMNULUI.

¹¹ DOAMNE, când mâna ta se înalță, ei nu vor vedea; ci vor vedea și vor fi rușinați de invidia lor față de popor; da, focul dușmanilor tăi îi va mistui.

¹² DOAMNE, tu vei rândui pace pentru noi; căci de asemenea ai lucrat toate faptele noastre în noi.

¹³ DOAMNE Dumnezeuul nostru, alți domni în afară de tine au avut stăpânire asupra noastră; dar numai prin tine vom aminti despre numele tău.

¹⁴ Ei sunt morți, nu vor trăi; sunt decedați, nu se vor mai ridica; de aceea tu i-ai cercetat și i-ai nimicit și ai făcut toată amintirea lor să piară.

¹⁵ Tu ai înmulțit națiunea, O DOAMNE, ai înmulțit națiunea, tu ești glorificat, ai mutat-o departe până la toate marginile pământului.

¹⁶ DOAMNE, în tulburare te-au cercetat, au turnat o rugăciune când pedepsa ta a fost asupra lor.

¹⁷ Ca o femeie însărcinată, care se apropie de timpul ei de a naște, este în durere și strigă în junghiurile ei, astfel am fost noi în ochii tăi, DOAMNE.

¹⁸ Am fost însărcinați, am fost în durere și parcă am fi născut vânt; nu am lucrat nicio eliberare pe pământ, nici nu au căzut locuitorii lumii.

¹⁹ Morții tăi vor trăi, împreună cu trupul meu mort se vor ridica ei. Treziți-vă și cântați, voi care locuiți în țărână; căci roua ta este ca roua ierburilor și pământul va da afară pe cei morți.

²⁰ Vino, poporul meu, intră în încăperile tale și închide-ți ușile după tine, ascunde-te ca pentru puțin timp, până când indignarea va fi trecut.

²¹ Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul său să pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor; pământul de asemenea își va arăta sângele și nu va mai acoperi pe uciișii lui.

27

¹ În acea zi, DOMNUL cu sabia lui apăsătoare și mare și puternică va pedepsi leviatanul, șarpele străpungător, chiar leviatanul, acel șarpe strâmb; și va ucide dragonul care este în mare.

² În acea zi cântați-i: Vie cu vin roșu.

³ Eu, DOMNUL, o păzesc; o voi uda în fiecare clipă; ca nimeni să nu o vatăme, o voi ține noapte și zi.

⁴ Furie nu este în mine; cine va pune mărcinii și spinii împotriva mea în bălăie? Eu aș trece prin ei, i-aș arde în întregime.

⁵ Sau, să îmi apuce tăria, ca să facă pace cu mine, da el va face pace cu mine.

⁶ El îi va face pe cei care vin din Iacob să prindă rădăcină; Israel va înflori și în muguri și va umple fața lumii cu rod.

⁷ L-a lovit el, așa cum a lovit pe cei ce l-au lovit? Sau este el ucis conform măcelării celor ce sunt uciși de el?

⁸ Tu te vei certa cu ea cu măsură când se întinde; el oprește vântul său aspru în ziua vântului de est.

⁹ De aceea prin aceasta va fi nelegiuirea lui Iacob îndepărtată; și acesta este tot rodul pentru a înlătura păcatul lui; când el face toate pietrele altarului ca pietre de var care sunt sfărâmate în bucăți, dumbrăvile și chipurile nu vor sta în picioare.

¹⁰ Totuși cetatea apărată va fi pustiită și locuința părăsită și lăsată asemenea unui pustiu, acolo va paște vițelul și acolo se va culca și va mistui ramurile acesteia.

¹¹ Când crengile acesteia se oflesc, vor fi rupte, femeile vor veni și le vor da foc, căci este un popor fără înțelegere; de aceea cel ce i-a făcut nu va avea milă de ei și cel ce i-a format nu le va arăta favoare.

¹² Și se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL va treiera de la canalul râului până la pâraul Egiptului și veți fi adunați unul câte unul, voi copiii lui Israel.

¹³ Și se va întâmpla, în acea zi, că marea trâmbiță va suna și cei care erau gata să piară în țara Asiriei și proscrisii din țara Egiptului, vor veni și se vor închina DOMNULUI în muntele sfânt, la Ierusalim.

28

¹ Vai coroanei mândriei, bețivilor lui Efraim, a cărei frumusețe glorioasă este o floare ce se vestejește, care este pe capul văilor grase ale celor ce sunt învinși de vin!

² Iată, Domnul are pe unul puternic și tare, care, ca o vijelie de grindină și o furtună distrugătoare, ca un potop de ape puternice ce se revarsă, o va doborî la pământ cu mâna.

³ Coroana mândriei, bețivii lui Efraim, va fi călcată în picioare,

⁴ Și frumusețea glorioasă, care este pe capul văii grase, va fi o floare ce se vestejește și ca un rod timpuriu înaintea verii; pe care cel care îl privește, văzându-l, îl mănâncă până îl mai are în mână.

⁵ În acea zi DOMNUL oștirilor îi va fi o coroană de glorie și o diademă de frumusețe pentru rămășița poporului său,

⁶ Și duh de judecată pentru cel ce șade la judecată și tărie pentru cei ce împing bălăia înapoi la poartă.

⁷ Dar ei de asemenea au rătăcit prin vin și prin băutură tare sunt abătuți de pe cale; preotul și profetul au rătăcit prin băutură tare, sunt înghițiți de vin, sunt abătuți de pe cale prin băutură tare; rătăcesc în viziune, se poticnesc în judecată.

⁸ Căci toate mesele sunt pline de vomă și murdărie, încât nu este loc curat.

⁹ Pe cine va învăța el cunoaștere? și pe cine va face să înțeleagă doctrină? Pe cei înțărcați de lapte și luați de la sâni.

10 Fiindcă precept trebuie să fie peste precept, precept peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin și acolo puțin;

11 Căci cu buze bâlbâite și o altă limbă va vorbi el acestui popor.

12 Căruia i-a spus: Aceasta este odihna cu care să faceți pe cel obosit să se odihnească; și aceasta este răcorirea; totuși ei au refuzat să asculte.

13 Dar cuvântul DOMNULUI le-a fost precept peste precept, precept peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin și acolo puțin; ca ei să meargă și să cadă pe spate și să fie frânți și prinși și luați.

14 De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, voi oameni batjocoritori, care domniți peste acest popor care este în Ierusalim.

15 Fiindcă ați spus: Am făcut legământ cu moartea și cu iadul avem o înțelegere; când va trece urgia copleșitoare nu va veni la noi; căci din minciuni ne-am făcut un loc de scăpare și ne-am ascuns sub falsitate;

16 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu pun în Sion, ca temelie, o piatră, o piatră încercată, o prețioasă piatră unghiulară, o temelie sigură; cel ce crede nu se va grăbi.

17 Și voi pune judecată în frânghia de măsurat și dreptate în firul cu plumb; și grindina va mătura locul de scăpare al minciunilor și apele vor inunda ascunzișul.

18 Și legământul vostru cu moartea va fi anulat și înțelegerea voastră cu iadul nu va rămâne în picioare; când va trece urgia copleșitoare, veți fi călcați de ea.

19 De câte ori trece, vă va lua; căci dimineată de dimineată va trece, ziua și noaptea; și va fi o chinuire doar ca să înțelegeți mărturia.

20 Fiindcă patul este mai scurt decât se poate întinde în el un om; și acoperitoarea mai îngustă decât să se poată înveli în ea.

21 Căci DOMNUL se va ridica precum în muntele Perașim, se va înfuria ca în valea Gabaonului, ca să își facă lucrarea, lucrarea lui străină; și să împlinească fapta lui, fapta lui neobișnuită.

22 Acum de aceea nu fiți batjocoritori, ca nu cumva să vă fie întărite legăturile; căci am auzit de la Domnul DUMNEZEUL oștirilor o mistuire, hotărâtă peste tot pământul.

23 Plecați urechea și ascultați-mi vocea; luați seama și ascultați vorbirea mea.

24 Ară plugarul toată ziua pentru a semăna? Deschide el și sparge brazdele pământului său?

25 Când a îndreptat fața acestuia, nu aruncă departe mazărichile și nu împrăștie chimenul și nu aruncă grâul în rânduri și orzul rânduit și alacul la locul lor?

26 Fiindcă Dumnezeu lui îl instruește spre discernere și îl învață.

27 Căci mazărichile nu se vântură cu o unealtă ascuțită, nici roată de căruț nu se întoarce peste chimen, ci mazărichile sunt bătute cu un toiag și chimenul cu o nua.

28 Grânele de pâine sunt măcinate, deoarece nu le va vântura pentru totdeauna; nici nu le va sfărâma cu roata carului său, nici nu le va măcina cu călăreții lui.

29 Aceasta de asemenea vine de la DOMNUL oștirilor, care este minunat în sfat și măreț în lucrare.

29

1 Vai lui Ariel, lui Ariel, cetatea unde a locuit David! Adăugați an la an, lăsați

sărbătorile să își înjunghie *animalele* sacrificiilor lor.

² Totuși voi strămtora pe Ariel și va fi jelire și întristare și îmi va fi ca Ariel.

³ Și voi așeza tabăra împotriva ta de jur împrejur și te voi asedia cu un munte și voi ridica fortărețe împotriva ta.

⁴ Și vei fi înjosit și vei vorbi din pământ și vorbirea ta va fi de jos din țărână și vocea ta va fi ca a unuia care are demon, din pământ și vorbirea ta va șopti din țărână.

⁵ Mai mult, mulțimea străinilor tăi va fi ca țărâna mărunță și mulțimea tiranilor va fi ca pleava care trece, da, va fi într-o clipă, dintr-odată.

⁶ Vei fi cercetat de DOMNUL oștirilor cu tunet și cutremur și mare zgomot, cu furtună și vijelie și flacăra focului mistuitor.

⁷ Și mulțimea tuturor națiunilor care luptă împotriva lui Ariel, chiar toți cei ce luptă împotriva ei și a întăriturilor ei și care o tulbură, va fi ca visul unei viziuni de noapte.

⁸ Va fi ca atunci când un flămând visează și, iată, mănâncă; dar se trezește și sufletul său este gol; sau ca atunci când un însetat visează și, iată, bea; dar se trezește și, iată, este leșinat și sufletul său pofteste, astfel va fi mulțimea tuturor națiunilor care luptă împotriva muntelui Sion.

⁹ Oprțiți-vă și minunați-vă; țipați și strigați, ei sunt beți, dar nu de vin; șovăie, dar nu de băutură tare.

¹⁰ Fiindcă DOMNUL a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii, pe profeții și conducătorii voștri, pe văzători i-a acoperit.

¹¹ Și viziunea tuturor v-a devenit precum cuvintele unei cărți sigilate, dată unui învățat, spunând: Citește-o, te rog; iar el spune: Nu pot, fiindcă este sigilată;

¹² Și cartea este dată unui neînvățat, spunând: Citește-o, te rog; iar el spune: Nu sunt învățat.

¹³ De aceea Domnul a spus: Întrucât acest popor se apropie de mine cu gura lor și cu buzele lor mă onorează, *totuși* și-au depărtat inima de mine și temerea lor față de mine este învățată printr-un precept omenesc;

¹⁴ De aceea, iată, voi continua să fac o lucrare minunată în mijlocul acestui popor, o lucrare minunată și o minune; fiindcă înțelepciunea înțelepților lor va pieri și înțelegerea celor chibzuiți ai lui va fi ascunsă.

¹⁵ Vai celor ce merg adânc pentru a-și ascunde sfatul de DOMNUL și faptele lor sunt în întuneric și spun: Cine ne vede? Și: Cine ne cunoaște?

¹⁶ Cu siguranță perversitatea voastră va fi socotită ca lutul olarului; căci va spune lucrarea despre cel care l-a făcut-o: Nu el m-a făcut-o? Sau lucrul alcătuit va spune despre cel care l-a alcătuit: Nu a avut înțelegere?

¹⁷ Nu este decât foarte puțin timp și Libanul se va schimba într-un câmp roditor și câmpul roditor va fi socotit ca o pădure.

¹⁸ Și în acea zi surzii vor auzi cuvintele cărții și ochii orbilor vor vedea din întunecime și din întuneric.

¹⁹ Cei blânzi de asemenea își vor crește bucuria în DOMNUL și cei săraci între oameni se vor bucura în Cel Sfânt al lui Israel.

²⁰ Fiindcă tiranul este făcut de nimic și batjocoritorul este mistuit și toți care caută să vadă nelegiuirea sunt stârpiți,

²¹ Care fac pe om vinovat pentru un cuvânt și pun o capcană pentru cel care mustră la poartă și abat pe cel drept pentru un lucru de nimic.

²² De aceea astfel spune DOMNUL, care a răscumpărat pe Avraam, referitor la casa lui Iacob: Iacob nu va fi acum rușinat, nici nu-i va păli acum fața.

²³ Dar când își va vedea copiii, lucrarea mâinilor mele, în mijlocul lui, ei vor sfinți numele meu și vor sfinți pe Cel Sfânt al lui Iacob și se vor teme de Dumnezeu lui Israel.

²⁴ De asemenea cei care au rătăcit în duh, vor ajunge la cunoștința înțelegerii și cei care au cârtit vor învăța doctrină.

30

¹ Vai copiiiilor răzvrătiți, spune DOMNUL, care primesc sfat, dar nu de la mine; și care se acoperă cu o acoperitoare, dar nu din duhul meu, pentru a adăuga păcat la păcat.

² Care umblă să coboare în Egipt și nu au întrebat de gura mea; pentru a se întări în tăria lui Faraon și pentru a se încrede în umbra Egiptului!

³ De aceea tăria lui Faraon va fi rușinea voastră și încrederea în umbra Egiptului confuzia voastră.

⁴ Căci prinții lui au fost la Țoan și ambasadorii lui au venit la Hanes.

⁵ Toți au fost rușinați de un popor care nu le-a folosit, nici nu sunt de ajutor nici de folos, ci o rușine și, de asemenea, ocară.

⁶ Povara fiarelor sudului: în țara tulburării și chinului, de unde vin leul tânăr și bătrân, vipera și șarpele zburător înfocat, își vor căra bogățiile pe umerii măgarilor tineri și tezaurele lor pe cocoșele cămilelor, la un popor care nu le va fi de folos.

⁷ Fiindcă egiptenii vor ajuta în zadar și fără folos, de aceea am strigat referitor la aceasta: Tăria lor este să stea liniștiți!

⁸ Du-te acum, scrie aceasta înaintea lor pe o tăbliță și notează-o într-o carte, ca să fie pentru timpul ce va veni, pentru totdeauna și întotdeauna,

⁹ Scrie că acesta este un popor răzvrătit, copiii mincinoși, copiii ce nu vor asculta legea DOMNULUI,

¹⁰ Care spun văzătorilor: Să nu vedeți; și profeților: Să nu ne profețiți lucruri drepte, vorbiți-ne lucruri măgulitoare, profețiți înșelăciuni,

¹¹ Ieșiți de pe cale, abateți-vă de pe cărare, faceți-l pe Cel Sfânt al lui Israel să plece din fața noastră.

¹² De aceea astfel spune Cel Sfânt al lui Israel: Pentru că disprețuiți acest cuvânt și vă încredeți în oprimare și perversiune și rămâneți în aceasta,

¹³ De aceea această nelegiuire vă va fi ca o spărtură gata să cadă, lărgindu-se într-un zid înalt, a cărui prăbușire vine într-o clipă, dintr-odată.

¹⁴ Iar el îl va sfărâma ca spargerea vasului olarului care este spart în bucăți; nu va cruța, astfel încât nu se va găsi în plesnirea acestuia o bucată pentru a lua foc din vatră, sau pentru a lua apă din groapă.

¹⁵ Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU, Cel Sfânt al lui Israel: În întoarcere și odihnă veți fi salvați; în liniște și în încredere va fi tăria voastră; și ați refuzat.

¹⁶ Dar ați spus: Nu; ci vom fugi călare pe cai; de aceea veți fugi; și: Vom călări pe cei iuți; de aceea cei ce vă vor urmări vor fi iuți.

¹⁷ O mie vor fugi la muștrarea unuia; veți fugi la muștrarea a cinci, până când veți fi lăsați ca un far pe vârful unui munte și ca un însemn pe un deal.

18 Și de aceea DOMNUL va aștepta, ca să aibă har fața de voi și de aceea va fi înălțat, ca să aibă milă de voi, fiindcă DOMNUL este un Dumnezeu al judecății; binecuvântați sunt toți cei care îl așteaptă.

19 Fiindcă poporul va locui în Sion, la Ierusalim, tu nu vei mai plânge; el va avea mult har către tine la vocea strigătului tău; când îl va auzi, îți va răspunde.

20 Și, deși Domnul îți dă pâinea în restriște și apa în necaz, totuși învățătorii tăi nu vor mai fi înlăturați într-un colț, ci ochii tăi îi vor vedea pe învățătorii tăi.

21 Și urechile tale vor auzi un cuvânt în urma ta, spunând: Aceasta este calea, umblați în ea, când vă întoarceți la dreapta și când vă întoarceți la stânga.

22 Veți pângări de asemenea acoperitoarea chipurilor voastre cioplite din argint și ornamentul chipurilor voastre turnate din aur, aruncă-i precum o zdreanță murdară; spune-i: Du-te de aici.

23 Atunci va da ploaie seminței tale, cu care să semeni pământul; și pâine din venitul pământului, și acesta va fi gras și roditor; în acea zi vitele tale vor paște în pășuni largi.

24 Boii de asemenea și măgarii tineri care ară pământul vor mânca nutreț curat, vânturat cu lopata și cu furca.

25 Și vor fi peste fiecare munte înalt și peste fiecare deal înalt, râuri și pâraie de ape, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea.

26 Mai mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui și lumina soarelui va fi înșepțită, ca lumina a șapte zile, în ziua în care DOMNUL leagă spărtura poporului său și vindecă lovitura răniei lui.

27 Iată, numele DOMNULUI vine de departe, arzând în mânia lui și povara lui este grea; buzele lui sunt pline de indignare și limba lui este ca un foc mistuitor,

28 Și suflarea lui, ca pârâu ce inundă, va ajunge la mijlocul gâtului, pentru a cerne națiunile cu sita zădărniceii și va fi un frâu în fălcile poporului, făcându-l să rătăcească.

29 Veți avea un cântec, ca în noaptea când este ținută o solemnitate sfântă; și veselie a inimii, ca atunci când unul merge cu fluier pentru a veni la muntele DOMNULUI, la Cel tare al lui Israel.

30 Și DOMNUL va face vocea lui glorioasă să fie auzită și va arăta așezarea brațului său cu indignarea mâniei lui și cu flacăra unui foc mistuitor, cu împrăștiere și vijelie și pietre de grindină.

31 Căci prin vocea DOMNULUI vor fi bătuți asirienii, care au lovit cu o nuia.

32 Și în fiecare loc pe unde va trece toiagul înrădăcinat, pe care DOMNUL îl va pune peste el, va trece cu tamburine și harpe; și în bătălii ale cutremurării va lupta el cu acesta.

33 Căci Tofetul este rânduit din vechime; da, pentru împărat este pregătit; el l-a făcut adânc și larg; grămada lui este foc și mult lemn; suflarea DOMNULUI o aprinde ca un râu de pucioasă.

31

1 Vai celor ce coboară în Egipt pentru ajutor și se sprijină pe cai și se încred în care, pentru că sunt multe, și în călăreți, pentru că sunt foarte tari, dar nu privesc la Cel Sfânt al lui Israel, nici nu caută pe DOMNUL!

2 Și totuși el este înțelept și va aduce răul și nu își va retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva casei făcătorilor de rău și împotriva ajutorului celor ce lucrează nelegiuire.

³ Dar egiptenii sunt oameni și nu Dumnezeu; și caii lor carne și nu duh. Când DOMNUL își va întinde mâna, deopotrivă cel care ajută va cădea și cel care este ajutat se va poticni și toți vor pieri împreună.

⁴ Fiindcă astfel mi-a vorbit DOMNUL: Ca leul și leul tânăr ce răcnește la prada sa, când o mulțime de păstori este chemată împotriva lui, nu îi va fi teamă de vocea lor; nici nu se va înjosi din cauza zgomotului lor, astfel DOMNUL oștirilor va coborî să lupte pentru muntele Sion și pentru dealul acestuia.

⁵ Precum păsările care zboară, astfel va apăra DOMNUL oștirilor Ierusalimul; apărându-l, de asemenea îl va elibera; și, trecând pe deasupra, îl va păstra.

⁶ Întoarceți-vă către cel împotriva căruia copiii lui Israel s-au răzvrătit atât de mult.

⁷ Fiindcă în acea zi fiecare om își va arunca idolii din argint și idolii lui din aur, pe care propriile voastre mâini vi i-au făcut pentru păcat.

⁸ Atunci va cădea asirianul prin sabie, nu printr-un viteaz; și sabia îl va mânca, dar nu a unui om rău; și el va fugi de sabie și tinerii lui vor fi învinși.

⁹ Și de frică va trece spre întăritura lui și prinții lui se vor teme de însemn, spune DOMNUL, a cărui foc este în Sion și al cărui cuptor în Ierusalim.

32

¹ Iată, un împărat va domni cu dreptate și prinții vor conduce cu judecată.

² Și un om va fi ca un ascunziș împotriva vântului și un adăpost împotriva vijeliei; ca râurile de apă într-un loc uscat, ca umbra unei mari stânci într-o țară însetată.

³ Și ochii celor care văd nu vor fi slabi și urechile celor care aud vor da ascultare.

⁴ De asemenea inima celor pripitiți va înțelege cunoașterea, și limba bâlbâiților va fi gata să vorbească deschis.

⁵ Nemernicul nu va mai fi numit darnic, nici despre zgârcit nu se va spune că este mărinos.

⁶ Căci nemernicul va vorbi ticăloșie și inima lui va lucra nelegiuire, pentru a practica fățărnicie și pentru a rosti falsitate împotriva DOMNULUI, pentru a goli sufletul celui flămând, și va face băutura celui însetat să se sfârșească.

⁷ De asemenea instrumentele zgârcitului sunt rele; el plănuiește planuri stricte pentru a nimici pe cei săraci prin cuvinte mincinoase, chiar când nevoiașul vorbește drept.

⁸ Dar cel darnic plănuiește lucruri darnice; și prin lucruri darnice va sta el în picioare.

⁹ Ridicați-vă femeii fără grijă; ascultați-mi vocea, fiice nepăsătoare; plecați urechea la vorbirea mea.

¹⁰ Multe zile și mulți ani veți fi tulburate, femeii nepăsătoare, fiindcă recolta strugurilor va înceta, culesul nu va veni.

¹¹ Tremurați, femeii fără grijă; tulburați-vă, voi, cele nepăsătoare; dezbrăcați-vă și dezgoliți-vă și încingeți pânză de sac peste coapsele voastre.

¹² Vor plânge pentru sâni, pentru câmpurile plăcute, pentru via roditoare,

¹³ Peste țara poporului meu vor veni spini și mărarini; da, peste toate casele de bucurie în cetatea bucuroasă;

¹⁴ Pentru că palatele vor fi părăsite; mulțimea cetății va fi părăsită; fortărețele și turnurile vor fi ca vizuini pentru totdeauna, o bucurie a măgarilor sălbatici, o pășune a turmelor;

15 Până când duhul va fi turnat de sus peste noi și pustiul va fi un câmp roditor și câmpul roditor socotit ca pădure.

16 Atunci judecata va locui în pustiul și dreptatea va rămâne în câmpul roditor.

17 Și lucrarea dreptății va fi pace; și lucrarea dreptății liniște și asigurare pentru totdeauna.

18 Și poporul meu va locui într-o locuință pașnică și în case sigure și în locuri de odihnă liniștite;

19 Când va ploua cu grindină, coborând peste pădure; și cetatea va fi jos într-un loc de jos.

20 Binecuvântați sunteți voi, care semănați lângă toate apele, care trimiteți acolo picioarele bouului și ale măgarului.

33

1 Vai ție care prazi fără să fi prădat; și te porți cu perfidie fără ca ei să se fi purtat cu perfidie cu tine! Când vei înceta să prazi, vei fi prădat; și când vei pune capăt purtării perfide, se vor purta cu perfidie cu tine.

2 DOAMNE, fii cu har față de noi, te-am așteptat, fi tu brațul lor în fiecare dimineață, de asemenea salvarea noastră în timp de tulburare.

3 La zgomotul tumultului, poporul a fugit; la înălțarea ta, națiunile au fost împrăștiate.

4 Și prada ta va fi adunată precum adunarea omizilor; ca alergarea încolo și încoace a lăcustelor va alerga el peste ei.

5 DOMNUL este înălțat, căci locuiește în înalt; el a umplut Sionul cu judecată și dreptate.

6 Și înțelepciune și cunoaștere vor fi statornicia timpurilor tale și tăria salvării, frica de DOMNUL este tezaurul lui.

7 Iată, vitejii lor vor plânge afară; ambasadorii păcii vor plânge amar.

8 Drumurile mari stau risipite, călătorul nu mai este; a rupt legământul, a disprețuit cetățile, nu dă atenție nimănui.

9 Pământul jelește și tânjește; Libanul este rușinat și retezat; Saronul este ca un pustiul; și Basanul și Carmelul își scutură *fructele*.

10 Acum mă voi scula, spune DOMNUL; acum voi fi înălțat; acum mă voi ridica.

11 Veți concepe pleavă, veți naște miriște, suflarea voastră, ca focul, vă va mistui.

12 Și poporul va fi ca arderile varului, ca spini tăiați vor fi arși în foc.

13 Voi cei de departe ascultați ce am făcut; și voi cei de aproape recunoașteți puterea mea.

14 Păcătoșii în Sion sunt înspăimântați; teama i-a surprins pe fățarnici. Cine dintre noi va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va locui cu arderi veșnice?

15 Cel ce umblă cu dreptate și vorbește cu integritate; cel ce disprețuiește câștigul oprimărilor, care își scutură mâinile de la ținerea mitelor, care își astupă urechile de la auzirea sângelui și își închide ochii de la vederea răului;

16 El va locui pe înălțime, locul lui de apărare va fi întăriturile stâncilor, i se va da pâine, apele îi vor fi asigurate.

17 Ochii tăi vor vedea pe împărat în frumusețea lui; vor privi țara care este foarte departe.

¹⁸ Inima ta va medita la teroare. Unde este scribul? Unde este colectorul tributului? Unde este cel ce a numărat turnurile?

¹⁹ Nu vei vedea un popor aspru, un popor cu o vorbire mai adâncă decât poți pricepe; cu o limbă bălbăită, pe care nu o înțelegi.

²⁰ Privește Sionul, cetatea sărbătorilor noastre, ochii tăi vor vedea Ierusalimul, o locuință liniștită, un cort ce nu va fi desfăcut; niciunul dintre cuiele acestuia nu va fi vreodată mutat, nici vreuna din corzile lui nu va fi ruptă.

²¹ Dar acolo DOMNUL glorios ne va fi un loc de râuri largi și pâraie, în care nu vor merge galere cu vâsle, nici corabia măreață nu va trece.

²² Fiindcă DOMNUL este judecătorul nostru, DOMNUL este legiitorul nostru, DOMNUL este împăratul nostru; el ne va salva.

²³ Frânghiile tale sunt dezlegate; nu puteau întări bine catargul lor, nu puteau întinde pânda; atunci prada unui jaf mare va fi împărțită; cei schiopi iau prada.

²⁴ Și locuitorul nu va spune: Sunt bolnav; poporului care locuiește în ea îi va fi iertată nelegiuirea.

34

¹ Aproiați-vă națiunilor, să ascultați; și dați ascultare popoarelor; să asculte pământul și tot ce este pe el, lumea și toate lucrurile care ies din ea.

² Căci indignarea DOMNULUI este peste toate națiunile și furia lui peste toate armatele lor; el le-a nimicit în întregime, le-a dat măcelului.

³ Și cei uciși ai lor vor fi lepădați și putoarea lor va urca din trupurile lor moarte și munții se vor topi de sângele lor.

⁴ Și toată oștirea cerului se va dizolva și cerurile se vor răsuci ca un sul și toată oștirea lor va cădea precum frunza cade de pe viță și ca o *smochină* care cade din smochin.

⁵ Fiindcă sabia mea va fi îmbăiată, în cer; iată, va coborî asupra Idumeei și asupra poporului blestemului meu, la judecată.

⁶ Sabia DOMNULUI este umplută cu sânge, este îngrășată cu grăsime și cu sângele mieilor și caprelor, cu grăsimea rinichilor berbecilor, fiindcă DOMNUL are un sacrificiu în Boțra și un mare măcel în țara Idumeei.

⁷ Și unicornii vor coborî cu ei și tăurașii cu taurii; și țara lor va fi înmuiată cu sânge și țărâna lor îngrășată cu grăsime.

⁸ Fiindcă este ziua răzbunării DOMNULUI și anul răsplăților pentru cearta Sionului.

⁹ Și pâraiele acesteia vor fi prefăcute în smoolă și țărâna acesteia în pucioasă și țara acestuia va deveni smoolă încinsă.

¹⁰ Nu va fi stinsă nici noapte, nici zi; fumul acesteia se va înălța pentru totdeauna, din generație în generație va sta risipită; nimeni nu va trece prin ea pentru totdeauna și întotdeauna.

¹¹ Ci cormoranul și șoimul o vor stăpâni; de asemenea bufnița și corbul vor locui în ea și va întinde peste ea frânghia încurcăturii și pietrele goliciunii.

¹² Vor chema pe nobilii acesteia la împărăție, dar nimeni nu va fi acolo și toți prinții ei vor fi nimic.

¹³ Și spini vor ieși în palatele ei, urzici și mărăcini în fortărețele acesteia; și va fi locuință dragonilor și o curte pentru bufnițe.

¹⁴ Fiearele sălbatice ale deșertului se vor întâlni de asemenea cu fiearele sălbatice ale insulei și satirul va striga tovarășului său; striga se va odihni de asemenea acolo și își va găsi un loc de odihnă.

¹⁵ Acolo bufnița mare își va face cuibul și va oua și va avea pui și va aduna sub umbra ei, acolo de asemenea vulturii se vor aduna fiecare cu perechea sa.

¹⁶ Căutați în cartea DOMNULUI și citiți, niciuna dintre acestea nu va greși, niciuneia nu îi va lipsi perechea, căci gura mea a poruncit, și duhul său le-a adunat.

¹⁷ Și a aruncat sortul pentru ei și mâna lui le-a împărțit cu o frânghie; o vor stăpâni pentru totdeauna, din generație în generație vor locui în ea.

35

¹ Pustiul și locul uscat se vor veseli pentru ei; și deșertul se va bucura și va înflori ca trandafirul.

² Va înflori mult și se va bucura cu bucurie și cântare, gloria Libanului îi va fi dată, măreția Carmelului și a Saronului, vor vedea gloria DOMNULUI și măreția Dumnezeului nostru.

³ Întăriți mâinile slabe și îndreptați genunchii care se clatină.

⁴ Spuneți-le celor cu inimă temătoare: Fiți tari, nu vă temeți; iată, Dumnezeul vostru va veni cu răz bunare, Dumnezeu va veni cu o răsplătire; va veni și va salva.

⁵ Atunci ochii orbilor vor fi deschiși și urechile surzilor vor fi destupate.

⁶ Atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta, căci ape vor țâșni în pustiu și pâraie în deșert.

⁷ Și pământul uscat va deveni iaz și țara însetată izvoare de apă; în locuința dragonilor, unde fiecare se întinde, va fi iarbă cu trestii și papură.

⁸ Și va fi acolo un drum mare și o cale, și va fi numită Calea Sfințeniei; cei necurați nu vor trece pe ea, ci va fi pentru cei sfinți; trecătorii, chiar nebuni, nu se vor rătăci în ea.

⁹ Nicun leu nu va fi acolo, nici vreo fiară răpitoare nu se va urca pe ea, nu se va găsi acolo, dar cei răscumpărați vor umbla pe ea,

¹⁰ Și răscumpărații DOMNULUI se vor întoarce și vor veni în Sion cu cântece și bucurie veșnică pe capetele lor, bucurie și veselie vor căpăta, iar întristarea și vaietul vor fugi.

36

¹ Și s-a întâmplat în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, că Sanherib, împăratul Asiriei, s-a ridicat împotriva tuturor cetăților apărute ale lui Iuda și le-a luat.

² Și împăratul Asiriei a trimis pe Rabșache din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, cu o mare armată. Și el a stat în picioare lângă apeductul iazului superior pe drumul mare al câmpului înălbitorului.

³ Atunci au venit la el Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă; și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul.

⁴ Și Rabșache le-a spus: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat, împăratul Asiriei: Ce este această încredere în care te încrezi?

⁵ Eu zic, tu spui (dar ele sunt doar vorbe deșerte): Eu am sfat și tărie pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva mea?

⁶ Iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte, în Egipt, pe care dacă un om se sprijină îi va intra în mână și i-o va străpunge; astfel este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei care se încred în el.

⁷ Iar dacă îmi spui: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeuul nostru, nu este el acela, a cărui înălțimi și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și Ierusalimului: Înaintea acestui altar să vă închinați?

⁸ De aceea acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei, și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare, din partea ta, să pui călăreți pe ei.

⁹ Cum vei întoarce atunci fața unei căpetenii dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți?

¹⁰ Și fără DOMNUL am urcat eu acum împotriva acestei țări pentru a o distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o.

¹¹ Atunci Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă o înțelegem; și nu ne vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care este pe zid.

¹² Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își bea propria lor urină cu voi?

¹³ Atunci Rabșache s-a ridicat în picioare și a strigat cu voce tare în limba iudeilor și a spus: Ascultați cuvintele marelui împărat, împăratul Asiriei.

¹⁴ Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape.

¹⁵ Nici nu lăsați pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL, spunând: DOMNUL ne va scăpa, într-adevăr, și această cetate nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei.

¹⁶ Nu dați ascultare lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceți pace cu mine, aducându-mi un dar și ieșiți la mine; și mâncați fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, beți fiecare din apele izvorului său;

¹⁷ Până voi veni și și voi lua într-o țară ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii și a viilor.

¹⁸ Aveți grijă să nu vă convingă Ezechia, spunând: DOMNUL ne va scăpa. A scăpat vreunul din dumnezeii națiunilor țara lui din mâna împăratului Asiriei?

¹⁹ Unde sunt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului? Au scăpat ei Samaria din mâna mea?

²⁰ Cine sunt aceia dintre toți dumnezeii acestor țări, care au scăpat țara lor din mâna mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea?

²¹ Dar ei au tăcut și nu i-au răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca spusă de împărat era: Să nu îi răspundeți.

²² Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au spus cuvintele lui Rabșache.

37

¹ Și s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit aceasta, că și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în casa DOMNULUI.

² Și a trimis pe Eliachim, care era peste casă și pe Șebna, scribul, și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoț.

³ Și ei i-au spus: Astfel spune Ezechia: Această zi este o zi de tulburare și de mustrare și de blasfemie, deoarece copiii au ajuns la naștere și nu este putere pentru a naște.

⁴ Poate că DOMNUL Dumnezeuul tău va auzi cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei, stăpânul său, să ocărăscă pe Dumnezeuul cel viu;

și va mostra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeuul tău le-a auzit; de aceea înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas.

⁵ Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia.

⁶ Și Isaia le-a spus: Astfel să spuneți stăpânului vostru: Astfel spune DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii împăratului Asiriei m-au blasfemiat.

⁷ Iată, voi trimite o pufnire peste el și va auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și îl voi face să cadă prin sabie în țara sa.

⁸ Astfel, Rabșache s-a întors și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis.

⁹ Și a auzit spunând referitor la Tirhaca, împăratul Etiopiei: A ieșit să facă război cu tine. Și când a auzit, a trimis mesageri la Ezechia, spunând:

¹⁰ Astfel să vorbești lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu te înșele Dumnezeuul tău în care te încrezi, spunând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei.

¹¹ Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor, distrugându-le în întregime; și vei fi tu scăpat?

¹² I-au scăpat dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinții mei, precum Gozanul și Haranul și Rețeful și pe copiii Edenului care erau în Telasar?

¹³ Unde este împăratul Hamatului și împăratul Arpadului și împăratul cetății lui Sefarvaim, Henei și Ivei?

¹⁴ Și Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a citit-o; și Ezechia s-a urcat la casa DOMNULUI și a întins-o înaintea DOMNULUI.

¹⁵ Și Ezechia s-a rugat către DOMNUL, spunând:

¹⁶ DOAMNE al oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, tu care locuiești între heruvimi, tu, numai tu, ești Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului, tu ai făcut cerul și pământul.

¹⁷ Pleacă-ți urechea, DOAMNE, și ascultă; deschide-ți ochii, DOAMNE, și vezi, și ascultă toate cuvintele lui Sanherib, care a trimis să ocărăscă pe Dumnezeuul cel viu.

¹⁸ În adevăr, DOAMNE, împărații Asiriei au risipit toate națiunile și țările lor,

¹⁹ și au aruncat dumnezeii lor în foc, fiindcă ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor, lemn și piatră, de aceea i-au nimicit.

²⁰ Acum, DOAMNE Dumnezeuul nostru, salvează-ne din mâna lui, ca să cunoască toate împărățiile pământului că tu, numai tu ești DOMNUL.

²¹ Atunci Isaia, fiul lui Amot, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Pentru că te-ai rugat către mine împotriva lui Sanherib, împăratul Asiriei,

²² Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine.

²³ Pe cine ai ocărât și ai blasfemiat tu? Și împotriva cui ți-ai înălțat vocea și ți-ai ridicat ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

²⁴ Prin servitorii tăi ai ocărât pe Domnul și ai spus: Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea munților, pe coastele Libanului; și voi rețeza cedrii înalți ai acestuia și brazii săi cei aleși; și voi intra în înălțimea graniței lui și în pădurea Carmelului său.

²⁵ Am săpat și am băut apă; și cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.

²⁶ Nu ai auzit tu că de demult am făcut aceasta, și că din timpuri vechi am întocmit-o? Acum am împlinit-o, ca tu să risipești cetăți apărute în mormane de ruine.

²⁷ De aceea locuitorii lor au avut mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost ca iarba câmpului și ca planta verde, ca iarba de pe acoperișurile caselor și ca grâne prăjite înainte să fi crescut.

²⁸ Dar îți cunosc locuința și ieșirea și intrarea și furia împotriva mea.

²⁹ Deoarece furia ta împotriva mea și tumultul tău s-au ridicat la urechile mele, de aceea voi pune cârligul meu în nasul tău și frâul meu în buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit.

³⁰ Și acesta îți va fi semn: Veți mânca în acest an ceea ce crește de la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al treilea an să semănați și să secerați și să sădiți vii și să mâncați din rodul lor.

³¹ Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus,

³² Fiindcă din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sion cei care vor scăpa, zelul DOMNULUI oștirilor va face aceasta.

³³ De aceea, astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va veni înaintea ei cu scuturi, nici nu va ridica întăritură împotriva ei.

³⁴ Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL.

³⁵ Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva pentru mine și pentru servitorul meu David.

³⁶ Atunci îngerul DOMNULUI a ieșit și a lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au ridicat devreme dimineața, iată, toți erau trupuri moarte.

³⁷ Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a locuit la Ninive.

³⁸ Și s-a întâmplat, pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi, l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armeniei, și Esar-Hadon, fiul său, a domnit în locul lui.

38

¹ În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi.

² Atunci Ezechia și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI,

³ Și a spus: Amintește-ți, DOAMNE, te implor, cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut ce este bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult.

⁴ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Isaia, spunând:

⁵ Du-te și spune-i lui Ezechia: Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani.

⁶ Și te voi scăpa, pe tine și această cetate, din mâna împăratului Asiriei și voi apăra această cetate.

⁷ Și acesta îți va fi un semn de la DOMNUL, că DOMNUL va face lucrul pe care l-a spus;

⁸ Iată, voi aduce din nou umbra treptelor, care a coborât în cadranul solar al lui Ahaz, zece trepte înapoi. Astfel soarele s-a întors zece trepte; trepte prin care coborâse.

⁹ Scrierea lui Ezechia, împăratul lui Iuda, când a fost bolnav și s-a vindecat de boala lui:

¹⁰ Am spus la stârpirea zilelor mele, voi merge la porțile mormântului, sunt lipsit de restul anilor mei.

¹¹ Am spus: Nu voi vedea pe DOMNUL, pe DOMNUL în țara celor vii, nu voi mai privi pe om cu locuitorii lumii.

¹² Vârsta mea s-a depărtat și a plecat de la mine precum cortul păstorului, mi-am tăiat viața ca un țesător, el mă va stârpi cu boală grea, din zi până în noapte îmi vei pune capăt.

¹³ Am recunoscut până dimineața, precum un leu, așa îmi va frânge el toate oasele mele, din zi până în noapte îmi vei pune capăt.

¹⁴ Ca un cocor sau o rândunică, astfel am ciripit; am jelit ca un porumbel, ochii mei se sfârșesc, uitându-se în sus; DOAMNE, sunt oprimat, luptă-te pentru mine.

¹⁵ Ce voi spune? Mi-a vorbit deopotrivă și el însuși a făcut aceasta, voi merge ușor toți anii mei în amărăciunea sufletului meu.

¹⁶ Doamne, prin aceste lucruri trăiesc oamenii și în toate aceste lucruri este viața duhului meu, astfel mă vei însănătoși și îmi vei da viață.

¹⁷ Iată, pentru pace am avut mare amărăciune, dar tu în dragoste mi-ai scăpat sufletul din groapa putrezirii, fiindcă ai aruncat toate păcatele mele în spatele tău.

¹⁸ Căci mormântul nu te poate lăuda, moartea nu te poate sărbătorii, cei care coboară în groapă nu pot spera în adevărul tău.

¹⁹ Cel viu, cel viu te va lăuda, așa cum *fac* eu în această zi, tatăl va face cunoscut adevărul tău copiilor.

²⁰ DOMNUL a fost gata să mă salveze, de aceea noi vom cânta cântecele mele pe instrumente cu coarde toate zilele vieții noastre în casa DOMNULUI.

²¹ Și Isaia a spus: Să se ia o turtă de smochine și să o întindă peste ulcer și se va însănătoși.

²² Ezechia a mai spus: Care este semnul că mă voi ridica la casa DOMNULUI?

39

¹ În acel timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un dar lui Ezechia, fiindcă auzise că fusese bolnav și s-a însănătoșit.

² Și Ezechia s-a veselit pentru ele și le-a arătat casa lucrurilor lui prețioase, argintul și aurul și mirodeniile și untdelemnul prețios și toată casa armelor lui și tot ceea ce s-a găsit în tezaururile lui, nu a fost nimic în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui, ce Ezechia să nu le arate.

³ Atunci profetul Isaia a venit la împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au spus acești bărbați? Și de unde au venit ei la tine? Și Ezechia a spus: Au venit la mine dintr-o țară îndepărtată, din Babilon.

⁴ Atunci el a spus: Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a răspuns: Au văzut tot ce este în casa mea, nu este nimic dintre tezaurele mele pe care să nu le fi arătat.

⁵ Atunci Isaia a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI oștirilor:

⁶ Iată, vin zilele, că tot ce este în casa ta și tot ce părinții tăi au pus în tezaure până în această zi, va fi dus în Babilon, nimic nu va fi lăsat, spune DOMNUL.

⁷ Și vor lua dintre fiii tăi care vor ieși din tine, pe care îi vei naște, și vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului.

⁸ Atunci Ezechia a spus lui Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai spus. El a mai spus: Căci va fi pace și adevăr în zilele mele.

40

¹ Mângâiați-vă, mângâiați-vă poporul meu, spune Dumnezeuul vostru.

² Vorbiți cu mângâiere *inimii* Ierusalimului și strigați-i, că războiul ei s-a împlinit, că nelegiuirea ei este iertată, fiindcă a primit dublu din mâna DOMNULUI pentru toate păcatele ei.

³ Vocea celui ce strigă în pustiu: Pregătiți calea DOMNULUI, faceți în pustie un drum mare și drept pentru Dumnezeuul nostru.

⁴ Fiecare vale va fi înălțată și fiecare munte și deal va fi coborât, și cea strâmbă va fi îndreptată și locurile colțuroase, netede,

⁵ Și gloria DOMNULUI va fi revelată și toată făptura va vedea împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o.

⁶ Vocea a spus: Strigă. Iar el a spus: Ce să strig? Toată făptura este iarbă și toată frumusețea acesteia este ca floarea câmpului,

⁷ Iarba se ofilește, floarea se vestejește, pentru că duhul DOMNULUI suflă peste ea, cu siguranță poporul este iarbă.

⁸ Iarba se ofilește, floarea se vestejește, dar cuvântul Dumnezeului nostru va rămâne pentru totdeauna.

⁹ O, Sion, care aduci vești bune, ridică-te la muntele înalt; Ierusalime, care aduci vești bune, înalță-ți vocea cu tărie; înalț-o, nu te teme; spune cetăților din Iuda: Iată-l pe Dumnezeuul vostru!

¹⁰ Iată, Domnul DUMNEZEU va veni cu mână tare și brațul său va stăpâni pentru el, iată, răsplata lui este cu el și lucrarea lui înaintea lui.

¹¹ Își va paște turma ca un păstor, el va aduna mieii cu brațul său și îi va purta în sânul său și va conduce ușurel pe cele ce alăptează.

¹² Cine a măsurat apele în căușul palmei sale și a măsurat cerul cu palma și a cuprins țărâna pământului într-o măsură și a cântărit munții în cântare și dealurile într-o balanță?

¹³ Cine a îndrumat duhul DOMNULUI, sau l-a învățat ca sfătuitor al lui?

¹⁴ De la cine a luat sfat și cine l-a instruit și l-a învățat în cărarea judecății și l-a învățat cunoaștere și i-a arătat calea înțelegerii?

¹⁵ Iată, națiunile sunt ca o picătură dintr-o găleată și sunt socotite ca praful mărunt al balanței; iată, el ia însulele ca pe un lucru foarte mic.

¹⁶ Și Libanul nu este de ajuns pentru a arde, nici fiarele acestuia nu sunt de ajuns pentru o ofrandă arsă.

¹⁷ Toate națiunile înaintea lui sunt ca nimic; și sunt socotite pentru el mai puțin decât nimic și deșertăciune.

¹⁸ Cu cine atunci veți asemăna pe Dumnezeu? Sau cu ce asemănare îl veți compara?

¹⁹ Lucrătorul topește un chip cioplit și aurarul îl acoperă cu aur și toarnă lântișoare de argint.

²⁰ Cel ce este atât de sărac încât nu are un dar, alege un lemn ce nu va putezi; își caută un lucrător iscusit să pregătească un chip cioplit, ce nu va fi mutat.

²¹ Nu ați cunoscut? Nu ați auzit? Nu vi s-a spus de la început? Nu ați înțeles de la întemeierea pământului?

²² El este cel ce șade pe rotocolul pământului și locuitorii acestuia sunt ca greieri; el este cel ce întinde cerurile ca pe o perdea și le întinde ca pe un cort de locuit,

²³ Care nimicește prinții; pe judecătorii pământului el îi face deșertăciune.

²⁴ Da, ei nu vor fi sădiți; da, nu vor fi semănați; da, tulpina lor nu va prinde rădăcină în pământ, iar el de asemenea va sufla peste ei și se vor ofili și vârtejul de vânt îi va duce ca pe paie.

²⁵ Cu cine mă veți asemăna, sau cu cine voi fi egal? spune Cel Sfânt.

²⁶ Ridicați-vă ochii în înalt și priviți cine a creat aceste lucruri, el, care aduce oștirea lor după număr, el le cheamă pe toate pe nume prin măreția puterii sale, fiindcă este tare în putere; niciuna dintre ele nu se sfârșește.

²⁷ De ce spui tu, Iacobe, și vorbești, Israele: Calea mea este ascunsă de DOMNUL și judecata mea a trecut de la Dumnezeuul meu?

²⁸ Nu ai cunoscut? Nu ai auzit, că Dumnezeuul veșnic, DOMNUL, Creatorul marginilor pământului, nu leșină, nici nu obosește? Nu este cercetare a înțelegerii lui.

²⁹ El dă putere celui leșinat; și celor fără putere le crește tăria.

³⁰ Chiar tinerii vor leșina și vor oboși și bărbați tineri vor cădea de tot,

³¹ Dar cei ce așteaptă pe DOMNUL își vor înnoi tăria; se vor ridica cu aripi precum acvile; vor alerga și nu vor oboși; vor umbla și nu vor leșina.

41

¹ Tăceți înaintea mea, insule; și să își înnoiască poporul tăria, să se apropie; să vorbească atunci, să ne apropiem împreună la judecată.

² Cine a ridicat pe cel drept din est, l-a chemat la piciorul său, i-a dat națiunile înaintea lui și l-a făcut să conducă peste împărați? I-a dat ca praf sabiei lui și ca paie alungate arcului său.

³ I-a urmărit și a trecut în siguranță, pe calea neumblată de picioarele lui.

⁴ Cine a lucrat-o și a făcut-o, chemând generațiile de la început? Eu, DOMNUL, sunt cel dintâi și cel din urmă; Eu sunt el.

⁵ Insulele au văzut și s-au temut; marginile pământului s-au înspăimântat, s-au apropiat și au venit.

⁶ Ei au ajutat fiecare pe aproapele său; și fiecare a spus fratelui său: Încurajează-te.

⁷ Astfel tâmplarul a încurajat pe aurar și cel care finisează cu ciocanul pe cel care a lovit nicovala, spunând: Este gata pentru sudură și l-a fixat în cuie, să nu fie mișcat.

⁸ Dar tu, Israel, ești servitorul meu, Iacob, cel pe care l-am ales, sămânța lui Avraam, prietenul meu.

⁹ Tu, cel pe care l-am luat de la marginile pământului și te-am chemat dintre cei mai de seamă bărbați ai acestuia și ți-am spus: Tu ești servitorul meu; te-am ales și nu te-am lepădat.

¹⁰ Nu te teme, căci eu sunt cu tine; nu te descuraja căci eu sunt Dumnezeuul tău; te voi întări; da, te voi ajuta; da, te voi susține cu dreapta dreptății mele.

¹¹ Iată, toți cei care s-au aprins împotriva ta vor fi rușinați și încurcați, vor fi ca nimic; și cei care se luptă cu tine vor pieri.

¹² Îi vei căuta și nu îi vei găsi, pe cei care s-au certat cu tine, cei care se războiesc împotriva ta vor fi ca nimic și ca un lucru de nimic.

¹³ Fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeuul tău, îți voi ține mâna dreaptă, spunându-ți: Nu te teme; te voi ajuta.

¹⁴ Nu te teme, tu, vierme Iacob și voi bărbați ai lui Israel; te voi ajuta, spune DOMNUL și răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel.

¹⁵ Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă și ascuțită cu dinți, vei vântura munții și îi vei pisa mărunț și vei face dealurile ca pleava.

¹⁶ Le vei vântura și vântul le va duce și vârtejul de vânt le va împrăști, iar tu te vei bucura în DOMNUL și te vei fâli în Cel Sfânt al lui Israel.

¹⁷ Când săracii și nevoiașii caută apă și nu este și limba lor se sfârșește de sete, eu, DOMNUL, îi voi asculta; eu, Dumnezeuul lui Israel, nu îi voi părăsi.

¹⁸ Voi deschide râuri în locuri înalte și fântâni în mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de apă; și pământul uscat, izvoare de apă.

¹⁹ Voi sădi în pustiu cedrul, salcâmul și mirtul și măslinul; voi pune în pustiu împreună bradul și pinul și merișorul,

²⁰ Să vadă și să știe și să ia aminte și să înțeleagă împreună, că mâna DOMNULUI a făcut aceasta și Cel Sfânt al lui Israel l-a creat.

²¹ Arățați cauza voastră, spune DOMNUL; aduceți *argumentele* voastre puternice, spune Împăratul lui Iacob.

²² Să le aducă înaintea și să ne arate ce se va întâmpla, să arate lucrurile dinainte, ce sunt ele, să luăm aminte la ele și să cunoaștem sfârșitul lor; sau vestiți-ne lucrurile ce vor veni.

²³ Arățați lucrurile ce vor veni pe urmă, să cunoaștem că voi sunteți dumnezei; da, faceți bine, sau faceți rău, ca să ne descurajăm și să le privim împreună.

²⁴ Iată, voi sunteți de nimic și lucrarea voastră de nimic, o urâciune este cel care vă alege.

²⁵ Am ridicat pe unul din nord și va veni, de la răsăritul soarelui va chema el numele meu; și va veni peste prinți ca peste mortar și precum olarul calcă în picioare lutul.

²⁶ Cine a vestit de la început, ca să știm? Și înainte de timp, ca să spunem: El este drept, da, nu este nimeni care arată, da, nu este nimeni care vestește, da, nu este nimeni care aude cuvintele voastre.

²⁷ Cel dintâi va spune Sionului: Iată, iată-i; și voi da Ierusalimului pe unul care aduce vești bune.

²⁸ Fiindcă am privit și nu a fost vreun om, nici chiar printre ei; și nu a fost vreun sfătuitor, care, când i-am întrebat, să poată răspunde vreun cuvânt.

²⁹ Iată, ei sunt toți deșertăciune; faptele lor sunt nimic, chipurile lor turnate sunt vânt și confuzie.

42

¹ Iată, pe servitorul meu pe care îl înalț, alesul meu, în care sufletul meu se desfată; am pus duhul meu peste el, el va aduce judecată neamurilor.

² El nu va striga, nici nu își va ridica vocea, nici nu va face ca vocea lui să fie auzită în stradă.

³ O trestie frântă el nu o va rupe și inul fumegând nu îl va stinge, va aduce judecata la adevăr.

⁴ Nu va slăbi nici nu se va descuraja până ce nu va fi așezat judecata pe pământ; și insulele vor aștepta legea lui.

⁵ Astfel spune Dumnezeu DOMNUL, cel ce a creat cerurile și le-a întins; cel ce a desfășurat pământul și ceea ce vine din el; cel ce dă suflare oamenilor pe acesta și duh celor ce umblă pe el:

⁶ Eu, DOMNUL, te-am chemat în dreptate și te voi ține de mână și te voi ține și te voi da ca un legământ al poporului, ca o lumină a neamurilor,

⁷ Pentru a deschide ochii orbi, pentru a scoate prizonierii din închisoare și pe cei care șed în întuneric, afară din casa închisorii.

⁸ Eu sunt DOMNUL, acesta este numele meu, și gloria mea nu o voi da altuia, nici lauda mea chipurilor cioplite.

⁹ Iată, cele dintâi s-au întâmplat și lucruri noi vestesc, vă spun despre ele înainte să răsară.

¹⁰ Cântați DOMNULUI o cântare nouă și lauda lui de la marginea pământului, voi care coborâți la mare și tot ceea ce este în ea, insulele și locuitorii acestora.

¹¹ Pustiul și cetățile acestuia să își ridice vocea lor, satele locuite din Chedar, să cânte locuitorii stâncii, să strige de pe vârful munților.

¹² Să dea glorie DOMNULUI și să vestească lauda lui în insule.

¹³ DOMNUL va înainta ca un viteaz, va stârni gelozie ca un bărbat de război, el va striga, da, va răcni; va învinge pe dușmanii săi.

¹⁴ Mult timp am tăcut; am fost liniștit și m-am stăpânit, acum voi striga precum o femeie în travaliu; voi distruge și voi mânca îndată.

¹⁵ Voi risipi munții și dealurile și voi usca toate ierburile lor; și râurile le voi face insule și voi usca iazurile.

¹⁶ Și voi aduce orbii pe o cale ce nu au cunoscut-o; îi voi conduce pe căi ce nu le-au cunoscut, voi face întunericul lumină înaintea lor și voi îndrepta lucrurile strâmbe. Aceste lucruri le voi face și nu îi voi părăsi.

¹⁷ Ei vor fi întorși înapoi, vor fi foarte rușinați cei ce se încred în chipuri cioplite, care spun chipurilor turnate: Voi sunteți dumnezeii noștri.

¹⁸ Auziți surzilor; și priviți orbilor, ca să vedeți.

¹⁹ Cine este orb în afară de servitorul meu? Sau surd, ca mesagerul meu pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel desăvârșit și orb ca servitorul DOMNULUI?

²⁰ Deși vezi multe lucruri, totuși nu iei seama *de ele*; deși deschide urechile, totuși el nu aude.

²¹ DOMNUL se desfată de dragul dreptății lui; el va preamări legea și o va face demnă de cinste.

²² Dar acesta este un popor jefuit și prădat; toți sunt prinși în găuri și sunt ascunși în casele închisorii, sunt ca pradă și nimeni nu îi eliberează; sunt jefuiți și nimeni nu spune: Restaurați.

²³ Cine dintre voi va pleca urechea la aceasta? Cine va da ascultare și va auzi pentru timpul ce va veni?

²⁴ Cine a dat pe Iacob ca jefuire și pe Israel tâlharilor? Nu DOMNUL, acela împotriva căruia noi am păcătuit? Fiindcă refuză să umble în căile lui și nu au ascultat de legea lui.

²⁵ De aceea el a turnat asupra lui furia mâniei sale și tăria bătăliei și i-a dat foc de jur împrejur, totuși el nu și-a dat seama; și l-a ars, totuși nu a pus la inimă.

43

¹ Dar acum, astfel spune DOMNUL care te-a creat, Iacobe, și cel care te-a format, Israele: Nu te teme, fiindcă te-am răscumpărat, te-am chemat pe nume, ești al meu.

² Când vei trece prin ape, eu voi fi cu tine, și prin râuri, ele nu te vor inunda; când vei umbla prin foc, nu vei fi ars; nici flacăra nu se va aprinde pe tine.

³ Fiindcă eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, Cel Sfânt al lui Israel, Salvatorul tău; am dat Egiptul ca răscumpărare a ta, Etiopia și Seba pentru tine.

⁴ Căci ai fost prețios înaintea ochilor mei, ai fost demn de cinste și te-am iubit, de aceea voi da oameni pentru tine și popoare pentru viața ta.

⁵ Nu te teme, căci eu sunt cu tine: Voi aduce sămânța ta din est și te voi aduna din vest;

⁶ Voi spune nordului: Renunță; și sudului: Nu reține; adu pe fiii mei de departe și pe fiicele mele de la marginile pământului;

⁷ Pe fiecare ce este chemat cu numele meu, fiindcă l-am creat pentru gloria mea, l-am format; da, eu l-am făcut.

⁸ Aduceți poporul orb care are ochi și pe surzii care au urechi.

⁹ Să se strângă toate națiunile și să se adune toate popoarele, cine dintre ei poate vesti aceasta și să ne arate lucrurile din urmă? Să își aducă martorii lor, ca să fie declarați drepti, sau să audă și să spună: Este Adevăr.

¹⁰ Voi sunteți martorii mei, spune DOMNUL, și servitorul meu pe care l-am ales, ca să mă cunoașteți și să mă credeți și să înțelegeți că eu sunt el: Înaintea mea nu a fost format niciun Dumnezeu, nici nu va fi după mine.

¹¹ Eu, chiar eu, sunt DOMNUL; și în afară de mine nu este salvator.

¹² Am vestit și am salvat și am arătat, când nu era Dumnezeu străin printre voi, de aceea voi sunteți martorii mei, spune DOMNUL, că eu sunt Dumnezeu.

¹³ Da, înainte ca ziua să fie, eu sunt el; și nu este nimeni care să scape din mâna mea, voi face *lucrare* și cine i se va împotrivi?

¹⁴ Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel: De dragul vostru am trimis în Babilon și am doborât pe toți nobilii lor și pe caldeeni, al căror strigăt este în corăbii.

¹⁵ Eu sunt DOMNUL, Cel Sfânt al vostru, creatorul lui Israel, Împăratul vostru.

¹⁶ Astfel spune DOMNUL, care face o cale prin mare și o cărare în apele puternice;

¹⁷ Care aduce carul și calul, armata și puterea; se vor culca împreună și nu se vor *mai* ridica, au dispărut de tot, sunt stinși precum câlții.

¹⁸ Nu vă amintiți lucrurile dinainte, nici nu luați aminte la lucrurile din vechime.

¹⁹ Iată, voi face un lucru nou; acum se va ivi; să nu cunoașteți voi aceasta? Voi face o cale în pustiu și râuri în locul secetos.

²⁰ Fiară câmpului mă va onora, dragonii și bufnițele, pentru că eu dau ape în pustiu și râuri în deșert, pentru a da de băut poporului meu, alesul meu.

²¹ Pe acest popor l-am format pentru mine; vor arăta lauda mea.

²² Dar tu nu m-ai chemat, Iacobe, ci te-ai obosit de mine, Israele.

²³ Nu mi-ai adus vițeii ofrandei tale arse, nici nu m-ai onorat cu sacrificiile tale. Nu te-am făcut să servești cu o ofrandă, nici nu te-am obosit cu tămâie.

²⁴ Nu mi-ai cumpărat cu bani trestie dulce de zahăr, nici nu m-ai umplut cu grăsimea sacrificiilor tale, ci m-ai făcut să servesc cu păcatele tale, m-ai obosit cu nelegiuirile tale.

²⁵ Eu, chiar eu, sunt cel care am șters fărădelegile tale de dragul meu și nu îmi voi aminti păcatele tale.

²⁶ Adu-mi aminte, să pledăm împreună; vestește, ca să poți fi declarat drept.

²⁷ Tatăl tău dintâi a păcătuit și învățătorii tăi au încălcat legea împotriva mea.

²⁸ De aceea am spurcat pe prinții sanctuarului și l-am dat pe Iacob blestemului și pe Israel ocărilor.

44

¹ Totuși acum, ascultă, Iacobe, servitorul meu, și Israele, pe care l-am ales,

² Astfel spune DOMNUL care te-a făcut și te-a format din pânțec, care te va ajuta: Nu te teme, Iacobe, servitorul meu; și tu, Ieșurun, pe care l-am ales.

³ Fiindcă voi turna apă peste cel însetat și potopurile pe pământ uscat, voi turna duhul meu peste sămânța ta și binecuvântarea mea peste urmașii tăi,

⁴ Și ei vor țâșni ca din iarbă, ca sălcii lângă cursuri de apă.

⁵ Unul va spune: Eu sunt al DOMNULUI; și un altul se va chema pe sine prin numele lui Iacob; și un altul va subscrie cu mâna DOMNULUI și se va numi prin numele lui Israel.

⁶ Astfel spune DOMNUL, Împăratul lui Israel și răscumpărătorul său, DOMNUL oștirilor: Eu sunt cel dintâi și eu sunt cel din urmă; și în afară de mine nu este alt Dumnezeu.

⁷ Și cine poate, ca mine, să cheme și să vestească și să înșire în ordine aceste lucruri înaintea mea, de când am rânduit poporul din vechime? Și lucrurile ce vin și cele ce vor veni, să le arate lor.

⁸ Nu vă temeți, nici nu vă înfricați, nu ți-am spus de atunci și nu ți-am vestit aceasta? Voi sunteți chiar martorii mei. Este vreun Dumnezeu în afară de mine? Da, nu este alt Dumnezeu; eu nu cunosc vreunul.

⁹ Cei care fac un chip cioplit sunt cu toții deșertăciune; și lucrurile lor poftite nu le vor fi de folos; și ei sunt propriii lor martori; nu văd, nici nu cunosc, ca să se rușineze.

¹⁰ Cine a format un dumnezeu, sau a turnat un chip cioplit care nu este de niciun folos?

¹¹ Iată, toți tovarășii lui se vor rușina; și lucrătorii sunt dintre oameni; să se adune toți, să se ridice în picioare; totuși se vor teme și se vor rușina împreună.

¹² Fierarul cu cleștii deopotrivă lucrează în cărbuni și îl modelează cu ciocane și îl lucrează cu tăria brațelor lui; dar flămânzește și nu mai are putere, nu bea apă și slăbește.

¹³ Tâmplarul își întinde liniarul; el înseamnă cu o linie; îl potrivește cu rindele și îl înseamnă cu compasul și îl face după chipul unui om, conform frumuseții unui om, ca să rămână în casă.

¹⁴ Își taie cedri și ia chiparosul și stejarul, pe care îi întărește pentru el printre copacii pădurii, sădește un frasin și ploaia îl hrănește.

¹⁵ Atunci îi va folosi omului pentru ars, fiindcă el va lua din acesta și se va încălzi; da, îl aprinde și coace pâine; da, el face un dumnezeu și i se închină; el face un chip cioplit și se pleacă înaintea lui.

16 El arde o parte din acesta în foc; cu o parte din el mănâncă apoi carne; prăjește friptură și se satură, da, se încălzește și spune: Aha, mi-e cald, am văzut focul.

17 Și din rămășița acestuia face un dumnezeu, chipul lui cioplit, se pleacă înaintea lui și i se închină și se roagă acestuia și spune: Eliberează-mă, fiindcă tu ești dumnezeul meu.

18 Ei nu au cunoscut nici nu au înțeles, fiindcă el le-a închis ochii, ca să nu vadă; și inimile lor, ca să nu înțeleagă.

19 Și nimeni nu pune la inimă, nu este nici cunoaștere nici înțelegere pentru a spune: Am ars o parte din el în foc; da, de asemenea am copt pâine pe cărbunii acestuia; am prăjit carne și am mâncat-o, și voi face din rămășița acestuia o urăciune? Voi cădea în fața unui butuc de lemn?

20 El se hrănește cu cenușă, o inimă înșelată l-a abătut, încât nu își poate elibera sufletul, nici nu spune: Nu este o minciună în dreapta mea?

21 Amintește-ți acestea, Iacobe și Israele, fiindcă tu ești servitorul meu, eu te-am format; tu ești servitorul meu, Israele, nu vei fi uitat de mine.

22 Am șters fărădelegile tale ca pe un nor gros, și păcatele tale ca pe un nor, întoarce-te la mine, fiindcă te-am răscumpărat.

23 Cântați, voi ceruri, fiindcă DOMNUL a făcut aceasta; strigați, voi adâncimi ale pământului, izbucniți în cântare, voi munți, pădure și fiecare copac din ea, fiindcă DOMNUL a răscumpărat pe Iacob și s-a glorificat în Israel.

24 Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău și cel ce te-a format din pântece: Eu sunt DOMNUL care face toate lucrurile; care întinde singur cerurile; prin mine însumi aștern pământul;

25 Eu sunt cel ce zădărnicește semnele mincinoșilor și îi face nebuni pe ghicitori; care întoarce pe înțelepți înapoi și prostește cunoașterea lor;

26 Care întărește cuvântul servitorului său și împlinește sfatul mesagerilor lui; care spune Ierusalimului: Vei fi locuit; și cetăților lui Iuda: Veți fi zidite și voi ridica dărâmurile acestora;

27 Care spune adâncului: Usucă-te și voi usca râurile;

28 Care spune despre Cyrus: El este păstorul meu și va împlini toată plăcerea mea, chiar spunând Ierusalimului: Tu vei fi zidit; și templului: Temelia ta va fi pusă.

45

1 Astfel spune DOMNUL unsului său, lui Cyrus, a cărui dreaptă am ținut-o, pentru a supune națiuni înaintea lui; și voi dezlega coapsele împăraților, pentru a deschide înaintea lui cele două porți părăsite; și porțile nu vor fi închise;

2 Voi merge înaintea ta și locurile străme le voi îndrepta, voi sparge în bucăți porțile de aramă și voi tăia în două drugii de fier,

3 Și îți voi da tezaurele întinericului și bogățiile ascunse ale locurilor tainice, ca să știi că eu, DOMNUL, care te chem pe nume, sunt Dumnezeuul lui Israel.

4 De dragul lui Iacob, servitorul meu, și Israel, alesul meu, te-am chemat chiar pe numele tău, și-am dat încă un nume, deși nu m-ai cunoscut.

5 Eu sunt DOMNUL și nu este altul, nu este Dumnezeu în afară de mine, te-am încins, deși nu m-ai cunoscut,

6 Ca ei să știe de la ridicarea soarelui și de la vest, că nu este nimeni în afară de mine. Eu sunt DOMNUL și nu este altul.

⁷ Eu formez lumina și creez întuneric, fac pace și creez rău, eu DOMNUL fac toate acestea.

⁸ Picurați voi ceruri de deasupra și cerurile să toarne dreptate; să se deschidă pământul și ele să aducă salvare și dreptatea să răsară împreună; eu, DOMNUL, am creat aceasta.

⁹ Vai celui ce se luptă cu Făcătorul său! Să se lupte ciobul cu cioburile pământului. Va spune lutul celui ce îl modelează: Ce faci? sau lucrarea ta: Nu are mâini?

¹⁰ Vai celui ce spune tatălui său: Ce naști tu? sau femeii: Ce ai adus pe lume?

¹¹ Astfel spune DOMNUL, Cel Sfânt al lui Israel și Făcătorul său: Întrebați-mă despre lucruri ce vor veni referitor la fiii mei și referitor la lucrarea mâinilor mele să îmi porunciți.

¹² Am făcut pământul și am creat omul pe acesta; eu, mâinile mele, au întins cerurile și întregii lor oștiri i-am poruncit.

¹³ L-am ridicat în dreptate și voi îndruma toate căile lui, el va construi cetatea mea și va da drumul captivilor mei, nu pentru preț nici pentru răsplată, spune DOMNUL oștirilor.

¹⁴ Astfel spune DOMNUL: Munca Egiptului și marfa Etiopiei și a sabeenilor, bărbați de statură înaltă, vor veni peste tine și vor fi ai tăi, vor veni după tine; în lanțuri vor veni și îți se vor pleca, îți vor aduce cereri, spunând: Cu siguranță Dumnezeu este în tine; și nu este altul, nu este alt Dumnezeu.

¹⁵ Cu adevărat tu ești un Dumnezeu care te ascunzi, O Dumnezeul lui Israel, Salvatorul.

¹⁶ Ei vor fi rușinați și de asemenea încurcați, cu toții; vor merge spre încurcare toți făcătorii de idoli.

¹⁷ Dar Israel va fi salvat în DOMNUL cu o salvare veșnică, voi nu veți fi rușinați, nici încurcați pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁸ Fiindcă astfel spune DOMNUL care a creat cerurile; Dumnezeu însuși care a format pământul și l-a făcut; el l-a întemeiat, nu l-a creat în zadar, l-a format pentru a fi locuit: Eu sunt DOMNUL; și nu este altul.

¹⁹ Nu am vorbit în taină, într-un loc întunecos al pământului. Nu am spus seminței lui Iacob: Voi mă căutați în zadar, eu, DOMNUL, vorbesc dreptate, vestesc lucruri drepte.

²⁰ Adunați-vă și veniți; apropiați-vă împreună, voi, care ați scăpat dintre națiuni; nu au cunoaștere cei care înaltă lemnul chipului lor cioplit și se roagă unui Dumnezeu care nu poate salva.

²¹ Spuneți și aduceți-i aproape; da, să facă sfat împreună, cine a vestit aceasta din vechime? Cine a spus aceasta de atunci? Oare nu eu, DOMNUL? Și nu este alt Dumnezeu în afară de mine; un Dumnezeu drept și un Salvator; nu este altul în afară de mine.

²² Priviți la mine și fiți salvați, toate marginile pământului, fiindcă eu sunt Dumnezeu și nu este altul.

²³ Am jurat pe mine însumi, cuvântul a ieșit din gura mea în dreptate și nu se va întoarce: Căci fiecare genunchi mi se va pleca, fiecare limbă va jura.

²⁴ Cu siguranță, unul va spune: În DOMNUL am dreptate și tărie, la el vor veni oameni; și toți cei aprinși împotriva lui vor fi rușinați.

²⁵ În DOMNUL va fi declarată dreaptă și se va glorifica toată sămânța lui Israel.

46

¹ Bel se îndoiaie, Nebo se apleacă, idolii lor au fost puși pe animale și pe vite; căruțele voastre au fost greu încărcate; ele sunt o povară pentru vita obosită.

² Ei se apleacă, se îndoiaie împreună; nu pot salva povara, ci ei înșiși sunt duși în captivitate.

³ Dă-mi ascultare, casă a lui Iacob și toată rămășița casei lui Israel, voi cei duși de mine de la naștere și purtați din pânțece,

⁴ Și chiar până la bătrânețea voastră eu sunt el; și până la peri albi vă voi purta, eu v-am făcut și vă voi susține; chiar eu vă voi purta și vă voi salva.

⁵ Cu cine mă veți asemăna și mă veți face egal și mă veți compara, pentru a fi asemănători?

⁶ Varsă mult aur din pungă și cântăresc argint în balanță și angajează un aurar; iar el îl face un dumnezeu, ei se pleacă, da, se închină.

⁷ Îl poartă pe umăr, îl duc și îl așază la locul lui și el stă acolo; din locul lui nu se va mișca, da, cineva va striga la el, totuși nu îi poate răspunde, nici să îl salveze din tulburarea lui.

⁸ Amintiți-vă aceasta și arătați-vă bărbați; aduceți-vă din nou aminte voi călcătorilor *de lege*.

⁹ Amintiți-vă lucrurile din vechime, fiindcă eu sunt Dumnezeu și nu este altul; eu sunt Dumnezeu și nu este nimeni ca mine,

¹⁰ Vestind sfârșitul de la început și din vechime lucrurile care nu sunt încă făcute, spunând: Sfatul meu va sta în picioare și voi împlini toată plăcerea mea;

¹¹ Chemând o pasăre răpitoare din est, pe bărbatul care împlinește sfatul meu dintr-o țară îndepărtată; da, am vorbit aceasta, și o voi face să se întâmple; am hotărât și voi împlini.

¹² Dați-mi ascultare, voi cei cu inimă tare, care sunteți departe de dreptate;

¹³ Eu apropii dreptatea mea; nu va fi departe și salvarea mea nu va întârzia; și voi pune salvare în Sion pentru Israel, gloria mea.

47

¹ Coboară și șezi în țărână, fiică fecioară a Babilonului, șezi pe pământ; nu este tron, fiică a caldeilor; căci nu te vei mai numi plâpândă și delicată.

² Ia pietrele de moară și macină făină, descoperă-ți suvițele, dezgolește-ți piciorul, descoperă-ți coapsa, treci râurile.

³ Goliciunea ta va fi descoperită, da, rușinea ta va fi văzută; mă voi răzbuna și nu te voi întâlni ca un om.

⁴ Cât despre răscumpărătorul nostru, DOMNUL oștirilor este numele său, Cel Sfânt al lui Israel.

⁵ Șezi tăcută și du-te în întuneric, fiică a caldeilor, fiindcă nu te vei mai numi: Doamna împărățiilor.

⁶ M-am înfuriat pe poporul meu, am pângărit moștenirea mea și i-am dat în mâna ta; iar tu nu le-ai arătat milă, peste cei bătrâni ai apăsât foarte mult jugul tău.

⁷ Și tu spui: Voi fi o doamnă pentru totdeauna, astfel nu ți-ai pus acestea la inimă, nici nu ți-ai amintit sfârșitul acesteia.

⁸ De aceea ascultă acum, cea dedată plăcerilor, care locuiești fără grijă, care spui în inima ta: Eu sunt și nu este alta în afară de mine, nu voi șede ca o văduvă, nici nu voi cunoaște pierderea de copii;

⁹ Dar aceste două lucruri vor veni la tine într-o clipă, într-o singură zi, pierderea de copii și văduvia; vor veni peste tine în desăvârșirea lor din cauza mulțimii vrăjitorilor tale și pentru marele număr al farmecelor tale.

¹⁰ Fiindcă te-ai încrezut în stricăciunea ta, ai spus: Nimeni nu mă vede. Înțelepciunea și cunoașterea ta te-au pervertit; și ai spus în inima ta: Eu sunt și nu este alta în afară de mine.

¹¹ De aceea răul va veni peste tine; nu vei ști de unde se ridică, și nenorocirea va cădea peste tine; nu vei fi în stare să o dai jos, și dintr-odată va veni peste tine pustiire pe care nu ai cunoscut-o.

¹² Stai acum cu farmecele tale și cu mulțimea vrăjitorilor tale, în care ai ostenit din tinerețea ta; dacă astfel vei trage vreun folos, dacă astfel vei putea învinge.

¹³ Ești oboșită de mulțimea sfaturilor tale. Să se ridice în picioare acum astrologii, privitorii la stele, prezicătorii după lună și să te salveze de cele ce vor veni peste tine.

¹⁴ Iată, vor fi ca miriște; focul îi va arde; nu se vor elibera din puterea flăcării, nu va fi cărbune la care să se încălzească, nici foc pentru a sta înaintea lui.

¹⁵ Astfel îți vor fi aceia cu care te-ai ostenit, comercianții din tinerețea ta; se va duce fiecare la ale lui; nimeni nu te va salva.

48

¹ Ascultați aceasta, casă a lui Iacob, care sunteți numiți după numele lui Israel și ați ieșit din apele lui Iuda, care jurați pe numele DOMNULUI și amintiți despre Dumnezeuul lui Israel, dar nu în adevăr, nici în dreptate.

² Fiindcă se numesc pe ei înșiși după cetatea sfântă și se sprijină pe Dumnezeuul lui Israel; DOMNUL oștirilor este numele său.

³ Am vestit de la început lucrurile din vechime; și au ieșit din gura mea și le-am arătat; le-am făcut dintr-odată și s-au întâmplat.

⁴ Deoarece am știut că tu ești încăpățânat și gâtul tău este un tendon de fier și sprânceană ta de aramă;

⁵ Ți-am vestit de la început; înainte să se fi întâmplat ți-am arătat, ca nu cumva să spui: Idolul meu le-a făcut și chipul meu cioplit și chipul meu turnat le-a poruncit.

⁶ Tu ai auzit; privește toate acestea; și refuzați să le vestiți? Ți-am arătat lucruri noi din acest timp, chiar lucruri ascunse și nu le-ai cunoscut.

⁷ Acum sunt create și nu de la început; chiar înaintea zilei acesteia nu le-ai auzit; ca nu cumva să spui: Iată, le-am știut.

⁸ Da, nu le-ai auzit; da, nu le-ai cunoscut; da, din acel timp când urechea ta nu a fost deschisă, fiindcă am știut că te vei purta foarte perfid și din pânțec ai fost numit un încălcător *de lege*.

⁹ De dragul numelui meu îmi voi amâna mânia și pentru lauda mea mă voi abține pentru tine, ca să nu te stârpesc.

¹⁰ Iată, te-am curățat, dar nu cu argint; te-am ales în cuptorul de necaz.

¹¹ De dragul meu, chiar de dragul meu, o voi face, căci cum să fie numele meu murdărit? Și nu voi da gloria mea altuia.

¹² Dați-mi ascultare, Iacob și Israel, cei chemați ai mei; eu sunt el; eu sunt cel dintâi, și cel de pe urmă.

¹³ Mâna mea de asemenea a întemeiat pământul și dreapta mea a întins cerurile, când le chem, ele se ridică în picioare împreună.

¹⁴ Voi toți, adunați-vă și ascultați; cine dintre ei a vestit aceste lucruri? DOMNUL l-a iubit, el își va împlini plăcerea asupra Babilonului și brațul său va fi asupra caldeenilor.

¹⁵ Eu, chiar eu, am vorbit; da, l-am chemat, l-am adus și își va face calea prosperă.

¹⁶ Aproiați-vă de mine, ascultați aceasta; nu am vorbit în taină de la început; de când au fost aceste lucruri, eu sunt acolo; și acum Domnul DUMNEZEU și Duhul său m-a trimis.

¹⁷ Astfel spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel: Eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău care te învață ce îți este de folos, care te duce pe calea pe care trebuie să mergi.

¹⁸ O de ai fi dat ascultare poruncilor mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu și dreptatea ta ca valurile mării;

¹⁹ Sămânța ta de asemenea ar fi fost ca nisipul și urmașii adâncurilor tale ca pietrișul acesteia; numele său nu trebuia nici stârpit, nici nimic dinaintea mea.

²⁰ Ieșiți din Babilon, fugiți de caldei, vestiți cu o voce de cântare, spuneți aceasta, roștiți aceasta până la capătul pământului; spuneți: DOMNUL a răscumpărat pe servitorul său Iacob.

²¹ Și ei nu au însetat când el i-a condus prin pustii, a făcut apele să curgă din stâncă pentru ei, a despăcat de asemenea stâncă și apele au țâșnit.

²² Nu este pace pentru cei stricați, spune DOMNUL.

49

¹ Ascultați-mă insule; și dați ascultare, voi popoare de departe; DOMNUL m-a chemat din pânțece; din adâncurile mamei mele a amintit de numele meu.

² Și mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită; în umbra mâinii lui m-a ascuns și m-a făcut o săgeată lustruită; în tolba lui m-a ascuns;

³ Și mi-a spus: Israele, tu ești servitorul meu în care voi fi glorificat.

⁴ Atunci am spus: Am ostenit în zadar, mi-am cheltuit puterea pentru nimic și în zadar; totuși judecata mea este la DOMNUL și lucrarea mea la Dumnezeuul meu.

⁵ Și acum, spune DOMNUL care m-a format din pânțece să fiu servitorul său, să aduc pe Iacob din nou la el: Deși Israel nu este adunat, totuși voi fi glorios în ochii DOMNULUI și Dumnezeuul meu va fi țaria mea.

⁶ Iar el a spus: Este un lucru ușor să fii servitorul meu pentru a ridica triburile lui Iacob și a restaura pe cei păstrați ai lui Israel, de asemenea te voi da ca o lumină neamurilor, ca să fii salvarea mea până la capătul pământului.

⁷ Astfel spune DOMNUL, Răscumpărătorul lui Israel și Cel Sfânt al său, celui pe care omul îl disprețuiește, celui pe care națiunea îl detestă, unui servitor al conducătorilor: Împărați vor vedea și se vor ridica, prinți de asemenea se vor închina, datorită DOMNULUI care este credincios și Celui Sfânt al lui Israel, iar el te va alege pe tine.

⁸ Astfel spune DOMNUL: La timpul îndurării te-am auzit, și în ziua salvării te-am ajutat; și te voi păstra și te voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia pământul, să faci să moștenească moștenirile pustiite;

⁹ Ca să spui prizonierilor: Mergeți înainte; celor ce sunt în întuneric: Arătați-vă. Vor paște pe lângă drumuri și pășunile lor vor fi în toate locurile înalte.

10 Nu vor flămânzi nici nu vor înseta; nici căldura nici soarele nu îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va conduce, pe lângă izvoarele de apă îi va călăuzi.

11 Și toți munții mei îi voi face o cale și drumurile mele mari vor fi înălțate.

12 Iată, aceștia vor veni de departe; și, iată, aceștia din nord și din vest și aceștia din țara lui Sinim.

13 Cântați, cerurilor; și bucură-te, pământule; și izbucniți în cântare, munților, fiindcă DOMNUL a mângâiat poporul lui și va avea milă de cei nenorociți ai lui.

14 Dar Sionul a spus: DOMNUL m-a părăsit și Domnul meu m-a uitat.

15 Poate o femeie să își uite copilul sugar, încât să nu aibă milă de fiul pântecelui ei? Da, ei pot uita, totuși eu nu te voi uita.

16 Iată, te-am gravat pe palmele mâinii mele; zidurile tale sunt întotdeauna înaintea mea.

17 Copiii tăi se vor grăbi; nimicitorii tăi și cei ce te-au risipit vor pleca de la tine.

18 Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește, toți aceștia se adună și vin la tine. Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, cu siguranță te vei înveșmâta cu ei toți, precum cu un ornament și îi vei lega de tine, precum o mireasă.

19 Fiindcă locurile tale risipite și pustiite și țara nimicirii tale, vor fi acum prea înguste din cauza locuitorilor și cei ce te-au înghițit vor fi departe.

20 Copiii pe care îi vei avea, după ce i-ai pierdut pe ceilalți, vor spune din nou în urechile tale: Locul este prea strâmt pentru mine, dă-mi loc ca să locuiesc.

21 Atunci vei spune în inima ta: Cine mi-a născut pe aceștia, văzând că mi-am pierdut copiii și sunt pustiită, o captivă și mișcându-mă încoace și încolo? Și cine i-a crescut pe aceștia? Iată, am fost lăsată singură; aceștia, unde au fost?

22 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi înălța mâna către neamuri și voi ridica steagul meu către popor și ei îți vor aduce fiii pe brațe și fiicele tale vor fi purtate pe umeri.

23 Și împărați vor fi părinții tăi îngrijitori și împărătesele lor mamele tale îngrijitoare, și se vor prosterna cu fața la pământ și vor linge praful piciorului tău; și vei cunoaște că eu sunt DOMNUL, fiindcă nu vor fi rușinați cei ce mă așteaptă.

24 Va fi luată prada de la cel puternic, sau captivul legiuit eliberat?

25 Dar astfel spune DOMNUL: Chiar captivii celui puternic vor fi duși și prada tiranului va fi eliberată, căci mă voi certa cu cel ce se ceartă cu tine și îți voi salva copiii.

26 Și voi hrăni pe cei ce te oprimă cu propria lor carne; și se vor îmbăta cu propriul sânge, precum cu vin dulce, și toată făptura va cunoaște că eu, DOMNUL, sunt Salvatorul tău și Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

50

1 Astfel spune DOMNUL: Unde este cartea divorțului mamei tale, pe care am pus-o deoparte? Sau căruia dintre creditorii mei te-am vândut? Iată, pentru nelegiuirile voastre v-ați vândut și pentru fărâdelegile voastre este mama voastră pusă deoparte.

2 De ce, atunci când am venit, nu era nimeni? Când am chemat, nu era nimeni să răspundă? Este mâna mea scurtată de tot, încât să nu poată răscumpăra, sau nu am putere să eliberez? Iată, la muștrarea mea usuc

marea, fac râurile un pustiu, peștii lor put, deoarece nu este apă și mor de sete.

³ Eu îmbrac cerurile în negru și fac pânza de sac acoperitoarea lor.

⁴ Domnul DUMNEZEU mi-a dat limba învățatului, să știu cum să vorbesc un cuvânt, la timp, celui obosit; el îmi trezește dimineată de dimineată, îmi trezește urechea să asculte ca cel învățat.

⁵ Domnul DUMNEZEU mi-a deschis urechea și nu m-am răzvrătit, nici nu m-am întors înapoi.

⁶ Mi-am dat spatele celor ce lovesc și obrazii celor care au smuls părul, nu mi-am ascuns fața de la rușine și scuipare.

⁷ Fiindcă Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; de aceea nu voi fi încurcat, de aceea mi-am făcut fața precum cremenea și știu că nu voi fi rușinat.

⁸ Cel ce mă declară drept este aproape; cine se va certa cu mine? Să ne ridicăm împreună în picioare, cine este potrivnicul meu? Să se apropie de mine.

⁹ Iată, Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; cine este cel ce mă va condamna? Iată, se vor învechi toți ca o haină, molia îi va mânca.

¹⁰ Cine printre voi se teme de DOMNUL, care ascultă de vocea servitorului său, care umblă în întuneric și nu are lumină? Să se încredă în numele DOMNULUI și să se sprijine pe Dumnezeuul lui.

¹¹ Iată, voi toți care aprindeți un foc, care vă înconjurați cu scânteii, umblați în lumina focului vostru și în scânteile pe care le-ați aprins. Aceasta veți avea din mâna mea; vă veți întinde în înfrustare.

51

¹ Dați-mi ascultare, voi care urmați dreptatea, voi care căutați pe DOMNUL, priviți la stânca din care sunteți ciopliți și la gaura gropii din care sunteți săpați.

² Priviți la Avraam tatăl vostru și la Sara care v-a născut, fiindcă l-am chemat doar pe el și l-am binecuvântat și l-am înmulțit.

³ Fiindcă DOMNUL va mângâia Sionul, v-a mângâia toate locurile ei risipite; și va face pustiu ei ca Edenul și deșertul ei ca grădina DOMNULUI; bucurie și veselie se vor găsi acolo, mulțumire și vocea melodiei.

⁴ Dă-mi ascultare, poporul meu; și pleacă urechea la mine, națiunea mea, fiindcă o lege va ieși din mine și voi face să se odihnească judecata mea ca o lumină a poporului.

⁵ Dreptatea mea este aproape; salvarea mea a ieșit și brațele mele vor judeca poporul; insulele mă vor aștepta și în brațul meu se vor încrede.

⁶ Ridicați-vă ochii spre ceruri și priviți la pământul de dedesubt, fiindcă cerurile vor dispărea ca fumul și pământul va îmbătrâni ca un veșmânt și cei ce locuiesc pe el vor muri în același fel, dar salvarea mea va fi pentru totdeauna și dreptatea mea nu va fi abolită.

⁷ Dați-mi ascultare, voi care cunoașteți dreptatea, poporul în a cărui inimă este legea mea; nu vă temeți de ocara oamenilor, nici nu vă fie frică de disprețuirile lor.

⁸ Fiindcă molia ca pe un veșmânt îi va mânca și îi va mânca viermele ca pe o lână, dar dreptatea mea va fi pentru totdeauna și salvarea mea din generație în generație.

⁹ Trezește-te, trezește-te, îmbracă-te cu tărie, braț al DOMNULUI; trezește-te, ca în zilele de demult, în generațiile din vechime. Nu ești tu cel care a tăiat pe Rahab și a rănit dragonul?

¹⁰ Nu ești tu acela care ai uscat marea, apele marelui adânc; care ai făcut din adâncurile mării o cale de trecere pentru cei răscumpărați?

¹¹ De aceea răscumpărații DOMNULUI se vor întoarce și vor veni cu cântare în Sion; și bucurie veșnică va fi peste capul lor, vor căpăta veselie și bucurie, iar tristețea și jelierea vor fugi.

¹² Eu, eu sunt cel care te mângâie; cine ești tu, să îți fie frică de un om care va muri și de fiul omului care va fi făcut ca iarba;

¹³ Și uiți pe DOMNUL, făcătorul tău, care a întins cerurile și a așezat temeliele pământului; și te-ai temut continuu în fiecare zi din cauza furiei opresorului, ca și cum ar fi fost gata să distrugă? Și unde este furia opresorului?

¹⁴ Captivul din exil se grăbește să fie dezlegat și să nu moară în groapă, nici pâinea să nu îi se sfârșească.

¹⁵ Dar eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău, care a despărțit marea, a cărei valuri au urlat, DOMNUL oștirilor este numele său.

¹⁶ Și am pus cuvintele mele în gura ta și te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile și să pun temeliele pământului și să spun Sionului: Tu ești poporul meu.

¹⁷ Trezește-te, trezește-te, ridică-te în picioare, Ierusalime, care ai băut din mâna DOMNULUI paharul furiei lui; ai băut drojdiile paharului cutremurării și le-ai stors.

¹⁸ Nu este nimeni să o călăuzească printre toți fiii pe care i-a născut; nici să o ia de mână dintre toți fiii pe care i-a crescut.

¹⁹ Aceste două lucruri au venit la tine; cui îi va părea rău pentru tine? Pustiirea și distrugerea și foametea și sabia; prin cine să te mângâi?

²⁰ Fiii tăi au leșinat, zac la capătul tuturor străzilor, ca un taur sălbatic într-o plasă, sunt plini de furia DOMNULUI, de mustrarea Dumnezeului tău.

²¹ Ascultă acum, tu cel nenorocit și îmbătat, dar nu cu vin,

²² Astfel spune Domnul tău DOMNUL și Dumnezeuul tău care pledează în cauza poporului său: Iată, am luat din mâna ta paharul cutremurării, drojdiile paharului furiei mele; nu îl vei mai bea;

²³ Ci îl voi pune în mâna celor ce te nenorocesc, care au spus sufletului tău: Prosternă-te, să trecem peste tine, iar tu ți-ai așternut trupul ca pământul și ca strada, pentru cei ce au trecut pe deasupra.

52

¹ Trezește-te, trezește-te; îmbracă-ți tăria, Sioane; îmbracă-te cu hainele tale frumoase, Ierusalime, cetate sfântă, fiindcă de acum înainte nu vor mai veni în tine cei necircumciși și necurați.

² Scutură-te de praf; ridică-te și șezi jos, Ierusalime, dezleagă-te de legăturile gâtului tău, tu, cea captivă, fiică a Sionului.

³ Fiindcă astfel spune DOMNUL: V-ați vândut pentru nimic; și veți fi răscumpărați fără bani.

⁴ Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poporul meu a coborât înainte în Egipt pentru a locui temporar acolo; și asirianul l-a oprimat fără motiv.

⁵ De aceea acum, ce am eu *de făcut* aici, spune DOMNUL, când poporul meu este luat pentru nimic? Cei ce conduc peste ei îi fac să urle, spune DOMNUL; și numele meu este blasfemiât continuu în fiecare zi.

⁶ De aceea poporul meu va cunoaște numele meu, de aceea vor cunoaște în acea zi că eu sunt cel care vorbește, iată-mă.

⁷ Cât de frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care anunță pace; care aduce veștile bune ale *facerii* binelui, care rostește salvarea; care spune Sionului: Dumnezeuul tău domnește!

⁸ Paznicii tăi vor ridica vocea; cu vocea vor cânta împreună, fiindcă vor vedea ochi către ochi, când DOMNUL va aduce din nou Sionul.

⁹ Izbucniți de bucurie, cântați împreună, voi locuri risipite ale Ierusalimului, căci DOMNUL a mângâiat pe poporul său, a răscumpărat Ierusalimul.

¹⁰ DOMNUL și-a dezgolit brațul sfânt în ochii tuturor națiunilor; și toate marginile pământului vor vedea salvarea Dumnezeului nostru.

¹¹ Plecați, plecați, ieșiți de aici, nu atingeți nimic necurat; ieșiți de acolo; fiți curați, cei care purtați vasele DOMNULUI.

¹² Fiindcă nu veți ieși cu grabă, nici nu veți merge în zbor, căci DOMNUL va merge înaintea voastră; și Dumnezeuul lui Israel va fi ariergarda voastră.

¹³ Iată, servitorul meu se va purta cu chibzuință, va fi înălțat și preamărit și va fi foarte sus.

¹⁴ Cât de mulți au fost înmărmuriți de tine; atât de desfigurată i-a fost fața, mai mult decât a oricărui om, și înfățișarea lui mai mult decât a fiilor oamenilor;

¹⁵ Astfel el va stropi multe națiuni; înaintea lui împărații își vor închide gurile, fiindcă vor vedea ceea ce nu li s-a spus; și vor lua aminte la ceea ce nu au auzit.

53

¹ Cine a crezut vestea noastră și cui i s-a arătat brațul DOMNULUI?

² Fiindcă el va crește înaintea lui ca un lăstar și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat, nu va avea nici formă nici frumusețe; și când îl vom vedea, nu va avea frumusețe ca să îl dorim.

³ El este disprețuit și respins de oameni; un om al întristărilor și obișnuit cu mâhnirea, și ne-am ascuns de el cum ne-am ascunde fețele, a fost disprețuit și noi nu l-am prețuit.

⁴ Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre, totuși l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit.

⁵ Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedepsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați.

⁶ Noi toți ca oi am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; și DOMNUL a așezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor.

⁷ A fost oprimat și a fost chinuit, totuși nu și-a deschis gura, este adus ca un miel la măcel, ca o oaie mută înaintea tunzătorilor, astfel nu și-a deschis gura.

⁸ A fost luat de la închisoare și de la judecată, și cine va vesti generația lui? Fiindcă a fost stârpit din țara celor vii, pentru fărădelegea poporului meu a fost el lovit.

⁹ Și în moartea lui și-a rânduit mormântul cu cei stricați și cu cei bogați, pentru că nu făcuse nimic violent, nici nu era vreo înșelăciune în gura lui.

¹⁰ Totuși DOMNULUI i-a plăcut să îl zdrobească; l-a supus suferinței; când tu îi vei face sufletul o ofrandă pentru păcat, el va vedea sămânța lui, își va prelungi zilele și plăcerea DOMNULUI va prospera în mâna lui.

¹¹ Va vedea din rodul osteneții sufletului său și va fi satisfăcut, prin cunoașterea lui, servitorul meu cel drept va declara drepti pe cei mulți; și el va lua asupra lui nelegiuirile lor.

¹² De aceea îi voi da partea lui cu cei mari și va împărți prada cu cei puternici, pentru că și-a turnat sufletul până la moarte și a fost numărat cu călcătorii *de lege*; și a purtat păcatul multora și a mijlocit pentru călcătorii *de lege*.

54

¹ Cântă, steapo, tu care nu ai născut; izbucnește în cântare și strigă tare, tu care nu ai avut durerile nașterii, fiindcă mai mulți sunt copiii celei pustiite decât copiii celei măritate, spune DOMNUL.

² Lărgește locul cortului tău și să întindă ei perdelele locuințelor tale, nu cruța, lungeste-ți funiile și întărește-ți cuiele;

³ Fiindcă te vei întinde în dreapta și în stânga; și sămânța ta va moșteni neamurile și va face cetățile pustiite să fie locuite.

⁴ Nu te teme, căci nu vei fi rușinată, nici nu vei fi încurcată; fiindcă nu vei fi dată de rușine, pentru că vei uita rușinea tinereții tale și nu îți vei mai aminti ocara văduviei tale.

⁵ Fiindcă Făcătorul tău este soțul tău; DOMNUL oștirilor este numele său; și Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel; Dumnezeuul întregului pământ va fi el numit.

⁶ Căci DOMNUL te-a chemat ca pe o femeie părăsită și mâhnită în duh și o soție a tinereții, când ai fost refuzată, spune Dumnezeuul tău.

⁷ Pentru puțin timp te-am părăsit, dar cu îndurări mari te voi aduna.

⁸ Într-o fărâmă de furie mi-am ascuns fața de tine pentru o clipă, dar cu bunătate veșnică voi avea milă de tine, spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău.

⁹ Fiindcă aceasta este ca apele lui Noe pentru tine, căci așa cum am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece peste pământ, tot astfel am jurat că nu mă voi mai infuria pe tine, nici nu te voi mai muștra.

¹⁰ Căci munții se vor depărta și dealurile vor fi mutate, dar bunătatea mea nu se va depărta de tine, nici legământul păcii mele nu va fi mutat, spune DOMNUL, care are milă de tine.

¹¹ Tu, cea chinută, aruncată de furtună și nemângâiată, iată, voi pune pietrele tale cu frumoase culori și voi pune temeliiile tale cu safire.

¹² Și voi face ferestrele tale din agate și porțile tale din rubine și toate granițele tale din pietre plăcute.

¹³ Și toți copiii tăi vor fi discipoli ai DOMNULUI; și mare va fi pacea copiilor tăi.

¹⁴ În dreptate vei fi întemeiată; de oprinare vei fi departe, pentru că nu te vei teme; și de groază, fiindcă nu se va apropia de tine.

¹⁵ Iată, cu siguranță ei se vor aduna, dar aceasta nu va fi de la mine, oricine se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta.

¹⁶ Iată, eu l-am creat pe fierar care suflă cărbunii în foc și care aduce o unealtă pentru munca lui; și l-am creat pe risipitorul pentru a distruge.

¹⁷ Nicio armă formată împotriva ta nu va prospera; și fiecare limbă ce se va ridica împotriva ta în judecată o vei condamna. Aceasta este moștenirea servitorilor DOMNULUI și dreptatea lor este de la mine, spune DOMNUL.

55

¹ Voi, toți cei însetați, veniți la ape, și cel ce nu are bani, veniți, cumpărați și mâncați; da, veniți, cumpărați vin și lapte fără bani și fără preț.

² Pentru ce cheltuiți bani pentru ce nu este pâine? Și osteneala voastră pentru ceea ce nu satură? Dați-mi atent ascultare și mâncați ceea ce este bun și să se desfete sufletul vostru în grăsime.

³ Plecați-vă urechile și veniți la mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; iar eu voi face un legământ veșnic cu voi, conform îndurărilor sigure ale lui David.

⁴ Iată, l-am dat ca martor poporului, un conducător și comandant poporului.

⁵ Iată, vei chema o națiune pe care nu o cunoști, și națiuni care nu te-au cunoscut vor alerga la tine datorită DOMNULUI Dumnezeului tău și pentru Cel Sfânt al lui Israel, căci el te-a glorificat.

⁶ Căutați pe DOMNUL cât mai poate fi găsit, chemați-l cât mai este aproape;

⁷ Să își părăsească cel stricat calea și omul nedrept gândurile lui, și să se întoarcă la DOMNUL, iar el va avea milă de el; și la Dumnezeul nostru, căci el își înmulțește iertarea.

⁸ Fiindcă gândurile mele nu sunt gândurile tale, nici căile tale nu sunt căile mele, spune DOMNUL.

⁹ Căci așa cum cerurile sunt mai sus decât pământul, tot așa căile mele sunt mai înalte decât căile voastre și gândurile mele decât gândurile voastre.

¹⁰ Căci așa cum coboară ploaia și zăpada din cer și nu se întoarce acolo, ci udă pământul și îl face să încolțească și să înmugurească, pentru a da sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă,

¹¹ Tot așa va fi cuvântul meu care iese din gura mea, nu se va întoarce la mine gol, ci va împlini ceea ce îmi place și va prospera în lucrul la care l-am trimis.

¹² Fiindcă veți ieși cu bucurie și veți fi conduși cu pace, munții și dealurile vor izbucni înaintea voastră în cântare și toți copacii câmpului vor bate din palme.

¹³ În loc de spin va răsări bradul și în loc de mărăcine va răsări pomul de mirt și va fi DOMNULUI ca nume, ca un semn veșnic care nu va fi stârpit.

56

¹ Astfel spune DOMNUL: Păziți judecata și faceți dreptate, fiindcă salvarea mea este aproape să vină și dreptatea mea să fie revelată.

² Binecuvântat este omul care face aceasta și fiul omului care se ține de aceasta; care ține sabatul ca să nu îl spurce și își ține mâna de la a face vreun rău.

³ Nu lăsa pe fiul străinului, care s-a alăturat DOMNULUI, să vorbească, spunând: DOMNUL m-a separat în întregime de poporul lui; nici nu lăsa pe famen să spună: Iată, eu sunt un pom uscat.

⁴ Fiindcă astfel spune DOMNUL, famenilor ce țin sabatele mele și aleg lucrurile care îmi plac mie și apucă legământul meu;

⁵ Lor le voi da în casa mea și în înăuntrul zidurilor mele un loc și un nume mai bun decât al fiilor și al fiicelor, le voi da un nume veșnic, ce nu va fi stârpit.

⁶ De asemenea fiii străinului, care se alătură DOMNULUI, pentru a-l servi și pentru a iubi numele DOMNULUI, pentru a fi servitorii lui, oricine ține sabatul ca să nu îl spurce și apucă legământul meu;

⁷ Chiar pe ei îi voi aduce la muntele meu sfânt și îi voi bucura în casa mea de rugăciune, ofrandele lor arse și sacrificiile lor vor fi primite pe altarul meu; căci casa mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele.

⁸ Domnul DUMNEZEU care adună pe proscrisii lui Israel spune: Voi aduna încă și pe alții la el, pe lângă cei adunați la el.

⁹ Voi, toate fiarele câmpului, veniți să mâncați, da, voi, toate fiarele din pădure.

¹⁰ Paznicii lui sunt orbi, sunt toți neștiutori, ei sunt toți câini muți, nu pot lătra, dormind, stând întinși, iubind să dormiteze.

¹¹ Da, sunt câini lacomi care nu pot avea niciodată destul și sunt păstori care nu pot înțelege, toți privesc la propria cale, fiecare la câștigul său, din partea sa.

¹² Veniți, spun ei, voi aduce vin și ne vom umple cu băutură tare; și mâine va fi ca astăzi și mult mai abundent.

57

¹ Cel drept pierde și nimeni nu pune aceasta la inimă, și oameni miloși sunt luați, fără ca nimeni să ia aminte că cel drept este luat de la răul ce vine.

² El va intra în pace, ei se vor odihni în paturile lor, fiecare umblând în integritatea lui.

³ Dar apropiați-vă aici, voi, fii ai vrăjitoarei, sămânță a adulterului și a curvei.

⁴ De cine vă bateți voi joc? Împotriva cui lărgiți gura și scoateți limba? Nu sunteți copii ai fărădelegii, o sămânță a falsității,

⁵ Aprinzându-vă cu idoli sub fiecare pom verde, ucigând copiii în văile de sub coastele stâncilor?

⁶ Printre pietrele netede ale pâ râului este partea ta; ele, ele sunt sorțul tău, lor le-ai turnat un dar de băutură, ai adus un dar de mâncare. Să primesc eu mângâiere în acestea?

⁷ Pe un munte îngâmfat și înalt ți-ai așezat patul, chiar până acolo ai mers să aduci sacrificiu.

⁸ De asemenea în spatele ușilor și al stâlpilor ți-ai așezat amintirea, căci te-ai descoperit altuia și nu mie și te-ai urcat, ți-ai lărgit patul și ți-ai făcut un legământ cu ei; ai iubit patul lor unde l-ai văzut.

⁹ Și ai mers la împărat cu untdelemn și ai înmulțit miresmele tale și ai trimis mesagerii tăi departe și te-ai înjosit chiar până la iad.

¹⁰ Ai obosit de măreția căilor tale; totuși nu ai spus: Nu este speranță; ai găsit viața mâinii tale; de aceea nu te-ai mâhnit.

¹¹ Și de cine te-ai temut sau înfricat, că ai mințit și nu ți-ai amintit de mine, nici nu ai pus aceasta la inimă? Nu am tăcut încă din vechime, iar tu nu te-ai temut de mine?

¹² Voi vesti dreptatea ta și faptele tale, deoarece nu îți vor folosi.

¹³ Când strigi, să te elibereze mulțimile tale; dar vântul le va duce pe toate; zădărnicia le va lua, dar cel ce își pune încrederea în mine va stăpâni pământul și va moșteni muntele meu sfânt;

¹⁴ Și va spune: Înălțați, înălțați, pregătiți calea, îndepărtați piatra de poticnire din calea poporului meu.

¹⁵ Fiindcă astfel spune Cel înalt și preainalt care locuiește în eternitate, al cărui nume este Sfânt: Eu locuiesc în locul înalt și sfânt cu cel care de asemenea este al unui duh căit și umil, pentru a înviora duhul celui umil și pentru a înviora inima celor căiți.

¹⁶ Căci nu mă voi certa pentru totdeauna, nici nu voi fi totdeauna furios, fiindcă duhul ar lipsi dinaintea mea și sufletele pe care le-am făcut.

¹⁷ Pentru nelegiuirea lăcomiei lui m-am înfuriat și l-am lovit, m-am ascuns și m-am înfuriat, iar el a continuat cu perversitate pe calea inimii lui.

¹⁸ Am văzut căile lui și îl voi vindeca, de asemenea îl voi conduce și îi voi restaura mângâieri, lui și jeligitorilor lui.

¹⁹ Eu creez rodul buzelor. Pace, pace celui ce este departe și celui ce este aproape, spune DOMNUL; și îl voi vindeca.

²⁰ Dar cei stricați sunt ca marea tulburată, când nu se poate odihni, ale cărei ape aruncă noroi și pământ.

²¹ Nu este pace, spune Dumnezeuul meu, celui stricat.

58

¹ Strigă tare, nu cruța, ridică-ți vocea ca o trâmbiță și arată poporului meu fărădelegea lor și casei lui Iacob păcatele lor.

² Totuși ei mă caută zilnic și se desfată să cunoască ale mele căi, ca o națiune care a făcut dreptate și nu a părăsit rânduiala Dumnezeului lor, ei cer de la mine rânduilele dreptății; se desfată în a se apropia de Dumnezeu.

³ Pentru ce am postit, spun ei, și tu nu vezi? Pentru ce ne-am chinuit sufletul, și tu nu iei la cunoștință? Iată, în ziua postului vostru voi găsiți plăcere și stoarceți de *la servitorii voștri* toate muncile datorate.

⁴ Iată, postiiți pentru ceartă și polemică și pentru a lovi cu pumnul stricăciunii, nu postiiți ca astăzi pentru a vă face vocea auzită în înalt.

⁵ Este acesta postul pe care eu l-am ales? O zi pentru om *ca să își chinuiască sufletul*? Este pentru a-și pleca al său cap ca o trestie și a-și întinde pânză de sac și cenușă sub el? Vei numi aceasta un post și o zi bine primită pentru DOMNUL?

⁶ Nu este acesta postul pe care l-am ales eu? A dezlega legăturile stricăciunii, a desface sarcinile grele și a lăsa pe oprimați să meargă liberi și să frângeți fiecare jug?

⁷ Nu este a împărți pâinea ta celui flămând și să aduci la casa ta pe săracii care sunt lepădați? Când vezi pe cel gol, să îl acoperi; și să nu te ascunzi de propria ta carne?

⁸ Atunci lumina ta va izbucni ca dimineața și sănătatea ta va crește repede și dreptatea ta va merge înaintea ta; gloria DOMNULUI va fi ariergarda ta.

⁹ Atunci vei chema și DOMNUL va răspunde; vei striga, iar el va spune: Sunt aici. Dacă iei din mijlocul tău jugul, arătarea cu degetul și vorbirea zadarnică,

¹⁰ Și dacă îți întinzi sufletul spre cel flămând și sature sufletul chinuit, atunci lumina ta se va ridica în întuneric și întunecimea ta va fi ca amiaza;

¹¹ Și DOMNUL te va călăuzi continuu și va sătura sufletul tău chiar în secetă și va îngrașa oasele tale; și vei fi ca o grădină udată și ca un izvor de apă, ale cărui ape nu lipsesc.

¹² Și cei care vor ieși din tine vor reconstrui locurile vechi, risipite, vei ridica temeliiile multor generații; și vei fi numit: Reparatorul spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit.

13 Dacă îți întorci piciorul de la sabbat, de la a-ți face plăcerea în ziua mea sfântă, și vei chema sabbatul o desfătare, sabbatul sfânt al DOMNULUI, demn de cinste, și îl vei cinsti, nefăcând propriile tale căi, nici găsind propria plăcere, nici vorbind propriile tale cuvinte,

14 Atunci te vei desfăta în DOMNUL; și te voi face să călărești peste locurile înalte ale pământului și te voi hrăni cu moștenirea tatălui tău, Iacob, căci gura DOMNULUI a vorbit aceasta.

59

1 Iată, mâna DOMNULUI nu s-a scurtat, încât să nu poată salva, nici urechea lui nu s-a îngreunat, încât să nu poată auzi;

2 Ci nelegiurile voastre au făcut o despărțire între voi și Dumnezeu vostru și păcatele voastre au ascuns fața lui de voi, ca să nu asculte.

3 Fiindcă mâinile vă sunt întinate cu sânge și degetele voastre cu nelegiuire; buzele voastre au vorbit minciuni, limba voastră a bolborosit perversitate.

4 Nimeni nu strigă după dreptate, nimeni nu pledează pentru adevăr, ei se încred în deșertăciune și vorbesc minciuni; concep ticăloșie și nasc nelegiuire.

5 Clocesc ouă de năpărcă și țes pânză de păianjen, cel ce mănâncă ouăle lor moare și dacă se strivește unul, iese o viperă.

6 Pânzele lor nu vor deveni veșminte, nici nu se vor acoperi cu faptele lor, faptele lor sunt fapte ale nelegiurii și actul de violență este în mâinile lor.

7 Picioarele lor aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge nevinovat, gândurile lor sunt gânduri ale nelegiurii; risipire și nimicire sunt pe cărările lor.

8 Calea păcii ei nu o cunosc; și nu este judecată în umbletele lor, și-au făcut cărări strămbe, oricine umblă în ele nu va cunoaște pace.

9 De aceea judecata este departe de noi, și dreptatea nu ne ajunge, așteptăm lumină, dar iată, întuneric; strălucire, dar umblăm în întunecime.

10 Bâjbâim căutând zidul ca orbii și bâjbâim ca și cum nu am avea ochi, ne poticnim la amiază ca noaptea; suntem în locuri pustiite ca morți.

11 Răcnim toți ca urșii și jelim mult ca porumbeii, căutăm judecata, dar nu este niciuna; salvarea, dar este departe de noi.

12 Fiindcă fărădelegile noastre s-au înmulțit înaintea ta și păcatele noastre mărturisesc împotriva noastră, căci fărădelegile noastre sunt cu noi; și cât despre nelegiurile noastre, le cunoaștem;

13 Făcând fărădelege și mințind împotriva DOMNULUI și îndepărtându-ne de Dumnezeu nostru, vorbind asuprire și răzvrătire, concepând și rostind din inimă cuvintele minciunii.

14 Și judecata s-a întors înapoi și dreptatea stă departe, căci adevărul a căzut în stradă și echitatea nu poate intra.

15 Da, adevărul lipsește; și cel ce se depărtează de rău se face pe sine o pradă, și DOMNUL a văzut aceasta și nu i-a plăcut că nu este judecată.

16 Și a văzut că nu este om și s-a minunat că nu este mijlocitor, de aceea brațul său i-a adus salvare; și dreptatea lui, ea l-a sprijinit.

17 Căci a îmbrăcat dreptatea ca pe un pieptar și și-a pus pe cap un coif al salvării; și a îmbrăcat veșmintele răzbunării ca îmbrăcăminte și a fost acoperit cu zel precum cu o mantie.

18 Conform faptelor lor, astfel va răsplăti el, furie potrivnicilor săi, recompensă dușmanilor săi; insulelor le va răsplăti fapta lor.

¹⁹ Astfel cei de la apus se vor teme de numele DOMNULUI, și de gloria lui cei de la răsăritul soarelui. Când dușmanul va intra ca un potop, Duhul DOMNULUI va ridica un steag împotriva lui.

²⁰ Și Răscumpărătorul va veni în Sion și la cei din Iacob care se vor întoarce de la fărădelege, spune DOMNUL.

²¹ Cât despre mine, acesta este legământul meu cu ei, spune DOMNUL: Duhul meu care este peste tine și cuvintele mele pe care le-am pus în gura ta, nu se vor depărta de gura ta, nici din gura seminței tale, nici din gura seminței seminței tale, spune DOMNUL, de acum și pentru totdeauna.

60

¹ Ridică-te, strălucește, căci lumina ta a venit și gloria DOMNULUI a răsărit peste tine.

² Căci, iată, întunericul va acoperi pământul și întunericul gros poporul; dar DOMNUL va răsări peste tine și gloria lui va fi văzută peste tine.

³ Și neamurile vor veni la lumina ta și împărații la strălucirea răsăritului tău.

⁴ Ridică-ți ochii de jur împrejur și privește, toți se adună împreună, ei vin la tine, fiii tăi vor veni de departe și fetele tale vor fi îngrijite lângă tine.

⁵ Atunci vei vedea și vei curge de bucurie și inima ta se va teme și se va lărgi; deoarece plinătatea mării se va întoarce spre tine, forțele neamurilor vor veni la tine.

⁶ Mulțimea cămilor te va acoperi, dromaderii din Madian și Efa; toți cei din Seba vor veni, vor aduce aur și tămâie; și vor vesti laudele DOMNULUI.

⁷ Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine, berbecii Nebaiotului îți vor servi, se vor urca pe altarul meu și vor fi bine primiți, iar casa gloriei mele eu o voi glorifica.

⁸ Cine sunt aceștia care zboară ca un nor și ca porumbeii la porumbarele lor?

⁹ Da, insulele mă vor aștepta și mai întâi vor fi corăbiile din Tarsis, pentru a aduce pe fiii tăi de departe, argintul și aurul lor cu ei, pentru numele DOMNULUI Dumnezeuul tău și al Celui Sfânt al lui Israel, deoarece el te-a glorificat.

¹⁰ Și fiii străinilor vor construi zidurile tale și împărații lor îți vor servi, căci în furia mea te-am lovit, dar în bunăvoința mea am avut milă de tine.

¹¹ De aceea porțile tale vor fi deschise totdeauna; nu vor fi închise nici ziua, nici noaptea; ca să se aducă la tine târiile neamurilor și să fie aduși împărații lor.

¹² Fiindcă națiunea și împărăția care nu îți va servi, va pieri; da, acele națiuni vor fi în întregime risipite.

¹³ Gloria Libanului va veni la tine, bradul, pinul și merișorul împreună, pentru a înfrumuseța locul sanctuarului meu; și voi face glorios locul picioarelor mele.

¹⁴ De asemenea fiii celor care te-au chinuit vor veni, plecându-se înaintea ta; și toți cei ce te-au disprețuit se vor prosterna la tălpile picioarelor tale; și te vor numi: Cetatea DOMNULUI, Sionul Celui Sfânt al lui Israel.

¹⁵ Deși ai fost părăsită și urâtă, astfel încât nimeni nu a trecut prin tine, te voi face o maiestate eternă, o bucurie a multor generații.

¹⁶ De asemenea vei suga laptele neamurilor și vei suga sânul împăraților și vei cunoaște că eu, DOMNUL, sunt salvatorul tău și Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

17 Pentru aramă eu voi aduce aur, și pentru aur voi aduce argint, și pentru lemn, aramă, și pentru pietre, fier; de asemenea voi face pe ofițerii tăi pace și pe colectorii de taxe, dreptate.

18 Violență nu va mai fi auzită în țara ta, nici risipire nici distrugere între granițele tale; dar tu vei numi zidurile tale Salvare, și porțile tale Laudă.

19 Soarele nu îți va mai da lumina ziua, nici luna nu îți va da lumina prin strălucire, ci DOMNUL îți va fi o lumină veșnică, și Dumnezeuul tău, gloria ta.

20 Soarele tău nu va mai apune; nici luna ta nu se va retrace, fiindcă DOMNUL va fi a ta veșnică lumină și zilele jelirii tale se vor sfârși.

21 Poporul tău de asemenea, ei toți vor fi drepecți, vor moșteni țara pentru totdeauna, lăstarul sădirii mele, lucrarea mâinilor mele, ca eu să fiu glorificat.

22 Puținul va deveni o mie și unul tânăr o națiune tare; eu, DOMNUL, voi grăbi aceasta la timpul ei.

61

1 Duhul Domnului DUMNEZEU este peste mine, deoarece DOMNUL m-a uns să predic vești bune celor blânzi; el m-a trimis să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate captivilor și deschiderea închisorii celor ce sunt legați.

2 Să vestesc anul de îndurare al DOMNULUI și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei care jelesc.

3 Să rânduiesc celor ce jelesc în Sion, să le dau frumusețe în locul cenușii, untdelemnul bucuriei în locul jelirii, îmbrăcămintea de laudă în locul duhului de apăsare; să fie numiți pomi ai dreptății, sadul DOMNULUI, ca el să fie glorificat.

4 Iar ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica din nou pustiirile de altădată și vor repara cetățile risipite, pustiirile multor generații.

5 Și străini vor sta și vor paște turmele tale și fiii celor străini vor fi plugarii voștri și vierii voștri.

6 Dar voi veți fi numiți Preoți ai DOMNULUI, oamenii vă vor numi Servitori ai Dumnezeului nostru, veți mânca bogățiile neamurilor și în gloria lor vă veți făli.

7 În locul rușinii voastre veți primi dublu; și în locul ocării se vor bucura în partea lor, de aceea în țara lor ei vor stăpâni o parte dublă, bucurie veșnică vor avea.

8 Fiindcă eu, DOMNUL, iubesc judecata, urăsc jaful pentru ofranda arsă; și voi conduce lucrarea lor în adevăr și voi face un legământ veșnic cu ei.

9 Și sămânța lor va fi cunoscută printre neamuri și urmașii lor printre popoare, toți cei ce îi văd îi vor recunoaște, că ei sunt sămânța pe care DOMNUL a binecuvântat-o.

10 Mă voi bucura mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu; căci m-a îmbrăcat cu veșmintele salvării, m-a acoperit cu roba dreptății, ca un mire ce se împodobeste cu ornamente și ca o mireasă ce se înfrumusețează cu bijuterii.

11 Căci precum pământul aduce mugurul său și precum grădina face lucrurile ce sunt semănate în ea să răsară, astfel Domnul DUMNEZEU va face dreptatea și lauda să răsară înaintea tuturor națiunilor.

62

¹ De dragul Sionului nu voi tăcea și de dragul Ierusalimului nu mă voi odihni, până când dreptatea acestuia va ieși ca strălucirea și salvarea acestuia ca o lampă ce arde.

² Și neamurile vor vedea dreptatea ta și toți împărații, gloria ta, și vei fi numită cu un nume nou, pe care gura DOMNULUI îl va rosti.

³ De asemenea vei fi o coroană de glorie în mâna DOMNULUI și o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău.

⁴ Nu vei mai fi numită Părăsită; nici țara ta nu va mai fi numită Pustiită, ci vei fi numită Heftiba, și țara ta Beula; fiindcă DOMNUL se desfată în tine și țara ta va fi căsătorită.

⁵ Căci precum un tânăr se căsătorește cu o fecioară, tot astfel fiii tăi se vor căsători cu tine, și precum mirele se bucură de mireasă, tot astfel Dumnezeul tău se va bucura de tine.

⁶ Am așezat paznici pe zidurile tale, Ierusalime, care niciodată nu vor tăcea nici zi nici noapte, voi, care amintiți despre DOMNUL, nu păstrați tăcere,

⁷ Și nu îi dați odihnă, până când va întemeia Ierusalimul și îl va face de laudă pe pământ.

⁸ DOMNUL a jurat pe dreapta sa și pe brațul tăriei lui: Negreșit, nu îți voi mai da grânele să fie mâncare pentru dușmanii tăi; și fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care ai ostenit,

⁹ Ci cei care l-au adunat îl vor mânca și vor lăuda pe DOMNUL; și cei ce l-au strâns îl vor bea în curțile sfințeniei mele.

¹⁰ Treceți, treceți pe porți; pregătiți calea poporului; înălțați, înălțați drumul mare; scoateți pietrele; ridicați un steag pentru popor.

¹¹ Iată, DOMNUL a vestit până la marginea lumii: Spuneți fiicei Sionului: Iată, salvarea ta vine; iată, răsplata lui este cu el și lucrarea lui înaintea lui.

¹² Iar ei îi vor numi: Poporul sfânt, Răscumpărații DOMNULUI, și tu te vei numi: Căutată, O cetate nepărăsită.

63

¹ Cine este acesta care vine din Edom, cu veșminte vopsite din Boțra? Acesta care este glorios în haina lui, călătorind în măreția tăriei lui? Eu cel ce vorbesc în dreptate, puternic pentru a salva.

² Pentru ce îți este haina roșie și veșmintele tale ca cel ce calcă în teasc?

³ Am călcat singur în teasc; și din popor nu a fost nimeni cu mine, căci îi voi călca în mânia mea și îi voi călca în picioare în furia mea; și sângele lor va fi stropit pe veșmintele mele și îmi voi întina toate hainele.

⁴ Fiindcă ziua răzbunării este în inima mea și anul răscumpăraților mei este aproape.

⁵ Și am privit și nu a fost nimeni să ajute; și m-am minunat că nu a fost nimeni să susțină, de aceea brațul meu mi-a adus salvare; și furia mea, ea m-a susținut.

⁶ Și voi călca poporul în mânia mea și îi voi îmbăta în furia mea și voi doborî țaria lor la pământ.

⁷ Voi aminti despre bunătatea iubitoare a DOMNULUI și laudele DOMNULUI, conform cu tot ce a așezat DOMNUL peste noi și marea bunătate către casa lui Israel, pe care el a așezat-o asupra lor conform îndurărilor lui și conform mulțimii bunătăților lui iubitoare.

⁸ Fiindcă el a spus: Cu siguranță ei sunt poporul meu, copiii ce nu vor minți, astfel el a fost Salvatorul lor.

⁹ În toată nenorocirea lor el a fost nenorocit și îngerul dinaintea feței lui i-a salvat, în dragostea lui și în mila lui i-a răscumpărat; și i-a dus și i-a purtat în toate zilele din vechime.

¹⁰ Dar ei s-au răzvrătit și au chinuit Duhul său sfânt, de aceea s-a întors pentru a fi dușmanul lor și a luptat împotriva lor.

¹¹ Atunci și-a amintit zilele din vechime, de Moise și poporul său, spunând: Unde este cel care i-a adus din mare cu păstorul turmei lui? Unde este cel care a pus Duhul său sfânt în el?

¹² Care i-a condus prin dreapta lui Moise cu brațul său glorios, despărțind apa înaintea lor, pentru a-și face un nume veșnic?

¹³ Care i-a condus prin adânc, ca pe un cal în pustiu, ca ei să nu se poticnească?

¹⁴ Ca o fiară ce coboară în vale, Duhul DOMNULUI l-a făcut să se odihnească, astfel ai condus pe poporul tău, pentru a-ți face un nume glorios.

¹⁵ Uită-te în jos din cer și privește din locuința sfințeniei tale și a gloriei tale, unde este zelul și tăria ta, fiorul adâncurilor și a îndurărilor tale către mine? Sunt ele împiedicate?

¹⁶ Fără îndoială tu ești tatăl nostru, deși dacă Avraam nu știe despre noi și Israel nu ne recunoaște, tu, DOAMNE, ești tatăl nostru, răscumpărătorul nostru; numele tău este din veșnicie.

¹⁷ DOAMNE, de ce ne-ai făcut să rătăcim de la căile tale și ne-ai împietrit inima de la frica de tine? Întoarce, de dragul servitorului tău, triburile moștenirii tale.

¹⁸ Poporul sfințeniei tale l-a stăpânit doar puțin timp, potrivnicii noștri au călcat sanctuarul tău.

¹⁹ Noi suntem ai tăi, niciodată nu ai condus peste ei; nu s-au numit după numele tău.

64

¹ Ah, de ai voi să rupi cerurile, de ai voi să cobori, ca munții să curgă înaintea feței tale.

² Ca atunci când focul ce topește arde, focul face apele să fiarbă, pentru a face numele tău cunoscut potrivnicilor tăi, ca națiunile să tremure înaintea feței tale!

³ Când ai făcut lucruri înfricoșătoare pe care nu le-am căutat, ai coborât, munții au curs înaintea feței tale.

⁴ Căci de la începutul lumii oamenii nu au auzit, nici nu au dat ascultare, nici ochiul nu a văzut, Dumnezeule, în afară de tine, ce a pregătit pentru cel ce îl așteaptă.

⁵ Tu întâmpini pe cel ce se bucură și lucrează dreptate, pe cei ce își amintesc de tine în cărările tale; iată, ești furios; căci am păcătuit; *dar* în ele este stăruință și noi vom fi salvați.

⁶ Dar noi suntem toți ca un lucru necurat și toate faptele noastre drepte sunt precum zdrențe murdare; și toți ne ofilim ca o frunză; și nelegiuirile noastre, ca vântul, ne-au dus.

⁷ Și nu este nimeni care să cheme numele tău, care să se trezească pentru a te apuca, fiindcă ți-ai ascuns fața de noi și ne-ai mistuit, din cauza nelegiuirilor noastre.

⁸ Dar acum, DOAMNE, tu ești tatăl nostru; noi suntem lutul, iar tu olarul nostru; și noi toți suntem lucrarea mâinii tale.

⁹ Nu te înfuria peste măsură, DOAMNE, nici nu îți aminti nelegiuirea pentru totdeauna, iată, privește, te implorăm, noi suntem toți poporul tău.

¹⁰ Cetățile tale sfinte sunt un pustiu, Sionul este un pustiu, Ierusalimul o pustiire.

¹¹ Casa noastră sfântă și minunată, unde părinții noștri te-au lăudat, este arsă cu foc, și toate lucrurile noastre sunt risipite.

¹² Te vei opri de la aceste lucruri, DOAMNE? Vei tăcea și ne vei nenoroci peste măsură?

65

¹ Sunt căutat de cei ce nu au întrebat de mine; am fost găsit de cei ce nu mă căutau; am spus: Iată-mă, iată-mă, unei națiuni care nu a fost chemată după numele meu.

² Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă într-o cale care nu era bună, după propriile lor gânduri;

³ Un popor ce mă provoacă la mânie continuu chiar în fața mea; care sacrifică în grădini și arde tămâie pe altare de cărămidă;

⁴ Care rămâne printre morminte și găzduiește în cavouri, mâncând carne de porc și zeamă de urâciuni este în vasele lor;

⁵ Ei, care spun: Stai singur, nu te apropia de mine, căci sunt mai sfânt decât tine. Aceștia sunt un fum în nările mele, un foc ce arde toată ziua.

⁶ Iată, este scris înaintea mea, nu voi păstra tăcere, ci voi răsplăti, voi răsplăti în sânul lor,

⁷ Nelegiuirile voastre și nelegiuirile tuturor părinților voștri, spune DOMNUL, care au ars tămâie pe munți și m-au blasfemiât pe dealuri, de aceea le voi măsura în sân lucrarea lor din trecut.

⁸ Astfel spune DOMNUL: Precum vinul nou se găsește în ciorchine, precum unul spune: Nu îl nimici; căci o binecuvântare este în el; tot astfel voi face de dragul servitorilor mei, ca să nu îi nimicesc pe toți.

⁹ Și voi scoate o sămânță din Iacob și din Iuda un moștenitor al munților mei, și aleșii mei vor moșteni aceasta și servitorii mei vor locui acolo.

¹⁰ Și Saronul va fi un staul pentru turme și valea lui Acor un loc pentru vite să se întindă, pentru poporul ce m-a căutat.

¹¹ Dar voi sunteți cei care părăsesc pe DOMNUL, care uită muntele meu sfânt, care pregătesc o masă pentru ceata aceea și care turnați darul de băutură celui număr.

¹² De aceea vă voi număra pentru sabie și vă veți apleca cu toții la măcel, deoarece când am chemat, nu ați răspuns; când am vorbit, nu ați auzit; ci ați făcut rău în ochii mei și ați ales aceea în care nu m-am desfătat.

¹³ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, servitorii mei vor mânca, dar voi veți flămânzi; iată, servitorii mei vor bea, dar voi veți înseta; iată, servitorii mei se vor bucura, dar voi vă veți rușina;

¹⁴ Iată, servitorii mei vor cânta de bucuria inimii, dar voi veți plânge de tristețea inimii și veți urla de chinuirea duhului.

¹⁵ Și veți lăsa numele vostru ca un blestem aleșilor mei, fiindcă Domnul DUMNEZEU te va ucide și va da servitorilor săi alt nume,

¹⁶ Așa că cel ce se binecuvântează pe pământ se va binecuvânta în Dumnezeu adevărului; și cel ce jură pe pământ va jura pe Dumnezeu adevărului;

deoarece tulburările trecute sunt uitate și pentru că ei sunt ascunși de la ochii mei.

¹⁷ Căci, iată, eu fac noi ceruri și un nou pământ, și cele dinainte nu vor mai fi amintite, nici nu vor mai veni în minte.

¹⁸ Dar veseliți-vă și bucurați-vă pentru totdeauna în ceea ce fac; căci, iată, fac Ierusalimul o bucurie și poporul ei, o veselie.

¹⁹ Și mă voi bucura în *cetatea* Ierusalimului și mă voi veseli în poporul meu, și vocea plângerii nu va mai fi auzită în ea, nici vocea plânsului.

²⁰ Nu va mai fi acolo un prunc cu zile puține, nici bătrân care să nu își îplinească zilele, căci cine va muri în vârstă de o sută de ani va fi copil; dar păcătosul, în vârstă de o sută de ani, va fi blestemat.

²¹ Iar ei vor construi case și le vor locui; și vor sădi vii și vor mânca rodul lor.

²² Nu vor construi și un altul să locuiască; nu vor sădi și un altul să mănânce, căci precum zilele unui arbore sunt zilele poporului meu și aleșii mei se vor bucura mult de lucrarea mâinilor lor.

²³ Nu vor osteni în zadar, nici nu vor naște pentru necaz; fiindcă sunt sămânța binecuvântaților DOMNULUI și urmașii lor cu ei.

²⁴ Și se va întâmpla, că înainte ca ei să cheme, eu voi răspunde; și în timp ce ei încă vorbesc, eu voi auzi.

²⁵ Lupul și mielul vor paște împreună și leul va mânca paie ca boul, și țărână va fi mâncarea șarpelui. Nu vor face rău nici nu vor nimici în tot muntele meu sfânt, spune DOMNUL.

66

¹ Astfel spune DOMNUL: Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul picioarelor mele, unde este casa pe care voi mi-o construiți? Și unde este locul odihnei mele?

² Căci toate acele lucruri mâna mea le-a făcut și toate acele lucruri au fost, spune DOMNUL, dar la acest om mă voi uita, chiar la cel care este sărac și cu un duh căit și tremură la cuvântul meu.

³ Cel care ucide un bou este precum ar ucide un om; cel ce sacrifică un miel, precum ar reteza gâtul unui câine; cel ce aduce un dar, precum ar fi adus sânge de porc; cel ce arde tămâie, precum ar fi binecuvântat un idol. Da, ei și-au ales propriile căi și sufletul li se desfată în urâciunile lor.

⁴ De asemenea voi alege amăgirile lor și voi aduce temerile lor peste ei; deoarece când am chemat, nimeni nu a răspuns; când am vorbit, nu au auzit, ci au făcut rău înaintea ochilor mei și au ales aceea în care nu mă desfăt.

⁵ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi ce tremurați la cuvântul său: Frații voștri care v-au urât, care vă leapadă de dragul numelui meu, au spus: Să fie DOMNUL glorificat și el se va arăta spre bucuria voastră; dar ei vor fi rușinați.

⁶ O voce a zgomotului din cetate, o voce din templu, o voce a DOMNULUI ce întoarce răsplată dușmanilor lui.

⁷ Înainte ca ea să aibă durerile nașterii, a născut; înainte să fi venit durerea ei, a dat naștere unui copil de parte bărbătească.

⁸ Cine a auzit un astfel de lucru? Cine a văzut astfel de lucruri? Va fi făcut pământul să nască totul într-o singură zi? Sau o națiune va fi născută deodată? Căci imediat ce Sionul a avut durerile nașterii, și-a născut copiii.

⁹ Voi aduce la momentul nașterii și nu voi face să nască? spune DOMNUL; voi face să nască și apoi să închid pântecul? spune Dumnezeuul tău.

¹⁰ Bucurați-vă cu cetatea Ierusalimului și veseliți-vă cu ea, toți cei ce o iubiți, bucurați-vă cu bucurie împreună cu ea, toți cei care jeliți pentru ea,

¹¹ Ca să sugeți și să fiți săturați cu sânii mângâierilor ei; ca să mulgeți și să fiți desfătați cu plinătatea gloriei sale.

¹² Fiindcă astfel spune DOMNUL: Iată, voi întinde pace spre ea ca un râu și gloria neamurilor ca un pârâu revărsat, atunci veți suga, veți fi purtați pe brațele ei și dezmiertați pe genunchii ei.

¹³ Ca pe unul pe care mama lui îl mângâie, la fel vă voi mângâia și eu; și veți fi mângâiați în Ierusalim.

¹⁴ Și când vedeți aceasta, inima voastră se va bucura și oasele voastre vor înflori ca iarba, și mâna DOMNULUI va fi cunoscută de toți servitorii lui și indignarea lui de toți dușmanii săi.

¹⁵ Căci, iată, DOMNUL va veni cu foc și cu carele lui ca un vârtej de vânt, să întoarcă mânia lui cu furie și muștrarea lui cu flăcări de foc.

¹⁶ Fiindcă DOMNUL se va judeca, prin foc și prin sabia lui, cu orice făptură; și cei uciși de DOMNUL vor fi mulți.

¹⁷ Cei ce se sfințesc și se purifică în grădinile din spatele unui copac *care este în mijloc*, mâncând carne de porc și urâciunea și șoarecele, vor fi mistuiți împreună, spune DOMNUL.

¹⁸ Căci eu cunosc faptele și gândurile lor, se va întâmpla, că voi aduna toate națiunile și limbile; iar ele vor veni și vor vedea gloria mea.

¹⁹ Și voi pune un semn printre ei și voi trimite pe cei ce scapă de ei, la toate națiunile, la Tarsis, Pul și Lud, pe cei ce încordează arcul, la Tubal și Iavan, la insulele de departe, care nu au auzit de faima mea, nici nu au văzut gloria mea; și vor vesti gloria mea printre neamuri.

²⁰ Iar ei vor aduce pe toți frații voștri ca ofrandă DOMNULUI din toate națiunile pe cai și în care și pe târgi și pe catâri și pe animale iuți, la muntele meu sfânt Ierusalim, spune DOMNUL, precum copiii lui Israel aduc o ofrandă într-un vas curat în casa DOMNULUI.

²¹ Și de asemenea voi lua dintre ei ca preoți și ca leviți, spune DOMNUL.

²² Căci precum cerurile noi și pământul nou, pe care le voi face, vor rămâne înaintea mea, spune DOMNUL, tot astfel sămânța și numele vostru vor rămâne.

²³ Și se va întâmpla, că de la o lună nouă la alta și de la un sabbat la altul, toată făptura va veni să se închine înaintea mea, spune DOMNUL.

²⁴ Și vor ieși și vor privi peste trupurile moarte ale oamenilor care au încălcat *legea* împotriva mea, căci viermele lor nu va muri, nici focul lor nu se va stinge; și vor fi de dispreț pentru toată făptura.

Ieremia

¹ Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoții care erau în Anatot în țara lui Benjamin;

² Către care cuvântul DOMNULUI a venit în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui.

³ S-a întâmplat de asemenea în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la ducerea Ierusalimului în captivitate în luna a cincea.

⁴ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁵ Înainte de a te forma în pântece te-am cunoscut; și înainte să fi ieșit tu din pântece te-am sfințit și te-am rânduit profet către națiuni.

⁶ Atunci am spus eu: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, eu nu pot vorbi, pentru că sunt copil.

⁷ Dar DOMNUL mi-a spus: Nu spune: Sunt copil, pentru că vei merge la toți aceia la care te voi trimite și vei vorbi orice îți voi porunci.

⁸ Nu te teme de fețele lor, pentru că eu sunt cu tine pentru a te elibera, spune DOMNUL.

⁹ Atunci DOMNUL și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am pus cuvintele mele în gura ta.

¹⁰ Vezi, în această zi te-am pus peste națiuni și peste împărății, pentru a dezdădăcina și a dărâma și a distruge și a surpa, pentru a zidi și pentru a sădi.

¹¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: Ieremia, ce vezi? Iar eu am spus: Văd un toiag de migdal.

¹² Atunci DOMNUL mi-a spus: Ai văzut bine, pentru că voi grăbi cuvântul meu pentru a-l împlini.

¹³ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând: Ce vezi? Iar eu am spus: Văd un cazan fierbând; și fața lui este spre nord.

¹⁴ Atunci DOMNUL mi-a spus: Din nord va izbucni un rău peste toți locuitorii țării.

¹⁵ Pentru că, iată, voi chema toate familiile împărățiilor nordului, spune DOMNUL; și vor veni și fiecare își va așeza tronul său la intrarea porților Ierusalimului și împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur, și împotriva tuturor cetăților lui Iuda.

¹⁶ Și voi rosti judecățile mele împotriva lor referitor la toată răutatea lor, ei care m-au părăsit și au ars tămâie altor dumnezei și s-au închinat înaintea lucrărilor mâinilor lor.

¹⁷ Tu, de aceea, încinge-ți coapsele și ridică-te și vorbește-le tot ce îți poruncesc; nu te descuraja din cauza fețelor lor, ca nu cumva să te cobor înaintea lor.

¹⁸ Fiindcă, iată, te-am făcut în această zi o cetate apărută și un stâlp de fier și ziduri de aramă împotriva întregii țări, împotriva împărățiilor lui Iuda, împotriva prinților lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.

¹⁹ Și vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te elibera.

2

¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Mergi și strigă în urechile Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Îmi amintesc de tine, de bunătatea tinereții tale, de dragostea din timpul logodirii tale, când m-ai urmat în pustie, într-o țară neșemănată.

³ Sfânt era Israel pentru DOMNUL și primele roade ale venitului său; toți cei care îl mănâncă vor fi vinovați; răul va veni peste ei, spune DOMNUL.

⁴ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi, casă a lui Iacob și toate familiile casei lui Israel:

⁵ Astfel spune DOMNUL: Ce nelegiuire au găsit părinții voștri în mine, că s-au depărtat de mine și au mers după deșertăciune și au devenit deșerti?

⁶ Nici nu au spus: Unde este DOMNUL care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus prin pustie, printr-o țară de deșerturi și de gropi, printr-o țară a secetei și a umbrei morții, printr-o țară prin care nu trecuse nimeni și unde nu locuise niciun om?

⁷ Și v-am adus într-o țară roditoare, pentru a mânca rodul ei și bunătatea ei; dar când ați intrat, ați întinat țara mea și ați făcut moștenirea mea o urăciune.

⁸ Preoții nu au spus: Unde este DOMNUL? Și cei care mânuiau legea nu m-au cunoscut; păstorii de asemenea au încălcat legea împotriva mea și profeții au profetizat prin Baal și au umblat după lucruri care nu sunt de folos.

⁹ De aceea vă voi implora încă, spune DOMNUL, și pe copiii copiilor voștri îi voi implora.

¹⁰ De aceea treceți peste insulele Chitimului și vedeți; și trimiteți la Chedar și luați aminte cu atenție și vedeți dacă este un astfel de lucru.

¹¹ Și-a schimbat vreo națiune dumnezeii ei, care totuși nu sunt dumnezei? Dar poporul meu și-a schimbat gloria pentru ceea ce nu este de folos.

¹² Fiți înmărmurite, voi cerurilor, la aceasta, și înfricoșați-vă, faceți-vă ca pustiul, spune DOMNUL.

¹³ Căci poporul meu a făcut două rele; m-au părăsit, izvorul apelor vii și și-au săpat fântâni, fântâni crăpate, care nu pot ține apă.

¹⁴ Este Israel un servitor? Este el un sclav născut în casă? De ce este el jefuit?

¹⁵ Leii tineri au răcnit împotriva lui, și au strigat și i-au risipit țara; cetățile lui sunt arse și fără locuitori.

¹⁶ De asemenea copiii lui Nof și ai lui Tahpanes ți-au spart creștetul capului.

¹⁷ Nu ți-ai făcut singur aceasta, în aceea că ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul tău, în timp ce el te conducea pe cale?

¹⁸ Și acum ce ai tu a face pe calea Egiptului, să bei apele din Șihor? Sau ce ai tu a face pe calea Asiriei, să bei apele râului?

¹⁹ Propria ta stricăciune te va corecta și decăderile tale te vor muștra; să știi de aceea și vezi că este un rău și amar că l-ai părăsit pe DOMNUL Dumnezeuul tău și că frica mea nu este în tine, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor.

²⁰ Pentru că din vechime ți-am rupt jugul și ți-am rupt legăturile; iar tu ai spus: Nu voi călca legea; când pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde te plimbi, curvind.

²¹ Totuși eu te sădisem ca viță nobilă, o sămânță cu totul bună; cum atunci te-ai schimbat față de mine în planta stricată a unei vițe străine?

²² Căci chiar dacă te-ai spăla cu silitră și ai folosi mult săpun, totuși nelegiuirea ta este însemnată înaintea mea, spune DOMNUL Dumnezeu.

²³ Cum poți spune: Nu sunt întinată, nu am mers după Baali? Privește-ți calea în vale, cunoaște ce ai făcut: tu ești o dromaderă iute care își încrucișează căile;

²⁴ Măgăriță sălbatică obișnuită cu pustia, care adulmecă vântul după plăcerea ei; cine o abate în aprinderea ei? Toți cei care o caută nu se vor obosi; o vor găsi în luna ei.

²⁵ Ferește-ți piciorul de la a fi desculț și gâtul tău de la sete; dar tu ai spus: Nu este speranță, nu, pentru că am iubit străini și după ei voi merge.

²⁶ Precum hoțul se rușinează când este găsit, tot astfel se rușinează casa lui Israel: ei, împărații lor, prinții lor și preoții lor și profeții lor,

²⁷ Spunând unui trunchi: Tu ești tatăl meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au întors spatele la mine și nu față; dar în timpul tulburării lor vor spune: Ridică-te și salvează-ne.

²⁸ Dar unde sunt dumnezeii tăi pe care ți i-ai făcut? Să se ridice ei, dacă pot să te salveze în timpul tulburării tale; căci conform numărului cetăților tale sunt dumnezeii tăi, Iuda!

²⁹ Pentru ce vă certați cu mine? Toți ați încălcat legea împotriva mea, spune DOMNUL.

³⁰ În zadar am lovit pe copiii voștri; nu au acceptat nicio disciplinare; propria voastră sabie i-a mâncat pe profeții voștri ca un leu nimicitor.

³¹ Voi, această generație, vedeți cuvântul DOMNULUI. Am fost eu un pustiu pentru Israel? O țară a întunericului? Pentru ce spune poporul meu: Noi suntem domni; nu vom mai veni la tine?

³² Poate o fecioară să își uite podoabele ei, sau o mireasă, îmbrăcămintea ei? Totuși, de zile fără număr, poporul meu m-a uitat.

³³ De ce îți îmbunătățești calea pentru a căuta dragoste? De aceea ai învățat și pe cei stricați căile tale.

³⁴ De asemenea în poalele hainelor tale este găsit sângele sufletelor săracilor nevinovați; nu am aflat aceasta prin căutare tainică ci pe toate acestea s-a găsit.

³⁵ Totuși tu spui: Pentru că sunt nevinovată, cu siguranță mânia lui se va întoarce de la mine. Iată, te voi certa, pentru că spui: Nu am păcătuît.

³⁶ De ce alergi încoace și încolo atât de mult pentru a-ți schimba calea? De asemenea te vei rușina de Egipt, precum te-ai rușinat de Asiria.

³⁷ Da, tu vei ieși de la el și mâinile tale vor fi pe capul tău, pentru că DOMNUL a respins pe cei în care te încrezi și nu vei prospera în ei.

3

¹ Ei spun: Dacă un bărbat își lasă soția și ea pleacă de la el și devine a altui bărbat, se va întoarce el din nou la ea? Nu va fi țara aceea mult întinată? Dar tu ai făcut pe curva cu mulți apropiați; totuși întoarce-te la mine, spune DOMNUL.

² Ridică-ți ochii spre înălțimi și vezi unde nu te-ai culcat cu cineva. Pe căi ai șezut pentru ei, precum arabul în pustie; și ai întinat țara cu curviile tale și cu stricăciunea ta.

³ De aceea ploile au fost oprite și nu a fost ploaie târzie; și tu ai avut fruntea unei curve, ai refuzat să te rușinezi.

⁴ Nu vrei de acum să strigi către mine: Tatăl meu, tu ești călăuza tinereții mele?

⁵ Își va reține el mânia pentru totdeauna? O va ține el până la sfârșit? Iată, ai vorbit și ai făcut lucruri rele cât ai putut.

⁶ DOMNUL mi-a spus de asemenea în zilele împăratului Iosia: Ai văzut ceea ce a făcut Israelul decăzut? S-a urcat pe fiecare munte înalt și sub fiecare copac verde și acolo a făcut pe curva.

⁷ Și am spus după ce a făcut toate aceste lucruri: Întoarce-te la mine. Dar nu s-a întors. Și perfida ei soră, Iuda, a văzut aceasta.

⁸ Și am văzut că, după ce pentru toate motivele prin care Israelul decăzut a comis adulter, am alungat-o și i-am dat un act de divorț; totuși perfida ei soră, Iuda, nu s-a temut, ci a mers și de asemenea a făcut pe curva.

⁹ Și s-a întâmpat prin ușurința curviei ei, că a întinat țara și a comis adulter cu pietre și cu trunchiuri.

¹⁰ Și cu toate acestea perfida ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine cu toată inima ei, ci cu prefăcătorie, spune DOMNUL.

¹¹ Și DOMNUL mi-a spus: Israelul decăzut s-a declarat drept mai mult decât perfida lui soră, Iuda.

¹² Du-te și vestește aceste cuvinte spre nord și spune: Întoarce-te, tu Israele decăzut, spune DOMNUL; și nu voi face ca mânia mea să cadă peste voi, pentru că sunt milostiv, spune DOMNUL și nu voi ține mânie pentru totdeauna.

¹³ Numai să îți recunoști nelegiuirea, că ai încălcat legea împotriva DOMNULUI Dumnezeuului tău și ți-ai împrăștiat căile către străini sub fiecare copac verde, și voi nu ați ascultat de vocea mea, spune DOMNUL.

¹⁴ Întoarceți-vă, voi copiii decăzuți, spune DOMNUL, pentru că sunt căsătorit cu voi; și vă voi lua pe unul dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în Sion;

¹⁵ Și vă voi da păstori conform cu inima mea care vă vor paște cu înțelegere și cunoștință.

¹⁶ Și se va întâmpla, când vă veți înmulți și veți crește în țară, în acele zile, spune DOMNUL, că ei nu vor mai spune: Chivotul legământului DOMNULUI; nici nu le va veni în minte, nici nu își vor aminti de el; nici nu îl vor cerceta; nici nu se va mai face aceasta.

¹⁷ În acel timp ei vor numi Ierusalimul tronul DOMNULUI; și toate națiunile se vor aduna la el, pentru numele DOMNULUI, la Ierusalim; și nu vor mai umbla după închipuirea inimii lor rele.

¹⁸ În acele zile casa lui Iuda va umbla cu casa lui Israel și ei vor veni împreună din țara de la nord în țara pe care am dat-o ca moștenire părinților voștri.

¹⁹ Dar eu am spus: Cum să te pun printre copii și să îți dau o țară plăcută, o moștenire frumoasă a oștirilor națiunilor? Și am mai spus: Mă vei numi: Tatăl meu; și nu te vei întoarce de la mine.

²⁰ Cu adevărat precum o soție cu perfidie se depărtează de soțul ei, tot astfel v-ați purtat voi cu perfidie cu mine, casă a lui Israel, spune DOMNUL.

²¹ O voce s-a auzit pe înălțimi, plâns și cereri ale copiilor lui Israel, pentru că și-au pervertit calea și l-au uitat pe DOMNUL Dumnezeuul lor.

²² Întoarceți-vă, voi copiii decăzuți, eu vă voi vindeca decăderile. Iată, noi venim la tine, pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeuul nostru.

²³ Cu adevărat în zadar se așteaptă salvarea de la dealuri și de la mulțimea munților. Cu adevărat în DOMNUL Dumnezeuul nostru este salvarea lui Israel.

²⁴ Fiindcă rușinea a mistuit munca părinților noștri din tinerețea noastră: turmele lor și cirezile lor, pe fiii lor și pe ficele lor.

²⁵ Noi zăcem în rușinea noastră și ocara noastră ne acoperă, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeu nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în această zi și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeu nostru.

4

¹ Dacă te vei întoarce, Israele, spune DOMNUL, întoarce-te la mine; și dacă vei îndepărta urâciunile tale dinaintea vederii mele, atunci nu te vei mai clinti.

² Și vei jura: DOMNUL trăiește, în adevăr, în judecată și în dreptate; și națiunile se vor binecuvânta în el și în el se vor făli.

³ Pentru că astfel spune DOMNUL către bărbații lui Iuda și către Ierusalim: Desteleniți-vă pământul înțelenit și nu semănați printre spini.

⁴ Circumcideți-vă pentru DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca nu cumva furia mea, ca un foc, să izbucnească și să ardă astfel încât nimeni să nu o poată stinge, din cauza facerilor voastre de rău.

⁵ Vestiți în Iuda și faceți cunoscut în Ierusalim și spuneți: Sunați trâmbița în țară; strigați, strângeți-vă împreună și spuneți: Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărate.

⁶ Înălțați steagul spre Sion; retrageți-vă, nu vă opriți, pentru că voi aduce răul de la nord și o mare nimicire.

⁷ Leul s-a ridicat din desișul lui și nimicitorul neamurilor este pe drum; el a ieșit din locul său ca să îți prefacă țara în pustiu; și cetățile tale vor fi risipite, fără vreun locuitor.

⁸ Pentru aceasta, încingeți-vă cu pânză de sac, plângeți și urlați, pentru că mânia înverșunată a DOMNULUI nu s-a abătut de la noi.

⁹ Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că inima împăratului va pieri și de asemenea inima prinților; și preoții vor fi înmărmuriți și profeții se vor minuna.

¹⁰ Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Cu adevărat ai înșelat mult pe acest popor și Ierusalimul, spunând: Veți avea pace; cu toate că sabia ajunge până la suflet.

¹¹ În acel timp se va spune acestui popor și Ierusalimului: Un vânt uscat din înălțimile din pustie spre fiica poporului meu, nu ca să vânture, nici ca să curețe,

¹² Chiar un vânt puternic din acele locuri va veni la mine: acum de asemenea, voi rosti judecăți împotriva lor.

¹³ Iată, el se va înălța ca norii și carele lui vor fi ca un vârtej de vânt; caii lui sunt mai iuți decât acvilele. Vai nouă! pentru că suntem jefuiți.

¹⁴ Ierusalime, spală-ți inima de stricăciune, ca să fii salvat. Până când vor găzdui în tine gândurile tale deșarte?

¹⁵ Pentru că o voce face cunoscută din Dan și face să se audă nenorocirea din muntele Efraim.

¹⁶ Dați de știre națiunilor; iată, faceți să se audă împotriva Ierusalimului, că paznici vin dintr-o țară îndepărtată și își înalță vocea împotriva cetăților lui Iuda.

¹⁷ Precum paznicii unui ogor, sunt ei împotriva lui de jur împrejur, pentru că el s-a răzvrătit împotriva mea, spune DOMNUL.

¹⁸ Calea ta și facerile tale ți-au adus aceste lucruri asupra ta; aceasta este stricăciunea ta; deoarece este amară, deoarece ajunge până la inima ta.

19 Adâncurile mele! Adâncurile mele! Sunt îndurerat chiar în inima mea; inima mea vuieste în mine; nu pot să tac, deoarece tu ai auzit; suflete al meu, sunetul trâmbiței, alarma de război!

20 Nimicire peste nimicire se strigă, pentru că toată țara este prădată; dintr-odată corturile mele sunt prădate și într-o clipă, convoarele mele.

21 Până când voi vedea steagul și voi auzi sunetul trâmbiței?

22 Pentru că poporul meu este nebun, ei nu m-au cunoscut; sunt copii prostuți și nu au înțelegere; sunt înțelepți pentru a face răul, dar pentru a face binele nu au cunoaștere.

23 Am privit pământul și, iată, era fără formă și gol; și cerurile, nici ele nu aveau lumină.

24 Am privit munții și, iată, tremurau; și toate dealurile se mișcau ușor.

25 Am privit și, iată, nu era niciun om; și toate păsările cerurilor fugiseră.

26 Am privit și, iată, locul roditor era o pustie și toate cetățile lui erau dărămate la prezența DOMNULUI și înaintea mâinii sale înverșunate.

27 Pentru că astfel a spus DOMNUL: Toată țara va fi pustiită; totuși nu o voi mistui deplin.

28 Pentru aceasta pământul va jeli și cerurile de deasupra vor fi negre, pentru că eu am vorbit aceasta, am hotărât-o și nu mă voi pocăi, nici nu mă voi întoarce înapoi de la ea.

29 Întreaga cetate va fugi de vuietul călăreților și arcașilor; ei vor intra în desigur și se vor căța pe stânci: fiecare cetate va fi părăsită și niciun om nu va locui în ele.

30 Și după ce ești prădată, ce vei face? Chiar dacă te îmbraci cu stacojiu, chiar dacă te împodobești cu podoabe de aur, chiar dacă îți vei mări ochii cu vopsea, în zadar te vei face frumoasă: iubiiții tăi te vor disprețui, își vor căuta viața.

31 Pentru că am auzit o voce ca a unei femei în durerile nașterii și chinul ca a celei care naște pe întâiul ei născut, vocea fiicei Sionului, care se tânguie, care își întinde mâinile, spunând: Vai mie acum! Pentru că sufletul meu este obosit din cauza ucigașilor.

5

1 Alergați încoace și încolo pe străzile Ierusalimului și vedeți acum și aflați și căutați în piețele lui, dacă puteți găsi un om, dacă este vreunul care face judecată, care caută adevărul; și îl voi ierta.

2 Și deși ei spun: DOMNUL trăiește; cu siguranță ei jură fals.

3 DOAMNE, nu sunt ochii tăi asupra adevărului? tu i-ai lovit, dar ei nu sunt măhniiți; i-ai mistuit, dar ei au refuzat să primească disciplinarea; și-au făcut fețele mai tari decât o stâncă, au refuzat să se întoarcă.

4 De aceea eu am spus: Într-adevăr, aceștia sunt săraci și sunt nebuni, pentru că nu cunosc calea DOMNULUI, nici judecata Dumnezeului lor.

5 Mă voi duce la oamenii însemnați și le voi vorbi, pentru că ei au cunoscut calea DOMNULUI și judecata Dumnezeului lor; dar aceștia au rupt cu totul jugul și au rupt legăturile.

6 Pentru aceea, un leu din pădure îi va ucide și un lup al înserărilor îi va prăda, un leopard va pândește cetățile lor; oricine iese de acolo va fi sfâșiat în bucăți; deoarece fărădelegile lor sunt multe și decăderile lor sunt înmulțite.

7 Cum să te iert pentru aceasta? Copiii tăi m-au părăsit și au jurat pe cei care nu sunt dumnezei; când eu i-am hrănit pe deplin, atunci au comis adulter și s-au adunat în cete la casele curvelor.

⁸ Ei au fost precum cai hrăniți dimineța; fiecare a nechezat după soția aproapelui său.

⁹ Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL; și să nu fie sufletul meu răz bunat pe o națiune ca aceasta?

¹⁰ Urcati-vă pe zidurile lui și distrugeți; dar să nu mistuiți deplin; luați-i crenelurile, pentru că ele nu sunt ale DOMNULUI.

¹¹ Căci casa lui Israel și casa lui Iuda s-au purtat foarte perfid împotriva mea, spune DOMNUL.

¹² Ei au negat pe DOMNUL și au spus: Nu este el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici nu vom vedea sabie sau foamete;

¹³ Iar profeții vor deveni vânt și cuvântul nu este în ei; astfel li se va face.

¹⁴ Pentru aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeuul oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt, iată, voi face cuvintele mele în gura ta să fie foc și pe acest popor să fie lemne, și îi va mistui.

¹⁵ Iată, casă a lui Israel, de departe voi aduce o națiune asupra voastră, spune DOMNUL; aceasta este o națiune puternică, este o națiune străveche, o națiune a cărei limbă nu o cunoști, nici nu înțelegi ce spun ei.

¹⁶ Tolba lor este un mormânt deschis, ei sunt toți războinici.

¹⁷ Și ei îți vor mânca secerișul și pâinea, pe care fiii tăi și fiicele tale ar trebui să le mănânce; îți vor mânca turmele și cirezile; îți vor mânca viile și smochinii; ei îți vor sărăci cu sabia cetățile tale întărite, în care te încrezi.

¹⁸ Totuși în acele zile, spune DOMNUL, nu vă voi mistui deplin.

¹⁹ Și se va întâmpla, când veți spune: Pentru ce ne face DOMNUL Dumnezeuul nostru toate acestea? atunci să le răspundeți: La fel cum voi m-ați părăsit și ați servit unor dumnezei străini în țara voastră, tot astfel veți servi unor străini într-o țară care nu este a voastră.

²⁰ Vestiți aceasta casei lui Iacob și faceți să se audă aceasta în Iuda, spunând:

²¹ Ascultați acum această, voi popor nebum și fără înțelegere; care aveți ochi și nu vedeți, care aveți urechi și nu auziți;

²² Nu vă temeți de mine? Spune DOMNUL; nu tremurați în prezența mea, cel care am pus nisipul drept graniță mării printr-o hotărâre veșnică, încât aceasta nu poate trece peste ea; și deși valurile ei se aruncă, totuși nu o pot învinge; deși răcnesc, totuși nu pot trece peste ea?

²³ Dar acest popor are o inimă îndărătnică și răzvrătită; ei s-au abătut și au plecat.

²⁴ Nici nu spun ei în inima lor: Să ne temem acum de DOMNUL Dumnezeuul nostru, care dă ploaie deopotrivă timpurie și târzie, la timpul său; el ne păstrează săptămânile rânduite ale secerișului.

²⁵ Nelegiuirile voastre au îndepărtat aceste lucruri și păcatele voastre au oprit lucrurile bune de la voi.

²⁶ Pentru că în poporul meu se găsesc oameni stricați; ei stau la pândă, precum cel care pune curse; ei pun o capcană, ei prind oameni.

²⁷ Precum o colivie plină de păsări, astfel casele lor sunt pline de înșelăciune; de aceea au devenit mari și s-au îmbogățit.

²⁸ S-au îngrășat și strălucesc; da, întrec faptele celor stricați; cauza celui fără tată, această cauză ei nu o judecă, totuși ei prosperă; și dreptul celor nevoiași ei nu îl judecă.

²⁹ Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL, să nu fie sufletul meu răz bunat pe o națiune ca aceasta?

³⁰ Un lucru uimitor și groaznic este comis în țară;

31 Profetii profetesc fals și preoții stăpânesc prin mijloacele lor și poporul meu iubește aceasta; și ce veți face la sfârșit?

6

1 Voi copii ai lui Beniamin, adunați-vă pentru a fugi din mijlocul Ierusalimului și sunați trâmbița în Tecoa și înălțați un semn de foc în Bet-Hacherem, pentru că din nord apare răul și o mare nimicire.

2 Am asemănat pe fiica Sionului cu o femeie frumoasă și delicată.

3 Păstorii cu turmele lor vor veni la ea; își vor înălța corturile împotriva ei de jur împrejur; vor paște fiecare în locul lui.

4 Pregătiți război împotriva ei; ridicați-vă și să ne urcăm la amiază. Vai nouă! pentru că ziua pleacă, pentru că umbrele serii se întind.

5 Ridicați-vă, să ne urcăm noaptea și să îi distrugem palatele.

6 Pentru că astfel a spus DOMNUL oștirilor: Retezați copaci și aruncați un val de pământ împotriva Ierusalimului; aceasta este cetatea de cercetat; ea este în întregime oprimată în mijlocul ei.

7 Precum fântâna își varsă apele, tot astfel ea își varsă stricăciunea: violență și jefuire se aud în ea; înaintea mea se află continuu măhnire și răni.

8 Instruiește-te, Ierusalime, ca nu cumva sufletul meu să se depărteze de tine; ca nu cumva să te fac pustiu, o țară nelocuită.

9 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Ei vor culege în întregime rămășița lui Israel ca pe o vie; întoarce-ți înapoi mâna la coșuri, ca un culegător.

10 Cui să îi vorbesc și pe cine să avertizez, ca ei să asculte? Iată, urechea lor este necircumcisă și nu pot să dea ascultare; iată, cuvântul DOMNULUI este pentru ei o ocară; nu au desfătare în el.

11 De aceea sunt plin de furia DOMNULUI; sunt obosit de ținerea ei; o voi turna asupra copiilor de afară și asupra adunării împreună a tinerilor; căci și soțul cu soția vor fi luați, cel bătrân cu cel sătul de zile.

12 Și casele lor vor fi trecute în mâna altora, împreună cu câmpurile și soțiile lor, pentru că îmi voi întinde mâna asupra locuitorilor țării, spune DOMNUL.

13 Pentru că de la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor fiecare este datat la poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează cu falsitate.

14 Ei au vindecat de asemenea vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace; când nu este pace.

15 Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.

16 Astfel spune DOMNUL: Stați pe căi și vedeți și întrebați de cărările cele vechi, unde este calea bună; și umblați în ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Dar ei au spus: Refuzăm să umblăm în ea.

17 De asemenea am pus paznici peste voi, spunând: Dați ascultare la sunetul trâmbiței. Dar ei au spus: Refuzăm să dăm ascultare.

18 De aceea ascultați, voi națiunilor; și cunoaște, tu adunare, ce este printre ei.

19 Ascultă, pământule; iată, voi aduce răul asupra acestui popor, rodul gândurilor lor, pentru că nu au dat ascultare la cuvintele mele, nici la legea mea, ci au respins-o.

²⁰ Pentru ce vine la mine tămâie din Seba și trestia dulce de zahăr dintr-o țară îndepărtată? Ofrandele voastre arse nu sunt bine primite, nici sacrificiile voastre nu îmi sunt dulci.

²¹ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi pune pietre de poticnire înaintea acestui popor, și părinții și fiii împreună vor cădea peste ele; vecinul și prietenul lui vor pieri.

²² Astfel spune DOMNUL: Iată, un popor vine din țara de nord și o națiune mare va fi ridicată de la marginile pământului.

²³ Ei vor apuca arcul și sulița; ei sunt cruzi și nu au milă; vocea lor răcnește ca marea; și călăresc pe cai, desfășurați ca bărbați pentru război împotriva ta, fiică a Sionului.

²⁴ Noi am auzit de faima lor, mâinile noastre slăbesc, chinul ne-a apucat și durere, ca a unei femei la naștere.

²⁵ Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați pe cale, pentru că sabia dușmanului și frica este de fiecare parte.

²⁶ Fiică a poporului meu, încinge-te cu pânză de sac și tăvălește-te în cenușă; jelește, ca pentru singurul fiu, cea mai amară plângere, pentru că prădătorul va veni dintr-odată asupra noastră.

²⁷ Eu te-am pus ca un turn și o fortăreață în poporul meu, ca să le cunoști și să le încerci calea.

²⁸ Ei sunt toți răzvrățiți apăsători, umblând cu defăimări, ei sunt aramă și fier; ei sunt toți corupători.

²⁹ Foalele sunt arse, plumbul este mistuit de foc; topitorul topește în zadar; căci cei stricați nu sunt smulși.

³⁰ Argint lepădat vor fi numiți *de oameni*, pentru că DOMNUL i-a lepădat.

7

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Stai în picioare la poarta casei DOMNULUI și vestește acolo acest cuvânt și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi toți cei din Iuda care intrați pe aceste porți pentru a vă închina DOMNULUI.

³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Îndreptați-vă căile și lucrările voastre și vă voi face să locuiți în acest loc.

⁴ Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase, spunând: Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI sunt acestea.

⁵ Căci dacă vă veți îndrepta în întregime căile și lucrările voastre, dacă veți face în întregime judecată între om și aproapele său;

⁶ Dacă nu veți oprima pe străin, pe cel fără tată și pe văduvă și nu veți vărsa sânge nevinovat în acest loc, nici nu veți umbla după alți dumnezei spre vătămarea voastră;

⁷ Atunci vă voi face să locuiți în acest loc, în țara pe care am dat-o părinților voștri, pentru totdeauna și întotdeauna.

⁸ Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase, care nu sunt de folos.

⁹ Veți fura, veți ucide și veți comite adulter și veți jura fals și veți arde tămâie lui Baal și veți umbla după alți dumnezei pe care nu îi cunoașteți,

¹⁰ Și veți veni să stați în picioare înaintea mea în această casă, care este numită după numele meu și veți spune: Suntem eliberați! pentru a face toate aceste urâciuni?

¹¹ A devenit această casă, numită după numele meu, o peșteră de tâlhari în ochii voștri? Iată, chiar eu am văzut aceasta, spune DOMNUL.

12 Dar mergeți acum la locul meu care era în Șilo, unde mi-am pus numele la început, și vedeți ce i-am făcut din cauza stricăciunii poporului meu Israel.

13 Și acum, pentru că ați făcut toate aceste lucrări, spune DOMNUL și v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind, dar nu ați ascultat, și v-am chemat, dar nu ați răspuns;

14 De aceea, voi face acestei case, care este numită după numele meu, în care vă încredeți, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, precum i-am făcut lui Șilo.

15 Și vă voi alunga dinaintea feței mele, precum i-am alungat pe toți frații voștri, pe toată sămânța lui Efraim.

16 De aceea nu te ruga pentru acest popor, nici nu ridica strigăt nici rugăciune pentru ei, nici nu mijloci către mine: pentru că nu te voi asculta.

17 Nu vezi tu ce fac ei în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

18 Copiii adună lemne și părinții aprind focul și femeile își frământă aluatul, pentru a face turte împăratesei cerului și pentru a turna ofrande de băutură altor dumnezei, ca să mă mânie.

19 Ei pe mine mă mânie? spune DOMNUL; nu se provocă pe ei înșiși spre rușinea fețelor lor?

20 De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, mânia mea și furia mea vor fi turnate asupra acestui loc, asupra omului și asupra animalului și asupra copacilor câmpului și asupra rodului pământului; și va arde și nu se va stinge.

21 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Puneți ofrandele voastre la sacrificiile voastre și mâncați carne.

22 Pentru că nu referitor la ofrande arse sau la sacrificii am vorbit părinților voștri, sau le-am poruncit în ziua în care i-am scos din țara Egiptului;

23 Ci acest lucru le-am poruncit, spunând: Ascultați de vocea mea și eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu; și să umblați în toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să vă fie bine.

24 Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci au umblat în sfaturile și în închipuirea inimii lor rele; și au mers înapoi, nu înainte.

25 Din ziua în care părinții voștri au ieșit din țara Egiptului până în această zi am trimis chiar pe toți servitorii mei profeții, zilnic ridicându-mă devreme și trimitându-i;

26 Totuși ei nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au împietrit gâtul; ei au făcut mai rău decât părinții lor.

27 De aceea le vei vorbi toate aceste cuvinte iar ei nu îți vor da ascultare; de asemenea tu îi vei chema iar ei nu îți vor răspunde.

28 Dar tu să le spui: Aceasta este o națiune care nu ascultă de vocea DOMNULUI Dumnezeului ei, nici nu primește corectare; adevărul a pierit și este stârpit din gura lor.

29 Taie-ți părul, Ierusalime, și aruncă-l departe și înalță o plângere pe înălțimi, pentru că DOMNUL a respins și a părăsit generația furiei sale.

30 Deoarece copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea feței mele, spune DOMNUL; și-au pus urâciunile lor în casa, numită după numele meu, pentru a o întina.

31 Și au zidit înălțimile Tofetului, care este valea fiului lui Hinom, pentru a-i arde pe fiii lor și pe fiicele lor în foc, ceea ce nu le-am poruncit, nici nu a ajuns la inima mea.

³² De aceea iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi numit, Tofet, nici vaea fiului lui Hinom, ci vaea măcelului; fiindcă vor îngropa în Tofet până nu va mai fi loc.

³³ Și trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului; și nimeni nu le va speria.

³⁴ Atunci voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și de pe străzile Ierusalimului vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, pentru că țara va fi pustiită.

8

¹ În acel timp, spune DOMNUL, vor scoate oasele împăraților lui Iuda și oasele prinților lui și oasele preoților și oasele profeților și oasele locuitorilor Ierusalimului, din mormintele lor;

² Și le vor întinde înaintea soarelui și a lunii și a întregii oștiri a cerului, pe care le-au iubit și cărora le-au servit și după care au umblat și pe care le-au căutat și cărora li s-au închinat; nu vor fi adunate nici nu vor fi îngropate; vor fi ca balegă pe fața pământului.

³ Și moartea va fi aleasă, mai degrabă decât viața, de toată rămășița celor care rămân din această familie rea, de cei care rămân în toate locurile unde îi vor fi alungat, spune DOMNUL oștirilor.

⁴ Mai mult, tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Vor cădea ei și nu se vor ridica? Se va abate el și nu se va întoarce?

⁵ De ce atunci, acest popor al Ierusalimului, a decăzut printr-o continuă decădere? Ei țin tare înșelăciunea, refuză să se întoarcă.

⁶ Eu am dat ascultare și am auzit, dar ei nu au vorbit drept; nimeni nu s-a pocăit de stricăciunea lui, spunând: Ce am făcut? Fiecare s-a întors la alergarea lui, precum calul se aruncă în bătălie.

⁷ Da, barza în cer cunoaște timpurile ei rânduite; și turturica și cocorul și rândunica păzesc timpul venirii lor; dar poporul meu nu cunoaște judecata DOMNULUI.

⁸ Cum ziceți: Noi suntem înțelepți și legea DOMNULUI este cu noi? Iată, într-adevăr, în zadar a făcut-o; tocul scribilor este în zadar.

⁹ Înțelepții sunt rușinați, ei sunt descurajați și prinși; iată, au respins cuvântul DOMNULUI; și ce înțelepciune este în ei?

¹⁰ De aceea voi da pe soțiile lor altora și câmpurile lor celor care le vor moșteni, pentru că fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, este datat la lăcomie, de la profet până la preot, fiecare se poartă fals.

¹¹ Fiindcă au vindecat vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace! când nu este pace.

¹² Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL.

¹³ Îi voi mistui într-adevăr, spune DOMNUL; nu vor fi struguri în viță, nici smochine în smochin și frunza se va ofili; și lucrurile pe care le-am dat lor vor trece de la ei.

¹⁴ De ce ședem liniștiți? Adunați-vă și să intrăm în cetățile apărute și să tăcem acolo, pentru că DOMNUL Dumnezeuul nostru ne-a amuțit și ne-a dat apă cu fier să bem, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI.

¹⁵ Am căutat pacea, dar nimic bun nu a venit; și am căutat un timp de sănătate dar, iată, tulburare.

16 Pufăitul cailor lui s-a auzit din Dan; toată țara a tremurat la sunetul nechezatului celor puternici ai lui; fiindcă au venit și au mâncat țara și tot ce este în ea; cetatea și pe cei care locuiau în ea.

17 Căci, iată, voi trimite printre voi șerpi, năpârci, ce nu vor fi fermecate și vă vor mușca, spune DOMNUL.

18 Când mă mângâi împotriva întristării mele, îmi este leșinată inima în mine.

19 Iată, vocea strigătului fiicei poporului meu din cauza celor care locuiesc într-o țară îndepărtată: Nu este DOMNUL în Sion? Nu este împăratul lui în Sion? De ce m-au mâniat cu chipurile lor cioplite și cu deșertăciuni străine?

20 Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi nu suntem salvați.

21 Pentru vătămarea fiicei poporului meu sunt eu vătămat; sunt negru; m-a apucat înmărmurirea.

22 Nu este balsam în Galaad? Nu este un doctor acolo? De ce atunci, nu se face vindecare fiicei poporului meu?

9

1 De s-ar preface în ape, capul meu, și o fântână de lacrimi, ochii mei, ca să plâng zi și noapte pentru cei uciși ai fiicei poporului meu!

2 De aș fi avut în pustie un loc de găzduire pentru călători; ca să las pe poporul meu și să plec de la ei! Pentru că ei toți sunt adulteri, o adunare de oameni perfizi.

3 Și ei își încordează limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt viteji pentru adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în rău și nu mă cunosc, spune DOMNUL.

4 Luați bine seama, fiecare la aproapele său, și să nu vă încredeți în niciun frate, pentru că fiecare frate va piedica mult și fiecare prieten va umbla cu defăimări.

5 Și fiecare va înșela pe aproapele său și nu va vorbi adevărul; și-au învățat limba să vorbească minciuni și se obosesc ca să facă nelegiuire.

6 Locuința ta este în mijlocul înșelăciunii; prin înșelăciune ei refuză să mă cunoască, spune DOMNUL.

7 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, îi voi topi și îi voi încerca, pentru că ce altceva aș putea face pentru fiica poporului meu?

8 Limba lor este precum o săgeată trasă, vorbește înșelăciune; unul vorbește pașnic cu gura lui apropielui său, dar în inima lui el își întinde cursa.

9 Să nu îi cercetez eu pentru acestea? spune DOMNUL; să nu fie sufletul meu răzbnat pe o națiune ca aceasta?

10 Pentru munți voi ridica plânset și bocet; și o plângere pentru locuințele pustiei, deoarece sunt arse de tot, încât nimeni nu poate trece prin ele; nici nu se poate auzi vocea vitelor; deopotrivă pasărea cerurilor și fiara au fugit; s-au dus.

11 Și eu voi face Ierusalimul ruine și o vizuină de dragoni; și voi face cetățile lui Iuda un pustiu, fără vreun locuitor.

12 Cine este omul înțelept, ca să înțeleagă aceasta? Și cui i-a vorbit gura DOMNULUI, ca să vestească aceasta, pentru ce a pierit țara și a ars ca o pustie, încât nimeni nu trece prin ea?

13 Și DOMNUL spune: Deoarece ei au părăsit legea mea pe care am pus-o înaintea lor, și nu au ascultat de vocea mea, nici nu au umblat în aceasta;

14 Ci au umblat după închipuirea inimii lor proprii și după Baali precum i-au învățat părinții lor;

15 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi hrăni acest popor cu pelin și le voi da să bea apă cu fiere.

16 Îi voi împrăștia printre păgâni, pe care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut; și voi trimite o sabie după ei, până îi voi fi mistuit.

17 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte și chemați femeile care jelesc, și ele să vină; și trimiteți după femei iscusite, și ele să vină;

18 Și să se grăbească ele și să înalțe un bocet pentru noi, ca din ochii noștri să curgă lacrimi și din pleoapele noastre să țâșnească ape.

19 Fiindcă o voce de jale se aude din Sion: Cum suntem prădați! Suntem foarte încurcați, deoarece am părăsit țara, deoarece locuințele noastre ne-au lepădat.

20 Totuși ascultați cuvântul DOMNULUI, voi femeilor, și să primească urechea voastră cuvântul gurii lui și învățați-le pe fiecele voastre bocetul și fiecare, pe vecina ei, plângerea.

21 Pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a intrat în palatele noastre, pentru a-i stârpi pe copiii de afară și pe tinerii de pe străzi.

22 Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Chiar trupurile moarte ale oamenilor vor cădea ca balega pe câmpul deschis și ca snopul după secerător și nimeni nu le va aduna.

23 Astfel spune DOMNUL: Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea lui, nici cel puternic să nu se fălească cu puterea lui, bogatul să nu se fălească în bogățiile lui;

24 Ci cel ce se fălește să se fălească cu aceasta: că înțelege și că mă cunoaște, că eu sunt DOMNUL, care lucrez cu bunătate iubitoare, care fac judecată și dreptate pe pământ, pentru că în acestea mă desfățez, spune DOMNUL.

25 Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că îi voi pedepsi pe toți cei circumciși împreună cu cei necircumciși;

26 Egiptul și Iuda și Edom și copiii lui Amon și Moab și toți cei din cele mai îndepărtate colțuri, care locuiesc în pustie, pentru că toate aceste națiuni sunt necircumcise și toată casa lui Israel este necircumcisă în inimă.

10

1 Ascultați cuvântul pe care DOMNUL vi-l vorbește, casă a lui Israel;

2 Astfel spune DOMNUL: Nu învățați calea păgânilor și nu vă descurajați la semnele cerurilor, pentru că păgânii sunt îngroziți de ele.

3 Pentru că obiceiurile popoarelor sunt deșertăciune, pentru că unul taie un copac din pădure, lucrarea mâinilor meșteșugarului, cu securea.

4 Ei îl împodobesc cu argint și cu aur; îl fixează cu cuișe și cu ciocane, ca să nu se miște.

5 Ei sunt drepti ca un palmier, dar nu vorbesc; trebuie să fie cărați, deoarece nu pot merge singuri. Nu vă temeți de ei; căci nu pot face rău și nici nu este în puterea lor să facă bine.

6 Deoarece nu este nimeni asemenea ție, DOAMNE; tu ești mare și numele tău este mare în putere.

7 Cine nu s-ar teme de tine, Împărate al națiunilor? Pentru că ție ți se cuvine teama; deoarece printre toți înțelepții națiunilor și în toate împărățiile lor, nu este nimeni asemenea ție.

8 Dar ei sunt cu toții neghiobi și nebuni; trunchiul este o doctrină a deșertăciunilor.

⁹ Argintul întins în plăci este adus din Tarsis și aurul din Ufaz, lucrarea meșteșugarului și a mâinilor topitorului; albastru și purpuriu este îmbrăcămintea lor; toate sunt lucrarea celor iscusiți.

¹⁰ Dar DOMNUL este adevăratul Dumnezeu, el este Dumnezeul cel viu și un împărat veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și națiunile nu vor fi în stare să suporte indignarea lui.

¹¹ Astfel să le spuneți: Dumnezeii care nu au făcut cerurile și pământul, ei, chiar ei, vor pieri de pe pământ și de sub aceste ceruri.

¹² El a făcut pământul prin puterea lui, el a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerurile prin discernământul lui.

¹³ Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui.

¹⁴ Fiecare este neghiob în cunoaștere; fiecare topitor este încurcat de chipul cioplit; căci chipul lui turnat este falsitate și nu este suflare în ele.

¹⁵ Sunt deșertăciune și lucrarea înșelătorilor; vor pieri în timpul cercetării lor.

¹⁶ Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele lui.

¹⁷ Strânge-ți lucrurile tale din țară, locuitor al fortăreței.

¹⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, de data aceasta voi azvârli pe locuitorii țării și îi voi strâmtora, ca ei să afle cum este.

¹⁹ Vai mie din cauza vătămării mele! Rana mea este apăsătoare; dar eu am spus: Cu adevărat aceasta este o durere și trebuie să o sufăr.

²⁰ Cortul meu este prădat și toate frânghiile mele sunt rupte; copiii mei au ieșit de la mine și nu mai sunt; nu mai este nimeni să îmi întindă cortul și să îmi ridice perdele.

²¹ Pentru că păstorii au devenit neghiobi și nu l-au căutat pe DOMNUL; de aceea nu vor prospera și toate turmele lor vor fi împrăștiate.

²² Iată, zgomotul unui zvon a venit și o mare răsccoală din țara de nord, ca să prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu și o vizuină de dragoni.

²³ DOAMNE, știu că nu în om este calea sa; nu ține de omul care umblă să își îndrepte pașii săi.

²⁴ Corectează-mă, DOAMNE, dar cu judecată, nu în mânia ta, ca nu cumva să mă nimicești.

²⁵ Toarnă-ți furia asupra păgânilor care nu te cunosc și asupra familiilor care nu cheamă numele tău, pentru că l-au mâncat pe Iacob și l-au înghițit și l-au mistuit și i-au pustii locuința.

11

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ascultați cuvintele acestui legământ și vorbiți bărbăților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului;

³ Și spune-le: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Blestemat fie omul care nu ascultă de cuvintele acestui legământ,

⁴ Pe care l-am poruncit părinților voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de fier, spunând: Ascultați de vocea mea și faceți-le, conform cu toate cele ce vă poruncesc, astfel veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru;

5 Ca să împlinesc jurământul pe care l-am jurat părinților voștri, să le dau o țară în care curge lapte și miere, precum este în această zi. Atunci am răspuns și am spus: Așa să fie, DOAMNE.

6 Atunci DOMNUL mi-a spus: Vesteste toate aceste cuvinte în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, spunând: Ascultați cuvintele acestui legământ și faceți-le.

7 Pentru că i-am avertizat cu stăruință pe părinții voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, până în această zi, sculându-mă devreme și avertizându-i, spunând: Ascultați de vocea mea.

8 Totuși ei nu au ascultat de mine, nici nu și-au plecat urechea, ci fiecare a umblat în închipuirea inimii lui rele; de aceea voi aduce asupra lor toate cuvintele acestui legământ, pe care li le-am poruncit să le facă; dar nu le-au făcut.

9 Și DOMNUL mi-a spus: S-a găsit o uneltire printre bărbații lui Iuda și printre locuitorii Ierusalimului.

10 Ei s-au întors la nelegiuirile strămoșilor lor, care au refuzat să asculte cuvintele mele; și au mers după alți dumnezei, pentru a le servi; casa lui Israel și casa lui Iuda au rupt legământul meu pe care l-am făcut cu părinții lor.

11 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce asupra lor răul de care nu vor fi în stare să scape; și chiar dacă vor striga către mine, eu nu le voi da ascultare.

12 Atunci cetățile lui Iuda și locuitorii Ierusalimului vor merge și vor striga către dumnezeii cărora le oferă tămâie; dar nicidecum ei nu îi vor salva în timpul tulburării lor.

13 Căci conform cu numărul cetăților tale au fost dumnezeii tăi, Iudo; și conform cu numărul străzilor Ierusalimului ați ridicat voi altare aceluia lucru rușinos, altare pentru a arde tămâie lui Baal.

14 De aceea tu nu te ruga pentru acest popor, nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, pentru că nu îi voi asculta în timpul în care vor striga către mine din cauza tulburării lor.

15 Ce are preaiubita mea a face în casa mea, văzând că ea a lucrat cu desfrânare cu mulți și carnea cea sfântă este luată de la tine? Când faci răul, atunci te bucuri.

16 DOMNUL ți-a pus numele: Un măslin verde, frumos și cu rod plăcut; cu zgomotul unui mare tumult el a aprins focul peste el și ramurile lui sunt rupte.

17 Pentru că DOMNUL oștirilor, care te-a sădit, a pronunțat răul împotriva ta, datorită răutății casei lui Israel și casei lui Iuda, pe care au făcut-o împotriva lor înșiși, pentru a mă provoca la mânie prin oferirea de tămâie lui Baal.

18 Și DOMNUL mi-a dat cunoașterea acesteia, și eu știu; atunci mi-ai arătat faptele lor.

19 Dar eu eram ca un miel sau un bou care este adus la măcelărire; și nu am știut că ei plănuiau planuri împotriva mea, spunând: Să distrugem pomul cu rodul lui și să îl stărpim din țara celor vii, ca numele lui să nu mai fie amintit.

20 Dar tu, DOAMNE al oștirilor, care judeci cu dreptate, care încerci răunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am descoperit cauza mea.

21 De aceea astfel spune DOMNUL despre bărbații din Anatot, care îți caută viața, spunând: Să nu profetești în numele DOMNULUI, ca să nu mori de mâna noastră;

²² De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, eu îi voi pedepsi; tinerii vor muri de sabie; fiii lor și fiicele lor vor muri de foamete;

²³ Și nu va fi nicio rămășiță din ei, pentru că voi aduce răul peste bărbații din Anatot, în anul cercetării lor.

12

¹ Drept ești tu, DOAMNE, mă cert cu tine; totuși lasă-mă să vorbesc cu tine despre judecățile tale; Pentru ce prosperă calea celor stricați? Pentru ce sunt fericiți toți cei care se poartă foarte perfid?

² Tu i-ai sădit, da, au prins rădăcină: cresc, da, ei aduc rod; tu ești aproape în gura lor și departe de răunchii lor.

³ Dar tu, DOAMNE, mă cunoști; tu m-ai văzut și mi-ai încercat inima față de tine; trage-i afară ca pe oi pentru măcelărire și pregătește-i pentru ziua măcelului.

⁴ Cât timp va jeli țara și se vor ofili ierburile de pe fiecare câmp, din cauza stricăciunii celor care locuiesc în ea? Fiarele și păsările sunt mistuite, pentru că ei au spus: El nu va vedea ultimul nostru sfârșit.

⁵ Dacă ai alergat cu pedestrii și ei te-au obosit, atunci cum poți tu să te întreci cu caii? Și dacă în țara păcii, în care te încrezi, ei te-au obosit, atunci cum vei face când se umflă Iordanul?

⁶ Deoarece chiar frații tăi și casa tatălui tău, chiar ei s-au purtat cu perfidie cu tine; da, au chemat o mulțime după tine; să nu îi crezi când îți vorbesc cuvinte frumoase.

⁷ Mi-am părăsit casa, mi-am lăsat moștenirea; am dat-o pe preaiubita sufletului meu în mâna dușmanilor ei.

⁸ Moștenirea mea este pentru mine ca un leu în pădure; strigă împotriva mea: de aceea am urât-o.

⁹ Moștenirea mea este pentru mine ca o pasăre pestriță, păsările de jur împrejur sunt împotriva ei; Veniți, adunați pe toate fiarele câmpului, veniți să mâncați.

¹⁰ Mulți păstori au distrus via mea, au călcat în picioare partea mea, au făcut din partea mea plăcută o pustie părăsită.

¹¹ Ei au pustiit-o, și fiind pustiită, aceasta jelește înaintea mea; toată țara este pustiită, pentru că nimeni nu o pune la inimă.

¹² Prădătorii au venit pe toate înălțimile, prin pustie, pentru că sabia DOMNULUI va nimici de la o margine a țării până la cealaltă margine a țării: nicio carne nu va avea pace.

¹³ Ei au semănat grâu dar vor secera spini; s-au supus durerii dar nu le va folosi; și vor fi rușinați de veniturile voastre din cauza mâniei înverșunate a DOMNULUI.

¹⁴ Astfel spune DOMNUL împotriva tuturor vecinilor mei cei răi, care se ating de moștenirea pe care am dat-o poporului meu Israel să o moștenească: Iată, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa lui Iuda din mijlocul lor.

¹⁵ Și se va întâmpla, după ce îi voi fi smuls că mă voi întoarce și voi avea milă de ei și îi voi aduce înapoi, pe fiecare om la moștenirea lui și pe fiecare om în țara lui.

¹⁶ Și se va întâmpla, dacă vor învăța cu toată atenția căile poporului meu, ca să jure pe numele meu: DOMNUL trăiește; precum au învățat pe poporul meu să jure pe Baal; atunci vor fi zidiți în mijlocul poporului meu.

¹⁷ Dar dacă nu vor asculta de mine, voi smulge în întregime și voi nimici acea națiune, spune DOMNUL.

13

¹ Astfel îmi spune DOMNUL: Du-te și ia-ți un brâu de in și pune-l pe coapsele tale, dar să nu îl pui în apă.

² Astfel, am luat un brâu conform cuvântului DOMNULUI, și l-am pus pe coapsele mele.

³ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară, spunând:

⁴ Ia brâul pe care l-ai luat, care este pe coapsele tale, și ridică-te, du-te la Euftrat și ascunde-l acolo în crăpătura stâncii.

⁵ Astfel, am mers și l-am ascuns lângă Euftrat, precum DOMNUL mi-a poruncit.

⁶ Și s-a întâmplat după multe zile, că DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, du-te la Euftrat și ia de acolo brâul, despre care ți-am poruncit să îl ascunzi acolo.

⁷ Atunci am mers la Euftrat și am săpat și am luat brâul din locul în care l-am ascuns; și, iată, brâul era stricat, nu era bun de nimic.

⁸ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁹ Astfel spune DOMNUL: În felul acesta voi strica mândria lui Iuda și mândria cea mare a Ierusalimului.

¹⁰ Acest popor rău, care refuză să asculte cuvintele mele, care umblă după închipuirea inimii lor și umblă după alți dumnezei, pentru a le servi și pentru a li se închina, va fi ca acest brâu, care nu este bun de nimic.

¹¹ Căci precum brâul se lipește de coapsele unui om, astfel am lipit de mine toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, spune DOMNUL; ca să îmi fie popor și nume și ca laudă și glorie; dar ei au refuzat să asculte.

¹² De aceea tu să le vorbești acest cuvânt: Astfel spune DOMNUL Dumnezeu lui Israel: Fiecare burduf va fi umplut cu vin; și ei își vor spune: Nu știm noi, fără îndoială, că fiecare burduf va fi umplut cu vin?

¹³ Atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi umple pe toți locuitorii acestei țări, chiar pe împărații care șed pe tronul lui David și pe preoți și pe profeți și pe toți locuitorii Ierusalimului, cu beție.

¹⁴ Și îi voi zdrobi pe unul de altul, chiar pe părinți și pe fii împreună, spune DOMNUL; nu mă voi îndura, nici nu voi cruța, nici nu voi avea milă, ci îi voi nimici.

¹⁵ Ascultați și aplecați urechea, nu fiți mândri, pentru că DOMNUL a vorbit.

¹⁶ Dați glorie DOMNULUI Dumnezeului vostru, înainte ca el să aducă întunericul și înainte ca picioarele voastre să se poticnească de munții întunecați, și, în timp ce căutați lumină, el o schimbă în umbra morții și o face întuneric gros.

¹⁷ Dar dacă nu veți asculta aceasta, sufletul meu va plânge în locuri tainice pentru mândria voastră; și ochiul meu va plânge amar și îi vor curge lacrimi, pentru că turma DOMNULUI este dusă în captivitate.

¹⁸ Spune împăratului și împărătesei: Umiliți-vă, așezați-vă, pentru că principatele voastre vor cădea, coroana gloriei voastre.

¹⁹ Cetățile sudului vor fi închise și nimeni nu le va deschide; Iuda va fi dus captiv cu totul, va fi dus captiv în întregime.

²⁰ Ridicați-vă ochii și priviți la cei care vin din nord; unde este turma care ți-a fost dată, frumoasa ta turmă?

²¹ Ce vei spune când el te va pedepsi? Pentru că i-ai învățat să fie căpetenii și ca mai mari peste tine; nu te vor cuprinde întristări, ca pe o femeie în durerile nașterii?

²² Și dacă tu spui în inima ta: Pentru ce au venit aceste lucruri asupra mea? Pentru mărirea nelegiuirii tale au fost descoperite poalele tale și călcăiele tale au fost dezgolite.

²³ Poate etiopianul să își schimbe pielea, sau leopardul petele lui? Atunci ai putea să faceți bine, și voi care sunteți obișnuiți să faceți rău.

²⁴ De aceea îi voi împrăștia ca paiul care trece cu vântul pustiei.

²⁵ Acesta este sortul tău, partea măsurilor tale de la mine, spune DOMNUL, pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut în falsitate.

²⁶ De aceea îți voi descoperi eu poalele tale peste fața ta și ți se va vedea rușinea.

²⁷ Am văzut adulterele tale și nechezăturile tale, desfrânările curviei tale și urâciunile tale pe dealuri și pe câmp. Vai ție, Ierusalime! Nu vei fi tu curățit? Când se va întâmpla?

14

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ieremia referitor la secetă.

² Iuda jelește și porțile acestuia lăncezesc; ele sunt negre până la pământ; și strigătul Ierusalimului s-a înălțat.

³ Și nobilii lor au trimis pe cei mici ai lor la ape; ei au ajuns la gropi și nu au găsit apă; s-au întors cu vasele lor goale; au fost rușinați și încurcați și și-au acoperit capetele.

⁴ Pentru că pământul este crăpat, pentru că nu a fost ploaie pe pământ, plugarii s-au rușinat, și-au acoperit capetele.

⁵ Da, cerboanca a născut în câmp și și-a părsit puii, pentru că nu era iarbă.

⁶ Și măgarii sălbatici au stat pe înălțimi, au adulmecat vântul ca dragonii; ochii li s-au sfârșit, pentru că nu era iarbă.

⁷ DOAMNE, deși nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, fă tu aceasta pentru numele tău, pentru că decăderile noastre sunt multe; noi am păcătuit împotriva ta.

⁸ O, speranța lui Israel, salvatorul acestuia în timp de tulburare, de ce să fiu tu ca un străin în țară și ca un călător care se abate să găzduiască pentru o noapte?

⁹ De ce să fii ca un om înmărmurit, ca un bărbat puternic care nu poate salva? Totuși tu, DOAMNE, ești în mijlocul nostru și noi ne numim după numele tău; nu ne lăsa.

¹⁰ Astfel spune DOMNUL către acest popor: Bine le-a plăcut să rățăcească, nu și-au oprit picioarele, de aceea DOMNUL nu îi primește; își va aminti acum nelegiuirea lor și va cerceta păcatele lor.

¹¹ Atunci DOMNUL mi-a spus: Nu te ruga pentru acest popor pentru binele lor.

¹² Când vor posti nu le voi asculta strigătul; și când ei aduc ofrandă arsă și un dar, nu le voi primi; ci îi voi mistui cu sabie și cu foamete și cu ciumă.

¹³ Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, profeții le spun: Nu veți vedea sabia, nici nu veți avea foamete; ci vă voi da pace sigură în acest loc.

¹⁴ Atunci DOMNUL mi-a spus: Profeții profetesc minciuni în numele meu; nu eu i-am trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă profetesc o viziune falsă și ghicire și un lucru de nimic și înșelăciunea inimii lor.

¹⁵ De aceea astfel spune DOMNUL referitor la profeții care profetesc în numele meu și pe care eu nu i-am trimis, totuși ei spun: Nu va fi sabie și foamete în această țară. Prin sabie și foamete vor fi acei profeți mistuiți.

¹⁶ Și poporul către care ei profetesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului din cauza foametei și a sabiei; și nu vor avea pe nimeni să îi îngroape pe ei, pe soțiile lor, pe fiii lor sau pe fiicele lor, pentru că voi vărsa stricăciunea lor asupra lor.

¹⁷ De aceea tu să le spui acest cuvânt: Ochii mei să curgă cu lacrimi noapte și zi și să nu înceteze, pentru că fiica fecioară a poporului meu este zdrobită cu o mare spărtură, cu o lovitură foarte apăsătoare.

¹⁸ Dacă ies la câmp, atunci, iată, pe cei uciși cu sabia! Și dacă intru în cetate, atunci, iată, pe cei care sunt bolnavi de foamete! Da, deopotrivă profetul și preotul vor merge într-o țară pe care nu o cunosc.

¹⁹ Ai respins tu în întregime pe Iuda? a detestat sufletul tău Sionul? De ce ne-ai lovit și nu este vindecare pentru noi? Am căutat pace și nu este niciun bine; și un timp de vindecare și, iată, tulburare!

²⁰ Recunoaștem, DOAMNE, stricăciunea noastră și nelegiuirea părinților noștri, pentru că noi am păcătuit împotriva ta.

²¹ Nu ne detesta, pentru numele tău, nu dezonora tronul gloriei tale; amintește-ți, nu rupe legământul tău cu noi.

²² Sunt printre deșertăciunile neamurilor vreunii care pot să dea ploaie? Sau pot cerurile să dea averse de ploii? Nu ești tu acela, DOAMNE Dumnezeuul nostru? De aceea noi te vom aștepta, pentru că tu ai făcut toate acestea.

15

¹ Atunci DOMNUL mi-a spus: Chiar dacă Moise și Samuel ar sta în picioare înaintea mea, totuși mintea mea nu ar putea fi spre acest popor; alungă-i de la fața mea și lasă-i să plece.

² Și se va întâmpla, dacă îți vor spune: Încotro să mergem? atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL; Cei care sunt pentru moarte, la moarte; și cei care sunt pentru sabie, la sabie; și cei care sunt pentru foamete, la foamete; și cei care sunt pentru captivitate, în captivitate.

³ Și voi rândui asupra lor patru feluri de pedepse, spune DOMNUL: sabia ca să ucidă, și câinii ca să sfășie, și păsările cerului și fiarele pământului ca să mănânce și să nimicească.

⁴ Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile pământului, din cauza lui Manase fiul lui Ezechia împăratul lui Iuda, pentru ceea ce a făcut în Ierusalim.

⁵ Fiindcă cine va avea milă de tine, Ierusalime? Sau cine te va jeli? Sau cine se va abate pentru a te întreba ce mai faci?

⁶ Tu m-ai părăsit, spune DOMNUL, ai mers înapoi; de aceea îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi nimici; m-am săturat de pocăință.

⁷ Și îi voi vântura cu o furcă la porțile țării; îi voi văduvi de copii, voi nimici poporul meu: deoarece ei nu s-au întors de la căile lor.

⁸ Văduvele lor mi s-au înmulțit mai mult decât nisipul mărilor; am adus asupra lor, împotriva mamei tinerilor, un prădător la amiază; l-am făcut să cadă asupra lor dintr-odată și terori asupra cetății.

⁹ Cea care a născut șapte, lăncezește; și-a dat duhul; soarele ei a apus pe când era încă ziua; a fost rușinată și încurcată; și rămășița lor o voi da sabiei înaintea dușmanilor lor, spune DOMNUL.

¹⁰ Vai mie, mama mea, că m-ai născut un om al certei și un om al luptei pentru tot pământul! Nici nu am împrumutat cu camătă, nici nu am împrumutat de la oameni cu camătă; totuși fiecare dintre ei mă blestemă.

¹¹ DOMNUL a spus: Cu adevărat va fi bine pentru rămășița ta; cu adevărat voi face ca dușmanul să se poarte bine cu tine în timpul răului și în timpul nenorocirii.

¹² Se va frânge fierul? fierul de la nord și arama?

¹³ Averele ta și tezaurele tale le voi da ca pradă fără preț; și aceasta pentru toate păcatele tale, chiar în toate granițele tale.

¹⁴ Și te voi face să treci cu dușmanii tăi într-o țară pe care nu o cunoști, pentru că în mânia mea s-a aprins un foc ce va arde peste voi.

¹⁵ DOAMNE, tu știi; amintește-ți de mine și cercetează-mă și răzbună-mă de persecutorii mei; pentru îndelunga ta răbdare, nu mă lua; știi că pentru tine am suferit muștrare.

¹⁶ Cuvintele tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu sunt chemat după numele tău, DOAMNE Dumnezeul oștirilor.

¹⁷ Eu nu am șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am bucurat; am șezut singur din cauza mâinii tale, pentru că m-ai umplut cu indignare.

¹⁸ De ce este durerea mea neîncetată și rana mea incurabilă și refuză să fie vindecată? Vei fi tu în întregime pentru mine ca un mincinos și ca ape care lipsesc?

¹⁹ De aceea astfel spune DOMNUL: Dacă te întorci, atunci te voi aduce înapoi și vei sta în picioare înaintea mea; și dacă scoți ce este prețios din ce este nemernic, vei fi precum gura mea; să se întoarcă ei la tine, dar tu să nu te întorci la ei.

²⁰ Și te voi face pentru acest popor un zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine pentru a te salva și a te elibera, spune DOMNUL.

²¹ Și te voi elibera din mâna celor stricați și te voi răscumpăra din mâna tiranilor.

16

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit de asemenea la mine, spunând:

² Să nu îți iei o soție, nici să nu ai fii sau fiice în acest loc.

³ Pentru că astfel spune DOMNUL referitor la fiii și referitor la fiicele care s-au născut în acest loc și referitor la mamele lor care i-au născut și referitor la părinții lor care i-au născut în această țară:

⁴ Vor muri de morți apăsătoare; nu vor fi plânși; nici nu vor fi îngropați; ci vor fi ca balega pe fața pământului și vor fi mistuiți de sabie și de foamete; și trupurile lor moarte vor fi hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL: Nu intra în casa de jelire, nici nu merge să îi plângi sau să îi jelești, pentru că am luat pacea mea de la acest popor, spune DOMNUL, chiar bunătatea iubitoare și îndurările.

⁶ Deopotrivă cei mari și cei mici vor muri în această țară; ei nu vor fi îngropați, nici oamenii nu vor plânge pentru ei, nici nu se vor tăia, nici nu se vor face cheli pentru ei;

⁷ Nici nu se vor sfâșia oamenii pentru ei în jale, ca să îi mângâie pentru cel mort; nici nu le vor da oamenii paharul mângâierii să bea pentru tatăl lor sau pentru mama lor.

⁸ De asemenea să nu intri în casa de ospăț, pentru a ședea cu ei să mănânci și să bei.

⁹ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi face să înceteze din acest loc, în ochii voștri și în zilele voastre, vocea veseliei și vocea bucuriei, vocea mirelui și vocea miresei.

¹⁰ Și se va întâmpla, când vei arăta acestui popor toate aceste cuvinte și ei îți vor spune: Pentru ce a pronunțat DOMNUL tot acest mare rău împotriva noastră? Sau care este nelegiuirea noastră? Sau care este păcatul nostru pe care l-am făcut împotriva DOMNULUI Dumnezeuului nostru?

¹¹ Atunci tu să le spui: Deoarece părinții voștri m-au părăsit, spune DOMNUL, și au umblat după alți dumnezei și le-au servit și li s-au închinat și m-au părăsit și nu au păzit legea mea;

¹² Și voi ați făcut mai rău decât părinții voștri; fiindcă, iată, voi umblați fiecare după închipuirea inimii lui rele, ca să nu îmi dea ascultare;

¹³ De aceea vă voi arunca afară din această țară, într-o țară pe care nu o cunoașteți, nici voi nici părinții voștri; și veți servi altor dumnezei zi și noapte, acolo unde nu vă voi arăta favoare.

¹⁴ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi spus: DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului;

¹⁵ Ci, DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care i-a alungat, și îi voi aduce din nou în țara lor pe care am dat-o părinților lor.

¹⁶ Iată, voi trimite după mulți pescari, spune DOMNUL, și ei îi vor pescui; și după aceea voi trimite după mulți vânători și ei îi vor vâna de pe orice munte și de pe orice deal și din găurile stâncilor.

¹⁷ Pentru că ochii mei sunt asupra tuturor căilor lor; ele nu sunt ascunse de la fața mea, nici nelegiuirea lor nu este ascunsă dinaintea ochilor mei.

¹⁸ Și mai întâi le voi răsplăti dublu nelegiuirea lor și păcatul lor, pentru că mi-au întinat țara, au umplut moștenirea mea cu trupurile moarte ale lucrurilor lor detestabile și urâcioase.

¹⁹ DOAMNE, puterea mea și fortăreața mea și adăpostul meu în ziua nenorocirii, neamurile vor veni la tine de la marginile pământului și vor spune: Cu adevărat părinții noștri au moștenit minciuni, deșertăciune și lucruri care nu folosesc la nimic.

²⁰ Își va face un om dumnezei pentru el însuși, și ei nu sunt dumnezei?

²¹ De aceea, iată, de data aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele meu este DOMNUL.

17

¹ Păcatul lui Iuda este scris cu un toc de fier și cu vârful unui diamant; este gravat pe tăblița inimii lor și pe coarnele altarelor voastre;

² În timp ce copiii lor își amintesc de altarele lor și de altarele lor lângă copacii verzi de pe dealurile înalte.

³ O, muntele meu în câmp, eu voi da averea ta și toate tezaurele tale ca pradă, și înălțimile tale pentru păcat, în toate granițele tale.

⁴ Și tu, chiar tu însuși, vei renunța la moștenirea ta pe care ți-o dădusem; și te voi face să servești dușmanilor tăi în țara pe care nu o cunoști, pentru că ai aprins în mânia mea un foc, ce va arde pentru totdeauna.

⁵ Astfel spune DOMNUL: Blestemat fie omul care se încrede în om și care își face carnea braț al său și a cărui inimă se depărtează de DOMNUL.

⁶ Fiindcă el va fi ca un rug într-un loc uscat, și nu va vedea când vine binele; ci va locui în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și nelocuit.

⁷ Binecuvântat este omul care se încrede în DOMNUL și a cărui speranță este DOMNUL.

⁸ Pentru că el va fi ca un copac sădit lângă ape și care își întinde rădăcinile lângă râu și nu va vedea când vine arșița, ci frunza lui va fi verde; și nu se va îngrijora în anul de secetă, nici nu va înceta de la a da rod.

⁹ Inima *este* mai înșelătoare decât toate și este nespus de stricată: cine o poate cunoaște?

¹⁰ Eu DOMNUL cercetez inima, eu încerc răunchii, ca să dau fiecărui om conform căilor lui și conform rodului facerilor sale.

¹¹ Precum potârnichea clocește ouă pe care nu le-a făcut, astfel cel care obține bogății, dar nu pe drept, le va lăsa la jumătatea zilelor lui și la sfârșitul lui va fi un nebul.

¹² Un tron înalt glorios de la început este locul sanctuarului nostru.

¹³ DOAMNE, speranța lui Israel, toți cei care te părăsesc vor fi rușinați, și cei care se depărtează de mine vor fi scriși pe pământ, pentru că l-au părăsit pe DOMNUL, fântâna apelor vii.

¹⁴ Vindecă-mă, DOAMNE, și voi fi vindecat; salvează-mă, și voi fi salvat, pentru că tu ești lauda mea.

¹⁵ Iată, ei îmi spun: Unde este cuvântul DOMNULUI? Să vină acum.

¹⁶ Cât despre mine, eu nu m-am grăbit să încetez a fi un păstor care te urmează; nici nu am dorit eu ziua cea jalnică; tu știi; ceea ce a ieșit de pe buzele mele a fost drept înaintea ta.

¹⁷ Nu fi o teroare pentru mine: tu ești speranța mea în ziua răului.

¹⁸ Să fie încurcați cei care mă persecută, dar nu mă lăsa să fiu eu încurcat; să fie ei descurajați, dar să nu fiu eu descurajat; adu asupra lor ziua răului și nimicște-i cu o dublă nimicire.

¹⁹ Astfel mi-a spus DOMNUL: Du-te și stai în picioare la poarta copiilor poporului, prin care împărații lui Iuda intră și prin care ei ies afară, și la toate porțile Ierusalimului;

²⁰ Și spune-le: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi împărați ai lui Iuda și tot Iuda și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste porți;

²¹ Astfel spune DOMNUL: Luați seama la voi înșivă și nu purtați nicio povară în ziua sabatului, nici nu o aduceți pe porțile Ierusalimului;

²² Nici nu scoateți vreo povară din casele voastre în ziua sabatului, nici nu faceți vreo lucrare, ci sfințiți ziua sabatului, precum am poruncit părinților voștri.

²³ Dar ei nu au făcut ce am poruncit, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au înțepenit gâtul, ca să nu audă, nici să nu primească instruire.

²⁴ Și se va întâmpla, spune DOMNUL, dacă îmi veți da ascultare cu atenție, să nu aduceți vreo povară pe porțile acestei cetăți în ziua sabatului, ci să sfințiți ziua sabatului, pentru a nu face nicio lucrare în ea;

²⁵ Atunci vor intra pe porțile cetății acesteia împărați și prinți șezând pe tronul lui David, stând în care și pe cai, ei și prinții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului; și această cetate va rămâne pentru totdeauna.

²⁶ Și ei vor veni din cetățile lui Iuda și din locurile de lângă Ierusalim și din țara lui Beniamin și de la câmpie și din munți și de la sud, aducând ofrande arse și sacrificii și daruri de mâncare și tămâie și aducând sacrificii de laudă în casa DOMNULUI.

²⁷ Dar dacă nu îmi veți da ascultare pentru a sfinți ziua sabatului și a nu purta vreo povară, chiar intrând pe porțile Ierusalimului în ziua sabatului; atunci voi aprinde un foc la porțile lui care va mistui palatele Ierusalimului și nu va fi stins.

18

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ridică-te și coboară la casa olarului și acolo te voi face să auzi cuvintele mele.

³ Atunci am coborât la casa olarului și, iată, el făcea o lucrare pe roți.

⁴ Și vasul pe care l-a făcut din lut s-a stricat în mâna olarului; astfel, el l-a făcut din nou, alt vas, precum i s-a părut bine olarului să îl facă.

⁵ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁶ Casă a lui Israel, nu pot eu face cu voi ca acest olar? spune DOMNUL. Iată, precum lutul este în mâna olarului, tot astfel sunteți voi în mâna mea, casă a lui Israel.

⁷ În momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o împărăție, pentru a o smulge și a o surpa și a o nimici;

⁸ Dacă acea națiune, împotriva căreia am vorbit, se întoarce de la răutatea ei, și eu mă voi pocăi de răul pe care l-am gândit să îl fac.

⁹ Și în momentul când voi vorbi referitor la o națiune și referitor la o împărăție, pentru a o zidi și pentru a o sădi;

¹⁰ Dacă aceasta face răul înaintea ochilor mei, încât nu ascultă de vocea mea, atunci și eu mă voi pocăi de binele pe care am spus că îl voi face.

¹¹ De aceea acum du-te, vorbește bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu pregătesc răul împotriva voastră și plănuiesc un plan împotriva voastră; întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea, și îndreptați-vă căile și facerile.

¹² Dar ei au spus: Nu este speranță; ci noi vom umbla după propriile noastre planuri și vom face fiecare după închipuirea inimii lui rele.

¹³ De aceea, astfel spune DOMNUL: Întrebați acum printre păgâni: Cine a auzit astfel de lucruri? Fecioara lui Israel a făcut un lucru groaznic.

¹⁴ Va părăsi cineva zăpada Libanului, care vine din stâncă mare a câmpului? Sau apele curgătoare reci care vin dintr-un alt loc vor fi uitate?

¹⁵ Pentru că poporul meu m-a uitat, ei au ars tămâie deșertăciunii care i-au făcut să se poticnească pe căile lor de la cărările străvechi, pentru a umbla pe cărări, pe o cale neumblată;

¹⁶ Pentru a face țara lor pustie și a o face o șuierare continuă; oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va clătina din cap.

¹⁷ Eu îi voi împărășia ca un vânt din est dinaintea dușmanului; le voi arăta spatele, și nu fața, în ziua nenorocirii lor.

¹⁸ Atunci au spus ei: Veniți și să plănuim planuri împotriva lui Ieremia, pentru că legea nu va pieri de la preot, nici sfatul de la înțelept, nici cuvântul

de la profet. Veniți și să îl lovim cu limba și să nu luăm seama la niciunul dintre cuvintele lui.

¹⁹ Ia seama la mine, DOAMNE, și dă ascultare vocii celor ce se ceartă cu mine.

²⁰ Va fi răul răsplătit în locul binelui? Pentru că ei au săpat o groapă sufletului meu. Amintește-ți că am stat în picioare înaintea ta pentru a vorbi bine pentru ei și pentru a întoarce furia ta de la ei.

²¹ De aceea dă-i pe copiii lor foamei și revarsă sângele lor prin forța sabiei; și soțiile lor să fie văduvite de copiii lor și să fie văduve; și să fie dați la moarte bărbatilor lor, tinerii lor să fie uciși de sabie în bătălie.

²² Să se audă un strigăt din casele lor, când vei aduce dintr-odată o armată peste ei, pentru că au săpat o groapă pentru a mă lua și au ascuns capcane pentru picioarele mele.

²³ Totuși, DOAMNE, tu cunoști tot sfatul lor împotriva mea pentru a mă ucide; nu ierta nelegiuirea lor, nici nu le șterge păcatul dinaintea feței tale, ci să fie doborâți înaintea ta; poartă-te astfel cu ei în timpul mâniei tale.

19

¹ Astfel spune DOMNUL: Du-te și ia un urciore de lut de la olar și ia dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților;

² Și ieși la valea fiului lui Hinom, care este la intrarea porții de est și vestește acolo cuvintele pe care ți le voi zice,

³ Și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, împărați ai lui Iuda și locuitorii ai Ierusalimului: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestui loc, răul, de care îi vor țui urechile oricui aude.

⁴ Pentru că ei m-au părăsit și au înstrăinat acest loc și au ars tămâie în el, altor dumnezei, pe care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut, nici împărații lui Iuda, și au umplut acest loc cu sângele celor nevinovați;

⁵ Au zidit de asemenea înălțimi lui Baal, ca să îi ardă pe fiii lor cu foc ca ofrande arse lui Baal, ceea ce eu nu am poruncit, nici nu am vorbit, nici nu mi-a venit în minte;

⁶ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, când acest loc nu va mai fi numit Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci Valea măcelului.

⁷ Și voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în acest loc; și îi voi face să cadă prin sabie înaintea dușmanilor lor și prin mâinile celor ce le caută viețile; și trupurile lor moarte le voi da ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

⁸ Și voi face această cetate pustie și un motiv de șuierare: oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va șuiera din cauza tuturor plăgilor ei.

⁹ Și îi voi face să mănânce carnea fiilor lor și carnea fiicelor lor și vor mânca fiecare carnea prietenului său în asediul și în strămtorarea cu care îi vor strămtora dușmanii lor și cei care le caută viața.

¹⁰ Atunci să spargi urciorul înaintea ochilor oamenilor care merg cu tine,

¹¹ Și să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Astfel voi zdrobi acest popor și această cetate, precum cineva sparge un vas al olarului, care nu mai poate fi întregit; și ei îi vor îngropa în Tofet, până când nu va mai fi loc de îngropare.

¹² Astfel voi face acestui loc, spune DOMNUL și locuitorilor lui, și voi face chiar această cetate precum Tofetul;

¹³ Și casele Ierusalimului și casele împăraților lui Iuda vor fi întinate ca locul Tofetului, din cauza tuturor caselor pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie întregii oștiri a cerului și au turnat daruri de băutură altor dumnezei.

¹⁴ Atunci a venit Ieremia din Tofet, unde îl trimisese DOMNUL să profetească; și a stat în picioare în curtea casei DOMNULUI; și a spus întregului popor:

¹⁵ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestei cetăți și asupra tuturor orașelor ei tot răul pe care l-am pronunțat împotriva ei, pentru că și-au împietrit gâturile, ca să nu asculte cuvintele mele.

20

¹ Și Pașhur, fiul lui Imer, preotul, care era de asemenea marele guvernator al casei DOMNULUI, a auzit că Ieremia a profetizat aceste lucruri.

² Atunci Pașhur l-a lovit pe Ieremia, profetul, și l-a pus în butucii care erau la poarta înaltă a lui Beniamin, care era lângă casa DOMNULUI.

³ Și s-a întâmplat a doua zi, că Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci Ieremia i-a spus: DOMNUL nu ți-a pus numele Pașhur, ci Magor-Misabib.

⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, te voi face o teroare pentru tine însuși și pentru toți prietenii tăi: și ei vor cădea prin sabia dușmanilor lor și ochii tăi vor privi aceasta; și voi da pe tot Iuda în mâna împăratului Babilonului și el îi va duce captivi în Babilon și îi va ucide cu sabia.

⁵ Mai mult, eu voi da toată țaria acestei cetăți și toată munca ei și toate lucrurile prețioase ale ei și toate tezaurele împăraților lui Iuda le voi da în mâna dușmanilor lor, care îi vor prăda și îi vor lua și îi vor duce în Babilon.

⁶ Și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa ta veți merge în captivitate; și tu vei veni în Babilon și acolo vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, căroră le-ai profetizat minciuni.

⁷ DOAMNE, tu m-ai înșelat și eu am fost înșelat; tu ești mai tare decât mine și ai învins; zilnic, eu sunt un lucru de răs, fiecare mă batjocorește.

⁸ Pentru că de când am vorbit, am strigat, am strigat violență și pradă; căci cuvântul DOMNULUI a fost făcut o ocară pentru mine și, zilnic, un lucru de răs.

⁹ Atunci am spus: Nu voi aminti despre el, nici nu voi mai vorbi în numele lui. Dar cuvântul lui a fost în inima mea ca un foc arzând, închis în oasele mele, și am obosit purtându-l și nu mai puteam.

¹⁰ Pentru că am auzit defăimarea multora, frică de fiecare parte. Vestiți, spun ei, și noi o vom vesti. Toți cunoșcuții mei au căutat șchiopătarea mea, spunând: Poate că va fi ademenit și îl vom învinge și ne vom răzbuna pe el.

¹¹ Dar DOMNUL este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea persecutorii mei se vor poticni și nu vor învinge; ei vor fi foarte rușinați, pentru că nu vor prospera; disprețuirea lor veșnică nu va fi niciodată uitată.

¹² Dar, DOAMNE al oștirilor, tu care încerci pe cel drept și vezi rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, pentru că ție ți-am arătat cauza mea.

¹³ Cântați DOMNULUI, lăudați pe DOMNUL, pentru că el a eliberat sufletul celui sărac din mâna făcătorilor de rău.

¹⁴ Blestemată fie ziua în care am fost născut; să nu fie binecuvântată ziua în care mama mea m-a născut.

¹⁵ Blestemat fie omul care a adus vești tatălui meu, spunând: Un copil de parte bărbătească ți s-a născut; înveselindu-l.

¹⁶ Și acel om să fie ca cetățile pe care DOMNUL le-a dărâmat și nu s-au pocăit. Și să audă el plânset dimineța și strigare la amiază;

¹⁷ Pentru că nu m-a ucis din pânțece; și mama mea mi-ar fi fost mormântul și pântecele ei însărcinat întotdeauna cu mine.

¹⁸ Pentru ce am ieșit din pânțece, ca să văd osteneală și întristare, ca zilele mele să fie mistuite cu rușine?

21

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia, de la DOMNUL, când împăratul Zedechia a trimis la el pe Pașhur fiul lui Malchiia și pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, spunând:

² Întrebă, te rog, pe DOMNUL pentru noi, pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, face război împotriva noastră; poate că DOMNUL se va purta cu noi conform cu toate lucrările lui minunate, ca Nebucadnețar să plece de la noi.

³ Atunci Ieremia le-a spus: Astfel să îi spuneți lui Zedechia:

⁴ Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi întoarce înapoi armele de război care sunt în mâinile voastre, cu care luptați împotriva împăratului Babilonului și împotriva caldeenilor care vă asediază în afara zidului; și le voi aduna în mijlocul acestei cetăți.

⁵ Și eu însumi voi lupta împotriva voastră cu o mână întinsă și cu un braț puternic, în mânie și în furie și în mare indignare.

⁶ Și voi lovi pe locuitorii acestei cetăți, deopotrivă pe om și pe animal; aceștia vor muri de o ciumă cumplită.

⁷ Și după aceea, spune DOMNUL, îl voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe servitorii lui și pe popor și pe cei care au rămas în această cetate după ciumă, după sabie și după foamete, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, și în mâna dușmanilor lor și în mâna celor ce le caută viața; și el îi va lovi cu tăișul sabiei: nu îi va cruța, nici nu va avea îndurare, nici nu va avea milă.

⁸ Și acestui popor să îi spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, pun înaintea voastră calea vieții și calea morții.

⁹ Cel ce rămâne în această cetate va muri de sabie și de foamete și de ciumă; dar cel care iese și se predă caldeenilor care vă asediază va trăi și viața lui îi va fi drept pradă.

¹⁰ Pentru că mi-am îndreptat fața împotriva acestei cetăți pentru rău și nu pentru bine, spune DOMNUL: ea va fi dată în mâna împăratului Babilonului și el o va arde cu foc.

¹¹ Și referitor la casa împăratului lui Iuda, spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI:

¹² Casă a lui David, astfel spune DOMNUL: Faceți judecată dimineța și eliberați-l pe cel prădat, din mâna opresorului, ca nu cumva furia mea să izbucnească precum un foc și să ardă astfel încât să nu fie nimeni să îl poată stinge, din cauza răutății facerilor voastre.

¹³ Iată, eu sunt împotriva ta, locuitoare a văii și stâncă mare a câmpului, spune DOMNUL; care spuneți: Cine va coborî împotriva noastră? Sau, cine va intra în locuințele noastre?

¹⁴ Dar eu vă voi pedepsi conform cu rodul facerilor voastre, spune DOMNUL; și voi aprinde un foc în pădurea lui și acesta va mistui toate lucrurile de jur împrejurul lui.

22

¹ Astfel spune DOMNUL: Coboară la casa împăratului lui Iuda și vorbește acolo acest cuvânt,

² Și spune: Ascultă cuvântul DOMNULUI, împărate al lui Iuda, care șezi pe tronul lui David, tu și servitorii tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea;

³ Astfel spune DOMNUL: Faceți judecată și dreptate și eliberați pe cel prădat din mâna opresorului și nu nedreptățiți, nu asuprați pe străin, pe cel fără tată, nici pe văduvă, nici nu vărsați sânge nevinovat în acest loc.

⁴ Căci dacă veți împlini, cu adevărat, acest lucru, atunci vor intra pe porțile casei acesteia împărați șezând pe tronul lui David, stând în care și călărind pe cai, el și servitorii lui și poporul lui.

⁵ Dar dacă nu veți asculta aceste cuvinte, jur pe mine însumi, spune DOMNUL, că această casă va deveni o pustiere.

⁶ Pentru că astfel spune DOMNUL casei împăratului lui Iuda: Tu îmi ești Galaad și capul Libanului; totuși cu adevărat te voi face o pustie și cetăți fără locuitori.

⁷ Și voi pregăti nimicitori împotriva ta, pe fiecare cu armele lui, și vor tăia cedrii tăi aleși și îi vor arunca în foc.

⁸ Și multe națiuni vor trece pe lângă această cetate și vor spune, fiecare om aproapei lui său: Pentru ce a făcut DOMNUL astfel acestei mari cetăți?

⁹ Atunci ei vor răspunde: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI Dumnezeuului lor și s-au închinat altor dumnezei și le-au servit.

¹⁰ Nu plângeți pe cel mort, nici nu îl jeliți; ci plângeți tare pentru cel care se duce, pentru că nu se va mai întoarce, nici nu va mai vedea țara lui de naștere.

¹¹ Pentru că astfel spune DOMNUL, referitor la Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a domnit în locul lui Iosia tatăl său, care a ieșit din acest loc: Nu se va mai întoarce aici;

¹² Ci va muri în locul în care l-au dus captiv și nu va mai vedea această țară.

¹³ Vai celui care își zidește casa prin nedreptate și camerele lui pe nedrept; care folosește serviciul aproapei lui fără plată și nu îi dă pentru munca lui;

¹⁴ Care spune: Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și își taie ferestre; și aceasta este căptușită cu cedru și vopsită cu roșu aprins.

¹⁵ Vei domni tu, pentru că te închizi în cedru? Nu a mâncat și a băut tatăl tău și nu a făcut el judecată și dreptate? Și apoi i-a fost bine?

¹⁶ El a judecat cauza săracului și a nevoiașului; atunci îi era bine; nu a făcut toate acestea pentru a mă cunoaște? spune DOMNUL.

¹⁷ Dar ochii tăi și inima ta nu sunt decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge nevinovat și pentru oprinare și pentru a face violență.

¹⁸ De aceea astfel spune DOMNUL referitor la Ioiachim fiul lui Iosia împăratul lui Iuda: Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah fratele meu! sau: Ah soră! Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah doamne! sau: Ah gloria sa!

¹⁹ El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului.

²⁰ Urcă în Liban și strigă; și înalță-ți vocea în Basan și strigă din trecători, pentru că toți iubiții tăi sunt nimiciți.

²¹ Ți-am vorbit în prosperitatea ta, dar tu ai spus: Nu voi asculta. Aceasta a fost calea ta din tinerețea ta, că nu ai ascultat de vocea mea.

²² Vântul va mânca pe toți păstorii tăi și iubiții tăi vor merge în captivitate; negreșit, atunci, vei fi rușinată și încurcată pentru toată stricăciunea ta.

²³ Locuitor al Libanului, care îți faci cuibul în cedri, cât de grațios vei fi tu când vor veni junghiuri asupra ta; durerea ca a unei femei în durerile nașterii!

²⁴ Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, dacă însuși Conia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un sigiliu pe mâna mea dreaptă, totuși te-aș smulge de acolo;

²⁵ Și te voi da în mâna celor care îți caută viața și în mâna acelor de ale căror fețe te temi, chiar în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului și în mâna caldeenilor.

²⁶ Și te voi arunca afară, pe tine și pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, în care nu v-ați născut și acolo veți muri.

²⁷ Dar în țara în care ei doresc să se întoarcă, acolo nu se vor întoarce.

²⁸ Este acest bărbat, Conia, un idol spart și disprețuit? Este el un vas în care nu este plăcere? Pentru ce sunt ei aruncați, el și sămânța lui, și sunt aruncați într-o țară pe care nu o cunosc?

²⁹ O pământule, pământule, pământule, ascultă cuvântul DOMNULUI.

³⁰ Astfel spune DOMNUL: Înscrieți pe acest om ca fără copii, un om ce nu va prospera în zilele lui, pentru că niciun om din sămânța lui nu va prospera, șezând pe tronul lui David și conducând vreodată în Iuda.

23

¹ Vai de păstorii care nimicesc și împrăștie oile pășunii mele! spune DOMNUL.

² De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi ați împrăștiat oile turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat; iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor voastre, spune DOMNUL.

³ Și voi aduna rămășița turmei mele din toate țările unde le-am alungat și le voi aduce din nou la staulele lor; și ei vor fi roditori și se vor înmulți.

⁴ Și voi pune păstori peste ei care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja și niciunul nu va lipsi, spune DOMNUL.

⁵ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când îi voi ridica lui David un Lăstar al Dreptății și un Împărat va domni și va prospera și va face judecată și dreptate pe pământ.

⁶ În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui în siguranță; și acesta este numele lui, prin care va fi numit: DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ.

⁷ De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu vor mai spune: DOMNUL trăiește, care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului,

⁸ Ci: DOMNUL trăiește, care a scos și care a condus sămânța casei lui Israel din țara de la nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei vor locui în propria lor țară.

⁹ Inima mea este frântă în mine din cauza profeților; toate oasele mele tremură; sunt ca un om beat și ca un om pe care vinul l-a învins, din cauza DOMNULUI și din cauza cuvintelor sfințeniei lui.

¹⁰ Pentru că țara este plină de adulteri, pentru că din cauza blestemelor țara jelește; locurile plăcute ale pustiei sunt uscate și alergarea lor este rea și forța lor nu este dreaptă.

¹¹ Pentru că deopotrivă profetul și preotul sunt întinați; da, în casa mea am găsit stricăciunea lor, spune DOMNUL.

12 Pentru aceea, calea lor va fi pentru ei precum căile alunecoase în întuneric; vor fi alungați și vor cădea pe ea, pentru că voi aduce răul asupra lor, chiar anul cercetării lor, spune DOMNUL.

13 Și am văzut nebulie în profetii din Samaria; ei au profetit prin Baal și au rățâcit pe poporul meu Israel.

14 Am văzut de asemenea în profetii din Ierusalim un lucru groaznic, ei comit adulter și umblă în minciuni, ei întăresc de asemenea mâinile făcătorilor de rău, încât nimeni nu se întoarce de la stricăciunea lui; ei sunt cu toții pentru mine ca Sodoma și locuitorii lui ca Gomora.

15 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la profeti: Iată, îi voi hrăni cu pelin și îi voi face să bea apă cu fiere, pentru că de la profetii Ierusalimului pângărirea s-a răspândit în toată țara.

16 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu dați ascultare la cuvintele profetilor care vă profetesc: ei vă fac deșerti; ei vorbesc o viziune a proprii lor inimi și nu din gura DOMNULUI.

17 Ei încă spun celor care mă disprețuiesc: DOMNUL a spus: Veți avea pace; și spun fiecăruia care umblă după închipuirea inimii lui: Niciun rău nu va veni asupra voastră.

18 Fiindcă cine a stat la sfatul DOMNULUI și a priceput și a auzit cuvântul său? Cine a însemnat cuvântul său și l-a auzit?

19 Iată, un vârtej de vânt al DOMNULUI a ieșit în furie, chiar un vârtej de vânt apăsător; acesta va cădea cu apăsare peste capul celor stricați.

20 Mânia DOMNULUI nu se va întoarce, până nu o va împlini și până nu vor fi împlinite gândurile inimii sale, în zilele de pe urmă voi veți lua aminte la aceasta cu înțelegere.

21 Eu nu am trimis pe acești profeti, totuși ei au alergat; eu nu le-am vorbit, totuși ei au profetit.

22 Dar dacă ar fi stat în sfatul meu și ar fi făcut pe poporul meu să asculte cuvintele mele, atunci ei i-ar fi întors de la calea lor rea și de la răutatea facerilor lor.

23 Sunt eu un Dumnezeu de aproape, spune DOMNUL și nu un Dumnezeu de departe?

24 Poate cineva să se ascundă în locuri tainice ca eu să nu îl văd? spune DOMNUL. Nu umplu eu cerul și pământul? spune DOMNUL.

25 Am auzit ce au spus profetii, care profetesc minciuni în numele meu, spunând: Am visat, am visat.

26 Până când va fi aceasta în inima profetilor care profetesc minciuni? Da, ei sunt profeti ai înșelăciunii proprii lor inimi;

27 Care gândesc să facă pe poporul meu să uite numele meu prin visurile lor pe care le spune fiecare om aproapelui său, precum părinții lor au uitat numele meu pentru numele lui Baal.

28 Profetul care are un vis, să spună el un vis; și cel care are cuvântul meu, să vorbească el cuvântul meu cu credincioșie. Ce este pleava pentru grâu? spune DOMNUL.

29 Nu este cuvântul meu ca un foc? spune DOMNUL; și ca un ciocan care sparge stâncă în bucăți?

30 De aceea, iată, eu sunt împotriva profetilor, spune DOMNUL, care fură, fiecare de la aproapele său, cuvintele mele.

31 Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva profetilor care își folosesc limba și spun: El spune.

³² Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva celor care profetesc visuri false și care le spun și fac pe poporul meu să rățăcească prin minciunile lor și prin ușurința lor; totuși eu nu i-am trimis, nici nu le-am poruncit; de aceea ei nu vor fi de niciun folos acestui popor, spune DOMNUL.

³³ Și când acest popor, sau un profet, sau un preot, te va întreba, spunând: Care este povara DOMNULUI? tu atunci să le spui: Ce povară? Eu chiar vă voi părăsi, spune DOMNUL.

³⁴ Și cât despre profetul și preotul și poporul care va spune: Povara DOMNULUI; eu chiar voi pedepsi pe omul acela și casa lui.

³⁵ Astfel să spuneți fiecare aproapelui său și fiecare fratelui său: Ce a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?

³⁶ Și povara DOMNULUI să nu o mai amintiți; căci cuvântul fiecărui om va fi povara lui, pentru că voi ați pervertit cuvintele Dumnezeului cel viu, ale DOMNULUI oștirilor Dumnezeuul nostru.

³⁷ Astfel să spui profetului: Ce ți-a răspuns DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL?

³⁸ Dar deoarece voi spuneți: Povara DOMNULUI; de aceea astfel spune DOMNUL: Pentru că voi spuneți acest cuvânt: Povara DOMNULUI; și eu am trimis la voi, spunând: Să nu spuneți: Povara DOMNULUI;

³⁹ De aceea, iată, eu, chiar eu, vă voi uita cu totul și vă voi părăsi și cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; și vă voi arunca afară din prezența mea;

⁴⁰ Și voi aduce o ocară veșnică asupra voastră, și o rușine veșnică, ce nu vor fi uitate.

24

¹ DOMNUL mi-a arătat și, iată, două coșuri cu smochine erau puse înaintea templului DOMNULUI, după ce Nebucadnețar, împăratul Babilonului, dusese captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, și pe prinții lui Iuda, împreună cu tâmplarii și fierarii din Ierusalim, și îi adusese la Babilon.

² Un coș avea smochine foarte bune, ca smochinele coapte întâi; și celălalt coș avea smochine foarte rele, care nu puteau fi mâncate, de rele ce erau.

³ Atunci DOMNUL mi-a spus: Ce vezi tu, Ieremia? Și eu am spus: Smochine; smochinele bune, foarte bune; și cele rele, foarte rele, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.

⁴ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁵ Astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel: Ca aceste smochine bune, astfel îi voi deosebi pe cei duși captivi din Iuda, pe care i-am trimis din locul acesta în țara caldeenilor, pentru binele lor.

⁶ Pentru că îmi voi pune ochii asupra lor pentru bine și îi voi aduce din nou în această țară; și îi voi zidi și nu îi voi surpa; și îi voi sădi și nu îi voi smulge.

⁷ Și le voi da o inimă pentru a mă cunoaște, că eu sunt DOMNUL; și ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul lor, pentru că se vor întoarce la mine cu toată inima lor.

⁸ Și ca smochinele rele, ce nu pot fi mâncate, de rele ce sunt ele; într-adevăr astfel spune DOMNUL: Astfel voi da pe Zedechia împăratul lui Iuda, și pe prinții lui și rămășița din Ierusalim, care rămâne în această țară și pe cei care locuiesc în țara Egiptului;

⁹ Și îi voi da să fie împrăștiati în toate împărățiile pământului spre vătămarea lor; pentru a fi o ocară și un proverb, o batjocură și un blestem, în toate locurile în care îi voi alunga.

¹⁰ Și voi trimite sabia, foamea și ciuma printre ei, până vor fi mistuiți din țara pe care le-am dat-o lor și părinților lor.

25

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la tot poporul lui Iuda în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a fost anul întâi al lui Nebucadnetar, împăratul Babilonului;

² Cuvânt pe care profetul Ieremia l-a vorbit către tot poporul lui Iuda și către toți locuitorii Ierusalimului, spunând:

³ Din anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, chiar până în această zi, al douăzeci și treilea an, cuvântul DOMNULUI a venit la mine și eu v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu ați dat ascultare.

⁴ Și DOMNUL i-a trimis la voi pe toți servitorii săi, profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i; dar voi nu ați dat ascultare, nici nu v-ați aplecat urechea să ascultați.

⁵ Ei au spus: Întoarceți-vă acum, din nou, fiecare de la calea lui cea rea și de la răutatea facerilor voastre și locuiți în țara pe care DOMNUL v-a dat-o vouă și părinților voștri pentru totdeauna și întotdeauna;

⁶ Și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și a vă închina lor și nu mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre; iar eu nu vă voi vătăma.

⁷ Totuși, voi nu mi-ați dat ascultare, spune DOMNUL; ca să mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre spre vătămarea voastră.

⁸ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Pentru că nu ați ascultat cuvintele mele,

⁹ Iată, voi trimite și voi lua toate familiile din nord, spune DOMNUL, și pe Nebucadnetar împăratul Babilonului, servitorul meu, și îi voi aduce împotriva acestei țări și împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor acestor națiuni de jur împrejur și le voi nimici cu totul și le voi face o înmărmurire și un motiv de suierare și pustiiri veșnice.

¹⁰ Mai mult, voi lua de la ei vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, sunetul pietrelor de moară și lumina lămpii.

¹¹ Și toată această țară va fi o pustiire și o înmărmurire; și aceste națiuni vor servi împăratului Babilonului șaptezeci de ani.

¹² Și se va întâmpla, după ce se vor împlini șaptezeci de ani, că voi pedepsi pe împăratul Babilonului și acea națiune, spune DOMNUL, pentru nelegiuirea lor și țara caldeenilor și o voi face pustiiri veșnice.

¹³ Și voi aduce asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care le-am rostit împotriva ei, tot ce este scris în această carte, pe care Ieremia a profetit-o împotriva tuturor națiunilor.

¹⁴ Pentru că multe națiuni și împărați mari le vor servi de asemenea; și eu le voi răsplăti conform cu faptele lor și conform cu lucrările propriilor mâini.

¹⁵ Pentru că astfel îmi spune mie DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Ia paharul vinului acestei furii din mâna mea și fă toate națiunile la care te voi trimite, să îl bea.

¹⁶ Și ele vor bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei pe care o voi trimite printre ele.

¹⁷ Atunci am luat paharul din mâna DOMNULUI și am făcut toate națiunile, la care DOMNUL m-a trimis, să îl bea;

18 Adică, Ierusalimul și cetățile lui Iuda și pe împărații lui și pe prinții lui, pentru a-i face o pustiire, o înmărmurire, o șuierare și un blestem; precum este în această zi;

19 Pe Faraon împăratul Egiptului și pe servitorii lui și pe prinții lui și pe tot poporul lui;

20 Și pe tot poporul amestecat și pe toți împărații din țara Uț și pe toți împărații din țara filistenilor și Ascalonul și Aza și Ecronul și rămășița Asdodului,

21 Edomul și Moabul și pe copiii lui Amon,

22 Și pe toți împărații Tirului și pe toți împărații Sidonului și pe împărații insulelor care sunt dincolo de mare,

23 Dedanul și Tema și Buzul și pe toți care sunt în colțurile cele mai îndepărtate,

24 Și pe toți împărații Arabiei și pe toți împărații poporului amestecat care locuiesc în pustie,

25 Și pe toți împărații din Zimri și pe toți împărații Elamului și pe toți împărații mezilor;

26 Și pe toți împărații din nord, de aproape și de departe, pe unul cu altul, și toate împărățiile lumii, care sunt pe fața pământului; și împăratul Șeșacului va bea după ei.

27 De aceea tu să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Beți și îmbățați-vă și vărsați și cădeți și să nu vă mai ridicați, din cauza sabiei pe care o voi trimite printre voi.

28 Și va fi astfel: dacă ei vor refuza să ia paharul din mâna ta pentru a bea, atunci să le spui: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să beți negreșit.

29 Pentru că, iată, eu încep să aduc răul asupra cetății care se numește după numele meu; și voi să fiți cu totul nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți, pentru că voi chema o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului, spune DOMNUL oștirilor.

30 De aceea profetește împotriva lor toate aceste cuvinte și spune-le: DOMNUL va răzni din înălțime și își va înălța vocea din locuința lui sfântă; va răzni cu putere asupra locuinței lui; el va scoate un strigăt, asemenea celor care calcă strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului.

31 Un zgomot va ajunge până la marginile pământului, pentru că DOMNUL are o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se va judeca; îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL.

32 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, răul va merge de la națiune la națiune și un mare vârtej de vânt va fi ridicat de la marginile pământului.

33 Și cei uciși de DOMNUL vor fi în acea zi de la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a pământului: ei nu vor fi plânși, nici adunați, nici îngropați; vor fi balegă pe pământ.

34 Urlați, voi păstori, și strigați; și tăvăliți-vă în cenușă, voi, stăpâni ai turmei, pentru că zilele măcelului vostru și ale împrăstierii voastre sunt împlinite; și veți cădea ca un vas plăcut.

35 Și păstorii nu vor avea cale să fugă, nici stăpânii turmei să scape.

36 O voce de strigăt a păstorilor și un urlat al stăpânilor turmei va fi auzit, pentru că DOMNUL le-a prădat pășunea.

37 Și locuințele pașnice sunt stârpite din cauza mâniei înverșunate a DOMNULUI.

38 El și-a părăsit adăpostul, ca un leu, pentru că țara lor este pustiită din cauza înverșunării opresorului și din cauza înverșunării mâniei sale.

26

1 La începutul domniei lui Ioiachim fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, a venit acest cuvânt de la DOMNUL, spunând:

2 Astfel spune DOMNUL: Stai în picioare în curtea casei DOMNULUI și vorbește tuturor cetăților lui Iuda care vin să se închine în casa DOMNULUI, toate cuvintele pe care ți le poruncesc să le vorbești lor; să nu scazi niciun cuvânt;

3 Și dacă ei vor da ascultare și se vor întoarce fiecare om de la calea lui rea, atunci mă voi pocăi de răul pe care plănuiesc să li-l fac din cauza răutății facerilor lor.

4 Și să le spui: Astfel spune DOMNUL: Dacă nu îmi veți da ascultare, pentru a umbla în legea mea pe care am pus-o înaintea voastră,

5 Pentru a da ascultare cuvintelor servitorilor mei, profeții, pe care i-am trimis la voi, deopotrivă ridicându-i devreme și trimițându-i, iar voi nu ați dat ascultare;

6 Atunci voi face această casă ca Șilo și voi face această cetate un blestem pentru toate națiunile pământului.

7 Astfel preoții și profeții și tot poporul l-au auzit pe Ieremia vorbind aceste cuvinte în casa DOMNULUI.

8 Și s-a întâmplat, după ce Ieremia a terminat de vorbit tot ceea ce DOMNUL îi poruncise să vorbească întregului popor, că preoții și profeții și tot poporul l-au apucat, spunând: Vei muri negreșit.

9 De ce ai profetit în numele DOMNULUI, spunând: Această casă va fi ca Șilo și această cetate va fi pustiită, fără vreun locuitor? Și tot poporul s-a adunat împotriva lui Ieremia în casa DOMNULUI.

10 Când prinții lui Iuda au auzit aceste lucruri, atunci s-au urcat din casa împăratului la casa DOMNULUI și au șezut la intrarea porții noi a casei DOMNULUI.

11 Atunci preoții și profeții au vorbit prinților și întregului popor, spunând: Acest om este demn de moarte pentru că a profetit împotriva acestei cetăți, precum ați auzit cu urechile voastre.

12 Atunci Ieremia a vorbit tuturor prinților și întregului popor, spunând: DOMNUL m-a trimis să profetesc împotriva acestei case și împotriva acestei cetăți, toate cuvintele pe care le-ați auzit.

13 De aceea acum, îndreptați-vă căile și facerile voastre și ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeuului vostru; și DOMNUL se va pocăi de răul pe care el l-a vorbit împotriva voastră.

14 Cât despre mine, iată, eu sunt în mâna voastră; faceți cu mine precum vi se pare bine și precum vă este convenit.

15 Dar să știți cu siguranță, că dacă mă dați la moarte, veți aduce negreșit sânge nevinovat asupra voastră și asupra acestei cetăți și asupra locuitorilor ei, pentru că, în adevăr, DOMNUL m-a trimis la voi să vorbesc toate aceste cuvinte în urechile voastre.

16 Atunci prinții și tot poporul au spus preoților și profeților: Acest om nu este demn să moară, pentru că el ne-a vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeuului nostru.

17 Atunci s-au ridicat unii dintre bătrânii țării și au vorbit întregii adunări a poporului, spunând:

18 Mica din Moreșet profetea în zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și a vorbit întregului popor al lui Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor:

Sionul va fi arat ca un câmp și Ierusalimul va deveni mormane și muntele casei ca înălțimile unei păduri.

¹⁹ L-a pus Ezechia, împăratul lui Iuda, și întregul Iuda, cumva la moarte? Nu s-a temut el de DOMNUL și a implorat pe DOMNUL și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care îl vorbește împotriva lor? Astfel am face noi un mare rău împotriva sufletelor noastre.

²⁰ Și a mai fost de asemenea un om care profetea în numele DOMNULUI: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-Iearim, care a profetit împotriva acestei cetăți și împotriva acestei țări, conform cu toate cuvintele lui Ieremia;

²¹ Și când împăratul Ioiachim, împreună cu toți războinicii lui și toți prinții, au auzit cuvintele lui, împăratul a căutat să îl dea la moarte; dar când Urie a auzit aceasta, s-a temut și a fugit și a mers în Egipt;

²² Și Ioiachim împăratul a trimis oameni în Egipt, adică, pe Elnatan, fiul lui Acbor, și pe anumiți bărbați, împreună cu el, în Egipt.

²³ Și ei l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la împăratul Ioiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a aruncat trupul său mort în mormintele oamenilor de rând.

²⁴ Totuși, mâna lui Ahicam, fiul lui Șafan, a fost cu Ieremia, ca ei să nu îl dea în mâna poporului pentru a fi dat la moarte.

27

¹ La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda a venit acest cuvânt de la DOMNUL la Ieremia, spunând:

² Astfel îmi spune DOMNUL: Fă-ți legături și juguri și pune-le pe gâtul tău,

³ Și trimite-le împăratului Edomului și împăratului Moabului și împăratului amoniților și împăratului Tirului și împăratului Sidonului, prin mâna mesagerilor care vin la Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda;

⁴ Și poruncește-le să spună stăpânilor lor: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Astfel să spuneți stăpânilor voștri:

⁵ Eu am făcut pământul, pe omul și pe animalul care sunt pe pământ, prin marea mea putere și prin brațul meu întins și l-am dat cui mi s-a părut convenit mie.

⁶ Și acum am dat eu toate aceste țări în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu; și fiarele câmpului i le-am dat, de asemenea, pentru a-l servi.

⁷ Și toate națiunile îl vor servi pe el și pe fiul său și pe fiul fiului său, până când timpul țării lui va veni; și atunci multe națiuni și împărați mari se vor servi de el.

⁸ Și se va întâmpla, că națiunea și împărăția care nu va servi pe acel Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și care nu își va pune gâtul sub jugul împăratului Babilonului, pe acea națiune o voi pedepsi, spune DOMNUL, cu sabia și cu foamea și cu ciurma, până îi voi fi mistuit prin mâna lui.

⁹ De aceea să nu dați ascultare profetilor voștri, nici ghicitorilor voștri, nici visătorilor voștri, nici fermecătorilor voștri, nici vrăjitorilor voștri, care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului;

¹⁰ Pentru că ei vă profetează o minciună, pentru a vă duce departe de țara voastră; și ca eu să vă alung și să pieriți.

¹¹ Dar pe națiunile care își aduc gâtul sub jugul împăratului Babilonului și îi vor servi, pe acelea le voi lăsa să rămână încă în propria lor țară, spune DOMNUL; și o vor ara și vor locui în ea.

12 I-am vorbit de asemenea lui Zedechia, împăratul lui Iuda, conform cu toate aceste cuvinte, spunând: Aduceți-vă gâturile sub jugul împăratului Babilonului și serviți-i lui și poporului lui, și trăiți.

13 De ce să muriți, tu și poporul tău, de sabie, de foamete și de ciumă, precum a vorbit DOMNUL împotriva națiunii care nu îi va servi împăratului Babilonului?

14 De aceea nu dați ascultare la cuvintele profeților care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului, pentru că ei vă profetesc o minciună.

15 Pentru că eu nu i-am trimis, spune DOMNUL, totuși ei profetesc o minciună în numele meu; ca eu să vă alung și să pieriți, voi și profeții care vă profetesc.

16 De asemenea am vorbit preoților și la tot acest popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Nu dați ascultare la cuvintele profeților voștri care vă profetesc, spunând: Iată, vasele casei DOMNULUI vor fi aduse în curând înapoi din Babilon, pentru că ei vă profetesc o minciună.

17 Nu le dați ascultare; serviți împăratului Babilonului și trăiți; pentru ce să fie lăsată această cetate pustiită?

18 Dar dacă ei sunt profeți și dacă cuvântul DOMNULUI este cu ei, să mijlocească ei acum la DOMNUL oștirilor, ca vasele lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui Iuda și la Ierusalim, să nu fie duse la Babilon.

19 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la stâlpi și referitor la mare și referitor la postamente și referitor la restul vaselor care rămân în această cetate,

20 Pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, nu le-a luat, când a dus captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, de la Ierusalim la Babilon, și pe toți nobilii lui Iuda și ai Ierusalimului;

21 Da, astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, referitor la vasele care au fost lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui Iuda și al Ierusalimului:

22 Ele vor fi duse în Babilon și vor fi acolo până în ziua când eu le voi cerceta, spune DOMNUL; atunci le voi scoate și le voi înapoia acestui loc.

28

1 Și s-a întâmplat în același an, la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în anul al patrulea, în luna a cincea, că Hanania, fiul lui Azur, profetul, care era din Gabaon, mi-a vorbit în casa DOMNULUI, în prezența preoților și a întregului popor, spunând:

2 Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, spunând: Am zdrobit jugul împăratului Babilonului.

3 În doi ani întregi voi aduce înapoi în acest loc toate vasele casei DOMNULUI, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, le-a luat din acest loc și le-a dus în Babilon.

4 Și voi aduce din nou în acest loc pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, cu toți captivii din Iuda care au mers în Babilon, spune DOMNUL, pentru că voi zdrobi jugul împăratului Babilonului.

5 Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania în prezența preoților și în prezența întregului popor care stătea în picioare în casa DOMNULUI,

⁶ Chiar profetul Ieremia a spus: Amin; DOMNUL să facă astfel; DOMNUL să împlinească cuvintele tale pe care tu le-ai profețit, pentru a aduce, din nou, din Babilon, în acest loc, toate vasele casei DOMNULUI și pe toți cei duși acolo.

⁷ Totuși, ascultă acum acest cuvânt pe care îl vorbesc în urechile tale și în urechile întregului popor;

⁸ Profetii care au fost înainte de mine și înainte de tine din vechime au profețit deopotrivă împotriva multor țări și împotriva a mari împărății, despre război și despre rău și despre ciumă.

⁹ Profetul care profetește despre pace, când cuvântul profetului se va împlini, atunci profetul va fi cunoscut, că, într-adevăr, DOMNUL l-a trimis.

¹⁰ Atunci profetul Hanania a luat jugul de pe gâtul profetului Ieremia și l-a zdrobit.

¹¹ Și Hanania a vorbit în prezența întregului popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Astfel voi zdrobi jugul lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, de pe gâtul tuturor națiunilor înainte să se împlinească doi ani întregi. Și profetul Ieremia a mers pe calea sa.

¹² Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la profetul Ieremia, după ce profetul Hanania zdrobise jugul de pe gâtul profetului Ieremia, spunând:

¹³ Du-te și spune-i lui Hanania, zicând: Astfel spune DOMNUL: Tu ai zdrobit jugurile de lemn; dar vei face în locul lor juguri de fier.

¹⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Am pus un jug de fier pe gâtul tuturor acestor națiuni ca ele să îi servească lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și ele îl vor servi; și i-am dat, de asemenea, fiarele câmpului.

¹⁵ Atunci profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania: Ascultă acum, Hanania; DOMNUL nu te-a trimis pe tine; ci tu faci pe acest popor să se încreadă într-o minciună.

¹⁶ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, te voi arunca de pe fața pământului; anul acesta vei muri negreșit, pentru că ai învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

¹⁷ Astfel profetul Hanania a murit în același an în luna a șaptea.

29

¹ Și acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a trimis-o de la Ierusalim către rămășița bătrânilor care au fost duși captivi și către preoți și către profeți și către tot poporul pe care Nebucadnețar îl dusese captiv de la Ierusalim în Babilon;

² (După ce împăratul Ieconia și împărăteasa și famenii, prinții lui Iuda și ai Ierusalimului, și tâmplarii și fierarii plecaseră din Ierusalim;)

³ Prin mâna lui Eleasa, fiul lui Șafan, și Ghemaria fiul lui Hilchia (pe care Zedechia, împăratul lui Iuda îi trimisese la Babilon la Nebucadnețar, împăratul Babilonului) spunând:

⁴ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel, către toți cei care sunt duși captivi, pe care i-am făcut să fie duși de la Ierusalim în Babilon:

⁵ Zidiți-vă case și locuiți în ele; și sădiți grădini și mâncați rodul lor;

⁶ Luați-vă soții și nașteți fii și fiice; și luați soții pentru fiii voștri și dați pe fiecele voastre unor soți, ca ele să nască fii și fiice; ca să vă înmulțiți acolo și să nu vă împuținați.

⁷ Și căutați pacea cetății în care v-am făcut să fiți duși captivi și rugați-vă DOMNULUI pentru ea, pentru că în pacea ei veți avea pace.

⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Să nu vă înșele profeții voștri și ghicitorii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici nu dați ascultare la visurile voastre pe care voi le faceți să fie visate.

⁹ Pentru că ei vă profeteșc fals în numele meu: eu nu i-am trimis, spune DOMNUL.

¹⁰ Pentru că astfel spune DOMNUL: Că după ce șaptezeci de ani vor fi împliniți la Babilon, vă voi cerceta și voi împlini cuvântul meu cel bun față de voi, făcându-vă să vă întoarceți în acest loc.

¹¹ Pentru că eu cunosc gândurile pe care le gândesc față de voi, spune DOMNUL, gânduri de pace și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat.

¹² Atunci mă veți chema și veți merge și mă veți ruga, iar eu vă voi da ascultare.

¹³ Și mă veți căuta și mă veți găsi, când mă veți căuta cu toată inima voastră.

¹⁴ Și voi fi găsit de voi, spune DOMNUL; și mă voi întoarce la captivitatea voastră și vă voi aduna dintre toate națiunile și din toate locurile în care v-am alungat, spune DOMNUL; și vă voi aduce din nou în locul de unde v-am dus captivi.

¹⁵ Deoarece ați spus: DOMNUL ne-a ridicat profeți în Babilon;

¹⁶ Să cunoașteți că astfel spune DOMNUL despre împăratul care șade pe tronul lui David și despre tot poporul care locuiește în această cetate și despre frații voștri care nu au mers cu voi în captivitate;

¹⁷ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi trimite asupra lor sabia, foamea și ciurma, și îi voi face ca smochine stricate, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt.

¹⁸ Și îi voi persecuta cu sabia, cu foamea și cu ciurma și îi voi da să fie îndepărtați în toate împărățiile pământului, pentru a fi un blestem și o înmărmurire și o șuierare și o ocară printre toate națiunile unde îi voi fi alungat;

¹⁹ Pentru că ei nu au dat ascultare cuvintelor mele, spune DOMNUL, pe care le-am trimis la ei prin servitorii mei, profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i; dar voi ați refuzat să ascultați, spune DOMNUL.

²⁰ Ascultați de aceea cuvântul DOMNULUI, voi toți cei ai captivității, pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon:

²¹ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, despre Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă profeteșc o minciună în numele meu: Iată, îi voi da în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și el îi va ucide înaintea ochilor voștri;

²² Și din ei va fi luat un blestem de către toată captivitatea lui Iuda, care sunt în Babilon, spunând: DOMNUL să îi facă precum lui Zedechia și precum lui Ahab, pe care împăratul Babilonului i-a prăjit în foc;

²³ Pentru că ei au comis nebbie în Israel și au comis adulter cu soțiile celor apropiați ai lor și au vorbit în numele meu cuvinte mincinoase pe care eu nu le-am poruncit; chiar eu știu și sunt martor, spune DOMNUL.

²⁴ Astfel să îi vorbești lui Șemaia nehelamitul, spunând:

²⁵ Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel, spunând: Fiindcă ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul care este la Ierusalim și către Șefania, fiul lui Maaseia, preotul, și către toți preoții, spunând:

²⁶ DOMNUL te-a făcut pe tine preot în locul lui Iehoiada preotul ca voi să fiți ofițeri în casa DOMNULUI, pentru orice om care este nebun și se face pe sine însuși profet, ca să îl pui în închisoare și în butuci.

²⁷ De aceea acum de ce nu l-ai muștră pe Ieremia din Anatot care se face pe sine însuși profet pentru voi?

²⁸ Pentru că el a trimis la noi în Babilon, spunând: Această captivitate este lungă; zidiți-vă case și locuiți în ele și sădiți grădini și mâncați rodul lor.

²⁹ Și Țefania preotul a citit această scrisoare în urechile profetului Ieremia.

³⁰ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:

³¹ Trimite la toți cei captivi, spunând: Astfel spune DOMNUL referitor la Șemaia, nehelamitul: Fiindcă Șemaia v-a profetit vouă fără ca eu să îl trimit și v-a făcut să vă încredeți într-o minciună;

³² De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi pedepsi pe Șemaia, nehelamitul, și sămânța lui; nu va avea vreun bărbat să locuiască printre poporul acesta; nici nu va vedea binele pe care îl voi face pentru poporul meu, spune DOMNUL; deoarece el a învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

30

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, spunând: Scrie-ți toate cuvintele pe care ți le-am vorbit, într-o carte.

³ Fiindcă, iată, vin zilele, spune DOMNUL când mă voi întoarce din nou cu cei din captivitate ai poporului meu Israel și Iuda, spune DOMNUL; și îi voi face să se întorcă în țara pe care am dat-o părinților lor și ei o vor stăpâni.

⁴ Și acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a vorbit referitor la Israel și referitor la Iuda.

⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL: Noi am auzit o voce a cutremurării, a fricii și nu a păcii.

⁶ Întrebați acum și vedeți dacă un bărbat are durerile nașterii? Pentru ce văd pe fiecare bărbat cu mâinile pe coapsele sale, ca o femeie în durerile nașterii, și toate fețele au devenit palide?

⁷ Vai! pentru că acea zi este mare, astfel încât niciuna nu este asemenea ei; acesta este chiar timpul de tulburare al lui Iacob; dar el va fi salvat de acest timp.

⁸ Fiindcă se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, că voi sfărâma jugul lui de pe gâtul tău și îți voi rupe legăturile; și străinii nu se vor mai servi de el;

⁹ Ci ei vor servi DOMNULUI Dumnezeului lor și lui David împăratul lor, pe care li-l voi ridica.

¹⁰ De aceea nu te teme, tu, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL; nici nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe, pe tine și pe sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va întoarce și se va odihni și va fi liniștit, și nimeni nu îl va înspăimânta.

¹¹ Pentru că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te salva; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am împrăștiat, totuși nu voi termina de tot cu tine; ci te voi disciplina cu măsură și nu te voi lăsa cu totul nepedepsit.

¹² Pentru că astfel spune DOMNUL: Vânătaia ta este fără vindecare și rana ta este apăsătoare.

¹³ Nu este nimeni să pledeze cauza ta, pentru a-ți lega rana; nu ai medicamente vindecătoare.

¹⁴ Toți iubiiții tăi te-au uitat; ei nu te caută, pentru că te-am rănit cu rana unui dușman, cu pedeapsa unuia crud, pentru mulțimea nelegiuirilor tale: pentru că păcatele tale s-au înmulțit.

15 De ce strigi pentru nenorocirea ta? Tristețea ta este fără vindecare din cauza mulțimii nelegiuirilor tale; și-am făcut aceste lucruri pentru că păcatele tale s-au înmulțit.

16 De aceea toți cei care te mănâncă vor fi mâncați; și toți potrivnicii tăi, fiecare dintre ei, vor merge în captivitate; și cei ce te jefuiesc vor fi o jefuire și pe toți cei care te pradă îi voi da ca pradă.

17 Pentru că îți voi da înapoi sănătatea și te voi vindeca de rănilile tale, spune DOMNUL; deoarece te-au numit Cel Alungat, spunând: Acesta este Sionul, pe care niciun om nu îl caută.

18 Astfel spune DOMNUL: Iată, voi întoarce din nou corturile lui Iacob din captivitate și voi avea milă de locuințele lui; și cetatea va fi zidită pe propriul ei morman și palatul va rămâne după felul său.

19 Și din ele vor ieși aducere de mulțumire și vocea celor care se veselesc; și îi voi înmulți și ei nu vor fi puțini; de asemenea îi voi glorifica și ei nu vor fi mici.

20 Copiii lor vor fi de asemenea ca înainte și adunarea lor va fi întemeiată, înaintea mea și voi pedepsi pe toți cei ce îi oprimă.

21 Și nobilii lor vor ieși din Iacob și guvernatorul lor va ieși din mijlocul lor; și îl voi face să se apropie, și el se va apropia de mine, pentru că cine este acesta care și-a dedicat inima să se apropie de mine? spune DOMNUL.

22 Și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul vostru.

23 Iată, vârtejul de vânt al DOMNULUI iese cu furie, un vârtej de vânt continuu; acesta va cădea cu durere peste capul celor stricați.

24 Mânia înverșunată a DOMNULUI nu se va întoarce, până nu va fi făcut aceasta și până nu va fi împlinit planurile inimii sale; în zilele de pe urmă veți lua aminte la aceasta.

31

1 Tot atunci, spune DOMNUL, eu voi fi Dumnezeuul tuturor familiilor lui Israel și ei vor fi poporul meu.

2 Astfel spune DOMNUL: Poporul care a scăpat de sabie a găsit har în pustie; da, Israel, când eu DOMNUL, am mers să îi dau odihnă.

3 DOMNUL mi s-a arătat din vechime, spunând: Da, te-am iubit cu o dragoste veșnică; de aceea cu bunătațe iubitoare te-am atras.

4 Te voi zidi din nou și tu vei fi zidită, fecioară a lui Israel; vei fi din nou împodobită cu tamburinele tale și vei ieși cu dansurile celor ce se veselesc.

5 Vei mai sădi vii pe munții Samariei: cei ce sădesc vor sădi și le vor mânca precum lucruri obișnuite.

6 Căci va fi o zi, când paznicii de pe muntele Efraim vor striga: Ridicați-vă și să urcăm la Sion, la DOMNUL Dumnezeuul nostru.

7 Căci astfel spune DOMNUL: Cântați cu veselie pentru Iacob și strigați printre mai marii națiunilor; vestiți, lăudați și spuneți: DOAMNE, salvează poporul tău, rămășița lui Israel.

8 Iată, îi voi aduce din țara nordului și îi voi aduna din ținuturile pământului și cu ei, pe orb și pe șchiop, pe femeia însărcinată și pe cea care suferă durerile nașterii, împreună: o mare adunare se va întoarce aici.

9 Ei vor veni cu plâns, și cu cereri îi voi conduce; îi voi face să umble pe lângă râurile de apă, într-o cale dreaptă, pe care nu se vor poticni, pentru că eu sunt tată lui Israel; și Efraim este întâiul meu născut.

¹⁰ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi națiuni, și faceți-l cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți: Cel care a împrăștiat pe Israel îl va aduna și îl va păstra precum un păstor face cu turma sa.

¹¹ Pentru că DOMNUL l-a răscumpărat pe Iacob și l-a răscumpărat din mâna celui mai tare decât el.

¹² De aceea vor veni și vor cânta pe înălțimea Sionului și vor curge împreună la bunătatea DOMNULUI, la grâu și la vin și la untdelemn, și la cei tineri din turmă și din cireadă; și sufletul lor va fi ca o grădină udată; și ei nu se vor mai întrista vreodată.

¹³ Atunci se va bucura fecioara în dans, deopotrivă tinerii și bătrânii împreună; fiindcă voi întoarce jalea lor în bucurie și îi voi mângâia și îi voi face să se bucure, întorcându-i din întristarea lor.

¹⁴ Și voi sătura sufletul preoților cu grăsime și poporul meu va fi săturat cu bunătatea mea, spune DOMNUL.

¹⁵ Astfel spune DOMNUL: O voce s-a auzit în Rama, tânguie și plânset amar; Rahela plângea pentru copiii ei, refuzând să fie mângâiată, pentru copiii ei, pentru că nu mai erau.

¹⁶ Astfel spune DOMNUL: Oprește-ți vocea de la plânset și ochii tăi de la lacrimi, pentru că lucrarea ta va fi răsplătită, spune DOMNUL; și ei se vor întoarce înapoi din țara dușmanului.

¹⁷ Și este speranță în sfârșitul tău, spune DOMNUL, că ai tăi copii vor veni înapoi înăuntrul graniței lor.

¹⁸ Am auzit, într-adevăr, pe Efraim jelindu-se astfel: Tu m-ai pedepsit și eu am fost pedepsit, ca un taur neobișnuit cu jugul; întoarce-mă și mă voi întoarce, pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeul meu.

¹⁹ Într-adevăr, după ce m-am întors, m-am pocăit; și după ce am fost instruit, mi-am lovit coapsa; am fost rușinat, da, chiar încurcat, deoarece am purtat ocara tinereții mele.

²⁰ Este Efraim fiul meu drag? Este el un copil plăcut? Pentru că de când am vorbit împotriva lui, neîncetat îmi tot amintesc de el; de aceea mi s-au tulburat adâncurile pentru el; cu siguranță voi avea milă de el, spune DOMNUL.

²¹ Așază-ți semne pe cale, fă-ți grămezi înalte; îndreaptă-ți inima spre drumul cel mare, drumul pe care ai mers: întoarce-te din nou, fecioară a lui Israel, întoarce-te din nou la aceste cetăți ale tale.

²² Până când vei merge înapoi și încolo, tu, fiică decăzută? Pentru că DOMNUL a creat un lucru nou pe pământ: O femeie va învinge un bărbat.

²³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Încă odată ei vor folosi această vorbire în țara lui Iuda și în cetățile lui, când îi voi întoarce din nou din captivitate: DOMNUL să te binecuvânteze, pe tine, locuința dreptății și pe tine, muntele sfințeniei.

²⁴ Și acolo, agricultorii și cei care ies cu turmele, vor locui împreună, în Iuda și în toate cetățile lui.

²⁵ Pentru că am săturat sufletul obosit și am umplut fiecare suflet întristat.

²⁶ La aceasta m-am trezit și am privit; și somnul mi-a fost dulce.

²⁷ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi semăna casa lui Israel și casa lui Iuda cu sămânță de om și cu sămânță de animal.

²⁸ Și se va întâmpla, că precum i-am păzit, pentru a smulge și pentru a dărâma și pentru a surpa și pentru a distruge și pentru a chinui; tot astfel voi păzi asupra lor pentru a zidi și pentru a sădi, spune DOMNUL.

²⁹ În acele zile ei nu vor mai spune: Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit.

³⁰ Dar fiecare va muri pentru propria lui nelegiuire; oricărui om care mănâncă aguridă, i se vor strepezi dinții.

³¹ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi face un nou legământ cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda:

³² Nu conform cu legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână ca să îi scot din țara Egiptului; legământ al meu pe care ei l-au rupt, deși le eram soț, spune DOMNUL;

³³ Ci acesta va fi legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel: După acele zile, spune DOMNUL, voi pune legea mea în părțile lor ascunse și o voi scrie în inimile lor; și eu voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul meu.

³⁴ Și nu vor mai învăța fiecare om pe aproapele său și fiecare om pe fratele său, spunând: Cunoașteți pe DOMNUL, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic al lor și până la cel mai mare al lor; spune DOMNUL, pentru că voi ierta nelegiuirea lor și nu îmi voi mai aminti păcatul lor.

³⁵ Astfel spune DOMNUL, care dă soarele ca lumină ziua și rânduielele lunii și ale stelelor ca lumină noaptea; care desparte marea când valurile ei răcnesc; DOMNUL oștirilor este numele său:

³⁶ Dacă acele rânduiele se depărtează dinaintea mea, spune DOMNUL, atunci sămânța lui Israel de asemenea va înceta de la a fi o națiune înaintea mea pentru totdeauna.

³⁷ Astfel spune DOMNUL: Dacă cerul de deasupra poate fi măsurat și temeliele pământului pot fi cercetate dedesubt, eu de asemenea voi lepăda toată sămânța lui Israel pentru tot ce au făcut ei, spune DOMNUL.

³⁸ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când cetatea va fi zidită pentru DOMNUL, de la turnul lui Hananeel până la poarta colțului.

³⁹ Și frânghia de măsurat va ieși încă prin fața ei peste dealul Gareb și se va întoarce la Goat.

⁴⁰ Și toată valea trupurilor moarte și a cenușii și toate câmpurile până la pârâul Chedron, până la colțul porții cailor spre est, vor fi sfinte pentru DOMNUL: aceasta nu va mai fi smulsă, nici nu vor mai fi dărâmate pentru totdeauna.

32

¹ Cuvântul, de la DOMNUL, care a venit la Ieremia în anul al zecelea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, care era anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar.

² Fiindcă atunci armata împăratului Babilonului asedia Ierusalimul; și profetul Ieremia era închis în curtea închisorii, care era în casa împăratului lui Iuda.

³ Pentru că Zedechia, împăratul lui Iuda, îl închisese, spunând: Pentru ce profești tu spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va lua;

⁴ Și Zedechia împăratul lui Iuda nu va scăpa din mâna caldeenilor, ci va fi cu siguranță dat în mâna împăratului Babilonului și va vorbi cu el gură către gură și ochii săi vor vedea ochii lui;

⁵ Și el îl va duce pe Zedechia la Babilon și acolo va fi el până când îl voi cerceta, spune DOMNUL; deși o să luptați cu caldeenii, nu veți prospera.

⁶ Și Ieremia a spus: Cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁷ Iată, Hanameel, fiul lui Şalum, unchiul tău, va veni la tine, spunând: Cumpără câmpul meu care este în Anatot, pentru că dreptul de răscumpărare este al tău ca să îl cumperi.

⁸ Astfel Hanameel, fiul unchiului meu, a venit la mine în curtea închisorii conform cuvântului DOMNULUI, şi mi-a spus: Cumpără câmpul meu, te rog, care este în Anatot, care este în ţinutul lui Beniamin, pentru că dreptul de moştenire este al tău şi răscumpărarea este a ta; cumpără-l pentru tine. Atunci am cunoscut că acesta era cuvântul DOMNULUI.

⁹ Şi am cumpărat câmpul de la Hanameel, fiul unchiului meu, care este în Anatot şi i-am cântărit banii, şaptesprezece şekeli de argint.

¹⁰ Şi am semnat dovada şi am sigilat-o şi am luat martori şi i-am cântărit banii în balanţă.

¹¹ Astfel, am luat dovada de cumpărare, deopotrivă pe cea care era sigilată conform legii şi obiceiului; şi pe cea deschisă;

¹² Şi i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, înaintea ochilor lui Hanameel, fiul unchiului meu; şi în prezenţa martorilor care au semnat cartea de cumpărare, înaintea tuturor iudeilor care şedeau în curtea închisorii.

¹³ Şi i-am poruncit lui Baruc înaintea lor, spunând:

¹⁴ Astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeu lui Israel: Ia aceste dovezi, această dovadă de cumpărare, deopotrivă cea sigilată şi această dovadă deschisă; şi pune-le într-un vas de lut, ca ele să se păstreze multe zile.

¹⁵ Pentru că astfel spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeu lui Israel: Case şi câmpuri şi vii vor fi stăpânite din nou în această ţară.

¹⁶ Şi, după ce i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, m-am rugat DOMNULUI, spunând:

¹⁷ Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, tu ai făcut cerul şi pământul prin marea ta putere şi prin braţul tău întins şi nimic nu este prea greu pentru tine;

¹⁸ Tu arăţi bunătate iubitoare la mii şi răsplăteşti nelegiuirea părinţilor în sânul copiilor lor după ei: Marele, Atotputernicul Dumnezeu, DOMNUL oştirilor, este numele lui,

¹⁹ Măreţ în sfat şi puternic în lucrare; fiindcă ai tăi ochi sunt deschişi asupra tuturor căilor fiilor oamenilor; pentru a da fiecăruia conform căilor lui şi conform rodului facerilor lui;

²⁰ Care ai făcut semne şi minuni în ţara Egiptului, care rămân până în această zi şi în Israel şi printre alţi oameni; şi ţi-ai făcut un nume, precum în această zi;

²¹ Şi ai scos pe poporul tău, Israel, din ţara Egiptului, cu semne şi cu minuni şi cu o mână tare şi cu un braţ întins şi cu mare groază;

²² Şi le-ai dat această ţară, pe care ai jurat părinţilor lor că le-o vei da, o ţară în care curge lapte şi miere;

²³ Şi ei au intrat şi au stăpânit-o; dar nu au ascultat de vocea ta, nici nu au umblat în legea ta; nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit să facă; de aceea tu ai făcut ca tot acest rău să vină asupra lor;

²⁴ Iată, valurile de pământ, ei au ajuns până la cetate, să o ia; şi cetatea este dată în mâna caldeenilor, care luptă împotriva ei, din cauza sabiei şi a foametei şi a ciumei; şi ce ai vorbit s-a întâmplat; şi, iată, tu vezi aceasta.

²⁵ Şi tu mi-ai spus, Doamne DUMNEZEULE: Cumpără câmpul cu bani şi ia martori; fiindcă cetatea este dată în mâna caldeenilor.

²⁶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând:

²⁷ Iată, eu sunt DOMNUL Dumnezeuul a toată făptura; este ceva prea greu pentru mine?

²⁸ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu dau această cetate în mâna caldeenilor și în mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și el o va lua.

²⁹ Și caldeenii, care luptă împotriva acestei cetăți, vor veni și vor pune foc acestei cetăți și o vor arde împreună cu casele, pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie lui Baal și au turnat daruri de băutură altor dumnezei, pentru a mă provoca la mânie.

³⁰ Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda au făcut numai rău înaintea mea din tinerețea lor; căci copiii lui Israel numai m-au provocat la mânie cu lucrarea mâinilor lor, spune DOMNUL.

³¹ Pentru că această cetate a fost pentru mine ca o provocare a mâniei mele și a furiei mele din ziua în care au zidit-o până în această zi; ca să o îndepărtez dinaintea feței mele,

³² Pentru tot răul pe care copiii lui Israel și copiii lui Iuda, l-au făcut pentru a mă provoca la mânie, ei, împărații lor, prinții lor, preoții lor și profeții lor și bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului.

³³ Și ei și-au întors spre mine spatele, nu fața; deși i-am învățat, ridicându-mă devreme și învățându-i, totuși ei nu au dat ascultare pentru a primi instrucțiune.

³⁴ Ci au pus urâciunile lor în casa care se numește după numele meu, pentru a o spurcă.

³⁵ Și au zidit înălțimile lui Baal, care sunt în valea fiului lui Hinom, pentru a face pe fiii lor și pe fiicele lor să treacă prin foc, lui Moloh; ceea ce eu nu le-am poruncit, nici nu a venit în mintea mea, ca ei să facă această urâciune, să facă pe Iuda să păcătuiască.

³⁶ Și acum de aceea, astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel referitor la această cetate, despre care voi spuneți: Va fi dată în mâna împăratului Babilonului prin sabie și prin foamete și prin ciumă:

³⁷ Iată, îi voi aduna din toate țările în care i-am alungat în mânia mea și în furia mea și în mare indignare; și îi voi întoarce în acest loc și îi voi face să locuiască în siguranță.

³⁸ Și ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul lor;

³⁹ Și le voi da o singură inimă și o singură cale, ca să se teamă de mine pentru totdeauna, pentru binele lor și al copiilor lor după ei;

⁴⁰ Și voi face un legământ veșnic cu ei, că nu mă voi întoarce de la ei, pentru a le face bine; și voi pune frica mea în inimile lor, ca să nu se depărteze de mine.

⁴¹ Da, mă voi bucura de ei pentru a le face bine și îi voi sădi în această țară într-adevăr cu toată inima mea și cu tot sufletul meu.

⁴² Pentru că astfel spune DOMNUL: Precum am adus tot acest mare rău asupra acestui popor, tot astfel voi aduce asupra lor tot binele pe care li l-am promis.

⁴³ Și câmpuri se vor cumpăra în această țară, despre care voi spuneți: Este pustie fără om sau animal; este dată în mâna caldeenilor.

⁴⁴ Oamenii vor cumpăra câmpuri cu bani și vor semna dovezi și le vor sigila și vor lua martori în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda și în cetățile munților și în cetățile văii și în cetățile din sud, pentru că voi face pe cei captivi dintre ei să se întoarcă, spune DOMNUL.

33

¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia a doua oară, în timp ce el era încă închis în curtea închisorii, spunând:

² Astfel spune DOMNUL făcătorul acestei cetăți, DOMNUL care a format-o, pentru a o întemeia; DOMNUL este numele lui:

³ Cheamă-mă și îți voi răspunde și îți voi arăta lucruri mari și puternice, pe care nu le cunoști.

⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeuul lui Israel referitor la casele acestei cetăți și referitor la casele împăraților lui Iuda, care sunt dăruitate prin valurile de pământ și prin sabie;

⁵ Ei vin să lupte cu caldeenii, dar aceasta este pentru a le umple cu trupurile moarte ale oamenilor pe care i-am ucis în mânia mea și în furia mea și pentru toți cei a căror stricăciune, mi-am ascuns fața de această cetate.

⁶ Iată, îi voi aduce sănătate și vindecare, și îi voi vindeca și le voi descoperi abundența păcii și adevărului.

⁷ Și îi voi face să se întoarcă pe cei captivi ai lui Iuda și pe cei captivi ai lui Israel și îi voi zidi ca la început.

⁸ Și îi voi curăți de toată nelegiuirea lor cu care au păcătuit împotriva mea; și le voi ierta toate nelegiuirile, prin care au păcătuit împotriva mea și prin care au încălcat legea împotriva mea.

⁹ Și aceasta îmi va fi un nume de bucurie, o laudă și o onoare înaintea tuturor națiunilor pământului, care vor auzi despre tot binele pe care îl fac pentru ei; și ei se vor teme și se vor cutremura pentru toată bunătatea și pentru toată prosperitatea pe care i-o dau.

¹⁰ Astfel spune DOMNUL: Din nou se va auzi în acest loc, despre care voi spuneți că va fi pustii, fără om și fără animal, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, care sunt pustii, fără om și fără locuitor și fără animal,

¹¹ Vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei, vocea celor care vor spune: Lăudați pe DOMNUL oștirilor, pentru că DOMNUL este bun, pentru că mila lui dăinuiește pentru totdeauna; și a celor care vor aduce sacrificiul de laudă în casa DOMNULUI. Pentru că voi face să se întoarcă pe cei captivi ai țării, ca la început, spune DOMNUL.

¹² Astfel spune DOMNUL oștirilor: Din nou, în acest loc, care este pustii, fără om și fără animal; și în toate cetățile lui, va fi o locuință de păstori care vor face turmele lor să se odihnească.

¹³ În cetățile din munți, în cetățile din vale și în cetățile de la sud și în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și în cetățile lui Iuda vor trece din nou turmele pe sub mâinile celui care le numără, spune DOMNUL.

¹⁴ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, când voi împlini acel lucru bun pe care l-am promis casei lui Israel și casei lui Iuda.

¹⁵ În acele zile și în acel timp voi face Lăstarul dreptății să crească pentru David; și el va face judecată și dreptate în țară.

¹⁶ În acele zile Iuda va fi salvat și Ierusalimul va locui în siguranță; și acesta este numele cu care va fi numit: DOMNUL dreptatea noastră.

¹⁷ Pentru că astfel spune DOMNUL: Lui David nu îi va lipsi niciodată un bărbat să șadă pe tronul casei lui Israel;

¹⁸ Nici preoților, leviților, nu le va lipsi un bărbat înaintea mea pentru a oferi ofrande arse și pentru a aprinde daruri de mâncare și pentru a face sacrificii continuu.

¹⁹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

²⁰ Astfel spune DOMNUL: Dacă puteți să rupeți legământul meu referitor la ziua și legământul meu referitor la noapte astfel încât să nu fie zi și noapte la timpul lor;

²¹ Atunci poate de asemenea fi rupt legământul meu cu David, servitorul meu, ca el să nu aibă fiu să domnească pe tronul lui; și cu leviții, preoții, servitorii mei.

²² Așa cum oștirea cerului nu poate fi numărată, nici nisipul mării măsurat; tot astfel voi înmulți sămânța lui David, servitorul meu, și pe leviții care îmi servesc.

²³ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

²⁴ Nu ai luat aminte la ceea ce acest popor a vorbit, spunând: Cele două familii pe care DOMNUL le-a ales, le-a lepădat el? Astfel, ei au disprețuit pe poporul meu, ca ei să nu mai fie o națiune înaintea lor.

²⁵ Astfel spune DOMNUL: Dacă legământul meu nu este nici cu ziua, nici cu noaptea; și dacă eu nu am rânduit rânduielele cerului și ale pământului;

²⁶ Atunci voi lepăda eu sămânța lui Iacob și pe David, servitorul meu, astfel încât să nu iau pe vreunii din sămânța lui să fie conducători peste sămânța lui Avraam, Isaac și Iacob, pentru că îi voi face să se întoarcă din captivitate și voi avea milă de ei.

34

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului și toată armata lui și toate împărățiile pământului ale stăpânirii lui și toate popoarele, au luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui, spunând:

² Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Du-te și vorbește-i lui Zedechia împăratul lui Iuda, și spune-i: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el o va arde cu foc;

³ Și tu nu vei scăpa din mâna lui, ci, negreșit, vei fi prins și dat în mâna lui; și ochii tăi vor privi ochii împăratului Babilonului și el va vorbi cu tine gură către gură și tu vei merge în Babilon.

⁴ Totuși ascultă cuvântul DOMNULUI, Zedechia, împărate al lui Iuda: Astfel spune DOMNUL despre tine: tu nu vei muri de sabie;

⁵ Ci vei muri în pace; și cu arderile părinților tăi, a împăraților dinainte care au fost înaintea ta, tot astfel ei vor arde mirodenii pentru tine; și te vor plânge, spunând: Ah, doamne! pentru că eu am vestit cuvântul, spune DOMNUL.

⁶ Atunci profetul Ieremia a vorbit toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în Ierusalim,

⁷ Când armata împăratului Babilonului a luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care au rămas, împotriva Lachisului și împotriva Azechei, pentru că aceste cetăți apărate au rămas dintre cetățile lui Iuda.

⁸ Acesta este cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce împăratul Zedechia făcuse un legământ cu tot poporul care era în Ierusalim, pentru a le vesti libertatea;

⁹ Ca fiecare om să lase pe servitorul său și fiecare om pe servitoarea sa, fiind un evreu sau o evreică, să plece liberi; ca nimeni să nu se servească de ei, adică, de un iudeu, fratele său.

¹⁰ Și, când toți prinții și tot poporul care intrase în legământ, au auzit porunca împăratului, ca fiecare să lase pe servitorul său și fiecare pe servitoarea sa, să plece liberi, ca nimeni să nu se mai servească de ei, atunci au dat ascultare și i-au lăsat să plece.

¹¹ Dar după aceea s-au întors și i-au făcut pe servitorii și pe servitoarele, pe care îi lăseseră să plece liberi, să se întoarcă, și i-au adus în supunere ca servitori și servitoare.

¹² De aceea cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

¹³ Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Am încheiat un legământ cu părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa robilor, spunând,

¹⁴ La sfârșitul a șapte ani, fiecare să lăsați să plece, pe fratele său, un evreu, care ți s-a fost vândut; și după ce ți-a servit șase ani, să îl lași să plece liber de la tine; dar părinții voștri nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea.

¹⁵ Și voi v-ați întors acum și ați făcut ce este drept înaintea ochilor mei, vestind, fiecare, libertatea aproapelui său; și ați încheiat un legământ înaintea mea în casa care este numită după numele meu;

¹⁶ Dar voi, v-ați întors și ați murdărit numele meu și fiecare, ați făcut pe servitorul său și fiecare, pe servitoarea sa, cărora le-ați dat libertate după plăcerea lor, să se întoarcă și i-ați adus în supunere, să vă fie ca servitori și servitoare.

¹⁷ De aceea astfel spune DOMNUL: Voi nu mi-ați dat ascultare, vestind fiecare, libertatea fratelui său și fiecare, aproapelui său; iată, eu, spune DOMNUL, vă vestesc libertatea sabiei, a ciumei și a foametei; și vă voi da spre apăsare în toate împărățiile pământului.

¹⁸ Și voi da pe oamenii care au călcat legământul meu, care nu au împlinit cuvintele legământului pe care îl făcuseră înaintea mea, când au tăiat vițelul în două și au trecut printre părțile lui,

¹⁹ Pe prinții lui Iuda și pe prinții Ierusalimului, pe fameni și pe preoți și pe tot poporul țării care a trecut printre părțile vițelului;

²⁰ Îi voi da chiar în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața; și trupurile lor moarte vor fi ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.

²¹ Și pe Zedechia împăratul lui Iuda și pe prinții lui îi voi da în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le caută viața și în mâna armatei împăratului Babilonului care au plecat de la voi.

²² Iată, eu poruncesc, spune DOMNUL, și îi voi face să se întoarcă la această cetate; și ei vor lupta împotriva ei și o vor lua și o vor arde cu foc; și voi face cetățile lui Iuda o pustiire fără vreun locuitor.

35

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:

² Du-te la casa recabiților și vorbește-le și adu-i în casa DOMNULUI într-una din camere și dă-le vin să bea.

³ Atunci am luat pe Iazania, fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia și pe frații săi și pe toți fiii săi și toată casa recabiților;

⁴ Și i-am adus în casa DOMNULUI, în camera fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, un om al lui Dumnezeu, care era lângă camera prinților, care era deasupra camerei lui Maaseia, fiul lui Șalum, păzitorul ușii;

⁵ Și am pus, înaintea fiilor casei recabiților, oale pline cu vin, și pahare, și le-am spus: Beți vin.

⁶ Dar ei au spus: Refuzăm să bem vin; fiindcă Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru ne-a poruncit, spunând: Să nu beți vin, nici voi, nici fiii voștri, pentru totdeauna;

⁷ Nici să nu zidiți casă, nici să nu semănați sămânță, nici să nu sădiți vie, nici să nu aveți ceva; ci în toate zilele voastre să locuiți în corturi; ca să trăiți multe zile în țara unde sunteți străini.

⁸ Astfel, noi am ascultat de vocea lui Ionadab fiul lui Recab tatăl nostru în tot ce ne-a poruncit, ca să nu bem vin în toate zilele noastre, noi, soțiile noastre, fiii noștri sau fiicele noastre;

⁹ Nici nu zidim case pentru noi pentru a le locui; nici nu avem vie, nici câmp, nici sămânță;

¹⁰ Ci am locuit în corturi și am dat ascultare și am făcut conform cu tot ceea ce Ionadab, tatăl nostru, ne-a poruncit.

¹¹ Dar s-a întâmplat, când Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a urcat în țară, că noi am spus: Veniți și să mergem la Ierusalim de frica armatei caldeenilor și de frica armatei sirienilor; astfel, noi locuim la Ierusalim.

¹² Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând:

¹³ Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Du-te și spune bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: Nu voiți să primiți instruire pentru a da ascultare cuvintelor mele? spune DOMNUL.

¹⁴ Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, prin care le-a poruncit fiilor săi să nu bea vin, sunt împlinite; fiindcă până în această zi ei nu beau deloc, ci au ascultat de porunca tatălui lor; totuși v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu mi-ați dat ascultare.

¹⁵ V-am trimis de asemenea pe toți servitorii mei profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i, spunând: Întoarceți-vă acum, fiecare de la calea lui rea și îndreptați-vă facerile și nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și veți locui în țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; dar voi nu v-ați plecat urechea, nici nu mi-ați dat ascultare.

¹⁶ Deoarece fiii lui Ionadab, fiul lui Recab, au împlinit porunca tatălui lor, pe care el le-a poruncit-o; dar acest popor nu mi-a dat ascultare;

¹⁷ De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Iată, voi aduce asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului, tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor; deoarece le-am vorbit, dar ei nu au ascultat; și i-am chemat, dar ei nu au răspuns.

¹⁸ Și Ieremia a spus casei recabiților: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel: Pentru că ați ascultat de porunca tatălui vostru, Ionadab, și ați păzit toate preceptele lui și ați făcut conform cu tot ce el v-a poruncit;

¹⁹ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel: lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi va lipsi un bărbat care să stea înaintea mea, pentru totdeauna.

36

¹ Și s-a întâmplat în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, că acest cuvânt a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:

² Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate cuvintele pe care ți le-am vorbit împotriva lui Israel și împotriva lui Iuda și împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit, din zilele lui Iosia, chiar până în această zi.

³ Poate că va auzi casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să li-l fac; ca să se întorcă fiecare de la calea lui rea; ca să le iert nelegiuirea și păcatul.

⁴ Atunci Ieremia l-a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și Baruc a scris, pe un sul de carte, toate cuvintele DOMNULUI, pe care el i le spusese, prin gura lui Ieremia.

⁵ Și Ieremia i-a poruncit lui Baruc, spunând: Eu sunt închis; nu pot să intru în casa DOMNULUI;

⁶ De aceea intră și citește în urechile poporului, în casa DOMNULUI, în ziua de post, sulul, cuvintele DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea; și de asemenea să le citești în urechile tuturor celor din Iuda, care vin din cetățile lor.

⁷ Poate că ei vor prezenta cererea lor înaintea DOMNULUI și se vor întoarce, fiecare de la calea lui rea, pentru că mare este mânia și furia pe care DOMNUL a pronunțat-o împotriva acestui popor.

⁸ Și Baruc, fiul lui Neriia, a făcut conform cu toate câte profetul Ieremia îi poruncise, citind din carte, cuvintele DOMNULUI, în casa DOMNULUI.

⁹ Și s-a întâmplat în anul al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în luna a noua, că ei au proclamat un post înaintea DOMNULUI pentru tot poporul din Ierusalim și pentru tot poporul care a venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim.

¹⁰ Atunci Baruc a citit din carte, cuvintele lui Ieremia, în casa DOMNULUI, în camera lui Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară, la intrarea porții noi a casei DOMNULUI, în urechile întregului popor.

¹¹ Când Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a auzit, din carte, toate cuvintele DOMNULUI,

¹² Atunci el a coborât în casa împăratului, în camera scribului; și, iată, toți prinții se așezau acolo, chiar Elișama, scribul, și Delaia, fiul lui Șemaia, și Elnatan, fiul lui Acbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedechia, fiul lui Hanania, și toți prinții.

¹³ Atunci Micaia le-a vestit toate cuvintele pe care le auzise, când Baruc a citit cartea în urechile poporului.

¹⁴ De aceea toți prinții au trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui Șelemia, fiul lui Cuși, la Baruc, spunând: Ia în mâna ta sulul din care ai citit în urechile poporului și vino. Astfel, Baruc, fiul lui Neriia, a luat sulul în mâna și a venit la ei.

¹⁵ Iar ei i-au spus: Șezi și citește-l în urechile noastre. Astfel, Baruc l-a citit în urechile lor.

¹⁶ Și s-a întâmplat, după ce au auzit toate cuvintele, că s-au înspăimântat, deopotrivă unul și altul și i-au spus lui Baruc: Negreșit vom spune împăratului toate aceste cuvinte.

¹⁷ Și l-au întrebat pe Baruc, spunând: Spune-ne acum: Cum ai scris toate aceste cuvinte din gura lui?

¹⁸ Atunci Baruc le-a răspuns: El mi-a zis toate aceste cuvinte cu gura lui și eu le-am scris cu cerneală în carte.

¹⁹ Atunci prinții i-au spus lui Baruc: Du-te, ascunde-te, tu și Ieremia, și să nu știe nimeni unde sunteți.

²⁰ Și au mers la împărat în curte, dar au pus sulul în camera lui Elișama, scribul; și au spus toate cuvintele în urechile împăratului.

²¹ Astfel, împăratul l-a trimis pe Iehudi să aducă sulul; iar el l-a luat din camera lui Elişama, scribul. Şi Iehudi l-a citit în urechile împăratului şi în urechile tuturor prinţilor care stăteau în picioare lângă împărat.

²² În acel timp împăratul şedea în casa de iarnă în luna a noua; şi acolo era, în vatră, un foc, arzând înaintea lui.

²³ Şi s-a întâmplat după ce Iehudi citea trei sau patru foi, că împăratul le tăia cu cuţitul scribului şi le arunca în focul care era în vatră, până când tot sulul a fost mistuit în focul care era în vatră.

²⁴ Totuşi ei nu s-au înspăimântat, nici nu şi-au rupt hainele, nici împăratul, nici vreunul dintre servitorii lui care auziseră toate aceste cuvinte.

²⁵ Totuşi Elnatan şi Delaia şi Ghemaria mijlociseră la împărat să nu ardă sulul; dar el a refuzat să îi asculte.

²⁶ Iar împăratul a poruncit lui Ierahmeel, fiul lui Hamelec, şi lui Seraia, fiul lui Azriel, şi lui Şelemia, fiul lui Abdeel, să îi prindă pe scribul Baruc şi pe profetul Ieremia; dar DOMNUL i-a ascuns.

²⁷ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, după ce împăratul arsesse sulul şi cuvintele pe care le scrisese Baruc din gura lui Ieremia, spunând:

²⁸ Ia-ţi din nou un alt sul şi scrie pe el toate cuvintele dinainte care fuseseră pe sulul afară, pe care Ioiachim, împăratul lui Iuda, îl arsesse.

²⁹ Şi să îi spui lui Ioiachim, împăratul lui Iuda: Astfel spune DOMNUL: Tu ai ars acest sul, spunând: De ce ai scris pe el, spunând: Împăratul Babilonului va veni negreşit şi va distruge această ţară şi va face să dispară din ea om şi animal?

³⁰ De aceea astfel spune DOMNUL despre Ioiachim împăratul lui Iuda: El nu va avea pe nimeni care să şadă pe tronul lui David; şi trupul lui mort va fi aruncat afară, ziua pentru arşiţă şi noaptea pentru frig.

³¹ Şi îl voi pedepsi pe el şi sămânţa lui şi pe servitorii lui pentru nelegiuirea lor; şi voi aduce asupra lor şi asupra locuitorilor Ierusalimului şi asupra bărbaţilor lui Iuda tot răul pe care l-am pronunţat împotriva lor; dar ei nu au dat ascultare.

³² Atunci Ieremia a luat un alt sul şi l-a dat scribului Baruc, fiul lui Neria; care a scris în el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele cărţii pe care Ioiachim împăratul lui Iuda o arsesse în foc; şi s-au mai adăugat pe lângă ele multe cuvinte asemănătoare.

37

¹ Şi împăratul Zedechia, fiul lui Iosia, a domnit în locul lui Ieconia, fiul lui Ioiachim, pe care Nebucadneţar, împăratul Babilonului, îl făcuse împărat în ţara lui Iuda.

² Dar nici el, nici servitorii lui, nici poporul ţării, nu au dat ascultare cuvintelor DOMNULUI pe care el le vorbise prin profetul Ieremia.

³ Şi împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Şelemia, şi pe Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la profetul Ieremia, spunând: Roagă-te acum DOMNULUI Dumnezeuului nostru pentru noi.

⁴ Şi Ieremia intra şi ieşea în mijlocul poporului, pentru că nu îl puseseră în închisoare.

⁵ Şi armata lui Faraon ieşise din Egipt; şi când caldeenii care asediau Ierusalimul au auzit veştile despre ei, s-au depărtat de Ierusalim.

⁶ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Ieremia, spunând:

⁷ Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Astfel să îi spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis la mine să mă întrebați: Iată, armata lui Faraon, care a ieșit să vă ajute, se va întoarce în Egipt, în țara lor.

⁸ Și caldeenii vor veni din nou și vor lupta împotriva acestei cetăți și o vor lua și o vor arde cu foc.

⁹ Astfel spune DOMNUL: Nu vă înșelați, spunând: Caldeenii vor pleca cu siguranță de la noi; fiindcă nu vor pleca.

¹⁰ Căci deși ați fi lovit întreaga armată a caldeenilor care luptă împotriva voastră și ar fi rămas numai bărbați răniți printre ei, totuși ei s-ar ridica, fiecare din cortul lui, și ar arde această cetate cu foc.

¹¹ Și s-a întâmplat, după ce armata caldeenilor s-a împrăștiat din Ierusalim, de frica armatei lui Faraon,

¹² Că Ieremia a ieșit din Ierusalim să meargă în țara lui Benjamin, pentru a se pierde acolo în popor.

¹³ Și când a ajuns la poarta lui Benjamin, era acolo o căpetenie a gărzii, a cărui nume era Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania; și el l-a luat pe profetul Ieremia, spunând: Tu treci la caldeeni.

¹⁴ Atunci Ieremia a spus: Nu este adevărat; nu trec la caldeeni. Dar el nu i-a dat ascultare; astfel Iriia l-a luat pe Ieremia și l-a adus la prinți.

¹⁵ Și prinții au fost furioși pe Ieremia și l-au lovit și l-au pus în închisoare, în casa lui Ionatan, scribul, pentru că făcuseră din ea închisoarea.

¹⁶ Atunci Ieremia a intrat în groapă și în celule și Ieremia a rămas acolo multe zile;

¹⁷ Atunci Zedechia împăratul a trimis și l-a scos afară; și împăratul l-a întrebat în secret, în casa lui și a spus: Este vreun cuvânt de la DOMNUL? Și Ieremia a spus: Este; fiindcă, a spus el: Tu vei fi dat în mâna împăratului Babilonului.

¹⁸ Mai mult, Ieremia i-a spus împăratului Zedechia: Ce ofense am adus eu împotriva ta sau împotriva servitorilor tăi sau împotriva acestui popor de m-ați pus în închisoare?

¹⁹ Unde sunt profeții voștri care v-au profețit, spunând: Împăratul Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva acestei țări?

²⁰ De aceea, ascultă acum, te rog, domnul meu împărate; să fie cererea mea, te rog, primită înaintea ta; ca să nu faci să mă întorc la casa lui Ionatan, scribul, ca nu cumva să mor acolo.

²¹ Atunci împăratul Zedechia a poruncit să îl dea pe Ieremia în curtea închisorii și să îi dea zilnic o bucată de pâine din strada brutarilor; până când toată pâinea din cetate se termină. Astfel Ieremia a rămas în curtea închisorii.

38

¹ Atunci Șefatia, fiul lui Matan, și Ghedalia, fiul lui Pașhur, și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchiia, au auzit cuvintele pe care Ieremia le vorbise întregului popor, spunând:

² Astfel spune DOMNUL: Cel ce rămâne în această cetate va muri de sație, de foamete sau de ciumă; dar cel ce iese la caldeeni va trăi; fiindcă va avea viața lui ca pradă și va trăi.

³ Astfel spune DOMNUL: Această cetate va fi dată într-adevăr în mâna armatei împăratului Babilonului, care o va lua.

⁴ De aceea prinții i-au spus împăratului: Te implorăm, să fie acest om dat la moarte; fiindcă astfel el slăbește mâinile războinicilor care rămân în această

cetate și mâinile întregului popor, vorbindu-le astfel de cuvinte, pentru că acest om nu caută bunăstarea acestui popor, ci vătămarea.

⁵ Atunci împăratul Zedechia a spus: Iată, el este în mâna voastră, pentru că împăratul nu poate face nimic împotriva voastră.

⁶ Atunci l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchiia, fiul lui Hamelec, care era în curtea închisorii; și l-au coborât pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu era apă, ci mocirlă; astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă.

⁷ Și când Ebed-Melec, etiopianul, unul dintre famenii care erau în casa împăratului, a auzit că l-au pus pe Ieremia în groapă; împăratul șezând atunci la poarta lui Beniamin;

⁸ Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului și i-a vorbit împăratului, spunând:

⁹ Domnul meu, împărate, acești oameni au făcut rău în tot ceea ce i-au făcut profetului Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; și va muri de foame în locul unde este, pentru că nu mai este pâine în cetate.

¹⁰ Atunci împăratul i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul, spunând: Ia de aici treizeci de bărbați cu tine și scoate-l afară pe profetul Ieremia din groapă, înainte ca el să moară.

¹¹ Astfel Ebed-Melec i-a luat pe bărbați cu el și a intrat în casa împăratului, de sub trezorerie, și a luat de acolo petice aruncate și zdrențe vechi putrezite și le-a coborât cu funii în groapă la Ieremia.

¹² Și Ebed-Melec etiopianul i-a spus lui Ieremia: Pune acum aceste haine vechi aruncate și zdrențe putrezite sub subsuorile tale, sub funii. Și Ieremia a făcut astfel.

¹³ Astfel ei l-au tras pe Ieremia cu frânghiile și l-au scos din groapă; și Ieremia a rămas în curtea închisorii.

¹⁴ Atunci împăratul Zedechia a trimis și l-a adus pe profetul Ieremia la el, la intrarea a treia care este în casa DOMNULUI; și împăratul i-a spus lui Ieremia: Te voi întreba un lucru, nu îmi ascunde nimic.

¹⁵ Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Dacă îți spun aceasta, nu mă vei da într-adevăr la moarte? Iar dacă îți dau sfat, nu îmi vei da ascultare.

¹⁶ Astfel Zedechia împăratul i-a jurat în secret lui Ieremia, spunând: Precum DOMNUL trăiește, care ne-a făcut acest suflet, nu te voi da la moarte, nici nu te voi da în mâna acestor oameni care îți caută viața.

¹⁷ Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei ieși într-adevăr la prinții împăratului Babilonului, atunci sufletul tău va trăi și această cetate nu va fi arsă cu foc; și vei trăi și casa ta;

¹⁸ Dar dacă nu vei ieși la prinții împăratului Babilonului, atunci această cetate va fi dată în mâna caldeenilor și ei o vor arde cu foc, iar tu nu vei scăpa din mâna lor.

¹⁹ Și împăratul Zedechia i-a spus lui Ieremia: Mă tem de iudeii care au trecut la caldeeni, ca nu cumva ei să mă dea în mâna lor și să mă batjocorească.

²⁰ Dar Ieremia a spus: Nu te vor da. Te implor, ascultă de vocea DOMNULUI, pe care ți-o vorbesc; astfel îți va fi bine și sufletul tău va trăi.

²¹ Dar dacă refuzi să ieși, acesta este cuvântul pe care DOMNUL mi l-a arătat:

²² Și, iată, toate femeile care au rămas în casa împăratului lui Iuda vor fi aduse la prinții împăratului Babilonului și acele femei vor spune: Prietenii tăi te-au înșelat și te-au învins; picioarele tale sunt scufundate în mocirlă și ei sunt întorși înapoi.

²³ Astfel ei vor scoate afară pe toate soțiile tale și pe copiii tăi la caldeeni; și tu nu vei scăpa din mâna lor, ci vei fi luat prin mâna împăratului Babilonului și vei face ca această cetate să fie arsă cu foc.

²⁴ Atunci Zedechia i-a spus lui Ieremia: Să nu știe nimeni despre aceste cuvinte și nu vei muri.

²⁵ Dar dacă prinții aud că eu am vorbit cu tine și vin la tine și îți spun: Vestește-ne acum ce i-ai spus împăratului, nu ascunde aceasta de la noi și nu te vom da la moarte; de asemenea și ce ți-a spus împăratul;

²⁶ Atunci să le spui: Eu mi-am prezentat cererea înaintea împăratului, ca să nu mă facă să mă întorc în casa lui Ionatan, să mor acolo.

²⁷ Atunci au venit toți prinții la Ieremia și l-au întrebat; și el le-a spus conform cu toate aceste cuvinte pe care împăratul i le poruncise. Astfel ei au încetat să vorbească cu el, pentru că lucrul nu a fost înțeles.

²⁸ Astfel Ieremia a locuit în curtea închisorii până în ziua în care Ierusalimul a fost luat: și a fost acolo în timp ce Ierusalimul a fost luat.

39

¹ În anul al nouălea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și toată armata lui împotriva Ierusalimului și l-au asediat.

² Și în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în luna a patra, în a noua zi a lunii, cetatea a fost spartă.

³ Și toți prinții împăratului Babilonului au intrat și au șezut la poarta din mijloc, chiar Nergal-Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Rabsaris, Nergal-Șarețer, Rabmag, cu toată rămășița prinților împăratului Babilonului.

⁴ Și s-a întâmplat, când i-a văzut Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți bărbații de război, că au fugit și au ieșit din cetate noaptea, pe calea grădinii împăratului, prin poarta dintre cele două ziduri; și el a ieșit pe calea câmpiei.

⁵ Dar armata caldeenilor i-a urmărit și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și după ce l-au prins, l-au adus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecată asupra lui.

⁶ Atunci împăratul Babilonului i-a ucis pe fiii lui Zedechia, în Ribla, înaintea ochilor lui; de asemenea împăratul Babilonului a ucis pe toți nobilii lui Iuda.

⁷ Mai mult, el i-a scos ochii lui Zedechia și l-a legat cu lanțuri, pentru a-l duce în Babilon.

⁸ Și caldeenii au ars casa împăratului și casele poporului cu foc și au dărâmat zidurile Ierusalimului.

⁹ Atunci Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a dus captivă în Babilon, rămășița poporului care rămăsese în cetate și pe cei care fugiseră, care căzuseră în mâinile lui, împreună cu restul poporului care rămăsese.

¹⁰ Dar Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a lăsat dintre cei săraci din popor, care nu aveau nimic, în țara lui Iuda; și în acel timp le-a dat vii și câmpuri.

¹¹ Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat poruncă, referitor la Ieremia, lui Nebuzaradan căpetenia gărzii, spunând:

¹² Ia-l și ai grijă de el și să nu îi faci nicio vătămare; ci să îi faci precum îți va spune.

¹³ Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a trimis, și Nebușazban, Rabsaris și Nergal-Șarețer, Rabmag, și toți prinții împăratului Babilonului;

¹⁴ Chiar ei au trimis și l-au luat pe Ieremia din curtea închisorii și l-au dat lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să îl ducă acasă; astfel el a locuit printre popor.

¹⁵ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, în timp ce el era închis în curtea închisorii, spunând:

¹⁶ Du-te și vorbește-i lui Ebed-Melec etiopianul, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi aduce cuvintele mele asupra acestei cetăți spre rău și nu spre bine; și ele vor fi împlinite în acea zi înaintea ta.

¹⁷ Dar pe tine te voi elibera în acea zi, spune DOMNUL; și nu vei fi dat în mâna oamenilor de care te temi.

¹⁸ Pentru că te voi elibera într-adevăr și tu nu vei cădea prin sabie, ci viața ta va fi ca pradă pentru tine; deoarece ți-ai pus încrederea în mine, spune DOMNUL.

40

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl lăsase să plece din Rama, când îl luase, el fiind legat în lanțuri printre toți cei care erau duși captivi din Ierusalim și din Iuda, care erau duși captivi în Babilon.

² Și căpetenia gărzii l-a luat pe Ieremia și i-a spus: DOMNUL Dumnezeuul tău a pronunțat acest rău asupra acestui loc.

³ Și, DOMNUL a adus aceasta și a făcut conform cu ce a spus, pentru că voi ați păcătuțit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea lui, de aceea acest lucru a venit asupra voastră.

⁴ Și acum, iată, te dezleg în această zi de lanțurile care erau pe mâna ta. Dacă ți se pare convenit să vii cu mine la Babilon, vino; și ochiul meu va fi asupra ta; dar dacă nu ți se pare convenit să vii cu mine la Babilon, atunci să nu vii; iată, toată țara este înaintea ta; unde îți pare bine și convenit să mergi, acolo să mergi.

⁵ Și până el nu se întorsese înapoi, a spus: Du-te înapoi la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care împăratul Babilonului l-a făcut guvernator peste cetățile lui Iuda și locuiește cu el în mijlocul poporului; sau mergi oriunde ți se pare convenit să mergi. Astfel căpetenia gărzii i-a dat merinde și o răsplată și l-a lăsat să plece.

⁶ Atunci Ieremia s-a dus la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa, și a locuit cu el în mijlocul poporului care era rămas în țară.

⁷ Și când toate căpeteniile armatelor, care erau în câmpii, ei și oamenii lor, au auzit că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, guvernator în țară și că îi încredințase bărbați și femei și copii și dintre săracii țării, dintre cei care nu fuseseră duși captivi la Babilon;

⁸ Atunci ei au venit la Ghedalia la Mițpa, chiar Ismael, fiul lui Netania, și Iohanani și Ionatan, fiii lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, și fiii lui Efaia, netofatitul; și Iezania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.

⁹ Și Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat lor și oamenilor lor, spunând: Nu vă temeți să serviți caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului și vă va fi bine.

¹⁰ Cât despre mine, iată, eu voi locui la Mițpa, pentru a servi caldeenilor, care vor veni la noi; dar voi adunați vin și fructe de vară și untdelemn și puneți-le în vasele voastre și locuiți în cetățile voastre pe care le-ați luat.

¹¹ De asemenea când toți iudeii care erau în Moab și printre amoniți și în Edom și care erau în toate țările au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămășiță din Iuda și că îl pusese peste ei pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan;

¹² Toți iudeii s-au întors din toate locurile unde fuseseră alungați și au venit în țara lui Iuda, la Ghedalia, la Mițpa și au adunat vin și foarte multe fructe de vară.

¹³ Mai mult, Iohanah, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, care erau în câmpii, au venit la Ghedalia la Mițpa,

¹⁴ Și i-au spus: Știi tu într-adevăr că Baalis, împăratul amoniților, l-a trimis pe Ismael, fiul lui Netania, să teucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.

¹⁵ Atunci Iohanah, fiul lui Careah, i-a vorbit în ascuns lui Ghedalia la Mițpa, spunând: Lasă-mă să plec, te rog, și îl voi ucide pe Ismael, fiul lui Netania, și nimeni nu va ști aceasta; pentru ce să teucidă el, ca toți iudeii care s-au adunat la tine să fie împrăștiați și rămășița lui Iuda să piară?

¹⁶ Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, i-a spus lui Iohanah, fiul lui Careah: Să nu faci acest lucru, pentru că tu vorbești neadevăr despre Ismael.

41

¹ Și s-a întâmplat în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sâmbânța împărătească și prinții împăratului, și zece bărbați cu el, au venit la Ghedalia, fiul lui Ahicam la Mițpa; și acolo ei au mâncat pâine împreună în Mițpa.

² Atunci s-a ridicat Ismael, fiul lui Netania, și cei zece bărbați care erau cu el și l-au lovit pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, cu sabia și l-au ucis, pe cel pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

³ Ismael a ucis de asemenea pe toți iudeii care erau cu el, cu Ghedalia, la Mițpa și pe caldeenii care se găseau acolo și pe bărbații de război.

⁴ Și s-a întâmplat a doua zi după ce el îl ucisese pe Ghedalia și nimeni nu știa aceasta,

⁵ Că au venit câțiva din Sihem, din Șilo și din Samaria, optzeci de bărbați, având bărbile lor rase și hainele lor rupte și care se tăiaseră, cu ofrande și tămâie în mâna lor, pentru a le aduce la casa DOMNULUI.

⁶ Și Ismael, fiul lui Netania, a ieșit de la Mițpa să îi întâlnească, plângând tot timpul cât mergea; și s-a întâmplat, pe când i-a întâlnit, că le-a spus: Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam.

⁷ Și s-a întâmplat, după ce ei au intrat în mijlocul cetății, că Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis și i-a aruncat în mijlocul gropii, el și oamenii care erau cu el.

⁸ Dar zece oameni s-au găsit între ei care i-au spus lui Ismael: Nu ne ucide, pentru că avem ascunse în câmp, provizii de grâu și de orz și de untdelemn și de miere. Astfel el a încetat și nu i-a ucis printre frații lor.

⁹ Și, groapa în care Ismael aruncase toate trupurile moarte ale oamenilor, pe care îi ucisese din cauza lui Ghedalia, era aceea pe care împăratul Asa o făcuse de frica lui Baașa, împăratul lui Israel; și Ismael, fiul lui Netania, a umplut-o cu cei ucși.

¹⁰ Atunci Ismael a dus captivi toată rămășița poporului care era în Mițpa, pe fiecele împăratului și pe tot poporul care rămăsese în Mițpa, pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și Ismael, fiul lui Netania, i-a dus captivi și s-a depărtat să treacă la amoniți.

¹¹ Dar când Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el, au auzit de tot răul pe care Ismael, fiul lui Netania, îl făcuse,

¹² Atunci ei au luat pe toți bărbații și au mers să lupte cu Ismael, fiul lui Netania, și l-au găsit aproape de apele mari care sunt în Gabaon.

¹³ Și s-a întâmplat, când tot poporul care era cu Ismael, l-a văzut pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el, că s-au veselit.

¹⁴ Astfel, tot poporul pe care Ismael îl dusese captiv din Mițpa s-a întors și a venit înapoi și s-a dus la Iohanen, fiul lui Careah.

¹⁵ Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanen cu opt oameni și a mers la amoniți.

¹⁶ Și Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor care erau cu el au luat toată rămășița poporului, pe care au adus-o înapoi de la Ismael, fiul lui Netania, care venea din Mițpa, după ce îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam: adică pe bărbații viteji războinici și pe femei și pe copii și pe fameni, pe care i-a adus înapoi din Gabaon;

¹⁷ Și s-au depărtat și au locuit în locuințele din Chimham, care este lângă Betleem, pentru a merge să intre în Egipt,

¹⁸ Din cauza caldeenilor, pentru că se temeau de ei, pentru că Ismael, fiul lui Netania, îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

42

¹ Atunci toate căpeteniile armatelor și Iohanen, fiul lui Careah, și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare, s-au apropiat,

² Și i-au spus profetului Ieremia: Să fie, te implorăm, cererea noastră primită înaintea ta și roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeuului tău, pentru toată această rămășiță; (pentru că am rămas doar puțini din mulți, precum ne văd ochii tăi);

³ Ca DOMNUL Dumnezeuul tău să ne arate calea pe care să umblăm și lucrul pe care să îl facem.

⁴ Atunci profetul Ieremia le-a spus: V-am auzit; iată, mă voi ruga DOMNULUI Dumnezeuului vostru conform cuvintelor voastre; și se va întâmpla, că orice lucru DOMNUL vă va răspunde, eu vi-l voi vesti; nu voi ascunde nimic de la voi.

⁵ Atunci ei i-au spus lui Ieremia: DOMNUL să fie un martor adevărat și credincios între noi, dacă nu vom face conform cu toate lucrurile pentru care DOMNUL Dumnezeuul tău te va trimite la noi.

⁶ Fie bine sau fie rău, noi vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeuului nostru, la care te trimitem; ca să ne fie bine, când facem ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeuului nostru.

⁷ Și s-a întâmplat că, după zece zile cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia.

⁸ Atunci el l-a chemat pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el și pe tot poporul de la cel mai mic până la cel mai mare,

⁹ Și le-a spus: Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, la care m-ați trimis să prezint cererea voastră înaintea lui:

¹⁰ Dacă voi veți rămâne în această țară, atunci eu vă voi zidi și nu vă voi dărâma și vă voi sădi și nu vă voi smulge, pentru că mă pocăiesc de răul pe care vi l-am făcut.

¹¹ Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă temeți; nu vă temeți de el, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu voi să vă salvez și să vă eliberez din mâna lui.

¹² Și vă voi arăta mile, ca el să aibă milă de voi și să vă facă să vă întoarceți în propria voastră țară.

¹³ Dar dacă veți spune: Nu vom locui în această țară, nici nu vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeuului vostru,

¹⁴ Spunând: Nu; ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea război, nici nu vom auzi sunet de trâmbiță, nici nu vom avea foame de pâine; și acolo vom locui;

¹⁵ Ascultați acum cuvântul DOMNULUI, voi rămășița a lui Iuda: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Dacă în întregime vă veți îndrepta fețele să intrați în Egipt și să mergeți să locuiți temporar acolo;

¹⁶ Atunci se va întâmpla, că sabia, de care vă temeți, vă va ajunge acolo în țara Egiptului, și foametea, de care v-ați înspăimântat, vă va urma îndeaproape acolo în Egipt; și acolo veți muri.

¹⁷ Astfel va fi cu toți oamenii care își îndreaptă fețele să meargă în Egipt să locuiască temporar acolo; vor muri de sabie, de foamete și de ciumă; și nimeni dintre ei nu va rămâne nici nu va scăpa de răul pe care îl voi aduce asupra lor.

¹⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Precum mânia mea și furia mea au fost turnate asupra locuitorilor Ierusalimului, tot astfel furia mea va fi turnată asupra voastră, când veți intra în Egipt; și veți fi detestați și veți fi o înmărmurire și un blestem și o ocară; și nu veți mai vedea acest loc.

¹⁹ DOMNUL a spus referitor la voi, voi rămășița a lui Iuda: Nu mergeți în Egipt; să știți într-adevăr că v-am avertizat în această zi.

²⁰ Pentru că voi v-ați fățărnicit în inimile voastre, când m-ați trimis la DOMNUL Dumnezeuul vostru, spunând: Roagă-te pentru noi DOMNULUI Dumnezeuul nostru; și conform cu toate câte DOMNUL Dumnezeuul nostru va spune, astfel să ne vestești și noi vom face.

²¹ Și acum, eu v-am vestit în această zi; dar voi nu ați făcut ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeuul vostru, nici vreun lucru pentru care el m-a trimis la voi.

²² De aceea acum să știți, într-adevăr, că veți muri de sabie, de foamete și de ciumă, în locul unde doriți să mergeți și să locuiți temporar.

43

¹ Și s-a întâmplat, când Ieremia a terminat de vorbit întregului popor toate cuvintele DOMNULUI Dumnezeuului lor, pentru care DOMNUL Dumnezeuul lor îl trimisese la ei, toate aceste cuvinte,

² Că Azaria, fiul lui Hoșaia, și Iohanan, fiul lui Careah, și toți bărbații mândri, a vorbit, spunându-i lui Ieremia: Tu vorbești mincinos; DOMNUL Dumnezeuul nostru nu te-a trimis să spui: Nu mergeți în Egipt să locuiți temporar acolo;

³ Ci Baruc, fiul lui Neriia, te pune împotriva noastră, pentru a fi dați în mâna caldeenilor; ca ei să ne dea la moarte și să ne ducă robi în Babilon.

⁴ Astfel Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor și tot poporul nu au ascultat de vocea DOMNULUI, pentru a locui în țara lui Iuda.

⁵ Ci Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, au luat toată rămășița lui Iuda care se întorsese din toate națiunile, unde fuseseră alungați, pentru a locui în țara lui Iuda,

⁶ Pe bărbați și pe femei și pe copii și pe fiicele împăratului și pe fiecare persoană pe care Nebuzaradan căpetenia gărzii o lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și pe profetul Ieremia și pe Baruc fiul lui Neriia.

⁷ Astfel ei au intrat în țara Egiptului, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI; astfel, ei au ajuns până la Tahpanes.

⁸ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia în Tahpanes, spunând:

⁹ Ia pietre mari în mâna ta și ascunde-le în lut, în cuptorul de cărămizi, care este la intrarea casei lui Faraon în Tahpanes, înaintea vederii bărbaților lui Iuda;

¹⁰ Și spune-le: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, eu voi trimite și voi lua pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu, și voi pune tronul lui deasupra acestor pietre pe care le-am ascuns; și el își va întinde cortul împărătesc peste ele.

¹¹ Și după ce va veni el, va lovi țara Egiptului și va da pe cei care sunt pentru moarte la moarte; și pe cei care sunt pentru captivitate la captivitate; și pe cei care sunt pentru sabie la sabie.

¹² Și voi aprinde un foc în casele dumnezeilor Egiptului; și el le va arde și pe ei îi va duce captivi; și el se va înveșmânta cu țara Egiptului, precum un păstor se îmbracă cu haina lui; și va ieși de acolo în pace.

¹³ El va sparge chipurile din Bet-Șemeș, care este în țara Egiptului; și casele dumnezeilor egiptenilor le va arde cu foc.

44

¹ Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la toți iudeii care locuiau în țara Egiptului, care locuiau la Migdol și la Tahpanes și la Nof și în ținutul Patros, spunând:

² Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Ați văzut tot răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda; și, iată, în această zi ele sunt o pustiire și nimeni nu locuiește în ele,

³ Din cauza stricăciunii lor, pe care au făcut-o pentru a mă provoca la mânie, în aceea că s-au dus să ardă tămâie și să servească altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici părinții voștri.

⁴ Totuși eu am trimis la voi pe toți servitorii mei profeții, ridicându-mă devreme și trimițându-i, spunând: Oh, nu faceți acest lucru scârbos, pe care eu îl urăsc.

⁵ Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea pentru a se întoarce de la stricăciunea lor, pentru a se opri să ardă tămâie altor dumnezei.

⁶ Pentru aceea furia mea și mânia mea au fost turnate și s-au aprins în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului; și ele sunt risipite și pustiite, precum în această zi.

⁷ De aceea acum, astfel spune DOMNUL Dumnezeuul oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Pentru ce faceți acest mare rău împotriva sufletelor voastre, pentru a stârpi dintre voi bărbat și femeie, prunc și sugar, din Iuda, pentru a nu lăsa pe nimeni să rămână;

⁸ În aceea că voi mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre, arzând tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați mers să locuiți, ca să vă stârpiți și ca să ajungeți un blestem și o ocară printre toate națiunile pământului?

9 Ați uitat voi stricăciunea părinților voștri și stricăciunea împăraților lui Iuda și stricăciunea soțiilor lor și propria voastră stricăciune și stricăciunea soțiilor voastre, pe care au făcut-o în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului?

10 Ei nu s-au umilit nici până în această zi, nici nu s-au temut, nici nu au umblat în legea mea, nici în statutele mele, pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

11 De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, îmi voi întoarce fața împotriva voastră pentru rău și pentru a stârpi întreaga Iuda.

12 Și voi lua rămășița lui Iuda, care și-a întors fața pentru a merge în țara Egiptului, pentru a locui temporar acolo și ei vor fi cu toții mistuiți și vor cădea în țara Egiptului; vor fi mistuiți prin sabie și prin foamete; vor muri, de la cel mai mic până la cel mai mare, prin sabie și prin foamete; și vor fi detestați și o înmărmurire și un blestem și o ocară.

13 Fiindcă voi pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului, precum am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă;

14 Astfel încât nimeni din rămășița lui Iuda, care a intrat în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, nu va scăpa nici nu va rămâne, ca să se poată întoarce în țara lui Iuda, spre care au dorința de a se întoarce și a locui acolo, pentru că nimeni nu se va întoarce decât cei care vor scăpa.

15 Atunci toți bărbații care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor dumnezei și toate femeile care stăteau de față în picioare, o mare mulțime, chiar tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, i-au răspuns lui Ieremia, spunând:

16 Cât despre cuvântul pe care ni l-ai vorbit în numele DOMNULUI, nu îți vom da ascultare.

17 Ci vom face, într-adevăr, orice lucru care iese din gura noastră, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băutură, precum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri și prinții noștri, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, pentru că atunci aveam multe merinde și eram bine și nu am văzut niciun rău.

18 Dar de când am încetat să ardem tămâie împărătesei cerului și să îi turnăm daruri de băutură, ne-au lipsit toate lucrurile și am fost mistuiți cu sabie și cu foamete.

19 Și după ce ardeam tămâie împărătesei cerului și îi turnam daruri de băutură, îi făceam turte pentru a ne închina ei, și îi turnam daruri de băutură, fără bărbații noștri?

20 Atunci Ieremia a spus întregului popor, bărbaților și femeilor și întregului popor care îi dăduse acest răspuns, spunând:

21 Nu de tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și prinții voștri și poporul țării, și-a amintit DOMNUL și i-a venit în minte?

22 Astfel încât DOMNUL nu v-a mai putut suferi, din cauza răutății facerilor voastre și din cauza urăciunilor pe care le-ați făcut; de aceea este țara voastră o pustiire și o înmărmurire și un blestem, fără locuitor, precum în această zi.

23 Pentru că voi ați ars tămâie și pentru că ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ați umblat în legea lui, nici în statutele lui, nici în mărturiile lui; de aceea acest rău vi s-a întâmplat, precum în această zi.

²⁴ Mai mult, Ieremia a spus întregului popor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda, care sunteți în țara Egiptului;

²⁵ Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Voi și soțiile voastre ați vorbit deopotrivă cu gura voastră și ați împlinit cu mâinile voastre, spunând: Vom împlini cu siguranță promisiunile noastre pe care le-am promis, pentru a arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de băătură; vă veți împlini într-adevăr promisiunile și într-adevăr vă veți termina promisiunile.

²⁶ De aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda care locuiți în țara Egiptului: Iată, eu am jurat prin numele meu mare, spune DOMNUL, că numele meu nu va mai fi numit în gura niciunui om din Iuda în toată țara Egiptului, spunând: Domnul DUMNEZEU trăiește.

²⁷ Iată, voi veghea asupra lor spre rău, și nu spre bine; și toți bărbații lui Iuda care sunt în țara Egiptului vor fi mistuiți cu sabie și cu foamete, până va fi un sfârșit al lor.

²⁸ Totuși, un număr mic ce va scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda și toată rămășița lui Iuda care a mers în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, va cunoaște ale cui cuvinte vor sta în picioare, ale mele, sau ale lor.

²⁹ Și acesta vă va fi un semn, spune DOMNUL, că vă voi pedepsi în acest loc, ca să știți că cuvintele mele vor sta în picioare negreșit împotriva voastră spre rău;

³⁰ Astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi da pe Faraon Hofra împăratul Egiptului în mâna dușmanilor lui și în mâna celor care îi caută viața; precum l-am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, dușmanul său și cel care îi căuta viața.

45

¹ Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a vorbit lui Baruc, fiul lui Neria, când a scris aceste cuvinte într-o carte din gura lui Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând:

² Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, către tine, Baruc:

³ Tu ai spus: Îmi este vai mie acum! pentru că DOMNUL a adăugat mâhnire la întristarea mea; am leșinat în suspinul meu și nu găsesc odihnă.

⁴ Astfel să îi spui: DOMNUL spune astfel: Iată, ceea ce am zidit voi dărâma și ceea ce am sădit voi smulge, chiar toată această țară.

⁵ Și cauți tu lucruri mari pentru tine? Nu le căuta, pentru că, iată, voi aduce răul peste toată făptura, spune DOMNUL, dar viața ta ți-o voi da ca pradă în toate locurile unde mergi.

46

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva neamurilor;

² Împotriva Egiptului, împotriva armatei lui Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufrat în Carchemiș, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a lovit-o în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda.

³ Pregătiți pavăza și scutul și apropiați-vă de bătație.

⁴ Înhamăți caii; și încălecați, călăreților, și prezentați-vă cu coifurile voastre; ascuțiți sulitele și îmbrăcați cămășile de zale.

5 Pentru ce i-am văzut descurajați și întorși înapoi? Și puternicii lor sunt doborâți și fug iute și nu privesc înapoi; fiindcă frica era de jur împrejur, spune DOMNUL.

6 Nu lăsa pe cel iute să fugă, nici pe bărbatul puternic să scape; ei se vor poticni și vor cădea spre nord lângă râul Eufrat.

7 Cine este acesta care urcă precum un potop, ale cărui ape sunt mișcate ca râurile?

8 Egiptul crește ca un potop și apele lui sunt mișcate ca râurile; și el spune: mă voi urca și voi acoperi pământul; voi nimici cetatea și pe locuitorii ei.

9 Urcați-vă, voi cailor; și năvăliți, voi carelor; și să iasă războinicii; etiopienii și libienii care mânuiesc scutul; și lidienii care mânuiesc și întind arcul.

10 Pentru că aceasta este ziua DOMNULUI Dumnezeului oștirilor, o zi a răzbunării, ca el să se răzbune pe potrivnicii săi; și sabia va mânca și va fi săturată și îmbătată cu sângele lor, pentru că DOMNUL Dumnezeul oștirilor are un sacrificiu în ținutul din nord lângă râul Eufrat.

11 Urcă-te în Galaad și ia balsam, fecioară, fiica Egiptului; în zadar vei folosi multe medicamente, fiindcă nu vei fi vindecată.

12 Națiunile au auzit de rușinea ta și strigățul tău a umplut țara, pentru că viteazul s-a poticnit de cel viteaz și amândoi au căzut împreună.

13 Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit profetului Ieremia, despre cum Nebucadnețar, împăratul Babilonului, va veni și va lovi țara Egiptului.

14 Vestiți în Egipt și faceți cunoscut în Migdol și faceți cunoscut în Nof și în Tahpanes; spuneți: Stai tare și pregătește-te, pentru că sabia va mistui de jur împrejurul tău.

15 De ce sunt puternicii tăi măturați? Nu au stat în picioare, pentru că DOMNUL i-a alungat.

16 El a făcut pe mulți să cadă, da, unul a căzut peste altul; și au spus: Ridicați-vă și să mergem din nou la poporul nostru și la țara nașterii noastre, dinaintea sabiei ce oprimă.

17 Ei au strigat acolo: Faraon împăratul Egiptului este doar un zgomot; el a trecut de timpul rânduitor.

18 Precum eu trăiesc, spune Împăratul, al cărui nume este DOMNUL oștirilor: Într-adevăr, precum Taborul este între munți și precum Carmelul lângă mare, astfel va veni el.

19 Tu fiică locuind în Egipt, pregătește-te să mergi în captivitate, pentru că Noful va fi risipit și pustiit, fără vreun locuitor.

20 Egiptul este ca o vițea foarte frumoasă, dar distrugerea vine; aceasta vine de la nord.

21 De asemenea bărbații lui angajați sunt în mijlocul lui ca tauri îngrășați, pentru că și ei s-au întors înapoi și au fugit împreună; ei nu au rezistat, deoarece ziua nenorocirii lor și timpul cercetării lor a venit peste ei.

22 Vocea lui va merge ca un șarpe, pentru că vor mărșălui cu o armată și vor veni împotriva lui cu topoare, ca tăietorii de lemne.

23 Îi vor tăia pădurea, spune DOMNUL, deși aceasta nu poate fi cercetată, pentru că sunt mai mulți decât lăcustele și sunt nenumărați.

24 Fiica Egiptului va fi încurcată; ea va fi dată în mâna poporului de la nord.

25 DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spune: Iată, voi pedepsi mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu dumnezeii lor și împărații lor; chiar pe Faraon și pe toți cei care se încred în el;

²⁶ Și îi voi da în mâna celor care le caută viețile și în mâna lui Nebucadnetar împăratul Babilonului, și în mâna servitorilor lui; și după aceea va fi locuit, precum în zilele de demult, spune DOMNUL.

²⁷ Dar nu te teme tu, servitorul meu Iacob și nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe și pe sământa ta din țara captivității lor; și Iacob se va întoarce și va fi în odihnă și în tihnă și nimeni nu îl va înfricoșa.

²⁸ Nu te teme, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu tine; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am alungat; dar pe tine nu te voi mistui deplin, ci te voi disciplina cu măsură; totuși nu te voi lăsa nepedepsit.

47

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva filistenilor, înainte ca Faraon să fi lovit Gaza.

² Astfel spune DOMNUL: Iată, ape se ridică de la nord și vor ajunge ca un potop care inundă și vor inunda țara și tot ce este în ea: cetatea și pe cei ce locuiesc în ea; atunci bărbații vor striga și toți locuitorii țării vor urla.

³ La zgomotul tropăitului copitelor cailor săi puternici, la uruitul carelor sale și la scârțâitul roților sale, părinții nu se vor uita înapoi la copiii lor din cauza slăbiciunii mâinilor;

⁴ Din cauza zilei care vine să îi prade pe toți filistenii și să stârpească din Tir și din Sidon orice ajutor care rămâne, pentru că DOMNUL va prăda pe filistenii, rămășița ținutului din Caftor.

⁵ Chelie a venit peste Gaza; Ascalonul este stârpit împreună cu rămășița văii lor; până când îți vei face tăieturi?

⁶ Tu, sabie a DOMNULUI, până când nu vei sta liniștită? Pune-te în teaca ta, odihnește-te și liniștește-te.

⁷ Cum poate sta liniștită, văzând că DOMNUL i-a dat o poruncă împotriva Ascalonului și împotriva țărmlui mării? Acolo a rânduit-o el.

48

¹ Împotriva Moabului, astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Vai lui Nebo, pentru că este prădat; Chiriataimul este încurcat și luat; Misgabul este încurcat și descurajat.

² Nu va mai fi laudă a Moabului; în Hesbon ei au plănuit răul împotriva lui; veniți să îl stârpim de la a fi o națiune. De asemenea tu vei fi stârpit, Madmenule; sabia te va urmări.

³ O voce de strigăt va fi din Horonaim, jefuire și mare distrugere.

⁴ Moabul este distrus; datorită micuților lui se aude un strigăt.

⁵ Pentru că pe urcușul din Luhit plânset continuu se va înălța, pentru că la coborâșul din Horonaim dușmanii au auzit un strigăt de distrugere.

⁶ Fugiți, salvați-vă viețile și fiți ca rug în pustiu.

⁷ Deoarece te-ai încrezut în lucrările tale și în tezaurile tale, tu de asemenea vei fi luat; și Chemoș va merge în captivitate cu preoții săi și prinții săi împreună.

⁸ Și jefuitorul va veni asupra fiecărei cetăți și nicio cetate nu va scăpa; valea de asemenea va pieri și câmpia va fi distrusă, precum DOMNUL a vorbit.

⁹ Dați aripi Moabului ca să zboare și să scape; fiindcă cetățile lui vor fi pustiite, fără ca cineva să locuiască în ele.

10 Blestemat fie cel care face înșelător lucrarea DOMNULUI și blestemat fie cel care își ține înapoi sabia de la sânge.

11 Moabul a fost în tihnă din tinerețea lui și s-a așezat pe drojdiile lui și nu a fost golit din vas în vas, nici nu a mers în captivitate; de aceea, gustul lui a rămas în el și mirosul lui nu s-a schimbat.

12 De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi trimite la el, rătăcitori care îl vor face să rătăcească; și îi vor goli vasele și le vor sparge burdufurile.

13 Și Moabul se va rușina de Chemoș, precum casa lui Israel s-a rușinat de Betel, încrederea lor.

14 Cum spuneți voi: Noi suntem bărbați de război, puternici și tari?

15 Moabul este jefuit și s-a urcat din cetățile lui și tinerii lui aleși au coborât la măcel, spune Împăratul, al cărui nume este DOMNUL oștirilor.

16 Nenorocirea Moabului este aproape să vină și foarte mult necazul lui se grăbește.

17 Toți cei care sunteți în jurul lui, jeliți-l; și toți cei care cunoașteți numele său, spuneți: Cum este frumoasa nua și puternicul toiaș sfărâmat!

18 Tu fiică ce locuiești Dibonul, coboară din gloria ta și șezi însetată, pentru că prădătorul Moabului va veni peste tine și îți va distruge întăriturile.

19 Locuitor al Aroerului, stai lângă cale și spionează; întreabă pe cel care fuge și pe cea care scapă și spune: Ce s-a făcut?

20 Moab este încurcat, pentru că este zdrobit; urlați și strigați; spuneți aceasta în Arnon, că Moabul este jefuit,

21 Și judecata a venit asupra ținutului câmpiei, asupra Holonului și asupra Iahtahului și asupra Mefaatului,

22 Și asupra Dibonului și asupra lui Nebo și asupra Bet-Diblataimului,

23 Și asupra Chiriataimului și asupra Bet-Gamului și asupra Bet-Meonului,

24 Și asupra Cheriioțului și asupra Botrei și asupra tuturor cetăților țării Moabului, de departe și de aproape.

25 Cornul Moabului este retezat și brațul lui este frânt, spune DOMNUL.

26 Îmbătați-l, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI; Moabul de asemenea se va tăvăli în vărsătura lui și de asemenea va fi luat în derâdere.

27 Pentru că, nu ți-a fost Israel un lucru de răs? A fost el găsit printre hoți? Fiindcă de când ai vorbit despre el, săltai de bucurie.

28 Voi care locuiți în Moab, părăsiți cetățile și locuiți în stâncă și fiți ca porumbelul care își face cuibul pe laturile gurii gropii.

29 Noi am auzit de mândria Moabului (este foarte mândru), de îngâmfarea lui și de arogața lui și de mândria lui și de trufia inimii lui.

30 Cunoasc furia lui, spune DOMNUL; dar nu va fi așa; minciunile lui sunt în zadar.

31 De aceea voi urla eu pentru Moab și voi striga pentru tot Moabul; inima mea va jeli pentru bărbații din Chir-Heres.

32 O, vie din Sibma, voi plânge pentru tine cu plânsul Iaezerului; plantele tale au trecut peste mare, ele ajung până la marea Iaezerului; jefuitorul a căzut asupra roadelor tale de avaj și asupra culesului viilor tale.

33 Și bucurie și veselie sunt luate din câmpul roditor și din țara Moabului; și eu am făcut să lipsească vinul din teascurile de vin; nimeni nu va călca cu strigăt; strigătul lor nu va fi strigăt.

³⁴ De la strigătul Hesbonului până la Eleale și până la Iahaț, și-au înălțat vocea, de la Țoar până la Horonaim, precum o vițea de trei ani, pentru că și apele Nimrimului vor fi pustiite.

³⁵ Mai mult, eu voi face să înceteze în Moab, spune DOMNUL, pe cel care oferă pe înălțimi și pe cel care arde tămâie dumnezeilor lui.

³⁶ De aceea inima mea va suna pentru Moab ca fluier și inima mea va suna ca fluier pentru bărbații din Chir-Heres; deoarece bogățiile pe care le-a dobândit, au pierit.

³⁷ Pentru că fiecare cap va fi chel și fiecare barbă scurtată; pe toate mâinile vor fi tăieturi și pe coapse pânză de sac.

³⁸ Va fi plângere cu stăruință pe toate acoperișurile Moabului și în străzile lui, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe un vas în care nu este plăcere, spune DOMNUL.

³⁹ Ei vor urla, spunând: Cum este sfărâmat! Cum a întors Moabul spatele cu rușine! Astfel Moabul va fi luat în derădere și de groază pentru toți cei din jurul lui.

⁴⁰ Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, el va zbura ca o acvilă și își va întinde aripile peste Moab.

⁴¹ Cheriitul este luat și fortărețele sunt luate prin surprindere și inimile războinicilor din Moab vor fi, în acea zi, ca inima unei femei în junghiuurile ei.

⁴² Și Moabul va fi nimicit ca popor, pentru că s-a înălțat împotriva DOMNULUI.

⁴³ Frica și groapa și cursa vor fi asupra ta, locuitor al Moabului, spune DOMNUL.

⁴⁴ Cel ce fuge de frică va cădea în groapă; și cel ce iese afară din groapă va fi prins în cursă, pentru că eu voi aduce asupra lui, asupra Moabului, anul cercetării lui, spune DOMNUL.

⁴⁵ Cei ce au fugit au stat sub umbra Hesbonului din cauza puterii dușmanului; dar un foc a ieșit din Hesbon și o flacără din mijlocul Sihonului și va mistui colțul Moabului și coroana capului celor tumultoși.

⁴⁶ Vai ție, Moabule! Poporul lui Chemoș pierе, pentru că fiii tăi sunt luați captivi și fiicele tale captive.

⁴⁷ Totuși voi aduce înapoi captivitatea Moabului în zilele de pe urmă, spune DOMNUL. Până aici este judecata Moabului.

49

¹ Referitor la amoniți, astfel spune DOMNUL: Nu are Israel fii? Nu are el moștenitor? De ce atunci împăratul lor moștenește Gadul și poporul său locuiește în cetățile lui?

² De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face să fie auzit zgomot de război în Raba amoniților; și aceasta va fi o movilă pustiită și fiicele ei vor fi arse cu foc; atunci Israel va fi moștenitorul celor ce au fost moștenitorii lui, spune DOMNUL.

³ Urlă, Hesbonule, pentru că cetatea Ai este jefuită; strigați, fiice ale Rabei, încingeți-vă cu pânză de sac; plângeți și alergați încoace și încolo lângă îngrădituri, pentru că împăratul lor va merge în captivitate și preoții lui și prinții lui împreună.

⁴ Pentru ce te lauzi tu cu văile, valea ta curgătoare, fiică decăzută? care se încrede în tezaurile ei, spunând: Cine va veni la mine?

⁵ Iată, voi aduce o frică asupra ta, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, de la toți cei care sunt în jurul tău; și veți fi alungați fiecare om, drept înainte; și nimeni nu îl va aduna pe cel care rătăcește.

⁶ Și după aceea voi aduce înapoi pe captivii copiilor lui Amon, spune DOMNUL.

⁷ Referitor la Edom, astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu mai este înțelepciune în Teman? A pierit sfatul de la cei chibzuiți? A dispărut înțelepciunea lor?

⁸ Fugiți, întoarceți-vă înapoi, locuiți în adânc locuitori ai Dedanului, pentru că voi aduce nenorocirea lui Esau asupra lui, la timpul când îl voi cerceta.

⁹ Dacă culegătorii de struguri vin la tine, nu ar lăsa ei câteva boabe de cules? Dacă hoți vin noaptea, ei vor distruge până când au destul.

¹⁰ Dar eu l-am dezgolit pe Esau, am descoperit locurile lui tainice și el nu va fi în stare să se ascundă; sămânța lui este jefuită, și frații lui, și vecinii lui, și el nu mai este.

¹¹ Lasă pe ai tăi copii fără tată, eu îi voi păstra în viață; și văduvele tale să se încreadă în mine.

¹² Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, cei a căror judecată nu era să bea din pahar, îl vor bea negreșit; și ești tu acela care va rămâne cu totul nepedepsit? Nu vei rămâne nepedepsit, ci îl vei bea negreșit.

¹³ Pentru că am jurat pe mine însumi, spune DOMNUL, că Boțra va deveni o pustiire, o ocară, o risipire și un blestem; și toate cetățile ei vor fi risipiri veșnice.

¹⁴ Am auzit un zvon de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre păgâni, spunând: Adunați-vă și veniți împotriva ei și ridicați-vă la bătălie.

¹⁵ Pentru că, iată, te voi face mic printre păgâni și disprețuit printre oameni.

¹⁶ Groaza ta și mândria inimii tale te-a înșelat, tu care locuiești în crăpăturile stâncii, care ții înălțimea dealului; chiar dacă ți-ai face cuibul la fel de înalt ca acvila, te voi coborî de acolo, spune DOMNUL.

¹⁷ De asemenea Edomul va fi o pustiire; oricine trece pe lângă el va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.

¹⁸ Ca la dărâmarea Sodomei și Gomorei și a cetăților vecine lor, spune DOMNUL, niciun om nu va trăi acolo, niciun fiu al omului nu va locui în el.

¹⁹ Iată, el va urca precum un leu din umflarea Iordanului împotriva locuinței celui tare; dar deodată îl voi face să fugă din ea; și cine este un om ales pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acest păstor care va sta în picioare înaintea mea?

²⁰ De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care el l-a hotărât împotriva Edomului; și scopurile lui pe care le-a hotărât împotriva locuitorilor Temanului: Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face locuințele pustii împreună cu ei.

²¹ Pământul se mișcă la zgomotul căderii lor, la strigăt, zgomotul lui s-a auzit la Marea Roșie.

²² Iată, el va urca și va zbura ca acvila și își va întinde aripile împotriva Boțrei; și în acea zi inima războinicilor Edomului va fi ca inima unei femei în junghiurile ei.

²³ Referitor la Damasc. Hamatul și Arpadul este încurcat, pentru că au auzit vești rele; ele au inima slabă; este tristețe pe mare; ea nu se poate liniști.

²⁴ Damascul a slăbit și se întoarce să fugă și frica l-a apucat; chin și întristări l-au apucat, ca pe o femeie în durerile nașterii.

²⁵ Cum nu este cetatea laudei lăsată, cetatea bucuriei mele!

²⁶ De aceea tinerii ei vor cădea pe străzile ei și toți bărbații de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL oștirilor.

²⁷ Și eu voi aprinde un foc în zidul Damascului și acesta va mistui palatele lui Ben-Hadad.

²⁸ Referitor la Chedar și referitor la împărățiile Hațorului, pe care Nebucadnețar împăratul Babilonului le va lovi, astfel spune DOMNUL: Ridicați-vă, urcați-vă la Chedar și jefuiți pe bărbații estului.

²⁹ Corturile și turmele lor, ei le vor lua; vor lua pentru ei covoarele lor și toate vasele lor și cămilele lor; și vor striga către ei: Frică este de fiecare parte.

³⁰ Fugiți, duceți-vă foarte departe, locuiți în adânc, voi locuitori ai Hațorului, spune DOMNUL, pentru că Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut sfat împotriva voastră și a conceput un plan împotriva voastră.

³¹ Ridicați-vă, urcați-vă la națiunea bogată, care locuiește fără grijă, spune DOMNUL, care nu are nici porți nici zăvoare, care locuiește singură.

³² Și cămilele lor vor fi o jefuire și mulțimea vitelor lor, o pradă; și eu îi voi împrăștia în toate vânturile pe cei din colțurile cele mai îndepărtate; și voi aduce nenorocirea lor din toate părțile lor, spune DOMNUL.

³³ Și Hațorul va fi o locuință pentru dragoni și o pustiire pentru totdeauna; niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el.

³⁴ Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia împotriva Elamului la începutul domniei lui Zedechia, împăratul lui Iuda, spunând,

³⁵ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi frânge arcul Elamului, măreția puterii lor.

³⁶ Și asupra Elamului voi aduce cele patru vânturi de la cele patru colțuri ale cerului și îi voi împrăștia spre toate vânturile, și nu va fi națiune la care cei alungați ai Elamului să nu vină.

³⁷ Fiindcă voi face Elamul să se descurajeze înaintea dușmanilor lor și înaintea celor care le caută viața; și voi aduce răul asupra lor, mânia mea înverșunată, spune DOMNUL; și voi trimite sabia după ei, până când îi voi fi mistuit;

³⁸ Și voi pune tronul meu în Elam și voi nimici de acolo pe împărat și pe prinți, spune DOMNUL.

³⁹ Dar se va întâmpla în zilele de pe urmă, că voi întoarce pe captivii Elamului, spune DOMNUL.

50

¹ Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva Babilonului și împotriva țării caldeenilor prin profetul Ieremia.

² Vestiți printre națiuni și faceți cunoscut și înălțați un steag; faceți cunoscut și nu ascundeți; spuneți: Babilonul este luat, Bel este încurcat, Merodacul este zdrobit în bucăți; idoliștii lui sunt încurcați, chipurile lui sunt zdrobite în bucăți.

³ Pentru că din nord se urcă o națiune împotriva lui, care îi va face țara pustie și nimeni nu va locui în ea; ei se vor îndepărta, vor pleca, deopotrivă om și animal.

⁴ În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, copiii lui Israel vor veni, ei și copiii lui Iuda împreună, mergând și plângând; ei vor merge și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeu lor.

⁵ Vor întreba de calea spre Sion cu fețele lor înspre acolo, spunând: Veniți și să ne alăturăm DOMNULUI într-un legământ veșnic ce nu va fi uitat.

⁶ Poporul meu a fost oi pierdute; păstorii lor i-au făcut să se rătăcească, i-au abătut pe munți; au mers de la munte la deal, au uitat locul lor de odihnă.

⁷ Toți cei care i-au găsit i-au mâncat; și potrivnicii lor au spus: Nu călcăm legea, pentru că ei au păcătuit împotriva DOMNULUI, locuința dreptății, chiar DOMNUL, speranța părinților lor.

⁸ Îndepărtați-vă din mijlocul Babilonului și ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea turmelor.

⁹ Pentru că, iată, eu voi ridica și voi face să urce împotriva Babilonului o adunare de mari națiuni din țara de la nord; și ele se vor desfășura împotriva lui; de acolo el va fi luat; săgețile lor vor fi ca ale unui viteaz puternic și priceput; niciuna nu se va întoarce în zadar.

¹⁰ Și Caldeea va fi o pradă: toți cei care o pradă se vor sătura, spune DOMNUL.

¹¹ Deoarece ați fost veseli, deoarece v-ați bucurat, voi nimicitori ai moștenirii mele, deoarece v-ați îngrășat ca vițeaua la iarbă și mugii ca taurii;

¹² Mama voastră va fi mult încurcată; cea care v-a născut va fi rușinată; iată, cea mai de pe urmă dintre națiuni va fi o pustie, un pământ uscat și un deșert.

¹³ Din cauza mâniei DOMNULUI aceasta nu va fi locuită, ci va fi cu totul pustie; oricine trece pe lângă Babilon va fi înmărmurit și va șuiera la toate plăgile lui.

¹⁴ Desfășurați-vă împotriva Babilonului de jur împrejur; voi toți care încordați arcul, trageți spre el, nu cruțați nicio săgeată, pentru că a păcătuit împotriva DOMNULUI.

¹⁵ Strigați împotriva lui de jur împrejur; el și-a dat mâna; temeliiile lui au căzut, zidurile lui sunt dărâmate, pentru că aceasta este răzbunarea DOMNULUI; răzbunați-vă asupra lui; precum el v-a făcut, faceți-i lui.

¹⁶ Stârpiți pe semănător din Babilon și pe cel care mânuiește secera în timpul secerișului: de teama sabiei asupritoare ei se vor întoarce fiecare la poporul său și vor fugi fiecare la țara lui.

¹⁷ Israel este o oaie risipită; leii l-au alungat; mai întâi împăratul Asiriei l-a mistuit; și la urmă acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a zdrobit oasele.

¹⁸ De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, precum am pedepsit pe împăratul Asiriei.

¹⁹ Și voi întoarce pe Israel la locuința lui și el va paște pe Carmel și pe Basan și suflul lui se va sătura pe muntele lui Efraim și Galaad.

²⁰ În acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, nelegiuirea lui Israel va fi căutată și nu va mai fi; și păcatele lui Iuda, și nu se vor găsi, pentru că îi voi ierta pe aceia pe care îi păstrez.

²¹ Urcă-te împotriva țării Merataimului, chiar împotriva ei și împotriva locuitorilor Pecodului; risipește și distruge deplin după ei, spune DOMNUL, și fă conform cu tot ce ți-am poruncit.

²² Zgomot de bătaie și de mare distrugere este în țară.

²³ Cum este ciocanul întregului pământ tăiat în bucăți și zdrobit! Cum a ajuns Babilonul o pustiire printre națiuni!

²⁴ Eu ți-am întins o cursă și tu de asemenea ești prins, Babilonule și nu ți-ai dat seama; ai fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva DOMNULUI.

25 DOMNUL și-a deschis casa de arme și a scos armele indignării sale, pentru că aceasta este lucrarea Domnului DUMNEZEUL oștirilor în țara caldeenilor.

26 Veniți împotriva lui de la cea mai depărtată graniță, deschideți-i depozitele; ridicăți-l în grămezi și nimiciti-l deplin; să nu fie nimic lăsat din el.

27 Ucideți-i toți taurii; să coboare la măcel; vai lor! Pentru că le-a venit ziua, timpul cercetării lor.

28 Vocea celor care fug și scapă din țara Babilonului, să vestească în Sion răzbunarea DOMNULUI Dumnezeului nostru, răzbunarea templului său.

29 Chemați împreună pe arcași împotriva Babilonului; voi toți care încordați arcul, așezați-vă tabăra împotriva lui de jur împrejur; să nu scape nimeni din el; răsplătiți-i conform lucrării lui; conform cu tot ce a făcut, faceți-i lui, pentru că a fost mândru împotriva DOMNULUI, împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

30 De aceea tinerii lui vor cădea pe străzi și toți bărbații lui de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL.

31 Iată, eu sunt împotriva ta, tu cel mai mândru, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, pentru că ziua ta a venit, timpul în care te voi cerceta.

32 Și cel mai mândru se va poticni și va cădea și nimeni nu îl va ridica; și voi aprinde un foc în cetățile lui și acesta va mistui totul de jur împrejurul lui.

33 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Copiii lui Israel și copiii lui Iuda au fost oprimați împreună; și toți cei care i-au luat captivi i-au ținut tare; ei au refuzat să le dea drumul.

34 Răscumpărătorul lor este puternic; DOMNUL oștirilor este numele lui; el va pleda în întregime cauza lor, ca să dea odihnă țării, și să neliniștească pe locuitorii Babilonului.

35 O sabie este asupra caldeenilor, spune DOMNUL și asupra locuitorilor Babilonului și asupra prinților lui și asupra înțelepților lui.

36 O sabie este asupra mincinoșilor; și ei vor înnebuni; o sabie este asupra războinicilor lor și ei se vor descuraja.

37 O sabie este asupra cailor lor și asupra carelor lor și asupra întregului popor amestecat care este în mijlocul lui; și ei vor ajunge ca femeile; o sabie este asupra tezaurelor lui; și ele vor fi jefuite.

38 O secetă este asupra apelor lui; și ele vor fi uscate, pentru că aceasta este țara chipurilor cioplite și ei sunt nebuni după idolii lor.

39 De aceea fiarele sălbatice ale deșertului cu fiarele sălbatice ale insulelor vor locui acolo și bufnițele vor locui în el; și nu va mai fi locuit niciodată; nici nu va fi locuit din generație în generație.

40 Precum Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora și cetățile lor vecine, spune DOMNUL, tot astfel niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu va locui în el.

41 Iată, un popor va veni de la nord și o mare națiune și mulți împărați se vor ridica de la marginile pământului.

42 Ei vor ține arcul și lancea; ei sunt cruzi și nu vor arăta milă; vocea lor va răcni ca marea și ei vor călări pe cai, fiecare desfășurat, ca un bărbat la bătălie, împotriva ta, fiică a Babilonului.

43 Împăratul Babilonului a auzit mărturia despre ei și mâinile lui au slăbit; chinul l-a apucat și junghiuri ca ale unei femei în durerile nașterii.

44 Iată, ca un leu, el va urca din umflarea Iordanului la locuința celor tari; dar îi voi face să fugă dintr-odată de el; și cine este alesul, pe care să îl

rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acel păstor care va sta în picioare înaintea mea?

⁴⁵ De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care l-a hotărât împotriva Babilonului; și scopurile lui, pe care le-a hotărât împotriva țării caldeenilor; Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face pustii locuința din cauza lor.

⁴⁶ La zgomotul lui Babilonului pământul se mișcă și strigătul este auzit printre națiuni.

51

¹ Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica împotriva Babilonului și împotriva celor ce locuiesc în mijlocul celor ce se ridică împotriva mea, un vânt nimicitor;

² Și voi trimite în Babilon vânturători, care îl vor vântura și îi vor goli țara, pentru că în ziua tulburării ei vor fi împotriva lui de jur împrejur.

³ Împotriva celui ce încordează arcul, arcașul să își întindă arcul și împotriva celui care se înalță în cămașa lui de zale; și nu cruțați pe tinerii lui; nimiciti în întregime toată oștirea lui.

⁴ Astfel, cei uciși vor cădea în țara caldeenilor și cei care sunt străpunși pe străzile ei.

⁵ Pentru că Israel nu a fost părăsit, nici Iuda de Dumnezeuul său, de DOMNUL oștirilor; deși țara lor a fost umplută cu păcat împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

⁶ Fugiți din mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său; nu fiți stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta este timpul răzbunării DOMNULUI; el îi va întoarce o răsplată.

⁷ Babilonul a fost un pahar de aur în mâna DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul; națiunile au băut din vinul lui; de aceea națiunile au înnebunit.

⁸ Babilonul a căzut dintr-odată și este distrus; urlați pentru el; luați balsam pentru durerea lui, dacă astfel s-ar putea vindeca.

⁹ Am căutat să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat; părăsiți-l și să mergem fiecare în țara sa, pentru că judecata lui ajunge până la cer și este înălțată până la ceruri.

¹⁰ DOMNUL a scos la lumină dreptatea noastră; veniți, și să vestim în Sion lucrarea DOMNULUI Dumnezeul nostru.

¹¹ Lustruiți săgețile; adunați scuturile; DOMNUL a ridicat duhul împăraților mezilor, pentru că planul său este împotriva Babilonului, pentru a-l nimici; deoarece aceasta este răzbunarea DOMNULUI, răzbunarea templului său.

¹² Ridicați steagul împotriva zidurilor Babilonului, întăriți garda, puneți paznici, pregătiți ambuscadele, pentru că DOMNUL deopotrivă a planuit și a făcut ceea ce a vorbit împotriva locuitorilor Babilonului.

¹³ Tu, cel care locuiești pe multe ape, bogat în tomori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei tale.

¹⁴ DOMNUL oștirilor a jurat pe sine însuși, spunând: Cu siguranță te voi umple cu oameni, precum cu omizi; și ei vor înălța un strigăt împotriva ta.

¹⁵ El a făcut pământul prin puterea lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerul prin înțelegerea lui.

¹⁶ Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurile lui.

¹⁷ Fiecare om este neghiob prin cunoașterea lui; fiecare topitor este încurcat prin chipul cioplit; deoarece chipul lui turnat este falsitate și nu este suflare în ele.

¹⁸ Ele sunt zădărnice, lucrarea înșelătorilor; vor pieri la timpul cercetării lor.

¹⁹ Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele lui.

²⁰ Tu ești securea mea de bătaie și armele de război; fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile și cu tine voi distruge împărățiile;

²¹ Și cu tine voi zdrobi în bucăți calul și călărețul lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți carul și pe conducătorul lui;

²² Cu tine de asemenea voi zdrobi în bucăți pe bărbat și pe femeie; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe bătrân și pe tânăr; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe tânăr și pe tânără;

²³ De asemenea, cu tine, voi zdrobi în bucăți pe păstor și turma lui; și cu tine voi zdrobi în bucăți pe agricultor și perechea lui de boi; și cu tine voi zdrobi în bucăți căpetenii și conducători.

²⁴ Și voi întoarce Babilonului și tuturor locuitorilor din Caldeea tot răul lor pe care l-au făcut în Sion înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.

²⁵ Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva ta, munte distrugător, tu care distrugi tot pământul; și eu îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi rostogoli de pe stânci și te voi face un munte ars.

²⁶ Și ei nu vor lua din tine piatră pentru colț, nici piatră pentru temelii, ci vei fi pustiit pentru totdeauna, spune DOMNUL.

²⁷ Înălțați un steag în țară, sunați trâmbița printre națiuni, pregătiți națiunile împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile din Ararat, Miniu și Așchenaz; rânduiți o căpetenie împotriva lui; faceți cai să urce ca omizile zburlite.

²⁸ Pregătiți împotriva lui națiunile împreună cu împărații mezilor, pe căpeteniile lor și pe toți conducătorii lor și toată țara stăpânirii lui.

²⁹ Și țara se va cutremura și va fi chinuită, pentru că fiecare hotărâre a DOMNULUI se va împlini împotriva Babilonului, pentru a face țara Babilonului o pustiire fără locuitor.

³⁰ Războinicii Babilonului au încetat să lupte, au rămas în întăriturile lor, puterea lor s-a sfârșit; au devenit ca femeile; au ars locuințele lui; zăvoarele lui sunt sparte.

³¹ Un alergător va alerga să întâlnească pe un altul, și un mesager să întâlnească pe un altul, pentru a arăta împăratului Babilonului că cetatea lui este luată până la margine,

³² Și că trecătorile sunt astupate și trestiiile le-au ars cu foc și bărbații de război sunt înspăimântați.

³³ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lui Israel: Fiica Babilonului este ca o arie de vânturat, este timpul să o vântur; încă puțin și timpul secerișului ei va veni.

³⁴ Nebucadnetar, împăratul Babilonului, m-a mâncat, m-a zdrobit, m-a făcut un vas gol, m-a înghițit ca un dragon, el și-a umplut pântecul cu desfătările mele, m-a alungat.

³⁵ Violența făcută mie și cărnii mele să fie asupra Babilonului, va spune locuitorul Sionului; și sângele meu asupra locuitorilor din Caldeea, va spune Ierusalimul.

36 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu voi pleda cauza ta și te voi răzbuna; și îi voi usca marea și îi voi seca izvoarele.

37 Și Babilonul va deveni ruine, o locuință pentru dragoni, o înmărmurire și o șuierare, fără locuitor.

38 Ei vor răcni împreună ca lei; vor striga ca puii de lei.

39 În înfierbântarea lor le voi face ospete și îi voi îmbăta, ca să se bucure și să doarmă un somn continuu și să nu se trezească, spune DOMNUL.

40 Îi voi coborî ca pe miei la măcel, ca pe berbeci cu țapi.

41 Cum este Șeșacul luat! Și cum este luată prin surprindere lauda întregului pământ! Cum a devenit Babilonul o înmărmurire printre națiuni!

42 Marea a venit peste Babilon; el a fost acoperit de mulțimea valurilor ei.

43 Cetățile lui sunt o risipire, un pământ uscat și un pustiu, o țară în care nu trăiește nimeni, nici nu trece prin ea vreun fiu al omului.

44 Și voi pedepsi pe Bel în Babilon și voi scoate din gura lui ceea ce el a înghițit; și națiunile nu vor mai curge spre el; da, zidul Babilonului va cădea.

45 Poporul meu, ieșiți din mijlocul lui și să își scape fiecare om sufletul de mânia înverșunată a DOMNULUI.

46 Și nu cumva inima voastră să leșine și să vă temeți de zvonul care va fi auzit în țară; un zvon va veni deopotrivă într-un an și după aceasta în alt an va veni un zvon și violență va fi în țară, conducător împotriva altui conducător.

47 De aceea, iată, vin zilele, că voi face judecată asupra chipurilor cioplite ale Babilonului; și toată țara lui va fi încurcată și toți cei uciși ai lui vor cădea în mijlocul lui.

48 Atunci cerul și pământul și tot ce este în ele vor cânta pentru Babilon, pentru că jefuitorii vor veni asupra lui de la nord, spune DOMNUL.

49 Precum Babilonul a făcut pe cei uciși ai lui Israel să cadă, tot astfel la Babilon vor cădea cei uciși ai întregului pământ.

50 Voi cei care ați scăpat de sabie, plecați, nu stați nemișcați; amintiți-vă de DOMNUL de departe și Ierusalimul să urce la muntea voastră.

51 Noi suntem încurcați deoarece am auzit ocara; rușinea ne-a acoperit fețele, pentru că străinii au intrat în sanctuarele casei DOMNULUI.

52 De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că voi face judecată asupra chipurilor lui cioplite; și în toată țara lui cei răniți vor geme.

53 De s-ar înălța Babilonul până la cer și de s-ar întări înălțimea tăriei lui, totuși de la mine vor veni jefuitori la el, spune DOMNUL.

54 Sunetul unui strigăt vine din Babilon și mare distrugere din țara caldeilor;

55 Pentru că DOMNUL a jefuit Babilonul și a nimicit din el acea voce mare; când valurile lui răcnesc ca niște ape mari, vuietul vocii lor este înălțat;

56 Pentru că prădătorul a venit împotriva lui, împotriva Babilonului și războinicii lui sunt luați, fiecare arc al lor este frânt, pentru că DOMNUL Dumnezeu recompenselor va răsplăti negreșit.

57 Și îi voi îmbăta pe prinții lui și pe înțelepții lui, pe căpeteniile lui și pe conducătorii lui și pe războinicii lui; și ei vor dormi un somn veșnic și nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este DOMNUL oștirilor.

58 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Zidurile late ale Babilonului vor fi în întregime zdrobite și porțile lui înalte vor fi arse cu foc; și oamenii vor lucra în zadar și poporul va lucra în foc și vor obosi.

⁵⁹ Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a poruncit lui Seraia, fiul lui Neria fiul, lui Mahseia, când a mers cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în Babilon în al patrulea an al domniei lui. Și acest Seraia era un prinț liniștit.

⁶⁰ Astfel Ieremia a scris într-o carte tot răul care va veni asupra Babilonului, chiar toate aceste cuvinte care sunt scrise împotriva Babilonului.

⁶¹ Și Ieremia i-a spus lui Seraia: Când vei veni în Babilon și vei vedea și vei citi toate aceste cuvinte;

⁶² Atunci să spui: DOAMNE, tu ai vorbit împotriva acestui loc, pentru a-l stârpi, ca nimeni să nu rămână în el, nici om nici animal, ci acesta să fie pustiit pentru totdeauna.

⁶³ Și va fi așa: când vei termina de citit această carte, să legi de ea o piatră și să o arunci în mijlocul Eufratului;

⁶⁴ Și să spui: Astfel se va scufunda Babilonul și nu se va ridica din răul pe care îl voi aduce asupra lui; și vor obosi. Până aici sunt cuvintele lui Ieremia.

52

¹ Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.

² Și el a făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI, conform cu tot ce făcuse Ioiachim.

³ Fiindcă prin mânia DOMNULUI s-a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când i-a alungat din prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului Babilonului.

⁴ Și s-a întâmplat în al nouălea an al domniei lui, în luna a zecea, în ziua a zecea a lunii, că Nebucadnețar împăratul Babilonului, a venit, el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului și și-au așezat tabăra împotriva lui și au zidit forturi împotriva lui de jur împrejur.

⁵ Astfel cetatea a fost asediată, până în anul al unsprezecelea al împăratului Zedechia.

⁶ Și în luna a patra, în a noua zi a lunii, foamea era aspră în cetate, astfel încât nu era pâine pentru poporul țării.

⁷ Atunci cetatea a fost spartă și toți bărbații de război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe calea porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina împăratului; (acum, caldeenii erau lângă cetate de jur împrejur) și ei au mers pe calea câmpiei.

⁸ Dar armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împărțiat de la el.

⁹ Atunci ei l-au prins pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui.

¹⁰ Și împăratul Babilonului a ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui; el a ucis de asemenea pe toți prinții lui Iuda în Ribla.

¹¹ Atunci i-a scos ochii lui Zedechia; și împăratul Babilonului l-a legat în lanțuri și l-a dus în Babilon și l-a pus în închisoare până în ziua morții lui.

¹² Și în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii, care era în al nouăsprezecelea an al împăratului Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a intrat Nebuzaradan căpetenia gărzii, care servea împăratului Babilonului, în Ierusalim,

¹³ Și a ars casa DOMNULUI și casa împăratului; și toate casele din Ierusalim și pe toate casele oamenilor mari, le-a ars cu foc;

14 Și toată armata caldeenilor care era cu căpetenia gărzii a dărâmat toate zidurile Ierusalimului de jur împrejur.

15 Atunci Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi pe anumiți dintre săracii poporului și restul poporului care rămăsese în cetate și pe aceia care trecuseră, care trecuseră la împăratul Babilonului; și restul mulțimii.

16 Dar Nebuzaradan căpetenia gărzii a lăsat dintre săracii țării ca viticultori și agricultori.

17 De asemenea caldeenii au sfărâmat stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI, și postamentele și marea de aramă care erau în casa DOMNULUI și au dus toată arama lor în Babilon.

18 Au luat de asemenea oalele și lopețile și mucările și bolurile și lingurile și toate vasele de aramă cu care ei serveau.

19 Și căpetenia gărzii a luat de asemenea căldările și tăvile pentru cărbuni și bolurile și oalele și sfeșnicele și lingurile și paharele; ceea ce era de aur, în aur, și ceea ce era de argint, în argint.

20 Cei doi stâlpi, o mare și cei doisprezece boi care erau sub postamente, pe care împăratul Solomon îi făcuse în casa DOMNULUI; arama tuturor acestor vase era de necântărit.

21 Și referitor la stâlpi, înălțimea unui stâlp era de optsprezece coți; și un fir de doisprezece coți îl cuprindea; și grosimea lui era de patru degete; acesta era gol pe interior.

22 Și un capitel de aramă era deasupra lui; și înălțimea unui capitel era de cinci coți cu o rețea și rodii pe capitel de jur împrejur, totul de aramă. Al doilea stâlp și rodiile erau asemănătoare acestora.

23 Și erau nouăzeci și șase de rodii pe o parte; și toate rodiile de pe rețea erau o sută de jur împrejur.

24 Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot; și pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei paznici ai ușii;

25 A luat de asemenea din cetate un famen care avusese însărcinarea asupra bărbaților de război; și șapte bărbați dintre cei care erau aproape de fața împăratului, care se găseau în cetate; și pe mai marele scrib al oștirii, care înrola poporul țării; și șazeci de bărbați din poporul țării, care se găseau în mijlocul cetății.

26 Astfel Nebuzaradan căpetenia gărzii i-a luat și i-a adus la împăratul Babilonului la Ribla.

27 Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a dat la moarte la Ribla în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus captiv din propria lui țară.

28 Acesta este poporul pe care Nebucadnețar l-a dus captiv, în anul al șaptelea: trei mii douăzeci și trei de iudei;

29 În anul al optsprezecelea al lui Nebucadnețar el a dus captiv din Ierusalim opt sute treizeci și două de persoane;

30 În anul al douăzeci și treilea al lui Nebucadnețar, Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi dintre iudei șapte sute patruzeci și cinci de persoane; toate persoanele au fost patru mii șase sute.

31 Și s-a întâmplat în al treizeci și șaptelea an al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăsprezecea lună, în a douăzeci și cincea zi a lunii, că Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din închisoare,

32 Și i-a vorbit cu bunățate și a pus tronul lui deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon,

³³ Și i-a schimbat hainele de închisoare; și el a mâncat întotdeauna pâine înaintea lui în toate zilele vieții lui.

³⁴ Și hrana lui, era hrană dată lui continuu de împăratul Babilonului, în fiecare zi o porție, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții lui.

Lamentații

¹ Cum șade singuratică cetatea, care era plină de popor! Cum a devenit ea ca o văduvă! Ea, care era mare printre națiuni și prințesă printre provincii, cum a ajuns să plătească tribut!

² Ea plânge amar noaptea și lacrimile ei îi sunt pe obraji; printre toți iubii ei, nu are pe nimeni să o mângâie; toți prietenii ei s-au purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani.

³ Iuda a mers în captivitate din cauza necazului și din cauza grelei servitului; el locuiește printre păgâni, nu găsește odihnă; toți persecutorii lui l-au ajuns între strămtori.

⁴ Căile Sionului jelesc, pentru că nimeni nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și el este în amărăciune.

⁵ Potrivnicii lui sunt cei dintâi, dușmanii lui prosperă, pentru că DOMNUL l-a chinuit din cauza mulțimii fărădelegilor lui; copiii lui au mers în captivitate înaintea dușmanului.

⁶ Și de la fiica Sionului a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit ca cerbii care nu găsesc pășune, și au fugit fără putere înaintea urmăritorului.

⁷ Ierusalimul și-a amintit în zilele chinurii lui și a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui plăcute, pe care le-a avut în zilele din vechime, când poporul lui a căzut în mâna dușmanului și nimeni nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut și i-au batjocorit sabbatele.

⁸ Ierusalimul a păcătuț greu, de aceea el este îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-au văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce cu spatele.

⁹ Murdăria lui este în poalele lui; nu și-a amintit de sfârșitul lui; de aceea s-a coborât minunat; nu avea mângâietor. DOAMNE, privește nenorocirea mea, pentru că dușmanul s-a înălțat pe sine însuși.

¹⁰ Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile lui plăcute, pentru că el a văzut că păgânii au intrat în sanctuarul său, despre care tu ai poruncit ca ei să nu intre în adunarea ta.

¹¹ Tot poporul lui suspină, ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor plăcute pentru hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE și ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic.

¹² Nu este aceasta nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și vedeți dacă este vreo întristare ca întristarea mea, care îmi este făcută, cu care DOMNUL m-a chinuit în ziua mâniei sale înverșunate.

¹³ El a trimis, din înălțime, foc în oasele mele și acesta le-a învins; a întins o plasă picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustiit și m-a făcut de leșin toată ziua.

¹⁴ Jugul fărădelegilor mele este legat de mâna sa; ei sunt împlețiți și s-au urcat pe gâtul meu; el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL m-a dat în mâinile lor; din care eu nu sunt în stare să mă ridic.

¹⁵ DOMNUL a călcat în picioare pe toți vitejii mei în mijlocul meu; a chemat o adunare împotriva mea pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL a călcat în picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, ca într-un teasc.

¹⁶ Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu izvorăște lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui să îmi ușureze sufletul, este departe de mine; copiii mei sunt pustiiți pentru că dușmanul a învins.

¹⁷ Sionul își întinde mâinile și nu este nimeni să o mângâie; DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, ca potrivnicii lui să fie de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre ei, ca o femeie în timpul menstruației.

¹⁸ DOMNUL este drept, pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui; auziți, vă rog, toate popoarele și priviți întristarea mea; fecioarele mele și tinerii mei au mers în captivitate.

¹⁹ Eu am chemat pe iubiții mei, dar ei m-au înșelat; preoții mei și bătrânii mei și-au dat duhul în cetate, în timp ce își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele.

²⁰ Privește, DOAMNE, pentru că sunt în strâmtorare; adâncurile mele sunt tulburate; inima mea este întorsă înăuntrul meu, pentru că eu m-am răzvrătit cumplit; afară, sabia mă văduvește, acasă este ca moartea.

²¹ Ei m-au auzit că suspin; nu este nimeni să mă mângâie; toți dușmanii mei au auzit de tulburarea mea; ei se veselesc că ai făcut aceasta; tu vei aduce ziua pe care ai chemat-o și ei vor fi asemenea mie.

²² Să ajungă înaintea ta toată stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie pentru toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele sunt multe și inima mea este leșinată.

2

¹ Cum a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un nor în mânia sa și a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel și nu și-a amintit de sprijinul piciorului său în ziua mâniei sale!

² DOMNUL a înghițit toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el a dărâmat în furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât la pământ; a pângărit împărăția și pe prinții ei.

³ A retezat în mânia lui înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a tras înapoi mâna lui dreaptă dinaintea dușmanului și a ars împotriva lui Iacob ca foc încins, care mistuie de jur împrejur.

⁴ El și-a încordat arcul ca un dușman; a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și a ucis tot ce era plăcut ochiului în tabernacolul fiicei Sionului; și-a turnat furia ca pe un foc.

⁵ DOMNUL a fost precum un dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a distrus întăriturile și a înmulțit jelirea și plângerea în fiica lui Iuda.

⁶ Și a luat cu violență tabernacolul său, precum ar fi fost o grădină; a distrus locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut ca sărbătorile solemne și sabatele să fie uitate în Sion și a disprețuit, în indignarea mâniei sale, pe împărat și pe preot.

⁷ DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul său; a dat în mâna dușmanului zidurile palatelor sale; ei au făcut zgomot în casa DOMNULUI, ca în ziua unei sărbători solemne.

⁸ DOMNUL a plănuit să distrugă zidul fiicei Sionului; el a întins o coardă de măsurat, nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de aceea a făcut parapetul și zidul să plângă; acestea au lăncezit împreună.

⁹ Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a distrus și i-a spart zăvoarele; împăratul ei și prinții ei sunt printre neamuri; legea, nu mai este; profeții ei de asemenea nu găsesc nicio viziune de la DOMNUL.

¹⁰ Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ și păstrează tăcere; ei și-au aruncat țărână pe capete; s-au încins cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își pleacă ale lor capete la pământ.

¹¹ Ochii mei se sfârșesc cu lacrimi, adâncurile mele se tulbură, ficatul meu este turnat pe pământ din cauza nimicirii fiicei poporului meu; căci copiii și sugarii leșină pe străzile cetății.

¹² Ei spun mamelor lor: Unde sunt grânele și vinul? când au leșinat asemenea celor răniți pe străzile cetății, când sufletul lor a fost turnat în sânul mamelor lor.

¹³ Ce lucru să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să te asemăn, fiică a Ierusalimului? Cu ce să te compar, ca să te mângâi, fecioară, fiică a Sionului? Pentru că spărtura ta este mare ca marea: cine te poate vindeca?

¹⁴ Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și nebunești pentru tine; și nu ți-au descoperit nelegiuirea, pentru a îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru tine poveri false și motive de alungare.

¹⁵ Toți cei care trec bat din palme pentru tine, șuieră și clatină din cap la fiica Ierusalimului, spunând: Aceasta este cetatea pe care oamenii o numeau Desăvârșirea Frumuseții, Bucuria Întregului Pământ?

¹⁶ Toți dușmanii tăi și-au deschis gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc din dinți; ei spun: Noi am înghițit-o; într-adevăr aceasta este ziua pe care am așteptat-o; am găsit-o, am văzut-o.

¹⁷ DOMNUL a făcut ceea ce a plănuit; el a împlinit cuvântul său pe care l-a poruncit din zilele din vechime; a dărămat și nu a cruțat; și a făcut ca dușmanul tău să se bucure de tine, a înălțat cornul potrivnicilor tăi.

¹⁸ Inima lor a strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să curgă lacrimi ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să nu înceteze lumina ochiului tău.

¹⁹ Ridică-te, strigă în noapte; la începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa înaintea feței Domnului; înalță-ți mâinile spre el pentru viața copilașilor tăi, care leșină de foame la capătul fiecărei străzi.

²⁰ Privește, DOAMNE, și ia aminte cui i-ai făcut aceasta. Să-și mănânce femeile rodul lor și pe copiii de un lat de palmă? Să fie ucși preotul și profetul în sanctuarul Domnului?

²¹ Tânărul și bătrânul zac la pământ pe străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie; tu i-ai ucis în ziua mâniei tale, ai ucis și nu ai cruțat.

²² Ai chemat ca într-o zi solemnă spaimele mele de jur împrejur, astfel încât în ziua mâniei DOMNULUI nimeni nu a scăpat nici nu a rămas; pe cei pe care i-am înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a mistuit.

3

¹ Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiuaa mâniei sale.

² El m-a condus și m-a adus în întuneric și nu în lumină.

³ Într-adevăr, împotriva mea s-a întors el; și-a întors mâna împotriva mea, toată ziua.

⁴ El a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească; mi-a zdrobit oasele.

⁵ El a ridicat un zid împotriva mea și m-a încercuit cu fiere și trudă.

⁶ El m-a pus în locuri întunecoase, ca pe morții din vechime.

⁷ El m-a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a îngreunat lanțul.

⁸ De asemenea și când plâng și strig, el îmi oprește rugăciunea.

⁹ El mi-a închis căile cu pietre cioplite, mi-a strâmbat cărările.

- 10 El a fost pentru mine ca un urs la pândă și ca un leu în locuri tainice.
11 El mi-a abătut căile și m-a rupt în bucăți, el m-a pustiit.
12 El și-a încordat arcul și m-a pus ca o țintă pentru săgeată.
13 El a făcut ca săgețile tolbei lui să intre în rărunchii mei.
14 Am fost de răs pentru tot poporul meu și cântecul lor toată ziua.
15 El m-a umplut cu amărăciuni, m-a îmbătat cu pelin.
16 De asemenea mi-a zdrobit dinții cu pietriș, m-a acoperit cu cenușă.
17 Și mi-ai alungat sufletul departe de pace, am uitat prosperitatea.
18 Și am spus: Tăria mea și speranța mea din DOMNUL, au pierit,
19 Amintindu-mi de necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de fiere.
20 Sufletul meu și le amintește încă și este umilit în mine.
21 De aceasta îmi amintesc, de aceea am speranță.
22 Datorită milelor DOMNULUI nu suntem mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu se sfârșesc.
23 Ele sunt noi în fiecare dimineață; mare este credinșia ta.
24 DOMNUL este partea mea, spune sufletul meu; de aceea voi spera în el.
25 DOMNUL este bun cu cei care îl așteaptă, cu sufletul care îl caută.
26 Este bine ca omul deopotrivă să sper și să aștepte în tăcere salvarea DOMNULUI.
27 Este bine pentru om să poarte jugul în tinerețea sa.
28 El șade singur și tace, deoarece și l-a pus asupra lui.
29 Își pune gura în țărână; dacă astfel poate fi speranță.
30 El își dă obrazul celui care îl lovește; este îndestulat cu ocară.
31 Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna;
32 Dar deși întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor sale.
33 Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu mârșăiește pe copiii oamenilor.
34 Zdrobirea sub picioare a tuturor prizonierilor pământului,
35 Abaterea dreptului unui om înaintea feței celui Preaînalt,
36 Domnul nu aprobă a răsturna pe om în cauza lui.
37 Cine este cel ce spune și se împlinește ceva, când Domnul nu poruncește aceasta?
38 Nu din gura celui Preaînalt ies răul și binele?
39 Pentru ce să se plângă un om care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor lui?
40 Să ne cercetăm și să ne încercăm căile noastre și să ne întoarcem la DOMNUL.
41 Să ne înălțăm inima cu mâinile noastre spre Dumnezeu în ceruri.
42 Noi am încălcat legea și ne-am răzvrătit; tu nu ai iertat.
43 Tu ai acoperit cu mânia și ne-ai persecutat; ai ucis, nu ai cruțat.
44 Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea noastră să nu străbată la tine.
45 Ne-ai făcut precum gunoiul și mizeria în mijlocul poporului.
46 Toți dușmanii noștri și-au deschis gurile împotriva noastră.
47 Frica și cursa au venit peste noi, pustiirea și distrugerea.
48 Ochiului meu îi curg râuri de apă din cauza nimicirii fiicei poporului meu.
49 Ochiul meu toarnă și nu încetează, fără oprire,
50 Până când DOMNUL va privi în jos și va vedea din cer.

- 51 Ochiul meu îmi influențează inima datorită tuturor fiicelor cetății mele.
52 Dușmanii mei m-au urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre.
53 Mi-au stârpit viața în groapă și au aruncat o piatră peste mine.
54 Apele au curs peste capul meu; atunci am spus: Sunt stârpit.
55 Am chemat numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă.
56 Tu mi-ai auzit vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu.
57 Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai spus: Nu te teme.
58 Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai răscumpărat viața.
59 DOAMNE, tu ai văzut răul, ce mi s-a făcut; judecă tu cauza mea.
60 Ai văzut toată răzbunarea lor și toate închipuirile lor împotriva mea.
61 Ai auzit ocara lor, DOAMNE și închipuirile lor împotriva mea;
62 Buzele celor care s-au ridicat împotriva mea și planul lor împotriva mea toată ziua.
63 Privește așezarea lor și ridicarea lor; eu sunt muzica lor.
64 Întoarce-le o răsplată, DOAMNE, conform cu lucrarea mâinilor lor.
65 Dă-le în tristare a inimii, blestemul tău asupra lor.
66 Persecută-i și nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

4

- 1 Cum s-a întunecat aurul! Cum s-a schimbat aurul cel mai pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la capătul fiecărei străzi.
2 Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți ca aurul pur, cum sunt ei prețuiți ca ulcioare de lut, lucrarea mâinilor olarului!
3 Chiar și monștrii marini își scot sânul și își alăptează micuții; fiica poporului meu a devenit crudă, ca struții în pustie.
4 Limba copilului sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici cer pâine și nimeni nu le-o frânge.
5 Cei hrăniți cu delicatose sunt puștiți pe străzi; cei crescuți în purpură îmbrățișează mormane de balegă.
6 Fiindcă pedeapsa nelegiurii fiicei poporului meu este mai mare decât pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost doborâtă ca într-un moment și mâinile nimănui nu au rămas pe ea.
7 Nazarinienii ei erau mai curați decât zăpada, erau mai albi decât laptele, erau mai rumeni la trup decât rubinele, lustru lor era al safirului;
8 Chipul lor este mai negru decât un cărbune; ei nu mai sunt cunoscuți pe străzi; pielea li se lipește de oase, trupul li s-a ofilit, a devenit ca un băț.
9 Este mai bine de cei ucși cu sabia decât de cei ucși cu foame, pentru că aceștia lăncezesc, străpunși de lipsa roadelor câmpului.
10 Mâinile femeilor miloase au fiert pe propriii lor copii; ei au fost mâncarea lor în distrugerea fiicei poporului meu.
11 DOMNUL și-a împlinit furia; el și-a turnat mânia lui înverșunată și a aprins un foc în Sion și i-a mistuit temeliiile.
12 Împărații pământului și toți locuitorii lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea intra pe porțile Ierusalimului.
13 Din cauza păcatelor profeților săi și a nelegiurilor preoților săi, care au vărsat sângele celor drepti în mijlocul lui,
14 Ei au rățâcit ca orbii pe străzi, erau întinați cu sânge, astfel încât oamenii nu puteau să le atingă hainele.

¹⁵ Au strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți; când au fugit și au rătăcit, ei au spus printre păgâni: Ei nu vor mai locui temporar acolo.

¹⁶ Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu va mai lua aminte la ei; ei nu s-au uitat la fețele preoților, nu au favorizat pe bătrâni.

¹⁷ Cât despre noi, ochii noștri lăncezesc după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat spre o națiune care nu putea să ne salveze.

¹⁸ Ei ne vânează pașii ca să nu putem merge pe străzile noastre; sfârșitul nostru este aproape, zilele noastre sunt împlinite, pentru că sfârșitul nostru a venit.

¹⁹ Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele cerului; ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie.

²⁰ Sufierea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins în gropile lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom trăi printre păgâni.

²¹ Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului, care locuiești în țara Uț; paharul va trece și la tine, vei fi beată și te vei dezgoli.

²² Pedepsa nelegiurii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te va mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea, fiică a Edomului; el îți va descoperi păcatele.

5

¹ Amintește-ți, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia aminte și privește ocară noastră.

² Moștenirea noastră s-a întors la străini, casele noastre la necunoscuți.

³ Noi suntem orfani și fără tată, mamele noastre sunt ca văduvele.

⁴ Noi am băut apa noastră pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă.

⁵ Gâturile noastre sunt sub persecuție; muncim și nu avem odihnă.

⁶ Am dat mâna cu egiptenii și cu asirienii, ca să ne săturăm cu pâine.

⁷ Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, iar noi am purtat nelegiurile lor.

⁸ Servitori au condus peste noi, nu este nimeni care să ne elibereze din mâna lor.

⁹ Ne câștigăm pâinea cu riscul vieților noastre din cauza sabiei pustiei.

¹⁰ Pielea noastră era neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile.

¹¹ Ei au necinstit femeile în Sion și pe fecioarele din cetățile lui Iuda.

¹² Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele bătrânilor nu au fost onorate.

¹³ Ei au luat pe tineri să macine și copiii au căzut sub lemne.

¹⁴ Bătrânii au încetat să mai fie la poartă, tinerii la muzica lor.

¹⁵ Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru este întors în jale.

¹⁶ Coroana a căzut de pe capul nostru; vai de noi, pentru că am păcătuit!

¹⁷ Fiindcă inima noastră este leșinată; pentru aceste lucruri ochii noștri sunt întunecați.

¹⁸ Din cauza muntelui Sionului, care este pustit, vulpile se plimbă pe el.

¹⁹ Tu, DOAMNE, rămâi pentru totdeauna; tronul tău din generație în generație.

²⁰ Pentru ce ne uiți pentru totdeauna și ne părăsești atât de mult timp?

²¹ Întoarce-ne la tine, DOAMNE și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca în vechime.

²² Dar tu ne-ai respins pe deplin, te-ai înfuriat tare împotriva noastră.

Ezechiel

¹ Și s-a întâmplat în anul al treizecilea, în luna a patra, în a cincea zi a lunii, pe când eram printre captivii de lângă râul Chebar, că cerurile s-au deschis și am văzut viziuni ale lui Dumnezeu.

² În a cincea zi a lunii, care era anul al cincilea al captivității împăratului Ioiachin,

³ Cuvântul DOMNULUI a venit anume la preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara caldeenilor lângă râul Chebar; și mâna DOMNULUI a fost acolo asupra lui.

⁴ Și m-am uitat și, iată, un vârtej de vânt venea din nord, un nor mare și un foc înfășurându-se în el însuși și o strălucire era în jurul lui și din mijlocul lui ceva asemănător culorii chihlimbarului, din mijlocul focului.

⁵ De asemenea din mijlocul lui ieșea asemănarea a patru făpturi vii. Și aceasta era înfățișarea lor; aveau asemănarea unui om.

⁶ Și fiecare avea patru fețe și fiecare avea patru aripi.

⁷ Și picioarele lor erau picioare drepte; și talpa picioarelor lor era ca talpa piciorului unui vițel; și scânteiau precum culoarea aramei lustruite.

⁸ Și aveau mâini de om sub aripile lor la cele patru laturi ale lor; și acestea patru aveau fețele lor și aripile lor.

⁹ Aripile lor erau legate una de cealaltă; ele nu se întorceau când mergeau; mergeau fiecare drept înainte.

¹⁰ Cât despre asemănarea fețelor lor, acestea patru aveau fața unui om și fața unui leu, pe partea dreaptă; și acestea patru aveau fața unui bou pe partea stângă; acestea patru de asemenea aveau fața unei acvile.

¹¹ Astfel erau fețele lor; și aripile lor erau întinse în sus; două aripi ale fiecăreia erau legate una de cealaltă și două le acopereau trupurile.

¹² Și mergeau fiecare drept înainte; oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau; și nu se întorceau când mergeau.

¹³ Cât despre asemănarea făpturilor vii, înfățișarea lor era asemenea unor cărbuni de foc arzând și asemenea înfățișării lămpilor; focul se urca și cobora printre făpturile vii și era strălucitor și din foc ieșeau fulgere.

¹⁴ Și făpturile vii alergau și se întorceau ca înfățișarea unei străluciri a fulgerului.

¹⁵ Acum, pe când priveam făpturile vii, iată, o roată pe pământ lângă făpturile vii, cu cele patru fețe ale lor.

¹⁶ Înfățișarea roților și lucrarea lor era asemenea culorii berilului; și acestea patru aveau o singură asemănare; și înfățișarea lor și lucrarea lor erau ca și cum ar fi o roată în mijlocul unei roți.

¹⁷ Când mergeau, mergeau pe toate cele patru laturi ale lor și nu se întorceau când mergeau.

¹⁸ Cât despre cercurile lor, ele erau atât de înalte încât erau înspăimântătoare; și cercurile lor erau pline de ochi de jur împrejurul celor patru.

¹⁹ Și când făpturile vii mergeau, roțile mergeau lângă ele; și când făpturile vii erau înălțate de la pământ, roțile erau înălțate.

²⁰ Oriunde îi era dat duhului să meargă, mergeau, într-acolo îi era dat duhului lor să meargă; și roțile erau înălțate în fața lor, pentru că duhul făpturilor vii era în roți.

²¹ Când acelea mergeau, *acestea* mergeau; și când acelea stăteau, *acestea* stăteau; și când acelea erau înălțate de la pământ, roțile erau înălțate în fața lor, pentru că duhul făpturilor vii *era* în roți.

²² Și asemănarea întinderii deasupra capetelor făpturilor vii *era* precum culoarea unui cristal înfricoșător întins peste capetele lor, deasupra.

²³ Și sub întindere *erau* aripile lor întinse, una către cealaltă; fiecare avea două, care acopereau de partea aceea și fiecare avea două, care acopereau de partea aceea, trupurile lor.

²⁴ Și când ele mergeau, am auzit vuietul aripilor lor, ca vuietul unor ape mari, ca vocea Celui Atotputernic, vocea unei vorbiri, ca zgomotul unei oștiri; când stăteau în picioare, își lăsau în jos aripile.

²⁵ Și *era* o voce de pe întinderea care *era* peste capetele lor, când stăteau în picioare și își lăsau în jos aripile.

²⁶ Și deasupra întinderii care *era* peste capetele lor, *era* asemănarea unui tron, ca înfățișarea unei pietre de safir; și deasupra asemănării tronului *era* o asemănare ca înfățișarea unui om deasupra acestuia.

²⁷ Și am văzut, precum culoarea chihlimbarului, ca înfățișarea unui foc înăuntru, de jur împrejur, de la înfățișarea coapselor lui drept în sus și de la înfățișarea coapselor lui drept în jos, am văzut ca și cum ar fi înfățișarea focului; și avea o strălucire de jur împrejur.

²⁸ Ca înfățișarea curcubeului care este în nor în ziua cu ploaie, astfel *era* înfățișarea strălucirii de jur împrejur. Aceasta *era* înfățișarea asemănării gloriei DOMNULUI. Și, când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ și am auzit o voce a unuia care vorbea.

2

¹ Și el mi-a spus: Fiu al omului, stai pe picioarele tale și eu voi vorbi cu tine.

² Și duhul a intrat în mine când el a vorbit cu mine și m-a pus pe picioare încât l-am auzit pe cel ce îmi vorbea.

³ Și mi-a spus: Fiu al omului, te trimit la copiii lui Israel, la o națiune răzvrătită, care s-a răzvrătit împotriva mea; ei și părinții lor au încălcat *legea* împotriva mea, până în această zi.

⁴ Fiindcă *ei sunt* copii nerușinați și cu inimă îndărătnică. Eu te trimit la ei și tu să le spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU.

⁵ Și ei, fie că vor asculta, fie că se vor feri, (pentru că *ei sunt* o casă răzvrătită), totuși vor ști că a fost un profet printre ei.

⁶ Și tu, fiu al omului, nu te teme de ei, nici nu te teme de cuvintele lor, deși mărăcini și spini *sunt* cu tine și locuiești printre scorpioni; nu te teme de cuvintele lor, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși *ei sunt* o casă răzvrătită.

⁷ Și tu să le vorbești cuvintele mele, fie că vor asculta, fie că se vor feri; fiindcă *ei sunt* foarte răzvrățiți.

⁸ Dar tu, fiu al omului, ascultă ce eu îți spun: Nu te răzvrăți ca această casă răzvrătită; deschide-ți gura și mănâncă ce îți dau.

⁹ Și când m-am uitat, iată, o mână *era* trimisă la mine; și, iată, în ea *era* un sul de carte;

¹⁰ Și el l-a desfășurat înaintea mea; și acesta *era* scris pe dinăuntru și pe dinafară; și *erau* scrise în el plângeri și jeliire și vaiet.

3

¹ Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, mănâncă ceea ce găsești; mănâncă acest sul și du-te să vorbești casei lui Israel.

² Astfel, mi-am deschis gura și el m-a făcut să mănânc acel sul.

³ Și mi-a spus: Fiu al omului, fă pântecele tău să mănânce și umple-ți adâncurile cu acest sul pe care ți-l dau. Atunci l-am mâncat; și în gura mea a fost dulce ca mierea.

⁴ Și mi-a spus: Fiu al omului, du-te, mergi la casa lui Israel și vorbește-le cuvintele mele.

⁵ Pentru că nu ești trimis la un popor cu o vorbire străină și cu o limbă grea, ci la casa lui Israel;

⁶ Nu la multe popoare, cu o vorbire străină și cu o limbă grea, ale căror cuvinte nu le poți înțelege. Într-adevăr, dacă te-aș fi trimis la ele ți-ar fi dat ascultare.

⁷ Dar casa lui Israel refuză să îți dea ascultare, pentru că ei refuză să îmi dea ascultare, pentru că toată casa lui Israel este nerușinată și cu inima împietrită.

⁸ Iată, ți-am făcut fața tare împotriva fețelor lor și fruntea tare împotriva frunților lor.

⁹ Ca un diamant mai tare decât cremenea ți-am făcut fruntea; nu te teme de ei, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor, deși ei sunt o casă răzvrătită.

¹⁰ Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, primește în inima ta toate cuvintele mele pe care ți le voi vorbi și ascultă-le cu urechile tale.

¹¹ Și du-te, mergi la cei din captivitate, la copiii poporului tău și vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU; fie că vor asculta sau fie că se vor feri.

¹² Atunci duhul m-a ridicat și am auzit înapoia mea o voce a unei mari vijelii, spunând: Binecuvântată fie gloria DOMNULUI, din locașul său.

¹³ Am auzit de asemenea zgomotul aripilor făpturilor vii care se atingeau una de alta și zgomotul roților din fața lor și un zgomot al unei mari vijelii.

¹⁴ Astfel duhul m-a ridicat și m-a dus și am mers în amărăciune, în aprinderea duhului meu; dar mâna DOMNULUI era tare peste mine.

¹⁵ Atunci eu am venit la cei din captivitate la Tel-Abib, care locuiau lângă râul Chebar și am șezut unde ei au șezut și șapte zile am rămas acolo înmărmurit printre ei.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, la sfârșitul a șapte zile, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹⁷ Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea mea.

¹⁸ Când spun celui stricat: Veți muri negreșit; și tu nu îl avertizezi, nici nu vorbești ca să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui stricată, pentru a-și salva viața; acel om stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

¹⁹ Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat și el nu se întoarce de la stricăciunea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.

²⁰ Din nou: Când un om drept se abate de la dreptatea lui și face nelegiuire și eu pun o piatră de poticnire înaintea lui, el va muri, pentru că nu l-ai avertizat, el va muri în păcatul lui și dreptatea lui pe care a făcut-o nu va fi amintită; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

²¹ Totuși, dacă tu avertizezi pe cel drept, ca cel drept să nu păcătuiască și el nu păcătuiește, el va trăi într-adevăr, deoarece este avertizat; de asemenea tu ți-ai scăpat sufletul.

²² Și mâna DOMNULUI a fost acolo peste mine; și el mi-a spus: Ridică-te, ieși în câmpie și voi vorbi cu tine acolo.

²³ Atunci m-am ridicat și am ieșit în câmpie; și, iată, gloria DOMNULUI stătea în picioare acolo, ca gloria pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ.

²⁴ Atunci duhul a intrat în mine și m-a pus pe picioare și a vorbit cu mine și mi-a spus: Du-te, închide-te înăuntru casei tale.

²⁵ Dar tu, fiu al omului, iată, vor pune funii peste tine și te vor lega cu ele și tu nu vei ieși dintre ei;

²⁶ Și voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale, încât vei fi mut și nu vei fi pentru ei un muștrător, pentru că ei *sunt* o casă răzvrătită.

²⁷ Dar când voi vorbi cu tine, îți voi deschide gura și tu le vei spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cel care ascultă să asculte și cel care se ferește să se ferească, pentru că ei *sunt* o casă răzvrătită.

4

¹ Tu de asemenea, fiu al omului, ia-ți o dală și pune-o înaintea ta și gravează pe ea cetatea, *adică* Ierusalimul;

² Și așază asediu împotriva ei și construiește o fortificație împotriva ei și ridică un val de pământ împotriva ei; pune tabăra de asemenea împotriva ei și pune berbeci împotriva ei de jur împrejur.

³ Mai mult, ia-ți o tigaie de fier și pune-o *ca* un zid de fier între tine și cetate; și îndreaptă-ți fața împotriva ei și ea va fi asediată, și tu vei așeza asediu împotriva ei. Acesta *va fi* un semn pentru casa lui Israel.

⁴ Culcă-te de asemenea pe partea ta stângă și culcă nelegiuirea casei lui Israel peste ea; *conform* cu numărul zilelor cât vei sta culcat pe ea, vei purta nelegiuirea lor.

⁵ Fiindcă am pus peste tine anii nelegiurii lor, conform cu numărul zilelor, trei sute nouăzeci de zile; astfel vei purta tu nelegiuirea casei lui Israel.

⁶ Și după ce le vei fi împlinit, așează-te din nou pe partea ta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; și-am rânduit fiecare zi pentru un an.

⁷ De aceea să îți îndrepti fața spre asediul Ierusalimului și brațul tău *va fi* descoperit și vei profeti împotriva lui.

⁸ Și, iată, voi pune funii asupra ta și nu te vei întoarce de pe o parte pe alta, până când vei fi împlinit zilele asediului tău.

⁹ Ia-ți de asemenea grâu și orz și fasole și linte și mei și alac și pune-le într-un vas și fă-ți pâine din ele, *conform* cu numărul zilelor cât te vei așeza pe o parte a ta, trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ea.

¹⁰ Și măncarea ta, pe care o vei mânca, *va fi* cântărită, douăzeci de șekeli pe zi; o vei mânca din când în când.

¹¹ Și apa o vei bea de asemenea prin măsură, o a șasea parte dintr-un hin; o vei bea din când în când.

¹² Și o vei mânca *precum* turte de orz și o vei coace înaintea ochilor lor cu balega care iese din om.

¹³ Și DOMNUL a spus: Astfel copiii lui Israel își vor mânca pâinea lor pângărită printre neamurile unde îi voi alunga.

¹⁴ Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, sufletul meu nu a fost pângărit; fiindcă din tinerețea mea până acum nu am mâncat din ceea ce moare de la sine sau din ce este sfâșiat în bucăți; nici nu a intrat carne urâcioasă în gura mea.

¹⁵ Atunci el mi-a spus: Iată, îți dau balebă de vacă în loc de balebă de om, să îți pregătești pâinea cu ea.

¹⁶ Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, iată, voi frânge toiagul pâinii în Ierusalim; și ei vor mânca pâinea cântărită și cu grijă; și vor bea apa cu măsură și cu înmărmurire;

¹⁷ Ca să le lipsească pâine și apă și să fie înmărmuriți unii cu alții și să fie mistuiți pentru nelegiuirea lor.

5

¹ Și tu, fiu al omului, ia-ți un cuțit ascuțit, ia-ți un brici de bărbier și fă-l să treacă pe capul tău și pe barba ta; apoi ia-ți balanțe de cântărit și împarte *părul*.

² Să arzi cu foc a treia parte în mijlocul cetății, când zilele asediului se vor împlini; și să iei a treia parte și să o lovești împrejur cu un cuțit; și a treia parte să o împrăștii în vânt; și eu voi scoate o sabie după ei.

³ Tu de asemenea să iei de acolo puțini la număr și să îi legi în poalele *hainei* tale.

⁴ Apoi să iei din nou dintre ei și să îi arunci în mijlocul focului și să îi arzi în foc; *fiindcă* din el un foc va ieși la toată casa lui Israel.

⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acesta *este* Ierusalimul; eu l-am pus în mijlocul națiunilor și al țărilor *care sunt* în jurul lui.

⁶ Și *Ierusalimul* a schimbat judecățile mele în stricăciune mai mult decât națiunile și statutele mele mai mult decât țările *care sunt* în jurul lui, pentru că ei au refuzat judecățile mele și nu au umblat în statutele mele.

⁷ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați făcut mai mult decât națiunile *care sunt* de jur împrejurul vostru și nu ați umblat în statutele mele, nici nu ați ținut judecățile mele, nici nu ați făcut conform cu judecățile națiunilor *care sunt* de jur împrejurul vostru;

⁸ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, chiar eu, *sunt* împotriva ta și voi face judecăți în mijlocul tău, înaintea vederii națiunilor.

⁹ Și voi face în tine ceea ce nu am *mai* făcut și ce nu voi mai face la fel, din cauza tuturor urâciunilor tale.

¹⁰ De aceea părinții vor mânca pe fiu în mijlocul tău și fiii vor mânca pe părinții lor; și eu voi face judecăți în tine și toată rămășița ta o voi împrăștia în toate vânturile.

¹¹ Pentru aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU: Într-adevăr, pentru că ai spurcat sanctuarul meu cu toate lucrurile tale detestabile și cu toate urâciunile tale, de aceea *te* voi micșora și eu; ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea vreo milă.

¹² A treia parte din tine va muri de ciumă și cu foamete vor fi mistuiți în mijlocul tău; și a treia parte va cădea prin sabie de jur împrejurul tău; și voi împrăștia a treia parte în toate vânturile și voi scoate o sabie după ei.

¹³ Astfel mânia mea va fi împlinită și furia mea se va odihni asupra lor iar eu voi fi mângâiat; și ei vor cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta* în zelul meu, când îmi voi fi împlinit furia în ei.

¹⁴ Mai mult, te voi face risipire și ocară printre națiunile *care sunt* de jur împrejurul tău, înaintea ochilor tuturor *care trec* pe lângă *tine*.

¹⁵ Astfel, aceasta va fi o ocară și o batjocură, o instruire și o înmărmurire pentru națiunile care *sunt* de jur împrejurul tău, când voi face judecăți în tine în mânie și în furie și în muștrări furioase. Eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta*.

¹⁶ Când voi trimite asupra lor săgețile rele ale foamei, care vor fi pentru nimicirea lor și pe care le voi trimite pentru a vă nimici; și voi mări foamea asupra voastră și vă voi zdrobi toiagul pâinii;

¹⁷ Astfel voi trimite asupra voastră foamee și fiare rele și ele te vor văduvi; și ciurma și sângele vor trece prin tine; și voi aduce sabia asupra ta. Eu, DOMNUL, am vorbit *aceasta*.

6

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre munții lui Israel și profețește împotriva lor;

³ Și spune: Voi munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor: Iată, eu, eu voi aduce o sabie asupra voastră și voi distruge înălțimile voastre.

⁴ Și altarele voastre vor fi pustiite și chipurile voastre vor fi zdrobite; și voi arunca înaintea idolilor voștri pe *oamenii* voștri uciși.

⁵ Și voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor și voi împrăștia oasele voastre de jur împrejurul altarelor voastre.

⁶ În toate locuințele voastre, cetățile vor fi risipite și înălțimile vor fi pustiite; încât altarele voastre vor fi risipite și pustiite și idolii voștri vor fi zdrobiți și vor înceta și chipurile voastre vor fi retezate și lucrările voastre vor fi abolite.

⁷ Și cei uciși vor cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁸ Totuși voi lăsa o rămășiță, ca să aveți *pe unii* care să scape de sabie printre națiuni, când veți fi împrăștiați prin *toate* țările.

⁹ Și cei dintre voi, care scapă, își vor aminti de mine printre națiuni, oriunde vor fi duși captivi, pentru că sunt frânt din cauza inimii lor curvare, care s-a depărtat de mine, și din cauza ochilor lor, care curvesc după idoli lor; și se vor detesta pe ei înșiși de relele pe care le-au făcut în toate urâciunile lor.

¹⁰ Și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL și că nu am spus în zadar că le voi face acest rău.

¹¹ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Lovește cu mâna ta și tropăie cu piciorul tău și spune: Vai, pentru toate urâciunile rele ale casei lui Israel! Căci ei vor cădea prin sabie, prin foamee și prin ciumă.

¹² Cel care este departe va muri de ciumă; și cel care este aproape va cădea prin sabie; și cel care rămâne și este asediat va muri de foamee, astfel îmi voi împlini furia asupra lor.

¹³ Atunci veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când *oamenii* lor uciși vor fi printre idolii lor de jur împrejurul altarelor lor; pe fiecare deal înalt, pe toate vârfulile munților și sub fiecare pom verde și sub fiecare stejar stufos, în locurile unde ei ofereau arome dulci tuturor idolilor lor.

¹⁴ Astfel îmi voi întinde mâna asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustiită decât pustia spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

7

¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² De asemenea, tu fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU către țara lui Israel: Un sfârșit, sfârșitul a venit peste cele patru colțuri ale țării.

³ Acum *a venit* sfârșitul asupra ta și eu voi trimite mânia mea asupra ta și conform căilor tale te voi judeca, și voi întoarce asupra ta toate urâciunile tale.

⁴ Și ochiul meu nu te va cruța, nici nu va avea milă; ci voi întoarce căile tale asupra ta și urâciunile tale vor fi în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un rău, un singur rău, iată, a venit.

⁶ Un sfârșit a venit, sfârșitul a venit; se trezește *împotriva* ta; iată, a venit.

⁷ Dimineața a venit la tine, tu cel care locuiești în țară; a venit timpul, ziua tulburării *este aproape* și nu răsunsetul munților.

⁸ Acum, îmi voi turna în curând furia mea asupra ta și voi împlini mânia mea asupra ta; și conform căilor tale te voi judeca și te voi răsplăti pentru toate urâciunile tale.

⁹ Și ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; te voi răsplăti conform căilor tale și urâciunilor tale, care *sunt* în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL care lovește.

¹⁰ Iată, ziua, iată, a venit; dimineața a rodit, toiagul a înflorit, mândria a înmugurit.

¹¹ Violența s-a ridicat într-un toiag al stricăciunii; nimeni dintre ei *nu va rămâne*, nici din mulțimea lor, nici vreunul dintre ei; nici nu *va fi* bocire pentru ei.

¹² A venit timpul, ziua se apropie; să nu se bucure cumpărătorul și să nu jelească vânzătorul, căci furie *este* peste întreaga lor mulțime.

¹³ Pentru că vânzătorul nu se va întoarce la ceea ce este vândut, chiar dacă ei ar fi încă în viață, pentru că viziunea se referă la întreaga lor mulțime, *care* nu se va întoarce; nici nu se va întări cineva în nelegiuirea vieții lui.

¹⁴ Ei au sunat din trâmbiță ca să pregătească totul; dar nimeni nu merge la bătălie, pentru că furia mea *este* peste întreaga lor mulțime.

¹⁵ Sabia *este* afară și ciuma și foamea înăuntru; cel din câmp va muri de sabie; și pe cel din cetate, foamea și ciuma îl vor mânca.

¹⁶ Dar cei dintre ei care scapă, vor scăpa și vor fi pe munți ca porumbeii văilor, jelind cu toții, fiecare pentru nelegiuirea lui.

¹⁷ Toate mâinile vor fi slăbite și toți genunchii vor fi slabi *ca* apa.

¹⁸ Ei se vor încinge de asemenea cu pânză de sac și groaza îi va acoperi; și rușine *va fi* pe toate fețele și chelie pe toate capetele lor.

¹⁹ Vor arunca argintul lor pe străzi și aurul lor va fi îndepărtat; argintul lor și aurul lor nu vor fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; nu le vor sătura sufletele, nici nu le vor umple adâncurile, pentru că aceasta este piatra de poticnire a nelegiuirii lor.

²⁰ Cât despre frumusețea ornamentului său, el l-a pus în măreție; dar ei au făcut chipurile urâciunilor lor și lucrurile lor detestabile, în el; de aceea l-am pus eu departe de ei.

²¹ Și îl voi da în mâinile străinilor ca pradă și stricaților pământului ca jefuire; și ei îl vor spurca.

²² Îmi voi întoarce de asemenea fața de la ei și ei vor spurca *locul* meu tainic; fiindcă jefuitorii vor intra în el și îl vor spurca.

²³ Fă un lanț, pentru că țara este plină de crime sângeroase și cetatea este plină de violență.

²⁴ De aceea voi aduce pe cei mai răi dintre păgâni și ei vor stăpâni casele lor; voi face de asemenea să înceteze fastul celor puternici; și locurile lor sfinte vor fi spurcate.

²⁵ Nimicirea vine; iar ei vor căuta pace și nu *va fi*.

²⁶ Ticăloșie va veni peste ticăloșie și zvon va fi peste zvon; atunci vor cere ei o viziune a profetului; dar legea va pieri de la preot și sfatul de la cei bătrâni.

²⁷ Împăratul va jeli și prințul va fi îmbrăcat cu pustiire și mâinile poporului țării vor fi tulburate; le voi face după calea lor și conform cu meritele lor îi voi judeca; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

8

¹ Și s-a întâmplat în anul al șaselea, în luna a șasea, în a cincea zi a lunii, *pe când* ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, că mâna Domnului DUMNEZEU a căzut acolo peste mine.

² Atunci am privit și iată, o asemănare ca înfățișarea focului; de la înfățișarea coapselor lui drept în jos, foc; și de la coapsele lui drept în sus, ca înfățișarea unei străluciri, asemenea culorii chihlimbarului.

³ Și el a întins forma unei mâini și m-a luat de o șuviță a capului meu; și duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a adus în viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la ușa porții interioare care privește spre nord; unde *era* scaunul chipului geloziei, care provoacă la gelozie.

⁴ Și, iată, gloria Dumnezeului lui Israel *era* acolo, conform viziunii pe care o văzusem în câmpie.

⁵ Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, ridică-ți acum ochii spre calea dinspre nord. Astfel mi-am ridicat ochii spre calea dinspre nord și iată, spre nord la poarta altarului acest chip al geloziei la intrare.

⁶ El mi-a mai spus: Fiu al omului, vezi tu ce fac ei? Urâciunile cele mari pe care casa lui Israel le face aici, ca să mă îndepărtez de sanctuarul meu? Dar întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari.

⁷ Și m-a adus la ușa curții; și când am privit, iată, o gaură în zid.

⁸ Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, sapă acum în zid; și după ce am săpat în zid, iată, o ușă.

⁹ Și el mi-a spus: Intră și privește urâciunile cele stricate pe care ei le fac aici.

¹⁰ Astfel eu am intrat și am văzut; și iată, fiecare formă de târâtoare și de fiare urâcioasă și toți idoli casei lui Israel, gravați pe perete de jur împrejur.

¹¹ Și acolo stăteau în picioare înaintea lor șaptezeci de bărbați dintre bătrânii casei lui Israel și în mijlocul lor stătea în picioare Iazania, fiul lui Șafan, cu fiecare bărbat *având* tămâietoarea sa în mână; și un nor gros de tămâie se ridica.

¹² Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut ce fac bătrânii casei lui Israel în întuneric, fiecare bărbat în camerele chipurilor lui? Pentru că ei spun: DOMNUL nu ne vede, DOMNUL a părăsit pământul.

¹³ El mi-a spus de asemenea: Întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari pe care le fac ei.

¹⁴ Atunci m-a adus la ușa din poarta casei DOMNULUI care *era* spre nord; și, iată, acolo ședeau femei plângând pentru Tamuz.

¹⁵ Atunci el mi-a spus: Ai văzut *aceasta*, fiu al omului? Întoarce-te din nou și vei vedea urâciuni mai mari decât acestea.

¹⁶ Și m-a adus în curtea interioară a casei DOMNULUI și, iată, la ușa templului DOMNULUI, între portic și altar, *erau* vreo douăzeci și cinci de

bărbați, cu spatele spre templul DOMNULUI și cu fețele spre est; și ei se închinau soarelui spre est.

¹⁷ Atunci el mi-a spus: Ai văzut *aceasta*, fiu al omului? Este un lucru ușor pentru casa lui Iuda că ei fac urâciunile pe care le fac aici? Fiindcă au umplut țara cu violență și s-au întors să mă provoace la mânie; și, iată, ei își pun ramura la nas.

¹⁸ De aceea și eu mă voi purta cu furie; ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; și deși ei strigă cu voce tare în urechile mele, *totuși* nu îi voi asculta.

9

¹ El a strigat de asemenea în urechile mele cu voce tare, spunând: Fă pe cei care au sarcina asupra cetății să se apropie, fiecare bărbat *cu* arma lui de nimicire în mâna lui.

² Și, iată, șase bărbați veneau de pe calea porții de sus, care se află spre nord și fiecare bărbat *cu* arma lui de măcel în mână; și un bărbat printre ei *era* îmbrăcat în in, cu un corn cu cerneală la șoldul lui; și ei au intrat și au stat în picioare lângă altarul de aramă.

³ Și gloria Dumnezeului lui Israel se ridicase de la heruvimul, deasupra căruia era, la pragul casei. Și el a strigat la bărbatul îmbrăcat în in, care *avea* cornul cu cerneală la șold;

⁴ Și DOMNUL i-a spus: Du-te prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în mijlocul lui.

⁵ Și celorlalți le-a spus în auzul meu: Duceți-vă după el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe, nici să nu aveți milă;

⁶ Ucideți fără cruțare pe bătrân și pe tânăr, deopotrivă pe fecioare și pe copilași și pe femei; dar nu vă apropiați de vreun om asupra căruia *este* semnul; și începeți la sanctuarul meu. Atunci ei au început de la bătrânii care *erau* înaintea casei.

⁷ Și le-a spus: Spurcați casa și umpleți curțile cu cei uciși; ieșiți. Și au ieșit și au ucis în cetate.

⁸ Și s-a întâmpat, în timp ce ei îi ucideau iar eu rămăsesem, că am căzut cu fața la pământ și am strigat și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Vei nimici tu toată rămășița lui Israel în turnarea furiei tale asupra Ierusalimului?

⁹ Atunci mi-a spus el: Nelegiuirea casei lui Israel și a lui Iuda *este* peste măsură de mare și țara este plină de sânge și cetatea plină de perversiune, pentru că ei spun: DOMNUL a părăsit pământul și DOMNUL nu vede.

¹⁰ Și cât despre mine de asemenea, ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă, *ci* voi întoarce calea lor asupra capului lor.

¹¹ Și, iată, bărbatul îmbrăcat în in, care *avea* cornul cu cerneală la șold, a vestit despre ce s-a făcut, spunând: Am făcut precum mi-ai poruncit.

10

¹ Atunci am privit și, iată, în întinderea care era deasupra capului heruvimilor s-a arătat deasupra lor ca o piatră de safir, ca înfățișarea asemănării unui tron.

² Și el a vorbit bărbatului îmbrăcat în in și a spus: Intră între roți, sub heruvim și umple-ți mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi și împrăștie-i peste cetate. Și a intrat înaintea ochilor mei.

³ Și heruvimii stăteau pe partea dreaptă a casei, când omul a intrat; și norul umplea curtea interioară.

⁴ Atunci gloria DOMNULUI s-a ridicat de la heruvim și a stat peste pragul casei; și casa s-a umplut cu acel nor și curtea a fost plină de strălucirea gloriei DOMNULUI.

⁵ Și zgomotul aripilor heruvimilor era auzit până în curtea din afară, precum vocea Atotputernicului Dumnezeu când vorbește.

⁶ Și s-a întâmpat, atunci când el a poruncit bărbatului îmbrăcat în in, spunând: Ia foc dintre roți, dintre heruvimi; că el a intrat și a stat în picioare lângă roți.

⁷ Și un heruvim și-a întins mâna dintre heruvimi spre focul care era între heruvimi; și a luat din cărbuni și l-a pus în mâinile celui care era îmbrăcat în in; care l-a luat și a ieșit.

⁸ Și s-a arătat forma unei mâini de om, la heruvimi, sub aripile lor.

⁹ Și când am privit, iată, cele patru roți lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim și o altă roată lângă un alt heruvim; și înfățișarea roților era precum culoarea pietrei de beril.

¹⁰ Și cât despre înfățișarea lor, acestea patru aveau o singură asemănare, ca și când era o roată în roată.

¹¹ Când mergeau, mergeau pe cele patru laturi ale lor; nu se întorceau când mergeau, ci ori încotro privea capul ele urmau; nu se întorceau când mergeau.

¹² Și tot trupul lor și spatele lor și mâinile lor și aripile lor și roțile, erau pline de ochi de jur împrejur, la roțile pe care acești patru le aveau.

¹³ Cât despre roți, li s-a strigat în auzul meu: Roată!

¹⁴ Și fiecare avea patru fețe: fața întâi era fața unui heruvim și a doua față era fața unui om și a treia față unui leu și a patra față unei acvile.

¹⁵ Și heruvimii s-au ridicat. Aceasta este făptura vie pe care o văzusem lângă râul Chebar.

¹⁶ Și când heruvimii mergeau, roțile mergeau lângă ei; și când heruvimii își ridicau aripile ca să se înalțe de pe pământ, roțile de asemenea nu se întorceau de lângă ei.

¹⁷ Când ei stăteau, stăteau și acestea; și când se ridicau, se ridicau și acestea, pentru că duhul făpturii vii era în acestea.

¹⁸ Atunci gloria DOMNULUI s-a depărtat de deasupra pragului casei și a stat peste heruvimi.

¹⁹ Și heruvimii și-au ridicat aripile și s-au înălțat de pe pământ înaintea ochilor mei; când au ieșit, roțile de asemenea erau lângă ei și fiecare a stat la ușa din poarta de est a casei DOMNULUI; și gloria Dumnezeului lui Israel era peste ei, deasupra.

²⁰ Aceasta este făptura vie pe care o văzusem sub Dumnezeul lui Israel lângă râul Chebar; și am știut că ei erau heruvimii.

²¹ Fiecare avea patru fețe și fiecare patru aripi; și asemănarea unor mâini de om era sub aripile lor.

²² Și cât despre asemănarea fețelor lor, ele erau aceleași fețe pe care le văzusem lângă râul Chebar, înfățișarea lor și ei înșiși, tot același erau; mergeau fiecare drept înainte.

11

¹ Mai mult, duhul m-a ridicat și m-a adus la poarta dinspre est a casei DOMNULUI, care privește spre est; și, iată, la ușa din poartă erau douăzeci și

cinci de bărbați; printre care am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, prinți ai poporului.

² Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceștia *sunt* oamenii care plănuiesc ticăloșie și dau sfat stricat în această cetate;

³ Care spun: Nu *este* aproape, să construim case; această *cetate este* cazanul și noi *suntem* carnea.

⁴ De aceea profețește împotriva lor, profețește, fiu al omului.

⁵ Și Duhul DOMNULUI a căzut peste mine și mi-a spus: Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Astfel ați spus voi, casă a lui Israel; fiindcă eu știu lucrurile care vă vin în minte, *fiecare dintre* ele.

⁶ Ați înmulțit pe cei uciși ai voștri în această cetate și ați umplut străzile ei cu cei uciși.

⁷ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cei uciși ai voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, ei *sunt* carnea și această *cetate este* cazanul; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul ei.

⁸ V-ați temut de sabie și voi aduce o sabie asupra voastră, spune Domnul DUMNEZEU.

⁹ Și vă voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi face judecăți printre voi.

¹⁰ Veți cădea prin sabie; vă voi judeca în granița lui Israel; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

¹¹ Această *cetate* nu va fi cazanul vostru, nici voi nu sunteți carnea în mijlocul ei; *ci* vă voi judeca în granița lui Israel;

¹² Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, căci nu ați umblat în statutele mele, nici nu ați făcut judecățile mele, ci ați făcut după obiceiurile păgânilor care *sunt* de jur împrejurul vostru.

¹³ Și s-a întâmplat, pe când profețeam, că Pelatia, fiul lui Benaia, a murit. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat cu o voce tare și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEU! Vei mistui deplin rămășița lui Israel?

¹⁴ Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹⁵ Fiu al omului, frații tăi, *chiar* frații tăi, bărbații din rudenia ta și toată casa lui Israel în întregime, *sunt* aceia către care locuitorii Ierusalimului au spus: Depărtați-vă de DOMNUL; nouă ne este dată această țară în stăpânire.

¹⁶ De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deși i-am lepădat departe printre păgâni și deși i-am împrăștiat printre țări, totuși le voi fi ca un mic sanctuar în țările unde au ajuns.

¹⁷ De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vă voi strânge chiar dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiati și vă voi da țara lui Israel.

¹⁸ Și ei vor veni acolo și vor îndepărta toate lucrurile ei detestabile și toate urâciunile ei din ea.

¹⁹ Și le voi da o singură inimă și voi pune un duh nou în voi; și voi lua inima de piatră din carnea lor și le voi da o inimă de carne;

²⁰ Ca să umble în statutele mele și să păzească rânduielile mele și să le îplinească; și ei vor fi poporul meu iar eu le voi fi Dumnezeu lor.

²¹ Dar *cât despre* aceia, a căror inimă umblă după inima lucrurilor lor detestabile și urâcioase, eu le voi întoarce calea asupra capetelor lor, spune Domnul DUMNEZEU.

²² Atunci heruvimii și-au ridicat aripile și roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel *era* peste ei, deasupra.

²³ Și gloria DOMNULUI s-a urcat din mijlocul cetății și a stat pe muntele care *este* pe partea de est a cetății.

²⁴ După acestea duhul m-a ridicat și m-a adus într-o viziune, prin Duhul lui Dumnezeu, în Caldeea, la cei din captivitate. Astfel viziunea, pe care am văzut-o, s-a înălțat de la mine.

²⁵ Atunci am vorbit celor din captivitate toate lucrurile pe care DOMNUL mi le arătase.

12

¹ Cuvântul DOMNULUI de asemenea a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, locuiești în mijlocul unei case răzvrătite, care au ochi să vadă dar nu văd; au urechi să audă dar nu aud, pentru că *sunt* o casă răzvrătită.

³ De aceea, tu fiu al omului, pregătește-ți lucrurile pentru strămutare și pleacă ziua înaintea ochilor lor; și să pleci din locul tău într-un alt loc înaintea ochilor lor; poate că vor lua aminte, deși ei *sunt* o casă răzvrătită.

⁴ Atunci să scoți afară lucrurile tale ziua, înaintea ochilor lor, ca lucrurile pentru strămutare; și să ieși seara înaintea ochilor lor, asemenea celor mergând în captivitate.

⁵ Sapă prin zid înaintea ochilor lor și scoate-le pe acolo.

⁶ Înaintea ochilor lor să *le* porți pe umeri și să *le* scoți în amurg; să îți acoperi fața ca să nu vezi pământul, pentru că te-am pus *ca* un semn pentru casa lui Israel.

⁷ Și am făcut astfel precum mi se poruncise: Am scos afară lucrurile mele ziua, ca lucrurile pentru captivitate și seara am săpat prin zid cu mâna mea; *le-am* scos în amurg și *le-am* purtat pe umeri înaintea ochilor lor.

⁸ Și dimineața a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:

⁹ Fiu al omului, nu ți-a spus casa lui Israel, casa cea răzvrătită: Ce faci?

¹⁰ Spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Această povară *se referă* la prințul din Ierusalim și la toată casa lui Israel care *este* printre ei.

¹¹ Spune: Eu *sunt* semnul vostru; precum am făcut eu, astfel li se va face lor; ei vor pleca și vor merge în captivitate.

¹² Și prințul care *este* printre ei va purta pe umeri, în amurg, și va ieși; ei vor săpa prin zid pentru a le scoate prin acesta; el își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii săi.

¹³ Plasa mea o voi întinde de asemenea peste el și va fi prins în cursa mea; și îl voi aduce la Babilon în țara caldeenilor; totuși el nu o va vedea, deși va muri acolo.

¹⁴ Și voi împrăștia spre fiecare vânt pe toți cei ce *sunt* lângă el pentru a-l ajuta și pe toate cetele lui; și voi scoate sabia după ei.

¹⁵ Și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când îi voi împrăștia printre națiuni și îi voi răspândi prin țări.

¹⁶ Dar voi lăsa câțiva oameni dintre ei, de la sabie, de la foamete și de la ciumă; ca ei să vestească toate urâciunile acestora printre păgânii unde vor ajunge; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

¹⁷ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹⁸ Fiu al omului, mănâncă-ți pâinea cu frică și bea-ți apa cu tremur și cu grijă;

¹⁹ Și spune poporului țării: Astfel spune Domnul DUMNEZEU despre locuitorii Ierusalimului și despre țara lui Israel: Ei își vor mânca pâinea cu

grijă și își vor bea apa cu înmărmurire, pentru ca țara lor să fie pustiită de tot ce este în ea, din cauza violenței tuturor celor care locuiesc în ea.

²⁰ Și cetățile care sunt locuite vor fi risipite și țara va fi pustiită și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

²¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

²² Fiu al omului, ce *este* acel proverb *pe care* voi îl aveți în țara lui Israel, spunând: Zilele sunt prelungite și orice viziune se sfârșește?

²³ Spune-le de aceea: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu voi face acest proverb să înceteze și nu îl vor mai folosi ca proverb în Israel; ci spune-le: Zilele sunt aproape și împlinirea fiecărei viziuni.

²⁴ Fiindcă nu va mai fi vreo viziune deșartă, nici ghicire lingușitoare în casa lui Israel.

²⁵ Fiindcă eu *sunt* DOMNUL; voi vorbi și cuvântul pe care îl voi vorbi se va întâmpla; acesta nu va mai fi prelungit, pentru că în zilele voastre, casă răzvrătită, voi spune cuvântul și îl voi împlini, spune Domnul DUMNEZEU.

²⁶ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

²⁷ Fiu al omului, iată, *cei din* casa lui Israel spun: Viziunea pe care el o vede *este* pentru multe zile *ce au să vină* și el profetește despre timpuri îndepărtate.

²⁸ De aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciunul din cuvintele mele nu va mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am vorbit va fi împlinit, spune Domnul DUMNEZEU.

13

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, profetește împotriva profetilor lui Israel care profetesc, și spune celor care profetesc din propriile lor inimi: Ascultați cuvântul DOMNULUI;

³ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai profetilor proști care urmează propriul lor duh și nu au văzut nimic!

⁴ Israele, profetii tăi sunt ca vulpile în pustiuri.

⁵ Voi nu ați urcat în spărturi, nici nu ați ridicat îngrăditura pentru casa lui Israel, pentru a sta în picioare în bătălie în ziua DOMNULUI.

⁶ Ei au văzut deșertăciune și ghicire mincinoasă, spunând: DOMNUL spune; și DOMNUL nu i-a trimis; și au făcut pe *alții* să spere că vor întări cuvântul.

⁷ Nu ați văzut voi o viziune deșartă și nu ați vorbit o ghicire mincinoasă, prin aceea când sunetei: DOMNUL spune *aceasta*; deși eu nu am vorbit?

⁸ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați vorbit deșertăciune și ați văzut minciuni, de aceea, iată, eu *sunt* împotriva voastră, spune Domnul DUMNEZEU.

⁹ Și mâna mea va fi asupra profetilor care văd deșertăciune și care ghicesc minciuni; ei nu vor fi în adunarea poporului meu, nici nu vor fi scriși în scrierea casei lui Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel; și voi veți cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.

¹⁰ Pentru că, da pentru că au amăgit pe poporul meu, spunând: Pace; și nu *era* pace; și unul construiește un zid și, iată, alții îl tencuiesc cu *mortar* nestins;

¹¹ Spune celor ce îl tencuiesc cu *mortar* nestins că va cădea; va fi o ploaie torențială; și voi, pietre mari de grindină, veți cădea; și un vânt furtunos îl va rupe.

12 Iată, după ce zidul va fi căzut, nu vi se va spune: Unde *este* tencuiala cu care l-ați tencuit?

13 De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Îl* voi rupe cu un vânt furtunos în furia mea; și va fi o ploaie torențială în mânia mea și pietre mari de grindină în furia *mea*, pentru a-l mistui.

14 Astfel voi dărâma zidul pe care voi l-ați tencuit cu *mortar* nestins și îl voi doborî la pământ, astfel încât temelia acestuia va fi descoperită și el va cădea și voi veți fi mistuiți în mijlocul lui; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

15 Astfel îmi voi împlini furia asupra zidului și asupra celor ce l-au tencuit cu *mortar* nestins și vă voi spune: Zidul nu *mai este*, nici cei care l-au tencuit;

16 *Adică*, profeții lui Israel care profețesc referitor la Ierusalim și care văd viziuini de pace pentru el, dar nu *este* pace, spune Domnul DUMNEZEU.

17 De asemenea, tu fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva ficelilor poporului tău, care profețesc din propria lor inimă; și profețește împotriva lor,

18 Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai de *femeile* care cos pernițe pentru toți subțiorii și fac voaluri pentru cap de orice mărime pentru a vâna suflete! Veți vâna voi sufletele poporului meu și veți lăsa în viață *pe cei care vin* la voi?

19 Și mă veți întina voi printru poporul meu pentru *câteva* mâini pline de orz și pentru bucăți de pâine, ca să ucideți sufletele care nu ar trebui să moară și să lăsați în viață sufletele care nu ar trebui să trăiască, mințind pe poporul meu care ascultă minciunile *voastre*?

20 De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva pernițelor voastre cu care vânați acolo sufletele pentru a *le* face să zboare, și le voi rupe de la brațele voastre și voi lăsa sufletele să plece, sufletele pe care voi le vânați pentru a *le* face să zboare.

21 Voalurile voastre le voi rupe de asemenea și voi elibera pe poporul meu din mâna voastră și ei nu vor mai fi în mâna voastră pentru a fi vânați; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

22 Deoarece cu minciuni ați întristat inima celui drept, pe care eu nu l-am întristat; și ați întărit mâinile celui stricat, ca să nu se întoarcă de la calea lui stricată, promițându-i viața;

23 De aceea nu veți mai vedea deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri, căci voi elibera pe poporul meu din mâna voastră; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

14

1 Atunci au venit unii dintre bătrânii lui Israel la mine și au șezut înaintea mea.

2 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

3 Fiu al omului, acești oameni și-au înălțat idoli în inima lor și au pus piatra de poticnire a nelegiuirii lor înaintea feței lor: să fiu eu cumva luat la întrebări de ei?

4 De aceea vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fiecare om din casa lui Israel care își înalță idoli săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și vine la profet; eu, DOMNUL, îi voi răspunde, celui care vine, conform cu mulțimea idolilor săi;

5 Ca să prind casa lui Israel în propria lor inimă, căci toți s-au înstrăinat de mine prin idoli lor.

6 De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pocățiți-vă și întoarceți-vă de la idolii voștri; și întoarceți-vă fețele de la toate urăciunile voastre.

7 Căci fiecare om din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar în Israel, care se îndepărtează de mine și își înalță idolii săi în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiurii lui înaintea feței lui și vine la profet pentru a-l întreba referitor la mine; eu, DOMNUL, singur îi voi răspunde;

8 Și îmi voi îndrepta fața împotriva aceluia om și îl voi face un semn și un proverb și îl voi stârpi din mijlocul poporului meu; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

9 Și dacă profetul este înșelat când a vorbit un cuvânt, eu, DOMNUL, am înșelat pe acel profet și îmi voi întinde mâna asupra lui și îl voi nimici din mijlocul poporului meu Israel.

10 Și ei vor purta pedeapsa nelegiurii lor; pedeapsa profetului va fi chiar ca pedeapsa celui care îl caută;

11 Pentru ca să nu mai rățăcească de la mine casa lui Israel, nici să nu mai fie pângărită cu toate fărădelegile lor; ci ca ei să fie poporul meu și eu să le fiu Dumnezeu, spune Domnul DUMNEZEU.

12 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

13 Fiu al omului, când țara păcătuiește împotriva mea încalcând *legea* cumplit, atunci îmi voi întinde mâna asupra ei și îi voi sfărâma toiagul pâinii și voi trimite foamete asupra ei și voi stârpi pe om și pe animal din ea;

14 Chiar dacă acești trei bărbați: Noe, Daniel și Iov, ar fi în ea, ei și-ar elibera *numai* propriile lor suflete prin dreptatea lor, spune Domnul DUMNEZEU.

15 Dacă eu fac să treacă prin țară fiare vătămătoare și ele o jefuiesc, astfel încât este pustie, încât niciun om să nu poată trece prin ea din cauza fiarelor;

16 *Chiar dacă* acești trei bărbați *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice; numai ei vor fi eliberați, iar țara va fi pustie.

17 Sau *dacă* aduc o sabie asupra acelei țări și spun: Sabie, străbate țara; pentru ca eu să stârpesc pe om și pe animal din ea;

18 Chiar dacă acești trei bărbați *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice, ci numai ei singuri vor fi eliberați.

19 Sau *dacă* trimit o ciumă în acea țară și îmi torn furia asupra ei în sânge, pentru a stârpi pe om și pe animal din ea;

20 Chiar dacă Noe, Daniel și Iov, *ar fi* în ea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fiu nici fiică; ei, prin dreptatea lor, vor elibera *numai* propriile lor suflete.

21 Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cu cât mai mult atunci, când voi trimite cele patru judecăți cumplite ale mele asupra Ierusalimului: sabia și foametea și fiara nimicitoare și ciuma, pentru a stârpi din el pe om și pe animal?

22 Totuși, iată, va fi lăsată în el o rămășiță care va fi scoasă, *deopotrivă* fii și fiice; iată, ei vor ieși la voi și voi veți vedea calea lor și facerile lor; și veți fi mângâiați referitor la răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului, *da*, referitor la tot ce am adus asupra lui.

23 Și, când voi vedeți căile lor și facerile lor, ei vă vor mângâia; și veți cunoaște că, tot ce am făcut în el, nu am făcut fără motiv, spune Domnul DUMNEZEU.

15

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, Cu ce este lemnul de viță mai mult decât alt lemn, *sau decât* o ramură care este printre copacii pădurii?

³ Va fi luat din el lemn pentru a face vreo lucrare? Sau vor lua oamenii din el un țarus, pentru a atârna în el vreun vas?

⁴ Iată, este aruncat în foc ca hrană: focul mistuie ambele lui capete și mijlocul lui este ars. Este bun pentru *vreo* lucrare?

⁵ Iată, când acesta era întreg, nu era bun pentru nicio lucrare; totuși, cu cât mai puțin va fi bun pentru *vreo* lucrare, după ce focul îl mistuie și este ars?

⁶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Ca lemnul de viță printre copacii pădurii, pe care l-am dat focului ca hrană, astfel voi da și pe locuitorii Ierusalimului.

⁷ Și îmi voi întoarce fața împotriva lor: ei vor ieși dintr-*un* foc, și *un alt* foc îi va mistui; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când îmi voi întoarce fața împotriva lor.

⁸ Și voi face țara un pustiu, pentru că au făcut fărădelege, spune Domnul DUMNEZEU.

16

¹ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, fă cunoscute Ierusalimului urâciunile lui;

³ Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU Ierusalimului: Originea ta și nașterea ta *sunt* din țara lui Canaan; tatăl tău *a fost* amorit și mama ta hitită.

⁴ Și *cât despre* nașterea ta, în ziua în care ai fost născută, buricul tău nu s-a tăiat, nici nu ai fost spălată în apă pentru înmuiere; nu ai fost *tratată* deloc cu sare, nici înfășată deloc.

⁵ Niciun ochi nu s-a milostivit de tine, pentru a-ți face ceva din acestea, să aibă milă de tine; ci ai fost aruncată în câmp deschis, pentru a fi detestată ființa ta, în ziua în care te-ai născut.

⁶ Și când eu am trecut pe lângă tine și te-am văzut murdărită în propriul tău sânge și ți-am spus *pe când erai* în sângele tău: Trăiește! Da, ți-am spus *pe când erai* în sângele tău: Trăiește!

⁷ Eu te-am făcut să te înmulțești ca mugurele câmpului și ai crescut și te-ai făcut mare și ai ajuns podoaba podoabelor; sânii *tăi* s-au rotunjit și părul tău a crescut, deși *erai* goală și fără haine.

⁸ Acum, după ce am trecut pe lângă tine și te-am privit, iată, timpul tău *era* timpul dragostei; și mi-am întins învelitoarea peste tine și ți-am acoperit goliciunea; da, ți-am jurat și am intrat în legământ cu tine, spune Domnul DUMNEZEU și tu ai devenit a mea.

⁹ Atunci te-am spălat cu apă; da, ți-am spălat în întregime sângele de pe tine și te-am uns cu untdelemn.

¹⁰ Te-am îmbrăcat de asemenea cu lucrare brodată și te-am încălțat cu piele de bursuc și te-am încins cu in subțire și te-am acoperit cu mătase.

¹¹ Te-am împodobit de asemenea cu ornamente și ți-am pus brățări la mâini și un lăntșor la gât.

¹² Și ți-am pus o bijuterie pe frunte și cercei în urechi și o coroană frumoasă pe cap.

13 Astfel ai fost împodobită cu aur și cu argint și veșmântul tău *era din* in subțire și mătase și lucrare brodată; ai mâncat floarea făinii și miere și untdelemn; și ai fost foarte frumoasă și ai prosperat și ai ajuns o împărăție.

14 Și faima ta a mers printre păgâni pentru frumusețea ta, pentru că aceasta *era desăvârșită prin frumusețea mea*, pe care am pus-o peste tine, spune Domnul DUMNEZEU.

15 Dar tu te-ai încrezut în frumusețea ta și ai făcut pe curva din cauza faimei tale, și ți-ai turnat curviile la fiecare ce trecea; a lui era *frumusețea ta*.

16 Și ai luat din hainele tale și ți-ai împodobit înălțimile tale cu felurite culori și ai făcut pe curva pe ele, *astfel de lucruri* nu se vor mai întâmpla, nici nu va mai fi *astfel*.

17 Ai luat de asemenea bijuteriile tale frumoase din aurul meu și din argintul meu, pe care ți le dădusem și ți-ai făcut chipuri de bărbați și ai curvit cu ele,

18 Și ai luat hainele tale brodate și le-ai acoperit; și ai pus untdelemnul meu și tămâia mea înaintea lor.

19 Mâncarea mea de asemenea, pe care ți-am dat-o, floarea făinii și untdelemn și miere, *cu care* te-am hrănit, și pe ele le-ai pus înaintea lor ca aromă dulce; și *astfel* a fost, spune Domnul DUMNEZEU.

20 Mai mult, ai luat pe fiii tăi și pe fiicele tale, pe care mi i-ai născut și pe aceștia i-ai sacrificat lor pentru a fi mâncați. *Este acesta* între curviile tale un lucru mic,

21 De ai ucis și pe copiii mei și i-ai dat ca să îi treci *prin foc* pentru ele?

22 Și în toate urâciunile tale și curviile tale nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, când erai goală și fără haine și erai murdărită în sângele tău.

23 Și s-a întâmplat după toată stricăciunea ta (vai, vai ție! spune Domnul DUMNEZEU);

24 *Că* ți-ai zidit de asemenea un loc de cinste și ți-ai făcut o înălțime în fiecare stradă.

25 Ți-ai zidit înălțimea ta la capul fiecărei căi și ți-ai făcut frumusețea să fie detestată și ți-ai desfăcut picioarele la fiecare ce trecea și ți-ai înmulțit curviile.

26 De asemenea ai curvit cu egiptenii vecinii tăi, mari la carne; și ți-ai înmulțit curviile pentru a mă provoca la mânie.

27 Iată, de aceea mi-am întins mâna asupra ta și ți-am micșorat *hrana* rânduită și te-am dat în voia celor care te urăsc, fiicelor filistenilor, care sunt rușinate de calea ta desfrânată.

28 Ai făcut de asemenea pe curva cu asirienii, pentru că erai nesățioasă; da, ai făcut pe curva cu ei și totuși nu ai putut fi satisfăcută.

29 Mai mult, ți-ai înmulțit curvia în țara lui Canaan până în Caldeea; și totuși nu ai fost satisfăcută cu aceasta.

30 Cât de slabă este inima ta, spune Domnul DUMNEZEU, văzând că faci toate acestea, lucrarea unei femei curve trufașă;

31 În aceea că îți zidești un loc de cinste la capul fiecărei căi și îți faci înălțime în fiecare stradă; și nu ai fost ca o curvă, în aceea că tu batjocorești plata;

32 *Ci ca* o soție care comite adulter, *care* ia pe străini în locul soțului ei!

33 Ei dau daruri tuturor curvelor; dar tu dai darurile tale tuturor iubiților tăi și îi plătești, ca ei să vină la tine din toate părțile pentru curvia ta.

34 Și tu ești altfel în curviile tale față de *alte* femei, prin aceea că nimeni nu te urmează ca să curvească; ci în aceea că tu dai o răsplată și nicio răsplată nu îți este dată ție, de aceea tu ești altfel.

³⁵ De aceea, curvă, ascultă cuvântul DOMNULUI;

³⁶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că murdăria ta a fost turnată afară și goliciunea ta descoperită prin curviile tale cu iubiții tăi și cu toți idoli urâciunilor tale și prin sângele copiilor tăi, pe care i-ai dat lor;

³⁷ Iată, de aceea voi aduna pe toți iubiții tăi cu care ai avut plăcere și pe toți *cei* care i-ai iubit, cu toți *cei* pe care i-ai urât; îi voi aduna de jur împrejur împotriva ta și îți voi descoperi goliciunea înaintea lor, încât ei să vadă toată goliciunea ta.

³⁸ Și te voi judeca, cum sunt judecate femeile care comit adulter și care varsă sânge; și îți voi da sânge în furie și gelozie.

³⁹ Și te voi da de asemenea în mâna lor și ei îți vor dărâma locul tău de cinste și îți vor sfârâma înălțimile; te vor dezbrăca de asemenea de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase și te vor lăsa goală și fără haine.

⁴⁰ Ei vor aduce de asemenea o ceată împotriva ta și te vor ucide cu pietre și te vor străpunge cu săbiile lor.

⁴¹ Și îți vor arde casele cu foc și vor face judecăți asupra ta înaintea ochilor multor femei; și te voi face să încetezi a mai face pe curva și de asemenea nu vei mai da vreo plată.

⁴² Astfel voi face ca furia mea împotriva ta să se odihnească și gelozia mea se va depărta de la tine și voi fi liniștit și nu mă voi mai mânia.

⁴³ Pentru că nu ți-ai amintit de zilele tinereții tale, ci m-ai provocat în toate acestea; iată, de aceea și eu îți voi întoarce calea ta asupra capului *tău*, spune Domnul DUMNEZEU; și nu vei *mai* face această desfrânare deasupra tuturor urâciunilor tale.

⁴⁴ Iată, oricine folosește proverbe va folosi *acest* proverb împotriva ta, spunând: *Precum este mama, astfel este fiica ei.*

⁴⁵ Tu *ești* fiica mamei tale, care detestă pe soțul ei și pe copiii ei; și *ești* sora surorilor tale, care au detestat pe soții lor și pe copiii lor; mama voastră *a fost* hitită și tatăl vostru amorit.

⁴⁶ Și sora ta mai mare *este* Samaria, ea și fiicele ei care locuiesc la stânga ta; și sora ta mai tânără care locuiește la dreapta ta, *este* Sodoma și fiicele ei.

⁴⁷ Totuși tu nu ai umblat după căile lor, nici nu ai lucrat după urâciunile lor; ci, ca și *cum acesta ar fi fost un lucru* foarte mic, tu ai fost mai coruptă decât ele în toate căile tale.

⁴⁸ *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, sora ta Sodoma nu a făcut, nici ea nici fiicele ei, precum ai făcut tu și fiicele tale.

⁴⁹ Iată, aceasta a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine și abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a întărit mâna celui sărac și nevoiaș.

⁵⁰ Și ele au fost trufașe și au lucrat urâciune înaintea mea; de aceea le-am îndepărtat precum mi s-a părut *bine*.

⁵¹ Nici Samaria nu a făcut *nici* jumătate din păcatele tale, dar tu ți-ai înmulțit urâciunile tale mai mult decât ele și ai declarat drepte pe surorile tale în toate urâciunile tale pe care le-ai făcut.

⁵² Tu de asemenea, care ai judecat pe surorile tale, poartă-ți propria ta rușine pentru păcatele tale pe care le-ai făcut mai urâcios decât ele, ele sunt mai drepte decât tine; da, fii de asemenea încurcată și poartă-ți rușinea, în aceea că tu le-ai declarat drepte pe surorile tale.

⁵³ Când voi întoarce din nou pe captivii lor, captivii Sodomei și a ficelor ei și captivii Samariei și a ficelor ei, atunci *voi întoarce din nou* pe captivii

captivității tale în mijlocul lor;

⁵⁴ Ca să îți porți propria ta rușine și să fii încurcată în tot ce ai făcut, în aceea că ești o mângâiere pentru ele.

⁵⁵ Când surorile tale, Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce la starea lor dinainte și Samaria și fiicele ei se vor întoarce la starea lor dinainte, atunci și tu și fiicele tale vă veți întoarce la starea voastră dinainte.

⁵⁶ Pentru că sora ta Sodoma nu a fost menționată de gura ta în ziua mândriei tale,

⁵⁷ Înainte ca stricăciunea ta să se descopere, ca pe timpul ocăririi *tale* a fiicelor Siriei și a tuturor *celor ce sunt* de jur împrejurul ei, fiicele filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur.

⁵⁸ Tu și-ai purtat desfrânarea și urâciunile tale, spune DOMNUL.

⁵⁹ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mă voi purta cu tine precum te-ai purtat *cu alții*, tu care ai disprețuit jurământul călcând legământul.

⁶⁰ Totuși eu îmi voi aminti de legământul meu cu tine în zilele tinereții tale și voi întemeia pentru tine un legământ veșnic.

⁶¹ Atunci îți vei aminti de căile tale și vei fi rușinată, când le vei primi pe surorile tale, pe cele mai mari și pe cele mai tinere; și ți le voi da ca fiice, dar nu prin legământul tău.

⁶² Și eu voi întemeia legământul meu cu tine și vei ști că eu *sunt* DOMNUL;

⁶³ Ca să îți amintești și să fii încurcată și niciodată să nu îți mai deschizi gura din cauza rușinii tale, după ce eu mă voi fi potolit față de tine pentru tot ce ai făcut, spune Domnul DUMNEZEU.

17

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, pune înainte o ghicitoare și vorbește o parabolă casei lui Israel;

³ Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: O acvilă mare cu aripi mari, aripi lungi, plină de pene, care avea culori diferite, a venit în Liban și a luat ramura cea mai înaltă a cedrului;

⁴ A rupt vârful lăstarilor lui și l-a dus într-o țară de comerț; l-a pus într-o cetate de comercianți.

⁵ El a luat de asemenea din sămânța țării și a sădit-o într-un câmp roditor; a pus-o lângă ape mari și a sădit-o ca pe o salcie.

⁶ Și ea a crescut și a devenit o viță care se întinde, *dar* de statură mică, a cărei ramuri s-au întors spre ea și rădăcinile ei erau sub el; astfel a devenit o viță și a adus ramuri și a dat mulți lăstari.

⁷ Era de asemenea o altă acvilă mare cu aripi mari și pene multe; și, iată, această viță și-a plecat rădăcinile spre ea, și și-a întins multe ramuri spre ea, ca ea să o adape *din* brazdele sădirii ei.

⁸ Era sădită într-un pământ bun lângă ape mari, ca să facă ramuri și să dea rod, ca să ajungă o viță frumoasă.

⁹ Spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Va prospera? Nu va smulge el rădăcinile acesteia și nu îi va tăia rodul, ca să se ofilească? Se va ofili în toate frunzele ei înverzite, fără ca o mare putere și mult popor să o smulgă din rădăcinile ei.

¹⁰ Da, iată, *fiind* sădită, va prospera? Nu se va ofili de tot când vântul de est o atinge? Se va ofili în brazdele unde a crescut.

¹¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹² Spune acum casei cea răzvrătită: Nu știți voi ce înseamnă *acestea*? Spune-le: Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim și a luat pe împăratul lui și pe prinții lui și i-a dus cu el la Babilon;

¹³ Și a luat din sămânța împăratului și a făcut legământ cu el și a luat un jurământ de la el; a luat de asemenea pe cei puternici ai țării;

¹⁴ Ca împărăția să fie înjosită, ca să nu se ridice, ci prin ținerea legământului său să stea în picioare.

¹⁵ Dar el s-a răzvrătit împotriva lui trimițând pe ambasadorii lui în Egipt, ca ei să îi dea cai și mult popor. Va prospera el? Va scăpa cel care face *acestea*? Va rupe el legământul și va scăpa?

¹⁶ *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, cu siguranță, în locul în care locuiește împăratul, care l-a făcut împărat, al cărui jurământ el l-a disprețuit și al cărui legământ l-a rupt, va muri cu el în mijlocul Babilonului.

¹⁷ Nici Faraon cu armata lui puternică și marea ceată nu va face nimic pentru el în război, ridicând valuri de pământ și construind fortificații, pentru a stârpi multe persoane;

¹⁸ Văzând că el a disprețuit jurământul prin ruperea legământului, când, iată, el și-a dat mâna și a făcut toate *acestea*, nu va scăpa.

¹⁹ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Precum* eu trăiesc, într-adevăr, jurământul meu pe care l-a disprețuit și legământul meu pe care l-a rupt, chiar pe acesta îl voi întoarce asupra capului său.

²⁰ Și îmi voi întinde plasa peste el și va fi prins în cursa mea și îl voi aduce la Babilon și mă voi judeca acolo cu el pentru fărădelegea lui cu care a încălcat legea, împotriva mea.

²¹ Și toți fugarii lui cu toate cetele lui vor cădea prin sabie, iar cei ce rămân vor fi împrăștiați în toate vânturile; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit.

²² Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu de asemenea voi lua din ramura cea mai înaltă a cedrului cel înalt și o voi pune; voi tăia din vârful lăstarilor lui unul fraged și îl voi sădi pe un munte înalt și înălțat;

²³ Pe muntele înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va aduce mlădițe și va da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor locui toate păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui ele.

²⁴ Și toți copacii câmpului vor cunoaște că eu, DOMNUL, am înjosit copacul înalt, am înălțat copacul de jos, am uscat copacul verde și am făcut copacul uscat să înflorească; eu, DOMNUL, am vorbit și am făcut *aceasta*.

18

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit la mine din nou, spunând:

² Ce înseamnă *aceasta*, că voi folosiți acest proverb referitor la țara lui Israel, spunând: Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit?

³ *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, că nu veți mai folosi acest proverb în Israel.

⁴ Iată, toate sufletele sunt ale mele; ca sufletul tatălui, tot astfel sufletul fiului este al meu; sufletul care păcătuiește, acela va muri.

⁵ Dar dacă un om este drept și face ceea ce este legiuit și drept,

⁶ Și nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idoli ai casei lui Israel, nici nu a pângărit-o pe soția aproapelui său, nici nu s-a apropiat de o femeie în timpul menstruației ei,

7 Și nu a oprimat pe nimeni, *ci* a dat înapoi datornicului garanția lui, nu a jefuit pe nimeni prin violență, a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină;

8 Cel *care* nu a dat cu camătă, nici nu a luat vreo dobândă, *care* și-a retras mâna de la nelegiuire, a făcut judecată dreaptă între om și om,

9 A umblat în statutele mele și a păzit judecățile mele, pentru a lucra după adevăr; el *este* drept; el va trăi negreșit, spune Domnul DUMNEZEU.

10 Dacă el naște un fiu *care este* tâlhar, un vărsător de sânge și *care face cuiva* unul din aceste *lucruri*,

11 Și care nu împlinește niciuna din acele *datorii*, *ci* a mâncat pe munți și a pângărit-o pe soția aproapelui său,

12 A oprimat pe sărac și pe nevoiaș, a jefuit prin violență, nu a dat înapoi garanția și și-a ridicat ochii spre idoli, a făcut urâciune,

13 A dat cu camătă și a luat dobândă, să trăiască *unul ca* acesta? Nu va trăi; a făcut toate aceste urâciuni; va muri negreșit, sângele lui va fi asupra lui.

14 Acum, iată, *dacă* el naște un fiu care vede toate păcatele pe care le-a făcut tatăl lui și ia seama și nu face unele ca acestea,

15 Nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nu a pângărit soția aproapelui său,

16 Nici nu a oprimat pe cineva, nu a păstrat garanția, nici nu a jefuit prin violență, *ci* a dat pâinea lui celui flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină,

17 Și i-a tras mâna de la cel sărac, nu a primit camătă nici dobândă, a împlinit judecățile mele, a umblat în statutele mele; el nu va muri pentru nelegiuirea tatălui său, va trăi negreșit.

18 *Cât despre* tatăl său, pentru că a oprimat cu cruzime, a jefuit pe fratele său prin violență și a făcut *ceea* ce nu *este* bine în mijlocul poporului său, iată, el va muri în nelegiuirea lui.

19 Totuși voi spuneți: De ce? Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui? Când fiul a făcut *ceea* ce este legiuit și drept și a păzit toate statutele mele și le-a împlinit, el va trăi negreșit.

20 Sufletul care păcătuiește, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui, nici tatăl nu va purta nelegiuirea fiului: dreptatea celui drept va fi asupra lui însuși și stricăciunea celui stricat va fi asupra lui însuși.

21 Dar dacă cel stricat se va întoarce de la toate păcatele lui, pe care le-a făcut, și va păzi toate statutele mele și va face *ceea* ce este legiuit și drept, el va trăi negreșit, nu va muri.

22 Toate fărădelegile lui, pe care le-a făcut, nu îi vor fi menționate; el va trăi în dreptatea lui, pe care a făcut-o.

23 Găsesc eu vreo plăcere în moartea celui stricat? spune Domnul DUMNEZEU; și nu în întoarcerea lui de la căile lui, pentru a trăi?

24 Dar când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire și face conform cu toate urâciunile pe care *omul* stricat le face, va trăi el? Toată dreptatea lui, pe care a făcut-o, nu va fi menționată; în fărădelegea lui pe care a încălcat legea și în păcatul lui pe care l-a păcătuiește, în ele va muri.

25 Totuși voi spuneți: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Ascultă acum, casă a lui Israel: Nu este calea mea nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare?

26 Când unul drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire și moare în ele; pentru nelegiuirea pe care a făcut-o va muri el.

²⁷ Din nou, când cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui pe care a făcut-o și face ceea ce este legiuit și drept, el își va păstra sufletul în viață.

²⁸ Pentru că el ia aminte și se întoarce de la toate fărădelegile lui pe care le-a făcut, va trăi negreșit, nu va muri.

²⁹ Totuși casa lui Israel spune: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, nu sunt căile mele nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare?

³⁰ De aceea, casă a lui Israel, eu vă voi judeca, pe fiecare conform căilor lui, spune Domnul DUMNEZEU. Pocățiți-vă și întoarceți-vă de la toate fărădelegile voastre; astfel nelegiuirea nu va fi ruina voastră.

³¹ Lepădați de la voi toate fărădelegile voastre, prin care ați încălcat *legea*; și faceți-vă o inimă nouă și un duh nou, căci de ce să muriți, casă a lui Israel?

³² Fiindcă eu nu găsesc vreo plăcere în moartea celui care moare, spune Domnul DUMNEZEU; pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți.

19

¹ Mai mult, înalță o plângere pentru prinții lui Israel,

² Și spune: Ce *este* mama ta? O leoaică; ea s-a culcat printre lei, și-a hrănit puii printre lei tineri.

³ Și a crescut pe unul dintre puii ei; el care a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada; a mâncat oameni.

⁴ Națiunile de asemenea au auzit despre el; a fost prins în groapa lor și l-au adus cu lanțuri în țara Egiptului.

⁵ Și după ce ea a văzut că a așteptat în *zadar* și speranța ei a fost pierdută, atunci a luat pe un altul dintre puii ei și l-a făcut un leu tânăr.

⁶ Și el se urca și cobora printre lei, a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada și a mâncat oameni.

⁷ Și a cunoscut palatele lor pustii și le-a risipit cetățile; și țara a fost pustiită și plină de tărâșuri, prin zgomotul răcnetului său.

⁸ Atunci națiunile s-au pus împotriva lui de fiecare parte a provinciilor și și-au întins plasa asupra lui; el a fost prins în groapa lor.

⁹ Și l-au pus sub pază în lanțuri și l-au adus la împăratul Babilonului; l-au adus în întărituri, ca vocea lui să nu mai fie auzită pe munții lui Israel.

¹⁰ Mama ta *este* ca o viță în sângele tău, sădită lângă ape; ea a fost roditoare și plină de ramuri din cauza multor ape.

¹¹ Și avea toiage puternice pentru sceptorile celor care conduceau și statura ei era înălțată printre ramurile dese și se arăta în înălțimea ei cu mulțimea ramurilor ei.

¹² Dar a fost smulsă în furie, a fost doborâtă la pământ și vântul de est i-a uscat rodul; toiagele ei puternice au fost frânte și vestejite; focul le-a mistuit.

¹³ Și acum ea *este* sădită în pustie, într-un pământ uscat și însetat.

¹⁴ Și focul a ieșit dintr-un toiaș al ramurilor ei, *care* i-a mâncat rodul, astfel încât ea nu *mai* are niciun toiaș puternic să fie sceptor pentru a conduce. Aceasta *este* plângere și plângere va fi.

20

¹ Și s-a întâmplat în al șaptelea an, în luna a cincea, în a zecea zi a lunii, că anumiți dintre bătrânii lui Israel au venit să întrebe pe DOMNUL și au șezut înaintea mea.

² Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:

³ Fiu al omului, vorbește bătrânilor lui Israel și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Ați venit să mă luați la întrebări? *Precum eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi.*

⁴ *Îi vei judeca tu, fiu al omului, îi vei judeca? Fă-i să cunoască urâciunile părinților lor;*

⁵ Și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când l-am ales pe Israel și mi-am ridicat mâna către sămânța casei lui Iacob și m-am făcut cunoscut lor în țara Egiptului, când mi-am ridicat mâna către ei, spunând: Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru;

⁶ În ziua în care mi-am ridicat mâna către ei, pentru a-i aduce din țara Egiptului într-o țară pe care o cercetasesem pentru ei, în care curge lapte și miere, care este gloria tuturor țărilor;

⁷ Atunci le-am spus: Lepădați, fiecare om urâciunile ochilor săi, și nu vă pângăriți cu idolii Egiptului; Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.

⁸ Dar ei s-au răzvrătit împotriva mea și au refuzat să îmi dea ascultare; nu au lepădat, niciun om, urâciunile ochilor lor, nici nu au părăsit idolii Egiptului; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, ca să îmi împlinesc mânia împotriva lor în mijlocul țării Egiptului.

⁹ Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit înaintea păgânilor, printre care ei erau, înaintea ochilor căroră m-am făcut cunoscut, scoțându-i din țara Egiptului.

¹⁰ Pentru aceea i-am făcut să iasă din țara Egiptului și i-am adus în pustie.

¹¹ Și le-am dat statutele mele și le-am arătat judecățile mele, pe care *dacă* un om le împlinește, va trăi în ele.

¹² Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele mele, să fie un semn între mine și ei, ca să știe că eu *sunt* DOMNUL care îi sfințește.

¹³ Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva mea în pustie, nu au umblat în statutele mele și au disprețuit judecățile mele, pe care, *dacă* un om le împlinește, va trăi în ele; și au murdărit sabatele mele foarte mult; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui.

¹⁴ Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit înaintea păgânilor, înaintea ochilor căroră îi scosesem.

¹⁵ Totuși mi-am ridicat de asemenea mâna către ei în pustie, că nu îi voi duce în țara pe care le-am dat-o, în care curge lapte și miere, care este gloria tuturor țărilor;

¹⁶ Deoarece ei au disprețuit judecățile mele și nu au umblat în statutele mele, ci au murdărit sabatele mele, pentru că inima lor mergea după idolii lor.

¹⁷ Totuși ochiul meu i-a cruțat de la a-i nimici, nici nu i-am nimicit în pustie.

¹⁸ Ci am spus copiilor lor în pustie: Nu umblați în statutele părinților voștri, nici nu țineți judecățile lor, nici nu vă pângăriți cu idolii lor;

¹⁹ Eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru; umblați în statutele mele și păziți judecățile mele și împliniți-le;

²⁰ Și sfințiți sabatele mele; iar ele vor fi un semn între mine și voi, ca să cunoașteți că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul vostru.

²¹ Totuși copiii s-au răzvrătit împotriva mea; nu au umblat în statutele mele, nici nu au păzit judecățile mele pentru a le împlini, pe care, *dacă* un om le împlinește, va trăi în ele; ei au murdărit sabatele mele; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor, pentru a împlini mânia mea împotriva lor în pustie.

22 Totuși mi-am retras mâna și am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit înaintea ochilor păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem.

23 Mi-am ridicat de asemenea mâna pentru ei în pustie, că îi voi împrăștia printre păgâni și îi voi risipi prin țări;

24 Pentru că nu au împlinit judecățile mele, ci au disprețuit statutele mele și au murdărit sabatele mele și ochii lor au fost după idoli părinților lor.

25 Și de asemenea eu, eu le-am dat statute *care nu erau bune* și judecați prin care nu puteau să trăiască;

26 Și i-am murdărit în propriile lor daruri, în aceea că ei au făcut să treacă prin foc pe toți cei care deschid pânțele, ca să îi pustiesc ca ei să știe că eu *sunt* DOMNUL.

27 De aceea, fiu al omului, vorbește casei lui Israel și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Totuși în aceasta părinții voștri m-au blasfemiât, în aceea că fărădelege au făcut împotriva mea.

28 După ce i-am adus în țara, *pentru* care îmi ridicasem mâna că le-o voi da, au văzut fiecare deal înalt și toți copacii stufoși, și acolo au adus sacrificiile lor și acolo și-au prezentat provocarea darului lor; acolo de asemenea și-au pregătit aroma dulce și acolo și-au turnat darurile de băutură.

29 Atunci eu le-am spus: Ce *este* înălțimea la care mergeți? Și până în această zi i s-a pus numele Bama.

30 Pentru aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Sunteți voi murdăriți după felul părinților voștri? Și curviți după urâciunile lor?

31 Fiindcă atunci când aduceți darurile voastre, când treceți pe fiii voștri prin foc, vă murdăriți cu toți idoli voștri, până în această zi; iar eu să mă las întrebat de voi, casă a lui Israel? *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi.

32 Și nu veți spune ce vă vine în minte: Vom fi ca păgânii, ca familiile țărilor, pentru a servi lemnului și pietrei.

33 *Precum* eu trăiesc, spune DOMNUL Dumnezeu, într-adevăr cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată, voi conduce peste voi;

34 Și vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț întins și cu furie revărsată.

35 Și vă voi aduce în pustia popoarelor și acolo mă voi judeca eu cu voi față în față.

36 *Precum* m-am judecat cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, astfel mă voi judeca și cu voi, spune Domnul DUMNEZEU.

37 Și vă voi face să treceți pe sub toiaș și vă voi aduce în legătura legământului;

38 Și voi curăți dintre voi pe răzvrățiți și pe cei care calcă *legea* împotriva mea; îi voi scoate din țara în care ei locuiesc temporar și nu vor intra în țara lui Israel; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

39 Cât despre voi, casă a lui Israel, astfel spune Domnul DUMNEZEU: De acum înainte, dacă refuzați să îmi dați ascultare, *atunci* duceți-vă, serviți, fiecare, idoliilor săi; dar nu mai murdăriți numele meu sfânt cu darurile voastre și cu idoli voștri.

40 Pentru că pe muntele meu cel sfânt, pe muntele înălțimii lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU, acolo îmi va servi toată casa lui Israel, cu toții în țară; acolo îi voi accepta și acolo voi cere ofrandele voastre și primele roade ale darurilor voastre, cu toate lucrurile voastre sfinte.

41 Vă voi accepta cu aroma voastră dulce, când vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care ați fost împrăștiați; și voi fi sfințit în voi înaintea păgânilor.

42 Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când vă voi aduce în țara lui Israel, în țara *pentru* care mi-am ridicat mâna că o voi da părinților voștri.

43 Și acolo vă veți aminti de căile voastre și de toate facerile voastre cu care v-ați pângărit; și vă veți detesta înaintea ochilor voștri pentru toate relele voastre pe care le-ați făcut.

44 Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi fi lucrat cu voi din cauza numelui meu, nu conform căilor voastre stricate, nici conform facerilor voastre corupte, casă a lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.

45 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

46 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre sud și picură *cuvântul tău* spre sud și profetește împotriva pădurii câmpiei de sud;

47 Și spune pădurii de sud: Ascultă cuvântul DOMNULUI: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aprinde un foc în tine și va mistui fiecare copac verde în tine și fiecare copac uscat; flacăra învăpăiată, nu va fi stinsă și toate fețele de la sud până la nord vor fi arse în el.

48 Și toată făptura va vedea că eu, DOMNUL, am aprins-o; nu se va stinge.

49 Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Ei spun despre mine: Nu vorbește el în parabole?

21

1 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața spre Ierusalim și picură *cuvântul tău* spre locurile sfinte și profetește împotriva țării lui Israel;

3 Și spune țării lui Israel: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu *sunt* împotriva ta și îmi voi scoate sabia din teacă și voi stârpi din tine pe cel drept și pe cel stricat.

4 Văzând atunci că voi stârpi din tine pe cel drept și pe cel stricat, de aceea sabia mea va ieși din teacă împotriva fiecărei făpturi de la sud până la nord;

5 Ca toată făptura să știe că eu, DOMNUL, mi-am scos sabia din teacă; ea nu se va mai întoarce.

6 Suspină de aceea, tu fiu al omului, până la frângerea rărunchilor *tăi* și suspină cu amărăciune înaintea ochilor lor.

7 Și se va întâmpla, când îți vor spune: Pentru ce suspini tu? Că le vei răspunde: Din cauza veștilor, căci vine; și fiecare inimă se va topi și toate mâinile vor fi slabe și fiecare duh va leșina și toți genunchii vor slăbi *ca* apa; iată, vine și se va împlini, spune Domnul DUMNEZEU.

8 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

9 Fiu al omului, profetește și spune: Astfel spune DOMNUL. Spune: O sabie, o sabie este ascuțită și de asemenea lustruită;

10 Este ascuțită pentru a face un măcel greu, este lustruită ca să strălucească; ar trebui să ne veselim? Aceasta disprețuiește toiagul fiului meu, *ca* pe orice copac.

11 Și el a dat-o să fie lustruită, ca să fie mânuită; această sabie este ascuțită și este lustruită, pentru a fi dată în mâna ucigașului.

12 Strigă și urlă, fiu al omului, pentru că aceasta va fi asupra poporului meu, *va fi* asupra tuturor prinților lui Israel; terori din cauza sabiei vor fi asupra poporului meu; lovește-te, de aceea, peste coapsă.

13 Căci *este* o încercare și ce dacă *sabia* disprețuiește toiagul? Acesta nu va *mai* fi, spune Domnul DUMNEZEU.

14 Tu de aceea, fiu al omului, profetește și bate din palme și *sabia* să fie dublată a treia oară; *este* sabia celor uciși; aceasta *este* sabia mai marilor uciși, care intră în camerele lor ascunse.

15 Eu am pus vârful sabiei împotriva tuturor porților lor, ca să *li* se topească inima și să *li* se înmulțească ruinele; ah, *este* făcută strălucitoare și învelită pentru măcel.

16 Du-te pe o cale sau pe alta, *fie* la dreapta, *fie* la stânga, oriîncotro se îndreaptă fața ta.

17 Eu de asemenea voi bate din palme și îmi voi odihni furia; eu, DOMNUL, am vorbit.

18 Cuvântul DOMNULUI a venit la mine din nou, spunând:

19 De asemenea, fiu al omului, rânduiește-ți două căi, pe care *sabia* împăratului Babilonului să vină; ambele vor ieși dintr-o singură țară; și alege-ți un loc, alege-*l* la capătul căii cetății.

20 Rânduiește o cale, ca *sabia* să vină la Raba amoniților și la Iuda în Ierusalimul cel întărit.

21 Pentru că împăratul Babilonului a stat în picioare la despărțirea drumului, la capătul celor două căi, pentru a folosi ghicire; el și-a făcut săgețile strălucitoare, s-a sfătuit cu chipuri, căuta în ficat.

22 La dreapta lui era ghicirea pentru Ierusalim, pentru a rânduia căpeteniei, să deschidă gura pentru măcel, să înalțe vocea cu strigăt, să rânduiască berbeci împotriva porților, să înalțe un val de pământ și să construiască o fortificație.

23 Și va fi o ghicire falsă înaintea ochilor lor, pentru cei care au jurat jurăminte; dar el va aminti nelegiuirea, ca ei să fie prinși.

24 De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Pentru că faceți să fie amintită nelegiuirea voastră, întrucât fărădelegile voastre sunt descoperite, astfel încât în toate facerile voastre, se arată păcatele voastre, pentru că, se amintește de voi, veți fi prinși cu mâna.

25 Și tu, prinț profan și stricat al lui Israel, a cărui zi a venit, când nelegiuirea va avea un sfârșit,

26 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Scoateți diadema și luați coroana; aceasta nu va *mai* fi la fel; înălțați *pe cel* umil și doborâți *pe cel* înălțat.

27 O voi răsturna, răsturna, răsturna; și aceasta nu va *mai* fi, până nu va veni acela căruia dreptatea îi aparține; și i-o voi da lui.

28 Iar tu, fiu al omului, profetește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU referitor la amoniți și referitor la ocara lor; chiar să spui: *Sabia*, *sabia este* scoasă; pentru măcel *este* lustruită, pentru a mistui din cauza strălucirii;

29 În timp ce ei văd deșertăciune pentru tine, în timp ce ei îți ghicesc o minciună, pentru a te aduce pe gâturile celor uciși, a celor stricați, cărora le-a venit ziua, când nelegiuirea lor va avea sfârșit.

30 Să o fac să se întoarcă în teacă? Te voi judeca în locul unde ai fost creat, în țara ta de naștere.

31 Și îmi voi revărsa indignarea asupra ta, voi sufla împotriva ta în focul mâniei mele și te voi da în mâna unor oameni neghiobi și iscușiți în a nimici.

32 Tu vei fi hrană pentru foc; sângele tău va fi în mijlocul țării; nu vei *mai* fi amintit, pentru că eu DOMNUL, am vorbit.

22

1 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

2 Și tu, fiu al omului, vei judeca, vei judeca tu cetatea sângeroasă? Da, fă-o să cunoască toate urâciunile ei.

3 Atunci să spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea varsă sânge în mijlocul ei, ca să vină timpul ei și își face idoli împotriva ei însăși pentru a se pângări.

4 Tu ai devenit vinovată în sângele tău pe care l-ai vărsat; și te-ai pângărit în idoli tăi pe care i-ai făcut; și ai făcut ca zilele tale să se apropie și ai ajuns la anii tăi; de aceea te-am făcut ocară pentru păgâni și batjocură pentru toate țările.

5 *Cei de aproape și cei de departe de tine te vor batjocori, pe tine care ești mârșavă și mult chinuită.*

6 Iată, prinții lui Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse sânge după puterea lor.

7 În tine au disprețuit pe tată și pe mamă; în mijlocul tău s-au purtat cu oprimare cu străinul; în tine au chinuit pe cel fără tată și pe văduvă.

8 Ai disprețuit lucrurile mele sfinte și ai pângărit sabbatele mele.

9 În tine sunt oameni defăimători pentru a vărsa sânge; și în tine ei mănâncă pe munți; în mijlocul tău ei lucrează cu desfrânare.

10 În tine au descoperit ei goliciunea tatălui lor; în tine au umilit pe cea care era pusă deoparte din cauza murdăriei.

11 Și unul a făcut urâciune cu soția aproapelui său; și un altul a pângărit-o cu desfrânare pe nora lui; iar un altul în tine a umilit-o pe sora sa, pe fiica tatălui său.

12 În tine au luat ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și dobândă și ai câștigat cu lăcomie de la aproapele tău prin jecmânire și pe mine m-ai uitat, spune Domnul DUMNEZEU.

13 Iată, de aceea am bătut din mâna mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat și la sângele tău care a fost în mijlocul tău.

14 Poate inima ta să îndure sau pot mâinile tale să fie tari, în zilele în care mă voi ocupa de tine? Eu DOMNUL am vorbit aceasta și o voi face.

15 Și te voi împrăștia printre păgâni și te voi risipi în țări și voi mistui necurăția din tine.

16 Și îți vei lua moștenirea în tine însuși înaintea ochilor păgânilor și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

17 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

18 Fiul al omului, casa lui Israel a devenit pentru mine *ca o* zgură; ei toți *sunt* aramă și cositor și fier și plumb în mijlocul cuptorului; ei sunt zgura argintului.

19 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că toți ați devenit zgură, iată, de aceea vă voi aduna în mijlocul Ierusalimului.

20 *Precum* ei adună argint și aramă și fier și plumb și cositor în mijlocul cuptorului, pentru a sufla focul asupra lor, să *le* topească; tot astfel vă voi aduna în mânia mea și în furia mea și vă voi lăsa *acolo* și vă voi topi.

21 Da, vă voi aduna și voi sufla asupra voastră în focul mâniei mele și veți fi topiți în mijlocul lui.

²² Precum este topit argintul în mijlocul cuptorului, tot astfel veți fi topiți în mijlocul lui; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, mi-am turnat furia asupra voastră.

²³ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

²⁴ Fiu al omului, spune-i ei: Tu ești țara necurățită, fără ploaie în ziua indignării.

²⁵ Este o uneltire a profeților ei în mijlocul ei, ca un leu care răcnește, sfâșiind prada; ei au mâncat suflete; au luat tezaurul și lucrurile prețioase; i-au făcut multe văduve în mijlocul ei.

²⁶ Preoții ei au violat legea mea și au spurcat lucrurile mele sfinte; nu au făcut deosebire între *ce este sfânt și ce nu este sfânt*, nici nu au arătat *deosebire* dintre necurat și curat și și-au ascuns ochii de la sabatele mele și eu sunt spurcat printre ei.

²⁷ Prinții ei în mijlocul ei *sunt* ca lupi sfâșiind prada, pentru a vărsa sânge și pentru a nimici suflete, pentru a obține câștig necinstit.

²⁸ Și profeții ei i-au tencuit cu *mortar* nestins, văzând deșertăciune și ghicindu-le minciuni, spunând: Astfel spune Domnul DUMNEZEU, când DOMNUL nu a vorbit.

²⁹ Poporul țării a lucrat cu oprimare și a practicat hoția și au chinuit pe cel sărac și pe cel nevoiaș; da, ei au oprimat pe străin pe nedrept.

³⁰ Și eu am căutat un om printre ei, care să facă îngrăditura și să stea neclintit în spărtură, înaintea mea, pentru țară, ca să nu o distrug; dar nu am găsit pe nimeni.

³¹ De aceea mi-am turnat indignarea asupra lor; i-am mistuit cu focul mâniei mele; le-am întors calea asupra capului lor, spune Domnul DUMNEZEU.

23

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

² Fiu al omului, erau două femei, fiicele unei singure mame;

³ Și ele au comis curvie în Egipt; au comis curvie în tinerețea lor; acolo le-au fost strânși sânii și acolo și-au lovit sânul fecioriei lor.

⁴ Și numele lor *erau* Ohola, cea mare și Oholiba sora ei; și ele erau ale mele și au născut fii și fiice. Astfel *erau* numele lor: Samaria *este* Ohola și Ierusalimul *este* Oholiba.

⁵ Și Ohola a făcut pe curva când era a mea; și s-a aprins după iubiții ei, după asirienii, vecinii ei,

⁶ *Care erau* îmbrăcați în albastru, căpetenii și conducători, cu toții tineri de dorit, călăreți, călărind pe cai.

⁷ Astfel ea și-a curvit cu aceia, cu toți bărbații aleși ai Asiriei și cu toți după care se aprindea; cu toți idoli lor se pângărea.

⁸ Și nu și-a părăsit curviile *aduse* din Egipt, pentru că în tinerețea ei s-au culcat cu ea și i-au lovit sânii fecioriei ei și și-au turnat curvia lor peste ea.

⁹ Pentru aceea am dat-o în mâna iubiților ei, în mâna asirienilor, după care se aprinsese.

¹⁰ Aceștia i-au dezvelit goliciunea; au luat pe fiii ei și pe fiicele ei, iar pe ea au ucis-o cu sabia; și ea a devenit faimoasă printre femei; fiindcă au făcut judecată asupra ei.

¹¹ Și când sora ei Oholiba a văzut *aceasta*, ea a fost mai coruptă în iubirea ei necumpătată decât ea și în curviile ei mai mult decât sora ei în curviile ei.

¹² Ea s-a aprins după asirieni, vecinii ei, căpetenii și conducători îmbrăcați în măreție, călăreți călărind pe cai, cu toții tineri de dorit.

¹³ Atunci am văzut că ea s-a pângărit, *că* ele amândouă *au luat* o singură cale,

¹⁴ Și *că* ea și-a înmulțit curviile, pentru că atunci când a văzut bărbați gravați pe perete, chipurile caldeenilor desenate cu roșu aprins,

¹⁵ Încinși cu braie peste coapsele lor, preafrumoși în tiare vopsite pe capetele lor, cu toții prinți *frumoși* la privit, după felul babilonienilor din Caldeea, țara lor de naștere;

¹⁶ Și îndată ce i-a văzut cu ochii ei, s-a aprins după ei și a trimis mesageri la ei în Caldeea.

¹⁷ Și babilonienii au venit la ea, în patul de dragoste, și au pângărit-o cu curvia lor și ea s-a murdărit cu ei și mintea ei s-a înstrăinat de ei.

¹⁸ Astfel ea și-a dezvelit curviile ei și și-a dezvelit goliciunea; atunci mintea mea s-a înstrăinat de ea, precum mintea mea s-a înstrăinat de sora ei.

¹⁹ Totuși ea și-a înmulțit curviile ei, aducându-și aminte de zilele tinereții ei, în care făcea pe curva în țara Egiptului.

²⁰ Fiindcă ea s-a aprins după concubinii ei, a căror carne *este ca și* carnea măgarilor și a căror scurgere *este ca și* scurgerea cailor.

²¹ Astfel ți-ai adus aminte desfrânarea tinereții tale, când sânii tăi erau loviți de egipteni, pentru pieptul tinereții tale.

²² De aceea, Oholiba, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi ridica împotriva ta pe iubiții tăi, de care mintea ta s-a înstrăinat și îi voi aduce împotriva ta de fiecare parte;

²³ Pe babilonieni și pe toți caldeenii, Pecodul și Șoa și Coah și pe toți asirienii împreună cu ei; cu toții tineri de dorit, căpetenii și conducători, domni mari și renumiți, cu toții călărind pe cai.

²⁴ Și ei vor veni împotriva ta cu care, căruțe și roți și cu o adunare de popoare, *care* vor pune împotriva ta pavăză și scut și coif, de jur împrejur; și voi pune judecată înaintea lor și conform cu judecățile lor ei te vor judeca.

²⁵ Și îmi voi întoarce gelozia împotriva ta și ei se vor purta furios cu tine; îți vor lua nasul și urechile; și rămășița ta va cădea prin sabie, ei vor lua pe fiii tăi și pe fiicele tale; și rămășița ta va fi nimicită prin foc.

²⁶ De asemenea te vor dezbrăca de hainele tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase.

²⁷ Astfel voi face eu să înceteze desfrânarea ta din tine și curvia ta *adusă* din țara Egiptului; astfel încât să nu îți ridici ochii spre ei, nici să nu îți mai amintești de Egipt.

²⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, te voi da în mâna *celor* pe care îi urăști, în mâna *celor* de care mintea ta s-a înstrăinat;

²⁹ Și ei se vor purta cu tine cu ură și îți vor lua toată munca și te vor lăsa goală și fără haine; și goliciunea curviilor tale va fi dezvelită, deopotrivă desfrânarea ta și curviile tale.

³⁰ Îți voi face aceste *lucruri*, pentru că ai curvit după păgâni și pentru că ești murdărită cu idolii lor.

³¹ Ai umblat în calea surorii tale; de aceea voi pune paharul ei în mâna ta.

³² Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vei bea din adâncul și largul pahar al surorii tale; se va râde de tine în batjocură și vei fi luată în derâdere; el conține mult.

³³ Vei fi umplută cu beție și întristare, cu paharul înmărmuririi și a pustiirii, cu paharul surorii tale, Samaria.

³⁴ Îl vei bea și îl vei goli de tot și îi vei sparge cioburile și îți vei smulge sânii, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.

³⁵ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că m-ai uitat și m-ai lepădat înapoia spatelui tău, de aceea poartă-ți și tu desfrânarea și curviile tale.

³⁶ DOMNUL mi-a mai spus: Fiu al omului, vei judeca tu pe Ohola și pe Oholiba? Da, vestește-le urâciunile lor;

³⁷ Pentru că ele au curvit și sânge *este* în mâinile lor; și cu idolii lor au comis adulter și de asemenea au făcut pe fiii lor, pe care mi i-au născut, să treacă pentru ele prin *foc*, pentru a-i mânca.

³⁸ Mai mult, aceasta mi-au făcut: au spurcat sanctuarul meu în aceeași zi și au pângărit sabatele mele.

³⁹ Pentru că atunci când au ucis pe copiii lor pentru idolii lor, atunci au intrat în aceeași zi în sanctuarul meu pentru a-l spurca; și, iată, astfel au făcut ei în mijlocul casei mele.

⁴⁰ Și mai mult, ați trimis după bărbați să vină de departe, la care un mesager *a fost* trimis; și, iată, ei au venit; pentru ei te-ai spălat, ți-ai vopsit ochii și te-ai împodobit cu ornamente,

⁴¹ Și ai șezut pe un pat maiestos și o masă pregătită înaintea lui, pe care ai pus tămâia mea și untdelemnul meu.

⁴² Și vocea unei mulțimi tihnite *era* cu ea; și cu bărbații de rând *au fost* aduși sabeeni din pustie, care au pus brățări pe mâinile lor și coroane frumoase pe capetele lor.

⁴³ Atunci *i-am* spus *cele* îmbătrânite în adultere: Vor curvi cu ea și ea *cu ei*?

⁴⁴ Totuși ei au intrat la ea precum intră la o femeie care face pe curva; astfel au intrat ei la Ohola și la Oholiba, femeile desfrânate.

⁴⁵ Și bărbații drepti, le vor judeca după felul celor adultere și după felul femeilor care varsă sânge, pentru că *sunt* adultere și sânge *este* în mâinile lor.

⁴⁶ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi aduce o ceată asupra lor și le voi da să fie alungate și prădate.

⁴⁷ Și ceata le va ucide cu pietre și le va tăia cu săbiile lor; ei vor ucide pe fiii lor și pe fiicele lor și le vor arde casele cu foc.

⁴⁸ Astfel voi face desfrânarea ta să înceteze din țară, ca toate femeile să fie învățate să nu facă după desfrânarea voastră.

⁴⁹ Și ei vor întoarce desfrânarea voastră asupra voastră și voi veți purta păcatele idolilor voștri; și veți cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.

24

¹ Și în anul al nouălea, în luna a zecea, în *ziua* a zecea a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, scrie-ți numele zilei, al acestei zile: împăratul Babilonului se îndreaptă împotriva Ierusalimului în această zi.

³ Și rostește o parabolă casei răzvrătite și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pune o oală, pune-o și de asemenea toarnă apă în ea;

⁴ Adună bucățile ei în ea, fiecare bucată bună, coapsa și umărul; umple-o cu oase alese.

⁵ Ia pe cele mai alese din turmă și arde de asemenea oasele sub ea și fă-o să fiarbă bine și lasă oasele ei să clocotească în ea.

⁶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase, *vai* de oala a cărei depunere *este* în ea și a cărei depunere nu a ieșit din ea! Scoateți-o bucată cu bucată; să nu cadă niciun sort pe ea.

7 Pentru că sângele ei este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei stânci; nu l-a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu țărână;

8 Ca să facă să vină furia pentru a se răzbuna; eu am pus sângele ei pe vârful unei stânci, ca să nu fie acoperit.

9 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase! Eu, chiar eu voi mări grămada pentru foc.

10 Îngrămădește lemne, aprinde focul, mistuie carnea și înmiresmează-o bine și lasă oasele să fie arse.

11 Apoi pune-o goală pe cărbunii ei, ca arama ei să fie fierbinte și să ardă și ca murdăria ei să fie topită în ea, ca depunerea ei să fie mistuită.

12 Ea s-a ostenit cu minciuni și depunerea ei mare nu a ieșit din ea; depunerea ei va fi în foc.

13 În murdăria ta este desfrânare; deoarece eu te-am curățit și tu nu ai fost curățată, nu vei mai fi curățată de murdăria ta, până nu îmi voi fi făcut furia mea să se odihnească asupra ta.

14 Eu DOMNUL am vorbit aceasta: se va întâmpla și eu o voi face; nu mă voi întoarce, nici nu voi cruța, nici nu mă voi pocăi; conform cu căile tale și conform cu facerile tale, te vor judeca ei, spune Domnul DUMNEZEU.

15 De asemenea cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

16 Fiu al omului, iată, eu iau de la tine dorința ochilor tăi cu o lovitură; totuși să nu jalești nici să nu plângi, nici să nu îți curgă lacrimile.

17 Abține-te să plângi, să nu jalești pentru morți, leagă-ți tiara capului tău pe tine și pune-ți sandalele în picioare și nu îți acoperi buzele și nu mânca pâinea oamenilor.

18 Astfel am vorbit poporului dimineața; și seara soția mea a murit; iar eu am făcut dimineața precum mi se poruncise.

19 Și poporul mi-a spus: Nu ne vei spune ce sunt aceste lucruri pentru noi, pe care astfel le faci?

20 Atunci le-am răspuns: Cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

21 Vorbește casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi spurca sanctuarul meu, maiestatea puterii voastre, dorința ochilor voștri și pe aceea de care se îndură sufletul vostru; și fiii voștri și fiicele voastre, pe care i-ați lăsat vor cădea prin sabie.

22 Și veți face precum eu am făcut: nu vă veți acoperi buzele, nici nu veți mânca pâinea oamenilor.

23 Și tiarele voastre vor fi pe capetele voastre și sandalele voastre în picioarele voastre; nu veți jeli nici nu veți plânge; ci veți lăncezi pentru nelegiuirile voastre și veți jeli unul față de altul.

24 Astfel Ezechiel este un semn pentru voi: conform cu toate câte el a făcut veți face voi; și când acest lucru va veni, veți cunoaște că eu sunt Domnul DUMNEZEU.

25 De asemenea, tu, fiu al omului, nu se va întâmpla aceasta în ziua când voi lua de la ei puterea lor, bucuria gloriei lor, dorința ochilor lor și spre ce își îndreaptă mințile, pe fiii lor și pe fiicele lor,

26 Că cel care scapă în acea zi va veni la tine, pentru a te face să auzi aceasta cu urechile tale?

27 În acea zi gura ta va fi deschisă spre cel scăpat și vei vorbi și nu vei mai fi mut; și vei fi un semn pentru ei; iar ei vor cunoaște că eu sunt DOMNUL.

25

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

² Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva amoniților și profețește împotriva lor;

³ Și spune amoniților: Ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ai spus: Aha, împotriva sanctuarului meu, când acesta a fost spurcat; și împotriva țării lui Israel, când a fost pustiită; și împotriva casei lui Iuda, când au mers în captivitate;

⁴ Iată, de aceea te voi da în stăpânirea oamenilor din est și ei își vor pune palatele lor în tine și își vor face locuințele în tine; vor mânca rodul tău și vor bea laptele tău.

⁵ Și voi face Raba un grajd pentru cămile și pe amoniți o stână pentru turme; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁶ Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ai bătut din palme și ai tropăit din picioare și te-ai bucurat în inimă cu tot disprețul împotriva țării lui Israel;

⁷ Iată, de aceea îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi da ca pradă păgânilor; și te voi stârpi dintre popoare și te voi face să pieri dintre țări; te voi nimici; și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁸ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Moabul și Seirul spun: Iată, casa lui Iuda este ca a tuturor păgânilor;

⁹ De aceea, iată, voi deschide latura Moabului dinspre cetăți, dinspre cetățile lui *care sunt* la granițele lui, gloria țării: Bet-Ieșimot, Baal-Meon și Chiriataim,

¹⁰ Pentru oamenii din est, cu amoniții și le-o voi da lor în stăpânire, ca amoniții să nu mai fie amintiți printre națiuni.

¹¹ Și voi face judecăți asupra Moabului; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

¹² Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Edomul s-a purtat împotriva casei lui Iuda răzbunându-se și a ofensat foarte mult și s-a răzbunat asupra lor;

¹³ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Îmi voi întinde de asemenea mâna asupra Edomului și voi stârpi pe om și pe animal din el; și îl voi face pustiu de la Teman; și cei din Dedan vor cădea prin sabie.

¹⁴ Și voi împlini răzbunarea mea asupra Edomului prin mâna poporului meu Israel; și ei vor face în Edom conform cu mânia mea și conform cu furia mea; și vor cunoaște răzbunarea mea, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că filistenii s-au purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare, pentru a o nimici din cauza urii vechi;

¹⁶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi întinde mâna asupra filistenilor și voi stârpi pe cheretiți și voi nimici rămășița de pe coasta mării.

¹⁷ Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu muștrări furioase; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi împlini răzbunarea mea asupra lor.

26

¹ Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în ziua întâi a lunii, că a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:

² Fiu al omului, pentru că Tirul a spus împotriva Ierusalimului: Aha, el *care era* porțile popoarelor, este frânt, s-a întors la mine; eu voi fi umplut, *acum* el este pustiit;

³ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Tirule, și voi face multe națiuni să se ridice împotriva ta, precum marea face ca valurile ei să se ridice.

⁴ Și ele vor distruge zidurile Tirului și îi vor dărâma turnurile; eu de asemenea voi rade praful de pe el și îl voi face ca pe vârful unei stânci.

⁵ Va fi *un loc pentru* întinderea plaselor în mijlocul mării, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU; și va deveni o pradă pentru națiuni.

⁶ Și fiicele lui care *sunt* în câmp vor fi ucise de sabie; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁷ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce asupra Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, un împărat al împăraților, de la nord, cu cai și cu care și cu călăreți și cete și mult popor.

⁸ Cu sabia el va ucide pe fiicele tale din câmp; și va face o fortificație împotriva ta și va ridica un val de pământ împotriva ta și va ridica pavăza împotriva ta.

⁹ Și va pune mașinăriile lui de război împotriva zidurilor tale și cu topoarele lui îți va dărâma turnurile.

¹⁰ Din cauza abundenței cailor lui, țărâna lor te va acoperi; zidurile tale se vor zgudui la zgomotul călăreților și al roților și al carelor; când el va intra pe porțile tale, precum oamenii întră într-o cetate în care este făcută o spărtură.

¹¹ Cu copitele cailor lui îți va călca toate străzile; va ucide pe poporul tău cu sabia, iar ale tale garnizoane tari vor coborî la pământ.

¹² Și ei vor jefui din bogățiile tale și vor prăda marfa ta; și îți vor dărâma zidurile și vor distruge casele tale plăcute; și îți vor pune pietrele și lemnăria și țărâna în mijlocul apei.

¹³ Și voi face să înceteze zgomotul cântărilor tale; și sunetul harpelor tale nu va mai fi auzit.

¹⁴ Și te voi face ca vârful unei stânci; vei fi *un loc* pentru întinderea plaselor; nu vei mai fi construit, pentru că eu DOMNUL am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁵ Astfel spune Tirului, Domnul DUMNEZEU: Nu vor tremura insulele la sunetul căderii tale, când răniții strigă, când se face măcel în mijlocul tău?

¹⁶ Atunci toți prinții mării vor coborî de pe tronurile lor și își vor pune deoparte robele și se vor dezbrăca de hainele lor brodate; ei se vor îmbrăca cu tremurare; vor șede pe pământ și vor tremura în *fiecare* moment și vor fi înmărmuriți din *cauza* ta.

¹⁷ Și vor înălța o plângere pentru tine și îți vor spune: Cum ești distrusă, tu *care erai* locuită de marinari, cetatea renumită, care era puternică pe mare, ea și locuitorii ei, care făceau ca teroarea lor *să fie* asupra tuturor celor ce o vizitează!

¹⁸ Acum insulele vor tremura în ziua căderii tale; da, insulele care *sunt* în mare vor fi tulburate la plecarea ta.

¹⁹ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când te voi face o cetate pustiită, ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce adâncul asupra ta și mari ape te vor acoperi;

²⁰ Când te voi coborî cu cei care coboară în groapă, cu poporul din vechime și te voi pune în părțile de jos ale pământului, în locuri părăsite din vechime, cu cei care coboară în groapă, ca să nu *mai* fii locuită; și eu voi pune gloria în țara celor vii;

²¹ Te voi face o teroare, iar tu nu *vei mai fi*; deși vei fi căutată, totuși nu vei mai fi găsită niciodată, spune Domnul DUMNEZEU.

27

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

² Și tu, fiu al omului, înalță o plângere pentru Tir;

³ Și spune Tirului: Tu, cel care ești situat la intrarea mării, *care ești* un comerciant pentru popoarele din multe insule: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Tirule, tu ai spus: Eu *sunt* de o frumusețe desăvârșită.

⁴ Granițele tale *sunt* în mijlocul mărilor, constructorii tăi și-au desăvârșit frumusețea.

⁵ Ei și-au făcut toate scândurile *pentru corăbii* din brazi de Senir; au luat cedri din Liban pentru a face catarge pentru tine.

⁶ *Din* stejarii Basanului și-au făcut vâslele; ceata de așuriți și-au făcut băncile *din* fildeș, *adus* din insulele Chitimului.

⁷ În subțire, cu lucrare brodată din Egipt, era ceea ce tu întindeai pentru a fi pânza ta; albastru și purpură din insulele Elișei era ceea ce te acoperea.

⁸ Locuitorii Sidonului și ai Arvadului erau marinarii tăi; înțelepții tăi, Tirule, *care* erau în tine, erau cărmacii tăi.

⁹ Bătrânii Ghebalului și *bărbații* lui înțelepți erau în tine reparându-ți *spărturile* tale; toate corăbiile mării cu marinarii lor erau în tine pentru a face schimb cu marfa ta.

¹⁰ Cei din Persia și din Lud și din Put erau în armata ta, bărbații tăi de război; ei își atârnavu scutul și coiful în tine; ei îți dădeau frumusețea.

¹¹ Bărbații Arvadului cu armata ta *erau* pe zidurile tale de jur împrejur și gamadimii erau în turnurile tale; ei își atârnavu scuturile pe zidurile tale de jur împrejur; ei îți desăvârșeau frumusețea.

¹² Tarsisul *era* comerciantul tău din cauza mulțimii tuturor *felurilor de* bogății; ei au făcut comerț în târgurile tale cu argint, fier, cositor și plumb.

¹³ Iavanul, Tubalul și Meșecul, ei *erau* comercianții tăi: ei făceau comerț cu sufețele oamenilor și vase de aramă în piața ta.

¹⁴ Cei din casa Togarmei făceau comerț în târgurile tale cu cai și călăreți și catări.

¹⁵ Bărbații Dedanului *erau* comercianții tăi; multe insule *erau* marfa mâinii tale; ei îți aduceau colți de fildeș și abanos *ca* dar.

¹⁶ Siria *era* comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor tale; ei făceau schimb în târgurile tale cu smaralde, purpură și lucrare brodată și în subțire și corali și agate.

¹⁷ Iuda și țara lui Israel *erau* comercianții tăi; ei făceau comerț în piața ta cu grâu de Minit și Panag și miere și untdelemn și balsam.

¹⁸ Damascul *era* comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor tale, datorită mulțimii tuturor bogățiilor; în vin din Helbon și lână albă.

¹⁹ Dan de asemenea și Iavanul mergând încoace și încolo făceau schimb în târgurile tale; fier strălucitor, casie și trestie *mirositoare* erau în piața ta.

²⁰ Dedanul *era* comerciantul tău în învelitori prețioase pentru care.

²¹ Arabia și toți prinții Chedarului făceau schimb cu tine cu miei și berbeci și capre; cu acestea *erau* comercianții tăi.

²² Comercianții din Seba și din Raama *erau* comercianții tăi; ei făceau schimb în târgurile tale cu cele mai alese dintre toate mirodeniile și cu toate pietrele prețioase și aur.

²³ Haranul și Canehul și Edenul, comercianții Sebei, ai Așurului și ai Chilmadului *erau* comercianții tăi.

²⁴ Aceștia *erau* comercianți cu toate felurile *de lucruri*, cu veșminte albastre și lucrare brodată și cu lăzi cu haine bogate, legate cu funii și făcute din cedru, printre mărfurile tale.

²⁵ Corăbiile Tarsisului cântau despre tine în piața ta; și erai umplut și ai ajuns foarte glorios în mijlocul mărilor.

²⁶ Vâslașii tăi te-au adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor.

²⁷ Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi și cârmacii tăi, reparatorii *spărturilor* tale și cei care făceau schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi de război, care *sunt* în tine și în toată ceata ta, din mijlocul tău, vor cădea în mijlocul mărilor în ziua ruinării tale.

²⁸ Împrejurimile se vor zgudui la sunetul strigătului cârmacilor tăi.

²⁹ Și toți cei ce mânuiesc vâsla, marinarii și toți cârmacii mării vor coborî din corăbiile lor și vor sta în picioare pe uscat;

³⁰ Și vor face ca vocea lor să fie auzită împotriva ta și vor striga cu amărăciune și își vor arunca țărână pe capete, se vor tăvăli în cenușă;

³¹ Și se vor cheli în întregime pentru tine și se vor încinge cu pânză de sac și vor plânge pentru tine cu amărăciune a inimii și bocet amar.

³² Și în bocetul lor vor înălța o plângere pentru tine și te vor plânge, *spunând*: Care *cetate este* ca Tirul, ca acea distrusă în mijlocul mării?

³³ Când mărfurile tale treceau mările, tu săturai multe popoare; tu ai îmbogățit pe împărații pământului cu abundența bogățiilor tale și a mărfurilor tale.

³⁴ În timpul *când* vei fi frânt de mări în adâncurile apelor, mărfurile tale și toată ceata ta din mijlocul tău, vor cădea.

³⁵ Toți locuitorii insulelor vor fi înmărmuriți din *cauza* ta și împărații lor vor fi foarte înspăimântați, vor fi tulburați în înfățișarea *lor*.

³⁶ Comercianții dintre popoare te vor șuiera; vei fi o teroare și nu *vei* mai fi.

28

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

² Fiu al omului, spune prințului Tirului: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că inima ta s-a înălțat și tu ai spus: Eu *sunt* Dumnezeu, eu *șed* în scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor; totuși tu *ești* om și nu Dumnezeu; deși îți pui inima precum inima lui Dumnezeu:

³ Iată, tu *ești* mai înțelept decât Daniel; nu este nicio taină pe care ei să o poată ascunde de tine;

⁴ Cu înțelepciunea ta și cu înțelegerea ta ți-ai obținut bogățiile și ai obținut aur și argint în tezaurele tale;

⁵ Prin înțelepciunea ta cea mare și prin comerțul tău ți-ai înmulțit bogățiile și inima ta s-a înălțat datorită bogățiilor tale.

⁶ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ți-ai pus inima ca inima lui Dumnezeu;

⁷ Iată, de aceea eu voi aduce străini asupra ta, pe cei *mai* tirani dintre națiuni; și ei își vor scoate săbiile împotriva frumuseții înțelepciunii tale și îți vor întina strălucirea.

⁸ Ei te vor coborî în groapă și vei muri de moartea *celor care sunt* uciși în mijlocul mărilor.

⁹ Vei mai spune tu înaintea celui care te ucide: Eu *sunt* Dumnezeu? Dar tu *vei fi* om și nu Dumnezeu, în mâna celui care te ucide.

¹⁰ Vei muri de moartea celor necircumciși, prin mâna străinilor, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.

¹¹ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹² Fiu al omului, înalță o plângere asupra împăratului Tirului și spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Tu sigilezi măsura *desăvârșirii*, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.

¹³ Tu erai în Eden grădina lui Dumnezeu; fiecare piatră prețioasă *era* acoperitoarea ta: sardonixul, topazul și diamantul, berilul, onixul și iaspisul, safirul, smaraldul și rubinul și aurul; măiestria tamburinelor tale și a fluierelor tale era pregătită în tine în ziua când ai fost creat.

¹⁴ Tu *ești* heruvimul uns care acoperă; și eu te-am pus *astfel*; erai pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos prin mijlocul pietrelor de foc.

¹⁵ Tu *erai* desăvârșit în căile tale din ziua când ai fost creat, până când nelegiuire a fost găsită în tine.

¹⁶ Prin mulțimea mărfurilor tale, ei ți-au umplut mijlocul cu violență și tu ai păcătuit; de aceea ca pângărit te voi arunca de pe muntele lui Dumnezeu; și te voi nimici, pe tine heruvim care acoperă, din mijlocul pietrelor de foc.

¹⁷ Inima ta a fost înălțată din cauza frumuseții tale; tu ți-ai corupt înțelepciunea datorită strălucirii tale; te voi arunca la pământ, te voi întinde înaintea împăraților ca ei să te privească.

¹⁸ Tu ai spurcat sanctuarele tale prin mulțimea neleguirilor tale, prin neleguirea comerțului tău; de aceea voi scoate un foc din mijlocul tău, acesta te va mistui și te voi preface în cenușă pe pământ înaintea ochilor tuturor celor care te privesc.

¹⁹ Toți cei care te cunosc între popoare vor fi înmărmuriți din *cauza* ta; vei fi o teroare și niciodată nu *vei mai fi*.

²⁰ Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

²¹ Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva Sidonului și profetește împotriva lui,

²² Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Sidonule; și voi fi glorificat în mijlocul tău; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi fi făcut judecăți în el și voi fi sfințit în el.

²³ Fiindcă voi trimite ciumă în el și sânge pe străzile lui; și răniții vor cădea în mijlocul lui prin sabia *care va fi* asupra lui de fiecare parte; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

²⁴ Și nu va mai fi niciun spin înțepător pentru casa lui Israel, nici *vreun* mărăcină apăsător dintre toți cei *care sunt* în jurul lor, care îi disprețuiau; și ei vor cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.

²⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: După ce voi fi adunat casa lui Israel dintre popoarele între care sunt împrăștiați și voi fi sfințit în ei înaintea ochilor păgânilor, atunci vor locui în țara lor pe care am dat-o servitorului meu Iacob.

²⁶ Și vor locui în ea, în siguranță, și vor construi case și vor sădi vii; da, vor locui cu încredere, după ce îmi voi fi împlinit judecățile asupra tuturor celor care îi disprețuiesc de jur împrejurul lor; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeu lor.

29

¹ În anul al zecelea, în luna a zecea, în a douăsprezecea zi a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și profetește împotriva lui și împotriva întregului Egipt.

³ Vorbește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Faraon, împărat al Egiptului, dragonul cel mare care stă întins în mijlocul râurilor lui, care a spus: Râul meu *este* al meu și eu l-am făcut pentru mine însumi.

⁴ Dar eu îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii din râurile tale să se lipească de solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor tale și toți peștii râurilor tale se vor lipi de solzii tăi.

⁵ Și te voi lăsa *aruncat* în pustie, pe tine și pe toți peștii râurilor tale; vei cădea peste câmpurile deschise; nu vei fi strâns, nici adunat; te-am dat ca mâncare fiarelor câmpului și păsărilor cerului.

⁶ Și toți locuitorii Egiptului vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, pentru că ei au fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel.

⁷ Când te-au apucat de mână, tu *te-ai* frânt și le-ai sfâșiat tot umărul; și când s-au zezemat de tine, *te-ai* frânt și ai făcut toate coapsele lor să rămână nemișcate.

⁸ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce o sabie asupra ta și voi stârpi din tine pe om și pe animal.

⁹ Și țara Egiptului va fi pustiită și goală; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, pentru că el a spus: Râul *este* al meu și eu l-am făcut.

¹⁰ Iată, de aceea eu *sunt* împotriva ta și împotriva râurilor tale și voi face țara Egiptului în întregime risipită și pustiită, de la turnul din Siene până la granița Etiopiei.

¹¹ Nici picior de om nu va trece prin ea, nici picior de animal nu va trece prin ea, nici nu va fi locuită patruzeci de ani.

¹² Și voi face țara Egiptului o pustietate în mijlocul țărilor pustiite, iar cetățile ei printre cetățile risipite vor fi pustiite patruzeci de ani; și îi voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări.

¹³ Totuși astfel spune Domnul DUMNEZEU: La sfârșitul a patruzeci de ani voi aduna pe egipteni dintre popoarele unde au fost împrăștiați;

¹⁴ Și voi întoarce înapoi pe captivii Egiptului și îi voi face să se întoarcă în țara Patros, în țara locuinței lor; și vor fi acolo o împărăție înjosită.

¹⁵ Va fi cea mai înjosită dintre împărății; nu se va mai înălța deasupra națiunilor; fiindcă îi voi micșora, ca să nu mai conducă peste națiuni.

¹⁶ Și nu va mai fi încrederea casei lui Israel, care *le* aduce nelegiuirea în amintire, când se vor uita după ei; ci ei vor cunoaște că eu *sunt* Domnul DUMNEZEU.

¹⁷ Și s-a întâmplat în al douăzeci și șaptelea an, în luna întâi, în ziua întâi a lunii, că a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând:

¹⁸ Fiu al omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut ca armata lui să servească un mare serviciu împotriva Tirului; fiecare cap *a fost* chelit și fiecare umăr jupuit; totuși el nu a avut plată, nici armata lui, pentru Tir, pentru serviciul pe care l-a servit împotriva lui;

¹⁹ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu voi da țara Egiptului lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și el îi va lua mulțimea și îi va lua

jaful și îi va lua prada; și aceasta va fi plata pentru armata lui.

²⁰ I-am dat țara Egiptului *pentru* munca lui cu care a servit împotriva acestuia, deoarece ei au lucrat pentru mine, spune Domnul DUMNEZEU.

²¹ În acea zi voi face cornul casei lui Israel să înmugurească și îți voi da deschiderea gurii în mijlocul lor; și ei vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

30

¹ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

² Fiu al omului, profețește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Urlăți: Vai ce zi!

³ Pentru că ziua *este* aproape, chiar ziua DOMNULUI *este* aproape, o zi noroasă; va fi timpul păgânilor.

⁴ Și sabia va veni asupra Egiptului și mare durere va fi în Etiopia, când cei uciși vor cădea în Egipt și ei vor lua mulțimea lui și temelile lui vor fi dărâmate.

⁵ Etiopia și Libia și Lidia și tot poporul amestecat și Cub și bărbații țării care *este* în alianță, vor cădea cu ei prin sabie.

⁶ Astfel spune DOMNUL: De asemenea cei care sprijină Egiptul vor cădea; și mândria puterii lui va coborî; din turnul de la Siene vor cădea în el prin sabie, spune Domnul DUMNEZEU.

⁷ Și vor fi pustiiți în mijlocul țărilor *care sunt* pustiite, iar cetățile lui vor fi în mijlocul cetăților *care sunt* risipite.

⁸ Și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi fi pus un foc în Egipt și *când* toți care îl ajută vor fi nimicți.

⁹ În acea zi vor ieși mesageri dinaintea mea, în corăbii, pentru a înspăimânta pe etiopienii cei nepăsători; și mare durere va veni asupra lor, ca în ziua Egiptului, pentru că, iată, vine.

¹⁰ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi face de asemenea mulțimea Egiptului să înceteze prin mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

¹¹ El și poporul lui împreună cu el, tiranii națiunilor, vor fi aduși ca să distrugă țara; și ei își vor scoate săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara cu cei uciși.

¹² Și voi usca râurile și voi vinde țara în mâna celor stricați; și voi risipi țara și tot ce *este* în ea, prin mâna străinilor; eu DOMNUL am vorbit *aceasta*.

¹³ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi distruge de asemenea idolii și voi face să înceteze chipurile *lor* din Nof; și nu va mai fi prinț din țara Egiptului; și voi pune frică în țara Egiptului.

¹⁴ Și voi pustii Patrosul și voi pune foc în Toan și voi face judecăți în No.

¹⁵ Și îmi voi turna furia asupra Sinului, țaria Egiptului; și voi stârpi mulțimea din No.

¹⁶ Și voi pune un foc în Egipt; Sinul va avea mare durere și No va fi sfâșiat în două și zilnic Noful va avea strâmtorări.

¹⁷ Tinerii din Aven și din Pi-Beset vor cădea prin sabie; iar aceste *cetăți* vor merge în captivitate.

¹⁸ La Tahpanes de asemenea se va întuneca ziua când voi sfârâma acolo jugurile Egiptului; și fastul țării lui va înceta în el; cât despre el, un nor îl va acoperi, iar ficele lui vor merge în captivitate.

¹⁹ Astfel voi face judecăți în Egipt; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

²⁰ Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în luna întâi, în ziua a șaptea a lunii, că a venit la mine cuvântul DOMNULUI, spunând:

²¹ Fiu al omului, eu am frânt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și, iată, acesta nu va fi legat pentru a se vindeca, pentru a-i pune un bandaj ca să îl lege, pentru a-l face tare să țină sabia.

²² De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului; și îi voi frânge brațele, cel tare și pe cel frânt; și voi face să cadă sabia din mâna lui.

²³ Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări.

²⁴ Și voi întări brațele împăratului Babilonului și voi pune sabia mea în mâna lui; dar voi frânge brațele lui Faraon, iar el va geme înaintea lui cu gemetele *omului* rănit de moarte.

²⁵ Dar voi întări brațele împăratului Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când voi pune sabia mea în mâna împăratului Babilonului și el o va întinde asupra țării Egiptului.

²⁶ Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

31

¹ Și s-a întâmplat că, în al unsprezecelea an, în luna a treia, în ziua întâi a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: Ca cine ești tu în măreția ta?

³ Iată, asirianul *era* un cedru în Liban cu crengi frumoase și frunziș umbros și de o statură înaltă; și vârful lui *era* printre ramurile dese.

⁴ Apele îl făceau mare, adâncul l-a înălțat sus cu râurile lui curgând de jur împrejurul plantelor lui și își trimitea răulețele la toți copacii câmpului.

⁵ De aceea înălțimea lui *era* înălțată deasupra tuturor copacilor câmpului și ramurile lui *erau* înmulțite și crengile lui s-au lungit datorită mulțimii apelor, când creștea repede.

⁶ Toate păsările cerului își făceau cuiburile în ramurile lui; și sub crengile lui toate fiarele câmpului își nășteau puii și la umbra lui locuiau toate națiunile mari.

⁷ Astfel *era* el frumos în măreția lui, în lungimea crengilor lui, pentru că rădăcina lui *era* lângă ape mari.

⁸ Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu puteau să îl ascundă; brazii nu *erau* asemenea ramurilor lui și castanii nu *erau* precum crengile lui; nici vreun copac din grădina lui Dumnezeu nu îi *era* asemenea în frumusețea lui.

⁹ Eu îl făcusem frumos prin mulțimea crengilor lui; astfel încât toți copacii Edenului care *erau* în grădina lui Dumnezeu, îl invidiau.

¹⁰ De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că te-ai înălțat în înălțime și el și-a crescut repede vârful printre ramurile dese și inima lui s-a înălțat în înălțimea lui;

¹¹ Eu de aceea l-am dat în mâna celui puternic dintre păgâni; el într-adevăr va avea de a face cu el: l-am alungat pentru stricăciunea lui.

¹² Și străinii, tiranii națiunilor, l-au stârpit și l-au părăsit; crengile lui au căzut pe munte și în toate văile și ramurile lui sunt rupte prin toate râurile țării; și toate popoarele pământului au coborât de la umbra lui și l-au părăsit.

¹³ Peste ruina lui toate păsările cerului vor rămâne și toate fiarele câmpului vor fi peste crengile lui;

¹⁴ Ca niciunul dintre toți copacii de lângă ape să nu se înalțe pe ei înșiși pentru înălțimea lor, nici să nu își crească repede vârful printre ramurile dese, nici copacii lor să nu stea drepti în înălțimea lor, toți care beau apă, pentru că toți sunt dați morții, în părțile de jos ale pământului, în mijlocul copiilor oamenilor, cu cei care coboară în groapă.

¹⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când el a coborât în mormânt eu am pus să se facă o jeliire; am acoperit adâncul pentru el și am oprit potopurile lui și apele cele mari au fost oprite; și am făcut Libanul să jelească pentru el și toți copacii câmpului s-au topit pentru el.

¹⁶ Am făcut națiunile să se zguduie la sunetul căderii lui, când l-am aruncat jos în iad cu cei care coboară în groapă; și toți copacii Edenului, cei mai aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei care beau apă, vor fi mângâiați în părțile de jos ale pământului.

¹⁷ Ei de asemenea au coborât cu el în iad la cei uciși cu sabia; și *cei care erau brațul lui, care locuiau sub umbra lui în mijlocul păgânilor.*

¹⁸ Astfel, cu cine ești tu asemenea în glorie și în măreție printre copacii Edenului? Totuși vei fi coborât cu copacii Edenului în părțile de jos ale pământului; te vei culca în mijlocul celor necircumciși, cu cei uciși de sabie. Acesta este Faraon și toată mulțimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

32

¹ Și s-a întâmplat că, în al doisprezecelea an, în luna a douăsprezecea, în ziua întâia a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, înalță o plângere pentru Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: Ești asemenea unui leu tânăr al națiunilor și ca o balenă în mări; și înainta cu râurile tale și tulburai apele cu picioarele tale și le murdăreai râurile.

³ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: De aceea îmi voi întinde plasa peste tine cu o ceată de multe popoare și ele te vor trage în plasa mea.

⁴ Atunci te voi lăsa pe pământ, te voi arunca în câmp deschis și voi face toate păsările cerului să rămână pe tine și voi sătura fiarele întregului pământ cu tine.

⁵ Și voi pune carnea ta pe munți și voi umple văile cu înălțimea ta.

⁶ De asemenea voi uda cu sângele tău, până la munți, țara în care înoți; și râurile vor fi pline de tine.

⁷ Și când te voi stinge, voi acoperi cerul și îi voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu un nor și luna nu își va da lumina.

⁸ Pe toți luminătorii strălucitori ai cerului îi voi întuneca deasupra ta și voi pune întuneric peste țara ta, spune Domnul DUMNEZEU.

⁹ De asemenea voi chinui inimile multor popoare, când voi aduce nimircirea ta printre națiuni, în țările pe care nu le-ai cunoscut.

¹⁰ Da, voi face pe multe popoare să fie uimite de *starea ta* și împărații lor vor fi groaznic înfricoșați din cauza ta, când îmi voi învărti sabia înaintea lor; și vor tremura în *fiecare* clipă, fiecare om pentru viața lui, în ziua căderii tale.

¹¹ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Sabia împăratului Babilonului va veni asupra ta.

¹² Prin săbiile celor puternici voi face mulțimea ta să cadă, pe tiranii națiunilor, pe toți; și vor prăda fastul Egiptului și toată mulțimea lui va fi nimicită.

¹³ Și voi nimici toate animalele lui de lângă apele cele mari; nici picior de om nu le va mai tulbura, nici copitele animalelor nu le vor tulbura.

¹⁴ Atunci le voi adânci apele și voi face râurile lor să curgă precum untdelemnul, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁵ Când voi pustii țara Egiptului, iar țara va fi lipsită de ceea ce o umplea, când voi lovi pe toți cei care locuiesc în ea, atunci vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

¹⁶ Aceasta *este* plângerea cu care îl vor plânge; fiicele națiunilor îl vor plânge; vor plânge pentru el, pentru Egipt și pentru toată mulțimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁷ S-a întâmplat de asemenea *că*, în al doisprezecelea an, în a cincisprezecea zi a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹⁸ Fiu al omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și aruncă-le jos, pe ea și pe fiicele națiunilor faimoase, în părțile de jos ale pământului, cu cei ce coboară în groapă.

¹⁹ Pe cine întreci tu în frumusețe? Coboară și culcă-te cu cei necircumciși.

²⁰ Ei vor cădea în mijlocul celor uciși de sabie; ea este dată sabiei; trageți-o afară, pe ea și toate mulțimile ei.

²¹ Cei tari printre puternici vor vorbi cu el din mijlocul iadului cu cei care îl ajută; ei au coborât, zac necircumciși, uciși de sabie.

²² Așurul *este* acolo și toată ceata lui; mormintele lor *sunt* în jurul său; cu toți cei uciși, căzuți prin sabie;

²³ Al căror morminte sunt puse în laturile gropii, iar ceata lui este de jur împrejurul mormântului său; cu toții uciși, căzuți prin sabie, care cauzau teroarea în țara celor vii.

²⁴ Acolo *este* Elamul și toată mulțimea lui de jur împrejurul mormântului său, cu toții uciși, căzuți prin sabie; care au coborât necircumciși în părțile de jos ale pământului, care aduceau teroarea lor în țara celor vii; totuși ei și-au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă.

²⁵ Ei i-au pus un pat în mijlocul celor uciși cu toată mulțimea lui; mormintele lor *sunt* de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie; deși groaza de ei a cuprins țara celor vii, totuși și-au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă; el este pus în mijlocul celor uciși.

²⁶ Acolo *este* Meșec, Tubal și toată mulțimea lui, mormintele lor *sunt* de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși, uciși de sabie, deși groaza de ei a cuprins țara celor vii.

²⁷ Și nu se vor culca cu cei puternici, căzuți dintre cei necircumciși, care au coborât în iad cu armele lor de război; și ei și-au pus săbiile sub capetele lor, dar nelegiuirile lor vor fi asupra oaselor lor, deși *ei erau* groaza celor puternici în țara celor vii.

²⁸ Da, vei fi frânt în mijlocul celor necircumciși și te vei culca cu cei uciși cu sabia.

²⁹ Acolo *este* Edomul, împărații lui și toți prinții lui, care cu puterea lor, sunt puși lângă cei uciși de sabie; se vor culca împreună cu cei necircumciși și cu cei care coboară în groapă.

³⁰ Acolo *sunt* prinții nordului, cu toții, și toți sidonienii care au coborât cu cei uciși; cu groaza lor ei sunt rușinați de puterea lor, și zac necircumciși cu cei uciși de sabie și își poartă rușinea cu cei care coboară în groapă.

³¹ Faraon îi va vedea și va fi mângâiat pentru toată mulțimea lui, Faraon și toată armata lui, uciși de sabie, spune Domnul DUMNEZEU.

³² Pentru că am adus groaza mea în țara celor vii; și el se va culca în mijlocul celor necircumciși, cu cei uciși de sabie, Faraon și toată mulțimea lui, spune

Domnul DUMNEZEU.

33

¹ Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, vorbește copiilor poporului tău și spune-le: Când voi aduce sabia asupra vreunei țări, dacă poporul țării ia un om din ținuturile lor și îl rânduiește ca paznicul lor;

³ Dacă atunci când el vede sabia venind asupra țării, sună din trâmbiță și avertizează poporul;

⁴ Atunci oricine aude sunetul trâmbiței și nu acceptă avertizarea, dacă sabia vine și îl ia, sângele lui va fi asupra capului său.

⁵ El a auzit sunetul trâmbiței și nu a acceptat avertizarea, sângele lui va fi asupra lui. Dar cel care acceptă avertizarea își va scăpa sufletul.

⁶ Dar dacă paznicul vede sabia venind și nu sună din trâmbiță și poporul nu este avertizat; dacă sabia vine și ia vreo persoană dintre ei, el este luat în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna paznicului.

⁷ Astfel tu, fiu al omului, te-am pus paznic pentru casa lui Israel; de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea mea.

⁸ Când spun celui stricat: Tu cel stricat, vei muri negreșit; dacă nu vorbești să îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, acel stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.

⁹ Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat de calea lui, să se întoarcă de la ea; dacă nu se întoarce de la calea lui, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.

¹⁰ De aceea, tu fiu al omului, vorbește casei lui Israel: Astfel să vorbiți, spunând: Dacă fărădelegile noastre și păcatele noastre *sunt* asupra noastră și noi lăncezim în ele; cum să trăim atunci?

¹¹ Spune-le: *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu am nicio plăcere în moartea celui stricat, ci ca cel stricat să se întoarcă de la calea lui și să trăiască; întoarceți-vă, întoarceți-vă de la căile voastre rele, fiindcă de ce să muriți casă a lui Israel?

¹² De aceea, tu fiu al omului, spune copiilor poporului tău: Dreptatea celui drept nu îl va scăpa în ziua fărădelegii lui; cât despre stricăciunea celui stricat, el nu va cădea prin aceasta în ziua în care se întoarce de la stricăciunea lui; nici cel drept nu va fi în stare să trăiască pentru *dreptatea* lui, în ziua în care păcătuiește.

¹³ Când eu voi spune celui drept, *că* va trăi negreșit; dacă el se încrede în dreptatea lui și face nelegiuire, niciuna dintre toate faptele lui drepte nu va fi amintită; ci pentru nelegiuirea lui pe care a făcut-o, el va muri pentru aceasta.

¹⁴ Din nou, când spun celui stricat: Vei muri negreșit; dacă se întoarce de la păcatul lui și face ceea ce este legiuit și drept;

¹⁵ *Dacă* cel stricat dă înapoi garanția, dă înapoi ceea ce a furat, umblă în statutele vieții, fără să facă nelegiuire; va trăi negreșit, nu va muri.

¹⁶ Niciunul din păcatele pe care le-a făcut nu îi va fi amintit; el a făcut ceea ce este legiuit și drept; va trăi negreșit.

¹⁷ Totuși copiii poporului tău spun: Calea Domnului nu este nepărtinitoare; dar cât despre ei, calea lor nu este nepărtinitoare.

¹⁸ Când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire, el va muri datorită acesteia.

¹⁹ Dar dacă cel stricat se întoarce de la stricăciunea lui și face ceea ce este legiuit și drept, el va trăi prin aceasta.

²⁰ Totuși voi spuneți: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, vă voi judeca pe fiecare, după căile lui.

²¹ Și s-a întâmplat în al doisprezecelea an al captivității noastre, în luna a zecea, în a cincea zi a lunii, că unul care scăpase din Ierusalim a venit la mine, spunând: Cetatea este lovită.

²² Și, mâna DOMNULUI fusese asupra mea seara, mai înainte ca cel care scăpase să vină, și îmi deschisese gura, până când a venit el la mine dimineața; și gura îmi era deschisă și nu mai eram mut.

²³ Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

²⁴ Fiu al omului, cei care locuiesc acele risipituri din țara lui Israel, vorbesc, spunând: Avraam a fost unul *singur* și el a moștenit țara; dar noi *suntem* mulți; țara ne este dată ca moștenire.

²⁵ Pentru aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi mâncați cu sânge și vă ridicați ochii spre idoli voștri și vărsați sânge; și să stăpâniți voi țara?

²⁶ Vă încredeți în sabia voastră, lucrați urâciune și, fiecare, pângăriți pe soția aproapelui său; și să stăpâniți voi țara?

²⁷ Spune-le astfel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Precum* eu trăiesc, într-adevăr cei care *sunt* în risipituri vor cădea prin sabie și cel care *este* în câmp deschis îl voi da fiarelor să fie mâncat și cei care *sunt* în întărituri și în peșteri vor muri de ciumă.

²⁸ Fiindcă voi pustii de tot țara și fastul puterii ei va înceta; și munții lui Israel vor fi pustiiți, încât nimeni nu va trece prin ei.

²⁹ Atunci vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi pustii de tot țara datorită tuturor urâciunilor lor pe care le-au făcut.

³⁰ De asemenea, tu fiu al omului, copiii poporului tău încă vorbesc împotriva ta lângă ziduri și la ușile caselor și vorbesc unul către altul, fiecare către fratele său, spunând: Veniți, vă rog, și ascultați care *este* cuvântul care iese de la DOMNUL.

³¹ Și ei vin la tine precum poporul vine și șed înaintea ta *ca* popor al meu și ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura lor ei arată multă dragoste, *dar* inima lor merge după lăcomia lor.

³² Și, iată, tu ești pentru ei ca o cântare foarte plăcută a unuia care are o voce plăcută și poate cânta bine la un instrument; fiindcă ei ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc.

³³ Și când aceasta se întâmplă (iată, se va întâmpla), atunci vor cunoaște că un profet a fost printre ei.

34

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, profetește împotriva păstorilor lui Israel, profetește și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU păstorilor: Vai *fie* păstorilor lui Israel care se pasc pe ei înșiși! Nu ar trebui păstorii să pască turmele?

³ Voi mâncați grăsime și vă îmbrăcați cu lână; le înjunghiați pe cele hrănite; *dar* nu pașteți turma.

⁴ Pe cea îmbolnăvită nu ați întărit-o, nici nu ați vindecat pe cea bolnavă, nici nu ați legat pe cea zdrobită, nici nu ați întors pe cea alungată, nici nu ați căutat pe cea pierdută; ci cu forță și cruzime le-ați stăpânit.

⁵ Și ele s-au împrăștiat, pentru că nu *era* păstor; și au devenit mâncare pentru toate fiarele câmpului, după ce s-au împrăștiat.

⁶ Oile mele au rătăcit pe toți munții și pe fiecare deal înalt; da, turma mea s-a împrăștiat pe toată fața pământului și nimeni nu a cercetat sau a căutat *după ele*.

⁷ De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI:

⁸ *Precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, într-adevăr, deoarece turma mea a devenit o pradă și turma mea a devenit mâncare pentru fiecare fiară a câmpului, deoarece nu *era* păstor, nici păstorii mei nu căutau oile mele, ci păstorii se pășteau pe ei înșiși și nu pășteau turma mea;

⁹ De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI;

¹⁰ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva păstorilor; și voi cere turma mea din mâna lor și îi voi face să înceteze să mai pască turma; nici păstorii nu se vor mai paște pe ei înșiși; fiindcă voi scăpa turma mea din gura lor, ca să nu fie mâncare pentru ei.

¹¹ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, *chiar* eu, deopotrivă voi cerceta oile mele și le voi căuta.

¹² Ca un păstor care își caută turma în ziua când este printre oile sale împrăștiate; astfel voi căuta eu oile mele și le voi scăpa din toate locurile în care s-au împrăștiat în ziua înnorată și întunecată.

¹³ Și le voi scoate dintre popoare și le voi aduna din țări și le voi aduce în propria lor țară și le voi paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate locurile locuite ale țării.

¹⁴ Le voi paște într-o pășune bună și pe munții înalți ai lui Israel va fi staulul lor; acolo se vor culca într-un staul bun și într-o pășune grasă vor paște ele pe munții lui Israel.

¹⁵ Eu voi paște turma mea și eu le voi face să se culce, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁶ O voi căuta pe cea pierdută și o voi întoarce pe cea alungată și o voi lega pe cea zdrobită și o voi întări pe cea bolnavă; dar voi nimici pe cea grasă și pe cea tare; le voi paște cu judecată.

¹⁷ Și *cât despre* voi, turma mea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, judec între vite și vite, între berbeci și țapi.

¹⁸ Vi *se pare* un lucru mic că ați mâncat pășunea cea bună dar trebuie să călcați cu picioarele voastre ceea ce rămâne din pășunile voastre? Și ați băut din apele adânci dar trebuie să murdăriți rămășița cu picioarele voastre?

¹⁹ Și *cât despre* turma mea, ele mănâncă ceea ce voi ați călcat cu picioarele voastre; și beau ceea ce voi ați murdărit cu picioarele voastre.

²⁰ De aceea astfel le spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, *chiar* eu, voi judeca între vitele grase și între vitele slabe.

²¹ Pentru că ați îmbrâncit cu coasta și cu umărul și ați împins pe toate cele îmbolnăvite cu coarnele voastre, până le-ați împrăștiat peste tot;

²² De aceea îmi voi salva turma și ele nu vor mai fi o pradă; și voi judeca între vite și vite.

²³ Și voi ridica un *singur* păstor peste ele și el le va paște, servitorul meu David; el le va paște și va fi păstorul lor.

²⁴ Și eu DOMNUL voi fi Dumnezeul lor și servitorul meu David va fi un prinț printre ei; eu DOMNUL am vorbit *aceasta*.

²⁵ Și eu voi face un legământ de pace cu ele și voi face să înceteze fiarele rele din țară; și vor locui în siguranță în pustie și vor dormi în păduri.

26 Și le voi face pe acestea și locurile de jur împrejurul dealului meu, o binecuvântare; și voi face ploaia să cadă la timpul ei; vor fi ploi de binecuvântare.

27 Și pomul de pe câmp își va da rodul și pământul își va da venitul și vor fi în siguranță în țara lor și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, după ce voi fi sfărâmat legăturile jugului lor și îi voi fi eliberat din mâna celor ce se serveau de ei.

28 Și nu vor mai fi o pradă păgânilor, nici fiarele pământului nu îi vor *mai* mânca; ci vor locui în siguranță și nimeni nu îi va înspăimânta.

29 Și le voi ridica o plantă de renume și nu vor mai fi mistuiți de foame în țară, nici nu vor mai purta rușinea păgânilor.

30 Astfel ei vor cunoaște că eu DOMNUL Dumnezeu lor *sunt* cu ei și că ei, casa lui Israel, *sunt* poporul meu, spune Domnul DUMNEZEU.

31 Și voi turma mea, turma păsunii mele, *sunteți* oameni, iar eu *sunt* Dumnezeu vostru, spune Domnul DUMNEZEU.

35

1 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva muntelui Seir și profetește împotriva lui,

3 Și spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, munte al Seirului, *sunt* împotriva ta și îmi voi întinde mâna împotriva ta și te voi pustii de tot.

4 Voi risipi cetățile tale și vei fi pustii și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

5 Pentru că ai avut o ură continuă și ai vărsat sângele copiilor lui Israel prin forța sabiei în timpul nenorocirii lor, în timpul *când* nelegiuirea lor a luat sfârșit;

6 De aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, te voi pregăti pentru sânge și sângele te va urmări, pentru că nu ai urât sângele, sângele te va urmări.

7 Astfel, voi pustii de tot muntele Seir și voi stârpi din el pe cel care iese și pe cel care se întoarce.

8 Și îi voi umple munții cu *oamenii* lui uciși; pe dealurile tale și în văile tale și în toate râurile tale vor cădea cei uciși cu sabia.

9 Te voi face pustii continue și cetățile tale nu se vor întoarce, și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

10 Pentru că ai spus: Aceste două națiuni și aceste două țări vor fi ale mele și noi îl vom stăpâni; deși DOMNUL era acolo;

11 De aceea, *precum* eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, voi face întocmai conform mâniei tale și conform invidiei tale pe care le-ai folosit din ura ta împotriva lor; și mă voi face cunoscut printre ei, după ce te voi fi judecat.

12 Și vei cunoaște că eu *sunt* DOMNUL și că am auzit toate blasfemiile tale pe care le-ai vorbit împotriva munților lui Israel, spunând: Sunt pustiiți, ne sunt dați spre mistuire.

13 Astfel, cu gura voastră v-ați fălit împotriva mea și v-ați înmulțit cuvintele împotriva mea; eu le-am auzit.

14 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când tot pământul se bucură, pe tine te voi face o pustiere.

15 Precum te-ai bucurat la moștenirea casei lui Israel, deoarece aceasta a fost pustiiată, astfel îți voi face ție, vei fi pustii, munte al Seirului și toată Idumeea, în întregime; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

36

1 De asemenea tu, fiu al omului, profetește munților lui Israel și spune: Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul DOMNULUI;

2 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că dușmanul a spus împotriva voastră: Aha, chiar și înălțimile cele vechi sunt în stăpânirea noastră;

3 De aceea profetește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deoarece ei v-au pustiit și v-au înghițit de fiecare parte, ca să fiți o stăpânire pentru rămășița păgânilor și sunteți luați pe buzele vorbăreților și *sunteți* o dezonoare a poporului;

4 De aceea munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor, risipirilor pustiite și cetăților părăsite, care au devenit o pradă și derădere pentru rămășița păgânilor de jur împrejur;

5 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cu adevărat în focul geloziei mele am vorbit împotriva rămășiței păgânilor și împotriva întregii Idumeea, care și-au rânduit țara mea în stăpânirea lor cu bucuria întregii lor inimi, cu minți disprețuitoare, pentru a o lepăda ca pradă.

6 Profetește de aceea referitor la țara lui Israel și spune munților și dealurilor, râurilor și văilor: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, am vorbit în gelozia mea și în furia mea, pentru că ați purtat rușinea păgânilor;

7 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mi-am ridicat mâna: Cu adevărat, păgânii care *sunt* în jurul vostru își vor purta rușinea lor.

8 Dar voi, munți ai lui Israel, veți da ramurile voastre și veți aduce rodul vostru poporului meu Israel, pentru că sunt aproape să vină.

9 Căci, iată, eu *sunt* pentru voi și mă voi întoarce la voi și veți fi arăți și semănați;

10 Și voi înmulți oamenii pe voi, toată casa lui Israel, *da* toată; și cetățile vor fi locuite și risipirile vor fi zidite;

11 Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor înmulți și vor aduce rod; și vă voi așeza după stările voastre din vechime și *vă* voi face mai bine decât la începuturile voastre; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

12 Da, voi face pe oameni să umble pe voi, poporul meu Israel; și ei te vor avea în stăpânire și tu vei fi moștenirea lor și nu îi vei mai văduvi, de acum înainte, *de oameni*.

13 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ei vă spun: Tu *ești* o țară care mănâncă pe oameni și ți-ai văduvit națiunile;

14 De aceea nu vei mai mânca oameni, nici nu îți vei mai văduvi națiunile, spune Domnul DUMNEZEU.

15 Nici nu voi mai face *pe oameni* să audă în tine rușinea păgânilor, nici nu vei mai purta ocara popoarelor, nici nu vei mai face națiunile tale să cadă, spune Domnul DUMNEZEU.

16 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând,

17 Fiu al omului, când casa lui Israel locuia în țara lor, ei au pângărit-o prin calea lor și prin facerile lor; calea lor a fost înaintea mea ca necurăția unei femei *pusă* deoparte.

18 Pentru aceea mi-am turnat furia asupra lor pentru sângele pe care l-au vărsat peste țară și pentru idolii lor *cu care* au murdărit-o;

19 Și i-am împrăștiat printre păgâni și ei au fost risipiți prin țări; conform cu calea lor și conform cu facerile lor i-am judecat.

²⁰ Și când au intrat la păgânii la care au mers, ei au pângărit numele meu sfânt, când le-au spus: Aceștia *sunt* poporul DOMNULUI și au ieșit din țara lui.

²¹ Dar eu am avut milă pentru numele meu sfânt, pe care casa lui Israel l-a pângărit printre păgânii la care au mers.

²² De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu nu fac *aceasta* datorită vouă, casă a lui Israel, ci datorită numelui meu sfânt, pe care voi l-ați pângărit printre păgânii la care ați mers.

²³ Și voi sfinți numele meu cel mare, care a fost pângărit printre păgâni, pe care voi l-ați pângărit în mijlocul lor; și păgânii vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, spune Domnul DUMNEZEU, când voi fi sfințit în voi înaintea ochilor lor.

²⁴ Fiindcă vă voi lua dintre păgâni și vă voi aduna din toate țările și vă voi aduce în țara voastră.

²⁵ Atunci voi stropi apă curată peste voi și veți fi curați de toată murdăria voastră și de toți idoliștii voștri, *de acestea* vă voi curăți.

²⁶ De asemenea vă voi da o inimă nouă și un duh nou voi pune în voi; și voi lua inima de piatră din carnea voastră și vă voi da o inimă de carne.

²⁷ Și voi pune duhul meu în voi și vă voi face să umblați în statutele mele și voi veți păzi judecățile mele și *le* veți împlini.

²⁸ Și veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru.

²⁹ Vă voi salva de asemenea din toate necurățiile voastre; și voi chema grănele și le voi înmulți și nicio foamete nu voi pune peste voi.

³⁰ Și voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca să nu mai primiți ocară foamei printre păgâni.

³¹ Atunci vă veți aminti de propriile voastre căi rele și de facerile voastre care nu *erau* bune și vă veți detesta înaintea ochilor voștri pentru nelegiuirile voastre și pentru urâciunile voastre.

³² Nu datorită vouă fac eu *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU, să vă fie cunoscut; rușinați-vă și roșiți pentru căile voastre, casă a lui Israel.

³³ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când vă voi fi curățat de toate nelegiuirile voastre, *vă* voi face de asemenea să locuiți în cetăți și risipirile vor fi zidite.

³⁴ Și țara pustiiată va fi arată, în loc să rămână pustiiată înaintea ochilor tuturor celor care trec pe lângă *ea*.

³⁵ Și ei vor spune: Această țară care a fost pustiiată a devenit ca grădina Edenului; și cetățile risipite și pustiiite și ruinate *au devenit* întărite și sunt locuite.

³⁶ Atunci păgânii lăsați de jur împrejurul vostru vor cunoaște că eu DOMNUL zidesc ruinele și sădesc ceea ce era pustii; eu DOMNUL am vorbit *aceasta* și o voi împlini.

³⁷ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Totuși *pentru* aceasta voi fi luat la întrebări de casa lui Israel, ca să împlinesc *aceasta* pentru ei; îi voi înmulți cu oameni ca pe o turmă.

³⁸ Ca turma cea sfântă, ca turma Ierusalimului, în sărbătorile lui solemne; astfel cetățile risipite vor fi umplute cu turme de oameni; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

37

¹ Mâna DOMNULUI a fost peste mine și m-a dus în duhul DOMNULUI și m-a

pus jos în mijlocul văii plină de oase,

² Și m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; și, iată, *erau* foarte multe în valea deschisă; și, iată, *erau* foarte uscate.

³ Și mi-a spus: Fiu al omului, pot aceste oase să trăiască? Și eu am răspuns: Doamne DUMNEZEULE, tu știi.

⁴ Din nou el mi-a spus: Profetește asupra acestor oase și spune-le: Oase uscate, ascultați cuvântul DOMNULUI.

⁵ Astfel spune Domnul DUMNEZEU acestor oase: Iată, voi face să intre suflare în voi și veți trăi;

⁶ Și voi pune tendoane pe voi și carnea o voi *face* să crească pe voi și vă voi acoperi cu piele și voi pune suflare în voi și veți trăi; și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

⁷ Astfel am profetit precum mi se poruncise: și pe când profetețam, a fost un zgomot și iată, un cutremur și oasele s-au adunat împreună, os la osul său.

⁸ Și când am privit, iată, tendoanele și carnea au venit pe ele și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu *era* suflare în ele.

⁹ Atunci el mi-a spus: Profetește vântului, profetește, fiu al omului și spune vântului: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vino din cele patru vânturi, suflare și suflă peste acești uciși, ca ei să trăiască.

¹⁰ Astfel am profetit precum îmi poruncise și suflarea a venit în ele și au trăit și au stat pe picioarele lor, o armată nespus de mare.

¹¹ Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceste oase sunt toată casa lui Israel; iată, ei spun: Oasele noastre sunt uscate și speranța noastră este pierdută; suntem stârpiți pentru măduarele noastre.

¹² De aceea, profetește și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, popor al meu, voi deschide mormintele voastre și vă voi face să ieșiți din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel.

¹³ Și veți cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, când îmi voi fi deschis mormintele voastre, popor al meu și vă voi scoate din mormintele voastre,

¹⁴ Și voi pune duhul meu în voi și veți trăi și vă voi pune în propria voastră țară; atunci veți cunoaște că eu DOMNUL am vorbit *aceasta* și am împlinit-o, spune DOMNUL.

¹⁵ Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:

¹⁶ Mai mult, fiu al omului, ia-ți un toiag și scrie pe el: Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, tovarășii săi; apoi ia un alt toiag și scrie pe el: Pentru Iosif, toiagul lui Efraim și *pentru* toată casa lui Israel, tovarășii săi;

¹⁷ Și unește-le unul cu altul într-un singur toiag; și ele vor deveni unul singur în mâna ta.

¹⁸ Și când copiii poporului tău îți vor vorbi, spunând: Nu ne vei arăta ce *înseamnă* acestea?

¹⁹ Spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua toiagul lui Iosif, care *este* în mâna lui Efraim și triburile lui Israel, tovarășii săi și le voi pune cu acesta, cu toiagul lui Iuda și le voi face un singur toiag și vor fi unul singur în mâna mea.

²⁰ Și toiegele pe care ai scris vor fi în mâna ta înaintea ochilor lor.

²¹ Și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi lua pe copiii lui Israel dintre păgânii unde au mers și îi voi aduna din fiecare parte și îi voi aduce în propria lor țară;

²² Și îi voi face o singură națiune în țara de pe munții lui Israel; și un singur împărat va fi împărat pentru ei toți; și nu vor mai fi două națiuni, nici nu vor mai fi despărțiți vreodată în două împărății;

²³ Nici nu se vor mai pângări cu idoliilor lor, nici cu lucrurile lor detestabile, nici cu vreuna din fărădelegile lor; ci îi voi salva din toate locuințele lor în care au păcătuit și îi voi curăți; astfel ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeuul lor.

²⁴ Și David, servitorul meu, va fi împărat peste ei; și ei toți vor avea un singur păstor; vor umbla de asemenea în judecățile mele și vor ține statutele mele și le vor împlini.

²⁵ Și vor locui în țara pe care am dat-o lui Iacob, servitorul meu, în care părinții voștri au locuit; și vor locui în ea, ei și copiii lor și copiii copiilor lor pentru totdeauna; și David, servitorul meu, va fi prințul lor pentru totdeauna.

²⁶ Mai mult, voi face un legământ de pace cu ei; acesta va fi cu ei un legământ veșnic; și îi voi așeza și îi voi înmulți și voi pune sanctuarul meu în mijlocul lor pentru totdeauna.

²⁷ Tabernacolul meu de asemenea va fi cu ei; da, eu voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul meu.

²⁸ Și păgânii vor cunoaște că eu, DOMNUL, sfințesc pe Israel, când sanctuarul meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna.

38

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

² Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Gog, țara lui Magog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului și profetește împotriva lui,

³ Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului;

⁴ Și te voi întoarce și îți voi pune cărlige în fălci și te voi scoate pe tine și toată armata ta, cai și călăreți, cu toții îmbrăcați cu tot felul de armură, o mare ceată cu paveze și scuturi, cu toții mânuind săbii:

⁵ Persia, Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și coif;

⁶ Gomerul și toate cetele lui; casa Togarmei din ținuturile nordului și toate cetele sale; și multe popoare cu tine.

⁷ Fii pregătit și pregătește-te pentru tine însuși, tu și toată mulțimea ta care este adunată la tine și fii o gardă pentru ei.

⁸ După multe zile vei fi cercetat; în anii de pe urmă vei intra în țara care este adusă înapoi de la sabie și este adunată dintre multe popoare, împotriva munților lui Israel care au fost întotdeauna de risipă; dar este scoasă dintre popoare și ei toți vor locui în siguranță.

⁹ Te vei urca și vei veni ca o furtună, vei fi ca un nor pentru a acoperi țara, tu și toate cetele tale și multe popoare cu tine.

¹⁰ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Se va întâmpla de asemenea, că în același timp îți vor veni lucruri în minte și vei gândi un gând rău;

¹¹ Și vei spune: mă voi urca la țara cu sate neîmprejmuite; voi merge la cei care au odihnat, care locuiesc în siguranță, cu toții locuind fără ziduri și neavând nici zăvoare nici porți,

¹² Ca să iei jaf și să iei pradă; ca să îți întorci mâna asupra locurilor pustiite care sunt acum locuite și asupra poporului care este adunat dintre națiuni, care a obținut vite și bunuri, care locuiește în mijlocul țării.

13 Seba și Dedanul și comercianții Tarsisului, cu toți leii lui cei tineri, îți vor spune: Ai venit să iei pradă? Ți-ai adunat ceata ca să iei pradă? să duci argint și aur, să duci vite și bunuri, să duci o pradă mare?

14 De aceea, fiu al omului, profetește și spune lui Gog: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În acea zi când poporul meu Israel locuiește în siguranță, nu vei ști tu *aceasta*?

15 Și vei veni din locul tău, din părțile de nord, tu și multe popoare cu tine, cu toții călărind pe cai, o mare ceată și o armată puternică;

16 Și te vei urca împotriva poporului meu Israel, ca un nor, pentru a acoperi țara; aceasta va fi în zilele de pe urmă și te voi aduce împotriva țării mele, ca să mă cunoască păgânii, când voi fi sfințit în tine, Gog, înaintea ochilor lor.

17 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: *Ești* tu acela despre care am vorbit în vechime prin servitorii mei, profetii lui Israel, care au profetizat în acele zile mulți ani, că te voi aduce împotriva lor?

18 Și se va întâmpla în același timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU, că furia mea se va urca în fața mea.

19 Pentru că în gelozia mea și în focul mâniei mele am vorbit: Într-adevăr, în acea zi va fi un mare cutremur în țara lui Israel;

20 Astfel încât peștii mării și păsările cerului și fiarele câmpului și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ și toți oamenii care *sunt* pe fața pământului vor tremura la prezența mea și munții vor fi dărâmați și stâncile înalte vor cădea și fiecare zid va cădea la pământ.

21 Și voi chema sabie împotriva lui pe toți munții mei, spune Domnul DUMNEZEU; sabia fiecărui om va fi împotriva fratelui său.

22 Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu sânge; și voi ploua peste el și peste cetele lui și peste popoarele cele multe care *sunt* cu el, o ploaie torențială și pietre mari de grindină, foc și pucioasă.

23 Astfel mă voi preamări și mă voi sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

39

1 De aceea, tu fiu al omului, profetește împotriva lui Gog și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu *sunt* împotriva ta, Gog, cel dintâi print al Meșecului și al Tubalului;

2 Și te voi întoarce și voi lăsa doar a șasea parte din tine și te voi face să te urci din părțile de nord și te voi aduce pe munții lui Israel;

3 Și îți voi lovi arcul din stânga ta și voi face să îți cadă săgețile din dreapta ta.

4 Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate cetele tale și popoarele care *sunt* cu tine; te voi da păsărilor răpitoare de fiecare fel și fiarelor câmpului să fi mâncat.

5 Vei cădea în câmp deschis, pentru că eu am vorbit *aceasta*, spune Domnul DUMNEZEU.

6 Și voi trimite un foc asupra Magogului și printre cei care locuiesc fără grijă în insule; și vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL.

7 Astfel voi face cunoscut numele meu sfânt în mijlocul poporului meu Israel; și nu îți voi mai lăsa să pângărească numele meu sfânt; și păgânii vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL, Cel Sfânt în Israel.

8 Iată, aceasta a venit și s-a făcut, spune Domnul DUMNEZEU; aceasta *este* ziua despre care am vorbit.

⁹ Și cei ce locuiesc în cetățile lui Israel vor ieși și le vor pune pe foc, vor arde armele, deopotrivă scuturile și platoșele, arcurile și săgețile și ciomegele și sulitele și le vor arde cu foc șapte ani;

¹⁰ Astfel încât nu vor lua lemn de pe câmp, nici nu vor tăia din păduri, pentru că vor arde armele cu foc; și vor prăda pe cei care i-au prădat și vor jefui pe cei care i-au jefuit, spune Domnul DUMNEZEU.

¹¹ Și se va întâmpla în acea zi, că voi da lui Gog un loc pentru morminte în Israel, valea trecătorilor spre estul mării; și aceasta va astupa *nasurile* trecătorilor; și acolo vor îngropa pe Gog și toată mulțimea lui; și o vor numi Valea lui Hamon-Gog.

¹² Și șapte luni îi va îngropa casa lui Israel, ca să curețe pământul.

¹³ Da, tot poporul țării îi va îngropa; și va fi pentru ei un renume, ziua în care voi fi glorificat, spune Domnul DUMNEZEU.

¹⁴ Și voi pune deoparte oameni care să lucreze continuu, să treacă prin țară pentru a îngropa împreună cu trecătorii pe cei care rămân pe fața pământului, ca să o curețe; la sfârșitul a șapte luni vor cerceta.

¹⁵ Și trecătorii care trec prin țară, când *vreunul* vede un os de om, atunci să ridice un semn lângă el, până groparii îl vor fi îngropat în valea lui Hamon-Gog.

¹⁶ Și de asemenea numele cetății va fi Hamona. Astfel vor curăți pământul.

¹⁷ Și tu fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vorbește fiecărei păsări înaripate și tuturor fiarelor câmpului: Adunați-vă și veniți; strângeți-vă din fiecare parte la sacrificiul meu pe care îl sacrific pentru voi, un mare sacrificiu pe munții lui Israel, ca să mâncați carne și să beți sânge.

¹⁸ Să mâncați carnea celor puternici și să beți sângele prinților pământului, a berbecilor, a mieilor și a caprelor, a taurilor, cu toate vitele îngrășate ale Basanului.

¹⁹ Și veți mânca grăsime până veți fi săturați și veți bea sânge până veți fi beți, din sacrificiul meu pe care l-am sacrificat pentru voi.

²⁰ Astfel veți fi săturați la masa mea cu cai și care, cu războinici și cu toți bărbații de război, spune Domnul DUMNEZEU.

²¹ Și eu voi pune gloria mea printre păgâni și toți păgânii vor vedea judecata mea pe care am făcut-o și mâna mea pe care am pus-o asupra lor.

²² Astfel casa lui Israel va cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeul lor din acea zi înainte.

²³ Și păgânii vor cunoaște că *ea*, casa lui Israel, a mers în captivitate pentru nelegiuirea lor, pentru că au încălcat *legea* împotriva mea, de aceea mi-am ascuns fața de la ei și i-am dat în mâna dușmanilor lor, astfel că au căzut toți prin sabie.

²⁴ Conform cu necurăția lor și conform cu fărădelegile lor le-am făcut și mi-am ascuns fața de la ei.

²⁵ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acum voi întoarce din nou pe captivii lui Iacob și voi avea milă de toată casa lui Israel și voi fi gelos pentru numele meu cel sfânt;

²⁶ După ce își vor fi purtat rușinea și toate fărădelegile lor prin care au încălcat *legea* împotriva mea, când locuiau în siguranță în țara lor și nimeni nu îi înfricoșa.

²⁷ După ce îi voi fi întors din nou dintre popoare și îi voi fi adunat din țările dușmanilor lor și voi fi sfințit în ei înaintea ochilor multor națiuni;

²⁸ Atunci vor cunoaște că eu *sunt* DOMNUL Dumnezeuul lor, care i-a făcut să fie duși în captivitate printre păgâni; dar i-am adunat *apoi* în propria lor țară și nu am mai lăsat pe niciunul dintre ei acolo,

²⁹ Nici nu îmi voi mai ascunde fața de la ei, pentru că am turnat duhul meu peste casa lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeu.

40

¹ În al douăzeci și cincilea an al captivității noastre, la începutul anului, în a zecea zi a lunii, în anul al paisprezecelea după ce a fost lovită cetatea, în aceeași zi mâna DOMNULUI a fost peste mine și m-a dus acolo.

² În viziunile lui Dumnezeu m-a dus în țara lui Israel și m-a pus pe un munte foarte înalt, lângă care *era ceva* asemenea construcției unei cetăți, spre sud.

³ Și m-a dus acolo și, iată, un bărbat, a cărui înfățișare *era* ca înfățișarea aramei, cu o funie de în în mână și o trestie de măsurat; și el stătea în picioare la poartă.

⁴ Și bărbatul mi-a spus: Fiu al omului, privește cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale și pune-ți inima spre tot ce îți voi arăta; pentru că ai fost adus aici ca să îți *le arăt*; vestește casei lui Israel tot ce vezi.

⁵ Și iată, un zid în afara casei de jur împrejur; și în mâna bărbatului o trestie de măsurat *lungă* de șase coți după cot și de un lat de palmă; astfel el a măsurat lățimea clădirii, o trestie; și înălțimea, o trestie.

⁶ Atunci a venit la poarta care dă spre est și a urcat pe treptele ei; și a măsurat pragul porții, *care era* o trestie în lățime; și pragul celălalt *al porții*, și *el* o trestie în lățime.

⁷ Și *fiecare* cămăruță *era* lungă de o trestie și lată de o trestie; și între cămăruțe *erau* cinci coți; și pragul porții de lângă porticul porții din interior *era* de o trestie.

⁸ A măsurat de asemenea porticul porții interioare, o trestie.

⁹ *Apoi* a măsurat porticul porții, opt coți; și stâlpii ei, doi coți; și porticul porții *era* spre interior.

¹⁰ Și cămăruțele porții spre est *erau* trei de o parte și trei de cealaltă parte; toate trei *erau* de aceeași măsură; și stâlpii aveau aceeași măsură de o parte și de cealaltă.

¹¹ Și a măsurat lățimea intrării porții, zece coți; și lungimea porții, treisprezece coți.

¹² De asemenea distanța dinaintea cămăruțelor *era* un cot *de această parte* și distanța de cealaltă parte *era* un cot; și cămăruțele *erau* de șase coți de această parte și de șase coți de cealaltă parte.

¹³ A măsurat atunci poarta de la acoperișul *unei* cămăruțe până la acoperișul celeilalte; lățimea *era* de douăzeci și cinci de coți; *era* o ușă în fața altei uși.

¹⁴ A făcut de asemenea stâlpii de șazeci de coți, chiar lângă stâlpul curții de jur împrejurul porții.

¹⁵ Și din fața porții de la intrare până în fața porticului porții interioare *erau* cincizeci de coți.

¹⁶ Și *erau* ferestre înguste la cămăruțe și la stâlpii lor pe interiorul porții de jur împrejur și la fel la arce: și ferestrele *erau* de jur împrejur înăuntru; și pe *fiecare* stâlp *erau* palmieri.

¹⁷ *Apoi* m-a dus în curtea exterioară și, iată, *acolo erau* camere și un pavaj făcut pentru curte de jur împrejur; treizeci de camere *erau* pe pavaj.

¹⁸ Și pavajul pe latura porților, de-a lungul porților, *era* pavajul de jos.

19 Apoi a măsurat lățimea din fața porții de jos până în fața curții interioare, pe dinafară, o sută de coți spre est și spre nord.

20 Și poarta curții exterioare care dă spre nord, a măsurat lungimea ei și lățimea ei.

21 Și cămăruțele ei erau trei de această parte și trei de cealaltă parte; și stâlpii ei și arcele ei erau după măsura porții dintâi; lungimea ei era de cincizeci de coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți.

22 Și ferestrele ei și arcele ei și palmierii ei, erau după măsura porții care dă spre est; și se urcau la ea pe șapte trepte; și arcele ei erau înaintea lor.

23 Și poarta curții interioare era în dreptul porții spre nord și spre est; și a măsurat de la poartă la poartă o sută de coți.

24 După aceasta m-a adus spre sud; și iată, o poartă spre sud; și a măsurat stâlpii ei și arcele ei conform cu aceste măsuri.

25 Și erau ferestre la ea și la arcele ei de jur împrejur, ca celelalte ferestre; lungimea era de cincizeci de coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți.

26 Și erau șapte trepte de urcat la ea; și arcele ei erau înaintea lor; și avea palmieri, unul pe partea aceasta și altul de cealaltă parte, pe stâlpii ei.

27 Și era o poartă în curtea interioară spre sud; și a măsurat de la poartă la poartă spre sud o sută de coți.

28 Și m-a dus în curtea interioară prin poarta de la sud și a măsurat poarta de la sud conform cu aceste măsuri;

29 Și cămăruțele ei și stâlpii ei și arcele ei conform cu aceste măsuri; și erau ferestre la ea și la arcele ei, de jur împrejur: era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.

30 Și arcele de jur împrejur erau lungi de douăzeci și cinci de coți și late de cinci coți.

31 Și arcele ei erau spre curtea exterioară; și palmieri erau pe stâlpii ei; și urcarea spre ea avea opt trepte.

32 Și m-a dus în curtea interioară spre est și a măsurat poarta conform cu aceste măsuri.

33 Și cămăruțele ei și stâlpii ei și arcele ei erau conform cu aceste măsuri; și erau ferestre la ea și la arcele ei de jur împrejur: era lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și cinci de coți.

34 Și arcele ei erau spre curtea exterioară; și palmieri erau pe stâlpii ei, de o parte și de cealaltă parte; și urcarea spre ea avea opt trepte.

35 Și m-a dus la poarta de la nord și a măsurat-o conform cu aceste măsuri:

36 Cămăruțele ei, stâlpii ei și arcele ei și ferestrele ei de jur împrejur; lungimea era de cincizeci de coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți.

37 Și stâlpii ei erau spre curtea exterioară; și palmieri erau pe stâlpii ei de o parte și de cealaltă parte; și urcarea spre ea avea opt trepte.

38 Și camerele și intrările ei erau lângă stâlpii porților, unde spălau ofranda arsă.

39 Și în porticul porții erau două mese de o parte și două mese de cealaltă parte, pentru a înjunghia pe ele ofranda arsă și ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărâdelege.

40 Și pe latura exterioară, cum se urcă spre intrarea porții de nord, erau două mese; și pe cealaltă latură, care era la porticul porții, erau două mese.

41 Patru mese erau de o parte și patru mese de cealaltă parte, pe latura porții; opt mese, pe care ei înjunghiau sacrificiile lor.

⁴² Și cele patru mese *erau* de piatră cioplită pentru ofranda arsă, de un cot și jumătate lungi și de un cot și jumătate late și înalte de un cot; pe ele puneau de asemenea uneltele cu care înjunghiau ofranda arsă și sacrificiul.

⁴³ Și înăuntru *erau* cârlige, late de o palmă, prinse de jur împrejur; și pe mese *era* carnea darului.

⁴⁴ Și în afara porții interioare *erau* camerele cântăreților în curtea interioară, care *era* pe latura porții de nord; și fața lor *era* spre sud; una de lângă poarta de la sud *având* fața spre nord.

⁴⁵ Și el mi-a spus: Camera aceasta, a cărei fețe *este* spre sud, *este* pentru preoții care păzesc sarcina casei.

⁴⁶ Și camera a cărei fețe *este* spre nord *este* pentru preoții care păzesc sarcina altarului; aceștia *sunt* fiii lui Țadoc dintre fiii lui Levi, care se apropie de DOMNUL, ca să îi servească lui.

⁴⁷ Astfel, el a măsurat curtea, o sută de coți de lungă și o sută de coți de lată, pătrată; și altarul *care era* înaintea casei.

⁴⁸ Și m-a dus la porticul casei și a măsurat *fiecare* stâlp al porticului, cinci coți de o parte și cinci coți de cealaltă parte; și lățimea porții *era* trei coți de o parte și trei coți de cealaltă parte.

⁴⁹ Lungimea porticului *era* de douăzeci de coți și lățimea de unsprezece coți; și *m-a dus* la treptele pe care ei se urcau la ea; și *erau* stâlpi lângă ușori, unul de o parte și altul de cealaltă parte.

41

¹ După aceasta el m-a dus la templu și a măsurat stâlpii, șase coți în lățime pe o parte și șase coți în lățime pe cealaltă parte, *care era* lățimea tabernacolului.

² Și lățimea ușii *era* de zece coți; și laturile ușii *erau* de cinci coți de o parte și de cinci coți de cealaltă parte; și a măsurat lungimea lui, patruzeci de coți; și lățimea, douăzeci de coți.

³ Apoi a intrat înăuntru și a măsurat stâlpul ușii, doi coți; și ușa, șase coți; și lățimea ușii, șapte coți.

⁴ Astfel a măsurat lungimea lui, douăzeci de coți; și lățimea, douăzeci de coți, înaintea templului; și mi-a spus: Acesta *este locul* preasfânt.

⁵ După aceea a măsurat zidul casei, șase coți; și lățimea *fiecărei* camere laterale, patru coți, de jur împrejurul casei de fiecare parte.

⁶ Și camerele laterale *erau* trei, una peste cealaltă și treizeci la rând; și ele intrau în zidul care *era* al casei pentru camerele laterale de jur împrejur, ca să poată avea susținere, dar ele nu aveau susținere în zidul casei.

⁷ Și *era* o lărgire care mergea împrejur, crescând în sus spre camerele laterale, pentru că răsucirea împrejur a casei creștea în sus de jur împrejurul casei; de aceea lățimea casei *creștea* în sus și astfel creștea *de la camera* cea mai de jos până la cea mai de sus prin mijloc.

⁸ Am văzut de asemenea înălțimea casei de jur împrejur, temeliiile camerelor laterale *erau* o trestie întregă de șase coți mari.

⁹ Grosimea zidului, care *era* pentru camera laterală din afară, *era* de cinci coți; și *ceea ce era* lăsat *era* locul camerelor laterale care *erau* înăuntru.

¹⁰ Și între camere *era* lățimea de douăzeci de coți de jur împrejurul casei de fiecare parte.

¹¹ Și ușile camerelor laterale *erau* spre *locul* lăsat, o ușă spre nord și o altă ușă spre sud; și lățimea locului care *era* lăsat *era* de cinci coți de jur împrejur.

¹² Și clădirea care *era* înaintea locului despărțit la capăt spre vest, *era* de șaptezeci de coți de lată; și zidul clădirii *era* gros de cinci coți de jur împrejur și lungimea lui *era* de nouăzeci de coți.

¹³ Astfel el a măsurat casa, o sută de coți lungime; și locul despărțit și clădirea și zidurile ei, o sută de coți lungime;

¹⁴ De asemenea lățimea feței casei și a locului despărțit spre est, o sută de coți.

¹⁵ Și a măsurat lungimea clădirii din fața locului despărțit care *era* în spatele ei și galeriile ei de pe o parte și de pe cealaltă parte, o sută de coți, cu templul interior și porticele curții;

¹⁶ Ușorii ușii și ferestrele înguste și galeriile de jur împrejur pe cele trei rânduri, în fața ușii, căptușiți cu lemn de jur împrejur și de la pământ până la ferestre și ferestrele *erau* acoperite;

¹⁷ Până deasupra ușii, chiar până la casa interioară și exterioară și la tot zidul de jur împrejur pe interior și pe exterior, după măsură.

¹⁸ Și *era* făcut cu heruvimi și palmieri, astfel încât un palmier *era* între un heruvim și un heruvim; și *fiecare* heruvim avea două fețe;

¹⁹ Astfel încât fața unui om *era* spre palmierul de pe o parte și fața unui leu tânăr spre palmierul din cealaltă parte; *astfel* s-a făcut pe toată casa de jur împrejur.

²⁰ De la pământ până deasupra ușii *erau* făcuți heruvimi și palmieri și *de asemenea* pe zidul templului.

²¹ Ușorii templului *erau* pătrați și fața sanctuarului *de asemenea*; înfățișarea unuia *era la fel* ca și înfățișarea celuilalt.

²² Altarul din lemn *era* înalt de trei coți și lungimea lui de doi coți; și colțurile lui și lungimea lui și pereții lui *erau* din lemn; și el mi-a spus: Aceasta *este* masa care *este* înaintea DOMNULUI.

²³ Și templul și sanctuarul aveau două uși.

²⁴ Și ușile aveau două canate *fiecare*, două canate turnante; două *canate* pentru o ușă și două canate pentru cealaltă *ușă*.

²⁵ Și *erau* făcuți pe ele, pe ușile templului, heruvimi și palmieri, precum *erau* făcuți pe ziduri; și *erau* poște groase pe fața porticului pe exterior.

²⁶ Și *erau* ferestre înguste și palmieri pe o parte și pe cealaltă parte pe laturile porticului și *la* camerele laterale ale casei și poște groase.

42

¹ Apoi el m-a scos în curtea de afară, pe calea spre nord; și m-a dus în camera care *era* în fața locului despărțit, care *era* înaintea clădirii spre nord.

² Înaintea lungimii de o sută de coți *era* ușa de la nord și lățimea *era* de cincizeci de coți.

³ În dreptul celor douăzeci *de coți* ai curții interioare și în dreptul pavajului curții din afară, *era* cornișă lângă cornișă la cele trei *etaje*.

⁴ Și înaintea camerelor *era* o trecere de zece coți lățime în interior, o cale de un cot; și ușile lor spre nord.

⁵ Și, camerele de sus *erau* mai scurte; deoarece cornișele erau mai înalte decât acestea, decât cele de mai jos și decât cele din mijlocul clădirii.

⁶ Pentru că erau pe cele trei *etaje*, dar nu aveau stâlpi ca stâlpii curților; de aceea *etajul de sus* era mai îngust decât cel de jos, de la pământ, și decât cel din mijloc.

⁷ Și zidul care *era* pe exterior în fața camerelor, spre curtea exterioară înaintea camerelor, lungimea lui *era* de cincizeci de coți.

⁸ Fiindcă lungimea camerelor care *erau* în curtea exterioară *era* de cincizeci de coți; și, iată, înaintea templului *erau* o sută de coți.

⁹ Și sub aceste camere *era* intrarea dinspre partea de est, precum cineva intră în ele din curtea exterioară.

¹⁰ Camerele *erau* în grosimea zidului curții dinspre est, în fața locului despărțit și în fața clădirii.

¹¹ Și calea înaintea lor *era* ca forma camerelor dinspre nord, la fel de lungă ca ele și la fel de lată ca ele; și toate ieșirile lor *erau* deopotrivă conform cu modelele lor și conform ușilor lor.

¹² Și conform ușilor camerelor dinspre sud *era* o ușă la capătul căii, a căii drept înaintea zidului spre est, precum cineva intră în ele.

¹³ Apoi el mi-a spus: Camerele dinspre nord și camerele dinspre sud, care *sunt* înaintea locului despărțit, *sunt* camere sfinte, unde preoții, care se apropie de DOMNUL, vor mânca lucrurile preasfinte; acolo vor pune ei lucrurile preasfinte și darul de mâncare și ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege, pentru că locul *este* sfânt.

¹⁴ Când preoții intră înăuntru, atunci nu vor ieși din locul sfânt în curtea exterioară, ci acolo își vor pune hainele în care servesc: pentru că ele *sunt* sfinte; și se vor îmbrăca cu alte haine și se vor apropia de *lucrurile* pentru popor.

¹⁵ Și, când el a terminat de măsurat casa interioară, m-a scos spre poarta a cărei fețe *este* spre est și a măsurat-o de jur împrejur.

¹⁶ A măsurat latura de est cu trestia de măsurat, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat de jur împrejur.

¹⁷ A măsurat latura de nord, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat, de jur împrejur.

¹⁸ A măsurat latura de sud, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat.

¹⁹ S-a întors spre latura de vest și a măsurat cinci sute de trestii cu trestia de măsurat.

²⁰ A măsurat-o pe cele patru laturi; aceasta avea un zid de jur împrejur, lung de cinci sute de trestii, și lat de cinci sute, pentru a face o deosebire între sanctuar și locul *care* nu *este* sfânt.

43

¹ După aceasta el m-a dus la poartă, la poarta care dă spre est;

² Și, iată, gloria Dumnezeului lui Israel venea pe calea dinspre est; și vocea lui *era* ca zgomotul multor ape; și pământul strălucea de gloria sa.

³ Și *aceasta era* conform cu înfățișarea viziunii pe care o văzusem, conform cu viziunea pe care o văzusem când am venit să distrug cetatea; și viziunile *erau* ca viziunea pe care o văzusem la râul Chebar; și am căzut cu fața la pământ.

⁴ Și gloria DOMNULUI a intrat în casă pe calea porții a cărei fețe *este* spre est.

⁵ Astfel duhul m-a ridicat și m-a dus în curtea interioară; și, iată, gloria DOMNULUI a umplut casa.

⁶ Și l-am auzit vorbindu-mi din casă; și un bărbat stătea în picioare lângă mine.

⁷ Și el mi-a spus: Fiu al omului, locul tronului meu și locul tălpilor picioarelor mele, unde voi locui în mijlocul copiilor lui Israel pentru totdeauna și numele meu sfânt, casa lui Israel nu îl vor mai pângări, *nici* ei, nici împărații lor; prin curvia lor, nici prin trupurile moarte ale împăraților lor pe înălțimile lor.

⁸ Prin punerea pragului lor lângă pragurile mele și ușorul lor lângă ușorii mei și zidul dintre mine și ei; ei au pângărit numele meu sfânt prin urâciunile lor pe care le-au făcut, pentru aceea i-am mistuit în mânia mea.

⁹ Să îndepărteze de mine acum, curvia lor și trupurile moarte ale împăraților lor; și voi locui în mijlocul lor pentru totdeauna.

¹⁰ Tu fiu al omului, arată casei lui Israel casa, ca ei să se rușineze de nelegiuirile lor, și să îi măsoare modelul.

¹¹ Și dacă se vor rușina de tot ce au făcut, arată-le forma casei și modelul ei și ieșirile ei și intrările ei și toate formele ei și toate rânduilele ei și toate formele ei și toate legile ei; și scrie-le înaintea ochilor lor, ca să păzească toată forma ei și toate rânduilele ei și să le împlinească.

¹² Aceasta este legea casei: Pe vârful muntelui, întreg cuprinsul *muntelui* de jur împrejur *va fi* preasfânt. Iată, aceasta este legea casei.

¹³ Și acestea *sunt* măsurile altarului în coți: Cotul este un cot și un lat de palmă; chiar partea de jos *va fi* de un cot și lățimea de un cot și marginea lui pe muchia lui de jur împrejur *va fi* o palmă; și acesta *va fi* locul mai înalt al altarului.

¹⁴ Și de la partea de jos *de pe* pământ până la pervazul de jos *vor fi* doi coți și lățimea de un cot; și de la pervazul mai mic până la pervazul mai mare *vor fi* patru coți și lățimea de un cot.

¹⁵ Astfel, altarul *va fi* de patru coți; și de la altar în sus *vor fi* patru coarne.

¹⁶ Și altarul *va fi* de doisprezece coți în lungime, doisprezece în lățime, pătrat pe cele patru colțuri ale lui.

¹⁷ Și pervazul *va fi* de paisprezece coți în lungime și paisprezece în lățime în cele patru colțuri ale lui; și marginea de jur împrejurul lui *va fi* de o jumătate de cot; și partea de jos a lui *va fi* de un cot de jur împrejur; și treptele lui vor da spre est.

¹⁸ Și el mi-a spus: Fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acestea *sunt* rânduilele altarului în ziua în care îl vor face ca să ofere pe el ofrande arse și să stropească sânge pe el.

¹⁹ Și să dai preoților, levitiilor, care sunt din sămânța lui Țadoc, care se apropie de mine ca să îmi servească, un taur tânăr ca ofrandă pentru păcat, spune Domnul DUMNEZEU.

²⁰ Și să iei din sângele lui și să îl pui pe cele patru coarne ale lui și pe cele patru colțuri ale pervazului și pe margine de jur împrejur, astfel să îl cureți și să îl purifici.

²¹ Să iei de asemenea taurul pentru ofranda pentru păcat și el să îl ardă în locul rânduit al casei, în afara sanctuarului.

²² Și în ziua a doua să oferi un ied dintre capre, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat; și ei să curețe altarul, precum l-au curățit cu taurul.

²³ După ce vei termina curățirea lui, să oferi un taur tânăr fără cusur și un berbec, fără cusur, din turmă.

²⁴ Și să îi oferi înaintea DOMNULUI și preoții să arunce sare pe ei și să îi ofere ca ofrandă arsă DOMNULUI.

²⁵ Șapte zile să pregătești în fiecare zi un țap ca ofrandă pentru păcat; ei să pregătească de asemenea un taur tânăr și un berbec, fără cusur, din turmă.

²⁶ Șapte zile să curețe altarul și să îl purifice; și ei să se consacre.

²⁷ Și după ce vor fi trecut aceste zile, se va întâmpla că, în ziua a opta și mai departe, preoții să pregătească ofrandele voastre arse pe altar și ofrandele voastre de pace; și vă voi primi, spune Domnul DUMNEZEU.

44

¹ Și m-a dus înapoi pe calea porții sanctuarului de afară, care dă spre est; și ea era închisă.

² Atunci DOMNUL mi-a spus: Această poartă să fie închisă, să nu se deschidă și niciun om să nu intre pe ea, pentru că DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, a intrat pe ea; de aceea să fie închisă.

³ Aceasta este pentru prinț; prințul va ședea în ea pentru a mânca pâine înaintea DOMNULUI; el va intra pe calea porticului acelei porți și va ieși tot pe calea lui.

⁴ Apoi m-a dus pe calea porții de nord, înaintea casei; și eu am privit și, iată, gloria DOMNULUI umplea casa DOMNULUI, și am căzut cu fața la pământ.

⁵ Și DOMNUL mi-a spus: Fiu al omului, ia aminte și privește cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale tot ce îți spun referitor la toate rânduielile casei DOMNULUI și la toate legile ei; și ia aminte la intrarea casei, la toate ieșirile sanctuarului.

⁶ Și să spui celor răzvrățiți, casei lui Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi casă a lui Israel, fie-vă destul toate urâciunile voastre,

⁷ În aceea că ați adus în sanctuarul meu străini, necircumciși în inimă și necircumciși în carne, să fie în sanctuarul meu, să îl murdăresc, în chiar casa mea, când oferiți pâinea mea, grăsimea și sângele, iar ei au călcat legământul meu din cauza tuturor urâciunilor voastre.

⁸ Și nu ați păzit însărcinarea lucrurilor mele sfinte; ci ați pus păzitori ai însărcinării mele în sanctuarul meu pentru voi înșivă.

⁹ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciun străin, necircumcis în inimă, nici necircumcis în carne, să nu intre în sanctuarul meu, din toți străinii câți se vor afla între copiii lui Israel.

¹⁰ Și leviții care s-au depărtat de mine, când Israel rătăcea, care au rătăcit de la mine după idoli lor, să își poarte nelegiuirea lor.

¹¹ Totuși ei să fie servitori în sanctuarul meu, având sarcina la porțile casei și servind casei; ei să înjunghie ofranda arsă și sacrificiul pentru popor și să stea în picioare înaintea lor să le servească.

¹² Pentru că ei le-au servit înaintea idoliilor lor și au făcut să cadă casa lui Israel în neleguire; de aceea mi-am ridicat mâna împotriva lor, spune Domnul DUMNEZEU și ei își vor purta nelegiuirea.

¹³ Și să nu se apropie de mine, ca să îmi facă serviciul de preot, nici să nu se apropie de vreunul din lucrurile mele sfinte, în locul preasfânt; ci să își poarte rușinea și urâciunile lor pe care le-au făcut.

¹⁴ Ci îi voi face păzitori ai sarcinii casei, pentru tot serviciul ei și pentru tot ce se va face în ea.

¹⁵ Dar preoții, leviții, fiii lui Țadoc, care au păzit sarcina sanctuarului meu când copiii lui Israel au rătăcit de la mine, ei să se apropie de mine ca să îmi servească; și să stea în picioare înaintea mea pentru a-mi aduce grăsimea și sângele, spune Domnul DUMNEZEU;

16 Ei să intre în sanctuarul meu și să se apropie de masa mea, pentru a-mi servi și să păzească însărcinarea mea.

17 Și se va întâmpla, când vor intra pe porțile curții interioare, *că vor fi îmbrăcați cu haine de in și să nu pună lână pe ei în timp ce servesc în porțile curții interioare și înăuntru.*

18 Să aibă bonete de in pe capetele lor și să aibă izmene de in pe coapsele lor; și nu se încingă cu vreun lucru care să îi facă să transpire.

19 Și când ies în curtea exterioară, în curtea exterioară la popor, să se dezbrace de hainele lor în care au servit și să le pună în camerele sfinte; și să îmbrace alte haine; și să nu sfințească poporul cu hainele lor.

20 Nici să nu își radă capetele, nici să nu permită șuvițelor lor să crească lungi; ei doar să își tundă scurt capetele.

21 Nici să nu bea vin vreunul dintre preoți când intră în curtea interioară.

22 Nici să nu își ia de soții *vreo văduvă*, nici pe cea divorțată, ci să ia tinere din sămânța casei lui Israel sau o văduvă de preot.

23 Și să învețe pe poporul meu *deosebirea dintre ce este sfânt și ce nu este sfânt și să îi facă să discearnă între necurat și curat.*

24 Și în neînțelegeri ei să stea în picioare la judecată; și să judece conform cu judecățile mele; și să păzească legile mele și statutele mele în toate adunările mele; și să sfințească sabbatele mele.

25 Și să nu vină la nicio persoană moartă să se întineze, numai pentru tată sau pentru mamă sau pentru fiu sau pentru fiică, pentru frate sau pentru soră care nu a avut soț, se pot întina.

26 Și după ce se curățește, să îi numere șapte zile.

27 Și, în ziua când el intră în sanctuar, în curtea interioară, pentru a servi în sanctuar, să ofere ofranda lui pentru păcat, spune Domnul DUMNEZEU.

28 Și aceasta să le fie ca moștenire, eu *sunt* moștenirea lor; și să nu le dați nicio stăpânire în Israel, eu *sunt* stăpânirea lor.

29 Ei vor mânca darul de mâncare și ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărâdelege; și fiecare lucru dedicat în Israel va fi al lor.

30 Și primele dintre toate roadele dintâi din toate *lucrulile și fiecare dar* dintre toate, din fiecare *fel* de daruri, vor fi ale preoților; voi să dați de asemenea preotului cel dintâi din aluatul vostru, ca să facă să se odihnească binecuvântarea în casa voastră.

31 Preoții să nu mănânce din vreun lucru care a murit de la sine, sau sfâșiat, fie pasăre fie animal.

45

1 Mai mult, când veți împărți țara, prin sort, pentru moștenire, să oferiți un dar pentru DOMNUL, o parte sfântă din țară; lungimea va fi de douăzeci și cinci de mii *de trestii* și lățimea să fie de zece mii. Aceasta să fie sfântă în toate granițele ei de jur împrejur.

2 Din aceasta să fie pentru sanctuar cinci sute *în lungime*, cu cinci sute *în lățime*, pătrat de jur împrejur; și cincizeci de coți de jur împrejur pentru împrejurimile lui.

3 Și din această măsură să măsoari lungimea a douăzeci și cinci de mii și lățimea de zece mii; și în ea va fi sanctuarul și *locul* preasfânt.

4 *Partea sfântă a țării să fie pentru preoții care servesc sanctuarului, care se vor apropia să servească DOMNULUI; și să fie un loc pentru casele lor și un loc sfânt pentru sanctuar.*

5 *Și douăzeci și cinci de mii în lungime și zece mii în lățime să aibă de asemenea leviții pentru ei înșiși, servitorii casei, ca stăpânire, pentru douăzeci de camere.*

6 *Și să rânduiți stăpânirii cetății, cinci mii în lățime și douăzeci și cinci de mii în lungime, în fața darului părții sfinte, aceasta să fie pentru toată casa lui Israel.*

7 *Și o parte să fie pentru prinț de o parte și de cealaltă parte a darului părții sfinte și a stăpânirii cetății, înaintea darului părții sfinte și înaintea stăpânirii cetății, din partea de vest spre vest și din partea de est spre est; și lungimea să fie în fața uneia dintre părți, de la granița de vest până la granița de est.*

8 *Stăpânirea lui în Israel va fi din țară; și prinții mei să nu mai oprime pe poporul meu; și ce rămâne din țară să o dea casei lui Israel conform cu triburile lor.*

9 *Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fie-vă destul, prinți ai lui Israel; îndepărtați violența și jaful și faceți judecată și dreptate; îndepărtați pretențiile voastre excesive de la poporul meu, spune Domnul DUMNEZEU.*

10 *Să aveți balanțe drepte și o efa dreaptă și un bat drept.*

11 *Efa și batul să fie de aceeași măsură, încât batul să conțină a zecea parte dintr-un homer și efa a zecea parte dintr-un homer, măsura lor să fie după homer.*

12 *Și șekelul să fie douăzeci de ghere; douăzeci de șekeli, douăzeci și cinci de șekeli, cincisprezece șekeli să fie mina voastră.*

13 *Acesta să fie darul pe care să îl oferiți: a șasea parte dintr-o efa dintr-un homer de grâu și să dați a șasea parte dintr-o efa dintr-un homer de orz;*

14 *Referitor la rânduiala untdelemnului, batul untdelemnului, să oferiți a zecea parte dintr-un bat dintr-un cor, care este un homer de zece bați, pentru că zece bați sunt un homer;*

15 *Și un miel din turmă, dintre două sute, din pășunile grase ale lui Israel, ca dar de mâncare și ca ofrandă arsă și ca ofrande de pace, ca să facă împăcare pentru ei, spune Domnul DUMNEZEU.*

16 *Tot poporul țării să dea acest dar pentru prințul din Israel.*

17 *Și să fie partea prințului să dea ofrande arse și daruri de mâncare și daruri de băutură, la sărbători și la lunile noi și la sabbate, la toate solemnitățile casei lui Israel; el să pregătească ofranda pentru păcat și darul de mâncare și ofranda arsă și ofrandele de pace, pentru a face împăcare pentru casa lui Israel.*

18 *Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În luna întâi, în prima zi a lunii, să iei un taur tânăr, fără cusur, și să cureți sanctuarul;*

19 *Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru păcat și să îl pună pe ușorii casei și pe cele patru colțuri ale pervazului altarului și pe ușorii porții curții interioare.*

20 *Și astfel să faci și în a șaptea zi a lunii pentru fiecare ce rătăcește și pentru cel simplu; astfel să împăcați casa.*

21 *În luna întâi, în a paisprezecea zi a lunii, să aveți paștele, o sărbătoare de șapte zile; azimă să se mănânce.*

22 *Și în acea zi prințul să pregătească pentru el însuși și pentru tot poporul țării un taur ca ofrandă pentru păcat.*

23 Și în cele șapte zile ale sărbătorii să pregătească zilnic o ofrandă arsă pentru DOMNUL: șapte tauri și șapte berbeci fără cusur, în cele șapte zile; și un ied dintre capre ca ofrandă zilnică pentru păcat.

24 Și să pregătească un dar de mâncare dintr-o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec și un hin de untdelemn pentru o efă.

25 În luna a șaptea, în ziua a cincisprezecea a lunii, să facă la fel în sărbătoarea celor șapte zile, conform cu ofranda pentru păcat, conform cu ofranda arsă și conform cu darul de mâncare și conform cu untdelemnul.

46

1 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poarta curții interioare care dă spre est să fie închisă în cele șase zile lucrătoare; dar în sabat să fie deschisă și în ziua de lună nouă să fie deschisă.

2 Și prințul să intre pe calea porticului *acelei* porți din afară și să stea în picioare lângă ușorul porții și preoții să îi pregătească ofranda arsă și ofrandele lui de pace și el să se închine pe pragul porții; apoi să iasă afară; dar poarta să nu fie închisă până seara.

3 Tot la fel, poporul țării să se închine la ușa acestei porți înaintea DOMNULUI, în sabbate și la lunile noi.

4 Și ofranda arsă pe care prințul o va aduce DOMNULUI în ziua de sabat să fie șase miei fără cusur și un berbec fără cusur.

5 Și darul de mâncare să fie o efă pentru un berbec și darul de mâncare pentru miei cât va fi în stare să dea și un hin de untdelemn pentru o efă.

6 Și în ziua lunii noi *acesta să fie* un taur tânăr fără cusur, și șase miei și un berbec; ei să fie fără cusur.

7 Și să pregătească un dar de mâncare, o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec și pentru miei conform cu cât mâna lui va ajunge și un hin de untdelemn pentru o efă.

8 Și când prințul va intra, să intre pe calea porticului *acelei* porți și să iasă pe calea *porticului*.

9 Dar când poporul țării va veni înaintea DOMNULUI la sărbătorile solemne, cel care intră pe calea porții de nord să se închine, să iasă pe calea porții de sud; și cel care intră pe calea porții de sud, să iasă pe calea porții de nord; să nu se întorcă pe calea porții pe care a intrat, ci să iasă pe cea din fața acesteia.

10 Și prințul să intre în mijlocul lor când ei intră; și când ei ies, să iasă împreună cu ei.

11 Și la sărbători și la solemnități darul de mâncare să fie o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec; și pentru miei cât este în stare să dea; și un hin de untdelemn pentru o efă.

12 Și când prințul va pregăti o ofrandă arsă de bunăvoie sau ofrande de pace de bunăvoie pentru DOMNUL, unul să îi deschidă atunci poarta care dă spre est și el să pregătească ofranda sa arsă și ofrandele sale de pace, precum a făcut în ziua de sabat; apoi să iasă; și, după ieșirea lui *cineva* să închidă poarta.

13 Tu să pregătești zilnic o ofrandă arsă DOMNULUI *dintr-un* miel fără cusur de un an; să îl pregătești în fiecare dimineață.

14 Și să pregătești un dar de mâncare pentru acesta în fiecare dimineață, a șasea parte dintr-o efă și a treia parte dintr-un hin de untdelemn pentru a înmuia floarea făinii; un dar de mâncare neîncetat printr-o rânduială continuă DOMNULUI.

¹⁵ Astfel ei să pregătească mielul și darul de mâncare și untdelemnul, în fiecare dimineață *pentru* o ofrandă arsă neîncetată.

¹⁶ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Dacă prințul dă un dar unuia dintre fiii săi, această moștenire să fie a fiilor săi, *să fie* stăpânirea lor prin moștenire.

¹⁷ Dar dacă dă un dar din moștenirea sa unuia dintre servitorii săi, atunci acesta să fie al lui până în anul libertății; după aceasta să se întoarcă la prinț; dar moștenirea lui să fie a fiilor săi pentru ei.

¹⁸ Mai mult, prințul să nu ia din moștenirea poporului prin oprimare, pentru a-i alunga din stăpânirea lor, *ci* să dea fiilor săi moștenire din propria lui stăpânire, ca poporul meu să nu fie împrăștiat fiecare om din stăpânirea lui.

¹⁹ După aceea m-a dus prin intrarea care *era* în latura porții, în camerele sfinte ale preoților, care dau spre nord; și, iată, *era* un loc pe cele două laturi spre vest.

²⁰ Apoi mi-a spus: Acesta *este* locul unde preoții vor fierbe ofranda pentru fărădelege și ofranda pentru păcat, unde vor coace darul de mâncare; ca să nu le ducă afară în curtea exterioară, pentru a sfinți poporul.

²¹ Atunci m-a scos în curtea exterioară și m-a făcut să trec prin cele patru colțuri ale curții; și, iată, în fiecare colț al curții *era* o curte.

²² În cele patru colțuri ale curții *erau* curți alăturate lungi de patruzeci de coți și late de treizeci; aceste patru colțuri *erau* de o *singură* măsură.

²³ Și *era* un rând de clădiri de jur împrejur în ele, de jur împrejurul celor patru și *erau* făcute cu locuri pentru fierbere, de jur împrejur, sub rânduri.

²⁴ Apoi el mi-a spus: Acestea *sunt* locurile celor care fierb, unde servitorii casei vor fierbe sacrificiul poporului.

47

¹ După aceasta m-a dus din nou la ușa casei și, iată, ape ieșeau de sub pragul casei spre est, pentru că fața casei *dădea spre* est și apele curgeau de sub partea dreaptă a casei, în *partea* de sud a altarului.

² Apoi m-a dus pe calea porții dinspre nord și m-a condus împrejurul căii de afară până la poarta exterioară spre calea care dă spre est; și, iată, curgeau ape pe partea dreaptă.

³ Și când bărbatul care avea frânghia în mână a ieșit spre est, a măsurat o mie de coți și m-a trecut prin ape; apele *erau* până la glezne.

⁴ Din nou a măsurat o mie și m-a trecut prin ape; apele *erau* până la genunchi. Din nou a măsurat o mie și m-a trecut; apele *erau* până la coapse.

⁵ După aceea a măsurat o mie; și *era* un râu pe care nu-l puteam trece, pentru că apele crescuseră, ape de înotat, un râu care nu putea fi trecut.

⁶ Și mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut *aceasta*? Apoi m-a dus și m-a făcut să mă întorc la marginea râului.

⁷ Acum, când m-am întors, iată, pe malul râului *erau* foarte mulți pomi pe o parte și pe cealaltă.

⁸ Apoi mi-a spus: Aceste ape ies spre țara de est și coboară înspre deșert și se varsă în mare, *când* se vor vărsa în mare, apele se vor vindeca.

⁹ Și se va întâmpla, *că* orice lucru care trăiește, care se mișcă, oriunde râurile vor curge, va trăi; și va fi o foarte mare mulțime de pești, pentru că aceste ape vor curge până acolo, fiindcă aceștia vor fi vindecați; și orice lucru, pe unde va curge râul, va trăi.

¹⁰ Și se va întâmpla, *că* pescarii vor sta în picioare pe el, de la En-Ghedi chiar până la En-Eglaim; vor fi *un loc* pentru a întinde plase; peștii lor vor fi conform cu felul lor, ca peștii mării celei mari, peste măsură de mulți.

¹¹ Dar locurile ei noroioase și mlaștinile ei nu vor fi vindecate; vor fi date pentru sare.

¹² Și lângă râu, pe malul lui, de o parte și de cealaltă parte, vor crește tot *felul* de pomi pentru hrană, a căror frunză nu se vestejește, nici rodul lor nu va fi mistuit; el va aduce rod nou conform cu lunile lui, pentru că apele lui au ieșit din sanctuar; și rodul lui va fi pentru hrană și frunza lui pentru medicament.

¹³ Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Aceasta va fi granița, în care veți moșteni țara conform cu cele douăsprezece triburi ale lui Israel; Iosif va avea două părți.

¹⁴ Și o veți moșteni, unul ca și celălalt, *referitor* la ea mi-am ridicat mâna pentru a o da părinților voștri; și această țară vă va cădea ca moștenire.

¹⁵ Și acesta va fi granița țării spre latura de nord, de la marea cea mare, calea Hetlonului, precum se merge la Tedad;

¹⁶ Hamat, Berota, Sibraim, care este între granița Damascului și granița Hamatului; Hațar-Haticon, care este lângă ținutul Hauranului.

¹⁷ Și granița de la mare va fi Hațar-Enon, granița Damascului și la nord spre nord și granița Hamatului. Aceasta este latura de nord.

¹⁸ Și latura de est să o măsoarați de la Hauran și de la Damasc și de la Galaad și de la țara lui Israel, lângă Iordan, de la granița până la marea de est. Și aceasta este latura de est.

¹⁹ Și latura de sud spre sud, de la Tamar până la apele certeii în Cades, râul până la marea cea mare. Și aceasta este latura de sud spre sud.

²⁰ Latura de vest de asemenea va fi marea cea mare de la granița, precum vine cineva în fața Hamatului. Aceasta este latura de vest.

²¹ Astfel să împărțiți această țară între voi conform cu triburile lui Israel.

²² Și se va întâmpla, *că* o veți împărți prin sorț ca moștenire, vouă și străinilor, care locuiesc temporar în mijlocul vostru, care vor naște copii printre voi; și ei să vă fie ca născuți în țară printre copiii lui Israel; ei să aibă moștenire cu voi printre triburile lui Israel.

²³ Și se va întâmpla *că*, în tribul în care străinul locuiește temporar, acolo să îi dați moștenirea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

48

¹ Și acestea sunt numele triburilor. De la marginea de nord spre ținutul căii Hetlonului, precum se merge la Hamat, Hațar-Enan, granița Damascului spre nord, până la ținutul Hamatului, pentru că acestea sunt laturile lui de est și de vest; o parte pentru Dan.

² Și lângă granița lui Dan, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Așer.

³ Și lângă granița lui Așer, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Neftali.

⁴ Și lângă granița lui Neftali, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Manase.

⁵ Și lângă granița lui Manase, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Efraim.

⁶ Și lângă granița lui Efraim, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Ruben.

⁷ Și lângă granița lui Ruben, de la latura de est până la latura de vest, o parte pentru Iuda.

⁸ Și lângă granița lui Iuda, de la latura de est până la latura de vest, va fi ofranda pe care o veți oferi de douăzeci și cinci de mii de trestii în lățime și în lungime ca una din celelalte părți, de la latura de est până la latura de vest, și sanctuarul va fi în mijlocul său.

⁹ Darul pe care îl veți oferi DOMNULUI va fi de douăzeci și cinci de mii în lungime și de zece mii în lățime.

¹⁰ Și pentru ei, pentru preoți, va fi acest dar sfânt; spre nord, douăzeci și cinci de mii în lungime și spre vest, zece mii în lățime; și spre est, zece mii în lățime; și spre sud douăzeci și cinci de mii în lungime; și sanctuarul DOMNULUI va fi în mijlocul lui.

¹¹ Să fie pentru preoții, care sunt sfințiți, dintre fiii lui Țadoc, care au păzit însărcinarea mea, care nu au rățăcit când copiii lui Israel au rățăcit, precum au rățăcit leviții.

¹² Și acest dar al țării care este oferit le va fi preasfânt, lângă granița leviților.

¹³ Și în fața graniței preoților, leviții vor avea douăzeci și cinci de mii în lungime și zece mii în lățime; toată lungimea va fi de douăzeci și cinci de mii și lățimea de zece mii.

¹⁴ Și ei să nu vândă din el, nici să nu îl schimbe, nici să nu înstrăineze roadele dintâi ale țării, pentru că acesta este sfânt pentru DOMNUL.

¹⁵ Și cele cinci mii, care rămân în lățime în fața celor douăzeci și cinci de mii, să fie un loc care nu este sfânt, pentru cetate, pentru locuințe și pentru împrejurimi; și cetatea să fie în mijlocul său.

¹⁶ Și acestea să fie măsurile lui: partea de nord, patru mii cinci sute, și partea de sud, patru mii cinci sute, și partea de est, patru mii cinci sute, și partea de vest, patru mii cinci sute.

¹⁷ Și împrejurimile cetății să fie spre nord, două sute cincizeci, și spre sud, două sute cincizeci, și spre est, două sute cincizeci, și spre vest, două sute cincizeci.

¹⁸ Și ceea ce rămâne din lungime în fața darului părții sfinte să fie zece mii spre est și zece mii spre vest; să fie în fața darului părții sfinte; și venitul lui să fie pentru hrana celor ce servesc cetatea.

¹⁹ Și cei care servesc cetatea să o servească din toate triburile lui Israel.

²⁰ Tot darul să fie de douăzeci și cinci de mii pe douăzeci și cinci de mii; să oferiți darul pătrat, cu stăpânirea cetății.

²¹ Și ce rămâne să fie pentru prinț, de o parte și de cealaltă a darului sfânt și a stăpânirii cetății, în fața celor douăzeci și cinci de mii ale darului spre granița de est și spre vest în fața celor douăzeci și cinci de mii spre granița de vest, în fața părților pentru prinț, și aceasta să fie darul sfânt; și sanctuarul casei să fie în mijlocul lui.

²² Mai mult, de la stăpânirea leviților și de la stăpânirea cetății, fiind în mijlocul a ceea ce este al prințului, între granița lui Iuda și granița lui Beniamin, să fie pentru prinț.

²³ Și cât despre restul triburilor, de la latura de est până la latura de vest, Beniamin va avea o parte.

²⁴ Și lângă granița lui Beniamin, de la latura de est până la latura de vest, Simeon va avea o parte.

²⁵ Și lângă granița lui Simeon, de la latura de est până la latura de vest, Isahar va avea o parte.

²⁶ Și lângă granița lui Isahar, de la latura de est până la latura de vest, Zabulon va avea o parte.

²⁷ Și lângă granița lui Zabulon, de la latura de est până la latura de vest, Gad va avea o parte.

²⁸ Și lângă granița lui Gad, pe latura de sud spre sud; granița va fi de la Tamar până la apele certe în Cades și la râul spre marea cea mare.

²⁹ Aceasta este țara pe care o veți împărți prin sort triburilor lui Israel ca moștenire, și acestea sunt părțile lor, spune Domnul DUMNEZEU.

³⁰ Și acestea sunt ieșirile cetății pe latura de nord, patru mii cinci sute de măsuri.

³¹ Și porțile cetății vor fi după numele triburilor lui Israel, trei porți spre nord: o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, o poartă a lui Levi.

³² Și pe latura de est, patru mii cinci sute; și trei porți, și o poartă a lui Iosif, o poartă a lui Beniamin, o poartă a lui Dan.

³³ Și pe latura de sud, patru mii cinci sute de măsuri; și trei porți, o poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, o poartă a lui Zabulon.

³⁴ Pe latura de vest, patru mii cinci sute, cu cele trei porți ale lor; o poartă a lui Gad, o poartă a lui Așer, o poartă a lui Neftali.

³⁵ Erau de jur împrejur optsprezece mii de măsuri; și numele cetății din acea zi va fi: DOMNUL este acolo.

Daniel

¹ În anul al treilea al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului la Ierusalim și l-a asediat.

² Și Domnul l-a dat pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, în mâna lui, cu o parte din vasele casei lui Dumnezeu; pe care le-a dus în țara Șinar la casa dumnezeului său; și a adus vasele în casa tezaurului dumnezeului său.

³ Și împăratul i-a vorbit lui Așpenaz, stăpânul famenilor săi, să aducă *pe câțiva* dintre copiii lui Israel și din sâmbânța împăratului și a prinților;

⁴ Copii în care nu *era* cusur, ci plăcuți la vedere și pricepuți în toată înțelepciunea și iscușiți în cunoaștere și înțelegând știința și să fie în stare să stea în palatul împăratului și pe care să îi învețe învățătura și limba caldeenilor.

⁵ Și împăratul le-a rânduit o porție zilnică din mâncarea împăratului și din vinul pe care l-a băut; astfel hrănindu-i trei ani, ca la sfârșitul acestora să poată sta în fața împăratului.

⁶ Și printre aceștia erau dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria;

⁷ Căroră mai marele famenilor le-a dat nume; și i-a dat lui Daniel *numele* Belteșațar; și lui Hanania, Șadrac; și lui Mișael, Meșac; și lui Azaria, Abednego.

⁸ Dar Daniel a hotărât în inima lui să nu se întineze cu porția de mâncare a împăratului, nici cu vinul pe care îl bea el; de aceea a cerut de la mai marele famenilor să nu *îl oblige* să se pângărească.

⁹ Și Dumnezeu i-a dat lui Daniel favoare și milă înaintea mai marelui famenilor.

¹⁰ Și mai marele famenilor i-a spus lui Daniel: Mă tem de domnul meu împăratul, care v-a rânduit mâncarea și băutura; căci de ce să vadă el fețele voastre arătând mai rău decât ale tinerilor care *sunt* de felul vostru? Atunci *îmi* veți pune capul în pericol în fața împăratului.

¹¹ Atunci Daniel i-a spus lui Melțar, pe care mai marele famenilor l-a pus peste Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:

¹² Te implor, încearcă pe servitorii tăi, zece zile; și ei să ne dea legume să mâncăm și apă să bem.

¹³ Apoi să fie privite înfățișările noastre înaintea ta și înfățișarea tinerilor ce mănâncă din porția de mâncare a împăratului; și după cum vezi *așa* să te porți cu servitorii tăi.

¹⁴ Astfel el le-a dat ascultare în acest lucru și i-a încercat zece zile.

¹⁵ Și la sfârșitul a zece zile, înfățișările lor au apărut mai frumoase și mai grase în carne decât a tuturor tinerilor care au mâncat porția de mâncare a împăratului.

¹⁶ Astfel Melțar a luat porția lor de mâncare și vinul pe care trebuiau să îl bea; și le-a dat legume.

¹⁷ Cât despre acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoaștere și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; și Daniel avea înțelegere în toate viziunile și visele.

¹⁸ Și la sfârșitul zilelor la care împăratul spusese să îi aducă, mai marele famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.

¹⁹ Și împăratul a vorbit îndeaproape cu ei; și dintre toți nu s-a găsit nimeni ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat în picioare înaintea împăratului.

²⁰ Și în toate lucrurile de înțelepciune și înțelegere de care i-a întrebat împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii și astrologii care erau în tot domeniul lui.

²¹ Și Daniel a fost acolo până în anul întâi al împăratului Cyrus.

2

¹ Și în anul al doilea al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a visat vise prin care duhul i s-a tulburat și somnul i-a fugit.

² Atunci împăratul a poruncit să fie chemați magii și astrologii și vrăjitorii și caldeenii, pentru a arăta împăratului visele lui. Astfel, ei au venit și au stat în picioare înaintea împăratului.

³ Și împăratul le-a spus: Am visat un vis și duhul meu a fost tulburat pentru a cunoaște visul.

⁴ Atunci au vorbit caldeenii împăratului în siriană: Să trăiești pentru totdeauna împărate; spune servitorilor tăi visul și noi vom arăta interpretarea.

⁵ Împăratul a răspuns și a zis caldeenilor: Lucrul *acesta* mi-a scăpat; dacă nu îmi veți face cunoscut visul, cu interpretarea lui, veți fi tăiați în bucăți și casele voastre vor fi făcute un morman de balegă.

⁶ Dar dacă *îmi* arătați visul și interpretarea lui, veți primi de la mine daruri și răsplăți și mare onoare; de aceea arătați-mi visul și interpretarea lui.

⁷ Ei au răspuns din nou și au zis: Să spună împăratul servitorilor săi visul, iar noi vom arăta interpretarea lui.

⁸ Împăratul a răspuns și a zis: Știu sigur că doriți să câștigați timp, deoarece vedeți că lucrul mi-a scăpat.

⁹ Dar dacă nu îmi veți face cunoscut visul, *nu este decât o singură* hotărâre pentru voi, fiindcă ați pregătit cuvinte mincinoase și corupte pentru a vorbi înaintea mea, până când timpul se schimbă; de aceea spuneți-mi visul și voi cunoaște că puteți să îmi arătați interpretarea lui.

¹⁰ Caldeenii au răspuns înaintea împăratului și au zis: Nu este om pe pământ care poate arăta acest lucru al împăratului; de aceea *nu este nici* împărat, *nici* domn, *nici* conducător, *care* să fi cerut astfel de lucruri de la vreun mag sau astrolog sau caldeean.

¹¹ Și *este* lucru rar ceea ce împăratul cere, și nu este nimeni altul care să îl poată arăta împăratului, cu excepția dumnezeilor, a căror locuință nu este cu carnea.

¹² Din această cauză împăratul a fost mânios și foarte furios și a poruncit să fie nimiciți toți înțelepții Babilonului.

¹³ Și a ieșit hotărârea ca înțelepții să fie uciși; și căutau pe Daniel și pe tovarășii lui să fie uciși.

¹⁴ Atunci Daniel a răspuns cu sfat și înțelepciune lui Arioc, căpetenia gărzii împăratului, care ieșise să ucidă pe înțelepții Babilonului;

¹⁵ El a răspuns și a zis lui Arioc căpetenia împăratului: De ce *este* hotărârea de la împărat *atât* de grăbită? Atunci Arioc i-a făcut cunoscut lui Daniel acest lucru.

¹⁶ Atunci Daniel a intrat și a rugat pe împărat să îi dea timp, iar el îi va arăta împăratului interpretarea.

17 Atunci Daniel a mers la casa lui și a făcut lucrul *acesta* cunoscut lui Hanania, Mișael și Azaria, tovarășii lui,

18 Ca ei să ceară îndurări de la Dumnezeu cerului referitor la această taină, ca Daniel și tovarășii lui să nu piară cu restul înțelepților Babilonului.

19 Atunci taina i-a fost revelată lui Daniel într-o viziune de noapte. Apoi Daniel a binecuvântat pe Dumnezeu cerului.

20 Daniel a răspuns și a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru totdeauna și întotdeauna, căci înțelepciunea și tăria sunt ale lui;

21 Și schimbă timpurile și anotimpurile; îndepărtează împărați și ridică împărați; dă înțelepciune înțelepților și cunoaștere celor ce cunosc înțelegerea;

22 Revelează lucrurile adânci și tainice; cunoaște ce *este* în întuneric și lumina locuiește cu el.

23 Îți mulțumesc și te laud, Dumnezeu părinților mei, care mi-ai dat înțelepciune și tărie și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce noi am cerut de la tine, căci ne-ai făcut cunoscut acest lucru al împăratului.

24 De aceea Daniel a intrat la Arioc, căruia împăratul i-a ordonat să nimicească pe înțelepții Babilonului; a mers și i-a spus astfel: Nu nimici pe înțelepții Babilonului, du-mă înaintea împăratului și voi arăta împăratului interpretarea.

25 Atunci Arioc l-a dus în grabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a spus astfel: Eu am găsit un om dintre captivii din Iuda, care va face cunoscut împăratului interpretarea.

26 Împăratul a răspuns și i-a zis lui Daniel, al cărui nume *era* Belteșatar: Ești în stare să îmi faci cunoscut visul pe care l-am văzut și interpretarea lui?

27 Daniel a răspuns în prezența împăratului și a zis: Taina pe care împăratul a cerut-o, nu pot înțelepții, astrologii, magii, ghicitorii să o arate împăratului;

28 Dar este un Dumnezeu în cer care revelează taine și face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce va fi în zilele de pe urmă. Visul tău și viziunile capului tău pe patul tău, sunt acestea:

29 Cât despre tine, împărate, gândurile tale *ți-au* venit pe patul tău, ceea ce se va întâmpla de acum înainte; și cel ce revelează taine îți face cunoscut ce se va întâmpla.

30 Dar cât despre mine, această taină nu îmi este revelată datorită *vreunei* înțelepciuni pe care o am mai mult decât vreo *altă* ființă, ci de dragul *lor* să fie făcută cunoscută împăratului interpretarea și să cunoști gândurile inimii tale.

31 Tu împărate, ai văzut și iată, un mare chip. Acest chip mare, a cărui strălucire *era* măreață, a stat în picioare înaintea ta; și forma lui *era* înfricoșătoare.

32 Capul acestui chip *era* din aur pur, pieptul și brațele lui din argint, pântecul și coapsele lui din aramă,

33 Picioarele lui din fier, laba piciorului parte din fier și parte din lut.

34 Tu ai privit până când o piatră tăiată, fără mâini, a lovit chipul peste picioarele lui *care erau* din fier și lut și le-a spart în bucăți.

35 Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul, au fost sparte în bucăți, *toate* împreună, și au devenit ca pleava ariilor vara; și vântul le-a dus departe, încât nu s-a găsit loc pentru ele; și piatra care a lovit chipul a devenit un munte mare și a umplut întregul pământ.

36 Acesta *este* visul; și vom spune interpretarea acestuia înaintea împăratului.

³⁷ Tu împărate, ești un împărat al împăraților, fiindcă Dumnezeu cerului ți-a dat o împărăție, putere și tărie și glorie.

³⁸ Și oriunde locuiesc copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului le-a dat în mâna ta și te-a făcut conducător peste toate acestea. Tu ești acest cap din aur.

³⁹ Și după tine se va ridica o altă împărăție inferioară ție și o a treia împărăție de aramă, care va stăpâni peste tot pământul.

⁴⁰ Și a patra împărăție va fi tare ca fierul, întrucât fierul sparge în bucăți și supune toate; și ca fierul ce sparge toate acestea, *astfel* va sparge în bucăți și va zdrobi.

⁴¹ Și după cum ai văzut picioarele și degetele de la picioare, o parte din lutul olarului și o parte din fier, împărăția va fi împărțită; dar va fi încă în ea ceva din tăria fierului, întrucât ai văzut fierul amestecat cu lut noroios.

⁴² Și după cum degetele de la picioare erau parte din fier și parte din lut, *tot astfel* împărăția va fi în parte tare și va fi în parte spartă.

⁴³ Și precum ai văzut fier amestecat cu lut noroios, ei se vor amesteca cu sămânța oamenilor; dar nu se vor lipi unul de celălalt, după cum fier nu se amestecă cu lut.

⁴⁴ Și în zilele acestor împărați, Dumnezeu cerului va ridica o împărăție, care nu va fi niciodată distrusă; și împărăția nu va fi lăsată altui popor, ci va sparge în bucăți și va mistui toate aceste împărății și va sta în picioare pentru totdeauna.

⁴⁵ După cum ai văzut că piatra a fost tăiată, fără mâini, din munte și că a spart în bucăți fierul, arama, lutul, argintul și aurul; marele Dumnezeu a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla de acum înainte; și visul este cert și interpretarea lui sigură.

⁴⁶ Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat lui Daniel și a poruncit ca ei să îi aducă un dar de mâncare și arome dulci.

⁴⁷ Împăratul i-a răspuns lui Daniel și a zis: Cu adevărat Dumnezeu vostru este un Dumnezeu al dumnezeilor și un Domn al împăraților și un descoperitor al tainelor; văzând că poți revela această taină.

⁴⁸ Atunci împăratul l-a făcut pe Daniel un om mare și i-a dat multe daruri mărețe și l-a făcut conducător peste întreaga provincie a Babilonului și mai marele guvernatorilor peste toți înțelepții Babilonului.

⁴⁹ Atunci Daniel a cerut de la împărat și a pus pe Șadrac, Meșac și Abednego, peste treburile provinciei Babilonului; iar Daniel a șezut la poarta împăratului.

3

¹ Împăratul Nebucadnețar, a făcut un chip de aur, a cărui înălțime era de șaizeci de coți și lățimea lui șase coți; l-a înălțat în câmpia Dura, în provincia Babilon.

² Atunci împăratul Nebucadnețar a trimis să adune prinții, guvernatorii și căpeteniile, judecătorii, trezorerii, sfătuitoarii, oamenii legii și toți conducătorii provinciilor, să vină la dedicarea chipului pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat.

³ Atunci prinții, guvernatorii și căpeteniile, judecătorii, trezorerii, sfătuitoarii, oamenii legii și toți conducătorii provinciilor, s-au adunat la dedicarea chipului pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat; și au stat în picioare înaintea chipului pe care Nebucadnețar l-a înălțat.

⁴ Atunci un crainic a strigat tare: Vă este poruncit, popoare, națiuni și limbi,

⁵ Când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de muzică, să cădeți și să vă închinați chipului de aur pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat;

⁶ Și oricine nu cade și nu se închină, în același moment va fi aruncat în mijlocul unui cuptor arzând încins.

⁷ De aceea, în acel timp, când toate popoarele au auzit sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului și tot felul de muzică, toate popoarele, națiunile și limbile, au căzut și s-au închinat chipului de aur pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat.

⁸ De aceea, în acel timp, anumiți caldeeni s-au apropiat și au acuzat pe iudei.

⁹ Au vorbit și au spus împăratului Nebucadnețar: Să trăiești veșnic împărate.

¹⁰ Tu, împărate, ai dat o hotărâre, ca fiecare om care va auzi sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului și cimpoiului și tot felul de muzică, să cadă și să se închine chipului de aur;

¹¹ Și oricine nu cade și nu se închină, să fie aruncat în mijlocul unui cuptor arzând încins.

¹² Sunt anumiți evrei, Șadrac, Meșac și Abednego, pe care i-ai pus peste treburile provinciei Babilon; acești oameni, împărate, nu te-au luat în considerare, ei nu servesc dumnezeilor tăi, nici nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat.

¹³ Atunci Nebucadnețar, în turbarea și furia lui, a poruncit să aducă pe Șadrac, Meșac și Abednego. Atunci i-au adus pe acești oameni înaintea împăratului.

¹⁴ Nebucadnețar a vorbit și le-a spus: *Este adevărat, Șadrac, Meșac și Abednego, că nu serviți dumnezeilor mei, nici nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?*

¹⁵ Și, când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de muzică, dacă sunteți gata să cădeți și să vă închinați chipului pe care l-am făcut, *va fi bine*; dar dacă nu vă închinați, veți fi aruncați în același moment în mijlocul unui cuptor arzând încins; și cine *este* acel Dumnezeu care vă va elibera din mâinile mele?

¹⁶ Șadrac, Meșac și Abednego, au răspuns și au zis împăratului: Nebucadnețar, îți răspundem fără grijă în acest lucru.

¹⁷ Dacă *este astfel*, Dumnezeul nostru, căruia îi servim, este în stare să ne elibereze din cuptorul arzând încins și *ne* va elibera din mâna ta, împărate.

¹⁸ Dar dacă nu, să îți fie cunoscut, împărate, că nu vom servi dumnezeilor tăi, nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat.

¹⁹ Atunci Nebucadnețar s-a umplut de furie și forma feței lui s-a schimbat împotriva lui Șadrac, Meșac și Abednego; *de aceea* a vorbit și le-a poruncit să înfierbânte cuptorul de șapte ori mai mult decât se obișnuia să fie înfierbântat.

²⁰ Și a poruncit celor mai puternici bărbați din armata lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abednego și să îi arunce în cuptorul arzând încins.

²¹ Atunci acești bărbați au fost legați în mantiiile lor, izmenele lor și pălăriile lor și *celelalte* haine ale lor și au fost aruncați în mijlocul cuptorului arzând încins.

²² Astfel deoarece porunca împăratului era urgentă și cuptorul peste măsură de încins, flacăra focului a ucis pe acei bărbați care luaseră pe Șadrac, Meșac și Abednego.

²³ Și acești trei bărbați, Șadrac, Meșac și Abednego, au căzut legați în mijlocul cuptorului arzând încins.

²⁴ Atunci împăratul Nebucadnețar a fost înmărmurit și s-a ridicat în grabă și a vorbit și a spus sfătuitoilor săi: Nu am aruncat noi trei bărbați legați în mijlocul focului? Ei au răspuns și au zis împăratului: Adevărat, împărate.

²⁵ El a răspuns și a zis: Iată, văd patru bărbați dezlegați, umblând în mijlocul focului și nu au nicio vătămare; și înfățișarea celui de al patrulea este ca a Fiului lui Dumnezeu.

²⁶ Atunci Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului arzând încins și a vorbit și a spus: Șadrac, Meșac și Abednego, servitori ai Dumnezeului cel preainalt, veniți și apropiați-vă. Atunci Șadrac, Meșac și Abednego, au ieșit din mijlocul focului.

²⁷ Și prinții, guvernatorii și căpeteniile și sfătuitoii împăratului, fiind adunați, au văzut pe acești bărbați, asupra trupurilor cărora focul nu a avut putere, nici nu a fost părțit vreun păr al capului lor, nici mantile lor schimbate, nici mirosul focului nu trecuse pe ei.

²⁸ Atunci Nebucadnețar a vorbit și a zis: Binecuvântat fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abednego, care a trimis pe îngerul său și a eliberat pe servitorii lui care s-au încrezut în el și au schimbat cuvântul împăratului și și-au dat trupurile, ca să nu servească nici să nu se închine vreunui dumnezeu, cu excepția propriului lor Dumnezeu.

²⁹ De aceea dau o hotărâre: Ca fiecare popor, națiune și limbă, care vorbește ceva greșit împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac și Abednego, să fie tăiat în bucăți, iar casele lor să fie făcute morman de balegă; deoarece nu este alt Dumnezeu care poate elibera în acest fel.

³⁰ Atunci împăratul a promovat pe Șadrac, Meșac și Abednego, în provincia Babilon.

4

¹ Împăratul Nebucadnețar, tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor, ce locuiesc pe tot pământul: Pacea să vi se înmulțească.

² Am gândit că *este* bine să arăt semnele și minunile pe care Dumnezeul cel Preainalt le-a lucrat către mine.

³ Cât de mărețe *sunt* semnele lui! Și cât de puternice *sunt* minunile lui! Împărăția lui *este* o împărăție veșnică și domnia lui *este* din generație în generație.

⁴ Eu Nebucadnețar mă odihneam în casa mea, înflorind în palatul meu:

⁵ Am văzut un vis care m-a înfricoșat și gândurile *mele* pe patul meu și viziunile capului meu m-au tulburat.

⁶ De aceea am dat o hotărâre să se aducă toți înțelepții Babilonului înaintea mea, ca să îmi facă cunoscută interpretarea visului.

⁷ Atunci au intrat magii, astrologii, caldeenii și ghicitorii și am spus visul înaintea lor, dar nu mi-au făcut cunoscută interpretarea lui.

⁸ Dar la urmă a intrat Daniel înaintea mea, al cărui nume *era* Belteșațar, conform cu numele dumnezeului meu și în care *este* duhul sfinților dumnezei și am spus visul înaintea lui, *zicând*:

⁹ Belteșațar, stăpânul magilor, deoarece știi că duhul sfinților dumnezei *este* în tine și nicio taină nu te tulbură, spune-mi viziunile visului meu pe care l-am văzut și interpretarea lui.

10 Astfel *erau* viziunile capului meu în patul meu; am văzut și, iată, un copac în mijlocul pământului și înălțimea lui *era* mare.

11 Copacul a crescut și era tare și înălțimea lui a ajuns la cer și priveliștea lui la marginea întregului pământ;

12 Frunzele lui *erau* frumoase și rodul lui mult și în el *era* mâncare pentru toți; fiarele câmpului aveau umbră sub el și păsările cerului locuiau printre crengile lui și toată făptura era hrănită din acesta.

13 Am văzut în viziunile capului meu pe patul meu și, iată, un paznic și un sfânt a coborât din cer;

14 El a strigat tare și a spus astfel: Tăiați copacul și rețezați-i ramurile, scuturați-i frunzele și împrăștiati-i rodul; să se îndepărteze fiarele de sub el și păsările dintre ramurile lui;

15 Totuși lasă buturuga cu rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba nouă a câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să *fie* porția lui cu fiarele în iarba pământului;

16 Să fie schimbată inima lui de om și să îi fie dată o inimă de fiară; și să treacă șapte timpuri peste el.

17 Acest lucru *este* prin hotărârea paznicilor și cererea prin cuvântul celor sfinți, pentru a cunoaște cei vii că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește și așează peste ea pe cei mai jосnici dintre oameni.

18 Acest vis eu împăratul Nebucadnețar l-am văzut. Acum tu, Belteșatar, spune interpretarea lui, întrucât toți înțelepții împărăției mele nu sunt în stare să îmi facă cunoscută interpretarea; dar tu *ești* în stare, căci duhul dumnezeilor sfinți *este* în tine.

19 Atunci Daniel, al cărui nume *era* Belteșatar, a rămas înmărmurit pentru o oră și gândurile lui l-au tulburat. Împăratul a vorbit și a spus: Belteșatar, să nu te tulbure visul sau interpretarea lui. Belteșatar a răspuns și a zis: Domnul meu, visul *să fie* pentru cei ce te urăsc și interpretarea lui dușmanilor tăi.

20 Copacul pe care l-ai văzut, care a crescut și era tare, a cărui înălțime a atins cerul și priveliștea lui tot pământul;

21 Ale cărui frunze *erau* frumoase și rodul lui mult și în el *era* mâncare pentru toți; sub care fiarele câmpului au locuit și pe ramurile căruia păsările cerului au avut locuința lor:

22 Acesta *ești* tu, împărate, care ai crescut și ai devenit tare, căci măreția ta a crescut și ajunge până la cer și domnia ta până la marginea pământului.

23 Și pentru că împăratul a văzut un paznic și un sfânt coborând din cer și spunând: Tăiați copacul și distrugeți-l; totuși lăsați buturuga cu rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba moale a câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să *fie* porția lui cu fiarele câmpului, până când șapte timpuri vor trece peste el;

24 Aceasta *este* interpretarea, împărate și acesta *este* hotărârea celui Preaînalt, care a venit peste domnul meu împăratul:

25 Te vor alunga dintre oameni și locuința ta va fi cu fiarele câmpului și te vor face să mănânci iarbă ca boii și te vor uda cu roua cerului și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește.

26 Și pentru că au poruncit să lase buturuga cu rădăcinile copacului, împărăția ta îți va fi sigură, după ce vei fi cunoscut că cerurile domnesc.

27 De aceea, împărate, să îți fie bine primit sfatul meu și încetează păcatele

tale, făcând dreptate; și nelegiuirile tale, arătând milă celor săraci; poate va fi o lungire a liniștii tale.

²⁸ Toate acestea au venit peste împăratul Nebucadnețar.

²⁹ La sfârșitul a douăsprezece luni umbra prin palatul împărăției Babilonului.

³⁰ Împăratul a vorbit și a spus: Nu este acesta marele Babilon, pe care eu l-am construit pentru casa împărăției prin țaria puterii mele și pentru onoarea maiestății mele?

³¹ În timp ce cuvântul *era încă* în gura împăratului, a căzut o voce din cer, *spunând*: Împărate Nebucadnețar, ție ți se spune: Împărăția este îndepărtată de la tine.

³² Și te vor alunga dintre oameni și locuința ta va fi cu fiarele câmpului; te vor face să mănânci iarbă ca boii și șapte timpuri vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește.

³³ În același moment s-a împlinit aceasta peste Nebucadnețar și a fost alungat dintre oameni și a mâncat iarbă ca boii și trupul lui a fost udat cu roua cerului, până când perii lui au crescut ca *penele* acvilelor și unghiile lui ca *ghearele* păsărilor.

³⁴ Și la sfârșitul zilelor eu, Nebucadnețar, mi-am ridicat ochii spre cer și înțelegerea mi s-a întors și am binecuvântat pe cel Preaînalt și l-am lăudat și l-am onorat pe cel ce trăiește pentru totdeauna, a cărui domnie *este* o domnie veșnică și împărăția lui *este* din generație în generație;

³⁵ Și toți locuitorii pământului *sunt* considerați ca nimic; și el face conform voii lui în oștirea cerului și *printre* locuitorii pământului; și nimeni nu poate opri mâna lui, sau să îi spună: Ce faci?

³⁶ În același timp rațiunea mi s-a întors; și pentru gloria împărăției mele, onoarea mea și strălucirea mi s-au întors; și sfătuitorii mei și domniile mei m-au căutat; și am fost întemeiat în împărăția mea și mi s-a adăugat o maiestate aleasă.

³⁷ Acum eu Nebucadnețar laud și înalț și onorez pe Împăratul cerului, ale cărui lucrări toate *sunt* adevăr și căile lui judecată; și pe cei ce umblă în mândrie este în stare să îi doboare.

5

¹ Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț pentru o mie dintre domniile lui și a băut vin înaintea celor o mie.

² Belșatar, în timp ce gusta vinul, a poruncit să aducă vasele de aur și argint pe care tatăl său Nebucadnețar le scosese din templul din Ierusalim; pentru ca împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, să bea din ele.

³ Atunci au adus vasele din aur care au fost scoase din templul casei lui Dumnezeu din Ierusalim; și împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, au băut din ele.

⁴ Au băut vin și au lăudat dumnezeii din aur și din argint, din aramă, din fier, din lemn și din piatră.

⁵ În același moment au ieșit degetele unei mâini de om și au scris în partea opusă sfeșnicului pe tencuiala peretelui din palatul împăratului; și împăratul a văzut partea mâinii care scria.

⁶ Atunci înfățișarea împăratului s-a schimbat și gândurile lui l-au tulburat, astfel încât i s-au dezlegat încheieturile coapselor sale și genunchii i s-au lovit unul de altul.

⁷ Împăratul a strigat cu voce tare să aducă astrologii, caldeenii și ghicitorii. Și împăratul a vorbit și a spus înțelepților Babilonului: Oricine va citi această scriere și îmi va arăta interpretarea ei, va fi îmbrăcat cu stacojiu și va avea un lanț din aur la gâtul lui și va fi al treilea domnitor în împărăție.

⁸ Atunci au intrat toți înțelepții împăratului; dar nu au putut citi scrisul, nici să facă cunoscută împăratului interpretarea lui.

⁹ Atunci împăratul Belșatar s-a tulburat mult și înfățișarea lui s-a schimbat în el și domniul lui au fost înmărmuriți.

¹⁰ Și împărăteasa, din cauza cuvintelor împăratului și a domnilor lui, a venit în casa banchetului și împărăteasa a vorbit și a spus: Împărate, să trăiești veșnic; să nu te tulbure gândurile tale, nici nu lăsa înfățișarea ta să fie schimbată;

¹¹ Este un om în împărăția ta, în care este duhul dumnezeilor sfinți; și în zilele tatălui tău luminează și înțelegere și înțelepciune, ca înțelepciunea dumnezeilor, s-a găsit în el; pe el împăratul Nebucadnețar tatăl tău, împăratul, spun eu, tatăl tău l-a făcut stăpân al magilor, astrologilor, caldeenilor și ghicitorilor;

¹² Căci un duh ales și cunoaștere și înțelegere, interpretare de vise și arătare de vorbe grele și dezlegarea îndoielilor, s-au găsit în acest Daniel, pe care împăratul l-a numit Belșatar; acum să fie chemat Daniel, iar el va arăta interpretarea.

¹³ Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Și împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: *Ești tu acel Daniel, care ești dintre copiii captivității lui Iuda, pe care împăratul, tatăl meu, i-a scos din Iudeea?*

¹⁴ Și am auzit despre tine, că duhul dumnezeilor este în tine și că luminează și înțelegere și aleasă înțelepciune se găsește în tine.

¹⁵ Și acum înțelepții, astrologii, au fost aduși înaintea mea, ca să citească această scriere și să îmi facă cunoscută interpretarea ei; dar nu au putut să arate interpretarea lucrului;

¹⁶ Și am auzit despre tine, că poți face interpretări și să dezlegi îndoieli; acum dacă poți să citești scrisul și să îmi faci cunoscută interpretarea lui, vei fi îmbrăcat în stacojiu și vei avea un lanț din aur la gâtul tău și vei fi al treilea domnitor în împărăție.

¹⁷ Atunci Daniel a răspuns și a zis înaintea împăratului: Să îți rămână ție darurile și să dai răsplățile tale altuia; totuși voi citi scrierea împăratului și îi voi face cunoscută interpretarea.

¹⁸ Împărate, Dumnezeu cel preainalt i-a dat lui Nebucadnețar tatăl tău o împărăție și maiestate și glorie și onoare;

¹⁹ Și pentru maiestatea pe care i-a dat-o, toate popoarele, națiunile și limbile, au tremurat și s-au temut înaintea lui; pe cine voia, ucidea; și pe cine voia, ținea în viață; și pe cine voia, înălța; și pe cine voia, umilea.

²⁰ Dar când i s-a înălțat inima și i s-a împietrit mintea în mândrie, a fost deposedat de tronul lui împărătesc și i-au luat gloria;

²¹ Și a fost alungat dintre fiii oamenilor; și inima lui a fost făcută ca a fiarelor și locuința lui a fost cu măgarii sălbatici; l-au hrănit cu iarbă ca pe boi și trupul i-a fost udat cu roua cerului; până când a cunoscut că Dumnezeu cel preainalt a domnit în împărăția oamenilor și că rânduiește peste ea pe oricine voiește.

²² Și tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai umilit inima, cu toate că ai cunoscut toate acestea;

²³ Ci te-ai ridicat împotriva Domnului cerului; iar ei au adus vasele casei lui înaintea ta și tu și domnii tăi, soțiile tale și concubinele tale, ați băut vin din ele; și ai lăudat dumnezeii din argint și aur, din aramă, fier, lemn și piatră, care nu văd, nici nu aud, nici nu cunosc; și pe Dumnezeu în a cărui mână *este* suflarea ta și ale căruia *sunt* toate căile tale, tu, nu l-ai glorificat;

²⁴ Atunci a fost trimisă partea de mână de la el; și această scriere a fost scrisă.

²⁵ Și aceasta *este* scrierea care a fost scrisă, MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.

²⁶ Aceasta *este* interpretarea lucrului: MENE: Dumnezeu a numărat împărăția ta și a sfârșit-o.

²⁷ TEKEL: Ești cântărit în balanțe și ești în lipsă.

²⁸ PERES: Împărăția ta este divizată și dată mezilor și perșilor.

²⁹ Atunci Belșatar a poruncit și l-au îmbrăcat pe Daniel în stacojiu și *au pus* un lanț din aur la gâtul său și au făcut o proclamație referitoare la el, ca el să fie al treilea domnitor în împărăție.

³⁰ În acea noapte a fost ucis Belșatar, împăratul caldeenilor.

³¹ Și Darius, medul, a luat împărăția, *fiind* aproape de șazeci și doi de ani.

6

¹ I-a plăcut lui Darius să pună peste împărăție o sută douăzeci de prinți, care să fie peste întreaga împărăție;

² Și peste aceștia, trei președinți, dintre care Daniel *era* primul; ca prinții să le dea socoteală, iar împăratul să nu aibă pagubă.

³ Atunci acest Daniel a fost preferat peste președinți și prinți, deoarece un duh ales *era* în el; și împăratul s-a gândit să îl pună peste întreg domeniul.

⁴ Atunci președinții și prinții au căutat să găsească ocazie împotriva lui Daniel referitor la împărăție; dar nu au putut afla nici ocazie, nici vină; întrucât *era* credincios, nu s-a aflat în el nici eroare nici greșeală.

⁵ Atunci acești oameni au spus: Nu vom găsi vreo ocazie împotriva acestui Daniel, decât dacă o găsim împotriva lui referitor la legea Dumnezeului său.

⁶ Atunci acești președinți și prinți s-au adunat la împărat și i-au spus astfel: Împărate Darius, să trăiești veșnic.

⁷ Toți președinții împărăției, guvernatorii și prinții, sfătuitoarii și căpeteniile, s-au sfătuit împreună pentru a întemeia un edict împărătesc și pentru a face o hotărâre fermă, ca oricine va face o cerere vreunui Dumnezeu sau om, pentru treizeci de zile, altuia decât ție, împărate, să fie aruncat în groapa leilor.

⁸ Acum împărate, întemeiază hotărârea și semnează înscrisul, ca să nu fie schimbat, conform legii mezilor și perșilor, care nu se schimbă.

⁹ Astfel împăratul Darius a semnat scrierea și hotărârea.

¹⁰ Și când Daniel a cunoscut că înscrisul a fost semnat, a intrat în casa lui; și ferestrele lui fiind deschise în camera lui spre Ierusalim, a îngenunchat pe genunchii săi de trei ori pe zi și s-a rugat și a adus mulțumiri înaintea Dumnezeului său, cum a făcut mai înainte.

¹¹ Atunci acești bărbați s-au adunat și l-au găsit pe Daniel rugându-se și făcând cerere înaintea Dumnezeului său.

¹² Atunci s-au apropiat și au vorbit înaintea împăratului referitor la hotărârea împăratului: Nu ai semnat o hotărâre, ca fiecare om care va face o cerere vreunui Dumnezeu sau om timp de treizeci de zile, altuia decât ție, împărate,

va fi aruncat în groapa leilor? Împăratul a răspuns și a zis: Lucrul *este* adevărat, conform legii mezilor și perșilor, care nu se schimbă.

¹³ Iar ei au răspuns și au zis înaintea împăratului: Acel Daniel, *care* este dintre copiii captivității lui Iuda, nu te ia în considerare, împărate, nici hotărârea pe care care ai semnat-o, ci îți face cererea de trei ori pe zi.

¹⁴ Atunci împăratul, când a auzit *aceste* cuvinte, a fost foarte nemulțumit de el însuși și și-a îndreptat inima spre Daniel pentru a-l elibera; și a ostenit până la apusul soarelui să îl elibereze.

¹⁵ Atunci acești oameni s-au adunat la împărat și au spus împăratului: Să știi, împărate, că legea mezilor și perșilor *este*: Că nicio hotărâre sau edict pe care împăratul îl întemeiază nu poate fi schimbat.

¹⁶ Atunci împăratul a poruncit și l-au adus pe Daniel și l-au aruncat în groapa leilor. Împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: Dumnezeuul tău pe care îl servești continuu, el te va elibera.

¹⁷ Și o piatră a fost adusă și așezată pe gura gropii; și împăratul a sigilat-o cu propriul sigiliu și cu sigiliul domnilor lui; ca hotărârea, referitoare la Daniel, să nu fie schimbată.

¹⁸ Atunci împăratul s-a întors la palatul său și a petrecut noaptea postind, nici nu au fost aduse instrumente de muzică înaintea lui și somnul i-a fugit.

¹⁹ Atunci împăratul s-a sculat dimineața foarte devreme și a mers în grabă la groapa leilor.

²⁰ Și când s-a apropiat de groapă, a strigat la Daniel cu voce plângătoare și împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel: Daniele, servitor al Dumnezeuului cel viu, a fost Dumnezeuul tău, pe care îl servești continuu, în stare să te scape de lei?

²¹ Atunci Daniel a spus împăratului: Împărate, să trăiești veșnic.

²² Dumnezeuul meu a trimis pe îngerul său și a închis gurile leilor ca să nu mă vatăme, întrucât s-a găsit nevinovăție în mine înaintea lui; și de asemenea înaintea ta, împărate, nu am făcut vătămare.

²³ Atunci împăratul s-a bucurat peste măsură pentru el și le-a poruncit să îl scoată pe Daniel din groapă. Astfel Daniel a fost scos din groapă și niciun fel de vătămare nu s-a găsit asupra lui, deoarece el a crezut în Dumnezeuul său.

²⁴ Și împăratul a poruncit și au adus pe acei oameni care l-au acuzat pe Daniel și i-au aruncat în groapa leilor, pe ei, pe copiii lor și pe soțiile lor; și leii i-au apucat și le-au frânt toate oasele în bucăți înainte ca ei să ajungă la fundul gropii.

²⁵ Atunci împăratul Darius a scris tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor care locuiesc pe tot pământul: Pacea să vă fie înmulțită.

²⁶ Eu dau o hotărâre: Ca în fiecare domnie a împărăției mele oamenii să tremure și să se teamă înaintea Dumnezeuului lui Daniel; căci el *este* Dumnezeuul cel viu și neclintit pentru totdeauna și împărăția sa nu va fi distrusă și domnia lui *va fi* până la sfârșit.

²⁷ El eliberează și salvează și lucrează semne și minuni în cer și pe pământ, el care a eliberat pe Daniel din puterea leilor.

²⁸ Și acest Daniel a prosperat sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cirus persanul.

7

¹ În anul întâi al lui Belșatar împărat al Babilonului Daniel a avut un vis și viziuni ale capului său pe patul său; atunci a scris visul și a spus suma acestor

lucruri.

² Daniel a vorbit și a spus: Am văzut în viziunea mea în noapte și, iată, cele patru vânturi ale cerului s-au luptat pe marea cea mare.

³ Și patru fiare mari au ieșit din mare, diferite una de alta.

⁴ Prima *era* ca un leu și avea aripi de acvilă; am privit până când aripile ei au fost smulse și a fost ridicată de pe pământ și făcută să stea pe picioare ca un om și i-a fost dată o inimă de om.

⁵ Și, iată, o altă fiară, a doua, asemănătoare unui urs, și s-a ridicat pe o parte și *avea* trei coaste în gura ei între dinții ei; și ei i-au spus astfel: Ridică-te, mănâncă multă carne.

⁶ După aceasta am privit și, iată, o alta, ca un leopard, care avea pe spatele ei patru aripi ale unei păsări; fiara avea de asemenea patru capete; și i s-a dat dominație.

⁷ După aceasta am văzut în viziunile nopții și, iată, o a patra fiară, înspăimântătoare și vânjoasă și peste măsură de tare; și avea dinți mari de fier; mânca și rupea în bucăți și călca rămășița în picioare; și *era* diferită de toate fiarele care *au fost* înaintea ei; și avea zece coarne.

⁸ Am privit cu atenție coarnele și, iată, a ieșit printre ele un alt corn mic, înaintea căruia erau trei dintre primele coarne smulse de la rădăcini; și, iată, în acest corn *erau* ochi ca ochii omului și o gură vorbind lucruri mari.

⁹ Am privit până când tronurile au fost dărâmate și Bătrânul de zile a șezut, îmbrăcăminte lui *era* albă ca zăpada și părul capului său ca lâna pură; tronul său *era* ca flacăra încinsă și roțile lui *ca* foc arzând.

¹⁰ Un pârâu încins a curs și a ieșit dinaintea lui; o mie de mii i-au servit și de zece mii de ori zece mii au stat în picioare înaintea lui; judecata a fost ținută și cărțile au fost deschise.

¹¹ Am privit atunci din cauza vocii marilor cuvinte pe care cornul le vorbea; am privit până când fiara a fost ucisă și trupul ei nimicit și dat flăcării arzânde.

¹² Cât despre restul fiarelor, li s-a luat domnia; totuși viețile lor au fost prelungite pentru un anotimp și un timp.

¹³ Am văzut în viziunile nopții și, iată, *unul* ca Fiul omului a venit cu norii cerului și a venit la Bătrânul de zile și l-au adus aproape, înaintea lui.

¹⁴ Și i s-a dat domnie și glorie și o împărăție, ca toate popoarele, națiunile și limbile să îl servească; domnia lui *este* o domnie veșnică, ce nu va trece și împărăția sa *una* care nu va fi distrusă.

¹⁵ Eu, Daniel, am fost întristat în duhul meu în mijlocul trupului *meu* și viziunile capului meu m-au tulburat.

¹⁶ M-am apropiat de unul dintre cei care stăteau acolo și l-am întrebat adevărul despre toate acestea. Astfel mi-a spus și m-a făcut să cunosc interpretarea lucrurilor.

¹⁷ Aceste fiare mari, care sunt patru, *sunt* patru împărați, *care* se vor ridica din pământ.

¹⁸ Dar sfinții celui Preaînalt vor lua împărăția și vor stăpâni împărăția pentru totdeauna, chiar pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁹ Atunci am voit să cunosc adevărul despre cea de-a patra fiară, care era diferită de toate celelalte, peste măsură de înspăimântătoare, a cărei dinți *erau* din fier și unghiile ei *din* aramă; *care* a mâncat, a rupt în bucăți și a călcat rămășița în picioare;

²⁰ Și despre cele zece coarne care *erau* în capul ei și *despre* celălalt care ieșise și înaintea căruia trei au căzut; chiar *despre* acel corn care avea ochi și o gură ce vorbea lucruri mari, a cărui privire *era* mai tare decât a tovarășilor săi.

²¹ Am privit și același corn a făcut război cu sfinții și i-a învins;

²² Până când Bătrânul de zile a venit și le-a fost dată judecata sfinților celui Preaînalt; și a venit timpul că sfinții au stăpânit împărăția.

²³ Astfel a spus el: Cea de-a patra fiară va fi a patra împărăție pe pământ, care va fi diferită de toate împărățiile și va mânca întregul pământ și îl va călca și îl va sparge în bucăți.

²⁴ Și cele zece coarne din această împărăție *sunt* zece împărați *care* se vor ridica; și un altul se va ridica după ei; și va fi diferit de primul și va supune trei împărați.

²⁵ Și el va vorbi cuvinte *mari* împotriva celui Preaînalt și va obosi pe sfinții celui Preaînalt și va gândi să schimbe timpurile și legile; iar ei vor fi dați în mâna lui până la un timp și timpuri și împărțirea timpului.

²⁶ Dar judecata se va așeza și ei îi vor lua domnia, pentru a o mistui și a o distruge până la sfârșit.

²⁷ Și împărăția și domnia și măreția împărăției sub întregul cer vor fi date poporului sfinților celui Preaînalt, a cărui împărăție *este* o împărăție veșnică; și toate domniile îl vor servi și vor asculta de el.

²⁸ Aici *este* sfârșitul acestui lucru. Cât despre mine, Daniel, gândurile mele m-au tulburat mult și înfățișarea mea s-a schimbat în mine; dar am ținut acest lucru în inima mea.

8

¹ În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar o viziune mi-a apărut mie, Daniel, după cea care mi-a apărut la început.

² Și am văzut în viziune; și s-a întâmplat, când am văzut, că eu *eram* la Susa în palat, care *este* în provincia Elam; și am văzut în viziune și eram lângă râul Ulai.

³ Atunci mi-am ridicat ochii și am văzut și, iată, un berbece, care avea *două* coarne, stătea în picioare în fața râului; și cele *două* coarne *erau* înalte; dar unul *era* mai înalt ca celălalt și cel mai înalt a ieșit ultimul.

⁴ Am văzut berbecele împungând spre vest și spre nord și spre sud; încât nicio fiară nu putea sta înaintea lui, nici *nu era vreunul* să elibereze din mâna lui; iar el a făcut conform vocii lui și a devenit mare.

⁵ Și pe când priveam cu atenție, iată, un țap a ieșit dinspre vest peste fața întregului pământ și nu a atins pământul; și țapul *avea* un corn însemnat între ochii lui.

⁶ Și a venit la berbecele care avea *două* coarne, pe care l-am văzut stând în picioare în fața râului și a fugit spre el în furia puterii lui.

⁷ Și l-am văzut apropiindu-se de berbece și a fost împins de amărăciune împotriva lui și a lovit berbecele și i-a rupt cele două coarne ale lui; și nu era putere în berbece să stea în picioare înaintea lui, ci l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare; și nu era nimeni să scape berbecele din mâna lui.

⁸ De aceea țapul a crescut foarte mare; și când a fost puternic, marele corn a fost rupt; și în locul lui au ieșit patru *coarne* însemnate spre cele patru vânturi ale cerului.

⁹ Și din unul dintre ele a ieșit un corn mic, care a crescut foarte mare, spre sud și spre est și spre *țara* plăcută.

¹⁰ Și a crescut mare până la oștirea cerului; și a aruncat *câtva* din oaste și din stele la pământ și le-a călcat în picioare.

¹¹ Da, s-a preamărit chiar până la prințul oștirii și prin el *sacrificiul* zilnic a fost luat și locul sanctuarului său a fost dărâmat.

¹² Și o oaste i-a fost dată împotriva *sacrificiului* zilnic, din cauza fărădelegii și a aruncat adevărul la pământ; și a lucrat și a prostrasat.

¹³ Atunci am auzit un sfânt vorbind și un alt sfânt a spus aceluia *sfânt* care a vorbit: Cât de lungă va fi viziunea *referitoare* la *sacrificiul* zilnic și fărădelegea pustiirii, pentru a da și sanctuarul și oștirea să fie călcate în picioare?

¹⁴ Și mi-a spus: Până la două mii trei sute de zile; atunci sanctuarul va fi curățat.

¹⁵ Și s-a întâmplat, când eu, Daniel, am văzut viziunea și am căutat înțelesul că iată, *cineva* a stat în picioare înaintea mea ca înfățișarea unui om.

¹⁶ Și am auzit vocea unui om între *malurile* Ulaiului, care a strigat și a spus: Gabriel, fă pe acest om să înțeleagă viziunea.

¹⁷ Astfel el s-a apropiat de *locul* unde am stat; și când a venit m-am înfricoșat și am căzut cu fața la pământ; dar el mi-a spus: Înțelege, fiu al omului, că viziunea este pentru timpul sfârșitului.

¹⁸ Și în timp ce vorbea cu mine, eram într-un somn adânc cu fața mea spre pământ; dar el m-a atins și m-a ridicat să stau drept în picioare.

¹⁹ Și a spus: Iată, te voi face să cunoști ce va fi la sfârșitul indignării, căci la timpul rânduit va fi sfârșitul.

²⁰ Berbecule pe care l-ai văzut având *două* coarne sunt împărații Mediei și Persiei.

²¹ Și țapul păros este împăratul Greciei; și marele corn dintre ochii lui este primul împărat.

²² Și acesta fiind rupt, patru s-au ridicat în locul lui, patru împărații se vor ridica din națiune, dar nu în puterea lui.

²³ Și în timpul de pe urmă al împărăției lor, după ce călătorii *de lege* vor ajunge la plinătate, se va ridica un împărat cu o înfățișare aspră care înțelege vorbe adânci.

²⁴ Și puterea lui va fi mare, dar nu prin propria lui putere; și va distruge în *chip* uimitor; și va prospera și va lucra și va nimici poporul cel puternic și sfânt.

²⁵ Și prin politica sa de asemenea va face viclenia să prospere în mâna sa; și se va preamări în inima sa și prin pace va nimici pe mulți; el de asemenea se va ridica împotriva Prințului prinților; dar va fi frânt fără mână.

²⁶ Și viziunea seriei și dimineții ce s-a spus este adevărată; de aceea închide viziunea; căci va fi așa pentru multe zile.

²⁷ Și eu, Daniel, am leșinat și am fost bolnav *câteva* zile; după aceea m-am ridicat și am făcut afacerile împăratului; și mă minunam de viziune, dar nu a priceput-o nimeni.

9

¹ În anul întâi al lui Darius fiul lui Ahașveroș, din sămânța mezilor, care a fost făcut împărat peste domeniul caldeenilor;

² În anul întâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți că numărul anilor pentru care fusese cuvântul DOMNULUI către profetul Ieremia, pentru împlinirea pustiirilor Ierusalimului, era șaptezeci de ani.

³ Și mi-am îndreptat fața către Domnul Dumnezeu, să caut prin rugăciune și cerere, cu postire și pânză de sac și cenușă.

⁴ Și m-am rugat DOMNULUI Dumnezeu meu și am mărturisit și am spus: Doamne, marele și înfricoșătorul Dumnezeu, ce ține legământul și mila pentru cei ce îl iubesc și pentru cei ce țin poruncile lui;

⁵ Noi am păcătuit și am făcut nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune și ne-am răzvrătit, prin îndepărtarea de preceptele tale și de judecățile tale;

⁶ Și nu am dat ascultare servitorilor tăi profeției, care au vorbit în numele tău împăraților noștri, prinților noștri și părinților noștri și întregului popor al țării.

⁷ A ta, Doamne, *este* dreptatea, iar a noastră *este* rușinea fețelor, ca în această zi; bărbaților din Iuda și locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, *care sunt* aproape și *care sunt* departe, prin toate țările unde i-ai alungat din cauza fărădelegii lor prin care au încălcat legea împotriva ta.

⁸ Doamne, a noastră *este* rușinea feței, a împăraților noștri, a prinților noștri și a părinților noștri, deoarece am încălcat *legea* împotriva ta.

⁹ La Domnul Dumnezeu nostru *sunt* îndurări și iertări, cu toate că ne-am răzvrătit împotriva lui;

¹⁰ Și nu am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeu nostru, să umblăm în legile lui, pe care le-a pus înaintea servitorilor lui, profeții.

¹¹ Da, tot Israelul a încălcat legea ta, prin îndepărtare, ca să nu asculte de vocea ta; de aceea blestemul este turnat peste noi și jurământul care *este* scris în legea lui Moise servitorul lui Dumnezeu, deoarece am păcătuit împotriva lui *Dumnezeu*.

¹² Și el a întărit cuvintele lui, pe care le-a vorbit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care ne-au judecat, aducând asupra noastră un mare rău, căci sub întreg cerul nu s-a făcut cum s-a făcut asupra Ierusalimului.

¹³ Precum *este* scris în legea lui Moise, tot acest rău a venit peste noi, totuși nu ne-am făcut rugăciunea înaintea DOMNULUI Dumnezeu nostru, ca să ne întoarcem de la nelegiuirile noastre și să înțelegem adevărul tău.

¹⁴ De aceea DOMNUL a vegheat asupra răului și l-a adus asupra noastră, fiindcă DOMNUL Dumnezeu nostru *este* drept în toate lucrările lui pe care le face, căci nu am ascultat de vocea lui.

¹⁵ Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, care ai scos poporul tău afară din țara Egiptului cu o mână puternică și ți-ai făcut renume, ca în această zi; noi am păcătuit, am lucrat cu stricăciune.

¹⁶ Doamne, conform tuturor dreptăților tale, te implor, să fie mânia și furia ta întoarse de la cetatea ta Ierusalim, muntele tău sfânt, deoarece pentru păcatele noastre și pentru nelegiuirile părinților noștri, Ierusalimul și poporul tău *au ajuns să fie de ocară* pentru toți *cei* din jurul nostru.

¹⁷ Acum, de aceea, Dumnezeu nostru, ascultă rugăciunea servitorului tău și cererile lui, și pentru Domnul fă să strălucească fața ta peste sanctuarul tău pustiu.

¹⁸ Dumnezeu meu, apleacă-ți urechea și ascultă; deschide-ți ochii și privește pustiirile noastre și cetatea chemată după numele tău, fiindcă noi nu prezentăm cererile noastre înaintea ta din cauza faptelor noastre drepte, ci din cauza îndurărilor tale mari.

¹⁹ Doamne, ascultă; Doamne, iartă; Doamne, dă ascultare și lucrează; nu întârzia, pentru tine, Dumnezeu meu, fiindcă cetatea ta și poporul tău sunt chemați după numele tău.

²⁰ Și în timp ce vorbeam și mă rugam și mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu Israel și prezentam cererea mea înaintea DOMNULUI Dumnezeul meu pentru muntele sfânt al Dumnezeului meu;

²¹ Da, în timp ce încă vorbeam în rugăciune, bărbatul Gabriel, pe care l-am văzut în viziunea de la început, fiindu-i *poruncit* să zboare iute, m-a atins pe la timpul ofrandei de seară.

²² Și *mi-a dat* de înțeles și a vorbit cu mine și a spus: Daniele, am venit acum să îți dau pricepere și înțelegere.

²³ La începutul cererilor tale a ieșit porunca și am venit să îți arăt; fiindcă tu ești foarte mult iubit; de aceea înțelege acest lucru și ia aminte la viziune.

²⁴ Șaptezeci de săptămâni sunt hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte, pentru a sfârși fărădelegea și pentru a pune capăt păcatelor și pentru a face împăcare pentru nelegiuire și pentru a aduce dreptatea veșnică și pentru a sigila viziunea și profeția și pentru a unge pe cel Preasfânt.

²⁵ Să știi de aceea și să înțelegi, că de la ieșirea poruncii de a restaura și de a construi Ierusalimul până la Mesia Prințul *vor fi* șapte săptămâni și șizeci și două de săptămâni; strada va fi construită din nou și zidul, chiar în timpuri de necaz.

²⁶ Și după șizeci și două de săptămâni Mesia va fi stârplit, dar nu pentru el însuși; și poporul prințului care va veni va distruge cetatea și sanctuarul; și sfârșitul lor *va fi* cu un potop și până la sfârșitul războiului, pustiiri sunt hotărâte.

²⁷ Și el va confirma legământul cu mulți pentru o săptămână; și în mijlocul săptămânii el va face ca sacrificiul și ofranda să înceteze și din cauza împrăstierii urăciunilor *îl* va pustii, chiar până la mistuire și ce s-a hotărât se va turna peste cel pustiit.

10

¹ În anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei, un lucru i-a fost revelat lui Daniel, celui ce i s-a pus numele Belteșatar; și lucrul *era* adevărat, dar timpul rânduit *a fost* lung și el a înțeles lucrul și a avut înțelegerea viziunii.

² În acele zile eu, Daniel, am jelit trei săptămâni întregi.

³ Nu am mâncat pâine plăcută, nici nu a intrat carne sau vin în gura mea, nici nu m-am uns deloc, până când nu au trecut trei săptămâni întregi.

⁴ Și în a douăzeci și patra zi a primei luni, când eram lângă marele râu, care este Hidechel;

⁵ Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, un anumit om îmbrăcat în în, a cărui coapse *erau* încinse cu aur pur din Ufaz;

⁶ Trupul lui de asemenea *era* ca berilul și fața lui ca înfățișarea fulgerului și ochii lui ca lămpi de foc și brațele și picioarele lui de culoarea aramei lustruite și vocea cuvintelor lui ca vocea unei mulțimi.

⁷ Și doar eu, Daniel, am văzut viziunea, fiindcă oamenii care erau cu mine nu au văzut viziunea; dar un mare tremur a căzut peste ei, încât au fugit să se ascundă.

⁸ De aceea am fost lăsat singur și am văzut această mare viziune și nu a rămas tărie în mine, căci frumusețea mea s-a schimbat în mine în putrezire și nu am păstrat tărie *în mine*.

⁹ Totuși am auzit vocea cuvintelor lui; și când am auzit vocea cuvintelor lui, atunci am fost într-un somn adânc pe fața mea și fața mea spre pământ.

¹⁰ Și, iată, o mână m-a atins, care m-a așezat pe genunchii mei și pe palmele mâinilor mele.

¹¹ Și el mi-a spus: Daniele, bărbat foarte mult iubit, înțelege cuvintele pe care ți le vorbesc și stai drept în picioare, căci la tine sunt acum trimis. Și după ce mi-a spus acest cuvânt, am stat în picioare tremurând.

¹² Atunci el mi-a spus: Nu te teme, Daniele: fiindcă din prima zi când ți-ai pus inima să înțelegi și să te disciplinezi înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, iar eu am venit datorită cuvintelor tale.

¹³ Dar prințul împărăției Persiei mi s-a împotrivit douăzeci și una de zile, dar, iată, Mihail, unul dintre mai marii prinților, a venit să mă ajute; și am rămas acolo cu împărății Persiei.

¹⁴ Am venit acum să te fac să înțelegi ce se va întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă: căci totuși viziunea este pentru multe zile.

¹⁵ Și după ce mi-a vorbit astfel de cuvinte, mi-am așezat fața spre pământ și am amuțit.

¹⁶ Și, iată, unul ca asemănarea fiilor oamenilor mi-a atins buzele; atunci mi-am deschis gura și am vorbit și i-am spus celui ce stătea înaintea mea: Domnul meu, prin viziune întristările mele s-au întors asupra mea și nu am păstrat tărie în mine.

¹⁷ Și cum poate servitorul domnului meu să vorbească cu domnul meu? Deoarece cât despre mine, dintr-odată nu a rămas tărie în mine, nici nu mai este suflare în mine.

¹⁸ Atunci a venit din nou și m-a atins unul ca înfățișarea unui om și m-a întărit,

¹⁹ Și a spus: Bărbate foarte mult iubit, nu te teme, pace ție, fi tare, da, fi tare. Și după ce mi-a vorbit, am fost întărit și am spus: Să vorbească domnul meu, fiindcă m-ai întărit.

²⁰ Atunci el a spus: Știi de ce am venit la tine? Și acum mă voi întoarce să lupt cu prințul Persiei; și când voi pleca, iată, prințul Greciei va veni.

²¹ Dar îți voi arăta ceea ce este notat în scriptura adevărului; și niciunul nu rămâne tare alături de mine în aceste lucruri, decât Mihail, prințul tău.

11

¹ De asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius medul, eu am stat să îl îmbărbătez și să îl întăresc.

² Și acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor ridica în picioare încă trei împărați în Persia; și al patrulea va fi mult mai bogat decât ei toți; și prin țaria lui, prin bogățiile sale, va stârni pe toți împotriva domeniului Greciei.

³ Și un împărat puternic se va ridica în picioare, care va stăpâni cu mare stăpânire și va face conform voinței sale.

⁴ Și când se va ridica în picioare, împărăția lui va fi frântă și va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerului; și nu pentru posteritatea lui, nici conform domniei sale, pe care a condus-o; fiindcă împărăția lui va fi smulsă și dată altora, în afară de aceștia.

⁵ Și împăratul sudului va fi tare și unul dintre prinții lui; și va fi tare peste el și va avea stăpânire; stăpânirea lui va fi o stăpânire mare.

⁶ Și la sfârșitul anilor, ei se vor alătura; căci fiica împăratului sudului va veni la împăratul nordului să facă o înțelegere; dar ea nu va păstra puterea brațului; nici nu va sta el în picioare, nici brațul său; ci ea va fi dată și cei care au adus-o și cel care a născut-o și cel care a întărit-o în acele timpuri.

⁷ Dar dintr-un lăstar al rădăcinii ei se va ridica *unul* în locul lui, care va veni cu armată și va intra în fortăreața împăratului nordului și se va purta rău împotriva lor și va învinge;

⁸ Și de asemenea va duce în Egipt captivi pe dumnezeii lor, cu prinții lor și cu vasele lor prețioase din argint și din aur; și el va dăinui *mai mulți* ani decât împăratul nordului.

⁹ Astfel împăratul sudului va veni în împărăția *lui* și se va întoarce în propria țară.

¹⁰ Dar fiii lui vor fi stârniți și vor aduna o mulțime de mari forțe; și *unul* va veni negreșit și se va revârsa și va trece, atunci se va întoarce și va fi stârnit, până la fortăreața lui.

¹¹ Și împăratul sudului va fi împins de amărăciune și va ieși și se va lupta cu el, cu împăratul nordului; și va ridica o mare mulțime; iar mulțimea va fi dată în mâna lui.

¹² Și după ce va fi luat mulțimea, inima lui se va înălța; și va doborî *multe* zeci de mii, dar nu va fi întărit *prin aceasta*.

¹³ Căci împăratul nordului se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dinainte și va veni negreșit după câțiva ani cu o mare armată și cu multe bogății.

¹⁴ Și în acele timpuri mulți se vor ridica împotriva împăratului sudului; de asemenea jefuitorii poporului tău se vor înălța pentru a întemeia viziunea; dar vor cădea.

¹⁵ Astfel împăratul nordului va veni și va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui ales, nici *nu va fi* tărie pentru a rezista.

¹⁶ Dar cel ce vine împotriva lui va face conform propriei voințe și nimeni nu va sta în picioare înaintea lui, iar el va sta în țara glorioasă, care prin mâna lui va fi mistuită.

¹⁷ El de asemenea își va îndrepta fața să intre cu tăria întregii lui împărății și cei integri cu el; astfel va face el și îi va da lui fiica femeilor, corupând-o; dar ea nu va sta *de partea lui*, nici nu va fi pentru el.

¹⁸ După aceasta își va întoarce fața spre insule și va lua multe, dar un print va face să înceteze pentru el ocară oferită de el; fără propria ocară el o va face să se întorcă asupra lui.

¹⁹ Atunci își va întoarce fața spre fortăreața propriei țări, dar se va poticni și va cădea și nu va fi găsit.

²⁰ Atunci se va ridica în locul lui un ridicător de taxe în gloria împărăției, dar în puține zile va fi nimicit, nici în mânie, nici în bătălie.

²¹ Și în locul lui se va ridica o persoană nemernică, căreia nu îi vor da onoarea împărăției; dar el va veni în pace și va obține împărăția prin lingușiri.

²² Și cu brațele unui potop vor fi ei potopiți dinaintea lui și vor fi frânți; da și prințul legământului.

²³ Și după alianța *făcută* cu el, el va lucra înșelător, căci va urca și va deveni tare cu popor puțin.

²⁴ El va intra pașnic chiar peste cele mai grase locuri ale provinciei; și va face *ce* părinții lui nu au făcut, nici părinții părinților lui; va împrăștia printre ei prada și jaf și bogății; *da*, și își va plănui uneltirile împotriva întăriturilor, chiar pentru un timp.

²⁵ Și își va stârni puterea și curajul său împotriva împăratului sudului cu o armată mare; și împăratul sudului va fi stârnit să se lupte cu o armată foarte mare și puternică; dar el nu va sta în picioare, căci ei vor plănui uneltiri împotriva lui.

²⁶ Da, cei ce se hrănesc din porția mâncării lui îl vor nimici și armata lui se va revărsa și mulți vor cădea uciși.

²⁷ Și ambele inimi ale acestor împărați vor fi să facă ticăloșie și vor vorbi minciuni la o masă; dar nu va prospera, căci totuși sfârșitul va fi la timpul rânduit.

²⁸ Atunci el se va întoarce în țara lui cu mari bogății; și inima lui va fi împotriva legământului sfânt; și va face lucruri mărețe și se va întoarce în propria țară.

²⁹ La timpul rânduit se va întoarce și va veni spre sud; dar nu va fi ca mai înainte, sau ca la sfârșit.

³⁰ Căci corăbiile Chitimului vor veni împotriva lui; de aceea va fi întristat și se va întoarce și va avea indignare împotriva legământului sfânt; astfel va face el; chiar se va întoarce și se va înțelege cu cei care părăsesc legământul sfânt.

³¹ Și brațe vor sta de partea lui, iar ei vor spurca sanctuarul tăriei și vor lua sacrificiul zilnic și vor pune urâciunea care pustiește.

³² Și pe cei care se poartă cu stricăciune împotriva legământului îi va corupe prin lingușiri, dar poporul care cunoaște pe Dumnezeuul său va fi tare și va face lucruri mărețe.

³³ Și cei ce înțeleg din popor vor instrui pe mulți; totuși vor cădea prin sabie și prin flacăra, prin captivitate și prin pradă, multe zile.

³⁴ Și după ce vor cădea, vor fi ajutați cu un mic ajutor; dar mulți se vor lipi de ei cu lingușiri.

³⁵ Și unii dintre cei care înțeleg vor cădea, pentru a-i încerca și pentru a-i curăța și pentru a-i albi, până la timpul sfârșitului, pentru că va fi totuși pentru un timp rânduit.

³⁶ Și împăratul va face conform voinței lui; și se va înălța și se va preamări deasupra fiecărui dumnezeu și va vorbi lucruri uimitoare împotriva Dumnezeului dumnezeilor și va prospera până când indignarea se va împlini; fiindcă ceea ce este hotărât va fi făcut.

³⁷ Nici nu va lua aminte la Dumnezeul părinților lui, nici dorința femeilor, nici nu va lua aminte la vreun dumnezeu, fiindcă se va preamări deasupra tuturor.

³⁸ Dar va onora în locul lui pe Dumnezeul forțelor; și pe un dumnezeu pe care părinții lui nu l-au cunoscut el îl va onora cu aur și argint și cu pietre prețioase și lucruri plăcute.

³⁹ Astfel va face el în cele mai puternice întărituri cu un dumnezeu străin, pe care îl va recunoaște și înmulți cu glorie; și îi va face să stăpânească peste mulți și va împărți țara pentru câștig.

⁴⁰ Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge; și împăratul nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe corăbii; și va intra în țări și se va revărsa și va trece.

⁴¹ Va intra de asemenea în țara glorioasă și multe țări vor fi doborâte; dar aceștia vor scăpa din mâna lui: Edom și Moab și măreția copiilor lui Amon.

⁴² Își va întinde mâna și asupra țărilor și țara Egiptului nu va scăpa.

⁴³ Ci va avea putere peste tezaurele din aur și din argint și peste toate lucrurile prețioase ale Egiptului și libienii și etiopienii vor fi la treptele lui.

⁴⁴ Dar vești dinspre est și dinspre nord îl vor tulbura; de aceea va pleca cu mare furie să distrugă și să îndepărteze în întregime pe mulți.

⁴⁵ Și va întinde corturile palatului său între mări în muntele sfânt și glorios; totuși va ajunge la sfârșitul său și nimeni nu îl va ajuta.

12

¹ Și în acel timp Mihail se va ridica, marele prinț care stă în picioare pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de necaz, cum nu a mai fost de când a fost vreo națiune până la acel timp; și în acel timp poporul tău va fi eliberat, fiecare ce va fi găsit scris în carte.

² Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor trezi, unii la viață veșnică, și alții la rușine și dispreț veșnic.

³ Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea întinderii cerului; și cei ce întorc pe mulți la dreptate vor străluci ca stelele pentru totdeauna și întotdeauna.

⁴ Dar tu, Daniele, închide cuvintele și sigilează cartea până la timpul sfârșitului; mulți vor alerga încoace și încolo și cunoașterea va fi înmulțită.

⁵ Atunci eu, Daniel, am privit și, iată, au stat în picioare alți doi, unul de această parte a malului râului și celălalt de cealaltă parte a malului râului.

⁶ Și unul a spus bărbatului îmbrăcat în in, care *era* pe apele râului: Cât va dura până la sfârșitul acestor minuni?

⁷ Și am auzit pe bărbatul îmbrăcat în in, care *era* pe apele râului, când și-a ridicat mâna sa dreaptă și mâna sa stângă la cer și a jurat prin cel care trăiește pentru totdeauna că *aceasta va fi* pentru un timp, timpuri și o jumătate; și după ce va fi împlinit împrăștierea puterii poporului sfânt, toate acestea se vor termina.

⁸ Și am auzit, dar nu am înțeles; atunci am spus: Domnul meu, care va fi sfârșitul acestora?

⁹ Iar el a spus: Du-te pe calea ta, Daniele, căci cuvintele *sunt* închise și sigilate până la timpul sfârșitului.

¹⁰ Mulți vor fi purificați și vor fi albiți și încercați; dar cei stricați vor lucra cu stricăciune; și nimeni dintre cei stricați nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege.

¹¹ Și din timpul în care *sacrificiul zilnic* va fi oprit și se va ridica urâciunea care pustiește, vor fi o mie două sute și nouăzeci de zile.

¹² Bindecuvântat este cel care așteaptă și ajunge la cele o mie trei sute și treizeci și cinci de zile.

¹³ Dar tu, du-te pe calea ta până la sfârșit, căci te vei odihni și vei sta în sorțul tău la sfârșitul zilelor.

Osea

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la Osea, fiul lui Beerî, în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, împărați ai lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împărat al lui Israel.

² Începutul cuvântului DOMNULUI prin Osea. Și DOMNUL i-a spus lui Osea: Du-te, ia-ți o soție a curviilor și copii ai curviilor; fiindcă țara a curvit mult, depărtându-se de DOMNUL.

³ Astfel el a mers și a luat pe Gomer, fiica lui Diblaim, care a rămas însărcinată și i-a născut un fiu.

⁴ Și DOMNUL i-a spus: Pune-i numele Izreel; căci încă puțin timp și voi răzbuna sângele lui Izreel peste casa lui Iehu și voi face să înceteze împărăția casei lui Israel.

⁵ Și se va întâmpla în acea zi, că voi frânge arcul lui Israel în valea lui Izreel.

⁶ Și ea a rămas din nou însărcinată și a născut o fiică. Și Dumnezeu i-a spus: Pune-i numele Lo-Ruhama; fiindcă nu voi mai avea milă de casa lui Israel; ci îi voi lua cu desăvârșire.

⁷ Dar voi avea milă de casa lui Iuda, și îi voi salva prin DOMNUL Dumnezeu lor, și nu îi voi salva prin arc, nici prin sabie, nici prin bătălie, nici prin cai și nici prin călăreți.

⁸ Și după ce a întârcat-o pe Lo-Ruhama, a rămas însărcinată și a născut un fiu.

⁹ Atunci Dumnezeu a spus: Pune-i numele Lo-Ami, fiindcă voi nu sunteți poporul meu și eu nu voi fi Dumnezeuul vostru.

¹⁰ Totuși numărul copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate măsura nici numără; și se va întâmpla că, în locul unde li s-a spus: Voi nu sunteți poporul meu, acolo li se va spune: Sunteți fiii Dumnezeului cel viu.

¹¹ Atunci copiii lui Iuda și copiii lui Israel se vor aduna și își vor rânduî o singură căpetenie și se vor urca din țară; fiindcă mare va fi ziua lui Izreel.

2

¹ Spuneți fraților voștri: Ami; și surorilor voastre: Ruhama.

² Certăți-vă cu mama voastră, certăți-vă *cu ea*, căci ea nu este soția mea, nici eu nu sunt soțul ei; de aceea să pună deoparte curviile ei dinaintea ochilor ei, și faptele ei de adulter dintre sâni ei;

³ Ca nu cumva să o dezbrac de tot și să o pun ca în ziua în care s-a născut și să o pustiesc și să o pun ca pe un pământ uscat și să o ucid de sete.

⁴ Și nu voi avea milă de copiii ei; fiindcă ei sunt copii ai curviilor.

⁵ Fiindcă mama lor a făcut pe curva; cea care i-a conceput a făcut fapte rușinoase, fiindcă a spus: Voi merge după iubiții mei, care îmi dau pâinea mea și apa mea, lâna mea și inul meu, untdelemnul meu și băutura mea.

⁶ De aceea, iată, îți voi îngrađi calea cu spini și voi face un zid, ca ea să nu își poată găsi cărările.

⁷ Și îi va urmări pe iubiții ei, dar nu îi va ajunge; și îi va căuta, dar nu îi va găsi; atunci va spune: Voi merge și mă voi întoarce la întâiul meu soț, pentru că atunci îmi era mai bine decât acum.

⁸ Fiindcă nu a cunoscut că eu îi dădeam grâne și vin și untdelemn și îi înmulțeam argintul și aurul, pe care ei le-au pregătit lui Baal.

⁹ De aceea mă voi întoarce și voi lua grânele mele la timpul lor și vinul meu la timpul lui, și voi lua înapoi lâna mea și inul meu, dat pentru a-i acoperi goliciunea.

¹⁰ Și acum îi voi descoperi desfrânarea ei înaintea ochilor iubiților ei, și nimeni nu o va scăpa din mâna mea.

¹¹ Voi face de asemenea să înceteze toată bucuria ei, zilele ei de sărbătoare, lunile ei noi și sabbatele ei și toate sărbătorile ei solemne.

¹² Și voi distruge viile ei și smochinii ei, despre care a spus: Acestea sunt răsplățile mele pe care iubiții mei mi le-au dat; și le voi preface într-o pădure și fiarele câmpului le vor mânca.

¹³ Și voi cerceta asupra ei zilele Baalilor, în care ea le ardea tămâie și se împodobește cu cerceii ei și cu bijuteriile ei și mergea după iubiții ei, iar pe mine m-a uitat, spune DOMNUL.

¹⁴ De aceea, iată, o voi ademeni și o voi aduce în pustie și voi vorbi cu mângâiere inimii ei.

¹⁵ Și de acolo îi voi da viile ei și valea Acor ca o ușă a speranței; și ea va cânta acolo, ca în zilele tinereții ei și ca în ziua când a urcat din țara Egiptului.

¹⁶ Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că, tu mă vei numi Iși, și nu mă vei mai numi Baali.

¹⁷ Fiindcă voi lua numele Baalilor din gura ei și nu vor mai fi amintiți după numele lor.

¹⁸ Și în acea zi voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpului și cu păsările cerului și cu târâtoarele pământului; și voi frânge arcul și sabia și bătălia de pe pământ și le voi face să se culce în siguranță.

¹⁹ Și te voi logodi cu mine pentru totdeauna; da, te voi logodi cu mine în dreptate și în judecată și în bunătate iubitoare și în îndurări.

²⁰ Chiar în credințioșie te voi logodi cu mine; și tu vei cunoaște pe DOMNUL.

²¹ Și se va întâmpla în acea zi că, voi asculta, spune DOMNUL, voi asculta cerurile, și ele vor asculta pământul;

²² Și pământul va asculta grânele și vinul și untdelemnul; și acestea vor asculta pe Izreel.

²³ Și o voi semăna pentru mine pe pământ; și voi avea milă de cea care nu a obținut milă; și voi spune celor care nu erau poporul meu: Tu ești Dumnezeul meu; iar ei vor spune: Tu ești Dumnezeul meu.

3

¹ Atunci DOMNUL mi-a spus: Du-te din nou, iubește o femeie iubită de un prieten și adulteră, iubește-o conform cu iubirea DOMNULUI către copiii lui Israel, care privesc la alți dumnezei și iubesc ulcioarele de vin.

² Astfel, mi-am cumpărat-o cu cincisprezece arginți și pentru un homer de orz și o jumătate de homer de orz;

³ Și i-am spus: Să rămâi aici pentru mine multe zile; să nu curvești și să nu fii pentru alt bărbat; astfel voi fi și eu pentru tine.

⁴ Căci copiii lui Israel vor rămâne multe zile fără un împărat și fără un prinț și fără un sacrificiu și fără chip cioplit și fără un efod și fără terafim;

⁵ După aceasta copiii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor și pe David împăratul lor; și se vor teme de DOMNUL și de bunătatea lui în zilele de pe urmă.

4

¹ Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi copii ai lui Israel; fiindcă DOMNUL are o ceartă cu locuitorii țării, pentru că nu este adevăr, nici milă, nici cunoaștere de Dumnezeu în țară.

² Prin înjurături și minciună și ucidere și furt și comiterea de adulter, ei se răspândesc, și sângele atinge sânge.

³ De aceea țara va jeli și fiecare ce locuiește în ea va lăncezi, împreună cu fiarele câmpului și păsările cerului; da, peștii mării de asemenea vor fi luați.

⁴ Totuși să nu se certe nimeni, nici să nu se mustre, pentru că poporul tău este asemenea celor ce se ceartă cu preotul.

⁵ De aceea vei cădea ziua și profetul de asemenea va cădea cu tine noaptea, și eu voi nimici pe mama ta.

⁶ Poporul meu este nimic din lipsă de cunoaștere, pentru că tu ai respins cunoașterea, eu de asemenea te voi respinge, ca să nu îmi fii preot; văzând că ai uitat legea Dumnezeului tău, eu de asemenea îi voi uita pe copiii tăi.

⁷ Cu cât s-au înmulțit, cu atât au păcătuțit împotriva mea, de aceea le voi schimba gloria în rușine.

⁸ Ei mănâncă păcatul popoului meu și își pun inima în nelegiuirea lor.

⁹ Precum poporul, așa va fi și preotul; și îi voi pedepsi pentru căile lor și îi voi răsplăti pentru facerile lor.

¹⁰ Fiindcă vor mânca și nu vor avea destul; vor curvi și nu se vor înmulți, pentru că au încetat să ia seama la DOMNUL.

¹¹ Curvia și vinul și vinul nou iau inima.

¹² Poporul meu cere sfat de la trunchiurile lor și toiagul lor le vestește; fiindcă duhul curviilor i-a făcut să rătăcească și curvind, s-au îndepărtat de sub Dumnezeu lor.

¹³ Ei sacrifică pe vârfulurile munților și ard tămâie pe dealuri, sub stejari și plopi și ulmi, pentru că umbra lor este bună; de aceea ficele voastre vor curvi și soțiile voastre vor comite adulter.

¹⁴ Nu voi pedepsi pe ficele voastre când vor curvi, nici pe soțiile voastre când comit adulter; fiindcă ele însele trag deoparte cu curve și sacrifică cu prostituatele; de aceea poporul care nu înțelege va cădea.

¹⁵ Deși tu, Israele, curvești, totuși Iuda să nu se poticnească; și nu veniți până la Ghilgal, nici nu urcați încă la Bet-Aven, nici nu jurați: DOMNUL trăiește.

¹⁶ Fiindcă Israel decade ca o vițea care dă înapoi; acum DOMNUL îi va paște ca pe un miel într-un loc larg.

¹⁷ Efraim s-a alipit de idoli, lăsați-l în pace.

¹⁸ Băutura lor este acră, au curvit în continuu; conducătorii ei iubesc cu rușine: Dați.

¹⁹ Vântul l-a legat în aripile lui și ei se vor rușina din cauza sacrificiilor lor.

5

¹ Ascultați aceasta, voi preoților; și dați ascultare, voi casă a lui Israel, și deschide urechea, casă a împăratului; fiindcă judecată este către voi, pentru că ați fost o capcană la Mițpa și o plasă întinsă asupra Taborului.

² Și răzvrățiții sunt profunzi pentru a face măcel, deși eu i-am muștrat pe toți.

³ Eu cunosc pe Efraim și Israel nu este ascuns de mine; fiindcă acum, Efraime, tu curvești și Israel se întinează.

⁴ Ei nu își vor pregăti faptele pentru a se întoarce la Dumnezeu lor, pentru că duhul curviilor este în mijlocul lor și nu au cunoscut pe DOMNUL.

⁵ Și mândria lui Israel mărturisește înaintea feței lui; de aceea Israel și Efraim vor cădea în nelegiuirea lor; Iuda de asemenea va cădea cu ei.

⁶ Ei vor merge cu turmele lor și cu cirezile lor să caute pe DOMNUL; dar nu îl vor găsi; el s-a retras de la ei.

⁷ S-au purtat perfid împotriva DOMNULUI; fiindcă au născut copii străini; încă o lună îi va mistui împreună cu porțiile lor.

⁸ Sunați cornul în Ghibea și trâmbița în Rama; strigați tare la Bet-Aven, înapoia ta, Beniamine.

⁹ Efraim va fi pustiit în ziua muștrării; printre triburile lui Israel am făcut cunoscut ceea ce cu siguranță va fi.

¹⁰ Prinții lui Iuda au fost asemenea celor ce mută granița; de aceea îmi voi turna furia mea asupra lor, ca apa.

¹¹ Efraim este oprimat și zdrobit în judecată, pentru că de bunăvoie a umblat după poruncă.

¹² De aceea voi fi pentru Efraim ca molia și pentru casa lui Iuda ca putrezirea.

¹³ Când Efraim și-a văzut boala și Iuda și-a văzut rana, atunci Efraim a mers la asirian și a trimis la împăratul Iareb; totuși el nu a putut să vă vindece, nici să vă lecuiească rana.

¹⁴ Fiindcă voi fi pentru Efraim ca un leu și ca un leu tânăr pentru casa lui Iuda; eu, chiar eu, voi sfâșia și voi pleca; voi lua și nimeni nu îl va salva.

¹⁵ Voi merge și mă voi întoarce la locul meu, până ei își vor recunoaște poticnirea și vor căuta fața mea; în nenorocirea lor mă vor căuta devreme.

6

¹ Veniți și să ne întoarcem la DOMNUL, pentru că el a sfâșiat și tot el ne va vindeca; el a lovit și tot el ne va lega rana.

² După două zile ne va înviora; în a treia zi ne va ridica și vom trăi înaintea feței lui.

³ Atunci vom cunoaște, dacă urmărim a cunoaște pe DOMNUL; ieșirea lui este pregătită ca dimineața; și el va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie și timpurie pentru pământ.

⁴ Efraime, ce să îți fac? Iudo, ce să îți fac? Fiindcă bunătatea voastră este ca un nor de dimineață, și ca roua de dimineață care trece.

⁵ De aceea i-am cioplit prin profeți; i-am ucis prin cuvintele gurii mele și judecățile tale sunt ca lumina ce strălucește.

⁶ Fiindcă am dorit milă și nu sacrificiu; și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât ofrande arse.

⁷ Dar ei, ca oameni, au călcat legământul; acolo s-au purtat cu perfidie împotriva mea.

⁸ Galaad este o cetate a celor care lucrează nelegiuire și este pângărit cu sânge.

⁹ Și precum cetele de tâlhari pândesc pe un om, tot astfel ceata preoților se înțelege să ucidă pe cale, fiindcă ei comit desfrânare.

¹⁰ Am văzut un lucru groaznic în casa lui Israel; acolo este curvia lui Efraim, Israel este pângărit.

¹¹ De asemenea, Iudo, el a pus un seceriș pentru tine, când am întors pe captivii poporului meu.

7

¹ Când am voit să vindec pe Israel, atunci nelegiuirea lui Efraim a fost descoperită și stricăciunea Samariei, fiindcă ei fac înșelăciuni; și hoțul intră și ceata de tâlhari pradă afară.

² Și ei nu iau aminte în inimile lor că eu îmi amintesc de toată stricăciunea lor; acum propriile lor fapte i-au înconjurat; ele sunt înaintea feței mele.

³ Ei învesesc pe împărat cu stricăciunea lor, și pe prinți cu minciunile lor.

⁴ Ei sunt toți adulteri, ca un cuptor încălzit de brutar, el încetează să se scoale după ce a frământat aluatul până ce este dospit.

⁵ În ziua împăratului nostru, prinții l-au îmbolnăvit cu burdufuri de vin; el și-a întins mâna cu batjocoritori.

⁶ Fiindcă ei și-au pregătit inima ca un cuptor; în timp ce stăteau la pândă, brutarul lor doarme toată noaptea: dimineața arde ca un foc arzând.

⁷ Ei toți sunt fierbinți ca un cuptor și au mistuit pe judecătorii lor; toți împărații lor au căzut; niciunul dintre ei nu mă cheamă.

⁸ Efraim, el s-a amestecat printre popoare; Efraim este o turtă neînțoarsă.

⁹ Străinii i-au mistuit tăria și el nu știe; da, peri cărunți sunt aici și acolo pe el, totuși el nu știe.

¹⁰ Și mândria lui Israel aduce mărturie înaintea feței lui; iar ei nu se întorc la DOMNUL Dumnezeu lor, nici nu îl caută în ciuda tuturor acestor lucruri.

¹¹ Efraim de asemenea este ca un porumbel nechibzuit fără inimă; ei strigă către Egipt, merg la Asiria.

¹² Când vor merge, eu îmi voi întinde plasa asupra lor; îi voi doborî ca pe păsările cerului; îi voi pedepsi, precum a auzit adunarea lor.

¹³ Vai lor! Pentru că au fugit de mine. Nimicire lor! Pentru că au încălcat legea împotriva mea; deși i-am răscumpărat, totuși au vorbit minciuni împotriva mea.

¹⁴ Și nu au strigat către mine cu inima lor, când urlau în paturile lor; se adună pentru grâne și vin și se răzvrătesc împotriva mea.

¹⁵ Deși i-am înfășurat și le-am întărit brațele, totuși își închipuie ticăloșie împotriva mea.

¹⁶ Ei se întorc, dar nu la cel Preaînalt; ei sunt ca un arc înșelător; prinții lor vor cădea prin sabie din cauza furiei limbii lor; aceasta va fi batjocura lor în țara Egiptului.

8

¹ Pune trâmbița la gură. El va veni ca o acvilă împotriva casei DOMNULUI, pentru că au încălcat legământul meu și s-au răzvrătit împotriva legii mele.

² Israel va striga către mine: Dumnezeu meu, noi te cunoaștem.

³ Israel a lepădat ceea ce este bun; dușmanul îl va urmări.

⁴ Ei și-au pus împărați, dar nu prin mine; au făcut prinți fără ca eu să știu; din argintul lor și din aurul lor și-au făcut idoli ca să fie stărpiți.

⁵ Vițelul tău, Samaria, te-a lepădat; mânia mea este aprinsă împotriva lor; cât timp va fi până când vor ajunge la nevinovăție?

⁶ Fiindcă din Israel a fost și aceasta; lucrătorul l-a făcut, de aceea nu este Dumnezeu; dar vițelul Samariei va fi spart în bucăți.

⁷ Căci au semănat vânt și vor secera vârtejul de vânt; nu are spic; mugurele nu va da faină; și dacă totuși dă roadă, străinii îl vor înghiți.

⁸ Israel este înghițit; acum, printre neamuri, ei vor fi ca un vas în care nu este plăcere.

⁹ Fiindcă au urcat în Asiria, un măgar sălbatic, singur; Efraim a angajat iubiți.

¹⁰ Da, deși au angajat printre națiuni, acum îi voi aduna, și se vor întrista puțin timp din cauza poverii împăratului prinților.

¹¹ Pentru că Efraim a făcut multe altare pentru a păcătui, altarele îi vor fi pentru a păcătui.

¹² I-am scris lucrurile mărețe ale legii mele, dar erau socotite ca un lucru străin.

¹³ Carne sacrifică ei pentru sacrificiile ofrandelor mele, și o mănâncă; dar DOMNUL nu le primește; acum își va aminti nelegiuirea lor și va cerceta păcatele lor; ei se vor întoarce în Egipt.

¹⁴ Fiindcă Israel a uitat pe Făcătorul lui și construiește temple; și Iuda a înmulțit cetățile întărite; dar eu voi trimite un foc asupra cetăților lui și acesta le va mistui palatele.

9

¹ Nu te bucura, Israele, veselindu-te ca alte popoare, pentru că ai plecat curvind de la Dumnezeuul tău, ai iubit o răsplată în fiecare arie de grâu.

² Aria și teascul nu îi vor hrăni și vinul nou îi va lipsi.

³ Ei nu vor locui în țara DOMNULUI; ci Efraim se va întoarce în Egipt și vor mânca lucruri necurate în Asiria.

⁴ Nu vor aduce DOMNULUI ofrande de vin, nici nu îi vor fi acestea plăcute; sacrificiile lor le vor fi ca pâinea jeltitorilor; toți care mănâncă din ea se vor pângări, pentru că pâinea lor, pentru sufletul lor, nu va intra în casa DOMNULUI.

⁵ Ce veți face în ziua solemnă și în ziua sărbătorii DOMNULUI?

⁶ Fiindcă, iată, ei au plecat din cauza nimicirii; Egiptul îi va aduna, Memfis îi va îngropa; urzicile vor stăpâni locurile plăcute pentru argintul lor; spini vor fi în corturile lor.

⁷ Zilele cercetării au venit, zilele răsplătirii au venit; Israel va cunoaște aceasta; profetul este un prost, omul spiritual este nebun, din cauza mulțimii neleguirilor tale și a urii tale mari.

⁸ Paznicul lui Efraim era cu Dumnezeuul meu; dar profetul este o capcană a unui pasărar în toate căile sale și ură în casa Dumnezeuului său.

⁹ S-au corupt profund pe ei înșiși, ca în zilele din Ghibea; de aceea el își va aminti de neleguirile lor, va cerceta păcatele lor.

¹⁰ Am găsit pe Israel ca struguri în pustie; am văzut pe părinții voștri ca pe întâiul rod al smochinului la prima recoltă; dar ei au mers la Baal-Peor și s-au consacrat acestei rușini și urăciunile lor au devenit asemenea iubirii lor.

¹¹ Cât despre Efraim, gloria lor va zbură ca o pasăre, de la naștere și din pânțe și de la concepere.

¹² Deși își cresc copiii, totuși eu îi voi văduvi de ei, ca să nu rămână niciun bărbat; da, vai de asemenea lor, când mă voi depărta de ei!

¹³ Efraimul, precum am văzut Tirul, este sădit într-un loc plăcut; dar Efraim își va aduce copiii înaintea ucigașului.

¹⁴ Dă-le, DOAMNE! Ce le vei da? Dă-le un pânțec sterp și sâni seci.

¹⁵ Toată stricăciunea lor este în Ghilgal; fiindcă acolo i-am urât; pentru stricăciunea faptelor lor îi vor alunga din casa mea, nu îi voi mai iubi; toți prinții lor sunt răzvrățiți.

¹⁶ Efraim este lovit, rădăcina lor este uscată, rod nu vor aduce; da, chiar dacă ar naște, totuși voi ucide rodul iubit al pântecului lor.

¹⁷ Dumnezeuul meu îi va lepăda, pentru că nu i-au dat ascultare; și ei vor fi rătăcitori printre națiuni.

10

¹ Israel este o viță culeasă, aduce rod pentru el însuși; conform cu mulțimea rodului său el a înmulțit altarele; conform cu bunătatea țării lui ei au făcut chipuri frumoase.

² Inima lor este împărțită; acum vor fi găsiți vinovați; el le va dărâma altarele, le va prăda chipurile.

³ Pentru că acum ei spun: Nu avem împărat, pentru că nu ne-am temut de DOMNUL; ce să ne facă atunci un împărat?

⁴ Au rostit cuvinte, jură fals când fac un legământ; astfel judecata răsare precum cucuta în brazdele ogorului.

⁵ Locuitorii Samariei se vor teme din cauza vițelilor din Bet-Aven; fiindcă poporul lui va jeli pentru el, și preoții lui, care s-au bucurat de el, vor jeli pentru gloria lui, pentru că s-a depărtat de la el.

⁶ Va fi de asemenea dus în Asiria ca dar împăratului Iareb; Efraim va primi rușine și Israel se va rușina de propriul lui sfat.

⁷ Cât despre Samaria, împăratul ei este stârpit ca spuma pe apă.

⁸ De asemenea locurile înalte din Aven, păcatul lui Israel, vor fi distruse; spinul și ciulinul vor veni pe altarele lor; iar ei vor spune munților: Acoperiți-ne; și dealurilor: Cădeți peste noi.

⁹ Israele, tu ai păcătuit din zilele Ghabei; acolo au stat în picioare; bătălia în Ghibeaa împotriva copiilor nelegiurii nu i-a ajuns.

¹⁰ Este dorința mea să îi pedepsesc; și popoarele se vor aduna împotriva lor, când se vor lega în cele două brazde ale lor.

¹¹ Și Efraim este ca o vițea învățată și îi place să treiere grânele; dar eu am trecut peste gâtul ei frumos; voi face pe Efraim să călărească; Iuda va ara și Iacov îi va sparge brazdele.

¹² Semănați pentru voi înșivă în dreptate, secerati în milă, desteleniți-vă pământul întelenit; fiindcă este timpul să căutați pe DOMNUL, până va veni el și va ploua dreptate peste voi.

¹³ Ați arat stricăciune, ați secerat nelegiuire; ați mâncat rodul minciunilor, pentru că te-ai încrezut în calea ta, în mulțimea oamenilor tăi puternici.

¹⁴ De aceea un tumult se va ridica în poporul tău și toate cetățile tale vor fi prădate, precum Șalman a prădat Bet-Arbelul în ziua bătăliei; mama a fost zdrobită în bucăți peste copiii ei.

¹⁵ Astfel vă va face Betelul din cauza stricăciunii voastre mari; într-o dimineață împăratul lui Israel va fi stârpit cu desăvârșire.

11

¹ Când Israel era copil, atunci l-am iubit, și am chemat pe fiul meu din Egipt.

² Precum ei i-au chemat, astfel au plecat de la ei; au sacrificat Baalilor și au ars tămâie chipurilor cioplite.

³ Pe Efraim l-am învățat de asemenea să meargă, luându-i de brațe; dar nu au cunoscut că eu i-am vindecat.

⁴ I-am tras cu funii omenești, cu legături de iubire; și le-am fost asemenea celor ce scot jugul de pe fălcile lor și le-am pus mâncare.

⁵ El nu se va întoarce în țara Egiptului, ci asirianul va fi împăratul lui, pentru că au refuzat să se întoarcă.

⁶ Și sabia va rămâne peste cetățile lui și va mistui ramurile lui și le va mânca, din cauza propriilor sfaturi.

⁷ Și poporul meu înclină a da înapoi de la mine; deși ei i-au chemat la cel Preaînalt, nici măcar unul nu a voit să îl înalțe.

⁸ Cum să renunț la tine, Efraime? Cum să te dau, Israele? Cum să te fac precum Adma? Cum să te pun ca Teboimul? Inima mea s-a întors în mine, pocăințele mele s-au aprins împreună.

⁹ Nu voi împlini înverșunarea mâniei mele, nu mă voi întoarce să nimicesc pe Efraim, pentru că eu sunt Dumnezeu, și nu om; Cel Sfânt în mijlocul tău; și nu voi intra în cetate.

¹⁰ Ei vor umbla după DOMNUL; el va răcni ca un leu; când va răcni, atunci copiii de la vest vor tremura.

¹¹ Vor tremura ca o pasăre din Egipt și ca un porumbel din țara Asiriei; și îi voi pune în casele lor, spune DOMNUL.

¹² Efraim mă înconjoară cu minciuni și casa lui Israel cu înșelăciune; dar Iuda încă stăpânește cu Dumnezeu și este credincios împreună cu sfinții.

12

¹ Efraim se hrănește cu vânt și urmărește vântul de est; zilnic înmulțește minciuni și pustiire; și ei fac un legământ cu asirienii, și untdelemnul este dus în Egipt.

² DOMNUL are de asemenea o ceartă cu Iuda și va pedepsi pe Iacob conform căilor lui; conform faptelor lui îi va răsplăti.

³ În pânțele el a apucat de călcâi pe fratele său și prin tăria lui a avut putere cu Dumnezeu;

⁴ Da, a avut putere asupra îngerului și a învins; el a plâns și i-a făcut cerere; l-a găsit în Betel și acolo a vorbit cu noi;

⁵ Chiar DOMNUL Dumnezeuul oștirilor; DOMNUL este amintirea lui.

⁶ De aceea întoarce-te la Dumnezeul tău, păzește mila și judecata și așteaptă pe Dumnezeul tău continuu.

⁷ El este un comerciant, balanțele înșelăciunii sunt în mâna lui; îi place să oprească.

⁸ Și Efraim a spus: Totuși m-am îmbogățit, mi-am găsit avere; în toate muncile mele ei nu vor găsi nicio nelegiuire în mine care să fie păcat.

⁹ Și eu care sunt DOMNUL Dumnezeuul tău din țara Egiptului te voi face totuși să locuiești în corturi, ca în zilele sărbătorii solemne.

¹⁰ Am vorbit de asemenea prin profeți și am înmulțit viziuni și am folosit asemănări prin serviciul profeților.

¹¹ Este nelegiuire în Galaad? Într-adevăr ei sunt deșertăciune; în Ghilgal sacrifică tauri; da, altarele lor sunt ca ruine în brazdele ogoarelor.

¹² Și Iacob a fugit în țara Siriei și Israel a servit pentru o soție, și pentru o soție a păzit oi.

¹³ Și printr-un profet, DOMNUL l-a scos pe Israel din Egipt și printr-un profet a fost păstrat.

¹⁴ Efraim l-a provocat amar la mânie; de aceea va lăsa sângele lui asupra lui, și ocara lui Domnul său o va întoarce la el.

13

¹ Când Efraim a vorbit tremurând, el s-a înălțat în Israel; dar când s-a făcut vinovat prin Baal, a murit.

² Și acum ei păcătuiesc tot mai mult, și și-au făcut imagini turnate din argintul lor și idoli conform cu propria lor înțelegere, toate acestea fiind lucrarea meșteșugarilor; ei spun despre ele: Oamenii care sacrifică să sărute vițeei.

³ De aceea vor fi ca norul de dimineață și ca roua dimineții care trece repede, ca pleava care este împinsă din arie de vârtejul de vânt și ca fumul din horn.

⁴ Totuși eu sunt DOMNUL Dumnezeuul tău din țara Egiptului și tu nu vei cunoaște alt dumnezeu decât pe mine; fiindcă nu este salvator în afară de mine.

⁵ Eu te-am cunoscut în pustie, în țara cu secetă mare.

⁶ După pășunea lor, s-au săturat; au fost săturați și inima li s-a înălțat; de aceea m-au uitat.

⁷ De aceea voi fi pentru ei ca un leu, îi voi privi ca un leopard lângă cale,

⁸ Îi voi întâmpina ca o ursoaică lipsită de puii ei și voi sfâșia învelitoarea inimii lor, și acolo, ca un leu, îi voi mânca; fiara sălbatică îi va sfâșia.

⁹ Israele, tu te-ai nimicit pe tine însuși; dar în mine este ajutorul tău.

¹⁰ Eu voi fi împăratul tău, unde este vreun altul care să te salveze în toate cetățile tale? Și judecătorii tăi despre care ai spus: Dă-mi un împărat și prinți?

¹¹ Ți-am dat un împărat în mânia mea și l-am luat în furia mea.

¹² Nelegiuirea lui Efraim este legată; păcatul lui este ascuns.

¹³ Întristările unei femei în travaliu vor veni peste el; el este un fiu neînțelept; fiindcă nu ar trebui să stea mult în locul nașterii copiilor.

¹⁴ Îi voi răscumpăra din puterea mormântului, îi voi răscumpăra din moarte. Moarte, eu voi fi plăgile tale; mormântule, voi fi nimicirea ta; pocăința va fi ascunsă de ochii mei.

¹⁵ Deși este roditor între frații lui, un vânt de est va veni, vântul DOMNULUI se va ridica din pustie și izvorul lui se va usca și fântâna lui va seca; el va prăda tezaurul tuturor vaselor plăcute.

¹⁶ Samaria va fi pustie, pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei; vor cădea prin sabie; pruncii lor vor fi zdrobiți în bucăți și femeile lor însărcinate vor fi spintecate.

14

¹ Israele, întoarce-te la DOMNUL Dumnezeuul tău, pentru că ai căzut prin nelegiuirea ta.

² Luați cu voi cuvinte și întoarceți-vă la DOMNUL; spuneți-i: Înlătură toată nelegiuirea și primește-ne cu har; astfel vom aduce din nou vițeei buzelor noastre.

³ Așur nu ne va salva; nu vom călări pe cai; nici nu vom mai spune lucrării mâinilor noastre: Voi sunteți dumnezeii noștri; fiindcă în tine, cel fără tată găsește milă.

⁴ Voi vindeca decăderea lor, îi voi iubi de bunăvoie; căci mânia mea s-a întors de la el.

⁵ Voi fi ca roua pentru Israel; el va crește precum crinul și va prinde rădăcini precum Libanul.

⁶ Ramurile lui se vor întinde și frumusețea lui va fi ca măslinul și mirosul lui ca Libanul.

⁷ Cei ce locuiesc sub umbra lui se vor întoarce; se vor înviora precum grânelor și vor crește precum vița, mirosul lor va fi ca al vinului din Liban.

⁸ Efraim va spune: Ce mai am eu a face cu idolii? Eu l-am auzit și l-am ocrotit; eu sunt ca un brad verde. Din mine iese rodul tău.

⁹ Cine este înțelept și va înțelege acestea? *Cine este priceput și le va cunoaște?* Căci căile DOMNULUI sunt drepte și cei drepti vor umbla în ele; dar călcătorii de lege vor cădea pe ele.

Joel

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la Joel, fiul lui Petuel.

² Ascultați aceasta, voi bătrânilor, și deschideți urechea, voi toți locuitorii țării. A fost aceasta în zilele voastre sau în zilele părinților voștri?

³ Spuneți copiilor voștri despre aceasta și copiii voștri să spună copiilor lor și copiii lor unei alte generații.

⁴ Ceea ce a lăsat forfecarul a mâncat lăcusta; și ceea ce a lăsat lăcusta a mâncat mușța; și ce a lăsat mușța a mâncat omida.

⁵ Treziți-vă, bețivilor, și plângeți; și urlați, toți băutorii de vin, din cauza vinului nou, pentru că este stârpit din gura voastră.

⁶ Căci o națiune s-a ridicat asupra țării mele, puternică și fără număr, a cărei dinți sunt dinți de leu și are măselele unui leu mare.

⁷ El mi-a risipit via și mi-a cojit smochinul; l-a curățat de tot și l-a lepădat: ramurile lui au devenit albe.

⁸ Plânge-te ca o fecioară încinsă cu pânză de sac pentru soțul tinereții ei.

⁹ Darul de mâncare și darul de băutură este stârpit din casa DOMNULUI; preoții, servitorii DOMNULUI, jelesc.

¹⁰ Câmpia este risipită, pământul jeleşte, pentru că grânele sunt risipite; vinul nou a secat, untdelemnul lânzeleşte.

¹¹ Rușinați-vă, agricultorilor; urlați, viticultorilor, pentru grâu și pentru orz, pentru că secerișul câmpului a pierit.

¹² Via s-a uscat și smochinul lânzeleşte; rodiul, palmierul de asemenea și mărul, toți copacii câmpului sunt uscați, pentru că bucuria a secat, departe de fiii oamenilor.

¹³ Încingeți-vă și plângeți, preoților; urlați, servitori ai altarului; veniți, culcați-vă toată noaptea în pânză de sac, servitorii Dumnezeului meu, pentru că darul de mâncare și darul de băutură au fost oprite de la casa Dumnezeului vostru.

¹⁴ Sfințiți un post, anunțați o adunare solemnă, adunați pe bătrâni și pe toți locuitorii țării la casa DOMNULUI Dumnezeului vostru și strigați către DOMNUL:

¹⁵ Vai de această zi! pentru că ziua DOMNULUI este aproape și va veni ca o nimicire de la cel Atotputernic.

¹⁶ Nu este hrana luată dinaintea ochilor noștri, da, bucuria și veselia din casa Dumnezeului nostru?

¹⁷ Sământa este putrezită sub bulgării ei; grânarele sunt pustiite, hambarele sunt dărâmate; căci grânele s-au uscat.

¹⁸ Cum gem animalele! Cirezile de vite rătăcesc, pentru că nu au pășune; da, turmele de oi sunt pustiite.

¹⁹ DOAMNE, către tine voi striga, pentru că focul a mistuit pășunile pustiei și flacăra a ars toți copacii câmpului.

²⁰ Fiarele câmpului de asemenea strigă către tine, pentru că râurile de apă au secat și focul a mistuit pășunile pustiei.

2

¹ Sunați din trâmbiță în Sion și sunați alarma pe muntele meu cel sfânt; să tremure toți locuitorii țării, pentru că ziua DOMNULUI vine, pentru că este aproape;

² O zi de întuneric și de întunecime, o zi cu nori și de întuneric gros; ca dimineața revărsată peste munți; un popor mare și puternic; nu a fost vreodată asemenea, nici nu va mai fi după el, în anii multor generații.

³ Un foc mistuie înaintea lor; și în spatele lor o flacără arde; țara este ca grădina Edenului înaintea lor și în spatele lor o pustie părăsită; da, și nimic nu le va scăpa.

⁴ Înfățișarea lor este ca înfățișarea cailor; și ca niște călăreți, astfel vor alerga.

⁵ Vor sări ca zgomotul carelor pe vârfurile munților, ca zgomotul flăcării de foc care mistuie miriștea, ca un popor puternic desfășurat pentru bătălie.

⁶ Înaintea feței lor popoarele vor fi foarte îndurerate; toate fețele se vor înnegri.

⁷ Ei vor alerga precum războinicii; vor urca pe zid ca bărbații de război; și vor mășălui fiecare pe căile lui și nu vor rupe rândurile lor;

⁸ Nici nu se împing unul pe altul; fiecare va merge pe cărarea lui; și când vor cădea pe sabie, nu vor fi răniți.

⁹ Vor alerga încoace și încolo în cetate; vor alerga pe zid, se vor căța pe case; ca un hoț vor intra pe ferestre.

¹⁰ Pământul se va zgudui înaintea lor; cerurile vor tremura; soarele și luna vor fi întunecate și stelele își vor retrage strălucirea;

¹¹ Și DOMNUL își va înălța vocea înaintea armatei sale, pentru că tabăra lui este foarte mare, pentru că este puternic cel care împlinește cuvântul său, pentru că ziua DOMNULUI este mare și foarte înfricoșătoare; și cine o poate suporta?

¹² De aceea chiar acum, spune DOMNUL, întoarceți-vă la mine cu toată inima voastră și cu post și cu plâns și cu jale;

¹³ Și sfâșiati-vă inima, și nu hainele, și întoarceți-vă la DOMNUL Dumnezeuul vostru, pentru că el este cu har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunătate și se pocăiește de rău.

¹⁴ Cine știe dacă el nu se va întoarce și nu se va pocăi și nu va lăsa o binecuvântare după el; un dar de mâncare și un dar de băutură pentru DOMNUL Dumnezeuul vostru?

¹⁵ Sunați trâmbița în Sion, sfințiți un post, anunțați o adunare solemnă;

¹⁶ Adunați poporul, sfințiți adunarea, strângeți pe bătrâni, adunați copiii și pe cei care sug la sânii; să iasă mirele din camera lui și mireasa din cămăruța ei.

¹⁷ Preoții, servitorii DOMNULUI, să plângă între portic și altar și să spună: Cruță pe poporul tău, DOAMNE și nu da moștenirea ta ocărârii, ca păgânii să stăpânească asupra lor, pentru a spune ei printre popoare: Unde este Dumnezeuul lor?

¹⁸ Atunci DOMNUL va fi gelos pentru țara lui și va avea milă de poporul său.

¹⁹ Da, DOMNUL va răspunde și va spune poporului său: Iată, eu vă voi trimite grâne și vin și untdelemn și vă veți sătura cu ele; și nu vă voi mai face de ocară printre păgâni;

²⁰ Ci voi îndepărta mult de la voi armata de la nord și o voi alunga într-o țară stearpă și pustie, cu fața spre marea de est și cu spatele spre marea de vest, și putoarea ei se va ridica și mirosul ei urât se va urca, pentru că a făcut lucruri mari.

²¹ Nu te teme, țară; fii veselă și bucură-te, pentru că DOMNUL va face lucruri mari.

²² Nu vă temeți, voi vite ale câmpului: pentru că pășunile pustiei înverzesc, pentru că pomul își poartă rodul, smochinul și vița își dau tăria.

²³ Fiți veseli, voi copii ai Sionului, și bucurați-vă în DOMNUL Dumnezeuul vostru, pentru că el v-a dat ploaia timpurie cu măsură și va face să cadă pentru voi ploaia, ploaia timpurie și ploaia târzie în luna întâi.

²⁴ Și ariile vor fi pline de grâu și teascurile se vor revărsa de vin și de untdelemn.

²⁵ Și vă voi da înapoi anii pe care i-a mâncat lăcusta, mușița și omida și forfecarul, armata mea cea mare pe care am trimis-o printre voi.

²⁶ Și veți mânca în abundență și vă veți sătura și veți lăuda numele DOMNULUI Dumnezeuul vostru, care a lucrat minunat cu voi; și poporul meu nu se va rușina niciodată.

²⁷ Și veți cunoaște că sunt în mijlocul lui Israel și că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru și niciun altul; și poporul meu nu se va rușina niciodată.

²⁸ Și după aceea se va întâmpla că voi turna duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeti, bătrânii voștri vor visa vise, tinerii voștri vor avea viziuni;

²⁹ Și de asemenea, în acele zile, voi turna duhul meu peste servitori și peste servitoare.

³⁰ Și voi arăta minuni în ceruri și pe pământ: sânge și foc și stâlpi de fum.

³¹ Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte ca ziua cea mare și înfricoșătoare a DOMNULUI să vină.

³² Și se va întâmpla, că oricine va chema numele DOMNULUI va fi eliberat, pentru că în muntele Sionului și în Ierusalim va fi eliberare, precum a spus DOMNUL, și în rămășița pe care DOMNUL o va chema.

3

¹ Fiindcă, iată, în acele zile și în acel timp, când voi întoarce pe captivii lui Iuda și ai Ierusalimului,

² Voi aduna de asemenea toate națiunile și le voi coborî în valea lui Iosafat și acolo, cu ele, mă voi judeca pentru poporul meu și pentru moștenirea mea Israel, pe care ei l-au împrăștiat printre națiuni și au împărțit țara mea.

³ Și au aruncat sorti pentru poporul meu; și au dat un băiat pentru o curvă și au vândut o fată pentru vin ca să bea.

⁴ Da, și ce aveți voi a face cu mine, Tirule și Sidonule, și toate ținuturile Palestinei? Doriți să îmi întoarceți o răsplată? Și dacă mă răsplătiți, repede și în grabă vă voi întoarce răsplata voastră asupra capului vostru;

⁵ Pentru că ați luat argintul meu și aurul meu și ați dus în templele voastre lucrurile mele bune și plăcute;

⁶ De asemenea ați vândut pe copiii lui Iuda și pe copiii Ierusalimului grecilor, ca să îi îndepărtați mult de granița lor.

⁷ Iată, îi voi ridica din locul în care i-ați vândut și voi întoarce răsplata voastră asupra capului vostru;

⁸ Și voi vinde pe fiii voștri și pe fiicele voastre în mâna copiilor lui Iuda și ei îi vor vinde sabeenilor, unui popor îndepărtat, pentru că DOMNUL a vorbit aceasta.

⁹ Vestiți aceasta printre neamuri: Pregătiți războiul, treziți pe războinici, să se apropie și să se urce toți bărbații de război;

¹⁰ Bateți fiarele voastre de plug în săbii și prăjinile voastre de curățat pomi în sulite; cel slab să spună: Sunt tare.

¹¹ Adunați-vă și veniți, voi toți păgânii, strângeți-vă împreună de jur împrejur; acolo coboară-i pe războinicii tăi, DOAMNE.

¹² Păgânii să fie treziți și să urce la valea lui Iosafat, pentru că acolo voi ședeți, ca să judec pe toți păgânii de jur împrejur.

¹³ Puneți secera, pentru că secerișul este copt; veniți, coborâți, pentru că presa este plină, teascurile se revarsă, pentru că mare este stricăciunea lor.

¹⁴ Mulțimi, mulțimi în valea hotărârii, pentru că ziua DOMNULUI este aproape în valea hotărârii.

¹⁵ Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor retrage strălucirea.

¹⁶ DOMNUL de asemenea va răzni din Sion și își va înălța vocea din Ierusalim; și cerurile și pământul se vor cutremura; dar DOMNUL va fi speranța poporului său și tăria copiilor lui Israel.

¹⁷ Astfel veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul vostru locuind în Sion, muntele meu sfânt; atunci Ierusalimul va fi sfânt și acolo străinii nu vor mai trece prin el.

¹⁸ Și se va întâmpla în acea zi că munții vor picura vin nou și dealurile vor curge cu lapte și toate râurile lui Iuda vor curge cu ape și o fântână va ieși din casa DOMNULUI și va uda valea Sitimului.

¹⁹ Egiptul va fi o pustie și Edomul va fi o pustie părăsită, din cauza violenței împotriva copiilor lui Iuda, deoarece au vărsat sânge nevinovat în țara lor.

²⁰ Dar Iuda va locui pentru totdeauna și Ierusalimul din generație în generație.

²¹ Fiindcă voi curăți sângele lor pe care nu l-am curățit, fiindcă DOMNUL locuiește în Sion.

Amos

¹ Cuvintele lui Amos, care era dintre stăpânii de oi din Tecoa, pe care le-a văzut, referitor la Israel, în zilele lui Ozia, împăratul lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, cu doi ani înaintea cutremurului.

² Și a spus: DOMNUL va răcni din Sion și își va înălța vocea din Ierusalim; și locuințele păstorilor vor jeli și vârful Carmelului se va ofili.

³ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Damascului și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au treierat Galaadul cu unelte de vânturat, de fier;

⁴ Dar voi trimite un foc în casa lui Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad.

⁵ Voi frânge de asemenea zăvorul Damascului și voi stârpi locuitorul din câmpia Aven; și din casa Edenului pe cel care ține sceptrul; și poporul Siriei va merge în captivitate la Chir, spune DOMNUL.

⁶ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Gazei și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au dus în captivitate pe toți captivii, ca să îi dea Edomului;

⁷ Dar voi trimite un foc pe zidul Gazei care îi va mistui palatele;

⁸ Și voi stârpi pe locuitorul din Asdod; și din Ascalon, pe cel care ține sceptrul și îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului; și rămășița filistenilor va pieri, spune Domnul DUMNEZEU.

⁹ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Tirului și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au dat Edomului pe toți captivii și nu și-au amintit legământul frățesc;

¹⁰ De aceea voi trimite un foc pe zidul Tirului, care îi va mistui palatele.

¹¹ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Edomului și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că a urmărit pe fratele său cu sabia și a lepădat toată mila și mânia lui a sfâșiat neîncetat și și-a ținut mânia pentru totdeauna;

¹² Dar voi trimite un foc asupra Temanului, care va mistui palatele Boțrei.

¹³ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale copiilor lui Amon și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lor; pentru că au spintecat femeile însărcinate din Galaad, ca să își lărgească granița;

¹⁴ Dar voi aprinde un foc în zidul Rabei și acesta îi va mistui palatele, cu strigare în ziua de bătaie, cu furtună în ziua vârtejului de vânt;

¹⁵ Și împăratul lor va merge în captivitate, el și prinții lui împreună, spune DOMNUL.

2

¹ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Moabului și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că a ars oasele împăratului Edomului până le-a făcut var;

² Dar voi trimite un foc asupra Moabului și acesta va mistui palatele Cherirotului; și Moabul va muri cu tumult, cu strigăte și cu sunetul trâmbiței;

³ Și voi stârpi pe judecător din mijlocul lui și voi ucide pe toți prinții lui împreună cu el, spune DOMNUL.

⁴ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Iuda și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au disprețuit legea DOMNULUI și nu au păzit poruncile lui, iar minciunile lor, după care au umblat părinții lor; i-au făcut să rătăcească;

⁵ Dar voi trimite un foc asupra lui Iuda și acesta va mistui palatele Ierusalimului.

⁶ Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Israel și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au vândut pe cel drept pentru argint și pe cel sărac pentru o pereche de încălțăminte;

⁷ Care doresc cu ardoare țărâna pământului de pe capul săracilor și abat calea celor blânzi; și un bărbat și tatăl lui vor intra la aceeași tânără, pentru a pângări numele meu sfânt;

⁸ Și se culcă pe haine puse pentru a fi garanție, lângă fiecare altar, și beau vinul celor condamnați în casa dumnezeilor lor.

⁹ Totuși eu am nimicit pe amorit dinaintea lor; a cărui înălțime era ca înălțimea cedrilor și era tare ca stejarii; totuși i-am nimicit rodul de deasupra și rădăcinile lui de dedesubt.

¹⁰ De asemenea v-am adus din țara Egiptului și v-am condus patruzeci de ani prin pustie, ca să stăpâniți țara amoritului.

¹¹ Și am ridicat profeți dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, copii ai lui Israel? spune DOMNUL.

¹² Dar voi ați dat nazireilor să bea vin; și ați poruncit profeților, spunând: Nu profețiți.

¹³ Iată, sunt apăsate sub voi, precum este apăsată o căruță, plină de snopi.

¹⁴ De aceea fuga va pieri de la cel iute și cel tare nu își va întări forța, nici războinicul nu se va elibera pe el însuși;

¹⁵ Nici cel ce mănuieste arcul nu va sta în picioare; și cel iute de picior nu se va elibera; nici cel ce călărește pe cal nu se va elibera pe el însuși.

¹⁶ Și cel curajos printre războinici va fugi gol în acea zi, spune DOMNUL.

3

¹ Ascultați acest cuvânt pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am adus-o din țara Egiptului, spunând:

² Doar pe voi v-am cunoscut dintre toate familiile pământului; de aceea vă voi pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.

³ Pot doi să meargă împreună, fără să se fi învoit?

⁴ Va răcni un leu în pădure când nu are pradă? Va striga un leu tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins nimic?

⁵ Poate o pasăre să cadă într-o cursă pe pământ, când nu este laț pentru ea? Va trage cineva cursa de pe pământ, fără să fi prins nimic?

⁶ Se va suna din trâmbiță în cetate fără ca poporul să se teamă? Va fi vreun rău într-o cetate fără ca DOMNUL să îl fi făcut?

⁷ Într-adevăr Domnul DUMNEZEU nu va face nimic fără să își reveleze taina lui servitorilor săi, profeții.

⁸ Leul a răcnit, cine nu se va teme? Domnul DUMNEZEU a vorbit, cine poate să nu profețească?

⁹ Vestiți în palatele din Asdod și în palatele din țara Egiptului și spuneți: Adunați-vă pe munții Samariei și priviți marile tumulturi din mijlocul ei și pe cei oprimați din mijlocul ei.

¹⁰ Fiindcă ei nu știu să lucreze drept, spune DOMNUL, cei care strâng violența și jefuirea în palatele lor.

¹¹ De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un potrivnic va fi chiar de jur împrejurul țării; și el îți va doborî puterea și palatele tale vor fi prădate.

¹² Astfel spune DOMNUL: Precum păstorul scoate din gura leului două picioare sau o bucată dintr-o ureche; tot astfel vor fi scoși, copiii lui Israel, care locuiesc în Samaria în colțul patului și în Damasc pe un divan.

¹³ Ascultați și mărturisiți în casa lui Iacob, spune Domnul DUMNEZEU, Dumnezeuul oștirilor:

¹⁴ Că în ziua în care voi cerceta fărădelegile lui Israel asupra lui, voi cerceta de asemenea altarele din Betel; și coarnele altarului vor fi retezate și vor cădea la pământ.

¹⁵ Și voi lovi casa de iarnă împreună cu casa de vară; și casele de fildeș vor pieri și casele mari vor avea sfârșit, spune DOMNUL.

4

¹ Ascultați acest cuvânt, voi, vaci din Basan, care *sunteți* pe muntele Samariei care asupriți pe săraci, care zdrobiți pe nevoiași, cele ce spun stăpânilor lor: Aduceți și să bem.

² Domnul DUMNEZEU a jurat pe sfințenia sa, că, iată, vor veni zilele asupra voastră, în care el vă va duce cu cărlige și posteritatea voastră cu cărlige pentru pești.

³ Și veți ieși la spărturi, fiecare drept înaintea sa; și veți arunca *vacile* în palat, spune DOMNUL.

⁴ Veniți la Betel și încălcați legea; la Ghilgal înmulțiți fărădelegea; și aduceți sacrificiile voastre în fiecare dimineață și zeciuielile voastre după trei ani;

⁵ Și oferiți un sacrificiu de mulțumire cu dospeală și roștiți și vestiți ofrande de bunăvoie, pentru că aceasta vă place, copii ai lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU.

⁶ Și eu v-am dat de asemenea curăție a dinților în toate cetățile voastre și lipsă de pâine în toate locurile voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

⁷ Și de asemenea am oprit ploaia de la voi, când mai erau doar trei luni până la seceriș; și am făcut să plouă peste o cetate și am făcut să nu plouă peste altă cetate; peste o bucată a plouat și bucata peste care nu a plouat, s-a uscat.

⁸ Astfel, două sau trei cetăți rătăceau spre o singură cetate, pentru a bea apă, dar nu s-au săturat; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

⁹ V-am lovit cu tăciune în grâu și cu mană, când grădinile voastre și viile voastre și smochinii voștri și măslinii voștri s-au înmulțit, forfecarul le-a mâncat; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

¹⁰ Am trimis printre voi ciuma, după felul *celeii din* Egipt; pe tinerii voștri i-am ucis cu sabia și v-am luat caii; și am făcut să se ridice putoarea în taberele voastre până la nările voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

¹¹ Am doborât pe unii dintre voi, cum a dărămat Dumnezeu Sodoma și Gomora, și ați fost ca un tăciune smuls din foc; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

¹² De aceea astfel îți voi face, Israele; și pentru că îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele.

¹³ Căci, iată, cel care formează munții și creează vântul și vestește omului care este gândul lui, care face dimineată întuneric și calcă pe înălțimile pământului, DOMNUL, Dumnezeuul oștirilor, acesta este numele lui.

5

¹ Ascultați acest cuvânt, pe care îl înalț împotriva voastră, o plângere, casă a lui Israel.

² Fecioara lui Israel a căzut; ea nu se va mai ridica; este părăsită pe pământul ei; nu este nimeni să o ridice.

³ Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea care ieșea cu o mie va lăsa o sută și cea care ieșea cu o sută va lăsa zece, pentru casa lui Israel.

⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL, casei lui Israel: Căutați-mă și veți trăi;

⁵ Dar nu căutați Betelul, nici nu intrați în Ghilgal și nu treceți la Beer-Șeba, pentru că Ghilgalul va fi dus negreșit în captivitate și Betelul va ajunge de nimic.

⁶ Căutați pe DOMNUL și veți trăi; ca nu cumva să izbucnească el ca focul în casa lui Iosif și să o mistuie și să nu fie nimeni să îl stingă în Betel.

⁷ Voi care întoarceți judecata în pelin și lăsați deoparte dreptatea la pământ,

⁸ Căutați pe cel care face cele șapte stele și Orionul și preface umbra morții în dimineată și întunecă ziua cu noapte; care cheamă apele mării și le toarnă pe fața pământului: DOMNUL este numele său;

⁹ Care întărește pe cel prădat împotriva celui tare, astfel încât cel prădat va veni împotriva fortăreței.

¹⁰ Ei urăsc pe cel care îi muștră la poartă și detestă pe cel care vorbește cu integritate.

¹¹ Întrucât așa cum călcarea voastră în picioare este peste sărac și luați de la el sarcini de grâu, ați zidit case din piatră cioplită, dar nu veți locui în ele; ați sădit var plăcute, dar nu veți bea vin din ele.

¹² Fiindcă eu cunosc multele voastre fărădelegi și păcatele voastre mari, ei nenorocesc pe cel drept, iau mită și abat de la dreptul lor pe cei săraci la poartă.

¹³ De aceea, cel chibzuit va tăcea în acel timp, pentru că este un timp rău.

¹⁴ Căutați binele și nu răul, ca să trăiți; și astfel DOMNUL Dumnezeuul oștirilor va fi cu voi, precum ați spus.

¹⁵ Urâți răul și iubiți binele și întemeiați judecata la poartă; poate că DOMNUL Dumnezeuul oștirilor va arăta bunătațe rămășiței lui Iosif.

¹⁶ De aceea DOMNUL Dumnezeuul oștirilor, Domnul, spune astfel: Bocet va fi în toate străzile; și ei vor spune pe toate drumurile mari: Vai! Vai! și vor chema pe agricultor la jelire și pe cei iscușiți la plângere, la bocire.

¹⁷ Și în toate viile va fi bocet, fiindcă voi trece prin mijlocul tău, spune DOMNUL.

¹⁸ Vai vouă care doriți ziua DOMNULUI! Ce este ea pentru voi? Ziua DOMNULUI este întuneric și nu lumină.

¹⁹ Ca și cum un om ar fugi de un leu și un urs l-ar întâlni; sau ar intra în casă și și-ar sprijini mâna de perete și un șarpe l-ar mușca.

²⁰ Nu va fi ziua DOMNULUI întuneric și nu lumină? Chiar foarte întuneric și fără strălucire în ea?

²¹ Urăsc, disprețuiesc zilele voastre de sărbătoare și nu voi mirosi aromă dulce la adunările voastre solemne.

²² Deși îmi oferiți ofrande arse și darurile voastre de mâncare, eu nu le voi accepta; nici nu voi lua aminte la ofrandele voastre de pace din vitele voastre îngrășate.

²³ Îndepărtează de la mine zgomotul cântărilor tale; fiindcă nu voi asculta melodia violelor tale.

²⁴ Ci să curgă judecata ca apele și dreptatea ca un pârâu puternic.

²⁵ Mi-ați oferit voi sacrificii și ofrande în pustie patruzeci de ani, casă a lui Israel?

²⁶ Dar ați purtat tabernacolul lui Moloc al vostru și pe Chiun, chipurile voastre, steaua dumnezeului vostru, pe care vi l-ați făcut.

²⁷ De aceea vă voi face să mergeți în captivitate dincolo de Damasc, spune DOMNUL, al cărui nume este Dumnezeuul oștirilor.

6

¹ Vai celor din Sion, care sunt în tihnă, și se încred în muntele Samariei, care sunt numiți mai marii națiunilor, la care a venit casa lui Israel!

² Treceți la Calne și vedeți; și de acolo mergeți la Hamatul cel mare; apoi coborâți la Gatul filistenilor; sunt ele mai bune decât aceste împărății? Sau granița lor este mai mare decât granița voastră?

³ Voi care îndepărtați ziua cea rea și faceți să se apropie scaunul violenței;

⁴ Care vă culcați pe paturi de fildeș și vă întindeți pe divanurile lor și mâncați mieii din turmă și vișeii din mijlocul staulului;

⁵ Care cântați la sunetul violei și inventați instrumente de muzică pentru voi, precum David;

⁶ Care beți vin din boluri și vă ungeți cu unguentele cele mai alese; dar ei nu se mâhnesc pentru nenorocirea lui Iosif.

⁷ De aceea acum vor merge captivi cu cei dintâi care merg captivi și banchetul celor care s-au întins va fi luat.

⁸ Domnul DUMNEZEU a jurat pe sine însuși, spune DOMNUL Dumnezeuul oștirilor: Detest maiestatea lui Iacob și îi urâsc palatele; de aceea voi da cetatea cu tot ce este în ea.

⁹ Și se va întâmpla, dacă rămân zece oameni într-o casă, că ei vor muri.

¹⁰ Și unchiul unui om și cel care îl arde, îl va ridica să scoată oasele din casă și va spune celui de lângă laturile casei: Mai este cineva cu tine? Și el va spune: Nu. Atunci el va spune: Tăcere, pentru că nu putem aminti despre numele DOMNULUI.

¹¹ Pentru că, iată, DOMNUL poruncește și va lovi casa cea mare cu spărturi și casa cea mică cu crăpături.

¹² Vor alerga caii pe stâncă? Va ara cineva acolo cu boii? Pentru că ați întors judecata în fiere și rodul dreptății în cucută;

¹³ Voi care vă bucurați într-un lucru de nimic, care spuneți: Nu ne-am luat noi coarne prin tăria noastră?

¹⁴ Dar, iată, voi ridica împotriva voastră o națiune, casă a lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeuul oștirilor; și ei vă vor chinui de la intrarea Hamatului până la râul pustiului.

7

¹ Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, el a format cosași la începutul creșterii otavei; și, iată, era otava după cositul împăratului.

² Și s-a întâmpat, după ce au terminat de mâncat iarba țării, că atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE, iartă, te implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el este mic.

³ DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta: Nu va fi, spune DOMNUL.

⁴ Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, Domnul DUMNEZEU a chemat la luptă prin foc și a mistuit adâncul cel mare și a mâncat o parte.

⁵ Atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE, încetează, te implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el este mic.

⁶ DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta. Aceasta de asemenea nu va fi, spune Domnul DUMNEZEU.

⁷ Astfel el mi-a arătat; și, iată, Domnul stătea în picioare pe un zid făcut cu un fir cu plumb, cu un fir cu plumb în mâna sa.

⁸ Și DOMNUL mi-a spus: Amos ce vezi? Și eu am spus: Un fir cu plumb. Atunci Domnul a spus: Iată, voi pune un fir cu plumb în mijlocul poporului meu Israel; nu voi mai trece pe lângă ei;

⁹ Și înălțimile lui Isaac vor fi pustiițe și sanctuarele lui Israel vor fi risipite; și mă voi ridica cu sabia împotriva casei lui Ieroboam.

¹⁰ Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis la Ieroboam, împăratul lui Israel, spunând: Amos a uneltit împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu este în stare să sufere toate cuvintele lui.

¹¹ Pentru că astfel a spus Amos: Ieroboam va muri prin sabia și Israel va fi, negreșit, dus captiv din propria lui țară.

¹² De asemenea Amația i-a spus lui Amos: Tu văzătorule, du-te, fugi în țara lui Iuda și acolo mănâncă pâine și acolo profetește;

¹³ Dar să nu mai profetești la Betel, pentru că este capela împăratului și este curtea împăratului.

¹⁴ Atunci Amos a răspuns și i-a zis lui Amația: Eu nu eram profet, nici fiu de profet, ci eram păzitor de oi și culegător de roade de sicomor;

¹⁵ Și DOMNUL m-a luat precum urmam turma și DOMNUL mi-a spus: Du-te, profetește poporului meu Israel.

¹⁶ De aceea acum, ascultă cuvântul DOMNULUI: Tu spui: Nu profeti împotriva lui Israel și nu picura cuvântul tău împotriva casei lui Isaac.

¹⁷ De aceea astfel spune DOMNUL: Soția ta va fi o curvă în cetate și fiii tăi și fiicele tale vor cădea prin sabia și țara ta va fi împărțită cu frânghia; și tu vei muri într-o țară întinată; iar Israel va merge negreșit în captivitate din țara lui.

8

¹ Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, un coș cu fructe de vară.

² Și a spus: Amos ce vezi? Iar eu am spus: Un coș cu fructe de vară. Atunci DOMNUL mi-a spus: A venit sfârșitul asupra poporului meu Israel; nu voi mai trece pe lângă ei.

³ Și cântările templului vor fi urlete în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU; vor fi multe trupuri moarte în fiecare loc; ei le vor arunca afară în tăcere.

⁴ Ascultați aceasta, voi care înghițiți pe nevoiași, pentru a face pe săracii țării să înceteze,

⁵ Spunând: Când va trece luna nouă, ca să vindem grâne? și sabatul, ca să punem înainte grâu, făcând efa mică și șekelul mare, și prin înșelăciune falsificând balanțele?

⁶ Ca să cumpărăm pe săraci pentru argint și pe nevoiași pentru o pereche de încălțăminte; da, și să vindem codina grăului?

⁷ DOMNUL a jurat pe maiestatea lui Iacob: Cu siguranță nu voi uita vreuna din lucrările lor.

⁸ Să nu se cutremure țara pentru aceasta, și să nu se jelească oricine care locuiește în ea? Și se va ridica în întregime ca un potop; și va fi lepădată și înecată, precum prin potopul Egiptului.

⁹ Și se va întâmpla în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU, că voi face ca soarele să apună la amiază și voi întuneca pământul în plină zi;

¹⁰ Și voi prefăce sărbătorile voastre în jale și toate cântările voastre în plângere; și voi aduce pânză de sac pe toate coapsele și chelie pe fiecare cap; și o voi face ca jalea pentru singurul fiu și sfârșitul ei ca o zi amară.

¹¹ Iată, vin zilele, spune Domnul DUMNEZEU, că voi trimite o foamete în țară; nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci de auzire a cuvintelor DOMNULUI;

¹² Și ei vor rătăci de la mare la mare și de la nord până la est, vor alerga înapoi și încolo pentru a căuta cuvântul DOMNULUI și nu îl vor găsi.

¹³ În acea zi fecioarele cele frumoase și tinerii vor leșina de sete.

¹⁴ Cei care jură pe păcatul Samariei și spun: Dane, viu este dumnezeul tău; și: Viu este obiceiul Beer-Șebe; chiar ei vor cădea și niciodată nu se vor mai ridica.

9

¹ Am văzut pe Domnul stând în picioare pe altar; și el a spus: Lovește pragul de sus al ușii, ca ușorii să se clatine; și retează-le capul, la toți; iar eu voi ucide pe ultimul dintre ei cu sabia; cel care fuge dintre ei nu va fugi departe și cel care scapă dintre ei nu va fi eliberat.

² Chiar dacă ar săpa până în iad, de acolo îi va lua mâna mea; chiar dacă s-ar cățăra până la cer, de acolo îi voi coborî;

³ Și chiar dacă s-ar ascunde pe vârful Carmelului, voi cerceta și îi voi lua de acolo; și chiar dacă ar fi ascunși dinaintea ochilor mei pe fundul mării, de acolo voi porunci șarpelui și el îi va mușca;

⁴ Și chiar dacă merg în captivitate în fața dușmanilor lor, de acolo voi porunci sabiei și îi va ucide; și îmi voi pune ochii asupra lor pentru rău și nu pentru bine.

⁵ Și Domnul DUMNEZEUL oștirilor este cel care atinge țara și ea se va topi și toți cei ce locuiesc în ea vor jeli; și se va ridica în întregime ca un potop și se va îneca precum prin potopul Egiptului.

⁶ El este cel ce își zidește locurile de sus, unele peste altele, în cer și a întemeiat ceata sa peste pământ; cel ce cheamă apele mării și le toarnă pe fața pământului, DOMNUL este numele său.

⁷ Nu îmi sunteți voi precum copiii etiopienilor, copii ai lui Israel? spune DOMNUL. Nu l-am adus eu pe Israel din țara Egiptului și pe filistenii din Caftor și pe sirieni din Chir?

⁸ Iată, ochii DOMNULUI Dumnezeu sunt asupra împărăției păcătoase și o voi nimici de pe fața pământului: numai că nu voi nimici de tot casa lui Iacob, spune DOMNUL.

⁹ Pentru că, iată, eu voi vântura casa lui Israel printre toate națiunile, precum grânele sunt vânturate într-o sită, totuși nici cel mai mic grăunte nu va cădea pe pământ.

¹⁰ Toți păcătoșii poporului meu vor muri prin sabie, cei care spun: Răul nu ne va întrece nici nu ne va întâmpina.

¹¹ În acea zi voi ridica tabernacolul căzut al lui David și îi voi închide spărturile; și îi voi ridica ruinele și îl voi zidi ca în zilele din vechime;

¹² Ca ei să stăpânească rămășița Edomului și a tuturor păgânilor, cei chemați după numele meu, spune DOMNUL care face aceasta.

¹³ Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că plugarul va întrece pe secerător și cel care calcă struguri pe cel care seamănă sămânță; și munții vor picura vin dulce și toate dealurile se vor topi.

¹⁴ Și voi întoarce pe captivii poporului meu Israel; și ei vor zidi cetățile risipite și le vor locui; și vor sădi vii și vor bea vinul lor; vor face de asemenea grădini și vor mânca rodul lor.

¹⁵ Și îi voi sădi în țara lor și nu vor mai fi smulși din țara lor pe care le-am dat-o, spune DOMNUL Dumnezeuul tău.

Obadiah

¹ Viziunea lui Obadia. Astfel spune Domnul DUMNEZEU referitor la Edom: Noi am auzit un zvon de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre păgâni: Sculați-vă și să ne ridicăm împotriva ei în bătălie.

² Iată, te-am făcut mică printre păgâni, ești foarte disprețuită.

³ Mândria inimii tale te-a înșelat, tu, care locuiești în crăpăturile stâncii, a cărei locuință este sus; care spune în inima ei: Cine mă va cobori la pământ?

⁴ Chiar dacă te-ai înălța ca acvila și chiar dacă ți-ai așeza cuibul printre stele, de acolo te voi coborî, spune DOMNUL.

⁵ Dacă ar fi venit hoți la tine, dacă ar fi venit tâlhari noaptea, (cât ești de stârpită) nu ar fi furat până când s-ar fi îndestulat? Dacă ar fi venit culegători de struguri la tine, nu ar fi lăsat câțiva struguri?

⁶ Cât de cercetate sunt lucrurile lui Esau! Cât de căutate sunt lucrurile lui ascunse!

⁷ Toți oamenii din alianța ta te-au adus până la graniță; oamenii care erau în pace cu tine te-au înșelat și te-au învins; cei care mănâncă pâinea ta au pus o vătămare sub tine; nu este înțelegere în el.

⁸ În ziua aceea, spune DOMNUL, nu voi nimici pe înțelepții din Edom și înțelegerea de pe muntele lui Esau?

⁹ Și oamenii tăi puternici, Temane, se vor descuraja, pentru că fiecare din muntele lui Esau va fi stârpit prin măcelărire.

¹⁰ Pentru violența ta împotriva fratelui tău Iacob, rușinea te va acoperi și vei fi stârpit pentru totdeauna.

¹¹ În ziua în care stăteai în picioare pe cealaltă parte, în ziua în care străinii îți duceau în captivitate forțele și locuitorii temporari intrau pe porțile lui și aruncau sorți asupra Ierusalimului, chiar tu erai ca unul dintre ei.

¹² Dar tu nu trebuia să fi privit ziua fratelui tău în ziua în care a devenit un străin, nici nu trebuia să te bucuri asupra copiilor lui Iuda în ziua nimicirii lor, nici nu trebuia să vorbești cu mândrie în ziua strămtorării.

¹³ Tu nu trebuia să fi intrat pe poarta poporului meu în ziua nenorocirii lor; da, nu trebuia să fi privit necazul lor în ziua nenorocirii lor, nici să fi pus mâna pe averea lor în ziua nenorocirii lor,

¹⁴ Nici nu trebuia să fi stat în picioare la răspântie, ca să stârpești pe aceia dintre ai lui care au scăpat, nici nu trebuia să fi predat pe aceia dintre ai lui care au rămas în ziua strămtorării.

¹⁵ Fiindcă ziua DOMNULUI este aproape asupra tuturor păgânilor, cum ai făcut așa ți se va face; răsplata ta se va întoarce asupra capului tău.

¹⁶ Așa cum ați băut pe muntele meu sfânt, așa vor bea toți păgânii în continuu, da, vor bea și vor înghiți și vor fi ca și cum nu ar fi fost.

¹⁷ Dar pe muntele Sion va fi eliberare și va fi sfințenie; și casa lui Iacob va stăpâni posesiunile lor.

¹⁸ Și casa lui Iacob va fi un foc și casa lui Iosif, o flacăra, și casa lui Esau, miriște, și vor arde în ei și îi vor mistui; și nu va fi niciunul care să rămână din casa lui Esau; fiindcă DOMNUL a vorbit.

¹⁹ Și cei de la sud vor stăpâni muntele lui Esau; și cei din câmpie, pe filistenii; și vor stăpâni câmpurile lui Efraim și câmpurile Samariei; și Benjamin va stăpâni Galaadul.

²⁰ Și captivitatea acestei oștiri a copiilor lui Israel va stăpâni ce este a canaaniților, până la Sarepta; și captivitatea Ierusalimului, care este în Sefarad, va stăpâni cetățile din sud.

²¹ Și vor urca salvatori pe muntele Sion să judece muntele lui Esau; și împărăția va fi a DOMNULUI.

Iona

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Iona, fiul lui Amitai, spunând:

² Ridică-te, du-te la Ninive, acea mare cetate și strigă împotriva ei, pentru că stricăciunea lor s-a ridicat înaintea mea.

³ Dar Iona s-a ridicat să fugă la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI; și a coborât la Iafu; și a găsit o corabie care mergea la Tarsis, așa că el a plătit costul călătoriei și a coborât în ea, ca să meargă cu ei la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI.

⁴ Dar DOMNUL a trimis un vânt tare pe mare și a fost o furtună puternică pe mare, așa încât corabia era gata să fie spartă.

⁵ Atunci marinarii s-au înspăimântat și a strigat fiecare bărbat către dumnezeul lui și au aruncat în mare încărcăturile care erau în corabie, ca să fie ușurate de ele. Dar Iona a coborât în părțile de jos ale corabiei și s-a culcat și a dormit adânc.

⁶ Atunci căpitanul a venit la el și i-a spus: Ce faci somnorosule? Ridică-te, cheamă pe Dumnezeul tău, poate că Dumnezeu se va gândi la noi, ca să nu pierim!

⁷ Și au spus fiecare unul către altul: Veniți și să aruncăm sortii, ca să știm din cauza cui este asupra noastră acest rău. Astfel ei au aruncat sortii și sortul a căzut pe Iona.

⁸ Atunci i-au spus: Spune-ne, te rugăm, din cauza cui este acest rău asupra noastră? Care este ocupația ta? Și de unde vii tu? Care este țara ta? Și din ce popor ești tu?

⁹ Și el le-a spus: Eu sunt evreu; și mă tem de DOMNUL, Dumnezeul cerului, care a făcut marea și uscatul.

¹⁰ Atunci oamenii au fost grozav de înspăimântați și i-au spus: De ce ai făcut aceasta? Pentru că bărbații au știut că el fugea departe de fața DOMNULUI, pentru că le spusese.

¹¹ Atunci i-au spus: Ce să îți facem, ca marea să se liniștească față de noi? Pentru că marea se înfură și era furtunoasă.

¹² Și el le-a spus: Luați-mă și aruncați-mă în mare; astfel marea se va liniști față de voi, pentru că știu că din cauza mea această mare furtună este asupra voastră.

¹³ Totuși oamenii au vâslit din greu ca să aducă corabia la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfură și era furtunoasă împotriva lor.

¹⁴ De aceea au strigat către DOMNUL și au spus: Te implorăm, DOAMNE, te implorăm, nu ne lăsa să pierim din cauza vieții acestui om și nu pune asupra noastră sânge nevinovat! Pentru că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit.

¹⁵ Astfel au luat pe Iona și l-au aruncat în mare, și furia mării a încetat.

¹⁶ Atunci oamenii s-au temut de DOMNUL grozav de tare și au oferit un sacrificiu DOMNULUI și au făcut promisiuni.

¹⁷ Și DOMNUL pregătise un pește mare care să înghită pe Iona. Și Iona a fost în pântecele peștelui trei zile și trei nopți.

2

¹ Atunci din pântecele peștelui Iona s-a rugat DOMNULUI Dumnezeul său,

² Și a spus: Din cauza necazului meu am strigat către DOMNUL iar el m-a ascultat; din pântecele iadului am strigat și mi-ai auzit vocea.

³ Pentru că m-am aruncat în adânc, în mijlocul mărilor, și potopurile m-au încercuit; toate talazurile tale și valurile tale au trecut peste mine.

⁴ Atunci am spus: Sunt aruncat dinaintea ochilor tăi; totuși din nou voi privi spre templul tău sfânt.

⁵ Apele m-au încercuit, până la suflet; adâncul m-a învăluit; papura era împletită în jurul capului meu.

⁶ Am coborât până la poalele munților; pământul cu zăvoarele lui era în jurul meu pentru totdeauna; totuși ai scos viața mea din putrezire, DOAMNE, Dumnezeul meu.

⁷ Când sufletul meu a leșinat în mine mi-am amintit de DOMNUL; și rugăciunea mea a intrat la tine, în templul tău sfânt.

⁸ Cei care dau atenție la deșertăciuni mincinoase își părăsesc propria lor milă.

⁹ Dar îți voi sacrifica cu vocea mulțumirii, voi împlini ceea ce am promis. Salvarea este a DOMNULUI.

¹⁰ Și DOMNUL i-a vorbit peștelui și l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3

¹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Iona a doua oară, spunând:

² Ridică-te, mergi la Ninive, acea mare cetate, și predică-i această predicare pe care ți-o voi porunci.

³ Astfel Iona s-a ridicat și a mers la Ninive, conform cuvântului DOMNULUI. Și Ninive era o cetate peste măsură de mare, cât o călătorie de trei zile.

⁴ Și Iona a început să intre în cetate cale de o zi și a strigat și a zis: Încă patruzeci de zile și Ninive va fi dărâmată!

⁵ Atunci oamenii din Ninive l-au crezut pe Dumnezeu și au proclamat un post și au îmbrăcat pânză de sac, de la cel mai mare dintre ei până la cel mai mic dintre ei.

⁶ Căci a ajuns cuvântul la împăratul din Ninive; și s-a ridicat de pe tronul lui și și-a scos roba de pe el și s-a acoperit cu pânză de sac și s-a așezat în cenușă.

⁷ Și el a făcut să fie proclamată și publicată aceasta prin Ninive, prin decretul împăratului și a nobililor săi, spunând: Niciun om, nici animal, nici cireadă, nici turmă, să nu guste nimic, nici să nu se hrănească, nici să nu bea apă;

⁸ Ci și om și animal să fie acoperit cu pânză de sac și să strige tare către Dumnezeu, da, să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea și de la violența care este în mâinile lor.

⁹ Cine poate spune dacă Dumnezeu nu se va întoarce și nu se va pocăi, și se va întoarce de la mânia lui înverșunată, ca să nu pierim?

¹⁰ Și Dumnezeu a văzut lucrările lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; și Dumnezeu s-a pocăit de răul pe care spusese că li-l va face și nu l-a făcut.

4

¹ Dar aceasta a displicut foarte mult lui Iona și s-a mâniat foarte tare.

² Și s-a rugat DOMNULUI și a spus: Te rog, DOAMNE, nu era aceasta spusa mea, când eram încă în țara mea? De aceea am fugit înainte la Tarsis, pentru că am știut că ești un Dumnezeu cu har și milostiv, încet la mânie și de o mare bunăvoință și te pocăiești de la rău.

³ De aceea acum, DOAMNE, te implor, ia viața de la mine, pentru că este mai bine pentru mine să mor decât să trăiesc.

⁴ Atunci DOMNUL a spus: Faci tu bine că te mânii?

⁵ Astfel Iona a ieșit din cetate și s-a așezat în partea de est a cetății și acolo și-a făcut o colibă și a stat jos la umbră lângă ea, până când va vedea ce se va întâmpla cu cetatea.

⁶ Și DOMNUL Dumnezeu a pregătit o plantă și a făcut-o să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra capului său, ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona s-a veselit cu mare bucurie pentru *acea* plantă.

⁷ Dar Dumnezeu a pregătit un vierme când dimineața s-a ridicat în ziua următoare și viermele a lovit planta așa că aceasta s-a uscat.

⁸ Și s-a întâmplat, când soarele a răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din est; și soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leșinat și a dorit în el însuși să moară și a spus: Mai bine este pentru mine să mor decât să trăiesc!

⁹ Și Dumnezeu i-a spus lui Iona: Faci tu bine că te mânii din cauza plantei? Iar el a spus: Fac bine că mă mânii, până la moarte!

¹⁰ Atunci DOMNUL a spus: Ai avut milă de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o să crească; ea care într-o noapte s-a ridicat și într-o noapte a pierit.

¹¹ Și nu ar trebui să cruț Ninive, *acea* mare cetate, în care sunt mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu pot să discearnă între dreapta lor și stânga lor; și de asemenea multe vite?

Mica

¹ Cuvântul DOMNULUI care a venit la Mica, morașitul, în zilele lui Iotam, Ahaz și Ezechia, împărați ai lui Iuda, pe care el l-a văzut referitor la Samaria și Ierusalim.

² Ascultați, toți oamenii; da ascultare pământule și tot ce este pe tine, și Domnul DUMNEZEU să fie martor împotriva voastră, Domnul din templul lui sfânt.

³ Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul lui și va coborî și va călca în picioare înălțimile pământului.

⁴ Și munții se vor topi sub el și văile, ca ceara înaintea focului, se vor despică și ca apele turnate dintr-o râpă.

⁵ Toate acestea sunt pentru păcatul lui Iacob și pentru păcatele casei lui Israel. Care este păcatul lui Iacob? Nu este Samaria? Și care sunt locurile înalte ale lui Iuda? Nu sunt ele Ierusalimul?

⁶ De aceea voi face Samaria ca o movilă de pe câmp și ca plantații de vii; și voi rostogoli pietrele ei în vale și îi voi dezveli temeliele.

⁷ Și toate chipurile ei cioplite vor fi zdrobite în bucăți și toate darurile ei vor fi arse cu foc și toți idoli ei îi voi lăsa pustii, căci ea a adunat din plata curvei și se vor întoarce la plata curvei.

⁸ De aceea eu voi boci și voi urla, voi umbla dezbrăcat și gol; voi face bocet ca dragonii și voi jeli ca bufnițele.

⁹ Fiindcă rana ei este incurabilă; fiindcă a venit la Iuda; a venit la poarta poporului meu, la Ierusalim.

¹⁰ Nu spuneți aceasta la Gat, nu plângeți deloc; în casa lui Afra rostogolește-te în țărână.

¹¹ Treceți! Tu locuitor al Safrului, având rușinea ta dezgolită; locuitorul lui Țaanan nu a venit la jelirea lui Bet-Ețel; el va primi adăpost de la tine.

¹² Fiindcă locuitorul Marotului a așteptat cu grijă binele; dar răul a coborât de la DOMNUL la poarta Ierusalimului.

¹³ O, tu locuitor din Lachiș, înhamă animalul iute la car, ea este începutul păcatului fiicei Sionului, fiindcă păcatele Israelului s-au găsit în tine.

¹⁴ De aceea tu vei da daruri Moreșet-Gatului: casele lui Aczib vor fi o minciună împăraților lui Israel.

¹⁵ Totuși eu îți voi aduce un moștenitor, locuitor al Mareșahului, gloria lui Israel va ajunge până la Adulam.

¹⁶ Chelește-te și tunde-te pentru copiii desfătărilor tale; mărește-ți chelia ca acvila; fiindcă ei sunt plecați de la tine în captivitate.

2

¹ Vai celor ce plănuiesc nelegiuire și fac răutate pe paturile lor! Când dimineața se luminează, ei o împlinesc, fiindcă este în puterea mâinii lor.

² Și ei poftesc câmpii și le iau prin violență; și case, și le iau; astfel ei oprimă pe om și casa lui, chiar pe om și moștenirea lui.

³ De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, împotriva acestei familii, eu plănuiesc un rău, de la care nu vă veți feri gâturile, nici nu veți merge trufași, căci timpul acesta este rău.

⁴ În acea zi, cineva va ridica o parabolă împotriva ta și va plânge cu plângere jalnică și va spune: Noi suntem prădați în întregime, el a schimbat partea de

moștenire a poporului meu, cum a luat-o el de la mine! Întorcându-se, el ne-a împărțit câmpiile.

⁵ De aceea tu nu vei avea pe nimeni în adunarea DOMNULUI care să arunce o funie de măsurat prin sort.

⁶ Nu profetiți, spuneți-le celor ce profetesc: ei nu le vor profeti, ca să nu le fie rușine.

⁷ Tu, cea numită casa lui Iacob, este duhul DOMNULUI strâmtorat? Sunt acestea lucrările lui? Nu fac bine cuvintele mele celui ce umblă cu integritate?

⁸ Chiar de curând poporul meu s-a ridicat ca un dușman: voi smulgeți roba cu tot cu cămașă de la cei ce trec în siguranță, ca și oameni care se întorc de la război.

⁹ Ați aruncat afară din casele lor plăcute pe femeile poporului meu; ați luat pentru totdeauna gloria mea de la copiii lor.

¹⁰ Ridicați-vă și îndepărtați-vă; fiindcă aceasta nu este odihna voastră: fiindcă este întinată, vă va nimici, chiar cu o nimicire grozavă.

¹¹ Dacă un om, umblând în duh și în falsitate, minte, spunând: Eu vă voi profeti despre vin și băutură tare; el va fi profetul acestui popor.

¹² Eu îi voi aduna negreșit pe toți ai tăi, Iacobe; eu voi strânge negreșit rămășița lui Israel; eu îi voi pune împreună ca oile lui Boțra, ca turma în mijlocul staulului ei, ei vor face zgomot mare din cauza mulțimii oamenilor.

¹³ Cel care zdrobește a venit înaintea lor; au fost zdrobiți și au trecut prin poartă și au ieșit pe ea; și împăratul lor va trece înaintea lor și DOMNUL în fruntea lor.

3

¹ Și eu am spus: Auziți, vă rog, căpeteniile lui Iacob și voi prinți ai casei lui Israel; nu ar trebui să cunoașteți voi judecata?

² Voi care urâți binele și iubiți răul; care smulgeți pielea lor de pe ei și carnea lor de pe oasele lor;

³ Care de asemenea mâncați carnea poporului meu și jupuiți pielea lor de pe ei; și ei le rup oasele și îi toacă în bucăți, ca pentru oală și precum carnea înăuntru caldării ce fierbe.

⁴ Atunci vor striga către DOMNUL, dar nu îi va auzi; își va ascunde fața de ei în acel timp, după cum s-au comportat rău în faptele lor.

⁵ Astfel spune DOMNUL referitor la profeții care rățăcesc pe poporul meu, care mușcă cu dinții lor și strigă: Pace! Dar oricui nu pune *nimic* în gurile lor, ei îi pregătesc război împotriva.

⁶ De aceea noapte vă va fi, ca să nu aveți viziune; și întuneric vă va fi, ca să nu ghiciți; și soarele va apune asupra profetilor și ziua se va întuneca asupra lor.

⁷ Atunci văzătorii vor fi rușinați, și ghicitorii încurcați: da, ei toți își vor acoperi buzele; fiindcă nu este răspuns de la Dumnezeu.

⁸ Dar cu adevărat eu sunt plin de putere, prin duhul DOMNULUI și de judecată și de tărie, ca să îi spun lui Iacob încălcarea lui și lui Israel păcatul lui.

⁹ Ascultați aceasta, vă rog, voi, căpetenii ale casei lui Iacob și prinți ai casei lui Israel, care detestați judecata și pervertiți toată echitatea.

¹⁰ Ei zidesc Sionul cu sânge și Ierusalimul cu nelegiuire.

11 Căpeteniile acestora judecă pentru mită și preoții acestora învață pentru plată, și profeții acestora ghicesc pentru bani, totuși ei se vor sprijini pe DOMNUL și vor spune: Nu este DOMNUL printre noi? Niciun rău nu poate veni asupra noastră.

12 De aceea Sionul va fi arat ca un câmp din cauza voastră și Ierusalimul va deveni movile și muntele casei ca locurile înalte ale pădurii.

4

1 Dar în zilele de pe urmă se va întâmpla că muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat în vârful munților, și va fi înălțat deasupra dealurilor; și vor curge oameni spre el.

2 Și multe națiuni vor veni și vor spune: Veniți și să urcăm pe muntele DOMNULUI și la casa Dumnezeului lui Iacob; și el ne va învăța despre căile lui, și noi vom merge pe cărările lui, fiindcă legea va ieși din Sion și cuvântul DOMNULUI din Ierusalim.

3 Și el va judeca între mulți oameni și va muștra națiuni puternice de departe; și ei își vor bate din săbii fiare de plug, și din sulitețele lor prăjini de curățat pomi; nu va ridica națiune sabie împotriva altei națiuni, nici nu vor mai învăța războiul.

4 Dar ei vor ședea, fiecare om sub via sa și sub smochinul său; și nimeni nu-i va înspăimânta; fiindcă gura DOMNULUI oștirilor a vorbit.

5 Fiindcă toți oamenii vor merge, fiecare în numele dumnezeului său, și noi vom merge în numele DOMNULUI Dumnezeul nostru pentru totdeauna și întotdeauna.

6 În acea zi, spune DOMNUL, eu o voi aduna pe cea care șchiopătează și o voi strânge pe cea alungată și pe cea pe care am chinuit-o.

7 Și pe cea care șchiopăta, o voi face o rămășiță; și pe cea lepădată departe, o națiune puternică; și DOMNUL va domni peste ei în muntele Sion de acum înainte, chiar pentru totdeauna.

8 Și tu, turn al turmei, locul întărit al fiicei Sionului, la tine va veni, la cea dintâi domnie; împărăția va veni la fiica Ierusalimului.

9 Acum, de ce strigi tare? Nu este împărat în tine? A pierit sfătuitorul tău? Fiindcă te-au luat junghiuri precum o femeie în durerile nașterii.

10 Fii în durere și chinuiește-te să naști, tu, fiică a Sionului, ca o femeie în durerile nașterii; căci acum vei ieși din cetate și vei locui pe câmp și vei merge la Babilon; acolo tu vei fi eliberată; acolo DOMNUL te va răscumpăra din mâna dușmanilor tăi.

11 Acum, de asemenea multe națiuni se adună împotriva ta, care spun: Să fie întinată și ochiul nostru să privească asupra Sionului.

12 Dar ei nu cunosc gândurile DOMNULUI, nici nu înțeleg sfatul lui; fiindcă el îi va aduna ca pe niște snopi în arie.

13 Ridică-te și treieră, tu, fiică a Sionului; fiindcă voi face cornul tău, fier și voi face copitele tale, aramă; și tu vei zdrobi în bucăți multe popoare, iar eu voi consacra DOMNULUI câștigul lor, și averea lor Domnului întregului pământ.

5

1 Acum adună-te în cete, tu, fiică a cetelor; el ne-a asediat; ei vor lovi pe judecătorul lui Israel cu un toiag peste obraz.

² Dar tu, Betleeme Efrata, deși ești mică între miile lui Iuda, totuși din tine îmi va ieși cel care va fi conducător peste Israel, a cărui ieșiri au fost din vechime, din veșnicie.

³ De aceea el va renunța la ei, până când cea care este în travaliu a născut: atunci rămășița fraților lui se va întoarce la copiii lui Israel.

⁴ Și el va sta în picioare și va paște în țaria DOMNULUI, în maiestatea numelui DOMNULUI, Dumnezeu lui; și ei vor dăinui; fiindcă acum el va fi mare până la marginile pământului.

⁵ Și acest bărbat va fi pacea, când Asirianul va veni în țara noastră; și când el va călca în palatele noastre, atunci vom ridica împotriva lui șapte păstori și opt bărbați conducători.

⁶ Și ei vor pustii țara Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod în intrările acesteia; astfel el ne va elibera de Asirian, când va veni în țara noastră și când va călca înăuntrul granițelor noastre.

⁷ Și rămășița lui Iacov va fi în mijlocul multor popoare ca o rouă de la DOMNUL, ca ploaia pe iarbă, care nu întârzie pentru om nici nu așteaptă pe fiii oamenilor.

⁸ Și rămășița lui Iacob va fi printre neamuri în mijlocul multor popoare ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr printre turmele de oi, care, dacă trece prin ele, deopotrivă calcă în picioare și sfășie în bucăți și nimeni nu poate elibera.

⁹ Mâna ta se va înălța asupra potrivnicilor tăi și toți dușmanii tăi vor fi stârpiți.

¹⁰ Și se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că voi stârpi caii tăi din mijlocul tău și îți voi distruge carele.

¹¹ Și voi stârpi cetățile țării tale și voi dărâma toate întăriturile tale,

¹² Și voi stârpi vrăjitoriile din mâna ta; și nu vei mai avea ghicitori;

¹³ Chipurile tale cioplite le voi stârpi deopotrivă și stâlpii tăi idolești din mijlocul tău; și nu te vei mai închina lucrării mâinilor tale.

¹⁴ Și voi smulge dumbrăvile tale de închinare din mijlocul tău, astfel îți voi distruge cetățile.

¹⁵ Și voi face răzbunare în mânie și furie asupra păgânilor, așa cum ei nu au auzit.

6

¹ Auziți acum ce spune DOMNUL: Ridică-te și luptă-te înaintea munților și dealurile să îți audă vocea.

² Auziți, voi, munților, și voi, temelii tari ale pământului, cearta DOMNULUI; fiindcă DOMNUL are o ceartă cu poporul lui și el, cu Israel, se va judeca.

³ Poporul meu, ce ți-am făcut eu ție? Și cu ce te-am obosit eu? Adu mărturie împotriva mea.

⁴ Fiindcă te-am scos din țara Egiptului și te-am răscumpărat din casa servitorilor; și i-am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Miriam.

⁵ Poporul meu, amintește-ți acum ce sfat a cerut Balac, împăratul Moabului, și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, de la Sitim până la Ghilgal; ca voi să cunoașteți dreptatea DOMNULUI.

⁶ Cu ce să vin eu înaintea DOMNULUI, să mă plec înaintea preaînaltului Dumnezeu? Să vin înaintea lui cu ofrande arse, cu viței de un an?

⁷ Va fi DOMNUL mulțumit cu mii de herbeci sau cu zeci de mii de râuri de untdelemn? Să dau pe întâiul meu născut pentru încălcarea mea, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului meu?

⁸ El ți-a arătat, omule, ce este bine; și ce cere DOMNUL de la tine *altceva* decât să faci ce este drept și să iubești mila și să umbli umil cu Dumnezeuul tău?

⁹ Vocea DOMNULUI strigă către cetate, și omul înțelepciunii va vedea numele tău. Ascultați de nuia, și pe cel ce a rânduit-o.

¹⁰ Mai sunt tezaurele stricăciunii în casa celui stricat și o blestemată efă mică?

¹¹ Să îi socotesc puri pe cei cu balanțele stricăciunii și cu punga plină cu greutateți înșelătoare?

¹² Fiindcă bogății ei sunt plini de violență și locuitorii ei au spus minciuni și limba din gura lor este înșelătoare.

¹³ De aceea te voi îmbolnăvi de asemenea lovindu-te, pustiindu-te datorită păcatelor tale.

¹⁴ Veii mânca dar nu te vei sătura; și în mijlocul tău va fi doborârea ta; și tu vei apuca dar nu vei salva; și ce salvezi, eu voi da sabiei.

¹⁵ Veii semăna, dar nu vei secera; tu vei călca măslinile, dar nu tu te vei unge cu untdelemn; și vin dulce, dar nu tu vei bea vin.

¹⁶ Fiindcă statutele lui Omri sunt ținute, și toate lucrările casei lui Ahab, și voi umblați în sfaturile lor; căci te voi face o ruină și pe locuitorii acesteia, o șuierare; de aceea veți purta ocara poporului meu.

7

¹ Vai mie! Pentru că sunt ca după adunatul fructelor de vară, precum strugurii culeși pe urma recoltei; nu este niciun ciorchine de mâncat, sufletul meu a dorit întâiul rod copt al fructelor.

² Omul bun a pierit de pe pământ; nu este niciunul integru printre oameni; toți stau la pândă după sânge; ei vânează cu o plasă, fiecare bărbat pe fratele lui.

³ Pentru ca să facă răul cu amândouă mâinile cu zel, și prințul și judecătorul cer o răsplată; și omul mare, își rostește dorința ticăloasă; astfel încheie târgul.

⁴ Cel mai bun dintre ei este ca un mărăcine, cel mai integru este mai ascuțit decât un gard de spini; ziua paznicilor tăi și a cercetării vine; acum va fi uimirea și nedumerirea lor.

⁵ Nu vă încredeți într-un prieten, nu vă puneți încrederea într-o călăuză; păzește-ți ușile gurii tale de cea care se întinde la pieptul tău.

⁶ Fiindcă fiul îl dezonorează pe tată, fiica se ridică împotriva mamei sale, nora împotriva soacrei ei; dușmanii unui om sunt oamenii propriei case.

⁷ De aceea eu voi privi la DOMNUL; îl voi aștepta pe Dumnezeuul salvării mele; Dumnezeuul meu mă va auzi.

⁸ Nu te bucura împotriva mea, dușmanul meu; când cad, mă voi scula; când mă așez în întuneric, DOMNUL îmi va fi o lumină.

⁹ Voi purta indignarea DOMNULUI, fiindcă am păcătuit împotriva lui, până când va pleda în cauza mea și îmi va face judecata; mă va scoate la lumină iar eu voi privi dreptatea lui.

¹⁰ Atunci cea care este dușmana mea va vedea, și rușinea o va acoperi pe cea care mi-a spus: Unde este DOMNUL Dumnezeuul tău? Ochii mei o vor privi; acum ea va fi călcată în picioare ca noroiul de pe străzi.

¹¹ În ziua în care zidurile tale vor fi construite, în acea zi hotărârea va fi mult îndepărtată.

¹² În acea zi de asemenea el va veni din Asiria, până la tine, și din cetățile fortificate, și din fortăreață până la râu, și de la mare la mare, și din munte la munte.

¹³ Cu toate acestea, țara va fi părăsită din cauza celor ce locuiesc în ea, datorită roadelor faptelor lor.

¹⁴ Paște-ți poporul cu toiagul tău, turma moștenirii tale, care locuiește singură în pădure, în mijlocul Carmelului; să se hrănească în Basan și Galaad, ca în zilele din vechime.

¹⁵ Lui îi voi arăta lucruri minunate, conform cu zilele ieșirii tale din țara Egiptului.

¹⁶ Națiunile vor vedea și vor fi încurcate în toată tăria lor; ei își vor pune mâna la gură, urechile lor vor fi surde.

¹⁷ Vor linge țărâna ca un șarpe, vor ieși din găurile lor ca viermii pământului; le va fi frică de DOMNUL, Dumnezeuul nostru, și se vor înfricoșa din cauza ta.

¹⁸ Cine este un Dumnezeu ca tine, care iartă nelegiuirea și trece cu vederea încălcarea de lege a rămășiței moștenirii sale? Nu își ține mânia pentru totdeauna, fiindcă găsește plăcere în milă.

¹⁹ El se va întoarce din nou, va avea milă de noi; el va supune nelegiuirile noastre; și tu vei arunca toate păcatele lor în adâncurile mării.

²⁰ Tu îi vei împlini lui Iacob adevărul și lui Avraam mila, pe care le-ai jurat părinților noștri în zilele din vechime.

Nahum

¹ Povara Ninivei. Cartea viziunii lui Naum elcoșitul.

² Dumnezeu este gelos și DOMNUL se răzbună; DOMNUL se răzbună și este furios; DOMNUL se va răzbuna pe potrivnicii lui și el păstrează furie pentru dușmanii lui.

³ DOMNUL este încet la mânie și măreț în putere și nu va achita deloc pe cel stricat; DOMNUL își are calea în vârtej de vânt și în furtună, și norii sunt praful picioarelor lui.

⁴ El muștră marea și o face uscat și seacă toate râurile; Basanul tânjește și Carmelul de asemenea; și floarea Libanului tânjește.

⁵ Munții se cutremură înaintea lui și dealurile se topecș și pământul arde la prezența lui, da, lumea și toți cei ce locuiește în ea.

⁶ Cine poate sta înaintea indignării lui? Și cine poate rămâne în înverșunarea mâniei lui? Furia lui este turnată ca focul și stâncile sunt dărâmate de el.

⁷ DOMNUL este bun, o întăritură în ziua tulburării; și el îi cunoaște pe cei ce se încred în el.

⁸ Dar cu un potop ce se revarsă, va distruge deplin acel loc și întunericul va urmări pe dușmanii lui.

⁹ Ce vă închipuiți împotriva DOMNULUI? El va mistui deplin; necazul nu se va ridica a doua oară.

¹⁰ Pe când ei sunt îngrămădiți ca spinii și beți ca bețivii, vor fi mistuiți ca miriștea cu totul uscată.

¹¹ Este unul ieșit din tine, care își închipuie răul împotriva DOMNULUI, un sfătuitor stricat.

¹² Astfel spune DOMNUL: Deși sunt liniștiți și de asemenea mulți, totuși astfel vor fi ei stârpiți, când el va trece. Deși te-am chinuit, nu te voi mai chinui.

¹³ Fiindcă acum voi sfărâma jugul lui de pe tine și îți voi rupe legăturile.

¹⁴ Și DOMNUL a dat o poruncă referitor la tine, ca numele tău să nu mai fie semănat; din casa dumnezeilor tăi voi stârpi chipul cioplit și chipul turnat; îți voi săpa mormântul, căci ești nemernic.

¹⁵ Iată, pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea! Iudo, ține-ți sărbătorile solemne, împlinește-ți promisiunile, căci cel stricat nu va mai trece prin tine; el este stârplit deplin.

2

¹ Cel ce sparge în bucăți a venit înaintea feței tale; păzește cetatea întărită, păzește calea, întărește-ți coapsele, întărește-ți mult puterea.

² Pentru că DOMNUL a abătut maiestatea lui Iacob, precum maiestatea lui Israel, fiindcă pustiitorii i-au pustiit și le-au stricat vițele.

³ Scutul războinicilor lui este înroșit, vitejii sunt în stacojiu; carele vor fi cu torțe arzând în ziua pregătirii sale și brazii vor fi înfricoșător zguduți.

⁴ Carele vor năvăli pe străzi, se vor izbi unul de altul pe drumurile late; vor părea ca torțele, vor alerga ca fulgerele.

⁵ El se gândește la vitejii lui; ei se vor poticni în mersul lor; se vor grăbi spre zidul acesteia și apărarea va fi pregătită.

⁶ Porțile râurilor vor fi deschise și palatul se va topi.

⁷ Și Huṭab va fi dusă captivă, va fi ridicată și servitoarele ei o vor conduce ca și cu vocea porumbeșilor, lovindu-și pieptul cu tamburinele.

⁸ Dar Ninive este din vechime ca un iaz de apă; totuși ei vor fugi. Stați, stați, vor striga ei; dar niciunul nu va privi înapoi.

⁹ Prădați argintul, prădați aurul, fiindcă fără sfârșit este tezaurul și gloria tuturilor mobilelor plăcute.

¹⁰ Ea este nelocuită și goală și pustiiă; și inima se topește și genunchii se lovesc unul de altul și este multă durere în toate coapsele, și fețele lor toate adună negreală.

¹¹ Unde este vizuina leilor și locul de hrană al leilor tineri, unde leul, leul cel bătrân, și puilul de leu a umblat și nimeni nu i-a speriat?

¹² Leul a sfâșiat în bucăți destul pentru puii săi și a sugrumat pentru leoaicele sale și și-a umplut gropile cu pradă și vizuinile sale cu animale sfâșiate.

¹³ Iată, eu sunt împotriva ta, spune DOMNUL oștirilor și voi arde carele ei în fum și sabia va mistui pe leii tăi tineri; și îți voi stârpi prada de pe pământ și vocea mesagerilor tăi nu va mai fi auzită.

3

¹ Vai cetății sângeroase! Este plină toată de minciuni și jefuire; prada nu se depărtează;

² Zgomotul unui bici și zgomotul huruitului roților și al cailor galopând și al carelor sărind.

³ Călărețul ridică deopotrivă sabia strălucitoare și sulita scânteietoare și este o mulțime de ucși și un număr mare de trupuri moarte; și nu este sfârșit al cadavrelor lor; se poticnesc de cadavrele lor;

⁴ Din cauza mulțimii curviilor atrăgătoarei curve, stăpâna vrăjitorilor, care vinde națiuni prin curviile ei și familii prin vrăjitoriile ei.

⁵ Iată, eu sunt împotriva ta, spune DOMNUL oștirilor; și îți voi ridica poalele peste fața ta și voi arăta națiunilor goliciunea ta și împărățiilor rușinea ta.

⁶ Și voi arunca murdărie scârboasă asupra ta și te voi înjosi și te voi așeza ca priveliște.

⁷ Și se va întâmpla, că toți cei ce te vor privi vor fugi de tine și vor spune: Ninive este risipită, cine o va plânge? De unde să îți cauț mângâietori?

⁸ Ești tu mai bună decât populata No, care era așezată printre râuri, care avea apele de jur împrejurul ei, a cărei parapet era marea și zidul ei era din mare?

⁹ Etiopia și Egiptul erau țaria ei și era infinită; Put și Lubim erau ajutoarele tale.

¹⁰ Totuși ea a fost strămutată, a mers în captivitate; copiii ei tineri de asemenea au fost zdrobiți în bucăți la capătul tuturor străzilor; și au aruncat sorti pentru bărbații ei demni de cinste și toți marii ei oameni au fost legați în lanțuri.

¹¹ Tu de asemenea vei fi beată, vei fi ascunsă; de asemenea vei căuta țarie din cauza dușmanului tău.

¹² Toate întăriturile vor fi ca smochinii cu primul rod de smochine; dacă vor fi scuturate, vor cădea chiar în gura celui ce mănâncă.

¹³ Iată, oamenii tăi din mijlocul tău sunt femei; porțile țării tale vor fi ținute larg deschise pentru dușmanii tăi; focul îți va mistui zăvoarele.

¹⁴ Scoate-ți ape pentru asediu; întărește-ți întăriturile; intră în lut și calcă în picioare mortarul; întărește cuptorul pentru cărămizi.

¹⁵ Acolo te va mistui focul; sabia te va stârpi; te va mânca precum omida; înmulțește-te asemenea omidei, înmulțește-te ca lăcustele.

¹⁶ Ți-ai înmulțit comercianții mai mult decât stelele cerului; omida pradă și zboară.

¹⁷ Încoronații tăi sunt ca lăcustele și căpeteniile tale precum cosașii mari, care se așază pe îngrădituri în ziua rece, dar când soarele răsare ei zboară și nu se cunoaște locul unde sunt.

¹⁸ Păstorii tăi dormitează, împărat al Asiriei; nobilii tăi vor locui în țărână; poporul tău este împrăștiat pe munți și nimeni nu îi adună.

¹⁹ Nu este vindecare pentru vânătaia ta; rana ta este apăsătoare; toți care aud faima ta vor bate din palme asupra ta, căci peste cine nu a trecut stricăciunea ta neîncetat?

Habacuc

¹ Povara pe care a văzut-o profetul Habacuc.

² DOAMNE, cât timp voi mai striga fără să mă auzi! Strig către tine despre violență dar nu vei salva!

³ De ce îmi arăți nelegiuire și mă faci să privesc apăsare? Căci înaintea mea sunt jefuire și violență și cei care ridică ceartă și discordie.

⁴ De aceea legea este neglijată și judecata niciodată nu înaintează, căci cel stricat împresoară pe cel drept; de aceea judecata nedreaptă merge înainte.

⁵ Voi, cei dintre păgâni, priviți și luați aminte și minunați-vă cu uimire, căci în zilele voastre voi lucra o lucrare pe care voi nu o veți crede chiar dacă vi se va spune.

⁶ Căci, iată, îi ridic pe caldeeni, acea națiune amarnică și pripită, care va mărșălui prin întinderea țării, pentru a stăpâni locuințe care nu sunt ale lor.

⁷ Ei sunt îngrozitori și înspăimântători; de la ei înșiși vine judecata lor și demnitatea lor.

⁸ De asemenea, caii lor sunt mai iuți decât leoparzii și mai feroce decât lupii nopții; și călăreții lor se vor împrăștia și călăreții lor vor veni din depărtare; ei vor zbura ca acvila ce se grăbește să mănânce.

⁹ Ei toți vor veni pentru violență; fețele lor vor înfuleca precum vântul de est și vor aduna captivi ca nisipul.

¹⁰ Și vor batjocori împărați și prinții le vor fi de batjocură; vor lua în derâdere orice întăritură; căci vor îngrămădi țărână și o vor lua.

¹¹ Atunci se va răzgândi și va trece înainte și va ofensa atribuind această puterea lui, dumnezeului său.

¹² Nu ești tu din veșnicie, DOAMNE Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu vom muri. DOAMNE, tu i-ai rânduit pentru judecată; și: Dumnezeule puternic, tu i-ai întemeiat pentru muștrare.

¹³ Ochii tăi sunt prea puri ca să privești răul și nu te poți uita la nelegiuire; de ce te uiți atunci la cei care lucrează perfid și îți ții limba când cel stricat mănâncă pe cel mai drept decât el?

¹⁴ Și îi faci pe oameni ca peștii mării, ca pe târâtoarele ce nu au conducător peste ele?

¹⁵ Ei îi ridică pe toți cu cârligul, îi prind în plasa lor și îi adună în năvodul lor; de aceea se bucură și se veselesc.

¹⁶ De aceea ei sacrifică în cinstea plasei lor și ard tămâie în cinstea năvodului lor, fiindcă prin ele partea lor este grasă și carnea lor, multă.

¹⁷ Își vor goli astfel plasa și nu vor continua să ucidă națiunile fără cruțare?

2

¹ Îmi voi face garda și mă voi așeza pe turn și voi veghea să văd ce îmi va spune și ce îi voi răspunde când voi fi muștrat.

² Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea și lămurește-o pe table, ca să fugă cel ce o citește.

³ Pentru că viziunea este pentru încă un timp rânduit, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță, nu va întârzia.

⁴ Iată, sufletul lui care este înălțat, nu este integru în el, dar cel drept va trăi prin credința lui.

⁵ Da, de asemenea, pentru că el calcă legea prin vin, el este un om mândru, nici nu stă acasă, el, care își lărgește dorința lui ca iadul și este ca moartea și nu poate fi săturat, dar adună la el toate națiunile și îngrămădește la el toate popoarele;

⁶ Nu vor ridica toți aceștia o parabolă împotriva lui și un proverb zeflemitor împotriva lui și nu vor spune: Vai celui care înmulțește ce nu este a lui! Cât timp? Și celui care se împovărează cu lut gros!

⁷ Nu se vor ridica deodată cei ce te vor mușca și se vor trezi cei ce te vor chinui iar tu vei fi pradă pentru ei?

⁸ Pentru că ai prădat multe națiuni, toată rămășița poporului te va prăda; datorită sângelui oamenilor și datorită violenței făcute țării, cetății și tuturor celor ce o locuiesc.

⁹ Vai celui ce pofteste o pofță rea pentru casa lui, ca el să își așeze casa pe înălțime, ca să fie scăpat de puterea răului!

¹⁰ Tu ai croit rușine casei tale, prin stârpirea multor popoare, și ai păcătuțit împotriva sufletului tău.

¹¹ Căci piatra va striga din zid și bârna din lemnărie îi va răspunde.

¹² Vai celui ce construiește un oraș cu sânge și întemeiază o cetate prin nelegiuire!

¹³ Iată, nu este de la DOMNUL oștirilor, că popoarele vor munci întocmai pentru acest foc și popoarele se vor obosea întocmai pentru această deșertăciune?

¹⁴ Căci pământul va fi umplut de cunoștința gloriei DOMNULUI, precum apele acoperă marea.

¹⁵ Vai celui ce dă băutură aproapelui său, care îi torni din burduful tău și îi îmbeți de asemenea ca să îi privești goliciumea!

¹⁶ Ești umplut de rușine pentru glorie, bea și tu și lasă-ți prepuțul să fie descoperit; paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre tine, și vomă rușinoasă va fi pe gloria ta.

¹⁷ Fiindcă violența Libanului te va acoperi, și prada fiarelor, care i-a înspăimântat, datorită sângelui oamenilor și datorită violenței făcute țării, cetății și tuturor celor ce o locuiesc.

¹⁸ La ce folosește chipul cioplit pe care făcătorul lui l-a cioplit; chipul turnat și învățătorul minciunilor? În care se încrede făcătorul lucrării lui, pentru a face idoli muți?

¹⁹ Vai celui ce spune lemnului: Trezește-te; pietrei mute: Ridică-te, ea ne va învăța! Iată, idolul este acoperit cu aur și argint și nu este deloc suflare în mijlocul lui.

²⁰ Dar DOMNUL este în templul lui sfânt: tot pământul să tacă înaintea lui.

3

¹ O rugăciune a profetului Habacuc, un poem.

² DOAMNE, am auzit vorbirea ta și m-am înspăimântat; DOAMNE, înviorează-ți lucrarea în mijlocul anilor, fă-o cunoscută în mijlocul anilor; în furie, amintește-ți mila.

³ Dumnezeu a venit din Teman și Cel Sfânt din muntele Paran. Selah. Gloria lui a acoperit cerurile și pământul era plin de lauda lui.

⁴ Și strălucirea lui era ca lumina; el avea coarne ieșind din mâna lui și acolo era ascunderea puterii lui.

⁵ Înaintea lui mergea ciuma și cărbuni aprinși mergeau înaintea picioarelor lui.

⁶ El a stat în picioare și a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile lui sunt veșnice.

⁷ Am văzut corturile Cușanului în nenorocire, și perdelele țării lui Madian au tremurat.

⁸ L-au nemulțumit râurile pe Domnul? S-a aprins mânia ta împotriva râurilor? S-a aprins furia ta împotriva mării, încât ai călărit pe caii tăi și te-ai urcat în carele salvării tale?

⁹ Arcul tău a fost dezgolit de tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor. Selah. Tu ai despicat pământul cu râuri.

¹⁰ Munții te-au văzut și s-au cutremurat, potopul apei a trecut; adâncul și-a înălțat vocea și și-a ridicat mâinile în înalt.

¹¹ Soarele și luna s-au oprit în locuința lor, la lumina săgeților tale au mers și la strălucirea sulitei scânteietoare.

¹² Ai mășăluit prin țară în indignare, ai treierat păgânii în mânie.

¹³ Ai mers înainte pentru salvarea poporului tău, pentru salvare cu unsul tău; ai rănit capul din casa celui stricat, dezvelind temelia până la gât. Selah.

¹⁴ Cu bătele lui, ai străpuns capul satelor sale; ei au ieșit ca un vârtej de vânt să mă împrăștie; bucuria lor era să mistuie pe sărac în ascuns.

¹⁵ Tu ai umblat prin mare cu caii tăi, prin mormanul apelor mari.

¹⁶ Când am auzit, pânțele mele s-a cutremurat, buzele mele au tremurat la această voce, putregai a intrat în oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el îi va invada cu oștirea sa.

¹⁷ Deși smochinul nu va înflori, nici nu vor fi roade în vii; osteneala măslinului va eșua și câmpiile nu vor da hrana; turma va fi stărpită din staul și nu va mai fi cireadă în iesle;

¹⁸ Totuși eu mă voi bucura în DOMNUL, mă voi veseli în Dumnezeuul salvării mele.

¹⁹ DOMNUL Dumnezeu este tăria mea și îmi va face picioarele precum picioarele căprioarelor și el mă va face să umblu pe locurile mele înalte. Mai marelui cântăreț pe instrumentele mele cu coarde.

Sofonia

¹ Cuvântul DOMNULUI, care a venit la Țefania, fiul lui Cuși, fiul lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Hizchia, în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda.

² Voi mistui cu desăvârșire totul de pe fața pământului, spune DOMNUL.

³ Voi mistui pe om și pe animal; voi mistui păsările cerului și peștii mării și pietrele de poticnire împreună cu cei stricați; și voi stârpi omul de pe pământ, spune DOMNUL.

⁴ De asemenea îmi voi întinde mâna asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului; și voi stârpi rămășița lui Baal din acest loc și numele chemarimilor împreună cu preoții;

⁵ Și pe cei care se închină ostirii cerului pe acoperișuri; și pe cei care se închină și care jură pe DOMNUL și care jură pe Malcam;

⁶ Și pe cei care se întorc de la a-l urma pe DOMNUL și pe cei care nu l-au căutat pe DOMNUL, nici nu au întrebă de el.

⁷ Taci în prezența Domnului DUMNEZEU, pentru că ziua DOMNULUI este aproape, pentru că DOMNUL a pregătit un sacrificiu, el și-a chemat oaspeții.

⁸ Și se va întâmpla că în ziua sacrificiului DOMNULUI voi pedepsi prinții și copiii împăratului și pe toți care sunt îmbrăcați cu haine străine.

⁹ De asemenea, în aceeași zi voi pedepsi pe toți cei care sar pragul, care umplu casele stăpânilor lor cu violență și înșelăciune.

¹⁰ Și se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că va fi zgomotul unui strigăt de la poarta peștelui și un urlăt de la a doua și un trosnet mare dinspre dealuri.

¹¹ Urlați, voi locuitori din Macteș, pentru că tot poporul comercianților este doborât; toți cei ce cară argint sunt stârpiți.

¹² Și se va întâmpla, în acel timp, că voi cerceta Ierusalimul cu candele și voi pedepsi oamenii care sunt așezați pe drojdiile lor, care spun în inima lor: DOMNUL nu va face bine, nici nu va face rău.

¹³ De aceea bunurile lor vor deveni o pradă, și casele lor o pustietate; de asemenea vor zidi case, dar nu le vor locui; și vor sădi vii, dar nu le vor bea vinul.

¹⁴ Ziua cea mare a DOMNULUI este aproape, este aproape, și se grăbește foarte mult, vocea zilei DOMNULUI; viteazul va striga acolo cu amar.

¹⁵ Ziua aceea este o zi a furiei, o zi de necaz și strâmtorare, o zi de secătuire și de pustiire, o zi de întuneric și de întunecime, o zi cu nori și de întuneric gros,

¹⁶ O zi a trâmbiței și a alarmei împotriva cetăților întărite și împotriva turmurilor înalte.

¹⁷ Și voi aduce strâmtorare peste oameni pentru ca ei să umble ca orbii, pentru că au păcătuit împotriva DOMNULUI; și sângele lor va fi vărsat ca țărâna, și carnea lor ca balega.

¹⁸ Nici argintul lor, nici aurul lor nu va fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; dar tot ținutul va fi mistuit de focul geloziei lui, pentru că el va face chiar o descotorosire grabnică de toți cei care locuiesc în ținut.

2

¹ Adunați-vă, da, adunați-vă, națiune nedorită;

² Înainte de a se da hotărârea, înainte ca ziua să treacă precum pleava, înainte ca mânia înverșunată a DOMNULUI să vină asupra voastră, înainte ca ziua mâniei DOMNULUI să vină asupra voastră.

³ Căutați-l pe DOMNUL, voi toți cei blânzi ai pământului, care ați lucrat judecata lui; căutați dreptatea, căutați blândețea, poate că veți fi ascunși în ziua mâniei DOMNULUI.

⁴ Fiindcă Gaza va fi părăsită și Ascalonul va fi un pustiu, ei vor alunga Asdodul la amiază și Ecronul va fi dezrădăcinat.

⁵ Vai locuitorilor țărmlui mării, națiunea cheretiților! Cuvântul DOMNULUI este împotriva voastră; Canaane, țara filistenilor, te voi nimici până nu va mai fi niciun locuitor.

⁶ Și țărmlui mării va fi locașuri și colibe pentru păstori și staule pentru turme.

⁷ Și țărmlul va fi pentru rămășița casei lui Iuda; ei se vor hrăni de acolo; ei se vor culca seara în casele Ascalonului, pentru că DOMNUL Dumnezeu lor îi va cerceta și îi va întoarce din captivitatea lor.

⁸ Am auzit ocara Moabului și disprețuirile copiilor lui Amon, cu care au ocărât poporul meu și s-au preamărit peste granița lor.

⁹ De aceea, precum eu trăiesc, spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeu lui Israel, negreșit Moabul va fi ca Sodoma și copiii lui Amon ca Gomora, locul înmulțirii urzicilor și ocnelor de sare și o pustiire veșnică, restul poporului meu îi va prăda, și rămășița poporului meu îi va stăpâni.

¹⁰ Aceasta vor avea pentru mândria lor, pentru că au ocărât și s-au preamărit împotriva poporului DOMNULUI oștirilor.

¹¹ DOMNUL va fi înfricoșător împotriva lor, pentru că el îi va înfometa pe toți dumnezeii pământului; și oamenii i se vor închina, fiecare din locul lui, toate insulele păgânilor.

¹² Voi, de asemenea, etiopienilor, veți fi uciși de sabia mea.

¹³ Și el își va întinde mâna împotriva nordului și va distruge Asiria; și va face Ninive o pustietate și uscat ca o sălbăticie.

¹⁴ Și turme se vor culca în mijlocul ei, toate animalele națiunilor: și cormoranul și cocostârcul vor cuibări pe capitelurile stâlpilor ei; vocea lor va cânta la ferestre; pustiirea va fi pe praguri, pentru că el va dezgoli lucrarea de cedru.

¹⁵ Aceasta este cetatea care se bucură, care a trăit fără grijă, care a spus în inima ei: Eu sunt și nu este niciuna în afară de mine; cum a devenit ea o pustietate, un loc în care animalele să se culce! Fiecare ce trece pe lângă ea va șuiera și va face semn cu mână.

3

¹ Vai celei murdare și întinate, cetății asupritoare!

² Ea nu a ascultat de acea voce; nu a primit disciplina; nu s-a încrezut în DOMNUL; nu s-a apropiat de Dumnezeu ei.

³ Prinții dinlăuntru ei sunt lei răcnind; judecătorii ei sunt lupi de seară; ei nu rod oasele până ziua următoare.

⁴ Profeții ei sunt persoane ușoare și perfide; preoții ei au întinat sanctuarul, ei au încălcat legea.

⁵ DOMNUL cel drept este în mijlocul ei; el nu va face nelegiuire, în fiecare dimineață el își aduce judecata la lumină, el nu eșuează; dar cel nedrept nu cunoaște rușine.

⁶ Eu am stârplit națiunile, turnurile lor sunt pustiite; eu le-am risipit străzile, încât nimeni nu trece pe acolo; cetățile lor sunt distruse, încât nu este niciun om, nu este niciun locuitor.

⁷ Am spus: Sigur te vei teme de mine, vei primi instruirea; astfel încât locuința lor să nu fie stârplită, oricum i-am pedepsit, dar ei s-au sculat devreme și și-au corupt toate facerile lor.

⁸ De aceea, așteptați-mă, spune DOMNUL, până în ziua în care mă voi ridica pentru pradă: căci hotărârea mea este să adun națiunile, să strâng împărățiile, să îmi vărs indignarea asupra lor, toată mânia mea înverșunată, pentru că tot pământul va fi mistuit de focul geloziei mele.

⁹ Pentru că atunci voi da din nou popoarelor o limbă pură, ca toți să cheme numele DOMNULUI, să îi servească într-un singur gând.

¹⁰ De dincolo de râurile Etiopiei, închinătorii mei, chiar fiica risipiților mei, îmi vor aduce ofranda.

¹¹ În acea zi nu vei fi rușinat de toate facerile tale, în care ai încălcat legea împotriva mea, pentru că atunci voi scoate afară din mijlocul tău pe cei care se bucură în mândria ta, și nu te vei mai îngâmfă datorită muntelui meu sfânt.

¹² De asemenea, voi lăsa în mijlocul tău un popor chinuit și sărac, și ei se vor încrede în numele DOMNULUI.

¹³ Rămășița lui Israel nu va face nelegiuire, nici nu va vorbi minciuni; nici nu se va găsi în gura lor o limbă înșelătoare, pentru că ei se vor hrăni și se vor culca și nimeni nu îi va înspăimânta.

¹⁴ Cântă, fiică a Sionului; strigă, Israele; veselește-te și bucură-te cu toată inima, fiică a Ierusalimului.

¹⁵ DOMNUL a luat judecățile tale, el a alungat pe dușmanul tău; împăratul lui Israel, DOMNUL este în mijlocul tău, nu vei mai vedea răul.

¹⁶ În acea zi se va spune Ierusalimului: Nu te teme; și Sionului: Să nu îți slăbească mâinile.

¹⁷ DOMNUL Dumnezeuul tău în mijlocul tău este puternic; el va salva, el se va bucura de tine cu bucurie; el se va odihni în dragostea lui, se va bucura de tine cu cântare.

¹⁸ Îi voi aduna pe cei întristați pentru adunarea solemnă, care sunt ai tăi, pentru care ocară ei era o povară.

¹⁹ Iată, atunci îi voi aduce la nimic pe toți cei care te chinuiesc; și voi salva pe cea șchioapă și o voi aduna pe cea alungată; și le voi aduce laudă și faimă în fiecare țară unde au fost făcuți de rușine.

²⁰ În acel timp vă voi aduce din nou, la timpul în care vă adun, fiindcă vă voi face un nume și o laudă printre toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi din captivitate înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL.

Hagai

¹ În anul al doilea al împăratului Darius, în luna a șasea, în ziua întâi a lunii, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai la Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, și către Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, spunând:

² Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, spunând: Acest popor spune: Nu a venit timpul, timpul să fie construită casa DOMNULUI.

³ Atunci a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:

⁴ Pentru voi *este* timpul să locuiți în casele voastre căptușite cu lemn, iar această casă stă pustiită?

⁵ Și acum astfel zice DOMNUL oștirilor: Luați aminte la căile voastre.

⁶ Ați semănat mult și adunați puțin; mâncați, dar nu aveți destul; beți, dar nu sunteți îndestulați cu băutură; vă îmbrăcați, dar nimănui nu îi este cald; și cel ce câștigă un venit, câștigă venit pentru a-l pune într-o pungă spartă.

⁷ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte la căile voastre.

⁸ Urcați-vă la munte și aduceți lemn și construiți casa; și eu îmi voi găsi plăcerea în ea și voi fi glorificat, spune DOMNUL.

⁹ Vă așteptați la mult și, iată, a fost puțin; și când l-ați adus acasă, eu l-am suflat. De ce? Spune DOMNUL oștirilor. Din cauza casei mele care stă pustiită, în timp ce voi alergați fiecare pentru propria lui casă.

¹⁰ De aceea cerul de deasupra voastră este oprit a da rouă și pământul este oprit a da rodul lui.

¹¹ Și am chemat o secetă peste țară și peste munți și peste grâne și peste vinul nou și peste untdelemn și peste ceea ce dă pământul și peste oameni și peste vite și peste toată lucrarea mâinilor.

¹² Atunci Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, împreună cu toată rămășița poporului, au ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeuului lor și de cuvintele profetului Hagai, precum DOMNUL Dumnezeuul lor l-a trimis; și poporul s-a temut înaintea DOMNULUI.

¹³ Atunci a vorbit Hagai, mesagerul DOMNULUI, în mesajul DOMNULUI către popor, spunând: Eu sunt cu voi, zice DOMNUL.

¹⁴ Și DOMNUL a stărnit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul întregii rămășițe a poporului; și ei au venit și au lucrat la casa DOMNULUI oștirilor, Dumnezeuul lor;

¹⁵ În ziua a douăzeci și patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Darius.

2

¹ În luna a șaptea, în ziua a douăzeci și una a lunii, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:

² Vorbește acum lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda, și lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și rămășiței poporului, spunând:

³ Cine a mai rămas între voi dintre cei ce au văzut această casă în gloria ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Nu este ea ca nimic în ochii voștri pe lângă aceea?

⁴ Totuși acum fii tare, Zorobabel, spune DOMNUL; și fii tare, Iosua, fiu al lui Ioțadac, marele preot; și fiți tari, voi, tot poporul țării, zice DOMNUL, și lucrați, pentru că eu sunt cu voi, spune DOMNUL oștirilor;

⁵ Conform cuvântului prin care am făcut legământ cu voi, când ați ieșit din Egipt, tot astfel duhul meu rămâne printre voi: nu vă temeți.

⁶ Fiindcă astfel spune DOMNUL oștirilor: Încă o dată, mai este puțin timp și voi clătina cerurile și pământul și marea și uscatul;

⁷ Și voi clătina toate națiunile și dorința tuturor națiunilor va veni, și voi umple casa aceasta cu glorie, spune DOMNUL oștirilor.

⁸ Argintul este al meu și aurul este al meu, spune DOMNUL oștirilor.

⁹ Gloria acestei case de pe urmă va fi mai mare decât cea dinainte, spune DOMNUL oștirilor; și în acest loc voi da pace, zice DOMNUL oștirilor.

¹⁰ În ziua a douăzeci și patra a lunii a noua, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând:

¹¹ Astfel zice DOMNUL oștirilor: Întrebă acum pe preoți, referitor *la lege*, spunând:

¹² Dacă cineva poartă carne sfântă în poala hainei lui și cu poala sa atinge pâine sau supă sau vin sau untdelemn sau orice hrană, va fi aceasta sfântă? Și preoții au răspuns și au zis: Nu.

¹³ Atunci Hagai a spus: Dacă *cineva* care este necurat printr-un trup mort atinge vreuna din acestea, va fi aceasta necurată? Și preoții au răspuns și au zis: Va fi necurată.

¹⁴ Atunci Hagai a răspuns și a zis: Așa este acest popor și așa este această națiune înaintea mea, zice DOMNUL; și așa este fiecare lucrare a mâinilor lor; și ceea ce ei oferă acolo este necurat.

¹⁵ Și acum, vă rog, luați aminte din această zi și de acum încolo, înainte de a se pune piatră pe piatră în templul DOMNULUI;

¹⁶ De când au fost acele zile, când cineva venea la o grămadă de douăzeci de măsură, erau doar zece; când cineva venea la teasc să scoată cincizeci de vase din teasc, erau doar douăzeci.

¹⁷ V-am lovit cu tăciune *în grâu* și cu mană și cu grindină în toate ostenele mâinilor voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL.

¹⁸ Luați aminte acum din această zi și de acum încolo, din a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua când a fost pusă temelia templului DOMNULUI, luați aminte.

¹⁹ Este încă sămânța în grânar? Da, și vița și smochinul și rodiul și măslinul, nu au rodit: din această zi vă voi binecuvânta.

²⁰ Și din nou cuvântul DOMNULUI a venit la Hagai, în a douăzeci și patra zi a lunii, spunând:

²¹ Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul lui Iuda, zicând: Voi clătina cerurile și pământul;

²² Și voi dărâma tronul împăraților și voi distruge țaria împăraților păgânilor; și voi răsturna carele și pe cei ce merg cu ele; și caii și călăreții lor vor cădea, fiecare prin sabia fratelui său.

²³ În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, te voi lua, Zorobabel, servitorul meu, fiul lui Șealtiel, zice DOMNUL, și te voi face ca un sigiliu, pentru că eu te-am ales, spune DOMNUL oștirilor.

Zaharia

¹ În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul lui Berechias, fiul profetului Ido, spunând:

² DOMNUL s-a înfuriat pe părinții voștri.

³ De aceea spune-le: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Întoarceți-vă la mine, spune DOMNUL oștirilor și eu mă voi întoarce la voi, spune DOMNUL oștirilor.

⁴ Nu fiți ca părinții voștri, la care au strigat profeții dinainte, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Întoarceți-vă acum de la căile voastre rele și de la faptele voastre rele; dar nu au auzit, nici nu mi-au dat ascultare, spune DOMNUL.

⁵ Părinții voștri, unde sunt ei? Și profeții, trăiesc ei pentru totdeauna?

⁶ Dar cuvintele mele și statutele mele pe care le-am poruncit servitorilor mei, profeții, nu i-au apucat ele pe părinții voștri? Și ei s-au întors și au spus: Precum DOMNUL oștirilor a gândit să ne facă, conform căilor noastre și conform faptelor noastre, astfel s-a purtat el cu noi.

⁷ În ziua a douăzeci și patra a lunii a unsprezecea, care este luna Șebat, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul lui Berechias, fiul profetului Ido, spunând:

⁸ Am văzut în noapte și iată, un om călărind pe un cal roșu și stătea între pomii de mirt care erau jos; și în urma lui erau acolo cai roșii, pestriți și albi.

⁹ Atunci am spus: Ce sunt aceștia, domnul meu? Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: Îți voi arăta ce sunt aceștia.

¹⁰ Și bărbatul care stătea între pomii de mirt a răspuns și a zis: Aceștia sunt cei pe care DOMNUL i-a trimis să umble încoace și încolo pe pământ.

¹¹ Și ei au răspuns îngerului DOMNULUI, care stătea între pomii de mirt, și au zis: Noi am umblat încoace și încolo pe pământ și, iată, tot pământul șade liniștit și este în odihnă.

¹² Atunci îngerul DOMNULUI a răspuns și a zis: DOAMNE al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, împotriva cărora te-ai indignat acești șaptezeci de ani?

¹³ Și DOMNUL a răspuns îngerului care vorbea cu mine, cuvinte bune și cuvinte mângâietoare.

¹⁴ Astfel îngerul care vorbea cu mine îndeaproape, mi-a zis: Strigă, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sunt gelos, cu o mare gelozie, pentru Ierusalim și pentru Sion.

¹⁵ Și mă înfurii pe păgânii care sunt în tihnă; fiindcă eu eram numai puțin înfuriat iar ei au ajutat nenorocirii.

¹⁶ De aceea astfel spune DOMNUL: M-am întors la Ierusalim cu îndurări; casa mea va fi construită în el, spune DOMNUL oștirilor, și o frânghie de măsurat va fi întinsă peste Ierusalim.

¹⁷ Strigă totuși, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Cetățile mele, prin prosperitate, vor fi împărțiate peste tot și DOMNUL va mângâia încă Sionul și va alege încă Ierusalimul.

¹⁸ Atunci mi-am ridicat ochii și am văzut și iată, patru coarne.

¹⁹ Și am spus îngerului care vorbea cu mine: Ce sunt acestea? Și el mi-a răspuns: Acestea sunt coarnele care au împrăștiat pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul.

²⁰ Și DOMNUL mi-a arătat patru tâmplari.

²¹ Atunci eu am zis: Ce vin aceștia să facă? Iar el a vorbit, spunând: Acestea sunt coarnele care au împrăștiat pe Iuda, astfel încât niciun om nu și-a ridicat capul; dar aceștia au venit să le sperie, ca să alunge coarnele neamurilor care și-au înălțat cornul împotriva țării lui Iuda pentru a o împrăștia.

2

¹ Mi-am ridicat ochii din nou și am privit și iată, un om cu o frânghie de măsurat în mâna lui.

² Atunci am spus: Unde mergi? Și el mi-a zis: Să măsoar Ierusalimul, să văd care este lățimea lui și care este lungimea lui.

³ Și, iată, îngerul care vorbea cu mine a ieșit și un alt înger a ieșit să îl întâlnească,

⁴ Și i-a zis: Aleargă, vorbește acestui tânăr, spunând: Ierusalimul va fi locuit ca orașe fără ziduri, din cauza mulțimii oamenilor și a vitelor din el;

⁵ Fiindcă eu, spune DOMNUL, îi voi fi un zid de foc de jur împrejur și voi fi glorie în mijlocul lui.

⁶ Hei, hei! ieșiți și fugiți din țara nordului, spune DOMNUL, pentru că v-am împrăștiat ca pe cele patru vânturi ale cerului, spune DOMNUL.

⁷ Eliberează-te, Sioane, care locuiești cu fiica Babilonului!

⁸ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor: După glorie m-a trimis el la națiunile care v-au prădat, pentru că cine se atinge de voi se atinge de lumina ochiului său.

⁹ Pentru că, iată, eu îmi voi scutura mâna peste ele și vor ajunge o pradă servitorilor lor; și veți cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis.

¹⁰ Cântă și bucură-te, fiică a Sionului, pentru că, iată, eu vin și voi locui în mijlocul tău, spune DOMNUL.

¹¹ Și multe națiuni se vor alătura DOMNULUI în acea zi și vor fi poporul meu; și eu voi locui în mijlocul tău și vei cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la tine.

¹² Și DOMNUL va moșteni pe Iuda, partea lui în țara sfântă; și din nou va alege Ierusalimul.

¹³ Să tacă toată făptura înaintea DOMNULUI, pentru că el s-a ridicat din locuința lui sfântă.

3

¹ Și el mi l-a arătat pe Iosua, marele preot, stând în picioare înaintea îngerului DOMNULUI și pe Satan stând în picioare la dreapta lui, pentru a i se împotrivi.

² Și DOMNUL i-a spus lui Satan: DOMNUL să te mustre, Satan! Chiar DOMNUL, care a ales Ierusalimul, să te mustre! Nu este acesta un semn de înfierare smuls din foc?

³ Și Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și stătea în picioare înaintea îngerului.

⁴ Și îngerul a răspuns și a vorbit celor care stăteau în picioare înaintea lui, spunând: Luați de pe el hainele murdare. Și lui i-a spus: Iată, am făcut ca nelegiuirea ta să treacă de la tine și cu un rând de haine te voi îmbrăca.

⁵ Iar eu am spus: Să-i pună o mitră frumoasă pe cap. Astfel ei i-au pus o mitră frumoasă pe cap și l-au îmbrăcat cu haine. Și îngerul DOMNULUI stătea de față.

⁶ Și îngerul DOMNULUI l-a avertizat pe Iosua, spunând:

⁷ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Dacă vei umbla în căile mele și dacă vei păzi însărcinarea mea, atunci tu vei judeca de asemenea casa mea și de asemenea vei păzi curțile mele și îți voi da locuri să umbli între aceștia care stau de față.

⁸ Ascultă Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi care șed înaintea ta, pentru că ei sunt oameni admirați; căci, iată, eu voi aduce pe servitorul meu, LĂSTARUL.

⁹ Căci, iată, piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua: pe o singură piatră vor fi șapte ochi; iată, eu voi grava inscripția ei, spune DOMNUL oștirilor, și voi îndepărta nelegiuirea acestei țări într-o singură zi.

¹⁰ În acea zi, spune DOMNUL oștirilor, veți chema, fiecare pe aproapele său sub viță și sub smochin.

4

¹ Și îngerul care vorbea cu mine a venit din nou și m-a trezit, ca pe un om care este trezit din somnul său,

² Și mi-a spus: Ce vezi? Iar eu am zis: Am privit, și iată, un sfeșnic cu totul de aur cu un potir în vârful lui și cele șapte candelale ale lui pe el; și șapte țevi la cele șapte candelale, care sunt în vârful lui,

³ Și doi măslini lângă el, unul pe partea dreaptă a potirului și celălalt pe partea stângă a lui.

⁴ Astfel am răspuns și am vorbit îngerului care vorbea cu mine și am zis: Ce sunt acestea, domnul meu?

⁵ Atunci îngerul care vorbea cu mine a răspuns și mi-a zis: Nu știi ce sunt acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu.

⁶ Atunci el a răspuns și mi-a vorbit, zicând: Acesta este cuvântul DOMNULUI către Zorobabel, spunând: Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin duhul meu, spune DOMNUL oștirilor.

⁷ Cine ești tu, munte mare? Înaintea lui Zorobabel tu vei deveni o câmpie; și el va scoate piatra de căpătâi cu strigăte, zicând: Har, har pentru ea.

⁸ Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

⁹ Mâinile lui Zorobabel au pus temeliala acestei case; mâinile lui de asemenea o vor termina; iar tu vei cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la voi.

¹⁰ Căci cine a disprețuit ziua lucrurilor mici? Fiindcă ei se vor bucura și vor vedea firul cu plumb în mâna lui Zorobabel împreună cu cei șapte; aceștia sunt ochii DOMNULUI, care aleargă încoace și încolo pe întreg pământul.

¹¹ Atunci am răspuns și i-am zis: Ce sunt acești doi măslini în dreapta sfeșnicului și în stânga lui?

¹² Și am răspuns din nou și i-am zis: Ce sunt aceste două ramuri de măslin, care prin cele două țevi de aur golesc untdelemnul de aur din ele însele?

¹³ Și el mi-a răspuns și a zis: Nu știi ce sunt acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu.

¹⁴ Atunci el a zis: Acestea sunt cei doi unși care stau în picioare lângă Domnul întregului pământ.

5

¹ Atunci m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și iată, un sul zburând.

² Și el mi-a zis: Ce vezi? Iar eu am răspuns: Văd un sul zburând; lungimea lui este de douăzeci de coți și lățimea lui de zece coți.

³ Atunci el mi-a spus: Aceasta este blestemul care se răspândește pe fața întregului pământ: căci oricine fură va fi nimicit, precum este scris pe această parte, conform cu aceasta; și oricine jură va fi nimicit precum este scris pe partea aceea, conform cu aceea.

⁴ Îl voi răspândi, spune DOMNUL oștirilor, și va intra în casa hoțului și în casa celui care jură fals pe numele meu; și va rămâne în mijlocul casei lui și o va mistui cu lemnăria ei și cu pietrele ei.

⁵ Atunci îngerul care vorbea cu mine a mers înainte și mi-a spus: Ridică-ți acum ochii și vezi ce este aceasta care merge înainte.

⁶ Și eu am spus: Ce este aceasta? Iar el a zis: Aceasta este o eă care merge înainte. El a mai spus: Aceasta este înfățișarea lor pe tot pământul.

⁷ Și, iată, s-a ridicat un talant de plumb: și aceasta este o femeie care șede în mijlocul efei.

⁸ Și el a spus: Aceasta este stricăciune. Și a aruncat-o în mijlocul efei; și a aruncat greutatea de plumb peste gura ei.

⁹ Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, au ieșit două femei; și vântul bătea în aripile lor; fiindcă aveau aripi ca aripile unei berze; și ele au ridicat efa între pământ și cer.

¹⁰ Atunci am spus îngerului care vorbea cu mine: Unde duc acestea efa?

¹¹ Și el mi-a spus: Pentru a-i construi o casă în țara Șinarului; și va fi întemeiată, și pusă acolo pe temelia ei.

6

¹ Și m-am întors și mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, ieșeau patru care dintre doi munți; și munții erau munți de aramă.

² La primul car erau cai roșii; și la carul al doilea, cai negri;

³ Și la carul al treilea, cai albi; și la carul al patrulea, cai bălțați și murgi.

⁴ Atunci eu am răspuns și am zis îngerului care vorbea cu mine: Ce sunt aceștia, domnul meu?

⁵ Și îngerul a răspuns și mi-a zis: Acestea sunt cele patru duhuri ale cerurilor care ies din locul unde stăteau în picioare înaintea Domnului întregului pământ.

⁶ Caii negri care sunt la acesta merg înainte spre țara nordului; și cei albi merg înainte după ei și cei bălțați merg înainte spre țara sudului.

⁷ Și cei murgi au ieșit și au căutat să meargă înainte ca să umble încolo și înoace pe pământ; și el a spus: Plecați de aici, umblați încolo și înoace pe pământ. Astfel ei au umblat încolo și înoace pe pământ.

⁸ Atunci a strigat către mine și mi-a vorbit, spunând: Iată, aceștia care merg înainte spre țara nordului mi-au liniștit duhul în țara nordului.

⁹ Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:

¹⁰ Ia de la cei din captivitate, de la Heldai, de la Tobia și de la Iedaia, care au venit din Babilon, și vino în aceeași zi și intră în casa lui Iosia, fiul lui Țefania;

¹¹ Apoi ia argint și aur și fă coroane și pune-le pe capul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot;

¹² Și vorbește-i, spunând: Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, zicând: Iată, pe bărbatul al cărui nume este LĂSTARUL; Și el va crește din locul lui și va construi templul DOMNULUI;

¹³ Chiar el va construi templul DOMNULUI și el va purta gloria și va ședea și va conduce pe tronul său; și va fi preot pe tronul său, și sfatul de pace va fi între ei amândoi.

¹⁴ Și coroanele vor fi pentru Helem și pentru Tobia și pentru Iedaia și pentru Hen, fiul lui Țefania, ca o amintire în templul DOMNULUI.

¹⁵ Și cei de departe vor veni și vor construi în templul DOMNULUI și veți cunoaște că DOMNUL oștirilor m-a trimis la voi. Și aceasta se va întâmpla, dacă voi, cu atenție, veți asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeu vostru.

7

¹ Și s-a întâmplat că, în anul al patrulea al împăratului Darius, cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, în ziua a patra a lunii a noua, în luna Chislev,

² Când ei trimiseseră la casa lui Dumnezeu pe Șarețer și pe Reghem-Melec și pe oamenii lor, pentru a se ruga înaintea DOMNULUI;

³ Și să vorbească preoților, care erau în casa DOMNULUI oștirilor, și profeților, spunând: Să plâng în luna a cincea, punându-mă deoparte, precum am făcut acești atât de mulți ani?

⁴ Atunci cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit la mine, spunând:

⁵ Vorbește întregului popor al țării și preoților, spunând: Când ați postit și ați jelit în luna a cincea și în luna a șaptea, în acești șaptezeci de ani, cu adevărat ați postit pentru mine, chiar pentru mine?

⁶ Și când ați mâncat și ați băut, nu ați mâncat și nu ați băut pentru voi înșivă?

⁷ Nu trebuia să auziți cuvintele pe care DOMNUL le-a strigat prin profeții dinainte, când Ierusalimul era locuit și în prosperitate, și cetățile lui de jur împrejurul lui, când oamenii locuiau partea de sud și câmpia?

⁸ Și cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, spunând:

⁹ Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, spunând: Faceți judecată adevărată și arătați milă și mângâieri, fiecare om fratelui său;

¹⁰ Și nu oprimați nici pe văduvă, nici pe cel fără tată, nici pe străin, nici pe cel sărac; și nimeni dintre voi să nu își închipuie răul în inima sa, împotriva fratelui său.

¹¹ Dar ei au refuzat să dea ascultare și și-au tras umărul și și-au astupat urechile, ca să nu audă.

¹² Da, și-au făcut inima ca o piatră de diamant, ca nu cumva să asculte legea și cuvintele pe care DOMNUL oștirilor le-a trimis în duhul său, prin profeții dinainte; de aceea a venit o mare furie de la DOMNUL oștirilor.

¹³ De aceea s-a întâmplat că, pe când el striga totuși ei au refuzat să audă; tot astfel, ei au strigat și eu am refuzat să aud, spune DOMNUL oștirilor;

¹⁴ Ci i-am împrăștiat cu un vârtej de vânt printre toate națiunile pe care nu le cunoșteau. Astfel țara a fost pustie după ei, încât nimeni nu trecea prin ea, nici nu se întorcea din ea; fiindcă ei au pustiit țara cea plăcută.

8

¹ Din nou, cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit la mine, spunând:

² Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sunt gelos, cu mare gelozie, pentru Sion; și sunt gelos, cu mare furie, pentru el.

³ Astfel spune DOMNUL: M-am întors la Sion și voi locui în mijlocul Ierusalimului; și Ierusalimul se va numi cetatea adevărului; și muntele DOMNULUI oștirilor, muntele sfânt.

⁴ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Vor locui totuși bătrâni și bătrâne pe străzile Ierusalimului, și fiecare om cu toiagul său în mână, din cauza mulțimii zilelor.

⁵ Și străzile cetății vor fi pline de băieți și fete, jucându-se pe străzile ei.

⁶ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Dacă aceasta este minunată în ochii rămășiței acestui popor în acele zile, ar trebui să fie de asemenea minunată în ochii mei? spune DOMNUL oștirilor.

⁷ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, voi salva pe poporul meu din țara estului și din țara vestului;

⁸ Și îi voi aduce și vor locui în mijlocul Ierusalimului; și ei vor fi poporul meu iar eu voi fi Dumnezeuul lor, în adevăr și în dreptate.

⁹ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Să fie tari mâinile voastre, voi care auziți, în aceste zile, cuvintele acestea prin gura profetilor, care erau în ziua în care temelia casei DOMNULUI oștirilor a fost pusă, ca templul să fie construit.

¹⁰ Pentru că înainte de aceste zile nu era plată pentru om, nici vreo plată pentru vită; și nici nu era pace pentru cel care ieșea sau pentru cel care intra, din cauza necazului, pentru că am stârnit pe toți oamenii, pe fiecare, împotriva apropielii său.

¹¹ Dar acum nu voi fi, pentru rămășița acestui popor, ca în zilele dinainte, spune DOMNUL oștirilor.

¹² Pentru că sămânța va fi prosperă; vița își va da rodul și pământul își va da venitul și cerurile își vor da roua; și eu voi face ca rămășița acestui popor să stăpânească toate acestea.

¹³ Și se va întâmpla că, precum ați fost un blestem printre păgâni, casă a lui Iuda și casă a lui Israel, tot astfel vă voi salva și veți fi o binecuvântare; nu vă temeți, întăriți-vă mâinile.

¹⁴ Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor: Precum am gândit să vă pedepsesc, când părinții voștri mă provocau la furie, spune DOMNUL oștirilor, și nu m-am pocăit,

¹⁵ Tot astfel am gândit, din nou, în aceste zile să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda: nu vă temeți.

¹⁶ Acestea sunt lucrurile pe care să le faceți: Fiecare să vorbească adevărul apropielii său; faceți judecata adevărului și a păcii în porțile voastre;

¹⁷ Și nimeni dintre voi să nu își închipuie răul în inimile voastre împotriva apropielii său; și nu iubiți jurământul fals, pentru că toate acestea sunt lucruri pe care eu le urăsc, spune DOMNUL.

¹⁸ Și cuvântul DOMNULUI oștirilor a venit la mine, spunând:

¹⁹ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Postul lunii a patra și postul lunii a cincea și postul lunii a șaptea și postul lunii a zecea vor fi pentru casa lui Iuda bucurie și veselie și sărbători fericite; de aceea iubiți adevărul și pacea.

²⁰ Astfel spune DOMNUL oștirilor: Se va întâmpla din nou că, vor veni popoare și locuitori ai multor cetăți;

²¹ Și locuitorii unei cetăți vor merge la alta, spunând: Să mergem repede să ne rugăm înaintea DOMNULUI și să îl căutăm pe DOMNUL oștirilor, voi merge și eu.

²² Da, multe popoare și națiuni puternice vor veni să îl caute pe DOMNUL oștirilor în Ierusalim și să se roage înaintea DOMNULUI.

²³ Astfel spune DOMNUL oștirilor: În acele zile se va întâmpla că, zece oameni din toate limbile națiunilor vor apuca, da, vor apuca poala aceuia care este iudeu, spunând: Vom merge cu voi, fiindcă am auzit că Dumnezeu este cu voi.

9

¹ Povara cuvântului DOMNULUI în țara Hadrac; și Damascul va fi odihna acestuia; când ochii omului, precum și a tuturor triburilor lui Israel, vor fi spre DOMNUL.

² Și Hamatul de asemenea va avea graniță cu el, Tirul și Sidonul, deși acesta este foarte înțelept.

³ Și Tirul și-a construit o întăritură și și-a îngrămădit argint ca țărâna și aur fin ca noroiul străzilor.

⁴ Iată, Domnul îl va lepăda și îi va lovi puterea în mare și va fi mistuit de foc.

⁵ Ascalonul va vedea și se va teme; Gaza, de asemenea va vedea și se va întrista foarte mult și Ecronul de asemenea, pentru că speranța lui va fi rușinată; și împăratul va pieri din Gaza și Ascalonul nu va fi locuit.

⁶ Și un bastard va locui în Asdod, iar eu voi stârpi mândria filistenilor.

⁷ Și voi îndepărta sângele lui din gura lui și urâciunile lui dintre dinții lui; dar cel care rămâne, chiar el, va fi pentru Dumnezeuul nostru și va fi ca un guvernator în Iuda, și Ecronul ca un iebusit.

⁸ Iar eu voi așeza tabăra lângă casa mea, din cauza armatei, din cauza celui care trece și din cauza celui care se întoarce; și opresorul nu va mai trece printre ei, pentru că acum am văzut cu ochii mei.

⁹ Bucură-te foarte mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a Ierusalimului, iată, Împăratul tău vine la tine; el este drept și având salvare; umil și călărind pe o măgăriță și un măgăruș, mânzul unei măgărițe.

¹⁰ Și voi stârpi carul din Efraim și calul din Ierusalim și arcul de război va fi stârpit; și el va vorbi păgânilor de pace; și locul domniei lui va fi de la mare până la mare și de la râu până la marginile pământului.

¹¹ Iar cât despre tine, prin sângele legământului tău, am trimis pe prizonierii tăi din groapa în care nu este apă.

¹² Întoarceți-vă la întăritură, voi, prizonieri ai speranței; chiar astăzi vestesc că îți voi răsplăti dublu;

¹³ După ce l-am încordat pe Iuda pentru mine, după ce, cu Efraim, am umplut arcul și i-am ridicat pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Grecie, și te-am făcut ca sabia unui bărbat puternic.

¹⁴ Și DOMNUL va fi văzut deasupra lor și săgeata sa va ieși ca fulgerul; și Domnul DUMNEZEU va suna trâmbița și va merge cu vârtejurile de vânt de la sud.

¹⁵ DOMNUL oștirilor îi va apăra și ei vor nimici și vor supune cu pietre de praștie; și vor bea și vor face un zgomot ca de la vin; și vor fi umpluți precum vasele adânci și precum colțurile altarului.

¹⁶ Și Domnul DUMNEZEU lor îi va salva în acea zi, ca pe turma poporului său; căci vor fi ca pietrele unei coroane, ridicată ca un însemn peste țara sa.

¹⁷ Iată, cât de mare este bunătața sa și cât de mare este frumusețea sa! Grânele îi vor înveseli pe tineri și vinul nou pe fecioare.

10

¹ Cereți de la DOMNUL ploaie la timpul ploii târzii; astfel DOMNUL va face nori strălucitori și le va da averse de ploaie, la fiecare om verdeată în câmp.

² Pentru că idolii au vorbit deșertăciune și ghicitorii au văzut o minciună și au istorisit vise false; ei mângâie în deșert; de aceea ei au mers pe calea lor ca o turmă, s-au tulburat pentru că nu era păstor.

³ Mânia mea s-a aprins împotriva păstorilor și am pedepsit țapii, pentru că DOMNUL oștirilor a cercetat turma sa, casa lui Iuda, și i-a făcut ca pe calul său ales în luptă.

⁴ Din el a ieșit colțul, din el cuiul, din el arcul de bătlie, din el fiecare opresor laolaltă.

⁵ Și ei vor fi ca războinici care calcă pe dușmanii lor, în noroiul străzilor, în bătlie; și vor lupta, pentru că DOMNUL este cu ei și cei călare pe cai vor fi încurcați.

⁶ Și voi întări casa lui Iuda și voi salva casa lui Iosif, și îi voi aduce pentru a-i pune înapoi, pentru că am milă de ei; și vor fi ca și cum nu i-aș fi lepădat, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeuul lor și îi voi auzi.

⁷ Și cei din Efraim vor fi ca un războinic; și inima lor se va bucura ca de vin; da, copiii lor vor vedea aceasta și se vor veseli; inima lor se va bucura în DOMNUL.

⁸ Eu voi șuiera după ei și îi voi aduna, pentru că i-am răscumpărat; și se vor înmulți precum se înmulțeau înainte.

⁹ Și îi voi semăna printre popoare, iar ei își vor aminti de mine în țări îndepărtate; și vor trăi, ei și copiii lor, și se vor întoarce din nou.

¹⁰ De asemenea îi voi aduce din nou din țara Egiptului și îi voi aduna din Asiria și îi voi duce în țara Galaadului și în Liban și loc nu va fi găsit pentru ei.

¹¹ Și el va trece prin mare cu necaz și va lovi valurile în mare și toate adâncurile râului se vor usca; și mândria Asiriei va fi coborâtă și sceptorul Egiptului se va îndepărta.

¹² Și îi voi întări în DOMNUL; și ei vor umbla în sus și în jos în numele său, spune DOMNUL.

11

¹ Deschide-ți ușile, Libanule, ca focul să îți mistuie cedrii.

² Urlă, bradule, pentru că cedrul a căzut, pentru că puternicii sunt prădați. Urlați, stejari ai Basanului, pentru că pădurea cea deasă a fost dată jos.

³ Răsună urletul păstorilor, pentru că gloria lor este prădată; răsună răcnetul leilor tineri, pentru că mândria Iordanului este prădată.

⁴ Astfel spune DOMNUL Dumnezeuul meu: Paște turma de măcel;

⁵ Ale căror stăpâni le înjunghie, și nu se cred vinovați; și cei care le vând, spun: Binecuvântat fie DOMNUL, pentru că sunt bogat; și păstorii lor nu au milă de ele.

⁶ Fiindcă nu voi mai avea milă de locuitorii țării, spune DOMNUL; ci, iată, voi da pe oameni, pe fiecare în mâna aproapelui său și în mâna împăratului său; și ei vor lovi țara și nu îi voi elibera din mâna lor.

⁷ Și voi paște turma de măcel, pe voi, cele sărace din turmă. Și mi-am luat două toiege; pe unul l-am numit Frumusețe și pe celălalt l-am numit Legături; și pășteam turma.

⁸ Într-o lună am nimicit de asemenea trei păstori; și sufletul meu i-a urât și sufletul lor de asemenea m-a detestat.

⁹ Atunci am spus: Nu vă voi mai paște; cea care moare, să moară; și cea care trebuie stârpită, să fie stârpită; și restul să mănânce, fiecare, carnea celeilalte.

¹⁰ Și mi-am luat toiagul, Frumusețe, și l-am tăiat în două, ca să rup legământul meu pe care l-am făcut cu toate popoarele.

¹¹ Și a fost rupt în acea zi: și astfel, cei săraci ai turmei, care m-au așteptat, au cunoscut că acesta era cuvântul DOMNULUI.

¹² Și le-am spus: Dacă credeți că este bine, dați-mi plata mea; iar dacă nu, lăsați-o. Astfel ei mi-au cântărit ca preț, treizeci de arginți.

¹³ Și DOMNUL mi-a spus: Aruncă-l olarului: un preț frumos cu care am fost prețuit de ei. Și am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat olarului, în casa DOMNULUI.

¹⁴ Atunci am tăiat în două celălalt toiag al meu, Legături, ca să rup înfrățirea dintre Iuda și Israel.

¹⁵ Și DOMNUL mi-a spus: Ia-ți și uneltele unui păstor nebun.

¹⁶ Pentru că, iată, voi ridica un păstor în țară care nu va cerceta pe cele care sunt stârpite, nici nu va căuta pe cea tânără, nici nu va vindeca pe cea rănită, nici nu va paște pe cea care stă pe loc; ci carnea celor îngrășate va mânca și le va rupe copitele în bucăți.

¹⁷ Vai de păstorul idolatru, ce părăsește turma! Sabia va fi pe brațul lui și pe ochiul lui drept; brațul lui va fi uscat deplin și ochiul lui drept va fi deplin întunecat.

12

¹ Povara cuvântului DOMNULUI pentru Israel, spune DOMNUL, care întinde cerurile și pune temelii pământului și formează duhul omului înăuntrul lui.

² Iată, voi face Ierusalimul un pahar de cutremurare pentru toate popoarele de jur împrejur, când ele vor fi de asemenea la asediu atât împotriva lui Iuda cât și împotriva Ierusalimului.

³ Și în acea zi voi face Ierusalimul o piatră grea pentru toate popoarele: toți câți se vor împovăra cu ea vor fi tăiați în bucăți, deși toate popoarele pământului se adună împotriva lui.

⁴ În acea zi, spune DOMNUL, voi lovi fiecare cal cu înmărmurire și pe călărețul lui cu nebunie; și îmi voi deschide ochii peste casa lui Iuda și voi lovi cu orbire toți caii popoarelor.

⁵ Și guvernatorii lui Iuda vor spune în inima lor: Locuitorii Ierusalimului vor fi tăria mea, în DOMNUL oștirilor, Dumnezeuul lor.

⁶ În acea zi îi voi face pe guvernatorii lui Iuda ca o vatră de foc între lemne și ca o torță de foc într-un snop; și ei vor mistui toate popoarele de jur împrejur, la dreapta și la stânga: și Ierusalimul va locui din nou la locul său în Ierusalim.

⁷ DOMNUL de asemenea va salva corturile lui Iuda întâi, pentru ca gloria casei lui David și gloria locuitorilor Ierusalimului să nu se preamărească împotriva lui Iuda.

⁸ În acea zi DOMNUL va apăra pe locuitorii Ierusalimului; și cel slab între ei, în acea zi, va fi ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul DOMNULUI înaintea lor.

⁹ Și se va întâmpla în acea zi că, eu voi căuta să nimicesc toate națiunile care vin împotriva Ierusalimului.

¹⁰ Și voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului duhul harului și al cererilor; și ei vor privi spre mine, acela pe care l-au străpuns, și vor jeli pentru el, precum jelește cineva pentru singurul lui fiu, și vor fi

în amărăciune pentru el, precum este cineva în amărăciune pentru întâiul său născut.

¹¹ În acea zi va fi o jelire mare în Ierusalim, ca jelirea din Hadadrimon în valea Meghidonului.

¹² Și țara va jeli, fiecare familie deoparte; familia casei lui David deoparte și soțiile lor deoparte; familia casei lui Natan deoparte, și soțiile lor deoparte;

¹³ Familia casei lui Levi deoparte, și soțiile lor deoparte; familia lui Șimei deoparte, și soțiile lor deoparte;

¹⁴ Toate familiile care rămân, fiecare familie deoparte, și soțiile lor deoparte.

13

¹ În acea zi se va deschide o fântână casei lui David și locuitorilor Ierusalimului, pentru păcat și pentru necurăție.

² Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, că voi stârpi din țară numele idolilor și ei nu vor mai fi amintiți; și de asemenea voi face pe profeți și duhul necurat să iasă din țară.

³ Și se va întâmpla când cineva va mai profeți că, tatăl său și mama sa, care l-au născut, îi vor spune: Nu vei trăi, pentru că vorbești minciuni în numele DOMNULUI; și tatăl său și mama sa, care l-au născut, îl vor străpunge când el profetește.

⁴ Și se va întâmpla în acea zi că, profeții vor fi rușinați, fiecare de viziunea lui, după ce va fi profețit; nici nu vor mai purta ei o îmbrăcăminte aspră pentru a înșela;

⁵ Ci el va spune: Nu sunt profet, sunt agricultor, pentru că un om m-a învățat să păzesc vite din tinerețea mea.

⁶ Și cineva îi va spune: Ce sunt aceste răni în mâinile tale? Atunci el va răspunde: Acelea cu care am fost rănit în casa prietenilor mei.

⁷ Trezește-te, sabie, împotriva păstorului meu și împotriva omului care este tovarășul meu, spune DOMNUL oștirilor; lovește păstorul, și oile vor fi împrăștiate; și eu îmi voi întoarce mâna asupra micuților.

⁸ Și se va întâmpla în toată țara, spune DOMNUL, că două părți din ea vor fi stârpiți și vor muri, dar a treia parte va rămâne în ea.

⁹ Și eu voi duce a treia parte prin foc și îi voi curăța precum argintul este curățat și îi voi încerca precum aurul este încercat; ei vor chema numele meu și eu îi voi asculta; voi spune: Acesta este poporul meu; iar ei vor spune: DOMNUL este Dumnezeuul meu.

14

¹ Iată, ziua DOMNULUI vine, și prada ta va fi împărțită în mijlocul tău.

² Fiindcă voi aduna toate națiunile la luptă împotriva Ierusalimului; și cetatea va fi luată, și casele vor fi jefuite, și femeile violate; și jumătate din cetate va merge în captivitate și rămășița poporului nu va fi stârpită din cetate.

³ Atunci va ieși DOMNUL și va lupta împotriva acelor națiuni, ca atunci când a luptat în ziua bătăliei.

⁴ Și picioarele lui vor sta în acea zi pe muntele Măslinilor, care este înaintea Ierusalimului, la est, și muntele Măslinilor se va despica în mijlocul său spre est și spre vest, și va fi o vale foarte mare; și jumătate din munte se va retrage spre nord și jumătate din el spre sud.

⁵ Și voi veți fugi spre valea munților, pentru că valea munților va ajunge până la Ațel; da, veți fugi, precum ați fugit dinaintea cutremurului în zilele lui Ozia, împăratul lui Iuda; și DOMNUL Dumnezeuul meu va veni, și toți sfinții împreună cu tine.

⁶ Și se va întâmpla în acea zi, că lumina nu va fi nici strălucitoare, nici întunecată;

⁷ Ci va fi o zi cunoscută DOMNULUI, nici ca zi, nici ca noapte; ci se va întâmpla, că seara va fi lumină.

⁸ Și se va întâmpla în acea zi, că ape vii vor ieși din Ierusalim: jumătate din ele spre marea de est și jumătate din ele spre marea de vest; vara și iarna va fi aceasta.

⁹ Și DOMNUL va fi împărat peste tot pământul; în acea zi va fi un singur DOMN și numele lui, unul singur.

¹⁰ Toată țara va fi transformată într-o câmpie, de la Gheba până la Rimon, la sud de Ierusalim; și acesta va fi înălțat și va fi locuit pe locul său, de la poarta lui Beniamin până la locul porții întâi, până la poarta colțului și de la turnul lui Hananeel până la teascurile împăratului.

¹¹ Și oameni vor locui în el și nu va mai fi o nimicire totală, ci Ierusalimul va fi locuit în siguranță.

¹² Și aceasta va fi plaga cu care DOMNUL va lovi toate popoarele care au luptat împotriva Ierusalimului: Carnea li se va mistui în timp ce ei stau încă pe picioarele lor, și ochii li se vor mistui în orbitele lor, și limba li se va mistui în gura lor.

¹³ Și se va întâmpla în acea zi, că va fi un mare tumult de la DOMNUL printre ei; și vor apuca, fiecare, mâna aproapelui său și mâna lui se va ridica împotriva mâinii aproapelui său.

¹⁴ Și Iuda de asemenea va lupta la Ierusalim; și bogățiile tuturor păgânilor de jur împrejur vor fi strânse împreună, aur și argint și haine foarte multe.

¹⁵ Și astfel va fi plaga calului, a catărului, a cămilei și a măgarului și a tuturor vitelor care vor fi în acele corturi, ca această plagă.

¹⁶ Și se va întâmpla, că oricine care rămâne din toate națiunile care au venit împotriva Ierusalimului se vor urca din an în an să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, și să țină sărbătoarea tabernacolelor.

¹⁷ Și va fi astfel, că oricine nu se va urca din toate familiile pământului la Ierusalim să se închine Împăratului, DOMNULUI oștirilor, peste ei nu va fi ploaie.

¹⁸ Și dacă familia Egiptului nu urcă și nu vine, aceea nu va avea ploaie; va fi plaga cu care DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor.

¹⁹ Aceasta va fi pedeapsa Egiptului și pedeapsa tuturor națiunilor care nu urcă să țină sărbătoarea tabernacolelor.

²⁰ În acea zi va fi pe clopoștii cailor: SFINȚENIE DOMNULUI; și oalele din casa DOMNULUI vor fi ca vasele adânci înaintea altarului.

²¹ Da, fiecare oală în Ierusalim și în Iuda va fi sfințenie DOMNULUI oștirilor; și toți cei care sacrifică vor veni și vor lua din ele și vor fierbe în ele; și în acea zi nu va mai fi niciun canaanit în casa DOMNULUI oștirilor.

Maleahi

¹ Povara cuvântului DOMNULUI către Israel prin Maleahi.

² Te-am iubit, spune DOMNUL. Totuși voi spuneți: În ce ne-ai iubit? Nu era Esau fratele lui Iacob? spune DOMNUL; totuși am iubit pe Iacob,

³ Și pe Esau l-am urât și munții săi și moștenirea sa le-am făcut pustii pentru dragonii pustiului.

⁴ Pentru că Edom spune: Suntem săraci dar ne vom întoarce și vom zidi locurile pustiite; astfel spune DOMNUL oștirilor: Vor zidi, dar eu voi surpa; și îi vor numi: Granița stricăciunii; și: Poporul împotriva căruia DOMNUL are indignare pentru totdeauna.

⁵ Și ochii voștri vor vedea și veți spune: DOMNUL va fi preamărit de la granița lui Israel.

⁶ Un fiu onorează pe tatăl său și un servitor pe stăpânul său. De aceea dacă eu sunt tată, unde este onoarea mea? Și dacă sunt stăpân, unde este temerea de mine? vă spune DOMNUL oștirilor, preoților, care disprețuiți numele meu. Iar voi spuneți: În ce am disprețuit numele tău?

⁷ Voi aduceți pâine întinată pe altarul meu și spuneți: În ce te-am întinat? În aceea că spuneți: Masa DOMNULUI este de disprețuit.

⁸ Și dacă aduceți pe cea oarbă ca sacrificiu, nu este rău? Și dacă aduceți pe cea șchioapă și bolnavă, nu este rău? Adu-o acum guvernatorului tău; va fi el mulțumit de tine, sau te va primi el? spune DOMNUL oștirilor.

⁹ Și acum, vă rog, implorați-l pe Dumnezeu să ne arate bunătate; aceasta a fost prin mijloacele voastre; va lua el aminte la vreunul dintre voi? spune DOMNUL oștirilor.

¹⁰ Cine, chiar dintre voi, ar închide ușile fără motiv? Și nu ați aprinde foc fără motiv pe altarul meu. Nu am plăcere în voi, spune DOMNUL oștirilor, nici nu voi primi un dar din mâna voastră.

¹¹ Căci, de la răsăritul soarelui chiar până la apusul lui, numele meu va fi mare între neamuri; și în fiecare loc, tămâie va fi oferită numelui meu și o ofrandă pură, pentru că numele meu va fi mare între păgâni, spune DOMNUL oștirilor.

¹² Dar voi l-ați pângărit, în aceea că spuneți: Masa DOMNULUI este întinată; și rodul ei, mâncarea ei este de disprețuit.

¹³ Ați spus de asemenea: Iată, ce obositor este! Și ați suflat disprețuitor asupra ei, spune DOMNUL oștirilor; și ați adus ceea ce a fost sfâșiat și pe cea șchioapă și pe cea bolnavă; astfel ați adus ofrandă, să o accept din mâna voastră? spune DOMNUL.

¹⁴ Dar blestemat fie înșelătorul, care are în turma lui o parte bărbătească și face promisiune și sacrifică Domnului un lucru corupt; fiindcă eu sunt un mare Împărat, spune DOMNUL oștirilor, și numele meu este înspăimântător printre păgâni.

2

¹ Și acum, voi, preoților, această poruncă este pentru voi.

² Dacă refuzați să ascultați și dacă refuzați să puneți la inimă, să dați glorie numelui meu, spune DOMNUL oștirilor, voi trimite chiar un blestem asupra

voastră și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am blestemat deja, deoarece nu puneți la inimă.

³ Iată, voi corupe sămânța voastră și voi împrăști balega pe fețele voastre, balega sărbătorilor voastre solemne; și *unul* vă va îndepărta cu ea.

⁴ Și veți ști că v-am trimis această poruncă, pentru ca legământul meu să fie cu Levi, spune DOMNUL oștirilor.

⁵ Legământul meu cu el a fost de viață și de pace; și i le-am dat pentru teama cu care s-a temut de mine și a fost înfricoșat înaintea numelui meu.

⁶ Legea adevărului era în gura lui și nu s-a găsit nelegiuire pe buzele lui; el a umblat cu mine în pace și echitate și a întors pe mulți de la nelegiuire.

⁷ Fiindcă buzele preoților ar trebui să păstreze cunoaștere și ei ar trebui să caute legea la gura lui, căci el este mesagerul DOMNULUI oștirilor.

⁸ Dar voi v-ați abătut de pe cale; ați făcut pe mulți să se poticnească de lege; ați corupt legământul lui Levi, spune DOMNUL oștirilor.

⁹ De aceea v-am făcut și eu de disprețuit și înjosiți înaintea tuturor oamenilor, după cum nu ați ținut căile mele, ci ați fost părținitori în lege.

¹⁰ Nu avem noi toți un singur tată? Nu ne-a creat un singur Dumnezeu? De ce ne purtăm cu perfidie fiecare om împotriva fratelui său, pângărind legământul părinților noștri?

¹¹ Iuda s-a purtat cu perfidie și o urâciune s-a comis în Israel și în Ierusalim, pentru că Iuda a pângărit sfințenia DOMNULUI pe care el a iubit-o și s-a căsătorit cu fiica unui dumnezeu străin.

¹² DOMNUL va stârpi pe omul care face aceasta, pe stăpânul și elevul din corturile lui Iacob și pe cel ce aduce ofrandă DOMNULUI oștirilor.

¹³ Și aceasta ați făcut din nou, acoperind altarul DOMNULUI cu lacrimi, cu plâns și cu strigare, într-atât că nu mai privește ofranda, nici nu o primește cu bunăvoință din mâna voastră.

¹⁴ Totuși spuneți: Pentru ce? Pentru că DOMNUL a fost martor între tine și soția tinereții tale, împotriva căreia te-ai purtat cu perfidie, totuși ea este tovarășa ta și soția legământului tău.

¹⁵ Și nu a făcut el una? Totuși a avut rămășița duhului. Și pentru ce una? Ca el să caute o sămânță evlavioasă. De aceea luați seama la duhul vostru și nimeni să nu se poarte cu perfidie împotriva soției tinereții lui.

¹⁶ Căci DOMNUL, Dumnezeu lui Israel, spune că urăște divorțul; fiindcă unul acoperă violență cu haina lui, spune DOMNUL oștirilor; de aceea luați seama la duhul vostru să nu vă purtați cu perfidie.

¹⁷ Ați obosit pe DOMNUL prin cuvintele voastre. Totuși voi spuneți: În ce l-am obosit? Când spuneți: Fiecare om ce face rău este bun în ochii DOMNULUI și el își găsește plăcerea în ei; sau: Unde este Dumnezeu judecâții?

3

¹ Iată, voi trimite mesagerul meu și el va pregăti calea înaintea mea; și Domnul, pe care îl căutați, va veni deodată la templul său, chiar mesagerul legământului, în care găsiți plăcere; iată, el va veni, spune DOMNUL oștirilor.

² Dar cine poate îndura ziua venirii lui? Și cine va sta în picioare când va arăta el? Fiindcă el este ca focul topitorului și ca săpuna albitorului;

³ Și va ședa ca un topitor și un purificator al argintului; și îi va purifica pe fiii lui Levi și îi va curăți ca aurul și argintul, ca ei să aducă DOMNULUI o ofrandă în dreptate.

⁴ Atunci ofranda lui Iuda și a Ierusalimului va fi plăcută DOMNULUI, ca în zilele din vechime și ca în anii de mai înainte.

⁵ Iar eu mă voi apropia de voi la judecată; și voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor și împotriva adulterilor și împotriva celor care jură fals și împotriva celor care oprimă pe angajat în plățile lui, pe văduvă și pe cel fără tată și pe cei care abat pe străin de la dreptul său și nu se tem de mine, spune DOMNUL oștirilor.

⁶ Căci eu sunt DOMNUL, eu nu mă schimb; de aceea voi, fii ai lui Iacob, nu sunteți mistuiți.

⁷ Chiar din zilele părinților voștri v-ați abătut de la rânduielile mele și nu le-ați ținut. Întoarceți-vă la mine și eu mă voi întoarce la voi, spune DOMNUL oștirilor. Dar ați spus: În ce să ne întoarcem?

⁸ Va jefui un om pe Dumnezeu? Totuși voi m-ați jefuit. Dar voi spuneți: În ce te-am jefuit? În zeciuieli și ofrande.

⁹ Sunteți blestemați cu un blestem, căci m-ați jefuit, chiar toată această națiune.

¹⁰ Aduceți toate zeciuielile în cămară, ca să fie mâncare în casa mea, și încercați-mă cu aceasta, spune DOMNUL oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului și să vă torn o binecuvântare, până nu va mai fi loc destul să o primiți.

¹¹ Și voi muștra din cauza voastră pe devoratorul, iar el nu va distruge roadele pământului vostru; nici via voastră nu își va arunca rodul în câmp înainte de timp, spune DOMNUL oștirilor.

¹² Și toate națiunile vă vor numi binecuvântați, căci veți fi o țară încântătoare, spune DOMNUL oștirilor.

¹³ Cuvintele voastre au fost înăsprite împotriva mea, spune DOMNUL. Totuși voi spuneți: Ce am vorbit noi atât de mult împotriva ta?

¹⁴ Voi ați spus: Este zadarnic să servim pe Dumnezeu; și ce folos este că noi am ținut rânduiala sa și că am umblat cu jale înaintea DOMNULUI oștirilor?

¹⁵ Și acum numim fericiți pe cei mândri; da, cei ce lucrează stricăciune sunt ridicați; da, cei ce ispătesc pe Dumnezeu chiar sunt eliberați.

¹⁶ Atunci cei ce s-au temut de DOMNUL au vorbit deseori unul cu altul; și DOMNUL a dat ascultare și a auzit aceasta; și o carte a amintirii a fost scrisă înaintea lui pentru cei ce s-au temut de DOMNUL și care s-au gândit la numele lui.

¹⁷ Și vor fi ai mei, spune DOMNUL oștirilor, în acea zi când îmi pregătesc bijuteriile; și îi voi cruța, așa cum un om cruță pe propriul fiu care îl servește.

¹⁸ Atunci vă veți întoarce și veți discerne între cel drept și cel stricat, între cel ce servește pe Dumnezeu și cel ce nu îl servește.

4

¹ Căci, iată, vine ziua care va arde ca un cuptor; și toți cei mândri, da, și toți cei ce lucrează cu stricăciune vor fi miriștea; și ziua care vine îi va arde în întregime, spune DOMNUL oștirilor, astfel încât nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.

² Dar vouă, care vă temeți de numele meu, vi se va ridica Soarele dreptății cu vindecare în aripile lui; și veți merge înainte și veți crește ca vițeei din staul.

³ Și veți călca în picioare pe cei stricați, căci vor fi cenușă sub tălpile picioarelor voastre în ziua în care voi face aceasta, spune DOMNUL oștirilor.

⁴ Amintiți-vă legea lui Moise, servitorul meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru tot Israelul, cu statutele și judecățile.

⁵ Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie înainte de a veni ziua DOMNULUI cea mare și înspăimântătoare;

⁶ Și el va întoarce inima părinților la copii și inima copiilor la părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem.

Matei

¹ Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.

² Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob a născut pe Iuda și pe frații lui;

³ Și Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar; și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut pe Aram;

⁴ Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Naason; și Naason a născut pe Salmon;

⁵ Și Salmon a născut pe Boaz din Rahab; și Boaz a născut pe Obed din Rut; și Obed a născut pe Isai;

⁶ Și Isai a născut pe David, împăratul; și David, împăratul, a născut pe Solomon din cea care a fost soția lui Urie;

⁷ Și Solomon a născut pe Roboam; și Roboam a născut pe Abia; și Abia a născut pe Asa;

⁸ Și Asa a născut pe Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; și Ioram a născut pe Ozia;

⁹ Și Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a născut pe Ahaz; și Ahaz a născut pe Ezechia;

¹⁰ Și Ezechia a născut pe Manase; și Manase a născut pe Amon; și Amon a născut pe Iosia;

¹¹ Și Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, pe timpul strămutării în Babilon.

¹² Și după ce au fost strămutați în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe Zorobabel;

¹³ Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud a născut pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor;

¹⁴ Și Azor a născut pe Sadoc; și Sadoc a născut pe Achim; și Achim a născut pe Eliud;

¹⁵ Și Eliud a născut pe Eleazar; și Eleazar a născut pe Matan; și Matan a născut pe Iacob;

¹⁶ Și Iacob a născut pe Iosif, soțul Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit Cristos.

¹⁷ Așadar, toate generațiile de la Avraam până la David au fost paisprezece generații; și de la David până la strămutarea în Babilon au fost paisprezece generații; și de la strămutarea în Babilon până la Cristos, sunt paisprezece generații.

¹⁸ Și nașterea lui Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama lui, era logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, ea s-a aflat însărcinată din Duhul Sfânt.

¹⁹ Atunci Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind să o facă de rușine înaintea lumii, a vrut să divorțeze de ea pe ascuns.

²⁰ Dar pe când se gândea el la acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat într-un vis, spunând: Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, soția ta; fiindcă ce a fost conceput în ea este din Duhul Sfânt.

²¹ Și ea va naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va salva pe poporul său de păcatele lor.

²² Și toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese rostit de Domnul prin profetul, care a spus:

²³ Iată, o fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele Emanuel, care tradus este: Dumnezeu cu noi.

²⁴ Apoi Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum îi poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe soția sa;

²⁵ Dar nu a cunoscut-o, până după ce ea a născut pe fiul ei primul născut; și i-a pus numele ISUS.

2

¹ Iar după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod, iată, au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,

² Zicând: Unde este cel ce s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui.

³ Dar Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el.

⁴ Și după ce a adunat pe toți preoții de seamă și pe scribii poporului, a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Cristos.

⁵ Și i-au spus: În Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este scris prin profetul:

⁶ Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești cel mai neînsemnat dintre prinții lui Iuda; fiindcă din tine va ieși un Conducător, care va conduce poporul meu Israel.

⁷ Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei în amănunțime timpul când s-a arătat steaua.

⁸ Și i-a trimis la Betleem, spunând: Mergeți și cercetați amănunțit despre copil; și după ce îl veți fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să mă închin lui.

⁹ După ce l-au auzit pe împăratul, au plecat; și iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit, mergea înaintea lor; până a venit și a stat deasupra locului, unde era copilul.

¹⁰ Când au văzut steaua, s-au bucurat cu nespus de mare bucurie.

¹¹ Și când au intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui și s-au prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și tezaurele, i-au oferit daruri: aur și tămâie și smirnă.

¹² Și, fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au întors în țara lor pe altă cale.

¹³ Și după ce au plecat, iată, îngerul Domnului se arată lui Iosif în vis, spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și fugi în Egipt și stai acolo până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă Irod va căuta copilul, să îl nimicească.

¹⁴ După ce s-a ridicat, a luat copilul și pe mama lui în noapte și a plecat în Egipt.

¹⁵ Și a fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinescă ce fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu din Egipt.

¹⁶ Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflase în amănunțime de la magi.

¹⁷ Atunci s-a împlinit ce fusese spus de către Ieremia, profetul, zicând:

¹⁸ O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plângere și jale mare: Rahela jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată, pentru că nu mai erau.

¹⁹ Dar după ce Irod a murit, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt,

²⁰ Spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama lui și du-te în țara lui Israel; fiindcă au murit cei ce căutau să ia viața copilului.

²¹ Și s-a ridicat și a luat copilul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel.

²² Dar când a auzit că Arhelaus domnește în Iudeea în locul tatălui său, Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind avertizat de Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii.

²³ Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret; ca să se împlinescă ce fusese spus prin profeți: El se va chema Nazarinean.

3

¹ Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii,

² Și spunând: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

³ Fiindcă acesta este cel despre care fusese spus de profetul Isaia, zicând: Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului, faceți cărările lui drepte.

⁴ Și acest Ioan își avea haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică.

⁵ Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea de jur împrejurul Iordanului,

⁶ Și erau botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁷ Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei venind la botezul lui, le-a spus: O pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade cuvenite pocăinței.

⁹ Și nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copiii lui Avraam din aceste pietre.

¹⁰ Iar acum, securea deja este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea, fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹¹ Eu, într-adevăr, vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale nu sunt demn să le duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc;

¹² Acela a cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și își va aduna grâul în grânar; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹³ Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, să fie botezat de el.

¹⁴ Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?

¹⁵ Și Isus răspunzând, i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a împlini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat.

¹⁶ Și Isus, după ce a fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și așezându-se ușor pe el.

¹⁷ Și iată, o voce din cer a spus: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

4

¹ Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit de diavolul.

² Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

³ Și când ispititorul a venit la el, i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini.

⁴ Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

⁵ Atunci diavolul l-a luat sus în sfânta cetate și l-a așezat pe un turn al templului.

⁶ Și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine; și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

⁷ Isus i-a spus: Din nou este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

⁸ Din nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate împărățiile lumii și gloria lor;

⁹ Și i-a spus: Toate acestea îți le voi da, dacă te prosterni și mi te închini.

¹⁰ Atunci Isus i-a spus: Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui să îi servești.

¹¹ Atunci diavolul l-a lăsat; și iată, îngerii au venit și i-au servit.

¹² Și Isus, auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în Galileea.

¹³ Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, care este lângă mare, în ținuturile lui Zabulon și Neftali;

¹⁴ Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

¹⁵ Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

¹⁶ Poporul care ședea în întuneric a văzut o mare lumină; și celor ce ședea în ținutul și în umbra morții, le-a răsărit lumina.

¹⁷ De atunci Isus a început să predice și să spună: Pocățiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.

¹⁸ Și Isus, trecând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

¹⁹ Și le-a spus: Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni.

²⁰ Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

²¹ Și mergând de acolo, a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat.

²² Și îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat.

²³ Și Isus străbătea toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

²⁴ Și faima lui s-a dus în toată Siria; și aduceau la el pe toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și chinuri și pe cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați; și el îi vindeca.

²⁵ Și l-au urmat mulțimi mari de oameni din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

5

¹ Și văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când ședea, discipolii lui au venit la el;

² Și el și-a deschis gura și i-a învățat, spunând:

³ Binecuvântați sunt cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerului.

⁴ Binecuvântați sunt cei ce jelesc, pentru că ei vor fi mângâiați.

⁵ Binecuvântați sunt cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.

⁶ Binecuvântați sunt cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

⁷ Binecuvântați sunt cei milostivi, pentru că ei vor obține milă.

⁸ Binecuvântați sunt cei cu inima pură, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.

⁹ Binecuvântați sunt cei ce fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii lui Dumnezeu.

¹⁰ Binecuvântați sunt cei persecutați pentru dreptate, pentru că a lor este împărăția cerului.

¹¹ Binecuvântați sunteți când, din cauza mea, vă vor ocări și vă vor persecuta și vor spune orice fel de rău, cu falsitate, împotriva voastră.

¹² Bucurați-vă și veseliți-vă peste măsură, pentru că mare este răsplata voastră în cer; fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au fost înainte de voi.

¹³ Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai este bună la nimic decât să fie aruncată afară și călcată sub picioarele oamenilor.

¹⁴ Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe deal nu poate fi ascunsă.

¹⁵ Nici nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă.

¹⁶ Astfel să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.

¹⁷ Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu am venit să distrug, ci să împlinesc.

¹⁸ Fiindcă adevărat vă spun: Până cerul și pământul vor trece, o iotă sau o frântură de literă nu va trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit.

¹⁹ De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni astfel, va fi chemat cel mai mic în împărăția cerului; dar oricine le va împlini și îi va învăța pe alții, acela va fi chemat mare în împărăția cerului.

²⁰ Căci vă spun că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece dreptatea scribilor și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

²¹ Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu ucizi; și oricine va ucide va fi sub amenințarea judecății.

²² Dar eu vă spun că: Oricine este mânios fără motiv pe fratele său, va fi sub amenințarea judecății; și oricine va spune fratelui său: Raca, va fi sub amenințarea consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va fi sub amenințarea focului iadului.

²³ De aceea, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,

²⁴ Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.

²⁵ Învoiește-te repede cu potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale; ca nu cumva potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul să te predea executorului și să fii aruncat în închisoare.

²⁶ Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum din urmă bănuș.

²⁷ Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu comiți adulter;

²⁸ Dar eu vă spun că: Oricine se uită la o femeie pentru a o pofti, a comis deja adulter cu ea în inima lui.

²⁹ Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

³⁰ Și dacă mâna ta cea dreaptă te poticnește, taie-o și arunc-o de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad.

³¹ S-a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o carte de despărțire.

³² Dar eu vă spun: Oricine va divorța de soția lui, exceptând cauza curviei, o face să comită adulter; și oricine se va căsători cu cea care este divorțată, comite adulter.

³³ Din nou, ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu juri fals, ci împlinește jurămintele tale față de Domnul;

³⁴ Dar eu vă spun: Nu jurați niciodată; nici pe cer, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

³⁵ Nici pe pământ, pentru că este sprijinul picioarelor lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.

³⁶ Să nu juri nici pe capul tău, pentru că nu poți face un singur păr alb sau negru.

³⁷ Dar cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; dar ce este mai mult decât acestea vine din rău.

³⁸ Ați auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

³⁹ Dar eu vă spun: Nu vă împotriviți celor ce vă fac rău; ci oricui te va lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și pe celălalt.

⁴⁰ Și dacă vreunul voiește să meargă la judecată cu tine și să îți ia cămașa, lasă-i și haina.

⁴¹ Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă, mergi cu el două.

⁴² Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să se împrumute de la tine, nu îi întoarce spatele.

⁴³ Ați auzit că s-a spus: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul tău.

⁴⁴ Dar eu vă spun: Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă persecută;

⁴⁵ Ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.

⁴⁶ Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac și vameșii la fel?

⁴⁷ Și dacă salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu fac și vameșii astfel?

⁴⁸ De aceea fiți desăvârșiți, chiar așa cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.

6

¹ Aveți grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți răsplată de la Tatăl vostru care este în cer.

² De aceea când faci milostenii, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca să aibă glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

³ Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta ce face dreapta,

⁴ Pentru ca milosteniile tale să fie în taină; și Tatăl tău care vede în taină, el însuși îți va răsplăti pe față.

⁵ Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, pentru că lor le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată fi văzuți de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

⁶ Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după ce ai închis ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

⁷ Iar când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, ca păgânii; fiindcă ei gândesc că pentru multa lor vorbire vor fi ascultați.

⁸ De aceea nu vă asemănați cu ei; fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai înainte ca să i le cereți voi.

⁹ De aceea astfel să vă rugați: Tatăl nostru care ești în cer, Sfințit fie numele tău.

¹⁰ Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră zilnică, dă-ne-o nouă astăzi.

¹² Și ne iartă nouă datorile noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri.

¹³ Și nu ne duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta este împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna. Amin.

¹⁴ Căci dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta.

¹⁵ Dar dacă nu iertați oamenilor fărădelegile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta fărădelegile voastre.

¹⁶ Mai mult, când postiți, nu fiți posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își slutesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor.

¹⁷ Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața;

¹⁸ Ca să nu le arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți va răsplăti pe față.

¹⁹ Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde le strică molia și rugina și unde hoții le sapă și le fură;

²⁰ Ci strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia și nici rugina nu le strică și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.

²¹ Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

²² Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău va fi plin de lumină.

²³ Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea dacă lumina ce este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul acela!

²⁴ Nimeni nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu și mamonei.

²⁵ Din această cauză vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât mâncarea și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

²⁶ Uitați-vă la păsările cerului, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în grânare; totuși Tatăl vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși decât ele?

²⁷ Care dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate adăuga un cot la statura lui?

²⁸ Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție la crinii câmpului cum cresc; nu ostenesc, nici nu torc;

²⁹ Și totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei.

³⁰ Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

³¹ De aceea nu vă îngrijorați, spunând: Ce vom mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

³² (Fiindcă toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru cereștie că aveți nevoie de toate acestea.

³³ Dar căutați întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi adăugate.

³⁴ De aceea nu vă îngrijorați de ziua de mâine; fiindcă ziua de mâine se va îngrijora de ale ei. Ajunge zilei răutatea ei.

7

¹ Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

² Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura la rândul vostru.

³ Dar de ce te uiți la paiul care este în ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în propriul tău ochi?

⁴ Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi?

⁵ Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

⁶ Nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă sfășie.

⁷ Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide;

⁸ Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

⁹ Sau care este omul acela dintre voi, căruia, dacă îi cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?

¹⁰ Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe?

¹¹ Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bunelor copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune celor ce i le cer.

¹² De aceea toate lucrurile, pe care voți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă aceasta este legea și profeția.

¹³ Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea.

¹⁴ Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

¹⁵ Păziți-vă de profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.

¹⁶ După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din ciulini?

¹⁷ Tot așa, fiecare pom bun aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău.

¹⁸ Un pom bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod bun.

¹⁹ Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

²⁰ Așadar după roadele lor îi veți cunoaște.

²¹ Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui meu care este în cer.

²² Mulți îmi vor spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profetit în numele tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe lucrări minunate în numele tău?

²³ Și atunci le voi mărturisii: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi, cei care lucrați nelegiuire.

²⁴ De aceea pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le face, îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe stâncă;

²⁵ Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și nu a căzut pentru că a fost fondată pe stâncă.

²⁶ Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip;

²⁷ Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a căzut și prăbușirea ei a fost mare.

²⁸ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au rămas înmărmuriți de doctrina lui;

²⁹ Fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

8

¹ Când a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au urmat.

² Și iată, un leproș a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

³ Și Isus întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc; fii curățit. Și îndată a fost curățită lepra lui.

⁴ Și Isus i-a spus: Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te preotului și oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie pentru ei.

⁵ Și pe când Isus intra în Capernaum, a venit la el un centurion, implorându-l,

⁶ Și spunând: Doamne, servitorul meu zace paralizat în casă, chinuit cumplit.

⁷ Și Isus i-a spus: Eu voi veni și îl voi vindeca.

⁸ Și centurionul răspunzând a zis: Doamne, nu sunt demn să intri sub acoperișul meu, ci spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁹ Fiindcă și eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și spun unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și robului meu: Fă aceasta și face.

¹⁰ Când a auzit Isus, s-a minunat și a spus celor ce îl urmau: Adevărat vă spun, nu am găsit așa o credință nici chiar în Israel.

¹¹ Și vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și se vor așeza cu Avraam și Isaac și Iacob în împărăția cerului.

¹² Dar copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹³ Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va face cum ai crezut. Și servitorul lui a fost vindecat în ora aceea.

¹⁴ Și când a ajuns Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și cu febră.

¹⁵ Și i-a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat și le-a servit.

¹⁶ Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți posedați de draci; și a scos duhurile prin cuvânt și a vindecat pe toți bolnavii;

17 Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care a zis: El însuși a luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre.

18 Și când a văzut Isus mulțimi mari în jurul lui, a poruncit să meargă de cealaltă parte.

19 Și un anume scrib a venit și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.

20 Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

21 Și un altul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, lasă-mă întâi să mă duc și să îl înmormântez pe tatăl meu.

22 Dar Isus i-a spus: Urmează-mă! Și lasă morții să își înmormânteze morții.

23 Și după ce s-a îmbarcat într-o corabie, discipolii săi l-au urmat.

24 Și iată, s-a stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era acoperită de valuri, dar el dormea.

25 Și discipolii lui au venit la el și l-au trezit, spunând: Doamne, salvează-ne, pierim.

26 Iar el le-a spus: De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor? Apoi ridicându-se, a muștrat vânturile și marea; și s-a făcut o liniște mare.

27 Iar oamenii se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că până și vânturile și marea ascultă de el?

28 Și când a ajuns el de partea cealaltă în ținutul Gherghesenilor, l-au întâmpinat doi posedați de draci, foarte periculoși, ieșind din morminte, încât nimeni nu era în stare să treacă pe acea cale.

29 Și iată, strigau, spunând: Ce avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chiniești înainte de timp?

30 Și mai departe de ei era o turmă cu mulți porci pascănd.

31 Așa că dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți din ei, lasă-ne să ne ducem în turma de porci.

32 Și le-a spus: Duceți-vă. Și după ce au ieșit, s-au dus în turma de porci; și iată, toată turma de porci s-a aruncat furios în jos, pe râpă, în mare și au pierit în ape.

33 Și cei care îi pășteau au fugit; și, ducându-se în cetate au povestit tot și cele întâmplare cu cei posedăți de draci.

34 Și, iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și când l-au văzut, l-au implorat să plece din ținuturile lor.

9

1 Și s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo și a intrat în cetatea sa.

2 Și iată, i-au adus un paralytic, zăcând pe un pat; și Isus, văzând credința lor, a spus paralyticului: Îndrăznește, fiule; păcatele tale îți sunt iertate.

3 Și iată, unii dintre scribi au spus în ei înșiși: Acesta blasfemiază.

4 Și Isus, cunoscându-le gândurile, a spus: Pentru ce gândiți voi rău în inimile voastre?

5 Fiindcă ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și umblă?

6 Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (atunci i-a spus paralyticului): Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă.

7 Și s-a ridicat și s-a dus acasă.

8 Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au glorificat pe Dumnezeu, care a dat astfel de putere oamenilor.

⁹ Și pe când trecea Isus pe acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a urmat.

¹⁰ Și s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut cu el și cu discipolii lui.

¹¹ Și când au văzut fariseii, au spus discipolilor lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?

¹² Dar când a auzit Isus, le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

¹³ Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu; fiindcă nu am venit să chem pe cei drekți, ci pe păcătoși la pocăință.

¹⁴ Atunci au venit la el discipolii lui Ioan, spunând: De ce noi și fariseii postim des, dar discipolii tăi nu postesc?

¹⁵ Și Isus le-a răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui cât timp este mirele cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.

¹⁶ Și nimeni nu pune un petic de stofă nouă la o haină veche; fiindcă umplutura ia din haină și ruptura se face mai rea.

¹⁷ Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel burdufurile se sparg și vinul se varsă și burdufurile sunt distruse; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

¹⁸ Pe când le spunea el acestea, iată, a venit un anumit conducător și i s-a închinat, spunând: Fiica mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâna peste ea și va trăi.

¹⁹ Și Isus s-a ridicat și l-a urmat la fel și discipolii lui.

²⁰ Și iată, o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, a venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui;

²¹ Fiindcă spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina lui, voi fi sănătoasă.

²² Dar Isus s-a întors și când a văzut-o a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Și femeia a fost făcută sănătoasă din acea oră.

²³ Și când a intrat Isus în casa conducătorului și a văzut pe cei ce cântau din fluier și mulțimea făcând gălăgie,

²⁴ Le-a spus: Dați-vă la o parte, fiindcă fetița nu este moartă, ci doarme. Iar ei au râs în batjocură de el.

²⁵ Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat și a luat-o de mână și fetița s-a ridicat.

²⁶ Și faima acestui *lucru* s-a răspândit în tot ținutul acela.

²⁷ Și pe când Isus pleca de acolo, doi orbi l-au urmat strigând și spunând: Fiul lui David, ai milă de noi.

²⁸ Și după ce a intrat în casă, orbii au venit la el; și Isus le-a spus: Credeți că pot face aceasta? Ei i-au spus: Da, Doamne.

²⁹ Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform credinței voastre.

³⁰ Și le-au fost deschise ochii; și Isus le-a poruncit cu strictete, spunând: Vedeti, nimeni să nu știe.

³¹ Dar după ce au ieșit, au răspândit faima lui în tot ținutul acela.

³² Pe când ieșeau, iată, au adus la el un om mut, posedat de un drac.

³³ Și după ce dracul a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se minunau, spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel.

³⁴ Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor.

³⁵ Și Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și fiecare neputință în popor.

³⁶ Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ele, pentru că erau căzute de oboseală și risipite, ca niște oi neavând niciun păstor.

³⁷ Atunci le-a spus discipolilor săi: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini.

³⁸ Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

10

¹ Și după ce i-a chemat la el pe cei doisprezece discipoli ai săi, le-a dat autoritate împotriva duhurilor necurate, să le scoată și să vindece fiecare boală și fiecare neputință.

² Și numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care este numit Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și Ioan, fratele lui;

³ Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu;

⁴ Simon Canaanitul și Iuda Iscariot, care l-a și trădat.

⁵ Pe aceștia doisprezece Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor.

⁶ Ci mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel.

⁷ Și mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape.

⁸ Vindecați bolnavii, curățați leproșii, înviați morții, scoateți draci; în dar ați primit, în dar să dați.

⁹ Nu luați nici aur, nici argint, nici aramă în brâiele voastre,

¹⁰ Nici traistă pentru călătorie, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul este demn de hrana lui.

¹¹ Și în orice cetate sau sat intrați, cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până când plecați.

¹² Și când intrați într-o casă, salutați-o.

¹³ Și dacă este demnă casa, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este demnă, pacea voastră să se întoarcă la voi.

¹⁴ Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

¹⁵ Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru ținutul Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât pentru acea cetate.

¹⁶ Iată, eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de aceea fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii.

¹⁷ Dar păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consiliilor și vă vor biciui în sinagogile lor;

¹⁸ Și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor și a neamurilor.

¹⁹ Dar când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum sau ce veți spune, fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune.

²⁰ Fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.

²¹ Și frate va preda la moarte pe frate și tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face să fie uciși.

²² Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce îndură până la sfârșit, acela va fi salvat.

²³ Dar când vă vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit Fiul omului.

²⁴ Discipolul nu este mai presus de învățătorul său, nici robul mai presus de domnul său.

²⁵ Ajunge discipolului să fie ca învățătorul său și robului ca domnul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebub, cu cât mai mult pe cei din casa lui?

²⁶ De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut.

²⁷ Ce vă spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, predicați pe acoperișul caselor.

²⁸ Și nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu sunt în stare săucidă sufletul; ci mai degrabă temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și sufletul și trupul în iad.

²⁹ Nu se vând două vrăbii cu un ban? Și totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără cunoștința Tatălui vostru.

³⁰ Dar până și perii capului vostru, toți vă sunt numărați.

³¹ De aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

³² De aceea oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³³ Dar pe oricine mă va nega înaintea oamenilor, pe acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui meu care este în cer.

³⁴ Să nu gândiți că am venit să trimit pace pe pământ; nu am venit să trimit pace, ci sabie.

³⁵ Fiindcă am venit să întorc pe om împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră împotriva soacrei sale.

³⁶ Și dușmanii omului vor fi cei din casa lui.

³⁷ Cel ce iubește tată sau mamă mai mult decât pe mine, nu este demn de mine; și cel ce iubește fiu sau fiică mai mult decât pe mine, nu este demn de mine.

³⁸ Și cel ce nu își ia crucea și nu mă urmează, nu este demn de mine.

³⁹ Cel ce își găsește viața, și-o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o va găsi.

⁴⁰ Cel ce vă primește pe voi, mă primește pe mine; și cel ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis.

⁴¹ Cel ce primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; și cel ce primește pe un om drept în numele unui om drept, va primi răsplata unui om drept.

⁴² Și oricine va da să bea unuia din acești micuți doar un pahar cu apă rece în numele unui discipol, adevărat vă spun, nicidecum nu își va pierde răsplata.

11

¹ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de poruncit celor doisprezece discipoli ai săi, că a plecat de acolo să învețe pe oameni și să predice în cetățile lor.

² Iar când a auzit Ioan din închisoare faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,

³ Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

⁴ Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți și arătați-i din nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți;

⁵ Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

⁶ Și binecuvântat este oricine nu se va poticni de mine.

⁷ Și pe când se duceau, Isus a început să vorbească multimilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

⁸ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

⁹ Totuși ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

¹⁰ Fiindcă acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

¹¹ Adevărat vă spun: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea, cel mai mic în împărăția cerului este mai mare decât el.

¹² Și din zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului suferă violență și oamenii violenți o iau cu forța.

¹³ Fiindcă toți profeții și legea au profețit până la Ioan.

¹⁴ Și dacă voiți să primiți, acesta este Ilie care trebuia să vină.

¹⁵ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁶ Dar cu ce voi asemena această generație? Este asemănătoare copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii lor,

¹⁷ Și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu v-ați jelit.

¹⁸ Fiindcă a venit Ioan, nici mâncând nici bând și ei spun: Are drac.

¹⁹ Fiul omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată, un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea este justificată prin copiii ei.

²⁰ Atunci a început să le reproșeze cetăților în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui puternice, pentru că nu s-au pocăit.

²¹ Vai ție, Corazin! Vai ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu pânză de sac și cenușă.

²² Dar vă spun: Pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat în ziua judecării, decât pentru voi.

²³ Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până în iad, căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în tine, ar fi rămas până astăzi.

²⁴ Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi mai ușor de suportat în ziua judecării, decât pentru tine.

²⁵ În timpul acela, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor.

²⁶ Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

²⁷ Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să i-l reveleze.

²⁸ Veniți la mine toți cei ce munciți și sunteți greu împovărați și eu vă voi da odihnă.

²⁹ Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine, pentru că eu sunt blând și umil în inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

³⁰ Fiindcă jugul meu este ușor și sarcina mea este ușoară.

12

¹ În timpul acela, Isus trecea în sabbat prin lan; și discipolii lui erau flămânzi și au început să smulgă spice și să le mănânce.

² Dar când fariseii au văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce nu este legiuit să facă în sabbat.

³ Dar el le-a spus: Nu ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce, nici celor ce erau cu el, decât numai preoților?

⁵ Sau nu ați citit în lege, că în sabbate, preoții în templu pângăresc sabbatul și sunt nevinovați?

⁶ Dar vă spun că aici este unul mai mare decât templul.

⁷ Dar dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu ați fi condamnat pe cei nevinovați.

⁸ Fiindcă Fiul omului este Domn și al sabbatului.

⁹ Și după ce a plecat de acolo, a intrat în sinagoga lor;

¹⁰ Și iată, era un om care avea o mână uscată. Și l-au întrebat, spunând: Este legiuit a vindeca în sabbate? Ca să îl acuze.

¹¹ Iar el le-a spus: Cine este acel om dintre voi care, dacă are o oaie și ea cade într-o groapă în sabbat, să nu o apuce și să o ridice?

¹² Cu cât mai de preț este atunci un om decât o oaie? De aceea este legiuit a face bine în sabbate.

¹³ Atunci i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el a întins-o și a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹⁴ Atunci fariseii ieșind, au ținut sfat împotriva lui, cum să îl nimicească pe Isus.

¹⁵ Dar Isus știind aceasta, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au urmat și i-a vindecat pe toți.

¹⁶ Și le-a poruncit să nu îl facă cunoscut;

¹⁷ Ca să se împlinescă ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice:

¹⁸ Iată, servitorul meu, pe care l-am ales; preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește toată plăcerea; voi pune duhul meu peste el și va arăta judecată neamurilor.

¹⁹ Nu se va certa, nici nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni vocea pe străzi.

²⁰ Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un fitil fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie.

²¹ Și în numele lui se vor încrede neamurile.

²² Atunci i-a fost adus unul posedat de un drac, orb și mut; și Isus l-a vindecat, așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea și vedea.

²³ Și toți oamenii erau uimiți și spuneau: Nu este acesta fiul lui David?

²⁴ Dar fariseii auzind, au spus: Acesta nu scoate draci decât cu Beelzebul, prințul dracilor.

²⁵ Și Isus, știind gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustuită; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu va sta în picioare.

²⁶ Și dacă Satan scoate pe Satan, este dezbinat împotriva lui însuși; cum va sta așadar împărăția lui în picioare?

²⁷ Și dacă eu prin Beelzebul scot draci, copiii voștri prin cine îi scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii voștri.

²⁸ Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.

²⁹ Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare? Și după aceea îi va jefui casa.

³⁰ Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.

³¹ Din această cauză vă spun: Orice păcat și orice blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor.

³² Și oricui vorbește un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar oricui vorbește împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume, nici în cea care vine.

³³ Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat; fiindcă pomul se cunoaște după rodul lui.

³⁴ Pui de vipere, cum puteți spune lucruri bune, fiind răi? Fiindcă din abundența inimii vorbește gura.

³⁵ Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune; iar omul rău, din tezaurul rău scoate lucruri rele.

³⁶ Dar vă spun că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor vorbi, vor da socoteală în ziua judecării.

³⁷ Fiindcă prin cuvintele tale vei fi declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat.

³⁸ Atunci unii dintre scribi și dintre farisei au răspuns, zicând: Învățătorule, voim să vedem un semn de la tine.

³⁹ Dar răspunzând, le-a zis: O generație vicleană și adulteră caută un semn; și semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona;

⁴⁰ Fiindcă, așa cum Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecele balenei, tot așa Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului.

⁴¹ Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este unul mai mare decât Iona.

⁴² Împărăteasa sudului se va ridica la judecată cu această generație și o va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

⁴³ Și, când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate căutând odihnă și nu găsește.

⁴⁴ Atunci spune: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o găsește goală, măturată și înfrumusețată.

⁴⁵ Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a celui om devine mai rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și cu această generație stricată.

⁴⁶ Pe când vorbea el încă oamenilor, iată, mama și frații lui stăteau afară în picioare, dorind să vorbească cu el.

⁴⁷ Atunci cineva i-a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să vorbească cu tine.

⁴⁸ Dar el a răspuns și a zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine sunt frații mei?

⁴⁹ Și și-a întins mâna spre discipolii săi și a spus: Iată, mama mea și frații mei!

⁵⁰ Fiindcă oricine va face voia Tatălui meu care este în cer, acesta este fratele meu și soră și mamă.

13

¹ Și în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și s-a așezat lângă mare.

² Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat într-o corabie și a șezut; și toată mulțimea stătea în picioare pe țărm.

³ Și le-a vorbit multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător a ieșit să semeze;

⁴ Și pe când semăna el, câteva semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat.

⁵ Și câteva au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau pământ mult; și imediat au răsărit, pentru că nu au avut adâncime a pământului.

⁶ Și când soarele a fost sus, au fost pârлите; și pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat.

⁷ Și câteva au căzut între spinii; și spinii au crescut și le-au înăbușit.

⁸ Dar câteva au căzut în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șazeci și alta treizeci.

⁹ Cine are urechi de auzit, să audă.

¹⁰ Și discipolii au venit și i-au spus: De ce le vorbești în parabole?

¹¹ Iar el a răspuns și le-a zis: Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției cerului, dar lor nu le este dat.

¹² Fiindcă celui ce are i se va da și va avea din abundență; dar celui ce nu are, de la el se va lua și ce are.

¹³ Din această cauză le vorbesc în parabole, pentru că ei văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg.

¹⁴ Și în ei este împlinită profeția lui Isaia, care spune: Cu auzul veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe.

¹⁵ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și urechile lor sunt greoaie la auzire și au închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să li vindec.

¹⁶ Dar binecuvântați sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud.

¹⁷ Fiindcă adevărat vă spun că mulți profeti și oameni drepti au dorit să vadă ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit.

¹⁸ Voi așadar ascultați parabola semănătorului.

¹⁹ Orice om când aude cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel ce a primit sămânța lângă drum.

²⁰ Iar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, acesta este cel ce aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie;

²¹ Dar nu are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnește.

²² Și cel ce a primit sămânța între spini, acesta este cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea acestei lumi și înșelătoria bogățiilor înăbușă cuvântul și el devine neroditor.

²³ Dar cel ce a primit sămânța în pământul bun, acesta este cel ce aude cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și face unul o sută, altul șazeci, altul treizeci.

²⁴ Le-a pus înaintea altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în câmpul lui.

²⁵ Dar, pe când dormeau oamenii, a venit dușmanul lui și a semănat neghine în grâu și a plecat.

²⁶ Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, atunci au apărut și neghinele.

²⁷ Așa că robii stăpânului au venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? De unde are așadar neghine?

²⁸ El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au spus: Voiești dar să mergem să le strângem?

²⁹ Dar el a spus: Nu; ca nu cumva, strângând neghinele să dezrădăcinați și grâul împreună cu ele.

³⁰ Lăsați-le să crească împreună amândouă până la seceriș; și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți întâi neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar grâul adunați-l în grânarul meu.

³¹ A pus înaintea lor altă parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă unui grâu de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său;

³² Care, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un copac, încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile lui.

³³ Le-a spus altă parabolă: Împărăția cerului se aseamănă cu dospeala, pe care o femeie a luat-o și a ascuns-o în trei măsurile de făină, până a dospit totul.

³⁴ Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în parabole; și fără parabolă nu le vorbea.

³⁵ Ca să se împlinescă ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la întemeierea lumii.

³⁶ Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă; și discipolii lui au venit la el, spunând: Explică-ne parabola neghinelor din câmp.

³⁷ Iar el a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;

³⁸ Câmpul este lumea; sămânța bună sunt copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău.

³⁹ Iar dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul este sfârșitul lumii; și secerătorii sunt îngerii.

⁴⁰ Așadar după cum neghinele sunt strânse și arse în foc, așa va fi la sfârșitul acestei lumi.

⁴¹ Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și vor strânge din împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce fac nelegiuire;

⁴² Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

⁴³ Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

⁴⁴ Din nou, împărăția cerului este asemănătoare unui tezaur ascuns într-un câmp; pe care, când un om îl găsește îl ascunde și de bucuria lui se duce și vinde tot ce are și cumpără câmpul acela.

45 Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu un om, un comerciant, care caută perle frumoase;

46 Care după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut tot ce a avut și a cumpărat-o.

47 Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu o plasă aruncată în mare și care a adunat din fiecare fel,

48 Pe care, după ce a fost plină, au scos-o la țarm și au șezut și au strâns în vase ce era bun, dar au aruncat ce era stricat.

49 Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor reteza pe cei stricați din mijlocul dreptilor,

50 Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

51 Isus le-a spus: Ați înțeles toate acestea? Ei i-au spus: Da, Doamne.

52 Atunci el le-a spus: Din această cauză fiecare scrib învățat despre împărăția cerului este asemănător unui om gospodar, care scoate din tezaurul lui lucruri noi și vechi.

53 Și s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.

54 Și după ce a venit în patria sa, îi învăța în sinagoga lor, într-atât că ei erau înmărmuriți și spuneau: De unde are acest om această înțelepciune și faptele puternice?

55 Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria; și frații lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda?

56 Și nu sunt toate surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest om toate acestea?

57 Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este disprețuit decât în patria sa și în casa lui.

58 Și nu a făcut multe fapte puternice acolo din cauza necredinței lor.

14

1 În acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui Isus;

2 Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan Baptist. El a înviat dintre morți; și din această cauză se arată fapte puternice în el.

3 Fiindcă Irod prinsese pe Ioan și îl legase și îl pusese în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip.

4 Fiindcă Ioan i-a spus: Nu îți este legiuit să o ai.

5 Și voind să îlucidă, se temea de mulțimi, pentru că îl considerau *pe Ioan* ca profet.

6 Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica Irodiadei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod.

7 De aceea el i-a promis cu jurământ că îi va da orice va cere.

8 Și fiind instruită dinainte de mama ei, a spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.

9 Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza jurământului și a celor ce ședeau la masă cu el, a poruncit să i-l dea.

10 Și a trimis și a decapitat pe Ioan în închisoare.

11 Și capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei; și l-a dus mamei ei.

12 Și discipolii lui au venit și au luat trupul și l-au îngropat și s-au dus și i-au spus lui Isus.

13 Isus, când a auzit, a plecat de acolo cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți.

14 Și Isus a mers și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

15 Și pe când se făcea seară, discipolii lui au venit la el, spunând: Acesta este un loc pustiu și timpul este de acum trecut; trimite oamenii ca să se ducă prin sate și să își cumpere de mâncare.

16 Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-le voi să mănânce.

17 Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

18 Și el a spus: Aduceți-le aici la mine.

19 Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer a binecuvântat; și frângând a dat pâinile discipolilor; iar discipolii mulțimilor.

20 Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile rămase douăsprezece coșuri pline.

21 Și cei ce mâncaseră erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.

22 Și imediat Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul mulțimilor.

23 Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era acolo singur.

24 Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată de valuri; fiindcă vântul era împotriva.

25 Și Isus a mers la ei în a patra gardă din noapte, umblând pe mare.

26 Și când discipolii l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: Este un duh; și de frică au strigat.

27 Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând: Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți!

28 Și Petru i-a răspuns și a zis: Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe apă.

29 Iar el a spus: Vino! Și coborând din corabie, Petru a umblat pe apă să meargă la Isus.

30 Dar văzând vântul furtunos, i-a fost teamă; și începând să se scufunde a strigat, spunând: Doamne, salvează-mă.

31 Și imediat Isus a întins mâna și i-a apucat și i-a spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

32 Și după ce au intrat în corabie, vântul a încetat.

33 Atunci cei ce erau în corabie au venit și i s-au închinat, spunând: Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu.

34 Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului.

35 Și când bărbații din locul acela l-au recunoscut, au trimis în întreg ținutul acela de jur împrejur și au adus la el pe toți cei ce erau bolnavi.

36 Și l-au implorat ca numai să se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins au fost complet însănătoșiți.

15

1 Atunci au venit la Isus scribi și farisei care erau din Ierusalim, spunând:

2 De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă nu își spală mâinile când mănâncă pâine.

3 Iar el a răspuns și le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită tradiției voastre?

4 Fiindcă Dumnezeu a poruncit, spunând: Onorează pe tatăl și pe mama ta; și, Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară.

⁵ Dar voi spuneți: Oricine ar spune tatălui ori mamei: Orice ți-ar fi de folos la mine este un dar;

⁶ Și astfel va fi liber să nu onoreze pe tatăl și pe mama lui. Astfel ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza tradiției voastre.

⁷ Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi, spunând:

⁸ Acest popor se apropie de mine cu gura lor și mă onorează cu buzele lor; dar inima lor este departe de mine.

⁹ Dar în zadar mi se închină, învățând pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

¹⁰ Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți și înțelegeți;

¹¹ Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.

¹² Atunci au venit discipolii lui și i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au auzit acest cuvânt?

¹³ Dar el a răspuns și a zis: Orice plantă pe care nu a sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi deșezată.

¹⁴ Lăsați-i; ei sunt călăuze oarbe ale orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb, vor cădea amândoi în groapă.

¹⁵ Atunci Petru a răspuns și i-a zis: Explică-ne parabola aceasta.

¹⁶ Și Isus a spus: Sunteți și voi încă fără de înțelegere?

¹⁷ Încă nu înțelegeți că orice intră în gură merge în pântece și apoi este aruncat afară în hazna?

¹⁸ Dar cele care ies din gură vin din inimă; și ele spurcă omul.

¹⁹ Fiindcă din inimă ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii, hoții, mărturii false, blasfemii;

²⁰ Acestea sunt cele ce spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.

²¹ Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

²² Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași ținuturi și a strigat către el, spunând: Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un drac.

²³ Dar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au implorat, spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi.

²⁴ Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

²⁵ Atunci ea a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne, ajută-mă.

²⁶ Iar el a răspuns și a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câței.

²⁷ Dar ea a spus: Adevărat, Doamne, totuși cățeei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.

²⁸ Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O, femeie, mare este credința ta, facă-ți-se precum voiești. Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea.

²⁹ Și Isus a plecat de acolo și a venit lângă marea Galileii; și a urcat pe munte și a șezut acolo.

³⁰ Și au venit la el mulțimi mari, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus și i-a vindecat;

³¹ Încât mulțimea se minuna, văzând că muții vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd; și gloriificau pe Dumnezeul lui Israel.

³² Atunci Isus i-a chemat pe discipolii săi și a spus: Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le dau drumul postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale.

³³ Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe pâini în pustie, încât să săturăm așa mulțime mare?

³⁴ Și Isus le-a spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns: Șapte și câțiva peștișori.

³⁵ Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ.

³⁶ Și a luat cele șapte pâini și peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat discipolilor lui; și discipolii, mulțimilor.

³⁷ Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas șapte coșuri pline.

³⁸ Și cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.

³⁹ Și a dat drumul mulțimilor și s-a îmbarcat într-o corabie și a venit în tinuturile Magdalei.

16

¹ Fariseii și cu saducheii au venit; și ispitindu-l, îi cereau să le arate un semn din cer.

² Iar el a răspuns și le-a zis: Când este seară spuneți: Vine vreme frumoasă, pentru că cerul este roșu.

³ Și dimineața: Astăzi vine furtună, fiindcă cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți; dar semnele timpurilor nu le puteți?

⁴ O generație stricată și adulteră caută un semn; dar semn nu i se va da, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat și a plecat.

⁵ Și când discipolii lui au ajuns de cealaltă parte, uitaseră să ia pâini.

⁶ Atunci Isus le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și a saducheilor.

⁷ Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu am luat pâini.

⁸ Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin credincioșilor, de ce discutați între voi că nu ați luat pâini?

⁹ Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați luat?

¹⁰ Nici de cele șapte pâini ale celor patru mii și câte coșuri ați luat?

¹¹ Cum nu înțelegeți că nu despre pâini vă vorbeam, ci ca să vă păziți de dospeala fariseilor și a saducheilor?

¹² Atunci au înțeles că nu le-a poruncit să se păzească de dospeala pâinii, ci de doctrina fariseilor și a saducheilor.

¹³ Când Isus a venit în părțile Cezareii Filipi, a întreat pe discipolii săi, spunând: Cine spun oamenii că sunt eu, Fiul omului?

¹⁴ Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie; și alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.

¹⁵ Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu?

¹⁶ Și Simon Petru a răspuns și a zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.

¹⁷ Și Isus a răspuns și i-a zis: Binecuvântat ești Simon Bar-Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care este în cer.

¹⁸ Și de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe această stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor învinge.

¹⁹ Și îți voi da cheile împărăției cerului; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.

²⁰ Atunci a poruncit discipolilor săi să nu spună nimănui că el este Isus, Cristosul.

²¹ De atunci a început Isus să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă la Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor și a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

²² Atunci Petru l-a luat și a început să îl mustre, spunând: Departe de tine, Doamne, să nu ți se întâmple așa ceva.

²³ Dar s-a întors și i-a spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi ești poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

²⁴ Atunci Isus a spus discipolilor săi: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

²⁵ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru mine, o va găsi.

²⁶ Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

²⁷ Fiindcă Fiul omului va veni în gloria Tatălui său cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia conform faptelor sale.

²⁸ Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

17

¹ Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte.

² Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui erau albe ca lumina.

³ Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, vorbind cu el.

⁴ Atunci Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă voiești, să facem aici trei corturi: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁵ Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a umbrît; și iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l!

⁶ Și când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-au temut foarte mult.

⁷ Și Isus a venit și i-a atins și a spus: Ridicați-vă și nu vă temeți.

⁸ Și când și-au ridicat ochii, nu au văzut pe nimeni decât numai pe Isus.

⁹ Și pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, spunând: Nu spuneți nimănui viziunea, până ce Fiul omului este înviat dintre morți.

¹⁰ Și discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹¹ Și Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-adevăr, va veni întâi și va restaura toate.

¹² Dar vă spun că: Ilie a venit deja și nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot așa și Fiul omului va suferi din partea lor.

¹³ Atunci discipolii au înțeles că le vorbise despre Ioan Baptist.

¹⁴ Și când au venit la mulțime, a venit la el un om, îngenunchind înaintea lui și spunând:

¹⁵ Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă este lunatic și chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în foc și deseori în apă.

¹⁶ Și l-am adus la discipolii tăi și nu au putut să îl vindece.

¹⁷ Atunci Isus a răspuns și a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l aici la mine.

¹⁸ Și Isus l-a muștrat și dracul a ieșit din el; și copilul a fost vindecat chiar din ora aceea.

¹⁹ Atunci discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

²⁰ Și Isus le-a spus: Din cauza necredinței voastre; fiindcă adevărat vă spun: Dacă aveți credință cât un grăunte de muștar, îi veți spune acestui munte: Mută-te de aici acolo; și se va muta; și nimic nu vă va fi imposibil.

²¹ Dar acest fel de draci nu iese decât prin rugăciune și postire.

²² Și pe când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi trădat și *predat* în mâinile oamenilor;

²³ Și îl vor ucide și a treia zi va fi înviat. Și au fost foarte întristați.

²⁴ Și când au ajuns în Capernaum, cei ce primeau taxa au venit la Petru și au spus: Învățătorul vostru nu plătește taxa?

²⁵ Iar el a spus: Ba da. Și când a intrat în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești tu, Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau taxă? De la copiii lor sau de la străini?

²⁶ Petru i-a spus: De la străini. Iar Isus i-a zis: Așadar copiii sunt scutiți.

²⁷ Cu toate acestea, ca nu cumva să îi poticnim, du-te la mare și aruncă un cârlig și scoate peștele care va veni primul; și deschizându-i gura, vei găsi un ban; pe acela ia-l și dă-l lor pentru mine și pentru tine.

18

¹ În același timp, discipolii au venit la Isus, spunând: Cine este cel mai mare în împărăția cerului?

² Și Isus a chemat la el un copilaș și l-a pus în mijlocul lor,

³ și a zis: Adevărat vă spun: Dacă nu vă întoarceți și nu deveniți precum copilașii, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului.

⁴ De aceea oricine se va umili ca acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția cerului.

⁵ Și oricine va primi un astfel de copilaș în numele meu, pe mine mă primește.

⁶ Dar oricine va poticni pe unul dintre acești micuți care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării.

⁷ Vai lumii din cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar vai acelui om prin care vine poticnirea.

⁸ De aceea dacă mâna ta sau piciorul tău te poticnește, taie-le și aruncă-le de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață schiop sau ciung, decât având două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul veșnic.

⁹ Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l și aruncă-l de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață cu un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în focul iadului.

¹⁰ Fiți atenți să nu disprețuiți pe niciunul dintre acești micuți; fiindcă vă spun că: În cer, îngerii lor văd totdeauna fața Tatălui meu care este în cer.

11 Fiindcă Fiul omului a venit să salveze ce era pierdut.

12 Ce gândiți voi? Dacă un om are o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe cea rătăcită?

13 Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun, se bucură mai mult de aceea, decât de cele nouăzeci și nouă care nu au rătăcit.

14 Tot așa, nu este voia Tatălui vostru care este în cer ca unul dintre acești micuți să piară.

15 Mai mult, dacă fratele tău va încălca legea împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.

16 Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori.

17 Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va neglija să asculte și biserica, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș.

18 Adevărat vă spun: Orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.

19 Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, acesta le va fi făcut de Tatăl meu care este în cer.

20 Fiindcă unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor.

21 Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât de des să păcătuiesc fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la șapte ori?

22 Isus i-a spus: Nu îți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte.

23 De aceea împărăția cerului se aseamănă cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii săi.

24 Și când a început să facă socoteala i-a fost adus unul care îi datora zece mii de talanți.

25 Dar fiindcă el nu avea cu ce plăti, domnul lui a poruncit să fie vândut el și soția lui și copiii și tot ce avea și să fie făcută plata.

26 Atunci robul s-a prosternat și i s-a închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul.

27 Atunci domnul aceluia rob, făcându-i-se milă, i-a dat drumul și i-a iertat datoria.

28 Dar robul acela a ieșit și a găsit pe unul dintre părtașii lui de robie, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești dator.

29 Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui și l-a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti tot.

30 Dar el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti datoria.

31 Dar când părtașii lui de robie au văzut cele făcute, au fost foarte întristați și au venit și au spus domnului lor toate cele făcute.

32 Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus: Rob stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai implorat;

33 Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău de robie, întocmai cum am avut eu milă de tine?

34 Și domnul lui s-a înfuriat și l-a predat chinuitorilor, până când va plăti tot ce i-a datorat.

35 Tot așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile voastre, fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

19

¹ Și s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste cuvinte, că a plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan;

² Și l-au urmat mulțimi mari; și acolo i-a vindecat.

³ Fariseii de asemenea au venit la el, ispitindu-l și spunându-i: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice motiv?

⁴ Iar el a răspuns și le-a zis: Nu ați citit că cel care i-a făcut, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască?

⁵ Și a spus: Din această cauză va lăsa un bărbat pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa; și cei doi vor fi un singur trup.

⁶ Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

⁷ Iar ei i-au spus: De ce atunci a poruncit Moise să dea o carte de despărțire și să divorțeze de ea?

⁸ Dar el le-a spus: Moise v-a permis să divorțați de soțiile voastre din cauza împietririi inimilor voastre; dar nu a fost așa de la început.

⁹ Și vă spun: Oricine va divorța de soția lui, în afară de motiv de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter; și cine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter.

¹⁰ Discipolii lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul și soția, nu este bine a se căsători.

¹¹ Dar el le-a spus: Nu toți primesc acest cuvânt, ci numai cei cărora le este dat.

¹² Fiindcă sunt fameni care au fost născuți așa din pântecul mamei; și sunt fameni care au fost făcuți fameni de către oameni; și sunt fameni care ei înșiși s-au făcut fameni din cauza împărăției cerului. Cine este în stare să primească, să primească.

¹³ Atunci i s-au adus copilași ca să pună mâinile peste ei și să se roage; și discipolii i-au muștrat.

¹⁴ Dar Isus a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriti; fiindcă a unora ca ei este împărăția cerului.

¹⁵ Și a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo.

¹⁶ Și iată, unul a venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am viață eternă?

¹⁷ Și i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar dacă vrei să intri în viață, ține poruncile.

¹⁸ El i-a spus: Care? Isus a spus: Să nu ucizi, Să nu comiți adulter, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă;

¹⁹ Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

²⁰ Tânărul i-a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea; ce îmi mai lipsește?

²¹ Isus i-a spus: Dacă vrei să fii desăvârșit, du-te, vinde ce ai și dă la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²² Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a plecat întristat; fiindcă avea multe averi.

²³ Atunci Isus le-a spus discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu va intra un bogat în împărăția cerului.

²⁴ Și vă spun din nou: Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

25 Când au auzit discipolii lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine poate fi salvat?

26 Dar Isus i-a privit și le-a spus: La oameni, aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

27 Atunci a răspuns Petru și i-a zis: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat; așadar ce va fi cu noi?

28 Iar Isus le-a spus: Adevărat vă spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului va șede pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți șede pe douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

29 Și fiecare om care a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri pentru numele meu, va primi însutit și va moșteni viață veșnică.

30 Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă; iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

20

1 Fiindcă împărăția cerului se aseamănă cu un om gospodar, care a ieșit devreme dimineața să angajeze lucrători în via lui.

2 Și după ce s-a învoit cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

3 Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în picioare fără lucru în piață.

4 Și le-a spus: Duceți-vă și voi în vie și vă voi da ce este drept. Și s-au dus.

5 A ieșit din nou pe la ora a șasea și pe la ora a nouă și a făcut la fel.

6 Și pe la ora a unsprezecea a ieșit și a găsit pe alții stând în picioare fără lucru și le-a spus: De ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru?

7 Iar ei i-au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. Iar el le-a spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este drept.

8 Și când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus administratorului său: Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.

9 Și când au venit angajații de pe la ora a unsprezecea, au primit fiecare câte un dinar.

10 Dar când au venit primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit de asemenea fiecare câte un dinar.

11 Și când au primit, cârteau împotriva stăpânului casei,

12 Spunând: Aceștia, ultimii, nu au lucrat decât o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul și arșița zilei.

13 Dar el a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu îți fac nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar?

14 Ia ce este al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia ultim, ca și ție.

15 Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc cu ce este al meu? Este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun?

16 Astfel că aceia din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

17 Și Isus, urcând la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și le-a spus:

18 Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat și predat marilor preoți și scribilor și îl vor condamna la moarte,

¹⁹ Și îl vor preda neamurilor să îl batjocorească și să îl biciuiască și să îl crucifice; și a treia zi va învia.

²⁰ Atunci a venit la el mama copiilor lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și dorind ceva anume de la el.

²¹ Și el i-a spus: Ce vorești? Iar ea i-a spus: Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta ta și altul la stânga, în împărăția ta.

²² Dar Isus răspunzând a zis: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? Ei i-au spus: Putem.

²³ Iar el le-a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu.

²⁴ Și după ce au auzit cei zece, au fost foarte supărați pe cei doi frați.

²⁵ Dar Isus i-a chemat și a spus: Știți că domnitorii neamurilor exercită domnie asupra lor și cei mari exercită autoritate asupra lor.

²⁶ Dar între voi nu va fi așa; ci oricine vorește să devină mare între voi, să vă fie servitor;

²⁷ Și oricine vorește să devină primul între voi, să vă fie rob;

²⁸ Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.

²⁹ Și pe când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat.

³⁰ Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³¹ Și mulțimea îi mostra pentru că trebuiau să tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

³² Și Isus s-a oprit și i-a chemat și a spus: Ce voiți să vă fac?

³³ Iar ei i-au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii.

³⁴ Și Isus, făcându-i-se milă, le-a atins ochii; și îndată ochii lor și-au primit vederea; și ei l-au urmat.

21

¹ Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, la muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis înaintea doi discipoli,

² Spunându-le: Mergeți în satul dinaintea voastră și imediat veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la mine.

³ Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice: Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite.

⁴ Toată aceasta s-a făcut ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul, care a zis:

⁵ Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezând pe o măgăriță și pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.

⁶ Și discipolii s-au dus și au făcut precum le poruncise Isus.

⁷ Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus peste ei hainele și l-au așezat pe ele.

⁸ Și o mulțime foarte mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

⁹ Și mulțimile care mergeau înaintea și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului lui David; Bindecuvântat este cel ce vine în numele Domnului. Osana în cele preainalte.

10 Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, spunând: Cine este acesta?

11 Și mulțimile spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul Galileii.

12 Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a aruncat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

13 Și le-a spus: Este scris: Casa mea se va chema casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

14 Și orbii și șchiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat.

15 Și când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe care le făcea și pe copii strigând în templu și spunând: Osana Fiului lui David, s-au supărat foarte mult,

16 Și i-au spus: Auzi ce spun aceștia? Și Isus le-a zis: Da, nu ați citit niciodată: Din gura pruncilor și a celor ce sug ți-ai împlinit laudă?

17 Și i-a lăsat și a ieșit din cetate în Betania; și a înnoptat acolo.

18 Și dimineța pe când se întorcea în cetate, a flămânzit.

19 Și când a văzut un smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit nimic în el decât numai frunze și i-a spus: Să nu mai fie rod în tine de acum încolo pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a uscat.

20 Și când au văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât de repede s-a uscat smochinul!

21 Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiiți, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar dacă spuneți acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face.

22 Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.

23 Și după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului au venit la el pe când învăța poporul și au spus: Cu ce autoritate faci tu acestea? Și cine ți-a dat această autoritate?

24 Și Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste lucruri.

25 Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

26 Dar dacă vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți îl consideră pe Ioan ca profet.

27 Și i-au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

28 Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii; și a venit la primul și a spus: Fiule, du-te, lucrează astăzi în via mea.

29 Iar el a răspuns și a zis: Refuz să mă duc; dar pe urmă, s-a pocăit și s-a dus.

30 Și a venit la al doilea și a spus tot așa. Și el a răspuns și a zis: Eu mă duc, domnule. Și nu s-a dus.

31 Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? Iar ei i-au spus: Primul. Isus le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră.

32 Fiindcă Ioan a venit la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-au crezut; și voi, văzând aceasta, nu v-ați pocăit mai apoi ca să îl credeți.

³³ Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar care a sădit o vie. Și a împremuit-o cu un gard și a săpat un teasc în ea și a zidit un turn. Și a arendat unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată;

³⁴ Și când anotimpul roadelor s-a apropiat, a trimis pe robii săi la viticultori, ca să primească din roadele acesteia.

³⁵ Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe unul l-au bătut și pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu pietre.

³⁶ Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei le-au făcut la fel.

³⁷ Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

³⁸ Dar viticultorii, văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui.

³⁹ Și l-au prins și l-au scos în afara viei și l-au ucis.

⁴⁰ Așadar când vine domnul viei, ce va face el acelor viticultori?

⁴¹ Ei îi spun: Pe oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda via altor viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor.

⁴² Isus le-a spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; DOMNUL a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri?

⁴³ Din această cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei.

⁴⁴ Și oricine va cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea, îl va spulbera.

⁴⁵ Și când preoții de seamă și fariseii au auzit parabolele lui, au priceput că Isus vorbea despre ei.

⁴⁶ Și au căutat să pună mâna pe el *dar* s-au temut de mulțimi, pentru că îl considerau ca profet.

22

¹ Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și spunea:

² Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat, care a făcut nuntă fiului său;

³ Și a trimis pe robii săi să cheme pe cei invitați la nuntă; dar aceștia au refuzat să vină.

⁴ Din nou a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată, am pregătit prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate sunt tăiate și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă.

⁵ Dar, fără să le pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui.

⁶ Și ceilalți au pus mâna pe robii lui; și i-au ocărât și i-au ucis.

⁷ Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea.

⁸ Apoi a spus robilor săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu au fost demni.

⁹ De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât de mulți veți găsi.

¹⁰ Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au adunat pe toți câți au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a fost umplută de oaspeți.

¹¹ Și când împăratul a intrat să vadă oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de nuntă.

12 Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Dar el era fără cuvinte.

13 Atunci împăratul a spus servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

14 Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15 Atunci fariseii s-au dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte.

16 Și au trimis la el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule, știm că ești adevărat și îți înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor.

17 Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

18 Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce mă ispițiți, fățarnicilor?

19 Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-au adus un dinar.

20 Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție?

21 Iar ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus: De aceea dați Cezarului ce ale Cezarului și lui Dumnezeu ce ale lui Dumnezeu.

22 Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și s-au dus.

23 În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere și l-au întrebat,

24 Spunând: Învățătorule, Moise a spus: Dacă moare un bărbat neavând copii, fratele lui să se căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță fratelui său.

25 Și erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit; și neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său.

26 Tot așa și al doilea și al treilea, până la al șaptelea.

27 Și la urma tuturor a murit și femeia.

28 La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi ea soție? Fiindcă toți au avut-o.

29 Isus a răspuns și le-a zis: Vă rătăciți, necunoscând nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30 Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

31 Dar în legătură cu învierea morților, nu ați citit ce v-a fost rostit de Dumnezeu, zicând:

32 Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob? Dumnezeu nu este Dumnezeuul celor morți, ci al celor vii.

33 Și când mulțimile au auzit, au fost înmărmurite de doctrina lui.

34 Dar când au auzit fariseii că a astupat gura saducheilor, s-au adunat împreună.

35 Atunci unul dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și spunând:

36 Învățătorule, care este marea poruncă în lege?

37 Iar Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.

38 Aceasta este prima și marea poruncă.

39 Și a doua, asemenea ei: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

40 De aceste două porunci atârnă toată legea și profeții.

41 Pe când fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat,

42 Spunând: Ce gândiți voi despre Cristos? Al cui fiu este? Iar ei i-au spus: Al lui David.

43 Iar el le-a spus: Cum atunci David, în duh, îl numește, Domn, spunând:

44 DOMNUL a spus Domnului meu: Şezi la dreapta mea, până fac pe duşmanii tăi sprijinul piciorului tău?

45 Dacă atunci David îl numeşte Domn, cum este fiul lui?

46 Şi nimeni nu a fost în stare să îi răspundă un cuvânt, nici nu a cutezat nimeni din acea zi să îl mai întrebe ceva.

23

1 Atunci Isus a vorbit mulţimilor şi discipolilor săi,

2 Spunând: Scribii şi fariseii şed pe scaunul lui Moise;

3 De aceea toate, oricâte vă spun ei să ţineţi, *acestea să le ţineţi şi să le faceţi*; dar să nu faceţi conform cu faptele lor; fiindcă ei spun şi nu fac.

4 Fiindcă leagă sarcini grele şi greu de purtat şi le pun pe umerii oamenilor; dar ei, nici cu degetul lor, nu voiesc să le mişte.

5 Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuţi de oameni; îşi fac filacterele late şi îşi lătesc marginile hainelor;

6 Şi le plac locurile de onoare la ospete şi scaunele din faţă în sinagogi,

7 Şi salutarile în pieţe şi să fie numiţi de oameni Rabi, Rabi.

8 Dar voi, să nu fiţi numiţi Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos; şi voi toţi sunteţi fraţi.

9 Şi să nu numiţi pe nimeni tatăl vostru, pe pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru, care este în cer.

10 Nici să nu fiţi numiţi stăpâni; fiindcă unul singur este Stăpânul vostru, Cristos.

11 Dar cel ce este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru.

12 Şi oricine se va înălţa pe sine însuşi, va fi umilit; şi cel ce se va umili, va fi înălţat.

13 Dar vai vouă, scribi şi farisei, făţarnicilor! Pentru că închideţi împărăţia cerului înaintea oamenilor; fiindcă nici voi nu intraţi, nici pe cei ce vor să intre nu îi lăsaţi să intre.

14 Vai vouă, scribi şi farisei, făţarnicilor! Pentru că mâncaţi casele văduvelor şi de ochii lumii faceţi rugăciuni lungi; din această cauză veţi primi mai mare damnare.

15 Vai vouă, scribi şi farisei, făţarnicilor! Pentru că înconjuraţi marea şi pământul să faceţi un prozelit; şi când l-aţi făcut, îl faceţi de două ori mai mult copilul iadului decât pe voi înşivă.

16 Vai vouă, călăuze oarbe, care spuneţi: Oricine va jura pe templu, aceasta nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului este dator.

17 Nebuni şi orbi, fiindcă ce este mai mare, aurul sau templul care sfinţeşte aurul?

18 Şi oricine va jura pe altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe darul de pe altar, este dator.

19 Nebuni şi orbi, căci care este mai mare, darul, sau altarul care sfinţeşte darul?

20 De aceea oricine va jura pe altar, jură pe acesta şi pe toate lucrurile de pe el.

21 Şi oricine va jura pe templu, jură pe acesta şi pe cel ce locuieşte în el;

22 Şi cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu şi pe cel ce şade pe el.

23 Vai vouă, scribi şi farisei, făţarnicilor! Pentru că daţi zeciuială din mentă şi anis şi chimen şi aţi lăsat nefăcute cele mai grele lucruri ale legii: judecata şi mila şi credinţa; pe acestea trebuia să le faceţi şi să nu le lăsaţi nefăcute pe celelalte.

²⁴ Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila.

²⁵ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că faceți curat exteriorul paharului și al strachinei, dar în interior sunt pline de jecmănire și de necumpătate.

²⁶ Fariseu orb, curăță întâi ceea ce este în interiorul paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor să fie curat.

²⁷ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți asemănători unor morminte văruite, care, într-adevăr, se arată frumoase la exterior, dar în interior sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

²⁸ Tot așa și voi, la exterior vă arătați drepti oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățarnicie și de nelegiuire.

²⁹ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că voi zidiți mormintele profetilor și înfrumusețați mormintele celor drepti,

³⁰ Și spuneți: Dacă am fi fost în zilele părinților noștri, nu ne-am fi făcut părtași cu ei la sângele profetilor.

³¹ De aceea vă sunteți martori vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis profetii.

³² Umpleți și voi măsura părinților voștri!

³³ Șerpi, pui de vipere, cum să scăpați de damnarea iadului?

³⁴ Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți și înțelepți și scribi; și pe unii dintre ei îi veți ucide și crucifica; și pe alții dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate;

³⁵ Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar.

³⁶ Adevărat vă spun: Toate acestea vor veni asupra acestei generații.

³⁷ Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și împrști cu pietre pe cei trimiși la tine. Cât de des am voit să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și ați refuzat.

³⁸ Iată, casa vă este lăsată pustie.

³⁹ Fiindcă vă spun: De acum înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

24

¹ Și ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii lui au venit la el să îi arate clădirile templului.

² Dar Isus le-a spus: Nu vedeți toate acestea? Adevărat vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul venirii tale și al sfârșitului lumii?

⁴ Și Isus a răspuns și le-a zis: Luați seama să nu vă înșele cineva.

⁵ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela.

⁶ Și veți auzi de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți tulburați; fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă nu este sfârșitul.

⁷ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi foamete și molime și cutremure de pământ în diferite locuri.

⁸ Dar toate acestea sunt începutul durerilor.

⁹ Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi urâți de toate națiunile din cauza numelui meu.

¹⁰ Și atunci mulți vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.

¹¹ Și mulți profeți falși se vor ridica și vor înșela pe mulți.

¹² Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea celor mai mulți se va răci.

¹³ Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni sfârșitul.

¹⁵ De aceea când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă);

¹⁶ Atunci, cei din Iudeea, să fugă în munți;

¹⁷ Cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa lui;

¹⁸ Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.

¹⁹ Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile.

²⁰ Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna sau într-un sabbat.

²¹ Fiindcă atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată.

²² Și dacă acele zile nu ar fi scurtate, nicio făptură nu ar fi salvată; dar acele zile vor fi scurtate din cauza celor aleși.

²³ Atunci dacă cineva vă va spune: Iată, aici este Cristos, sau acolo; să nu credeți.

²⁴ Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²⁵ Iată, v-am spus dinainte.

²⁶ De aceea dacă ei vă spun: Iată, este în pustie, nu vă duceți. Iată, este în câmpurile tainice, nu credeți.

²⁷ Pentru că așa cum fulgerul vine de la răsărit și strălucește până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

²⁸ Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor aduna vulturii.

²⁹ Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate;

³⁰ Și atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului; și atunci, toate semnițele pământului vor jeli și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și mare glorie;

³¹ Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.

³² Acum învățați o parabolă a smochinului; când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți că vara este aproape.

³³ Tot așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, chiar la uși.

³⁴ Adevărat vă spun: Această generație nicidecum nu va trece până se vor întâmpla toate acestea.

³⁵ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³⁶ Dar, despre ceea zi și oră, nu știe nimeni, nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu.

³⁷ Și așa cum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului omului.

³⁸ Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte de potop, mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă,

39 Și nu au știut, până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului.

40 Atunci, doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat.

41 Două femei vor măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată.

42 Vegheați așadar, pentru că nu știți în ce oră vine Domnul vostru.

43 Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să îi fie spartă casa.

44 Din această cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră la care nu vă gândiți, vine Fiul omului.

45 Atunci cine este robul credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul său peste casa lui, ca să le dea mâncarea la timp?

46 Binecuvântat este acel rob, pe care domnul său, când vine, îl va găsi făcând astfel.

47 Adevărat vă spun că îl va face stăpân peste toate averile sale.

48 Dar dacă acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină;

49 Și va începe să îi bată pe părtașii de robie și să mănânce și să bea cu bețivii;

50 Domnul aceluia rob va veni într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta și la o oră pe care nu o știe,

51 Și îl va tăia în două și îi va rândui partea cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

25

1 Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

2 Și cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte.

3 Cele fără minte și-au luat candelile și nu au luat untdelemn cu ele;

4 Dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelile lor.

5 În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit.

6 Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare.

7 Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au pregătit candelile.

8 Și cele fără minte au spus celor înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelile.

9 Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce vând și cumpărați-vă.

10 Și pe când se duceau să cumpere, a venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.

11 Și după aceea au venit și celelalte fecioare, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne.

12 Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc.

13 Vegheați așadar, pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului.

14 Fiindcă împărăția cerului este ca un om, care, plecând într-o țară îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale.

15 Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia conform capacităților lui; și imediat a plecat.

16 Atunci, cel ce primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți cinci talanți.

17 Și tot așa, cel ce primise doi talanți, a câștigat și el alți doi.

18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii domnului său.

19 Și după mult timp domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei.

20 Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând: Domnule, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți cinci talanți.

21 Și domnul său i-a spus: Bine ai lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

22 Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți.

23 Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău.

24 Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat;

25 Și mi-a fost teamă și m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

26 Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat;

27 De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă.

28 Luați de aceea talantul de la el și dați-l celui ce are zece talanți;

29 Căci fiecăruia care are, i se va da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și ce are.

30 Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

31 Când Fiul omului va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședa pe tronul gloriei sale;

32 Și înaintea lui vor fi adunate toate națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă oile de capre;

33 Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la stânga.

34 Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui: Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;

35 Fiindcă am fost flămând și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit;

36 Gol și m-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine.

37 Atunci cei drepti îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând și ți-am dat să mănânci? Sau însetat și ți-am dat să bei?

38 Când te-am văzut noi străin și te-am primit? Sau gol și te-am îmbrăcat?

39 Sau când te-am văzut noi bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine?

40 Și Împăratul va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi le-ați făcut.

41 Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;

42 Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau;

⁴³ Am fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu m-ați vizitat.

⁴⁴ Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit?

⁴⁵ Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia, mie nu mi le-ați făcut.

⁴⁶ Și aceștia vor merge în pedeapsă veșnică; dar cei drepecți în viață eternă.

26

¹ Și s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate cuvintele, a spus discipolilor săi:

² Știți că peste două zile este paștele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat.

³ Atunci s-au adunat preoții de seamă și scribii și bătrânii poporului în curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa,

⁴ Și au convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să îlucidă.

⁵ Dar spuneau: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în popor.

⁶ Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,

⁷ A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte prețios și l-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă.

⁸ Dar când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând: Pentru ce risipa aceasta?

⁹ Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde pentru mult și dat săracilor.

¹⁰ Când Isus a înțeles, le-a spus: De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față de mine.

¹¹ Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

¹² Fiindcă ea, turnând acest mir pe trupul meu, a făcut-o pentru înmormântarea mea.

¹³ Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea, spre amintirea ei.

¹⁴ Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus la preoții de seamă,

¹⁵ Și le-a spus: Ce voiți să îmi dați și vi-l voi preda? Și s-au înțeles cu el pentru treizeci de arginți.

¹⁶ Și de atunci căuta ocazia potrivită să îl trădeze.

¹⁷ Și în prima zi a azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde voinști să îți pregătim să mâncăm paștele?

¹⁸ Iar el a spus: Mergeți în cetate la cutare om și spuneți-i: Învățătorul spune: Timpul meu este aproape; voi ține paștele în casa ta, cu discipolii mei.

¹⁹ Și discipolii au făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele.

²⁰ Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece.

²¹ Și pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi mă va trăda.

²² Și s-au întristat foarte mult și a început fiecare dintre ei să îi spună: Sunt eu, Doamne?

²³ Iar el a răspuns și a zis: Cel ce își înmoaie mâna cu mine în farfurie, acela mă va trăda.

²⁴ Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este scris despre el; dar vai aceluia om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut.

²⁵ Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Rabi, sunt eu? Iar el i-a zis: Tu ai spus-o.

²⁶ Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

²⁷ Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el;

²⁸ Fiindcă acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor.

²⁹ Dar vă spun: De acum încolo, nicidecum nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui meu.

³⁰ Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

³¹ Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte; fiindcă este scris: Voi bate păstorul și oile turmei vor fi împrăștiate.

³² Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

³³ Petru a răspuns și i-a zis: Chiar dacă toți se vor poticni din cauza ta, totuși niciodată eu nu mă voi poticni.

³⁴ Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această noapte înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori.

³⁵ Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți discipolii au spus la fel.

³⁶ Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a spus discipolilor: Ședeți aici în timp ce mă voi duce să mă rog acolo.

³⁷ Și a luat cu el pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie întristat și foarte mâhnit.

³⁸ Atunci le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine.

³⁹ Și a mers puțin mai înainte și a căzut cu fața sa la pământ și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă este posibil, să fie depărtat de la mine acest pahar; totuși nu cum voiesc eu, ci cum voiești tu.

⁴⁰ Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus lui Petru: Ce, o oră nu ați fost în stare să vegheați cu mine?

⁴¹ Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită; într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea, fără putere.

⁴² S-a depărtat din nou a doua oară și s-a rugat, spunând: Tatăl meu, dacă acest pahar nu poate fi depărtat de la mine fără să îl beau, facă-se voia ta.

⁴³ Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă ochii lor erau îngreunați.

⁴⁴ Și i-a lăsat și a plecat din nou și s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte.

⁴⁵ Atunci a venit la discipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și odihniți-vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

⁴⁶ Ridicați-vă, să mergem; iată, este aproape cel ce mă trădează.

⁴⁷ Și pe când încă vorbea el, iată, Iuda, unul dintre cei doisprezece, venea și cu el o mulțime mare cu săbii și băte, de la preoții de seamă și bătrânii poporului.

⁴⁸ Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care îl voi săruta, acela este: prindeți-l.

49 Și apropiindu-se îndată de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat.

50 Iar Isus i-a spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci au venit și au pus mâinile pe Isus și l-au prins.

51 Și, iată, unul dintre cei ce erau cu Isus, a întins mâna și și-a scos sabia și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

52 Atunci Isus i-a spus: Pune-ți sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau sabia, vor pieri de sabie.

53 Gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl meu și el mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54 Atunci cum se vor împlini scripturile, că astfel trebuie să fie?

55 În aceeași oră Isus a spus mulțimii: Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu bâte, ca să mă luați? Ședeam zilnic cu voi, învățându-vă în templu și nu m-ați prins.

56 Dar toate acestea s-a făcut ca scripturile profeților să se împlinescă. Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit.

57 Și cei ce l-au prins pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau adunați scribii și bătrânii.

58 Iar Petru l-a urmat de departe, până la curtea palatului marelui preot și a intrat și a șezut cu servitorii să vadă sfârșitul.

59 Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul căutau mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să îlucidă.

60 Dar nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, totuși nu au găsit nimic. Și la urmă au venit doi martori falși,

61 Și au spus: Acesta a zis: Sunt în stare să distrug templul lui Dumnezeu și să îl construiesc iarăși în trei zile.

62 Și marele preot s-a sculat și i-a spus: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

63 Dar Isus tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64 Isus i-a zis: Tu ai spus-o. Cu toate acestea vă spun: De acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, spunând: A blasfemiât; ce nevoie mai avem de alți martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui.

66 Ce gândiți voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte.

67 Atunci l-au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și alții l-au pământuit,

68 Spunând: Profeștește-ne, Cristoase: Cine este cel ce te-a lovit?

69 Și Petru ședea afară în curtea palatului și o tânără a venit la el, spunând: Și tu ai fost cu Isus din Galileea.

70 Dar el a negat înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui.

71 Și când a ieșit în portic, l-a văzut altă tânără și a spus celor de acolo: Și acesta era cu Isus din Nazaret.

72 Și din nou a negat cu jurământ: Nu îl cunosc pe omul acesta.

73 Și după un timp, cei ce stăteau acolo în picioare au venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față.

74 Atunci el a început să blesteme și să jure, spunând: Nu îl cunosc pe omul acesta. Și îndată cocoșul a cântat.

75 Și Petru și-a amintit vorba lui Isus, care îi zisese: Înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

27

¹ Când a venit dimineața, toți preoții de seamă și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, să îlucidă.

² Și legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pontius Pilat, guvernatorul.

³ Atunci Iuda, care l-a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-a căit și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și bătrânilor,

⁴ Spunând: Am păcătuit prin aceea că am trădat sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne pasă nouă? Te privește!

⁵ Și el aruncând arginții în templu, a plecat; și s-a dus și s-a spânzurat.

⁶ Dar preoții de seamă au luat arginții și au spus: Nu este legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este prețul sângelui.

⁷ Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul olarului, ca să îngroape pe străini în el.

⁸ De aceea câmpul acela a fost numit câmpul sângelui, până în ziua de azi.

⁹ Atunci a fost împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia, spunând: Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care cei dintre copiii lui Israel l-au prețuit;

¹⁰ Și i-au dat pentru câmpul olarului, așa cum mi-a rânduit mie Domnul.

¹¹ Și Isus a stat în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a întrebat, spunând: Ești tu împăratul iudeilor? Și Isus i-a spus: Tu spui.

¹² Și când a fost acuzat de preoții de seamă și bătrâni, nu a răspuns nimic.

¹³ Atunci Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta?

¹⁴ Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa că guvernatorul se minuna foarte mult.

¹⁵ Și la acea sărbătoare guvernatorul avea obiceiul să elibereze oamenilor un prizonier, pe care îl voiau.

¹⁶ Pe atunci aveau un prizonier faimos, numit Baraba.

¹⁷ De aceea când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care voți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit Cristos?

¹⁸ Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat.

¹⁹ Pe când el era așezat pe scaunul de judecată, soția sa a trimis la el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel om drept; fiindcă azi am suferit multe în vis din cauza lui.

²⁰ Dar preoții de seamă și bătrânii au convins mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus să îl nimicească.

²¹ Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe care dintre cei doi voți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau: Pe Baraba.

²² Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus, care este numit Cristos? Iar ei toți i-au spus: Să fie crucificat.

²³ Iar guvernatorul a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie crucificat.

²⁴ Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun folos, ci mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, spunând: Sunt nevinovat de sângele acestui om drept. Vă privește!

²⁵ Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele lui fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.

²⁶ Atunci le-a eliberat pe Baraba; și după ce l-a biciuit pe Isus, l-a predat să fie crucificat.

27 Atunci soldații guvernatorului l-au luat pe Isus în sala de judecată și au adunat în jurul lui toată ceata de soldați.

28 Și l-au dezbrăcat și i-au pus o robă stacojie.

29 Și după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; și o trestie în mâna lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor.

30 Și scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în cap.

31 Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă și l-au îmbrăcat cu hainele lui și l-au dus să îl crucifice.

32 Și pe când ieșeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă crucea.

33 Și când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia i se spune Locul Căpățânii,

34 l-au dat să bea oțet amestecat cu fiere. Și gustând, a refuzat să bea.

35 Și l-au crucificat și și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se împlinească ce fusese spus de profetul: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți.

36 Și șezând, soldații îl vegheau acolo.

37 Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

38 Tot atunci au fost crucificați cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

39 Și cei ce treceau îl înjurau, clătinând din cap,

40 și spunând: Tu care distrugi templul și îl zidești în trei zile, salvează-te pe tine însuși. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.

41 Și la fel, batjocorindu-l, preoții de seamă, cu scribii și bătrânii, spuneau:

42 Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva. Dacă este el Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce și îl vom crede.

43 S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl dorește. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

44 De asemenea tâlharii care erau crucificați împreună cu el, îl ocărau cu aceleași cuvinte.

45 Iar de la ora șase s-a făcut întuneric peste toată țara, până la ora nouă.

46 Și pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama sabactani? Care este tradus: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?

47 Și unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Acesta cheamă pe Ilie.

48 Și imediat, unul dintre ei a alergat și a luat un burete și l-a umplut cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea.

49 Dar ceilalți spuneau: Lăsați-l, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze.

50 Iar Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare și-a dat duhul.

51 Și iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile s-au despicat;

52 Și mormintele au fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care adormiseră, s-au ridicat;

53 Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

⁵⁴ Și centurionul și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul și lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

⁵⁵ Acolo erau și multe femei, privind de departe, care îl urmaseră din Galileea pe Isus, servindu-i,

⁵⁶ Între care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov și Iose, și mama copiilor lui Zebedei.

⁵⁷ Și când s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el discipol al lui Isus;

⁵⁸ Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să îi fie dat trupul.

⁵⁹ Și Iosif, după ce a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de in,

⁶⁰ Și l-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl tăiasse în stâncă; și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.

⁶¹ Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Marie, șezând cu fața la mormânt.

⁶² Și a doua zi, care urmează zilei pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat,

⁶³ Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a spus pe când era încă în viață: După trei zile, voi învia.

⁶⁴ De aceea poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe urmă va fi mai rea decât cea dintâi.

⁶⁵ Pilat le-a spus: Aveți o gardă; duceți-vă și asigurați-l cum puteți.

⁶⁶ Așa că ei au plecat și au asigurat mormântul, sigilând piatra și punând o gardă.

28

¹ La sfârșitul sabatului, pe când începea să se lumineze înspre prima zi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.

² Și iată, a fost un mare cutremur; fiindcă îngerul Domnului a coborât din cer și a venit și a rostogolit deoparte piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.

³ Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

⁴ Și de teama lui, paznicii au tremurat și au fost ca morți.

⁵ Iar îngerul a răspuns și le-a zis femeilor: Nu vă temeți; fiindcă știu că voi îi căutați pe Isus cel crucificat.

⁶ Nu este aici; fiindcă a înviat, așa cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea Domnul.

⁷ Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus.

⁸ Și ele au plecat repede de la mormânt cu teamă și cu mare bucurie; și au alergat să îi anunțe pe discipolii lui.

⁹ Și pe când mergeau să îi anunțe pe discipolii lui, iată, Isus le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au venit și i-au cuprins picioarele și i s-au închinat.

¹⁰ Atunci Isus le-a spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea.

¹¹ Și pe când se duceau ele, iată, unii din gardă au venit în cetate și au arătat marilor preoți toate cele făcute.

¹² Și după ce s-au adunat cu bătrânii și au ținut sfat, au dat mulți bani soldaților,

¹³ Spunând: Ziceți așa: Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.

¹⁴ Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului, noi îl vom convinge și vă vom păstra în siguranță.

¹⁵ Așa că au luat banii și au făcut cum fuseseră învățați. Și acest cuvânt este răspândit printre iudei până în ziua de astăzi.

¹⁶ Atunci cei unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, la un munte unde Isus le rânduse.

¹⁷ Și când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii s-au îndoit.

¹⁸ Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată puterea îmi este dată în cer și pe pământ.

¹⁹ De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

²⁰ Învățându-i să țină toate câte v-am poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.

Marcu

¹ Începutul evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu;

² Așa cum este scris în profeți: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

³ Vocea unuia care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți cărările sale drepte.

⁴ Ioan boteza în pustie și predica botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.

⁵ Și ieșea la el toată țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

⁶ Și Ioan era îmbrăcat cu o haină din păr de cămilă și cu un brâu de piele în jurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică;

⁷ Și predica, spunând: După mine vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor.

⁸ Eu într-adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duhul Sfânt.

⁹ Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan.

¹⁰ Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca un porumbel coborând pe el;

¹¹ Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea.

¹² Și îndată Duhul l-a condus în pustie.

¹³ Și a fost acolo, în pustie, patruzeci de zile ispitit de Satan; și a fost cu fiarele sălbatice; și îngerii i-au servit.

¹⁴ Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit în Galileea predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

¹⁵ Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu este aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia.

¹⁶ Și pe când umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari.

¹⁷ Și Isus le-a spus: Veniți după mine și vă voi face să deveniți pescari de oameni.

¹⁸ Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

¹⁹ Și mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov al lui Zebedei și pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie, reparându-și plasele.

²⁰ Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu servitorii angajați și au mers după el.

²¹ Și s-au dus în Capernaum; și îndată în sabat, a intrat în sinagogă și îi învăța.

²² Și erau înmărmuriți de doctrina lui; fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum scribii.

²³ Și în sinagoga lor era un om cu un duh necurat; și el a strigat,

²⁴ Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

²⁵ Și Isus l-a muștrat, spunând: Taci și ieși din el.

²⁶ Și după ce duhul necurat l-a scuturat puternic, și a strigat cu voce tare, a ieșit din el.

²⁷ Și toți au fost atât de uimiți, încât se întrebau între ei, spunând: Ce este aceasta? Ce doctrină nouă este aceasta? Căci poruncește cu autoritate chiar duhurilor necurate și ele ascultă de el.

²⁸ Și faima lui s-a răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul Galileii.

²⁹ Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan.

³⁰ Iar soacra lui Simon zăcea cu febră și îndată i-au vorbit despre ea.

³¹ Iar el a venit și a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a servit.

³² Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau la el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedați de draci.

³³ Și toată cetatea s-a adunat la ușă.

³⁴ Și a vindecat pe mulți ce erau bolnavi de diferite boli; și a scos mulți draci; și nu îi lăsa pe draci să vorbească, pentru că îl cunoșteau.

³⁵ Și de dimineață, s-a sculat cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc pustiu și s-a rugat acolo.

³⁶ Și Simon și cei ce erau cu el, l-au urmat.

³⁷ Și când l-au găsit, i-au spus: Toți te caută.

³⁸ Iar el le-a spus: Să mergem în satele învecinate ca să predic și acolo; fiindcă pentru aceasta am venit.

³⁹ Și predica în sinagogle lor, prin toată Galileea și scotea draci.

⁴⁰ Și a venit la el un lepros, implorându-l și îngenunchind înaintea lui și spunându-i: Dacă voiești, mă poți curăți.

⁴¹ Iar lui Isus, făcându-i-se milă, și-a întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii curățit.

⁴² Și pe când vorbea, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost curățit.

⁴³ Și i-a poruncit cu strictețe și îndată l-a trimis de acolo;

⁴⁴ Și i-a spus: Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

⁴⁵ Dar el a ieșit și a început să vestească mult și să răspândească acest lucru, atât de mult încât Isus nu mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară în locuri pustii; și veneau la el din toate părțile.

2

¹ Și din nou a intrat în Capernaum după câteva zile; și s-a auzit că este în casă.

² Și îndată mulți s-au adunat, încât nu mai era loc să îi încapă, nici măcar în apropierea ușii; și le predica cuvântul.

³ Și au venit la el, aducând un paralytic, purtat de patru oameni.

⁴ Și cum nu puteau să se apropie de el din cauza mulțimii, au descoperit acoperișul unde era; și după ce l-au spart, au coborât patul pe care zăcea paralyticul.

⁵ Când Isus a văzut credința lor, i-a spus paralyticului: Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.

⁶ Dar erau unii din scribi, șezând acolo și cugetând în inimile lor,

⁷ De ce vorbește acesta astfel de blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

⁸ Și Isus, cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în ei înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

⁹ Ce este mai ușor a spune paralticului: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a spune: Ridică-te și ia-ți patul și umblă?

¹⁰ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus paralticului),

¹¹ Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

¹² Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit înaintea tuturor; astfel că toți erau uimiți și îl glorificau pe Dumnezeu, spunând: Nu am văzut niciodată așa ceva.

¹³ Și a ieșit din nou lângă mare; și toată mulțimea venea la el, iar el îi învăța.

¹⁴ Și pe când trecea pe acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a urmat.

¹⁵ Și s-a întâmpat, pe când Isus ședea la masă în casa lui Levi, că mulți vameși și păcătoși ședea și ei împreună cu Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl urmau.

¹⁶ Și când l-au văzut scribii și fariseii mâncând cu vameșii și păcătoșii, le-au spus discipolilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii?

¹⁷ Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drekți, ci pe păcătoși la pocăință.

¹⁸ Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească; și au venit și i-au spus: De ce discipolii lui Ioan și ai fariseilor postesc, dar discipolii tăi nu postesc?

¹⁹ Și Isus le-a spus: Pot însoțitorii mirelui să postească atât timp cât mirele este cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti.

²⁰ Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

²¹ Și nimeni nu coase un petec de stofă nouă la o haină veche; altfel, bucată nouă care umple, ia din cea veche și ruptura se face mai rea.

²² Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul este vărsat și burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi.

²³ Și s-a întâmpat că mergea în sabat prin lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum, au început să smulgă spicele.

²⁴ Și fariseii i-au spus: Iată, de ce fac ei în sabat ce nu este legiuit?

²⁵ Și el le-a spus: Nu ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și a flămânzit, el și cei care erau cu el?

²⁶ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar, marele preot și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este legiuit a le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?

²⁷ Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru sabat;

²⁸ De aceea Fiul omului este Domn și al sabatului.

3

¹ Și a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un om care avea o mână uscată.

² Și îl pându-l să vadă dacă îl va vindeca în sabat, ca să îl acuze.

³ Iar el i-a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și vino.

⁴ Și le-a spus: Este legiuit a face bine în sabate, sau a face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei tăceau.

⁵ Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit din cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Și el a întins-o; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

⁶ Și fariseii au ieșit și îndată au ținut sfat cu irodienii împotriva lui, cum să îl nimicească.

⁷ Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la mare; și o mare mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea,

⁸ Și din Ierusalim și din Idumea și de dincolo de Iordan; și cei din jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri mari făcea, o mare mulțime a venit la el.

⁹ Și el a spus discipolilor săi ca o corabie mică să îl aștepte, din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl îmbulzească.

¹⁰ Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau boli îl înghesuiau ca să îl atingă.

¹¹ Și duhurile necurate, când îl vedeau, se prosternau înaintea lui și strigau, spunând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

¹² Și le-a poruncit cu strictețe ca nu cumva să îl facă cunoscut.

¹³ Și el a urcat pe un munte și a chemat la el pe cine a voit; și ei au venit la el.

¹⁴ Și a rânduit doisprezece, ca să fie cu el și ca să îi trimită să predice,

¹⁵ Și să aibă putere să vindece bolile și să scoată dracii;

¹⁶ Și lui Simon, i-a dat numele Petru;

¹⁷ Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui Ioan, fratele lui Iacov; și le-a dat numele Boanergheș, adică Fiii Tunetului;

¹⁸ Și Andrei și Filip și Bartolomeu și Matei și Toma și Iacov al lui Alfeu și Tadeu și Simon Canaanitul,

¹⁹ Și Iuda Iscariot, care l-a și trădat; și s-au dus într-o casă.

²⁰ Și mulțimea s-a adunat din nou, așa încât ei nu mai puteau să mănânce nici pâine.

²¹ Și când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă; fiindcă spuneau: Și-a ieșit din minți.

²² Și scribii care au coborât din Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebul și prin prințul dracilor scoate dracii.

²³ Dar el i-a chemat și le-a spus în parabole: Cum poate Satan să îl scoată afară pe Satan?

²⁴ Și dacă o împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate sta în picioare.

²⁵ Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, acea casă nu poate sta în picioare.

²⁶ Și dacă Satan se ridică împotriva lui însuși și ar fi dezbinat, el nu poate sta în picioare, ci are un sfârșit.

²⁷ Nimeni nu poate intra în casa celui tare și să îi fufuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare și apoi îi va jefui casa.

²⁸ Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate fiilor oamenilor și blasfemiile cu care vor blasfemia;

²⁹ Dar cel ce va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu are niciodată iertare, ci este sub amenințarea damnării eterne;

³⁰ Pentru că ei spuneau: Are un duh necurat.

³¹ Atunci au venit frații lui și mama lui, și, stând în picioare afară, au trimis la el să îl cheme.

³² Și mulțimea ședea în jurul lui și i-au spus: Iată, mama ta și frații tăi sunt afară, te caută.

³³ Iar el le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea, sau frații mei?

³⁴ Și s-a uitat împrejur la cei ce ședea în jurul lui și a spus: Iată, mama mea și frații mei.

³⁵ Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu și sora mea și mamă.

4

¹ Și a început din nou să îi învețe lângă mare; și s-a adunat la el o mare mulțime, astfel că el s-a urcat într-o corabie și ședea pe mare; și toată mulțimea era lângă mare, pe uscat.

² Și îi învăța multe lucruri în parabole și le-a spus în doctrina lui:

³ Dați ascultare; Iată, a ieșit un semănător să semene;

⁴ Și s-a întâmplat, că pe când semăna, o parte *din* sămânță a căzut lângă drum și păsările cerului au venit și au mâncat-o.

⁵ Și alta a căzut pe un loc pietros, unde nu a avut pământ mult; și îndată a răsărit, pentru că nu a avut adâncime a pământului;

⁶ Dar când a răsărit soarele, a fost pârilită; și pentru că nu a avut rădăcină s-a uscat.

⁷ Și alta a căzut printre spini și spinii au crescut și au înăbușit-o și nu a dat rod.

⁸ Și alta a căzut pe pământ bun și a dat rod, crescând și înmulțindu-se; și a adus, una treizeci și una șazeci și una o sută.

⁹ Și le-a spus: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

¹⁰ Și când a fost singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au întrebât despre parabolă.

¹¹ Și le-a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei de afară, toate acestea sunt făcute în parabole;

¹² Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și auzind, să audă și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întoarcă și păcatele lor să le fie iertate.

¹³ Și le-a spus: Nu pricepeți această parabolă? Și cum veți cunoaște toate parabolele?

¹⁴ Semănătorul seamănă cuvântul.

¹⁵ Și aceștia sunt cei de lângă drum, unde cuvântul este semănat; dar după ce au auzit, vine îndată Satan și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor.

¹⁶ Și la fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care, după ce au auzit cuvântul, îl primesc îndată cu veselie;

¹⁷ Și nu au rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp; după aceea, când se ridică neaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se poticnesc.

¹⁸ Și aceștia sunt cei semănați printre spini, care aud cuvântul,

¹⁹ Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogățiilor și poftetele altor lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și cuvântul devine neroditor.

²⁰ Și aceștia sunt cei semănați pe pământ bun, care aud cuvântul și îl primesc și aduc rod, unul treizeci, unul șazeci și unul o sută.

²¹ Și le-a spus: Este adusă o candelă ca să fie pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă pe sfeșnic?

²² Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie arătat; nici nu a fost nimic ținut în taină, decât ca să fie arătat pe față.

²³ Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

24 Și le-a spus: Luați seama la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va măsura; și vouă care auziți vi se va adăuga mult.

25 Fiindcă oricui are, i se va da; și cel ce nu are, de la el se va lua și ce are.

26 Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum un om ar arunca sămânță în pământ;

27 Și ar dormi și s-ar trezi noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el nu știe cum.

28 Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir, apoi spic, apoi grâu deplin în spic.

29 Dar când rodul este gata, îndată pune seceră în el, pentru că a venit secerișul.

30 Și a spus: Cu ce vom asemena împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă să o comparăm?

31 Este ca un grăunte de muștar, care, când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele care sunt în pământ;

32 Dar după ce este semănat, crește și se face mai mare decât toate ierburile și își întinde ramuri mari; așa că păsările cerului pot cuibări sub umbra lui.

33 Și cu multe astfel de parabole le-a vorbit cuvântul, așa cum erau în stare să îl audă.

34 Dar nu le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le explica discipolilor săi toate lucrurile.

35 Și în aceeași zi, după ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă parte.

36 Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa cum era în corabie. Și erau cu el și alte corăbii mici.

37 Și s-a făcut o furtună mare de vânt și valurile băteau în corabie, încât aceasta era aproape să se umple.

38 Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că pierim?

39 Și s-a ridicat și a muștrat vântul și a spus mării: Taci, liniștește-te! Și vântul a încetat și s-a făcut o mare liniște.

40 Și le-a spus: Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință?

41 Și s-au înfricoșat foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de om este acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

5

1 Și au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul Gadarenilor.

2 Și când a ieșit din corabie, îndată l-a întâlnit un om ieșit din morminte, cu un duh necurat,

3 Care își avea locuința printre morminte; și nimeni nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri;

4 Pentru că el fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile au fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți; și nimeni nu a fost în stare să îl îmblânzească.

5 Și totdeauna, noapte și zi, era în munți și în morminte, strigând și tăindu-se cu pietre.

6 Dar când l-a văzut pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat,

7 Și a strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preainalt? Te conjur pe Dumnezeu, să nu mă chinuiești;

8 Fiindcă îi spusese: Ieși din omul acesta, duh necurat.

⁹ Și l-a întrebat: Care este numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele meu este Legiune, căci suntem mulți.

¹⁰ Și l-a implorat mult să nu îi trimită afară din ținut.

¹¹ Și acolo, aproape de munți, era o turmă mare de porci păscând.

¹² Și toți dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

¹³ Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în mare (erau cam două mii) și s-au înecat în mare.

¹⁴ Și cei ce pășteau porcii au fugit și au povestit în cetate și în ținut. Iar oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

¹⁵ Și a venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de drac și a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

¹⁶ Și cei ce au văzut, le-au spus cum s-a întâmplat cu cel ce fusese posedat de draci și despre porci.

¹⁷ Și au început să îl roage să plece afară din ținuturile lor.

¹⁸ Și când el s-a urcat în corabie, cel ce fusese posedat de drac l-a implorat să fie cu el.

¹⁹ Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te acasă la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a făcut Domnul pentru tine și cum a avut milă de tine.

²⁰ Iar el a plecat și a început să vestească în Decapole ce lucruri mari a făcut Isus pentru el; și toți se minunau.

²¹ Și după ce Isus a trecut din nou de partea cealaltă, cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și el era lângă mare.

²² Și iată, a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele lui,

²³ Și l-a implorat mult, spunând: Fetița mea zace pe moarte, vino *te rog* și pune-ți mâinile pe ea, ca să fie vindecată; și va trăi.

²⁴ Și Isus s-a dus cu el; și mulți oameni îl urmau și îl îmbulzeau.

²⁵ Și o anume femeie, cu o scurgere de sânge de doisprezece ani,

²⁶ Și care suferise multe lucruri de la mulți doctori și cheltuisese tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci mai degrabă îi mergea mai rău,

²⁷ Când a auzit despre Isus, a venit în mulțime, în spatele lui și i-a atins haina.

²⁸ Fiindcă spunea: Dacă i-aș atinge hainele doar, voi fi sănătoasă.

²⁹ Și îndată, izvorul sângerării ei a secat; și a simțit în trupul ei că a fost vindecată de acea boală.

³⁰ Și Isus, cunoscând îndată în el însuși că o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a spus: Cine mi-a atins hainele?

³¹ Și discipolii lui i-au spus: Vezi mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins?

³² Iar el s-a uitat de jur împrejur să o vadă pe cea care a făcut acest lucru.

³³ Dar femeia, temându-se și tremurând, cunoscând ce s-a făcut în ea, a venit și i s-a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul.

³⁴ Iar el i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace și fi vindecată de boala ta.

³⁵ Pe când el încă vorbea, au venit de la casa conducătorului sinagogii unii care spuneau: Fiica ta este moartă; pentru ce îl mai tulburi pe Învățătorul?

³⁶ Dar îndată ce Isus a auzit cuvântul rostit, i-a zis conducătorului sinagogii: Nu te teme, crede numai.

³⁷ Și nu a lăsat pe niciunul să îl însoțească, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

³⁸ Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și boceau mult.

³⁹ Și după ce a intrat, le-a spus: De ce faceți tumult și plângeți? Copila nu este moartă, ci doarme.

⁴⁰ Și au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce erau cu el și a intrat acolo unde zăcea copila.

⁴¹ Și luând copila de mână i-a spus: Talita cumi; care este tradus: Fetițo, îți spun, ridică-te.

⁴² Și îndată fetița s-a sculat și a umblat, fiindcă avea doisprezece ani. Iar ei erau înmărmuriți cu mare uimire.

⁴³ Și le-a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit să îi fie dat ceva de mâncare.

6

¹ Și a plecat de acolo și a venit în patria sa; și discipolii săi îl urmează.

² Și când a venit sabbatul, a început să îi învețe în sinagogă; și mulți, auzindu-l, erau înmărmuriți, spunând: De unde are el acestea? Și ce înțelepciune îi este dată, încât și fapte puternice ca acestea sunt făcute prin mâinile lui?

³ Nu este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici cu noi? Și se poticneau de el.

⁴ Dar Isus le-a spus: Un profet nu este fără onoare decât în patria sa și printre rudele sale și în casa lui.

⁵ Și nu a putut face acolo nicio lucrare puternică, decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.

⁶ Și s-a minunat de necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-i.

⁷ Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile necurate;

⁸ Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani în brâu;

⁹ Ci încălțați cu sandale; și să nu îmbrace două haine.

¹⁰ Și le-a spus: În orice loc ar fi să intrați într-o casă, acolo să rămâneți până plecați din acel loc.

¹¹ Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta, când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma și Gomora în ziua judecării decât pentru acea cetate.

¹² Și au plecat și au predicat ca oamenii să se pocăiască.

¹³ Și au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe mulți bolnavi și i-au vindecat.

¹⁴ Și împăratul Irod a auzit despre el, (pentru că numele lui se răspândise) și a spus: Ioan Baptist a înviat dintre morți și din această cauză se arată fapte puternice în el.

¹⁵ Alții au spus: Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet, sau ca unul dintre profeți.

¹⁶ Dar când Irod a auzit, a spus: El este Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.

¹⁷ Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a legat în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că se căsătorise cu ea.

¹⁸ Fiindcă Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți este legiuit să o ai pe soția fratelui tău.

¹⁹ De aceea Irodiada îi purta pică și voia să îl ucidă, dar nu a putut;

²⁰ Fiindcă Irod se temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un sfânt și îl ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl asculta cu plăcere.

²¹ Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui de naștere, a făcut o masă mai marilor săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai Galileii;

²² Și când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă cu el, împăratul i-a spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da.

²³ Și i-a jurat: Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.

²⁴ Iar ea a ieșit și i-a spus mamei ei: Ce să cer? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Baptist.

²⁵ Și îndată a intrat cu grabă la împărat și i-a cerut, spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul lui Ioan Baptist.

²⁶ Și împăratul a fost foarte întristat; totuși, din cauza jurământului și a celor care ședeau la masă cu el, nu a voit să o respingă.

²⁷ Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să îi fie adus capul; și s-a dus și l-a decapitat în închisoare,

²⁸ Și i-a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata l-a dat mamei ei.

²⁹ Și când au auzit discipolii lui, au venit și i-au luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt.

³⁰ Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, deopotrivă cele făcute și cele ce i-au învățat pe oameni.

³¹ Iar el le-a spus: Veniți voi înșivă la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă erau mulți venind și plecând și nu aveau timp nici să mănânce.

³² Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu, deoparte.

³³ Și oamenii i-au văzut plecând și mulți l-au cunoscut și au alergat pe jos până acolo, din toate cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au adunat la el.

³⁴ Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să îi învețe multe lucruri.

³⁵ Și când ziua era deja trecută, discipolii săi au venit la el și au spus: Acesta este un loc pustiu și ora este deja târzie.

³⁶ Trimite-i ca să meargă în împrejurimile ținutului și în sate și să își cumpere pâine, fiindcă nu au nimic să mănânce.

³⁷ Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le voi să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpărăm pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce?

³⁸ Iar el le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce s-au lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești.

³⁹ Și le-a poruncit să îi așeze pe toți în grupuri, pe iarba verde.

⁴⁰ Și au șezut în rânduri câte o sută și câte cincizeci.

⁴¹ Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit printre toți.

⁴² Și au mâncat toți și s-au săturat.

⁴³ Și au ridicat douăsprezece coșuri pline de frânturi și rămășițele de la pești.

44 Și cei ce au mâncat din pâini erau cam cinci mii de bărbați.

45 Și îndată a constrâns pe discipolii săi să intre în corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte, spre Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulțimii.

46 Și după ce i-a trimis, a plecat pe munte, să se roage.

47 Și când s-a făcut seară, corabia era în mijlocul mării iar el singur pe uscat.

48 Și i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor; și cam pe la garda a patra a nopții a venit spre ei umblând pe mare și ar fi voit să treacă pe lângă ei.

49 Dar când l-au văzut umblând pe mare, au presupus că era un duh și au strigat;

50 Fiindcă toți l-au văzut și au fost tulburați. Și îndată a vorbit cu ei și le-a spus: Îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți!

51 Și s-a urcat la ei în corabie și vântul a încetat; și au fost uimiți peste măsură în ei înșiși și se minunau.

52 Fiindcă nu pricepeau miracolul pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită.

53 Și după ce au trecut dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la țarm.

54 Și după ce au ieșit din corabie, îndată l-au cunoscut,

55 Și alergau prin toată acea regiune de jur împrejur și începeau să îi aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că este el.

56 Și oriunde intra în sate, sau cetăți, sau ținuturi, puneau pe bolnavi în străzi și îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea hainei; și câți l-au atins au fost făcuți sănătoși.

7

1 Atunci s-au adunat la el fariseii și anumiți scribi care au venit din Ierusalim.

2 Și când au văzut pe unii din discipolii lui mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nespălate, îi învinovăteau.

3 Fiindcă fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor.

4 Și când vin de la piață, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Și sunt multe alte lucruri, pe care le-au primit să le țină, precum este: îmbăierea paharelor și a oalelor și a vaselor de aramă și a meselor.

5 Atunci fariseii și scribii l-au întreat: De ce nu umblă discipolii tăi conform tradiției bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?

6 El a răspuns și le-a zis: Bine a profețit Isaia despre voi, fățarnicilor, așa cum este scris: Acest popor mă onorează cu buzele lor, dar inima lor este departe de mine.

7 Dar în zadar mi se închină, învățându-i pe oameni ca doctrine poruncile oamenilor.

8 Fiindcă lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, țineți tradiția oamenilor, precum îmbăierea oalelor și a paharelor; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

9 Și le-a spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să țineți propria voastră tradiție.

10 Fiindcă Moise a spus: Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și: Cel ce blestemă pe tată sau mamă, de moarte să moară;

11 Dar voi spuneți: Dacă un om va spune tatălui sau mamei sale: Este corban, altfel spus, orice ți-ar fi de folos de la mine este un dar; va fi liber,

12 Și nu îl mai lăsați să facă ceva pentru tatăl său sau mama sa;

13 Făcând fără efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-o; și faceți multe alte lucruri asemănătoare.

14 Și după ce a chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-mi fiecare ascultare și înțelegeți;

15 Nu este nimic din afara unui om, care intrând în el îl poate spurca, ci lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce spurcă pe om.

16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.

17 Și când a intrat în casă, ieșind din mulțime, discipolii săi l-au întrebat despre parabolă.

18 Iar el le-a spus: Așa de nepricepuți sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intrat în om din afară, nu îl poate spurca;

19 Pentru că nu intră în inima lui, ci în pântece și iese în hazna, curățind toate mâncărurile?

20 Și a spus: Ce iese din om, aceea spurcă pe om.

21 Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri,

22 Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebulie;

23 Toate aceste rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om.

24 Și de acolo s-a sculat și s-a dus între ținuturile Tirului și ale Sidonului și a intrat într-o casă și dorea ca nimeni să nu știe; dar nu a putut fi ascuns.

25 Fiindcă o femeie, a cărei fetiță avea un duh necurat, a auzit despre el și a venit și a căzut la picioarele lui;

26 Femeia era grecoaică, de națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul din fiica ei.

27 Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să se sature; fiindcă nu este potrivit să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței.

28 Iar ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși și căței de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.

29 Și el i-a spus: Pentru acest cuvânt, du-te; dracul a ieșit din fiica ta.

30 Și când a ajuns acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă pe pat.

31 Și din nou, plecând din ținuturile Tirului și Sidonului, a venit la marea Galileii, prin mijlocul ținuturilor Decapolei.

32 Și ei i-au adus pe unul care era surd și avea un impediment în vorbire; și l-au implorat să își pună mâna pe el.

33 Și l-a luat deoparte afară din mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat și i-a atins limba,

34 Și privind în sus spre cer, a oftat și i-a spus: Effata, care înseamnă, Deschide-te.

35 Și îndată urechile i-au fost deschise și frâul limbii sale a fost dezlegat și vorbea clar.

36 Și le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le porunca mai mult, cu atât mai mult proclamau aceasta.

37 Și erau peste măsură de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

8

1 În acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând nimic să mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi și le-a spus:

² Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce;

³ Și dacă le dau drumul la casele lor postind, vor cădea de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de departe.

⁴ Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie?

⁵ Iar el i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au spus: Șapte.

⁶ Și a poruncit mulțimii să șadă pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri, a frânt și a dat discipolilor săi să le pună înainte; și le-au pus înaintea oamenilor.

⁷ Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând a poruncit să îi pună și pe aceștia înainte.

⁸ Așa că au mâncat și s-au săturat; și au ridicat din frânturile care au rămas, șapte coșuri.

⁹ Și cei ce mâncaseră au fost în jur de patru mii; și le-a dat drumul.

¹⁰ Și îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și a venit în părțile Dalmanutei.

¹¹ Și fariseii au venit și au început să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.

¹² Și a oftat adânc în duhul său și a spus: De ce caută generația aceasta un semn? Adevărat vă spun: Un semn nu va fi dat acestei generații.

¹³ Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie și a plecat de partea cealaltă.

¹⁴ Și discipolii uitaseră să ia pâini și nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine.

¹⁵ Și le-a poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala fariseilor și de dospeala lui Irod.

¹⁶ Și discutau între ei, spunând: A spus așa pentru că nu avem pâini.

¹⁷ Și Isus știind aceasta, le-a spus: De ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu înțelegeți? Vă împietriți încă inima?

¹⁸ Având ochi, nu vedeți? Și având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți?

¹⁹ Când am frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece.

²⁰ Și când, am frânt cele șapte pentru patru mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și au spus: Șapte.

²¹ Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți?

²² Și a venit la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implorat să îl atingă.

²³ Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuipând pe ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.

²⁴ Și privind în sus, a zis: Văd oameni precum pomii, umblând.

²⁵ După aceea și-a pus din nou mâinile pe ochii lui și l-a făcut să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar pe fiecare om.

²⁶ Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu intra în sat, nici nu spune nimănui în sat.

²⁷ Și Isus și discipolii săi au ieșit în satele din Cezareea Filipi; și pe drum i-a întrebat pe discipolii lui, spunându-le: Cine spun oamenii că sunt eu?

²⁸ Și au răspuns: Ioan Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți.

²⁹ Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul.

³⁰ Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre el.

³¹ Și a început să îi învețe, că Fiul omului trebuie să sufere multe lucruri și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și scribi și să fie ucis și după trei zile să învie.

³² Și vorbea pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte și a început să îl mustre.

³³ Dar el, întorcându-se și privind la discipolii săi, l-a muștrat pe Petru, spunând: Du-te înapoia mea, Satan. Pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile oamenilor.

³⁴ Și chemând la el mulțimea, împreună cu discipolii săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze.

³⁵ Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie, acela și-o va salva.

³⁶ Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga lumea întreagă, și își va pierde propriul suflet?

³⁷ Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?

³⁸ De aceea oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

9

¹ Și le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre cei ce stau în picioare aici, care nicicum nu vor gusta din moartea, până ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

² Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și îi conduce ia pe un munte înalt, singuri, la o parte; și a fost transfigurat înaintea lor.

³ Și hainele sale au devenit strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa cum niciun înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi.

⁴ Și li s-au arătat Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus.

⁵ Și Petru a răspuns și i-a zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

⁶ Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau foarte înspăimântați.

⁷ Și s-a făcut un nor care i-a umbrat; și o voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit: Ascultați-l!

⁸ Și dintr-o dată, când s-au uitat de jur împrejur, nu au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei.

⁹ Și pe când coborau ei de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce lucruri au văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți.

¹⁰ Și au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce ar însemna învierea dintre morți.

¹¹ Și l-au întrebat, spunând: De ce spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi?

¹² Iar el, răspunzând, le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restaurează toate lucrurile; și după cum este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere multe și să fie disprețuit.

¹³ Dar vă spun că: Ilie a și venit și i-au făcut orice au voit, așa cum este scris despre el.

¹⁴ Și când a venit la discipoli, a văzut o mulțime mare împrejurul lor și pe scribi întrebându-se cu ei.

¹⁵ Și îndată toți oamenii, când l-au văzut, au fost foarte uimiți, și alergând la el, îl salutau.

¹⁶ Și i-a întrebat pe scribi: Ce vă întrebați cu ei?

¹⁷ Și unul din mulțime a răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu, care are un duh mut;

¹⁸ Și oriunde îl apucă, îl scutură puternic și face spume și își scrâșnește dinții și rămâne vlăguit; și am vorbit cu discipolii tăi ca să îl scoată; și ei nu au fost în stare.

¹⁹ El i-a răspuns și a zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine.

²⁰ Și l-au adus la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat puternic și el a căzut la pământ și se zvârcolea făcând spume.

²¹ Și l-a întrebat pe tatăl lui: De cât timp i se întâmplă aceasta? Iar el a spus: Din copilărie.

²² Și deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.

²³ Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

²⁴ Și îndată tatăl copilului a strigat și a spus cu lacrimi: Cred, Doamne; ajută a mea necredință.

²⁵ Când Isus a văzut că mulțimea se aduna alergând, a muștrat duhul necurat, spunându-i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și nu mai intra în el.

²⁶ Și duhul a strigat și l-a scuturat puternic și a ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți au spus: Este mort.

²⁷ Dar Isus, luându-l de mână, l-a ridicat; iar el s-a sculat.

²⁸ Și după ce el a intrat în casă, discipolii săi l-au întrebat deoparte: Noi de ce nu l-am putut scoate afară?

²⁹ Iar el le-a spus: Acest fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune și postire.

³⁰ Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu voia ca cineva să știe.

³¹ Fiindcă învăța pe discipolii săi și le spunea: Fiul omului este trădat în mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și după ce va fi fost ucis, a treia zi va învia.

³² Dar nu au înțeles acea spusă și le-a fost teamă să îl întrebe.

³³ Și a venit la Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-ați contrazis între voi pe drum?

³⁴ Dar tăceau, fiindcă pe drum s-au contrazis unii cu alții cine va fi cel mai mare.

³⁵ Și a șezut și a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel dintâi, să fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor.

³⁶ Și a luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în brațe, le-a spus:

³⁷ Oricine va primi pe unul din acest fel de copilași în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel ce m-a trimis.

³⁸ Și Ioan i-a răspuns, zicând: Învățătorule, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-am oprit, pentru că nu ne urmează.

³⁹ Dar Isus a spus: Nu îl opriți, fiindcă nu este niciun om care să facă un miracol în numele meu și care îndată să mă poată vorbi de rău.

⁴⁰ Fiindcă cine nu este împotriva noastră, este de partea noastră.

⁴¹ Fiindcă oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde răsplata.

⁴² Și oricine va poticni pe unul dintre micuții care cred în mine, este mai bine pentru el ca o piatră de moară să îi fie atârnată de gât și să fie aruncat în mare.

⁴³ Și dacă mâna ta te poticnește, taie-o; este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să ai două mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge,

⁴⁴ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁵ Și dacă piciorul tău te poticnește, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare și să fii aruncat în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge.

⁴⁶ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁷ Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului,

⁴⁸ Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

⁴⁹ Căci fiecare va fi sărat cu foc și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare.

⁵⁰ Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

10

¹ Și s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii prin partea de dincolo a Iordanului; și din nou au mers mulțimi la el; și așa cum era obișnuit, i-a învățat din nou.

² Și fariseii au venit la el și l-au întrebat, ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de soția lui?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise?

⁴ Și au spus: Moise a permis să scrie o carte de despărțire și să divorțeze de ea.

⁵ Iar Isus a răspuns și le-a zis: Din cauza împietririi inimii voastre v-a scris el acest precept.

⁶ Dar de la începutul creației Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

⁷ Din această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa.

⁸ Și cei doi vor fi un singur trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup.

⁹ De aceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă.

¹⁰ Și în casă, discipolii lui l-au întrebat din nou despre același lucru.

¹¹ Iar el le-a spus: Oricine va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite adulter împotriva ei.

¹² Și dacă o femeie va divorța de soțul ei și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter.

¹³ Și i-au adus copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au muștrat pe aceia care îi aduceau.

¹⁴ Iar Isus, văzând, s-a supărat foarte mult și le-a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

¹⁵ Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.

¹⁶ Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.

17 Și după ce a ieșit la drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?

18 Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu.

19 Poruncile le cunoști: Să nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci mărturie falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta.

20 Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

21 Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un lucru îți lipsește; du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea tezaur în cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă.

22 Iar el s-a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că avea multe averi.

23 Și Isus uitându-se înapoi, le-a spus discipolilor săi: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății.

24 Și discipolii au fost înmărmuriți la cuvintele lui. Iar Isus răspunde din nou și le zice: Copii, cât de greu este pentru cei ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu.

25 Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu.

26 Și au fost înmărmuriți peste măsură, spunând între ei: Atunci cine poate fi salvat?

27 Și Isus uitându-se la ei, spune: La oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt posibile.

28 Atunci Petru a început să îi spună: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

29 Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun: Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, din cauza mea și a evangheliei,

30 Și *care* să nu primească cumva însutit acum în acest timp, case și frați și surori și mame și copii și pământuri, cu persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă.

31 Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

32 Și erau pe cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor; și erau uimiți; și pe când îl urmau, le era teamă. Și i-a strâns din nou pe cei doisprezece și a început să le spună ce lucruri i se vor întâmpla,

33 Spunând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna la moarte și îl vor preda neamurilor.

34 Și îl vor batjocori și îl vor biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

35 Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el, spunând: Învățătorule, voim ca să ne faci ce vom cere.

36 Iar el le-a spus: Ce voiți să vă fac?

37 Iar ei i-au spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta ta și celălalt la stânga ta, în gloria ta.

38 Dar Isus le-a spus: Nu știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu?

39 Iar ei i-au spus: Putem. Iar Isus le-a spus: Într-adevăr veți bea paharul pe care îl beau eu; și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați;

⁴⁰ Dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu a da; ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit.

⁴¹ Și după ce au auzit cei zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și Ioan.

⁴² Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei socotiți că domnesc peste neamuri exercită domnie asupra lor; și mai marii lor exercită autoritate asupra lor.

⁴³ Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare printre voi, va fi servitorul vostru.

⁴⁴ Și oricine dintre voi voiește să devină primul, va fi rob tuturor.

⁴⁵ Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți.

⁴⁶ Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea el din Ierihon cu discipolii săi și cu o mare mulțime, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu, ședea lângă drumul mare cerșind.

⁴⁷ Și auzind că era Isus din Nazaret, a început să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁸ Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁹ Și Isus oprindu-se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe orb, spunându-i: Îndrăznește, ridică-te, el te cheamă.

⁵⁰ Și el, aruncându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.

⁵¹ Și Isus, răspunzând, îi zice: Ce voiești să îți fac? Iar orbul i-a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁵² Și Isus i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos. Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

11

¹ Și când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre Betfaghe și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

² Și le-a spus: Duceți-vă în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți fi intrat în el veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-l.

³ Și dacă vă spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici.

⁴ Și s-au dus și au găsit măgărușul legat afară, lângă ușă, în locul unde se întâlnesc două drumuri; și l-au dezlegat.

⁵ Și unii dintre cei ce stăteau în picioare acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul?

⁶ Iar ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au lăsat să plece.

⁷ Și au adus măgărușul la Isus și și-au aruncat hainele pe el; iar el a șezut pe el.

⁸ Și mulți își așterneau hainele pe cale; și alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale.

⁹ Și cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului,

¹⁰ Binecuvântată fie împărăția tatălui nostru David, care vine în numele Domnului. Osana în cele preaînalte!

¹¹ Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și după ce a privit toate lucrurile de jur împrejur, fiind ora serii, a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece.

12 Și a doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit;

13 Și văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să vadă dacă cumva găsește ceva pe el; și când a ajuns la el, nu a găsit nimic decât frunze; fiindcă nu era timpul smochinelor.

14 Și Isus, luând cuvântul, i-a zis smochinului: De acum înainte, nimeni să nu mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui au auzit.

15 Și au venit la Ierusalim; și Isus a intrat în templu și a început să arunce afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu; și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei;

16 Și nu lăsa ca cineva să poarte vreun vas prin templu.

17 Și i-a învățat, spunându-le: Nu este scris: Casa mea va fi numită de toate națiunile, casa rugăciunii? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

18 Și scribii și preoții de seamă au auzit și au căutat cum să îl nimicească; fiindcă se temeau de el, pentru că toată mulțimea era înmărmurită de doctrina lui.

19 Și când s-a făcut seară a ieșit din cetate.

20 Și dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

21 Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi, iată, smochinul pe care l-ai blestemat este uscat.

22 Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!

23 Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune.

24 De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi și veți avea.

25 Și când stați în picioare rugându-vă, iertați dacă aveți ceva împotriva oricui; pentru ca și Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile voastre.

26 Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va ierta fărădelegile voastre.

27 Și au venit din nou la Ierusalim; și pe când se plimba el prin templu, au venit la el preoții de seamă și scribii și bătrânii,

28 Și i-au spus: Cu ce autoritate faci acestea? Și cine ți-a dat această autoritate să faci acestea?

29 Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru și răspundeți-mi și vă voi spune cu ce autoritate fac acestea.

30 Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-mi.

31 Și discutau între ei, spunând: Dacă spunem: Din cer; va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

32 Dar dacă spunem: De la oameni; se temeau de popor, fiindcă toți oamenii îl considerau pe Ioan, că era, într-adevăr, profet.

33 Și au răspuns și i-au zis lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând, le zice: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

12

1 Și a început să le vorbească în parabole. Un anumit om a sădit o vie și a pus o îngrădătură împrejur și a săpat un teasc și a zidit un turn și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată.

2 Și la timpul convenit a trimis un rob la viticultori, ca să primească de la viticultori din rodul viei.

3 Și ei l-au prins și l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

⁴ Și el, din nou, a trimis alt rob la ei; iar ei au aruncat cu pietre în el și l-au rănit la cap și l-au trimis ocărât.

⁵ Și din nou a trimis pe un altul; și pe acela l-au ucis; și pe mulți alții: pe unii bătându-i și pe alții ucigându-i.

⁶ De aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a trimis și pe el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu.

⁷ Dar acei viticultori au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să îl ucidem și moștenirea va fi a noastră.

⁸ Iar ei l-au luat și l-au ucis și l-au scos afară din vie.

⁹ Ce va face așadar domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și va da via altora.

¹⁰ Și nu ați citit această scriptură? Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei;

¹¹ DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri.

¹² Și căutau să pună mâna pe el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că spusese parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus.

¹³ Și au trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni, să îl prindă în cuvinte.

¹⁴ Și când au venit, i-au spus: Învățătorule, știm că ești adevărat și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a da taxă Cezarului, sau nu?

¹⁵ Să dăm, sau să nu dăm? Dar el, cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De ce mă ispiți? Aduceți-mi un dinar, ca să îl văd.

¹⁶ Și l-au adus. Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și inscripție? Iar ei i-au spus: Al Cezarului.

¹⁷ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el.

¹⁸ Atunci saducheii, care spun că nu este înviere, au venit la el și l-au întrebat, spunând:

¹⁹ Învățătorule, Moise ne-a scris că: Dacă fratele unui bărbat moare și își lasă soția și nu lasă copii, fratele lui să ia pe soția lui și să ridice sămânță fratelui său.

²⁰ Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție, și, murind, nu a lăsat sămânță.

²¹ Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat sămânță; și la fel al treilea.

²² Și cei șapte au luat-o și nu au lăsat sămânță. La urma tuturor a murit și femeia.

²³ La înviere așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi va fi ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.

²⁴ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu de aceea vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

²⁵ Fiindcă atunci când vor învia dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci sunt ca îngerii care sunt în cer.

²⁶ Iar despre cei morți, că învie; nu ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a vorbit Dumnezeu? Spunând: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob?

²⁷ El nu este Dumnezeuul celor morți, ci Dumnezeuul celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult.

²⁸ Și unul dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând că le răspunsese bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă, dintre toate?

²⁹ Și Isus i-a răspuns: Prima dintre toate poruncile este: Ascultă, Israel; Domnul Dumnezeu nostru este un *singur* Domn;

³⁰ Și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată tăria ta; aceasta este prima poruncă.

³¹ Și a doua este asemănătoare, adică aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.

³² Și scribul i-a spus: Bine, Învățătorule, ai spus adevărul, pentru că este un singur Dumnezeu și nu este altul decât el;

³³ Și a-l iubi cu toată inima și cu toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și a-l iubi pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult decât toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile.

³⁴ Și când Isus a văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a spus: Nu ești departe de împărăția lui Dumnezeu. Și după aceea nimeni nu a mai cutezat să îl întrebe.

³⁵ Și, în timp ce îi învăța în templu, Isus a răspuns și a zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David?

³⁶ Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

³⁷ De aceea, însuși David îl numește Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau cu plăcere.

³⁸ Și le-a spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii cărora le place să umble cu robe lungi și le plac saluturile în piețe,

³⁹ Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la ospete;

⁴⁰ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

⁴¹ Și Isus ședea în fața vistieriei și privea cum oamenii aruncau bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.

⁴² Și a venit o anumită văduvă săracă și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț.

⁴³ Și a chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun că: Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât au aruncat toți în vistierie;

⁴⁴ Fiindcă ei toți au aruncat din abundența lor; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce a avut, tot avutul ei.

13

¹ Și pe când ieșea el din templu, unul dintre discipolii săi i-a spus: Învățătorule, iată, ce pietre și ce clădiri!

² Și Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va fi lăsată nicidecum piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

³ Și pe când ședea el pe muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru și Iacov și Ioan și Andrei, l-au întrebat deoparte:

⁴ Spune-ne, când vor fi acestea? Și ce semn va fi când toate acestea vor fi împlinite?

⁵ Și Isus, răspunzându-le, a început să spună: Luați seama să nu vă înșele cineva;

⁶ Fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți vor înșela.

⁷ Și când veți auzi de războaie și zvonuri de războaie, nu fiți tulburați, fiindcă acestea trebuie să se întâmple; dar nu este încă sfârșitul.

⁸ Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție; și vor fi cutremure de pământ în diferite locuri și vor fi foamete și tulburări; acestea sunt începuturile durerilor.

⁹ Dar luați seama la voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi bătuti în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor.

¹⁰ Și evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre toate națiunile.

¹¹ Dar când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați dinainte ce veți spune, nici nu premeditați; ci tot ce vă va fi dat în acea oră, aceea să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Sfânt.

¹² Și frate va trăda pe frate la moarte și tatăl pe fiu; și copii se vor ridica împotriva părinților și vor face ca ei să fie uciși.

¹³ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat.

¹⁴ Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în picioare unde nu ar trebui (cine citește să înțeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă în munți.

¹⁵ Și cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru din casă lui;

¹⁶ Și cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia haina.

¹⁷ Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile!

¹⁸ Și rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna.

¹⁹ Fiindcă în acele zile va fi necaz, așa cum nu a fost de la începutul creației, pe care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici nu va mai fi niciodată.

²⁰ Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nicio carne nu ar fi salvată; dar din cauza celor aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.

²¹ Și atunci, dacă cineva vă va spune: Iată, Cristos este aici; sau: Iată, este acolo; nu credeți.

²² Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeti falși și vor arăta semne și minuni, ca să amăgească, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși.

²³ Dar luați bine seama; iată, v-am spus dinainte toate lucrurile.

²⁴ Dar în acele zile, după acel necaz, soarele se va întunece și luna nu își va da lumina ei.

²⁵ Și stelele din cer vor cădea și puterile din cer vor fi clătinate.

²⁶ Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind în nori cu mare putere și glorie.

²⁷ Și atunci își va trimite îngerii și va strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la cele mai îndepărtate părți ale pământului până la cele mai îndepărtate părți ale cerului.

²⁸ Acum învățați o parabolă a smochinului: Când lăstarul lui este deja fraged și dă frunze, știți că vara este aproape;

²⁹ Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, știți că aceasta este aproape, la ușă.

³⁰ Adevărat vă spun că nicidecum nu va trece această generație, până nu se vor face toate acestea.

³¹ Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³² Dar despre acea zi și oră nu știe nimeni, nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.

³³ Luați bine seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când este timpul.

³⁴ Fiindcă Fiul omului este ca un om ce se află într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat autoritate robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a poruncit portarului să vegheze.

³⁵ De aceea vegheați; fiindcă nu știți când vine domnul casei, seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;

³⁶ Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă găsească dormind.

³⁷ Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

14

¹ După două zile era sărbătoarea paștelui și a azimelor; și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl prindă prin viclenie să îlucidă.

² Dar spuneau: Nu în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare a poporului.

³ Și fiind el în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie având un vas de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat, foarte prețios; și a spart vasul și a turnat mirul pe capul lui.

⁴ Și erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru ce s-a făcut risipa aceasta de mir?

⁵ Fiindcă acesta s-ar fi putut vinde pe mai mult de trei sute de dinari și s-ar fi dat banii la săraci. Și căteau împotriva ei.

⁶ Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce o tulburați? A lucrat o lucrare bună față de mine.

⁷ Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

⁸ Ea a făcut ce a putut; a venit dinainte ca să îmi ungă trupul pentru înmormântare.

⁹ Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie, prin întreaga lume și ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire despre ea.

¹⁰ Și Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții de seamă să li-l trădeze.

¹¹ Și când au auzit, s-au bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum să îl trădeze la un moment potrivit.

¹² Și în prima zi a azimelor, când înjunghiau paștele, discipolii lui i-au spus: Unde voiești să mergem și să pregătim ca să mâncăm paștele?

¹³ Și a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo veți întâlni un om purtând un ulcior de apă; urmați-l.

¹⁴ Și oriunde va intra, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

¹⁵ Și el vă va arăta o cameră mare de sus, așternută și pregătită; acolo să pregătiți pentru noi.

¹⁶ Și discipolii lui s-au dus și au intrat în cetate și au găsit așa cum le spusese; și au pregătit paștele.

¹⁷ Și după ce s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece.

¹⁸ Și pe când ședea ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat vă spun: Unul dintre voi care mănâncă cu mine mă va trăda.

¹⁹ Și au început să se întristeze și să îi spună unul câte unul: Sunt eu? Și altul: Sunt eu?

²⁰ Iar el a răspuns și le-a zis: Este unul dintre cei doisprezece, care înmoaie cu mine în farfurie.

21 Într-adevăr, Fiul omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel om dacă el niciodată nu s-ar fi născut.

22 Și pe când mâncau ei, Isus a luat pâine și a binecuvântat și a frânt-o și le-a dat și a spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.

23 Și a luat paharul și după ce a adus mulțumiri, le-a dat; și toți au băut din el.

24 Și le-a spus: Acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă pentru mulți.

25 Adevărat vă spun: Nicidecum nu voi mai bea din rodul viței, până în acea zi când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu.

26 Și după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.

27 Și Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea în această noapte, pentru că este scris: Voi bate păstorul și oile se vor împrăștia.

28 Dar după ce eu voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.

29 Dar Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși eu nu.

30 Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi, chiar în această noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori.

31 Dar el vorbea mai vehement: Dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți au spus la fel.

32 Și au venit într-un loc al cărui nume era Ghetsimani; și le-a spus discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga.

33 Și a luat cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a început să fie tulburat amarnic și foarte mâhnit.

34 Și le-a spus: Sufletul meu este foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați.

35 Și s-a dus puțin mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca, dacă ar fi posibil, timpul acesta să treacă de la el.

36 Și a spus: Abba, Tată, toate îți sunt posibile; ia de la mine acest pahar; cu toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce voiești tu.

37 Și a venit și i-a găsit dormind și i-a spus lui Petru: Simone, dormi? Nu ai putut veghea o oră?

38 Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. Într-adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea fără putere.

39 Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a spus aceleași cuvinte.

40 Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți, (fiindcă ochii le erau îngreunați) și nu știau ce să îi răspundă.

41 Și a venit a treia oară și le-a spus: Dormiți de-acum și odihniți-vă; este destul, a sosit timpul; iată, Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.

42 Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă trădează este aproape.

43 Și îndată, pe când el încă vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și împreună cu el o mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și scribi și bătrâni.

44 Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe oricare îl voi săruta, el este; prindeți-l și duceți-l în siguranță.

45 Și venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi; și l-a sărutat.

46 Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins.

47 Iar unul dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos o sabie și a lovit pe un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea.

48 Și Isus a răspuns și le-a zis: Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și băte, ca să mă luați?

49 Zilnic am fost cu voi în templu învățându-vă și nu m-ați prins; totuși, scripturile trebuie să fie împlinite.

50 Și toți l-au părăsit și au fugit.

51 Și un anumit tânăr l-a urmat, având o pânză de in aruncată peste goliunea lui; și cei tineri au pus mâna pe el;

52 Și a lăsat pânza de in și a fugit gol de la ei.

53 Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el s-au adunat toți preoții de seamă și bătrânii și scribii.

54 Și Petru l-a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot; și ședea cu servitorii și se încălzea la foc.

55 Și preoții de seamă și tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus ca să îlucidă; și nu au găsit pe nimeni.

56 Fiindcă mulți aduceau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile lor nu se potriveau împreună.

57 Și unii s-au sculat și au adus mărturie falsă împotriva lui, spunând:

58 Noi l-am auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de mâini și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini.

59 Dar nici așa mărturiile lor nu se potriveau.

60 Și marele preot s-a sculat în picioare în mijloc și l-a întrebat pe Isus, spunând: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?

61 Dar el tăcea și nu răspundea nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat și i-a spus: Ești tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

62 Și Isus a spus: Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

63 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem de alți martori?

64 Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-au condamnat ca fiind vinovat de moarte.

65 Și unii au început să îl scuipe și să îi acopere fața și să îl bată cu pumnii și să îi spună: Profetește; și servitorii îl loveau cu palmele mâinilor lor.

66 Și pe când Petru era jos în curtea palatului, a venit una dintre servitoarele marelui preot;

67 Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a privit și a spus: Și tu ai fost cu Isus din Nazaret.

68 Dar el a negat, spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce spui tu. Și a ieșit afară în portic; și cocoșul a cântat.

69 Și din nou, o servitoare l-a văzut și a început să le spună celor ce stăteau în picioare acolo: Acesta este unul dintre ei.

70 Dar el a negat din nou. Și la puțin timp după aceea, cei ce stăteau acolo în picioare i-au spus din nou lui Petru: Într-adevăr, ești unul dintre ei; fiindcă ești galileean și vorbirea ta este la fel.

71 Dar a început să blesteme și să jure: Nu îl cunosc pe acest om despre care vorbiți.

72 Și cocoșul a cântat a doua oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i l-a zis Isus: Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei ori. Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

15

¹ Și îndată, dimineața, preoții de seamă au ținut sfat cu bătrânii și cu scribii și cu întregul consiliu și l-au legat pe Isus și l-au dus și l-au predat lui Pilat.

² Și Pilat l-a întrebat: Ești tu Împăratul iudeilor? Și, răspunzând, i-a zis: Tu spui.

³ Și preoții de seamă l-au acuzat de multe lucruri; dar el nu a răspuns nimic.

⁴ Și Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic? Iată, câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta.

⁵ Dar Isus, tot nu a răspuns nimic; așa că Pilat se minuna.

⁶ Și la acea sărbătoare le elibera un prizonier, pe oricare îl doreau.

⁷ Și era unul numit Baraba, legat cu cei care făcuseră insurecție cu el, care au comis crimă în insurecția aceea.

⁸ Și mulțimea, strigând tare, a început să îl implore să facă cum le-a făcut totdeauna.

⁹ Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?

¹⁰ Fiindcă știa că preoții de seamă îl predaseră din cauza invidiei.

¹¹ Dar preoții de seamă au întărâtat oamenii, ca să le elibereze mai degrabă pe Baraba.

¹² Și Pilat a răspuns din nou și le-a zis: Ce voiți atunci să îi fac celui pe care îl numiți Împăratul iudeilor?

¹³ Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l!

¹⁴ Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au strigat și mai tare: Crucifică-l.

¹⁵ Și Pilat, voind să mulțumească poporul, le-a eliberat pe Baraba și l-a predat pe Isus, după ce l-a biciuit, să fie crucificat.

¹⁶ Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și au adunat întreaga ceată.

¹⁷ Și l-au îmbrăcat cu purpură și au împletit o coroană din spini și i-au pus-o pe cap.

¹⁸ Și au început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor!

¹⁹ Și îl băteau peste cap cu o trestie și îl scuipau; și, plecându-și genunchii, i se închinau.

²⁰ Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui; și l-au dus afară ca să îl crucifice.

²¹ Și au constrâns pe unul Simon, un cirenean care trecea pe acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus, ca să îi poarte crucea.

²² Și l-au adus la locul Golgota, care fiind tradus este: Locul Căpățânii.

²³ Și i-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar nu a primit.

²⁴ Și după ce l-au crucificat, și-au împărțit hainele lui, aruncând sorți peste ele, ce să ia fiecare.

²⁵ Și era ora a treia și l-au crucificat.

²⁶ Și inscripția acuzației sale a fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

²⁷ Și cu el au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt la stânga lui.

²⁸ Și s-a împlinit scriptura care spune: Și a fost numărat cu călcătorii de lege.

²⁹ Și cei ce treceau pe acolo îl defăimau, clătînumădu-și capetele și spunând: Aha, tu care distrugi templul și în trei zile îl zidești,

³⁰ Salvează-te pe tine însuși și coboară de pe cruce!

³¹ La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau între ei împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva;

³² Să coboare acum de pe cruce Cristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei care erau crucificați cu el îl ocărau.

³³ Și când a venit ora șase, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ora nouă.

³⁴ Și la ora nouă Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani? Care fiind tradus este: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, de ce m-ai părăsit?

³⁵ Și unii dintre cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Iată, cheamă pe Ilie.

³⁶ Și unul a alergat și a umplut un burete cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea, spunând: Lăsați-l; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos.

³⁷ Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul.

³⁸ Și perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos.

³⁹ Și centurionul care stătea înaintea lui în picioare, văzând că astfel a strigat și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, acest om era Fiul lui Dumnezeu.

⁴⁰ Iar acolo erau și femei privind de departe, printre care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și al lui Iose și Salome;

⁴¹ (Care de asemenea, când era el în Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care s-au urcat cu el la Ierusalim.

⁴² Și acum, făcându-se seară pentru că era pregătirea, care este ziua dinaintea sabatului,

⁴³ Iosif din Arimateea, un consilier demn de cinstire care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cutezător la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

⁴⁴ Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de ceva timp.

⁴⁵ Și când a aflat aceasta de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul.

⁴⁶ Și a cumpărat în subțire și l-a luat jos și l-a înfășurat în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care era tăiat într-o stâncă și a rostogolit o piatră peste ușa mormântului.

⁴⁷ Și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, priveau unde era pus.

16

¹ Și după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme, ca să vină și să îl ungă.

² Și foarte devreme în dimineața primei zile a săptămânii, au venit la mormânt, la răsăritul soarelui.

³ Și spuneau între ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa mormântului?

⁴ Și când s-au uitat, au văzut că piatra fusese rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare.

⁵ Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat cu o robă lungă, albă; și s-au înspăimântat.

⁶ Iar el le-a spus: Nu vă înspăimântați; voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a înviat, nu este aici; iată, locul unde l-au pus.

⁷ Dar mergeți, spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus.

⁸ Și au ieșit repede și au fugit de la mormânt, pentru că au tremurat și au fost uimite; și nu au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau.

⁹ Și după ce Isus a înviat devreme în prima zi a săptămânii, s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

¹⁰ Ea s-a dus și le-a spus celor ce au fost cu el, pe când jeleau și plângeau.

¹¹ Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, nu au crezut.

¹² După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi dintre ei, pe când umblau și mergeau la câmp.

¹³ Și s-au dus și au spus celor rămași; dar nici pe ei nu i-au crezut.

¹⁴ La urmă, s-a arătat celor unsprezece în timp ce ședeau la masă și le-a reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut pe cei ce l-au văzut după ce a înviat.

¹⁵ Și le-a spus: Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată creatura.

¹⁶ Cel ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu crede va fi condamnat.

¹⁷ Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele meu vor scoate draci; vor vorbi limbi noi;

¹⁸ Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși.

¹⁹ Așa că, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

²⁰ Și ei au plecat și au predicat pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și confirmând cuvântul cu semne care îi urmau. Amin.

Luca

¹ Întrucât mulți s-au angajat să pună în ordine o istorisire despre acele lucruri care sunt pe deplin credute printre noi,

² Chiar așa cum ni le-au încredințat cei care au fost de la început martori oculari și servitori ai cuvântului,

³ Mi s-a părut bine și mie, înțelegând toate cu acuratețe de la început, să ți le scriu în ordine, preaalesule Teofil,

⁴ Ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care ai fost învățat.

⁵ A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un anumit preot numit Zaharia, din rândul lui Abia; și soția lui era dintre fiicele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta.

⁶ Și amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând ireproșabil în toate poruncile și rânduielile Domnului.

⁷ Și ei nu aveau copil, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în vârstă.

⁸ Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul de preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului său,

⁹ Conform obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit rândul să ardă tămâie când intra în templul Domnului.

¹⁰ Și toată mulțimea poporului se ruga afară în timpul tămâierii.

¹¹ Și i s-a arătat un înger al Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii.

¹² Și când Zaharia l-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el.

¹³ Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă rugăciunea ta este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.

¹⁴ Și tu vei avea bucurie și veselie; și mulți se vor bucura la nașterea lui.

¹⁵ Fiindcă va fi mare înaintea Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băutură tare; și va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecul mamei sale.

¹⁶ Și pe mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

¹⁷ Și el va merge înaintea lui, în duhul și puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la înțelepciunea celor drepti; să pregătească un popor înzestrat pentru Domnul.

¹⁸ Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată în anii ei.

¹⁹ Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gabriel, care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu; și sunt trimis să vorbesc cu tine și să îți anunț aceste vesti îmbucurătoare.

²⁰ Și iată, vei fi mut și nu vei fi în stare să vorbești, până în ziua când se vor face acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor fi împlinite la timpul lor.

²¹ Și poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că el întârzia atât în templu.

²² Și când a ieșit nu a putut să vorbească cu ei; și au priceput că văzuse o viziune în templu; fiindcă el le făcea semne și a rămas fără cuvinte.

²³ Și s-a întâmplat că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-a dus acasă.

²⁴ Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui, a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:

²⁵ Astfel s-a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-a uitat spre mine, ca să îmi ia ocara dintre oameni.

²⁶ Iar în luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret,

²⁷ La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Maria.

²⁸ Și îngerul a intrat la ea și a spus: Bucură-te, cea privilegiată: Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei.

²⁹ Iar când l-a văzut, ea a fost tulburată de cuvintele lui și cugeta ce fel de salutare ar fi aceasta.

³⁰ Și îngerul i-a spus: Nu te teme, Maria; fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu.

³¹ Și iată, vei rămâne însărcinată în pântecele tău și vei naște un fiu și îi vei pune numele Isus.

³² El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.

³³ Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit.

³⁴ Atunci Maria i-a spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu știu de bărbat?

³⁵ Și îngerul a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea și cel sfânt care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

³⁶ Și iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas și ea însărcinată cu un fiu la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, care era numită stearpă.

³⁷ Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.

³⁸ Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după cuvântul tău. Și îngerul a plecat de la ea.

³⁹ Iar Maria s-a sculat în acele zile și a plecat cu grabă în ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda.

⁴⁰ Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutată-o pe Elisabeta.

⁴¹ Și s-a întâmplat că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută cu Duhul Sfânt;

⁴² Și a vorbit cu voce tare și a spus: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tău.

⁴³ Și de unde îmi este aceasta, ca mama Domnului meu să vină la mine?

⁴⁴ Căci iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la urechile mele, pruncul a săltat în pântecele meu de bucurie.

⁴⁵ Și binecuvântată este cea care a crezut, pentru că va fi o împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din partea Domnului.

⁴⁶ Și Maria a spus: Sufletul meu preamărește pe Domnul,

⁴⁷ Și duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu.

⁴⁸ Pentru că a privit spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată,

⁴⁹ Pentru că cel puternic mi-a făcut lucruri mari; și sfânt este numele lui.

⁵⁰ Și mila lui este peste cei ce se tem de el din generație în generație.

⁵¹ A arătat putere cu brațul lui; a risipit pe cei mândri în imaginația inimii lor.

⁵² A doborât pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei de rând.

⁵³ A săturat pe cei flămânzi cu bunătați; și pe cei bogați i-a trimis fără nimic.

- ⁵⁴ A ajutat pe servitorul său Israel, în amintirea milei sale;
- ⁵⁵ După cum le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței sale pentru totdeauna.
- ⁵⁶ Și Maria a rămas cu ea cam trei luni; și s-a întors acasă.
- ⁵⁷ Iar Elisabetei i s-a împlinit timpul să nască; și a născut un fiu.
- ⁵⁸ Și vecinii și rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare milă față de ea; și se bucurau cu ea.
- ⁵⁹ Și s-a întâmplat în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; și l-au numit Zaharia, după numele tatălui său.
- ⁶⁰ Și mama lui a răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan.
- ⁶¹ Și i-a spus: Nimeni din rudeniile tale nu este numit așa.
- ⁶² Și făceau semne tatălui său, *despre* cum ar voi să îl numească.
- ⁶³ Și a cerut o tăbliță de scris și a scris, spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-au minunat.
- ⁶⁴ Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui dezlegată și a vorbit, laudând pe Dumnezeu.
- ⁶⁵ Și frică a venit peste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și toate aceste cuvinte au fost vestite prin tot ținutul muntelui al Iudeii.
- ⁶⁶ Și toți cei ce le-au auzit, le-au păstrat în inimile lor, spunând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el.
- ⁶⁷ Și Zaharia, tatăl lui, a fost umplut cu Duhul Sfânt și a profețit, spunând:
- ⁶⁸ Bindecuvântat fie Domnul Dumnezeuul lui Israel, pentru că a vizitat și a răscumpărat pe poporul său,
- ⁶⁹ Și ne-a ridicat un corn al salvării în casa servitorului său, David,
- ⁷⁰ Așa cum vorbise prin gura sfinților săi profeți, care fuseseră de când lumea a început;
- ⁷¹ Ca să fim salvați de dușmanii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc;
- ⁷² Să înfăptuim mila promisă părinților noștri și să își amintească sfântul lui legământ;
- ⁷³ Jurământul pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam,
- ⁷⁴ Că ne va da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi servim fără frică,
- ⁷⁵ În sfințenie și dreptate înaintea lui, toate zilele vieții noastre.
- ⁷⁶ Și tu copile, vei fi chemat profet al celui Preaînalt; fiindcă vei merge înaintea feței Domnului, să pregătești căile lui;
- ⁷⁷ Să dai cunoștința salvării poporului său, prin iertarea păcatelor lor,
- ⁷⁸ Prin blânda milă a Dumnezeului nostru; prin care răsăritul din înalt ne-a vizitat,
- ⁷⁹ Să dea lumină celor ce șed în întuneric și în umbra morții, să ne îndrepte picioarele pe calea păcii.
- ⁸⁰ Iar copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost în pustiuri până în ziua arătării sale înaintea lui Israel.

2

¹ Dar s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un decret de la Cezar Augustus ca toată lumea să fie impozitată.

² (Această impozitare s-a făcut prima dată când Quirinius era guvernator al Siriei.)

³ Și toți se duceau pentru impozitare, fiecare în propria lui cetate.

⁴ Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David care se numește Betleem; (pentru că era din casa și din genealogia lui David);

⁵ Pentru impozitare împreună cu Maria, soția lui logodită, ea fiind înaintată în sarcină.

⁶ Și s-a întâmplat că, pe când erau ei acolo, au fost împlinite zilele când trebuia să nască.

⁷ Și a născut pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a pus în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de oaspeți.

⁸ Și în același ținut erau niște păstori care stăteau în câmp și făceau de pază, noaptea, împrejurul turmei lor.

⁹ Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și gloria Domnului a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au înfricoșat foarte tare.

¹⁰ Și îngerul le-a spus: Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale mării bucurii care va fi pentru tot poporul.

¹¹ Pentru că în cetatea lui David vi s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos Domnul.

¹² Și pentru voi acesta va fi semnul: veți găsi pruncul înfășat și culcat în iesle.

¹³ Și dintr-odată a fost cu îngerul o mulțime de oștire cerească, lăudând pe Dumnezeu și spunând:

¹⁴ Glorie lui Dumnezeu în cele preainalte și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.

¹⁵ Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau de la ei în cer, că păstorii au spus unii către alții: Să mergem acum până la Betleem și să vedem acest lucru care s-a întâmplat, pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut.

¹⁶ Și au venit în grabă și au găsit pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

¹⁷ Iar după ce l-au văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest copil.

¹⁸ Și toți cei ce au auzit, s-au minunat despre cele ce le spuneau păstorii.

¹⁹ Dar Maria păstra toate aceste lucruri și cugeta în inima ei.

²⁰ Și păstorii s-au întors, glorificând și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, așa cum li se spusese.

²¹ Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger înainte ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pânțele.

²² Și după ce s-au împlinit zilele curățirii ei, conform legii lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să îl înfățișeze Domnului;

²³ (Așa cum este scris în legea Domnului: Fiecare parte bărbătească ce deschide pânțele, va fi chemat sfânt pentru Domnul);

²⁴ Și să ofere un sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului: O pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

²⁵ Și, iată, era un om în Ierusalim al cărui nume era Simeon; și acest om era drept și pios, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.

²⁶ Și i-a fost revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului.

²⁷ Și a venit prin Duhul în templu; și când părinții au adus înăuntru pe copilul Isus, să facă pentru el după obiceiul legii,

²⁸ Atunci, el l-a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus:

²⁹ Doamne, acum îl lași pe robul tău să plece în pace, conform cuvântului tău:

³⁰ Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta,

- 31 Pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,
32 O luminează să lumineze neamurile și gloria poporului tău Israel.
33 Și Iosif și mama lui s-au minunat de cele spuse despre el.
34 Și Simeon i-a binecuvântat și i-a spus Mariei, mama lui: Iată, acest copil este pus pentru prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un semn împotriva căruia se va vorbi;
35 (Da, o sabie va trece chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile din multe inimi.
36 Și era Ana, o profetesă, fata lui Fanuel, din tribul lui Așer; ea era foarte înaintată în vârstă și trăise cu un soț șapte ani după fecioria ei;
37 Și ea fusese văduvă timp de aproape optzeci și patru de ani, care nu se depărta de templu; ci servea cu posturi și rugăciuni noapte și zi.
38 Și, venind ea în acel moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit despre el tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în Ierusalim.
39 Și, după ce au îndeplinit toate conform legii Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.
40 Iar copilul creștea și se întărea în duh, umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste el.
41 Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la sărbătoarea paștelui.
42 Și când el avea doisprezece ani, au urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii.
43 Și după ce au împlinit zilele, pe când se întorceau ei, copilul Isus a rămas în Ierusalim; și Iosif și mama lui nu au știut.
44 Iar ei, presupunând că el este printre călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat printre rude și cunoscuți.
45 Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la Ierusalim, căutându-l.
46 Și s-a întâmpnat, că după trei zile l-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări.
47 Și toți care îl auzeau, erau înmărmuriți de înțelegerea și răspunsurile lui.
48 Și când l-au văzut, au fost uimiți și mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-ai purtat astfel de noi? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat, mâhnindu-ne.
49 Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu știți că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu?
50 Și ei nu au înțeles vorba pe care le-o spusese.
51 Și a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus; dar mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei.
52 Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și în favoare față de Dumnezeu și de oameni.

3

- 1 Și în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și Irod fiind tetrarh al Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al regiunii Trachonitis și Lisanius, tetrarh al Abilenei,
2 Ana și Caiafa fiind înalții preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor;
4 Așa cum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul, spunând: Vocea unuia strigând în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărările drepte.

⁵ Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal va fi coborât; și cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase vor fi netezite;

⁶ Și toată făptura va vedea salvarea lui Dumnezeu.

⁷ Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să fie botezate de el: Pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine?

⁸ Faceți de aceea roade convenite de pocăință și nu începeți să spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun că Dumnezeu este în stare să ridice copiii lui Avraam din aceste pietre.

⁹ Iar acum, securea chiar este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc.

¹⁰ Și mulțimea l-a întrebat, spunând: Atunci ce să facem?

¹¹ El a răspuns și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă celui ce nu are; și cel ce are mâncare, să facă la fel.

¹² Atunci au venit și niște vameși să fie botezați și i-au spus: Învățătorule, ce să facem?

¹³ Și le-a spus: Să nu stoarceți mai mult decât vă este rânduit.

¹⁴ Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-a spus: Nu asupriți pe nimeni, nici să nu acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre.

¹⁵ Și pe când poporul era în așteptare și toți cugetau în inimile lor despre Ioan, dacă este sau nu este el Cristosul,

¹⁶ Ioan a răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă botez cu apă; dar vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să îi dezleg cureaua sandalelor; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

¹⁷ A cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime aria și va aduna grâu în grănarul său; dar pleava o va arde cu foc de nestins.

¹⁸ Și predica poporului multe alte lucruri, îndemnându-i.

¹⁹ Dar Irod, tetrarhul, fiind surprins de el pentru Irodiada, soția fratelui său Filip și pentru toate relele pe care Irod le făcuse,

²⁰ A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a închis pe Ioan în închisoare.

²¹ Și, după ce toți oamenii au fost botezați, s-a întâmplat că și Isus a fost botezat și rugându-se, cerul a fost deschis;

²² Și Duhul Sfânt a coborât în chip trupesc ca un porumbel peste el și o voce a venit din cer, spunând: Tu ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc toată plăcerea.

²³ Și Isus începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început lucrarea, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era al lui Eli,

²⁴ Care era al lui Matat, care era al lui Levi, care era al lui Melhi, care era al lui Iana, care era al lui Iosif,

²⁵ Care era al lui Matatia, care era al lui Amos, care era al lui Naum, care era al lui Eslî, care era al lui Nagai,

²⁶ Care era al lui Maat, care era al lui Matatia, care era al lui Semei, care era al lui Iosif, care era al lui Iuda,

²⁷ Care era al lui Ioanan, care era al lui Resa, care era al lui Zorobabel, care era al lui Salatiel, care era al lui Neri,

²⁸ Care era al lui Melhi, care era al lui Adi, care era al lui Cosam, care era al lui Elmodam, care era al lui Er,

²⁹ Care era al lui Iose, care era al lui Eliezer, care era al lui Iorim, care era al lui Matat, care era al lui Levi,

³⁰ Care era al lui Simeon, care era al lui Iuda, care era al lui Iosif, care era al lui Ionan, care era al lui Eliachim,

³¹ Care era al lui Melea, care era al lui Mena, care era al lui Matata, care era al lui Natan, care era al lui David,

³² Care era al lui Isai, care era al lui Obed, care era al lui Boaz, care era al lui Salmon, care era al lui Naason,

³³ Care era al lui Aminadab, care era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al lui Fares, care era al lui Iuda,

³⁴ Care era al lui Iacob, care era al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al lui Tara, care era al lui Nahor,

³⁵ Care era al lui Saruh, care era al lui Ragau, care era al lui Falec, care era al lui Eber, care era al lui Sala,

³⁶ Care era al lui Cainan, care era al lui Arpacșad, care era al lui Sem, care era al lui Noe, care era al lui Lameh,

³⁷ Care era al lui Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared, care era al lui Maleleel, care era al lui Cainan,

³⁸ Care era al lui Enos, care era al lui Set, care era al lui Adam, care era al lui Dumnezeu.

4

¹ Iar Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie,

² Fiind ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. Și nu a mâncat nimic în zilele acelea; și după ce s-au terminat, la urmă a flămânzit.

³ Și diavolul i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă pâine.

⁴ Și Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu.

⁵ Și diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-a arătat toate împărățiile pământului în timp de o clipă.

⁶ Și diavolul i-a spus: Îți voi da ție toată această putere și gloria lor, pentru că îmi este dată; și o dau oricui voiesc.

⁷ De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi a ta.

⁸ Și Isus a răspuns și i-a zis: Înapoia mea, Satan; fiindcă este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui servește-i.

⁹ Și l-a adus la Ierusalim și l-a așezat pe un turn al templului și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos de aici;

¹⁰ Fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te apere;

¹¹ Și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră.

¹² Și Isus, răspunzând, i-a zis: S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

¹³ Și după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la el pentru un timp.

¹⁴ Și Isus s-a întors în puterea Duhului în Galileea; și s-a răspândit o faimă despre el prin toată regiunea dimprejur.

¹⁵ Și el îi învăța în sinagogle lor, fiind glorificat de toți.

¹⁶ Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și așa cum era obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua de sabat și s-a sculat să citească,

¹⁷ Și i s-a dat cartea profetului Isaia. Și după ce a deschis cartea, a găsit locul unde era scris:

¹⁸ Duhul Domnului este asupra mea, pentru că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor captivi eliberarea și orbilor primirea vederii, să pun în libertate pe cei zdrobiți,

19 Să predic anul de îndurare al Domnului.

20 Și a închis cartea și a dat-o înapoi servitorului sinagogii și a șezut. Iar ochii tuturor celor ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui.

21 Și a început să le spună: În această zi este împlinită această scriptură în urechile voastre.

22 Și toți îi aduceau mărturie și se minunau de cuvintele cu har care ieșeau din gura lui. Și spuneau: Nu este acesta fiul lui Iosif?

23 Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune acest proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuși; tot ce am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta.

24 Și a spus: Adevărat vă spun: Niciun profet nu este acceptat în patria lui.

25 Dar în adevăr vă spun, erau multe văduve în Israel în zilele lui Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni, când a fost foamete mare peste toată țara;

26 Dar la niciuna dintre ele nu a fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27 Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, profetul; totuși niciunul dintre ei nu a fost curățit, afară de Naaman, sirianul.

28 Și toți cei din sinagogă, când au auzit acestea, au fost umpluți de furie.

29 Și s-au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să îl arunce cu capul în jos.

30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

31 Și s-a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii și îi învăța în sabbate.

32 Și erau înmărmuriți de doctrina lui, deoarece cuvântul lui era cu putere.

33 Și în sinagogă era un om care avea un duh al unui drac necurat și a strigat cu voce tare,

34 Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35 Și Isus l-a muștrat, spunând: Taci și ieși din el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc, a ieșit din el și nu l-a vătămat.

36 Și toți au fost uimiți și vorbeau între ei, spunând: Ce cuvânt este acesta! Pentru că poruncește cu autoritate și putere duhurilor necurate și ele ies afară.

37 Și faima despre el s-a răspândit în fiecare loc din împrejurimi.

38 Iar el s-a sculat, ieșind din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au implorat în legătură cu ea.

39 Și s-a aplecat peste ea și a muștrat febra; și febra a lăsat-o; iar ea s-a sculat imediat și le-a servit.

40 Și pe când soarele apunea, toți cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi aduceau la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi vindeca.

41 Și draci ieșeau de asemenea din mulți, strigând și spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el muștrându-i, nu îi lăsa să vorbească, pentru că știau că el era Cristos.

42 Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și oamenii îl căutau și au ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece de la ei.

43 Dar le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis.

44 Și predica în sinagogile Galileii.

5

¹ Și s-a întâmplat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare lângă lacul Ghenezaret,

² Și a văzut două corăbii stând lângă lac; iar pescarii ieșiseră din ele și își spălau plasele.

³ Și s-a urcat într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să o depărteze puțin de țărm. Și a șezut și i-a învățat pe oameni din corabie.

⁴ Iar după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui Simon: Depărtează-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru a *prinde* o mulțime de pește.

⁵ Și Simon, răspunzând, i-a zis: Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am prins nimic; cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî plasa.

⁶ Și după ce au făcut aceasta, au prins o mare mulțime de pești; și li se rupea plasa.

⁷ Și au făcut semn părtașilor lor care erau în cealaltă corabie, să vină să îi ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât au început să se scufunde.

⁸ Când Simon Petru a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând: Pleacă de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos.

⁹ Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el, datorită mulțimii de pești pe care îi prinseseră;

¹⁰ Și tot așa și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu Simon. Și Isus i-a spus lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei *prinde* oameni.

¹¹ Și după ce au tras corăbiile pe uscat, lăsând totul, l-au urmat.

¹² Și s-a întâmplat, când era el într-una din cetăți, că iată, era acolo un bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus, a căzut cu fața la pământ și l-a implorat, spunând: Doamne, dacă voiești, mă poți curăți.

¹³ Și întinzând mâna, l-a atins, spunând: Voiesc, fii curățit. Și îndată lepra s-a depărtat de la el.

¹⁴ Și el i-a poruncit să nu spună nimănui: Ci du-te și arată-te preotului și oferă pentru curățirea ta după cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.

¹⁵ Dar cu atât mai mult se răspândea faimă despre el; și mulțimi mari se adunau să îl asculte și să fie vindecate de către el de neputințele lor.

¹⁶ Iar el s-a retras în pustie și s-a rugat.

¹⁷ Și s-a întâmplat într-una din zile, pe când îi învăța el, că erau farisei și învățători ai legii, șezând acolo, care veneau din fiecare sat al Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și puterea Domnului era prezentă pentru a-i vindeca.

¹⁸ Și iată, niște bărbați au adus într-un pat un om paralytic; și căutau *cum* să îl ducă înăuntru și să îl pună înaintea lui.

¹⁹ Și după ce nu au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre țigle, în mijloc, înaintea lui Isus.

²⁰ Și când le-a văzut credința, i-a spus: Omule, păcatele tale îți sunt iertate!

²¹ Și scribii și fariseii au început să cugete, spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?

²² Dar când Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns și le-a zis: Ce cugetați în inimile voastre?

²³ Ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate; sau a spune: Ridică-te și umblă?

²⁴ Dar ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis paralicului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă.

²⁵ Și imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, glorificând pe Dumnezeu.

²⁶ Și toți au fost uimiți și glorificau pe Dumnezeu și au fost umpluți de frică, spunând: Astăzi am văzut lucruri neobișnuite.

²⁷ Și după acestea a ieșit și a văzut pe un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă.

²⁸ Și el a abandonat totul și sculându-se, l-a urmat.

²⁹ Și Levi i-a făcut un ospăț mare în casa lui; și a fost o mare mulțime de vameși și de alții care ședeau la masă cu ei.

³⁰ Dar scribii lor și fariseii cărteau împotriva discipolilor lui, spunând: De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii?

³¹ Și Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci bolnavii.

³² Nu am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

³³ Iar ei i-au spus: De ce discipolii lui Ioan postesc des și fac rugăciuni și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și beau?

³⁴ Iar el le-a spus: Puteți face pe însoțitorii mirelui să postească în timp ce mirele este cu ei?

³⁵ Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile.

³⁶ Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu pune un petic dintr-o haină nouă la una veche; altfel și cea nouă se rupe și peticul ce a fost luat din cea nouă nu se potrivește cu cea veche.

³⁷ Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge;

³⁸ Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă se păstrează.

³⁹ Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu dorește imediat vin nou; fiindcă spune: Cel vechi este mai bun.

6

¹ Și s-a întâmplat în al doilea sabat după primul, că el trecea prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, le frecau în mâini și mâncau.

² Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ce nu este legiuit să faceți în sabate?

³ Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nu ați citit deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și cei ce erau cu el?

⁴ Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat și a mâncat pâinile punerii înainte și a dat și celor ce erau cu el; ceea ce nu este legiuit decât numai preoților să mănânce?

⁵ Și le-a spus: Fiul omului este Domn și al sabatului.

⁶ Și s-a întâmplat și în alt sabat, că a intrat în sinagogă și îi învăța; și acolo era un om a cărui mână dreaptă era uscată.

⁷ Și scribii și fariseii îl pândeau, dacă va vindeca în sabat; ca să găsească o acuzație împotriva lui.

⁸ Dar el le știa gândurile și a spus omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în picioare în mijloc. Iar el s-a sculat și a stat în picioare.

⁹ Atunci Isus le-a spus: Vă voi întreba ceva. Este legiuit în sabate a face bine, ori a face rău? A salva viața sau a o nimici?

¹⁰ Și, uitându-se împrejur peste ei toți, a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă.

¹¹ Iar ei s-au umplut de nebulie; și au vorbit îndeaproape unii cu alții ce să îi facă lui Isus.

¹² Și s-a întâmplat în zilele acelea, că el s-a dus pe un munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

¹³ Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe discipolii săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și apostoli;

¹⁴ Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe Andrei, fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu;

¹⁵ Pe Matei și pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu, și pe Simon, numit Zelotes,

¹⁶ Pe Iuda, fratele lui Iacov; și pe Iuda Iscariot, care era și trădătorul.

¹⁷ Și el a coborât cu ei și a stat în picioare în câmp și mulțimea discipolilor lui și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați de bolile lor,

¹⁸ Și cei chinuți de dureri necurate și erau vindecați.

¹⁹ Și toată mulțimea căuta să îl atingă, pentru că din el ieșea o putere și îi vindeca pe toți.

²⁰ Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și a spus: Binecuvântați sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

²¹ Binecuvântați sunteți voi, care flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Binecuvântați sunteți voi, care plângeți acum, pentru că veți râde.

²² Binecuvântați sunteți voi, când oamenii vă vor urî și când vă vor exclude și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului omului.

²³ Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată, răsplata voastră este mare în cer; fiindcă tot așa au făcut părinții lor cu profeții.

²⁴ Dar vai vouă, care sunteți bogați! Pentru că v-ați primit mângâierea.

²⁵ Vai vouă, care sunteți sătui! Pentru că veți flămânzi. Vai vouă, care râdeți acum! Pentru că veți jeli și veți plânge.

²⁶ Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine! Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși.

²⁷ Dar vă spun vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,

²⁸ Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei care vă folosesc cu dispreț.

²⁹ Și celui ce te bate peste obraz, oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi opri nici cămașa.

³⁰ Și dacă fiecăruia ce îți cere, și de la cel ce îți ia bunurile tale nu cere înapoi.

³¹ Și cum doriți să vă facă oamenii, faceți-le și voi la fel.

³² Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc.

³³ Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel.

³⁴ Și dacă dați cu împrumut aceluia de la care sperați să primiți înapoi, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au dat.

³⁵ Totuși, iubiți pe dușmanii voștri și faceți bine și împrumutați fără să sperați nimic înapoi; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Preaînalt; fiindcă el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.

³⁶ De aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.

³⁷ Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și nu veți fi condamnați; iertați și veți fi iertați;

³⁸ Dați și vi se va da; o măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra, oamenii vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura înapoi.

³⁹ Și le-a spus o parabolă: Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?

⁴⁰ Discipolul nu este mai presus de învățătorul lui; dar fiecare discipol desăvârșit va fi ca învățătorul lui.

⁴¹ Și de ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna din propriul tău ochi?

⁴² Sau cum poți spune fratelui tău: Frate, lasă-mă să scot paiul care este în ochiul tău, pe când, tu însuți nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău.

⁴³ Fiindcă un pom bun nu face rod stricat; niciun pom stricat nu face rod bun.

⁴⁴ Fiindcă fiecare pom este cunoscut după rodul lui. Fiindcă nu se strâng smochine din spini, nici nu se adună struguri din mărcini.

⁴⁵ Un om bun, din tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un om rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău; fiindcă din abundența inimii vorbește gura lui.

⁴⁶ Dar de ce mă chemați: Doamne, Doamne și nu faceți cele ce vă spun?

⁴⁷ Oricine vine la mine și aude cuvintele mele și le face, vă voi arăta cu cine se aseamănă;

⁴⁸ Este asemenea unui om care a zidit o casă și a săpat adânc și a așezat temelie pe o stâncă; și când a venit potopul, șuvoiul a bătut violent peste casa aceea și nu a putut să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă.

⁴⁹ Dar cel ce aude și nu face, este asemenea unui om care, fără temelie, a zidit o casă pe pământ, împotriva căreia șuvoiul a bătut violent și imediat a căzut; și ruina acelei case a fost mare.

7

¹ Iar după ce a terminat toate cuvintele sale în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

² Și robul unui anumit centurion, care îi era drag acestuia, era bolnav și gata să moară.

³ Dar când a auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l să vină și să vindece pe robul lui.

⁴ Și când au venit la Isus, l-au implorat insistent, spunând: Cel căruia i se va face aceasta este demn;

⁵ Fiindcă iubește națiunea noastră și el ne-a zidit o sinagogă.

⁶ Atunci Isus a plecat cu ei. Dar deja, pe când el nu era departe de casă, centurionul a trimis la el prietenii, spunându-i: Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn ca să intri sub acoperișul meu;

⁷ De aceea nici pe mine nu m-am considerat demn să vin la tine; dar spune un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

⁸ Fiindcă și eu sunt om pus sub autoritate, având sub mine soldați și spun unuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino, și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face.

⁹ Când a auzit Isus acestea, s-a minunat de el și s-a întors și a spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am găsit așa credință mare nici chiar în Israel.

¹⁰ Și cei trimiși, întorcându-se acasă, au găsit deplin sănătos pe robul care fusese bolnav.

¹¹ Și s-a întâmplat în ziua următoare, că a plecat într-o cetate numită Nain; și mulți dintre discipolii lui l-au însoțit și mulți oameni.

¹² Și când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era dus afară, singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă; și o mare mulțime din cetate era cu ea.

¹³ Și când Domnul a văzut-o, i s-a făcut milă de ea și i-a spus: Nu plânge.

¹⁴ Și a venit și s-a atins de targă; iar cei ce o cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți spun, ridică-te.

¹⁵ Și mortul s-a ridicat în șezut și a început să vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui.

¹⁶ Și a venit o frică peste toți; și glorificau pe Dumnezeu, spunând: Un mare profet este ridicat între noi; și: Dumnezeu a vizitat pe poporul său.

¹⁷ Și acest cuvânt despre el s-a răspândit prin toată Iudeea și prin toată regiunea.

¹⁸ Și discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate acestea.

¹⁹ Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, i-a trimis la Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

²⁰ Când bărbații au venit la el, au spus: Ioan Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?

²¹ Iar în acea oră, el a vindecat pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele; și multor orbi le-a dăruit vedere.

²² Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și spuneți lui Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați și săracilor li se predică evanghelia.

²³ Și binecuvântat este oricine nu se va poticni în mine.

²⁴ Și după ce mesagerii lui Ioan au plecat, a început să vorbească oamenilor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt?

²⁵ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei îmbrăcați splendid și cei care trăiesc în lux sunt la curțile împărătești.

²⁶ Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.

²⁷ Acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta.

²⁸ Fiindcă vă spun: Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Baptist; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

²⁹ Și toți oamenii care l-au auzit și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați cu botezul lui Ioan.

³⁰ Dar fariseii și învățătorii legii au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor, nefiind botezați de el.

³¹ Iar Domnul a spus: Atunci cu ce voi asemăna oamenii din această generație? Și cu ce sunt ei asemenea?

³² Sunt asemenea unor copii, șezând în piață și strigând unii la alții și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-am cântat de jale și nu ați plâns.

³³ Fiindcă Ioan Baptist a venit, nici mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are drac.

³⁴ Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor.

³⁵ Totuși înțelepciunea este justificată de toți copiii ei.

³⁶ Iar unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Și a intrat în casa fariseului și a șezut să mănânce.

³⁷ Și iată, o femeie din cetate, care era o păcătoasă, când a aflat că Isus a șezut la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu mir;

³⁸ Și a stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început să îi spele picioarele cu lacrimi și să le șteargă cu perii capului ei și îi săruta picioarele și le ungea cu mir.

³⁹ Și când fariseul care îl invitase a văzut, își spunea în el însuși, zicând: Acesta, dacă era profet, ar fi știut cine și ce fel de femeie este cea care îl atinge; fiindcă este o păcătoasă.

⁴⁰ Și Isus, răspunzând, i-a zis: Simon, am să îți spun ceva. Și el a zis: Învățătorule, spune.

⁴¹ Era un anumit creditor care avea doi datornici; unul îi era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci.

⁴² Și când nu au avut nimic cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-mi dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult?

⁴³ Simon a răspuns și a zis: Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-a spus: Drept ai judecat.

⁴⁴ Și s-a întors spre femeie și i-a spus lui Simon: Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi și le-a șters cu perii capului ei.

⁴⁵ Tu nu mi-ai dat sărutare; dar această femeie, de când am intrat, nu a încetat să îmi sărute picioarele.

⁴⁶ Capul nu mi l-ai uns cu untdelemn; dar această femeie mi-a uns picioarele cu mir.

⁴⁷ De aceea îți spun: Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar cui îi se iartă puțin, iubește puțin.

⁴⁸ Iar ei i-a spus: Păcatele tale sunt iertate.

⁴⁹ Și cei ce ședeau cu el la masă au început să spună în ei înșiși: Cine este acesta care iartă chiar păcatele?

⁵⁰ Iar el i-a spus femeii: Credița ta te-a salvat; mergi în pace.

8

¹ Și după aceea s-a întâmplat că el a mers prin fiecare cetate și sat predicând și anunțând veștile îmbucurătoare ale împărăției lui Dumnezeu; și cei doisprezece împreună cu el,

² Și anumite femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe: Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci,

³ Și Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana și multe altele, care îl serveau din averile lor.

⁴ Și după ce mulți oameni s-au adunat și au venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o parabolă:

⁵ Un semănător a ieșit să semene sămânța sa; și pe când semăna el, o parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o.

⁶ Și alta a căzut pe o stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că îi lipsea umezeală.

⁷ Și alta a căzut printre spini; și spinii au crescut împreună cu ea și au înăbușit-o.

⁸ Și alta a căzut pe pământ bun și a răsărit și a făcut rod însutit. Și după ce a spus acestea, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă.

⁹ Iar discipolii lui l-au întrebat, spunând: Ce să fie această parabolă?

¹⁰ Iar el a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

¹¹ Și parabola este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

¹² Iar cele de lângă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca nu cumva să creadă și să fie salvați.

¹³ Iar cele de pe stâncă, sunt cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar aceștia nu au rădăcină, care cred pentru un timp și în timpul ispitei se îndepărtează.

¹⁴ Iar cea care a căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, merg mai departe și sunt înăbușiți sub îngrijorări și bogății și plăceri ale acestei vieți și nu aduc rod la maturitate.

¹⁵ Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o inimă onestă și bună, auzind cuvântul, îl păzesc și aduc rod cu răbdare.

¹⁶ Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o acoperă cu un vas, sau o pune sub pat; ci o pune pe un sfeșnic ca toți care intră să vadă lumina.

¹⁷ Fiindcă nimic nu este tainic care să nu se scoată la iveală; nici ceva ascuns, care nu va fi cunoscut și va veni pe față.

¹⁸ De aceea luați seama cum auziți; fiindcă oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua chiar și ce i se pare că are.

¹⁹ Atunci au venit spre el mama și frații lui și nu puteau să ajungă la el din cauza mulțimii.

²⁰ Și i-a fost spus de cineva care a zis: Mama ta și frații tăi stau afară în picioare, dorind să te vadă.

²¹ Dar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.

²² Și s-a întâmplat într-o anumită zi, că el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-a spus: Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au ridicat ancora.

²³ Dar pe când navigau ei, el a adormit; și a coborât o furtună de vânt pe lac; și au fost umpluți cu apă și erau în pericol.

²⁴ Și au venit la el și l-au trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim. Atunci s-a ridicat și a muștrat vântul și furia apei; și au încetat și s-a făcut liniște.

²⁵ Și le-a spus: Unde vă este credința? Și înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții: Ce fel de om este acesta? Pentru că poruncește chiar vânturilor și apei și ele ascultă de el.

²⁶ Și au ajuns în ținutul gadarenilor, care este față în față cu Galileea.

²⁷ Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un anumit bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și nu purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte.

28 Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea lui și cu o voce tare a spus: Ce am a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel preainalt? Te implor, nu mă chinui.

29 (Fiindcă poruncise duhului necurat să iasă din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut legat cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus de drac în pustie.)

30 Iar Isus l-a întrebat, spunând: Care îți este numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că mulți draci intraseră în el.

31 Și îl implorau să nu le poruncească să plece în adânc.

32 Iar acolo, era o turmă mare de porci, păscând pe munte; și l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a permis.

33 Atunci dracii au ieșit din omul acela și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și s-au înecat.

34 Când cei ce îi pășteau au văzut ce se făcuse, au fugit și au mers și au povestit în cetate și în ținut.

35 Atunci au ieșit să vadă ce se făcuse; și au venit la Isus și au găsit pe omul din care plecaseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și întreg la minte; și s-au temut.

36 Și cei ce văzuseră, le-au povestit în ce mod fusese vindecat cel posedat de draci.

37 Atunci toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-a implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși de o mare frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a întors înapoi.

38 Iar bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a trimis, spunând:

39 Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a făcut Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce lucruri mari a făcut Isus pentru el.

40 Și s-a întâmplat că, după ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă toți îl așteptau.

41 Și iată, a venit un bărbat numit Iair care era un conducător al sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și îl implora să intre în casa lui;

42 Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani și ea era pe moarte. Dar pe când mergea el, oamenii îl împresurau.

43 Și o femeie, care avea o scurgere de sânge de doisprezece ani, care cheltuisese tot ce avea pe doctori, neputând fi vindecată de niciunul,

44 A venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui; și imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.

45 Și Isus a spus: Cine s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru și cei ce erau cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și te îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine?

46 Dar Isus a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a ieșit putere din mine.

47 Iar femeia, când a văzut că nu este ascunsă, a venit tremurând și prosternându-se înaintea lui i-a spus în fața întregului popor din ce cauză se atinsese de el și cum fusese vindecată imediat.

48 Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace.

49 Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa conducătorului sinagogii, spunându-i: Fiica ta este moartă; nu *mai* tulbura pe Învățătorul.

⁵⁰ Dar când a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai și va fi făcută sănătoasă.

⁵¹ Iar când a ajuns în casă, nu a lăsat pe niciunul să intre, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl și pe mama fetei.

⁵² Și toți plângeau și o jeleau; dar el a spus: Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme.

⁵³ Și au râs de el în batjocură, știind că era moartă.

⁵⁴ Dar el i-a scos pe toți afară și a apucat-o de mână și a chemat-o, spunând: Fetițo, ridică-te.

⁵⁵ Și duhul ei a venit din nou și s-a sculat imediat; și Isus a poruncit să îi dea să mănânce.

⁵⁶ Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a făcut.

9

¹ Atunci a chemat la un loc pe cei doisprezece discipoli ai săi și le-a dat putere și autoritate peste toți dracii și să vindece boli.

² Și i-a trimis să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece bolnavii.

³ Și le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici toiege, nici traistă, nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte două haine.

⁴ Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți și de acolo să plecați.

⁵ Și oricine nu vă primește, când ieșiți din acea cetate, scuturați chiar praful de pe picioarele voastre, pentru mărturie împotriva lor.

⁶ Și au plecat și au trecut prin sate, predicând evanghelia și vindecând pretutindeni.

⁷ Și Irod, tertrarhul, a auzit despre toate cele făcute de el; și era derutat, pentru că unii spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți;

⁸ Iar unii, că Ilie s-a arătat; și alții, că unul dintre profeții din vechime a înviat.

⁹ Și Irod spunea: Pe Ioan eu l-am decapitat, dar cine este acesta, despre care aud eu astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă.

¹⁰ Și apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită, Betsaida.

¹¹ Și oamenii, când au știut aceasta, l-au urmat; și i-a primit și le-a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și a vindecat pe cei ce aveau nevoie de vindecare.

¹² Și când ziua a început a se pleca spre seară, atunci cei doisprezece au venit și i-au spus: Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul dimprejur și să găzduiască și să găsească mâncare, pentru că suntem aici într-un loc pustiu.

¹³ Dar le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai dacă ne vom duce noi să cumpărăm mâncare pentru tot acest popor.

¹⁴ Fiindcă erau aproape cinci mii de bărbați. Iar el le-a spus discipolilor săi: Faceți-i să șadă jos în grupuri de câte cincizeci.

¹⁵ Și au făcut astfel și i-au făcut pe toți să șadă.

¹⁶ Atunci a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer, le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să le așeze înaintea mulțimii.

¹⁷ Și au mâncat și s-au săturat toți; și au ridicat douăsprezece coșuri din frânturile care le-au rămas.

18 Și s-a întâmplat că, pe când se ruga deoparte, discipolii lui erau cu el; și i-a întrebat, spunând: Cine spun mulțimile că sunt eu?

19 Iar ei, răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii spun: Ilie; iar alții, că un profet dintre cei din vechime a înviat.

20 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Iar Petru, răspunzând, a zis: Cristosul lui Dumnezeu.

21 Și interzicându-le, a poruncit să nu spună nimănui aceasta,

22 Spunând: Fiul omului trebuie să sufere multe și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și de scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat.

23 Și le-a spus tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se decică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze.

24 Fiindcă oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine, acela o va salva.

25 Pentru că ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar se pierde pe sine însuși sau este lepădat?

26 Fiindcă oricine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acela se va rușina Fiul omului când va veni în gloria lui și a Tatălui și a sfinților îngeri.

27 Dar vă spun cu adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte, până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28 Și s-a întâmplat, cam la opt zile după aceste cuvinte, că a luat pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și s-a urcat pe un munte să se roage.

29 Și pe când se ruga el, înfățișarea feței lui s-a schimbat, și îmbrăcămintea lui, albă, strălucitoare.

30 Și iată, stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,

31 Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre moartea lui, pe care avea să o îplinească la Ierusalim.

32 Dar Petru și cei împreună cu el erau îngreunați de somn; și când s-au trezit, au văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu el.

33 Și s-a întâmplat că, pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus lui Isus: Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul pentru Ilie; neștiind ce spunea.

34 Pe când spunea el acestea, a venit un nor și i-a umbrît; și s-au temut pe când intrau ei în nor.

35 Și din nor a venit o voce, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit; ascultați-l.

36 Și după ce vocea a încetat, Isus s-a aflat singur. Și ei au ținut ascuns și nu au spus nimănui în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37 Și s-a întâmplat că, în a doua zi după ce se coborâseră de pe munte, mulți oameni l-au întâmpinat.

38 Și iată, un bărbat din mulțime a strigat, spunând: Învățătorule, te implor, uită-te la fiul meu, pentru că este singurul meu copil.

39 Și iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din nou îl scutură puternic cu spume, și cu greu se duce de la el, zdrobindu-l.

40 Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl scoată; și nu au putut.

41 Iar Isus, răspunzând, a zis: O, generație fără credință și perversă, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-l pe fiul tău aici.

42 Și pe când venea el, dracul l-a trântit jos și l-a scuturat puternic. Și Isus a muștră duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său.

⁴³ Și toți au fost înmărmuriți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când fiecare se minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, el le-a spus discipolilor săi:

⁴⁴ Să se afunde cuvintele acestea în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în mâinile oamenilor.

⁴⁵ Dar nu înțelegeau acest cuvânt și era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să îl întrebe despre acest cuvânt.

⁴⁶ Iar între ei s-a ridicat o discuție, care dintre ei ar fi mai mare.

⁴⁷ Iar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un copil mic și l-a pus lângă el,

⁴⁸ Și le-a spus: Oricine va primi pe acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-a trimis; fiindcă cel mai mic dintre voi toți, acela va fi mare.

⁴⁹ Și Ioan a răspuns și a zis: Stăpâne, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău; și l-am oprit, pentru că nu te urmează împreună cu noi.

⁵⁰ Și Isus i-a spus: Nu îl opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva noastră este pentru noi.

⁵¹ Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul să fie înălțat, că el și-a îndreptat cu hotărâre fața să meargă la Ierusalim,

⁵² Și a trimis mesageri înaintea feței sale; și s-au dus și au intrat să facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor.

⁵³ Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să meargă la Ierusalim.

⁵⁴ Și când au văzut discipolii săi, Iacov și Ioan, au spus: Doamne, voiești să poruncim să se coboare foc din cer și să îi mistuie, chiar cum a făcut Ilie?

⁵⁵ Iar el s-a întors și i-a muștrat și a spus: Nu știți din ce fel de duh sunteți voi.

⁵⁶ Fiindcă Fiul omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci pentru a le salva. Și s-au dus într-un alt sat.

⁵⁷ Și s-a întâmplat că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde mergi.

⁵⁸ Iar Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să își culce capul.

⁵⁹ Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez pe tatăl meu.

⁶⁰ Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu.

⁶¹ Și altul a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea.

⁶² Iar Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10

¹ Iar după acestea, Domnul a mai rânduit și alți șaptezeci și i-a trimis doi câte doi înaintea feței lui în fiecare cetate și loc, oriunde avea să vină el însuși

² De aceea le-a spus: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini; implorați, de aceea pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui.

³ Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor.

⁴ Nu purtați nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nu salutați pe nimeni pe drum.

⁵ Iar în orice casă intrați, întâi spuneți: Pace acestei case.

⁶ Și dacă, într-adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi.

⁷ Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ce vă dau ei; fiindcă demn este lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în casă.

⁸ Și în oricare cetate intrați și vă primesc, mâncați ce vi se va pune înainte;

⁹ Și vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹⁰ Dar în oricare cetate intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și spuneți:

¹¹ Chiar praful cetății voastre, care se lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri de aceasta, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.

¹² Dar vă spun că va fi mai ușor de suportat în ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.

¹³ Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză de sac și cenușă.

¹⁴ Dar pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat la judecată, decât pentru voi.

¹⁵ Și tu, Capernaum, care ești înălțat la cer, vei fi aruncat jos în iad.

¹⁶ Cel ce vă aude, pe mine mă aude; și cel ce vă disprețuiește, pe mine mă disprețuiește; și cel ce mă disprețuiește, disprețuiește pe cel ce m-a trimis.

¹⁷ Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, spunând: Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele tău.

¹⁸ Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un fulger din cer.

¹⁹ Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea dușmanului; și nimic, în niciun fel, nu vă va vătăma.

²⁰ Totuși nu vă bucurați în aceasta, că duhurile vă sunt supuse; ci, mai degrabă, bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în cer.

²¹ În acea oră Isus s-a bucurat în duh și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și prevăzători și le-ai revelat pruncilor. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea ta.

²² Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul voiește să îl reveleze.

²³ Și s-a întors spre discipoli și a spus deoparte: Binecuvântați sunt ochii care văd cele ce vedeți voi;

²⁴ Fiindcă vă spun că mulți profeți și împărați au dorit să vadă cele ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă cele ce auziți și nu au auzit.

²⁵ Și iată, un anumit învățător al legii s-a sculat și l-a ispitit, spunând: Învățătorule, ce să fac să moștenesc viață eternă?

²⁶ Și i-a spus: Ce este scris în lege? Cum citești?

²⁷ Și răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta și cu toată mintea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

²⁸ Și i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi.

²⁹ Dar el, voind să se declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este aproapele meu?

³⁰ Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l aproape mort.

³¹ Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când l-a văzut, a trecut înainte pe cealaltă parte.

³² Și în același fel și un levit, când a fost la locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut înainte pe cealaltă parte.

³³ Dar un anumit samaritean, călătorind, a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă.

³⁴ Și a venit la el și i-a legat rănile, turnând peste ele untdelemn și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut grijă de el.

³⁵ Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și i-a dat hangiului și i-a spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc, îți voi înapoia.

³⁶ Atunci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari?

³⁷ Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-te și fă și tu la fel.

³⁸ Și, s-a întâmplat, pe când mergeau ei, că el a intrat într-un sat anume; și o anume femeie numită Marta l-a primit în casa ei.

³⁹ Și ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui.

⁴⁰ Dar Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a spus: Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură? Spune-i așadar să mă ajute.

⁴¹ Dar Isus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată pentru multe lucruri;

⁴² Dar un lucru este necesar; și Maria a ales partea cea bună, care nu i se va lua.

11

¹ Și s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit loc, după ce a încetat, unul dintre discipolii lui i-a spus: Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe discipolii lui.

² Și le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în cer, Sfântit fie numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta, precum în cer și pe pământ.

³ Pâinea noastră de zi cu zi dă-ne-o nouă zilnic.

⁴ Și ne iartă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm fiecăruia îndatorat nouă. Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de rău.

⁵ Și le-a spus: Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la miezul nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-mi trei pâini,

⁶ Pentru că un prieten al meu a venit la mine din călătorie și nu am ce să pun înaintea lui?

⁷ Și cel dinăuntru, răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa este deja încuiată, și copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot scula să îți dau.

⁸ Vă spun: Chiar dacă nu se va ridica să îi dea, pentru că este prietenul lui, totuși, din cauza insistenței lui supărătoare, se va scula și îi va da câte are nevoie.

⁹ Și vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.

¹⁰ Fiindcă oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

11 Dacă un fiu va cere pâine de la vreunul dintre voi care este tată, îi va da o piatră? Sau, dacă cere un pește, îi va da în loc de pește un șarpe?

12 Sau, de asemenea, dacă va cere un ou, îi va da un scorpion?

13 Dacă voi așadar, fiind răi, știți cum să dați daruri bune copiilor voștri; cu cât mai mult Tatăl cereș va da Duhul Sfânt celor ce i-l cer.

14 Și a scos un drac și acesta era mut. Și s-a întâmplat că după ce dracul a ieșit, mutul a vorbit; și oamenii s-au minunat.

15 Dar unii dintre ei au spus: Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate el dracii.

16 Iar alții, ispitindu-l, căutau de la el un semn din cer.

17 Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este pustiită; și casă împotriva casei, cade.

18 Și dacă, de asemenea, Satan este dezbinat împotriva lui însuși, cum va sta în picioare împărăția lui? Pentru că spuneți că prin Beelzebub scot eu draci.

19 Iar dacă prin Beelzebub scot eu draci, fiii voștri, prin cine îi scot? Din această cauză, ei vor fi judecătorii voștri.

20 Dar dacă cu degetul lui Dumnezeu scot eu draci, fără îndoială, împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.

21 Când un om puternic și înarmat își păzește palatul, averile lui sunt în pace;

22 Dar când unul mai puternic decât el va veni peste el și îl învinge, îi ia toată armura în care s-a încrezut și împarte prăzile lui.

23 Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește.

24 Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate, căutând odihnă; și negăsind, spune: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit.

25 Și când vine, o găsește măturată și înfrumusețată.

26 Atunci se duce și își ia alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a aceluși om este mai rea decât cea dintâi.

27 Și s-a întâmplat că, pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din mulțime a ridicat vocea și i-a spus: Binecuvântat este pântecul care te-a purtat și sânii la care ai supt.

28 Dar el a spus: Mai degrabă, binecuvântați sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl țin.

29 Iar pe când mulțimea se îngrămădea, a început să spună: Această generație este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da semn, decât semnul profetului Iona.

30 Fiindcă așa cum Iona a fost un semn ninivenilor, tot așa va fi și Fiul omului acestei generații.

31 Împărăteasa sudului se va ridica în judecată cu bărbații acestei generații și îi va condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât Solomon.

32 Bărbații din Ninive se vor scula în judecată cu această generație și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, aici este unul mai mare decât Iona.

33 Și nimeni după ce a aprins o candelă nu o pune într-un loc tainic, nici sub oboroc, ci pe un sfeșnic, ca toți care intră să vadă lumina.

34 Lumina trupului este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar, tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar când este stricat, trupul tău de asemenea este plin de întuneric.

35 Ia seama atunci, lumina care este în tine să nu fie întuneric.

³⁶ De aceea dacă întreg trupul tău este plin de lumină, neavând o parte întunecată, totul va fi plin de lumină, ca atunci când lumina strălucitoare a unei candelă îți dă lumină.

³⁷ Și pe când vorbea, un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a intrat și a șezut la masă.

³⁸ Și când fariseul a văzut, s-a minunat că nu se îmbăiașe mai întâi, înainte de prânz.

³⁹ Și Domnul i-a spus: Acum, voi fariseilor, faceți curat exteriorul paharului și al tăvii; dar interiorul vostru este plin de jefuire și stricăciune.

⁴⁰ Nebunilor, nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul?

⁴¹ Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată, toate vă sunt curate.

⁴² Dar vai vouă, fariseilor! Pentru că dați zeciuială din mentă și rută și din toate felurile de ierburi și neglijați judecata și dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute.

⁴³ Vai vouă, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele din față în sinagogi și salutarile în piețe.

⁴⁴ Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți ca mormintele care nu se văd și oamenii care umblă pe deasupra lor nu își dau seama.

⁴⁵ Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis: Învățătorule, vorbind astfel și pe noi ne ocărăști.

⁴⁶ Iar el a spus: Vai și vouă învățători ai legii! Pentru că împovărați pe oameni cu sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu niciunul dintre degetele voastre.

⁴⁷ Vai vouă! Pentru că zidiți mormintele profeților, iar părinții voștri i-au ucis.

⁴⁸ Cu adevărat, aduceți mărturie că încuviințați faptele părinților voștri, pentru că ei într-adevăr i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele.

⁴⁹ Tot din această cauză înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite profeți și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor persecuta;

⁵⁰ Ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această generație;

⁵¹ De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu; adevărat vă spun: Va fi cerut de la această generație.

⁵² Vai vouă, învățători ai legii! Pentru că ați luat cheia cunoașterii; voi înșivă nu ați intrat și pe cei ce intrau i-ați împiedicat.

⁵³ Și pe când el le spunea acestea, scribii și fariseii au început să îl constrângă vehement și să îl provoace să vorbească despre multe lucruri,

⁵⁴ Întinzându-i o cursă și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să îl acuze.

12

¹ Între timp, pe când era strânsă o mulțime nenumărată de oameni, încât se călcau unii pe alții în picioare, a început să spună întâi discipolilor săi: Păziți-vă de dospeala fariseilor, care este fățarnicia.

² Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi revelat; nici ascuns care nu va fi cunoscut.

³ De aceea orice ați spus în întuneric va fi auzit în lumină; și ce ați vorbit la ureche în cămăruțe, va fi proclamat pe acoperișuri.

⁴ Și vă spun, prietenii mei: Nu vă temeți de cei ceucid trupul și după aceasta, altceva nimic nu mai pot face.

⁵ Ci vă voi avertiza dinainte de cine să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeți-vă de el.

⁶ Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani și niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?

⁷ Dar până și perii din capul vostru, toți sunt numărați. De aceea nu vă temeți, sunteți mai de valoare decât multe vrăbii.

⁸ Și vă spun: Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul omului îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

⁹ Dar cel ce mă neagă înaintea oamenilor, va fi negat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

¹⁰ Și oricui va spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar acelaia ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat.

¹¹ Iar când vă vor duce la sinagogi și la magistrați și la autorități, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde, sau ce veți spune,

¹² Fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța în acea oră ce ar trebui să spuneți.

¹³ Iar unul din mulțime i-a spus: Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

¹⁴ Iar el i-a spus: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste voi?

¹⁵ Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie, pentru că viața omului nu stă în abundența bunurilor lui.

¹⁶ Și le-a spus o parabolă, zicând: Pământul unui anumit om bogat a rodit mult;

¹⁷ Și se gândea în el însuși, spunând: Ce voi face, pentru că nu mai am loc unde să îmi adun roadele?

¹⁸ Și a spus: Aceasta voi face: voi dărâma grânarele mele și le voi zidi mai mari; și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.

¹⁹ Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

²⁰ Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în această noapte ți se va cere sufletul de la tine; și cele pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?

²¹ Așa este cel ce strânge tezaure pentru el și nu este bogat față de Dumnezeu.

²² Și le-a spus discipolilor săi: De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca.

²³ Viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea.

²⁴ Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru că nici nu seamănă, nici nu seceră; aceștia nu au nici depozit, nici grâнар; și Dumnezeu le dă mâncare; cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările?

²⁵ Și care dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui un cot?

²⁶ Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici cel mai mic lucru, de ce vă îngrijorați despre celelalte?

²⁷ Uitați-vă cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc, nu torc; totuși vă spun: Nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre aceștia.

²⁸ Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba din câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor.

²⁹ Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu vă îndoiti în mintea voastră.

³⁰ Fiindcă toate acestea le caută națiunile lumii; dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea.

³¹ Mai degrabă, căutați împărăția lui Dumnezeu; și toate acestea vi se vor adăuga.

³² Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția.

³³ Vindeți ce aveți și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc, un tezaur în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu distruge.

³⁴ Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră.

³⁵ Mijlocul să vă fie încins și luminile aprinse;

³⁶ Și voi înșivă să fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe domnul lor, când se va întoarce de la nuntă; ca atunci când vine și bate, să îi deschidă imediat.

³⁷ Binecuvântați sunt acei robi, pe care domnul, când vine, îi va găsi veghind; adevărat vă spun, că se va încinge și îi va pune să șadă la masă și se va apropia și îi va servi.

³⁸ Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia gardă și îi găsește așa, binecuvântați sunt acei robi.

³⁹ Dar să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să îi fie spartă casa.

⁴⁰ De aceea și voi fiți pregătiți, pentru că Fiul omului vine într-o oră la care nu vă gândiți.

⁴¹ Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne spui această parabolă, sau de asemenea tuturor?

⁴² Iar Domnul a spus: Cine așadar, este administratorul credincios și priceput, pe care domnul său îl va face stăpân peste gospodăria sa, să dea porția de mâncare la timpul cuvenit?

⁴³ Binecuvântat este acel rob, pe care domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel.

⁴⁴ Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot ce are el.

⁴⁵ Dar dacă acel rob spune în inima lui: Domnul meu întârzie să vină; și va începe să îi bată pe servitori și pe servitoare și să mănânce și să bea și să se îmbete,

⁴⁶ Domnul aceluși rob va veni într-o zi în care nu este așteptat și într-o oră pe care robul nu o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui împreună cu necredincioșii.

⁴⁷ Iar acel rob, care a știut voia domnului său și nu s-a pregătit, nici nu a făcut conform cu voia lui, va fi biciuit cu multe lovituri.

⁴⁸ Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovituri, va fi biciuit cu puține lovituri. Și oricăruia îi este dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.

⁴⁹ Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voiesc, dacă este aprins deja?

⁵⁰ Dar am un botez cu care să fiu botezat; și cât sunt de constrâns până să fie împlinit!

⁵¹ Presupuneți că am venit să dau pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci mai degrabă dezbinare;

⁵² Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o casă dezbinată, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

⁵³ Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei ei.

⁵⁴ Și a mai spus oamenilor: Când vedeți un nor ridicându-se de la apus, imediat spuneți: Vine ploaia; și așa este.

⁵⁵ Și când suflă vântul de la sud, spuneți: Va fi arșiță; și se întâmplă.

⁵⁶ Fățarnicilor, puteți deosebi fața cerului și a pământului; dar cum de nu deosebiți acest timp?

⁵⁷ Și de ce nu judecați chiar de la voi înșivă ce este drept?

⁵⁸ Dar când te duci cu potrivnicul tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința să fii eliberat de el; ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul să te predea executorului și executorul să te arunce în închisoare.

⁵⁹ Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei plăti până și ultimul bănuț.

13

¹ Și erau prezenți în acel timp unii care i-au spus despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu sacrificiile lor.

² Și Isus, răspunzând, le-a zis: Gândiți că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel de lucruri?

³ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁴ Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au fost mai păcătoși decât toți oamenii care locuiau în Ierusalim?

⁵ Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.

⁶ A spus și această parabolă: Cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând rod în el și nu a găsit.

⁷ Atunci i-a spus grădinarului: Iată, de trei ani vin căutând rod în acest smochin și nu găsesc; taie-l; de ce să ocupe pământul degeaba?

⁸ Iar el, răspunzând, i-a zis: Domnule, lasă-l și acest an, până voi săpa în jurul lui și îi voi pune gunoi;

⁹ Și dacă va face rod, bine; și dacă nu, după aceea îl vei tăia.

¹⁰ Și îi învăța în una din sinagogi în sabat.

¹¹ Și iată, era o femeie care avea un duh de neputință de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum să se ridice.

¹² Și Isus, văzând-o, a chemat-o la el și i-a spus: Femeie, ești dezlegată de neputința ta.

¹³ Și a pus mâinile peste ea; și imediat a fost îndreptată și glorifica pe Dumnezeu.

¹⁴ Și conducătorul sinagogii a răspuns, fiind supărat, pentru că Isus vindecase în sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în care ar trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți vindecați și nu în ziua sabatului.

¹⁵ Atunci Domnul i-a răspuns și a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare din voi în sabat boul sau măgarul de la iesle și îl duce la adăpat?

¹⁶ Și nu trebuia această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-o, iată, de optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură în ziua sabatului?

¹⁷ Și după ce a spus acestea, toți potrivnicii lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.

¹⁸ Atunci el a spus: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna?

¹⁹ Se aseamăna cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și l-a aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui.

²⁰ Și a spus din nou: Cu ce voi asemena împărăția lui Dumnezeu?

²¹ Se aseamăna cu dospeala pe care o femeie, luând-o, a ascuns-o în trei măsurile de făină, până când a dospit totul.

²² Și trecea prin cetăți și sate, învățând și călătorind spre Ierusalim.

²³ Atunci cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a zis:

²⁴ Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, pentru că, vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare.

²⁵ Când stăpânul casei se va ridica și va închide ușa și veți începe să stați în picioare afară și să bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc și nici nu știu de unde sunteți;

²⁶ Atunci veți începe să spuneți: Am mâncat și am băut în prezența ta și ne-ai învățat pe străzile noastre.

²⁷ Iar el va zice: Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiurii.

²⁸ Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară.

²⁹ Și vor veni de la răsărit și apus și de la nord și sud și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu.

³⁰ Și, iată, sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi; și sunt cei dintâi care vor fi cei de pe urmă.

³¹ În acea zi au venit unii dintre farisei, spunându-i: Ieși și pleacă de aici, pentru că Irod dorește să teucidă.

³² Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi voi fi făcut desăvârșit.

³³ Totuși, eu trebuie să umblu astăzi și mâine și poimâine, pentru că nu este posibil ca un profet să piară afară din Ierusalim.

³⁴ Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și arunci cu pietre în cei trimiși la tine; cât de des am voit să strâng pe copiii tăi, așa cum își strânge o găină puii sub aripi și ați refuzat!

³⁵ Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă spun: Nu mă veți mai vedea, până vine timpul când veți spune: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

14

¹ Și s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui conducător al fariseilor să mănânce pâine, în sabat, că ei îl pândeau.

² Și iată, înaintea lui era un anumit om bolnav cu hidropizie.

³ Și Isus, răspunzând, le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este legiuit a vindeca în sabat?

⁴ Dar ei tăceau. Iar el l-a apucat și l-a vindecat și l-a lăsat să plece;

⁵ Și le-a răspuns, zicând: În ziua sabatului, care dintre voi dacă îi cade un măgar sau un bou într-o groapă nu îl va scoate imediat?

⁶ Și din nou nu au fost în stare să îi răspundă la acestea.

⁷ Și le-a spus o parabolă celor ce au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de onoare; spunându-le:

⁸ Când ești invitat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva, unul mai demn de cinste decât tine să fie invitat de el;

⁹ Și cel ce te-a invitat pe tine și pe el, venind, îți spune: Dă acestuia locul; și atunci începi cu rușine să iei ultimul loc.

¹⁰ Ci, când ești invitat, du-te și așază-te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat, să îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei avea glorie înaintea celor ce stau la masă cu tine.

¹¹ Pentru că oricine se înalță pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește, va fi înălțat.

¹² Atunci a spus și celui ce l-a invitat: Când faci un prânz sau o cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale, nici vecinii bogăți; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb și să ai o răsplătă.

¹³ Ci, când faci un ospăț, cheamă săracii, schilozii, șchiopii, orbii;

¹⁴ Și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu te pot răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la învierea dreptilor.

¹⁵ Și când unul dintre cei ce ședea la masă cu el a auzit acestea, i-a spus: Binecuvântat este cel ce va mânca pâine în împărăția lui Dumnezeu.

¹⁶ Atunci i-a spus: Un anumit om a făcut o cină mare și a invitat pe mulți;

¹⁷ Și a trimis pe robul său la ora cinei să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt de acum pregătite.

¹⁸ Dar toți, ca unul, au început să se scuze. Primul i-a spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc și să o văd; te rog să mă scuzi.

¹⁹ Și altul a spus: Am cumpărat cinci perechi de boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi.

²⁰ Și altul a spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot veni.

²¹ Și acel rob a venit și a arătat domnului său acestea. Atunci stăpânul casei, mâniindu-se, a spus robului său: Du-te repede în străzile și ulițele cetății și adu aici săracii și schilozii și șchiopii și orbii.

²² Și robul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și mai este loc.

²³ Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile mari și la garduri și constrânge-i să intre, ca să îmi fie casa umplută.

²⁴ Fiindcă vă spun că niciunul dintre acei bărbați care au fost invitați, nu va gusta din cina mea.

²⁵ Și mergeau mulțimi mari cu el; și, întorcându-se, le-a spus:

²⁶ Dacă vine cineva la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama și pe soție și pe copii și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea, nu poate fi discipolul meu.

²⁷ Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu.

²⁸ Căci, care dintre voi, vrând să zidească un turn, nu se așază mai întâi și socotește costul, dacă are cu ce să îl termine?

²⁹ Ca nu cumva, punând el temelie și nefiind în stare să termine, toți cei ce îl văd, să înceapă să își bată joc de el,

³⁰ Spunând: Acest om a început să zidească și nu a fost în stare să termine.

³¹ Sau, care împărat, mergând să facă război împotriva altui împărat, nu se așază mai întâi și se consultă dacă este în stare să îl întâmpine cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

³² Iar dacă nu, pe când celălalt este încă departe, trimitând o solie, cere condiții de pace.

³³ Tot așa, oricine dintre voi care nu renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu.

³⁴ Sarea este bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreasă;

³⁵ Nu este bună nici pentru pământ, nici pentru bălegar, ci oamenii o aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

15

¹ Atunci toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el să îl audă.

² Și fariseii și scribii cârteau, spunând: Acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.

³ Și le-a zis această parabolă, spunând:

⁴ Care om dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu le lasă pe celelalte nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea care este pierdută până o găsește?

⁵ Și după ce a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se.

⁶ Și când vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii, spunându-le: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit oaia mea pierdută.

⁷ Vă spun că tot așa va fi bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de drepti care nu au nevoie de pocăință.

⁸ Sau, care femeie, având zece arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și mătură casa și caută cu grijă până când îl găsește?

⁹ Și după ce îl găsește, cheamă la un loc prietenii și vecinele, spunând: Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit argintul pe care l-am pierdut.

¹⁰ La fel vă spun, este bucurie înaintea Îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.

¹¹ Și a spus: Un anumit om avea doi fii;

¹² Și cel mai tânăr dintre ei a spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce îmi revine. Iar tatăl le-a împărțit avutul său.

¹³ Și nu după multe zile, cel mai tânăr fiu a adunat totul și a călătorit într-o țară îndepărtată și acolo și-a risipit averea, trăind destrăbălat.

¹⁴ Și după ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în cea țară; și el a început să ducă lipsă.

¹⁵ Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei țări; iar acela l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci.

¹⁶ Și ar fi dorit să își umple pânțelele cu roșcovele pe care le mâncau porcii; dar nimeni nu îi dădea.

¹⁷ Și când și-a venit în fire, a spus: Câți angajați ai tatălui meu au pâine din abundență iar eu pier de foame!

¹⁸ Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi spune: Tată, am păcătuțit împotriva cerului și înaintea ta,

¹⁹ Și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi.

²⁰ Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar pe când era el încă foarte departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și a alergat și a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat.

²¹ Iar fiul i-a spus: Tată, am păcătuțit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău.

²² Dar tatăl le-a spus robilor săi: Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și puneți un inel pe mâna lui și sandale în picioare;

²³ Și aduceți aici vițelul îngrășat și tăiați-l; și să mâncăm și să ne veselim;

²⁴ Pentru că acest fiu al meu era mort și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit. Și au început să se veselească.

²⁵ Dar fiul lui mai mare era în câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a auzit muzică și dansuri.

²⁶ Și a chemat pe unul dintre servitori și a întrebat ce înseamnă acestea.

²⁷ Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl tău a tăiat vițelul îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr.

²⁸ Dar el s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său, ieșind, îl ruga să intre.

²⁹ Dar el, răspunzând, i-a zis tatălui său: Iată, de acești mulți ani te servesc, nici nu ți-am încălcat porunca niciodată; și totuși, mie niciodată nu mi-ai dat un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

³⁰ Dar când a sosit acest fiu al tău, care ți-a mâncat bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul îngrășat.

³¹ Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și tot ce am este al tău.

³² Dar se cuvenea să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și este iarăși viu; și era pierdut și este găsit.

16

¹ Și le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om bogat, care avea un administrator; și acesta a fost acuzat înaintea lui că i-a risipit averile.

² Și l-a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu mai poți fi administrator.

³ Atunci administratorul a spus în el însuși: Ce să fac? Pentru că domnul meu ia administrația de la mine; nu sunt în stare să sap; să cerșesc îmi este rușine.

⁴ Am hotărât ce să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, să mă primească în casele lor.

⁵ Și a chemat pe fiecare dintre datornicii domnului său și a spus primului: Cât datorezi domnului meu?

⁶ Iar el a spus: O sută de bați de untelemn. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și sezi degrabă și scrie cincizeci.

⁷ Apoi a spus altuia: Dar tu, cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori de grâu. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci.

⁸ Și domnul a lădat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii.

⁹ Și eu vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății; pentru ca, atunci când eșuați, ei să vă primească în locuințe veșnice.

¹⁰ Cel ce este credincios în puțin, este credincios și în mult; și cel ce este nedrept în puțin, este nedrept și în mult.

¹¹ De aceea dacă nu ați fost credincioși în nedreapta mamona, cine va încredința adevăratele bogății încrederii voastre?

¹² Și dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va da ceea ce este al vostru?

¹³ Niciun servitor nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă, ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi; ori la unul va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți servi lui Dumnezeu și lui mamona.

¹⁴ Și fariseii de asemenea, fiind lacomi, au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere.

15 Dar el le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați drepti pe voi înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile, pentru că ce este înălțat între oameni este urâciune înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea și profeții au ținut până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea.

17 Dar este mai ușor pentru cer și pământ să treacă, decât să cadă o frântură de literă a legii.

18 Oricine divorțează de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter; și oricine se căsătorește cu cea care este divorțată de soț, comite adulter.

19 Și era un anumit om bogat, care era îmbrăcat în purpură și în subțire și se veselea somptuos în fiecare zi;

20 Și era un anumit cerșetor, numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni,

21 Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lingeau rănilor.

22 Și s-a întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam; și bogatul a murit de asemenea și a fost îngropat;

23 Și în iad își ridică ochii, fiind în chinuri; și vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânul lui.

24 Și a strigat și a spus: Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr ca să își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în această flacăra.

25 Dar Avraam i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu în timpul vieții tale, ai primit lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe cele rele; dar acum este mângâiat, iar tu ești chinuit.

26 Și pe lângă toate acestea, între noi și voi este stabilită o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să treacă de aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi.

27 Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îl trimiți la casa tatălui meu;

28 Fiindcă am cinci frați; ca el să le adeverească, pentru ca nu cumva să vină și ei în acest loc de chin.

29 Avraam i-a spus: Au pe Moise și pe profeți; să îi asculte pe ei.

30 Dar el a spus: Nu, tată Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.

31 Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe Moise și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva dintre morți.

17

1 Atunci le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu vină poticnirile; dar vai aceia prin care vin!

2 Ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega în jurul gâtului o piatră de moară și să fie aruncat în mare, decât să poticnească pe unul dintre acești micuți.

3 Luați seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă legea împotriva ta, muștră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l.

4 Și dacă încalcă legea împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte ori într-o zi se întoarce la tine, spunând: Mă pocăiesc; iartă-l.

5 Și apostolii au spus Domnului: Mărește-ne credința.

6 Iar Domnul a spus: Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați spune acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare; și ar asculta de voi.

7 Dar care dintre voi, având un rob arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată după ce vine din câmp: Mergi și șezi la masă?

8 Și nu îi va spune mai degrabă: Pregătește-mi ceva să mănânc și încinge-te și servește-mi, până voi mânca și voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea tu?

9 Îi mulțumește acelui rob, pentru că a făcut ce îi fusese poruncit? Consider că nu.

10 Tot așa și voi, când veți fi făcut toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem robi nefolositori, am făcut ce era datoria noastră să facem.

11 Și s-a întâmplat, pe când mergea el la Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.

12 Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit zece bărbați leproși, care stăteau departe în picioare;

13 Și ei și-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai milă de noi.

14 Și când i-a văzut, le-a spus: Duceți-vă, arătați-vă preoților. Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei, au fost curățiți.

15 Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și cu voce tare glorifica pe Dumnezeu.

16 Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.

17 Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? Dar unde sunt cei nouă?

18 Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să dea glorie lui Dumnezeu decât acest străin?

19 Și i-a spus: Scoală-te, du-te; crezița ta te-a făcut sănătos.

20 Și fiind întrebat de farisei, când are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere;

21 Nici nu vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

22 Și le-a spus discipolilor: Vor veni zilele când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului și nu veți vedea.

23 Și vă vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo. Nu vă duceți, nici nu îi urmați.

24 Pentru că așa ca fulgerul, care fulgerând dintr-o parte de sub cer, strălucește până în cealaltă parte de sub cer; așa va fi și Fiul omului în ziua lui.

25 Dar mai întâi el trebuie să sufere multe și să fie respins de această generație.

26 Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în zilele Fiului omului.

27 Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când Noe a intrat în arcă și potopul a venit și i-a nimicit pe toți.

28 Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau;

29 Dar în acea zi când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți.

30 Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului se revelează.

31 În acea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe câmp, la fel, să nu se întoarcă.

32 Amintiți-vă de soția lui Lot.

33 Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața, o va păstra.

34 Vă spun: În acea noapte, vor fi doi într-un pat; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

35 Două vor măcina împreună; una va fi luată și cealaltă va fi lăsată.

36 Doi vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

37 Iar ei au răspuns și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde este trupul, acolo se vor aduna vulturii.

18

1 Și le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage totdeauna și să nu se descurajeze,

2 Spunând: Era într-o cetate un judecător, care nu se temea de Dumnezeu și pe om nu îl respecta;

3 Și era o văduvă în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi dreptate față de potrivnicul meu.

4 Și a refuzat pentru un timp; dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă tem de Dumnezeu, nici pe om nu îl respect,

5 Totuși, pentru că această văduvă mă tulbură, am să îi fac dreptate, ca nu cumva să mă sâcăie cu neîncetata ei venire.

6 Și Domnul a spus: Auziți ce spune judecătorul nedrept.

7 Și nu va face Dumnezeu dreptate aleșilor lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung în ce îi privește?

8 Vă spun că le va face repede dreptate. Cu toate acestea, când va veni Fiul omului, va găsi el credința pe pământ?

9 Și a spus și această parabolă unora care se încredeau în ei înșiși că erau drepti și îi disprețuiau pe ceilalți;

10 Doi oameni s-au urcat la templu să se roage; unul fariseu și celălalt vameș.

11 Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel în el însuși: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt precum ceilalți oameni, jecmănitori, nedrepți, adulteri, sau chiar ca acest vameș.

12 Eu postesc de două ori într-o săptămână, dau zeciuială din tot ce obțin.

13 Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a voit să ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând: Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos.

14 Vă spun, mai degrabă acesta s-a coborât acasă declarat drept decât celălalt, pentru că fiecare înălțându-se pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește pe sine însuși, va fi înălțat.

15 Și i-au adus și niște prunci, ca să îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au muștrat.

16 Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui Dumnezeu.

17 Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea.

18 Și un anumit conducător l-a întrebat, spunând: Bunule învățător, ce să fac ca să moștenesc viața eternă?

19 Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul, Dumnezeu.

20 Știi poruncile: Nu comite adulter, Nu ucide, Nu fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe tatăl tău și pe mama ta.

21 Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

²² Și, când a auzit Isus acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un lucru; vinde tot ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în cer; și vino, urmează-mă.

²³ Dar el, când a auzit acestea, s-a întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat.

²⁴ Iar Isus, când a văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății!

²⁵ Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.

²⁶ Iar cei ce au auzit, au spus: Atunci cine poate fi salvat?

²⁷ Dar el a spus: Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu.

²⁸ Atunci Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat.

²⁹ Iar el le-a spus: Adevărat vă spun: Nu este nimeni care a lăsat casă, sau părinți, sau frați, sau soție, sau copii, pentru împărăția lui Dumnezeu,

³⁰ Care să nu primească cu mult mai mult în acest timp și în lumea care vine, viață veșnică.

³¹ Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus: Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul omului, vor fi împlinite.

³² Fiindcă va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi ocărât și scuipat;

³³ Și îl vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi va învia.

³⁴ Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și acest cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele cuvinte.

³⁵ Și s-a întâmpnat, pe când s-a apropiat el de Ierihon, că un anumit orb ședea lângă drum, cerșind;

³⁶ Și, auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă aceasta.

³⁷ Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.

³⁸ Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!

³⁹ Și cei ce mergeau înainte, l-au muștrat, ca să tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă de mine.

⁴⁰ Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl aducă la el; și după ce el s-a apropiat, l-a întrebat,

⁴¹ Spunând: Ce vorești să îți fac? Iar el a spus: Doamne, să primesc vedere.

⁴² Și Isus i-a spus: Primește-ți vederea; credința ta te-a salvat.

⁴³ Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

19

¹ Și Isus a intrat și a traversat Ierihonul.

² Și iată, era un bărbat numit Zacheu, care era mai marele vameșilor, și el era bogat.

³ Și căuta să vadă pe Isus, cine era; și nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic de statură.

⁴ Dar a alergat înainte și s-a cățarat într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe acolo urma să treacă.

⁵ Și Isus, când a ajuns la locul acela, a privit în sus și l-a văzut și i-a spus: Zachee, grăbește-te și coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în casa ta.

⁶ Și el, grăbindu-se, a coborât și l-a primit bucuros.

⁷ Și când au văzut, toți cârteau, spunând: A intrat să fie oaspete la un bărbat păcătos.

⁸ Dar Zacheu a stat în picioare și i-a spus Domnului: Iată, Doamne, jumătate din averile mele le dau săracilor; și dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzație falsă, dau înapoi împătrit.

⁹ Iar Isus i-a spus: Astăzi a venit salvare la casa aceasta, întrucât și el este fiul lui Avraam.

¹⁰ Căci Fiul omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut.

¹¹ Și pe când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui Dumnezeu se va arăta imediat.

¹² De aceea el a spus: Un anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca să își primească o împărăție și să se întoarcă.

¹³ Și a chemat pe cei zece robi ai săi și le-a dat zece mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea până vin.

¹⁴ Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el, spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi.

¹⁵ Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a primit împărăția, că atunci a poruncit să fie chemați la el acești robi, cărora le dăduse banii, ca să știe cât câștigase fiecare prin comerț.

¹⁶ Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat zece mine.

¹⁷ Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți.

¹⁸ Și a venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.

¹⁹ Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți.

²⁰ Și altul a venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o într-un ștergar;

²¹ Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un om sever; ridici ce nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat.

²² Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știi că eu sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am semănat;

²³ Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la venirea mea eu să iau ce este al meu cu dobândă?

²⁴ Și a spus celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine.

²⁵ (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece mine.)

²⁶ Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la cel ce nu are, și ce are i se va lua.

²⁷ Dar pe acei dușmani ai mei, care nu au voit ca eu să domnesc peste ei, aduceți-i încoace și ucideți-i înaintea mea.

²⁸ Și după ce a vorbit astfel, Isus a mers în fruntea lor, urcându-se la Ierusalim.

²⁹ Și s-a întâmplat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe și de Betania, la muntele numit al Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii săi,

³⁰ Spunând: Duceți-vă în satul dinaintea voastră, în care, intrând, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut niciun om; dezlegați-l și aduceți-l.

³¹ Și dacă cineva vă întreabă: Pentru ce îl dezlegați? Astfel să îi spuneți: Pentru că Domnul are nevoie de el.

³² Iar cei trimiși au plecat și au găsit chiar așa cum le spusese.

³³ Dar pe când dezlegau măgărușul, proprietarii lui le-au spus: De ce dezlegați măgărușul?

³⁴ Iar ei au spus: Domnul are nevoie de el.

³⁵ Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat hainele pe măgăruș și l-au așezat pe Isus călare pe el.

³⁶ Și pe când mergea el, ei își așterneau hainele pe cale.

³⁷ Și pe când se apropia, chiar la coborâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea discipolilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu cu voce tare din cauza tuturor faptelor puternice pe care le văzuseră,

³⁸ Spunând: Binecuvântat fie Împăratul care vine în numele Domnului; pace în cer și glorie în cele prea înalte.

³⁹ Și unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus: Învățătorule, muștră-ți discipolii.

⁴⁰ Iar el a răspuns și le-a zis: Vă spun că dacă aceștia vor tăcea, pietrele imediat vor striga.

⁴¹ Și când s-a apropiat, a privit cetatea și a plâns din cauza ei,

⁴² Spunând: Dacă ai fi știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile pentru pacea ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii tăi.

⁴³ Pentru că zilele vor veni peste tine și dușmanii tăi vor arunca un val de pământ în jurul tău și te vor împresura și te vor strânge din toate părțile,

⁴⁴ Și te vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu vor lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul vizitării tale.

⁴⁵ Și a intrat în templu și a început să scoată pe cei ce vindeau în el și pe cei ce cumpărau,

⁴⁶ Spunându-le: Este scris: Casa mea este casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

⁴⁷ Și îi învăța în fiecare zi în templu. Dar preoții de seamă și scribii și mai marii poporului căutau să îl nimicească,

⁴⁸ Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă toți oamenii erau foarte atenți să îl audă.

20

¹ Și s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când învăța el poporul în templu și predica evanghelia, că preoții de seamă și scribii au venit peste el cu bătrânii,

² Și i-au vorbit, spunând: Spune-ne, prin ce autoritate faci tu acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat această autoritate?

³ Iar el a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi:

⁴ Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni?

⁵ Dar discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din cer, el va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut?

⁶ Dar dacă spunem: De la oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre; fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet.

⁷ Și au răspuns că nu puteau spune de unde era.

⁸ Și Isus le-a spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac acestea.

⁹ Apoi a început să spună poporului această parabolă: Un anumit om a plantat o vie și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară îndepărtată pentru un timp îndelungat.

¹⁰ Și la timpul cuvenit a trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul viei; dar viticultorii l-au bătut și l-au trimis fără nimic.

¹¹ Și din nou, a trimis alt rob; și l-au bătut și pe acela și l-au ocărât și l-au trimis fără nimic.

¹² Și din nou, a trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și l-au aruncat afară.

13 Atunci a spus domnul viei: Ce să fac? Voi trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-l, îl vor respecta.

14 Dar când viticultorii l-au văzut, discutau între ei, spunând: Acesta este moștenitorul; să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.

15 Și l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face așadar domnul viei?

16 Va veni și va nimici pe acești viticultori și va da via altora. Și când au auzit, au spus: Nicidecum.

17 Iar el i-a privit și a spus: Atunci ce este acest lucru, care este scris: Piatra pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei.

18 Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va cădea aceea, îl va spulbera.

19 Și preoții de seamă și scribii căutau să pună mâinile pe el în ora aceea; dar se temeau de popor; fiindcă au priceput că spusese această parabolă împotriva lor.

20 Și îl pândeau și au trimis spioni, care se prefăceau oameni drepecți, ca să îl prindă în cuvintele lui, așa încât să îl dea puterii și autorității guvernatorului.

21 Și l-au întreat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți cu dreptate și nici nu cauți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.

22 Este legiuit pentru noi să dăm taxă Cezarului, sau nu?

23 Dar el a priceput viclenia lor și le-a spus: De ce mă ispițiți?

24 Arătați-mi un dinar. Al cui chip și inscripție o are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului.

25 Iar el le-a spus: De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

26 Și nu au putut să îl prindă în cuvintele lui înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul lui și au tăcut.

27 Apoi au venit unii dintre saducheii, care neagă că există vreo înviere; și l-au întreat,

28 Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă fratele cuiva moare, având soție și el moare fără copii, ca fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânța fratelui său.

29 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție și a murit fără copii.

30 Și al doilea a luat-o de soție și el a murit fără copii.

31 Și al treilea, a luat-o; și în același fel și cei șapte; și nu au lăsat copii și au murit.

32 La urma tuturor a murit și femeia.

33 La înviere așadar, căruia dintre ei este ea soție? Fiindcă toți cei șapte au avut-o de soție.

34 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Fiii și fiicele acestei lumi se însoară și se mărită;

35 Dar cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita;

36 Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii.

37 Dar că morții sunt înviați, chiar Moise a arătat la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob.

38 Fiindcă el nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el.

39 Atunci unii dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai spus.

⁴⁰ Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe nimic.

⁴¹ Iar el le-a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul lui David?

⁴² Și însuși David spune în cartea Psalmilor: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,

⁴³ Până fac pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

⁴⁴ David într-adevăr îl numește Domn; cum este el atunci fiul lui?

⁴⁵ Atunci, în auzul întregului popor a spus discipolilor săi:

⁴⁶ Păziți-vă de scribii care doresc să se plimbe în robe lungi și iubesc salaturile în piețe și scaunele de frunte în sinagogi și locurile de onoare la ospete;

⁴⁷ Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare.

21

¹ Și a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-și darurile în vistierie.

² Și a văzut și pe o anumită văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți.

³ Și a spus: Adevărat vă spun, această văduvă săracă a aruncat în vistierie mai mult decât toți;

⁴ Fiindcă toți aceștia au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat în vistierie tot ce avea ca să trăiască.

⁵ Și, pe când unii vorbeau despre templu, cum era ornamentat cu pietre frumoase și daruri, a spus:

⁶ Cât despre acestea pe care le vedeți, vor veni zilele în care nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.

⁷ Iar ei l-au întrebat, spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea? Și ce semn va fi când acestea se vor întâmpla?

⁸ Iar el a spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor veni în numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și timpul se apropie; nu vă duceți așadar după ei.

⁹ Dar când veți auzi de războaie și războaie, nu vă îngroziți; fiindcă acestea trebuie întâi să se întâmple; dar nu este îndată sfârșitul.

¹⁰ Apoi le-a spus: Se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție.

¹¹ Și vor fi mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare și semne mari.

¹² Dar înaintea tuturor acestora, vor pune mâinile pe voi și vă vor persecuta, predându-vă la sinagogi și închisori, fiind aduși înaintea împăraților și a guvernatorilor, din cauza numelui meu.

¹³ Și aceasta vi se va întoarce pentru mărturie.

¹⁴ De aceea puneți-vă în inimi să nu meditați înainte ce veți răspunde,

¹⁵ Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe care toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici să i se împotrivescă.

¹⁶ Și veți fi trădați deopotrivă de părinți și frați și rude și prieteni; și îi vor ucide pe unii dintre voi.

¹⁷ Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu.

¹⁸ Și niciun păr din capul vostru nu va pieri nicidecum.

¹⁹ În răbdarea voastră păstrați-vă sufletele.

²⁰ Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.

²¹ Atunci, cei din Iudeea să fugă în munți; și cei din mijlocul lui să plece afară; și cei de pe câmpuri să nu intre în el.

²² Căci acelea vor fi zilele răzbunării, pentru a fi împlinite toate cele scrise.

²³ Dar vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă va fi o mare strâmtorare în țară și furie peste acest popor.

²⁴ Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși captivi printre toate națiunile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini timpurile neamurilor.

²⁵ Și vor fi semne în soare și în lună și în stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire; marea și valurile urlând;

²⁶ Inima oamenilor lăsându-i de frică și de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile cerurilor vor fi clătinate.

²⁷ Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și glorie mare.

²⁸ Iar când acestea vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă capetele, pentru că răscurpărarea voastră se apropie.

²⁹ Și le-a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți copacii.

³⁰ Când deja înfrunzesc, vedeți și știți de la voi înșivă că de acum vara este aproape.

³¹ Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se, să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape.

³² Adevărat vă spun: Această generație nu va trece până se vor împlini toate.

³³ Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

³⁴ Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuneze inimile cu depravare și beție și cu îngrijorările acestei vieți și cea zi să vină peste voi pe neașteptate.

³⁵ Căci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.

³⁶ De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți socotiți demni să scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.

³⁷ Iar în timpul zilei era în templu, învățându-i; iar noaptea ieșea și o petrecea pe muntele care se cheamă al Măslinilor.

³⁸ Și tot poporul venea devreme dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

22

¹ Și sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele, era aproape.

² Și preoții de seamă și scribii căutau cum să îlucidă; fiindcă se temeau de popor.

³ Atunci a intrat Satan în Iuda, numit și Iscariot, fiind din numărul celor doisprezece.

⁴ Și Iuda a mers și a vorbit îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile, cum să îl trădeze lor.

⁵ Și s-au bucurat și s-au înțeles să îi dea arginți.

⁶ Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în absența mulțimii.

⁷ Atunci a venit ziua azimelor, în care paștele trebuia înjunghiat.

⁸ Iar el a trimis pe Petru și Ioan, spunând: Duceți-vă și pregătiți-ne paștele, ca să mâncăm.

⁹ Iar ei i-au spus: Unde voiești să pregătim?

10 Iar el le-a spus: Iată, la intrarea voastră în cetate, vă va întâlni un om, purtând un ulcior cu apă; urmați-l în casa unde intră.

11 Și să ziceți stăpânului casei: Învățătorul Îți spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei?

12 Și vă va arăta o cameră mare de sus, așternută; acolo să pregătiți.

13 Și au mers și au găsit cum le-a spus; și au pregătit paștele.

14 Și când a venit ora, el a șezut *la masă* și cei doisprezece apostoli cu el.

15 Și le-a spus: Cu multă dorință am dorit să mănânc acest paște cu voi înainte de a suferi eu;

16 Fiindcă vă spun: Nu voi mai mânca nicidecum din pâină până când va fi împlinit în împărăția lui Dumnezeu.

17 Și luând paharul, a adus mulțumiri și a spus: Luați acesta și împărțiți-l între voi;

18 Fiindcă vă spun: Nu voi bea nicidecum din rodul viței până când va veni împărăția lui Dumnezeu.

19 Și a luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-o și le-a dat, spunând: Acesta este trupul meu care este dat pentru voi; să faceți aceasta în amintirea mea.

20 Tot astfel și paharul, după cină, spunând: Acest pahar este noul testament în sângele meu, care se varsă pentru voi.

21 Dar, iată, mâna celui ce mă trădează este cu mine la masă.

22 Și, într-adevăr, Fiul omului se duce cum a fost hotărât; dar vai acelui om, prin care este trădat!

23 Și au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar fi cel ce ar face aceasta.

24 Și a fost de asemenea o ceartă între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare.

25 Dar el le-a spus: Împărații neamurilor domnesc peste ele; și cei ce exercită autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.

26 Dar voi să nu fiți așa; ci cel ce este mai mare printre voi, să fie ca cel mai tânăr; și conducătorul ca cel ce servește.

27 Căci care este mai mare, cel ce șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce șade la masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește.

28 Iar voi sunteți cei care ați rămas necontenit cu mine în ispitirile mele.

29 Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl meu mi-a rânduit;

30 Ca să mâncați și să beți la masa mea în împărăția mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

31 Iar Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan a dorit să vă *aibă* ca să vă cearnă ca grâul.

32 Dar eu m-am rugat pentru tine, ca nu cumva credința ta să înceteze; și când te vei întoarce, întărește pe frații tăi.

33 Iar Petru i-a spus: Doamne, sunt gata să merg cu tine deopotrivă la închisoare și la moarte.

34 Iar el a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta cocoșul astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști.

35 Și le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și încălțăminte, v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic.

36 Atunci le-a spus: Dar acum, cel ce are pungă să o ia și la fel traista; și cel ce nu are sabie, să își vândă haina și să cumpere una.

³⁷ Fiindcă vă spun, mai trebuie să se împlinească în mine ceea ce este scris: Și el a fost socotit printre călcătorii de lege, fiindcă și cele referitoare la mine au un sfârșit.

³⁸ Iar ei au spus: Doamne, iată, aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul.

³⁹ Și a ieșit și s-a dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au urmat și ei.

⁴⁰ Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

⁴¹ Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat,

⁴² Spunând: Tată, dacă voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă.

⁴³ Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.

⁴⁴ Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ.

⁴⁵ Și după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-a găsit dormind de întristare,

⁴⁶ Și le-a spus: De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită.

⁴⁷ Iar pe când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de Isus să îl sărute.

⁴⁸ Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi pe Fiul omului?

⁴⁹ Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia?

⁵⁰ Și unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.

⁵¹ Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat.

⁵² Atunci Isus a spus preoților de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte?

⁵³ Când eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului.

⁵⁴ Atunci l-au luat și l-au condus și l-au adus în casa marelui preot. Și Petru urmărea de departe.

⁵⁵ Și după ce aprinseseră un foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut în mijlocul lor.

⁵⁶ Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu el.

⁵⁷ Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc.

⁵⁸ Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt.

⁵⁹ Și cam după o oră, altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu el; fiindcă și el este galileean.

⁶⁰ Iar Petru a spus: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul.

⁶¹ Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul mă vei nega de trei ori.

⁶² Și Petru a ieșit afară și a plâns cu amar.

⁶³ Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocoreau și îl băteau.

⁶⁴ Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau, spunând: Profețește, cine este cel ce te-a lovit?

⁶⁵ Și multe alte lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui.

⁶⁶ Și imediat ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând:

⁶⁷ Ești tu Cristosul? Spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu veți crede;

⁶⁸ Și dacă vă voi întreba și eu, nicidecum nu îmi veți răspunde, nici nu îmi veți da drumul.

⁶⁹ De acum încolo, Fiul omului va șede la dreapta puterii lui Dumnezeu.

⁷⁰ Atunci toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi spuneți că eu sunt.

⁷¹ Și au spus: Ce nevoie mai avem de mărturie? Fiindcă noi înșine am auzit din gura lui.

23

¹ Și toată mulțimea lor s-a sculat și ei l-au dus la Pilat.

² Și au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind națiunea și oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este Cristos, un Împărat.

³ Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui.

⁴ Atunci Pilat a spus marilor preoți și mulțimii: Nu găsesc nicio vină în acest om.

⁵ Dar erau și mai insistenți, spunând: Întărită poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest loc.

⁶ Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este galileean.

⁷ Și înțelegând că este din jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile.

⁸ Iar când Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să vadă vreun miracol făcut de el.

⁹ Atunci l-a întrebat cu multe cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic.

¹⁰ Iar preoții de seamă și scribii stăteau în picioare și îl acuzau vehement.

¹¹ Iar Irod, împreună cu soldații lui, îl făceau de nimic și îl batjocoreau și l-au înveșmântat cu o haină strălucitoare și l-au trimis înapoi la Pilat.

¹² Și amândoi, Pilat și Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi; fiindcă înainte erau în dușmănie unul cu altul.

¹³ Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoții de seamă și conducătorii și poporul,

¹⁴ Le-a spus: Mi-ați adus pe acest om ca pe unul care pervertește poporul; și iată, eu, cercetându-l înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele ce îl acuzați;

¹⁵ Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; și iată, nimic demn de moarte nu i s-a făcut.

¹⁶ De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.

¹⁷ (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare trebuia să le elibereze pe unul închis.)

¹⁸ Dar toți au strigat deodată, spunând: Ia-l pe acesta și eliberează-ni-l pe Baraba;

¹⁹ (Care, din cauza unei anumite răskoale făcută în cetate, și ucidere, fusese aruncat în închisoare.)

²⁰ Pilat așadar, dorind să îl elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou.

²¹ Dar ei strigau, spunând: Crucifică-l, crucifică-l!

22 Iar el le-a spus a treia oară: De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de moarte în el; aşadar îl voi pedepsi şi îl voi elibera.

23 Dar insistau cu voci puternice, cerând ca el să fie crucificat. Şi vocile lor şi ale marilor preoţi au învins.

24 Iar Pilat a dat sentinţa ca să fie aşa cum au cerut ei.

25 Şi le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare din cauza răskoalei şi a uciderii, pe cel ce îl cereau; iar pe Isus l-a dat voii lor.

26 Şi pe când îl duceau de acolo, au prins pe unul Simon, un cirenean, venind de la câmp, şi pe el au pus crucea, ca să o poarte după Isus.

27 Şi l-a urmat o mare mulţime a poporului şi a femeilor, care, de asemenea, se tânguiau şi îl jeleau.

28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale Ierusalimului, nu plângeţi pentru mine, ci plângeţi pentru voi înşivă şi pentru copiii voştri.

29 Pentru că iată, vin zilele în care vor spune: Binecuvântate sunt cele sterpe şi pântecele care nu au născut şi sânii care nu au alăptat.

30 Atunci vor începe să spună munţilor: Cădeţi peste noi; şi dealurilor: Acoperiţi-ne.

31 Căci dacă ei fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu cel uscat?

32 Şi erau de asemenea alţi doi răufăcători duşi cu el, pentru a fi ucişi.

33 Şi după ce au venit la locul care este numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el şi pe răufăcători, unul la dreapta şi celălalt la stânga.

34 Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu ştiu ce fac. Şi i-au împărţit hainele şi au aruncat sorţi.

35 Şi poporul stătea în picioare, privind. Şi conducătorii de asemenea, împreună cu ei, l-au luat în derădere, spunând: A salvat pe alţii; să se salveze pe sine însuşi, dacă el este Cristos, alesul lui Dumnezeu.

36 Iar soldaţii de asemenea îl batjocoreau, venind la el şi oferindu-i oţet,

37 Şi spunând: Dacă tu eşti împăratul iudeilor, salvează-te pe tine însuşi.

38 Şi a fost şi o inscripţie scrisă deasupra lui cu litere greceşti şi latineşti şi evreieşti: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

39 Iar unul dintre răufăcătorii atârnaţi îl defăima, spunând: Dacă tu eşti Cristos, salvează-te pe tine însuşi şi pe noi.

40 Dar celălalt, răspunzând, l-a muştră, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, pentru că eşti sub aceeaşi condamnare?

41 Şi noi, într-adevăr, pe drept; fiindcă primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar acest om nu a făcut nimic incorect.

42 Iar el i-a spus lui Isus: Doamne, aminteşte-ţi de mine, când vii în împărăţia ta.

43 Şi Isus i-a spus: Adevărat îţi spun: Astăzi vei fi cu mine în paradis.

44 Şi era cam pe la ora a şasea şi a fost întuneric peste toată ţara, până la ora a noua.

45 Şi soarele s-a întunecat şi perdeaua templului s-a rupt prin mijloc.

46 Şi după ce Isus a strigat cu voce tare, a spus: Tată, în mâinile tale îmi încredinţez duhul; şi, spunând astfel, şi-a dat duhul.

47 Şi centurionul, când a văzut ce se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr, acesta a fost un om drept.

48 Şi toţi oamenii, care s-au adunat la acea privesc, văzând cele ce se făcuseră, bătându-şi piepturile s-au întors.

⁴⁹ Și toți cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră din Galileea, au stat în picioare deoparte, uitându-se la acestea.

⁵⁰ Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un bărbat bun și drept;

⁵¹ (Acesta nu fusese de acord cu sfatul și fapta lor); el era din Arimateea, o cetate a iudeilor; și care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu.

⁵² Acesta a mers la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

⁵³ Și l-a luat jos și l-a înfășurat în *pânză de in* și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese pus nimeni niciodată.

⁵⁴ Și acea zi era pregătirea; și sabbatul se apropia.

⁵⁵ Și femeile, de asemenea, care au venit cu el din Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum a fost pus trupul lui.

⁵⁶ Și s-au întors și au pregătit miresme și miruri; și s-au odihnit în sabbat conform poruncii.

24

¹ Iar în prima zi a săptămânii, foarte devreme dimineața, au venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră și pe alte femei împreună cu ele.

² Și au găsit piatra rostogolită de la mormânt.

³ Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului Isus.

⁴ Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte derutate despre aceasta, iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ele în haine strălucitoare;

⁵ Și pe când li s-a făcut teamă și și-au plecat fețele la pământ, le-au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți?

⁶ Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind încă în Galileea,

⁷ Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie crucificat și a treia zi să învie.

⁸ Și ele și-au amintit cuvintele lui.

⁹ Și s-au întors de la mormânt și au povestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.

¹⁰ Și erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, mama lui Iacov, și celelalte rămase cu ele, care au spus acestea apostolilor.

¹¹ Și cuvintele lor li se păreau ca basme și nu le-au crezut.

¹² Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-se, a văzut fășiile de pânză de in întinse la o parte și a plecat, minunându-se în el însuși de ceea ce se întâmplase.

¹³ Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus, care era cam la șaiszeci de stadii de la Ierusalim.

¹⁴ Și ei vorbeau între ei despre toate acestea care se petrecuseră.

¹⁵ Și s-a întâmplat că, în timp ce ei vorbeau îndeaproape și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei.

¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți ca să nu îl cunoască.

¹⁷ Și le-a spus: Ce fel de cuvinte sunt acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind triști?

¹⁸ Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopas, răspunzând, i-a zis: Ești tu doar un străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat acolo în aceste zile?

¹⁹ Iar el le-a spus: Care lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care era profet, un bărbat puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor;

²⁰ Și cum preoții de seamă și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au crucificat.

²¹ Dar ne încredeam că el este acela care avea să răscumpere pe Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când au fost făcute aceste lucruri.

²² Mai mult, chiar anumite femei dintre noi ne-au înmărmurit, fiind dis-de-dimineată la mormânt;

²³ Și negăsindu-i trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune de îngeri, care spuneau că el este viu.

²⁴ Și unii dintre cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar așa cum au spus femeile; dar pe el nu l-au văzut.

²⁵ Atunci el le-a spus: O, neînțelepților și înceți cu inima în a crede toate cele ce profeții au vorbit;

²⁶ Nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?

²⁷ Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate scripturile cele referitoare la el însuși.

²⁸ Și s-au apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că dorește să meargă mai departe.

²⁹ Dar l-au constrâns, spunând: Rămâi cu noi, pentru că este spre seară și ziua este trecută. Și a intrat să rămână cu ei.

³⁰ Și s-a întâmplat pe când el ședea la masă cu ei, că a luat pâine și a binecuvântat-o și a frânt și le-a dat.

³¹ Și ochii lor au fost deschiși și l-au cunoscut; și el s-a făcut nevăzut dinaintea lor.

³² Și au spus unul către altul: Nu ne ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și în timp ce ne deschidea scripturile?

³³ Și s-au sculat în ora aceea și s-au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece adunați împreună, și pe cei ce erau cu ei,

³⁴ Spunând: Domnul a înviat cu adevărat și s-a arătat lui Simon.

³⁵ Și ei au istorisit cele de pe drum și cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

³⁶ Și pe când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare în mijlocul lor și le-a spus: Pace vouă.

³⁷ Dar ei erau îngroziți și înfricoșați și presupuneau că au văzut un duh.

³⁸ Dar el le-a spus: De ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică gânduri în inimi?

³⁹ Priviți mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am.

⁴⁰ Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele.

⁴¹ Iar în timp ce ei încă nu credeau de bucurie, și se minunau, le-a spus: Aveți aici ceva de mâncare?

⁴² Și i-au dat o bucată de pește fript și de fagure de miere.

⁴³ Și a luat și a mâncat înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am vorbit pe când încă eram cu voi, că trebuie să fie împlinite toate care au fost scrise în legea lui Moise și profeți și psalmi, referitor la mine.

⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă scripturile.

⁴⁶ Și le-a spus: Astfel este scris și astfel se cuvenea să sufere Cristos și să învie dintre morți a treia zi,

⁴⁷ Și pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în numele lui printre toate națiunile, începând de la Ierusalim.

⁴⁸ Iar voi sunteți martori ai acestor lucruri.

⁴⁹ Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui meu peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.

⁵⁰ Iar el i-a dus afară până spre Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.

⁵¹ Și s-a întâmplat, în timp ce el îi binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei și a fost luat sus la cer.

⁵² Și ei i s-au închinat și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie.

⁵³ Și erau tot timpul în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

¹ La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.

² Același era la început cu Dumnezeu.

³ Toate lucrurile au fost făcute de el și fără el nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut.

⁴ În el era viață și viața era lumina oamenilor.

⁵ Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

⁶ A fost un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.

⁷ Acesta a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie despre Lumina aceea, pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu era el acea Lumină, ci a fost trimis să aducă mărturie despre Lumina aceea.

⁹ Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om ce vine în lume.

¹⁰ El era în lume și lumea a fost făcută de el și lumea nu l-a cunoscut.

¹¹ A venit la ai săi și ai săi nu l-au primit.

¹² Dar tuturor celor ce l-au primit, adică celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui Dumnezeu,

¹³ Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.

¹⁴ Și Cuvântul a fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl).

¹⁵ Ioan a adus mărturie despre el și a strigat, spunând: Acesta era el, despre care am spus: Cel ce vine după mine este preferat înaintea mea, pentru că era înaintea de mine.

¹⁶ Și din plinătatea lui noi toți am primit, și har peste har,

¹⁷ Pentru că legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.

¹⁸ Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul lui Fiu născut, care este în sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut.

¹⁹ Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să îl întrebe: Tu cine ești?

²⁰ Iar el a mărturisit și nu a negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul.

²¹ Iar ei l-au întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt. Ești tu acel profet? Și a răspuns: Nu.

²² Atunci i-au spus: Cine ești tu? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine însuși?

²³ Iar el a spus: Eu sunt vocea unuia strigând în pustie: Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia.

²⁴ Și cei ce au fost trimiși erau dintre farisei.

²⁵ Și l-au întrebat și i-au spus: Atunci de ce botezi, dacă nu ești acel Cristos, nici Ilie, nici acel profet?

²⁶ Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă; dar printre voi stă în picioare unul pe care voi nu îl cunoașteți.

²⁷ El este acela care, venind după mine, este preferat înaintea mea, a cărui curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg.

²⁸ Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

²⁹ A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a spus: Iată, Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii.

³⁰ El este acela despre care eu am spus: După mine vine un om, care este preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine.

³¹ Și eu nu îl cunoașteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din această cauză am venit, botezând cu apă.

³² Și Ioan a adus mărturie, spunând: Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste el.

³³ Și eu nu îl cunoașteam, dar cel ce m-a trimis să botez cu apă, acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul coborând și rămânând peste el, acesta este cel ce botează cu Duhul Sfânt.

³⁴ Și eu am văzut și am adus mărturie că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

³⁵ Din nou, a doua zi Ioan stătea în picioare și doi dintre discipolii lui *erau* cu el;

³⁶ Și, privind pe Isus umblând, spune: Iată, Mielul lui Dumnezeu.

³⁷ Și cei doi discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus.

³⁸ Atunci Isus s-a întors și i-a văzut urmându-l și le-a spus: Ce căutați? Ei i-au spus: Rabi (care fiind tradus se spune: Stăpâne), unde locuiești?

³⁹ El le-a spus: Veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuia și au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea.

⁴⁰ Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

⁴¹ El întâi a găsit pe fratele său Simon și i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul).

⁴² Și l-a adus la Isus. Și, privind la el, Isus a spus: Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care se traduce, piatră).

⁴³ A doua zi Isus a voit să meargă în Galileea și a găsit pe Filip și i-a spus: Urmează-mă.

⁴⁴ Și Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și Petru.

⁴⁵ Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege și profeți, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.

⁴⁶ Și Natanael i-a spus: Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus: Vino și vezi.

⁴⁷ Isus a văzut pe Natanael venind la el și a spus despre el: Iată, cu adevărat un israelit în care nu este viclesug!

⁴⁸ Natanael i-a spus: De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.

⁴⁹ Natanael a răspuns și i-a zis: Rabi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israel.

⁵⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei vedea lucruri mai mari decât acestea.

⁵¹ Și i-a spus: Adevărat, adevărat vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

2

¹ Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus era acolo;

² Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui.

³ Și când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a zis: Nu au vin.

⁴ Isus i-a spus: Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul.

⁵ Mama lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune.

⁶ Și acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform obiceiului de curățire al iudeilor, care conțineau două sau trei măsurii.

⁷ Isus le-a spus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus.

⁸ Și le-a spus: Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au dus.

⁹ Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știau), conducătorul nunții a chemat pe mire,

¹⁰ Și i-a spus: Orice om pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul bun până acum.

¹¹ Acest început al miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a arătat gloria; și discipolii lui au crezut în el.

¹² După aceasta, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii lui; și au rămas acolo nu multe zile.

¹³ Și paștele iudeilor era aproape și Isus a urcat la Ierusalim,

¹⁴ Și a găsit în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos;

¹⁵ Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele,

¹⁶ Și a spus celor ce vindeau porumbei: Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de comerț.

¹⁷ Și discipolii lui și-au amintit că este scris: Zelul casei tale m-a mâncat.

¹⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți nouă, văzând că faci acestea?

¹⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica.

²⁰ Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost templul acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile?

²¹ Dar el le vorbea despre templul trupului său.

²² De aceea, când a înviat dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și au crezut scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus.

²³ Dar când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea.

²⁴ Dar Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi cunoștea pe toți,

²⁵ Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3

¹ Între farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor;

² Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățator venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el.

³ Isus a răspuns și i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.

⁴ Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?

⁵ Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.

⁶ Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh.

⁷ Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou.

⁸ Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Duhul.

⁹ Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea?

¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea?

¹¹ Adevărat, adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut, dar nu primim mărturia noastră.

¹² Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești?

¹³ Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer.

¹⁴ Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului;

¹⁵ Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă.

¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

¹⁷ Fiindcă Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru ca lumea să fie salvată prin el.

¹⁸ Cine crede în el, nu este condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.

¹⁹ Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

²⁰ Fiindcă oricine practică răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele;

²¹ Dar cel ce face adevărul vine la lumină, ca să îi fie arătate faptele, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu.

²² După acestea, Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.

²³ Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și erau botezați.

²⁴ Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.

²⁵ Între unii dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a iscat atunci o întrebare despre curățire.

²⁶ Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus mărturie, iată, acesta botează și toți vin la el.

²⁷ Ioan a răspuns și a zis: Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat din cer.

²⁸ Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus: Nu sunt eu Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

²⁹ Cine are mireasa, este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie a mea este împlinită.

³⁰ El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez.

³¹ Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce este din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului; cel ce vine din cer este deasupra tuturor.

³² Și ce a văzut și a auzit, aceasta aduce ca mărturie, dar nimeni nu primește mărturia lui.

³³ Cel ce a primit mărturia lui a sigilat că Dumnezeu este adevărat.

³⁴ Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă Duhul cu măsură.

³⁵ Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui.

³⁶ Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică; dar cel ce nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne peste el.

4

¹ De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan,

² (Deși Isus însuși nu boteza, ci discipolii lui),

³ A părăsit Iudeea și s-a dus din nou în Galileea.

⁴ Și trebuia să treacă prin Samaria.

⁵ Atunci a ajuns la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif.

⁶ Și era acolo fântâna lui Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la fântână; era cam pe la ora a șasea.

⁷ Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Isus i-a spus: Dă-mi să beau.

⁸ (Fiindcă discipolii lui se duseseră în cetate să cumpere mâncare).

⁹ Atunci femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii nu au legături cu samaritenii.

¹⁰ Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce îți spune: Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie.

¹¹ Femeia i-a spus: Domnule, nu ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de unde așadar ai apa cea vie?

¹² Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui?

¹³ Isus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta, va înseta din nou.

¹⁴ Dar oricine bea din apa ce i-o voi da eu, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață veșnică.

¹⁵ Femeia i-a spus: Domnule, dă-mi această apă, ca nici să nu *mai* însetez, nici să nu mai vin aici să scot.

¹⁶ Isus i-a spus: Du-te, cheamă pe soțul tău și vino aici.

¹⁷ Femeia a răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus: Bine ai zis: Nu am soț;

¹⁸ Pentru că cinci soți ai avut și acela pe care îl ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus adevărat.

¹⁹ Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama că ești profet.

²⁰ Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde ar trebui să se închine oamenii.

²¹ Isus i-a spus: Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe muntele acesta, nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui.

²² Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm; fiindcă salvarea este de la iudei.

²³ Dar vine timpul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel de oameni să i se închine.

²⁴ Dumnezeu este un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să i se închine în duh și în adevăr.

²⁵ Femeia i-a spus: Știu că vine Mesia, care se numește Cristos; când va veni el, ne va spune toate lucrurile.

²⁶ Isus i-a spus: Eu, cel care vorbește cu tine, sunt acela.

²⁷ Și la aceasta, au venit discipolii lui și se minunau că vorbea cu femeia, totuși nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De ce vorbești cu ea?

²⁸ Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în cetate și le-a spus oamenilor:

²⁹ Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte le-am făcut; nu cumva acesta este Cristosul?

³⁰ Atunci ei au ieșit din cetate și au venit la el.

³¹ Între timp discipolii lui îl rugau, spunând: Rabi, mănâncă.

³² Dar el le-a spus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.

³³ De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus cineva să mănânce?

³⁴ Isus le spune: Mâncarea mea este să fac voia celui ce m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui.

³⁵ Nu spuneți voi: Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata pentru seceriș.

³⁶ Și cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure împreună.

³⁷ Și în aceasta este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă și altul seceră.

³⁸ Eu v-am trimis să secerăți unde nu ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor.

³⁹ Și mulți samariteni din acea cetate au crezut în el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie: Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut.

⁴⁰ De aceea când au venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei; și a rămas acolo două zile.

⁴¹ Și mai mulți au crezut din cauza propriului său cuvânt,

⁴² Și spuneau femeii: Acum credem, nu din cauza vorbirii tale, ci fiindcă l-am auzit noi înșine și știm că acesta este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii.

⁴³ Iar după cele două zile a plecat de acolo și s-a dus în Galileea.

⁴⁴ Fiindcă Isus însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui patrie.

⁴⁵ Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit, văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și ei merseseră la sărbătoare.

⁴⁶ Atunci Isus a venit din nou în Cana Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

⁴⁷ Când a auzit el că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să coboare și să îi vindece fiul, fiindcă era pe moarte.

⁴⁸ Atunci Isus i-a spus: Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți crede.

⁴⁹ Nobilul i-a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu moare.

⁵⁰ Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus.

⁵¹ Și pe când el cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând: Fiul tău trăiește.

⁵² Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine. Și i-a spus: Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra.

⁵³ Astfel, tatăl a cunoscut că era chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui.

⁵⁴ Acesta este iarăși al doilea miracol pe care l-a făcut Isus, după ce a plecat din Iudeea în Galileea.

5

¹ După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la Ierusalim.

² Și era în Ierusalim, lângă piața oilor, o scăldătoare, care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade.

³ În acestea zăcea o mulțime mare de neputincioși, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

⁴ Fiindcă un înger se cobora la un anumit timp în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra primul după tulburarea apei era făcut sănătos de orice boală avea.

⁵ Și acolo era un anumit om care era în neputință de treizeci și opt de ani.

⁶ Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era așa de mult timp, i-a spus: Voiești să fii făcut sănătos?

⁷ Neputinciosul i-a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa; iar până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.

⁸ Isus i-a spus: Ridică-te, ia-ți patul și umblă.

⁹ Și îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla; însă în ziua aceea era sabbatul.

¹⁰ De aceea iudeii au spus celui ce fusese vindecat: Este sabbatul; nu îți este legiuit să îți iei patul.

¹¹ El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, acela mi-a spus: Ia-ți patul și umblă.

¹² Atunci l-au întrebat: Cine este omul care ți-a spus: Ia-ți patul și umblă?

¹³ Dar cel vindecat nu știa cine era; fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul acela.

¹⁴ După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a spus: Iată, ești făcut sănătos; nu mai păcătuiești, ca nu cumva să ți se întâmple ceva mai rău.

¹⁵ Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus care l-a făcut sănătos.

¹⁶ Și de aceea iudeii îl persecutau pe Isus și căutau să îlucidă, pentru că a făcut acestea în sabbat.

¹⁷ Dar Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu lucrez.

¹⁸ Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îlucidă, nu numai pentru că încălcaseră sabbatul, dar și spunea că Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu.

¹⁹ Atunci Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl făcând; fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel.

²⁰ Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el; și îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.

²¹ Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui voiește.

²² Adevărat, adevărat vă spun: Cine crede în Fiul, nu judecă pe nimeni, ci a încredințat toată judecata Fiului,

²³ Ca toți să onoreze pe Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul, nu onorează pe Tatăl care l-a trimis.

²⁴ Adevărat, adevărat vă spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la viață.

²⁵ Adevărat, adevărat vă spun: Vine timpul și acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud, vor trăi.

²⁶ Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși.

²⁷ Și i-a dat de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru că este Fiul omului.

²⁸ Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine timpul în care toți cei din morminte vor auzi vocea lui,

²⁹ Și vor ieși afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au practicat cele rele, pentru învierea damnării.

³⁰ Eu nu pot face nimic de la mine însumi; cum aud judec, și judecata mea este dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a trimis.

³¹ Dacă eu aduc mărturie despre mine, mărturia mea nu este adevărată.

³² Este altul care aduce mărturie despre mine și știu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată.

³³ Voi ați trimis la Ioan și el a adus mărturie adevărului.

³⁴ Dar eu nu primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să fiți salvați.

³⁵ El era o lumină aprinsă și strălucitoare, și voi ați voit să vă veseliți pentru un timp în lumina lui.

³⁶ Dar eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă faptele pe care mi le-a dat Tatăl să le împlinesc, aceste fapte pe care le fac eu, aduc mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis.

³⁷ Și Tatăl însuși, care m-a trimis, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea, nici nu i-ați văzut chipul.

³⁸ Și cuvântul lui nu îl aveți rămânând în voi, pentru că pe cel ce l-a trimis el, pe el nu îl credeți voi.

³⁹ Cercetați scripturile, pentru că voi gândiți că în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele care aduc mărturie despre mine.

⁴⁰ Și nu voiți să veniți la mine ca să aveți viață.

⁴¹ Nu primesc onoare de la oameni.

⁴² Dar vă știu că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu.

⁴³ Am venit în numele Tatălui meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în propriul lui nume, îl veți primi.

⁴⁴ Cum puteți crede voi care primiți onoare unii de la alții și nu căutați onoarea care vine doar de la Dumnezeu?

⁴⁵ Să nu gândiți că eu vă voi acuza înaintea Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care vă încredeți.

⁴⁶ Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe mine; fiindcă el a scris despre mine.

⁴⁷ Dar dacă nu credeți scrierile lui, cum veți crede cuvintele mele?

6

¹ După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileii, care este marea Tiberiadei.

² Și o mare mulțime îl urma pentru că vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi.

³ Și Isus a urcat pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi.

⁴ Și paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.

⁵ Atunci Isus, ridicând ochii și văzând că o mare mulțime a venit la el, i-a spus lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca aceștia să mănânce?

⁶ Și spunea aceasta ca să îl încerce, fiindcă el știa ce avea să facă.

⁷ Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin.

⁸ Unul dintre discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a spus:

⁹ Este aici un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția?

¹⁰ Și Isus a spus: Faceți oamenii să se așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au așezat, în număr de aproape cinci mii.

¹¹ Și Isus a luat pâinile și după ce a adus mulțumiri, le-a împărțit discipolilor; iar discipolii celor ce seșeau jos; la fel și din pești cât au dorit.

¹² După ce s-au săturat, Isus le-a spus discipolilor săi: Adunați frânturile care rămân, ca nu cumva ceva să se piardă.

¹³ Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat.

¹⁴ Atunci oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus, au spus: Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în lume.

¹⁵ De aceea Isus, știind că sunt gata să vină să îl ia cu forța să îl facă împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el singur.

¹⁶ Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la mare.

¹⁷ Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la ei.

¹⁸ Și marea s-a întăritat pentru că sufla un vânt puternic.

¹⁹ Și după ce au văslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, ei îl văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie, și s-au temut.

²⁰ Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă temeți.

²¹ Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată corabia a sosit la țarmul spre care mergeau.

²² A doua zi, când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu era nicio altă corabie decât aceea în care se urcaseră discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci discipolii plecaseră singuri cu ea;

²³ (Dar din Tiberiada au venit alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce Domnul mulțumise).

²⁴ Când a văzut așadar mulțimea că nici Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în corăbii și au venit la Capernaum, căutând pe Isus.

²⁵ Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au spus: Rabi, când ai venit aici?

²⁶ Isus le-a răspuns și a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.

²⁷ Lucrați nu pentru mâncarea care piere, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.

²⁸ Atunci i-au spus: Ce să facem ca să putem lucra faptele lui Dumnezeu?

²⁹ Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a trimis el.

³⁰ De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci tu, ca să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu?

³¹ Părinții noștri au mâncat mană în pustie; așa cum este scris: Le-a dat pâine din cer să mănânce.

³² Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Nu Moise v-a dat cea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă adevărata pâine din cer.

³³ Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii.

³⁴ Atunci i-au spus: Doamne, dă-ne totdeauna această pâine.

³⁵ Și Isus le-a spus: Eu sunt pâinea vieții; cine vine la mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în mine, nicidecum nu va înseta niciodată.

³⁶ Dar v-am spus că: M-ați și văzut și tot nu credeți.

³⁷ Tot ce îmi dă Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl voi arunca afară;

³⁸ Pentru că am coborât din cer nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m-a trimis.

³⁹ Și aceasta este voia Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să îl înviez în ziua de apoi.

⁴⁰ Și aceasta este voia celui ce m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

⁴¹ Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea care s-a coborât din cer.

⁴² Și spuneau: Nu este acest Isus, fiul lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el atunci: Am coborât din cer?

⁴³ De aceea Isus a răspuns și le-a zis: Nu cârțiți între voi.

⁴⁴ Nimeni nu poate veni la mine decât dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de apoi.

⁴⁵ Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la mine.

⁴⁶ Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de acela care este de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl.

⁴⁷ Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine are viață veșnică.

⁴⁸ Eu sunt pâinea vieții.

⁴⁹ Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.

⁵⁰ Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca să mănânce din ea oricine și să nu moară.

⁵¹ Eu sunt pâinea vie care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da eu este carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii.

⁵² De aceea iudeii se certau între ei, spunând: Cum poate acest om să ne dea carnea lui să o mâncăm?

⁵³ Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi.

⁵⁴ Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu are viață eternă, și eu îl voi învia în ziua de apoi.

⁵⁵ Căci carnea mea este într-adevăr mâncare, și sângele meu este într-adevăr băutură.

⁵⁶ Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în mine, și eu în el.

⁵⁷ Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi și el prin mine.

⁵⁸ Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au mâncat părinții voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna.

⁵⁹ Acestea le-a spus în sinagogă pe când îi învăța în Capernaum.

⁶⁰ De aceea mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu este cuvântul acesta; cine îl poate asculta?

⁶¹ Dar Isus, cunoscând în el însuși că discipolii lui cârteau despre aceasta, le-a spus: Aceasta vă poticnește?

⁶² Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului urcându-se unde era mai înainte?

⁶³ Duhul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun eu, sunt duh și sunt viață.

⁶⁴ Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au crezut și cine este cel care îl va trăda.

⁶⁵ Și spunea: Din această cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-a fost dat de Tatăl meu.

⁶⁶ De atunci mulți dintre discipolii lui au mers înapoi și nu mai umblau cu el.

⁶⁷ Atunci Isus a spus celor doisprezece: Nu doriți și voi să plecați?

⁶⁸ Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne.

⁶⁹ Și noi credem și suntem siguri că tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.

⁷⁰ Isus le-a răspuns: Nu v-am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi este diavol?

⁷¹ Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7

¹ După acestea Isus a umblat prin Galileea fiindcă nu voia să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îlucidă.

² Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape.

³ De aceea frații lui i-au spus: Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă și discipolii tăi faptele pe care tu le faci.

⁴ Fiindcă nimeni nu face ceva în taină, ci el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuși lumii.

⁵ Fiindcă nici frații lui nu credeau în el.

⁶ Atunci Isus le-a spus: Timpul meu încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata.

⁷ Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu aduc mărturie despre ea, că faptele ei sunt rele.

⁸ Urcăți-vă la această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare, pentru că timpul meu încă nu s-a împlinit.

⁹ După ce le-a spus aceste cuvinte, a rămas în Galileea.

¹⁰ Dar după ce au urcat frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în taină.

¹¹ Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau: Unde este acela?

¹² Și era multă cârtire în mulțime despre el; într-adevăr unii spuneau: Este un om bun; alții spuneau: Nu, ci înșală mulțimea.

¹³ Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el, de teama iudeilor.

¹⁴ Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat la templu și îi învăța.

¹⁵ Și iudeii se minunau, spunând: Cum știe acest om carte fără să fi învățat?

¹⁶ Isus le-a răspuns și a zis: Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis.

¹⁷ Dacă cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina aceasta, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine însumi.

¹⁸ Cine vorbește de la el însuși caută propria lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.

19 Nu v-a dat Moise legea și *totuși* nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă ucideți?

20 Mulțimea i-a răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să teucidă?

21 Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți vă minunați.

22 De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este din Moise, ci din patriarhi) și circumcideați un om în sabat.

23 Dacă un om primește circumcizia în sabat, ca nu cumva legea lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am făcut un om în întregime sănătos în sabat?

24 Nu judecați după înfățișare, ci judecați judecată dreaptă.

25 Atunci unii dintre cei din Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei să îlucidă?

26 Și iată, vorbește cutezător și ei nu îi spun nimic. Știu cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul?

27 Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul, nimeni nu știe de unde este.

28 Și Isus, pe când îi învăța în templu, a strigat și a spus: Deopotrivă mă cunoașteți și știți de unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți.

29 Dar eu îl cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis.

30 De aceea căutau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu îi venise timpul.

31 Și mulți din mulțime au crezut în el și au spus: Când vine Cristosul va face mai multe miracole decât cele pe care le-a făcut acesta?

32 Fariseii au auzit mulțimea cântind astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă au trimis ofițeri ca să îl prindă.

33 Atunci Isus le-a spus: Mai sunt cu voi puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a trimis.

34 Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni.

35 Atunci iudeii au spus între ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem găsi? Nu cumva se va duce la cei împreunăși printre neamuri și să îi învețe pe neamuri?

36 Ce este acest cuvânt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni?

37 În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus a stat în picioare și a strigat, spunând: Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea.

38 Cel ce crede în mine, după cum a spus scriptura, din lăuntru lui vor curge râuri de apă vie.

39 (Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred în el urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.)

40 De aceea mulți din mulțime, când au auzit acest cuvânt, au spus: Acesta este cu adevărat Profetul.

41 Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar unii au spus: Din Galileea vine Cristosul?

42 Nu a spus scriptura că: Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era David, vine Cristosul?

43 Astfel în mulțime a fost dezbinare din cauza lui.

44 Iar unii dintre ei voiau să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el.

45 Ofițerii au venit atunci la preoții de seamă și la farisei, iar ei le-au spus: De ce nu l-ați adus?

46 Ofițerii au răspuns: Niciodată vreun om nu a vorbit ca omul acesta.

47 Atunci fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați?

48 A crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre farisei?

49 Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată.

50 Nicodim (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei), le-a spus:

51 Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte și să știe ce face?

52 Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea nu se ridică niciun profet.

53 Și fiecare a mers acasă.

8

1 Isus s-a dus la muntele Măslinilor.

2 Și devreme dimineața a venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a învățat.

3 Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter; și după ce au pus-o în mijloc,

4 I-au spus: Învățătorule, această femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei.

5 Și Moise, în lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar tu ce spui?

6 Spuneau aceasta, ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ de parcă nu îi auzea.

7 Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu piatra în ea.

8 Și, aplecându-se jos din nou, scria pe pământ.

9 Și cei ce au auzit, fiind condamnați de conștiința lor, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la ultimii. Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc.

10 Când s-a ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a spus: Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-a condamnat?

11 Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Isus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătu.

12 Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce mă urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

13 De aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre tine însuși; mărturia ta nu este adevărată.

14 Isus a răspuns și le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia mea este adevărată pentru că știu de unde am venit și unde mă duc, dar voi nu puteți spune de unde vin și unde mă duc.

15 Voi judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni.

16 Și chiar dacă eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m-a trimis.

17 Și de asemenea este scris în legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.

18 Eu sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi și Tatăl care m-a trimis aduce mărturie despre mine.

19 Atunci ei i-au spus: Unde este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine, nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl meu.

20 Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când îi învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că nu îi venise încă timpul.

21 Atunci Isus le-a spus din nou: Eu mă duc și voi mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22 Atunci iudeii au spus: *Oare se va omori el însuși?* Pentru că spune: Acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

23 Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu sunt din înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume.

24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeți că eu sunt el, veți muri în păcatele voastre.

25 Atunci i-au spus: Tu, cine ești? Și Isus le-a spus: Chiar acela de care de la început v-am spus.

26 Am multe de spus și de judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la el.

27 Ei nu au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28 Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt el și că nu fac nimic de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea vorbesc.

29 Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui.

30 Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în el.

31 Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în el: Dacă stăruiiți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei;

32 Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

33 I-au răspuns: Noi suntem sămânța lui Avraam și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți fi făcuți liberi?

34 Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat vă spun: Oricine face păcat este robul păcatului.

35 Și robul nu trăiește în casă pentru totdeauna, Fiul însă trăiește pentru totdeauna.

36 De aceea dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat liberi.

37 Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi.

38 Eu spun ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați văzut la tatăl vostru.

39 Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl nostru este Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face faptele lui Avraam.

40 Dar acum căutați să mă ucideți, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu; Avraam nu a făcut aceasta.

41 Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem un Tată, pe Dumnezeu.

42 Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi ci el m-a trimis.

43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.

44 Voi sunteți din tatăl vostru diavolul, și poftele tatălui vostru voiiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în

el. Când vorbește o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl minciunii.

⁴⁵ Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți.

⁴⁶ Cine dintre voi mă dovedește vinovat de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?

⁴⁷ Cel ce este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu.

⁴⁸ Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac?

⁴⁹ Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă dezonați pe mine.

⁵⁰ Și eu nu caut gloria mea; este unul care caută și judecă.

⁵¹ Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată.

⁵² Atunci, iudeii i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum nu va gusta moartea niciodată.

⁵³ Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care este mort? Și profeții sunt morți; cine te faci tu pe tine însuși?

⁵⁴ Isus a răspuns: Dacă eu mă onorez, onoarea mea nu este nimic; Tatăl meu este cel ce mă onorează, el despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru;

⁵⁵ Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun că nu îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc și țin cuvântul lui.

⁵⁶ Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua mea; și a văzut-o și s-a bucurat.

⁵⁷ Atunci iudeii i-au spus: Nu ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?

⁵⁸ Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu sunt.

⁵⁹ Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a ascuns și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și astfel a trecut.

9

¹ Și pe când trecea, Isus a văzut pe un om orb din naștere.

² Și discipolii lui l-au întrebat, spunând: Rabi, cine a păcătuït, acest om sau părinții lui, de s-a născut orb?

³ Isus a răspuns: Nu a păcătuït nici acest om, nici părinții lui; ci ca faptele lui Dumnezeu să fie arătate în el.

⁴ Eu trebuie să lucrez faptele celui ce m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.

⁵ Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii.

⁶ După ce a vorbit astfel a scuïpat pe pământ și a făcut tină din scuïpat; și a uns ochii orbului cu lutul acela,

⁷ Și i-a spus: Du-te, spală-te în scăldătoarea Siloamului (care se traduce: Trimis). De aceea s-a dus și s-a spălat și a venit văzând.

⁸ De aceea vecinii și cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este acesta cel ce ședează și cerșea?

⁹ Unii spuneau: El este; alții spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt.

¹⁰ Așadar i-au spus: Cum ți-au fost deschiși ochii?

¹¹ El a răspuns și a zis: Un om numit Isus, a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a spus: Du-te la scăldătoarea Siloamului și spală-te; și m-am dus și m-am spălat și am primit vedere.

12 Atunci i-au spus: Unde este el? *Iar* el a spus: Nu știu.

13 L-au adus la farisei pe cel ce înainte fusese orb.

14 Și era de sabat când făcuse Isus tină și i-a deschis ochii.

15 Atunci din nou fariseii l-au întrebat și ei cum și-a primit vedere. El le-a spus: Mi-a pus lut pe ochi și m-am spălat și văd.

16 De aceea unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul. Alții au spus: Cum poate un om păcătos să facă astfel de miracole? Și era dezbinare între ei.

17 Din nou au spus orbului: Tu ce spui despre el, pentru că ți-a deschis ochii? El a spus: Este un profet.

18 Dar iudeii nu au crezut despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au chemat pe părinții celui care a primit vedere.

19 Și i-au întrebat, spunând: Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneți că s-a născut orb? Așadar, cum vede acum?

20 Părinții lui le-au răspuns și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut orb;

21 Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii, nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.

22 Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei; fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că el este Cristosul, să fie exclus din sinagogă.

23 Din această cauză au spus părinții lui: Este în vârstă, întrebați-l.

24 Atunci au chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos.

25 El a răspuns și a zis: Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu, că eram orb și acum văd.

26 Din nou i-au spus: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?

27 *Iar* el le-a răspuns: V-am spus deja și nu ați ascultat. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să vă faceți discipolii lui?

28 Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise.

29 Știm că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; cât despre acesta nu știm de unde este.

30 Omul a răspuns și le-a zis: Chiar în aceasta este o minune, că voi nu știți de unde este și *totuși* el mi-a deschis ochii.

31 Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl ascultă.

32 De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unuia născut orb.

33 Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, nu ar putea face nimic.

34 Ei au răspuns și i-au zis: Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au aruncat afară.

35 Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a găsit i-a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu?

36 *Iar* el a răspuns și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el?

37 Și Isus i-a spus: Deopotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine.

38 *Iar* el a spus: Doamne, cred, și i s-a închinat.

39 Și Isus a spus: Pentru judecată am venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să vadă; și cei ce văd, să devină orbi.

40 Și unii dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste cuvinte și i-au spus: Suntem și noi orbi?

⁴¹ Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar acum spuneți: Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

10

¹ Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușă în staulul oilor, ci se catără pe altă parte, acela este hoț și tâlhar.

² Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor.

³ Portarul îi deschide și oile aud vocea lui; iar el își cheamă oile pe nume și le conduce afară.

⁴ Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor și oile îl urmează, pentru că ele îi cunosc vocea.

⁵ Și nu vor urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc vocea străinilor.

⁶ Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu au înțeles cele ce le vorbea.

⁷ Atunci Isus le-a spus din nou: Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt ușa oilor.

⁸ Toți cei ce au venit înainte de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au ascultat.

⁹ Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat și va intra și va ieși și va găsi pășune.

¹⁰ Hoțul nu vine decât pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit ca ele să aibă viață și să o aibă din abundență.

¹¹ Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi.

¹² Dar cel angajat și care nu este păstor, ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile.

¹³ Cel angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi.

¹⁴ Eu sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut de ale mele.

¹⁵ Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi.

¹⁶ Mai am și alte oi, care nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor auzi vocea mea; și va fi un *singur* staul și un *singur* păstor.

¹⁷ Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi dau viața, ca iarăși să o iau.

¹⁸ Nimeni nu o ia de la mine, ci eu o dau de la mine. Am putere să o dau și am putere să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu.

¹⁹ De aceea din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între iudei.

²⁰ Și mulți dintre ei au spus: Are drac și este nebun; de ce îl ascultați?

²¹ Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia care are drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor?

²² Și la Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă.

²³ Și Isus se plimba prin templu, în porticul lui Solomon.

²⁴ Atunci iudeii l-au înconjurat și i-au spus: Până când ne faci să ne îndoim? Dacă tu ești Cristosul, spune-ne pe față.

²⁵ Isus le-a răspuns: V-am zis și nu ați crezut; faptele pe care le fac eu în numele Tatălui meu, ele aduc mărturie despre mine.

²⁶ Dar voi nu credeți, fiindcă nu sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus.

²⁷ Oile mele aud vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează;

²⁸ Și eu le dau viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le va smulge din mâna mea.

²⁹ Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui meu.

³⁰ Eu și Tatăl una suntem.

³¹ Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îlucidă cu pietre.

³² Isus le-a răspuns: V-am arătat multe fapte bune de la Tatăl meu; pentru care din aceste fapte mă ucideți cu pietre?

³³ Iudeii i-au răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre, ci pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuși Dumnezeu.

³⁴ Isus le-a răspuns: Nu este scris în legea voastră: Eu am spus: Sunteți dumnezei?

³⁵ Dacă i-a numit dumnezei pe cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi desființată,

³⁶ Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume: Tu blasfemiezi, pentru că am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu?

³⁷ Dacă nu fac faptele Tatălui meu, să nu mă credeți.

³⁸ Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți faptele ca să știți și să credeți că Tatăl este în mine și eu în el.

³⁹ De aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din mâna lor.

⁴⁰ Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde boteza Ioan la început; și a rămas acolo.

⁴¹ Și mulți au venit la el și au spus: Ioan într-adevăr nu a făcut niciun miracol, dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat.

⁴² Și acolo mulți au crezut în el.

11

¹ Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei și al surorii ei, Marta.

² (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul cu mir și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.)

³ De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne, iată, acela pe care îl iubești, este bolnav.

⁴ Isus, când a auzit, a spus: Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea.

⁵ Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

⁶ Când a auzit așadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era;

⁷ Apoi, după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din nou în Iudeea.

⁸ Discipolii i-au spus: Rabi, acum de curând căutau iudeii să teucidă cu pietre și din nou te duci acolo?

⁹ Isus a răspuns: Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia.

¹⁰ Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu este lumină în el.

¹¹ Acestea a spus Isus; și după aceea el le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl trezesc din somn.

¹² Atunci discipolii lui au spus: Doamne, dacă doarme, se va face bine.

¹³ Dar Isus vorbise despre moartea lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna somnului.

¹⁴ De aceea Isus le-a spus atunci pe față: Lazăr este mort.

15 Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să mergem la el.

16 Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi, ca să murim cu el.

17 Atunci când Isus a venit, a aflat că el era deja de patru zile în mormânt.

18 Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii.

19 Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie din cauza morții fratelui lor.

20 Atunci Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria ședea în casă.

21 Atunci Marta i-a spus lui Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit;

22 Dar știu că orice vei cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da.

23 Isus i-a spus: Fratele tău va învia.

24 Marta i-a spus: Știu că va învia în înviere, în ziua de apoi.

25 Isus i-a spus: Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi;

26 Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?

27 Da, Doamne, i-a spus ea: Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.

28 Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a venit și te cheamă.

29 Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit la el.

30 Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl întâmpinase Marta.

31 Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit, au urmat-o, spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo.

32 Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a căzut la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

33 De aceea Isus, când a văzut-o plângând, și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în duhul lui și s-a tulburat.

34 Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne, vino și vezi.

35 Isus plângea.

36 Atunci iudeii au spus: Iată, cât îl iubea!

37 Iar unii dintre ei au spus: Nu putea acesta, care a deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici acesta să nu fi murit?

38 Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și era o peșteră și o piatră era așezată peste ea.

39 Isus a spus: Luați piatra la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne, deja miroase greu, fiindcă este mort de patru zile.

40 Isus i-a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

41 Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și Isus a ridicat ochii în sus și a spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai auzit.

42 Și eu am știut că totdeauna mă ascuți; dar am spus aceasta din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că tu m-ai trimis.

43 Și, spunând acestea, a strigat cu voce tare: Lazăre, vino afară.

44 Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele legate cu fâșii de pânză, și fața îi era înfășurată cu un ștergar. Isus le-a spus: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă.

45 Atunci mulți dintre iudei, care au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut Isus, au crezut în el.

46 Dar unii dintre ei au mers la farisei și le-au spus cele ce a făcut Isus.

47 Atunci preoții de seamă și fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem? Pentru că omul acesta face multe miracole.

48 Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți vor crede în el și vor veni romanii și ne vor lua deopotrivă și locul și națiunea.

49 Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic,

50 Nici nu gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea?

51 Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind mare preot în anul acela, a profețit că Isus avea să moară pentru națiune;

52 Și nu numai pentru cea națiune, ci și ca să adune într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți.

53 De aceea din acea zi s-au sfătuit ca să îlucidă.

54 De aceea Isus nu mai umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în țintul de lângă pustie, într-o cetate numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii săi.

55 Iar paștele iudeilor era aproape, și mulți au urcat din țară la Ierusalim înainte de paște, ca să se purifice.

56 Atunci ei îl căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu: Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare?

57 Acum deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră poruncă, ca, dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

12

1 Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit în Betania, unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți.

2 Acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu el.

3 Atunci Maria a luat o jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa a fost umplută de aroma parfumului.

4 Atunci unul dintre discipolii săi, Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze, a spus:

5 De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să fie dați săracilor?

6 Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa de cei săraci, ci pentru că era un hoț și avea punga și purta ceea ce se punea în ea.

7 Atunci Isus a spus: Las-o în pace; pentru ziua înmormântării mele l-a ținut.

8 Fiindcă pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna.

9 Așadar, o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și au venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre morți.

10 Dar preoții de seamă s-au sfătuit să îlucidă și pe Lazăr,

11 Pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei plecau și credeau în Isus.

12 În ziua următoare o mare mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind că Isus vine în Ierusalim,

13 Au luat ramuri de palmieri și au ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau: Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului!

14 Și Isus, găsimd un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris:

15 Nu te teme, fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe mînzul unei măgărițe.

16 Și discipolii lui nu au înțeles acestea la început; dar după ce Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit că acestea au fost scrise despre el, și că ei îi făcuseră aceste lucruri.

17 Atunci mulțimea ce a fost cu el, a adus mărturie că el a chemat pe Lazăr afară din mormânt și l-a înviat dintre morți.

18 Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a auzit că el făcuse acest miracol.

19 De aceea fariseii au spus între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea s-a dus după el.

20 Și erau anumiți greci printre cei ce urcau ca să se închine la sărbătoare;

21 Aceștia au venit de aceea la Filip, care era din Betsaida Galileii și l-au rugat, spunând: Domnule, dorim să vedem pe Isus.

22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și apoi Andrei și Filip i-au spus lui Isus.

23 Iar Isus le-a răspuns, zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat.

24 Adevărat, adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ și nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.

25 Cel ce își iubește viața și-o va pierde; și cel ce își urăște viața în această lume și-o va păstra pentru viață eternă.

26 Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu, acolo va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl *meu* îl va onora.

27 Acum sufletul meu este tulburat; și ce voi spune? Tată, salvează-mă din această oră; dar din această cauză am venit la această oră.

28 Tată, glorifică numele tău. Atunci a venit o voce din cer, spunând: Deopotrivă l-am glorificat și îl voi glorifica din nou.

29 De aceea mulțimea care stătea în picioare și care a auzit a spus: A tunat; alții au spus: Un înger i-a vorbit.

30 Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu a venit din cauza mea, ci pentru voi.

31 Acum este judecata acestei lumi; acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară.

32 Și eu, dacă voi fi ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine.

33 A spus aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară.

34 Mulțimea i-a răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește pentru totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine este acest Fiul al omului?

35 Atunci Isus le-a spus: Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.

36 Cât aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat și s-a ascuns de ei.

37 Dar deși el făcuse atâtea miracole în prezența lor, tot nu credeau în el;

38 Ca să fie împlinit cuvântul lui Isaia profetul pe care l-a spus: Doamne, cine a crezut vestea noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului?

39 Din această cauză nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou:

⁴⁰ Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă cu ochii, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec.

⁴¹ Isaia a spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el.

⁴² Totuși, chiar dintre conducătorii mari, mulți au crezut în el; dar din cauza fariseilor nu îl mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși din sinagogă:

⁴³ Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu.

⁴⁴ Isus a strigat și a spus: Cel ce crede în mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis.

⁴⁵ Și cine mă vede, vede pe cel ce m-a trimis.

⁴⁶ Eu am venit ca lumină în lume, ca oricine mă crede pe mine să nu trăiască în întuneric.

⁴⁷ Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec; fiindcă nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea.

⁴⁸ Pe cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de apoi.

⁴⁹ Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl, care m-a trimis, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc.

⁵⁰ Și știu că porunca lui este viață veșnică; de aceea orice vorbesc eu, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc.

13

¹ Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

² Și la sfârșitul cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al lui Simon, să îl trădeze,

³ Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate în mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu se duce,

⁴ S-a ridicat de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a luat un ștergar și s-a încins.

⁵ Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele discipolilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

⁶ Atunci a venit la Simon Petru; iar Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi speli picioarele?

⁷ Isus a răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum; dar vei ști după acestea.

⁸ Petru i-a spus: Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele niciodată. Isus i-a răspuns: Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu mine.

⁹ Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul.

¹⁰ Isus i-a spus: Cel ce este scâldat nu are nevoie să își spele decât picioarele, deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.

¹¹ Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus: Nu sunteți toți curați.

¹² Și după ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, s-a așezat din nou și le-a spus: Știți ce v-am făcut?

¹³ Voi mă numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt.

¹⁴ Așadar dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unui altora.

¹⁵ Pentru că v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am făcut vouă.

¹⁶ Adevărat, adevărat vă spun: Robul nu este mai mare decât domnul său, nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.

¹⁷ Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți.

¹⁸ Nu vorbesc despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca să se împlinescă scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul împotriva mea.

¹⁹ De acum vă spun înainte să se întâmple, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că eu sunt.

²⁰ Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel ce m-a trimis.

²¹ După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în duh și a adus mărturie și a spus: Adevărat, adevărat vă spun, că unul dintre voi mă va trăda.

²² Atunci discipolii se uitau unii la alții, nepricepând despre cine vorbește.

²³ Și era aplecat pe pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus.

²⁴ De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi acela despre care vorbește.

²⁵ Iar acela, rezemându-se pe pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este?

²⁶ Isus a răspuns: Acela este, căruia îi voi da o bucată, după ce am înmuiat-o. Și după ce a înmuiat bucată, a dat-o lui Iuda Iscariot, al lui Simon.

²⁷ Și după bucată, Satan a intrat în acela. Atunci Isus i-a spus: Ceea ce faci, fă repede.

²⁸ Dar niciunul dintre cei care ședea la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.

²⁹ Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau să dea ceva săracilor.

³⁰ Acela atunci, primind bucată, imediat a ieșit; și era noapte.

³¹ De aceea, după ce a ieșit Iuda, Isus a spus: Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat în el.

³² Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va glorifica.

³³ Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am spus iudeilor că: Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa vă spun acum.

³⁴ Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții.

³⁵ Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.

³⁶ Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te duci? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai târziu mă vei urma.

³⁷ Petru i-a spus: Doamne, de ce nu te pot urma acum? Îmi voi da viața pentru tine.

³⁸ Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14

¹ Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți de asemenea în mine.

² În casa Tatălui meu sunt multe locașuri mari; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc un loc.

³ Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și voi.

⁴ Și știți unde mă duc eu și știți calea.

5 Toma i-a spus: Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea?

6 Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.

7 Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut.

8 Filip i-a spus: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.

9 Isus i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ați cunoscut, Filipe? Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl?

10 Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în mine însumi? Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele.

11 Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu, măcar credeți-mă datorită acestor fapte.

12 Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în mine, va face și el faptele pe care le fac eu; și mai mari decât acestea va face, pentru că eu mă duc la Tatăl meu.

13 Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.

14 Dacă veți cere ceva în numele meu, eu voi face.

15 Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele.

16 Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru totdeauna,

17 Pe Duhul adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede, nici nu îl cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă locuiește cu voi și va fi în voi.

18 Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi.

19 Încă puțin timp și lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă vedeți, pentru că eu trăiesc și voi veți trăi.

20 În ziua aceea, veți ști că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi.

21 Cel ce are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.

22 Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne, cum se face că te vei arăta nouă și nu lumii?

23 Isus a răspuns și i-a zis: Dacă cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face locuință la el.

24 Cel ce nu mă iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis.

25 V-am vorbit acestea, fiind încă prezent cu voi.

26 Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte v-am spus.

27 Pacea o las cu voi, vă dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Să nu vă fie tulburată inima, nici să nu fie înfricoșată.

28 Ați auzit cum v-am spus eu: Plec, dar vin din nou la voi. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi bucurat pentru că am spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu este mai mare decât mine.

29 Și acum v-am spus mai înainte de a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți.

30 De acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prințul acestei lumi și nu are nimic în mine,

31 Dar ca să știe lumea că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, așa fac. Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15

1 Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul.

2 Pe fiecare mlădiță ce este în mine neaducând rod, el o îndepărtează; și pe fiecare mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod.

3 Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi l-am vorbit.

4 Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine.

5 Eu sunt vița, voi mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult rod, pentru că fără mine, nu puteți face nimic.

6 Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară ca o mlădiță și se usucă; și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse.

7 Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele trăiesc în voi, cereți orice doriți și vi se va face.

8 În aceasta este Tatăl meu glorificat, fiindcă aduceți mult rod; astfel veți fi discipolii mei.

9 Cum m-a iubit Tatăl, așa v-am iubit și eu; continuați în dragostea mea.

10 Dacă țineți poruncile mele, veți rămâne în dragostea mea; așa cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea lui.

11 V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.

12 Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții, cum eu v-am iubit.

13 Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii mei dacă faceți orice vă poruncesc.

15 De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute.

16 Nu voi m-ați ales, ci eu v-am ales și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână; pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.

17 Vă poruncesc acestea: Să vă iubiți unii pe alții.

18 Dacă lumea vă urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi.

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă urăște.

20 Amintiți-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus: Robul nu este mai mare decât domnul său. Dacă m-au persecutat pe mine și pe voi vă vor persecuta; dacă au ținut cuvântul meu și pe al vostru îl vor ține.

21 Dar vă vor face toate acestea din cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis.

22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar acum nu au nicio manta pentru păcatul lor.

23 Cine mă urăște pe mine, urăște și pe Tatăl meu.

24 Dacă nu aș fi făcut între ei faptele pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe mine și pe Tatăl meu.

25 Dar aceasta se întâmplă ca să se împlinescă cuvântul scris în legea lor: M-au urât fără motiv.

²⁶ Dar când vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului care iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie despre mine.

²⁷ Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru că de la început erați cu mine.

16

¹ V-am spus acestea, ca să nu vă poticniți.

² Vă vor exclude din sinagogi; și vine timpul că oricine vă ucide va gândi că îi face un serviciu lui Dumnezeu.

³ Și vă vor face acestea, pentru că nu au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine.

⁴ Dar v-am spus acestea, pentru ca atunci când va veni timpul, să vă amintiți că eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

⁵ Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis; și nimeni dintre voi nu mă întrebă: Unde te duci?

⁶ Dar pentru că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima.

⁷ Totuși eu vă spun adevărul: Vă este de folos să plec; căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite.

⁸ Și când vine, el va muștra lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

⁹ De păcat, pentru că ei nu cred în mine;

¹⁰ De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți;

¹¹ De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat.

¹² Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum.

¹³ Dar când vine el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va vorbi și vă va arăta cele ce vin.

¹⁴ El mă va glorifica, pentru că va primi din al meu și vă va arăta.

¹⁵ Toate câte are Tatăl sunt ale mele; din această cauză am spus că: Va primi din al meu și vă va arăta.

¹⁶ Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou puțin timp și mă veți vedea, pentru că eu mă duc la Tatăl.

¹⁷ Atunci unii dintre discipolii lui au spus între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl?

¹⁸ Spuneau de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu putem spune ce vorbește.

¹⁹ Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și le-a spus: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am spus: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți vedea?

²⁰ Adevărat, adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți jeli, dar lumea se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea voastră va deveni bucurie.

²¹ Femeia când are durerile nașterii are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar după ce a născut copilul nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că s-a născut un om în lume.

²² Și acum de aceea aveți întristare; dar vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o ia de la voi.

²³ Și în ziua aceea nu mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da.

²⁴ Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

²⁵ V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi arăta deschis despre Tatăl.

²⁶ În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi,

²⁷ Fiindcă Tatăl însuși vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit de la Dumnezeu.

²⁸ Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din nou las lumea și mă duc la Tatăl.

²⁹ Discipolii săi i-au spus: Iată acum vorbești deschis și nu spui nicio parabolă.

³⁰ Acum suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

³¹ Isus le-a răspuns: Acum credeți?

³² Iată, vine timpul și acum a venit, ca să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine.

³³ V-am spus acestea ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți, eu am învins lumea.

17

¹ Isus a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre cer și a spus: Tată, a sosit timpul. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te glorifice,

² Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să dea viață eternă tuturor aceluia pe care i-ai dat.

³ Și aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis.

⁴ Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac.

⁵ Și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea.

⁶ Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău.

⁷ Acum au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine.

⁸ Fiindcă le-am dat cuvintele pe care tu mi le-ai dat și ei le-au primit și au știut cu siguranță că de la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis.

⁹ Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi;

¹⁰ Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei.

¹¹ Și eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai dat, ca să fie una precum noi.

¹² Pe când eram cu ei în lume, îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pieirii, ca să se împlinescă scriptura.

¹³ Și acum vin la tine; și vorbesc acestea în lume, ca să aibă bucuria mea împlinită în ei.

¹⁴ Eu le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din lume, după cum eu nu sunt din lume.

¹⁵ Nu mă rog să îi iei din lume, ci ca să îi păzești de cel rău.

¹⁶ Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume.

¹⁷ Sfințește-i prin adevărul tău; cuvântul tău este adevăr.

18 Cum m-ai trimis în lume, așa i-am trimis și eu în lume.

19 Și pentru ei mă sfințesc eu însumi, ca și ei să fie sfințiți în adevăr.

20 Și nu numai pentru ei mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în mine prin cuvântul lor.

21 Ca ei totți să fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis.

22 Și eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una, precum noi suntem una,

23 Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că tu m-ai trimis și că i-ai iubit, precum m-ai iubit pe mine.

24 Tată, voiesc ca și aceia pe care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25 Dreptule Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia au știut că tu m-ai trimis.

26 Și le-am făcut cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18

1 După ce Isus a spus acestea, a ieșit cu discipolii lui dincolo de pâraul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el și discipolii lui.

2 Și Iuda, de asemenea, care l-a trădat, știa locul acela pentru că Isus se aduna deseori acolo cu discipolii săi.

3 Atunci Iuda, primind o ceată de oameni și ofițeri de la preoții de seamă și farisei, a venit acolo cu lămpi și torțe și arme.

4 Isus așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieșit înainte și le-a spus: Pe cine căutați?

5 Ei i-au răspuns: Pe Isus din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt. Și Iuda de asemenea, care l-a trădat, stătea în picioare cu ei.

6 Imediat ce le-a spus Isus: Eu sunt, s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

7 Atunci i-a întrebat din nou: Pe cine căutați? Iar ei au spus: Pe Isus din Nazaret.

8 Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de aceea dacă pe mine mă căutați, lăsați pe aceștia să meargă;

9 Ca să se împlinească cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul.

10 Atunci Simon Petru, având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus.

11 Atunci Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau?

12 Atunci ceata și căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au legat,

13 Și l-au dus întâi la Ana, fiindcă el era socrul lui Caiafa, care era marele preot în anul acela.

14 Iar Caiafa era cel care le recomandase iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor.

15 Și Simon Petru urma pe Isus și tot așa alt discipol; discipolul acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea palatului marelui preot.

16 Petru însă stătea în picioare afară la ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era cunoscut marelui preot, a ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru.

17 Atunci servitoarea, portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el.

18 Și robii și ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig, stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu ei și se încălzea.

19 Atunci marele preot l-a întrebat pe Isus despre discipolii lui și despre doctrina lui.

20 Isus i-a răspuns: Eu am vorbit deschis lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună întotdeauna iudeii și nu am spus nimic în taină.

21 De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu.

22 Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau în picioare acolo, l-a lovit cu palma pe Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot?

23 Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul acesta, dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați?

24 Iar Ana l-a trimis legat la Caiafa, marele preot.

25 Și Simon Petru stătea în picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus: Nu cumva ești și tu dintre discipolii lui? El a negat și a spus: Nu sunt.

26 Unul dintre robii marelui preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiasă Petru, a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el?

27 Atunci Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul.

28 Atunci l-au adus pe Isus de la Caiafa până la sala de judecată; și era de-diminează și ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu se întineze, ci să mănânce paștele.

29 Pilat atunci a ieșit afară la ei și a spus: Ce acuzație aduceți împotriva acestui om?

30 Ei au răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat.

31 Atunci Pilat le-a spus: Luați-l voi și judecați-l conform cu legea voastră. De aceea iudeii i-au spus: Nouă nu ne este legiuit să ucidem pe nimeni.

32 Ca să se împlinească cuvântul lui Isus pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea să moară.

33 Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-a chemat pe Isus și i-a spus: Ești tu Împăratul iudeilor?

34 Isus i-a răspuns: De la tine însuși spui aceasta, sau alții ți-au spus-o despre mine?

35 Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Națiunea ta și preoții de seamă mi te-au predat; ce ai făcut?

36 Isus a răspuns: Împărăția mea nu este din această lume; dacă împărăția mea ar fi din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici.

37 Atunci Pilat i-a spus: Așadar, ești tu împărat? Isus a răspuns: Tu spui că eu sunt împărat. Eu, pentru aceasta m-am născut și din această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului. Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea.

38 Pilat i-a spus: Ce este adevărul? Și după ce a spus aceasta a ieșit din nou la iudei și le-a spus: Eu nu găsesc nicio vină în el.

39 Dar voi aveți un obicei, să vă eliberez pe unul la paște; doriți așadar să vă eliberez pe Împăratul iudeilor?

⁴⁰ Atunci toți au strigat din nou, spunând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

19

¹ Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit.

² Și soldații, împletind o coroană de spini, au pus-o pe capul lui și l-au îmbrăcat cu o haină de purpură.

³ Și spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor. Și îl loveau cu palmele.

⁴ Pilat așadar a ieșit din nou afară și le-a spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că nu găesc nicio vină în el.

⁵ Isus a ieșit atunci afară, purtând coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a spus: Iată, omul!

⁶ Așa că preoții de seamă și ofițerii, când l-au văzut, au strigat, spunând: Crucifică-l! Crucifică-l! Pilat le-a spus: Luați-l voi și crucificați-l, fiindcă eu nu găesc nicio vină în el.

⁷ Iudeii i-au răspuns: Noi avem o lege și după legea noastră el este dator să moară, pentru că s-a făcut pe sine însuși Fiul lui Dumnezeu.

⁸ De aceea când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut;

⁹ Și a intrat din nou în sala de judecată și i-a spus lui Isus: De unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns.

¹⁰ Atunci Pilat i-a spus: Nu îmi vorbești? Nu știi că am putere să te crucific și am putere să te eliberez?

¹¹ Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză cel care m-a predat ție are mai mare păcat.

¹² Și de atunci Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau, spunând: Dacă îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten al Cezarului; oricine se face pe sine însuși împărat vorbește împotriva Cezarului!

¹³ De aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul numit Paviment, iar în evreiește, Gabata.

¹⁴ Și era pregătirea paștelui și cam pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul vostru.

¹⁵ Dar ei au strigat: Ia-l, ia-l, crucifică-l! Pilat le-a spus: Să crucific pe Împăratul vostru? Preoții de seamă au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezar.

¹⁶ Așa că li l-a predat atunci ca să fie crucificat. Și l-au luat pe Isus și l-au dus de acolo.

¹⁷ Și, purtându-și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în evreiește se numește Golgota,

¹⁸ Unde l-au crucificat și cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc.

¹⁹ Iar Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: ISUS DIN NAZARET ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

²⁰ Atunci mulți dintre iudei au citit acest titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de cetate; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește.

²¹ Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: Nu scrie: Împăratul iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt Împărat al iudeilor.

²² Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris.

²³ Atunci soldații, după ce l-au crucificat pe Isus, i-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus până jos.

²⁴ De aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorți pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească scriptura, care spune: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au aruncat sorți. Soldații așadar, au făcut acestea.

²⁵ Iar lângă crucea lui Isus stătea în picioare mama lui și sora mamei lui, Maria, soția lui Cleopa, și Maria Magdalena.

²⁶ Atunci Isus, văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul tău!

²⁷ Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și din momentul acela discipolul a luat-o la el *acasă*.

²⁸ După aceea Isus știind că toate lucrurile au fost deja făcute, ca să se împlinească scriptura, a spus: Mi-e sete.

²⁹ Și acolo s-a pus un vas plin cu oțet; și ei, umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus la gură.

³⁰ De aceea, după ce Isus a luat oțetul, a spus: S-a sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat duhul.

³¹ De aceea iudeii, ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era pregătirea (pentru că ziua aceea a sabatului era mare), l-au implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați.

³² Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale celuiilalt, care fusese crucificat cu el.

³³ Dar venind la Isus, când au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele;

³⁴ Ci unul dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a ieșit sânge și apă.

³⁵ Și cel ce a văzut a adus mărturie, și mărturia lui este adevărată; și el știe că vorbește adevărat, ca voi să credeți.

³⁶ Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit.

³⁷ Și din nou altă scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au străpuns.

³⁸ Și după acestea Iosif din Arimatea, fiind discipol al lui Isus, dar pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul lui Isus; și Pilat i-a dat voie. A venit de aceea și a luat trupul lui Isus.

³⁹ Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloie de aproape o sută de litre.

⁴⁰ Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să înmormânteze.

⁴¹ Și în locul unde a fost crucificat era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus vreodată.

⁴² Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

20

¹ În prima zi a săptămânii Maria Magdalena a venit dis-de-diminează la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt.

² Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus și le-a spus: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.

³ De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit la mormânt.

⁴ Au alergat astfel amândoi împreună și celălalt discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt.

⁵ Și, aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut fâșiile de pânză de în întinse pe jos; totuși nu a intrat.

⁶ Atunci a venit Simon Petru urmându-l și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză de în întinse pe jos.

⁷ Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era întins jos cu fâșiile de pânză de în, ci la o parte, împăturit într-un loc.

⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns primul la mormânt și a văzut și a crezut.

⁹ Pentru că nu știau încă scriptura că el trebuia să învie dintre morți.

¹⁰ Apoi discipolii s-au întors din nou la ei acasă.

¹¹ Dar Maria stătea în picioare afară lângă mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat și a privit în mormânt.

¹² Și a văzut doi îngeri în alb, șezând unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus.

¹³ Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.

¹⁴ Și după ce a spus acestea, s-a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus.

¹⁵ Isus i-a spus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este grădinarul, i-a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi lua.

¹⁶ Isus i-a spus: Maria. Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni; care înseamnă, Stăpânule.

¹⁷ Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci încă nu m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru.

¹⁸ Maria Magdalena a venit și a spus discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

¹⁹ Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima zi a săptămânii, pe când ușile, unde discipolii erau adunați de teama iudeilor, erau închise, Isus a venit și a stat în picioare în mijloc și le-a spus: Pace vouă.

²⁰ Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta sa. Atunci discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul.

²¹ Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu.

²² Și după ce a spus aceasta, a suflat peste ei și le-a spus: Primiți Duhul Sfânt:

²³ Oricui remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute.

²⁴ Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos, nu era cu ei când a venit Isus.

²⁵ Ceilalți discipoli i-au spus așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus: Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și nu voi pune mâna mea în coasta lui, nicidecum nu voi crede.

²⁶ Și după opt zile discipolii lui erau din nou înăuntrul și Toma era cu ei; Isus a venit, ușile fiind închise, și a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace vouă.

²⁷ Atunci i-a spus lui Toma: Adu-ți degetul aici și privește mâinile mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci fi cu credință.

²⁸ Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu.

²⁹ Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși au crezut.

³⁰ Și într-adevăr multe alte semne a făcut Isus în prezența discipolilor săi care nu sunt scrise în această carte.

³¹ Dar acestea sunt scrise, ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

21

¹ După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea Tiberiadei și s-a arătat astfel.

² Erau împreună Simon Petru și Toma, numit Didumos, și Natanael din Cana Galileii, și fiii lui Zebedei, și alți doi dintre discipolii lui.

³ Simon Petru le-a spus: Mă duc să pescuiesc. Iar ei i-au spus: Venim și noi cu tine. Au plecat și au intrat imediat într-o corabie; dar, în acea noapte, nu au prins nimic.

⁴ Dar pe când s-a făcut dimineață, Isus stătea în picioare pe țărm; dar discipolii nu știau că era Isus.

⁵ Atunci Isus le-a spus: Copilașilor, aveți ceva de mâncare? Iar ei i-au răspuns: Nu.

⁶ Iar el le-a spus: Aruncați plasa în partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o și nu o mai puteau trage de mulțimea peștilor.

⁷ De aceea discipolul acela, pe care îl iubea Isus, i-a spus lui Petru: Este Domnul. Simon Petru, auzind așadar că este Domnul, s-a încins cu haina de pescar (fiindcă era gol) și s-a aruncat în mare.

⁸ Și ceilalți discipoli au venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești, (pentru că nu erau departe de uscat, ci cam la două sute de coți).

⁹ Imediat ce au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni și pește pus deasupra și pâine.

¹⁰ Isus le-a spus: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

¹¹ Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția, nu s-a rupt plasa.

¹² Isus le-a spus: Veniți, mâncați. Și niciunul dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe: Cine ești? știind că este Domnul.

¹³ Atunci Isus a venit și a luat pâinea și le-a dat-o, și peștele la fel.

¹⁴ Aceasta a fost a treia oară când s-a arătat Isus discipolilor săi, după ce a înviat dintre morți.

¹⁵ Și după ce au mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus: Da, Doamne; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște mielușei mele.

¹⁶ I-a spus din nou a doua oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? El i-a spus: Da, Doamne; știi că te iubesc. El i-a spus: Paște oile mele.

¹⁷ El i-a spus a treia oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu? Petru s-a mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă iubești? Și i-a spus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște oile mele.

¹⁸ Adevărat, adevărat îți spun: Când erai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești.

¹⁹ A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl va glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, i-a zis: Urmează-mă.

²⁰ Atunci Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în urmă pe discipolul pe care îl iubea Isus și care se rezemase la cină pe pieptul lui și care spusese: Doamne, cine este cel ce te trădează?

²¹ Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce va fi?

²² Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? Tu, urmează-mă.

²³ Atunci, a ieșit cuvântul acesta printre frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca el să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă?

²⁴ Acesta este discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

²⁵ Și sunt de asemenea multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris unul câte unul, presupun că nici chiar lumea însăși nu ar putea cuprinde cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Faptele

¹ Am alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate pe care Isus a început, deopotrivă a le face și a învăța,

² Până în ziua în care a fost primit sus, după ce prin Duhul Sfânt a dat porunci apostolilor pe care îi alesese;

³ Căroră, de asemenea, li s-a arătat viu după suferința sa, prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privind împărăția lui Dumnezeu;

⁴ Și aflându-se împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui, pe care, a spus el, ați auzit-o de la mine.

⁵ Pentru că Ioan într-adevăr a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile.

⁶ De aceea, după ce s-au adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest timp vei reinstaura împărăția lui Israel?

⁷ Iar el le-a spus: Nu este treaba voastră să știți timpurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus în propria sa putere.

⁸ Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului.

⁹ Și după ce a spus acestea, în timp ce ei se uitau, a fost înălțat; și un nor l-a luat dinaintea ochilor lor.

¹⁰ Și în timp ce se uitau cu atenție spre cer, pe când mergea el în sus, atunci iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe,

¹¹ Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în picioare uitându-vă lung la cer? Acest Isus, care este luat de la voi în cer, va veni în același fel cum l-ați văzut mergând în cer.

¹² Atunci s-au întors în Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat.

¹³ Și când au intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau deopotrivă Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotes și Iuda, fratele lui Iacov.

¹⁴ Toți aceștia, într-un gând, continuau stăruitor în rugăciune și cereri, împreună cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații lui.

¹⁵ Și în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și a spus (mulțimea numelor adunate împreună era de aproape o sută douăzeci):

¹⁶ Bărbați și frați, această scriptură trebuia să se împlinescă, pe care Duhul Sfânt prin gura lui David a spus-o dinainte despre Iuda, care a fost călăuză celor ce l-au prins pe Isus.

¹⁷ Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din acest serviciu.

¹⁸ Acesta atunci a cumpărat un câmp cu răsplata nelegiurii; și, căzând cu capul înainte, a pleznit în două prin mijloc și toate măruntaiele i s-au revărsat.

¹⁹ Și a fost cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este numit în limba lor proprie Acheldama, care este *tradus*, Câmpul sângelui.

²⁰ Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi fie pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și serviciul lui de episcop să îl ia altul.

²¹ De aceea, dintre acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi,

²² Începând de la botezul lui Ioan, până la acea zi în care a fost luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu noi al învierii sale.

²³ Și au rânduit pe doi, Iosif numit Barsaba, care era supranumit Iustus, și Matia.

²⁴ Și s-au rugat și au spus: Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi l-ai ales,

²⁵ Ca să poată lua parte la acest serviciu și apostolie din care Iuda prin încălcarea legii a căzut, ca să meargă la propriul său loc.

²⁶ Și au dat sorții lor; și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

2

¹ Și când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-un gând la un loc.

² Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

³ Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei.

⁴ Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar.

⁵ Și erau acolo, locuind în Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din fiecare națiune de sub cer.

⁶ Și când aceasta s-a făcut auzită departe, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare om îi auzea vorbind în propria lui limbă.

⁷ Și toți erau uimiți și se minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu sunt toți aceștia care vorbesc galileeni?

⁸ Și cum îi auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care am fost născuți?

⁹ Parți și mezi și elamiți și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și Asia,

¹⁰ Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliti,

¹¹ Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu.

¹² Și toți erau uimiți și nedumeriți, spunându-și unii altora: Ce înseamnă aceasta?

¹³ Iar alții, bătându-și joc, spuneau: Sunt plini de vin nou.

¹⁴ Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-a înălțat vocea și le-a spus: Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele:

¹⁵ Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei.

¹⁶ Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:

¹⁷ Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din Duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeti și tinerii voștri vor vedea viziuni și bătrânii voștri vor visa visuri;

¹⁸ Și de asemenea peste robii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile din Duhul meu; și vor profeti;

¹⁹ Și voi arăta minuni în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge și foc și gerură de fum;

²⁰ Soarele va fi transformat în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și însemnată a Domnului.

²¹ Și se va întâmpla că oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

²² Voi bărbați din Israel, ascultați aceste cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adevărat de Dumnezeu printre voi prin miracole și minuni și semne, pe care Dumnezeu le-a făcut prin el în mijlocul vostru, precum voi înșivă știți;

²³ Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, voi l-ați prins și prin mâini nelegiuite l-ați crucificat și ucis;

²⁴ El pe care Dumnezeu l-a înviat, dezlegându-*i* durerile morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de ea.

²⁵ Fiindcă David vorbește despre el: Eu dinainte l-am văzut pe Domnul întotdeauna înaintea feței mele, fiindcă el este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat;

²⁶ Din această cauză mi s-a bucurat inima și limba mi s-a veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni în speranță;

²⁷ Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.

²⁸ Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei umple de bucurie cu înfățișarea ta.

²⁹ Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc pe față despre patriarhul David, că el este deopotrivă mort și îngropat și mormântul lui este cu noi până în această zi.

³⁰ De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că din rodul coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica pe Cristos să șadă pe tronul său;

³¹ El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea.

³² Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu, pentru care noi toți suntem martori.

³³ De aceea fiind înălțat prin mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, a revărsat aceasta ce vedeți și auziți voi acum.

³⁴ Fiindcă David nu s-a urcat la ceruri; dar el însuși spune: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea,

³⁵ Până î*i* voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău.

³⁶ De aceea toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat, deopotrivă Domn și Cristos.

³⁷ Și când au auzit, au fost străpunși în inimile lor și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: Bărbați și frați, ce să facem?

³⁸ Iar Petru le-a spus: Pocățiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.

³⁹ Fiindcă a voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema.

⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte le-a adevărat și i-a îndemnat, spunând: Salvați-vă din această generație perversă.

⁴¹ Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi le-au fost adăugate aproape trei mii de suflete.

⁴² Și continuau stăruitor în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

⁴³ Și frică a venit peste fiecare suflet; și multe minuni și semne au fost făcute prin apostoli.

⁴⁴ Și toți care au crezut erau în același loc și aveau toate lucrurile în comun;
⁴⁵ Și își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, așa cum avea fiecare nevoie.

⁴⁶ Și, continuând în fiecare zi într-un gând în templu și frângând pâine din casă în casă, își mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii,

⁴⁷ Lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați.

3

¹ Și Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la ora nouă, ora rugăciunii.

² Și un anumit bărbat, olog din pântecele mamei lui, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, care se cheamă Frumoasă, era adus să ceară milostenii de la cei care intrau în templu;

³ Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape să intre în templu, le-a cerut milostenie.

⁴ Și Petru, uitându-se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-te la noi.

⁵ Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să primească ceva de la ei.

⁶ Atunci Petru a spus: Argint și aur eu nu am; dar ceea ce am îți dau; în numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă.

⁷ Și l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată picioarele lui și încheieturile gleznelor s-au întărit.

⁸ Și, sărind, a stat pe picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

⁹ Și toți oamenii l-au văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu;

¹⁰ Și l-au recunoscut că era cel care ședea pentru milostenii la poarta Frumoasă a templului; și au fost umpluți de mirare și uimire la ceea ce i s-a întâmplat.

¹¹ Și pe când ologul care fusese vindecat se ținea de Petru și Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul numit al lui Solomon, minunându-se tare.

¹² Și când a văzut Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă minunați de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi, ca și cum prin propria noastră putere sau sfințenie l-am făcut să umble?

¹³ Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeuul părinților noștri, l-a glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați trădat și l-ați negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să îi dea drumul.

¹⁴ Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept și ați dorit să vă fie dat un ucigaș;

¹⁵ Și l-ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți; pentru care noi suntem martori.

¹⁶ Și prin credința în numele lui, numele lui l-a întărit pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți; chiar credința care este prin el i-a dat această sănătate deplină în prezența voastră a tuturor.

¹⁷ Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați practicat acestea, precum și conducătorii voștri.

¹⁸ Dar lucrurile acelea, pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte prin gura tuturor profeților săi, că Cristos va suferi, le-a împlinit așa.

¹⁹ De aceea pocăiți-vă și întoarceți-vă, ca păcatele voastre să fie șterse când vor veni timpurile de înviare din prezența Domnului;

²⁰ Și el îl va trimite pe cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos;

²¹ Pe care cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților săi profeti de când a început lumea.

²² Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate, orice vă va spune.

²³ Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimic din popor.

²⁴ Da și toți profetii, de la Samuel și cei care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile.

²⁵ Voi sunteți copiii profetilor și ai legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părintii noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.

²⁶ Mai întâi, înviind pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să vă binecuvânteze, în întoarcerea fiecăruia dintre voi de la nelegiuirile sale.

4

¹ Și pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia templului și saduchei au venit peste ei,

² Fiind mâhniți că ei învățau poporul și predicau prin Isus învierea dintre morți.

³ Și au pus mâinile pe ei și i-au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară.

⁴ Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul au crezut; și numărul bărbaților era aproape cinci mii.

⁵ Și s-a întâmplat că a doua zi, conducătorii lor și bătrânii și scribii,

⁶ Și Ana, marele preot, și Caiafa și Ioan și Alexandru și atâția câți erau din rudenia înaltului preot, s-au adunat împreună la Ierusalim.

⁷ Și după ce i-au pus în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele cui ați făcut aceasta?

⁸ Atunci Petru, umplut cu Duhul Sfânt, le-a spus: Voi conducători ai poporului și bătrâni ai Israelului,

⁹ Dacă suntem cercetați astăzi pentru fapta bună făcută omului neputincios, cum a fost el făcut sănătos;

¹⁰ Să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor al lui Israel că, în numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi l-ați crucificat, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare înaintea voastră sănătos.

¹¹ Aceasta este piatra care a fost făcută de nimic de voi constructorii, care a devenit capul colțului temeliei.

¹² Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindcă nu este niciun alt nume sub cer, dat printre oameni, prin care trebuie să fim salvați.

¹³ Și, când au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au înțeles că erau oameni fără carte și needucați, s-au minunat; și i-au recunoscut că fuseseră cu Isus.

¹⁴ Și, privind pe omul care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu puteau spune nimic împotriva.

¹⁵ Dar după ce le-au poruncit să iasă afară din consiliu, s-au sfătuit între ei,

¹⁶ Spunând: Ce vom face acestor oameni? Pentru că într-adevăr, prin ei, s-a făcut un mare miracol cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim; și nu îl putem nega.

17 Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe printre oameni, să îi amenințăm cu severitate, ca să nu mai vorbească în numele acesta niciunui om.

18 Și i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici să nu învețe în numele lui Isus.

19 Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm ascultare vouă mai mult decât lui Dumnezeu.

20 Fiindcă noi nu putem să nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit.

21 Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece, negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza poporului, pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele făcute.

22 Fiindcă omul asupra căruia s-a făcut acest miracol al vindecării avea peste patruzeci de ani.

23 Și după ce li s-a dat drumul, au mers la ai lor și au povestit tot ce le-au spus preoții de seamă și bătrânii.

24 Și când au auzit și-au ridicat vocea către Dumnezeu într-un singur gând și spuneau: Doamne, tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul și pământul și marea și tot ce este în ele;

25 Tu care ai spus prin gura servitorului tău David: Pentru ce s-au înfuriat păgânii și popoarele își închipuie deșertăciuni?

26 Împărații pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-au adunat împreună împotriva Domnului și împotriva Cristosului său.

27 Căci cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns, s-au adunat împreună deopotrivă Irod și Pontius Pilat cu neamurile și poporul lui Israel,

28 Pentru a face atâtea câte mâna ta și sfatul tău au hotărât înainte să fie făcute.

29 Și acum, Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor tăi să vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța,

30 Ca prin întinderea mâinii tale să vindeci; și semne și minuni să fie făcute prin numele Sfântului tău copil Isus.

31 Și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat; și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cutezanță.

32 Și mulțimea celor care au crezut erau într-o singură inimă și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun.

33 Și cu mare putere apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului Isus; și mare har era peste ei toți.

34 Fiindcă nu era niciunul între ei care să ducă lipsă; căci câți erau proprietari de pământuri sau case, le vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute.

35 Și le puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se făcea fiecărui om după cum avea nevoie.

36 Și Iose, care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind tradus, Fiul mângâierii,) un levit din țara Ciprului,

37 Având pământul lui, l-a vândut și a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5

1 Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui, Safira, au vândut o proprietate,

2 și a păstrat din preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o anumită parte și au pus-o la picioarele apostolilor.

3 Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul pământului?

4 Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău? Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta? Nu pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu.

5 Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-a dat duhul; și mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea.

6 Și tinerii s-au sculat, l-au învelit și l-au dus afară și l-au îngropat.

7 Și s-a întâmplat, cam la trei ore după aceea, că a intrat soția lui, neștiind ce s-a făcut.

8 Iar Petru i-a răspuns: Spune-mi dacă cu atât ați vândut pământul? Iar ea a spus: Da, cu atât.

9 Atunci Petru i-a spus: Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispițiți pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor duce afară.

10 Atunci, îndată a căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au găsit-o moartă și ducând-o afară, au îngropat-o lângă soțul ei.

11 Și mare frică a venit peste toată biserica și peste toți câți au auzit acestea.

12 Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe semne și minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul lui Solomon.

13 Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li se alăture; dar poporul îi preamărea.

14 Și tot mai mulți credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă de bărbați și femei).

15 Într-atât de mult încât duceau afară în străzi pe bolnavi și îi puneau pe paturi și pe saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând pe acolo, să îi poată învălui pe unii din ei.

16 Și a venit de asemenea o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i bolnavi și pe cei care erau chinuți de duhuri necurate; și toți au fost vindecați.

17 Atunci marele preot s-a sculat și toți cei împreună cu el, (aceștia fiind partida saducheilor) și au fost umpluți de indignare;

18 și și-au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea comună.

19 Dar îngerul Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a spus:

20 Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia.

21 Și, când au auzit, au intrat în templu devreme dimineața și îi învățau. Dar marele preot și cei cu el, au venit și au convocat consiliul și întreg sfatul bătrânilor copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să îi aducă.

22 Și când ofițerii au venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au povestit,

²³ Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară în fața ușilor; dar când am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru.

²⁴ Și când marele preot și căpetenia templului și preoții de seamă au auzit aceste cuvinte, erau nedumeriți referitor la ei până unde se va ajunge cu aceasta.

²⁵ Atunci a venit unul și le-a povestit, spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare stau în picioare în templu și învață poporul.

²⁶ Atunci s-a dus căpetenia împreună cu ofițerii și i-au adus fără violență fiindcă se temeau de popor, ca nu cumva să fie împroșcați cu pietre.

²⁷ Și după ce i-au adus, i-au așezat în fața consiliului; și marele preot i-a întrebat,

²⁸ Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu îi învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om peste noi.

²⁹ Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni.

³⁰ Dumnezeuul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care l-ați ucis, atârându-l pe lemn.

³¹ Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa pentru a fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și iertarea păcatelor.

³² Și noi suntem martorii lui despre aceste lucruri; și la fel este Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de el.

³³ Când au auzit, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să îiucidă.

³⁴ Atunci s-a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli.

³⁵ Și le-a spus: Voi bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce vreți să faceți în legătură cu acești oameni.

³⁶ Fiindcă înainte de aceste zile s-a sculat Teuda, lăudându-se a fi cineva, la care s-au unit un număr de bărbați, aproape patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți ascultau de el, au fost împrăștiați și făcuți de nimic.

³⁷ După acesta s-a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a atras mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau de el au fost risipiți.

³⁸ Și acum vă spun: Depărtați-vă de acești oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi nimicită.

³⁹ Dar dacă este din Dumnezeu, nu sunteți în stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă aflați luptând chiar împotriva lui Dumnezeu.

⁴⁰ Și au fost de acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat drumul.

⁴¹ Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se că au fost socotiți demni să îndure rușine pentru numele lui.

⁴² Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu încetau să îi învețe și să îl predice pe Isus Cristos.

6

¹ Și în acele zile, înmulțindu-se numărul discipolilor, s-a ridicat o cârtire a grecilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau neglijate în servirea zilnică.

² Atunci, cei doisprezece au chemat la ei mulțimea discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese.

³ De aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care noi să îi punem peste această nevoie.

⁴ Iar pe noi ne vom da neconținut rugăciunii și servirii cuvântului.

⁵ Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi; și l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pe Filip și Procor și Nicanor și Timon și Parmena și Nicolae, un prozelit din Antiohia,

⁶ Pe care i-au adus înaintea apostolilor; și după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.

⁷ Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul discipolilor s-a înmulțit mult în Ierusalim; și o mare mulțime de preoți au fost ascultători față de credință.

⁸ Și Ștefan, plin de credință și putere, făcea mari minuni și miracole în popor.

⁹ Atunci s-au sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor, și cirenieni și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia, dezbătând cu Ștefan.

¹⁰ Și nu au fost în stare să se împotrivescă înțelepciunii și duhului prin care vorbea.

¹¹ Atunci au mituit bărbați, care au spus: L-am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

¹² Și au întărat poporul și pe bătrâni și pe scribi; și au venit peste el și l-au prins și l-au dus la consiliu,

¹³ Și au pus martori falși, care spuneau: Acest om nu încetează să vorbească cuvinte blasfematoare împotriva acestui loc sfânt și a legii;

¹⁴ Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.

¹⁵ Și toți care ședeau în consiliu, uitându-se cu atenție la el, vedeau fața lui ca fața unui înger.

7

¹ Atunci marele preot a spus: Așa stau lucrurile?

² Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare! Dumnezeuul gloriei a apărut tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte să locuiască el în Haran,

³ Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

⁴ Atunci, ieșind din țara caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum.

⁵ Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici cât să își pună piciorul jos; totuși a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței lui după el, pe când el încă nu avea copii.

⁶ Și astfel Dumnezeu a spus că sămânța lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia o vor aduce în robie și se vor purta rău cu ea patru sute de ani.

⁷ Și pe națiunea căreia îi vor fi ei în robie, eu o voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și îmi vor servi în acest loc.

⁸ Și i-a dat legământul circumciziei; și așa a născut pe Isaac și l-a circumcis în a opta zi; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob pe cei doisprezece patriarhi.

⁹ Și patriarhii, împinși de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu el.

10 Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a făcut guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.

11 Și peste toată țara Egiptului și a Canaanului a venit o mare secetă și mare nenorocire; și părinții noștri nu găseau mâncare.

12 Dar când Iacob a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții noștri.

13 Și la a doua venire, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi; și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui Faraon.

14 Atunci Iosif a trimis și a chemat la el pe tatăl său, Iacob, și toată rudenia lui, cu șaptezeci și cinci de suflete.

15 Așa a coborât Iacob în Egipt și a murit, el și părinții noștri.

16 Și au fost duși în Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpărase Avraam pentru o sumă de bani de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem.

17 Dar când s-a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,

18 Până când s-a ridicat alt împărat care nu îl cunoștea pe Iosif.

19 Acesta a lucrat cu viclenie cu rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții noștri, așa că au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască.

20 În timpul acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și a crescut în casa tatălui său timp de trei luni;

21 Și după ce a fost lepădat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a crescut ca fiu al ei.

22 Și Moise a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.

23 Și după ce a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel.

24 Și văzând pe unul nedreptățit, l-a apărât și a făcut dreptate celui oprimat și l-a lovit pe egiptean;

25 Fiindcă presupunea că frații lui vor înțelege cum Dumnezeu, prin mâna lui, le va da eliberare; dar nu au înțeles.

26 Și în ziua următoare, pe când se certau, li s-a arătat el însuși și ar fi voit să îi împace, spunând: Domnilor, voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?

27 Dar cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător peste noi?

28 Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri cu egipteanul?

29 Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în țara lui Madian, unde a născut doi fii.

30 Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al Domnului, într-o flacără de foc într-un rug.

31 Când Moise a văzut, s-a minunat de priveliște; și pe când s-a apropiat el să privească, vocea Domnului a venit la el,

32 Spunând: Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Atunci Moise a tremurat și nu a cutezat să privească.

33 Atunci Domnul i-a spus: Scoate-ți încălțăminta din picioarele tale, fiindcă locul pe care stai în picioare este pământ sfânt.

34 Am văzut, am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am coborât să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt.

³⁵ Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta să fie conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în rug.

³⁶ Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.

³⁷ Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel: Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați.

³⁸ Acesta este cel care a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în muntele Sinai și cu părinții noștri; care a primit oracolele vii să ni le dea nouă;

³⁹ Căruia părinții noștri au refuzat să îi dea ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt,

⁴⁰ Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să meargă înaintea noastră; cât despre acest Moise, care ne-a condus afară din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat.

⁴¹ Și au făcut un vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în faptele propriilor lor mâini.

⁴² Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea profețiilor: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în pustie vite înjunghiate și sacrificii?

⁴³ Da, ați luat tabernacolul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri *cioplite* pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon.

⁴⁴ Părinții noștri aveau tabernacolul mărturie în pustie, așa cum rânduise, vorbind lui Moise, ca să îl facă după modelul pe care îl văzuse;

⁴⁵ Pe care și părinții noștri care au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David,

⁴⁶ Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeu lui Iacob.

⁴⁷ Iar Solomon i-a zidit o casă.

⁴⁸ Totuși, cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul:

⁴⁹ Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul piciorului meu; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care este locul odihnei mele?

⁵⁰ Nu a făcut mâna mea toate acestea?

⁵¹ Voi, îndărătnici și necircumșiși în inimă și urechi, voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt; ca părinții voștri, așa și voi.

⁵² Pe care din profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au ucis pe cei care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia i-ați fost voi acum trădători și ucigași;

⁵³ Care ați primit legea prin mijlocirea îngerilor și nu ați păzit-o.

⁵⁴ Când au auzit ei acestea, îi tăia în inimă și scrâșneau din dinți asupra lui.

⁵⁵ Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenție în cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu,

⁵⁶ Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.

⁵⁷ Atunci au strigat cu voce tare și și-au astupat urechile, și într-un gând au alergat asupra lui;

⁵⁸ Și l-au scos din cetate și l-au împroșcat cu pietre; și martorii și-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul.

⁵⁹ Și l-au împroșcat cu pietre pe Ștefan, care chema pe *Dumnezeu* și spunea: Doamne Isuse, primește duhul meu.

⁶⁰ Și, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta. Și, spunând aceasta, a adormit.

8

¹ Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin toate regiunile Iudeii și Samariei, exceptând apostolii.

² Și niște bărbați pioși l-au dus pe Ștefan *pentru a-l înmormânta* și au făcut pentru el un mare bocet.

³ Cât despre Saul, prăpădea biserica, intrând în fiecare casă; și, târând deopotrivă bărbați și femei, îi preda la închisoare.

⁴ De aceea cei împrăștiați au mers pretutindeni, predicând cuvântul.

⁵ Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei și le-a predicat pe Cristos.

⁶ Și oamenii într-un gând au dat atenție celor vorbite de Filip, auzind și văzând miracolele pe care le făcea.

⁷ Fiindcă din mulți posedăți ieșeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; și mulți paralizați și schiopi au fost vindecați.

⁸ Și era mare bucurie în acea cetate.

⁹ Și un anume bărbat, numit Simon, era dinaintea în cetate folosind vrăjitorie și fermecând oamenii Samariei, spunând că el însuși este cineva mare;

¹⁰ Căruia toți îi dădeau atenție, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om este puterea cea mare a lui Dumnezeu.

¹¹ Și îi dădeau atenție, din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii.

¹² Dar când l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăției lui Dumnezeu și numele lui Isus Cristos, au fost botezați deopotrivă bărbați și femei.

¹³ Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și semnele care erau făcute.

¹⁴ Și când apostolii, care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și Ioan;

¹⁵ Care, după ce au coborât, s-au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt;

¹⁶ (Fiindcă până atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați în numele Domnului Isus.)

¹⁷ Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

¹⁸ Și când a văzut Simon că prin punerea mâinilor apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani,

¹⁹ Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine pun mâinile, să primească Duhul Sfânt.

²⁰ Dar Petru i-a spus: Bani tăi să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani.

²¹ Tu nu ai nici parte nici sorț în acest lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

²² Pocăiește-te așadar de acea stricăciune a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva iertat gândul inimii tale.

²³ Pentru că îmi dau seama că ești în firea amărăciunii și legătura nedreptății.

24 Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care le-ați vorbit să nu vină peste mine.

25 Și ei, după ce au adevărit și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au predicat evanghelia în multe sate ale samaritenilor.

26 Și îngerul Domnului i-a vorbit lui Filip, spunând: Scoală-te și du-te spre sud, pe calea care coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este pustie.

27 Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia, un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa etiopienilor, care avea în grijă toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine,

28 Se întorcea și ședea în carul său, citind din profetul Isaia.

29 Atunci Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și alătură-te acestui car.

30 Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind din profetul Isaia și a spus: Înțelegi ce citești?

31 Iar el a spus: Cum aş putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui Filip să urce și să șadă cu el.

32 Și locul din scriptură pe care îl citea era acesta: El a fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel necuvântător înaintea celui ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura;

33 În umilirea lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine o va vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ.

34 Și famenul i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește profetul acest lucru? Despre el însuși, sau despre altcineva?

35 Atunci Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași scriptură și i-a predicat pe Isus.

36 Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?

37 Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta, este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu.

38 Și a poruncit să stea carul; și au coborât amândoi în apă, deopotrivă Filip și famenul; și l-a botezat.

39 Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut; și s-a dus pe calea sa, bucurându-se.

40 Iar Filip s-a aflat la Azot; și, traversând ținutul, predica în toate cetățile până a ajuns în Cezareea.

9

1 Dar Saul, suflând amenințări și măcel împotriva discipolilor Domnului, s-a dus la marele preot,

2 Și a dorit scrisori de la el pentru Damasc pentru sinagogi, astfel încât dacă va găsi pe unii ai acestei căi, fiind deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă legați la Ierusalim.

3 Și pe când călătorea el a ajuns aproape de Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină din cer,

4 Și a căzut la pământ și a auzit o voce, spunându-i: Saule, Saule, de ce mă persecuți?

5 Iar el a spus: Cine ești tu, Doamne? Și Domnul a spus: Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți este greu să dai cu călcâiul în țepușe.

⁶ Și, tremurând și înmărmurit, a spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.

⁷ Iar bărbații care călătoreau cu el stăteau în picioare fără cuvinte, auzind o voce, dar nevăzând pe nimeni.

⁸ Iar Saul s-a ridicat de la pământ; și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar el l-au condus de mână și l-au dus în Damasc.

⁹ Și trei zile a fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a băut.

¹⁰ Și era un anume discipol la Damasc, numit Anania; și Domnul i-a spus într-o viziune: Anania. Iar el a spus: Iată-mă, Doamne.

¹¹ Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în strada care se cheamă Dreaptă și întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars; căci iată, se roagă,

¹² Și a văzut într-o viziune un bărbat numit Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-și primească vederea.

¹³ Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de la mulți despre acest bărbat, câte rele a făcut sfinților tăi la Ierusalim;

¹⁴ Și aici are autoritate de la preoții de seamă să-i lege pe toți care cheamă numele tău.

¹⁵ Dar Domnul i-a spus: Du-te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel.

¹⁶ Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari trebuie să sufere pentru numele meu.

¹⁷ Și Anania a plecat și a intrat în casă; și, punând mâinile peste el, a spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere și să fii umplut cu Duhul Sfânt.

¹⁸ Și îndată, de pe ochii lui au căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere și s-a sculat și a fost botezat.

¹⁹ Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost câteva zile cu discipolii care erau în Damasc.

²⁰ Și îndată a predicat în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui Dumnezeu.

²¹ Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu este acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca să îi aducă legați la preoții de seamă?

²² Dar Saul se întărea tot mai mult în putere și puneau în încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Cristosul.

²³ Și după ce s-au împlinit multe zile, iudeii s-au sfătuit să îl ucidă.

²⁴ Dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Și pândeau la porți zi și noapte să îl ucidă.

²⁵ Atunci discipolii l-au luat noaptea și l-au coborât pe lângă zid, într-un coș.

²⁶ Și Saul, ajungând la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor; dar tuturor le era teamă de el și nu credeau că era discipol.

²⁷ Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise, și cum la Damasc predicase cutezător în numele lui Isus.

²⁸ Și a fost cu ei în Ierusalim, venind și plecând din el.

²⁹ Și vorbea cutezător în numele Domnului Isus și deopotrivă vorbea și se contrazicea cu grecii; dar ei încercau să îl ucidă.

³⁰ Când au aflat frații, l-au coborât la Cezareea și l-au trimis mai departe la Tars.

³¹ Atunci au avut pace bisericile din toată Iudeea și Galileea și Samaria și au fost edificate; și, umblând în teama de Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit.

³² Și s-a întâmplat că, trecând Petru prin toate ținuturile, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida.

³³ Și acolo a găsit un anumit om chemat Enea, care zăcea la pat de opt ani și care era paralizat.

³⁴ Și Petru i-a spus: Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul. Iar el s-a sculat îndată.

³⁵ Și toți cei ce locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.

³⁶ Și în Iafu era o anume discipolă numită Tabita, care tradus se spune Dorca; femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care ea le făcea.

³⁷ Și s-a întâmplat în acele zile că era bolnavă și a murit, și după ce au scaldat-o, au pus-o într-o cameră de sus.

³⁸ Și fiindcă Lida era aproape de Iafu și discipolii auziseră că Petru era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu întârzie să vină la ei.

³⁹ Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus; și toate văduvele stăteau în picioare lângă el, plângând și arătând cămășile și hainele pe care Dorca le-a făcut când era cu ele.

⁴⁰ Dar Petru i-a scos afară pe toți și s-a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre trup, a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut.

⁴¹ Iar el i-a dat mâna și a sculat-o; și după ce a chemat sfinții și văduvele, le-a înfățișat-o în viață.

⁴² Și aceasta a fost cunoscută prin întreaga Iafu; și mulți au crezut în Domnul.

⁴³ Și s-a întâmplat că a rămas multe zile la Iafu cu un anume Simon, un tăbăcar.

10

¹ Iar în Cezareea era un anumit bărbat cu numele Corneliu, un centurion din cohorta numită Italiana,

² Devotat și care se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multe milostenii poporului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu.

³ El a văzut lămurit, cam pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu.

⁴ Și când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus: Ce este, Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale și milosteniile tale au urcat spre amintire înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Și acum trimite bărbați la Iafu și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru;

⁶ El găzduiește cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci.

⁷ Și după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu, el a chemat pe doi din servitorii casei sale și pe un soldat devotat, dintre cei care îl serveau continuu;

⁸ Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iafu.

⁹ Și a doua zi, pe când aceștia călătoreau și se apropiau de cetate, Petru a urcat pe acoperișul casei să se roage, cam pe la ora a șasea,

10 Și i s-a făcut foame foarte tare și a dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el a căzut în extaz,

11 Și a văzut cerul deschis și un fel de vas, coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare legată la cele patru colțuri și lăsată pe pământ;

12 În care erau toate felurile de patrupede ale pământului și sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului.

13 Și a venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și mănâncă.

14 Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat.

15 Și vocea a venit din nou la el, a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu, nu considera profan.

16 Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și vasul a fost luat din nou la cer.

17 Și în timp ce Petru era nedumerit în sine, ce ar putea să însemne viziunea ce o văzuse, atunci, iată, bărbații care fuseseră trimiși de Corneliu cercetaseră, privind casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții,

18 Și strigau și întrebau dacă Simon, care era numit Petru, era găzduit acolo.

19 În timp ce Petru se gândea la viziune, Duhul i-a spus: Iată, te caută trei bărbați.

20 Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei, neîndoindu-te de nimic, pentru că eu i-am trimis.

21 Atunci Petru a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la Corneliu; și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care este motivul pentru care ați venit aici?

22 Iar ei au spus: Centurionul Corneliu, un bărbat drept și care se teme de Dumnezeu și cu mărturie bună prin toată națiunea iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu printr-un înger sfânt să trimită după tine să vii acasă la el și să audă cuvinte de la tine.

23 Atunci el i-a chemat înăuntru și i-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat împreună cu ei, și unii frați din Iafu l-au însoțit.

24 Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și Corneliu îi aștepta și a chemat la un loc rudele lui și prietenii apropiați.

25 Și pe când intra Petru, Corneliu, întâmpinându-l, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.

26 Dar Petru l-a ridicat, spunând: Scoală-te; eu însumi tot om sunt.

27 Și pe când vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați.

28 Și le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat iudeu să se alătore, sau să vină la unul din altă națiune; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc niciun om profan sau necurat.

29 Din această cauză am venit fără împotrivire, îndată ce s-a trimis după mine; de aceea întreb, cu ce scop ați trimis după mine?

30 Și Corneliu a spus: Acum patru zile posteam până la ora aceasta; și la ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat în haine strălucitoare a stat în picioare înaintea mea,

31 Și a spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.

32 Trimite așadar la Iafu și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este Petru; acesta este găzduit în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când vine el, îți va vorbi.

³³ De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Acum așadar, noi suntem toți prezenți înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate lucrurile care îți sunt poruncite de Dumnezeu.

³⁴ Atunci Petru și-a deschis gura și a spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor;

³⁵ Ci în fiecare națiune, cel ce se teme de el și lucrează dreptate, este acceptat la el.

³⁶ Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor lui Israel, predicând pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn al tuturor),

³⁷ Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat prin toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul pe care Ioan l-a predicat;

³⁸ Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; el care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el.

³⁹ Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut deopotrivă în țara iudeilor și în Ierusalim; pe acesta l-au ucis atârându-l pe lemn.

⁴⁰ Pe el, Dumnezeu l-a înviat a treia zi și i-a dat să fie cunoscut,

⁴¹ Nu întregului popor, ci martorilor aleși dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și băut cu el după ce a înviat dintre morți.

⁴² Și ne-a poruncit să predicăm poporului și să adevărim că el este cel care a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor morți.

⁴³ Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele lui, oricine crede în el va primi iertarea păcatelor.

⁴⁴ În timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul.

⁴⁵ Și cei ai circumciziei care credeau, câți au venit cu Petru, au fost înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat darul Duhului Sfânt,

⁴⁶ Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:

⁴⁷ Poate cineva să oprească apa, ca aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi, să nu fie botezați?

⁴⁸ Și le-a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci i-au cerut să rămână câteva zile.

11

¹ Și apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

² Și când Petru a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au certat cu el,

³ Spunând: Ai intrat la bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei.

⁴ Dar Petru a luat-o de la început și le-a explicat pe rând, spunând:

⁵ Eram în cetatea Iafu, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o viziune: Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză mare, lăsată din cer de patru colțuri, și a venit până la mine;

⁶ Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-am dat seama și am văzut patrupede ale pământului, sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului.

⁷ Și am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-te, Petre; ucide și mănâncă.

⁸ Dar eu am spus: Nicidcum, Doamne, pentru că nimic profan sau necurat nu a intrat niciodată în gura mea.

⁹ Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer: Ce Dumnezeu a curățit, nu considera profan.

¹⁰ Și aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost retrase în cer.

¹¹ Și iată, îndată au fost acolo trei bărbați sosiți deja la casa unde eram, trimiși din Cezareea la mine.

¹² Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-au însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat;

¹³ Și ne-a arătat cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat în picioare și i-a spus: Trimite bărbați la Iafu și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru;

¹⁴ Care îți va vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat, tu, și toată casa ta.

¹⁵ Și pe când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început.

¹⁶ Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea: Ioan, într-adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.

¹⁷ Întrucât, atunci, așa cum le-a dat Dumnezeu același dar, ca și nouă, care am crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu?

¹⁸ Când au auzit acestea, au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață.

¹⁹ Atunci cei împărățiați din cauza persecuției iscate în cazul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia și Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul nimănui decât numai iudeilor.

²⁰ Și unii dintre ei erau bărbați din Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au vorbit grecilor, predicând pe Domnul Isus.

²¹ Și mâna Domnului era cu ei; și un număr mare au crezut și s-au întors la Domnul.

²² Atunci vești despre aceste lucruri au ajuns la urechile bisericii care era în Ierusalim; și au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia,

²³ Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu hotărâre de inimă;

²⁴ Pentru că era un bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime a fost adăugată la Domnul.

²⁵ Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul.

²⁶ Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat o mare mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini pentru prima dată în Antiohia.

²⁷ Și în acele zile au coborât profeți de la Ierusalim la Antiohia.

²⁸ Și s-a sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând prin Duhul că va fi mare foamete în toată lumea, cum s-a și întâmplat în zilele lui Claudiu Cezar.

²⁹ Atunci discipolii, fiecare om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea.

³⁰ Ceea ce au și făcut și l-au trimis la bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

12

¹ Și pe timpul acela, Irod, împăratul, și-a întins mâinile ca să chinuiască pe unii din biserică.

² Și l-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

³ Și deoarece a văzut că aceasta a plăcut iudeilor, a mai luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor).

⁴ Și după ce l-a prins, l-a pus în închisoare și l-a predat la patru grupe de patru soldați să îl păzească, vrând, după Paști, să îl ducă înaintea poporului.

⁵ Așadar, Petru era ținut în închisoare; dar biserica făcea rugăciune fără încetare către Dumnezeu pentru el.

⁶ Și când Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea aceea Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și paznicii înaintea porții țineau închisoarea.

⁷ Și iată, îngerul Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit în închisoare; și l-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat, spunând: Scoală-te repede. Și lanțurile lui au căzut de pe mâini.

⁸ Și îngerul i-a spus: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și a făcut așa. Iar el i-a spus: Aruncă-ți haina pe tine și urmează-mă.

⁹ Și a ieșit și l-a urmat; și nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci s-a gândit că a văzut o viziune.

¹⁰ După ce au trecut de prima și a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate, care li s-a deschis singură; și au ieșit și au trecut de o stradă; și îndată îngerul a plecat de la el.

¹¹ Și după ce Petru și-a venit în fire, a spus: Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod și din toată așteptarea popoului iudeilor.

¹² Și după ce s-a lămurit, a ajuns la casa Mariei, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau.

¹³ Și pe când Petru bătea la ușa porții, o servitoare pe nume Roda a venit să asculte.

¹⁴ Și când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a spus că Petru stătea în picioare înaintea porții.

¹⁵ Iar ei i-au spus: Ești nebună. Dar ea afirma cu tărie că așa este. Atunci ei au spus: Este îngerul lui.

¹⁶ Dar Petru continua să bată; și, deschizând, l-au văzut și erau înmărmuriți.

¹⁷ Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a dus în alt loc.

¹⁸ Și îndată ce s-a făcut ziua, nu mică a fost tulburarea printre soldați, despre ce s-a întâmplat cu Petru.

¹⁹ Și după ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat paznicii și a poruncit să fie uciși. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas acolo.

²⁰ Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast, cameristul împăratului, au dorit pace, pentru că țara lor era hrănită din țara împăratului.

²¹ Și într-o zi anume, Irod, înveșmântat în haină împărătească, ședea pe tronul său și le ținea un discurs.

²² Și poporul a strigat *spunând*: Vocea unui Dumnezeu și nu a unui om.

²³ Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul.

²⁴ Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

²⁵ Și Barnaba și Saul s-au întors din Ierusalim după ce și-au împlinit serviciul, și au luat cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

13

¹ Și erau în biserica ce era în Antiohia, anumiți profeți și învățători, precum: Barnaba și Simeon, chemat Niger, și Luciu din Cirene și Manaen, care fusese crescut cu Irod, tetrarhul, și Saul.

² Pe când serveau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt a spus: Puneți-mi deoparte deopotrivă pe Barnaba și Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.

³ Și după ce au postit și s-au rugat și au pus mâinile peste ei, i-au trimis.

⁴ Așa că aceștia, fiind trimiși de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; și de acolo au navigat până la Cipru.

⁵ Și când au ajuns la Salamis, au predicat cuvântul lui Dumnezeu în sinagogle iudeilor; și îl aveau și pe Ioan ca servitor.

⁶ Și când traversau insula până la Pafos, au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals, un iudeu al cărui nume era Bar-Isus;

⁷ Care era cu proconsulul Sergius Paulus, un bărbat prevăzător; care a chemat pe Barnaba și pe Saul și dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu.

⁸ Dar Elima, vrăjitorul, (fiindcă așa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit, căutând să întoarcă pe proconsul de la credință.

⁹ Atunci Saul, (care este și Pavel) fiind umplut de Duhul Sfânt și uitându-se cu atenție la el,

¹⁰ A spus: O, tu plin de toată viclenia și de toată ticăloșia, copil al diavolului, dușman a toată dreptatea, nu vei înceta tu să pervertești căile drepte ale Domnului?

¹¹ Și acum, iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb, nevăzând soarele un timp. Și îndată a căzut peste el ceață și întuneric; și se învârtea căutând pe cineva să îl conducă de mână.

¹² Atunci, proconsulul, când a văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind înmărmurit de doctrina Domnului.

¹³ Și după ce Pavel și cei cu el au ridicat ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia; și Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim.

¹⁴ Și după ce ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia, și au intrat în sinagogă în ziua de sabbat și au șezut.

¹⁵ Și după citirea legii și a profețiilor, conducătorii sinagogii au trimis la ei, spunând: Bărbați și frați, dacă este în voi vreun cuvânt de îndemnare pentru popor, spuneți.

¹⁶ Atunci Pavel s-a sculat și, făcând semn cu mâna, a spus: Bărbați ai Israelului și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați.

¹⁷ Dumnezeuul acestui popor, al lui Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul când locuiau ca străini în țara Egiptului, și cu un braț înalt i-a condus afară din acesta.

¹⁸ Și timp de aproape patruzeci de ani le-a suferit purtările în pustie.

¹⁹ Și după ce a nimicit șapte națiuni în țara Canaanului, le-a împărțit țara aceluia prin sorți.

²⁰ Și după aceea, le-a dat judecători pe durata a aproape patru sute cincizeci de ani, până la Samuel, profetul.

²¹ Și apoi au dorit un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani.

²² Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe David să fie împăratul lor; căruia i-a și adus mărturie și a spus: L-am găsit pe David, al lui Isai, un bărbat după inima mea, care va împlini toată voia mea.

²³ Din sămânța acestuia, Dumnezeu, conform promisiunii, a ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus;

²⁴ Când, înaintea venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului popor al lui Israel;

25 Și pe când Ioan își împlinea alergarea, spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu sunt acela. Dar, iată, vine unul după mine, ale cărui sandale din picioare nu sunt demn să le dezleg.

26 Bărbați și frați, fii din stirpea lui Avraam și oricare dintre voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este trimis cuvântul acestei salvări.

27 Fiindcă toți cei ce locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și vocile profeților care sunt citite în fiecare sabat, le-au împlinit, condamnându-l.

28 Și cu toate că nu au găsit nicio vină de moarte în el, totuși i-au cerut lui Pilat ca el să fie ucis.

29 Și după ce au împlinit tot ce era scris despre el, l-au luat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt.

30 Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți;

31 El a fost văzut multe zile de cei ce au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru popor.

32 Și noi vă predicăm vești îmbucurătoare, că promisiunea făcută pentru părinți,

33 A împlinit-o Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea că a înviat pe Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.

34 Iar pentru că l-a înviat dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel: Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David.

35 De aceea și spune în alt psalm: Nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.

36 Fiindcă David, după ce a servit propriei sale generații prin voia lui Dumnezeu, a adormit și a fost adăugat lângă părinții săi și a văzut putrezirea;

37 Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat, nu a văzut putrezire.

38 Să vă fie cunoscut așadar, bărbați și frați, că prin acesta vă este predicată iertarea păcatelor;

39 Și prin el, toți care cred sunt declarați drepti din toate lucrurile, din care nu puteți fi declarați drepti prin legea lui Moise.

40 De aceea păziți-vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți:

41 Priviți disprețuitoarelor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți crede, chiar dacă cineva v-o relatează.

42 Și după ce iudeii au plecat din sinagogă, neamurile l-au implorat ca aceste cuvinte să le fie predicat în sabatul următor.

43 Și după ce adunarea s-a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozelitiții religioși i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să continue în harul lui Dumnezeu.

44 Și în următorul sabat, s-a adunat aproape întreaga cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45 Dar când iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și blasfemiind.

46 Atunci Pavel și Barnaba au vorbit cutezător și au spus: Era necesar ca întâi să vă fie vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu; dar, văzând că îl dați la o parte și vă judecați nedemni de viața veșnică, iată, ne întoarcem la neamuri.

47 Fiindcă așa ne-a poruncit Domnul spunând: Te-am pus să fii o lumină a neamurilor, ca să fii pentru salvare până la marginile pământului.

48 Și când neamurile au auzit s-au bucurat și glorificau cuvântul Domnului; și toți câți au fost rânduiți la viață eternă au crezut.

⁴⁹ Și cuvântul Domnului a fost proclamat prin toată regiunea.

⁵⁰ Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase și de cinste și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au stârnit persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos din ținuturile lor.

⁵¹ Dar ei și-au scuturat praful de pe picioarele lor împotriva lor și au venit la Iconia.

⁵² Și discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.

14

¹ Și s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime, deopotrivă a iudeilor și crezilor, a crezut.

² Dar iudeii care nu credeau au întărâtat neamurile și le-au tulburat în rău mințile împotriva fraților.

³ Astfel că au rămas mult timp vorbind cutezător în Domnul, care aducea mărturie cuvântului harului său și dădea semne și minuni să se facă prin mâinile lor.

⁴ Dar mulțimea din cetate s-a împărțit; și o parte ținea cu iudeii, și o parte cu apostolii.

⁵ Și când s-a făcut o năvală, deopotrivă a neamurilor și a iudeilor cu conducătorii lor, pentru a-i ocări și a-i împroșca cu pietre,

⁶ Și-au dat seama și au fugit la Listra și Derbe, cetăți din Licaonia și în regiunile din jur;

⁷ Și predicau acolo evanghelia.

⁸ Și la Listra ședea un anumit bărbat neputincios de picioare, care niciodată nu a umblat, fiind olog din pânțelele mamei sale;

⁹ Acesta a auzit pe Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție și pricepând că avea credință să fie vindecat,

¹⁰ A spus cu voce tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a umblat.

¹¹ Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel, și-au ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii au coborât la noi în asemănarea oamenilor.

¹² Și l-au numit pe Barnaba, Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius, pentru că el era cel mai de seamă vorbitor.

¹³ Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea cetăților lor, a adus boi și ghirlande la porți și dorea să aducă sacrificii cu poporul.

¹⁴ Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel, și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând,

¹⁵ Și spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi suntem oameni cu aceleași sentimente ca voi și vă predicăm să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate lucrurile care sunt în ele;

¹⁶ Care în timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în căile lor.

¹⁷ Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie, în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie.

¹⁸ Și, cu aceste spuse, cu greu au potolit mulțimile ca să nu le aducă sacrificii.

¹⁹ Dar au venit iudei din Antiohia și Iconia, care au convins mulțimile; și, împroșcându-l cu pietre pe Pavel, l-au târât afară din cetate, presupunând că a murit.

20 Totuși, pe când discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.

21 Și după ce au predicat evanghelia acelei cetăți și au învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra și Iconia și Antiohia,

22 Întărind sufletele discipolilor, îndemnându-i să rămână neclintiți în credință și spunând că prin multe necezuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23 Și după ce le-au rânduit bătrâni în fiecare biserică și s-au rugat cu postire, i-au încredințat Domnului, în care au crezut.

24 Și după ce au trecut prin Pisidia, au venit la Pamfilia.

25 Și după ce au predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia.

26 Și de acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.

27 Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa credinței.

28 Și au rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

15

1 Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați: Dacă nu sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați.

2 De aceea după ce Pavel și Barnaba au avut nu puțină disensiune și dispută cu ei, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să urce la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această întrebare.

3 Și fiind conduși pe drum de către biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, relatând convertirea neamurilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4 Și când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică și apostoli și bătrâni și au istorisit toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ei.

5 Dar s-au ridicat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând că: Era necesar să îi circumcidă și să le poruncim să țină legea lui Moise.

6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se lămurească despre acest lucru.

7 Și după ce a fost multă dispută, Petru s-a sculat și le-a spus: Bărbați și frați, voi știți că, din zilele de demult, Dumnezeu a ales între noi, ca neamurile să audă prin gura mea cuvântul evangheliei și să creadă.

8 Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le Duhul Sfânt întocmai ca și nouă;

9 Și nici nu a făcut o deosebire între noi și ei, curățindu-le inimile prin credință.

10 Acum așadar, de ce ispițiți pe Dumnezeu, punând un jug pe gâtul discipolilor pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să îl purtăm?

11 Ci credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem salvați, la fel ca ei.

12 Atunci toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Pavel care istoriseau ce miracole și minuni lucrase Dumnezeu printre neamuri prin ei.

13 Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând: Bărbați și frați, ascultați-mă;

14 Simeon a istorisit cum întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre ei un popor pentru numele lui.

15 Și cu aceasta sunt în acord cuvintele profeților; așa cum este scris:

16 După aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul căzut al lui David; și voi zidi ruinele lui și îl voi ridica;

17 Pentru ca rămășița oamenilor să îl caute pe Domnul și toate neamurile peste care este chemat numele meu, spune Domnul care face toate acestea.

18 Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii.

19 De aceea concluzia mea este, să nu îi chinuim pe aceia care dintre neamuri se întorc la Dumnezeu;

20 Ci să le scriem să se ferească de profanările idolilor și de curvie și de animale sugrumate și de sânge.

21 Fiindcă Moise, din timpurile de demult, are în fiecare cetate pe cei care îl predică, fiind citit în sinagogi în fiecare sabat.

22 Atunci li s-a părut convenit apostolilor și bătrânilor, cu întreaga biserică, să trimită la Antiohia bărbați aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba; pe Iuda, numit și Barsaba, și Sila, bărbați mai de seamă între frați;

23 Și au scris astfel prin mâna lor: Apostolii și bătrâni și frații, salutare fraților care sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia;

24 Întrucât am auzit că unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin cuvinte, subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumciși și să țineți legea; căroră nu le-am dat vreo astfel de poruncă;

25 Ni s-a părut convenit, fiind adunați într-un gând, să trimitem la voi bărbați aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,

26 Oameni care și-au riscat viețile pentru numele Domnului nostru Isus Cristos.

27 De aceea am trimis pe Iuda și Sila, care vă vor spune și ei, cu gura, aceleași lucruri.

28 Fiindcă i s-a părut convenit Duhului Sfânt și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai mare decât aceste lucruri necesare:

29 Să vă feriți de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie; de care dacă vă păziți, bine veți face. Fiți sănătoși.

30 Astfel, atunci când li s-a dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat mulțimea, le-au dat epistola;

31 Iar ei, după ce au citit, s-au bucurat pentru mângâiere.

32 Și Iuda și Sila, fiind și ei profeți, îndemneau pe frați cu multe cuvinte și îi întăreau.

33 Și după ce au întârziat un timp, au fost lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli.

34 Dar lui Sila i s-a părut convenit să mai rămână acolo.

35 Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și predicând cuvântul Domnului, și cu mulți alții.

36 Dar după câteva zile, Pavel i-a spus lui Barnaba: Să mergem acum din nou să vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului, să vedem ce mai fac.

37 Dar Barnaba voia să îl ia cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

38 Dar Pavel considera că nu este bine să îl ia cu ei, pe cel care s-a despărțit de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu ei în lucrare.

39 Și cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au despărțit unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au navigat spre Cipru;

40 Iar Pavel l-a ales pe Sila și au plecat, fiind încredințați de frați harului lui Dumnezeu.

41 Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

16

¹ Atunci a ajuns la Derbe și Lистра; și iată, acolo era un anumit discipol numit Timotei, fiul unei femei iudeice care credea; iar tatăl lui era grec;

² Care avea o mărturie bună de la frații care erau în Lистра și Iconia.

³ Pe el îl voia Pavel să meargă mai departe cu el; și l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele locuri; fiindcă toți știau că tatăl lui era grec.

⁴ Și în timp ce treceau prin cetăți, le încredințau să păzească hotărârile care fuseseră rânduite de apostolii și bătrânii care erau în Ierusalim.

⁵ Atunci, bisericile au fost întărite în credință și creșteau la număr în fiecare zi.

⁶ Și după ce au străbătut Frigia și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să predice cuvântul în Asia.

⁷ După ce au venit la Misia, au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul nu i-a lăsat.

⁸ Și, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troas.

⁹ Și o viziune i-a apărut în noaptea lui Pavel; un anumit bărbat din Macedonia stătea în picioare, chemându-l și spunând: Vino în Macedonia și ajută-ne.

¹⁰ Și după ce a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în Macedonia, concluzionând noi că Domnul ne-a chemat să le predicăm evanghelia.

¹¹ De aceea ridicând ancora din Troas, am navigat direct la Samotracia, și a doua zi la Neapolis;

¹² Și de acolo la Filipi, care este cea mai de seamă cetate a acelei părți din Macedonia, o colonie; și am fost în acea cetate, rămânând câteva zile.

¹³ Și în ziua de sabat ne-am dus afară din cetate, lângă râu, unde era de obicei rugăciune; și am stat jos și am vorbit femeilor care erau adunate.

¹⁴ Și o anumită femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatirei, care se închina lui Dumnezeu, ne-a auzit; a cărei inimă Domnul a deschis-o ca să dea atenție lucrurilor vorbite de Pavel.

¹⁵ Și după ce a fost botezată ea și casa ei, ne-a implorat, spunând: Dacă mați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți. Și ne-a constrâns.

¹⁶ Și s-a întâmplat că, pe când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâlnit o tânără roabă, posedată de un duh de ghicire, care aducea prin stăpânilor ei mult câștig prin ghicire;

¹⁷ Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi și striga, spunând: Acești oameni sunt robii Dumnezeului cel preaînalt, care ne arată calea salvării.

¹⁸ Și a făcut aceasta multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a spus duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși din ea. Și a ieșit în aceeași oră.

¹⁹ Și când stăpânii ei au văzut că se dusesse speranța câștigului lor, i-au prins pe Pavel și Sila și i-au târât în piață la conducători;

²⁰ Și i-au adus la magistrați, spunând: Acești oameni, iudei fiind, tulbură foarte mult cetatea noastră,

²¹ Și învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să le primim, nici să le facem, romani fiind.

²² Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au smuls hainele și au poruncit să îi bată.

²³ Și după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să îi țină în siguranță.

²⁴ Acesta, primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea interioară și le-a strâns picioarele în butuci.

²⁵ Și la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui Dumnezeu; și prizonierii îi auzeau.

²⁶ Și dintr-odată a fost un cutremur mare, așa încât s-au zguduit temeliiile închisorii; și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile fiecăruia s-au dezlegat.

²⁷ Și temnicerul, trezindu-se din somnul său și văzând ușile închisorii deschise, a scos sabia și avea de gând să se omoare, presupunând că prizonierii fugiseră.

²⁸ Dar Pavel a strigat cu voce tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți suntem aici.

²⁹ Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila.

³⁰ Și i-a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi salvat?

³¹ Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta.

³² Și i-au vorbit cuvântul Domnului, lui și tuturor care erau în casa lui.

³³ Și el i-a luat în aceeași oră a nopții și le-a spălat loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai lui.

³⁴ Și după ce i-a dus în casa lui, le-a pus mâncare înainte și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui.

³⁵ Și după ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis licitorii, spunând: Lăsați pe acești oameni să plece.

³⁶ Și temnicerul a spus cuvintele acestea lui Pavel: Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum așadar, plecați și mergeți în pace.

³⁷ Dar Pavel le-a spus: Ne-au bătut în public, necondamnați, romani fiind, și ne-au aruncat în închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici vorbă; ci să vină ei înșiși pentru a ne conduce afară.

³⁸ Și licitorii au spus aceste vorbe magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani.

³⁹ Și au venit și îi implorau; și i-au condus afară și îi rugau să plece din cetate.

⁴⁰ Și au ieșit din închisoare și au intrat la Lidia; și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

17

¹ Și, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor;

² Iar Pavel, după cum avea obiceiul, a intrat la ei, și trei zile de sabbat a discutat cu ei din scripturi,

³ Expunând și afirmând că trebuia să sufere Cristos și să învie dintre morți; și spunând că: Acest Isus, pe care vi-l predic eu, este Cristos.

⁴ Și unii dintre ei au crezut și s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o mare mulțime și nu puține dintre femeile de seamă.

⁵ Dar iudeii, care nu au crezut, împinși de invidie, au luat cu ei niște însoțitori desfrânați, de soi josnic, și au strâns o mulțime și au pus toată cetatea în tulburare și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi aducă la popor.

⁶ Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au răscolit lumea au venit și aici;

⁷ Pe ei Iason i-a primit; și toți aceștia lucrează împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că este un alt împărat, Isus.

⁸ Și au tulburat mulțimea și magistrații cetății, când au auzit acestea.

⁹ Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul.

¹⁰ Iar frații au trimis îndată, în timpul nopții, deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care, venind, au intrat în sinagogă iudeilor.

¹¹ Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa.

¹² De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile grecoalice demne de cinste și nu puțini dintre bărbați.

¹³ Dar când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea era predicat de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo și au stârnit poporul.

¹⁴ Și atunci, frații l-au trimis îndată pe Pavel ca și cum ar fi mers spre mare; dar și Sila și Timotei au rămas amândoi acolo.

¹⁵ Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la Atena; și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cu toată graba, au plecat.

¹⁶ Și, în timp ce Pavel îi aștepta la Atena, i s-a întărit duhul în el când a văzut cetatea cu totul dedată idolatriei.

¹⁷ De aceea dezbătea în sinagogă cu iudeii și cu cei religioși și în fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau.

¹⁸ Atunci, l-au întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoici. Și unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta? Iar alții: Se pare că este proclamatorul unor dumnezei străini, pentru că le predica pe Isus și învierea.

¹⁹ Și l-au luat și l-au adus în Areopag, spunând: Putem ști ce *este* doctrina aceasta nouă, despre care vorbești?

²⁰ Fiindcă aduci lucruri străine la urechile noastre; de aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea.

²¹ (Fiindcă toți atenienii și străinii care erau acolo nu își petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.)

²² Atunci Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a spus: Bărbați din Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi sunteți prea superstițioși.

²³ Căci cum treceam și priveam la lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era înscris: DUMNEZEULUI NECUNOSCUT. Acestuia așadar, căruia voi vă închinați ignoranț, pe acesta vi-l predic eu.

²⁴ Dumnezeu care a făcut lumea și toate lucrurile în ea, fiindcă este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute prin mâini;

²⁵ Nici nu este adorat cu mâinile oamenilor, ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și suflare și toate;

²⁶ Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a hotărât timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței lor;

²⁷ Ca să îl caute pe Domnul, dacă, ar putea cumva să îl caute bâjbâind și să îl găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi;

²⁸ Fiindcă în el trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus unii dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui.

²⁹ Fiind așadar urmași ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să gândim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei, cioplită prin arta și planul omului.

³⁰ Și Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile acestei ignoranțe; dar acum, poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască;

³¹ Pentru că a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor; prin aceea că l-a înviat dintre morți.

³² Și, auzind despre învierea dintre morți, unii și-au bătut joc; și alții spuneau: Te vom asculta din nou despre aceasta.

³³ Așa că Pavel a plecat din mijlocul lor.

³⁴ Totuși unii bărbați s-au alipit de el și au crezut, între care și Dionisie Areopagitul și o femeie numită Damaris și alții cu ei.

18

¹ Iar după acestea, Pavel a plecat din Atena și a venit la Corint;

² Și a găsit un anumit iudeu numit Aquila, născut în Pontus, venit de curând din Italia cu soția sa Priscila; (deoarece Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma) și a venit la ei.

³ Și pentru că era de același meșteșug, a rămas cu ei și lucra, fiindcă erau de meseria făcători de corturi.

⁴ Și el discuta în sinagogă în fiecare sabat și convingea pe iudei și pe greci.

⁵ Și când au coborât deopotrivă Sila și Timotei din Macedonia, Pavel era constrâns în duh și adeverea iudeilor că Isus era Cristosul.

⁶ Și când ei s-au împotrivit lor înșiși și au blasfemiât, și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie asupra capetelor voastre; eu sunt curat; de acum încolo mă voi duce la neamuri.

⁷ Și a plecat de acolo și a intrat în casa unuia numit Iustus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă.

⁸ Și Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul cu toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind, au crezut și au fost botezați.

⁹ Atunci Domnul i-a spus lui Pavel, în timpul nopții, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă, vorbește și nu tăcea;

¹⁰ Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu te va prinde să îți faci rău, pentru că eu am mult popor în această cetate.

¹¹ Și a rămas acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu între ei.

¹² Și pe când era Galio, proconsul al Ahaiei, iudeii, într-un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel și l-au adus la scaunul de judecată,

¹³ Spunând: Acesta incită pe oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva legii.

¹⁴ Și pe când Pavel era gata să deschidă gura, Galio le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba într-adevăr despre vreun lucru de nelegiuire, sau desfrânare stricată, iudeilor; după cuviință v-aș îndura;

¹⁵ Dar dacă este o problemă de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește; fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora.

¹⁶ Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

¹⁷ Atunci, toți grecii l-au prins pe Sosten, mai marele sinagogii și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Și lui Galio nu îi păsa de nimic din acestea.

¹⁸ Iar Pavel a rămas încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de la frați și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila; după ce Pavel și-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă făcuse un jurământ.

¹⁹ Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; iar el a intrat în sinagogă și discuta cu iudeii.

²⁰ Dar, cerându-i să rămână mai mult timp cu ei, nu a consimțit;

²¹ Ci și-a luat rămas bun de la ei, spunând: Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine, în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă Dumnezeu voiește. Și s-a imbarcat din Efes.

²² Și după ce a debarcat la Cezareea și a urcat și a salutat biserica, a coborât la Antiohia.

²³ Și după ce a petrecut ceva timp *acolo*, a ieșit și a traversat pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii.

²⁴ Iar un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria, un bărbat elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns la Efes.

²⁵ Acesta era învățat în calea Domnului; și fiind fervent în duh, vorbea și învăța cu de-amănuntul lucrurile despre Domnul, cunoscând doar botezul lui Ioan.

²⁶ Și acesta a început să vorbească cutezător în sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la ei și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu.

²⁷ Și când s-a gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe discipoli să îl primească; acesta, când a venit, a ajutat mult pe cei care crezuseră prin har.

²⁸ Fiindcă el convingea pe iudei cu putere, public, arătând prin scripturi că Isus este Cristos.

19

¹ Și s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint, Pavel, traversând ținuturile de sus, a venit la Efes; și, găsim anumiți discipoli,

² Le-a spus: Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut? Iar ei i-au spus: Nici măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt.

³ Iar el le-a spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus: Cu botezul lui Ioan.

⁴ Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus.

⁵ Când au auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus.

⁶ Și după ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în limbi și profeteau.

⁷ Și erau cam doisprezece bărbați cu totul.

⁸ Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător timp de trei luni, dezbătând și convingând despre cele ale împărăției lui Dumnezeu.

⁹ Dar când unii s-au împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău calea aceea înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a separat discipolii, dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran.

¹⁰ Și aceasta a ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și greci.

¹¹ Și Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

¹² Așa că au adus la bolnavi prosoape și șorturi de pe trupul lui și bolile se depărtau de ei, și duhurile rele ieșeau din ei.

¹³ Atunci, unii din iudeii pribegi, exorciști, s-au angajat să cheme numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând: Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel.

¹⁴ Și erau șapte fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele preoților, care au făcut astfel.

¹⁵ Iar duhul rău a răspuns și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți?

¹⁶ Și omul în care era duhul rău, a sărit pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară din casă, goi și răniți.

¹⁷ Și aceasta a fost cunoscută deopotrivă tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în Efes; și frică a căzut peste ei toți și numele Domnului Isus era preamărit.

¹⁸ Și mulți care au crezut, au venit și au mărturisit și și-au arătat faptele.

¹⁹ Și mulți dintre cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la un loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor și au găsit că era de cincizeci de mii de arginți.

²⁰ Astfel cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a învins.

²¹ După ce s-au terminat acestea, Pavel s-a hotărât în duhul, după ce traversase Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, spunând: După ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma.

²² Astfel a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar el a stat un timp în Asia.

²³ Și s-a făcut în acel timp nu mică tulburare despre calea aceea.

²⁴ Fiindcă unul, numit Demetrie, un argintar, care făcea temple din argint pentru Diana, aducând nu puțin câștig meșterilor,

²⁵ Pe care el i-a chemat împreună cu lucrătorii cu ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că prin această muncă avem bogăția noastră.

²⁶ Mai mult, vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut mulți oameni, spunând că aceia ce sunt făcuți de mâini nu sunt dumnezei,

²⁷ Așa că, nu numai această meserie a noastră este în pericol să fie făcută de nimic, dar și templul mării zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va fi nimicită, ea căreia toată Asia și lumea i se închină.

²⁸ Iar când au auzit acestea s-au umplut de furie și strigau, spunând: Mare este Diana efesenilor.

²⁹ Și întreaga cetate s-a umplut de confuzie; și, prinzând pe Gaiu și Aristarh, bărbați din Macedonia, parteneri de călătorie ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând în teatru.

³⁰ Dar când Pavel a intenționat să intre la popor, discipolii nu l-au lăsat.

³¹ Și de asemenea unii din mai mării Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu se expună el însuși în teatru.

³² Așadar unii strigau ceva și alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei mai mulți nu știau de ce se adunaseră.

³³ Și l-au târât pe Alexandru afară din mulțime, iudeii împingându-l înaintea. Și Alexandru, făcând semn cu mâna, a voit să se apere înaintea poporului.

³⁴ Dar când și-au dat seama că este iudeu, toți într-o singură voce au strigat aproape două ore: Mare este Diana efesenilor.

³⁵ Și după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a spus: Bărbați efeseni, cine este omul care nu știe că cetatea efesenilor este închinătoare mării zeițe Diana și a chipului care a căzut de la Jupiter?

³⁶ Văzând așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar trebui să stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă.

³⁷ Fiindcă ați adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori de biserică, nici blasfematori ai zeiței voastre.

³⁸ De aceea dacă Demetrie și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, judecata este deschisă și sunt proconsuli; să se acuze unul pe altul.

³⁹ Dar dacă cereți ceva referitor la alte lucruri, se va rezolva în adunarea legiuită.

⁴⁰ Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care să putem da socoteală despre această îmbulzeală.

⁴¹ Și după ce a spus astfel, a dat drumul adunării.

20

¹ Iar după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la el pe discipoli și i-a îmbrățișat și a ieșit să plece în Macedonia.

² Iar după ce a traversat părțile acelea și i-a îndemnat cu multe cuvinte, a venit în Grecia,

³ Și a rămas trei luni. Și după ce iudeii au complotat împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

⁴ Și l-au însoțit până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaiu din Derbe și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim.

⁵ Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat în Troas.

⁶ Iar noi am navigat din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile.

⁷ Și în prima zi a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea, Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua zi; și a continuat vorbirea până la miezul nopții.

⁸ Și erau multe lumini în camera de sus, unde erau adunați.

⁹ Și în fereastră a șezut un tânăr, unul numit Eutih, fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când Pavel predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos de la al treilea etaj și a fost ridicat mort.

¹⁰ Iar Pavel a coborât și s-a aplecat peste el și, îmbrățișându-l, a spus: Nu vă tulburați; fiindcă viața lui este în el.

¹¹ Și după ce a urcat din nou și a frânt pâine și a mâncat și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei, astfel a plecat.

¹² Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost mângâiați.

¹³ Iar noi ne-am dus înainte la corabie și am navigat spre Assos, vrând să îl luăm de acolo pe Pavel; fiindcă astfel rânduise el, el însuși gândindu-se să meargă pe jos.

¹⁴ Și când s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene.

¹⁵ Și de acolo am navigat și în următoarea zi am ajuns față în față cu Chios; și în următoarea zi am ajuns la Samos și am rămas la Troghilion și în următoarea zi am venit la Milet.

¹⁶ Fiindcă Pavel a decis să navigheze pe lângă Efes, pentru că el a refuzat să întârzie în Asia; fiindcă se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie la Ierusalim de ziua cincizecimii.

¹⁷ Iar din Milet a trimis la Efes și a chemat bătrânii bisericii.

¹⁸ Și după ce au venit la el, le-a spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia, cum m-am purtat cu voi în toate timpurile,

¹⁹ Servind pe Domnul cu toată umilițta minții și cu multe lacrimi și ispите, care mi s-au întâmplat prin comploturile iudeilor;

²⁰ Cum nu am ascuns nimic ce vă era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în casă,

²¹ Adevărind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Cristos.

²² Și acum, iată, eu mă duc, legat în duhul, la Ierusalim, neștiind lucrurile care au să mi se întâmple acolo,

²³ Decât că Duhul Sfânt adeverește în fiecare cetate, spunând că mă așteaptă lanțuri și nenorociri.

²⁴ Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adevăresc evanghelia harului lui Dumnezeu.

²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți, printre care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți mai vedea fața.

²⁶ De aceea vă iau ca mărturie în această zi, că eu sunt curat de sângele tuturor.

²⁷ Fiindcă nu m-am ferit niciodată să vă fac cunoscut întregul sfat al lui Dumnezeu.

²⁸ Așadar luați seama la voi înșivă și la întreaga turmă peste care Duhul Sfânt v-a făcut supraveghetori, să pașteți biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge.

²⁹ Fiindcă știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre voi lupi apăsători, necruțând turma.

³⁰ Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați vorbind lucruri perverse, să atragă discipoli după ei.

³¹ Vegheați așadar și amintiți-vă, că timp de trei ani nu am încetat să vă avertizez cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare.

³² Și acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire printre toți cei sfințiți.

³³ Nu am poftit argintul sau aurul sau hainele nimănu.

³⁴ Da, voi înșivă știți că mâinile acestea au servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine.

³⁵ V-am arătat toate lucrurile; că, muncind astfel, ar trebui să susțineți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum el a spus: Este mai binecuvântat a da decât a primi.

³⁶ Și după ce a vorbit astfel, el a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți.

³⁷ Iar ei toți au plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau,

³⁸ Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, că nu îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit la corabie.

21

¹ Și s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre ei și am ridicat ancora, am venit drept la Coos și ziua următoare la Rodos și de acolo la Patara;

² Și, găsim o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am îmbarcat și am ridicat ancora.

³ Și după ce am zărit Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria și am ancorat la Tîr; fiindcă acolo corabia trebuia să descarce încărcătura.

⁴ Și găsim discipoli, am rămas acolo șapte zile; aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul, să nu urce la Ierusalim.

⁵ Și când am împlinit acele zile, am plecat și ne-am reluat călătoria; și toți ne-au condus pe drum, cu soții și copiii, până afară din cetate; și, îngenunchind pe țărnam, ne-am rugat.

⁶ Și după ce ne-am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei s-au întors acasă.

7 Iar după ce am terminat noi călătoria pe mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat frații și am rămas cu ei o zi.

8 Iar în următoarea zi, noi care eram cu Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era dintre cei șapte; și am rămas cu el.

9 Și acesta avea patru fiice fecioare, care profețeau.

10 Iar rămânând noi acolo multe zile, a coborât din Iudeea un anumit profet, numit Agab.

11 Și după ce a venit la noi și a luat brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus: Astfel spune Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul al căruia brâu este acesta, și îl vor preda în mâinile neamurilor.

12 Și când am auzit acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am implorat să nu urce la Ierusalim.

13 Atunci Pavel a răspuns: Ce înseamnă aceasta că plângeți și îmi frângeți inima? Fiindcă eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor la Ierusalim pentru numele Domnului Isus.

14 Și, nefiind el convins, noi am încetat, spunând: Să se facă voia Domnului.

15 Iar după acele zile, ne-am ridicat bagajele și am urcat la Ierusalim.

16 Și au mers cu noi și *unii* dintre discipolii din Cezareea și au adus cu ei pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care să găzduim.

17 Și când am venit la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

18 Iar în ziua următoare, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți.

19 Și după ce i-a salutat, a istorisit fiecare lucru în parte pe care l-a lucrat Dumnezeu printre neamuri, prin serviciul său.

20 Și după ce au auzit, au glorificat pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege.

21 Și ei sunt instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt printre neamuri să părăsească pe Moise, spunând că ei nici nu ar trebui să circumcidă pe copiii lor, nici să umble convenit obiceiurilor.

22 Ce este așadar? Mulțimea trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor auzi că ai venit.

23 De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem patru bărbați care au un jurământ asupra lor;

24 Ia-i și purifică-te împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca să își radă capetele; și toți să știe că acele lucruri, despre care au fost instruiți în legătură cu tine, nu sunt nimic; ci, din contră, și tu însuși umblă pios și păzești legea.

25 Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am scris și am hotărât ca ei să nu țină asemenea lucru, ci doar să se păzească ei de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie.

26 Atunci Pavel a luat pe acei bărbați, și în următoarea zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat în templu să declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi oferită o ofrandă pentru fiecare dintre ei.

27 Și când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia, când l-au văzut în templu, au întărit toată mulțimea și au pus mâinile pe el,

28 Strigând: Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care învață pretutindeni pe toți împotriva poporului și legii și acestui loc; și mai mult, a adus și greci la templu și a profanat acest loc sfânt.

²⁹ (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate pe Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a adus în templu.)

³⁰ Și toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-au târât afară din templu; și îndată ușile au fost închise.

³¹ Și pe când căutau să îlucidă, a urcat vestea la căpetenia cohortei că tot Ierusalimul era întărâtat;

³² Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit jos la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au încetat să îl bată pe Pavel.

³³ Atunci, căpetenia s-a apropiat și l-a luat, și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine este și ce a făcut.

³⁴ Și în mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și, neputând să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să îl ducă în fortăreață.

³⁵ Și când a ajuns pe trepte, a fost astfel: că era purtat de soldați din cauza violenței poporului.

³⁶ Fiindcă mulțimea poporului îl urmărea, strigând: Luați-l!

³⁷ Și pe când Pavel urma să fie dus în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este permis să îți spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește?

³⁸ Nu ești tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a făcut tulburare și a condus afară în pustie patru mii de bărbați care erau asasini?

³⁹ Iar Pavel a spus: Eu sunt un om, iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate; și, te implor, permite-mi să vorbesc poporului.

⁴⁰ Și după ce i-a dat voie, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului cu mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, le-a vorbit în limba ebraică, spunând:

22

¹ Bărbați, frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi.

² (Iar ei, când au auzit că le vorbește în limba ebraică, au păstrat și mai mare tăcere, iar el a spus):

³ Eu sunt într-adevăr bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate la picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu exactitatea legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți în această zi.

⁴ Și am persecutat această cale până la moarte, legând și punând în închisori, deopotrivă bărbați și femei.

⁵ Astfel și marele preot îmi aduce mărturie și toată adunarea bătrânilor, de la care am și primit scrisori pentru frați și m-am dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la Ierusalim, pentru a fi pedepsiți.

⁶ Dar s-a întâmplat, în călătoria și apropierea mea de Damasc, că pe la prânz, dintr-o dată a strălucit din cer o lumină mare în jurul meu.

⁷ Și am căzut la pământ și am auzit o voce, spunându-mi: Saule, Saule, pentru ce mă persecuți?

⁸ Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar el mi-a spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți.

⁹ Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut într-adevăr lumina și li s-a făcut teamă; dar nu au auzit vocea celui ce îmi vorbea.

¹⁰ Iar eu am spus: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a spus: Scoală-te și du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre toate câte îți sunt rânduite să le faci.

11 Și în timp ce nu vedeam de gloria acelei lumini, fiind condus de mână de cei ce erau cu mine, am intrat în Damasc.

12 Iar unul, Anania, un bărbat evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți iudeii care locuiau acolo,

13 A venit la mine și a stat în picioare și mi-a spus: Frate Saul, primește vedere. Și eu, în aceeași oră, am privit în sus spre el.

14 Iar el a spus: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi vocea gurii lui.

15 Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor, despre ce ai văzut și auzit.

16 Și acum, de ce întârzi? Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.

17 Și s-a întâmplat că, după ce eu am revenit la Ierusalim, tocmai când mă rugam în templu, eu am fost în extaz;

18 Și l-am văzut, spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine.

19 Și eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am bătut în fiecare sinagogă pe cei ce au crezut în tine;

20 Și când a fost vărsat sângele martirului tău, Ștefan, stăteam și eu acolo în picioare și încuviințam moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis.

21 Iar el mi-a spus: Mergi, pentru că te voi trimite departe de aici, la neamuri.

22 Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și și-au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta; fiindcă nu se cuvine să trăiască.

23 Dar pe când strigau și azvârleau hainele și aruncau praf în aer,

24 Căpetenia a poruncit ca el să fie dus în fortăreață și a poruncit să fie cercetat prin biciuire, ca să afle din ce cauză strigau astfel împotriva lui.

25 Dar pe când îl legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care stătea lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un roman, și necondamnat?

26 Când a auzit centurionul, a venit și a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce faci; fiindcă acest om este roman.

27 Atunci căpetenia a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? Iar el a spus: Da.

28 Și căpetenia a răspuns: Eu, cu o mare sumă *de bani* am cumpărat această libertate. Iar Pavel a spus: Dar eu sunt chiar născut liber.

29 Atunci, îndată s-au îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze; iar căpeteniei îi era și ei teamă după ce a aflat că era roman și pentru că îl legase.

30 Iar a doua zi, pentru că voia să știe într-adevăr pentru ce fusese acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile sale și a poruncit marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a adus jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

23

1 Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați și frați, până în această zi, m-am purtat în toată buna conștiință în fața lui Dumnezeu.

2 Iar Anania, marele preot, a poruncit celor ce stăteau lângă el în picioare să îl lovească peste gură.

3 Atunci Pavel i-a spus: Dumnezeu te va lovi, perete văruit; fiindcă tu șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut, contrar legii?

4 Iar cei ce stăteau lângă el în picioare au spus: Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu?

⁵ Atunci Pavel a spus: Fraților, nu am știut că era marele preot; fiindcă este scris: Să nu vorbești de rău pe conducătorul poporului tău.

⁶ Dar când Pavel a înțeles că o parte erau saducheii și ceilalți farisei, a strigat în consiliu: Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din cauza speranței și a învierii morților sunt eu judecat.

⁷ Iar după ce a vorbit astfel, s-a făcut disensiune între farisei și saducheii; și mulțimea a fost împărțită.

⁸ Fiindcă saducheii spun că nu este nici înviere, nici înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

⁹ Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, care erau de partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins, spunând: Nu găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger, să nu ne luptăm împotriva lui Dumnezeu.

¹⁰ Iar după ce s-a făcut disensiune mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare și să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să îl aducă în fortăreață.

¹¹ Iar noaptea următoare, Domnul a stat lângă el în picioare și a spus: Pavele, îndrăznește; fiindcă așa cum ai adevărit despre mine în Ierusalim, așa trebuie să aduci mărturie și la Roma.

¹² Iar după ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăit și s-au legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea până nu îl vor fi ucis pe Pavel.

¹³ Și erau mai mulți de patruzeci cei care au făcut acest complot.

¹⁴ Aceștia, venind la preoții de seamă și la bătrâni, au spus: Ne-am legat cu mare blestem că nu vom gusta nimic până nu îl vom ucide pe Pavel.

¹⁵ De aceea acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei ca mâine să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să cercetați ceva mai amănunțit despre el; iar noi, înainte să se apropie el, suntem gata să îl ucidem.

¹⁶ Dar fiul surorii lui Pavel, după ce a auzit despre cursa lor, a venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui Pavel.

¹⁷ Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre centurioni și a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are să îți povestească ceva.

¹⁸ Astfel că l-a luat și l-a dus la căpetenie și a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la el și m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr, care are să îți vorbească ceva.

¹⁹ Atunci, căpetenia l-a luat de mână și l-a tras deoparte în ascuns și l-a întrebat: Ce este aceasta ce ai să îmi spui?

²⁰ Iar el a spus: Iudeii s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe Pavel, în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai amănunțit ceva despre el.

²¹ Dar tu nu te lăsa convins de ei; fiindcă mai mult de patruzeci de bărbați dintre ei îi întind o cursă, aceștia s-au legat cu blestem ca nici să nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor ucide; și acum, ei sunt gata, așteptând o promisiune de la tine.

²² Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și i-a poruncit: Să nu spui nimănui că mi-ai arătat acestea.

²³ Și a chemat la el doi centurioni, spunând: Pregătiți două sute de soldați să meargă la Cezareea, și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri la ora a treia din noapte.

²⁴ Și dați-le animale, ca să îl pună pe Pavel deasupra și să îl ducă teafăr la Felix, guvernatorul.

²⁵ Și a scris o scrisoare, cuprinzând acestea:

²⁶ Claudius Lisisia către preonorabilul guvernator Felix, salutări.

²⁷ Acest bărbat a fost prins de iudei și ar fi fost ucis de ei; atunci, am venit cu armată și l-am salvat, înțelegând că era roman.

²⁸ Dar voinde să cunosc cauza pentru care l-au acuzat, l-am coborât în consiliul lor;

²⁹ Și, l-am găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând nimic care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri.

³⁰ Și când mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă pentru acest bărbat, îndată l-am trimis la tine și am poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea ta cele împotriva lui. Sănătate.

³¹ Atunci soldații, așa cum li se poruncise, l-au luat pe Pavel și l-au adus pe timpul nopții la Antipatris.

³² Iar a doua zi, au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la fortăreață;

³³ Iar aceștia, după ce au venit la Cezareea și au dat guvernatorului epistola, l-au prezentat și pe Pavel înaintea lui.

³⁴ Și după ce guvernatorul a citit, l-a întrebat din ce provincie era. Și a priceput că este din Cilicia;

³⁵ Te voi asculta pe îndelete, a spus el, când vor veni și acuzatorii tăi. Și a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

24

¹ Și după cinci zile, Anania, marele preot, a coborât cu bătrânii și cu un anumit orator, numit Tertul, care l-au înștiințat pe guvernator împotriva lui Pavel.

² Și după ce a fost chemat, Tertul a început să acuze, spunând: Văzând că prin tine ne bucurăm de multă pace și că au fost făcute lucrări bune pentru această națiune prin prevederea ta,

³ Le primim întotdeauna și în toate locurile, preanobile Felix, cu toată mulțumirea.

⁴ Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne ascuți pe scurt cu bunăvoința ta.

⁵ Fiindcă l-am găsit pe acest bărbat *a fi* o ciumă, instigator la revoltă printre toți iudeii din întreaga lume și un conducător al partidei nazarinenilor;

⁶ Care a încercat de asemenea să pângărească templul; și pe care l-am prins și voiam să îl judecăm conform cu legea noastră.

⁷ Dar căpetenia Lisisia a venit și l-a luat cu mare violență din mâinile noastre,

⁸ Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta. Dacă îl vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el despre toate lucrurile de care îl acuzăm noi.

⁹ Și iudeii au aprobat și ei, spunând că așa stau lucrurile.

¹⁰ Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucurosi răspund pentru mine însumi;

¹¹ Ca să poți înțelege, că nu sunt decât douăsprezece zile de când am urcat să mă închin la Ierusalim.

¹² Și nu m-au găsit în templu dezbătând cu cineva, nici făcând agitație a mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate;

¹³ Nici nu pot dovedi lucrurile de care acum mă acuză.

¹⁴ Dar îți mărturisesc aceasta, că după calea pe care ei o numesc erezie, așa mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând toate care sunt scrise în lege și în profeți;

15 Și am speranță față de Dumnezeu, pe care și ei înșiși o acceptă, că va fi o înviere a morților, deopotrivă a celor dreapți și nedreapți.

16 Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de Dumnezeu și oameni.

17 Și, după mulți ani, am venit să aduc națiunii mele milostenii și ofrande.

18 După care anumiți iudei din Asia m-au găsit purificat în templu, nici cu multime, nici cu tumult.

19 Aceștia ar trebui să se înfățișeze aici înaintea ta și să acuze, dacă au ceva împotriva mea.

20 Sau să spună aceștia dacă au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în picioare înaintea consiliului,

21 Cu excepția acestei singure voci, că am strigat stând în picioare printre ei: În legătură cu învierea morților sunt eu judecat astăzi de voi.

22 Iar după ce Felix a auzit acestea, având o mai bună cunoaștere despre acea cale, i-a amânat și a spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe deplin cele despre voi.

23 Și a poruncit unui centurion să îl țină pe Pavel și să îi lase libertate și să nu oprească pe niciunul dintre ai lui să îl servească, sau să vină la el.

24 Și după câteva zile, când Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos.

25 Dar pe când el discuta despre dreptate și înfrânare și judecata care va veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când voi avea ocazie cuvenită, te voi chema.

26 În același timp se aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani, ca să îl elibereze; de aceea a trimis adeseori după el și vorbea cu el.

27 Dar după doi ani a venit succesorul lui, Porcius Festus; și Felix, voind să arate favoare iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

25

1 Și, când Festus a venit în provincie, după trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim.

2 Atunci, marele preot și mai marele iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au implorat,

3 Și a dorit o favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim, pregătind o cursă pe drum să îlucidă.

4 Dar Festus a răspuns că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el însuși intenționează să plece curând într-acolo.

5 De aceea a spus: Aceia dintre voi care pot, să se coboare cu mine și să îl acuze pe acest bărbat, dacă este ceva rău în el.

6 Și după ce a rămas mai mult de zece zile printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

7 Și după ce a venit el, iudeii care au coborât de la Ierusalim au stat în picioare împrejur și au adus plângeri multe și grele împotriva lui Pavel, pe care nu au fost în stare să le dovedească.

8 În timp ce el se apăra: Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului.

9 Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns lui Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și acolo să fii judecat despre acestea înaintea mea?

¹⁰ Atunci Pavel a spus: Stau în picioare la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu am făcut nimic rău iudeilor, așa cum știi foarte bine.

¹¹ Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva demn de moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor. Apelez la Cezar.

¹² Atunci Festus, după ce a stat de vorbă cu consiliul, a răspuns: La Cezar ai apelat? La Cezar vei merge.

¹³ Iar după câteva zile, împăratul Agripa și Bernice au venit la Cezareea să îl salute pe Festus.

¹⁴ Iar după ce au rămas acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale lui Pavel, spunând: Este aici un anumit bărbat lăsat în lanțuri de Felix;

¹⁵ Despre care, când am fost eu la Ierusalim, preoții de seamă și bătrânii iudeilor mi-au făcut cunoscut, dorind judecată împotriva lui.

¹⁶ Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este acuzat să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere referitor la acuzația adusă împotriva lui.

¹⁷ De aceea când au venit aici, fără nicio întârziere, a doua zi am șezut pe scaunul de judecată și am poruncit să fie adus bărbatul.

¹⁸ Împotriva căruia acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio acuzație din acelea pe care le presupuneam eu;

¹⁹ Ci aveau anumite cercetări împotriva lui despre propria lor superstiție și despre unul Isus, care a murit, despre care Pavel afirmă că este viu.

²⁰ Și îndoindu-mă de acest mod de cercetări, am întrebat dacă era dispus să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat despre acestea.

²¹ Dar după ce Pavel a apelat să fie ținut pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să fie ținut până îl voi trimite la Cezar.

²² Atunci, Agripa i-a spus lui Festus: Aș dori chiar eu însumi să îl aud pe acest om. Iar el a spus: Măine îl vei auzi.

²³ Și a doua zi, când Agripa a venit și Bernice, cu mare fast, și au intrat în locul audierii cu căpeteniile și cu bărbății conducători ai cetății, la porunca lui Festus a fost adus Pavel.

²⁴ Și Festus a spus: Împărate Agripa și toți bărbății care sunteți prezenți cu noi, îl vedeți pe acesta, despre care toate mulțimile iudeilor au stăruit de mine, deoptrivă la Ierusalim și aici, strigând că nu ar mai trebui să trăiască.

²⁵ Dar când am înțeles că nu a făcut nimic demn de moarte și chiar el însuși a cerut recurs la Augustus, am hotărât să îl trimit.

²⁶ Despre el nu am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am adus în față, înaintea voastră și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca după ce se va fi făcut cercetare, să am ceva să scriu.

²⁷ Fiindcă mi se pare irațional să trimit un prizonier și să nu arăt acuzațiile împotriva lui.

26

¹ Iar Agripa i-a spus lui Pavel: Ți este permis să vorbești pentru tine însuși. Atunci Pavel a întins mâna și s-a apărât:

² Mă consider fericit, împărate Agripa, pentru că voi putea să mă apăr astăzi, înaintea ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat de iudei;

³ Mai ales știindu-te a fi expert în toate obiceiurile și întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă ascuți cu răbdare.

4 Felul meu de viață din tinerețe, care a fost de la început în națiunea mea la Ierusalim, îl cunosc toți iudeii;

5 Care m-au cunoscut de la început, dacă ei doresc să aducă mărturie, că am trăit conform cu partida cea mai strictă a religiei noastre, ca fariseu.

6 Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților noștri;

7 *Promisiune*, la care speră să ajungă, cele douăsprezece triburi ale noastre, servind neîncetat lui Dumnezeu zi și noapte. Despre această speranță sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei.

8 De ce pare un lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază morții?

9 Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi, că ar trebui să fac multe lucruri potrivnice față de numele lui Isus din Nazaret.

10 Lucru pe care l-am și făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în închisoare, primind autoritate de la preoții de seamă; și, fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva lor.

11 Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și i-am constrâns să blasfemieze; și, fiind peste măsură de turbat împotriva lor, i-am persecutat chiar și în cetățile străine.

12 După care, pe când mă duceam la Damasc cu autoritate și împuternicire de la preoții de seamă,

13 La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o lumină din cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în jurul meu și a celor care călătoreau cu mine.

14 Și după ce am căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi și spunând în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă persecuți? Greu îți este să dai cu călcâiul în țepușe.

15 Iar eu am spus: Cine ești tu, Doamne? Și el a spus: Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți.

16 Scoală-te dar și stai în picioare; căci cu acest scop ți-am apărut, să te fac un servitor și un martor deopotrivă a celei ce ai văzut și a aceluia în care mă voi arăta ție;

17 Eliberându-te din poporul și dintre neamurile spre care acum te trimit,

18 Să le deschizi ochii și să îi întorci de la întuneric la lumină și din puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de păcate și moștenire printre cei sfințiți prin credința care este în mine.

19 După care, împărate Agripa, nu am fost neascultător viziunii cerești;

20 Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și *apoi* neamurilor, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă lucrări convenite de pocăință.

21 Pentru acestea, iudeii m-au prins în templu și au încercat să măucidă.

22 De aceea obținând ajutor de la Dumnezeu, continuu până în această zi, aducând mărturie deopotrivă celor mici și mari, nespunând nimic altceva decât cele ce ziceau profeții și Moise că se vor întâmpla:

23 Că trebuie să sufere Cristosul, că el va fi cel dintâi al învierii dintre morți și să arate lumină poporului și neamurilor.

24 Și pe când el răspundea astfel în apărarea lui, Festus a spus cu voce tare: Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă învățătură te face nebun.

25 Dar el a spus: Nu sunt nebun, preanobile Festus; ci vorbesc deschis cuvintele adevărului și cumpătării.

²⁶ Fiindcă împăratul știe despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față; fiindcă sunt convins că nimic din acestea nu îmi sunt ascunse; fiindcă aceasta nu s-a făcut într-un colț.

²⁷ Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știi că tu crezi.

²⁸ Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Aproape mă convingi să fiu creștin.

²⁹ Iar Pavel a spus: Să dea Dumnezeu, ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie deopotrivă aproape *ce sunt eu* și chiar mai mult decât sunt eu, exceptând aceste lanțuri.

³⁰ Și după ce a vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce ședea cu ei;

³¹ Și după ce s-au retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu face nimic demn de moarte sau de lanțuri.

³² Atunci Agripa i-a spus lui Festus: Acest om ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.

27

¹ Iar când s-a hotărât să navigăm spre Italia, pe Pavel și pe alți prizonieri i-au predat unui centurion numit Iulius, din cohorta lui Augustus.

² Și, îmbarcându-ne într-o corabie de la Adramit, am ridicat ancora, intenționând să navigăm pe lângă coastele Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu noi.

³ Și a doua zi am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius îl trata omenește pe Pavel și i-a dat voie să meargă la prietenii săi să se învioreze.

⁴ Și după ce am ridicat ancora de acolo, am navigat la adăpostul Ciprului, pentru că vânturile erau potrivnice.

⁵ Și după ce am trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns la Mira, o cetate din Licia.

⁶ Și acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în ea.

⁷ Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu greu lângă Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la adăpostul Cretei, lângă Salmona;

⁸ Și, trecând cu greu aceasta, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune; aproape de care era cetatea Lasaia.

⁹ Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat,

¹⁰ Și le-a spus: Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viețile noastre.

¹¹ Cu toate acestea, centurionul l-a crezut pe căpetenia vasului și pe proprietarul corăbiei mai mult decât cele spuse de Pavel.

¹² Iar pentru că limanul nu era bun pentru iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo, dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix, un liman din Creta și care este orientat spre sud-vest și nord-vest.

¹³ Iar când vântul de sud a suflat ușor, presupunând că și-au atins scopul, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta.

¹⁴ Dar nu după mult timp s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent, numit Euroclidon.

¹⁵ Iar când corabia a fost apucată și nu putea face față vântului, ne-am lăsat purtați de ea.

16 Și, trecând repede pe lângă o anume insulă numită, Clauda, cu greu am fost în stare să fim stăpâni ai bărcii;

17 Pe care, după ce au ridicat-o, au folosit ajutoare, încingând corabia; și, temându-se ca nu cumva să fie aruncați în bancurile de nisip, au strâns pânzele și astfel au fost purtați.

18 Iar noi, fiind puternic bătuți de furtună, a doua zi ei au aruncat încărcătura peste bord;

19 Și a treia zi, noi cu mâinile noastre am aruncat uneltele corăbiei.

20 Și după ce nu s-a arătat mai multe zile nici soare nici stele, și nu mică era furtuna peste noi, ni s-a dus atunci toată speranța că vom fi salvați.

21 Iar după o îndelungată abținere, Pavel a stat în picioare în mijlocul lor și a spus: Domnilor, trebuia să mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora din Creta și să câștigați această vătămare și pagubă.

22 Și acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; fiindcă nu va fi pierderea vieții niciunuia dintre voi, decât a corăbiei.

23 Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă mine îngerul Dumnezeului al căruia sunt și căruia îi servesc,

24 Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în fața Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călătoresc cu tine.

25 De aceea domnilor fiți cu voie bună; fiindcă îl cred pe Dumnezeu, că va fi chiar așa cum mi s-a spus.

26 Totuși, noi trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă.

27 Și când a venit a paisprezecea noapte, fiind aruncați în sus și în jos în Adriatica, spre miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de o coastă;

28 Și au măsurat adâncimea apei și au găsit douăzeci de stânjeni; și după ce s-au dus puțin mai departe, au măsurat din nou și au găsit cincisprezece stânjeni.

29 Atunci, temându-se ca nu cumva să fim aruncați pe stânci, au azvârlit patru ancore din pupă și doreau să se facă ziua.

30 Dar în timp ce marinarii plănuiau să fugă din corabie, după ce au coborât barca pe mare, sub pretext că intenționează să arunce ancore din proră,

31 Pavel a spus centurionului și soldaților: Dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu puteți fi salvați.

32 Atunci, soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.

33 Și până să se facă ziua, Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând: Astăzi este a paisprezecea zi de când așteptați și continuați postind, fără să luați nimic.

34 De aceea vă îndemn să luați mâncare; fiindcă aceasta este pentru sănătatea voastră; fiindcă niciun fir de păr nu va cădea de pe capul vreunuia dintre voi.

35 Iar după ce a spus astfel, a luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu în prezența tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce.

36 Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare.

37 Și eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete.

38 Și, săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia și au aruncat grăul în mare.

39 Iar după ce s-a făcut ziua nu au recunoscut pământul; dar au văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau, dacă era posibil, să împingă corabia.

40 Și după ce au ridicat ancorele, s-au încredințat mării și au dezlegat funiile de la pana cârmei și au înălțat pânza principală în vânt și au ținut-o spre țarm.

41 Și, căzând pe un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat corabia; și prora s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar pupa era sfărâmată de violența valurilor.

42 Iar voia soldaților era să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și să scape.

43 Dar centurionul, voind să îl salveze pe Pavel, le-a împiedicat planul; și a poruncit celor ce pot înota să se arunce primii în mare și să ajungă pe uscat;

44 Și ceilalți, unii pe scânduri și unii pe sfărâăturile de la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au scăpat în siguranță pe uscat.

28

1 Și după ce au scăpat, atunci au aflat că insula se numește Melita.

2 Și barbarii ne-au arătat nu puțină bunăvoință; fiindcă au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii care cădea și din cauza frigului.

3 Și când Pavel strânsese o grămadă de vreascuri și le pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură și s-a prins de mâna lui.

4 Și barbarii, când au văzut jivina veninoasă atârnată de mâna lui, au spus între ei: Fără îndoială, acest om este un ucigaș pe care, deși a scăpat din mare, răzburarea nu îl lasă să trăiască.

5 Și el a scuturat jivina în foc și nu a simțit niciun rău.

6 Dar se așteptau ca el să înceapă să se umfle sau să cadă mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun fel de vătămare, și-au schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu.

7 Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de seamă om al insulei, al cărui nume era Publius; care ne-a primit și ne-a găzduit prietenos trei zile.

8 Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav cu febră și scurgere de sânge; la care a intrat Pavel și s-a rugat și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat.

9 De aceea după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care aveau boli au venit și au fost vindecați;

10 Care ne-au și onorat cu multe onoruri; și când am plecat, ne-au încărcat cu cele ce au fost necesare.

11 Iar după trei luni, ne-am îmbarcat într-o corabie din Alexandria, care iernase pe insulă, al cărei însemn era Castor și Pollux.

12 Și, aruncând ancora la Siracuză, am rămas trei zile.

13 Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am ajuns la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud și a doua zi am ajuns la Puteoli,

14 Unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile; și așa ne-am dus spre Roma.

15 Și de acolo, când au auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră până la forumul lui Apius și la Trei Taverne; pe care Pavel, când i-a văzut, a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.

16 Iar când am ajuns la Roma, centurionul a dat pe prizonieri căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască aparte cu un soldat care îl păzea.

17 Și s-a întâmplat că, după trei zile, Pavel a chemat la un loc pe mai marii iudeilor; iar după ce s-au adunat ei, le-a spus: Bărbați și frați, deși nu am făcut nimic împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților noștri, totuși din Ierusalim am fost predat prizonier în mâinile romanilor.

18 Care, după ce m-au cercetat, au intenționat să mă elibereze, pentru că nu era nicio vină de moarte în mine.

¹⁹ Dar după ce iudeii au vorbit împotriva, am fost constrâns să apelez la Cezar; nu că aş avea ceva de care să acuz naţiunea mea.

²⁰ De aceea pentru această cauză v-am chemat, să vă văd şi să vă vorbesc; fiindcă din cauza speranţei lui Israel sunt legat cu acest lanţ.

²¹ Şi i-au spus: Noi nici nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, nici vreunul dintre fraţii care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva rău despre tine.

²² Dar considerăm cuvenit să auzim de la tine ce gândeşti; fiindcă în legătură cu această partidă, ne este bine cunoscut că pretutindeni se vorbeşte împotriva.

²³ Iar după ce au stabilit pentru el o zi, au venit mulţi la el în locuinţa lui; căroră le explica şi adeverea împărăţia lui Dumnezeu, convingându-i în legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise şi din profeţi, de dimineaţa până seara.

²⁴ Şi unii au crezut cele spuse, iar unii nu au crezut.

²⁵ Şi, neînţelegându-se între ei, s-au dus, după ce Pavel le-a spus o vorbă: Bine a vorbit Duhul Sfânt prin profetul Isaia către părinţii noştri,

²⁶ Spunând: Du-te la aceşti oameni şi spune-le: Auzind veţi auzi şi nicidecum nu veţi înţelege; şi văzând veţi vedea şi nicidecum nu veţi pricepe;

²⁷ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroşat, şi urechile lor sunt greoaie la auzire şi şi-au închis ochii; ca nu cumva să vadă cu ochii lor şi să audă cu urechile lor şi să înţeleagă cu inima lor şi să se întoarcă şi să îi vindec.

²⁸ De aceea să vă fie cunoscut că, salvarea lui Dumnezeu este trimisă neamurilor şi ele o vor asculta.

²⁹ Şi după ce el a spus acestea, iudeii au plecat şi au avut o discuţie mare între ei.

³⁰ Iar Pavel a locuit doi ani întregi în propria lui casă închiriată, şi primea bine pe toţi ce intrau la el,

³¹ Predicând împărăţia lui Dumnezeu şi predând cele despre Domnul Isus Cristos cu toată cutezanţa şi fără piedici.

Romani

1 Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu,

2 (Pe care a promis-o dinainte prin profeții săi în sfințele scripturi),

3 Despre Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui David;

4 Și făcut cunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre morți;

5 Prin el noi am primit har și apostolie, pentru ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru numele lui;

6 Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos;

7 Tuturor celor din Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

8 Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită în toată lumea.

9 Fiindcă martor îmi este Dumnezeu, căruia îi servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele,

10 Cerând, dacă ar fi posibil acum în sfârșit să vin la voi, să am o călătorie bună prin voia lui Dumnezeu.

11 Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți;

12 Și aceasta este ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința împărtășită deopotrivă de voi și de mine.

13 Dar nu voiesc să nu știți, fraților, că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod și printre voi, așa ca printre celelalte neamuri.

14 Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor; deopotrivă înțelepților și neînțelepților.

15 Astfel, atât cât depinde de mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.

16 Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.

17 Fiindcă în ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință spre credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință.

18 Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.

19 Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat.

20 Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;

21 Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșerți în închipuirile lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată.

22 Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni,

²³ Și au schimbat gloria Dumnezeuului neputrezitor într-o icoană făcută asemenea omului putrezitor și a păsărilor și a fiarelor cu patru picioare și târâtoarelor.

²⁴ De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor lor, ca să își dezonoreze trupurile între ei înșiși;

²⁵ Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

²⁶ Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea firească într-aceea care este împotriva firii;

²⁷ Și tot astfel și bărbații, părăsind folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ce este necuviincios și primind în ei înșiși răsplata cuvenită pentru rățicirea lor.

²⁸ Și tot așa cum nu au căutat să îl păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care nu sunt cuvenite;

²⁹ Fiind umpluți de toată nedreptatea, curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie,ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori,

³⁰ Defăimători, urători de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neascultători de părinți,

³¹ Fără înțelegere, călcători de legământ, fără afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;

³² Care, știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel de lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac dar și au plăcere în cei ce le practică.

2

¹ De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuși; fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri.

² Dar suntem siguri că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor ce practică astfel de lucruri.

³ Și gândești aceasta, omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴ Sau disprețuiești bogățiile bunătății lui și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?

⁵ Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru ziua furiei și a revelării dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

⁶ Care va întoarce fiecărui om conform faptelor lui;

⁷ Celor care prin răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață eternă;

⁸ Dar celor certăreți și care nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare și furie,

⁹ Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul, întâi al iudeului și de asemenea al neamului.

¹⁰ Dar glorie, onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului și de asemenea neamului.

¹¹ Deoarece la Dumnezeu nu este părtinire.

¹² Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin lege;

13 (Fiindcă nu ascultătorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepti.

14 De aceea când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lor înșiși lege;

15 Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea aducând mărturie și gândurile lor, în același timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele),

16 În ziua când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele.

17 Iată, tu, te numești iudeu și te bazezi pe lege și te fălești cu Dumnezeu,

18 Și îi știi voia și deosebești lucruri nespuse mai bune, fiind învățat din lege;

19 Și ești sigur că tu însuși ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în întuneric,

20 Îndrumător al celor fără minte, învățător al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului în lege.

21 Tu dar, care înveți pe altul, pe tine însuși nu te înveți? Tu care predici: Să nu furi; furi?

22 Tu care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care detești idolii, comiți sacrilegiu?

23 Tu care te fălești cu legea, îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii?

24 Fiindcă prin voi este blasfemiata numele lui Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris.

25 Fiindcă circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă împlinești legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.

26 De aceea dacă necircumcizia ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti pentru circumcizie?

27 Și necircumcizia care este prin natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin litera legii și prin circumcizie calci legea?

28 Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne;

29 Ci iudeu este cel în lăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în duhul, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3

1 Ce avantaj are atunci iudeul, sau care este folosul circumciziei?

2 Este mare oricum; mai întâi de toate, fiindcă într-adevăr, lor le-au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu.

3 Și ce dacă unii nu au crezut? Necedința lor va face credința lui Dumnezeu fără efect?

4 Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și fiecare om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când ești judecat.

5 Dar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care se răzbună? (Vorbesc ca un om).

6 Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7 Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui Dumnezeu a abundat mai mult pentru gloria lui, de ce totuși sunt de asemenea judecat eu ca păcătos?

8 Și nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii că spunem noi): Să facem cele rele, ca să vină cele bune? A căror damnare este dreaptă.

⁹ Ce atunci? Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit înaintea, deopotrivă pe iudei și pe greci, că toți sunt sub păcat,

¹⁰ Așa cum este scris: Nu este niciunul drept, niciunul măcar.

¹¹ Nu este niciunul care înțelege, nu este niciunul care îl caută pe Dumnezeu.

¹² Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.

¹³ Gâtlejul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau; venin de aspidă este sub buzele lor;

¹⁴ A căror gură este plină de blestem și amărăciune;

¹⁵ Picioarele lor sunt iuți să verse sânge;

¹⁶ Distrugere și nenorocire sunt în căile lor;

¹⁷ Și nu au cunoscut calea păcii;

¹⁸ Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

¹⁹ Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu.

²⁰ De aceea prin faptele legii nicio faptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.

²¹ Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adevărată prin lege și profeți;

²² Chiar dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență;

²³ Fiindcă toți au păcătuțit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;

²⁴ Fiind declarați dreți în dar prin harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;

²⁵ Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu;

²⁶ Să declare dreptatea lui în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce crede în Isus.

²⁷ Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

²⁸ De aceea socotim că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii.

²⁹ Este el doar Dumnezeuul iudeilor? Nu este și al neamurilor? Da, este și al neamurilor;

³⁰ Văzând că este un singur Dumnezeu care va declara drept prin credință pe cel circumcis și prin credință pe cel necircumcis.

³¹ Zădărnici atunci legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4

¹ Așadar, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl nostru, în ce privește carnea?

² Căci, dacă Avraam a fost declarat drept din fapte, are cu ce să se fâlească; dar nu înaintea lui Dumnezeu.

³ Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.

⁴ Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.

⁵ Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.

⁶ După cum și David vorbește despre binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte,

⁷ Spunând: Binecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

⁸ Binecuvântat este omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.

⁹ Atunci, vine această binecuvântare numai peste cel circumcis, sau și peste cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința i s-a socotit pentru dreptate.

¹⁰ Dar cum i s-a socotit? Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.

¹¹ Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care o avea fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca să li se atribuie și lor dreptatea;

¹² Și să fie tatăl circumciziei nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Avraam, pe care o avea fiind încă necircumcis.

¹³ Fiindcă promisiunea că el va fi moștenitor al lumii nu era dată lui Avraam sau seminței sale prin lege, ci prin dreptatea credinței.

¹⁴ Căci dacă moștenitori sunt cei din lege, credința este desființată și promisiunea este fără efect;

¹⁵ Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege, nu este nici încălcare a legii.

¹⁶ Din această cauză este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor;

¹⁷ (Așa cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui pe care l-a crezut, adică Dumnezeu, care dă viață morților și cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

¹⁸ El care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce i se spusese: Așa va fi sămânța ta.

¹⁹ Și, nefiind slab în credință, nu a luat în considerare propriul său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici starea moartă a pântecelui Sarei;

²⁰ Nu a șovăit la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare în credință, dând glorie lui Dumnezeu;

²¹ Și, fiind deplin convins că, ce a promis, a fost în stare să și facă.

²² Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui pentru dreptate;

²³ Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a atribuit;

²⁴ Ci și pentru noi, cărora ni se va atribui, dacă credem în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru;

²⁵ Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.

5

¹ De aceea, fiind declarați dreți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;

² Prin care de asemenea avem acces prin credință la acest har, în care stăm și ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.

³ Și nu numai, dar ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare,

⁴ Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță;

⁵ Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.

⁶ Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, la timpul convenit Cristos a murit pentru cei neevlavioși.

⁷ Căci cu greu ar muri vreunul pentru un om drept; totuși pentru un om bun, poate ar cuteza cineva să moară.

⁸ Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.

⁹ Așadar cu atât mai mult, fiind acum declarați drepecți prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el.

¹⁰ Căci, dacă, dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața lui.

¹¹ Și nu numai *atât*, dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.

¹² Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit;

¹³ (Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat când nu este lege.

¹⁴ Cu toate acestea moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și asupra celor ce nu păcătuiseră după asemănarea încălcării lui Adam, care este prefigurarea celui ce avea să vină.

¹⁵ Dar, și darul nu este precum greșeala! Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, *care* este printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.

¹⁶ Și darul nu este ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin unul spre condamnare, dar darul este din multe greșeli spre justificare.

¹⁷ Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos).

¹⁸ Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții.

¹⁹ Fiindcă după cum prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți drepecți.

²⁰ Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat, harul a abundat și mai mult;

²¹ Pentru ca, așa cum păcatul a domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

6

¹ Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde harul?

² Nicidecum. Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el?

³ Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?

⁴ De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții.

⁵ Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.

⁶ Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, ca de acum înainte noi să nu *mai* servim păcatului.

⁷ Fiindcă cel mort este eliberat de păcat.

⁸ Acum dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el,

⁹ Știind că Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are domnie asupra lui.

¹⁰ Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

¹¹ Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.

¹² De aceea păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui.

¹³ Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.

¹⁴ Fiindcă păcatul nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

¹⁵ Ce atunci? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

¹⁶ Nu știți că acelaia cui vă predați robi pentru a-i da ascultare, acelaia îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare; fie ai păcatului pentru moarte, fie ai ascultării pentru dreptate?

¹⁷ Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din inimă de acel model de doctrină, care v-a fost dat.

¹⁸ Și fiind făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății.

¹⁹ Vorbesc omeneste din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiuirii, pentru nelegiuire, tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.

²⁰ Fiindcă atunci când erați robii păcatului, erați liberi față de dreptate.

²¹ Ce rod aveți atunci în acele lucruri de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul acelor lucruri este moartea.

²² Dar acum, fiind făcuți liberi față de păcat și devenind robii lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică.

²³ Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

7

¹ Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că legea are domnie asupra omului cât timp trăiește?

² Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește el; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului.

³ Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat.

⁴ De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, tocmai cu cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

⁵ Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru moarte.

⁶ Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind moartă *legea* în care eram ținuți; ca să servim în înnoirea duhului și nu în vechimea literei.

⁷ Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să nu poftesti.

⁸ Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de pofte; fiindcă fără lege păcatul era mort.

⁹ Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou iar eu am murit.

¹⁰ Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-o ca fiind pentru moarte.

¹¹ Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a ucis.

¹² De aceea legea este sfântă, și porunca sfântă și dreaptă și bună.

¹³ Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

¹⁴ Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

¹⁵ Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.

¹⁶ Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că este bună.

¹⁷ Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

¹⁸ Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc.

¹⁹ Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic.

²⁰ Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

²¹ Găsesc atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul îmi este la îndemână.

²² Fiindcă după omul dinăuntru mă desfăț în legea lui Dumnezeu;

²³ Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.

²⁴ O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?

²⁵ Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

8

¹ Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.

² Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

³ Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu, trimițând pe propriul său Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;

⁴ Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Duhului.

⁵ Fiindcă toți cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei conform Duhului gândesc lucrurile Duhului.

⁶ Fiindcă a gândi carnal este moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace.

⁷ Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.

⁸ Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu.

⁹ Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.

¹⁰ Și dacă Cristos este în voi, trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață din cauza dreptății.

¹¹ Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său care locuiește în voi.

¹² Așadar fraților suntem datori, nu cărnii, pentru a trăi conform cărnii.

¹³ Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.

¹⁴ Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

¹⁵ Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!

¹⁶ Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;

¹⁷ Și dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim glorificați împreună.

¹⁸ Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va fi revelată în noi.

¹⁹ Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu.

²⁰ Căci creatura a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui ce a supus-o în speranță,

²¹ Deoarece creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.

²² Deoarece știm că toată creația împreună geme și împreună suferă durerile nașterii până acum.

²³ Și nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru.

²⁴ Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; căci de ce ar mai spera *cineva* pentru ceea ce *se poate vedea*?

²⁵ Dar dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

²⁶ Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputințelor noastre; fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Duhul însuși mijlocește pentru noi cu gemete de nespum.

²⁷ Și cel care cercetează inimile știe care este mintea Duhului, pentru că mijlocește pentru sfinți conform vocii lui Dumnezeu.

²⁸ Și știm că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său.

²⁹ Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și predestinat să fie făcuți conform chipului Fiului său, ca el să fie întâiul născut între mulți frați.

³⁰ Mai mult, pe cei care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și *pe cei* pe care i-a chemat, i-a și declarat drepti; și *pe cei* pe care i-a declarat drepti, i-a și glorificat.

³¹ Ce vom spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?

³² El care nu a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toți, cum nu ne va dărui de asemenea toate lucrurile cu el?

³³ Cine va aduce o acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care declară drept.

³⁴ Cine este cel ce condamnă? Cristos este cel ce a murit; da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijlocește pentru noi.

³⁵ Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?

³⁶ Așa cum este scris: Datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.

³⁷ Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin cel ce ne-a iubit.

³⁸ Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare,

³⁹ Nici înălțime, nici adâncime, nicio altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.

9

¹ Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,

² Că am mare întristare și mâhnire neîncetată în inima mea.

³ Fiindcă aș fi dorit să fiu eu însumi blestemat de la Cristos pentru frații mei, rudele mele conform cărnii,

⁴ Care sunt israeliți, cărora *le aparține* adopția și gloria și legămintele și darea legii și serviciul lui Dumnezeu și promisiunile;

⁵ Ai cărora sunt părinții și din care conform cărnii este Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

⁶ Dar nu ca și cum cuvântul lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel, sunt Israel;

⁷ Nici nu sunt toți copii pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța.

⁸ Căci așa este: Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu sunt copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță.

⁹ Fiindcă acesta este cuvântul promisiunii: La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu.

¹⁰ Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată printr-unul singur, prin tatăl nostru Isaac,

¹¹ (Copiii, în adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din fapte, ci din cel care cheamă),

¹² I-a fost spus că: Cel mai mare va servi celui mai mic.

¹³ Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar am urât pe Esau.

¹⁴ Atunci ce vom spune? Este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum.

¹⁵ Fiindcă el îi spune lui Moise: Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine voi avea compasiune.

¹⁶ Așadar, nu este de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă.

¹⁷ Fiindcă scriptura spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

¹⁸ Așadar el are milă de cine voiește și pe cine voiește împietrește.

¹⁹ Atunci îmi vei spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voinii lui?

²⁰ Dar mai degrabă: Cine ești tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care l-a format: De ce m-ai făcut astfel?

²¹ Nu are olarul putere peste lut, din același amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru dezonoare?

²² Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere;

²³ Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie,

²⁴ Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?

²⁵ Așa cum spune și în Osea: Îl voi chema poporul meu pe cel ce nu era poporul meu; și preaiubită pe cea care nu era preaiubită.

²⁶ Și se va întâmpla că în locul unde li se spunea: Voi nu sunteți poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu.

²⁷ Isaia, de asemenea, strigă despre Israel: Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță va fi salvată.

²⁸ Fiindcă va termina lucrarea și o va scurta în dreptate, pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.

²⁹ Și așa cum a spus Isaia înainte: Dacă Domnul Sabaoth nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.

³⁰ Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au ajuns la dreptate, adică dreptatea care este din credință;

³¹ Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.

³² De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca prin faptele legii. Fiindcă s-au împiedicat de acea piatră de cădere;

³³ Așa cum este scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

10

¹ Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este ca ei să fie salvați.

² Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii.

³ Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

⁴ Căci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.

⁵ Fiindcă Moise descrie dreptatea care este din lege că: Omul care face acele lucruri va trăi prin ele.

⁶ Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: Nu spune în inima ta: Cine va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos),

⁷ Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe Cristos din nou dintre morți).

⁸ Dar ce spune? Cuvântul este aproape de tine, chiar în gura ta și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care îl predicăm;

⁹ Că, dacă vei mărturisii cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat.

¹⁰ Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.

¹¹ Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu va fi rușinat.

¹² Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al tuturor este bogat pentru toți care îl cheamă.

¹³ Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

¹⁴ Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?

¹⁵ Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce predică evanghelia păcii și aduc vești îmbucurătoare despre cele bune.

¹⁶ Dar nu toți au ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a crezut vestea noastră?

¹⁷ Astfel credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁸ Dar eu spun: Nu au auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii.

¹⁹ Dar eu spun: Nu a știut Israel? Întâi, Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin cei ce nu sunt popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată.

²⁰ Iar Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit de cei ce nu m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de mine.

²¹ Dar lui Israel îi spune: Toată ziua mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și împotrivor cu vorba.

11

¹ Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam, din tribul lui Beniamin.

² Dumnezeu nu a lepădat pe poporul său, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând:

³ Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața.

⁴ Dar ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu au plecat genunchiul înaintea chipului lui Baal.

⁵ Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.

⁶ Și dacă este din har, atunci nu mai este din fapte; altfel, harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, atunci nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă.

⁷ Atunci ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți,

⁸ (După cum este scris: Dumnezeu le-a dat duhul de adormire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă), până în ziua aceasta.

⁹ Și David spune: Masa să le fie o cursă și ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire pentru ei;

¹⁰ Să li se întunece ochii și să nu vadă; și îndoiaie-le spatele întotdeauna.

¹¹ Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea a venit la neamuri, ca să îi provoace la gelozie;

¹² Dacă însă căderea lor este bogăția lumii, și înjosirea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor?

¹³ Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul;

¹⁴ Dacă *aș putea* cumva să îi provoc la gelozie pe cei ce sunt carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.

¹⁵ Căci dacă lepădarea lor înseamnă împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viață dintre morți?

¹⁶ Iar dacă primul rod este sfânt, și aluatul este; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile *sunt*.

¹⁷ Iar dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele, și împreună cu ele te împărtășești din rădăcina și grăsimea măslinului,

¹⁸ Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te fălești, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

¹⁹ Vei spune atunci: Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit.

²⁰ Bine, din cauza necredinței au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te;

²¹ Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, fii atent ca nu cumva să nu te cruțe nici pe tine.

²² Iată, atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu; severitate față de cei ce au căzut, dar bunătate față de tine, dacă continui în bunătatea *lui*; altfel și tu vei fi tăiat.

²³ Și ei, de asemenea, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; fiindcă Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou.

²⁴ Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?

²⁵ Fiindcă nu vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor.

²⁶ Și astfel tot Israelul va fi salvat; așa cum este scris: Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob;

²⁷ Fiindcă acesta este legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.

²⁸ Referitor la evanghelie, sunt dușmani din cauza voastră, dar referitor la alegere, sunt preaiubiți din cauza părinților.

²⁹ Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.

³⁰ Fiindcă așa cum și voi odinioară nu ați crezut în Dumnezeu, totuși ați primit milă acum prin necredința lor;

³¹ Tot așa și aceștia nu au crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obțină și ei milă.

³² Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toți în necredință, ca să arate milă tuturor.

³³ O, adânc al bogățiilor, deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și peste putință de găsit căile lui!

³⁴ Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul lui?

³⁵ Sau cine i-a dat întâi, și să îi fie răsplătit?

³⁶ Pentru că din el și prin el și pentru el sunt toate. A lui fie gloria pentru totdeauna. Amin.

12

¹ De aceea vă implor, fraților, prin îndurărilor lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, aceasta este servirea voastră logică.

² Și nu vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită.

³ Fiindcă prin harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este printre voi, să nu gândească mai măreț decât ar trebui să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței.

⁴ Fiindcă așa cum într-un *singur* trup avem *mai* multe membre, dar nu toate membrele au același serviciu,

⁵ Tot așa și noi, fiind mulți, suntem un trup în Cristos și fiecare suntem membre unii altora.

⁶ Având așadar daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profeție, să profețim conform cu măsura credinței;

⁷ Sau serviciu, în servire; sau cel ce învață pe alții, în învățătură;

⁸ Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu sânguință; cel ce arată milă, cu bucurie;

⁹ Dragostea să fie neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.

¹⁰ Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în onoare dând întâietate altuia.

¹¹ Nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind Domnului;

¹² Bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz; continuând stăruitor în rugăciune;

¹³ Luând parte la nevoile sfinților; urmărind ospitalitatea.

¹⁴ Bindecuvântați pe cei ce vă persecută; bindecuvântați și nu blestemați.

¹⁵ Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

¹⁶ Fiți cu aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmăfările voastre.

¹⁷ Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-vă de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor.

¹⁸ Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

¹⁹ Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci dați loc furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea este a mea; eu voi răsplăti, spune Domnul.

²⁰ De aceea dacă flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei îngămădi cărbuni de foc pe capul lui.

²¹ Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

13

¹ Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu.

² De aceea oricine se împotrivesc puterii, se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor primi damnarea.

³ Deoarece conducătorii nu sunt de temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea laudă de la aceasta;

⁴ Fiindcă îți este servitorul lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci răul, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în zadar; fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răzbunător pentru furie asupra celui ce practică răul.

⁵ De aceea trebuie să fii supuși nu doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței.

⁶ Fiindcă din această cauză și plățiți taxe; fiindcă ei sunt servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai cu acest lucru.

⁷ De aceea dați tuturor cele datorate; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare, onoare.

⁸ Să nu datorați nimănui nimic *altceva* decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

⁹ Fiindcă: Să nu comiți adulter; să nu ucizi, să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu poftesti; și orice altă poruncă este cuprinsă pe scurt în acest cuvânt și anume: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁰ Dragostea nu lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea legii.

¹¹ Și aceasta, știind timpul, că acum este ora să ne trezim din somn; căci acum salvarea noastră este mai aproape decât atunci când am crezut.

¹² Noaptea este mult trecută, iar ziua este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.

¹³ Să umblăm onest, ca în timpul zilei; nu în destrăbălare și beții, nu în curvie și desfrânare, nu în ceartă și invidie.

¹⁴ Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos și nu purtați grijă lucrurilor cărnii, pentru a-i împlini poftele.

14

¹ Primiți-l pe cel slab în credință, dar nu pentru dispute îndoielnice.

² Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă verdețuri.

³ Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; și cel ce nu mănâncă să nu judece pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit.

⁴ Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.

⁵ Unul prețuiește o zi mai presus decât pe alta; dar altul prețuiește toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.

⁶ Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui Dumnezeu.

⁷ Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.

⁸ Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim; așadar dacă trăim sau dacă murim, suntem ai Domnului.

⁹ Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit și a înviat, și a trăit din nou ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor.

¹⁰ Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.

¹¹ Fiindcă este scris: Așa cum eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu.

¹² Așadar, fiecare dintre noi va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu.

¹³ De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta: nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui.

¹⁴ Știu și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu este necurat în sine; dar pentru cel ce consideră vreun lucru a fi necurat, pentru acela este necurat.

¹⁵ Dar dacă fratele tău se mâhnește din cauza mâncării tale, tu nu mai umbli conform dragostei creștine. Nu nimici cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Cristos.

¹⁶ Așadar binele vostru să nu fie vorbit de rău;

¹⁷ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸ Fiindcă cel ce servește lui Cristos în acestea, este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

¹⁹ Așadar, să urmărim cele ale păcii și cele ale edificării unuia de către altul.

²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt pure; dar este rău pentru acel om care mănâncă spre poticnire.

²¹ Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici să nu faci ceva prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.

²² Ai credință? Să o ai pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși în acel lucru pe care îl permite.

²³ Iar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este damnat, pentru că nu mănâncă din credință; fiindcă orice nu este din credință este păcat.

15

¹ Iar noi, cei puternici, suntem datori să purtăm neputințele celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine.

² Fiecare dintre noi să placă aproapelui pentru bine, spre edificare.

³ Fiindcă până și Cristos nu și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris: Ocările celor ce te-au ocărat au căzut peste mine.

⁴ Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.

⁵ Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de alții, conform lui Cristos Isus;

⁶ Ca voi, cu o minte și cu o gură să gloriificați pe Dumnezeu, adică pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

⁷ De aceea primiți-vă unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi, pentru gloria lui Dumnezeu.

⁸ Și spun că Isus Cristos a fost un servitor al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a întări promisiunile făcute părinților;

⁹ Și ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru mila lui; așa cum este scris: Din această cauză îți voi aduce mărturie printre neamuri și voi cânta numelui tău.

¹⁰ Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.

¹¹ Și din nou: Lăudați pe Domnul voi toate neamurile; și aclamați-l toate popoarele.

¹² Și din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a lui Isai și cel ce se va scula să domnească peste neamuri: în el se vor încrede neamurile.

¹³ Și Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în a crede, pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt.

¹⁴ Și eu însumi, de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și avertizați unii pe alții.

¹⁵ Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,

¹⁶ Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea ca ofrandă a neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.

¹⁷ Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu.

¹⁸ Fiindcă nu voi cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele lucruri pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvânt și faptă,

¹⁹ Prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui Cristos.

²⁰ Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu *acolo* unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să zidesc peste temelii altui om;

²¹ Ci așa cum este scris: Aceia cărora nu li s-a spus despre el, îl vor vedea; și cei ce nu au auzit vor înțelege.

²² Din cauza aceasta am și fost împiedicat mult să vin la voi.

²³ Dar acum, nemaiavând loc în aceste ținuturi, și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi,

²⁴ Dacă vreodată voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-acolo, dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu prezența voastră.

²⁵ Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților.

²⁶ Fiindcă toți cei din Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anume strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care sunt în Ierusalim;

²⁷ Într-adevăr, au binevoit și le sunt datori. Căci dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, este și datoria neamurilor să le servească în cele carnale.

²⁸ Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe la voi spre Spania.

²⁹ Și sunt sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos.

³⁰ Dar vă implor, fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și datorită dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine;

³¹ Ca să fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl am pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți;

³² Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi.

³³ Și Dumnezeuul păcii fie cu voi toți. Amin.

16

¹ Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este servitoare a bisericii care

este în Chenchreea;

² Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă și ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a mea.

³ Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele în Cristos Isus,

⁴ Care și-au riscat gâtul pentru viața mea; căroră le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile neamurilor.

⁵ Tot așa, salutați biserica ce este în casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos.

⁶ Salutați pe Maria, care a muncit mult pentru noi.

⁷ Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli, care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.

⁸ Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul.

⁹ Salutați pe Urban, ajutorul nostru în Cristos, și pe Stache, preaiubitul meu.

¹⁰ Salutați pe Apele, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din casa lui Aristobul.

¹¹ Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa lui Narcis care sunt în Domnul.

¹² Salutați pe Trifena și Trifosa, care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care a muncit mult în Domnul.

¹³ Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul, și pe mama lui, și a mea.

¹⁴ Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermas, pe Patroba, pe Hermes și pe frații care sunt cu ei.

¹⁵ Salutați pe Filoig și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimp și pe toți sfinții care sunt cu ei.

¹⁶ Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.

¹⁷ Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, și ocoliți-i.

¹⁸ Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală inimile celor creduli.

¹⁹ Fiindcă ascultarea voastră este cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar totuși doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor la rău.

²⁰ Și Dumnezeuul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

²¹ Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason și Sosipater, rudele mele.

²² Vă salut în Domnul, eu Terțiu, cel ce a scris epistola.

²³ Vă salută Gaiu, gazda mea și a întregii biserici. Vă salută Erast, vistierul cetății și Quart, un frate.

²⁴ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

²⁵ Iar aceluia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut în taină de la începerea lumii,

²⁶ Dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform poruncii Dumnezeuului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate națiunile, spre ascultarea credinței,

²⁷ A singurului Dumnezeu înțelept fie gloria, prin Isus Cristos, pentru totdeauna. Amin.

1 Corinteni

¹ Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

² Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți, cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru, Domn deopotrivă al lor și al nostru;

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos!

⁴ Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna în legătură cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care vă este dat prin Isus Cristos;

⁵ Pentru că în toate sunteți îmbogățiți prin el, în toată cuvântarea și toată cunoașterea.

⁶ Așa cum mărturia lui Cristos a fost confirmată în voi,

⁷ Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos;

⁸ Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos.

⁹ Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru.

¹⁰ Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșit uniți în aceeași minte și în aceeași judecată.

¹¹ Fiindcă mi-a fost făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin *cei ai casei* Cloei, că printre voi sunt certuri.

¹² Acum spun aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui Cristos.

¹³ Este Cristos împărțit? Pavel a fost crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

¹⁴ Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, afară de Crisp și de Gaiu;

¹⁵ Ca nu cumva să spună cineva că am botezat în propriul meu nume.

¹⁶ Și am botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu dacă am botezat pe altcineva.

¹⁷ Căci Cristos m-a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie făcută fără efect.

¹⁸ Fiindcă predicarea crucii este nebunie celor ce pier, dar nouă care suntem salvați, ne este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Fiindcă este scris: Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici înțelegerea celor chibzuți.

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este certărețul acestei lumi? Nu a prostit Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi?

²¹ Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciune nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze prin nebunia predicării pe cei ce cred.

²² Fiindcă iudeii cer un semn și grecii caută înțelepciune,

²³ Dar noi predicăm pe Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar pentru greci nebunie;

²⁴ Dar pentru cei chemați, deopotrivă iudei și greci, pe Cristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

²⁵ Pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

²⁶ Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili.

²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca să facă de rușine pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari.

²⁸ Și lucrurile josnice ale lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și cele care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt;

²⁹ Așa ca nicio carne să nu se laude înaintea lui.

³⁰ Dar datorită lui sunteți voi în Cristos Isus, care este făcut de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare;

³¹ Pentru ca, după cum este scris: Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

2

¹ Și eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu superioritatea vorbirii sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu.

² Fiindcă am decis să nu știu printru voi altceva decât pe Isus Cristos și pe el crucificat.

³ Și eu am fost cu voi în slăbiciune și în teamă și în mare tremur.

⁴ Și cuvântul meu și predicarea mea nu au fost prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii;

⁵ Așa încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

⁶ Oricum, vorbim înțelepciune printru cei desăvârșiți; totuși nu înțelepciunea acestei lumi, nici a prinților acestei lumi care ajung la nimicire,

⁷ Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu într-un mister, chiar acea înțelepciune ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume pentru gloria noastră;

⁸ Înțelepciune pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre prinții acestei lumi; căci, dacă ar fi cunoscut-o, nu ar fi crucificat pe Domnul gloriei.

⁹ Dar așa cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc.

¹⁰ Dar Dumnezeu ni le-a revelat prin Duhul său; fiindcă Duhul cercetează toate, chiar adâncimile lui Dumnezeu.

¹¹ Fiindcă cine dintre oameni știe lucrurile omului, decât duhul omului, care este în el? Chiar așa, lucrurile lui Dumnezeu nimeni nu le știe decât Duhul lui Dumnezeu.

¹² Și noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu.

¹³ Acele lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cei spirituali.

¹⁴ Dar omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, fiindcă sunt nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt judecate spiritual.

¹⁵ Dar cel spiritual judecă toate lucrurile, iar el însuși nu este judecat de nimeni.

¹⁶ Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învățătură? Noi însă avem mintea lui Cristos.

3

¹ Și eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali, ci ca unora carnali, ca unor prunci în Cristos.

² V-am dat lapte să beți și nu mâncare, fiindcă până acum nu erați în stare să purtați aceasta, și nici chiar acum nu sunteți în stare,

³ Fiindcă tot carnali sunteți; fiindcă de vreme ce între voi este invidie și ceartă și dezbinări, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi conform oamenilor?

⁴ Deoarece când unul spune: Eu sunt al lui Pavel; și altul: Eu sunt al lui Apolo; nu sunteți voi carnali?

⁵ Cine atunci este Pavel și cine Apolo, decât servitori prin care ați crezut chiar așa cum a dat Domnul fiecăruia?

⁶ Eu am sădit, Apolo a udat; dar Dumnezeu a dat creșterea.

⁷ Așa că nici cel ce sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care dă creșterea.

⁸ Și cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va primi propria lui răsplată conform cu propria lui muncă.

⁹ Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.

¹⁰ Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi este dat, ca un meșter zidar înțelept, am pus temelie și altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum zidește deasupra.

¹¹ Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos.

¹² Și dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie;

¹³ Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este.

¹⁴ Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată.

¹⁵ Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc.

¹⁶ Nu știți că sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

¹⁷ Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteți voi.

¹⁸ Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cuiva dintre voi i se pare că este înțelept în această lume, să se facă prost, ca să fie înțelept.

¹⁹ Fiindcă înțelepciunea acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: El prinde pe înțelepți în vicleniile lor.

²⁰ Și din nou: Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți, că sunt deșarte.

²¹ De aceea nimeni să nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre;

²² Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre;

²³ Și voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

4

¹ Așa să ne socotească cineva, ca servitori ai lui Cristos și administratori ai misterelor lui Dumnezeu.

² Și mai mult, se cere între administratori ca un om să fie găsit credincios.

³ Dar pentru mine este ceva foarte mic să fiu judecat de voi sau de judecata omului; mai mult, nici eu nu mă judec.

⁴ Fiindcă nu știu nimic prin mine însumi; totuși nu prin aceasta sunt declarat drept; dar cel ce mă judecă este Domnul.

⁵ De aceea nu judecați nimic înainte de vreme, până când vine Domnul, care deopotrivă va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întunericului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu.

⁶ Iar acestea, fraților, le-am transpus într-o prefigurare la mine însumi și Apolo pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți despre oameni peste ceea ce este scris, ca nu cumva vreunul dintre voi să se îngâmfe de dragul unuia împotriva altuia.

⁷ Fiindcă cine te deosebește *de alții*? Și ai ceva ce nu ai primit? Iar dacă ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu ai fi primit?

⁸ Sunteți deja sătui, sunteți deja bogăți, ați domnit ca împărați fără noi; și aș dori ca voi să domniți, ca și noi să domnim împreună cu voi,

⁹ Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a prezentat pe noi, apostolii, ultimii, ca rânduiri la moarte, pentru că suntem făcuți un spectacol lumii și îngerilor și oamenilor.

¹⁰ Noi suntem proști pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, dar voi sunteți tari; voi sunteți demni de cinste, dar noi suntem disprețuiți.

¹¹ Chiar până în această oră, deopotrivă flămânzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii și nu avem locuință sigură;

¹² Și muncim, lucrând cu mâinile noastre; fiind ocărăți, binecuvântăm; fiind persecutați, răbdăm;

¹³ Fiind defăimați, ne rugăm; suntem făcuți ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor până în această zi.

¹⁴ Nu vă scriu acestea ca să vă rușinez, ci ca pe fiii mei preaiubiți vă avertizez.

¹⁵ Fiindcă deși aveți zece mii de îndrumători în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut prin evanghelie.

¹⁶ De aceea vă implor, fiți urmași ai mei.

¹⁷ Din această cauză vi l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu preaiubit și credincios în Domnul, care vă va aminti căile mele, care sunt în Cristos, așa cum îi învăț pretutindeni în fiecare biserică.

¹⁸ Dar unii sunt îngâmfați, ca și cum nu aș veni la voi.

¹⁹ Dar voi veni în curând la voi, dacă Domnul voiește; și voi cunoaște nu vorbirile celor îngâmfați, ci puterea.

²⁰ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere.

²¹ Ce voiți? Să vin la voi cu un toiag, sau în dragoste și în duhul blândeții?

5

¹ Pretutindeni se aude că printre voi este curvie; și o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său.

² Și voi sunteți îngâmfați și nu ați jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară din mijlocul vostru.

³ Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru,

⁴ În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă adunați, voi și duhul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos,

⁵ Să îl predați pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua Domnului Isus.

⁶ Fala voastră nu este bună. Nu știți că puțină dospeală dospește tot aluatul?

⁷ De aceea curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiți cum sunteți. Căci de fapt Cristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi.

⁸ De aceea să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

⁹ V-am scris în epistolă să nu vă însoțiți cu curvarii;

¹⁰ Și nu neapărat cu curvarii acestei lumi, sau cu cei lacomi, sau cu jecmănitorii, sau cu idolatrii, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume.

¹¹ Dar acum v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul care, măcar că este numit frate, este curvar, sau lacom, sau idolatru, sau defăimător, sau bețiv, sau jecmănitor; cu unul ca acesta nici măcar să nu mâncați.

¹² Fiindcă ce am eu să judec și pe cei de afară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru?

¹³ Dar pe cei de afară, îi judecă Dumnezeu. De aceea dați afară pe acel om stricat dintre voi.

6

¹ Cutează vreunul dintre voi, având un lucru împotriva altuia, să meargă la judecată înaintea celor nedrepti și nu înaintea sfinților?

² Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nedemni să judecați cele mai neînsemnate lucruri?

³ Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele ce țin de viața aceasta?

⁴ Dacă într-adevăr aveți judecați pentru lucrurile care țin de viața aceasta, voi să puneți să judece pe aceia care sunt cel mai puțin stimați în biserică.

⁵ Spre rușinea voastră vorbesc. Astfel, nu este nimeni înțelept printre voi? Nici măcar unul care să poată judeca între frații săi?

⁶ Ci frate se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu cred.

⁷ De aceea acum este absolut o vină printre voi, pentru că vă judecați unul cu altul. De ce nu suferiți mai degrabă nedreptate? De ce nu suferiți mai degrabă să fiți înșelați?

⁸ Dimpotrivă, voi nedreptățiți și înșelați, și acestea pe frați!

⁹ Nu știți că aceia *ce sunt* nedrepti nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei efeminați, nici cei ce se abuzează cu oameni,

¹⁰ Nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

¹¹ Și astfel erați unii dintre voi; dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar sunteți declarați drepti în numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru.

¹² Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite, dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunua.

¹³ Mâncărurile sunt pentru pântece și pântecele pentru mâncăruri; dar Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și pe acelea. Și trupul nu este pentru curvie, ci pentru Domnul; și Domnul pentru trup.

¹⁴ Și Dumnezeu a înviat și pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea sa.

¹⁵ Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi face membrele unei curve? Nicidecum!

¹⁶ Ce? Nu știți că cel alipit de o curvă este un singur trup cu ea? Căci cei doi, spune el, vor fi un singur trup.

¹⁷ Dar cel alipit de Domnul este un singur duh cu el.

¹⁸ Fugiți de curvie. Fiecare păcat ce îl face un om este în afara trupului; dar cel ce curvește păcătuiește împotriva propriului trup.

¹⁹ Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri?

²⁰ Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7

¹ Și despre cele ce mi-ați scris: este bine pentru om să nu se atingă de femeie.

² Totuși, ca să evite curvia, fiecare bărbat să aibă soția lui, și fiecare femeie să aibă propriul ei soț.

³ Soțul să dea soției bunăvoința datorată; și tot așa și soția, soțului.

⁴ Soția nu are putere asupra propriului ei trup, ci soțul; și la fel, nici soțul nu are putere asupra propriului său trup, ci soția.

⁵ Să nu vă privați unul de celălalt, decât doar prin înțelegere pentru un timp, ca să vă dăruieți postului și rugăciunii; și să vă împreunați din nou ca nu cumva să vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre de autocontrol.

⁶ Dar spun aceasta prin permisiune, nu prin poruncă.

⁷ Fiindcă aș dori ca toți oamenii să fie întocmai ca mine. Dar fiecare are propriul lui dar din Dumnezeu, unul într-un fel, și altul altfel.

⁸ De aceea le spun celor necăsătoriți și văduvelor: Este bine pentru ei dacă rămân întocmai ca mine.

⁹ Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

¹⁰ Iar celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul: Soția să nu se despartă de soț.

¹¹ Dar chiar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să se împace cu soțul ei; și soțul să nu divorțeze de soția lui.

¹² Dar celorlalți le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soție ce nu crede, și ea se mulțumește să locuiască cu el, să nu divorțeze de ea;

¹³ Și femeia care are un soț ce nu crede, și el se mulțumește să locuiască cu ea, să nu îl părăsească.

¹⁴ Fiindcă soțul care nu crede este sfințit prin soție, și soția care nu crede este sfințită prin soț; altfel, copiii voștri sunt necurați; dar acum sunt sfinți.

¹⁵ Dar dacă cel ce nu crede se desparte, să se despartă. Un frate sau o soră nu este în robie în astfel de cazuri, dar Dumnezeu ne-a chemat la pace.

¹⁶ Fiindcă ce știi tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă îți vei salva soția?

¹⁷ Totuși, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia, așa cum Domnul a chemat pe fiecare, așa să umble. Și așa rânduiesc în toate bisericile.

¹⁸ Este cineva chemat fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este cineva chemat în necircumcizie? Să nu se circumcidă.

¹⁹ Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia nu este nimic, ci ținerea poruncilor lui Dumnezeu.

20 Fiecare să rămână în aceeași chemare în care a fost chemat.

21 Ești chemat, să fii rob? Nu te neliniști de aceasta; dar dacă poți fi făcut liber, mai degrabă folosește-te de aceasta.

22 Fiindcă cel ce este chemat în Domnul, să fie rob, este un eliberat al Domnului; tot așa și cel ce este chemat, să fie liber, este rob al lui Cristos.

23 Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu vă faceți robi ai oamenilor.

24 Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu.

25 Cât despre fecioare și feciori, nu am poruncă de la Domnul; totuși îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de la Domnul să fiu credincios.

26 De aceea presupun că aceasta este bine, din cauza strămtorării prezente, spun că este bine pentru om să fie așa.

27 Ești legat de soție? Nu căuta să fii dezlegat. Ești dezlegat de soție? Nu căuta soție.

28 Dar și dacă te căsătorești, nu ai păcătuit; și dacă fecioara se căsătorește, nu a păcătuit. Totuși astfel de oameni vor avea necaz în carne; dar eu vă cruț.

29 Dar spun aceasta, fraților, timpul este scurt; rămâne ca și cei ce au soții să fie ca și cum nu ar avea;

30 Și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni;

31 Și cei ce folosesc această lume, ca și cum nu ar abuza de ea; fiindcă înfățișarea acestei lumi trece.

32 Dar aș dori ca voi să fiți fără grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de lucrurile care aparțin Domnului, cum să placă Domnului;

33 Dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției.

34 Tot așa între soție și fecioară este diferență. Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă deopotrivă în trup și în duh; dar cea căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului.

35 Iar aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să arunc un laț asupra voastră, ci pentru ceea ce este frumos și ca să serviți Domnului fără distragere.

36 Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei ei și nevoia o cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să se căsătorească.

37 Totuși, cel ce stă neclintit în inima lui, neavând constrângere, și are putere peste propria lui voință și a hotărât astfel în inima lui că își va păstra fecioara, bine face.

38 Astfel, cel ce dă în căsătorie bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face.

39 Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei; dar dacă soțul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine voiește, numai în Domnul.

40 Dar după sfatul meu, este mai fericită dacă rămâne așa; și gândesc că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8

1 Iar despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că toți avem cunoaștere. Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.

2 Și dacă cineva gândește că știe ceva, încă nu știe nimic așa cum ar trebui să știe.

3 Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de el.

⁴ De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai unul singur.

⁵ Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni),

⁶ Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin el.

⁷ Însă nu este în fiecare om acea cunoaștere, fiindcă unii, conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui idol; și conștiința lor, fiind slabă, este întinată.

⁸ Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu suntem mai răi.

⁹ Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi.

¹⁰ Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere, șezând la masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate idolilor?

¹¹ Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab, pentru care a murit Cristos?

¹² Dar când păcătuiți astfel împotriva fraților lor răniți conștiința lor slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos.

¹³ De aceea dacă o mâncare face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să fac pe fratele meu să se poticnească.

9

¹ Nu sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe Isus Cristos, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul?

² Dacă nu sunt apostol altora vă sunt totuși fără îndoială vouă; fiindcă sigiliul apostoliei mele sunteți voi în Domnul.

³ Răspunsul meu pentru cei ce mă cercetează este acesta:

⁴ Nu avem dreptul să mâncăm și să bem?

⁵ Nu avem dreptul să luăm cu noi soră, soție, ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și Chifa?

⁶ Ori numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?

⁷ Cine se duce vreodată să se războiască pe propria sa cheltuială? Cine sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?

⁸ Vorbesc acestea ca un om, sau nu spune și legea la fel?

⁹ Fiindcă este scris în legea lui Moise: Să nu legi gura boului ce treieră grâne! De boi se îngrijește Dumnezeu?

¹⁰ Sau spune anume pentru noi? Fără îndoială, pentru noi este scris că cel ce ară, este dator să are în speranță; și cel ce treieră în speranță, ar trebui să fie părtaș la speranța lui.

¹¹ Dacă noi v-am semănat lucrurile spirituale, este mare lucru dacă noi vom secera ale voastre lucruri carnale?

¹² Dacă alții sunt părtași acestei autorități asupra voastră, nu cu atât mai mult noi? Totuși nu ne-am folosit de acest drept, ci suportăm toate, ca nu cumva să împiedicăm evanghelia lui Cristos.

¹³ Nu știți că cei care lucrează în cele sfinte, mănâncă din ale templului? Și că aceia care servesc la altar, sunt părtași cu altarul?

14 Chiar așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică evanghelia să trăiască din evanghelie.

15 Dar eu nu m-am folosit de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-ar fi mai bine să mor, decât ca cineva să îmi zădărnicească fala.

16 Fiindcă deși predic evanghelia, eu nu am de ce să mă fălesc; fiindcă este pusă asupra mea o obligație; și îmi este vai mie dacă nu predic evanghelia.

17 Deoarece, dacă practic aceasta de bunăvoie, am răsplată; iar dacă o fac împotriva voii mele, o administrare a evangheliei îmi este încredințată.

18 Care este atunci răsplata mea? Este ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în evanghelie.

19 Fiindcă deși sunt liber față de toți, totuși m-am făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți.

20 Și iudeilor m-am făcut ca iudeu, ca să câștig pe iudei; celor de sub lege, ca fiind sub lege, ca să câștig pe cei de sub lege;

21 Celor fără lege, ca fără lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub lege față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege.

22 Celor slabi m-am făcut asemenea celor slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut toate tuturor, ca oricum să salvez pe unii.

23 Și fac aceasta pentru evanghelie, ca să mă fac părtaș al ei cu voi.

24 Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți.

25 Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi una neputrezitoare.

26 Eu de aceea astfel alerg, dar nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul care lovește în aer.

27 Ci îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10

1 Mai mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți părinții noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin mare;

2 Și toți au fost botezați la Moise în nor și în mare;

3 Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală,

4 Și toți au băut aceeași băutură spirituală, fiindcă au băut din acea Stâncă spirituală ce îi urma; și acea Stâncă era Cristos.

5 Dar în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în pustie.

6 Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi să nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au poftit.

7 Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.

8 Nici să nu curvim, așa cum unii dintre ei au curvit și au căzut într-o *singură* zi douăzeci și trei de mi.

9 Nici să nu ispitim pe Cristos, după cum unii dintre ei l-au ispitit și au fost nimiciți de șerpi.

10 Nici nu cârțiți, după cum au cârțit unii dintre ei și au fost nimiciți de nimitorul.

11 Și toate acestea li s-au întâmplat ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii.

12 De aceea cel ce gândește că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să cadă.

13 Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați.

14 De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie.

15 Vorbesc ca unor oameni înțelepți; judecați voi ce spun.

16 Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el comuniunea sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este comuniunea trupului lui Cristos?

17 Pentru că noi, fiind mulți, suntem o singură pâine, un singur trup, fiindcă toți suntem părtași din acea singură pâine.

18 Uitați-vă la Israelul conform cârnii; nu sunt cei ce mănâncă sacrificiile părtași ai altarului?

19 Atunci ce spun? Că idolul este ceva, sau ceea ce este sacrificat idolilor este ceva?

20 Dar spun că lucrurile pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică dracilor și nu lui Dumnezeu, și eu nu voiesc să aveți părtaşie cu dracii.

21 Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți fi părtași ai mesei Domnului și ai mesei dracilor.

22 Îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem mai tari decât el?

23 Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate edifică.

24 Nimeni să nu caute folosul lui, ci fiecare pe al celuiilalt.

25 Orice se vinde în măcelărie, mâncați, necercetând nimic din cauza conștiinței.

26 Fiindcă al Domnului este pământul și plinătatea lui.

27 Și dacă cineva dintre cei ce nu cred vă invită și doriți să mergeți, mâncați orice vă este pus înainte, necercetând nimic din cauza conștiinței.

28 Dar dacă cineva vă spune: Aceasta este sacrificată idolilor, nu mâncați pentru cel ce v-a înștiințat și pentru conștiință, fiindcă al Domnului este pământul și plinătatea lui,

29 Dar conștiința, spun eu, nu a ta, ci a celuiilalt; fiindcă de ce să fie judecată libertatea mea de conștiința altuia?

30 Iar dacă eu prin har sunt părtaş, de ce să fiu vorbit de rău pentru aceea pentru care aduc mulțumiri?

31 De aceea fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu.

32 Nu fiți poticnire nici iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu;

33 Așa cum eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să fie salvați.

11

1 Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos.

2 Acum vă laud, fraților, că vă amintiți de mine în toate și țineți rânduielile precum vi le-am dat.

³ Dar voiesc să știți că Cristos este capul fiecărui bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul lui Cristos este Dumnezeu.

⁴ Fiecare bărbat care se roagă sau profetește, având capul acoperit, își dezonorează capul.

⁵ Iar fiecare femeie care se roagă sau profetește, cu capul neacoperit, își dezonorează capul, fiindcă este unul și același lucru cu a fi rasă.

⁶ Deoarece, dacă femeia nu este acoperită, să se și tundă de tot; dar dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt sau rasă, să fie acoperită.

⁷ Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu este dator să își acopere capul, întrucât el este chipul și gloria lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului.

⁸ Fiindcă nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat;

⁹ Fiindcă bărbatul nu a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

¹⁰ Din această cauză femeia este datoare să aibă autoritate peste capul ei din cauza Îngerilor.

¹¹ Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat.

¹² Fiindcă așa cum femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul este prin femeie, iar toate din Dumnezeu.

¹³ Judecați în voi înșivă, este convenit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu neacoperită?

¹⁴ Nu vă învăța chiar natura însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este o rușine pentru el?

¹⁵ Dar dacă o femeie are păr lung este o glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare.

¹⁶ Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de obicei, nici bisericile lui Dumnezeu.

¹⁷ Acum, în ceea ce vă spun, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău.

¹⁸ Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt dezbinări între voi; și în parte o cred.

¹⁹ Fiindcă trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați.

²⁰ De aceea când vă adunați în același loc, nu este ca să mâncați cina Domnului.

²¹ Fiindcă la mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața altuia; și unul este flămând, iar altul este beat.

²² Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud.

²³ Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâine;

²⁴ Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și a spus: Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în amintirea mea.

²⁵ Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea.

²⁶ Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest pahar, arătați moartea Domnului până vine el.

²⁷ De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

²⁸ Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar.

²⁹ Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își mănâncă și bea propria lui condamnare, *dacă* nu deosebește trupul Domnului.

³⁰ Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm.

³¹ Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați.

³² Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea.

³³ De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

³⁴ Și dacă flămânzește cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi veni.

12

¹ Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori.

² Știți că erați neamuri, duși la idoli necuvântători, așa cum erați conduși.

³ De aceea vă fac cunoscut că nimeni, vorbind prin Duhul lui Dumnezeu, nu spune: Isus este blestemat; și nimeni nu poate spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.

⁴ Și sunt diversități ale darurilor, dar același Duh;

⁵ Și sunt diferențe ale serviciilor, dar același Domn;

⁶ Și sunt diversități ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți.

⁷ Dar manifestarea Duhului este dată fiecăruia spre folos.

⁸ Fiindcă unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii; și altuia cuvântul cunoașterii, prin același Duh;

⁹ Și altuia credința prin același Duh; și altuia darurile vindecării prin același Duh;

¹⁰ Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profetie; și altuia discernerea duhurilor; și altuia diferite limbi; și altuia traducerea limbilor.

¹¹ Dar toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia în parte așa cum voiește.

¹² Fiindcă după cum trupul este unul și are multe membre, și toate membrele aceluși *singur* trup, fiind multe, sunt un *singur* trup, tot așa este și Cristos.

¹³ Căci de un *singur* Duh noi toți suntem botezați într-un *singur* trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un *singur* Duh.

¹⁴ Fiindcă trupul nu este un *singur* membru, ci mai multe.

¹⁵ Dacă piciorul ar spune: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?

¹⁶ Și dacă urechea ar spune: Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup?

¹⁷ Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul?

¹⁸ Dar acum Dumnezeu a pus membrele, pe fiecare dintre ele, în trup, așa cum a voit.

¹⁹ Și dacă toate ar fi un *singur* membru, unde ar fi trupul?

²⁰ Dar acum sunt multe membre, dar un *singur* trup.

²¹ Și ochiul nu poate spune mâinii: Nu am nevoie de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am nevoie de voi.

²² Dar mai mult, membrele trupului care par a fi mai slabe sunt necesare.

²³ Și acele membre ale trupului, pe care le considerăm a fi mai puțin demne de cinste, pe acestea le înconjurăm cu mai multă cinste, și membrele noastre lipsite de frumusețe au mai multă frumusețe.

²⁴ Fiindcă membrele noastre frumoase nu au nevoie de podoabe. Dar Dumnezeu a întocmit trupul dând mai multă cinste aceluși lipsit de cinste,

²⁵ Ca nu cumva să fie dezbinate în trup, ci membrele să se îngrijească deopotrivă unele de altele.

²⁶ Și dacă un membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el.

²⁷ De fapt voi sunteți trupul lui Cristos și membre în particular.

²⁸ Și Dumnezeu a pus pe anumiți oameni în biserică, întâi apostoli, în al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători; apoi miracole, apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversități de limbi.

²⁹ Sunt toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt toți lucrători de miracole?

³⁰ Au toți daruri de vindecări? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți?

³¹ Dar doriți zelos darurile cele mai bune, și mai mult, vă arăt o cale nespus mai bună.

13

¹ Chiar dacă aș vorbi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu am dragoste creștină, devin ca o aramă sunătoare sau un chimval răsunător.

² Și chiar dacă aș avea dar de profeție și înțeleg toate misterele și toată cunoașterea, și chiar dacă aș avea toată credința încât să mut munții, dar nu am dragoste creștină, nu sunt nimic.

³ Și chiar dacă aș împărți toate averile mele să hrănesc săracii, și chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, dar nu aș avea dragoste creștină, nu mi-ar folosi la nimic.

⁴ Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare și plină de bunătațe; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu se laudă, nu se îngâmfă,

⁵ Nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie repede, nu gândește să facă rău,

⁶ Nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,

⁷ Suportă toate, crede toate, speră toate, îndură toate.

⁸ Dragostea creștină nu se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar fi, se vor sfârși; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere dacă ar fi, se va duce.

⁹ Căci cunoaștem în parte și profețim în parte;

¹⁰ Dar când vine ce este desăvârșit, atunci ce este în parte va fi desființat.

¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil, gândeam ca un copil; dar după ce am devenit bărbat, am înlăturat cele copilărești.

¹² Căci acum vedem întunecat, ca într-o oglindă; dar atunci față în față; acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum sunt și eu cunoscut.

¹³ Și acum rămân acestea trei: credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare dintre acestea este dragostea creștină.

14

¹ Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos darurile spirituale, dar mai degrabă să profețiți.

² Pentru că cel ce vorbește într-o limbă necunoscută vorbește nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu îl înțelege; totuși în duh el vorbește mistere.

³ Dar cel ce profetește, vorbește oamenilor spre edificare și îndemnare și mângâiere.

⁴ Cel ce vorbește într-o limbă necunoscută se edifică pe sine însuși, dar cel ce profetește edifică biserica.

⁵ Aș dori ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai degrabă să profetiți, fiindcă mai mare este cel ce profetește decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă traduce, ca biserica să primească edificare.

⁶ Și acum fraților, dacă vin la voi vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin profecie, fie prin doctrină?

⁷ Și chiar cele neînsuflețite, dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă nu dau sunete distincte, cum se va ști ce se cântă cu fluierul sau harpa?

⁸ Fiindcă și trâmbița dacă dă un sunet neclar, cine se va pregăti de bătălie?

⁹ Tot așa și voi, dacă nu roștiți prin limbă cuvinte ușor de înțeles, cum se va ști ce se vorbește? Fiindcă veți vorbi în vânt.

¹⁰ Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație.

¹¹ De aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine.

¹² Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru daruri spirituale, căutați să abundați spre edificarea bisericii.

¹³ De aceea cel ce vorbește într-o limbă necunoscută, să se roage ca să o traducă.

¹⁴ Căci dacă mă rog într-o limbă necunoscută, duhul meu se roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare.

¹⁵ Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga de asemenea cu înțelegerea; voi cânta cu duhul și voi cânta de asemenea cu înțelegerea.

¹⁶ Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui?

¹⁷ Fiindcă tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu este edificat.

¹⁸ Mulțumesc Dumnezeului meu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți.

¹⁹ Totuși în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte într-o limbă necunoscută.

²⁰ Fraților, nu fiți copii la înțelegere, ci la răutate fiți prunci, iar la înțelegere, fiți desăvârșiți.

²¹ În lege este scris: Prin alte limbi și prin alte buze voi vorbi acestui popor, și cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul.

²² De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profecia nu servește pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred.

²³ De aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc și toți vorbesc în limbi, și intră cei neînvățați sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteți nebuni?

²⁴ Dar dacă toți profetesc și intră cineva care nu crede sau neînvățat, el este convins de toți, este judecat de toți,

²⁵ Și astfel tainele inimii lui sunt arătate; și, căzând astfel cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va spune că Dumnezeu este cu adevărat în voi.

²⁶ Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o altă limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare.

²⁷ Dacă cineva vorbește într-o limbă necunoscută, să fie câte doi sau cel mult trei și pe rând, și unul să traducă.

²⁸ Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică și să își vorbească lui însuși și lui Dumnezeu.

²⁹ Iar profeții să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.

³⁰ Și dacă îi este revelat ceva altuia care șade acolo, primul să tacă.

³¹ Fiindcă puteți toți să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe și toți să fie mângâiați.

³² Și duhurile profeților sunt supuse profeților;

³³ Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.

³⁴ Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum spune și legea.

³⁵ Și dacă doresc să învețe ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru femei să vorbească în biserică.

³⁶ Ce? De la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns?

³⁷ Dacă cineva se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele ce vă scriu a fi poruncile Domnului.

³⁸ Dar dacă cineva este neștiutor, să fie neștiutor.

³⁹ De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu opriți a se vorbi în limbi.

⁴⁰ Toate să se facă decent și în ordine.

15

¹ Mai mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați;

² Prin care și sunteți salvați, dacă rețineți aceste cuvinte predicate, dacă nu cumva ați crezut în zadar.

³ Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu, cum Cristos a murit pentru păcatele noastre conform scripturilor,

⁴ Și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, conform scripturilor,

⁵ Și că a fost văzut de Chifa, apoi de cei doisprezece.

⁶ După aceea a fost văzut de peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți rămân până acum, iar unii au și adormit.

⁷ După aceea a fost văzut de Iacov, apoi de toți apostolii.

⁸ Și la urma tuturor, ca unul născut la timp nepotrivit, a fost văzut și de mine.

⁹ Fiindcă dintre apostoli cel mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn să fiu numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu.

¹⁰ Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul lui dăruit mie nu a fost în zadar, ci am muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care a fost cu mine.

¹¹ Așadar, fie eu, fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut.

¹² Dar dacă Cristos este predicat că a înviat dintre morți, cum spun unii dintre voi că nu este înviere a morților?

¹³ Dar dacă nu este înviere a morților, atunci Cristos nu a fost înviat.

14 Și dacă Cristos nu a fost înviat, atunci predicarea noastră este deșartă și credința voastră de asemenea deșartă.

15 Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că am adus mărturie despre Dumnezeu că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, dacă așa este că morții nu învie.

16 Căci dacă morții nu învie, atunci Cristos nu a fost înviat.

17 Și dacă nu a fost înviat Cristos, credința voastră este deșartă; voi sunteți încă în păcatele voastre.

18 Atunci și cei ce au adormit în Cristos sunt pierduți.

19 Dacă doar pentru această viață avem speranță în Cristos, suntem cei mai miserabili dintre toți oamenii.

20 Dar acum, Cristos a fost înviat dintre morți și a devenit primele roade ale celor ce au adormit.

21 Fiindcă întrucât prin om a venit moartea, prin om a venit și învierea morților.

22 Fiindcă așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați.

23 Dar fiecare la rândul lui; Cristos primele roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea lui.

24 Atunci va fi venit sfârșitul, când el va fi dat împărăția în mâna lui Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare domnie și fiecare autoritate și putere.

25 Fiindcă el trebuie să domnească până va pune pe toți dușmanii sub picioarele sale.

26 Ultimul dușman nimicit va fi moartea.

27 Fiindcă a supus toate sub picioarele lui. Dar când spune că toate i-au fost supuse, este evident că el, care a supus toate, este exceptat.

28 Și când toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui ce a supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu să fie toate în toți.

29 Altfel, ce vor face cei botezați pentru cei morți, dacă morții nu învie nicidecum? De ce sunt botezați atunci pentru cei morți?

30 Și de ce suntem noi în pericol în fiecare oră?

31 Vă avertizez, referitor la bucuria voastră pe care și eu o am în Cristos Isus, Domnul nostru, că mor zilnic.

32 Dacă în felul oamenilor m-am luptat cu fiarele în Efes, care îmi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm și să bem, fiindcă mâine murim.

33 Nu vă amăgiți: Vorbirile rele strică obiceiurile bune.

34 Treziți-vă la dreptate și nu păcătuți! Fiindcă unii nu au cunoașterea despre Dumnezeu; spre rușinea voastră o spun.

35 Dar va spune cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu ce trup vin?

36 Prostule! Ce semeni tu nu primește viață dacă nu moare,

37 Și ce semeni, nu semeni acel trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie de altă sămânță,

38 Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a dorit; și fiecărei semințe propriul ei trup.

39 Nu toată carnea este aceeași carne; ci este o carne a oamenilor și altă carne a animalelor; și alta a peștilor și alta a păsărilor.

40 De asemenea sunt trupuri cerești și trupuri pământeste; dar una este gloria celor cerești și alta a celor pământeste.

41 Este o glorie a soarelui și o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă o stea diferă de altă stea în glorie.

42 Astfel este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și este înviat în neputrezire;

43 Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat în putere;

44 Este semănat trup natural, este înviat trup spiritual. Există trup natural și există trup spiritual.

45 Astfel și este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un suflet viu; ultimul Adam a fost făcut un duh dătător de viață.

46 Totuși, primul nu a fost spiritual, ci natural; după aceea, spiritual.

47 Primul om este din pământ, pământesc; al doilea om este Domnul din cer.

48 Ca cel pământesc, tot astfel sunt și cei pământești; și ca cel ceresc, tot astfel sunt și cei cerești.

49 Și așa cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul celui ceresc.

50 Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea.

51 Iată, vă spun un mister: Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați,

52 Într-un moment, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați.

53 Fiindcă această putrezire trebuie să se îmbrace cu neputrezire, și acest muritor să se îmbrace cu nemurire.

54 Astfel, când această putrezire se va fi îmbrăcat cu neputrezire, și acest muritor se va fi îmbrăcat cu nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris: Moartea este înghițită în victorie.

55 Moarte, unde este boldul tău? Mormântule, unde este victoria ta?

56 Și boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este legea.

57 Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!

58 De aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți, de nemișcat, abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră în Domnul nu este în zadar.

16

1 Iar despre colecta pentru sfinți, așa cum am rânduit bisericilor Galatiei, așa faceți și voi.

2 În ziua întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună în tezaure la el, așa cum l-a făcut Dumnezeu să prospere, ca să nu se facă colecte când voi veni.

3 Și când voi veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.

4 Și dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine.

5 Iar eu voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, fiindcă trec prin Macedonia.

6 Și poate voi rămâne, sau voi și ierna la voi, ca voi să mă conduceți oriunde ar fi să merg.

7 Fiindcă nu doresc să vă văd acum în treacăt, ci sper să mai rămân cu voi un timp, dacă Domnul va permite.

8 Dar voi rămâne în Efes până la Cincizecime,

9 Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare, și sunt mulți potriviți.

10 Iar dacă vine Timotei, vedeți ca el să fie fără teamă între voi, fiindcă lucrează lucrarea Domnului, așa cum fac și eu.

¹¹ Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni, ci conduceți-l în pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu frații.

¹² Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar va veni când va avea ocazia potrivită.

¹³ Vegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți tari!

¹⁴ Toate faptele voastre să fie făcute cu dragoste creștină.

¹⁵ Vă implor, fraților, (știți casa lui Stefana, că este primele roade ale Ahaiei și că s-au dedicat ei înșiși pentru servirea sfinților),

¹⁶ Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și fiecăruia ce ajută împreună cu noi și muncește.

¹⁷ Mă bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru că ei au împlinit ce lipsea din partea voastră.

¹⁸ Fiindcă au înviorat duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar, pe unii care sunt astfel.

¹⁹ Vă salută bisericile din Asia. Vă salută mult în Domnul, Aquila și Priscila, cu biserica din casa lor.

²⁰ Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.

²¹ Salutarea este de la mine, Pavel, cu mâna mea.

²² Dacă cineva nu îl iubește pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata!

²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi.

²⁴ Dragostea mea fie cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

2 Corinteni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia;

² Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

³ Binecuvântat fie Dumnezeu, adică Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeuul întregii mângâieri,

⁴ Care ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să fim în stare să mângâiem pe cei care sunt în orice necaz, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu.

⁵ Pentru că așa cum suferințele lui Cristos abundă în noi, tot astfel și mângâierea noastră abundă prin Cristos.

⁶ Și dacă suntem chinuiți este pentru mângâierea și salvarea voastră, care este lucrătoare în răbdarea aceluiași suferințe pe care și noi le suferim; iar dacă suntem mângâiați, este pentru mângâierea și salvarea voastră.

⁷ Și speranța noastră despre voi este neclintită, știind că așa cum sunteți părtași ai suferințelor, tot așa *veți fi* și ai mângâierii.

⁸ Fiindcă nu vă voim neștiutori, fraților, despre necazul care a venit peste noi în Asia, că am fost apăsați peste măsură, peste puterea noastră, încât am pierdut chiar speranța de viață;

⁹ Dar aveam sentința morții în noi înșine, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie morții;

¹⁰ Care ne-a scăpat dintr-o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne încredem că ne va și scăpa;

¹¹ Și voi, ajutând împreună prin rugăciune pentru noi, ca pentru darul dăruit nouă prin multe persoane, mulțumiri să fie aduse de mulți pentru noi.

¹² Fiindcă bucuria noastră este aceasta: mărturia conștiinței noastre, că am avut comportarea noastră în lume, și mai abundent față de voi, în simplitate și sinceritate dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală, ci prin harul lui Dumnezeu.

¹³ Fiindcă nu vă scriem altele decât ce citiți sau recunoașteți; și mă încred că veți recunoaște chiar până la sfârșit,

¹⁴ Așa cum ne-ați și recunoscut în parte, că suntem bucuria voastră, chiar așa cum și voi sunteți a noastră, în ziua Domnului Isus.

¹⁵ Și în această încredere voiam să vin înainte la voi, ca să aveți un al doilea beneficiu.

¹⁶ Și să trec pe la voi spre Macedonia, și apoi să vin din nou din Macedonia la voi și să fiu condus de voi spre Iudeea.

¹⁷ De aceea când voiam astfel, m-am purtat ușuratic? Sau cele ce le vreau, le vreau conform cârnii? Pentru ca la mine da să fie da, și nu să fie nu.

¹⁸ Dar așa cum Dumnezeu este adevărat, cuvântul nostru către voi nu a fost da și nu.

¹⁹ Fiindcă Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, cel predicat printre voi de noi, adică prin mine și Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost da.

²⁰ Fiindcă toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt Da, și în el Amin, spre gloria lui Dumnezeu prin noi.

²¹ Și cel ce ne întemeiază împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu;

²² Care ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în inimile noastre.

²³ Mai mult, eu invoc pe Dumnezeu ca martor peste sufletul meu, că pentru a vă cruța nu am venit până acum în Corint.

²⁴ Nu că domnim peste credința voastră, ci suntem ajutoare la bucuria voastră, fiindcă voi prin credință stați în picioare.

2

¹ Dar am decis aceasta în mine însumi, că nu voi veni din nou la voi în întristare.

² Căci, dacă eu vă întristez, cine este atunci cel ce mă bucură, decât același care este întristat de mine?

³ Și v-am scris același lucru, ca nu cumva venind, să am întristare de la cei de la care trebuia să am bucurie; având încredere în voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor.

⁴ Fiindcă v-am scris din mult necaz și chin al inimii, cu multe lacrimi; nu ca să fiți mâhniți, ci ca să știți dragostea pe care o am din abundență pentru voi.

⁵ Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine nu m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă împovărez pe toți.

⁶ Îi este destulă unui astfel de om această pedeapsă, care i-a fost dată de mulți;

⁷ Așa că din contră, voi ar trebui mai degrabă să îl iertați și să îl mângâiați, încât unul ca acesta să nu fie copleșit de prea multă întristare.

⁸ De aceea vă implor să confirmați dragostea voastră pentru el;

⁹ Fiindcă v-am scris și cu acest scop, ca să cunosc dovedirea voastră, dacă sunteți ascultători în toate.

¹⁰ Cui îi iertați voi ceva, îi iert și eu, pentru că și eu, dacă am iertat ceva, de dragul vostru am iertat în persoana lui Cristos.

¹¹ Ca nu cumva Satan să profite de noi, fiindcă nu suntem neștiutori ai planurilor lui.

¹² Mai mult, când am venit la Troa pentru a predica evanghelia lui Cristos și mi s-a deschis o ușă prin Domnul,

¹³ Nu am avut odihnă în duhul meu, fiindcă nu am găsit pe Titus, fratele meu, ci, luându-mi rămas bun de la ei, am plecat în Macedonia.

¹⁴ Acum mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care totdeauna ne face să triumfăm în Cristos și care face cunoscută aroma cunoașterii lui prin noi, în fiecare loc.

¹⁵ Fiindcă lui Dumnezeu îi suntem o aromă dulce a lui Cristos, în cei ce sunt salvați și în cei ce pier;

¹⁶ Pentru unii, suntem aroma morții pentru moarte; iar pentru ceilalți, aroma vieții pentru viață. Și cine este suficient pentru acestea?

¹⁷ Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți, care corup cuvântul lui Dumnezeu; dar ca din sinceritate, dar ca din Dumnezeu, înaintea feței lui Dumnezeu vorbim în Cristos.

3

¹ Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine? Sau ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare către voi, sau recomandări din partea voastră?

² Voi sunteți epistola noastră scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;

³ Fiind arătați pe față a fi epistola lui Cristos servită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului cel viu; nu în table de piatră, ci în table de carne ale inimii.

⁴ Și astfel de încredere avem prin Cristos către Dumnezeu,

⁵ Nu că suntem suficienți prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea noastră este de la Dumnezeu,

⁶ Care de asemenea ne-a făcut servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului, fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață.

⁷ Dar dacă serviciul morții scris și săpat în pietre era cu glorie, încât copiii lui Israel nu puteau să privească țintă la fața lui Moise din cauza gloriei feței lui, glorie care urma să fie desființată,

⁸ Cum să nu fie mai degrabă cu glorie serviciul duhului?

⁹ Căci dacă serviciul condamnării este glorie, cu cât mai mult serviciul dreptății îl întrece în glorie;

¹⁰ Fiindcă tocmai ce a fost făcut glorios în acest sens, nu avea glorie, din cauza gloriei care o întrece cu mult.

¹¹ Căci dacă ce este desființat era cu glorie, cu cât mai mult ceea ce rămâne este cu glorie.

¹² Văzând atunci că avem o astfel de speranță, ne folosim de mare cutezanță în vorbire;

¹³ Și nu ca Moise, care a pus un văl peste fața lui, încât copiii lui Israel să nu privească țintă la sfârșitul a ceea ce este desființat.

¹⁴ Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același văl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la citirea vechiului testament.

¹⁵ Căci până astăzi, când Moise este citit, vălul este întins peste inima lor.

¹⁶ Cu toate acestea, când se va întoarce la Domnul, vălul va fi înlăturat.

¹⁷ Căci acel Duh este Domnul; și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate.

¹⁸ Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie în glorie, chiar prin Duhul Domnului.

4

¹ De aceea văzând că avem acest serviciu, așa cum am primit milă, nu ne descurajăm;

² Ci am renunțat la cele ascunse ale necinstei, nu umblând în viclenie, nici mânuind înșelător cuvântul lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului ne recomandăm pe noi înșine conștiinței fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu.

³ Dar dacă evanghelia noastră este ascunsă, este ascunsă celor pierduți,

⁴ În care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor ce nu cred, încât lumina glorioasei evanghelii a lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească peste ei.

⁵ Fiindcă nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus, Domnul; iar pe noi înșine robii voștri pentru Isus.

⁶ Pentru că Dumnezeu, care a poruncit luminii să strălucească din întuneric, a strălucit în inimile noastre spre lumina cunoașterii gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

⁷ Dar avem acest tezaur în vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu și nu din noi.

⁸ Suntem tulburați din fiecare parte, totuși nu strâmtorați; derutați, dar nu în disperare;

⁹ Persecutați, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu distruși.

¹⁰ Purtând totdeauna în trup uciderea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în trupul nostru.

¹¹ Fiindcă noi, care trăim, suntem totdeauna dați morții pentru Isus, ca și viața lui Isus să fie arătată în carnea noastră muritoare.

¹² Astfel că moartea lucrează în noi, dar viața în voi.

¹³ Și, având același duh al credinței, conform cu ce este scris: Eu am crezut și de aceea am vorbit; și noi credem și de aceea vorbim,

¹⁴ Știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi prin Isus și ne va prezenta împreună cu voi.

¹⁵ Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca harul abundent, prin mulțumirile multora, să abunde spre gloria lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea nu ne descurajăm; dar deși omul nostru de afară piere, totuși omul dinăuntru este înnoit zi de zi.

¹⁷ Fiindcă necazul nostru ușor, care este pentru o clipă, lucrează pentru noi, mai presus de orice, o greutate eternă de glorie;

¹⁸ În timp ce noi nu ne uităm la cele văzute, ci la cele nevăzute, fiindcă cele care sunt văzute sunt trecătoare, dar cele nevăzute sunt eterne.

5

¹ Căci știm că dacă ar fi descompusă casa noastră pământească a tabernacolului, avem o clădire din Dumnezeu, o casă nefăcută de mâini, eternă în ceruri.

² Fiindcă în aceasta gemem, dorind aprins a ne îmbrăca cu locașul nostru care este din cer,

³ Și dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți goi.

⁴ Fiindcă noi care suntem în acest tabernacol gemem, fiind împovărați, nu pentru că dorim să fim dezbrăcați *de acest trup*, ci să fim îmbrăcați *cu celălalt trup* peste acesta, pentru ca ce este muritor să fie înghițit de viață.

⁵ Și cel ce ne-a făcut chiar pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea arvuna Duhului;

⁶ De aceea și suntem întotdeauna cutezători, știind că în timp ce suntem acasă în trup, suntem absenți de la Domnul;

⁷ (Fiindcă umblăm prin credință, nu prin vedere),

⁸ Suntem cutezători, spun, și mai degrabă doritori să fim absenți din trup și să fim prezenți cu Domnul.

⁹ De aceea ostenim ca, fie prezenți, fie absenți, să fim plăcuți lui.

¹⁰ Fiindcă noi toți trebuie să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să primească cele făcute în trup, conform cu ce a practicat, fie bine, fie rău.

¹¹ De aceea cunoscând teroarea Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în conștiințele voastre.

¹² Fiindcă nu ne recomandăm pe noi înșine vouă din nou, ci vă dăm ocazia să vă laudați referitor la noi, ca să aveți cu ce răspunde aceluia care se laudă cu înfățișarea și nu cu inima.

¹³ Căci dacă ne-am ieșit din minți, este pentru Dumnezeu, sau dacă suntem cumpătați, este pentru voi.

¹⁴ Fiindcă dragostea lui Cristos ne constrânge; deoarece judecăm astfel, că dacă unul singur a murit pentru toți, atunci toți au murit,

15 Și a murit pentru toți, pentru ca toți cei ce trăiesc să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei înșiși, ci pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat.

16 Așa că de acum înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni conform cărnii; da, deși l-am cunoscut pe Cristos conform cărnii, totuși de acum înainte nu îl mai cunoaștem.

17 De aceea dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.

18 Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării;

19 Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le fărâdelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul împăcării.

20 De aceea suntem ambasadorii pentru Cristos; ca și cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu.

21 Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.

6

1 Atunci noi, conlucrători cu el, vă implorăm de asemenea ca voi să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar.

2 (Fiindcă el spune: La timpul acceptat te-am ascultat și în ziua salvării te-am ajutat; iată acum este timpul acceptat; iată acum este ziua salvării.)

3 Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva serviciul să fie defăimat,

4 Ci în toate dovedindu-ne pe noi înșine ca servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

5 În biciuiri, în închisori, în răscoale, în munci, în vegheri, în posturi,

6 Prin puritate, prin cunoaștere, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin dragoste neprefăcută,

7 Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armura dreptății din dreapta și din stânga,

8 Prin onoare și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine, ca înșelători și totuși adevărați,

9 Ca necunoscuți și totuși bine cunoscuți; ca murind și iată, trăim; ca fiind disciplinați și nu uciși;

10 Ca întristați, totuși totdeauna bucurându-ne; ca săraci, totuși făcând bogați pe mulți; ca neavând nimic și totuși stăpânind toate.

11 Corintenilor, gura noastră este deschisă spre voi, inima noastră s-a lărgit!

12 Nu sunteți strâmtorați în noi, ci sunteți strâmtorați în adâncurile voastre.

13 Dar ca răsplată de același fel, (vă vorbesc ca unor copii ai mei,) lărgiți-vă și voi.

14 Nu vă înjuțați în mod inegal cu cei ce nu cred; fiindcă ce părtașie are dreptatea la fărâdelege? Și ce comuniune are lumina cu întunericul?

15 Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce parte are cel ce crede cu cel ce nu crede?

16 Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii? Fiindcă voi sunteți templul Dumnezeului cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu.

17 De aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Domnul, și nu atingeți ce este necurat; și vă voi primi.

18 Și vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel Atotputernic.

7

¹ De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim de fiecare întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia în teama de Dumnezeu.

² Primiți-ne; noi nu am nedreptățit pe nimeni, nu am corupt pe nimeni, nu am înșelat pe nimeni.

³ Nu spre condamnare vorbesc, fiindcă am spus înainte că sunteți în inimile noastre pentru a muri și a trăi cu voi.

⁴ Mare este cutezanța vorbirii mele către voi, mare este fala mea cu voi; sunt umplut de mângâiere, sunt peste măsură de bucuros în tot necazul nostru.

⁵ Fiindcă și după ce noi am venit în Macedonia, carnea noastră nu a avut odihnă, ci am fost chinuiți din toate părțile; dinafară lupte, dinăuntru temeri.

⁶ Cu toate acestea, Dumnezeu, care mângâie pe cei înjosiți, ne-a mângâiat prin venirea lui Titus;

⁷ Și nu doar prin venirea lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi, când ne-a istorisit dorul vostru, plânsul vostru, zelul vostru pentru mine, așa că eu m-am bucurat mai mult.

⁸ Pentru că deși v-am întristat cu o epistolă, nu mă pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd că aceeași epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un timp.

⁹ Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați întristat până la pocăință; fiindcă v-ați întristat conform evlaviei, ca de la noi să nu aveți pagubă în nimic.

¹⁰ Fiindcă întristarea evlavioasă lucrează pocăință până la salvare irevocabilă; dar întristarea lumii lucrează moarte.

¹¹ Căci, iată, același lucru care v-a întristat conform evlaviei, ce sânguință a lucrat în voi, și ce dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dor, și ce zel, și ce răzbanare! În toate v-ați dovedit a fi curați în lucrul acesta.

¹² De aceea deși v-am scris, nu v-am scris nici din cauza celui ce a făcut nedreptate, nici din cauza celui ce a suferit nedreptate, ci ca sânguința noastră pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se arate.

¹³ Din această cauză am fost mângâiați în mângâierea voastră, da, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Titus, pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți.

¹⁴ Căci dacă m-am fălit înaintea lui cu ceva despre voi, nu mă rușinez; ci așa cum v-am vorbit toate în adevăr, chiar așa fala noastră, care este înaintea lui Titus, s-a aflat ca adevăr.

¹⁵ Și simpatia lui lăuntrică este mai abundentă față de voi, când își amintește de ascultarea voastră a tuturor; cum l-ați primit cu teamă și cu tremur.

¹⁶ De aceea mă bucur că mă încred în voi în toate.

8

¹ Dar vă facem cunoscut, fraților, despre harul lui Dumnezeu, dăruit bisericilor Macedoniei;

² Că, într-o mare încercare a necazului, abundența bucuriei lor și adâncă sărăcie a lor au abundat spre bogățiile generozității lor.

³ Căci conform puterii lor, aduc eu mărturie, și peste puterea lor au dat de bună voie;

⁴ Rugându-ne cu multă insistență să primim noi darul și să luăm asupra noastră părtașia servirii pentru sfinți.

⁵ Și aceasta au făcut, nu cum am sperat, ci întâi s-au dat pe ei înșiși Domnului și nouă, prin voia lui Dumnezeu.

⁶ Încât am îndemnat pe Titus, ca așa cum a început, așa să și împlinească în voi același har.

⁷ De aceea așa cum abundați în toate, în credință și cuvântare și cunoaștere și în orice sârguință și în dragostea voastră față de noi, vedeți ca și în acest har să abundați.

⁸ Vorbesc nu printr-o poruncă, ci din cauza sânguinței altora, și să încerc sinceritatea dragostei voastre.

⁹ Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut sărac, ca voi, prin sărăcia lui, să fiți bogați.

¹⁰ Și în aceasta vă dau sfat, fiindcă aceasta vă este de folos, vouă care ați început mai înainte, nu doar a face, ci și a voi de acum un an.

¹¹ Dar acum și împliniți facerea acesteia; ca așa cum a fost bunăvoința de a voi, așa să fie și împlinirea din ceea ce aveți.

¹² Căci dacă o minte binevoitoare este prezentă, este primit conform cu ce are omul și nu conform cu ce nu are.

¹³ Fiindcă nu doresc ca alții să fie ușurați, iar voi împovărați,

¹⁴ Ci să fie egalitate acum în acest timp, ca abundența voastră să fie pentru nevoia lor, pentru ca și abundența lor să fie, la rândul ei, pentru nevoia voastră, ca să fie egalitate,

¹⁵ Așa cum este scris: Cel ce a strâns mult nu avea în plus; și cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă.

¹⁶ Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus aceeași sârguință în inima lui Titus pentru voi.

¹⁷ Pentru că, într-adevăr, a primit îndemnul, dar, fiind mult mai sârguincios, de bună voie a plecat la voi.

¹⁸ Și noi am trimis cu el pe fratele, a cărui laudă este în evanghelie printre toate bisericile.

¹⁹ Și nu numai, dar a și fost ales de biserici să călătorească cu noi cu acest har, care este administrat de noi spre gloria aceluiași Domn și ca o dovadă a minții voastre binevoitoare;

²⁰ Evitând aceasta, ca nimeni să nu ne învinovățească în această abundență care este administrată de noi;

²¹ Îngrijind de cele oneste, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

²² Și am trimis cu ei pe fratele nostru, despre care deseori noi am dovedit că este sârguincios în multe, dar acum se arată mult mai sârguincios datorită mării încrederi pe care o am în voi.

²³ Dacă se întrebă cineva despre Titus, el este partenerul meu și conlucrător referitor la voi; sau, dacă se întrebă despre frații noștri, ei sunt mesagerii bisericilor și gloria lui Cristos.

²⁴ De aceea arătați pentru ei, și în fața bisericilor; dovada dragostei voastre și a falei noastre referitor la voi.

9

¹ Fiindcă despre servirea pentru sfinți, îmi este de prisos să vă scriu;

² Deoarece cunosc bunăvoința minții voastre, cu care mă fălesc cu voi celor din Macedonia, că Ahaia era gata de acum un an; și zelul vostru a stârnit pe cei mai mulți.

³ Am trimis totuși pe frați ca nu cumva fala noastră despre voi să fie în zadar în această privință; ca așa cum am spus, să fiți gata,

⁴ Ca nu cumva, întâmplător, dacă vin cei din Macedonia cu mine și vă găsesc nepregătiți, noi (ca nu cumva să spunem voi) să fim rușinați în aceeași fălire plină de încredere.

⁵ De aceea am considerat necesar să îndemn pe frați să vină înainte la voi și să fie pregătit dinainte darul vostru generos, despre care ați fost anunțați dinainte, așa ca acesta să fie gata, ca dar generos și nu ca zgârcenie.

⁶ Dar spun aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera; iar cel ce seamănă mult, va și secera mult.

⁷ Fiecare să dea după cum hotărăște în inima lui, nu cu purtare de pică, sau din necesitate, fiindcă Dumnezeu iubește pe dătătorul vesel.

⁸ Și Dumnezeu este în stare să facă tot harul să abunde spre voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate, să abundați spre fiecare lucrare bună.

⁹ (Așa cum este scris: A împărțit peste tot; a dat săracilor; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.

¹⁰ Iar cel ce dă sămânță semănătorului, deopotrivă vă dă pâine pentru mâncare și înmulțește sămânța voastră semănată și crește roadele dreptății voastre);

¹¹ Fiind îmbogățiți în fiecare lucru spre toată generozitatea, care lucrează prin noi mulțumire lui Dumnezeu.

¹² Pentru că administrarea acestei serviri, nu doar umple complet nevoile sfinților, ci și este abundentă prin multe mulțumiri aduse lui Dumnezeu;

¹³ În timp ce prin dovada acestei serviri ei glorifică pe Dumnezeu pentru supunerea voastră mărturisită față de evanghelia lui Cristos, și pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți;

¹⁴ Și prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă doresc pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi;

¹⁵ Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul lui de nespus.

10

¹ Și, eu însumi, Pavel, vă implor prin blândețea și bunăvoința lui Cristos, eu care în prezență sunt înjosit printre voi, dar, fiind absent, sunt cutezător față de voi,

² Vă implor, așadar, ca să nu fiu cutezător când sunt prezent, cu acea încredere cu care gândesc să fiu cutezător împotriva unora, care gândesc despre noi ca și cum am umbla conform cărnii.

³ Măcar că umblăm în carne, nu ne războim conform cărnii,

⁴ (Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor),

⁵ Doborând imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos;

⁶ Și fiind gata a pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea voastră va fi împlinită.

⁷ Vă uitați la lucruri după înfățișare? Dacă cineva se încrede în el însuși că este al lui Cristos, să se mai gândească la aceasta în el însuși, că așa cum este el al lui Cristos, așa suntem și noi ai lui Cristos.

⁸ Căci chiar dacă m-aș fâli cu ceva mai mult despre autoritatea noastră, pe care Domnul ne-a dat-o pentru edificare și nu pentru nimicirea voastră, nu aș fi rușinat;

⁹ Ca nu cumva să par ca și cum v-aș înfricoșa prin epistole.

¹⁰ Fiindcă epistolele lui, spun ei, sunt grele și tari, dar prezența lui trupească este slabă și vorbirea lui este de disprețuit.

¹¹ Să gândească un astfel de om aceasta, că, așa cum suntem în cuvânt prin epistole, când suntem absenți, tot astfel vom fi și în faptă, când suntem prezenți.

¹² Fiindcă nu cutezăm să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii ce se recomandă pe ei înșiși, dar ei, măsurându-se prin ei înșiși și comparându-se între ei înșiși, nu sunt înțelepți.

¹³ Dar noi nu ne vom făli cu lucruri în afara măsurii noastre, ci conform cu măsura standardului pe care Dumnezeu ni l-a împărțit, o măsură care să ajungă chiar până la voi.

¹⁴ Fiindcă nu ne întindem peste măsura noastră, ca și cum nu am fi ajuns până la voi, fiindcă am ajuns chiar până la voi în predicarea evangheliei lui Cristos;

¹⁵ Nu ne fălim cu lucruri în afara măsurii noastre, adică cu muncile altora, dar avem speranță, după ce credința voastră va fi sporită, că ne vom lărgi între voi, conform cu standardul nostru,

¹⁶ Să predicăm evanghelia în ținuturile care sunt dincolo de voi și să nu ne fălim cu domeniul de lucru al altuia, cu lucruri pregătite deja la îndemâna noastră.

¹⁷ Dar cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

¹⁸ Fiindcă nu cel ce se recomandă pe sine însuși este aprobat, ci cel pe care recomandă Domnul.

11

¹ Aș dori să îmi răbdați o mică nebulie; și, într-adevăr, răbdați-mă.

² Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască, fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui Cristos ca pe o fecioară castă.

³ Dar mă tem ca nu cumva în vreun fel, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia lui, tot așa mințile voastre să fie corupte de la simplitatea care este în Cristos.

⁴ Căci dacă cel ce vine predică pe un alt Isus, pe care noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un duh diferit, pe care nu l-ați primit, sau o evanghelie diferită, pe care nu ați acceptat-o, ați putea să îl răbdați bine.

⁵ Fiindcă presupun că nu am fost cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai mari.

⁶ Dar chiar dacă eu sunt necioplit în vorbire, totuși nu în cunoaștere; ci în toate suntem cunoscuți pe deplin printre voi.

⁷ Sau am făcut un păcat umilindu-mă pe mine însumi ca voi să fiți înălțați, pentru că v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu în dar?

⁸ Am jefuit alte biserici, luând de la ele plăți, ca să vă fac vouă serviciu.

⁹ Și când eram prezent cu voi și fiind în nevoie, nu am îngreunat pe nimeni, fiindcă ce îmi lipsea au suplinit frații care au venit din Macedonia, și în toate m-am păzit să vă fiu o greutate și la fel mă voi păzi.

¹⁰ Așa cum adevărul lui Cristos este în mine, niciun om nu mă va opri de la această fală în ținuturile Ahaiei.

¹¹ De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe.

¹² Iar ceea ce fac, aceea voi face, ca să tai orice ocazie celor ce doresc ocazie; pentru ca în cele în care se laudă, să fie găsiți ca și noi.

¹³ Fiindcă aceștia sunt falși apostoli, lucrători înșelători, prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos.

14 Și nu este de mirare, fiindcă însuși Satan se prefacă într-un înger al luminii.

15 De aceea nu este mare lucru dacă și servitorii lui se prefacă a fi servitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi conform cu faptele lor.

16 Spun din nou: Să nu mă creadă cineva a fi prost; iar dacă nu, măcar primiți-mă ca pe un prost, ca să mă fălesc puțin.

17 Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci parcă ar fi în nebulie, în această încredere a falei.

18 Văzând că mulți se laudă conform cărnii, mă voi lăuda și eu.

19 Fiindcă suportați cu plăcere pe cei proști, voi fiind înțelepți.

20 Fiindcă suportați dacă cineva vă duce în sclavie, dacă cineva vă mănâncă, dacă cineva ia de la voi, dacă cineva se înalță pe sine însuși, dacă cineva vă lovește peste față.

21 Vorbesc referitor la ocară, ca și cum am fi fost slabi. Dar oricine este cutezător în ceva, (vorbesc nebunește) sunt și eu cutezător.

22 Sunt ei evrei? Și eu sunt. Sunt ei Israeliti? Și eu sunt. Sunt ei sământa lui Avraam? Și eu.

23 Sunt ei servitorii ai lui Cristos? (Vorbesc ca un prost) eu, mai mult; în munci mai mult; în biciuiri peste măsură, mai des în închisori, deseori în moarte.

24 De cinci ori am primit de la iudei patruzeci de lovituri fără una;

25 De trei ori am fost bătut cu nuiele, odată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori am naufragiat, o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

26 Deseori în călătorii, în pericole pe ape, în pericole din partea tâlharilor, în pericole din partea compatrioților, în pericole din partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustie, în pericole pe mare, în pericole între frați falși.

27 În osteneală și durere, deseori în vegheri, în foame și sete, deseori în posturi, în frig și golicieune.

28 Pe lângă cele ce sunt de afară, ceea ce vine peste mine zilnic, grija pentru toate bisericile.

29 Cine este slab și eu nu sunt slab? Cine este poticnit și eu nu ard?

30 Dacă este necesar să mă laud, mă voi lăuda cu cele despre neputințele mele.

31 Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint.

32 În Damasc, guvernatorul împăratului Areta veghea cetatea damascienilor cu o garnizoană, doritor să mă prindă,

33 Și am fost coborât printr-o fereastră, într-o coșniță, pe zid, și am scăpat din mâinile lui.

12

1 Fără îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fiindcă voi veni la viziuni și revelații ale Domnului.

2 Am cunoscut un om în Cristos, acum paisprezece ani, (dacă în trup, nu pot spune, dacă afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.

3 Și am cunoscut un astfel de om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune; Dumnezeu știe);

4 Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte de nespus, care nu este legiuit omului să le rostească.

⁵ Cu un astfel de om mă voi lăuda, iar cu mine nu mă voi lăuda decât în neputințele mele.

⁶ Căci dacă aş voi să mă laud, nu voi fi prost, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu cumva cineva să mă considere mai presus de ceea ce mă vede a fi, sau de ceea ce aude de la mine.

⁷ Şi ca nu cumva să fiu înălţat peste măsură prin abundenţa revelaţiilor, mi-a fost dat un ghimpe în carne, mesager al lui Satan, să mă lovească cu pumnii, ca nu cumva să fiu înălţat peste măsură.

⁸ Pentru aceasta, de trei ori am implorat pe Domnul, ca să se depărteze de la mine.

⁹ Şi mi-a spus: Harul meu îţi este de ajuns, fiindcă puterea mea este făcută desăvârşită în slăbiciune. De aceea cu cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în neputințele mele, ca puterea lui Cristos să rămână peste mine.

¹⁰ De aceea am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuţii, în strâmtorări, pentru Cristos; deoarece când sunt slab, atunci sunt tare.

¹¹ Am devenit prost în laudă; voi m-aţi constrâns; fiindcă eu trebuia să fi fost recomandat de voi, fiindcă în nimic nu sunt în urma acestor apostoli, cei mai mari dintre cei mai mari, cu toate că nu sunt nimic.

¹² Într-adevăr, semnele unui apostol au fost lucrate printre voi în toată răbdarea, în semne şi minuni şi fapte puternice.

¹³ Fiindcă care este lucrul în care aţi fost inferiori faţă de celelalte biserici, decât că eu însumi nu v-am fost greutate? Iertaţi-mi această nedreptate.

¹⁴ Iată, sunt gata a treia oară să vin la voi; şi nu vă voi fi greutate, fiindcă nu caut ale voastre, ci pe voi, fiindcă nu copiii sunt datori să strângă pentru părinţi, ci părinţii pentru copii.

¹⁵ Şi eu, cu mare plăcere, voi cheltui şi mă voi cheltui pentru voi; deşi cu cât vă iubesc mai mult, cu atât mai puţin sunt iubit.

¹⁶ Dar fie aşa, eu nu v-am împovărat; totuşi, fiind isteţ, v-am prins prin şiretlic.

¹⁷ Am câştigat eu ceva de la voi prin vreunul dintre cei pe care i-am trimis la voi?

¹⁸ Am rugat pe Titus, şi cu el am trimis un frate. A câştigat Titus ceva de la voi? Nu am umblat noi în acelaşi duh? Nu am umblat noi pe aceleaşi urme?

¹⁹ Din nou, credeţi că ne apărăm faţă de voi? Vorbim înaintea lui Dumnezeu în Cristos, dar le facem pe toate, preaiubiţilor, pentru edificarea voastră.

²⁰ Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu vă găsec aşa cum aş voi, şi eu să fiu găsit de voi aşa cum nu aţi voi; ca nu cumva să fie polemici, invidii, furii, certuri, vorbiri de rău, şoptiri, îngâmfări, răscoale;

²¹ Şi nu cumva, când vin din nou, Dumnezeuul meu să mă umilească printre voi şi să deplâng pe mulţi care au păcătuit deja şi nu s-au pocăit de necurăţia şi curvia şi desfrânarea pe care le-au practicat.

13

¹ Aceasta este a treia oară când vin la voi. În gura a doi sau a trei martori va fi întemeiat fiecare cuvânt.

² V-am spus înainte şi vă spun dinainte a doua oară, ca fiind prezent, deşi acum absent, scriu celor ce au păcătuit înainte şi tuturor celorlalţi, că, dacă vin din nou, nu voi cruşa;

³ Pentru că voi căutaţi o dovadă a lui Cristos vorbind în mine, care nu este slab faţă de voi, ci este puternic în voi.

⁴ Fiindcă deși a fost crucificat prin slăbiciune, totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Fiindcă și noi suntem slabi în el, dar vom trăi cu el prin puterea lui Dumnezeu față de voi.

⁵ Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; pe voi înșivă încercați-vă. Sau nu știți că Isus Cristos este în voi, în afară numai dacă sunteți netrebnici?

⁶ Dar mă încred că veți ști că noi nu suntem netrebnici.

⁷ Și mă rog lui Dumnezeu ca voi să nu faceți nimic rău, nu pentru ca să ne arătăm aprobați, ci pentru ca să faceți ce este onest, deși noi am fi ca netrebnici.

⁸ Fiindcă nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

⁹ Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar voi sunteți tari; și aceasta și dorim, desăvârșirea voastră.

¹⁰ De aceea vă scriu acestea fiind absent, ca nu cumva fiind prezent, să folosesc asprime conform cu puterea pe care Domnul mi-a dat-o pentru edificare și nu pentru dărâmare.

¹¹ În final, fraților, rămâneți cu bine. Fiți desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu aceeași minte, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.

¹² Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.

¹³ Vă salută toți sfinții.

¹⁴ Harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt fie cu voi toți. Amin.

Galateni

¹ Pavel, apostol (nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat dintre morți),

² Și toți frații care sunt cu mine, bisericilor Galatiei,

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Cristos,

⁴ Care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze din această lume rea, conform voinței lui Dumnezeu și Tatălui nostru;

⁵ A lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

⁶ Mă minunez că așa de repede v-ați întors de la cel ce v-a chemat în harul lui Cristos, la o evanghelie diferită,

⁷ Care nu este una adevărată, ci sunt unii care vă tulbură și voiesc să pervertească evanghelia lui Cristos.

⁸ Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica orice altă evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi, să fie blestemat!

⁹ Cum am spus noi mai înainte, așa spun acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice altă evanghelie decât aceea pe care ați primit-o, să fie blestemat!

¹⁰ Căci acum pe oameni conving, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Căci dacă așa plăcea încă oamenilor, nu aș fi robul lui Cristos.

¹¹ Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia care a fost predicată de mine nu este conform omului,

¹² Fiindcă nici nu am primit-o de la om, nici nu am învățat-o de la om, ci prin revelația lui Isus Cristos.

¹³ Fiindcă ați auzit de purtarea mea de odinioară, în iudaism, că persecutam peste măsură biserica lui Dumnezeu și o pustiiam;

¹⁴ Și creșteam în iudaism peste mulți de o vârstă cu mine, din națiunea mea, fiind peste măsură de zelos pentru tradițiile părinților mei.

¹⁵ Dar când i-a plăcut lui Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele mamei mele și m-a chemat prin harul său,

¹⁶ Pentru a revela pe Fiul său în mine, ca să îl predic printre păgâni, îndată, nu am primit sfat de la carne și sânge,

¹⁷ Nici nu am urcat la Ierusalim la cei care au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors din nou la Damasc.

¹⁸ Apoi, după trei ani, am urcat la Ierusalim să îl văd pe Petru și am rămas cu el cincisprezece zile.

¹⁹ Dar nu am văzut pe un altul dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului.

²⁰ Și în cele ce vă scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.

²¹ După aceea am venit în ținuturile Siriei și Ciliciei;

²² Și eram necunoscut la față bisericilor din Iudeea care erau în Cristos.

²³ Ci auzeau numai că: Cel ce ne persecuta odată, acum predică credința pe care odinioară el o pustii.

²⁴ Și glorificau pe Dumnezeu în mine.

2

¹ Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim cu Barnaba și l-am luat și pe Titus cu mine.

² Și conform unei revelații am urcat și le-am prezentat acea evanghelie pe care o predic printre neamuri și personal celor care erau renumiți, ca nu cumva în vreun fel să alerg sau să fi alergat în zadar.

³ Dar nici Titus, care era cu mine, grec fiind, nu a fost constrâns să se circumcidă,

⁴ Și aceasta din cauza fraților falși, furișați, care au intrat în ascuns să spioneze libertatea noastră pe care o avem în Cristos Isus, ca să ne aducă în sclavie,

⁵ Acestora nici măcar un moment nu le-am cedat prin supunere, pentru ca adevărul evangheliei să rămână în continuare cu voi.

⁶ Dar de la aceștia, care considerați a fi ceva (orice ar fi fost ei, pentru mine nu este nicio diferență; Dumnezeu nu are în vedere fața omului), fiindcă aceștia, care considerați a fi ceva, în discuții nu mi-au adăugat nimic.

⁷ Ci din contră, văzând că evanghelia necircumciziei îmi fusese încredințată mie, așa cum lui Petru îi fusese încredințată cea a circumciziei,

⁸ (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în Petru pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru neamuri),

⁹ Și după ce Iacov și Chifa și Ioan, cei considerați a fi stâlpi, au priceput harul ce mi-a fost dat, mi-au dat mie și lui Barnaba mâinile drepte ale părtașiei, ca noi să mergem la păgâni, iar ei la circumcizie;

¹⁰ Numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

¹¹ Dar când Petru a venit la Antiohia, m-am împotrivit lui pe față, fiindcă era de învinuit.

¹² Fiindcă înainte de venirea unora de la Iacov, mânca cu neamurile; dar când au venit, s-a retras și s-a separat, temându-se de cei din circumcizie.

¹³ Și ceilalți iudei s-au fățărnicit și ei cu el, încât și Barnaba a fost atras în fățărnicia lor.

¹⁴ Dar când am văzut că nu umblau cu integritate, conform cu adevărul evangheliei, i-am spus lui Petru în fața tuturor: Dacă tu, iudeu fiind, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, de ce constrângi neamurile să trăiască în felul iudeilor?

¹⁵ Noi suntem prin natură iudei și nu păcătoși dintre neamuri,

¹⁶ Știind că un om nu este declarat drept prin faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, am crezut și noi în Isus Cristos, ca să fim declarați drepti prin credința lui Cristos și nu prin faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne nu va fi declarată dreaptă.

¹⁷ Dar dacă, în timp ce căutăm să fim declarați drepti prin Cristos, ne-am găsit și pe noi înșine păcătoși, este atunci Cristos servitorul păcatului? Nicidecum!

¹⁸ Căci dacă zidesc din nou cele pe care le-am distrus, mă fac pe mine însumi călcător de lege.

¹⁹ Fiindcă eu, prin lege, am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

²⁰ Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine.

²¹ Nu zădărnicesc harul lui Dumnezeu, căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Cristos a murit în zadar.

3

¹ O, galateni neînțelepți! Cine v-a amăgit ca să nu ascultați de adevăr, înaintea

ochilor căroră Isus Cristos a fost dinainte clar descris ca și crucificat între voi?

² Numai aceasta voiesc să aflu de la voi: Ați primit Duhul prin faptele legii sau prin auzirea credinței?

³ Sunteți atât de neînțelepți? Începând în Duhul, sunteți acum desăvârșiți prin carne?

⁴ În zadar ați suferit voi atât de multe? Dacă, într-adevăr, chiar este în zadar!

⁵ Așadar, cel ce vă dă Duhul și lucrează miracole printre voi, le face prin faptele legii, sau prin auzirea credinței?

⁶ Așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.

⁷ De aceea să știți că cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii lui Avraam.

⁸ Și scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara drepti prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte lui Avraam evanghelia, spunând: În tine toate națiunile vor fi binecuvântate.

⁹ Astfel, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.

¹⁰ Deoarece toți câți sunt din faptele legii, sunt sub blestem, fiindcă este scris: Blestemat este oricine care nu rămâne neclintit în toate câte sunt scrise în cartea legii pentru a le face.

¹¹ Și că nimeni nu este declarat drept prin lege, înaintea lui Dumnezeu este clar, pentru că: Cel drept va trăi prin credință.

¹² Dar legea nu este din credință, ci: Omul care le face, va trăi prin ele.

¹³ Cristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat este oricine atârnă pe lemn,

¹⁴ Ca binecuvântarea lui Avraam să vină peste neamuri prin Isus Cristos, ca să primim promisiunea Duhului prin credință.

¹⁵ Fraților, vorbesc ca un om; deși este doar legământul unui om, totuși dacă este confirmat, nimeni nu îl desființează nici nu mai adaugă la el.

¹⁶ Iar promisiunile au fost făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor, ca despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care este Cristos.

¹⁷ Și spun aceasta că, legământul cel dinainte confirmat de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci de ani mai târziu, nu îl poate anula ca să facă promisiunea fără efect.

¹⁸ Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din promisiune; dar Dumnezeu a dat-o lui Avraam prin promisiune.

¹⁹ Atunci pentru ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza încălcărilor de lege, până să vină sămânța căreia i se făcuse promisiunea, dată prin îngeri în mâna unui mijlocitor.

²⁰ Iar mijlocitorul nu este mijlocitor al unuia, dar Dumnezeu este unul.

²¹ Atunci este legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Căci dacă ar fi fost dată o lege care putea da viață, într-adevăr, dreptatea ar fi fost prin lege.

²² Dar scriptura a închis pe toți oamenii sub păcat, ca promisiunea lui Isus Cristos, prin credință, să fie dată celor ce cred.

²³ Dar înainte de a veni credința, eram ținuți sub lege, închiși referitor la credința care urma să fie revelată.

²⁴ Astfel, legea a fost pedagogul nostru ca să ne aducă la Cristos, ca prin credință să fim declarați drepti.

25 Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

26 Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința în Cristos Isus.

27 Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat cu Cristos.

28 Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici rob, nici liber, nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască; fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus.

29 Și dacă voi sunteți ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori conform promisiunii.

4

1 Dar spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic de rob, măcar că este domn al tuturor;

2 Ci este sub tutori și administratori, până la timpul stabilit de tată.

3 Așa și noi, când eram copii, eram în robie sub principiile elementare ale lumii.

4 Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său, venit din femeie, venit sub lege,

5 Să răscumpere pe cei ce erau sub lege, ca să primim adopția fiilor.

6 Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Abba, Tată!

7 De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos.

8 Atunci însă, când nu cunoșteți pe Dumnezeu, ați servit celor ce prin natură nu sunt dumnezei.

9 Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai degrabă, fiind cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți din nou la slabele și sărăcăcioasele principii elementare, cărora doriți din nou să le fiți robi în robie?

10 Voi țineți zile și luni și timpuri și ani.

11 Mă tem pentru voi, ca nu cumva să fi muncit în zadar pentru voi.

12 Fraților, vă implor, fiți ca mine, pentru că eu sunt ca voi; nu m-ați nedreptățit cu nimic.

13 Dar știți cum prin neputința cărnii v-am predicat evanghelia la început.

14 Și nu ați disprețuit, nici nu ați respins ispita mea care era în carnea mea, ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus.

15 Unde este, așadar, binecuvântarea despre care ați vorbit? Fiindcă vă aduc mărturie, că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos propriii ochi și mi i-ați fi dat.

16 Am devenit atunci dușmanul vostru, pentru că vă spun adevărul?

17 Ei cu zel vă influențează, dar nu spre bine; da, ei voiesc să vă excludă, ca la rândul vostru să îi influențați cu zel.

18 Dar totdeauna este bine să fiți influențați cu zel în ce este bine și nu doar când sunt prezent cu voi.

19 Copilașii mei, pentru care din nou simt durerile nașterii până când Cristos este format în voi,

20 Doresc să fiu prezent acum cu voi și să îmi schimb tonul vocii, pentru că sunt nedumerit cu privire la voi.

21 Spuneți-mi, voi, care doriți să fiți sub lege, nu auziți legea?

22 Fiindcă este scris că Avraam a avut doi fii, unul din femeia roabă și celălalt din femeia liberă.

23 Dar cel din femeia roabă a fost născut conform cărnii, iar cel din femeia liberă, prin promisiune.

24 Lucrurile acestea sunt o alegorie, fiindcă acestea sunt cele două legăminte, unul, de la muntele Sinai, care naște pentru robie și care este Agar.

²⁵ Fiindcă această Agar este muntele Sinai în Arabia și corespunde Ierusalimului de acum și este în robie cu copiii săi.

²⁶ Dar Ierusalimul cel de sus este liber, cel ce este mama noastră a tuturor.

²⁷ Fiindcă este scris: Bucură-te, steapo, care nu naști. Izbucnește și strigă tu care nu ești în durerile nașterii, pentru că cea pustuită are mai mulți copii decât cea care are soț.

²⁸ Iar noi, fraților, suntem copiii promisiunii așa cum a fost Isaac.

²⁹ Dar așa cum atunci, cel ce fusese născut conform cărnii persecuta pe cel născut conform Duhului, tot așa și acum.

³⁰ Totuși ce spune scriptura? Alungă femeia roabă și pe fiul ei, pentru că fiul femeii roabe nicidecum nu va fi moștenitor cu fiul femeii libere.

³¹ Așa că, fraților, nu suntem copii ai femeii roabe, ci ai femeii libere.

5

¹ Așadar, stați tari în libertatea cu care Cristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți din nou în jugul robiei.

² Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți fi circumciși, Cristos nu vă va fi de niciun folos.

³ Fiindcă mărturisesc din nou fiecărui om ce se circumcide, că este dator să țină întreaga lege.

⁴ Cristos a devenit fără niciun efect pentru voi; voi toți care sunteți declarați drepti prin lege, sunteți căzuți din har.

⁵ Fiindcă noi prin Duhul așteptăm speranța dreptății prin credință.

⁶ Fiindcă în Isus Cristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci credința care lucrează prin dragoste.

⁷ Ați alergat bine; cine v-a împiedicat ca să nu ascultați de adevăr?

⁸ Această convingere nu vine de la cel ce vă cheamă.

⁹ Puțină dospeală dospește tot aluatul.

¹⁰ Eu am încredere în voi, prin Domnul, că nu veți gândi nimic altceva; dar cel ce vă tulbură își va purta judecata, oricine ar fi.

¹¹ Și eu, fraților, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci poticnirea crucii a fost înlăturată.

¹² Aș dori să fie stârpiți cei ce vă tulbură.

¹³ Fiindcă, fraților, voi ați fost chemați la libertate; numai nu folosiți libertatea pentru a da ocazie cărnii, ci prin dragoste serviți unii altora.

¹⁴ Fiindcă toată legea este împlinită într-un cuvânt, în acesta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁵ Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți mistuiți unii de alții.

¹⁶ Spun, așadar: Umblați în Duhul și nicidecum nu veți împlini pofta cărnii.

¹⁷ Căci carnea pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și acestea sunt potrivnice unele altora, așa încât nu puteți face cele ce ați voi.

¹⁸ Dar dacă sunteți conduși de Duhul, nu sunteți sub lege.

¹⁹ Iar faptele cărnii sunt arătate; acestea sunt: adulter, curvie, necurăție, desfrânare,

²⁰ Idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte, gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii,

²¹ Invidii, ucideri, beții, îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, așa cum v-am spus odinioară, că toți cei ce practică astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

²² Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătaea, facerea de bine, credința,

²³ Blândețea, înfrânarea; împotriva acestora nu este lege.

²⁴ Și cei ai lui Cristos au crucificat carnea cu pasiunile și poftele ei.

²⁵ Dacă trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul.

²⁶ Să nu fim doritori de glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe alții.

6

¹ Fraților, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greșeală, voi care sunteți spirituali, îndreptați-l pe unul ca acesta în duhul blândeții, fiind atent la tine însuși, ca să nu fii și tu ispitit.

² Purtați-vă greutățile unii altora și împliniți astfel legea lui Cristos.

³ Căci dacă cineva crede că este ceva, nefiind nimic, se înșală pe sine însuși.

⁴ Dar fiecare să își încerce propria sa lucrare și atunci va avea bucurie numai în el însuși și nu în altul.

⁵ Căci fiecare își va purta propria lui sarcină.

⁶ Cel ce este învățat în cuvânt să îi facă parte din toate bunurile celui ce îl învață.

⁷ Nu vă amăgiți; Dumnezeu nu se lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă un om, aceea va și secera.

⁸ Pentru că cel ce seamănă pentru carnea sa, din carne va secera putrezire; dar cel ce seamănă pentru Duh, va secera din Duh viață veșnică.

⁹ Și să nu obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul cuvenit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

¹⁰ Așadar, cât avem ocazie, să facem bine tuturor, dar mai ales celor din casa credinței.

¹¹ Vedeti cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână.

¹² Toți câți doresc să se fălească cu carnea, aceștia vă constrâng să vă circumcideți, numai ca nu cumva să sufere persecuție pentru crucea lui Cristos.

¹³ Fiindcă nici ei înșiși, care sunt circumciși, nu păzesc legea, ci doresc să fiți circumciși, ca să se laude cu carnea voastră.

¹⁴ Dar eu nicidecum nu mă laud decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este crucificată față de mine și eu față de lume!

¹⁵ Căci în Cristos Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci o creatură nouă.

¹⁶ Și celor câți umblă conform acestei reguli, pace fie peste ei și milă și peste Israelul lui Dumnezeu.

¹⁷ Nimeni, de acum încolo, să nu mă tulbure, fiindcă eu port în trupul meu semnele Domnului Isus.

¹⁸ Fraților, harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Efeseni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor în Cristos Isus,

² Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

³ Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile cerești, în Cristos;

⁴ După cum ne-a ales în el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și ireproșabili înaintea lui în dragoste,

⁵ Predestinându-ne pentru adopția copiilor prin Isus Cristos, pentru el însuși, conform bunei plăceri a voii sale,

⁶ Pentru lauda gloriei harului său în care ne-a făcut acceptați în cel preaiubit.

⁷ În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor, conform bogățiilor harului său,

⁸ În care el a abundat spre noi în toată înțelepciunea și priceperea,

⁹ Făcându-ne cunoscut misterul voii sale, conform bunei sale plăceri, pe care și-a plănuțit-o în el însuși;

¹⁰ Ca în administrarea plinătății timpurilor să adune în unul, toate în Cristos, deopotrivă pe cele în cer și cele pe pământ; în el,

¹¹ În care am și obținut o moștenire, fiind predestinați conform cu scopul celui care lucrează toate după sfatul voii sale,

¹² Pentru lauda gloriei sale, noi, care întâi ne-am încrezut în Cristos.

¹³ În care și voi v-ați încrezut, după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu acel Duh sfânt al promisiunii,

¹⁴ Care este arvuna moștenirii noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre lauda gloriei sale.

¹⁵ Din această cauză și eu, după ce am auzit despre credința voastră în Domnul Isus și dragostea pentru toți sfinții,

¹⁶ Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, amintind despre voi în rugăciunile mele,

¹⁷ Ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea duhul înțelepciunii și al revelației în cunoașterea lui;

¹⁸ Ochii înțelegerii voastre, fiind iluminați, ca voi să cunoașteți care este speranța chemării lui și care sunt bogățiile gloriei moștenirii lui în sfinți,

¹⁹ Și care este nemărginita mărime a puterii lui față de noi, care credem, conform cu lucrarea tăriei puterii sale,

²⁰ Pe care a lucrat-o în Cristos, când l-a înviat dintre morți și l-a așezat la dreapta sa, în locurile cerești,

²¹ Mult deasupra fiecărei stăpâniri și autorități și puteri și domnii și a fiecărui nume numit, nu numai în lumea aceasta, ci și în cea care vine;

²² Și a pus toate sub picioarele lui și l-a dat să fie capul peste toate lucrurile în biserică,

²³ Care este trupul lui, plinătatea celui care umple toate în toți.

2

¹ Și v-a dat viață, vouă care erați morți în fărădelegi și păcate;

² În care ați umblat odinioară, conform mersului acestei lumi, conform cu printul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în copiii neascultării;

³ Printre care și noi toți ne-am comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind dorințele cărnii și minții; și, prin natură, eram copiii furiei, ca și ceilalți.

⁴ Dar Dumnezeu, care este bogat în milă, din cauza dragostei sale mari cu care ne-a iubit,

⁵ Chiar pe când eram morți în păcate, ne-a dat viață împreună cu Cristos (prin har sunteți salvați);

⁶ Și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în locurile cerești în Cristos Isus,

⁷ Ca în veacurile ce vin să arate nemărginitele bogății ale harului său, în bunătatea lui față de noi, prin Cristos Isus.

⁸ Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu;

⁹ Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.

¹⁰ Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să umblăm în ele.

¹¹ De aceea, amintiți-vă că voi, fiind odinioară neamuri în carne, care erați numiți necircumcizie de către aceea numită circumcizie în carne, făcută de mâini;

¹² Că în acel timp erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în lume,

¹³ Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați departe, sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos.

¹⁴ Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut din doi unul și a dărâmat zidul din mijloc al despărțirii dintre noi,

¹⁵ Abolind în carnea lui dușmănia, legea poruncilor cuprinsă în rânduieli, ca să facă în el însuși din doi un om nou, făcând pace;

¹⁶ Și să îi împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, ucigând, prin ea, dușmănia;

¹⁷ Și a venit și v-a predicat pace celor de departe și celor de aproape.

¹⁸ Fiindcă prin el, amândoi avem acces printr-un singur Duh la Tatăl.

¹⁹ De aceea acum nu mai sunteți străini și locuitori temporari, ci sunteți concetățeni cu sfinții și cu cei ai casei lui Dumnezeu,

²⁰ Fiind zidiți pe temelia apostolilor și profeților, Isus Cristos însuși fiind piatra unghiulară a temeliei,

²¹ În care toată clădirea, bine încheată, crește pentru a fi un templu sfânt în Domnul;

²² În care și voi sunteți zidiți împreună, pentru a fi locuință lui Dumnezeu, prin Duhul.

3

¹ Din această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus Cristos pentru voi, neamurile,

² Dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu care îmi este dat pentru voi;

³ Cum prin revelație mi-a făcut cunoscut misterul; (așa cum v-am scris înainte pe scurt,

⁴ Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în misterul lui Cristos),

⁵ Care în alte veacuri nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul;

⁶ Că neamurile vor fi co-moștenitoare și ale aceluiasi trup și părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin evanghelie;

⁷ Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul harului lui Dumnezeu dat mie, prin lucrarea efectivă a puterii lui.

⁸ Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos;

⁹ Și să fac pe toți să vadă care este părtașia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns în Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos;

¹⁰ Ca să le fie cunoscută acum, principatelor și autorităților în locurile cerești, prin biserică, înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu,

¹¹ Conform scopului etern pe care l-a hotărât în Cristos Isus, Domnul nostru,

¹² În care avem cutezanță și acces cu încredere prin credința lui.

¹³ De aceea doresc să nu vă descurajați datorită necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.

¹⁴ Din această cauză îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos,

¹⁵ Din care este numită întreaga familie în cer și pe pământ,

¹⁶ Ca să vă dea, conform bogățiilor gloriei sale, să fiți întăriți cu putere prin Duhul lui, în omul dinăuntru,

¹⁷ Așa încât Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,

¹⁸ Să fiți în stare să înțelegeți cu toți sfinții care este lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea;

¹⁹ Și să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece cunoașterea, ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰ Și celui care este în stare să facă toate peste măsură de abundent, peste tot ce cerem sau gândim, conform puterii care lucrează în noi,

²¹ A lui fie gloria în biserică prin Cristos Isus, prin toate veacurile, totdeauna și întotdeauna. Amin.

4

¹ De aceea eu, prizonierul Domnului, vă implor să umblați demni de chemarea cu care sunteți chemați,

² Cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, răbdând unii altora în dragoste,

³ Străduindu-vă să țineți unitatea Duhului în legătura păcii.

⁴ Este un singur trup și un singur Duh, precum și voi sunteți chemați într-o singură speranță a chemării voastre;

⁵ Un singur Domn, o singură credință, un singur botez,

⁶ Un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toți și prin toți și în voi toți.

⁷ Dar fiecareia dintre noi îi este dat har conform măsurii darului lui Cristos.

⁸ De aceea el spune: Când s-a urcat în înălțime, a dus în captivitate captivitatea și a dat daruri oamenilor.

⁹ (Și că el s-a urcat, ce înseamnă decât că el de asemenea a coborât mai întâi în părțile de jos ale pământului?)

¹⁰ Cel ce a coborât este chiar cel ce a urcat mult deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate uncurile.)

¹¹ Și el a dat pe unii apostoli, și pe unii profeți, și pe unii evangheliști, și pe unii păstori și învățători,

¹² Pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea servirii, pentru edificarea trupului lui Cristos,

¹³ Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos;

¹⁴ Ca să nu mai fim copii, aruncați încoace și încolo și purtați de fiecare vânt de doctrină prin șiretlicul oamenilor și prin viclenie încusită, prin care pândesc să înșele;

¹⁵ Ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate în el, care este capul, Cristos;

¹⁶ Din care întregul trup bine încheșat și strâns legat împreună, prin aportul fiecărei încheieturi, conform lucrării efective în măsura fiecărei părți, își face creșterea trupului pentru edificarea lui însuși în dragoste.

¹⁷ De aceea spun aceasta și aduc mărturie în Domnul, ca voi de acum înainte să nu umblați cum umblă celelalte neamuri, în deșertăciunea minții lor,

¹⁸ Având înțelegerea întunecată, fiind înștrăinați de viața lui Dumnezeu prin ignoranța care este în ei, din cauza orbirii inimii lor;

¹⁹ Care, fiind nesimțitori, s-au dedat ei înșiși desfrânării, pentru a lucra toată necurăția cu lăcomie.

²⁰ Dar voi nu ați învățat astfel despre Cristos;

²¹ Dacă așa este că l-ați auzit și ați fost învățați de către el, precum adevărul este în Isus;

²² Ca voi să puneți deoparte cele referitoare la purtarea voastră de mai înainte, omul vechi, care este corupt conform poftelor înșelătoare;

²³ Și să vă înnoiți în duhul minții voastre;

²⁴ Și să vă îmbrăcați cu omul nou, care, conform lui Dumnezeu, este creat în dreptate și adevărată sfințenie.

²⁵ De aceea punând deoparte minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu aproapele lui, pentru că suntem membre unii altora.

²⁶ Mânați-vă și nu păcătuți; să nu apună soarele peste furia voastră,

²⁷ Nici nu dați loc diavolului.

²⁸ Cel ce a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu mâinile ce este bun, ca să aibă să dea celui ce are nevoie.

²⁹ Să nu iasă din gura voastră niciun cuvânt stricat, ci doar ce este bun pentru folosul edificării, ca să dea har celor ce aud.

³⁰ Și nu măhniți Duhul sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.

³¹ Orice amărăciune și furie și mânie și strigăte și vorbire rea să fie înlăturate de la voi, împreună cu toată răutatea;

³² Și fiți buni unii cu alții, compătimitori, iertându-vă unii pe alții precum și Dumnezeu, pentru Cristos, v-a iertat pe voi.

5

¹ De aceea fiți urmași ai lui Dumnezeu, precum copii iubiți.

² Și umblați în dragoste, precum și Cristos ne-a iubit și s-a dat pe sine însuși ofrandă pentru noi și sacrificiu lui Dumnezeu pentru aromă bine mirsitoare.

³ Dar curvia și toată necurăția sau lăcomia să nu le lăsați niciodată să fie numite între voi, precum se cuvine sfinților;

⁴ Nici murdărie, nici vorbire proastă, nici glumă vulgară, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă aducerea de mulțumiri.

⁵ Fiindcă știți aceasta, că niciun curvar, sau spurcat, sau lacom, care este idolatru, nu are moștenire în împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu.

⁶ Nu lăsați pe nimeni să vă înșele prin cuvinte deșarte, fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării.

⁷ De aceea nu fiți părtași cu ei.

⁸ Fiindcă odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul; umblați precum copiii ai luminii;

⁹ (Fiindcă rodul Duhului este în toată bunățatea și în dreptate și în adevăr),

¹⁰ Încercând ce este plăcut Domnului.

¹¹ Și să nu aveți părtașie cu faptele neroditoare ale întunericului; ci, mai degrabă, muștrați-le.

¹² Fiindcă este rușine și numai a vorbi despre cele făcute de ei în taină.

¹³ Dar toate cele muștrate sunt arătate de lumină; fiindcă cea care arată totul pe față, este lumina.

¹⁴ De aceea el spune: Trezește-te, tu, care dormi, și scoală-te dintre morți și Cristos îți va da lumină.

¹⁵ Vedeți dar, să umblați cu chibzuință, nu precum cei proști, ci precum cei înțelepți,

¹⁶ Răscumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele.

¹⁷ Din această cauză nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului.

¹⁸ Și nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă, fiți umpluți cu Duhul,

¹⁹ Vorbind vouă înșivă în psalmi și innuri și cântări spirituale; cântând și cântând în inima voastră Domnului,

²⁰ Mulțumind totdeauna pentru toate Dumnezeului și Tatălui, în numele Domnului nostru Isus Cristos,

²¹ Supunându-vă unii altora în teama de Dumnezeu.

²² Soților, supuneți-vă soților voștri ca Domnului;

²³ Pentru că soțul este capul soției, precum și Cristos este capul bisericii și el este salvatorul trupului.

²⁴ De aceea, precum biserica este supusă lui Cristos, tot așa și soțiile să se supună propriilor soți în totul.

²⁵ Soților, iubiți-vă soțiile, precum și Cristos a iubit biserica și s-a dat pe sine însuși pentru ea,

²⁶ Ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea apei prin cuvânt,

²⁷ Ca să își prezinte lui însuși o biserică glorioasă, neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără cusur.

²⁸ Așa sunt datori soții să își iubească soțiile, ca pe propriile lor trupuri. Cel ce își iubește soția, se iubește pe sine însuși.

²⁹ Fiindcă nimeni nu și-a urât vreodată propria lui carne, ci o hrănește și o îngrijește, precum și Domnul face bisericii;

³⁰ Pentru că suntem membre ale trupului său, din carnea sa și din oasele sale.

³¹ Din această cauză va lăsa un om pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de soția lui, și cei doi vor fi un singur trup.

³² Acesta este un mare mister; dar eu vorbesc referitor la Cristos și la biserică.

³³ Totuși, fiecare dintre voi în parte, astfel să își iubească soția ca pe sine însuși; și soția să se teamă cu respect de soț.

6

¹ Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, fiindcă aceasta este drept.

² Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; (care este prima poruncă cu promisiune);

³ Ca să îți fie bine și să poți trăi mult timp pe pământ.

⁴ Și taților, nu vă provocați copiii la furie, ci creșteți-i în disciplinarea și avertizarea Domnului.

⁵ Robilor, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca lui Cristos, faceți ce vă poruncesc stăpânii, conform cârnii;

⁶ Nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci ca robii lui Cristos, făcând voia lui Dumnezeu din inimă;

⁷ Servind cu bunăvoință, ca Domnului și nu oamenilor;

⁸ Știind că orice bunătate va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul, fie că este rob sau liber.

⁹ Și stăpânilor, faceți-le aceleași lucruri, reținându-vă de la amenințare; știind că și Stăpânul vostru este în cer; și la el nu este părtinire.

¹⁰ În final, frații mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui.

¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să stați în picioare împotriva uneltirilor diavolului.

¹² Pentru că noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericii acestei lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte.

¹³ Din această cauză, luați întreaga armură a lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să vă împotriviți în ziua cea rea; și, făcând totul, să stați în picioare.

¹⁴ De aceea stați în picioare, având mijlocul vostru încins cu adevărul și purtând platoșa dreptății;

¹⁵ Și picioarele voastre încălțate cu pregătirea evangheliei păcii;

¹⁶ Peste toate luând scutul credinței, cu care veți fi în stare să stingeți toate săgețile arzătoare ale celui rău.

¹⁷ Și luați coiful salvării și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu;

¹⁸ Rugându-vă tot timpul cu toată rugăciunea și cu cerere în Duhul și veghind la aceasta cu toată stăruința și cu cerere pentru toți sfinții;

¹⁹ Și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt, să îmi deschid gura cutezător, să fac cunoscut misterul evangheliei,

²⁰ Pentru care sunt ambasador în lanțuri, pentru ca în ea să vorbesc cutezător, precum ar trebui eu să vorbesc.

²¹ Dar ca să știți și voi cele ce mă privesc și ce fac, Tihic, un frate preaiubit și servitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut toate;

²² Acela pe care vi l-am trimis cu același scop, ca să știți despre treburile noastre și să vă mângâie inimile.

²³ Pace fie fraților și dragoste cu credință de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos.

²⁴ Harul fie cu toți cei ce îl iubesc pe Domnul nostru Isus Cristos în sinceritate. Amin.

Filipeni

¹ Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Cristos, tuturor sfinților în Cristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii;

² Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

³ Mulțumesc Dumnezeului meu la fiecare aducere aminte despre voi,

⁴ Întotdeauna, în fiecare rugăciune a mea pentru voi toți, făcând cerere cu bucurie,

⁵ Pentru părtașia voastră în evanghelie, din prima zi până acum;

⁶ Fiind încredințat de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în voi, o va termina până în ziua lui Isus Cristos.

⁷ Așa cum este drept pentru mine să gândesc aceasta despre voi toți, pentru că vă port în inima mea; întrucât, deopotrivă în lanțurile mele și în apărarea și confirmarea evangheliei, voi toți sunteți părtași ai harului meu.

⁸ Fiindcă Dumnezeu îmi este martor cât de mult tânjesc după voi toți în adâncurile milei lui Isus Cristos.

⁹ Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră să abunde chiar din ce în ce mai mult în cunoaștere și în toată judecata,

¹⁰ Ca voi să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți sinceri și fără poticnire până în ziua lui Cristos,

¹¹ Fiind umpluți cu roadele dreptății, care sunt prin Isus Cristos, pentru gloria și lauda lui Dumnezeu.

¹² Dar voiesc să înțelegeți, fraților, că cele ce mi s-au întâmplat, mai degrabă au ajutat la înaintarea evangheliei;

¹³ Așa că lanțurile mele în Cristos sunt arătate în tot palatul și în toate celelalte locuri.

¹⁴ Și mulți dintre frații în Domnul, încredințați din cauza lanțurilor mele, sunt mult mai cutezători să vorbească fără teamă cuvântul.

¹⁵ Unii, într-adevăr, predică pe Cristos chiar din invidie și ceartă; iar alții, de asemenea, din bunăvoință.

¹⁶ Unii predică pe Cristos din ceartă, nu sincer, închipuindu-și că adaugă neaz lanțurilor mele;

¹⁷ Iar ceilalți, din dragoste, știind că sunt pus pentru apărarea evangheliei.

¹⁸ Atunci ce este? Cu toate acestea, în orice fel, fie de ochii lumii, fie în adevăr, Cristos este predicat; și în aceasta mă bucur, da și mă voi bucura.

¹⁹ Căci știu că aceasta se va întoarce pentru salvarea mea prin rugăciunea voastră și prin aportul Duhului lui Isus Cristos,

²⁰ Conform anticipării mele arzătoare și speranței mele, că nu voi fi în nimic rușinat, ci cu toată cutezanța, ca întotdeauna, așa și acum Cristos va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

²¹ Fiindcă pentru mine a trăi este Cristos, și a muri este câștig.

²² Dar dacă trăiesc în carne, aceasta este rodul muncii mele; totuși nu știu ce voi alege.

²³ Fiindcă sunt strâmtorat din două părți, având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea ce este mult mai bine;

²⁴ Totuși, a rămâne în carne este mai necesar pentru voi.

²⁵ Și, având această încredere, știu că voi trăi și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea voastră și bucuria credinței,

²⁶ Ca bucuria voastră să fie mai abundentă în Isus Cristos pentru mine, prin venirea mea din nou la voi.

²⁷ Numai purtați-vă cum se cuvine evangheliei lui Cristos, pentru ca, fie că vin și vă văd, fie că sunt absent, să aud despre ale voastre că stați neclintii într-un singur duh, cu o singură minte, luptând împreună pentru credința evangheliei,

²⁸ Și nefiind înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și aceasta de la Dumnezeu.

²⁹ Fiindcă vouă vă este dat, pe partea lui Cristos, nu numai a crede în el, dar și a suferi pentru el.

³⁰ Având același conflict pe care l-ați văzut în mine și acum auziți că este în mine.

2

¹ Așadar, dacă este vreo încurajare în Cristos, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo părtășie a Duhului, dacă sunt adâncuri ale iubirii și îndurări,

² Împliniți-mi bucuria, ca una să gândiți, având aceeași dragoste, fiind de acord, într-o singură minte.

³ Nu faceți nimic prin ceartă sau glorie deșartă, ci, în umilința minții, toți să stimeze pe alții mai presus de ei înșiși.

⁴ Nu priviți fiecare spre propriile lucruri, ci fiecare și spre cele ale altora.

⁵ Lăsați să fie în voi această minte, care era și în Cristos Isus;

⁶ Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu a socotit ca tâlhărie a fi egal cu Dumnezeu,

⁷ Ci s-a făcut pe sine însuși lipsit de importanță și a luat asupra lui chipul unui rob și a fost făcut în asemănarea oamenilor;

⁸ Și, fiind găsit la înfățișare ca un om, s-a umilit și s-a făcut ascultător până la moarte, chiar moarte de cruce.

⁹ De aceea Dumnezeu l-a și înălțat cel mai mult și i-a dat un nume care este mai presus de fiecare nume,

¹⁰ Pentru ca, la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece, al celor din cer și de pe pământ și de sub pământ;

¹¹ Și să mărturisească fiecare limbă că Isus Cristos este Domnul, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

¹² De aceea, preaiubiții mei, precum totdeauna ați dat ascultare, nu ca în prezența mea doar, ci mult mai mult în absența mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu teamă și tremur.

¹³ Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere.

¹⁴ Faceți toate lucrurile fără cârtiri și dispute,

¹⁵ Ca să fiți ireproșabili și inocenți, fiii lui Dumnezeu, fără muștrare, în mijlocul unei națiuni străambe și perverse, printre care străluciți ca lumini în lume,

¹⁶ Ținând sus cuvântul vieții, ca să mă bucur în ziua lui Cristos, că nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar.

¹⁷ Da, și dacă voi fi turnat peste sacrificiul și serviciul credinței voastre, mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți.

¹⁸ Din același motiv și voi vă bucurați și vă bucurați împreună cu mine.

¹⁹ Dar mă încred în Domnul Isus, să vă trimit curând pe Timotei, ca să fiu și eu mângâiat, când voi afla cele despre voi.

²⁰ Fiindcă nu am pe nimeni cu aceeași minte, care se va îngriji cu sinceritate de cele despre voi.

²¹ Fiindcă toți caută lucrurile lor, nu lucrurile lui Isus Cristos.

²² Dar știți dovada despre el, cum, ca un fiu cu tatăl a servit cu mine în evanghelie.

²³ De aceea pe el sper să vi-l trimit îndată ce voi vedea cum îmi va merge.

²⁴ Dar mă încred în Domnul, că voi veni și eu curând.

²⁵ Totuși am socotit necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu și conlucrător și co-luptător, dar trimisul vostru și cel ce a servit nevoilor mele.

²⁶ Fiindcă tânjea după voi toți și a fost foarte mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav.

²⁷ Căci, într-adevăr, a fost bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de el; și nu numai de el, ci și de mine, ca nu cumva să am întristare peste întristare.

²⁸ De aceea l-am trimis cu mai multă grijă, ca, atunci când îl vedeți din nou, să vă bucurați și să fiu eu mai puțin întristat.

²⁹ Primiți-l așadar în Domnul, cu toată veselia, și țineți în onoare pe astfel de oameni.

³⁰ Pentru că din cauza lucrării lui Cristos a fost el aproape de moarte, neținând la viața lui, ca să suplinească lipsa serviciului vostru către mine.

3

¹ În final, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Să vă scriu aceleași lucruri, într-adevăr, mie nu îmi este greu, iar vouă vă este sigur.

² Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrători răi, păziți-vă de scrijelat!

³ Fiindcă noi suntem circumcizia, cei care în duh ne închinăm lui Dumnezeu și care ne bucurăm în Cristos Isus și nu avem încredere în carne.

⁴ Măcar că eu aș avea încredere și în carne. Dacă un altul gândește că are de ce să se încreadă în carne, eu mai mult;

⁵ Circumcis a opta zi, din stirpea lui Israel, din tribul lui Benjamin, evreu dintre evrei; referitor la lege, fariseu;

⁶ Referitor la zel, persecutând biserica; referitor la dreptatea care este în lege, găsit ireproșabil.

⁷ Dar lucrurile care îmi erau câștiguri, acelea le-am socotit pagubă, pentru Cristos.

⁸ Da, în adevăr, și socotesc toate lucrurile pierdere, din cauza măreției cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a toate și le socotesc a fi gunoi, ca să câștig pe Cristos,

⁹ Și să fiu găsit în el, nu având propria mea dreptate, care este din lege, ci aceea care este prin credința lui Cristos, dreptatea care este din Dumnezeu prin credință,

¹⁰ Ca să îl cunosc pe el și puterea învierii lui și părțasia suferințelor lui, fiind făcut conform cu moartea lui,

¹¹ Dacă ar fi posibil, cumva, să ajung la învierea morților.

¹² Nu că am obținut deja, sau că am fost făcut deja desăvârșit; dar urmăresc, că poate prind aceea pentru care și eu am fost prins de Cristos Isus.

¹³ Fraților, eu nu mă socotesc pe mine însumi că am prins; dar fac un singur lucru, uitând acele lucruri care sunt în urmă și întinzându-mă spre cele care sunt înainte,

¹⁴ Alerg spre țintă pentru premiul chemării înalte a lui Dumnezeu în Cristos Isus.

¹⁵ De aceea astfel să gândim câți suntem desăvârșiți; și dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu, chiar aceasta, vă va revela.

¹⁶ Totuși, la ceea ce noi am ajuns deja, să umblăm după aceeași regulă, să gândim același lucru.

¹⁷ Fraților, fiți împreună urmași ai mei și însemnați pe cei ce umblă astfel, așa cum ne aveți pe noi ca exemplu.

¹⁸ (Fiindcă mulți umblă, despre care adeseori v-am spus, și acum vă spun, chiar plângând, că sunt dușmanii crucii lui Cristos,

¹⁹ Al căror sfârșit este nimicirea, al căror Dumnezeu este pântecele lor și a căror glorie este în rușinea lor și care gândesc lucrurile pământești).

²⁰ Fiindcă noi ne purtăm ca cetățeni ai cerului, de unde și așteptăm pe Salvatorul, pe Domnul Isus Cristos;

²¹ Care va schimba trupul nostru înjosit, pentru a-l face să fie conformat trupului său glorios, conform lucrării prin care el este în stare chiar a-și supune lui însuși toate.

4

¹ De aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a mea bucurie și coroană, stați astfel tari în Domnul, preaiubiții mei!

² Implor pe Euodia și implor pe Sintichia să fie cu aceeași minte în Domnul.

³ Și te rog și pe tine, adevărat părtaș de jug, ajută acele femei care au ostenit împreună cu mine în evanghelie și cu Clement și ceilalți conlucrători ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții.

⁴ Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou vă spun: Bucurați-vă!

⁵ Tuturor oamenilor să le fie cunoscută cumpătarea voastră. Domnul este aproape.

⁶ Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în toate, prin rugăciune și cerere cu mulțumire, faceți cunoscute cererile voastre către Dumnezeu.

⁷ Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile prin Cristos Isus.

⁸ În final, fraților, toate cele ce sunt adevărate, toate cele oneste, toate cele drepte, toate cele pure, toate cele de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, gândiți-vă la acestea.

⁹ Cele pe care le-ați și învățat și primit și auzit și văzut în mine, practicați-le! Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

¹⁰ Dar foarte mult m-am bucurat în Domnul, că acum în sfârșit grija voastră pentru mine a înflorit din nou, grijă pe care o aveți și înainte, dar vă lipsea ocazia.

¹¹ Nu referitor la lipsă spun aceasta, fiindcă eu am învățat ca în orice stare sunt, să fiu mulțumit.

¹² Știu deopotrivă să fiu umilit și știu cum să abund; pretutindeni și în toate m-am deprins deopotrivă să fiu sătul și să fiu flămând, deopotrivă să abund și să fiu în lipsă.

¹³ Pot toate prin Cristos, care mă întărește.

¹⁴ Totuși, bine ați făcut că ați luat parte cu mine în necazul meu.

¹⁵ Acum voi, filipenilor, știți de asemenea că la începutul evangheliei, când am plecat din Macedonia, nicio biserică nu a avut comuniune cu mine referitor la dărnice și primire, decât voi singuri.

¹⁶ Pentru că mi-ați trimis chiar în Tesalonic, odată și încă odată, pentru nevoia mea.

¹⁷ Nu pentru că doresc un dar, dimpotrivă, doresc rodul care să abunde în contul vostru.

¹⁸ Dar am totul și abund; sunt îndestulat, primind prin Epafrodit cele ce au fost trimise de la voi, o aromă a mirosului dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut lui Dumnezeu.

¹⁹ Iar Dumnezeuul meu va suplini toată nevoia voastră, conform bogățiilor sale în glorie, prin Cristos Isus.

²⁰ Acum Dumnezeuului și Tatălui nostru fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

²¹ Salutați pe fiecare sfânt în Cristos Isus. Vă salută frații care sunt cu mine.

²² Vă salută toți sfinții, mai ales cei din casa Cezarului.

²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

Coloseni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,
² Sfinților și fraților credincioși în Cristos care *sunt* în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

³ Aducem mulțumiri lui Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne totdeauna pentru voi,

⁴ De când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de dragostea voastră pentru toți sfinții,

⁵ Pentru speranța care este păstrată pentru voi în cer, despre care ați auzit dinainte în cuvântul adevărului evangheliei,

⁶ Care a venit la voi ca și în toată lumea, și aduce rod, precum face și în voi, din ziua în care ați auzit-o și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr:

⁷ Precum ați și învățat de la dragul nostru Epafra, împreună-rob cu noi, care este pentru voi un servitor credincios al lui Cristos,

⁸ Care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul.

⁹ Din această cauză și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să dorim să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală,

¹⁰ Ca voi să umblați demni de Domnul spre toată plăcerea, fiind roditori în fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu;

¹¹ Întăriți cu toată puterea, conform glorioasei sale țării, spre toată răbdarea și îndelunga răbdare cu bucurie;

¹² Aducând mulțumiri Tatălui, care ne-a făcut demni de a fi părtași moștenirii sfinților în lumină,

¹³ Care ne-a eliberat din puterea întunericii și ne-a strămutat în împărăția Fiului său iubit,

¹⁴ În care avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor,

¹⁵ Care este chipul Dumnezeului cel invizibil, întâiul născut din toată creația;

¹⁶ Pentru că de el au fost create toate lucrurile care sunt în cer și care sunt pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie domnii, fie principate, fie autorități: toate au fost create prin el și pentru el.

¹⁷ Și el este înaintea a toate și prin el toate se mențin.

¹⁸ Și el este capul trupului, al bisericii; el, care este începutul, întâiul-născut dintre morți, ca în toate să aibă întâietatea.

¹⁹ Fiindcă Tatălui i-a plăcut ca în el să locuiască toată plinătatea;

²⁰ Și, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace toate pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer.

²¹ Și voi, care ați fost odinioară înstrăinați și dușmani în mintea voastră prin fapte stricate, totuși acum el v-a împăcat,

²² În trupul cărnii lui, prin moarte, pentru a vă prezenta sfinți și ireproșabili și fără monstrare înaintea lui;

²³ Dacă voi rămâneți în credință, fiind întemeiați și neclintiți și neabătuți de la speranța evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura sub cer, căreia îi sunt făcut servitor eu, Pavel,

²⁴ Care acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce este în urma suferințelor lui Cristos în carnea mea, pentru trupul său, care este biserica,

²⁵ Pentru care am fost făcut servitor, conform administrării lui Dumnezeu, care îmi este dată pentru voi, pentru a împlini cuvântul lui Dumnezeu:

²⁶ Misterul care fusese ascuns de veacuri și de generații, dar acum este arătat pe față sfinților lui,

²⁷ Căroră a voit Dumnezeu să le facă cunoscut care sunt bogățiile gloriei acestui mister printre neamuri, care este Cristos în voi, speranța gloriei;

²⁸ Pe care noi îl predicăm, avertizând fiecare om și învățând pe fiecare om în toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe fiecare om desăvârșit în Cristos Isus,

²⁹ Pentru care și eu muncesc, străduindu-mă conform cu lucrarea lui, care lucrează cu putere în mine.

2

¹ Fiindcă doream să știți ce mare luptă am pentru voi și pentru cei din Laodiceea și pentru toți câți nu au văzut fața mea în carne,

² Ca inimile lor să fie mângâiate, fiind strâns legate împreună în dragoste și spre toate bogățiile deplinei asigurări a înțelegerii, pentru recunoașterea misterului lui Dumnezeu și al Tatălui și al lui Cristos,

³ În care sunt ascunse toate tezaururile înțelepciunii și cunoașterii.

⁴ Și spun aceasta, ca nu cumva cineva să vă înșele cu vorbe ademenitoare.

⁵ Căci cu toate că sunt absent în carne, totuși sunt cu voi în duhul, bucurându-mă și văzând ordinea voastră și neclintirea credinței voastre în Cristos.

⁶ De aceea, așa cum l-ați primit pe Cristos Isus Domnul, așa să umblați în el,

⁷ Fiind înrădăcinați și zidiți în el și întemeiați în credință, așa cum ați fost învățați, abundând în ea cu mulțumire.

⁸ Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției oamenilor, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform lui Cristos.

⁹ Căci în el locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.

¹⁰ Și voi sunteți compleți în el, care este capul a toată stăpânirea și puterea,

¹¹ În care și sunteți circumciși cu circumcizia făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, prin circumcizia lui Cristos;

¹² Fiind îngropați cu el în botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți.

¹³ Și pe voi, fiind morți în păcatele voastre și în necircumcizia cărnii voastre, v-a dat viață împreună cu el, iertându-vă toate fărădelegile,

¹⁴ Ștergând înscrisul rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar și l-a luat din cale, pironindu-l pe crucea lui;

¹⁵ Despuind principate și autorități, le-a făcut de rușine pe față, triumfând asupra lor în aceasta.

¹⁶ De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabatelor,

¹⁷ Care sunt o umbră a lucrurilor care vor veni; dar trupul este al lui Cristos.

¹⁸ Nimeni să nu vă priveze de răsplată într-o umilință voită și închinare la îngeri, vărându-se în cele pe care nu le-a văzut, îngâmfat fără motiv prin mintea lui carnală,

¹⁹ Și neținându-se de Capul, din care tot trupul, prin încheieturi și ligamente, având hrană servită și strâns legat împreună, crește cu creșterea lui Dumnezeu.

²⁰ De aceea dacă sunteți morți împreună cu Cristos față de principiile elementare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi în lume, vă supuneți rânduielilor,

²¹ (Nu atinge; nu gusta; nu mânui;

²² Care sunt toate pentru distrugere odată cu întrebuițarea), după poruncile și doctrinele oamenilor?

²³ Lucruri care, într-adevăr, au o aparență de înțelepciune într-o închinare la propria voință și neglijaarea trupului, nefiind vreo onoare în satisfacerea cărnii.

3

¹ Dacă voi, așadar, ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați lucrurile de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu.

² Puneți-vă dragostea în cele de sus, nu în cele de pe pământ.

³ Fiindcă sunteți morți și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu.

⁴ Când Cristos, care este viața noastră, se va arăta, atunci și voi vă veți arăta cu el în glorie.

⁵ De aceea ucideți membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăție, pasiune necumpătată, poftă rea și lăcomie, care este idolatrie,

⁶ Fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării,

⁷ În care ați umblat și voi odinioară, când ați trăit în ele.

⁸ Dar acum, puneți deoparte și voi toate acestea: mânie, furie, răutate, blasfemie, vorbire murdară din gura voastră.

⁹ Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați despuiat de omul cel vechi cu faptele lui,

¹⁰ Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește în cunoaștere după chipul celui ce l-a creat;

¹¹ Unde nu este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, barbar, scit, rob sau liber, ci Cristos este totul și în toate.

¹² Îmbrăcați-vă de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții, blândețe, îndelungă răbdare,

¹³ Răbdând unii altora și iertând unii altora, dacă cineva are o plângere împotriva cuiva, așa cum și Cristos v-a iertat vouă, faceți și voi la fel.

¹⁴ Iar peste toate acestea, îmbrăcați dragoste creștină, care este legătura desăvârșirii.

¹⁵ Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la care ați și fost chemați într-un *singur* trup, și fiți mulțumitori.

¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască abundent în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și avertizându-vă unii pe alții cu psalmi și imnuri și cântări spirituale, cântând Domnului cu har în inimile voastre.

¹⁷ Și orice faceți în cuvânt sau în faptă, faceți toate în numele Domnului Isus, aducând mulțumiri lui Dumnezeu și Tatălui prin el.

¹⁸ Soțiilor, supuneți-vă propriilor voștri soți, așa cum este cuvenit în Domnul.

¹⁹ Soților, iubiți-vă soțiile voastre și nu fiți cu amărăciune față de ele.

²⁰ Copiilor, ascultați de părinții voștri în toate, fiindcă aceasta este plăcut Domnului.

²¹ Taților, nu vă provocați copiii la mânie, ca nu cumva să se descurajeze.

²² Robilor, ascultați în toate de stăpânii voștri conform cârnii, nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci în simplitatea inimii, temându-vă de Dumnezeu;

²³ Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca oamenilor.

²⁴ Știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci serviți Domnului Cristos.

²⁵ Dar cel ce face nedreptate va primi pentru nedreptatea pe care a făcut-o; și părtinire nu este.

4

¹ Stăpânilor, dați robilor voștri ce este drept și echitabil, știind că și voi aveți un Stăpân în cer.

² Continuați în rugăciune și vegheați în aceasta cu mulțumire,

³ În același timp rugându-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă a cuvântării, pentru a vorbi misterul lui Cristos, pentru care și sunt în lanțuri,

⁴ Ca să îl fac cunoscut, așa cum ar trebui eu să vorbesc.

⁵ Umblați în înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând timpul.

⁶ Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum ar trebui să răspundeți fiecărui om.

⁷ Toate cele în legătură cu mine, vi le va face cunoscute Tihic, fratele preaiubit și credincios servitor și împreună-rob în Domnul,

⁸ Pe care vi l-am trimis pentru același scop, ca să știe starea voastră și să vă mângâie inimile,

⁹ Împreună cu Onisim, credinciosul și preaiubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscute toate cele de aici.

¹⁰ Vă salută Aristarh, părtașul meu de închisoare, și Marcu, fiul surorii lui Barnaba (referitor la care ați primit porunci: dacă vine la voi, primiți-l),

¹¹ Și Isus, cel numit Iustus, care sunt din circumcizie. Doar aceștia sunt conlucrătorii *mei* pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.

¹² Vă salută Epafra, care este dintre voi, rob al lui Cristos, totdeauna străduindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați în picioare desăvârșiți și compleți în toată voia lui Dumnezeu.

¹³ Fiindcă aduc mărturie despre el că are mare zel față de voi și pentru cei în Laodiceea și în Hierapole.

¹⁴ Vă salută Luca, doctorul preaiubit, și Dima.

¹⁵ Salutați pe frații care sunt în Laodiceea și pe Nimfan și biserica din casa lui.

¹⁶ Și când această epistolă este citită printre voi, faceți așa încât să fie citită și în biserica laodiceenilor; și voi tot așa, citiți epistola din Laodiceea.

¹⁷ Și spuneți lui Arhip: Ia seama la serviciul pe care l-ai primit în Domnul, ca să îl împlinești.

¹⁸ Salutarea este de mâna mea, Pavel. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul fie cu voi. Amin.

1 Tesoloniceni

¹ Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: Har vouă și pace, de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

² Aducem mulțumiri totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, amintind despre voi în rugăciunile noastre,

³ Amintind neîncetat lucrarea credinței voastre și munca dragostei și răbdarea speranței în Domnul nostru Isus Cristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui nostru,

⁴ Știind, iubiți frați, alegerea voastră de către Dumnezeu.

⁵ Pentru că evanghelia noastră nu a venit la voi doar în cuvânt, ci și în putere și în Duhul Sfânt și în multă asigurare, așa cum știți ce fel de oameni am fost printre voi, pentru voi.

⁶ Și voi ați devenit urmași ai noștri și ai Domnului, primind cuvântul în mult necaz, cu bucuria Duhului Sfânt,

⁷ Încât v-ați făcut exemple tuturor celor ce cred, în Macedonia și Ahaia.

⁸ Fiindcă de la voi a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci de asemenea, în fiecare loc, credința voastră către Dumnezeu este răspândită, astfel încât nu este nevoie să spunem noi ceva.

⁹ Fiindcă ei înșiși au vestit despre noi ce fel de intrare am avut la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, pentru a servi Dumnezeului viu și adevărat,

¹⁰ Și pentru a-l aștepta pe Fiul lui din cer, pe care l-a înviat dintre morți, pe Isus, care ne-a scăpat de la furia care va veni.

2

¹ Fiindcă voi înșivă, fraților, știți intrarea noastră la voi, că nu a fost în zadar;

² Dar și după ce am suferit înainte și am fost ocărăți, precum știți, în Filipi, am fost cutezători în Dumnezeul nostru să vă vorbim evanghelia lui Dumnezeu cu multă luptă.

³ Fiindcă îndemnul nostru nu a fost din înșelăciune, nici din necurăție, nici în viclenie,

⁴ Ci, așa cum am fost aprobați de Dumnezeu pentru a fi încredințați cu evanghelia, chiar așa vorbim; nu ca plâcând oamenilor, ci lui Dumnezeu, care încearcă inimile noastre.

⁵ Fiindcă niciodată nu am folosit cuvinte lingușitoare, precum știți, nicio manta ce ascunde lăcomia; Dumnezeu este martor;

⁶ Nici nu am căutat glorie de la oameni, nici de la voi, nici de la alții, când am fi putut fi o greutate ca apostoli ai lui Cristos.

⁷ Ci am fost blânzi în mijlocul vostru, chiar așa cum o dădăcă se îngrijește cu afecțiune de copiii ei.

⁸ Astfel, tânjind cu drag după voi, eram gata să vă împărtășim nu doar evanghelia lui Dumnezeu, ci și propriile noastre suflete, pentru că ne erați preaubiți.

⁹ Fiindcă vă amintiți, fraților, munca și durerea noastră, căci, muncind noapte și zi, deoarece nu doream să fim împovărați niciunui dintre voi, v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu.

¹⁰ Voi sunteți martori și Dumnezeu la fel, cât de sfânt și drept și ireproșabil ne-am comportat printre voi, cei care credeți;

¹¹ După cum știți cum v-am îndemnat și mângâiat și am adus mărturie fiecăruia dintre voi, ca un tată copiilor lui,

¹² Ca să umblați demn de Dumnezeu, care v-a chemat la împărăția și gloria sa.

¹³ Din această cauză și mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, deoarece, când ați primit cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, ați primit nu cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, cuvântul lui Dumnezeu care lucrează cu putere și în voi care credeți.

¹⁴ Fiindcă voi, fraților, v-ați făcut urmași ai bisericilor lui Dumnezeu, care, în Iudeea, sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit lucruri asemănătoare de la concetățenii voștri, ca și ei de la iudei,

¹⁵ Care, deopotrivă, au ucis pe Domnul Isus și pe propriii lor profeți și ne-au persecutat; și nu plac lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor oamenilor,

¹⁶ Oprindu-ne să vorbim neamurilor ca să fie salvate, pentru a umple complet măsura păcatelor lor totdeauna, căci furia a venit peste ei pe deplin.

¹⁷ Dar noi, fraților, fiind luați de la voi pentru un timp scurt, în înfățișare, nu în inimă, cu mare dorință, ne-am străduit tot mai mult să vă vedem fața.

¹⁸ De aceea am fi voit să venim la voi, chiar eu, Pavel, o dată și încă o dată; dar Satan ne-a împiedicat.

¹⁹ Fiindcă ce este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu sunteți chiar voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos la venirea sa?

²⁰ Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.

3

¹ De aceea, când noi nu am mai putut răbda, am gândit că ar fi bine să fim lăsați în Atena singuri;

² Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și servitor al lui Dumnezeu și conlucrătorul nostru în evanghelia lui Cristos, pentru a vă întări și a vă mângâia referitor la credința voastră,

³ Ca nimeni să nu fie clătinat de aceste necazuri, fiindcă știți voi înșivă că pentru aceasta suntem rânduiți.

⁴ Fiindcă într-adevăr, când eram cu voi, v-am spus dinainte că vom avea de suferit necaz, așa cum s-a și întâmplat și știți.

⁵ Din această cauză, când eu nu am mai putut răbda, am trimis pentru a cunoaște credința voastră, ca nu cumva ispititorul să vă ispitească și munca noastră să fie în zadar.

⁶ Dar acum, când Timotei a venit de la voi la noi și ne-a adus vești bune ale credinței voastre și ale dragostei creștine și că aveți o amintire bună despre noi întotdeauna, dorind mult să ne vedeți, precum și noi pe voi.

⁷ Din această cauză, fraților, ne-am mângâiat în legătură cu voi în tot necazul și strâmtorarea noastră, prin credința voastră,

⁸ Pentru că acum trăim, dacă voi stați neclintiți în Domnul.

⁹ Fiindcă ce mulțumiri îi putem da înapoi lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru,

¹⁰ Rugându-ne foarte mult noapte și zi, ca să vă vedem fața și să desăvârșim ceea ce lipsește credinței voastre?

¹¹ Iar Dumnezeu însuși și Tatăl nostru și Domnul nostru, Isus Cristos, să ne îndrepte calea spre voi.

¹² Iar Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în dragoste unii pentru alții și pentru toți, precum și noi pentru voi,

¹³ Ca să vă întărească inimile să fie ireproșabile în sfințenie înaintea lui Dumnezeu, adică Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Cristos cu toți sfinții săi.

4

¹ Mai mult, atunci, fraților, vă implorăm și vă îndemnăm prin Domnul Isus, că așa cum ați primit de la noi cum ar trebui să umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să sporiiți din ce în ce mai mult.

² Căci știți ce porunci v-am dat prin Domnul Isus.

³ Fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, adică sfințirea voastră, să vă abțineți de la curvie;

⁴ Fiecare dintre voi să știe cum să își stăpânească vasul în sfințire și onoare;

⁵ Nu în patima poftei, precum neamurile care nu îl cunosc pe Dumnezeu,

⁶ Ca niciunul să nu meargă prea departe și să înșele pe fratele său în orice lucru, pentru că Domnul este răzbunătorul tuturor acestora, precum v-am și prevenit și adevărit.

⁷ Fiindcă Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire.

⁸ De aceea cel ce disprețuiește nu pe om disprețuiește ci pe Dumnezeu, care ne-a și dat Duhul său sfânt.

⁹ Dar referitor la dragostea frățească nu aveți nevoie să vă scriu, fiindcă voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.

¹⁰ Și, într-adevăr, faceți aceasta pentru toți frații care sunt în toată Macedonia; dar vă implorăm, fraților, să sporiiți din ce în ce mai mult,

¹¹ Și să vă străduiți să stați liniștiți și să practicați cele ale voastre și să lucrați cu propriile voastre mâini, așa cum v-am poruncit,

¹² Ca să umblați onest față de cei de afară și să nu duceți lipsă de nimic.

¹³ Dar nu voiesc să fiți neștiutori, fraților, referitor la cei adormiți, ca nu cumva să vă întristați, întocmai precum ceilalți care nu au speranță.

¹⁴ Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa, pe cei ce dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu el,

¹⁵ Fiindcă aceasta vă spunem prin cuvântul Domnului, că noi, care suntem vii și rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor adormiți,

¹⁶ Fiindcă însuși Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;

¹⁷ După aceea noi, care suntem vii și rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.

¹⁸ De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.

5

¹ Dar despre timpuri și vremuri, fraților, nu aveți nevoie să vă scriu.

² Fiindcă voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului vine astfel, ca un hoț în noapte.

³ Fiindcă atunci când ei spun: Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei, ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor scăpa.

⁴ Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să vă apuce ca un hoț.

⁵ Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

⁶ De aceea să nu dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați.

⁷ Fiindcă toți cei ce dorm, dorm noaptea, și cei ce sunt beți, sunt beți noaptea.

⁸ Dar noi, care suntem ai zilei, să fim cumpătați, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a dragostei, și drept coif, speranța salvării.

⁹ Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit la furie ci la obținerea salvării prin Domnul nostru Isus Cristos,

¹⁰ Care a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

¹¹ De aceea mângâiați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul, chiar așa cum și faceți.

¹² Și vă implorăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce muncesc printre voi și sunt peste voi în Domnul și vă avertizează;

¹³ Și să îi stimați foarte mult în dragoste datorită lucrării lor. Trăiți în pace între voi.

¹⁴ Acum, vă îndemnăm, fraților, avertizați pe cei insubordonați, mângâiați pe cei slabi de fire, sprijiniți pe cei slabi, fiți răbdători față de toți.

¹⁵ Vedeti ca nimeni să nu întoarcă rău pentru rău cuiva, ci totdeauna urmăriți ceea ce este bine, deopotrivă între voi și pentru toți.

¹⁶ Bucurați-vă totdeauna.

¹⁷ Rugați-vă fără încetare.

¹⁸ Aduceți mulțumiri în fiecare lucru, fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi.

¹⁹ Nu stingeți Duhul.

²⁰ Nu disprețuiți profețiile.

²¹ Cercetați toate lucrurile, țineți strâns ce este bun.

²² Abțineți-vă de la orice manifestare a răului.

²³ Și însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos.

²⁴ Credincios este cel care vă cheamă, care va și face aceasta.

²⁵ Fraților, rugați-vă pentru noi.

²⁶ Salutați pe toți frații cu o sărutare sfântă.

²⁷ Vă poruncesc prin Domnul ca această epistolă să fie citită tuturor fraților sfinți.

²⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

¹ Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor în Dumnezeu, Tatăl nostru, și în Domnul Isus Cristos:

² Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos.

³ Suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi, fraților, așa cum se cuvine, deoarece credința voastră crește peste măsură și dragostea creștină a fiecăruia dintre voi toți, pentru ceilalți, abundă;

⁴ Așa că noi înșine ne lăudăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră și credința în toate persecuțiile și necazurile voastre pe care le îndurați;

⁵ O dovadă vizibilă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, că sunteți socotiți demni de împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți,

⁶ Văzând că este un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă tulbură;

⁷ Și vouă, care sunteți tulburați, odihnă cu noi, când Domnul Isus va fi revelat din cer cu îngerii săi puternici,

⁸ În flacăra focului, răzbunându-se pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Isus Cristos;

⁹ Care vor fi pedepsiți cu nimicirea veșnică de la fața Domnului și de la gloria tăriei sale;

¹⁰ Când va veni să fie glorificat în sfinții săi și să fie admirat în acea zi, de toți cei ce cred, pentru că mărturia noastră printre voi a fost crezută.

¹¹ De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă socotească demni de această chemare și să împlinească toată plăcerea bunătății sale și lucrarea credinței cu putere,

¹² Astfel încât numele Domnului nostru Isus Cristos să fie glorificat în voi și voi în el, conform harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

2

¹ Și vă implorăm, fraților, referitor la venirea Domnului nostru Isus Cristos și adunarea noastră la el,

² Ca voi să nu vă lăsați repede clătinați în minte, nici tulburați, nici prin duh, nici prin cuvânt, nici prin epistolă ca de la noi, de parcă ziua lui Cristos este aici.

³ Nimeni să nu vă înșele în niciun fel, pentru că ziua aceea nu va veni înainte să vină o apostazie și să fie revelat omul păcatului, fiul pieirii,

⁴ Care se opune și se înalță pe sine însuși peste tot ce este numit Dumnezeu sau lucru ce este demn de închinare; așa că el, ca Dumnezeu, șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine însuși că este Dumnezeu.

⁵ Nu vă amintiți că, atunci când încă eram cu voi, v-am spus acestea?

⁶ Și acum știți ce îl oprește ca el să fie revelat la timpul său.

⁷ Fiindcă misterul nelegiuirii lucrează deja, numai că cel ce îl oprește acum îl va opri până când va fi luat din cale.

⁸ Și atunci va fi revelat cel nelegiuuit, pe care Domnul îl va mistui cu duhul gurii sale și îl va nimici cu strălucirea venirii sale,

⁹ Cel nelegiuuit, a cărui venire este după lucrarea lui Satan, cu toată puterea și semnele și minunile mincinoase,

¹⁰ Și cu toată înșelătoria nedreptății în cei ce pier, pentru că nu au primit dragostea adevărului, ca să fie salvați.

¹¹ Și din această cauză Dumnezeu le va trimite o puternică amăgire, ca ei să creadă o minciună,

¹² Ca să fie damnați toți cei ce nu au crezut adevărul ci și-au găsit plăcerea în nedreptate.

¹³ Dar noi suntem datori să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru salvare prin sfințirea Duhului și credința adevărului,

¹⁴ La care v-a chemat prin evanghelia noastră, pentru obținerea gloriei Domnului nostru, Isus Cristos.

¹⁵ De aceea, fraților, stați neclintiți și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră.

¹⁶ Iar însuși Domnul nostru Isus Cristos și Dumnezeu, adică Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat mângâiere veșnică și bună speranță prin har,

¹⁷ Să vă mângâie inimile și să vă întărească în fiecare cuvânt bun și lucrare.

3

¹ În final, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca al Domnului cuvânt să curgă liber și să fie glorificat, așa cum și este cu voi,

² Și ca să fim scăpați de oamenii iraționali și stricați, fiindcă nu toți au credință.

³ Dar credincios este Domnul, care vă va întări și vă va păzi de rău.

⁴ Și avem încredere în Domnul în ce vă privește, că deopotrivă faceți și veți face cele ce vă poruncim.

⁵ Iar Domnul să vă îndrepte inimile la dragostea lui Dumnezeu și la așteptarea răbdătoare a lui Cristos.

⁶ Și vă poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă îndepărtați de fiecare frate care umblă în neorânduială și nu după tradiția pe care a primit-o de la noi.

⁷ Fiindcă voi înșivă știți cum ar trebui să ne urmați, pentru că nu ne-am comportat în neorânduială printre voi,

⁸ Nici nu am mâncat pâinea cuiva în zadar, ci am lucrat cu osteneală și durere noapte și zi, ca să nu fim împovărători niciunuia dintre voi,

⁹ Nu pentru că nu avem putere, ci ca să ne facem un exemplu vouă, pentru a ne urma.

¹⁰ Căci și în timp ce eram cu voi, aceasta vă porunceam, că, dacă cineva refuză să lucreze, nici să nu mănânce.

¹¹ Fiindcă auzim că unii umblă în neorânduială între voi, fără să lucreze deloc, ci sunt bătăreți.

¹² Iar celor ce sunt astfel le poruncim și îi îndemnăm prin Domnul nostru, Isus Cristos, să lucreze în liniște și să își mănânce propria pâine.

¹³ Dar voi, fraților, să nu obosiți în facerea binelui.

¹⁴ Iar dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru, prin această epistolă, pe acela însemnați-l și nu vă însoțiți cu el, ca să fie rușinat.

¹⁵ Însă nu îl socotiți ca dușman, ci avertizați-l ca pe un frate.

¹⁶ Și însuși Domnul păcii să vă dea pace întotdeauna în orice fel. Domnul fie cu voi toți.

¹⁷ Salutarea este a lui Pavel, cu propria mea mână, acesta este semnul în fiecare epistolă: așa scriu.

¹⁸Harul Domnului nostru, Isus Cristos, fie cu voi toți. Amin.

1 Timotei

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin porunca lui Dumnezeu, Salvatorul nostru și a Domnului Isus Cristos, speranța noastră,

² Lui Timotei, adevăratul meu fiu în credință: Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Isus Cristos, Domnul nostru.

³ Așa cum te-am implorat, când am plecat în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții o doctrină diferită,

⁴ Nici să nu dea atenție la fabulații și la genealogii interminabile, care mai degrabă servesc întrebărilor, nu edificării dumnezeiești ce este în credință.

⁵ Acum, scopul poruncii este dragostea creștină dintr-o inimă pură și dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută,

⁶ De la care unii, rătăcindu-se, s-au abătut spre vorbărie deșartă,

⁷ Dorind să fie învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele ce afirmă cu tărie.

⁸ Dar știm că legea este bună, dacă cineva o folosește în mod legiuit,

⁹ Știind aceasta, că legea nu este făcută pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și neascultători, pentru cei neevlavioși și păcătoși, pentru oameni fără sfințenie și profani, pentru ucigași de tați și ucigași de mame, pentru ucigași de oameni,

¹⁰ Pentru curvari, pentru sodomiți, pentru răpitori de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și orice altceva ar fi împotriva doctrinei sănătoase;

¹¹ Conform cu glorioasa evanghelie a binecuvântatului Dumnezeu, cu care am fost încredințat.

¹² Și mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, celui ce m-a întărit, în aceea că m-a socotit credincios, punându-mă în serviciu;

¹³ Eu, cel care mai înainte eram blasfemator și persecutor și insultător; dar am obținut milă, pentru că am lucrat din ignoranță în necredință.

¹⁴ Și harul Domnului nostru a fost peste măsură de abundent cu credința și dragostea care este în Cristos Isus.

¹⁵ Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să salveze pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

¹⁶ Totuși, de aceea am obținut milă, pentru ca mai întâi în mine, Isus Cristos să arate toată îndelunga răbdare, pentru a fi un model celor ce, de aici înainte, vor crede în el pentru viață veșnică.

¹⁷ Iar Împăratului etern, nemuritorului, nevăzutului, singurului Dumnezeu întelept, a lui fie onoarea și gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹⁸ Porunca aceasta ți-o încredințez ție, Timotei, fiule, conform profețiilor care s-au făcut mai înainte despre tine, ca prin ele să te războiești războiul cel bun,

¹⁹ Ținând credința și o conștiință bună, pe care unii le-au lepădat, și referitor la credință au naufragiat;

²⁰ Dintre aceștia sunt Himeneu și Alexandru, pe care i-am dat lui Satan, ca să învețe să nu blasfemieze.

2

¹ De aceea vă îndemn ca, înainte de toate, să se facă cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii;

² Pentru împărați și pentru toți cei ce sunt în autoritate; ca să putem duce o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și onestitatea.

³ Fiindcă acest *lucru* este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;

⁴ Care dorește ca toți oamenii să fie salvați și să vină la cunoașterea adevărului.

⁵ Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus,

⁶ Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit.

⁷ Pentru care eu sunt rânduit predicator și apostol (spun adevărul în Cristos, nu mint), învățător al neamurilor în credință și adevăr.

⁸ De aceea doresc ca bărbații să se roage în tot locul, ridicând mâini sfinte, fără furie și fără îndoială.

⁹ Și în același fel, rânduiesc ca femeile să se înfrumusețeze ordonat, în haine decente, cu sfilă și sobrietate, nu cu păr împletit, sau cu aur sau cu perle sau cu haine scumpe,

¹⁰ Ci cu fapte bune (ceea ce se cuvine femeilor care susțin că sunt evlavioase).

¹¹ Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

¹² Dar nu permit femeii să învețe pe altul, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere.

¹³ Fiindcă întâi a fost format Adam, apoi Eva.

¹⁴ Și nu Adam a fost înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la încălcarea poruncii.

¹⁵ Totuși ea va fi salvată prin nașterea de copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și sfințenie cu sobrietate.

3

¹ Acesta este un cuvânt adevărat: Dacă vreun om dorește serviciul de episcop, dorește o lucrare bună.

² Episcopul așadar trebuie să fie ireproșabil, soțul unei singure soții, vigilant, cumpătat, cu o comportare bună, ospitalier, în stare să învețe pe alții;

³ Nu datat vinului, nu bătaș, nu lacom de câștig murdar, ci răbdător, nu arțăgos, nu lacom;

⁴ Conducând-și bine propria casă, ținându-și copiii în supunere cu toată seriozitatea;

⁵ (Căci dacă cineva nu știe cum să își conducă *bine* propria casă, cum va îngriji de biserica lui Dumnezeu?)

⁶ Nu convertit de curând, ca nu cumva umflându-se de mândrie să cadă în condamnarea diavolului.

⁷ Mai mult, el trebuie să aibă o bună mărturie de la cei de afară, ca nu cumva să cadă în ocară și în cursa diavolului.

⁸ Tot așa, diaconii să fie onorabili, nu cu o vorbire cu două sensuri, nu detați la mult vin, nu lacomi de câștig murdar;

⁹ Ținând misterul credinței într-o conștiință pură.

¹⁰ Iar aceștia de asemenea să fie întâi încercați, apoi să lucreze în serviciul de diacon, fiind găsiți ireproșabili.

¹¹ În același fel, soțiile lor să fie onorabile, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase în toate.

¹² Diaconii să fie soți ai unei singure soții, conducându-și bine copiii și propriile lor case.

¹³ Fiindcă toți cei ce au lucrat bine în serviciul de diacon, își câștigă o poziție de demnitate și mare cutezanță în credința care este în Cristos Isus.

¹⁴ Îți scriu acestea, sperând să vin la tine în curând,

¹⁵ Dar dacă voi întârzia mai mult, să știi cum ar trebui să te porțoi în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului cel viu, stâlpul și baza adevărului.

¹⁶ Și fără a se putea contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, a fost crezut în lume și primit sus în glorie.

4

¹ Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor amăgitoare și doctrinelor dracilor,

² Vorbind minciuni în fățarnicie, având propria lor conștiință însemnată cu fierul înroșit,

³ Oprind să se căsătorească și poruncind să se abțină de la mâncăruri, pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de cei ce cred și cunosc adevărul.

⁴ Pentru că fiecare creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat, dacă este primit cu mulțumire,

⁵ Fiindcă este sfințit prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

⁶ Punându-i pe frați să își amintească acestea, vei fi un bun servitor al lui Isus Cristos, hrănit în cuvintele credinței și ale doctrinei bune, la care te-ai conformat.

⁷ Dar refuză fabulațiile profane și băbești și deprinde-te în evlavie.

⁸ Fiindcă antrenamentul trupesc este de puțin folos, dar evlavia este de folos la toate, având o promisiune a vieții care este acum și a celei care vine.

⁹ Acesta este un cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea.

¹⁰ Fiindcă pentru aceasta deopotrivă muncim și suferim ocară, pentru că ne încredem în Dumnezeul cel viu, care este Salvatorul tuturor oamenilor, mai ales al celor ce cred.

¹¹ Poruncește și învață-i acestea.

¹² Să nu îți disprețuiască nimeni tinerețea, ci fii un exemplu pentru credincioși în cuvânt, în comportare, în dragoste creștină, în duh, în credință, în puritate.

¹³ Până ce vin, fii atent la citire, la îndemnare și la doctrină.

¹⁴ Nu neglija darul care este în tine, care ți-a fost dat prin profeție, cu punerea mâinilor prezbiterilor.

¹⁵ Cugetă la acestea, ocupă-te în totul cu ele, pentru ca progresul tău să fie arătat tuturor.

¹⁶ Ia seama la tine însuși și la doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te vei salva și pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

5

¹ Nu mustra pe bătrân, ci imploră-l ca pe un tată; pe tineri, ca pe frați;

² Pe femeile bătrâne, ca pe mame; pe cele tinere, ca pe surori, cu toată puritatea.

³ Onorează văduvele care sunt într-adevăr văduve.

⁴ Dar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe întâi să arate evlavie acasă la ei și să răsplătească pe părinți, fiindcă aceasta este bine și bine primită înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Iar cea care într-adevăr este văduvă și singură, se încrede în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi.

⁶ Dar cea care trăiește în desfrâu este moartă în timp ce trăiește.

⁷ Și poruncește acestea ca să fie ireproșabile.

⁸ Iar dacă cineva nu se îngrijește de ai lui și mai ales de cei din propria casă, a negat credința și este mai rău decât cel care nu crede.

⁹ Să nu fie înscrisă o văduvă sub șaiszeci de ani; trebuind să fie soție a unui singur bărbat,

¹⁰ Fiind adevărată pentru fapte bune; dacă a crescut copii, dacă a găzduit pe străini, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ușurat pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare lucrare bună.

¹¹ Dar refuză pe văduvele tinere, deoarece, când încep să crească în desfrâu împotriva lui Cristos, voiesc să se căsătorească,

¹² Având damnar, pentru că au lepădat prima lor credință.

¹³ Și în același timp învață să fie leneșe, rătăcind din casă în casă; și nu doar leneșe, dar și limbute și băgărețe, vorbind ce nu ar trebui.

¹⁴ De aceea doresc ca tinerele să se căsătorească, să nască copii, să administreze casa, nedând potrivitului nicio ocazie să vorbească ocărător.

¹⁵ Fiindcă unele sunt deja abătute din cale, urmând pe Satan.

¹⁶ Dacă vreun bărbat sau femeie care crede, are văduve, să le ajute și biserica să nu fie împovărată, pentru ca biserica să le ajute pe cele care sunt într-adevăr văduve.

¹⁷ Bătrânii care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.

¹⁸ Fiindcă scriptura spune: Să nu legi gura bouului care treieră grâne. Și: Demn este lucrătorul de plata sa.

¹⁹ Împotriva unui bătrân nu primi acuzație, decât în fața a doi sau trei martori.

²⁰ Pe cei ce păcătuiesc, muștră-i în fața tuturor, ca și ceilalți să se teamă.

²¹ Te îndemn înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Isus Cristos și a îngerilor aleși, să păzești acestea fără prejudecată, nefăcând nimic cu părtinire.

²² Nu pune mâinile în grabă peste nimeni, nici nu fi părtaș păcatelor altora: păstrează-te pe tine însuși pur.

²³ Nu mai bea *doar* apă, ci folosește puțin vin din cauza stomacului tău și a frecventelor tale îmbolnăviri.

²⁴ Păcatele unor oameni sunt arătate dinainte, mergând înainte la judecată; iar unii, de asemenea, îi urmează.

²⁵ Tot așa și faptele bune sunt arătate dinainte; și cele ce sunt altfel nu pot fi ascunse.

6

¹ Atâția robi câți sunt sub jug să își socotească propriii lor stăpâni demni de toată onoarea, pentru ca numele lui Dumnezeu și doctrina lui să nu fie blasfemiate.

² Iar cei ce au stăpâni ce cred, să nu îi disprețuiască, pentru că sunt frați; ci mai degrabă să îi servească, pentru că sunt credincioși și preaiubiți, părtași ai binefacerii. Acestea învață-i și îndeamnă-i.

³ Dacă cineva învață pe alții o doctrină diferită și nu consimte la cuvintele sănătoase, cuvintele Domnului nostru Isus Cristos, și la doctrina care este conformă cu evlavia,

⁴ Este îngâmfat, neștiind nimic, și este nebun după întrebări și certuri despre cuvinte, din care vin invidie, ceartă, vorbiri de rău, bănuieli rele,

⁵ Dispute perverse ale oamenilor total corupți în minte și lipsiți de adevăr, presupunând că orice câștig este evlavie: desparte-te de astfel de oameni.

⁶ Dar evlavia cu mulțumire este mare câștig.

⁷ Fiindcă noi nu am adus nimic în lume și cu siguranță nu putem duce nimic din ea.

⁸ Dar având hrană și îmbrăcăminte, să fim mulțumiți cu acestea.

⁹ Dar cei ce intenționează să fie bogați, cad în ispită și în cursă și în multe poftes nebune și vătămătoare, care afundă pe oameni în distrugere și pieire.

¹⁰ Fiindcă iubirea de bani este rădăcina a toată răutatea, după care unii, lăcomindu-se, s-au rătăcit de la credință și s-au străpuns pe ei înșiși cu multe înrîstări.

¹¹ Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmărește dreptate, evlavie, credință, dragoste, răbdare, blândețe.

¹² Luptă lupta cea bună a credinței, apucă viața eternă la care ai și fost chemat și ai făcut o bună mărturisire înaintea multor martori.

¹³ Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor, și înaintea lui Cristos Isus, care înaintea lui Pontius Pilat a adus o mărturisire bună,

¹⁴ Ca tu să ții porunca fără pată, ireproșabil, până la apariția Domnului nostru Isus Cristos,

¹⁵ Care la timpurile sale o va arăta, *cel care* este binecuvântatul și singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul domnilor,

¹⁶ Cel care singur are nemurirea, locuind în lumina de care nimeni nu se poate apropia, pe care niciun om nu l-a văzut, nici nu îl poate vedea: lui fie onoare și putere veșnică! Amin.

¹⁷ Poruncește celor bogați în această lume, să nu fie cu minte trufașă, nici să se încreadă în bogății nesigure, ci în Dumnezeul cel viu, care ne dă toate din abundență ca să ne bucurăm de ele;

¹⁸ Ca să lucreze binele, ca să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, voitori să dea,

¹⁹ Strângându-și o temelie bună pentru timpul ce vine, ca să apuce viața eternă.

²⁰ O, Timotei, păzește ce îți este încredințat, evitând flecărelile profane și deșarte și împotrivrile a ceea ce este în mod fals numită știință,

²¹ Pe care unii, susținând-o, au rătăcit referitor la credință. Harul fie cu tine! Amin.

2 Timotei

¹ Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, conform cu promisiunea vieții care este în Cristos Isus,

² Lui Timotei, fiul meu preaiubit: Har, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru.

³ Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia îi servesc din strămoși cu o conștiință pură, că neîncetat îmi amintesc despre tine în rugăciunile mele, noapte și zi,

⁴ Dorind mult să te văd, amintindu-mi lacrimile tale, ca să fiu umplut de bucurie,

⁵ Aducându-mi aminte de credința neprefăcută care este în tine, care a locuit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice și sunt convins că și în tine.

⁶ Din această cauză, îți aduc aminte să reaprinzi darul lui Dumnezeu care este în tine prin punerea mâinilor mele.

⁷ Fiindcă Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de minte sănătoasă.

⁸ De aceea nu te rușina de mărturia Domnului nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci fii părtaș al suferințelor evangheliei, conform puterii lui Dumnezeu,

⁹ Care ne-a salvat și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre, ci conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost dat în Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă,

¹⁰ Dar acum este făcut cunoscut prin arătarea Salvatorului nostru, Isus Cristos, care a abolit moartea și a adus viața și nemurirea la lumină prin evanghelie,

¹¹ Pentru care sunt rânduit predicator și apostol și învățător al neamurilor.

¹² Din cauza căreia și sufăr acestea, însă nu mă rușinez, fiindcă știu în cine am crezut și sunt convins că el este în stare să păzească ce i-am încredințat pentru ziua aceea.

¹³ Ține strâns modelul cuvintelor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, în credința și dragostea care este în Cristos Isus.

¹⁴ Acel lucru bun care ți-a fost încredințat, păzește-l prin Duhul Sfânt care locuiește în noi.

¹⁵ Știi aceasta, că toți cei din Asia s-au întors de la mine, între care sunt Figel și Hermogen.

¹⁶ Domnul să dea milă casei lui Onisifor, pentru că deseori m-a înviorat și nu s-a rușinat de lanțul meu,

¹⁷ Ci, când a fost în Roma, m-a căutat stăruitor și m-a găsit.

¹⁸ Domnul să îi dea să găsească milă de la Domnul în acea zi; și tu știi foarte bine în câte mi-a servit el în Efes.

2

¹ De aceea tu, fiul meu, fii tare în harul care este în Cristos Isus.

² Și cele ce ai auzit de la mine printre mulți martori, încredințează acestea oamenilor credincioși, care vor fi în stare să învețe și pe alții.

³ Tu, de aceea, îndură necazul, ca un bun soldat al lui Isus Cristos.

⁴ Nimeni care se războiește nu se încurcă cu chestiunile acestei vieți, ca să placă celui ce l-a ales ca soldat.

⁵ Și dacă cineva de asemenea luptă pentru lauri, nu este încoronat decât dacă luptă legiuit.

⁶ Agricultorul care muncește trebuie să fie cel dintâi părtaș la roade.

⁷ Ia aminte ce spun, și Domnul să îți dea înțelegere în toate.

⁸ Amintește-ți că Isus Cristos, din sămânța lui David, a fost înviat dintre morți conform evangheliei mele,

⁹ În care sufăr necaz până la lanțuri ca un răufăcător; dar cuvântul lui Dumnezeu nu este legat.

¹⁰ Din această cauză îndur toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea care este în Cristos Isus, cu gloria eternă.

¹¹ Acesta este un cuvânt de încredere: Căci dacă suntem morți împreună cu el, vom și trăi împreună cu el;

¹² Dacă îndurăm, vom și domni împreună cu el; dacă îl negăm și el ne va nega.

¹³ Dacă nu credem, totuși el rămâne credincios; nu se poate nega pe sine însuși.

¹⁴ Amintește-le acestea, îndemnându-i înaintea Domnului să nu se certe despre cuvinte pentru niciun alt folos decât al subminării ascultătorilor.

¹⁵ Studiază scripturile să te arăți tu însuși aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului.

¹⁶ Dar în fapt ține-te deoparte de flecărelile profane și deșarte, fiindcă vor crește spre mai multă neevlavie.

¹⁷ Și cuvântul lor va roade ca o gangrenă, dintre aceștia sunt Himeneu și Filet,

¹⁸ Care, referitor la adevăr, au rătăcit, spunând că învierea s-a întâmplat deja; și doboară credința unora.

¹⁹ Totuși, temelia lui Dumnezeu stă sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei ai lui. Și: Să se depărteze de nedreptate oricine cheamă numele lui Cristos.

²⁰ Dar într-o casă mare nu sunt doar vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt pentru onoare și unele pentru dezonoare.

²¹ De aceea dacă cineva se curăță pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru onoare, sfințit și folositor stăpânului și pregătit pentru fiecare lucrare bună.

²² De asemenea fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea, credința, dragostea creștină, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă pură.

²³ Dar evită întrebările nebunești și lipsite de învățătură, știind că dau naștere la lupte.

²⁴ Și un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, capabil să îi instruiască, răbdător,

²⁵ Învățând în blândețe pe cei ce se împotrivesc lor înșiși, dacă Dumnezeu, cumva, le va da pocăință pentru recunoașterea adevărului,

²⁶ Și să se trezească din cursa diavolului, fiind prinși de el spre voia lui.

3

¹ Dar să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor veni timpuri primejdioase.

² Fiindcă oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi, lăudăroși, mândri, blasfematori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără sfințenie,

³ Fără afecțiune naturală, călcători de pace, acuzatori falși, lipsiți de auto-control, feroce, disprețuitori ai celor buni,

⁴ Trădători, impulsivi, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu,

⁵ Având o formă de evlavie dar negându-i puterea; ferește-te de astfel de oameni.

⁶ Fiindcă dintre aceștia sunt cei care se furișează în case și captivează femeile fără minte, încărcate cu păcate, purtate de diverse poftes,

⁷ Învățând tot timpul și neputând niciodată să vină la cunoașterea adevărului.

⁸ Și chiar așa cum Ianes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, tot așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni ai minților corupte și respinși referitor la credință.

⁹ Dar nu vor înainta mai departe, fiindcă nebunia lor va fi evidentă tuturor, cum a fost și a celorlora.

¹⁰ Tu, însă, ai cunoscut pe deplin doctrina mea, comportarea mea de viață, scopul, credința, îndelunga răbdare, dragostea creștină, răbdarea,

¹¹ Persecuțiile, nenorocirile care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconia și în Lистра; știi ce persecuții am îndurat, dar Domnul m-a scăpat din toate.

¹² Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în Cristos Isus vor fi persecutați.

¹³ Dar oamenii răi și impostorii vor crește din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați.

¹⁴ Dar tu continuă în cele pe care le-ai învățat și de care ai fost asigurat, știind de la cine ai învățat,

¹⁵ Și pentru că de copil ai cunoscut sfintele scripturi, care sunt în stare să te facă înțelept pentru salvare prin credința care este în Cristos Isus.

¹⁶ Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și este folositoare pentru doctrină, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate,

¹⁷ Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat pentru toate faptele bune.

4

¹ De aceea eu te îndemn înaintea lui Dumnezeu și înaintea Domnului Isus Cristos, care îi va judeca pe cei vii și pe cei morți la arătarea sa și a împărăției sale;

² Predică cuvântul; fii prompt la timp și nelatimp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și doctrina.

³ Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor îngămădi învățători, având urechi care îi gâdilă.

⁴ Și își vor întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabulații.

⁵ Dar tu veghează în toate, îndură necazuri, fă lucrarea unui evanghelist, fă deplin dovada serviciului tău.

⁶ Căci acum, eu sunt gata să fiu turnat și timpul plecării mele este aproape.

⁷ Am luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința.

⁸ De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea și nu doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui.

⁹ Străduiește-te să vii curând la mine;

¹⁰ Fiindcă Dima m-a părăsit, iubind lumea de acum, și a plecat la Tesalonic; Crescens s-a dus în Galatia, Titus în Dalmația.

¹¹ Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, fiindcă el îmi este de folos pentru serviciu.

¹² Iar pe Tihic l-am trimis la Efes.

¹³ Când vii, adu mantaua, pe care am lăsat-o în Troas, la Carp, și cărțile, dar mai ales pergamentele.

¹⁴ Alexandru, arămarul, mi-a făcut mult rău, Domnul să îi răsplătească conform faptelor lui;

¹⁵ Despre acesta veghează și tu, fiindcă s-a împotrivit foarte tare cuvintelor noastre.

¹⁶ La întâia mea apărare, nimeni nu a stat cu mine, ci toți m-au părăsit, să nu li se socotească aceasta.

¹⁷ Totuși, Domnul a stat cu mine și m-a întărit, pentru ca prin mine predicarea să fie pe deplin cunoscută și să audă toate neamurile; și am fost scăpat din gura leului.

¹⁸ Domnul mă va scăpa din fiecare lucrare rea și mă va păstra pentru împărăția lui cerească; a lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.

¹⁹ Salută pe Prisca și pe Aquila și casa lui Onisifor.

²⁰ Erast a rămas în Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.

²¹ Străduiește-te să vii înaintea iernii. Te salută Eubul și Pudens și Linus și Claudia și toți frații.

²² Domnul Isus Cristos fie cu duhul tău! Harul fie cu voi! Amin.

Titus

¹ Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos, conform cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cu recunoașterea adevărului, care este conform cu evlavia,

² În speranța vieții eterne, pe care Dumnezeu, care nu poate minți, a promis-o înainte de începutul lumii;

³ Și la timpurile convenite a arătat cuvântul său prin predicarea ce mi s-a încredințat, conform poruncii lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;

⁴ Lui Titus, adevăratul meu fiu după credința comună: Har, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos Salvatorul nostru.

⁵ Din această cauză te-am lăsat în Creta, ca să pui în ordine cele ce lipsesc și să rânduiești bătrâni în fiecare cetate, așa cum eu te-am rânduit pe tine;

⁶ Dacă cineva este ireproșabil, soțul unei singure soții, având copii credincioși, neacuzăți de destrăbălare sau insubordonați.

⁷ Fiindcă un episcop trebuie să fie ireproșabil ca administrator al lui Dumnezeu; nu încăpățânat, nu ușor de mâniat, nu dedat vinului, nu bătaș, nu dedat câștigului murdar;

⁸ Ci iubitor de ospitalitate, iubitor al oamenilor buni, cumpătat, drept, sfânt, chibzuit,

⁹ Ținând strâns cuvântul demn de încredere așa cum a fost învățat, ca el să fie în stare, prin doctrină sănătoasă, deopotrivă să îndemne și să convingă pe cei împotriviți cu vorba.

¹⁰ Fiindcă sunt mulți insubordonați și palavragii și înșelători, mai ales dintre cei ai circumciziei,

¹¹ Ale căror guri trebuie să fie astupate, care răstoarnă case întregi, învățând ce nu ar trebui, de dragul unui câștig murdar.

¹² Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: Cretanii sunt totdeauna mincinoși, fiare rele, pantece leneșe.

¹³ Această mărturie este adevărată. Din această cauză muștră-i aspru, ca ei să fie sănătoși în credință,

¹⁴ Nedând atenție la fabulații iudaice și la porunci ale oamenilor care se întorc de la adevăr.

¹⁵ Pentru cei puri toate sunt pure, dar pentru cei întinați și care nu cred, nimic nu este curat ci și mintea și conștiința lor sunt întinate.

¹⁶ Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar în fapte îl neagă, fiind scârboși și neascultători și sunt netrebnici pentru fiecare lucrare bună.

2

¹ Dar tu vorbește cele ce se cuvin doctrinei sănătoase:

² Ca bătrânii să fie cumpătați, onorabili, chibzuiți, sănătoși în credință, în dragoste creștină, în răbdare.

³ În același fel, femeile bătrâne să fie în comportare cum se cuvine sfințeniei, nu acuzatoare false, nu dedate la mult vin, învățătoare ale lucrurilor bune,

⁴ Pentru ca să învețe pe tinerele femei să fie sobre, să își iubească soții, să își iubească și copiii,

⁵ Să fie discrete, caste, gospodine acasă, bune, ascultătoare de proprii lor soți, pentru ca astfel cuvântul lui Dumnezeu să nu fie blasfemiât.

⁶ Pe cei tineri, în același fel, îndeamnă-i să aibă o minte cumpătată.

⁷ În toate arătându-te un model pentru fapte bune; în doctrină, arătând incoruptibilitate, seriozitate, sinceritate,

⁸ Vorbire sănătoasă ce nu poate fi condamnată, pentru ca cel dintre împotriviitori să fie rușinat, neavând nimic rău de spus despre voi.

⁹ Îndeamnă robii să fie ascultători propriilor stăpâni și să le placă în toate, nicidecum contrazicând;

¹⁰ Nu furând, ci arătând toată buna credincioșie, pentru ca să înfrumusețeze doctrina lui Dumnezeu Salvatorul nostru în toate.

¹¹ Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor,

¹² Învățându-ne ca, negând neevlavia și poftele lumești, să trăim în cumpătare, în dreptate și în evlavie în această lume de acum.

¹³ Așteptând acea binecuvântată speranță și glorioasa arătare a marelui Dumnezeu și a Salvatorului nostru Isus Cristos.

¹⁴ Care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din toată nelegiuirea și să purifice pentru sine însuși un popor deosebit, zelos pentru fapte bune.

¹⁵ Acestea vorbește și îndeamnă și muștră cu toată autoritatea. Nu lăsa pe nimeni să te disprețuiască.

3

¹ Adu-le aminte să fie supuși principatelor și autorităților, să asculte de magistrați, să fie gata pentru fiecare lucrare bună,

² Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie arțăgoși, ci blânzi, arătând toată blândețea tuturor oamenilor.

³ Fiindcă și noi am fost odinioară neînțelepți, neascultători, înșelați, servind diverselor poftes și plăceri, trăind în răutate și invidie, plini de ură și urându-ne unii pe alții.

⁴ Dar după ce s-a arătat bunătatea și dragostea pentru oameni a lui Dumnezeu, Salvatorul nostru,

⁵ Nu prin faptele dreptății pe care noi le-am făcut, ci conform milei sale el ne-a salvat, prin spălarea regenerării și înnoirea Duhului Sfânt,

⁶ Pe care l-a turnat abundent peste noi prin Isus Cristos, Salvatorul nostru,

⁷ Pentru ca, fiind declarați drepecți prin harul său, să fim făcuți moștenitori conform cu speranța vieții eterne.

⁸ Acesta este un cuvânt de încredere, și aceste lucruri voiesc să le susții cu tărie, pentru ca toți cei care au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să practice fapte bune. Acestea sunt bune și de folos oamenilor.

⁹ Dar evită întrebări nebunești și genealogii și certuri și lupte despre lege, fiindcă sunt nefolositoare și deșarte.

¹⁰ Pe omul eretic, după prima și a doua avertizare, respinge-l,

¹¹ Știind că cel ce este astfel, este pervertit și păcătuiește, condamnându-se pe el însuși.

¹² Când voi trimite pe Artema la tine, sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine la Nicopole, fiindcă am hotărât să iernez acolo.

¹³ Adu-l pe Zena, avocatul, și pe Apolo, îngrijindu-te ca în călătoria lor să nu le lipsească nimic.

¹⁴ Și să învețe și ai noștri să practice fapte bune pentru folosințele necesare, pentru a nu fi fără rod.

¹⁵ Toți cei ce sunt cu mine te salută. Salută pe cei ce ne iubesc în credință. Harul fie cu voi toți. Amin.

Filimon

¹ Pavel, prizonier al lui Isus Cristos și fratele nostru Timotei, lui Filimon preaiubitul și conlucrătorul nostru,

² Și preaiubitei Apfia și lui Arhip, soldat împreună cu noi, și bisericii din casa ta:

³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos.

⁴ Mulțumesc Dumnezeului meu, amintind întotdeauna despre tine în rugăciunile mele,

⁵ Auzind despre dragostea ta și credința pe care o ai față de Domnul Isus și față de toți sfinții.

⁶ Astfel încât părtașia credinței tale să devină lucrătoare prin recunoașterea oricărui lucru bun care este în voi, în Cristos Isus.

⁷ Fiindcă avem mare bucurie și mângâiere datorită dragostei tale, fiindcă, frate, adâncurile sfinților s-au înviorat prin tine.

⁸ De aceea, măcar că am multă cutezanță în Cristos să îți poruncesc ce se cuvine,

⁹ Totuși datorită dragostei, mai degrabă te implor, așa cum sunt, bătrânul Pavel, iar acum și prizonier al lui Isus Cristos.

¹⁰ Te implor pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am născut în lanțurile mele,

¹¹ Care odinioară îți era nefolositor, dar acum folositor și ție și mie,

¹² Pe care ți l-am trimis înapoi; tu, de aceea, primește-l pe el, care este adâncurile mele,

¹³ Pe care voiam să îl rețin cu mine, ca să îmi servească în locul tău în lanțurile evangheliei;

¹⁴ Dar nu am voit să fac nimic fără învoirea ta, pentru ca binele tău să nu fie ca din constrângere, ci de bunăvoie.

¹⁵ Fiindcă, probabil, de aceea s-a despărțit de tine, pentru un timp, ca să îl ai pentru totdeauna.

¹⁶ De acum nu ca rob, ci mai presus decât rob, un frate preaiubit mai ales mie și cu cât mai mult ție, deopotrivă în carne și în Domnul?

¹⁷ De aceea dacă mă socotești partener, primește-l ca pe mine însumi.

¹⁸ Iar dacă te-a nedreptățit sau îți datorează ceva, pune aceasta în contul meu.

¹⁹ Eu, Pavel, am scris cu propria mea mână, eu voi plăti; ca să nu îți spun că, peste toate, și tu însuși îmi ești dator.

²⁰ Da, frate, să am bucurie de la tine în Domnul; învionează-mi adâncurile în Domnul.

²¹ Ți-am scris încredințat de ascultarea ta, știind că vei face chiar mai mult decât ce spun.

²² Dar totodată pregătește-mi de asemenea o locuință, fiindcă sunt încredințat că prin rugăciunile voastre vă voi fi dăruit.

²³ Te salută Epafra, părtașul meu de închisoare în Cristos Isus,

²⁴ Marcu, Aristarh, Dima, Luca, conlucrătorii mei.

²⁵ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Evrei

¹ Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-a vorbit odinioară părinților prin profeți,

² În aceste zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul său, pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care a și făcut lumile;

³ Care, fiind strălucirea gloriei lui și întipărirea persoanei lui și susținând toate prin cuvântul puterii lui, după ce a făcut prin el însuși curățarea păcatelor noastre, s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime;

⁴ Fiind făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a obținut prin moștenire un nume nespus mai bun decât ei.

⁵ Căci, căruia dintre îngeri i-a spus el vreodată: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut? Și din nou: Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi Fiu?

⁶ Și din nou, când îl aduce în lume pe întâiul născut, el spune: Și să i se închine toți îngerii lui Dumnezeu.

⁷ Și despre îngeri spune: Cel ce îi face pe îngerii lui duhuri și pe servitorii lui o flacăra de foc.

⁸ Dar Fiului îi spune: Tronul tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și întotdeauna; un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.

⁹ Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi;

¹⁰ Și tu, Doamne, la început ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale;

¹¹ Ele vor pieri, dar tu rămâi; și toate se vor învechi precum o haină;

¹² Și ca pe un veșmânt le vei face sul și vor fi schimbate; dar tu ești același; și anii tăi nu vor înceta.

¹³ Și căruia dintre îngeri i-a spus vreodată: Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău?

¹⁴ Nu sunt toți duhuri servitoare, trimise să servească pentru cei ce vor fi moștenitori ai salvării?

2

¹ De aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție lucrurilor pe care le-am auzit, ca niciodată să nu le lăsăm să treacă pe lângă noi.

² Căci dacă cuvântul vorbit prin îngeri a fost neclintit, și fiecare încălcare de lege și neascultare a primit o dreaptă răsplătire;

³ Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a fost confirmată prin cei ce l-au auzit,

⁴ Dumnezeu de asemenea aducându-le mărturie, deopotrivă cu semne și minuni și diferite miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform voii sale.

⁵ Fiindcă nu îngerilor le-a supus lumea ce are să vină, despre care vorbim.

⁶ Iar unul, într-un anume loc a adevărit, spunând: Ce este omul, ca să îți amintești de el? Sau fiul omului, ca să îl cercetezi?

⁷ L-ai făcut puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încoronat cu glorie și onoare și l-ai așezat peste lucrările mâinilor tale;

⁸ Toate le-ai supus sub picioarele lui. Căci prin faptul că el a supus toate sub el, nu i-a lăsat nimic nespus. Dar acum, încă nu vedem toate cele supuse lui.

⁹ Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare, ca prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.

¹⁰ Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, în aducerea multor fii la glorie, să desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe.

¹¹ Fiindcă deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, sunt toți dintr-unul; din care cauză, nu se rușinează să îi numească frați,

¹² Spunând: Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii îți voi cânta laudă.

¹³ Și din nou: Eu îmi voi pune încrederea în el. Și din nou: Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.

¹⁴ Fiindcă, după cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui, în același fel și el s-a împărtășit din aceleași, pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce avea puterea morții, care este diavolul,

¹⁵ Și să elibereze pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei.

¹⁶ Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura îngerilor, ci a luat asupra lui sămânța lui Avraam.

¹⁷ De aceea în toate i se cuvenea a fi făcut asemenea fraților săi, ca să fie mare preot milos și credincios în cele privitoare la Dumnezeu, pentru a face împăcare pentru păcatele poporului.

¹⁸ Fiindcă, în aceea că el însuși a suferit, fiind ispitit, este în stare să ajute pe cei ispițiți.

3

¹ De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Cristos Isus,

² Care a fost credincios celui ce l-a rânduit, așa cum și Moise a fost credincios în toată casa lui.

³ Fiindcă acesta a fost considerat demn de mai multă glorie decât Moise, întrucât cel ce a zidit casa are o mai mare onoare decât casa.

⁴ Căci fiecare casă este zidită de cineva, dar cel ce zidește toate este Dumnezeu.

⁵ Și Moise, într-adevăr, a fost credincios în toată casa lui ca servitor, pentru mărturia acelor lucruri ce urmau să fie vorbite după aceea;

⁶ Dar Cristos ca fiu peste propria lui casă; a cărui casă suntem noi, dacă neclintit ținem strâns cutezanța și bucuria speranței, până la sfârșit.

⁷ De aceea, (așa cum spune Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui,

⁸ Nu vă împietriți inimile, ca în răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie,

⁹ Când părinții voștri m-au ispitit, m-au încercat și au văzut faptele mele patruzeci de ani.

¹⁰ De aceea m-am mâhnit pe această generație și am spus: Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor și nu au cunoscut căile mele.

¹¹ Așa că am jurat în furia mea: Nu vor intra în odihna mea).

¹² Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, pentru a se îndepărta de Dumnezeu cel viu.

¹³ Ci îndemnați-vă zilnic unii pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul dintre voi împietrit prin înșelătoria păcatului.

¹⁴ Fiindcă suntem făcuți părtași ai lui Cristos, dacă ținem strâns începutul încrederii noastre neclintit până la sfârșit;

¹⁵ Deoarece se spune: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile ca în răzvrătire.

¹⁶ Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu toți care au ieșit din Egipt, prin Moise.

¹⁷ Dar pe cine s-a mâhnit el patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuit, ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?

¹⁸ Și cui a jurat el că nu vor intra în odihna lui, dacă nu celor ce nu au crezut?

¹⁹ Așadar, vedem că nu au putut să intre din cauza necredinței.

4

¹ Așadar, fiindu-ne lăsată o promisiune de a intra în odihna lui, să ne temem ca nu cumva unora să le pară că unii nu ați ajuns la ea.

² Pentru că nouă, ca și lor, ne-a fost predicată evanghelia; dar cuvântul predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit.

³ Fiindcă noi, care am crezut, intrăm în odihnă, cum a spus el: Așa cum am jurat în furia mea, dacă vor intra în odihna mea; cu toate că faptele fuseseră terminate de la întemeierea lumii.

⁴ Fiindcă într-un loc oarecare a vorbit astfel despre ziua a șaptea: Și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările lui.

⁵ Și în acest loc nou: Dacă vor intra în odihna mea.

⁶ De aceea văzând aceasta, rămâne că unii trebuie să intre în ea, iar cei cărora le-a fost predicată întâi nu au intrat din cauza necredinței.

⁷ Din nou, rânduiește o zi anume, spunând în David: Astăzi, după atâta timp; cum se spune: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile.

⁸ Căci dacă Isus le-ar fi dat odihnă, atunci nu ar mai fi vorbit el după aceea, despre o altă zi.

⁹ De aceea rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.

¹⁰ Fiindcă cel ce a intrat în odihna lui, s-a și oprit de la propriile lucrări, așa cum Dumnezeu s-a oprit de la propriile lucrări.

¹¹ Așadar, să ne străduim să intrăm în acea odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după aceiași exemplu al necredinței.

¹² Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până la separarea sufletului și a duhului și a încheieturilor și a măduvei și este cel ce discerne gândurile și intențiile inimii.

¹³ Și nu este creatură care să nu fie arătată înaintea lui, ci toate sunt goale și deschise ochilor celui cu care avem a face.

¹⁴ Văzând atunci că avem un mare preot însemnat, care a trecut în ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem strâns mărturisirea noastră.

¹⁵ Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să simtă compasiune pentru neputințele noastre, ci în toate a fost ispitit asemenea nouă, totuși fără păcat.

¹⁶ Să ne apropiem așadar cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.

5

¹ Căci fiecare mare preot luat dintre oameni este rânduit pentru oameni în cele privitoare la Dumnezeu, ca să ofere deopotrivă daruri și sacrificii pentru păcate;

² El, care poate avea compasiune pentru cei neștiutori și rătăciți, pentru că și el este cuprins de neputință.

³ Și din cauza acesteia este dator să aducă sacrificii pentru păcate, precum pentru popor, așa și pentru el însuși.

⁴ Și nimeni nu își ia singur această onoare, ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron.

⁵ Tot astfel și Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși ca să fie făcut mare preot, ci acela care i-a spus lui: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.

⁶ Așa cum și spune în alt loc: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

⁷ Care în zilele cărnii lui, după ce oferise rugăciuni și cereri cu strigăt puternic și lacrimi, către cel ce era în stare să îl salveze din moarte, a și fost ascultat în aceea că el s-a temut;

⁸ Cu toate că era Fiu, a învățat ascultarea prin cele ce a suferit.

⁹ Și, fiind făcut desăvârșit, a devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el;

¹⁰ Numit de Dumnezeu mare preot după rânduiala lui Melchisedec.

¹¹ Despre care avem multe de spus și greu de explicat în vorbire, văzând că sunteți greoi la auzire.

¹² Fiindcă aveți nevoie să vă învețe cineva din nou care sunt principiile începătoare ale oracolelor lui Dumnezeu și ați devenit precum cei care au nevoie de lapte și nu de hrană tare, când voi de mult trebuia să fiți învățați.

¹³ Fiindcă oricine folosește lapte este neiscusit în cuvântul dreptății, fiindcă este prunc.

¹⁴ Dar hrana tare este a celor maturi, aceia care din cauza folosirii și-au antrenat simțurile ca să discearnă deoptrivă binele și răul.

6

¹ De aceea, lăsând cele începătoare ale doctrinei lui Cristos, să mergem înainte spre desăvârșire, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de la faptele moarte și a credinței spre Dumnezeu,

² A doctrinei botezurilor și a punerii mâinilor și a învierii morților și a judecării eterne.

³ Și vom face aceasta dacă Dumnezeu *ne* permite.

⁴ Fiindcă este imposibil pentru cei care au fost odată luminați și au gustat din darul cereș și au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt,

⁵ Și au gustat cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină,

⁶ Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la pocăință, văzând că ei crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și îl expun rușinii publice.

⁷ Fiindcă pământul, care se adapă din ploaia care cade adesea peste el și rodește ierburi potrivite pentru cei prin care este lucrat, primește binecuvântare de la Dumnezeu;

⁸ Dar cel care aduce spini și mărcini este respins și aproape de blestem; al cărui sfârșit este să fie ars.

⁹ Dar suntem convingși referitor la voi, preaiubiților, de lucruri mai bune și care țin de salvare, deși vorbim astfel.

¹⁰ Fiindcă Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea voastră și munca dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că ați servit și serviți sfinților.

¹¹ Și dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași sânguință spre deplina asigurare a speranței, până la sfârșit,

¹² Ca să nu fiți leneși, ci urmași ai celor ce prin credință și răbdare moștenesc promisiunile.

¹³ Fiindcă Dumnezeu, când a promis lui Avraam, deoarece nu a putut să jure pe niciunul mai mare, a jurat pe sine însuși,

¹⁴ Spunând: Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.

¹⁵ Și, astfel, după ce a îndurat cu răbdare, a obținut promisiunea.

¹⁶ Fiindcă oamenii, într-adevăr, jură pe unul mai mare; și un jurământ pentru confirmare este pentru ei sfârșitul întregii certe.

¹⁷ În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind să arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului său, l-a confirmat printr-un jurământ,

¹⁸ Pentru ca, prin două lucruri de neschimbat, în care este imposibil pentru Dumnezeu să mintă, să avem o mângâiere tare, noi, care am fugit la locul de scăpare ca să apucăm speranța pusă înaintea noastră;

¹⁹ Speranța pe care o avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură și neclintită și care intră până dincolo de perdea,

²⁰ Unde înainte-mergătorul a intrat pentru noi, adică Isus, făcut mare preot pentru totdeauna după rânduiala lui Melchisedec.

7

¹ Fiindcă acest Melchisedec, împărat al Salemului, preot al Dumnezeului cel preainalt, cel care a întâlnit pe Avraam întorcându-se de la măcelul împăraților și l-a binecuvântat,

² Lui, de asemenea, Avraam i-a dat a zecea parte din tot; întâi, fiind prin interpretare, Împărat al dreptății, iar după aceea și Împărat al Salemului, care este Împărat al păcii;

³ Fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

⁴ Dar pricepeți ce mare a fost acesta, căruia chiar patriarhul Avraam i-a dat a zecea parte din prăzi.

⁵ Și, într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi, care primesc serviciul preoției, conform legii au poruncă să ia zeciuiele de la popor, adică de la frații lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam.

⁶ Dar el, a cărui genealogie nu este considerată dintre ei, a primit zeciuiele de la Avraam și a binecuvântat pe cel ce avea promisiunile.

⁷ Dar dincolo de orice contradicție, cel mic este binecuvântat de cel mare.

⁸ Și aici, oamenii care mor primesc zeciuiele; dar acolo, le primește el, despre care se mărturisește că trăiește.

⁹ Și ca să spun așa și Levi, care primește zeciuiele, a dat zeciuiele în Avraam.

¹⁰ Fiindcă era încă în coapsele tatălui său, când l-a întâmpinat Melchisedec.

¹¹ De aceea dacă desăvârșirea ar fi fost prin preoția levitică, (fiindcă sub aceasta a primit poporul legea,) ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după rânduiala lui Melchisedec și să nu fie chemat după rânduiala lui Aaron?

¹² Căci, fiind schimbată preoția, se face din necesitate și o schimbare a legii.

¹³ Fiindcă el desre care sunt spuse acestea, aparține unui alt trib, din care nimeni nu a servit la altar.

¹⁴ Fiindcă este evident că Domnul nostru a răsărit din Iuda, trib referitor la care Moise nu a spus nimic în legătură cu preoția.

¹⁵ Și este încă și mai evident, căci după asemănarea lui Melchisedec se ridică un alt preot,

¹⁶ Care a fost făcut nu după legea unei porunci carnale, ci după puterea unei vieți fără sfârșit.

¹⁷ Fiindcă el aduce mărturie: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec.

¹⁸ Fiindcă este într-adevăr o anulare a poruncii premergătoare din cauza slăbiciunii și inutilității ei.

¹⁹ Fiindcă legea nu a făcut nimic desăvârșit, ci aducerea unei speranțe mai bune a făcut aceasta, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

²⁰ Și, întrucât nu fără jurământ, el a fost făcut preot;

²¹ (Fiindcă acei preoți au fost făcuți fără jurământ, dar acesta, cu jurământ, prin cel ce i-a spus: Domnul a jurat și nu se va pocăi, Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec);

²² Cu atât mai mult Isus s-a făcut garantul unui testament mai bun.

²³ Și ei, într-adevăr, au devenit preoți mulți, pentru că nu le era permis să continue din cauza morții.

²⁴ Dar acesta, fiindcă rămâne pentru totdeauna, are o preoție neschimbătoare.

²⁵ De aceea și este în stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin el, văzând că el trăiește întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.

²⁶ Fiindcă un astfel de mare preot ne era convenit nouă, care este sfânt, lipsit de răutate, neîntinat, separat de păcătoși și făcut mai presus de ceruri;

²⁷ Care nu are nevoie zilnic, ca acei înalți preoți, să ofere sacrificii, întâi pentru propriile sale păcate și apoi pentru ale poporului, fiindcă a făcut aceasta o *singură* dată, când s-a oferit pe sine însuși.

²⁸ Fiindcă legea îi face înalți preoți pe oamenii care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, care a fost după lege, îl face pe Fiul, care este consacrat pentru totdeauna.

8

¹ Iar suma celor despre care am vorbit este că: Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat la dreapta tronului Maiestății în ceruri;

² Un servitor al sanctuarului și al adevăratului tabernacol, pe care l-a ridicat Domnul și nu omul.

³ Fiindcă fiecare mare preot este rânduit să ofere daruri și sacrificii, de aceea, este necesar ca și acest om să aibă ceva să ofere.

⁴ Căci dacă ar fi pe pământ, nu ar fi preot, văzând că sunt preoți ce oferă daruri conform legii,

⁵ Care servesc exemplului și umbrei lucrurilor cerești, așa cum Moise a fost avertizat de Dumnezeu, când era gata a face tabernacolul; fiindcă: Vezi, spune el, să faci toate conform modelului arătat ție pe munte.

⁶ Dar acum el a obținut un serviciu nespus mai bun, prin aceea că este de asemenea mijlocitorul unui legământ mai bun, care a fost întemeiat pe promisiuni mai bune.

⁷ Căci dacă acel prim legământ ar fi fost fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.

⁸ Căci, găvind vină în ei, el spune: Iată, vin zilele, spune Domnul, când voi face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;

⁹ Nu conform legământului pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua când i-am luat de mână pentru a-i conduce afară din țara Egiptului, pentru că ei nu au rămas neclintiți în legământul meu, nici eu nu m-am uitat la ei, spune Domnul.

¹⁰ Fiindcă acesta este legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel după acele zile, spune Domnul; voi pune legile mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; și le voi fi Dumnezeu și ei îmi vor fi popor;

¹¹ Și nu vor învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele său, spunând: Cunoaște pe Domnul, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.

¹² Pentru că voi fi milos față de nedreptatea lor și păcatele lor și nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti.

¹³ În aceea că el spune: Un nou legământ, el l-a învechit pe primul. Acum ceea ce putrezește și îmbătrânește este gata să dispară.

9

¹ Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli ale serviciului divin și un sanctuar pământesc.

² Pentru că a fost zidit un tabernacol; primul, în care era sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte, care este numit sanctuarul.

³ Iar după a doua perdea, tabernacolul care este numit locul Preasfânt,

⁴ Care avea tămâietoarea de aur și chivotul legământului îmbrăcat peste tot cu aur, în care era vasul de aur care avea mană și toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele legământului;

⁵ Iar deasupra acestuia, heruvimii gloriei umbrind scaunul milei, despre care nu putem vorbi acum în amănunt.

⁶ Iar după ce acestea au fost astfel rânduite, preoții intrau întotdeauna în primul tabernacol, împlinind serviciul divin.

⁷ Dar în al doilea intra marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge, pe care îl oferea pentru el însuși și pentru greșelile poporului;

⁸ Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul în locul preasfânt nu era încă făcut cunoscut, în timp ce era încă în picioare primul tabernacol,

⁹ Care era o prefigurare pentru timpul de atunci, în care au fost oferite deopotrivă daruri și sacrificii, care nu puteau desăvârși în ce privește conștiința pe cel ce servea,

¹⁰ Constând doar în mâncăruri și băuturi și diferite îmbăieri și rânduieli carnale, impuse până la timpul reformării.

¹¹ Dar Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune ce vor veni, printr-un tabernacol mai mare și desăvârșit, nu făcut de mâini, altfel spus, nu din această clădire,

¹² Nici prin sângele țapilor și vițelilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o *singură* dată în locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi.

¹³ Căci dacă sângele taurilor și țapilor și cenușa unei vițele stropind pe cei întinați sfințește spre curățirea cărnii,

¹⁴ Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului cel viu?

¹⁵ Și din această cauză, el este mijlocitorul noului testament, pentru ca prin moarte, pentru răscumpărarea încălcărilor care au fost sub primul testament, cei chemați să primească promisiunea moștenirii eterne.

¹⁶ Fiindcă unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc și moartea testatorului.

¹⁷ Fiindcă un testament intră în vigoare după ce oamenii sunt morți, întrucât nu are nicio putere cât timp trăiește testatorul.

¹⁸ De aceea, nici primul testament nu a fost consacrat fără sânge.

¹⁹ Fiindcă Moise, după ce a spus fiecare precept întregului popor conform legii, a luat sângele vițelilor și al țapilor, cu apă și lână stacojie și isop, și a stropit deopotrivă cartea și întregul popor,

²⁰ Spunând: Acesta este sângele testamentului pe care Dumnezeu vi l-a poruncit.

²¹ Și tot așa, a stropit cu sânge deopotrivă tabernacolul și toate vasele servirii.

²² Și, conform legii, aproape toate sunt curățate cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare.

²³ De aceea era necesar ca modelele lucrurilor din ceruri să fie curățate cu acestea, dar înseși lucrurile cerești cu sacrificii mai bune decât acestea.

²⁴ Căci Cristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care sunt prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se arăta acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi;

²⁵ Nici ca să se ofere pe sine însuși de *mai* multe ori, așa cum intră marele preot în locul sfânt în fiecare an cu sângele altora,

²⁶ Fiindcă atunci trebuia să sufere de *mai* multe ori de la întemeierea lumii; dar acum, la sfârșitul lumii, el s-a arătat o *singură* dată pentru desființarea păcatului prin însuși sacrificiul lui.

²⁷ Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o *singură* dată, iar după aceasta, judecata,

²⁸ Tot așa, Cristos a fost oferit o *singură* dată pentru a purta păcatele multora; și celor ce îl așteaptă li se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru salvare.

10

¹ Fiindcă legea, având o umbră a lucrurilor bune ce vor veni și nu însăși imaginea lucrurilor, nu poate niciodată să desăvârșească pe cei ce se apropie de ea cu acele sacrificii, pe care le-au oferit neîncetat an după an.

² Altfel, nu ar fi încetat ele să fie oferite? Pentru că închinătorii trebuiau să nu mai aibă conștiința păcatelor, odată curățați.

³ Totuși, în sacrificiile acelea este o reamintire a păcatelor în fiecare an.

⁴ Fiindcă este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlăture păcatele.

⁵ De aceea, venind el în lume, spune: Sacrificiu și ofrandă tu nu ai voit, dar ai pregătit un trup pentru mine;

⁶ În ofrande arse și sacrificii pentru păcat tu nu ți-ai găsit plăcerea.

⁷ Atunci am spus: Iată, eu vin (în sulul cărții este scris despre mine) pentru a face voia ta, Dumnezeule.

⁸ După ce a spus mai sus: Sacrificiu și ofrandă și ofrande arse și sacrificii pentru păcat tu nu ai voit, nici nu ți-ai găsit plăcerea *în ele*; care sunt oferite conform legii;

⁹ Atunci el a spus: Iată, eu vin pentru a face voia ta, Dumnezeule. El desființează pe cel dintâi, ca să stabilească pe al doilea.

¹⁰ Voie prin care suntem sfințiți prin oferirea trupului lui Isus Cristos o dată pentru totdeauna.

11 Și fiecare preot stă zilnic în picioare, servind și oferind deseori aceleași sacrificii care niciodată nu pot înlătura păcatele.

12 Dar acest om, după ce a oferit un singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

13 De acum, așteptând până când dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său.

14 Fiindcă printr-o *singură* ofrandă el a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți.

15 *Aceasta* ne mărturisește și Duhul Sfânt; căci după ce a spus mai înainte:

16 Acesta este legământul pe care îl voi face cu ei după acele zile, spune Domnul: Voi pune legile mele în inimile lor și le voi scrie în mințile lor;

17 Și păcatele lor și nelegiuirile lor eu nicidecum nu mi le voi aminti.

18 Dar acolo unde este iertare a acestora, nu mai este ofrandă pentru păcat.

19 De aceea fraților, având cutezanță pentru a intra în locul preasfânt prin sângele lui Isus,

20 Pe o cale nouă și vie, pe care el a consacrat-o pentru noi, prin perdea, care altfel spus este carnea lui,

21 Și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu,

22 Să ne apropiem cu o inimă adevărată, în deplină asigurare a credinței, având inimile stropite, pentru curățire, de o conștiință rea, și trupurile scăldate cu apă pură.

23 Să ținem strâns mărturisirea credinței noastre, fără clătinare; (căci credincios este cel ce a promis),

24 Și să luăm aminte unii la alții pentru a *ne* provoca la dragoste și la fapte bune,

25 Nepărăsind adunarea noastră împreună, după cum este obiceiul unora, ci să ne îndemnăm unii pe alții; și cu atât mai mult cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

26 Căci dacă noi păcătuim voit după ce am primit cunoașterea adevărului, nu mai rămâne sacrificiu pentru păcate,

27 Ci o anumită așteptare înfricoșată a judecății și o indignare arzătoare, care îi va mistui pe potrivnici.

28 Oricine a disprețuit legea lui Moise a murit fără milă, pe baza mărturiei a doi sau trei martori;

29 De o cât mai dureroasă pedeapsă presupuneți că va fi considerat demn, cel ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit sângele legământului, prin care a fost sfințit, un lucru profan și a tratat disprețuitor Duhul harului?

30 Căci cunoaștem pe cel ce a spus: Răzbunarea este a mea, eu voi răsplăti, spune Domnul. Și din nou: Domnul va judeca poporul său.

31 Înfricoșător lucru este să cazii în mâinile Dumnezeului cel viu.

32 Dar aduceți-vă aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost iluminați, ați îndurat o mare luptă a suferințelor;

33 În parte, fiind făcuți de priveshte, deopotrivă prin ocări și necazuri, și în parte când ați devenit părtași ai celor care erau astfel folosiți.

34 Fiindcă ați avut compasiune față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu bucurie prădarea bunurilor voastre, știind în voi înșivă că aveți în cer o avere mai bună și durabilă.

35 De aceea nu lepădați cutezanța voastră, care are o mare răsplătire.

³⁶ Fiindcă aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să puteți primi promisiunea.

³⁷ Deoarece încă puțin timp și cel ce vine va veni și nu va întârzia.

³⁸ Iar cel drept va trăi prin credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi plăcerea în el.

³⁹ Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi spre pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.

11

¹ Iar credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.

² Fiindcă prin aceasta bătrânii au obținut o bună mărturie.

³ Prin credință înțelegem că au fost urzite lumile prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucruri care se văd.

⁴ Prin credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu nespus mai bun decât Cain, sacrificiul prin care el a obținut mărturia că a fost drept, Dumnezeu mărturisind despre darurile lui; și prin aceasta, deși mort, încă vorbește.

⁵ Prin credință a fost strămutat Enoh, ca să nu vadă moartea; și nu a fost găsit, deoarece Dumnezeu l-a strămutat; fiindcă înainte de strămutarea lui, a avut această mărturie, că i-a plăcut lui Dumnezeu.

⁶ Iar fără credință este imposibil a plăcea lui, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că el este și că este un răsplătitor al celor ce îl caută cu zel.

⁷ Prin credință, Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre lucrurile ce încă nu se vedeau, împins de teamă, a pregătit o arcă pentru salvarea casei sale, prin care el a condamnat lumea și a devenit moștenitor al dreptății, care este prin credință.

⁸ Prin credință, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la locul pe care avea să îl primească mai apoi drept moștenire, a ascultat; și a mers, neștiind încotro mergea.

⁹ Prin credință a locuit el temporar în țara promisiunii, ca într-o țară străină, locuind în corturi cu Isaac și Iacob, co-moștenitori ai aceleiași promisiuni.

¹⁰ Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei ziditor și făcător este Dumnezeu.

¹¹ Prin credință și Sara însăși a primit putere pentru conceperea seminței și a născut un copil, deși îi trecuse vârsta, fiindcă l-a socotit credincios pe cel ce promisese.

¹² De aceea chiar dintr-unul și acela ca și mort, s-au născut o mulțime ca stelele cerului, și nenumărați ca nisipul de pe țărmul mării.

¹³ Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit lucrurile promisiunilor, ci, văzându-le de departe, au și fost convinși despre ele, le-au și îmbrățișat și au mărturisit că erau străini și locuitori temporari pe pământ.

¹⁴ Fiindcă toți cei ce spun astfel de lucruri, arată clar că ei caută o patrie.

¹⁵ Și, într-adevăr, dacă și-ar fi amintit de patria aceea de unde au ieșit, ar fi avut ocazia să se întoarcă.

¹⁶ Dar acum, ei doresc o patrie mai bună, care este cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeul lor; fiindcă le-a pregătit o cetate.

¹⁷ Prin credință, Avraam, când a fost încercat, l-a oferit pe Isaac; și cel ce a primit promisiunile l-a oferit pe singurul său fiu născut,

¹⁸ Despre care s-a spus: Pentru că în Isaac îți va fi numită sămânța;

¹⁹ Socotind că Dumnezeu a fost în stare să îl învie chiar dintre morți, de unde, printr-o prefigurare, l-a și primit.

²⁰ Prin credință, Isaac i-a binecuvântat pe Iacob și Esau referitor la lucrurile ce vor veni.

²¹ Prin credință, Iacob, când era pe moarte, i-a binecuvântat pe amândoi fiii lui Iosif și s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.

²² Prin credință, Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, a amintit despre ieșirea copiilor lui Israel și a dat poruncă referitor la oasele sale.

²³ Prin credință, Moise, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de către părinții lui, pentru că au văzut că era un copil frumos; și nu s-au temut de porunca împăratului.

²⁴ Prin credință, Moise, când a crescut mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

²⁵ Alegând mai degrabă să sufere necaz cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului.

²⁶ Considerând ocară lui Cristos ca bogății mai mari decât tezaurele aflate în Egipt, fiindcă se uita la răsplătire.

²⁷ Prin credință, a părăsit Egiptul, netemându-se de furia împăratului, fiindcă a îndurat, ca văzând pe cel care este invizibil.

²⁸ Prin credință, a ținut paștele și stropirea sângelui, ca nu cumva cel ce nimicea pe întâii născuți să se atingă de ei.

²⁹ Prin credință, au trecut ca pe uscat prin Marea Roșie, în care egiptenii, încercând să o treacă, s-au înecat.

³⁰ Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurare șapte zile.

³¹ Prin credință, curva Rahab nu a pierit cu cei care nu au crezut, fiindcă primise spionii cu pace.

³² Și ce să mai spun? Fiindcă nu mi-ar ajunge timpul să istorisesc despre Ghedeon și Barac și Samson și Iefta și despre David și Samuel și de profeți,

³³ Care, prin credință, au supus împărății, au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis gurile leilor,

³⁴ Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au devenit viteji în luptă, au pus pe fugă armatele străine.

³⁵ Femeile i-au primit înapoi pe morții lor prin înviere; iar alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună;

³⁶ Și alții au suferit încercare prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri și închisoare;

³⁷ Au fost ucși cu pietre, au fost tăiați în două cu fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit ucși de sabie, au rătăcit în piei de oaie și de capre, fiind lipsiți, nenorociți, chinuți;

³⁸ (Ei, de care lumea nu era demnă); au rătăcit în pustiuri și în munți și în peșteri și crăpăturile pământului.

³⁹ Și toți aceștia, obținând o bună mărturie prin credință, nu au primit lucrurile promisiunii,

⁴⁰ Dumnezeu pregătind ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.

12

¹ De aceea și noi, fiind încercuți cu un nor așa de mare de martori, să lăsăm

deoparte fiecare greutate și păcatul care *ne* copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa care este pusă înaintea noastră,

² Privind cu atenție la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

³ Căci luați aminte la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de el, ca nu cumva să oboșiți și să cădeți de oboseală în mințile voastre.

⁴ Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului.

⁵ Și ați uitat îndemnul care vă vorbește ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului, nici nu cădea de oboseală când ești muștrat de el;

⁶ Fiindcă Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește.

⁷ Dacă îndurați disciplinarea, Dumnezeu se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu îl disciplinează tatăl?

⁸ Dar dacă sunteți fără disciplinare, din care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fii.

⁹ Mai mult, după carnea noastră am avut părinți care ne-au disciplinat și i-am respectat; nu cu atât mai mult să fim în supunere Tatălui duhurilor și să trăim?

¹⁰ Fiindcă ei, într-adevăr, pentru puține zile ne disciplinau după cum li se părea bine; dar el, pentru folosul nostru, ca să fim părtași ai sfințeniei lui.

¹¹ Dar nicio disciplinare din prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuși la urmă ea dă rodul pașnic al dreptății celor ce au fost antrenați prin ea.

¹² De aceea, ridicăți mâinile care atârnă și îndreptați genunchii slăbiți;

¹³ Și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu cumva cel șchiop să fie abătut de pe calea sa, mai degrabă, să fie vindecat.

¹⁴ Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințenia, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul;

¹⁵ Veghind, ca nu cumva cineva să fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva, răsărind vreo rădăcină de amărăciune, să vă tulbure și prin aceasta mulți să fie întinați;

¹⁶ Ca nu cumva să fie cineva curvar sau profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut dreptul său de întâi născut.

¹⁷ Fiindcă știți că mai apoi, voind să moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu lacrimi.

¹⁸ Fiindcă nu v-ați apropiat de muntele care se putea atinge și care ardea cu foc, nici de negură și întuneric și furtună,

¹⁹ Și nici de sunetul de trâmbiță și de vocea cuvintelor, pe care cei ce au auzit-o au implorat să nu li se mai vorbească niciun cuvânt;

²⁰ (Fiindcă nu puteau îndura ceea ce era poruncit: Chiar dacă un animal atinge muntele, să fie ucis cu pietre, sau străpuns cu lancea;

²¹ Și așa de înspăimântătoare era priveliștea, încât Moise a spus: Sunt tare îngrozit și tremur);

²² Ci v-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul ceresc, și de miriadele de îngeri,

²³ De adunarea tuturor și biserica întâilor născuți, care sunt scriși în cer, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de duhurile celor dreți, făcuți desăvârșiți,

²⁴ Și de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât al lui Abel.

²⁵ Vedeti să nu refuzați pe cel ce vorbește. Căci dacă nu au scăpat cei ce l-au refuzat pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la cel ce vorbește din cer,

²⁶ A cărui voce a clătinat pământul atunci, dar acum a promis, spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul, ci și cerul.

²⁷ Și acest cuvânt: Încă o dată, arată îndepărtarea lucrurilor clătinate, ca a unor lucruri făcute, pentru ca să rămână acele lucruri care nu pot fi clătinate.

²⁸ De aceea, primind o împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă,

²⁹ Fiindcă, Dumnezeu nostru este un foc mistuitor.

13

¹ Dragostea frățească să dăinuie!

² Nu neglijați să găzduiți străini, fiindcă prin aceasta unii au găzduit îngeri, fără să știe.

³ Amintiți-vă de cei în lanțuri, ca legați cu ei, și de cei ce suferă restriște, ca fiind și voi înșivă în trup.

⁴ Căsătoria este demnă de cinste în toate și patul neîntinat; dar pe curvari și adulteri îi va judeca Dumnezeu.

⁵ Comportarea voastră să fie fără lăcomie; fiți mulțumiți cu cele pe care le aveți, fiindcă el a spus: Niciodată nu te voi lăsa, niciodată nu te voi părăsi;

⁶ Încât să spunem cutezător: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce îmi va face omul.

⁷ Amintiți-vă de cei care conduc peste voi, care v-au vorbit cuvântul lui Dumnezeu, a căror credință urmați-o, având în vedere sfârșitul comportării lor.

⁸ Isus Cristos este același ieri și azi și pentru totdeauna.

⁹ Nu fiți purtați încoace și încolo de doctrine diverse și străine. Fiindcă este bine ca inima să fie întemeiată, cu har, nu cu mâncăruri, care nu au folosit la nimic celor preocupați de ele.

¹⁰ Avem un altar din care nu au dreptul să mănânce cei ce servesc tabernacolul.

¹¹ Fiindcă trupurile acelor animale, al căror sânge pentru păcat este adus de marele preot în sanctuar, sunt arse în afara taberei.

¹² De aceea și Isus, ca să sfințească pe oameni cu propriul lui sânge, a suferit în afara porții.

¹³ De aceea să ieșim la el în afara taberei, purtând ocară lui.

¹⁴ Fiindcă nu avem aici o cetate statornică, ci căutăm pe aceea care vine.

¹⁵ De aceea prin el să oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu, care este rodul buzelor noastre, aducând mulțumiri numelui său.

¹⁶ Dar nu uitați facerea de bine și părtașia, căci cu astfel de sacrificii este mulțumit Dumnezeu.

¹⁷ Ascultați de cei ce conduc peste voi și supuneți-vă, fiindcă ei veghează asupra sufletelor voastre, ca unii care trebuie să dea socoteală; pentru ca ei să facă aceasta cu bucurie și nu cu mâhnire, fiindcă aceasta nu vă este de folos.

¹⁸ Rugați-vă pentru noi! Căci ne încredem că avem o conștiință bună, în toate voind să trăim onest.

¹⁹ Dar mult mai mult, vă implor să faceți aceasta, ca să vă fiu redat cât mai curând.

²⁰ Iar Dumnezeuul păcii, care l-a adus înapoi dintre morți pe Domnul nostru Isus, marele păstor al oilor, prin sângele legământului veșnic,

²¹ Să vă desăvârșească în fiecare lucrare bună, pentru a face voia lui, lucrând în voi ce este plăcut înaintea lui, prin Isus Cristos, căruia fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

²² Și vă implor fraților, primiți bine cuvântul îndemnării, fiindcă v-am scris o epistolă în puține cuvinte.

²³ Să știți că a fost eliberat fratele *nostru* Timotei, cu care vă voi vedea, dacă vine curând.

²⁴ Salutați pe toți cei ce vă conduc și pe toți sfinții. Cei din Italia vă salută.

²⁵ Harul fie cu voi toți. Amin.

Iacov

¹ Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, celor douăsprezece triburi care sunt împrăștiate: Salutare!

² Socotiți totul a fi bucurie, frații mei, când cădeți în diverse ispitiri,

³ Știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.

⁴ Dar lăsați răbdarea să își aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nefiind lipsiți în nimic.

⁵ Dar dacă unuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și nu reproșează, și îi va fi dată.

⁶ Dar să ceară în credință, neclătinându-se în nimic. Pentru că cel ce se clatină seamănă cu un val al mării împins de vânt și aruncat încoace și încolo.

⁷ De aceea să nu gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul.

⁸ Un om șovăitor este nestatornic în toate căile lui.

⁹ Dar să se bucure fratele de rând în aceea că el este înălțat.

¹⁰ Iar bogatul în aceea că este înjosit, pentru că va trece ca floarea ierbii.

¹¹ Fiindcă a răsărit soarele cu arșița și usucă iarba și floarea ei cade și frumusețea înfățișării ei pierе: astfel și bogatul se va ofili în căile lui.

¹² Binecuvântat este omul care îndură ispita, pentru că, după ce este încercat, va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor ce îl iubesc.

¹³ Să nu spună cineva când este ispitit: Sunt ispitit de Dumnezeu. Fiindcă Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău, nici nu ispitește el pe nimeni,

¹⁴ Ci fiecare este ispitit, când este atras de propria lui poftă și ademenit.

¹⁵ Apoi, după ce pofta a conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit, naște moarte.

¹⁶ Nu vă rătăciți preaiubiții mei frați!

¹⁷ Fiecare dar bun și fiecare dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la care nu este schimbare, nici umbră de întoarcere.

¹⁸ Din voia lui ne-a născut el prin cuvântul adevărului, ca să fim un anumit fel de prime roade ale creaturilor sale.

¹⁹ De aceea, preaiubiții mei frați, fiecare om să fie grăbit la auzire, încet la vorbire, încet la furie;

²⁰ Fiindcă furia unui om nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu.

²¹ De aceea puneți deoparte toată murdăria și revărsarea răutății și primiți cu blândețe cuvântul altoit, care este în stare să vă salveze sufletele.

²² Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători *ai lui*, înșelându-vă pe voi înșivă.

²³ Pentru că dacă vreunul este ascultător al cuvântului și nu înfăptuitor, el este asemănător unui om care își privește fața naturală în oglindă;

²⁴ Fiindcă se privește pe sine însuși și pleacă și uită imediat ce fel de om era.

²⁵ Dar oricine privește cu atenție în legea desăvârșită a libertății și continuă în ea, el, nefiind un ascultător uituc, ci un înfăptuitor al faptei, acesta va fi binecuvântat în fapta lui.

²⁶ Dacă cineva printre voi pare să fie religios și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, religia acestuia este deșartă.

²⁷ Religia pură și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl este aceasta: A cerceta pe cei fără tată și văduve în nenorocirea lor, și a se ține pe sine însuși nepătat de lume.

2

¹ Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus Cristos, Domn al gloriei, fiind părtinitori.

² Căci dacă în adunarea voastră ar intra un om cu un inel de aur, în haină strălucitoare, și ar intra și un sărac în haină murdară,

³ Și ați avea respect față de cel care poartă haina strălucitoare și i-ați spune: Așază-te aici în loc bun; și i-ați spune săracului: Tu stai acolo în picioare, sau, Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu,

⁴ Nu deveniți atunci părtinitori în voi înșivă și judecători ai gândurilor rele?

⁵ Dați ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii acestei lumi, să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care a promis-o celor ce îl iubesc?

⁶ Dar voi îl disprețuiați pe cel sărac. Nu bogații vă oprimă și vă târăsc înaintea scaunelor de judecată?

⁷ Nu blasfemiază ei acel nume virtuos cu care sunteți chemați?

⁸ Dacă într-adevăr împliniți legea împărătească conform scripturii: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți, bine faceți;

⁹ Dar dacă arătați părtinire, comiteți păcat și sunteți condamnați de lege ca și călcători ai legii.

¹⁰ Fiindcă oricine va ține toată legea și totuși se poticnește într-un punct, este vinovat de toate.

¹¹ Fiindcă cel ce a spus: Să nu comiți adulter, a spus de asemenea: Să nu ucizi. Iar dacă nu comiți adulter, dar ucizi, te faci călcător al legii.

¹² Astfel să vorbiți și astfel să faceți, ca unii care vor fi judecați prin legea libertății,

¹³ Fiindcă *pentru* cel ce nu a arătat milă judecata va fi fără milă; și mila se bucură asupra judecății.

¹⁴ Care este folosul, frații mei, dacă cineva spune că are credință și nu are fapte? Poate *această* credință să îl salveze?

¹⁵ Și dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de mâncarea zilnică,

¹⁶ Iar unul dintre voi ar spune acestora: Plecați în pace, încălziți-vă și săturați-vă, dar nu ați da acestora cele necesare trupului, ce folos?

¹⁷ Așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă, fiind singură.

¹⁸ Dar va spune cineva: Tu ai credință și eu am fapte; arată-mi credința ta fără faptele tale și eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele.

¹⁹ Tu crezi că este un singur Dumnezeu; bine faci; și dracii cred și tremură.

²⁰ Dorești dar să știi, omule deșert, că este moartă credința despărțită de fapte?

²¹ Avraam, tatăl nostru, nu prin fapte a fost declarat drept, când a oferit pe fiul său, Isaac, pe altar?

²² Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, credința a fost desăvârșită?

²³ Și a fost împlinită scriptura care spune: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a atribuit pentru dreptate; și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.

²⁴ Vedeți așadar cum prin fapte este declarat drept omul și nu doar prin credință.

²⁵ Tot așa și curva Rahab, nu prin fapte a fost declarată dreaptă, când a primit mesagerii și i-a trimis afară pe altă cale?

26 Căci după cum trupul despărțit de duh este mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă.

3

1 Frații mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom primi condamnarea mai mare.

2 Fiindcă toți ne poticnim în multe. Dacă cineva nu se poticnește în cuvânt, el este un om desăvârșit, în stare să își înfrâneze, de asemenea, tot trupul.

3 Iată, punem frâie în gurile cailor, ca să asculte de noi și le conducem tot trupul.

4 Iată, și corăbiile, oricât de mari ar fi și purtate sub vânturi violente, totuși sunt conduse cu o cârmă foarte mică, oriîncotro dorește cârmaciul.

5 Astfel și limba este un membru mic și se făleşte cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce lucru mare aprinde!

6 Și limba este un foc, o lume a nedreptății; astfel este limba printre membrele noastre; întinează tot trupul și aprinde cursul naturii; și este aprinsă de iad.

7 Căci fiecare gen de fiare și de păsări și de șerpi și de lucruri din mare, se îmblânzește și a fost îmblânzit de omenire,

8 Dar limba, niciun om nu o poate îmblânzi; este un rău de nestăpânit, plină de otravă mortală.

9 Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu, adică pe Tatăl; și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10 Din aceeași gură iese și binecuvântare și blestem. Frații mei, acestea nu ar trebui să fie astfel!

11 Reversă cumva izvorul din același loc și apă dulce și amară?

12 Frații mei, poate smochinul să dea măslina? Sau vița, smochine? Astfel niciun izvor nu dă și apă sărată și dulce.

13 Cine este înțelept și înzestrat cu pricepere dintre voi? Să demonstreze, dintr-o bună purtare, faptele lui cu blândetea înțelepciunii!

14 Dar dacă aveți invidie amară și ceartă în inimile voastre, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului.

15 Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci este pământească, senzuală, drăcească.

16 Fiindcă unde este invidie și ceartă, este confuzie și fiecare lucrare rea.

17 Dar înțelepciunea de sus este întâi pură, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și de roade bune, imparțială și fără fățarnicie.

18 Iar rodul dreptății este semănat în pace de cei ce fac pace.

4

1 De unde vin lupte și certuri între voi? Oare nu de acolo din poftele voastre care se războiesc în membrele voastre?

2 Pofțiți și nu aveți; ucideți și invidiați și nu puteți obține; vă certăți și vă luptați, totuși nu aveți, pentru că nu cereți.

3 Cereți și nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru poftele voastre.

4 Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu.

5 Gândiți că în zadar spune scriptura: Duhul care locuiește în noi pofteste spre invidie?

⁶ Însă el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu se opune celor mândri, dar dă har celor umili.

⁷ Supuneți-vă așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și va fugi de la voi!

⁸ Apropiati-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și purificați-vă inimile, șovăitorilor!

⁹ Fiți pătrunși de durere și jeliți și plângeți; să vă fie râsul schimbat în jale și bucuria în întristare;

¹⁰ Umiliți-vă înaintea Domnului și el vă va înălța.

¹¹ Nu vorbiți de rău unii pe alții, fraților. Cel ce vorbește de rău pe un frate și judecă pe fratele lui, vorbește de rău despre lege și judecă legea; dar dacă judeci legea, nu ești înfăptuitor al legii, ci judecător.

¹² Este un singur legiuitor, care este în stare să salveze și să nimicească; cine ești tu care judeci pe altul?

¹³ Veniți acum, cei care spuneți: Astăzi sau mâine vom merge în cutare cetate și vom sta acolo un an și vom face comerț și vom câștiga;

¹⁴ De fapt nu știți ce va fi mâine. Fiindcă ce este viața voastră? Este doar un abur, care se arată puțin și apoi dispare.

¹⁵ Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: Dacă Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea.

¹⁶ Dar acum vă bucurați în lăudăroșiile voastre! Orice astfel de fală este rea.

¹⁷ De aceea aceleia care știe să facă binele și nu îl face, aceasta îi este păcat.

5

¹ Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor voastre care vor veni asupra voastră.

² Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt mâncate de molii.

³ Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și va mânca a voastră carne precum focul. V-ați strâns tezaure pentru zilele de pe urmă.

⁴ Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat câmpurile, plată care a fost oprită de voi prin înșelăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului sabaot.

⁵ Ați trăit în plăceri pe pământ și în desfrâu; v-ați hrănit inimile, ca într-o zi de măcel.

⁶ Ați condamnat și ați ucis pe cel drept; el nu vi se opune.

⁷ De aceea fiți răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată, agricultorul așteaptă rodul prețios al pământului și are îndelungă răbdare pentru acesta, până primește ploaie timpurie și târzie.

⁸ Fiți și voi răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea Domnului se apropie.

⁹ Nu purtați pică unii împotriva altora, fraților, ca nu cumva să fiți condamnați; iată, judecătorul stă în picioare la ușă.

¹⁰ Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare pe profeții care au vorbit în numele Domnului.

¹¹ Iată, noi îi numim fericiți pe cei ce îndură. Ați auzit despre răbdarea lui Iov și ați văzut deznodământul dat de Domnul, că Domnul este plin de compasiune și de milă.

¹² Dar mai presus de toate, frații mei, nu jurați, nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ; ci al vostru da să fie da, și nu să fie nu; ca nu cumva să cădeți în condamnare.

¹³ Este vreunul dintre voi în necaz? Să se roage. Este cineva vesel? Să cânte psalmi.

¹⁴ Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme bătrânii bisericii și să se roage peste el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.

¹⁵ Și rugăciunea credinței îl va salva pe cel bolnav și Domnul îl va ridica; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

¹⁶ Mărturisiți-vă unii altora greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mult poate rugăciunea ferventă și puternică a unui om drept.

¹⁷ Ilie era un om cu aceleași sentimente ca noi; și s-a rugat insistent să nu plouă și nu a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

¹⁸ Și s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul.

¹⁹ Fraților, dacă cineva dintre voi se rătăcește de la adevăr și cineva îl va întoarce,

²⁰ Să știe el, că cel ce îl întoarce pe păcătos din rătăcirea căii lui va salva un suflet din moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

1 Petru

¹ Petru, apostol al lui Isus Cristos, străinilor împrăștiati prin Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia,

² Aleși conform cunoașterii dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului, spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Cristos, har vouă și pace să vă fie înmulțite!

³ Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale abundente ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos dintre morți,

⁴ Pentru o moștenire nemuritoare și neîntinată și care nu se ofilește, rezervată în cer pentru voi,

⁵ Care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă.

⁶ În aceasta vă bucurați mult, deși acum, pentru puțin timp, dacă este nevoie, sunteți întristați prin diverse ispitiri,

⁷ Pentru ca încercarea credinței voastre, fiind mult mai prețioasă decât aurul care piere, deși este încercată cu foc, să fie găsită pentru laudă și onoare și glorie, la arătarea lui Isus Cristos,

⁸ Pe care, nevăzându-l, îl iubiți; în care, deși acum nu îl vedeți, totuși crezând, vă bucurați cu veselie de nespus și plină de glorie,

⁹ Primind sfârșitul credinței voastre, salvarea sufletelor.

¹⁰ Despre acea salvare au cercetat și au căutat stăruitor profeții care au profetit despre harul ce va veni pentru voi,

¹¹ Căutând ce, sau în ce fel de timp arăta Duhul lui Cristos, care era în ei, când adevărea dinainte suferințele lui Cristos și gloria de după acestea.

¹² Căroră le-a fost revelat, că nu pentru ei înșiși ci pentru noi, serveau ei acele lucruri care vă sunt acum vestite, prin cei ce v-au predicat evanghelia cu Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri în care îngerii doresc să se uite.

¹³ De aceea încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți cumpătați și sperați până la capăt pentru harul care vă va fi adus la revelarea lui Isus Cristos;

¹⁴ Precum copii ascultători, nu conformându-vă poftelor din trecut în ignoranța voastră,

¹⁵ Ci așa cum cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea;

¹⁶ Deoarece este scris: Fiți sfinți, căci eu sunt sfânt.

¹⁷ Și dacă chemați pe Tatăl, care judecă fără părtinire conform cu lucrarea fiecăruia, purtați-vă cu frică în timpul locuirii voastre temporare aici,

¹⁸ Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri putrezitoare, ca argint și aur, din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții de la părinții voștri,

¹⁹ Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată,

²⁰ Rânduit într-adevăr dinainte de întemeierea lumii, dar arătat pe față în aceste ultime timpuri pentru voi,

²¹ Care prin el credeți în Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți și i-a dat glorie, astfel încât credința voastră și speranța să fie în Dumnezeu.

²² Văzând că v-ați purificat sufletele în aceea că ascultați de adevăr prin Duhul, spre iubire neprefăcută pentru frați, iubiți-vă fervent unii pe alții dintr-o inimă pură,

²³ Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță putrezitoare, ci neputrezitoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.

²⁴ Pentru că toată făptura este ca iarba și toată gloria omului ca floarea ierbii. Iarba se ofilește și floarea ei cade,

²⁵ Dar cuvântul Domnului durează pentru totdeauna. Iar acesta este cuvântul care prin evanghelie vă este predicat.

2

¹ De aceea, lăsând deoparte toată răutatea și toată viclenia și fățarniciile și invidiile și toate vorbirile rele,

² Ca prunci nou născuți, doriți laptele neprefăcut al cuvântului, ca să creșteți prin el,

³ Dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este cu har.

⁴ La care veniți, ca la o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă;

⁵ Și voi, ca pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o preție sfântă pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.

⁶ De aceea și este cuprins în scriptură: Iată, pun în Sion o piatră unghiulară a temeliei, aleasă, prețioasă, și cel ce crede în el nu va fi încurcat.

⁷ De aceea vouă, care credeți, el vă este prețios; dar celor neascultători, piatra pe care constructorii au respins-o, aceasta a fost făcută capul colțului temeliei,

⁸ Și o piatră de cădere și o stâncă de poticnire, celor care se împiedică de cuvânt, fiind neascultători: la aceasta au și fost rânduți.

⁹ Dar voi sunteți generație aleasă, preție împărătească, națiune sfântă, popor deosebit, ca să arătați laudele celui ce v-a chemat din întuneric în lumina lui minunată;

¹⁰ Voi, care odinioară nu erăți popor, dar sunteți acum poporul lui Dumnezeu, care nu ați obținut milă, dar acum ați obținut milă.

¹¹ Preaiubiților, vă implor, ca străini și locuitori temporari în țară străină, abțineți-vă de la poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,

¹² Având comportarea voastră bună printre neamuri, pentru ca în ceea ce vorbesc de rău împotriva voastră ca *de niște* făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le vor vedea să glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării.

¹³ Supuneți-vă fiecărei rânduiei omenești pentru Domnul, fie împăratului ca *autoritate* supremă,

¹⁴ Sau guvernatorilor, ca celor trimiși de el pentru pedepsirea făcătorilor de rele și pentru lauda celor ce fac bine.

¹⁵ Pentru că astfel este voia lui Dumnezeu, ca făcând bine să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte;

¹⁶ Ca oameni liberi, dar nu folosind libertatea voastră ca pe o manta a răutății, ci ca servitori ai lui Dumnezeu.

¹⁷ Onorați pe toți. Iubiți pe frați. Temeți-vă de Dumnezeu. Onorați pe împărat.

¹⁸ Servitorilor, fiți supuși stăpânilor voștri cu toată teama, nu numai celor buni și blânzi, dar și celor perversi.

¹⁹ Fiindcă acest *lucru* este demn de mulțumire, dacă cineva, datorită conștiinței către Dumnezeu, îndură întristare, suferind pe nedrept.

²⁰ Fiindcă ce glorie este, dacă veți îndura când sunteți loviți cu pumnul pentru păcatele voastre? Dar dacă faceți bine și suferiți și îndurați, acest *lucru* este plăcut lui Dumnezeu.

²¹ Fiindcă la aceasta ați fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați pașii lui.

²² El, care nu a făcut păcat, nici nu a fost găsită viclenie în gura lui,

²³ Care, fiind ocărat, nu a ocărat; când a suferit, nu a amenințat, ci s-a încredințat aceluia ce judecă cu dreptate.

²⁴ El însuși care a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.

²⁵ Fiindcă erați ca oi care rătăceau, dar acum v-ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

3

¹ Tot așa, soțiilor, fiți în supunere propriilor voștri soți, ca, dacă cineva nu ascultă de cuvânt, ei de asemenea să fie câștigați fără cuvânt, prin comportarea soțiilor,

² Privind comportarea voastră castă, în frică.

³ A căror înfrumusețare să nu fie cea exterioară a împletirii părului și a purtării aurului, sau a îmbrăcării hainelor,

⁴ Ci să fie omul ascuns al inimii, în ceea ce este neputrezitor, chiar podoaba unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Căci astfel și în vechime sfințele femeii care se încredeau în Dumnezeu, se înfrumusețau, fiind în supunere propriilor soți.

⁶ Așa cum Sara a ascultat de Avraam, numindu-l domn; ea, a cărei fiice sunteți, atât timp cât faceți binele și nu vă temeți de nimic înfricoșător.

⁷ Tot așa, soțiilor, locuiți împreună cu ele conform cunoașterii, dând onoare soției, ca vasului mai slab și ca fiind comoștenitori ai harului vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate.

⁸ Iar în final, fiți toți cu o singură minte, având compasiune unii pentru alții, iubiți ca frații, fiți miloși, fiți politicoși,

⁹ Neîntorcând rău pentru rău, sau defăimare pentru defăimare, ci dimpotrivă, binecuvântând; știind că la aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți o binecuvântare.

¹⁰ Fiindcă cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune să își înfrâneze limba de la rău și buzele sale să nu vorbească viclenie;

¹¹ Să evite răul și să facă binele; să caute pacea și să o urmărească.

¹² Pentru că ochii Domnului sunt peste cei drețiți și urechile sale deschise la rugăciunile lor; dar fața Domnului este împotriva celor ce fac răul.

¹³ Și cine este cel ce vă va răni, dacă sunteți urmași ai binelui?

¹⁴ Dar și dacă suferiți pentru dreptate, fericiți sunteți și nu vă temeți de teroarea lor, nici nu fiți tulburați,

¹⁵ Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre și fiți gata totdeauna pentru a da un răspuns fiecăruia care vă cere un motiv al speranței ce este în voi, cu blândețe și teamă,

¹⁶ Având o conștiință bună, pentru că în ce vorbesc de rău despre voi, ca făcători de rele, să fie rușinați cei ce acuză în mod fals buna voastră comportare în Cristos.

¹⁷ Fiindcă este mai bine, dacă astfel este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru facere de bine, decât pentru facere de rău.

¹⁸ Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar primind viață prin Duh.

¹⁹ Prin care a și mers și a predicat duhurilor în închisoare;

²⁰ Care au fost neascultători odinioară, odată când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta în zilele lui Noe, în timp ce era în pregătire arca, în care puține, adică opt suflete, au fost salvate prin apă;

²¹ Și căreia botezul, fiindu-i o prefigurare, ne salvează acum, (adică, nu înlăturarea murdăriei cărnii, ci răspunsul unei conștiințe bune către Dumnezeu), prin învierea lui Isus Cristos,

²² Care a mers în cer și este la dreapta lui Dumnezeu; îngeri și autorități și puteri, fiindu-i supuse.

4

¹ Întrucât Cristos a suferit pentru noi în carne, înarmați-vă și voi cu aceeași minte, pentru că cel ce a suferit în carne a încetat cu păcatul,

² Pentru ca să nu mai trăiască în carne restul timpului său pentru poftele oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu.

³ Fiindcă ne este destul că în timpul trecut al vieții am lucrat voia neamurilor, pe când umblam în desfrânare, poftes, exces de vin, îmbuibări, chefuri și idolatrii scârboase.

⁴ În aceasta li se pare ciudat că voi nu mai alergați cu ei la același exces de destrăbălare, vorbindu-vă de rău;

⁵ Aceia vor da socoteală celui ce este gata să judece pe vii și pe morți.

⁶ Fiindcă pentru acest scop a fost evanghelia predicată și celor morți, ca să fie judecați conform oamenilor, în carne, dar să trăiască conform lui Dumnezeu, în duh.

⁷ Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; fiți așadar cumpătați și vegheați în rugăciune.

⁸ Și mai presus de toate aveți dragoste creștină ferventă între voi înșivă, pentru că dragostea creștină va acoperi mulțimea păcatelor.

⁹ Fiți ospitalieri unii cu alții fără a purta pică.

¹⁰ Așa cum fiecare a primit un dar, serviți-vă cu acesta unii altora, ca buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu.

¹¹ Dacă cineva vorbește, să vorbească conform oracolelor lui Dumnezeu; dacă cineva servește, să facă aceasta conform abilității pe care i-o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu, în toate, să fie glorificat prin Isus Cristos, a căruia fie lauda și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹² Preaiubiților să nu vi se pară ciudată încercarea arzătoare care vine să vă încerce, de parcă ceva ciudat vi s-a întâmplat,

¹³ Ci bucurați-vă întrucât sunteți părtași suferințelor lui Cristos, pentru ca atunci când gloria sa va fi revelată, voi să vă bucurați de asemenea cu multă veselie.

¹⁴ Dacă sunteți ocărăți pentru numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că duhul gloriei și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi; din partea lor este vorbit de rău dar din partea voastră este glorificat.

¹⁵ Dar niciunul dintre voi să nu sufere ca un ucigaș, sau hoț, sau făcător de rele, sau ca un băgăreț în treburile altora.

¹⁶ Iar dacă cineva suferă pentru că este creștin, să nu se rușineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în legătură cu aceasta.

¹⁷ Pentru că a venit timpul ca judecata să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă întâi începe la noi, care va fi sfârșitul acelor care nu ascultă de evanghelia lui Dumnezeu?

¹⁸ Și dacă cel drept cu greu este salvat, unde se vor arăta cel neevlavios și cel păcătos?

¹⁹ De aceea cei ce suferă conform voinței lui Dumnezeu să își încredințeze sufletele lor lui, în facerea de bine, ca unui Creator credincios.

5

¹ Pe bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, eu, care sunt de asemenea un bătrân și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care va fi revelată,

² Pașteți turma lui Dumnezeu care este printre voi, supraveghind, nu prin constrângere, ci de bunăvoie; nu pentru câștig murdar, ci cu o minte binevoitoare;

³ Nici ca domnind peste moștenirea lui Dumnezeu, ci fiind exemple turmei.

⁴ Și când Păstorul cel mare se va arăta, veți primi o coroană a gloriei ce nu se ofilește.

⁵ Tot așa, tinerilor, supuneți-vă bătrânilor. Da, toți fiți supuși unii altora și îmbrăcați-vă cu umilință, pentru că Dumnezeu se opune celor mândri și dă har celor umili.

⁶ De aceea umiliți-vă sub mâna tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit.

⁷ Aruncând toată îngrijorarea voastră asupra lui, pentru că el se îngrijește de voi.

⁸ Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să devoreze,

⁹ Căruia să vă împotriviți tari în credință, știind că aceleași suferințe sunt împlinite în frații voștri care sunt în lume.

¹⁰ Dar Dumnezeuul întregului har, care ne-a chemat la gloria sa eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să vă facă desăvârșiți, neclintiți, întăriți, întemeiați.

¹¹ A lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹² Prin Silvan, un frate credincios vouă, precum socotesc, v-am scris pe scurt, îndemnând și adevărind că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu în care stați în picioare.

¹³ Biserica aleasă împreună cu voi, care este în Babilon, vă salută; tot așa și Marcu, fiul meu.

¹⁴ Salutați-vă unii pe alții cu un sărut al dragostei creștine. Pace vouă tuturor care sunteți în Cristos Isus. Amin.

2 Petru

¹ Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, celor ce au obținut împreună cu noi o credință la fel de prețioasă prin dreptatea Dumnezeuului și Salvatorului nostru Isus Cristos,

² Har și pace să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus.

³ Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat la glorie și virtute,

⁴ Prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de putreziciunea care este în lume prin poftă.

⁵ Și în afară de aceasta, dându-vă toată silința, adăugați credinței voastre virtutea; și la virtute, cunoașterea;

⁶ Și la cunoaștere, înfrânarea; și la înfrânare, răbdarea; și la răbdare, evlavia;

⁷ Și la evlavie, bunătatea frățască; și la bunătate frățască, dragostea creștină.

⁸ Căci dacă acestea sunt în voi și abundă, vă fac să nu fiți nici inactivi, nici neroditori în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos.

⁹ Dar celui ce îi lipsesc acestea este orb și nu poate vedea departe și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate.

¹⁰ De aceea, fraților, mai degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea și alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată nu veți cădea,

¹¹ Fiindcă astfel din abundență vă va fi dată intrare în împărăția veșnică a Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos.

¹² De aceea nu voi neglija să vă amintesc totdeauna despre acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în adevărul prezent cu voi.

¹³ Dar consider drept, cât timp sunt în acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte,

¹⁴ Știind că în curând trebuie să pun deoparte acest tabernacol al meu, așa cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos.

¹⁵ Mai mult, mă voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă amintiți acestea de fiecare dată.

¹⁶ Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale.

¹⁷ Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când a venit la el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: Acesta este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

¹⁸ Și această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram împreună cu el pe muntele sfânt.

¹⁹ Și avem un mai sigur cuvânt al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de ziua, și steaua dimineții răsare în inimile voastre;

²⁰ Știind întâi aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură.

²¹ Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.

2

¹ Dar au fost și falși profeți în popor, așa cum vor fi falși învățători printre voi, care vor introduce în ascuns erezii dămnabile, negând chiar pe Domnul care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor o nimicire grabnică.

² Și mulți vor urma căile lor nimicitoare, din cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de rău.

³ Și prin lăcomie, cu vorbe prefăcute, vor face comerț pe seama voastră; judecata lor din vechime nu întârzie, și damnarea lor nu aștește.

⁴ Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat jos în iad și i-a predat în lanțurile întunericii, să fie păstrați pentru judecată,

⁵ Și nu a cruțat vechea lume, ci l-a păzit pe Noe, al optulea om, un predicator al dreptății, aducând potopul asupra lumii celor neevlavioși;

⁶ Și a prefăcut cetățile Sodomei și Gomorei în cenușă, le-a condamnat la dărâmare, făcându-le un exemplu pentru cei ce după aceea ar trăi fără evlavie;

⁷ Și a scăpat pe dreptul Lot, chinuit în comportarea desfrânată a celor stricați,

⁸ (Fiindcă acel bărbat drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire își chinuia zi de zi sufletul lui drept cu faptele lor nelegiuite);

⁹ Domnul știe cum să scape pe cei evlavioși din ispite și să păstreze pe cei nedrepti pentru ziua judecării pentru a fi pedepsiți,

¹⁰ Dar mai ales pe cei ce umblă după carne în pofta necurăției și disprețuiesc domnia. Înfumurați, încăpățânați, nu le este frică să vorbească rău despre demnități,

¹¹ Pe când îngerii, care sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc împotriva lor o acuzație defăimătoare înaintea Domnului.

¹² Dar aceștia, ca dobitoace fără rațiune din fire, făcute pentru a fi prinse și nimicite, vorbesc rău despre cele ce nu înțeleg; și vor pieri complet în propria lor corupție;

¹³ Și vor primi plata nedreptății ca unii care socotesc o plăcere să se destrăbăleze în timpul zilei. Pete și cusururi sunt ei, chefuind în propriile lor înșelăciuni în timp ce sărbătoresc împreună cu voi,

¹⁴ Având ochii plini de adulter și neputându-se opri de la păcat; seducând suflete nestatornice, având o inimă antrenată în practici lacome; copii blestemați,

¹⁵ Care au părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății,

¹⁶ Dar a fost muștrat pentru nelegiuirea sa, măgărița necuvântătoare, vorbind cu vocea omului, a oprit nebunia profetului.

¹⁷ Aceștia sunt fântâni fără apă, nori purtați de furtună, cărora negura întunericii le este rezervată pentru totdeauna.

¹⁸ Căci ei, vorbind cuvinte umflate ale deșertăciunii, seduc prin poftele cărnii, prin multă desfrânare, pe cei ce, într-adevăr, au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.

¹⁹ În timp ce le promit libertate, ei înșiși sunt robi ai corupției; fiindcă de către cel ce este cineva învins, de acela este și dus în robie.

²⁰ Căci, scăpând de stricăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Salvatorului Isus Cristos, dacă sunt din nou încurcați în acestea și învinși, starea lor de urmă este mai rea decât cea dintâi.

²¹ Fiindcă ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la sfânta poruncă ce le-a fost dată.

²² Dar li s-a întâmplat conform cu adevăratul proverb: Câinele se întoarce la vărsătura lui, și scroafa scaldată, la tăvăleala ei în mocirlă.

3

¹ Acum, preaiubiților, vă scriu această a doua epistolă, în care stârnesc mințile voastre pure prin aducere aminte,

² Ca să fiți mereu cu aducere aminte a cuvintelor care au fost vorbite mai înainte de către sfinții profeți și a poruncii noastre, apostolii Domnului și Salvatorului;

³ Știind întâi aceasta, că vor veni batjocoritori în zilele de pe urmă, umblând conform propriilor pofte,

⁴ Și spunând: Unde este promisiunea venirii lui? Fiindcă de când au adormit părinții noștri, toate continuă la fel de la începutul creației.

⁵ Fiindcă referitor la aceasta ei sunt ignoranți în mod voit, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost din vechime și pământul arătându-se din apă și în apă,

⁶ Prin care lumea, care era atunci, a pierit fiind potopită cu apă;

⁷ Dar cerurile și pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate, fiind rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor neevlavioși.

⁸ Dar preaiubiților, să nu fiți ignoranți referitor la acest lucru, că o zi înainte Domnului este ca o mie de ani și o mie de ani ca o zi.

⁹ Domnul nu întârzie referitor la promisiunea lui, așa cum unii socotesc întârziere, ci este îndelung răbdător față de noi și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință.

¹⁰ Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în acea zi cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care sunt pe el vor fi arse în întregime.

¹¹ Văzând, așadar, că toate acestea se vor descompune, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi în comportare sfântă și evlavie,

¹² Așteptând și grăbindu-vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură mare?

¹³ Cu toate acestea, conform promisiunii lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care locuiește dreptatea.

¹⁴ De aceea, preaiubiților, văzând că așteptați astfel de lucruri, străduiți-vă să fiți găsiți de el în pace, nepătați și ireproșabili.

¹⁵ Și socotiți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este salvare; precum v-a scris și vouă preaiubitul nostru frate Pavel, conform cu înțelepciunea dată lui,

¹⁶ Precum și în toate epistolele sale a vorbit în ele despre acestea; în ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei ce sunt neînvățați și nestatornici le pervertesc, cum fac și cu celelalte scripturi, spre propria lor nimicire.

¹⁷ De aceea voi, preaiubiților, văzând că știți dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva, fiind abătuți de rătăcirea celor nelegiuți, să cădeți din statornicia voastră.

¹⁸ Ci creșteți în har și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. A lui fie gloria deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.

1 Ioan

¹ Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit, referitor la Cuvântul vieții;

² (Căci viața a fost arătată și noi am văzut-o și aducem mărturie și vă anunțăm acea viață eternă, care era cu Tatăl și care ne-a fost arătată);

³ Ce am văzut și am auzit vă anunțăm, pentru ca și voi să aveți părtășie cu noi; și părtășia noastră este într-adevăr cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Cristos.

⁴ Și vă scriem acestea ca bucuria voastră să fie deplină.

⁵ Acesta de fapt este mesajul pe care l-am auzit de la el și pe care vi-l relatăm, că Dumnezeu este lumină și în el nu este deloc întuneric.

⁶ Dacă spunem că avem părtășie cu el și umblăm în întuneric, mințim și nu împlinim adevărul;

⁷ Dar dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot păcatul.

⁸ Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi.

⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea.

¹⁰ Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

2

¹ Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva păcătuiește, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept.

² Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.

³ Și prin aceasta știm că îl cunoaștem, dacă ținem poruncile lui.

⁴ Cel ce spune: Îl cunosc! Și nu ține poruncile lui este un mincinos și adevărul nu este în el.

⁵ Dar cel ce ține cuvântul lui în el, într-adevăr, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în el.

⁶ Cel ce spune că rămâne în el, este dator să umble așa cum el a umblat.

⁷ Fraților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început. Porunca veche este cuvântul pe care voi l-ați auzit de la început.

⁸ Din nou vă scriu o poruncă nouă care este adevărată în el și în voi, pentru că întunericul a trecut și lumina adevărată acum strălucește.

⁹ Cel ce spune că este în lumină și urăște pe fratele său este în întuneric până acum.

¹⁰ Cel ce iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este ocazie de poticnire.

¹¹ Dar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că acel întuneric i-a orbit ochii.

¹² Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate pentru numele lui.

¹³ Vă scriu, taților, pentru că ați cunoscut pe cel care este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel rău. Vă scriu, copilașilor, pentru că l-ați cunoscut pe Tatăl.

¹⁴ V-am scris, taților, pentru că l-ați cunoscut pe cel care este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău.

¹⁵ Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

¹⁶ Pentru că tot ce este în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este din Tatăl, ci este din lume.

¹⁷ Și lumea și pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.

¹⁸ Copilașilor, este timpul de pe urmă și așa cum ați auzit că are să vină anticrist și acum sunt mulți anticristi, prin aceasta știm că este timpul de pe urmă.

¹⁹ Au ieșit dintre noi, dar nu erau de-ai noștri, căci dacă ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi, dar au ieșit ca să se arate că nu toți erau de-ai noștri.

²⁰ Dar voi aveți o ungere de la Cel Sfânt și cunoașteți toate lucrurile.

²¹ Nu v-am scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și pentru că nicio minciună nu este din adevăr.

²² Cine este mincinos, dacă nu cel ce neagă că Isus este Cristosul? Acela este anticrist, care neagă pe Tatăl și pe Fiul.

²³ Oricine neagă pe Fiul nu are pe Tatăl, dar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

²⁴ De aceea să rămână în voi ce ați auzit de la început. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, voi de asemenea veți continua în Fiul și în Tatăl.

²⁵ Și aceasta este promisiunea pe care el ne-a promis-o: viața eternă.

²⁶ V-am scris acestea referitor la cei ce vă amăgesc.

²⁷ Dar ungera, pe care ați primit-o de la el, rămâne în voi și nu aveți nevoie ca cineva să vă învețe; dar așa cum aceeași ungere vă învață despre toate și este adevăr și nu este minciună și chiar așa cum v-a învățat ea, veți rămâne în el.

²⁸ Și acum, copilașilor, rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să avem cutezanță și să nu fim făcuți de rușine înaintea lui la venirea sa.

²⁹ Dacă știți că el este drept, știți că toți cei ce împlinesc dreptate sunt născuți din el.

3

¹ Vedeti ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim chemați fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el.

² Preaiubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom vedea așa cum este.

³ Și fiecare dintre cei care au această speranță în el, se purifică pe sine însuși, precum el este pur.

⁴ Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă legea; căci păcatul este încălcarea legii.

⁵ Și știți că el a fost arătat ca să înlăture păcatele noastre; și în el nu este păcat.

⁶ Oricine rămâne în el, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

⁷ Copilașilor, nimeni să nu vă înșele: cel ce practică dreptatea este drept, așa cum el este drept.

⁸ Cel ce practică păcatul este din diavolul; fiindcă diavolul păcătuiește de la început. Cu acest scop a fost arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să distrugă faptele diavolului.

⁹ Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu.

¹⁰ În aceasta sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului; oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.

¹¹ Pentru că acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început, să ne iubim unii pe alții.

¹² Nu precum Cain, care era din cel rău și l-a ucis pe fratele său. Și din ce cauză l-a ucis? Pentru că propriile lui fapte erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

¹³ Nu vă mirați, frații mei, dacă vă urăște lumea.

¹⁴ Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte.

¹⁵ Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu are viață eternă rămânând în el.

¹⁶ Prin aceasta pricepem dragostea lui Dumnezeu, pentru că el și-a dat viața pentru noi și noi suntem datori să ne dăm viețile pentru frați.

¹⁷ Dar oricine are bunurile lumii acesteia și vede pe fratele său prins în nevoie și își închide adâncurile compasiunii față de el, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu în el?

¹⁸ Copilașii mei, să nu iubim în cuvânt, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr.

¹⁹ Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne vom asigura inimile noastre înaintea lui.

²⁰ Pentru că, dacă inima noastră ne condamnă, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.

²¹ Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem cutezanță înaintea lui Dumnezeu.

²² Și orice cerem, primim de la el, pentru că ținem poruncile lui și practicăm cele plăcute înaintea lui.

²³ Și aceasta este porunca lui: Să credem în numele Fiului său Isus Cristos și să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a dat poruncă.

²⁴ Și cel ce ține poruncile lui rămâne în el, și el în el. Și prin aceasta știm că el rămâne în noi, prin Duhul pe care el ni l-a dat.

4

¹ Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume.

² Prin aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu. Fiecare duh, care mărturisește că Isus Cristos a venit în carne, este din Dumnezeu,

³ Și fiecare duh, care nu mărturisește că Isus Cristos a venit în carne, nu este din Dumnezeu și acesta este acel duh al anticristului, despre care ați auzit că are să vină; și acum este deja în lume.

⁴ Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și le-ați învins, pentru că cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

⁵ Ei sunt din lume; din această cauză vorbesc din lume și lumea îi ascultă.

⁶ Noi suntem din Dumnezeu; cel ce îl cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii.

⁷ Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că dragostea este din Dumnezeu; și fiecare ce iubește, este născut din Dumnezeu și îl cunoaște pe Dumnezeu.

⁸ Cel ce nu iubește nu îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

⁹ În aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu l-a trimis în lume pe singurul său Fiu născut, ca noi să trăim prin el.

¹⁰ În aceasta este dragostea, nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său să fie ispășirea pentru păcatele noastre.

¹¹ Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții.

¹² Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu trăiește în noi și dragostea lui este desăvârșită în noi.

¹³ Prin aceasta știm că rămânem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul său.

¹⁴ Și noi am văzut și aducem mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul să fie Salvatorul lumii.

¹⁵ Oricine va mărturisi că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

¹⁶ Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el.

¹⁷ În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca să avem cutezanță în ziua judecății, pentru că așa cum este el, așa suntem noi în această lume.

¹⁸ În dragoste nu este teamă, ci dragostea desăvârșită alungă afară teama, pentru că teama poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârșit în dragoste.

¹⁹ Noi îl iubim pentru că întâi el ne-a iubit.

²⁰ Dacă cineva spune: Eu îl iubesc pe Dumnezeu și îl urăște pe fratele său, este un mincinos, fiindcă cel ce nu îl iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, cum poate să îl iubească pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut?

²¹ Și avem această poruncă de la el ca: Cel ce iubește pe Dumnezeu să îl iubească și pe fratele său.

5

¹ Oricine crede că Isus este Cristosul, este născut din Dumnezeu; și fiecare om care îl iubește pe cel ce l-a născut, îl iubește și pe cel care este născut din el.

² Prin aceasta știm că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, când îl iubim pe Dumnezeu și ținem poruncile lui.

³ Fiindcă aceasta este dragostea de Dumnezeu: Să ținem poruncile lui și poruncile lui nu sunt apăsătoare.

⁴ Fiindcă orice este născut din Dumnezeu învinge lumea; și aceasta este victoria care învinge lumea: credința noastră.

⁵ Cine este cel ce învinge lumea dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

⁶ Acesta este cel ce a venit prin apă și sânge, Isus Cristos; nu doar prin apă ci prin apă și sânge. Și Duhul este cel ce aduce mărturie pentru că Duhul este adevărul.

⁷ Pentru că sunt trei cei care aduc mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt; și aceștia trei sunt una.

⁸ Și sunt trei care aduc mărturie pe pământ: Duhul și apa și sângele; și aceștia trei, în mărturie, sunt una.

⁹ Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care el a adus-o, mărturie despre Fiul său.

¹⁰ Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși; cel ce nu îl crede pe Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că nu crede mărturia pe care Dumnezeu a adus-o despre Fiul său.

¹¹ Și aceasta este mărturia, că Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață este în Fiul său.

¹² Cel ce are pe Fiul are viața, cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

¹³ V-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.

¹⁴ Și aceasta este cutezanța pe care o avem în el, că, dacă cerem ceva conform vocii lui, ne ascultă;

¹⁵ Și dacă știm că ne ascultă, orice îi cerem, știm că avem lucrurile cerute pe care le-am dorit de la el.

¹⁶ Dacă vede cineva pe fratele său păcătuind un păcat, care nu duce la moarte, va cere, și el îi va da viață pentru cei ce nu păcătuiesc spre moarte. Este un păcat care duce la moarte, nu spun să se roage pentru acel păcat.

¹⁷ Orice nedreptate este păcat; și este păcat care nu duce la moarte.

¹⁸ Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dar cel ce este născut din Dumnezeu se păzește *pe sine însuși* și cel rău nu îl atinge.

¹⁹ Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în răutate.

²⁰ Și știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelegere ca să cunoaștem pe cel ce este adevărat; și suntem în cel ce este adevărat, în Fiul său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeu cel adevărat și viața eternă.

²¹ Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin.

2 Ioan

¹ Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe care îi iubesc în adevăr; și nu doar eu, ci și toți cei ce au cunoscut adevărul,

² Datorită adevărului care rămâne în noi și va fi cu noi pentru totdeauna.

³ Har fie cu voi, milă și pace, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste.

⁴ M-am bucurat foarte mult că am găsit pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum noi am primit poruncă de la Tatăl.

⁵ Și acum te implor, doamnă, nu că ți-am scris o poruncă nouă, ci aceea pe care am avut-o de la început: să ne iubim unii pe alții.

⁶ Și aceasta este dragostea: să umblăm după poruncile lui. Porunca este aceasta: ca așa cum ați auzit de la început, să umblați în ea.

⁷ Pentru că în lume au intrat mulți înșelători care nu mărturisesc că Isus Cristos a venit în carne. Acesta este un înșelător și un anticrist.

⁸ Uitați-vă la voi înșivă, ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată deplină.

⁹ Oricine încalcă legea și nu rămâne în doctrina lui Cristos nu îl are pe Dumnezeu. Cel ce rămâne în doctrina lui Cristos, acela îl are și pe Tatăl și pe Fiul.

¹⁰ Dacă vine cineva la voi și nu aduce această doctrină, să nu îl primiți în casă și să nu îi spuneți: Salutare!

¹¹ Fiindcă cine îi spune: Salutare! Este părtaș faptelor lui rele.

¹² Având multe să vă scriu, nu doresc să le scriu cu hârtie și cerneală; dar mă încred să vin la voi și să vă vorbesc față în față, pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

¹³ Te salută copiii surorii tale alese. Amin.

3 Ioan

¹ Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care îl iubesc în adevăr.

² Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău.

³ Fiindcă m-am bucurat foarte mult când frații au venit și au adus mărturie despre adevărul care este în tine, așa cum tu umblî în adevăr.

⁴ Nu am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr.

⁵ Preaiubitule, cu credincioșie faci tot ceea ce lucrezi pentru frați și pentru străini,

⁶ Care au adus mărturie despre dragostea ta creștină, înaintea bisericii; pe care dacă îi însoțești evlavios, bine vei face.

⁷ Fiindcă pentru numele lui au ieșit, neluând nimic de la neamuri.

⁸ De aceea suntem datori să îi primim pe unii ca aceștia, ca să fim conlucrători cu adevărul.

⁹ Am scris bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu ne primește.

¹⁰ Din această cauză, dacă vin, îi voi aminti faptele sale pe care le face, îndrugând cuvinte răutăcioase împotriva noastră; și nemulțumit cu acestea, el nici nu îi primește pe frați și îi oprește pe cei ce doresc să îi primească și îi dă afară din biserică.

¹¹ Preaiubitule, nu urma ceea ce este rău, ci ceea ce este bun. Cel ce face bine este din Dumnezeu, dar cel ce face rău nu l-a văzut pe Dumnezeu.

¹² Lui Dimitrie i s-a dat o mărturie bună din partea tuturor și a adevărului însuși; da, și noi aducem mărturie; și știți că mărturia noastră este adevărată.

¹³ Aveam multe de scris, dar nu voiesc să îți scriu cu cerneală și condei.

¹⁴ Dar sper să te văd în curând și vom vorbi față în față. Pace ție. Te salută prietenii noștri. Salută prietenii pe nume.

Iuda

¹ Iuda, rob al lui Isus Cristos și frate al lui Iacov, celor ce sunt sfințiți prin Dumnezeu Tatăl și păstrați în Isus Cristos și chemați:

² Milă și pace și dragoste să vă fie înmulțite.

³ Preaiubiților, dându-mi toată silința ca să vă scriu despre salvarea comună, am fost constrâns să vă scriu și să vă îndemn să luptați cu zel pentru credința care a fost dată sfinților o dată.

⁴ Fiindcă s-au furișat anumiți oameni, care din vechime au fost rânduiți pentru această condamnare, oameni neevlavioși, schimbând harul Dumnezeului nostru în desfrânare și negând pe singurul Domn Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus Cristos.

⁵ De aceea doresc a vă aduce aminte, deși odată ați știut aceasta, că Domnul, după ce a salvat poporul din țara Egiptului, a nimicit pe cei ce nu au crezut.

⁶ Și pe îngerii care nu și-au ținut domeniul de activitate, ci și-au părăsit propria locuință, el i-a păstrat în lanțuri veșnice sub întuneric, pentru judecata marii zile.

⁷ Așa cum Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, care asemenea acelorora, s-au datat curviei și au mers după altă carne, sunt puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului etern.

⁸ Într-adevăr, în același fel și acești visători murdari întinează carnea, disprețuiesc domnia și vorbesc de rău demnitățile.

⁹ Dar Mihail, arhanghelul, pe când se certa cu diavolul, s-a contrazis pentru trupul lui Moise și nu a cutezat să aducă împotriva lui o acuzație defăimătoare, ci a spus: Domnul să te mustre!

¹⁰ Dar aceștia vorbesc de rău lucrurile pe care de fapt nu le știu; dar în ce înțeleg, în mod natural, ca dobitoace fără rațiune, în acelea se corup pe ei înșiși.

¹¹ Vai lor! Pentru că au mers pe calea lui Cain și s-au grăbit cu lăcomie după rățăcirea lui Balaam pentru plată și au pierit în împotrivirea lui Core.

¹² Aceștia sunt pete la ospețele voastre de dragoste creștină, când ei sărbătoresc cu voi, hrănindu-se fără frică: nori fără apă, purtați încoace și încolo de vânturi; pomi tomnatici, fără rod, morți de două ori, deznădăcinați;

¹³ Valuri furioase ale mării, înspumându-și propria rușine; stele rătăcitoare, cărora negrul întunericului le este rezervat pentru totdeauna.

¹⁴ Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a profetizat despre acestea, spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai lui,

¹⁵ Ca să facă judecată peste toți și ca să condamne pe toți cei neevlavioși dintre ei, pentru toate faptele lor neevlavioase, pe care le-au făcut cu neevlavie, și pentru toate cuvântările lor grele, pe care păcătoșii neevlavioși le-au vorbit împotriva lui.

¹⁶ Aceștia sunt cârtitori, plângăreți, umblând după propriile lor poftes; și gura lor vorbește cuvinte umflate, fețele oamenilor fiind în admirație datorită profitului.

¹⁷ Dar voi, preaiubiților, amintiți-vă cuvintele care au fost vorbite mai înainte de apostolii Domnului nostru Isus Cristos;

¹⁸ Cum vă spuneau ei, că în timpul de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând conform propriilor poftes neevlavioase.

¹⁹ Aceștia sunt cei care se separă pe ei înșiși, senzuali, neavând Duhul.

²⁰ Dar voi, preaiubiților, edificându-vă pe cea mai sfântă credință a voastră, rugându-vă în Duhul Sfânt,

²¹ Păziți-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Isus Cristos pentru viață eternă.

²² Și aveți compasiune de unii, deosebind între ei;

²³ Iar pe alții salvați-i cu teamă, smulgându-i din foc, urând chiar haina pătată de carne.

²⁴ Acum, a aceluia care este în stare să vă păzească de la cădere și să vă prezente ireproșabili înaintea prezenței gloriei sale cu multă veselie,

²⁵ Singurului Dumnezeu înțelept, Salvatorul nostru, a lui fie gloria și maiestatea, domnia și puterea, deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.

Apocolipsa

1 Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o, pentru a arăta robilor săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și el a înștiințat și a trimis aceasta prin îngerul său robului său Ioan,

2 Care a adus mărturie despre cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut.

3 Binecuvântat este cel ce citește și cei ce aud cuvintele acestei profeții și țin cele scrise în ea, căci timpul este aproape.

4 Ioan, celor șapte biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este și care era și care vine, și de la cele șapte Duhuri care sunt înaintea tronului său,

5 Și de la Isus Cristos, martorul credincios și întâiul născut dintre morți și prințul împăraților pământului. A lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sânge,

6 Și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, a lui fie gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

7 Iată, el vine cu norii; și fiecare ochi îl va vedea și cei care l-au străpuns; și toate semințiile pământului vor boci din cauza lui. Da, Amin.

8 Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, spune Domnul, care este și care era și care vine, Cel Atotputernic.

9 Eu, Ioan, care de altfel sunt fratele vostru și părtaş în necazul și în împărăția și în răbdarea lui Isus Cristos, eram pe insula numită Patmos, din cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei lui Isus Cristos.

10 Eram în Duhul în ziua Domnului și am auzit în spatele meu o voce tare, ca a unei trâmbițe,

11 Spunând: Eu sunt Alfa și Omega, cel dintâi și cel de pe urmă; și: Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și la Laodiceea.

12 Și m-am întors ca să văd vocea care vorbea cu mine. Și, fiind întors, am văzut șapte sfeșnice de aur;

13 Și în mijlocul celor șapte sfeșnice era cineva asemănător Fiului Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.

14 Capul și părul lui erau albe ca lâna, ca zăpada *erau* de albe; și ochii lui erau ca flacăra focului;

15 Și picioarele lui asemănătoare aramei fine, ca arzând într-un cuptor; și vocea lui ca vuietul multor ape.

16 Și avea în mâna lui dreaptă șapte stele; și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; și înfățișarea lui era ca soarele când strălucește în puterea lui.

17 Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui, ca mort. Iar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: Nu te teme, eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,

18 Și sunt cel ce trăiește deși a fost mort; și, iată, eu sunt viu pentru totdeauna și întotdeauna, Amin; și am cheile iadului și ale morții.

19 Scrie lucrurile pe care le-ai văzut și cele care sunt și cele care vor fi după acestea,

²⁰ Misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici și cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

2

¹ Îngerului bisericii din Efes, scrie-i: Acestea le spune cel ce ține cele șapte stele în mâna sa dreaptă, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur;

² Știu faptele tale și munca ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi; și i-ai încercat pe cei care spun că sunt apostoli dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși;

³ Și ai suferit și ai răbdare și pentru numele meu ai muncit și nu ai căzut de oboseală.

⁴ Cu toate acestea am ceva împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

⁵ De aceea amintește-ți de unde ai căzut și pocăiește-te și fă faptele dintâi; altfel, voi veni dintr-odată la tine și îți voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu te pocăiești.

⁶ Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaïților, pe care și eu le urăsc.

⁷ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu.

⁸ Și îngerului bisericii din Smirna, scrie-i: Acestea le spune cel dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort dar este viu;

⁹ Știu faptele tale și necazul și sărăcia (dar ești bogat), și blasfemia acelora care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci sunt sinagoga lui Satan.

¹⁰ Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe care le vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile; fii credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții.

¹¹ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Cel ce învinge nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua.

¹² Și îngerului bisericii din Pergam, scrie-i: Acestea le spune cel ce are sabia ascuțită, cu două tăișuri;

¹³ Știu faptele tale și unde locuiești, unde este tronul lui Satan; și ții tare numele meu și nu ai negat credința mea, chiar în acele zile în care Antipa era martirul meu credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuiește Satan.

¹⁴ Dar am câteva lucruri împotriva ta, pentru că ai acolo pe cei ce țin tare doctrina lui Balaam, care îl învăța pe Balac să arunce o poticnire înaintea copiilor lui Israel, pentru a mânca lucruri sacrificate idolilor și pentru a curvi.

¹⁵ Tot așa, tu ai și pe cei ce țin tare doctrina nicolaïților, pe care eu o urăsc.

¹⁶ Pocăiește-te; altfel, voi veni la tine dintr-odată și voi lupta împotriva lor cu sabia gurii mele.

¹⁷ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră este scris un nume nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce îl primește.

¹⁸ Și îngerului bisericii din Tiatira, scrie-i: Acestea le spune Fiul lui Dumnezeu, care are ochii săi ca flacăra focului și picioarele sale asemănătoare aramei fine;

¹⁹ Știu faptele tale și dragostea creștină și serviciul și credința și răbdarea ta și faptele tale, și cele de pe urmă sunt mai multe ca cele dintâi.

²⁰ Cu toate acestea am câteva lucruri împotriva ta, pentru că rabzi pe acea femeie, Izabela, care se numește pe ea însăși profetesă, ca să învețe și să amăgească pe robii mei pentru a curvi și a mânca lucruri sacrificate idolilor.

²¹ Și i-am dat timp să se pocăiască de curvia ei și nu s-a pocăit.

²² Iată, o voi arunca în pat, și pe cei ce comit adulter cu ea îi voi arunca în mare necaz, dacă nu se pocăiesc de faptele lor.

²³ Și îi voi ucide pe copiii ei cu moarte; și vor ști toate bisericile că eu sunt cel care cercetează rărunchii și inimile; și vă voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele voastre.

²⁴ Dar vă spun vouă și celorlalți în Tiatira, atâția câți nu au această doctrină și care nu au cunoscut adâncimile lui Satan, precum spun ei, nu voi pune peste voi nicio altă povară.

²⁵ Dar ceea ce aveți țineți cu tărie până voi veni.

²⁶ Și celui ce învinge și ține faptele mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni;

²⁷ Și le va conduce cu un toiag de fier; ca oalele unui olar vor fi sparte în bucăți; așa cum am primit eu de la Tatăl meu.

²⁸ Și îi voi da steaua de dimineață.

²⁹ Cine are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

3

¹ Și îngerului bisericii din Sardes, scrie-i: Acestea le spune cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale, că ai numele că trăiești și ești mort.

² Fii veghetor și întărește lucrurile care rămân, care sunt gata să moară; fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu.

³ Amintește-ți de aceea cum ai primit și ai auzit și ține strâns și pocăiește-te. Dar dacă tot nu vei veghea, voi veni peste tine ca un hoț și nu vei ști nicidecum în care oră voi veni peste tine.

⁴ Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-au mânjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt demni.

⁵ Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi.

⁶ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

⁷ Și îngerului bisericii din Filadelfia, scrie-i: Acestea le spune cel sfânt, cel adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu închide; și închide și nimeni nu deschide.

⁸ Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu o poate închide, pentru că ai puțină putere și ai ținut cuvântul meu și nu ai negat numele meu.

⁹ Iată, voi face să vină din sinagoga lui Satan pe cei care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci mint; iată, îi voi face să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-am iubit.

¹⁰ Pentru că ai ținut cuvântul răbdării mele, eu de asemenea te voi păzi de ora ispitirii, care va veni peste întreaga lume, pentru a-i încerca pe cei ce locuiesc pe pământ.

¹¹ Iată, eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana.

¹² Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele Dumnezeului meu și

numele cetății Dumnezeului meu, care este noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie pe el noul meu nume.

¹³ Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

¹⁴ Și îngerului bisericii din Laodiceea, scrie-i: Acestea le spune Amin-ul, cel credincios și adevăratul martor, începutul creației lui Dumnezeu;

¹⁵ Știi faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte; aș dori să fi fost rece, sau fierbinte.

¹⁶ Astfel, pentru că ești căldicel și nu ești nici rece, nici fierbinte, te voi vărsa din gura mea.

¹⁷ Pentru că spui: Sunt bogat și îmbelșugat cu bunuri și nu am nevoie de nimic; și nu știi că ești nenorocit și mizerabil și sărac și orb și gol;

¹⁸ Ți recomand să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și rușinea goliciunii tale să nu se arate; și să îți ungi ochii cu alifie, ca să vezi.

¹⁹ Pe câți îi iubesc, îi mustru și îi disciplinez; de aceea fii zelos și pocăiește-te.

²⁰ Iată, eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva vocea mea și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

²¹ Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și șed cu Tatăl meu pe tronul lui.

²² Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

4

¹ După aceasta, m-am uitat și, iată, o ușă era deschisă în cer; și prima voce pe care am auzit-o era ca a unei trâmbițe care vorbea cu mine și a spus: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile care trebuie să fie de acum înainte.

² Și imediat am fost în duhul; și, iată, un tron era așezat în cer și pe tron ședea cineva.

³ Și cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp și de sardonix; și era un curcubeu de jur împrejurul tronului, la vedere asemănător smaraldului.

⁴ Și de jur împrejurul tronului erau douăzeci și patru de scaune; și pe scaune am văzut douăzeci și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și aveau pe capetele lor coroane de aur.

⁵ Și din tron ieșeau fulgere și tunete și voci; și erau șapte lămpi de foc, arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

⁶ Și înaintea tronului era o mare de sticlă, asemănătoare cristalului; și în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, se aflau patru ființe vii pline de ochi în față și în spate.

⁷ Și prima ființă vie era asemănătoare leului, și a două ființă vie era asemănătoare vițelului, și a treia ființă vie avea față ca un om, și a patra ființă vie era asemănătoare unei acvile zburând.

⁸ Și cele patru ființe vii aveau fiecare din ele șase aripi împrejur; și erau pline de ochi pe dinăuntru; și nu au odihnă zi și noapte, spunând: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic, care era și care este și care vine.

⁹ Și când acele ființe vii dau glorie și onoare și mulțumiri celui ce șade pe tron, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna,

¹⁰ Cei douăzeci și patru de bătrâni cad jos înaintea celui ce șade pe tron și se închină celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă coroanele înaintea tronului, spunând:

¹¹ Tu ești demn Doamne să primești gloria și onoarea și puterea, pentru că ai creat toate lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.

5

¹ Și am văzut în mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron o carte care fusese scrisă pe dinăuntru și pe din afară, sigilată cu șapte sigilii.

² Și am văzut un înger puternic, proclamând cu voce tare: Cine este demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei?

³ Și nimeni nu a fost în stare în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, să deschidă cartea, nici să se uite la ea.

⁴ Și eu am plâns mult, pentru că nimeni nu a fost găsit demn să deschidă cartea și să o citească, nici să se uite la ea.

⁵ Și unul dintre bătrâni mi-a spus: Nu plânge; iată, Leul din tribul lui Iuda, Rădăcina lui David, a învins pentru a deschide cartea și a desface cele șapte sigilii ale ei.

⁶ Și am privit și, iată, în mijlocul tronului și al celor patru ființe vii și în mijlocul bătrânilor, a stat în picioare un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul.

⁷ Și a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron.

⁸ Și când a luat cartea, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos înaintea Mielului, având fiecare din ei harpe și potire de aur pline de arome, care sunt rugăciunile sfinților.

⁹ Și cântau o cântare nouă, spunând: Tu ești demn să iei cartea și să deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și ne-ai răscumpărat lui Dumnezeu prin sângele tău, din fiecare rasă și limbă și popor și națiune;

¹⁰ Și ne-ai făcut Dumnezeului nostru, împărați și preoți; și vom domni pe pământ.

¹¹ Și am văzut și am auzit vocea multor îngeri de jur împrejurul tronului și a ființelor vii și a bătrânilor; și numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii,

¹² Spunând cu voce tare: Demn este Mielul care a fost înjunghiat să primească puterea și bogățiile și înțelepciunea și tăria și onoarea și gloria și binecuvântarea.

¹³ Și pe fiecare creatură care este în cer și pe pământ și sub pământ și pe cele ce sunt în mare și pe toate care se află în acestea le-am auzit spunând: Binecuvântarea și onoarea și gloria și puterea fie ale aceluia ce șade pe tron și a Mielului, pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁴ Și cele patru ființe vii au spus: Amin. Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos și se închinau celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

6

¹ Și am văzut când Mielul a deschis unul dintre sigilii și am auzit, ca zgomotul unui tunet, pe una dintre cele patru ființe vii spunând: Vino și vezi.

² Și am văzut și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el avea un arc; și i-a fost dată o coroană; și a ieșit înainte, cucerind și pentru a cuceri.

³ Și când a deschis al doilea sigiliu, am auzit pe a doua ființă vie spunând: Vino și vezi.

⁴ Și a ieșit un alt cal, roșu; și celui ce ședea pe el i-a fost dat să ia pacea de pe pământ și ca ei să seucidă unii pe alții; și i-a fost dată o sabie mare.

⁵ Și când a deschis al treilea sigiliu, am auzit a treia ființă vie, spunând: Vino și vezi. Și m-am uitat și, iată, un cal negru; și cel ce ședea pe el avea în mâna sa o balanță.

⁶ Și am auzit o voce în mijlocul celor patru ființe vii, spunând: O măsură de grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un dinar; și vezi să nu vatâmi untdelemnul și vinul.

⁷ Și când a deschis al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de a patra ființe vii spunând: Vino și vezi.

⁸ Și m-am uitat și, iată, un cal gălbui; și numele celui ce ședea pe el era Moartea, și Iadul venea cu el. Și li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, săucidă cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele pământului.

⁹ Și când a deschis al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor ce au fost uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care au ținut-o.

¹⁰ Și strigau cu voce tare, spunând: Până când, Doamne sfânt și adevărat, nu judeci și nu răzbuni sângele nostru de la cei ce locuiesc pe pământ?

¹¹ Și le-au fost date robe albe fiecăruia dintre ei; și li s-a spus că trebuie să se odihnească încă puțin timp, până când se va împlini și numărul părtașilor lor de servire și al fraților lor, care urmau să fie uciși ca ei.

¹² Și m-am uitat când a deschis al șaselea sigiliu și, iată, a fost un cutremur mare; și soarele a devenit negru ca o pânză de sac din păr și luna a devenit ca sângele;

¹³ Și stelele cerului au căzut pe pământ, așa cum un smochin își aruncă smochinele lui necoapte când este scuturat de un vânt puternic.

¹⁴ Și cerul s-a îndepărtat ca o carte făcută sul; și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile lor.

¹⁵ Și împărații pământului și oamenii de vază și cei bogați și căpeteniile și cei puternici și fiecare rob și fiecare om liber s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților;

¹⁶ Și spuneau munților și stâncilor: Cădeți peste noi și ascundeți-ne de la fața Celui ce șade pe tron și de la furia Mielului;

¹⁷ Pentru că a venit ziua cea mare a furiei lui, și cine poate sta în picioare?

7

¹ Și după acestea am văzut patru îngeri stând în picioare pe cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.

² Și am văzut alt înger urcând de la răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului cel viu; și a strigat cu voce tare celor patru îngeri, cărora le-a fost dat să vatâme pământul și marea,

³ Spunând: Nu vătâmați pământul, nici marea, nici copacii, până când vom sigila pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor.

⁴ Și am auzit numărul celor sigilați; și au fost sigilați o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile copiilor lui Israel.

⁵ Din tribul lui Iuda, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Ruben, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Gad, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁶ Din tribul lui Așer, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Neftali, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Manase, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁷ Din tribul lui Simeon, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Levi, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Isahar, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁸ Din tribul lui Zabulon, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Iosif, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Beniamin, au fost sigilați douăsprezece mii.

⁹ După aceasta m-am uitat și iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din toate națiunile și din toate rasele și popoarele și limbile, a stat în picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe albe și cu ramuri de palmieri în mâinile lor.

¹⁰ Și strigau cu voce tare, spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron și Mielului.

¹¹ Și toți îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul tronului și al bătrânilor și a celor patru ființe vii și cădeau pe fețele lor înaintea tronului și i se închinau lui Dumnezeu,

¹² Spunând: Amin. Bindecuvântarea și gloria și înțelepciunea și mulțumirea și onoarea și puterea și tăria fie Dumnezeului nostru, pentru totdeauna și întotdeauna. Amin.

¹³ Și unul dintre bătrâni a răspuns, spunându-mi: Cine sunt aceștia care sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit?

¹⁴ Și i-am zis: Domnule, tu știi. Iar el mi-a spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit din mare necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îi servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade pe tron va locui printre ei.

¹⁶ Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta; nici soarele nu va cădea peste ei, nici vreo arșiță.

¹⁷ Pentru că Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce la izvoarele vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate lacrimile de la ochii lor.

8

¹ Și când a deschis al șaptelea sigiliu, a fost tăcere în cer aproape o jumătate de oră.

² Și am văzut cei șapte îngeri care stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu; și le-au fost date șapte trâmbițe.

³ Și un alt înger a venit și a stat în picioare la altar, având o tămâietoare de aur; și lui i-a fost dată multă tămâie, ca să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților peste altarul de aur care era înaintea tronului.

⁴ Și fumul tămâiei se ridica împreună cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.

⁵ Și îngerul a luat tămâietoarea și a umplut-o cu focul altarului și a aruncat-o pe pământ; și au fost voci și tunete și fulgere și un cutremur.

⁶ Și cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să trâmbițeze.

⁷ Și primul înger a trâmbițat și au urmat grindină și foc amestecat cu sânge și au fost aruncate peste pământ; și a treia parte a copacilor a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

⁸ Și al doilea înger a trâmbițat și ceva ca un munte mare arzând cu foc a fost aruncat în mare; și a treia parte a mării a devenit sânge.

⁹ Și a murit a treia parte a creaturilor care erau în mare și aveau viață; și a treia parte dintre corăbii a fost distrusă.

¹⁰ Și al treilea înger a trâmbițat și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie; și a căzut peste a treia parte a râurilor și peste izvoarele apelor;

¹¹ Și numele stelei este chemat Pelin; și a treia parte a apelor a devenit pelin; și mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că au fost făcute amare.

¹² Și al patrulea înger a trâmbițat și a treia parte a soarelui a fost lovită și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor; în așa fel că a treia parte a lor a fost întunecată; și ziua nu a strălucit cu a treia parte din ea și noaptea la fel.

¹³ Și m-am uitat și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului, spunând cu voce tare: Vai, vai, vai, locuitorilor pământului din cauza celorlalte voci ale trâmbițelor celor trei îngeri care sunt gata să trâmbițeze!

9

¹ Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut că o stea a căzut din cer pe pământ; și lui i-a fost dată cheia gropii fără fund.

² Și a deschis groapa fără fund; și a urcat un fum din groapă ca fumul unui mare cuptor; și soarele și văzduhul au fost întunecate din cauza fumului gropii.

³ Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată putere așa cum au putere scorpionii pământului.

⁴ Și li s-a poruncit să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, decât numai pe acei oameni care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor.

⁵ Și le-a fost dat să nu îi ucidă, ci să fie chinuiți cinci luni; și chinul lor era ca și chinul scorpionului când înțeapă un om.

⁶ Și în acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi; și vor dori să moară și moartea va fugi de la ei.

⁷ Și înfățișarea lăcustelor era asemănătoare cailor pregătiți pentru bătălie; și pe capetele lor erau ca niște coroane asemănătoare aurului și fețele lor erau ca fețele oamenilor.

⁸ Și aveau păr ca părul femeilor și dinții lor erau ca dinții leilor.

⁹ Și aveau platoșe ca platoșele de fier; și sunetul aripilor lor era ca sunetul carelor cu mulți cai, alergând spre luptă.

¹⁰ Și aveau cozi asemănătoare scorpionilor și erau ace în cozile lor; și puterea lor era să vatăme oamenii cinci luni.

¹¹ Și aveau peste ele un împărat, care este îngerul gropii fără fund, al cărui nume în evreiește este Abaddon, iar în greacă are numele Apolion.

¹² Un vai a trecut; iată, vin încă două vaiete după acestea.

¹³ Și al șaselea înger a trâmbițat și am auzit o voce din cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu,

¹⁴ Spunând celui de al șaselea înger care avea trâmbița: Dezlegă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat.

¹⁵ Și au fost dezlegați cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi și o lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni.

¹⁶ Și numărul armatei călăreților era de două sute de mii de mii; și am auzit numărul lor.

¹⁷ Și astfel am văzut în viziune caii și pe cei ce ședea pe ei, având platoșe de foc și de hiacint și de pucioasă; și capetele cailor erau precum capetele leilor; și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

¹⁸ Prin acestea trei a fost ucisă a treia parte a oamenilor, prin focul și prin fumul și prin pucioasa care ieșea din gurile lor.

¹⁹ Fiindcă puterea lor este în gurile lor și în cozile lor; deoarece cozile lor erau asemănătoare șerpilor și aveau capete și cu acestea vătămau.

²⁰ Și ceilalți oameni, care nu au fost uciși prin aceste plăgi, totuși nu s-au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se mai închine dracilor și idolilor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici vedea, nici auzi, nici umbla;

²¹ Și nu s-au pocăit nici de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor.

10

¹ Și am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, îmbrăcat cu un nor; și avea un curcubeu peste capul lui și fața lui era ca soarele și picioarele lui ca niște stâlpi de foc;

² Și avea în mâna sa o cărticică deschisă; și și-a pus piciorul drept pe mare și stângul pe pământ,

³ Și a strigat cu voce tare, precum rage un leu; și când a strigat el, cele șapte tunete au rostit cu vocile lor.

⁴ Și când cele șapte tunete au rostit cu vocile lor, eram gata să scriu; și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Sigilează lucrurile pe care cele șapte tunete le-au rostit și nu scrie acestea.

⁵ Și îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer,

⁶ Și a jurat pe cel ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna, care a creat cerul și lucrurile care sunt în el, și pământul și lucrurile care sunt pe el, și marea și lucrurile care sunt în ea, că timp nu va mai fi;

⁷ Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să trâmbițeze, va fi terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut el cunoscut robilor săi, profeții.

⁸ Și vocea pe care am auzit-o din cer, a vorbit din nou cu mine și a spus: Du-te, ia cărticica ce este deschisă în mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ.

⁹ Și m-am dus spre înger și i-am spus: Dă-mi cărticica. Iar el mi-a spus: Ia-o și mănânc-o; și ea îți va amări pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

¹⁰ Și am luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura mea a fost dulce ca mierea; și imediat ce am mâncat-o pântecele mi s-a amărât.

¹¹ Și el mi-a spus: Tu trebuie să profețești din nou înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.

11

¹ Și mi-a fost dată o trestie asemănătoare cu un toiag; și îngerul a stat în picioare, spunând: Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul și pe cei ce se închină în acesta.

² Dar curtea care este în afara templului, las-o afară și nu o măsoară; fiindcă a fost dată neamurilor; și vor călca în picioare cetatea sfântă patruzeci și două de luni.

³ Și voi da putere celor doi martori ai mei și vor profeți o mie două sute șazece de zile, îmbrăcați în pânză de sac.

⁴ Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau în picioare înaintea Dumnezeului pământului.

⁵ Și dacă cineva voiește să îi vatăme, din gura lor iese foc și îi mistuie pe dușmanii lor; și dacă cineva voiește să îi vatăme, în acest mod trebuie să fie ucis.

⁶ Aceștia au putere să închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor; și au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să lovească pământul cu toate plăgile, de câte ori voiesc.

⁷ Și când ei vor fi terminat mărturia lor, fiara care se ridică din groapa fără fund va face război împotriva lor și îi va învinge și îi va ucide.

⁸ Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața marii cetăți, care în sens spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost crucificat.

⁹ Și cei din mai multe popoare și rase și limbi și națiuni vor privi trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor permite ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte.

¹⁰ Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura din cauza lor și se vor veseli și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ.

¹¹ Iar după trei zile și jumătate Duhul de viață din Dumnezeu a intrat în ei și ei au stat în picioarele lor; și mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut.

¹² Și au auzit o voce tare din cer, spunându-le: Urcați-vă aici. Și au urcat la cer într-un nor; și dușmanii lor i-au privit.

¹³ Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ și a zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar rămășița a fost înfricoșată și a dat glorie Dumnezeului cerului.

¹⁴ Al doilea vai a trecut; și, iată, al treilea vai vine dintr-odată.

¹⁵ Și al șaptelea înger a trâmbițat; și au fost în cer voci tari, spunând: Împărățiile acestei lumi au devenit ale Domnului nostru și ale Cristosului său; și el va domni pentru totdeauna și întotdeauna.

¹⁶ Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care ședea înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

¹⁷ Spunând: Îți aducem mulțumiri, Doamne Dumnezeule Atotputernic, care ești, care erai și care vii, pentru că ai luat marea ta putere la tine și ai domnit.

¹⁸ Și națiunile s-au mâniat și a venit furia ta și timpul morților pentru a fi judecați și să dai răsplată robilor tăi, profeții, și sfinților și celor ce se tem de numele tău, mici și mari, și pentru a nimici pe cei ce distrug pământul.

¹⁹ Și a fost deschis templul lui Dumnezeu în cer și a fost văzut chivotul testamentului său în templul său; și au fost fulgere și voci și tunete și un cutremur de pământ și grindină mare.

12

¹ Și s-a arătat o mare minune în cer; o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei o coroană cu douăsprezece stele;

² Și, fiind însărcinată, a strigat, fiind în travaliu și în chin ca să nască.

³ Și s-a arătat o altă minune în cer; și, iată, un mare dragon roșu, având șapte capete și zece coarne și pe capetele sale șapte coroane.

⁴ Și coada lui trăgea a treia parte a stelelor cerului și le arunca pe pământ; și dragonul a stat în picioare înaintea femeii care era gata să nască, pentru ca să îi mănânce copilul imediat ce va fi născut.

⁵ Și a născut un copil de parte bărbătească, ce a fost născut pentru a conduce toate națiunile cu un toiag de fier; și copilul a fost răpit la Dumnezeu și la tronul lui.

⁶ Și femeia a fugit în pustie, unde are pregătit un loc de la Dumnezeu, ca acolo ei să o hrănească o mie două sute șazeci de zile.

7 Și a fost război în cer; Mihail și îngerii lui au luptat împotriva dragonului; și dragonul și îngerii lui au luptat.

8 Și nu au învins; nici locul lor nu a mai fost găsit în cer.

9 Și a fost aruncat afară dragonul cel mare, acel șarpe bătrân, numit Diavolul și Satan, care înșală întreaga lume; a fost aruncat pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el.

10 Și am auzit o voce tare, spunând în cer: Acum a venit salvarea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea lui Cristos, pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri, cel care i-a acuzat înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte.

11 Și l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.

12 Din această cauză, bucurați-vă voi ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai locuitorilor pământului și ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare, deoarece știe că mai are doar puțin timp.

13 Și când dragonul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a persecutat femeia care a născut copilul de parte bărbătească.

14 Și femeii i-au fost date două aripi ale unei acvile mari, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde este hrănită pentru un timp și timpuri și jumătate a timpului, ascunsă de la fața șarpelui.

15 Și șarpele a aruncat din gura lui apă ca un potop după femeie, ca să o facă să fie dusă de potop.

16 Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis gura și a înghițit potopul pe care l-a aruncat dragonul din gura sa.

17 Și dragonul a fost furios pe femeie și a mers să facă război cu rămășița seminței ei, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Cristos.

13

1 Și am stat în picioare pe nisipul mării și am văzut o fiară ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne, și pe coarnele ei zece coroane și pe capetele ei numele blasfemiei.

2 Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare unui leopard și picioarele sale erau ca ale unui urs și gura sa ca gura unui leu; și dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și mare autoritate.

3 Și am văzut unul dintre capetele ei, ca rănit de moarte; și rana sa mortală a fost vindecată; și tot pământul se minuna de fiară.

4 Și s-au închinat dragonului care a dat putere fiarei; și s-au închinat fiarei, spunând: Cine este asemănător fiarei? Cine este în stare să facă război cu ea?

5 Și i-a fost dată o gură care vorbea lucruri mari și blasfemii; și i-a fost dată putere să continue patruzeci și două de luni.

6 Și și-a deschis gura în blasfemie împotriva lui Dumnezeu, pentru a blasfemia numele lui și tabernacolul lui și pe cei ce locuiesc în cer.

7 Și i-a fost dat să facă război cu sfinții și să îi învingă; și i-a fost dată putere peste toate rasele și limbile și națiunile.

8 Și i se vor închina toți cei ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.

9 Dacă vreun om are ureche, să audă.

10 Cel ce duce în captivitate va merge în captivitate; cel ce cu sabia va ucide, trebuie să fie ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11 Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne asemănătoare unui miel și vorbea ca un dragon.

12 Și exercită toată puterea primei fiare de dinaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine primei fiare, a cărei rană mortală fusese vindecată.

13 Și face minuni mari, așa încât coboară foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor.

14 Și înșală pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor miracole pe care ea avea putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care a avut rana de sabie și trăia.

15 Și ea avea putere să dea viață icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei deopotrivă să vorbească și să facă să fie ucși atâția câți nu se închină icoanei fiarei.

16 Și face pe toți, deopotrivă mici și mari și bogați și săraci și liberi și sclavi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă, sau pe frunțile lor;

17 Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce avea semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui său.

18 Aici este înțelepciunea. Cel ce are înțelegere să numere numărul fiarei; fiindcă este numărul unui om; și numărul lui este: Șase sute șazeci și șase.

14

1 Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea în picioare pe muntele Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii având numele Tatălui său scris pe frunțile lor.

2 Și am auzit o voce din cer, ca vocea multor ape și ca vocea unui tunet mare; și am auzit vocea harpiștilor cântând cu harpele lor;

3 Și cântau de parcă era un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe vii și a bătrânilor; și niciun om nu putea învăța acel cântec, decât cei o sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe pământ.

4 Aceștia sunt cei ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă sunt feciori. Aceștia sunt cei ce îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind primele roade pentru Dumnezeu și pentru Miel.

5 Și în gura lor nu a fost găsită violenție; fiindcă ei sunt ireproșabili înaintea tronului lui Dumnezeu.

6 Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având evanghelia veșnică, pentru a predica celor ce locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor;

7 Spunând cu voce tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i glorie, pentru că a venit ora judecării lui; și închinați-vă celui care a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.

8 Și un alt înger a urmat, spunând: A căzut, a căzut Babilonul, acea cetate mare, pentru că a făcut toate națiunile să bea din vinul furiei curviei sale.

9 Și al treilea înger le-a urmat, spunând cu voce tare: Dacă vreun om se închină fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui,

10 Acela va bea din vinul furiei lui Dumnezeu, care este turnat fără amestec în paharul indignării sale; și va fi chinuit cu foc și cu pucioasă în prezența sfîntilor îngeri și în prezența Mielului;

11 Și fumul chinului lor se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna; și nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei.

¹² Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

¹³ Și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Scrie: Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul de acum înainte: Da, spune Duhul, ca să se odihnească de muncile lor; și faptele lor îi urmează.

¹⁴ Și m-am uitat și, iată, un nor alb și pe nor ședea unul asemănător Fiului omului, având pe capul lui o coroană de aur și în mâna sa o seceră ascuțită.

¹⁵ Și un alt înger a ieșit din templu, strigând cu voce tare celui așezat pe nor: Trimite secera ta și seceră; fiindcă ți-a venit timpul să seceri, pentru că secerișul pământului este copt.

¹⁶ Și cel ce ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a fost secerat.

¹⁷ Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer, având și el o seceră ascuțită.

¹⁸ Și un alt înger a ieșit din altar, având putere peste foc; și a strigat cu strigăt mare celui ce avea secera ascuțită, spunând: Trimite secera ta ascuțită și adună ciorchinii viei pământului, pentru că strugurii ei sunt copti pe deplin.

¹⁹ Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ și a adunat via pământului și a aruncat-o în teascul cel mare al furiei lui Dumnezeu.

²⁰ Și teascul a fost călcat în picioare în afara cetății și din teasc a ieșit sânge până la frâiele cailor, pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

15

¹ Și am văzut alt semn în cer, mare și uimitor: șapte îngeri având ultimele șapte plăgi, pentru că în ele este îndestulată furia lui Dumnezeu.

² Și am văzut, ca și cum era o mare de sticlă amestecată cu foc, și pe cei ce au obținut victoria asupra fiarei și asupra icoanei ei și asupra semnelor ei și asupra numărului numelui ei, stând în picioare pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu.

³ Și cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântecul Mielului, spunând: Mari și minunate sunt faptele tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic; drepte și adevărate sunt căile tale, tu Împărat al sfinților.

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, și nu va glorifica numele tău? Pentru că doar tu ești sfânt, pentru că toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea ta, pentru că judecățile tale au fost arătate.

⁵ Și după aceea m-am uitat și, iată, a fost deschis templul tabernacolului mărturiei în cer.

⁶ Și au ieșit cei șapte îngeri din templu, având cele șapte plăgi, îmbrăcați în in pur și alb și având piepturile lor încinse cu brâie de aur.

⁷ Și una dintre cele patru ființe vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur pline de furia lui Dumnezeu, care trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

⁸ Și templul a fost umplut de fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea lui; și niciun om nu era în stare să intre în templu, până când cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri vor fi împlinite.

16

¹ Și am auzit o voce tare din templu, spunând celor șapte îngeri: Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste pământ.

² Și s-a dus primul și a turnat potirul său peste pământ; și a căzut o rană vătămătoare și dureroasă peste oamenii care au avut semnul fiarei și peste cei ce s-au închinat icoanei ei.

³ Și al doilea înger a turnat potirul său peste mare; și a devenit ca sângele unui mort; și fiecare suflet viu a murit în mare.

⁴ Și al treilea înger a turnat potirul său peste râurile și peste izvoarele apelor; și ele au devenit sânge.

⁵ Și am auzit pe îngerul apelor spunând: Drept ești tu, Doamne, care ești, care erai și care vei fi, pentru că ai judecat astfel.

⁶ Pentru că au vărsat sângele sfinților și al profeților și tu le-ai dat să bea sânge; fiindcă ei merită aceasta.

⁷ Și am auzit pe un altul din altar, spunând: Da, Doamne Dumnezeule Atotputernic, adevărate și drepte sunt judecățile tale.

⁸ Și al patrulea înger a turnat potirul său peste soare; și i-a fost dată putere să pârjolească pe oameni cu foc.

⁹ Și oamenii au fost pârjoliți cu arșiță mare și au blasfemiât numele lui Dumnezeu, care are putere peste aceste plăgi; și nu s-au pocăit ca să îi dea glorie.

¹⁰ Și al cincilea înger a turnat potirul său peste tronul fiarei; și împărăția ei a fost plină de întuneric; și își mușcau limbile din cauza durerii,

¹¹ Și au blasfemiât pe Dumnezeul cerului, din cauza durerilor lor și a rănilor lor și nu s-au pocăit de faptele lor.

¹² Și al șaselea înger a turnat potirul său peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a fost secată, ca să fie pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui.

¹³ Și am văzut trei duhuri necurate asemănătoare broaștelor, ieșind din gura dragonului și din gura fiarei și din gura profetului fals.

¹⁴ Fiindcă ele sunt duhurile dracilor lucrând miracole, care merg înainte la împărăția pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic.

¹⁵ Iată, eu vin ca un hoț. Binecuvântat este cel ce veghează și își păzește hainele, ca nu cumva să umble gol și ei să privească rușinea lui.

¹⁶ Și i-a adunat într-un loc numit pe evreiește Armagedon.

¹⁷ Și al șaptelea înger a turnat potirul său în aer; și a venit o voce tare de la templul din cer, de la tron, spunând: S-a făcut.

¹⁸ Și au fost voci și tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur, așa de mare cum nu a mai fost de când sunt oameni pe pământ, un cutremur așa de puternic și de mare.

¹⁹ Iar cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți și cetățile națiunilor au căzut; și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu, ca să îi dea paharul cu vinul înverșunării furiei lui.

²⁰ Și fiecare insulă a fugit și munții nu s-au găsit.

²¹ Și grindină mare, cât un talant, a căzut din cer peste oameni; și oamenii au blasfemiât pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinii, pentru că plaga aceștia a fost foarte mare.

17

¹ Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire și a vorbit cu mine, spunându-mi: Vino aici; îți voi arăta judecata curvei cea mare ce șade pe multe ape;

² Cu care au curvit împărății pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat din vinul curviei ei.

³ Și m-a purtat în duh într-o pustie; și am văzut o femeie așezată pe o fiară colorată stacojiu, plină de nume ale blasfemiei, având șapte capete și zece coarne.

⁴ Și femeia era îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle, având în mâna ei un pahar de aur plin de urâciuni și de murdăria curviei sale;

⁵ Și pe fruntea ei era scris un nume: MISTER, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.

⁶ Și am văzut femeia îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor lui Isus; și când am văzut-o, m-am minunat cu mare uimire.

⁷ Și îngerul mi-a spus: De ce te-ai minunat? Eu îți voi spune misterul femeii și al fiarei care o poartă, care are cele șapte capete și zece coarne.

⁸ Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va ridica din groapa fără fund și va merge în pieire; și se vor minuna cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu au fost scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, când ei privesc fiara care era și nu este, și totuși este.

⁹ Și aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia.

¹⁰ Și sunt șapte împărați; cinci au căzut și unul este și celălalt încă nu a venit; și când vine, trebuie să rămână puțin timp.

¹¹ Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta, și este din cei șapte și merge în pieire.

¹² Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care până acum nu au primit împărăție; dar primesc putere, ca împărați, o oră cu fiara.

¹³ Aceștia au o singură voință și vor da puterea și tăria lor fiarei.

¹⁴ Aceștia vor face război cu Mielul și Mielul îi va învinge, pentru că el este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu el sunt chemați și aleși și credincioși.

¹⁵ Și el îmi spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare și mulțimi și națiuni și limbi.

¹⁶ Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea vor urî pe curvă și o vor face pustie și goală, și carnea ei o vor mânca și o vor arde cu foc.

¹⁷ Fiindcă Dumnezeu a pus în inimile lor să îplinească voința lui și să facă un acord și să dea împărăția lor fiarei, până când vor fi împlinite cuvintele lui Dumnezeu.

¹⁸ Iar femeia pe care ai văzut-o, este acea cetate mare care domnește peste împărății pământului.

18

¹ Și după aceste lucruri am văzut alt înger coborând din cer, având putere mare; și pământul a fost luminat cu gloria lui.

² Și a strigat puternic cu voce tare, spunând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a devenit locuința dracilor și locașul fiecărui duh necurat și colivia fiecărei păsări necurate și de urât.

³ Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei, și împărății pământului au curvit cu ea, și comercianții pământului s-au îmbogățit prin abundența rafinementelor ei.

⁴ Și am auzit altă voce din cer, spunând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei.

⁵ Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

⁶ Răsplățiți-i așa cum v-a răsplătit ea și dublați-i dublu conform faptelor ei; în paharul pe care ea l-a umplut, umpleți-i dublu.

⁷ Cât de mult se glorifica pe ea însăși și trăia desfătător, atât de mult chin și întristare să îi dați, fiindcă spune în inima ei: Șed ca împărăteasă și nu sunt văduvă și nicidecum nu voi vedea întristarea.

⁸ Din această cauză, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte și jelire și foamete; și va fi complet arsă cu foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu care o judecă.

⁹ Și împărății pământului, care au curvit și au trăit desfătător cu ea, o vor plânge și se vor lamenta pentru ea când vor vedea fumul arderii ei,

¹⁰ Stând departe de frica chinului ei, spunând: Vai, vai, acea cetate mare, Babilon, acea cetate puternică! Pentru că într-o singură oră ți-a venit judecata.

¹¹ Și comercianții pământului vor plânge și vor jeli după ea, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa:

¹² Marfă de aur și de argint și de pietre prețioase și de perle și în subțire și purpură și mătase și stacojiu; și tot lemnul de tuia și toate felurile de vase din fildeș și toate felurile de vase din lemnul cel mai prețios și de aramă și fier și marmură,

¹³ Și scortîșoară și arome și alifii și tămâie și vin și untdelemn și floarea făinii și grâne și vite și oi și cai și care și sclavi și suflete ale oamenilor.

¹⁴ Și fructele după care poftea sufletul tău s-au dus de la tine și toate lucrurile care erau elegante și splendide s-au dus de la tine și nu le vei mai găsi nicidecum.

¹⁵ Comercianții acestor lucruri, care s-au îmbogățit prin ea, vor sta departe, din cauza fricii chinului ei, plângând și bocind,

¹⁶ Și spunând: Vai, vai, acea cetate mare, care a fost îmbrăcată în in subțire și purpură și stacojiu și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle!

¹⁷ Pentru că într-o singură oră au fost pustiite asemenea mari bogății. Și fiecare căpitan de vas și toată mulțimea de pe corăbii și marinarii și toți câți fac comerț pe mare, au stat departe,

¹⁸ Și strigau, uitându-se la fumul arderii ei, spunând: Care cetate era asemenea acestei mari cetăți!

¹⁹ Și își aruncau țărână pe capetele lor și strigau, plângând și bocind, spunând: Vai, vai, acea cetate mare în care s-au îmbogățit toți cei ce aveau corăbii pe mare din cauza măreției ei! Pentru că într-o singură oră s-a pustiit.

²⁰ Bucură-te de ea, cerule și voi sfinți apostoli și profeți, pentru că Dumnezeu a judecat judecata voastră asupra ei.

²¹ Și un înger puternic a luat o piatră ca o piatră mare de moară și a aruncat-o în mare, spunând: Astfel, cu violență va fi dărâmat Babilonul, acea cetate mare, și nu va mai fi găsită nicidecum.

²² Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a flautiștilor și a trompetiștilor nu va mai fi auzită nicidecum în tine; și niciun meșteșugar, al oricărui meșteșug ar fi el, nu va mai fi găsit nicidecum în tine; și sunetul pietrei de moară nu va mai fi auzit nicidecum în tine;

²³ Și lumina candelii nu va mai străluci nicidecum în tine; și vocea mirelui și a miresei nu va mai fi auzită nicidecum în tine; deoarece comerțianții tăi erau oamenii mari ai pământului, pentru că prin vrăjitorii tale au fost înșelate toate națiunile.

²⁴ Și în ea a fost găsit sângele profeților și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ.

19

¹ Și după aceste lucruri, am auzit o voce puternică, a unei mulțimi mari de oameni în cer, spunând: Aleluia! Salvarea și gloria și onoarea și puterea fie ale Domnului Dumnezeuului nostru;

² Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile lui, pentru că el a judecat curva cea mare care corupea pământul cu curvia ei și a răzrunat sângele robilor săi din mâna ei.

³ Și din nou au spus: Aleluia! Și fumul ei se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna.

⁴ Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe vii au căzut jos și s-au închinat lui Dumnezeu care șade pe tron, spunând: Amin! Aleluia!

⁵ Și o voce a ieșit din tron, spunând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, voi toți robii lui și voi care vă temeți de el, deopotrivă mici și mari.

⁶ Și am auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari și ca vocea multor ape și ca vocea unor tunete tari, spunând: Aleluia, pentru că Domnul Dumnezeu cel atotputernic domnește!

⁷ Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și soția lui s-a pregătit.

⁸ Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire, pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților.

⁹ Și mi-a spus: Scrie: Binecuvântați sunt cei ce sunt chemați la cina nunții Mielului. Și mi-a zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.

¹⁰ Și am căzut la picioarele lui pentru a mă închina lui. Iar el mi-a spus: Vezi, nu face aceasta; eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus; închină-te lui Dumnezeu; fiindcă mărturia lui Isus este duhul profeției.

¹¹ Și am văzut cerul deschis și, iată, un cal alb; și cel ce ședea pe el era numit Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și face război.

¹² Și ochii lui erau ca flacăra focului și pe capul lui multe coroane; și avea un nume scris, pe care nimeni nu îl știa, decât el.

¹³ Și era îmbrăcat cu o haină înmuiată, în sânge; și numele lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁴ Și armatele care erau în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb și pur.

¹⁵ Și din gura lui iese o sabie ascuțită ca să lovească cu ea națiunile; și el le va conduce cu un toiag de fier; și el calcă în picioare teascul înverșunării și furiei Dumnezeului Cel Atotputernic.

¹⁶ Și avea pe haină și pe coapsa sa un nume scris: ÎMPĂRAT AL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMN AL DOMNILOR.

¹⁷ Și am văzut un înger stând în picioare în soare; și a strigat cu voce tare, spunând tuturor păsărilor care zboară în mijlocul cerului: Veniți și adunați-vă pentru cina marelui Dumnezeu;

18 Ca să mâncați carnea împăraților și carnea căpeteniilor și carnea războinicilor și carnea cailor și a celor care șed pe ei și carnea tuturor oamenilor, liberi și robi și mici și mari.

19 Și am văzut fiara și împărații pământului și armatele lor adunați pentru a face război împotriva celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui.

20 Și fiara a fost prinsă, și cu ea profetul fals, care în fața sa lucra miracole, cu care înșela pe cei ce au primit semnul fiarei și pe cei ce se închinau icoanei sale. Aceștia doi au fost aruncați de vii într-un lac de foc arzând cu pucioasă.

21 Și cei rămași au fost uciși cu sabia celui ce șade pe cal, sabie care ieșea din gura sa; și toate păsările s-au săturat cu carnea lor.

20

1 Și am văzut un înger coborând din cer, având cheia gropii fără fund și un lanț mare în mâna sa.

2 Și a prins dragonul, acel șarpe din vechime, care este Diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani,

3 și l-a aruncat în groapa fără fund și l-a închis și a pus un sigiliu deasupra lui, ca el să nu mai înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani; și după aceea el trebuie dezlegat pentru puțin timp.

4 Și am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată; și am văzut sufletele celor decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici icoanei sale și nici nu i-au primit semnul pe frunțile lor sau pe mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani.

5 Dar ceilalți morți nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani. Aceasta este cea dintâi înviere.

6 Bindecuvântat și sfânt este cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani.

7 Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui,

8 și va ieși pentru a înșela națiunile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și Magog, să îi adune pentru bătălie, pe ei, al căror număr este ca nisipul mării.

9 Și au urcat peste lărgimea pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit.

10 Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în lacul de foc și pucioasă, unde sunt fiara și profetul fals, și vor fi chinuiți zi și noapte pentru totdeauna și întotdeauna.

11 Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit pentru ele.

12 Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și au fost judecați morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor.

13 Și marea a dat pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au dat pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare conform cu faptele lor.

14 Și moartea și iadul au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua.

15 Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în lacul de foc.

21

¹ Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era.

² Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei.

³ Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.

⁴ Și Dumnezeu va șterge fiecare lacrimă de la ochii lor; și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plângere, nici nu va mai fi durere, pentru că lucrurile dintâi s-au dus.

⁵ Și cel ce ședea pe tron, a spus: Iată, eu fac toate lucrurile noi. Și mi-a spus: Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase.

⁶ Și mi-a zis: S-a făcut. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Eu îi voi da în dar celui însetat din izvorul apei vieții.

⁷ Cel ce învinge, va moșteni toate; și eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul meu.

⁸ Dar fricoșii și cei care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă, care este a doua moarte.

⁹ Și a venit la mine unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte potire pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunând: Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului.

¹⁰ Și m-a dus în duhul la un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea mare, Ierusalimul cel Sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu,

¹¹ Având gloria lui Dumnezeu; și lumina ei era asemenea celei mai prețioase pietre, asemenea pietrei de jasp, împede precum cristalul;

¹² Și avea un zid mare și înalt și avea douăsprezece porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise pe ele, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel;

¹³ La răsărit trei porți, la nord trei porți, la sud trei porți, iar la apus trei porți.

¹⁴ Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și în ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵ Și cel ce vorbea cu mine avea o trestie de aur pentru a măsura cetatea și porțile ei și zidul ei.

¹⁶ Iar cetatea se întinde în patru colțuri și lungimea ei este tot atât ca lățimea; și a măsurat cetatea cu trestia, douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei sunt egale.

¹⁷ Și a măsurat zidul ei, o sută patruzeci și patru de coți, după măsura omului, adică a îngerului.

¹⁸ Și construcția zidului ei era de jasp; iar cetatea era de aur pur, asemenea sticlei transparente.

¹⁹ Și temeliiile zidului cetății erau înfrumusețate cu toate felurile de pietre prețioase. Prima temelie era de jasp; a doua, safir; a treia, calcedonie; a patra, smarald;

²⁰ A cincea, sardonix; a șasea, sardiu; a șaptea, crisolit; a opta, beril; a noua, topaz; a zecea, crisopraz; a unsprezecea, hiacint; a douăsprezecea, ametist.

²¹ Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle; fiecare dintre porți era dintr-o singură perlă; și strada cetății era aur pur, ca de sticlă transparentă.

²² Și nu am văzut templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic și Mielul sunt templul ei.

²³ Și cetatea nu are nevoie de soare nici de lună ca să strălucească în ea, fiindcă gloria lui Dumnezeu a luminat-o și Mielul este lumina ei.

²⁴ Și națiunile celor salvați vor umbra în lumina ei; și împărații pământului își aduc gloria și onoarea în ea.

²⁵ Și nicidecum porțile ei nu se vor închide ziua, căci acolo nu va fi noapte.

²⁶ Și vor aduce gloria și onoarea națiunilor în ea.

²⁷ Și nu va intra nicidecum în ea ceva care spurcă, nici ceva care lucrează urâciune, sau minciună, decât cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

22

¹ Și mi-a arătat un râu pur al apei vieții, limpede precum cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

² În mijlocul străzii ei și pe fiecare parte a râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de fructe, dându-și rodul în fiecare lună; și frunzele pomului erau pentru vindecarea națiunilor.

³ Și nu va mai fi vreun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea; și robii lui îi vor servi;

⁴ Și vor vedea fața lui; și numele lui va fi pe frunțile lor.

⁵ Și nu va fi noapte acolo; și nu vor avea nevoie de candelă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le dă lumină; și vor domni pentru totdeauna și întotdeauna.

⁶ Și mi-a spus: Aceste cuvinte sunt credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeu al sfinților profeți a trimis pe îngerul său să arate robilor săi lucrurile care trebuie făcute în curând.

⁷ Iată, vin dintr-o dată; binecuvântat este cel ce ține cuvintele profeției acestei cărți.

⁸ Și eu, Ioan, am văzut acestea și le-am auzit. Și când am auzit și am văzut, am căzut jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea.

⁹ Atunci mi-a spus: Vezi, nu face aceasta, fiindcă eu sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu cei ce țin strâns cuvintele acestei cărți; închină-te lui Dumnezeu.

¹⁰ Și mi-a zis: Nu sigila cuvintele profeției acestei cărți, pentru că timpul este aproape.

¹¹ Cel ce este nedrept, să rămână nedrept; și cel ce este murdar, să rămână murdar; și cel ce este drept, să rămână drept; și cel ce este sfânt, să rămână sfânt.

¹² Și, iată, vin dintr-o dată; și răsplata mea este cu mine, pentru a da fiecăruia așa cum va fi lucrarea lui.

¹³ Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă.

¹⁴ Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile lui, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să între pe porți în cetate.

¹⁵ Iar afară sunt câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și idolatrii și toți cei ce iubesc și practică minciuna.

¹⁶ Eu, Isus, am trimis pe îngerul meu pentru a vă adevăra aceste lucruri în biserici. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David, steaua de dimineață și strălucitoare.

¹⁷ Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cel ce aude să spună: Vino! Și să vină cel ce este însetat. Și oricine voiește, să ia apa vieții în dar.

¹⁸ Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui om care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă vreun om va adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care sunt scrise în această carte;

¹⁹ Și dacă vreun om va scoate din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea din cartea vieții și din cetatea sfântă și din lucrurile care sunt scrise în această carte.

²⁰ Cel ce adeverește aceste lucruri spune: Cu siguranță, vin dintr-o dată. Amin. Da, vino, Doamne Isuse!

²¹ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.